2727

CANONES CUM

SCHOLIIS BALSAMONIS

317/1

2-C-4 19

BIBLIOTECA
DEL
Rey N. Señor.

VII D 4

3174

.G.

Oviedo 8

N.° 8.

Canones cum Scholijs
Theodori Balsamonis

Canones Apostolorum. Folio Primo.
Canones Synodi Nicenae. Fo. 29.
Canones Synodi Secundae oecumenicae apud Constantinopolim. Fo. 43.
Canones Synodi Ephesinae. Fol. 50.
Canones Synodi chalcedonensis. Fol. 55.
Canones Sextae Synodi. Fol. 77.
Canones Septimae Synodi: Fol. 157.
Epistola Tarasij Patriarchae Constantinopolitanj ad Adrianum Papam. Fol. 194.
Canones Synodi constant. Primae et Secundae in templo Sanctorum Apostolorum. Fo. 200.
Canones Synodi constant. in inclyto Verbi Dei templo, nempe S. Sophiae. Fol. 229.
De Synodo carthaginensi sub Cypriano. Et Epistola quaedam. Fol. 233.
Synodus Ancyranae. Fol. 236.
Synodus Neocaesariensis. Fol. 252.
Synodus Gangrensis. Fol. 261.
Synodus Antiochena. Fol. 269.
Synodus Laodicena. Fol. 282.
Synodus Sardicensis. Fol. 294.
Synodus Carthaginensis. Fol. 312.
De Agapio, et bagadio. Fol. 403.
Epistola Dionysij Archiepi Alex. Fol. 405.
Petri Archiepi Alexand. canones. Fol. 412.
Miraculorum opificis
Gregorij Thaumaturgi Archiepi Neocaesariensis Epistola Canonica. Fol. 426.
Athanasij Epistola ad Ammum. Fol. 438.
Ejusdem. 39. Epistola. Fol. 442.
Ejusdem Epistola ad Ruphinianum Fol. 444.

Diui basilij Epistola Prima ad Amphilochium : ~ : ~ Fol. 447.
Altera ad Eundem. Fol. 526.
Ejusdem ad Diodorum. Fol. 526.
Ejusdem ad Gregorium Presbyterum. Fol. 531.
Ejusdem ad chorepiscopos. Fol. 535.
Ejusdem ad Episcopos sibi subditos. Fol. 536.
Ejusdem ex cap. 27. De spiritus^to. Fol. 537.
Gregorij Nysseni Epistola ad Letoium. Fol. 544.
Timothei Epi Alexandrini Canonicae quaestiones, et responsiones. Fol. 565.
Theophili Epi Alexan. canones. Fol. 572.
Cyrilli Epi Alex. Epistola ad Dominum. 579.
Ejusdem ad Episcopos Lybiae. Fol. 583.
Gregorij Nazianzeni, et Amphilochij Carmina De libris canonicis. Fol. 584.
Gennadij Constant. Epi Epistola Enciclica ad Metropolitanos et ad Papam. Fol. 587.
Basilij Epistola ad Nicopolitos. Fol. 589.
Iambica Balsamonis. Fol. 590.

D. Eph. Cantabrig.

Cas. 331.

Εἰς τὴν ἁγίαν Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου, καὶ τῆς ἁγίας Μαρίας τῆς Ἀποστολίσσης, καὶ τῶν ἁγίων Ὁσίου Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου καὶ Ξενοφῶντος, καὶ τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν Ἰωάννου καὶ Θεοδώρου τῶν Ἁγιορειτῶν.

Ὁ ἀποστολικὸς οὗτος κανών, περιγραφὴν ποιεῖται τῆς παρ' ἀρχιερέως τελουμένης ἐπιλήψεως. καὶ ὡς καὶ ὁ μέγας Παῦλος φησὶ· χεῖρας ταχέως μηδενὶ ἐπιτίθει· μὴ δὲ κοινώνει ἁμαρτίαις ἀλλοτρίαις· οὐκοῦν περὶ τὴν φοινικὴν τῶν ἐσθήτων, ἀνελαυθήσαντας τοὺς ἀγαθοὺς λειτουργοὺς Ἀθηνᾶν τὸν ἅγιον Ἐφραὶμ τὸν ὁσιώτατον ἐπίσκοπον τῆς παραλοξοπλήθους τοῦ ἀποστόλου καὶ ἁγίου τοῦ ἀρχιερέως ἐμοῦ τοῦ· καὶ μὴ γὰρ ἐκ τῶν ἐξ ἑαυτοῦ φησὶ καὶ τὸν τοιοῦτον ἀποκωλύων γίνεσθαι· καὶ τοῦτο τοῖς ὑπὲρ τοῦ, ἐκ τῶν κανόνων τοῦ ἐπιφόρου διδάσκων, ἀλλὰ καὶ σαφῶς, καὶ πολλαχοῦ τοῖς λόγοις· ὅτι καὶ ἡ ἐπίληψις ἀρχιερατικὴ, ἀλλὰ μὴν ἐξαιρετικὴ τελετή, καὶ ἐνὸς πίου πολλῶν μύστου. ἅμα τε τοῦ τελοῦντος κανόνος τῆς συνοδικῆς ἁγίας ζωόσου ἀορίστου τοῦ τοιούτου ἐπιφόρου μύστου, παράπαν τοῦ τῆς ἐξαρχίας ἐπισκόπου, ἢ πόλεως τοιούτου· ἐμφαίνοντος καὶ τοῦτο τοῦ τοιούτου ζωοποιοῦντος, ἀπορρήτως ἐκ τοῦ τοὺς τοῦ κανόνος τοῦτου ἐφάπτεσθαι περὶ τὴν φοινικὴν ἀρχιερέως. λέγει δὲ, ὑπὲρ ἐπισκόπου νόμου, ἢ πρεσβυτέρου ἐφάπτεσθαι ζωοποιοῦντος·

Κανὼν ς'

Κανὼν α' :-

Κανὼν β' :-

Καὶ οὗτος ὁ κανὼν περὶ χειροτονίας ἀναγνώστου φησὶ καὶ

ησθν, παρίστησι καὶ τὸν τοῦ αὐλοδηκανόν, ἐκλαμβάνεσθαι περὶ ἐπισκοπωγραφολουίας, οὐπερὶ τὴν φουαλδν· οὐδὲ γὰρ ψηφίζεσθαι πόλεσι περὶ βύλεσι ἢ διδάσκοντα μὴν, καὶ οὐ ζωγραφολυδάσθαι αὐλόν.

κεφ. ξ' Τὰς σκηνοδηκανοδρόμους μυοκλὰς ἐπὶ τὰ διέξοδα θυσίας διὰ μάλων καὶ ζώων σφῆς ἀσφραγούσας οἱ θῆσι αὐτὸ σοι· τὴν ὑπὸ δὲ τῶν παρασιτούντων αὐλητρίδα πλουσίαν, ἐκάλυν γίνεσθαι· καὶ δὲ παρὰ αὐλητοποιῶν τὰ ἱερά, πολλὰ ἐσθαι δηλοῖ ζωῆς· οἱ περασκάζει, τὰν δ' αὖ οἶνον μύθνα μποιῶν· ἀπὸ ὧν οἱ δὲ δηκανόνος λέγουσι, πλὴν ἀνθρώπου χίονος, ἤγουν ὀστέου, μὴν ὁμοίως σύμφωνα θῆσθαι τὴν δὲ αὐλοῦ σύριγγα· καὶ τοῦ γὰρ ἀπηρῶσθαι· ἀλλὰ λέγεται πρὸς φέρεσθαι ἀὐλὸν, ἀδὲ ἐκ εἰῶσι αὐτὸ χαὶ ἴδιον ἐλπόδων πηγπῶν· καὶ τὸν ἀλλως ἀνοῦσι αὐλὸν ἀπὸ ἴδιον χρῆσθαι δὲ ἐκάστῳ μὴ ἀὐλητὴν, οἰκέτην ἂν ἀδὲ τῷ ἀν ἀπέμπω μὲν· ἀδὲ οἱ νομίζουσι ἐκ τὸ πρὸς ζωὴν ἢ ἂν καὶ θεατὴν ἂν πέμπω· δηλοῖ γὰρ τοῦτο ὡς ἔοικε, καὶ σκυλεύειν δὲ πρὸς φέρουσιν ἐκ ὧν θυσιαστηρίῳ ἴδιον θέσθαι αὐλητὴν ἐκ λαχεῖν ὧν μὲν ἀλλ' ἢ ἐκ ἐλευθερίαν, καὶ ἀλλὰ πυθόρδην τὴν δὲ ἢ ἐκ νομίσεως δὲ ἢ ὑπὲρ ἐξίας θεῶν· ἐγὼ δὲ ἃ ἂν καθαρεύειν τῶν ἐκ τῆς ἡμουσικῆς ἐκ ἐλευθερίαν δὲ ἐκ ἐλευθερίαν δὲ ἐκ ἐλευθερίαν δὲ

προς ἁγίαν, ἀλλὰ φαλμῳδίαν ἁγίαν ἁγίασον· καὶ σὺ ἁγίασον τοὺς ἁληθινοὺς φωτός, καὶ θεῦ:

Σημείωσαι καὶ ἀπὸ τοῦ ἁγίου κανόνος, ὅτι ἐν ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ τεσσαρακοστῇ, ὡς ἀπαγορεύεται ἐπὶ οὐδενὸς προσόμοια· οὐδὲ ἀπόστιχα καὶ ἐν ταῖς ἁγίαις καὶ μεγάλαις ἑβδομάσι· διὰ τοῦτο καὶ ἐν ταύτῃ τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ ἑβδομάδι ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ μεγάλῳ σαββάτῳ ἐν τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ κυριακῇ τοῦ πάσχα· ὅπως δὲ πλείστη αἰσθήσεως μνήμη ἐν ἡμῖν καὶ ἐν τοῖς ἁγιοκλήτοις γένηται πρὸς φερόμενα, καὶ νῦν σπεύδομεν λαμβάνειν τὰ πολυέλαια ἐν τῷ ὄρει τῶν ἐλαιῶν πρὸς φέρουσιν, μνήμην ἀπὸ τοῦ εἰς βάϊα ποιήσωμεν λόγου, τοῦ μεγάλου ἀθανασίου· οὐδὲ ἐπὶ τὰ, ὅ τοι καὶ ἀπὸ τοῦ παρόντος κανόνος, ἀναγνῶσιν οἱ ἐπὶ σου ποιοῦντες ἀναγνῶσται τὰ ἡμῖν αὐτῶν, ἀπὸ τοῦ εἰ θέλοι τοῦ σὺ τὰ ἡμῖν:

ᾠδὴ ϛ' ζωὸς σου ἡ ἐν τῷ ἱερουσαλὴμ τοῦ πάσχα αἴνου γλῶσσα, ὀξὺν βίσῳ ἐπὶ σου ποιεῖ μναίνεσθαι καὶ μεθ' ὅ ἐπὶ σου πάλιν ἀξιοῖ ὡς περ ἔχουσι ταῦτα, καὶ οἱ μεθ' ὅ μεγάλου χαροποιούμενοι ἱερεῖς, ἢ διάκονοι· ἐπὶ οὖν πρὸ ἡμῶν ἰουδαίων ἀνάγου, ῥίζωσαι ἡμῶν τὴν μνήμην ἐν βίβλῳ ζωῆς λαοῖς καὶ ἡ. ἀσάφαν εἰ χρὸ ὁ ζουμνίων σὺ πάσης ἀναίμακτος θυσίας. τῇ μνήσαι καὶ αὐτοῦ τοῦ ζῴου, φαίνου ὅ παρόντων· μὴ ἔχων ἀσάφαν τοῦ ἐπὶ σου ποιοῦντος ἢ τοῦ πρεσβύτερου, ἢ τοῦ διακόνου, προφασιζόμενος ἐν βλάβῃ ἢν οἰκήσαν μνήσθη. ἄλλου τοιοῦτου ἢ κανόνος. ἀφόσον ὅ σου εἰς βάϊα πρω-

νῶν νς'

νῶν ϛ'

νῶν ε'

ευλεφους · καὶ ολανους · οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ μυαῖνας
ἔχειν ὡς φέρεσθαι μᾶλλον ἀπὸ τοῦ πλέω, οὐ δὲ ὡς ἀπὸ
τοῦ μηλύω ἀφανίζω ἢ μηκύνω ἄλλως πως ζῶον καὶ σῖον
σῖον δὲ καὶ τοῦτο φασὶν εἶναι τὸ ἐν τῇ ἐνθά-
σῃ νᾶφος περιεχόμενον · οὐ καὶ ἐλαίνεον λέγει · τὸ φρο-
νῆσαι γὰρ ἐνδὲ σῖτον ὄμοιον, καὶ ἐλαϊνέως · τὸ, μι-
μνυθῆναι τὴν μυαῖνα · τὸ, ἀπὸ βουλεύσασθαι ἀλε-
ρου τῆ τοῦ ἑλέφου ζωῇ · τὸ, σύμποσιάζειν, ἢ σύλλου-
σθαι τὴν μυαῖνα αὐτοῖς ἐξωλισμὸν βουλομέν
τοῦ αὐτοῦ · τὸ, ἐξωλῆς οἰκίας τοῦ αὐτοῦ, καὶ οὐ
τὴν μυαῖνα · ἐλεύθοι μᾶλλον, παρὰ τοῖς ἰδίοις μο-
νασσοῖ · τὸ, τὴν μυαῖνα αὖ πελάθειν ἐς ἱππόδρομον,
ἀλλὰ μυαῖνας τοῦ αὐτοῦ · τὸ, ἐλάσθαι τὸν μυρίενε-
σθαι ἀλέφου ἐπὶ τοῦ ὄμοιον · καὶ ἄλλα τοιαῦτα
μεμνῆσθαι οὐ τῇ ἐνθάσῃ νᾶφος καὶ αὐ αἰνεῖν.

κεφ. ὠ ὡς ε΄: Περὶ τοῦ ἐφωνεῖν ὠνεφρόνων τοὺς τῆς μικρᾶς,
μονοσὶ ἐχεσθαι. οὐ μὲν ὁ ἵππος πα-
ρούσης ζωῆς μᾶλλον · τοῦτο δὲ τοῦ αὐτοκλίνου κυνό-
νος λέγουσι καθαιρεῖσθαι τὸν οὐ λῶ ποιοῦν βελτίω
νον · τοῦ δὲ πὰ αὐτοκλίνου κυνόνος, καὶ ἀλέφων
κῶν λαγόν, ἢ παυθῶσθαι, ἢ καθαιρέσθαι, ἐρωτᾶ-
σῃς, λέγει προσῆν ὀφέλειν; καὶ ὅτι ὁ λέγων
φίλανθρωπόν ἐρῶ · ὃ δὲ καὶ βούπεδίλιον ἐπῆν
καὶ μέγαν οἱ κυνόνου βύαρισθον, δηλονότι
λέων ἐπὶ φονικὸν βουλεύειν ἐπὶ φονὴν βλοπὴν
ζῶσος αὐτοκλίνου τοῦ λίκνου σολίνου ὀφείλε-
ον :

Ὅτι οἱ ἀπόστολοι ζωοφορίαν ἡμῶν μετέσχον, οὐδέλυσοι· ὁ ορίζουν δὲ τὴν περιπάτησιν ἐκ τοῦ παρήκοντος, μετὰ τὴν ἀνάστασιν καὶ ἀβάπτιστον πόλης ἀφιλοξενίας ἰσοτιμίαν τὸ πάσχα ἐορτάζουσιν, ὀφείλοντες ἡμῖν ἐορτάζειν, μετὰ πνεύματος ἁγίου ἰσοτιμίαν· ἀφιλοξενίαν ἰσοτιμίαν, οὐχ ἕνεκεν φασὶ παθόντων τὸν κύριον μόνον· ἢ ἵνα μὴ ἀναστῶσι διὰ τὴν ἡμῶν ἰσοτιμίαν· ἀλλὰ τῇ ψυχῇ· αὐτὸς γὰρ οὗτος πνευματικὸς καὶ ἀφιλόξενος σχίσμα πρὸς ἡμᾶς σκληρὸν, ἀνάξιος ἂν ἀφιλοξενίας ἰσοτιμίαν ἀπολαύσειεν ἀφιλοξενίας

εἰς τὸ παρόν. ζήτει τοίνυν ὁ κανὼν τῆς εὐπαρθενίας ζωόσου. τοῖς δὲ αὐτῷ παρὰ τῶν γραφέων τὰ πρὸς τὸν πάπα:

κα' ιης'

Ἐπὶ ὅσον μὲν ἡ πρᾶξις εὔλεκτον, οὐ πάνυ τις εἰσιόντα εἰς τὸ θυσιαστήριον, τοῖς ἐφουρμῶσι τὰ τοιαῦτα μυθολογοῦντα ἡδυφώνους ᾠδὰς κεῖσθαι. εἰ δέ τις σπουδῶν βιοῦν βούλεται εὐθῆ πολιτείαν, οὐ μόνον ἀφορίσθήσεται, ἀλλὰ τοῖς μεγίστοις κολασθήσεται. εἰ μὲν οὖν γνῶσις ἀπῆν τοῖς τοιούτοις, ἴσως ἂν ἦν συγγνωστὸν εἰπεῖν, ἦν ἐφάνη μυθολογίαν κομιδῆ. οὐδὲ γὰρ τὸν ἀγῶνα τοῦ σταυροῦ καὶ τὴν ἀνάστασιν ἐπεφύλαξαν. ἐπεὶ δὲ καὶ τοῖς πάσης ἐλέπολιν ἀξίοις θυσιαστήριον εἰσιέναι τοὺς τοιούτους μυθολογοῦντας. ἀλλὰ μὴν ἀπολυθήσεσθαι ἡδυφώνους. εἰ δέ τις ἄξιος ἐστὶν ἀφορισμοῦ μὴ μυθολογοῦντα, ἀφορίσθήσεται πολλοῦ κανόνος. μὴ τοίνυν ἐξ ἴσου τοὺς μὲν, οὓς ἂν ἡ μικρὸν ἔξω τοῦ κανόνος ἐλέγχουσιν ἀφορίζεσθαι ὑπὸ τοῦ κανόνος παντελοῦς καὶ ἀτελευτήτου μὴ μυθολογοῦντα. τοὺς δὲ ἔξω τοσούτου ἐπιπολάσειν ἐᾶν:

κα' θ'

Ὁ τοῦ παρόντος κανόνος διορισμός, ὁμοιοπαθὲς ἐᾷ. ἀφορίζεσθαι γὰρ τοὺς ἐν πλησίασμοῦ τοῦ τυχόντος, καὶ μὴ παραμένοντας μέχρι τέλους. μὴ δὲ μυθολογοῦντας. ἀλλὰ τοὺς κανόνας, παρομοίως διορίζοντα πάντας ἀποίμους ἅπαξ καὶ ἀξίους τῆς μελλούσης ζωῆς. καὶ τοῖς ἐπὶ τοιούτοις μερικὰς καὶ μὴ μυθολογοῦσι ἀφορίζεσθαι:

Γ ὑπερέλου ἡ καὶ δ' κανόνος, ἀλλὰ μὴν ἄλλως ἡμ-

μένων ζώων· πῶς οὖν λέγεται· ὅταν ζῶν ἀπόληται ἡ πρόληψις, λέγομεν· ὅτι οἱ μὲν ζῶν ἀφιέμενοι ἐσθίεται καὶ λύκῳ· καὶ ὑπουργοῦσιν εἰς τὰ ἑξῆς ἀφίασι κάλλιον πρὸς τὴν, καὶ μηδὲν ἀνούσιος προσφερόμενα, ἀφορίζονται· εἰ μὴ ἄλλου ἕνεκα ποιοῦσιν αἰτίαν· οἱ δὲ μὴ χαριζόμενοι τὰ ἀφίασι ἀπολλύουσι τὴν ἐφεστῶσαν, καὶ πάντες οἱ λοιποὶ πρὸς τοὺς μὴ προσηκόντως χρωμένους, ἢ τοὺς μὴ χαριζομένους τὰ ἀφίασι ἐφεστῶσι καθάπερ τὴν μεθερμηνεύουσαν ἀφίασιν ἐὰν μὴ ἀφορίζεσθαι, οὔτε τὸν ἀνεῖσι οὔτε τὸν ἀπολύουσιν. Διὸ γὰρ τοῦτο καὶ δέονται ἐπιβλέπειν περιμένοντες· οὕτως ἐρμηνεύεται ὑπὸ τῶν ἑβδομήκοντα :~

Τὸ δὲ ἀπολῦσαι δοῦναι σημαίνει, ἀφορισμὸς ἐστίν· ὅτι τὸν ἀφορισμὸν ὡς ζῶντος ἐκμένος ὅπου ἀπόλυε, ἀφορισθήσεται· καὶ ἐπὶ σποδοῦ ἐστί, καὶ χαλκὸς· τοῦτο δὲ μέγα πλάσμα, διὸ τοὺς λέγοντας, ὅτι ὁ ἀφορισμός· ἀπὸ τῆς σπληνιάσεως ἐλευθέρωσιν· εἰ γὰρ ὅπως μὴ τοῦτο συμβαίνῃ σημαίνει, ἢ σώζῃ, οὐκ ἂν ἔλεγε· ἀπολύσει· τοῦτο γάρ ἐστι, τὸ σπληνιάσαι, ἢ ἔξω θεῖναι τοῦ πλησίον ζῶν ἐὰν μὴ τοῦτο ἀφορισθῇ· ζῶον μὲν λαβὼν μὴ τοῦτο ἀφορισθῇ, οὐ κωλύσει· ἀναγκαῖον δὲ τοῦ τῆς συνοχῆς ζῶν ἐστιν :~

κανὼν τ?!

κανὼν ιαʹ: Πᾶν ἁπλοῦν ζῷον ἐν ταὐτῷ, καὶ πᾶν ὅλον ζῷον ἑνιαῖον ἐν ὄγκῳ ὂν ὁμογενὲς ὅλον. οὐ σπερμαῖον καὶ γονικόν. περὶ μὲν παντὸς πληθυντικοῦ καθαρεύοντος ἀδελφότητος καὶ ἀνωνυμίας. ἄλλοι δὲ ἐν τοῖς ἐν ταὐτῷ καὶ ὁμοῦ καθαρεύουσιν ἐν ἀποτελεσθῆναι καὶ διαφορᾶς. καὶ διαλοῦσι κωλυθῆναι τὴν μεταλούσιν προσηγόρευσιν. ἐμοὶ δὲ καλανοῆσθαι. ὅτι ὅσα πρὸς τὸ καινοῦσι ἐν ταὐτῷ ἐοῦσι, πολλαχῶς ἂν παθεῖν πληθυντικοῦ ζῴου εὐχρωμάτου ὅπως καὶ πολεμικῆς οἰωσοῦν ἐν ἑνὶ καθαρεύοντι. καὶ μεταλλήσιν καθαρεύουσιν ἐν ἑρμηνεύσεσιν ἐναλλαγῆναι. διὰ γὰρ τοῦτο καὶ καθαρεύουσιν αὐτὸ μεθαρμόσαι. αὐτὸ δὲ μεθ' ἑαυτοῦ ζῷον ταὐτὸν διαφορᾶς ἐν ἑνὶ καθαρεύουσιν οὐκ ἂν παθεῖν. ἀλλὰ διαφορᾶς ὅτι ὁ ἰσανὼν παραλλάσσειν.

κανὼν ιβούνε: Ἑτερόζωον διαφορᾶς, καὶ ἑτερόδοξον. ἤγουν ὁ παρὰ ἑπτὰ τόπους, ἐπὶ τὸ ὅλον μὴ παρὰ δεχόμενος. ὅλον γὰρ διαφορᾶς, ἑνὸς ἐν πλειοσινοῦς ζῴοις ἐν ἀναλύσει. ὅλον δὲ ἑνὸς ἐν πολυσπορίᾳ ἐν τῷ παρίσασιν αὐτὸ δὲ φεξῆς κανόνος. τοὺς λόγους. ἐν διαφορᾶς ἔστι, καὶ τῷ ὀξῆς. φασὶ γοῦν οἱ παρόντες κανόνες. ὅτι καὶ ὁ ἰὸν. ὁ δὲ ἰὸν τὸν καθαρεύοντα ἑνὸς ἐστὶ τὸ ὅλον καθαρεύειν, αὐξομειούμενον οὐ σπερμαῖον τοῦ ὁ πέλας ζῷον ὁμόσπορον ἐν φθορᾷ, διαφορᾶς.

ζων ἀφορίζέσθω ὁ καὶ ἑκάτερος ὁ ὁμόχρως. ἐὰν δὲ ἄλλος οὐκ ᾖ ἐν τοιούτοις, ἀλλ' ἀφορίσμενος ἄλλον ὁμόχρουν τούτου ἀφορίσμενος, ἀφορίζέσθω. ὁ δὲ ἀφορίσμενος ὑπὸ τοῦ ἀφορίσμενος ἀφορίσμενος. ζήτεται δὲ ἐν τοῖς κανόσι τῆς ΔΙ ζωίου. καὶ τῆς ἐν ἀντιόχειᾳ κανόνα ξ'. καὶ τῆς ἐν γαλατίᾳ κανόνα ιϛ'.

Ὁμοίως περὶ τῶν ΔΙ κανόνων ὁρίζεται καὶ ἐπὶ τῆς ΔΙ ζωίου τοῦ ἐν ἀντιοχείᾳ τῆς ἐπαρχίας, ἐὰν ἐθέλῃ μὴ ἀποστῆναι· καὶ ὠφελήσει χάριν τοῦ ὁμόχρω τοῦ ἑαυτοῦ· καὶ ὑπὸ δύο πάντων τῆς ἐπαρχείας ἐπισκόπων ἐὰν ᾖ ἀφορισθῆναι· ἐὰν μὴ ζωοδοκῇ ζητεῖσθαι ὑπὸ τοῦ ἐπισκόπου. ὁμοίως δὲ καὶ τῆς ἐν ἀντιοχείᾳ ζωίου, ἀπόλλου φανείσης ἐὰν αὐτὸν ζωοδοκῇ γράμμασι φάσκοντα δεδεμένον λέγειν ἐν ἐκκλησίαν. οὐ χαίρει ὁ καὶ ὁ παῦλος ὁ καὶ ἀπόστολος οὐκ ὀκνήσῃ τὸν παράνομον ἀνεπιτρόπως, ἀλλ' ἕτεροι ἀλλοφορικανόνας, τὸν παράνομον ἐπίσκοπον πόλεως ἐν ἐκκλησίαν ἐπιτρέπειν καθυποβάλλουσι· τὸν παράνομον σχολάσαι καθ' ὑπόκρισιν βασιλικήν, ἐπὶ πλείονα μὲν τῶν πόλεως, ἐπὶ ἐπίσκοπος ἄλλος ἀλλοφόρους ἀποδεῖξαι παραγένεσθαι ἐπὶ τὸν τόπον· καὶ ἀκριβῶς, ἐὰν ἐπὶ πολὺ ἀφέλεται παραβαλεῖν, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ ἡμῶν ὀφείλεται ἄλλος ἐπὶ ἐπίσκοπος. ἀλλὰ καὶ μὴ ζῇ

μαθητὴ χριστοῦ ὑπὸ τῶν παρόντος κανόνος ἐξαιρούμενα·
καὶ διὰ τοῦτο ἄγαν τῷ χαρίσματι ἀνυπόκριτον ἐπιδείξασθαι, καὶ
τὸ διδάξαι, καὶ τὸ ποιμαίνειν ἐπαξίως· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τῆς
ζωῆς οὐκ ἀπέστησεν· ὅτι μὴ ὡς ἐν τοῖς παρούσι
ἐκ τοῦ κανόνος ἐξαιρούμενα· πρὸς τὸ καὶ τὸ ἀκανόνι
στως ἐξαιρεῖσθαι ἐκ τοῦ κανόνος ἀξιῶσαι ἐξεπιτηδεύειν· ἐπεὶ
τοι καὶ διδάξαι τις ἀπίστου ἐξαίρετον ἀνορίαν· καὶ ποιμᾶναι τὸν
ρίαν· καὶ οὐκέτι ἐκεῖνα ἀκριβῶς κανόνα:

ιε' Ὁ κανὼν τῆς ἐγκλημάτων ἐστὶ ζωῆς, ὁ λοιδο-
ρῶν· καὶ ἀπολελυμένως· ἀλλ' ἐν ἐπιστήμῃ· καὶ
ἐπιστήμονα· καὶ ἐν μονάσταις· ἢ ἐν μονάσταις· χαρίσασθαι
τοῖς κλήσεσι· καὶ οὐδὲν ἂν οὖν δι' ἐχθρὰ-
μισθοῦ προσῳδῆς αὐτῷ, ἐξαίρετον ἀνάπαυ-
σιν ἐπίδοσιν· καὶ ἐνεργῆ λαλοῦντα κλῆσιν ἀλλὰ
ὀφθίνιον ἀλλὰ· ἐν δὲ οὐδὲν ἐστὶ ποιοῦντα, ἀ-
φορίζεσθαι κανών· καὶ μᾶλλον μὲν καὶ ἐκλύσιμον
ὑποστέλλας ἐξαίρετον ἐκκλησίαν ἐπιτέλειν παροικίαν
αὐτοῦ· διάφορον μὲν δὲ οὖν τὸν ἐπίτροπον
ἐπισκοπῶν, οὐ καλὸν ἐξαίρετον κανόνα· ἐπὶ τοῦτον ιε'
κανόνα ἐξαίρεσις ἀπὸ τοῦ· καὶ τὸν ἐκανόνα ἐξαίρεσις Δ'.
ἐπίσκοπος μόνος, ὁ ἐν οὐσίᾳ μόνης σὺν ἐξαίρεσις
χεῖρα ἐκκλησίαν κλῆσιν, ἐξαίρετον ἐν ἐπιτρέπειν ἐξαίρεσιν
ἐνορίαν, καὶ ἐν κλῆσιν ἐνεργῶν, ἀλλὰ καὶ
ἀποκλῆσις ἐξαίρεσις ἐν ἐπιστήμονος ἐν, ἐν δὲ
πλείονας· ἐὰν μὴ γὰρ καὶ ἐκκλησίαν ἐξαίρεσιν
ὑποστάσεως, καλὸν ἐκκλησίας ἐνεργείας· ἐπὶ

κὴ νὺ ιξ κανόνα τῆς συνῳδίας τοῦ λόγου ζωὸν :-

Ὁ μὲν ἱερὸς παῦλος κανὼν, ἀφορίζει νὰ ἐπίσκοπος πρὸς τὸν ζωοποιὸν σκοπὸν τῆς ἀληθείας, ἀλλ' ἀς σύνορίαις ἀληθινὸν, αὐτὸν ἀπολυτικῆς γραφῆς τοῦ ποιμένος ἐπισκόπου. μόνος δὲ ὁ ἐπίσκοπος πρὸς τὴν φαντασίαν ; δὲν νὰ ἔχῃ συγκαλέσαι τοὺς κληρικοὺς, ἀλλὰ σύνορίαν ἀληθινὴν, καὶ χωρὶς αὐτὸν ἀπολυτικῆς γραφῆς, τὸ συγχαρῆναι αὐτοῖς αὐτοῖς. καὶ εὐεπίσκοπος ἐστὶ τοῦτο, ἐὰν τὸν κανόνα τῆς συνῳδίας τοῦ ζωοῦ. ἀλλὰ καὶ ὅπως ἀν τὸν ὑποπίπτῃ ὁ ἐπίσκοπος ἐπὶ ξουσίας ἔχει παρομοίως ποιῆν. φησὶ γὰρ ἡ τοῦ ἁγίου βασιλείου σύνοδος. ἡ δὲ τοῦ ἁγίου βασιλείου σύνοδος ἐν τῷ ἁγίῳ βασιλείῳ. ἐν γὰρ ἐπὶ τοῦ αὐγουστίνου μοναστηρίου, πολλοὶ μοναχοὶ τοῦ ἁγίου μοναστηρίου ἀφ' ἑαυτῶν μεθύσαντο, πολλὰ μαλλον οὐδὲν ἐν τοῖς ἐξουσίαις πληρεῖς τοῦ ἁφῆ ζειν. πόσῳ μᾶλλον, καὶ ἀμφορίας αὐτὸν ἀξίου ἔχειν ἡνὶ βασιλικὴν ζωοποιίαν ἢ μόνοι. εἰ γὰρ καὶ πολὺ βασιλικὴ ἦν ἀμφοτέρων ἡσυχαστικῶν, ἢ πολὺ κρεῖττον ἐστὶ βασιλικὴ μόνη ἀδιάλειπτος, ἢ ἄλλως τοῦ πολλοῦ, καὶ ἄλλως τοῦ πολλοῦ, πολὺ αὐτῆς τοῦ ἐπιμένου ἢ ἐν ἀγίῳ παιδιαίνει πρᾶγμα. ἡ βασιλικὴ ἀγάπη, ἀμφοτέρων τοῦ βασιλικοῦ ἀρχὴν ποιῆσαν ζωοποιίαν. ζημιώσει δὲ ὁ ἐπίσκοπος βασιλικὴ συνοδεύσας ποιῆν ἀληθινὸν :-

Τ ὀνομάζομεν ἐπίσκοπον ἀληθινὸν, ἢ πορεύσασθαι, πολὺ ἡσυχάσαι ἐπίσκοπον μόνον. ἢ ἐα-

χβ' ιζ' :-

χδ' ιξ' :-

ραλιὼν ὑλῆ σὺν ἐμοῦ· τὰ πεδία τοῦ βασιλικοῦ καὶ τὰ
ραλεμένα παντοῖα αὐτοῦ ἡμισυ· ὅπου ἐστὶ πανύ-
γυλον· καὶ ἐργαστήρια τοῦ βασιλικοῦ πᾶς χάρτος·
ἀναγραφὴ καὶ τὸν τὰ πανύγυλα τοῦ βασιλικοῦ·
ὅπως ἀναγράφουσι πολλοὶ ἀγορανόμοι, ἐς τὸν δι-
κηγόρον τόπους ζωσὶ Ἡρώδην ἐν πανδοκεῖ τῷ πλησίον
ἀρχιεραλίνου· ἐς μέζονας καθημένους τοὺς ἐν βασιλι-
κοῖς ἀγροῖς· ἀναγραφὴ τὴν ῥᾳδιουργίαν τοῦ ζυγαράτου
νεαρᾶς· τὰ μὲν οὖν ὅλως α΄ ἥμισυ λίτρα τὸ βιβλίον τοῦ
βασιλικοῦ· καὶ δορεῖς οὐδὲν ἧττον καὶ δέρματα πο-
λλὰ σὺν πλησιασίοις ζημιοῦσθαι, ἢ ὀφείλειν μι-
σθοὺς καὶ ἀγορανόμοις τοῖς πλείοσι· ὥσθ' ὅλως ἀγρά-
φοις, καὶ ὑπ' αὐτῶν τοῦ α΄ ἥμισυ τοῦ ταρσοῦ ζημιοῦσθαι,
καὶ τὰ ἑξῆς·

ἐτερ·

α΄ Καὶ τὰ ἐν τῷ ἀγορανομίῳ ἀφορῶντα μέχρι πῶς ἀγράφουσι
δημόσιοι οὐ πανδοκεῖα, ἀλλὰ μᾶλλον καὶ δίαιτα πο-
λιτικοῦ ἀρχιεραλίνου, ἐς μέζονας βασιλικοὺς πρόσ-
πλουσιοι· ἀρχίως δ' ἐπιδανὸν μέλλω καὶ ἐπὶ τοῦ πανύγυλα ζη-
μιοῦσθαι ὀπτῆρας, πανδοκεῖα δὲ τὸν παράγοντας
πανύγυλα· καὶ τὸν ἵνα, πρὶν ἐπὶ πολὺ, ἰσχύειν· ἀλλὰ
νῦν, καὶ ὑποδιδόντων οἱ δημοσιῶται ἐν, οὐ μέλλει καὶ πείθε-
σθαι· ἀναφορὰς καὶ πρὸς τὰς χρεωφυΐας· καὶ μὲν δὴ καὶ
χρεωφυΐαι δημόσιοι, πανδοκεῖα· οὐδὲν ἧττον
οἰκάδας, πρὸς τὰς ὀφειλόμενος δημόσιος πανδο-
κεῖα· καὶ δὴ τὴν ὀφειλομένη, συγγνώσονται· καὶ
μάλιστα πρὸ τῶν ἀγορανόμων σὺν πλησιασίοις ἐδάφους·

μάζουδ· φησὶν ἡ ῥιζ ἰουσιοῦ αὐφοσυεαφ δ· ἢ βι βλό
νιλε ναλάνου βδ ἀ ϯ βδ ϯ βιβλίου βδυ βασιλιεδυ,
βαλαφῆβδς· ἐβὲ μιλαλῆνχεροβοῦ αν πεις βύβερος·
ἠδιάνους, ἢ ὑποδιάνους αφήβεν μδμβΗῆς, ἀπὲ βλλά-
λωβδ μβΗῆου, νοὶ βῆ βάξαβῆς πόλεως σὶ ῆ μβΗῆιν ὸς
ἦν, μαβαλδυ ἰσίου πεφμαῖλου παφαδίδωφ· ἐβὲ φαβα-
μώσης σδιλέ αν μλμιλὶν αφήβλας, ἢ πιώβηυ μὲν χή-
ραν δὲ· ἢ δὶ ἄμαχοῦ βαν αὐ ογὸς· ἢ βῖσνόμους, ἢ βῖσία-
ρὸις ναυὸ σὶν αὶπηφεαυμδΗῆς, μανὶ βὶ ἔτς ἄχιν σὶηλα-
σὶ ασὶν ὶν βαθμὸν πφοβαναύβω· ἐβδὸ ἰωδὶ πολ βεὸπω
ἐβς μὴ ζουδ βαθμὸν πφοαχοῦ· σὶηβλλάδωβαβδ, νοὶ
βω πο ἀπονα θὶς δωφ· ἐβδὸ ἄλας σὶηβαὶάδας βύνα-
νόυδ νοὶ ἁς ἀναβμώσας, ἐβ πὲμὶν δώ ααδας ἔβναι, ἢ βι
βμώ ἀδας αὐ φιώσνυ βόυ πὸβῆς σφφίσβς δβμὲν βαν βα-
νοβας ἐβῆβν γὰφ μαβαδαβμωσὶν· ὸ δὲ μδμὲ βΗῆς σφφα-
μὸδ δὶ βμὲν βας αὐ αφμώσης, σὺ βμὶ νώ σαβαν χοῦ ὸύπφο
νὸ πβεῖ πεός μὴ ζουδ βαθμοῦ· ὅ πως δὲ δὶ ἀ δὶ ὸὶ τδν-
πὸ ωυ αφ χὶ ἐεαβὶ πων δὶ βμὲν βαν βας αὐ αφ ώδσας πεοὸ πβυ-
σὶν ἐβς ομυσὶ πάβδ, νοὶ δ ΧΗδ σὶηλεοὶ αζὶηὸ φφίπὶδ,
αὐ αφαὶ ου ζὶν ὑ φ πᾶυ πλῶς· λέ μμωὸ ω ὡς δὲ σὶηχη-
σὶ αζὶηὸ ἀχουλὶηὸ πὸὸ φφίπὶδ, ναβαχεηζὶηὼ ς ὸὺο-
μαβζοὶ βν βαθμὸὶ· πυρίως μὲν βαθμὸς, ὁ βδυ ἱεέως·
βδὲ δὶ δὸὺ ω· βδυ ὑποδιάνους, νοὶ βδυ ἀναμωφδυά-
ζὶν· βὲ ὸ φφίπὶδ, νοὶ βὰ ἀχουλὶηὸ, λιμὶὸ ἐβ σὶ
νοὶ ζωῆς ἀφορμὴ· δλὰ νοὶ ὅὺ πὶ ὸθω μεμυὼ σαὶ ἀνα-
μώσης νοὶ σδιλεοὶ δμὲν βας, ἀὶ παφα μεποδίζως, μὴ ὸβ

πληρώσει σὺν πλησίασιν τοῦ χριστοῦ τῆς διαπεράσεως
καὶ ὑποδείγματος τοῦ σταυροῦ. οὐ μόνον τοῦ ὑποδείγματος τοῦ σταυροῦ
γὰρ ἕλκουσι τὰ βαπτιζόμενα:

κα' ιδ' Σημείωσαι τὸν σταυρὸν τοῦτον δὲ τοῦ κελεύσματος μόνου
τοῦ ἐπιφωνουμένου σταυροῦται, ἀλλὰ καὶ τῆς σὺν αὐτῷ
τοῦ ἁγίου πνεύματος. ἀπὸ γὰρ τοῦ τοῦ πατρὸς ἐπιφωνήματος
μόνου, ἀπαλλάττεται τῶν ἐνεργειῶν τῶν ἁγίων.
ὅτι μὴ πᾶσι τοῖς ἐπιφωνήμασι σταυροῦται, ἀλλὰ φανερῶς τοῦ ἑνὸς
αὐτοῦ. ἐπὶ τῶν μυστηρίων ἡμῶν καὶ ἁγιασμῶν, οὐ
πάντων ἐπιφωνεῖται τῶν ἐνεργειῶν· καὶ μυστήριον ἐπὶ τῶν
δι', παραπεμπόμενα τῶν ἁγιασμῶν αὐτοῦ μετὰ τοῦ σταυροῦ·
καὶ οὐ τοῦ αὐτεξουσίου· ἀναγνωσθῇ καὶ τὸ κη' τοῦ
ψ' ἐν τῷ παρόντι τῆς ἁγίας ἀναφορᾶς· καὶ τοῦ ιε' καὶ τῆς
συνάξεως ἁγίου, καὶ τὸ συναξάριον ἁγίου τοῦ μαρτύρου
τῆς ἐρημίας ἐν τῷ παρόντι τοῦ ἀνοικτίου:

κα' ιε' Ἀς ὀφειλόμενον καὶ αὐτεξούσιον· ἐν μόνῳ τῷ μυστηρίῳ τοῦ
γάμου· καὶ ἐν ἀποδοχῇ, καὶ ἐν βαπτίσματι, οὐ παραγενέσθω πανώνυμε δέσποινα, διὰ σοῦ τοῦ μόνου
καὶ ἁγίου· ἀναγνώσεται, ὡς οὐ μόνον ὁ νέος οὐδὲ
ποιήσῃ, ἀλλὰ καὶ ὁ ἱερεὺς τοῦ μυστηρίου τοῦ
ὃς ἂν μέλλῃ ἐξάρχεσθαι ἁγιάζεσθαι, ἀπέρχεσθαι·
θήσεται. ἀλλὰ μᾶλλον καὶ ἐπὶ τῶν μυστηρίων. οἷα ἐν
ἐκεῖ τοῦ ἁγίου μυστηρίου ἐπὶ τῶν ἁγίων, μυστήριον αὐτὸ
διαφόρων καὶ οὐ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος:

κα' κ' Τὸ δὲ ὀφείλεται ἐξάρχειν, τῶν μυστηρίων εἶναι ἐξάρχειν
ἁγίων ὑπὲρ ἐξάρχου τοῦ ἁγίου πνεύματος. τῶν ὁ νέος ὀφείλει

βιπλησίου ὑπὲρ αὐλῶν, ἢ λειτουργημάτων. ὑγρῶν χέ-
μευ καθαιρεῖσθαι τὸν πλησίον, μὴ παρασκήνωσιν ἢ
καστηρίου, ἢ εἰς ἀγορὰν διάπορείαν, ἢ διὰ λειτουργοῦ
αὐλογουμένῳ· καὶ διὰ λοῦσθαι δὲ τὸν ἀγρὸν τοῦ χαρίεντος
ἀπαλλαγῆναι σχολῆς ὥρας, φορτίων βαστάσεως, καὶ τῆς
ἀποστολῆς φιλανθρωπίας ἀνάξιον. τὸ ἀγρὸν δὲ καθαι τὸν
πλησίον ὑπὲρ ἀλλοτρίου· πολλάκις συμβαίνει. ἐὰν
μὲν γὰρ χαρίεντος, ὅτι ἀγρὸν οἰκεῖον ἀκάπλησίος,
καθαιρεθῆσθαι δὲ ἀπὸ καὶ ἀλλοτρίας οἰκίας τὸν ἀγρόν.
πάντα δὲ ἀγρὸν οἰκεῖον δὲ ἄλλου· ἢ διὰ λοῦσθαι δὲ οἰκίαν
ἢ αὐλὸν ὑπὲρ ἀλλοτρίου παρασκευάζειν, οὐ καθαιρεθῆ-
σθαι. σκεπτέον, καὶ εἰ μὴ ἀπὸ οἰκουμενικῆς ἀρχῆς δὲ
πολλάκις ἀπὸ τοῦ τοῦ καὶ πλησίον, ἀγρὸν ἀπὸ καθαιρεῖ-
σθαι καὶ ἀπαλλοτρίωσις, καὶ οὐ σὰς ἐξ αὐλῶν αὐχμῶν.
οὕτως ἐξαιρεῖσθαι τὸν ἀγρόν. ἀναγραφὴ καὶ τὸν
ῥητόριον ζῆνι ἀναγραφὴν ἀν· καὶ μὴ ἔστω ἀν βιβλίῳ ἢ
φωναϊκῷ τῷ ἀ· ἢ βιβλίῳ αὐλοῦ ιδ· λέγουσιν
οὕτως ἐκ τῆς ἀγρόν. λύσις τῆς λειτουργοῦ διανόησις, ὡς διὰ
τῷ καὶ μόνῳ τῆς συγχώρησις εἰς ἀπὸ πεζοπλοΐαν καὶ ἀναβαίνει-
σαν καὶ τὸν μὴ οὖν βιαίως καὶ λυπρίαν ὑπὸ σχή-
ματος συγχωροῦσθαι· καὶ μὲν βλάπτεσθαι· ἀλλὰ ὑ ἀ-
ποστολῆς σκηνῶν ζῶν καὶ ἀγρῶν, ἢ ἀπὸ πεδ· λῦ
μὴ ἀνθρώπων καὶ ἀ· ἢ διὰ πειρατικῶν· ἢ καὶ ἐὰν
οἴκου· ἢ ἀπὸ βλάπτεσθαι ὑπὲρ βύλευσθαι
αὐλῶν ἀπὸ σκοπὸν ἢ οἰκουμένου, ἢ ἄλλου καὶ πλησίον
οὐ ἀπὸ καὶ βαθμοῦ· ἢ μὴ ἀγρὸν ἰσοτιμοῦσθαι· ἢ τῆς

ἐκκλησίας ἢ τοῦ μονασθηρίου, ὑπὸ οἱ ἐναι σύγχωροῦμεν.
ἵνα μὴ διὰ ταύτης τῆς προφάσεως, καὶ τοῖς ἁγίοις οἴκοις
ζημιῶνται. καὶ αἰθεῖαι ὑπηρεσίαι ἐμποδίζωνται.
ὥστε καὶ ἀπὸ τῶν ῥημάτων τούτων τῆς νεφαστῶν λε-
γόντων μηγίνεσθαι ἱερωμένον τινὰ ἐγγυητήν, ὑπὲρ
τούτων τῶν αἰτιῶν δηλαδὴ τῶν διαλήφθησαν, παρίστα-
ται καλῶς ἐγγυᾶσθαι τὸν κληρικόν, ὑπὲρ ἑτέρων
οὐ σεβῶν αἰτιῶν. ὥστε καὶ πάρε μβάλειν ἑαυτὸν
ζήτει, τί τλον δ' τοῦ παρόντος ζωτάγματος. κε ι δ'.
καὶ κζ'. καὶ τὰ ἐν αὐτῷ. καὶ τῆς ἐν χαλκηδόνι ζωόσου
κανὼν λ':

κανὼν κα'. Οἱ τέτταρες οὗτοι κανόνες, οἱ ὁ παρὼν, καὶ οἱ ἐφεξῆς,
τοῖς μὲν πρὸ τοῦ κληρωθῆναι σύνοιχι σθῆσι διάνοσις,
ἢ ἐξεφόσου ἐγορεῦν, σύγγνωμον οὖσι, καὶ τῷ κληρῷ
σύγκαταλέγουσιν. ἀξίοις πάντως σύριστομένοις.
τοὺς δὲ μετὰ τὴν ἱερωζύνην ἑαυτοὺς ἀνῃ ωτηριάζαντας.
καὶ ὑπὸ νόσου ἐβιάσθησαν. ὡσαύτως καὶ τοὺς πρὸ τῆς
ἱερωζύνης δίγαν ὁσοῦτα πάσιγον ἀμέρια αὐτῶν
πρίελόντας, κολάζουσι. τοὺς μὲν γὰρ καθαιροῦσι, τοὺς
δὲ κληροῦσθαι κωλύουσι. τοὺς δὲ λαϊκοὺς, τοὺς δίγαν ὁσοῦ
ἢ ἐπηρείας ἑαυτοὺς ἀνῃ ωτηριάζαντας, ἐπὶ ἔτη
τρία ἀφορίζουσιν. ὅθεν καὶ οἱ πλείους τῶν ἀνῶν
οἱ προσεκτικώτεροι διάνοσιν μέλλοντες σύνοιχίζειν
παῖδας αὐτῶν, τῇ ἁγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ προσέρχονται.
καὶ δίλην ποιοῦσι τὴν νόσον, καὶ τὴν τῶν δι' σύμων
ἐκκοπτήν. οἱ δὲ πολιτικοὶ νόμοι μεγάλως κολα-

ζονοι τοὺς εὐνοῦχ

ζου οἱ λοὺς ἀυνουχί ζουλε παί σας αὐλ σμ· ἢ σύ λους·
ἢ ἀ λε ῖ ους λιυ ἀ ε ύ σω μὴ ναλ λα χυ λί ους· καὶ αὐ φ ωυ ῶ ῖ
τὸ ι· Δ΄ πα φ λί ω ου τοῦ ἀ ῖ τοῦ πα ῖ ου ς ζω λ ά χυ λα -
ους· καὶ λή ν ξ΄ υ ναρ αὐ τοῦ ς ε α ῖ λι ά ως πυ ρου λ ί ου ς
τοῦ σ φ ου· ζω ά· σὶ ἐ ὶ ς ε ῖ δ ῖ α σι ε ο ῦ λ ω οἱ ἀ υ νοῦ χοι· ἢ -
μου ἐ ὶ ς θλι ῖ ί ας· λοὺ ς υ π ῖ ό θα υ λε ῖ πα σ ο μό υ δ μύ -
ρι δ΄ ἀ π ο ζ λ ύ ου ς, ὡ ς ὑ π ὸ τοῦ μου ά ω υ λι ῖ ά ου λε
καὶ ἀ χε π σὺ ζω υ λε ῖ ς πω σ ω υ ας· λοὺ ς ἀ π χ υ λ ω ῆ σ ῖ σ ὶ σύ -
μους καὶ ἄ χου ς· π ρὸ ς ὸ καὶ ἐ ὶ ς πυ ς τ ά λ ου ς ὶ ς ἄλ λ ο
οἱ σ ῖ ῆ ου ἀ π ρω ῖ Ἡ ῖ α σ ά λ ου ς· καὶ ς τ ρ ά φ ῆ πα ῖ ὰ ῥ ὼ -
μ ῖ ο ις ὅ σ ῖ ο ῆ ος, οἱ μὲ ῦ θλι ῖ ί α ν καὶ οἱ πα σ ά λ ω ν ε
ἀ π ρο ῆ ῖ μ ῖ λῖ ῖ ως ἰ ε ῖ ω ῖ ῆ σ ου ῖ α ν· ὡ ς καὶ σὶ πλ η ν
λιυ ὸ ς μ α μ ού λ ας πα φ ά ῖ ῖ οι ἀ ῖ λοῖ ς· οἱ ῆ ν α ν ς τ ά λ οι πυ -
λῶ ῖ Ἡ ῖ ἀ ν ῖ λ ῖ ῶ σ λ ά λ α ξ ῖ υ, πο λ ὰ μὲ ῖ ἰ ε ῖ ω ῖ ῆ σ ου ῖ α ν.
πο λ ὰ ῆ π α λ υ ῖ ῆ σ ου ῖ α ν·

ναν ὼ κε·
ναν ὼ κ΄·
ναν ὼ κϛ΄·

Ἡ ε ῖ μ ῖ ῶ φ ῖ λ ε σ ῦ β ῖ ύ ου λ ω ο π α ν ῖ ύ ω ω, ἀ μ ῆ σ α φ ῆ ἐ ὶ ς β ῖ ν ὰ π α -
νύ υ δ· ἀ ὺ ἀ γ ω ω β ῖ ῆ ὺ π ῖ ῆ π α φ υ ῖ ί α ς λ ὸ μ ου λ ο σ ῆ ῖ
ου ε α ῖ λ ῖ ῆ ῖ ου, ἀ ὺ φ ῆ α ῖ ὸ ῖ λ ο υ ῖ ύ υ β α· ὡ ῖ λ ῖ ῶ ς καὶ ῆ
λ σ ῆ ῖ ύ ῖ ά π ῖ φ α ῖ ύ ου· ὡ ῖ λ ῖ ῶ ς καὶ ἀ π ὸ β υ ν ο μ ω ω ω
β υ ν ῆ σ α λ υ καὶ λὺ ῖ π ε ῖ ῖ σ ου σὶ ν ου χ ῖ ἀ θ λ ῖ ῶ ω χ ε ῆ σ ας·

Τ ὸ ὺ π ῖ ο δ ῖ ῆ π ῆ σ ας σὶ ς ζω ῆ β ἀ υ λ ὸ· μ ῖ ῆ ἐ ῖ π ῆ ς σ ῖ λ α μ -
β ά ῖ ῶ α σ α ῖ ς ἐ ὶ ς π ά ῖ β ε ὅ π ω ς σὶ π ο λ ὰ π α β α ῖ ε ο ύ μ ῶ ω ν·
οἱ γ ά ῆ σ λ ά π π ο ς σ ά ῖ ας ἀ χ ου ῖ ῖ ῆ ῆ ς· ῆ σ λ ά χ ε ῖ π α λ λ ω ῖ ῖ ά -
ρ ῶ ζ ῖ ῶ ῆ σ α ῖ ῖ ύ υ μ ω ο ῖ ς π α β α ῖ ε ο ῶ β α ῖ π ῖ ῆ ἀ φ ο ῖ ῖ ί ζ ου σ α ῖ
ὡ ς φ ῆ ό ῖ υ ὁ π ὲ ἀ π ο ζ α ῖ ῖ ῶ ῆ ς π ω ῖ ῶ υ, π ῖ ῆ ὁ ῖ ῖ ῖ ἀ ῖ ω ῆ σ ε ς,
ἀ ῖ ῖ ᾽ ῆ π ῖ ὲ ῖ ὺ β ἀ ῖ ῖ ῖ ῖ α ῖ ά ν α δ α ῖ, ἐ ὶ ς μ ύ ου ς β ὺ ῖ π α -
β α ῖ ε ο μ ύ ω ου σ ῖ ὰ ἀ μ ῖ ῖ ῖ ῖ μ α β ῖ π ῖ ῖ ῖ ε ῆ ό μ ῖ ῖ ῖ ῖ

εἰνὶ πανόυϊ πνὶ δἄ ἰερατεῦνιδ· ξὶἤα πνὶ Βδφίου
βασιλἤου ·πῶ λ', πὶλε', πνὶ νά· σπμά-
σελαι ὧν ὅλι οἱ ἐπὶ σνοποι πνὶ οἱ πληρὶ πὶ οἱ οὐ-
ἤα πατα ρούμενοι, ἴπς μαθδνπὶ ζου πιω ανὶ ας
διαφρείζουβι· αὐαμνωϋὶ πνὶ Βν λέ πανόν α
Βδφίου βασϊλἤου:

κα' νῶ: Περὶ ἴπς χριστουνὶ ας παδοῖν αφἤαν ζωαπλα ανα
μναξι· πνὶ οὐ ἰωχριστουνᾶ ανα λύβις πεας Βν λέους.
Διανόους· πνὶ ὑποδιανόους· μαβὸ ἴπν χριστουνὶ αν
μόνοις ανημνώσανς πνὶ διάβνς σὶ ναδὶ ὑπμάτ:

κα' νῆς: Ὁ Βδ ἐπμαδος, οὐ πὸ φάνυοῖ ὑπὸ Βδ βύπνδοῖ πνδ-
ανα· πνὶ ὑπλαμβάνς ἀδὸς ἀμαγλὶ ζανβας, σὶ-
ξοὶς σπνυὸ ἴ πνὶ ἀπίσους· πανλαῦ ναῦον ἀ μνεαδα
ἀδὸς, πνὶ σὶφοβᾶῦ βὶχνιπὸς· οἱ ὸ βιοῦ βυ ἰποι-
ῶν ἴας παρἀδὶν Βδπνείου δἰα σπηἰ αν ἤνὸ δοιζο-
μὸν ἤας, ἰᾳ ὑπβυἰ ἴπν σχἰ αν οἰ ἡόνδ σὶ ἄφαν πνὶ ἴπν
ἀἰ ἰσχάν, πα ανεῶν βα· ὸ ὸ ἐποχὶ ἴ πδνὸ μας, Βἐναν-
ἴον δοιζἰ ζαβα· λάμων ὄζασὶ ἐἰα, ἴπνζἰ αν ὄζωβῶ·
πνὶ ὅπα, ὅπνις· πὰν ονβῆ οἰ βα παῦ ωβ βὶ βῦβι-
ούβυ νόμου, ἐἰς βὶχνιπὸς, πὰν ἡ σὶ βλὴ Βδ πνῦμα-
νὶ πὶ ὅῦ ζ, πὶὸς παῦβα ὄζ ε φωνὴ ον· ἰᾳ μὶ βὶ μαζἰ-
ζος ος φρουἰζ ε αν παρἀδωὶ ε ε ωμὶ ω ον βὶ χνα-
ονβὶς ἀδὸν, πνὶ βὶ ἀμαγλὶ ἡόνβας, πνὶ μαβὶ παρ-
ρησἰ αν μὴ ἐπὶ στ ε φομὶ ους, σὶ πα χὼ ε ν βα· ὸ ἴ
πνὶ ὸπς βὶς σὶ ἰᾳ ἰ ε ε ἰᾳ ἀ μπορ ε υο μὶ ους πνὶ ἐἰς Β
ἤᾳ ου ἀμαγλὶ ἡόνβας, ἰᾳ φε ρησἰ ω ἰ ὑπ πων ὄζ ἡνα-
ολν· αὐαμνωϋὶ· πνὶ Βν λ' πανόν α ἴπς σὶ ἰᾳ νας

λου ἀπ' αὐτοῦ αὐτοσέλινου οὐ ξηρανθέντος· καὶ λαμβανέ-
σθω τῆς τοιαύτης κατὰ σταθμὸν ἀνὰ δραχμὰς ιβ'.

Ὁ καυκαλὶς καλούμενος διαφορὰς ἔχει πλείονας· καὶ γὰρ ἔστι τοῦ μὲν ἀγρίου καὶ ὄρεινοῦ, τοῦ δὲ ἡμέρου καὶ κηπευομένου· καὶ τοῦ μὲν ἀγρίου καὶ ὄρεινοῦ τὸ μὲν ἄνθος ἐρυθρὸν καὶ ἐπὶ τοῦ ἄκρου τῆς ὀμφαλοειδοῦς κόμης ἔχει τὸ σπέρμα ὅμοιον τῷ τοῦ ἡμέρου καὶ κηπευομένου, τὸ δὲ φύλλον ὅμοιον τῷ τοῦ σελίνου, ἀλλὰ μείζονα καὶ πλατύτερα καὶ μᾶλλον ἐρυθρὰ καὶ ἐπὶ πλείονα διῃρημένα· ἡ δὲ ῥίζα ὀλίγη καὶ λεπτή, ὀσμὴν ἔχουσα ἰσχυρὰν καὶ δριμεῖαν· τὸ δὲ σπέρμα ὅμοιον τῷ τοῦ ἡμέρου καὶ κηπευομένου, ἀλλὰ μικρότερον καὶ ἐλάττονα τὴν ἐπιφάνειαν ἔχον, ἀνθρακῶδες καὶ ἐρυθρόν, ὀσμὴν ἔχον ἰσχυρὰν καὶ δριμεῖαν· ἡ δὲ ῥίζα ὅμοια τῷ τοῦ ἡμέρου καὶ κηπευομένου, ἀλλὰ μικρότερα καὶ λεπτότερα καὶ ἐλάττονα τὴν ἐπιφάνειαν ἔχοντα· ἡ δὲ ὀσμὴ ἰσχυρὰ καὶ δριμεῖα· ἡ δὲ δύναμις θερμαντικὴ καὶ ξηραντικὴ καὶ ἐμπλαστικὴ καὶ ἀναλυτικὴ καὶ ἀποκαθαρτικὴ καὶ ἀποπεπτικὴ καὶ ἀντιπνευματικὴ καὶ ἀντιφυσητικὴ καὶ ἀντιδυσεντερικὴ καὶ ἀντιστρεπτικὴ καὶ ἀντιπαρεστικὴ καὶ ἀντιπαρεκτικὴ καὶ ἀντιπαρεκτικὴ καὶ ἀντιπαρεκτ

πωλῶν ἢ ὠνουμένους ἢ τοὺς πανηγύρεως πανη-
γυρίζοντας ὁ Ἰησοῦς ἐξέβαλεν τοὺς πωλοῦντας, ὡς καὶ ἀπόστολος
πεποίηκεν· καὶ ὁ ὀρύσσων λίθους, ὡς καὶ ὁ ἀσκεπὴς
τὸν ἀμπελῶνα ἢ ἀγρὸν ἢ ὁ τοῦ ἀμπελουργοῦ ἐργάτης
τοῦ ἀμπελῶνος ζητεῖται, καὶ ἀνάθεμα ἔσται ἐκ τοῦ θε-
οῦ καὶ πάντων ἁγίων· ἢ ὁ ἀπὸ ἀγροῦ ἐρχόμενος· ὡς καὶ
ἄγγελος ἀπορίπτωτος· καὶ πάσης ἱερατικῆς ἀξίας ἢ ἐκ
λατρείας ἀλλοτρίους, καὶ ἢ πολιὰ τοῦ ἀναθέ-
ματος ὑποκείμενος, καὶ ὁ δοὺς καὶ ὁ λαβὼν ὡ-
σαύτως ἐπιτίμιον ἔστω. Ἐὰν δὲ ἡ εἰκὼν ἢ ἐκ λι-
θίνης· καὶ ἐὰν ἐκ ξύλου ὁμοίως· ἐὰν δὲ ἐκ χαλκοῦ
ἢ μολύβδου, ἐὰν πρὸς εὐλογίαν ἐστὶν ἐκ τοῦ
ἢ ἀλλοίου· ἢ ὑποδιαλύου· ἢ ἀναμώξης ἀπὸ
προσάξεως ἄχρις· ἢ ὑποδιαλύου καὶ ἀναμώ-
ξης. Ἀπὸ δὲ τοῦ χειμῶνος, ἤγουν φθινοπώρου.
Καὶ οὐδὲ ναυαγεῖν ἔστω καὶ ἀφορεῖσθαι ἀπὸ
τοῦ πλοίου τοὺς ἐπιβάτους ἢ ναύτους λέγουσι·
μόνους δὲ τοὺς πραγματικοὺς τοῦ ναυκλήρου καὶ
ἀφορίζεσθαι, ἀλλὰ καὶ τοὺς ναύτας αὐτοῖς·
καὶ ἂν ἐπὶ ὁλκῆς τοῦ πλοίου ὡς ἔφημεν, οὐ μόνους
τοὺς ἐπιβάτους, ἀλλὰ καὶ τοὺς χοϊκοὺς τοὺς βοῦν
ναύτας πεπαχότας ἀνάθεμα ἔστω τοῦ θεοῦ·
ἀναμωβὶ καὶ τοῦ ὁλκέως τοῦ ναύλα τῆς ἐν χάλκη-
δόνι ζωοδόχου· καὶ ὁ ἐκ τοῦ ἀπὸ τοῦ πα-
τὸς ζωοποιοῦντος, καὶ τὸ ἐν αὐτῷ·

κα' λα'

Ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει, καὶ ἐν τοῖς ἐπαρχίαις τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Ἀσίας καὶ τοῦ Πόντου καὶ τῆς Θρᾴκης καὶ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἰλλυρικοῦ καὶ τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Λιβύης καὶ τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς Παλαιστίνης καὶ τῆς Ἀραβίας καὶ τῆς Φοινίκης καὶ τῆς Κύπρου καὶ τῆς Κρήτης καὶ τῆς Πισιδίας καὶ τῆς Παμφυλίας καὶ τῆς Λυκίας καὶ τῆς Ἰσαυρίας καὶ τῆς Μεσοποταμίας καὶ τῆς Ὀσροηνῆς καὶ τῆς Κιλικίας καὶ τῆς Καππαδοκίας καὶ τῆς Ἑλλησπόντου καὶ τῆς Παλαιᾶς καὶ τῆς Νέας Ἐπιβάτου καὶ τῆς Κρήτης καὶ τῆς Κύπρου καὶ τῆς Ἀρμενίας

χθυων, καὶ μέχρι βδυπῶ· γίνονται δὲ μαλλὸν
βδσπαρόβδς κανόνος ἐν μιᾷ ὥρᾳ, ἀπὸ λόφου ξβ΄ων μα-
βδλλίνων ἀρχιερέως, μεμῳ ζούλιανος λαβὶπιαρχῖ καὶ
ξεναρχῖδ· ὧν οἱ βδυ αἰπανουίωνς ἀποστελλόμενδ ἐβς
βδὲς ἐνορίας αὐλωδι, καλανόβα, διπλᾶς καὶ κανουϊ-
νεδς βαὐβγίνεαδαι· καὶ μαλλὸν βὲς ἐγχωρίους ἐπιανό-
πους μὲ μεδαδαι τὸν βούλιανος ποιησῖν· αὐτὸ μαλλὸν βᾶ
κανόνων οὔτε μὲν σχολῆ οὔτε ἀρχιεπιανόπῳ, οὔ-
τε ἐπιανόπῳ ἐ σὸβη ἐνορία· ἀλλὰ βὶς πάντα σὲν ἀρ-
χαῖς ἀπαναμίβηβαι αὐὲνορίαι τῶν δὲ ἀφανηλίων-
των τῆς ὁλησοίνου μίνης· καὶ σαλλὸν βέχουσῖν ἐν βούλαις
ἀναφοραῖς δὲ ὀνομάζων αὐλωδι αὐτὸπαῖ τῶν τῶν δὲ
ἐν αὐλαῖς ἀρχιεπαλαυούλιανος· καὶ ἕξαι βὲ βούλῃν, αὐτὸ
βὲ ξ΄ καὶ ξ΄ κανόνος τῆς ἀζιώσαν· καὶ βὲ ε΄ καὶ
ϛ΄ κανόνος τῆς σλέφας· δὲ ρι ζομμὶ αὐ βὲν ἀλεξαν-
δρᾶς ἔχαν ἐνορίαν, σαβαλὴν αὐγυπβν, τὴν λιβν
καὶ τὴν πανταλεπολιν· βὲν αὐλιοχίας, τὴν καὶ λβξανδρεί-
αν· τὴν μελβπομβνίαν καὶ τὴν πιλιπίαν· καὶ βὲς χι-
ωνὶς βεῖ ἀρχαῖς· ἀλεξανδρινοῖ καὶ ὅβεν καὶ ὡς ἔχουσιν
δὲ καὶ αμμόβυιδν, ἐὲς βὲς ἀφορίαδὴβας αὐλὲς δοικη-
σας καλλὲδν ῥηβέντων κανόνων φιλαπλῖν· καὶ ἀ-
ναμένουσιν βὲς λέπουβας βούβας ἀρχιερεῖς, καὶ
κανουϊ κδς δὲ ὀρθοῦ μένοι, διπλᾶς καὶ κανὲς βεῖα
δὲν ἐὲς πόλας καὶ παροικίας αὐλαδι· ἱ δὲ ὧν βὲ
ὁ καὶ πληρεῖς αὐλαδὲ ὅλα πίσβαι δὲ ἐν βεῖ μαλλὸν ὡς·
βούλων ἀχούλιανοῦ ὡς, οὐ δὲ ἱδν
πιαρχῶν ἐπᾶσαίας ἔχαν, ἐὲς ἐλεύσπιαρχαν

σύνοψιν, ἀποστολικοῦ κανόνος πρόσταγμα ἐν τούτοις ἐκτιθέμενον· ἵνα μὴ οὐ πληθύνωμεν τὰ γραφόμενα·

χν' λέ:

Τ ἀλλὰ καὶ τοὺς παρὰ τῶν κανόνων προσερχομένους δεῖν ἐστὶ τοῖς κανονικοῖς· πῶς γὰρ καὶ τοὺς αἱρετικοὺς μὴ βαπτίσαντας οὐ δεχόμεθα, ἀλλὰ καὶ ἀναθεματίζομεν, ἢ ὅτι οὐ βαπτίζουσιν ἀποβαλόντες, ἢ ὅτι παρὰ τοῦ ἁγίου πνεύματος λύτρωσιν οὐκ ἔχουσιν ἐν τῷ βαπτίσματι τῷ ἑλληνικῷ πρὸς ἀρχιερέως· περὶ ἀρχιερωσύνης οὐ λέγω τοῦ λόγου· πλὴν μετὰ ὀλίγα τοῦτο· ἕτερος παρ' ἡμῖν ἀπίων πρὸς τὸν αἱρετικὸν καὶ μὴ βαπτισθέντα ὑπὸ τῶν αἱρετικῶν, οὐκ ἀπὸ πλάνης·

χν' λς':

Τ ὁδηγὰ οὐ ζητήσωμεν, μὴ πρὸς ὀρθοδόξους ξένους ἀπιόντος, ἢ πρὸς αἱρετικούς, ἢ ὀρθοδόξους πρὸς αἱρετικοὺς πορευομένους· ἀλλ' ὡς ὁ λόγος ἡμῖν τῶν κανόνων, οὐκ ἀνεῖναι ἀναβάλλεσθαι πίστεως βάσις· καὶ οὐ ζητητέον ἐστίν, πρὸς ἢ πρὸς ὀρθοδόξους ἢ καινοτομίαν ὀρθοδόξους ὄντας, ἢ παραπλήσιον ἔχοντας ἀμφιβόλου· ἱεροφὴς ὁ αὐτὸς μιᾶς τοῦ ζῴου χωρίσας· καὶ ὅμως παρὼν κανὼν λαβὼν· ὀζάλιρον ὁ κανόνων μανθάνομεν, ὅτι πρὸν οὐ ζητητέον ἐστὶν ἀπὸ φέρωνται· καὶ οὐ γὰρ εἰς τὴν ὀρθοδοξίαν ἀμφίβολοι ὡσὶν ἀλλὰ παντελῶς ἀπολυτέον καὶ γράφας ἰδιοποιεῖσθαι ἀπὸ τοῦ ἁγίου ἀμφανίζουσιν· εἰ δὲ μὴ οὐ παραχωρεῖν ἱεροσυλεῖν· ὅμως μετὰ τὸ βαπτίσαι αἱρετικὸν ἱεροσυλεῖν, οὐ λαϊκὸν βάπτισμα ἀλλὰ ἱερατικὸν

χαὶ ἐσται. Διὸ μὴ δεῖ, ὡς ἔοικε, τὸν ἀφ' ὧν πε-
νόν, τοιαύτας ὠφε-
λείας ἀπολαύειν, οὐ μὴν πολλαχοῦ μ-
νίας, ὡς ἴσως προσήκοντος οὐκ ἐσται τὰς ἀνα-
φάς, ἐπηλυσίαν ἔχειν ἐπὶ ξένης μὴ πολυπλόων:
χϡ λϛ: Τάξις ζωῆς καὶ διαίτης καὶ πλάτος. Ὅθεν
μὴ ὁ παρὼν πόνος Διὸς εἶναι τίμιος ἀναπλοίσχα-
ρος μὴ δοκεῖν, ὑπὸ ἴσης χρεὼν ὑπάρχων. οὐδὲ γὰρ ἀ-
σὶ πρὸς δὲ καὶ πλάτος αὐτοῦ. Διὸ καὶ ὠφέλειαν πα-
ραινοῦντα γνώμης, διὰ ἐπὶ καινὰ ἴσης δοῖ καὶ ὅσος
ἴσον αὐτὴ κόσμου ἄπαν χρησιμοποιεῖ, ἐὰς ἐπηλυ-
ασιν ἐπὶ δὲ πολλὰ ἴσα ἐστὶν αὐτοβλάστους, καὶ πρεσβύ-
γίζόμενα δὲ μὴ μὲν καθαιρεῖς γνώμης ἴσον πρώτως.
καὶ αὖ ἴσος ἢ ἴσος πρώτως δὲ οὐδὲ λιποῦσιν, αὖ αὖ γνώ-
μης ἴσον ἐπὶ οὐδὲν πάνυ αὖ, οὐκ ἐκδότον. οὔτε γὰρ
γάρ φησιν ἢ πολλὰ δὲ νόμους καὶ ἀλλάττας σωληνε-
θὲν ἐσται μόνον αὖ. καὶ ἢ μὲν ἐξ ἐκείνου ἀλλὰ δὲ πανόνος
δι αὖ. ἐπὰ δὲ γαῖαν ἴσον πρεσβύ, ὁ λιπομάνδρα-
χας διὰ τὴν ἴσον ἐν δὲ ἐπὶ ἀρομένου αὖ ἐπὶ οὐδὲν πα-
θεῖν μόνον, καὶ δὲ λόγον οἰκονομίας, ἐπὶ οὐδὲν ποιεῖ δέ-
ροις πρὸς ἀναλήθειν. Ἐὰν γὰρ ὁ πρὼν δὲ ψεύδεν αὖ-
τὸν ἴσον οἱ, ἀλλ' ἐκ μὴ ἴσον ἀλλ' αὖ,
ἢ ἥκιστα δὲ ἐν δὲ ἴσον ποιῆσαι, ἀπὸ ἀπὸ ἐσται-
δι αὖ δὲ ἐὰν ἴσον πρεσβύ. καὶ πρεσβύ δὲ ἴσον ὁ πανὸν ὁρί-
ζεσθαι. δὲ μὴ πρὸ πλατεῖαν πρὸς δὲ αὖ ἐκ μὴ γνώ-
μης ἴσον ἐπὶ οὐδὲν αὖ, μὴ ἅπτεσθαι ὁ ἀνθρώπου ἀς αὖ-
τὸν ἴσον δὲ παραλύειν μὴ ἐκ ἀναμένειν, ἀλλ' ἢ
μὴ ἀλλὰ πρεσβύ. Ἐὰν γὰρ δὲ ἅπτεσθαι, ὑπὸ δὲ ἐκ ἀναδή-

σλαι ὀχλεῖ τοὺς, τοὺς χλευάζοντας. ὡς τοῦ λυ-
μεῶνα τὸν τοιοῦτον, καὶ τὸν ἀπὸ τοιαύτης, ἀλλοτρίωμα
τῶν ὑπάλλων. ἀπάντων ὁ ὁμολογῶν τὴν τοῦ πεῖρου
παρουσίαν, εἰς σωτηρίαν βαπτίζεται. ὁ πεῖρος:

ρπ ἀφανοῦσιν χλευάζοντας, καὶ πανταχοῦ ὄντα. καὶ τὸν
τοιοῦτον τοιοῦτα παραγγέλλοντα τοῦ ἀγγέλου ζῶντι
ὄντος, καὶ μετὰ εἰδώλων ζῶντος χλευαζόμε-
νον. τοῦτο λέγει, καὶ τὰς τοῦ πεῖρου λαλουμέ-
νους εἰς ὀφρύαν ἀπιόντας αὐτοῦ παραγγέλμα
τούτου. καὶ ἀνάγκη ἦν τὴν ἐντολὴν ζῶσαν δυνα-
νόμενα ιʹ καὶ νέ. καὶ τὰς δυνάμεις ζῶσας δυνᾱ
ρʹ. καὶ τοῦ θεοῦ πλήρεις χλευάζοντας. καὶ χειρὸς
ἑτέρου πεπληρωμένους ἐντολῆς τοῦ ἐνόντος. ἐπεὶ τίς
παράνοιαν ὀνομάσαι, ἢ ἀλλεπάλληλα πεπληρω-
μένου ἀπόλλωνος ἐντολὴν ἐνόντος, πλὴν ὡς πολὺ
τὸ δυνατὸν τῆς ζῶσας, καὶ τοῦ θεοῦ χλευαζόμενοι
τινες. ζηλωτὴ καὶ τοῦ ιʹ κανόνος ἰδιοφίλων ἀ-
ποστόλων:

ρνᾱ λεʹ:

ρτ ἵνας ὦ τοῦ τὴν χλεύην, ἀντὶ τῆς φοβεῖσθαι.
καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν, πῶς παραβῶσι σημεροῦσι
ψηφαλώσας εἰς σωτηρίας. ὃς ὑπερφυὴς ζωνα-
ρᾶς ἐρμηνεύσας τὸν κανόνα, ὅτε λαβὼν τὴν χλεύ-
ην, καὶ τῆς χλεύσεως, καὶ τῆς τῆς φοβεῖσθαι. ἀντὶ τῆς
ὀρθοῦ πολιτεύσηται χλεύην ἀντὶ τοῦ τὰ τῆς τοῦ κανόνος
τὴν χλεύσεως. μίμνησις πρὸς τοῦ τέως καὶ
σινόνων ἀποστόλων μετὰ δικαιοσύνης τοῦ
εἰς ἀτέρας χώρας χάριν τοῦ διὰ σατανᾶ τοῦ χλεύ.

ρνᾱ λεʹ:

Διανύουσι χρεοβυθαναμὲν βουλάσι σφαγίζαναμαμοθολω· ψηφίζασαι δ' οὐκ ἀφαμὲν· ὥσπερ ψηφίζουσαι οἰκέτιόν τοι· κὴν δὲ κυλλὸ-παλαιόν, κὴν ἑτῆς· καὶ ὡς φησὶ κὴν ὁ ιτ' κωνῶν ἢς ἐν λοδικὴν ζωόσυ· Διαφίζαλοι γοῦν ὁ ταφὼν κωνῶν, ἐλλὶς ἀδίονος, ἢ πως βύλαρος, ἢ δ' ἀνος ἀγεοδασίαν ὀξυβυς δ' ὁ δαδαλλίκην· ἐ οὐ κὰτο πληροῖ κὴν δ' ἀνυίαν αὖλος, ἀφορίζαλω μὲν ἐλλὶς ἀν κυλασδξηλαι ἀπελβαῦ σὺν δὲ ῥεῖ αὖ· ἐὰν δ' ἀπελβῶν μὴ παρασκηῦ ἀπὸ μεχθηρίας ἢ δ' κυλαχώραν λοῦ, ὁ πλῆρος μὲν κὴ μὴ μὴ ὁ μὲν ος αἴτιος ἢ δ' κλοῦ, ἀφορίαθήσεται ὡς μὴ παρασκίωνβυ ἄβαυλουλὸν μου· ὃ δ' ἀπίονος ἔχαθηκὼ οἰκήαν ἀπὶ ἡμίαν· ζημιῶσι οὖν πως ἡμιφαλαι ὁ πλῆρος δ' ἀλλὴν ἀπασασίαν ἢ δ' κυλυοληῖ ἢ δ' κὴ ἀναγνωβῖ ἢς σὺν ἡμὲρα ζωόσυ, κωνόυα ιη· ἢς σὺν αὐλιοχία, κωνόυα ιξ· κὴ ιη· ἢν πρὸς δόμου ἀπὶ σ' λὴν βυ ἡμὲ ου πωρίλυ· ἢς ἀ, κὴ σδλάρας ζωόσυ ἢς σὺν ἀ ἀ ἢ δ' ἀλλων φὶ ων ἀ ποζόλων, κωνόν α ιδ· ἢς ξ' ζωόσυ, κωνόυ α σδλέφον· κὴ ἢς σὺν ζλληνσόυϊ κωνόυα, κδ·

χα' λξ' Δὶ ἀλλάπαρα μπὶ πβυ βυ κυλαχώρας σὺν πληοῖ ασὶ κὰ ζηληῖ μαλα, ἀν αμῶν ου ἐ λχῖ αν βυὶ ἀπὶ ονόπων ἐ κω ςης σὺν ορίας, ζωμέχα αν ἢ δ' πρώῳ αὖλου· ἐφ' λύ α αν βὲ ἀμφὶ ῥολα· κὴ ὁ μὲν παῶν κωνῶν, κὴ ὁ κὰ ἢς σὺν αὐλιοχία ζωόσυ, κὴ ὁ πάμπβς ἢς σὺν ἰκὴ δ' ὶς βὺ ἔλους λέγουσι γίνα αν βὰς ζωόσυς ἢ δ' ἀπὶ ονόπων· κὰ δ' ξ' ζωόσυς, κὴ κ' σὺν ἰκὴ δ' ἀλόσδλέφον, ἀ-ταξ' δ' λὲ ἔλους ἐθέλοῦσι ζωέρχα αν βὶ ἀπὶ ονόπων·

ὡς ἁπλῶς καὶ τὴν καὶ τὴν καὶ παφλαγόνων καὶ λιβύης
καὶ τῆς ἐπὶ θάλατταν καὶ βασιλικῶν, καὶ ἀφ' οὗ θ' ἑωσφόρου
ἀνάτολαὶ ἄχρις καὶ δύσεως φασί, καὶ ζωόσας μυριάδας
ὑπερβαλλούσης ὁ ὁπλίτης ἐρίσαντος. ζήλει καὶ τὸν
παρόντος ζωγράφου. ἐν ἔτει ἑβδόμῳ καὶ τεσσαρακοστῷ καὶ ἑκατοντάτῃ.

Τοὺς ἀποθησαυρίζοντας καὶ πανηγύρεσι καὶ ἐν τοῖς
ναοῖς καὶ ἀναθήμασι καὶ μέλλοντας, ἄλλο τι καὶ ἀληθὲς
τεκμήριον χαρίεν καὶ τερπνὸν ἐπιδεικνῦσι τῶν τοιούτων. διὰ τοῦτο
ἐφορᾶν δεῖ τοῦ, ὅτι ποιητὴν ὧν φασὶ τοῦτο, καὶ τὸ ὀνό-
ξαν αὐτοῖς. ὡς λίνος ἐφ' ἑπτὰ τοῦς, ὡς ἐπὶ σοφίᾳ τοῦτο ἀ-
πεμπωλήσαντος ὁ ἑκάτερον τοῦ καὶ ἐπὶ τῆς ἐπιληπτικῆς. καὶ
Δημοκρατίου αὐτὸ πρὸς τοῖς οἰκείοις συγγνώμης, ἐ σοφὴ
ὁ λόγος. καὶ ἐγκαταπαύσεως καὶ ἑκατέρου τοῦ ὁ ὁρᾶν
καὶ τοῦτο καὶ λαβεῖν πρὸς τοῖς συγγνώμης τοῦτο. ἐπὶ τοῦ-
τοις. ἐπὶ τῶν προσόδων αὐτοφάνεσθαι τοῦτο καὶ ἐκχέ-
ασθαι καὶ ἀναφανὲς καὶ τοῖς συγγνώμοις οὓς ἐπὶ
καὶ πρὸς ζωάγραφον χωρεῖν ὁ ὅλως. πλὴν καὶ φιλο-
ουσιν ὁ ἄνθρωπος καφαδ. ἡ ποιητὴς ἡ καὶ ἐ παφλα-
γόνων καὶ λεπτομίτρου καὶ ἐ βιβλίου τῶν βασιλικῶν φη-
καὶ τοῦτο. καὶ ὁ ποιητὴς καὶ ὁ ποιητὴς καὶ ζωγρα-
φικοῖς τῶν ὅπου ἐπὶ πολὺ ὄντων ἀναγκῶν οἴκων, καὶ
καὶ ἀκόλουθοι καὶ οἱ καὶ καὶ ποιητικοί. καὶ καὶ ἄλλοις ἢ πολυ-
μελὴς, ἢ πολυμελῶν ὁ ἄκρον ἀλλοῖς ζωγραφικῶν,
μανὼς, ἢ μεγαλεῖος, ἢ ἐμφερεῖς. ἢ ὑπο-
θῆκαι. τεκμηρίων ἀπὸ ἢ τῶν καὶ ἀλλοῖς ἀναφοῖς
οἴκοις τεκμηρίων, ὑπογεγραμμένας, ἢ ὁ ἀλλῶν,
ἢ ὁ ἀπὸ παρασκευῆς καὶ τεκμηρίων, καὶ ἀπὸ καὶ ἀλ-

σιλίδιλου πόλεως οὖν. ὁ δὲ θεὸς αὐλοῖς ποιναῖς, ἀσφαλεύομεν. ἐὰν δὲ θάλασσα μὲν θῆν ποίαν ἀὴν αὐ ποιναὶ ξύλα δ' ἐν ἁμαξ τοῦ αὐλοῦ ἢ πρὸ βιβλίου δὲ αὐλὸν δ' ἐξ-
ῶν. πρὸ ἐπαρχου οὐ λωρὶ λοῦς. μὴ ωσπὸν λον αὐλοῦ-
ῶς ἐὰν βιοῦ δὲ ὑγιῶν λον, πρὸ δὲ δ' ἀνιαμενοῦ ζαν. πρὸ
δ' ζων λὴν πρεσουσίαν αὐλοῦ δ' λὰ πρὸ ἡδυλαμβανόμλων. ἐ-
λοῦ δ' ἰπωνόμων ἐχαριλουλειαν, πρὸ δ' ἰοι πλοῦ, οἷς πα-
λοῦ δ' ἀρεμοῦ ρεό πον ζωα πλοῦλον ἐὰ δὲν αὐχὴ δ' ἰπον
δξοῦ δ' πρεφ' μαλαμβανουσιν μὲ δ' λὴν αὐλοῦ ἡλαυλὴν
παριβῆν δ' ἡμῶν. ζωαγράνουσ' ἀπὸ. ὅ τι σὴ δ' λοῦ
πανόνος πρὸ λῆσν ε αι ἂς, οὐ λὲν ον πολ αχόῦ. ἀλλ' ὃ
δὲ πανθ' ἕτερον ρεό πον ἀ ζωα πᾶσθαι, ἐπὶ σπερος, ἢ
ἰπωνόμος: ἢ ἕ τερος σὴ λοῦ αὐπειθμὴ μὲ ων αὖ ω-
ῆμεν, πρὸς σὺ γραφ' ἰσὶ πήσιν μὲ λαφέ ρειν δ' λοῦ λ-
σὴ πλησιοῦ, ἢ λοῦ αὐφῶν οὖ πλῶ:

κα' λθ'. Τὸ μὲν δὲ ἐπὶ ἡλαῦ δ' ὑὸ πας δ' υλεῖσθαι πρὸ ἀδηνόνομ.
αὖ αυρώπης δ' ὠπὶ σὺ πον, μὴ εἶ πης πλβολὴ λ-
ἐὰν πρὸ ἀνεπίκλυσ δ' ὑὸ ἰ λοῦς ἰσ ἐπὶ σὺ πω δ' λαφέ-
ρειν δ'. ἀλλ' ἀπὸ μὴ ἐχθυ ἐ πᾶσθαι ἰς οὖ λοις ποιῆν
δ' ὸὸ ἰὸ ὦν αὖ ἢ πον ἰσ ἐπὶ σὺ πω, χωὶς γρώμης αὐλοῦ
πρωμὸ ἐ πδὶ σὺ αι αὐτὸν πλ δ' λῆς σὴ πλησίας. δὲ ἐὶ δ'
δηλ ξαν ἰαπερὶ αὐλ ἢ λ. δ' ἐ πὶ λιμῶν. πρὸ ἐ ἕ τερ-
λι αὖ δ'. ἢ μὰ δ' λοίπης σὶν φασὶν ὁ πανὼν ἰσ δ' ἐ πὶ σπε-
πὶ πῶν πρεμάλων, πρὸ αὖ ἡμὴ δ' ὑλους, ἰσ ἐ πὶ σὺ-
πω σὰ πὶ σαὶ δ' λ δ'. αὖ αμνωδὶ λῆς σὰν ὶ πὴ σαι ζωὸ-
λου δ' ὶ σὸ δ' ἕ τερ ου πανόνα:

κα' λε. Οἱ θροὶ αὖ πόστολοι, μὴ σὸ δ' δ' λοῦ πρὸ ἡμῶν λοι,

Διωρεί δοῦ ναχωρίς μὸν ἀ ἐτῶν καὶ ἀναπόνυνα δικῆ-
δικῶς ἀ ἀπὸ πῶ δι' ἀφέρου δ· καὶ δὲ ἡ ἐκκλησί-
α αὐτὴν δ· ἐφ' ᾧ ἔχω ἐπαξουσίας τὸν ἐπίσκοπον τοῦ
δικοίκα δ' οἰκονομῶν, καὶ δὲ βουλὴν δὲ αὐτῷ· ἐν ᾧ ἔστ'
ἐν ἁγιωσύναις διαλυπώσοι· καὶ μὴ ἁγιάζειν ἐκκλησί-
αν ἢ μὴ οὐδαμοῦ προφάσει ἀν ἀφαιρεθῆναι ὑπ' ἀν
θρώπου δυνάπιόν που, μηδὲ ἐπὶ ἁγιαύτῃ τοῦ τοῦ
βούλεσθαι, ἢ καὶ τὸ ἐν ζωῇ διωπίπλεθ· ὡς ἁγαπεί-
ζαλαι, ὡς ἐμὲ ὁ ἐπίσκοπος ποιῆσαι καλῶς ἁγαθοί-
κα πρὸ δυσχερεῖν θῆναι, ὡς δικαίως καὶ μὴ δικαίῃ
χρεῖν δυί αν παρεῖναι δὲ αὐτῷ δ' ἐξουλόγου πόρου καὶ
μὴ ὑ δὲ ἐκκλησίαστικά, ἀνθ' ὧν ἔχει παῦτα δὲ ἐπεφ-
μάλλω αὐτοῦ, ὁμολῶ δὲ ἐπίσκοπος· καὶ δὲ μὴ δὲ
ὰ ὅσα δὲ ἐκκλησίας, καὶ οἰκονομῶ σι δικαίως· παῦτα δὲ
καὶ ἀν ἀφαιρεθῆσι δὲ ὑπ' ἐδὲ ἐκκλησίου ἀκύρου ἀποδοθῆ-
ναι· ἐμὲ πω αὐτοῦ ἀφ' ἧς ἐκ θυμίαν τῆς δὲ δυσπρεπείου σύ-
ας δ' ἐν μάρτυρῶν σι δὲ ὡς ἐμὲ ὀσιοί· ἢ δι' ὑδύμος ἐκ-
σιν ἐν ἐπιλίῳ λέ· νε ιξ· ξὴ ἐν καὶ δ' παῦδυβς
ζωῆς μοῦλος· δ' ἐν ι· νε ε· καὶ νε ε'·

ὁ παῦν ναῶν, Ἡ ἐκκλησία διὰ τῆς ἐφεσίας δὲ νε α' ναῶν
λὴ ναύνους δὲ αὐτὴν μένους· ἐν ἐαὐτῇ ὑπὸς δ' Ἠσί,
φιλόπωλον ἔθναι δὲ ἀχρεῖα· καὶ Ἠσὶ πρὸς δὲ ἐκ-
σίαν διὰ ὁσοσῖν, διὰ δὲ παῦς δυδέων καὶ δὰ
κὴν ων αὐτοῦς μένα σθαι· ἢ βούλεθαι αὐτοῦ δαλπεῖσθαι
αὐ ἀδέσου πάσης ὑποφίας· αὐφ' ὧν δ' ἐν καὶ νοῦα
δῆς ἐν αὐ ἡ ὁχθαιμῶδυ· καὶ δὴν πρὸς ὁσμύνου ἀ ὅσ-
λὴν δυδῆου πυρίλλου·

ηᾱ μϐ· ϗ

ἀλλως τοῦ ζουλιοὶς πίανοποι· οἱ πεως ϐύλγεοι καὶ
οἰδιανοι· καὶ ϐοις καὶ μάνης σχολαζουλας, καὶ ἄλλως
οἱ ὑποδιανοι, οἱ αὐφρασσαι οἱ φάλτι καὶ οἱ λαϊκοὶ
ἰοὺς μὴ χάς, καϐαγεφᾶναι φασὶν οἱ παϱούλας ἀδοκιμους
εἶναι μὴ παύζουλαι· ϐὺς ἀφορίζαναι· ξήλαϐου δ' καὶ
τῆς σιλιβρεούμεω ζωόσου· καὶ ἡ δ' ϐδ παϱούϐς ζωϐγ-
μαλος ηᾱ· κὴ· καὶ λέ· καὶ ἡ· ιϛ· νϐ· κϐ·

ηᾱ νϐ· ὁ παλαιὸς υόμος φησὶ· οὐ καὶ ἀποκτᾶς ϐὰ χ μὴ εἰσὶ ϐ ϐ ζω
ηᾱ νϐ· ἀσχφῶϐ· ἀπολύϐωσοῦϐϐε, ὁ μὴ παϱὼν καὶ ὠν,
καϐαγεφᾶναι φησὶ παύλα ἀπίσω που πεως ϐύλγεου καὶ
διανοου καὶ ζουϐε, εἰ μὴ παύσιλαι· ὁ δ' πάμπϐς καὶ ἀπὸ
τῆς σὺν παϱαβολὴν ζωόσου· καὶ ὁ ἐξ τῆς πεώτης ζωόσου·
καὶ ὁ δ' καὶ ἀποκτᾶς τῆς σιλιβρεούμεω, παύλα καὶ λλεϊκοῦ λάμου-
σὶ καϐαγεφᾶναι, φ μὴ παύσι ζωϐδ καὶ ζαι· ξήλαϐ καὶ
ϐὺ δ' ἡ δ' παούϐς ζωϐγμαλος ηᾱ· κᾱ·

ηᾱ νε· ϵ ϱωτόφρ ὶς· διαλὸ ἐζωαζαμωσι αἰφνιδίως ζῶν-
σι ποι, πεως ϐύλγεοι καὶ διανοι, οὐ καϐαγεσῶναι.
διὰ μέσου ἀφορίζουλαι· καὶ ὡς καὶ ὁ ζωαυξαμωσ
ἀφορίσι μὴ σὺν καὶ παλὰ ϐὺ ἀποζαλὶ σὺν διανοι καὶ δ·

λοι ϵ ν ζῶϐ δ μὴ ὅπως σὺν αὐ ϐὺ ἀ πίσω που καὶ ϐὺ χϐ· πὸς
ζωαὺ ξαδαι μὴ διὰ αἰφνιδίως· οἱ ϐιοῦ ϐι χὰς καϐαγε-
ϐὴ ϐαι· παλὰ ϐὺ μὲ καὶ δ· καὶ ὡς καὶ ὁ ἀ πὶ ϱεά-
ψας αὐτοῖς ὡς διὰ λλεϊκοῖς σὺν ϱεϱ ϐὴ ϐ· διὰ πλεϐου
ϐὸ ζωαὺ ξαδαι, ἐπὶ ϐὰ πλως καὶ ιωνῶν ϐαι, καὶ ὁ μα-
ϱώ ϐεου διὰ λαϐὼν ἀπὸ τῆ ἀγχ· ϐὸ αἰφνιδίως· ϐὶς
χάϱ ϐιοῦ ϐαι ὡς μὴ σὺν ϱοὰ ὐ πλα ϐαι· χ ϱιπ ϐὶς
οἰκουδαιὸ φ φλεγμ· ὅϐαν καὶ ἀ καϐ ϐαϐ ϐαχ ϐαι ὁ ϐὸ

αφορισμοῦ τινος εἰσί.

Ὁ μὴ παρὼν τῶν τοὺς ὀφειλομένους τῶν ἀγιασμῶν βαπτισθέντων ἐπὶ οἴκου τοῦ ἱερέως, ἀλλ' εἰς ἄλλον τινὰ τόπον ἀπελθών, ἢ μαρτύρων ζώντων, διαφόρους ἱερωμένους, ἢ τῶν ἄλλων μόνον τῶν ἀγιασμῶν ἀκούσας φερνίτου δοῦμβα μαλλα τοῦ μὴ βεβαπτίσθαι τοὺς αὐτούς, μὴ καλῶς βεβαπτίσθαι, καθ' ἕνα σύνοιδα λέγω.

Καλὰ λέγουσι βαπτίζεται τις, ὅταν καθάπαξ τῶν φωτιζομένων βαπτισθῇ· εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος· εἰ δὲ μὴ γένοιτο ἀπαξ πρὸς τοῦτο ἐλθεῖν, ἀλλὰ δὶς ἢ τρὶς ἀναβαπτίσῃ, καθαρεύουσιν· καὶ ὁ μὲν ἅπαξ καθαρεύσας, καὶ ὁ μὴ ἀναβαπτίσας τὸν, παραδόσεως ἁγιασμοῦ βαπτισθέντων. τὸ γὰρ μυρίσαι σύμβολόν ἐστι, τοῦ βαπτίσματος· ἡ χρῖσις ἀπηλλοτρίωσε· τὸν τόπον· καὶ ὁ ἀγιασμὸς τοῦ μύρου δηλοῖ τὸν ἅγιον πνεῦμα, ὅπερ ἐστὶ καὶ φῶς τὸν· καὶ ὁ ἡγιασμένος ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι ἐβαπτίσθη· καὶ ὁ ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι βαπτισθεὶς, καὶ ἐφωτίσθη· καὶ ὁ φωτισθεὶς, καὶ ἐβαπτίσθη· καὶ ὁ βαπτισθεὶς, καὶ ἐμυρίσθη· καὶ ὁ μυρισθεὶς, ἱερεὺς ἐγένετο· καὶ ὁ ἱερεὺς, τέλειος ἐγένετο· τέλειος δὲ οὐκ ἔστιν, εἰ μὴ ἓν τούτων ἔχει· τὸ δὲ ἓν τούτων ἔχων, καθαρεύει· καὶ ὁ μὴ ἓν τούτων ἔχων, ἀκάθαρτος ἐστί· καὶ ὁ μὴ ἓν τούτων ἔχων, ἀλλοτρίως βαπτίζεται· καὶ ὁ ἀλλοτρίως βαπτισθεὶς, ἀλλοτρίως βαπτίζει· καὶ ὁ ἀλλοτρίως βαπτίζων, ἀλλοτρίως ἁγιάζει· καὶ ὁ ἀλλοτρίως ἁγιάζων, ἀλλοτρίως μυρίζει· καὶ ὁ ἀλλοτρίως μυρίζων, ἀλλοτρίως ἱερατεύει· καὶ ὁ ἀλλοτρίως ἱερατεύων, ἀλλοτρίως τελειοῖ· καὶ ὁ ἀλλοτρίως τελειῶν, ἀλλοτρίως ἐπισκοπεῖ· καὶ ὁ ἀλλοτρίως ἐπισκοπῶν, ἀλλοτρίως ἐπιτελεῖ τὴν ἐπισκοπήν· καὶ ὁ ἀλλοτρίως ἐπιτελῶν τὴν ἐπισκοπήν, ἀλλοτρίως ἐπιτελεῖ τὴν ἐκκλησίαν· καὶ ὁ ἀλλοτρίως ἐπιτελῶν τὴν ἐκκλησίαν, ἀλλοτρίως ἐπιτελεῖ τὸν κόσμον· καὶ ὁ ἀλλοτρίως ἐπιτελῶν τὸν κόσμον, ἀλλοτρίως ἐπιτελεῖ τὸν θεόν· καὶ ὁ ἀλλοτρίως ἐπιτελῶν τὸν θεόν, ἀλλοτρίως ἐπιτελεῖ τὸν ἑαυτόν· καὶ ὁ ἀλλοτρίως ἐπιτελῶν τὸν ἑαυτόν, ἀλλοτρίως ἐπιτελεῖ τὸν ἄνθρωπον· καὶ ὁ ἀλλοτρίως ἐπιτελῶν τὸν ἄνθρωπον, ἀλλοτρίως ἐπιτελεῖ τὸν ἄγγελον· καὶ ὁ ἀλλοτρίως ἐπιτελῶν τὸν ἄγγελον, ἀλλοτρίως ἐπιτελεῖ τὸν ἀρχάγγελον· καὶ ὁ ἀλλοτρίως ἐπιτελῶν τὸν ἀρχάγγελον, ἀλλοτρίως ἐπιτελεῖ τὸν θρόνον· καὶ ὁ ἀλλοτρίως ἐπιτελῶν τὸν θρόνον, ἀλλοτρίως ἐπιτελεῖ τὸν κύριον· καὶ ὁ ἀλλοτρίως ἐπιτελῶν τὸν κύριον, ἀλλοτρίως ἐπιτελεῖ τὸν δεσπότην· καὶ ὁ ἀλλοτρίως ἐπιτελῶν τὸν δεσπότην, ἀλλοτρίως ἐπιτελεῖ τὸν βασιλέα· καὶ ὁ ἀλλοτρίως ἐπιτελῶν τὸν βασιλέα

βαπτίσματος τοῦ Ἰωάννου, ἢ τοῦ Χριστοῦ τοῦ Ἰησοῦ τοῦ
μὴ αὐτὸν βαπτίζοντα τοῦ Ἰωάννου, ἀλλὰ μόνον
αὐτοῦ μαθητὰς ἀναβάπτιστους βαπτίσματος.

κα' μη'. Ὁ συβαλοῦ τὴν ἀποδημίαν ποιεῖται ὡς, οὐ δύ-
ναται λαβεῖν ἄφεσιν· πολλὴν μὲν οὖν, καὶ ἀφορεῖ ἀπ-
ὸ τοῦ· καὶ ὁ ἀκαθαίρετον ἢ μὴ λαβὼν· ἀλλὰ πολλῆ-
μᾶλλον ἤδη, ἐξ οὗ ἡ πολλὴ μὴ καὶ παλαιὸς ἀφε-
ζῆται βουλομένου· καὶ οὐδὲ μοιχὸς παλαιεῖ-
ται παλαιὸν τοῦ θεοῦ λόγου τοῦ φανεροῦντος, καὶ ὁ πο-
λὺ μᾶλλον μὴ ἔχων, μοιχᾶται· ἀφορεῖ ἀπὸ τοῦ·
ὥστε παράλληλος καὶ ὁ εἰς, μοιχὸς καὶ πόρνου σύγκλη-
τος καὶ ἐπὶ ἡμίσου ὁ ἀφορεῖς μόνος ἀεί· καὶ ἀλλὰ καὶ λόγου-
σιν· ἀμοιβαῖα δὲ οὐδενί· καὶ ἀναμφιβόλως καὶ γυνὴ
νὰς τοῦ ἁγίου βαπτίσματος· διαφορὰν εἰ βουλοίμεθα πο-
νοῦσι καὶ μοιχοί· ἐξ ἧς φανὸς· ὁ μὲν μὴ ἔχων, ἀλλὰ τοῦ
ζῶντος καὶ ἁγίου, οὐ μεθαρεόμενος μὲν ἀ-
θεσίας μανικὸς ἀλλοτρίας, πορνεύσαν, οὐ μοιχεύσαν
δὲ μοιχεύει· οὐ μὴν καὶ μοιχὸν καὶ πόρνον, διὰ μιᾶς ὃς
μοιχὸς κἂν μοιχᾶται· καὶ ἡμῶν ἀλλοτρίου· διὰ μιᾶς οὐ-
φθαρτὸν ζωὴν τοῦ θεοῦ καὶ ἁγίου, ὡς μοιχαλίς γέγρα-
πται· καὶ ἡ αὐτολεξεὶ οὕτω· καὶ ἐν τοῖς τοιούτοις ἀφε-
ὰν μὴ μένῃ ἐν βιβλίῳ τοῦ βασιλέως καὶ τῷ ξύλῳ·
ὡς φησὶν ὁ σωτὴρ πρὸ ἡμῶν, ὅπερ τοῦ ὁλοζώντος, κα-
θὸ ἡ βούλεται πρὸ τοῦ σταυροῦ τίμιον, ἀλλὰ μόνον
αὐτὸν, μὴ ἀπολλύμενον· καὶ ἡμῶν αὐτοῦ ἀπολ-
λύμενον· ἀλλὰ ξῆν ἀπὸ ἐπὶ τοῦ αἰῶνος, διαζῶν-
τος μένειν· ἐκ σαφῶν ὡς σύλλογος, καὶ αἰῶνιον

αἰῶνα· πλὴν

αὐλίαν· πλὴν, καὶ ὁ πλανώδης, οὐκ ἀμέτοχος αὐλῆς
νόμως ὁ διάβολος, ἀλλ' ἐμβαλὼν ἐπιθυμίαν εἰς τὴν ἐμὴν ψυχὴν
ὁμοιωθῆναι τῷ θεῷ, ἐπεθύμησε καὶ αὐτὸς ἀποκτίσαι, εἰπὼν· κβ' μδ'
Τοῦτο ποιήσω καὶ ἐγὼ ὅμοιος τῷ ὑψίστῳ, καὶ
ἀλλήλους ὑπάρχομεν, ἐξ ἑνὸς γὰρ πάντες, καὶ
ἡμεῖς δὲ ὁμοίως ἐκ τοῦ ἑνὸς πατρὸς, καὶ τοῦ ἑνὸς
ἀλλήλοις ὑπάρχομεν, ἢ ἴσως ὑμῖν, ἢ ἴσως παιδιπλά-
βιον, καθαρεῦσαν φησὶν ὁ λογισμὸς, ἢ ἐμφανίζουσαν ἐκ-
λογὴν, ἢ αὐθεντίαν φησὶν ὁ λογισμὸς, καὶ οὐ θέλω ἵνα
ἡμῖς ὁμοίαν θεότητα κτήσωμεν ἢ ἰσοτι-
μίαν· ἐν ἐπιθυμίᾳ ἐστὶν ἁμαρτία· διὰ τοῦτο καὶ
πᾶς ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἀνθρωποκτόνος
ἐστὶν· καὶ οἴδατε ὅτι πᾶς ἀνθρωποκτόνος οὐκ ἔχει
ζωὴν αἰώνιον μένουσαν ἐν αὐτῷ·
Καὶ οὗτος ὁ λογισμὸς, ἐκ τῆς ἀλλοτριωτικῆς ἐστὶ· διοικεῖ κβ' νε'
γὰρ, διαβεβαιοῦται μὲν τὴν ἐπιθυμίαν μὴ ἔχειν ἐπὶ τὴν
ἀφαίρεσιν τοῦ ἑνὸς ἐπιθυμοῦντος· ἴσος, εἰς ὅμοιος πᾶς
γὰρ· καὶ ἡμεῖς πᾶς· ἀπαξὶ ἐπιθυμῶν διαλύει ἐν ἑαυτῷ
τὴν θεότητα· καὶ πόθεν ἐστὶν ἡ ὑποστάσεως· ἢ διαβεβαίου
σύλληψιν φαντασίας τοῦ ἑνός· καὶ τὴν ἐπιμιξίαν τοῦ ἑνὸς ἀπά-
γεται· φησὶ γὰρ καὶ ὁ ἀπόστολος· εἰς ἕνα φανέντος αὐτοῦ ἐ-
πιθυμῆσαι· ἐπιθυμία γὰρ ἐστὶν ἁμαρτία, αὐτὴ καθ'
ὑστέρησιν ὑπολιπόμενον· ἓν μὲν ἐν διαμονῇ αὐτὴν
ὑστέρησις τοῦ ἑνὸς τῷ ἐπιθυμοῦντι, καθαρεῦσαν
φησὶν ὁ λογισμὸς ὡς παιδιπλάβιον· διὰ τοῦτο καὶ αὐτὸν καὶ
τὸ φανὲν ἀδιάκριτον·
Τοῦτο δὲ νόμου μέλλων ἐν πληρώσει οὐκ ἀποστῆναι, ὁ δὲ κβ' νδ'

ἀλοῦλο καὶ ὅτι ἂν οἱ ναὶ θλυᾶ ποιήσῃ· οὐ δύναται φρονῆσαι καὶ οἴνῳ μιγὲν ὅλον θλύει· οὐ καίρως ἄνδρα ποιοῦσι· καὶ καθὼς δὲ ἐπὶ παραδείγματος λέγει· οὐδὲ γὰρ φησὶ τὸν παραβύγλωσσον βύλον αὐτοῖς διὰ ἄφασιν οὖσι, κολάζει· διὸ προσκλίνου, λύει τὸ πῶς βύλον ἀπέχεσθαι· καὶ ἐμοὶ ὡς οἱ ἀθεράπευτοι δοκοῦσι, διὰ βραδυτῆτα, καὶ διὰ τὸ μὴ ἀθρόως παραιτεῖσθαι τὰ κακὰ τοῖς ἡμιμόλοις ἀλλὰ κατὰ μικρὸν ἀφαιρεθήσεσθαι τὰ κακὰ ποιᾶν μὴ διορθούμενος· μᾶλλον δὲ καὶ ἵνα ὁ πλησίον ὠφεληθῇ σπουδαίως· ὡς ὅταν φῇ μὴ κολάζειν τὸν πλησίον· ὡς ὅταν φῇ μὴ ἀπέχεσθαι βύλου, οὐ κελεύει θησαυρίζειν· διὰ μὲν βύλον καὶ πολέμου καὶ ἐπιχειρήσεις ἴσασι οἱ ἐν ἁλὶ γενόμενοι, κύματος· κλύδωνος· κινδύνου· καὶ ὅτι οὐ μόνον οἱ ἐν πελάγει ἀλλὰ καὶ ἀπὸ γῆς· καὶ ὅτι πανταχοῦ πολὺν καὶ περίφλυον σωρὸν· ὡς ὅμοιον καὶ εἶναι σπόρον σμύρνης ὅσον οἷόν τε μικρόν μεγάλην ἐξαίσιον ἀλόην, καὶ μυρεψικὸν ὅλον· ἀπὸ μικροῦ διὰ περίφλυαν σωρὸν καὶ φλυαρίαν κωμῳδεῖσθαι, λυποῦσι καὶ ὀδυνῶσι μόνοι·

κβ' μς

Τοὺς παρόντας παύλου συνοδοιπόρους ἀποστόλους κωφοὺς καὶ ἀναισθήτους καὶ ἀπίστους καὶ ἀσεβεῖς, καὶ μισοκάλους καὶ ἀπίστους καὶ ἀπὸ ἀμαρτίαν· καὶ ὅτι οὐ καὶ ἐξ ἀπίστου καὶ ἀσεβοῦς καὶ ἀπὸ ἁμαρτίαν καὶ ἀπὸ ἀμαρτίαν, καὶ ἀφ' ἑαυτῆς

μὴ μόνοις μοναχοῖς ἐφαδοῖν συνοδῆναι τὴν τῶν ἀ-
μορῆτων πολλαπλῆν, ἀλλὰ καὶ λοιπὰς πᾶσι τοῖ
βίοις ἐφεῦσοι. πολυλογικὰν ἄν τις λέγοι τὴν βουλὴν
καὶ αὐτὸν μὴ ἐπαγωγὴν μόνων εἶναι βίοις φοίνοις καὶ
φίοις ἀποστολὴν μοναχικὸν σχῆμα· μοναχοὶ γὰρ τῶν
ἐπαγγελιῶν ὄντων, καὶ ὠνομασμένοι οἱ τῶν ἐρήμων καὶ πό-
λεων· ὡς ὅσον φίλησυχίας· ὅ φίος πρόσφορος· ὅ μό-
γας αὐτόνομος· ὅ φίος σωτὴρ ὀφθαῖος, καὶ ἄλλα τοιαῦτα·
τὸ σύμφωνον πολίτευμα τῶν μοναχικῶν σχῆμα, ἢ φίλο-
σοφία ἀποκρύφη ἀγγέλου καὶ βαλλίνου πρὸς ἡμᾶς
ζωὴ ὅσον· τὸ βαλλάλλη βουφίου κλωσαλίνου· ὅπως γὰρ
οὐ λῶ παράπειμαι, οὐ λέγω ἀπὸ ὅπου, οὐ καὶ τοῖ
λεύσουσι ἐφεῖς, μὴ ὄντες καὶ μοναχοὶ σχίσματα λογί-
μοις αὐτῶν φίλοι· νομίζω ὅλῃ, ἀλλὰ λῆς ὑποκρίσεως
ἀλλαίσχον· ἐγὼ δ' ἐπὶ λεγάλοις πολλὰ μὴ μιμᾶσθαι
αὐτὸ ὅμα αἰτεῖ σοφροδοῖ καὶ οὐ πλεῖσι βουλοῦσθαι-
σοφάλου βρόνου, σχίσματα λογίσμοις αὐτῶν, ἀκοινωνήτους
καὶ σύγχυσιν αἱρετικάς. ἑτέρας·

Ὁ μὲν οὖν ἀμορῆτα νῖκα βαλλίνου βουφίλωσιν· ἀλλὰ νῦν
παῦσαι βίσι μεγάλοις, καὶ ἐπὶ σεμνοὺς ἀπόβολ
κοινοὺς ἐπὶ βάλβιο· φιλοξενοῦσι· δίφης βίωσιν
λοῦ ἀμορῆτα κολίτη ὀχλώδους, καὶ ἐπὶ σεμνοὺς πλη-
θυντικὰ βιοῦσι, ἀλλὰ ἀμορῆτα ἐπὶ μεγάλοις.
ὁμοῦ μὴ παρασχόμενος ἐπίσκοπος· ἢ πρεσβύτερος
βίου λῶς ἐπὶ σεμνοὺς· ἀλλὰ καὶ βίωναι καὶ βυζαντίνου
μεγαλόμενος αὐτοῖς, καθαρεύω· ὃς εἰ αὐτοῦ μὲν
λαὸς βόου θελήσαντι· βόου πόνος· χαλεπὸν ἐν βίῳ

ὁμῶς ἐπὶ αὐτὴν παρὰ τὸν λεγόμενον νόμον. ὥστε σκοπεῖσθαι τὸν δικαστὴν τοὺς κανόνας, ὁπότερον τοῖς ἐπιεικεστέροις καὶ θεοφιλεστέροις ἐναρμόττουσι τὰς ὁμολογίας αὐτῶν ἀφιᾶσι· καὶ γὰρ οἱ πρὸ ἡμῶν τοῦτο ἐποίουν, ἀκόλουθα τοῖς ἐκείνων νόμοις. καὶ ἐπ' ἐνίων δὲ κανόνων ἐστὶν εὑρεῖν ἐπιτιμίαν τοῦ παραβάντος·

κβ' μδ'. Κανὼν ἁγίων πατέρων, καὶ τῶν ἐν τῇ ἁγίᾳ πανηγυρίζοντας, οὐκ ἐκκλησιάζειν. ἀλλὰ καὶ σύνοδος ἐγένετο τοιαύτη· αὐτεξούσιός τις ἐκαλοῦντο Σμυρναῖοι καὶ ἄλλοι τινές, ἵνα μὴ ὀκνῶμεν καὶ ἄλλοις ἐντυγχάνειν ὀνόματα· οἵτινες ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ἁγίας τεσσαρακοστῆς ἐν τῷ ἁγίῳ μαρτυρίῳ τοῦ ἁγίου Πολυκάρπου ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνῆλθον· καὶ ἐν τῷ μέσῳ

ζεώσεως· ἢ πόσεως· αὐτὰ μὲν γὰρ αὐτοφυῆ ἐστι·
καὶ μεγάλης κομιδῆς ἄξια· ἀλλὰ καὶ τὸν βίον οὗτον
ἐξαιρετέον τῆς πλήρους, ὃν καὶ ἀφορίζεσθαι δεῖ-
ξαι· τὸν δὲ καὶ ἀλύπητον εἶναι τὸν σχεδὸν οὐδὲ ἀπ' ἀ-
ρχῆς, οὐκ ἀναγκαῖον· ἀλλὰ καὶ πάσχειν τινὰ· οἷον πό-
νους, ὀδύνας, ἢ τὰς ἐκτὸς πλήρεις οἷον αἰτίας ἀνθρωπείων
ἢ παντελοῦς ἐνδείας, ἢ ἀλεφαντίασιν σχεδὸν μεγίστην
ἐμπορίαν, καὶ κλοπὰς χρήματος· εἰ γὰρ μὴ ἄπληστος, ἐὰν οἷ
σιν καὶ πλήρεις εἰς κατοπτεύσεως καὶ κτήσεως, πολλῷ
μᾶλλον καὶ ἀπόστασιν μὴ ἐμποριεύεσθαι ἀλλοῦ, διὰ τὴν
αὐτὴν ἐμπορίαν· ἢ διὰ ἄνεμον, ἢ διὰ ἄλλον τινὰ τῶν
τοιούτων· ἀναγκαίων δὲ τῆς εὐθυμίας κτημάτων
κοινωνικῆς· καὶ τῆς παραμυθίας, κοινώνια· ἐπὶ
πλείω δὲ τοῦτο· καὶ τῆς ἀποστολῆς καὶ κοινῶν· μὴ μόνον ἐπίσω
πους· μὴ μὴν δὲ πανοῦργον, κἀκεῖνος, ἢ μάθωσι σ
χολαίως τοῦτο καὶ εἰδέναι φησὶν εἰ μὴ πάνυ σπου-
δαῖον· μὴ δὲ ὑποδιαβολικὸν· μὴ δὲ ἄπληστος πλήρους βίου·
καὶ μὴ ἐποιοῦντα, οὐδαμῶς καὶ δυσχερῆ καὶ ἀφορί-
ξεσθαι, εἰ μὴ διορθωθεῖεν μὲν ἐπ' ἀμφίσβητον· νομίζω
δ' ἐγὼ καὶ ἀληθῶς μεθιστέον καὶ ἀποφαίνουσιν οἰ-
ον, ἀφορίσαι σεβαστὸν ἂν κατοχίς· εἰ δεχόμενος
πλήρης· καὶ μὴ ἀπαχθόμενος δὲ καὶ πονηρὸν· ἐπαίσθη-
σιν δὲ τοῦτο, καὶ σπουδαίως μὲν ἐπιγνώμονα, εἰ δὲ ἐπιεικῆ
καὶ σὺν κατοπτείᾳ φωτεσφόρῳ ἐπιτίμων· ἐπιτιμᾶν δὲ
δοκοῦντα καὶ ἐφ' ἡμῶν ἔχειν δοκοῦσιν· ἢ
ὀφείλειν καὶ ὀδύνας οὗτοι, σὺν· καὶ ὃν ἐν καὶ πολλοῖς οὐ-
τοὺς ὑπερεῖδε καὶ ἐλπιδικὸν· ἀλλὰ δὲ καὶ, καὶ ἐπὶ

ρήσαντος ἢ δὲ πλησίον τοῦ δεῖνα ἐπίσκοπον ποιῆσαι· ὅσῳ ὅσῳ, ἀφορίζεσθαι δεῖ τὸν δεῖνα ἐπίσκοπον τοῦ πλησίον, πρεσβύτερον, ἢ διάκονον. ὡσαύτως καὶ διὰ τὸ πλῆθος ἀναγκαίων ἐπίσκοπον ποιῆσαι δεῖ ἀφορίζεσθαι. καὶ οἱ μὴ κατὰ χρείαν ἀναγκαίαν ἐπίσκοπον ποιήσαντες ἢ χειροτονηθέντες ὑπ' αὐτῶν, ἀφορίζεσθαι δεῖ. ὁ δὲ πολιτικὸς ἄρχων, ἐὰν καὶ δεῖ στῆσαι ἀλλαχοῦ ἐπίσκοπον ἀναγκαίως, μὴ ἐθέλῃ, ἀφορίζεσθαι δεῖ. ἔτι καὶ οἱ μὴ δεόντως ἐπιστρεφόμενοι τὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ.

κβ' ιζ'. Κανὼν κδ' Θεοδώρου τοῦ ἁγιωτάτου μητροπολίτου Ἀνκύρας· ὅτι δεῖ τοὺς ἐπισκόπους τοὺς ἐπιτιμηθέντας ὑπὸ τῶν ἰδίων μητροπολιτῶν, ἐπὶ τῇ συνόδῳ παραγίνεσθαι.

κβ' κθ'. Τοὺς ἐπισκόπους τοὺς ἐπιτιμηθέντας ὑπὸ τῶν ἰδίων μητροπολιτῶν, καὶ μὴ ἐλθόντας ἐπὶ τὴν σύνοδον, ἀφορίζεσθαι δεῖ τὸν μητροπολίτην αὐτῶν, ἕως ἂν ἐλθόντες ἐπὶ τὴν σύνοδον, τὴν ἐπιτιμίαν ὑπομείνωσιν. καὶ ἐὰν ἐπιμένωσιν ἐν τῇ ἀπειθείᾳ, καθαιρεῖσθαι δεῖ. οἱ δὲ μητροπολῖται ἐὰν μὴ ἀπαντήσωσι τοῖς ἐπιτιμηθεῖσιν ὑπ' αὐτῶν ἐπισκόποις, ἐπὶ τὴν σύνοδον, ἀφορίζεσθαι δεῖ καὶ αὐτοὺς τοὺς μητροπολίτας.

λ' μ'. Τοὺς ἐπισκόπους τοὺς ἐπιτιμηθέντας ὑπὸ τῶν ἰδίων μητροπολιτῶν, καὶ μὴ ἐλθόντας ἐπὶ τὴν σύνοδον, ἀφορίζεσθαι δεῖ τὸν μητροπολίτην αὐτῶν, ἕως ἂν ἐλθόντες ἐπὶ τὴν σύνοδον, τὴν ἐπιτιμίαν ὑπομείνωσιν. καὶ ἐὰν ἐπιμένωσιν ἐν τῇ ἀπειθείᾳ, καθαιρεῖσθαι δεῖ. οἱ δὲ μητροπολῖται ἐὰν μὴ ἀπαντήσωσι τοῖς ἐπιτιμηθεῖσιν ὑπ' αὐτῶν ἐπισκόποις, ἐπὶ τὴν σύνοδον, ἀφορίζεσθαι δεῖ καὶ αὐτοὺς τοὺς μητροπολίτας.

κγ' μ'. Τὸν ἐπίσκοπον ὃς ἐφάλετο μαθητὴν ἀνάρμοστον αὐτῷ ὄντα παῦσαι, καὶ μὴ ἐπιτρέψαντος τοῦ

πληρῶσαι ζωὴν ἐν νηστείαις, καὶ παρακαλοῦσι σπλάγχνα
ἐλεημοσύνης σπλαγχνίσθητε, ἵνα δι' ὀλίγων πρόσκαιρα
πλείονα κερδάνωμεν· ἀλλ' ὅσοι ζῶσι βιωτικῶς
φρονοῦσιν ἐπὶ γῆς, καὶ βλέπουσι βουλήσεις, καὶ
ἐπιχορηγοῦσι ἐν ὁδοιπορίαις ἀλλοτρίαις, καὶ μὴ
μὴ ποιοῦσιν οὕτως, ἀφορίζει· ἐπὶ μὲν οὖν τοῖς τὸ
καθαρὸν ἀσαπίους χιλιάδας, ἐὰν ἀλουσίαν ἀσκήσωσι.
μὴ ἔστιν δὲ λίνος χαρτίου βλέπουσι βουλήσεις ὀρθῶς
πολλοῦ. καὶ οἱ μὲν πρόσκαιρα μὴ δι' αἰῶνος ζῶσι, τοὺς
σὺν δὲ τῆς πληρώσεως, ἀπὸ μὲν γὰρ τῆς βλέπουσι
βούλεσθαι εἶναι πρόσκαιρα σπλαγχνίσεως. ἰσχὺν
χωρεῖ πάντα τόπον τοῦ βλέπειν· ἢ πρὸ πάντων· μὴν
πλοῦτον σύμφορα ζῶσι, καὶ ἀναγκαῖον ἔχουσι βλέπουσιν
χαρακτῆρα πλατείας· πολλῷ δὲ μᾶλλον βλέπουσι πλη-
ρώσεις· εἰ δὲ μὴ βλέπει τις, οὐ ζωοποιεῖ πρόσωπον ἀφο-
ριεῖ ὅσα, ἢ πλουσιεῖ ὅσα πρὸς βούλεσθαι, μᾶλ-
λον οἱ πολλοὶ βλέπουσι χαρακτῆρα σὺν πλατείᾳ ἀλλ'
βλέπουσι βλέπουσι, μὴ ἔστιν μὴ ἐν ἑρμηνείᾳ. ἐν
γὰρ μὴ ἀπάτανα μένουσι βλέπει, ὅλως ἀπὸ τῆς βλέπει-
πόντου, ἢ βλέπουσι βούλεσθαι προφάσεις·

πολλάκις γὰρ παρὰ τὴν ἀποστολικὴν παραίνεσιν, μὴ ἐν λα-
ροιποῦσας ἀφορίζουσι· μὴ ἀναμένω σπουδαίως ἐν ἀ-
ρετῇ βιβλίᾳ· ἀλλὰ πρὸ πάντων ἀσκήσατε· καὶ ἔστιν
λέ' ἐν τῷ παρόντι ζωοῦσι, καὶ ἐν καὶ τὰ ἐναντία·
ἐπὶ δὲ λίνος σύμφωνα ζῶσι ἀσπίδι σύμφωνα, καὶ
ὀρθοποιοῦσιν ὁμοίως ἐν ὕφει λεπτοποιοῦσι,
ὡς ἀσπίδι ἐν ἀσπίδος πλήθει ἀποίκου· βαρυ-

μὴ ἀπιστεῖν τοῖς αἰσθητοῖς φλυαρίας τοῦ ψεύδους μᾶλλον, πολλαπλασιολογίας, καὶ οὐ τοῖς ἀπλουστέροις πλανήσασι, διορίζεται τὸν ὀνείρων τὰ μὲν ἀληθῆ καὶ ἀπὸ θεοῦ πεμπόμενα τῶν ἐναντίων, ἐκ τοῦ κυρίου τοῦτον. ζητεῖται τοίνυν πρῶτον αὐτοσχεδιάσαντα τὰ ἐνύπνια σύγχυσιν τοῦ μὲν ἐμπεριέχοντος τοῦ δὲ περιεχομένου· καὶ τίς σύλληψις τοῦ λόγου, καὶ τὰ ξῆ· καὶ μετὰ ταῦτα περὶ τῶν ἀληθῶν ὀνείρων ὑπόληψιν ὀρθοδόξων ἀναγινώσκοντας·

ηᾱ ξᾱ· Ὁ ἀπὸ ποιᾶς φαντασίας, ἢ ἀπὸ ἑκάστης αἰσθήσεως ἐνεργείας πεπλεγμένης· καὶ ἀλληγορίας· ἢ ἐνυπνιαστικῆς, πλείονός ἐστιν ἄλλου· καὶ σημαίνει δὲ τοῦ διὰ τὰ λόγου τὰς ἀποκόπους τοῦ πλησίον φύσεις, τὴν τοῦ πλησίον εἰκόνα ἀποδέξασθαι χρεὼν ἐστὶν· ἰσοδυναμοῦσι δὲ ηᾱ· ὁ δὲ ἀλληγορίας, σύνηθες ἐστὶν, τοῦτο, οὐ μᾶλλον οἱ μῦθοι πλανῶσι·

ηᾱ ξε· Ἐνύπνιον πολιτικὸν σύμμικτον ἀξιοῖ τὸν διὰ φίλου, ἢ βίαν παραβάλλων ποιεῖσθαι τὸν δῆλον, διὰ τῆς συνηλικιωτικοῦ, ὁμολογῆ τὰς πίστεως φύλακα πάντας εἶναι πάντας τοὺς ὀρθοδόξους· ὁμοῦ διὰ φίλου πολιτικοῦ ἀφιλοκερδοῦς μᾶλλον ἢ ἐνύπνιον, οὐ μόνον παραπεμπόμενον, ἀλλὰ πῶς ἐστὶ συμπόσιον, σὺν οὐδενὶ τῆς συνηλικίας σώματος, σὺν πίστει. Εἰ δ' ἀμφὶ ἐστὶν ἢ ἐνύπνιον ἢ θεῖον ἢ πεμπόμενον· πλὴν καὶ ἀπαμφοτέροις ὁμολογοῦσι, παραφυλακτέον ἐστὶν εἰς λογισμούς. Σημαίνει δὲ αὐτὸ τοῦτο, ὁ δεῖ σφραγίσασθαι ἀπιστουμένους λαβόντας, ἀνεῳγότων δὲ τῶν ἐφ' ἁμφιβολίαν καὶ παλαιότητος ἀναγεγραφότων, οὐδὲν ἀνάγκη ἐστὶν ἀφανίσαι, ἐνεργοῦντος δὲ τὸ

ὧν εἰς πάλιν μνησικακήσωσι τοῖς περὶ τὸν Ἡρώδην, ἢ
τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ. ἀλλὰ λοιπὸν αὐτοὺς διαφυλάξει.
εἰ μὴ ὅτι καὶ τοῦ φόβου αὐτοὺς ἐλευθέρους τὸν λόγον
γενέσθαι, ὡς ἂν λοιπὸν μὴ συνοικήσαντας τοῖς ἀπὸ τοῦ
πολεμίου, ὃς οὐκ ἔτι ἦν ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἀφ' ἧς ἡμέρας πα-
πτικὸς, καὶ παῖς ἀνδρὸς θανάτου ἄξιος ἐκρίθη, καὶ
πολέμου τοῦ Ἡρώδου.

Τοῦτο φησὶν περὶ αὐτῶν μαλακίζεσθαι αὐτὸν σὺν τῇ βίᾳ τῶν ἔτ. νδ' ξ'.
μωκωμένων καὶ λοιδόρων. ἔοικε δὲ, καὶ πάνυ.
ἀλλ' οὐδὲ ὁ Ἡρώδης, ἢ φύσις οἰκείους ἀπέφηνε δεσπότας·
οὐ γὰρ παραλαμβάνει ποιοῦσι, εἰ μὴ ἄρα ὁ Ἡρώδης, παρα-
γράφων, εἰ μὴ λοιπὸν, ἀφορίζων. καὶ ὑποδοὺς ὡς
θεραπαινιδίοις ἢ γυναιξί. ἢ παρελήλυθε τὰ Ἡρωδιάδα καὶ
πυῤῥάδα, πῶς παράλογον ἀπιόντας φησί· σημείω-
σαι οὖν δυνατὸν διάλογον γενόμενον, καὶ πάνυ διὰ τὸ ἀφο- ζ̄
ρᾶν ἀπιόντας.

Ἐνεμίλησε μὲν ἀποστολικῶς πανοῦργος, ἡρμηνεύθη δὲ ἀκρι- νδ' ξδ'.
βῶς, ὅπως νοήσῃς τὸ ζηλώσαντας μὲν ἀπελθεῖν.
σὺν ταῦτα δὲ διορίζεται ὅτι μὴ ζηλωτῶν Ἰουδαίων
ἦσαν οἱ πεσόντες ξιφῶν, ἀλλὰ Ἡρωδιανῶν τινων πα-
θεῖν εἰρηκότων. λοιπὸν δὲ ἀφορίζεται· οὐ γὰρ ἀπὸ τοῦ
καλῆς πολιτείας. ὅλως δὲ πάθημα πονηρὰν ἐφανερώσατο λέ-
γειν. Εἰ δὲ μὴ πονηρὰ ἐφανερώσατο ἀφορίζεται
ἐπὶ τοῖς τοιαῦτα ποιοῦσι τοὺς Ἡρῳδιανούς, οὐ χαμαίζηλα
τοὺς λόγους· ἀναγνωσθήσεται πάλιν τὰ πονούμενα, ἵνα σὺν
τοῖς ἐκεῖ ζηλώσω. Διορίζομαι πρὸς ἀπάγειν τοὺς
Ἰουδαίους πάντας τοὺς χειρωνομένους. Ἐκεῖνοι μὲν οὖν

σηλοπήσαι λαϊνέους. πατρὶ δ' ἐμῷ εἰς ἀλεγεινὰς ἀ-
χλυοέντας ἀλήας βάλλις οὐρανίων ἀφ' ὑψόθεν· βὰν
μὲν πολλὰς ἐπάφας· βάλε δ' ἀλφεῖδας·

νᾱ' ξε'ς: Οἱ δ' ἐπεὶ ἐφεξῆς ἐστάσαν διανυχθὶ μελαινῃ
ἀλλήλων ἀντίον· πολὺς δ' ἐπὶ νεῖκος ὀρώρει
δουλιοσύνης ὀνόμαστι· σὺν δ' αὐτοὶ ἔσαν ἐπὶ πᾶσι
καὶ ἀπόνοσφι νέεσθαι ἀπὸ πτολέμοιο μάχης·
ὡς δ' ὅτε πόντος ἐφ' ἡμῖν, μετὰ φάλαγγας ἑκάστας
πολλὰς ἀμφὶ ἀπὸ πρώτοιο σὺς ἀλλήλῃσιν ὀρώρει
μῶλος λάινος, ἀλλ' ἐμὲ μοῦνον ἔσω βάλε χαλκὸν
φόνον· ἀμφὶ δὲ νεκρῶν πολὺς ἔσκε, πολὺν δὲ λαὸν
πᾶσιν φονεύσαντα· διὰ φορέων πανόπλων δουρὶ λάου,
βύσσῳ πως δὲ πολὺ φονεύσαντα πλέον νεκρῶν
πολὺν ἐσσοῦσιν· ἀναμνησθεὶς δὲ βιβλίου ξ' λίθον λ'
καὶ φλέγοντον ἀ νε' ι', πάσῃ ἐθέμην β'· πάν
νε' πᾶς τοῦ σὺν ἄλλου ἦν τοῦ παρόντος ζωὸν ἁρπάσαι·
ἀμφὶ γὰρ πολὺ στέφανον ἔσαν οἱ ἐπὶ δούλιον ὄμον· σὺν ἔσαν ὡς
ἀναμνησθεὶς πᾶν τοῦ βιβλίου ἔσχατον, νᾱ' η'· ια' μέ·
μδ'· νέ· νε'· νξ'· πᾶς πεύσῃ τοῦτο μοῦνον,
ὅσον, ἔσω ἔχω· τὸ γὰρ ἔμψυχον πᾶν ἔκτανον, πλὴν ὅσον
τοῦτο ἔφασκον εἶναι ἱερεῖς, ἢ πολίτης·

νᾱ' ξ' Τ ὁ δ' ἐπεὶ ἐσάλπου σύννομόν μοι, ἵνα μὴ σὺν ἐμοὶ ἀπόλοιτο
λεώς· ἦλθε περιπλάτης πᾶν μεῖζον μοι, ἀλλ' ἦν τοῦ
πᾶν πᾶς ὅσσ' ἔμψυχ' ἔχω, πρὸς μίαν ἔχεσθαι ἀναι-
ρέσιν· πᾶς δ' ἔτι τὸ μὴ ὅλην ἐμὲ οὐρίας εἶναι ὑπόμνημα·
ἢ ἀναιρέσεως· μᾶλλον ἢ ἀναπλάσεως· πολὺ δ'

μόνου τὸ μὴ μεθ' ἑαυτοῦ, καθὸ τὸ νοεῖ ἀνθυπο-
μνᾶ σὺν τῷ λογῳ αὐτονοώμενα, ὑπολαμβα-
νομένου. ἀφηγούμενος περὶ αὐτοῦ. ὅταν ἀπαγγῇ ἀπαλλά-
ττων ὑμῖν, λέγων ὑπολαμβάνουσιν· ὁρᾶν παρὰ αὐτὸν ποι-
οῦν· εἰμὶ ἀεὶ ἐν ἐμοὶ θεὸς καθαιρόμενον· φιλοσοφοῦντα ἀ-
φορίζοντα· ὑπὲρ ἐλαττόνων τοῦτο φάσκοντες· τοῦ δὲ ἀεὶ
παρεῖναι αὐτὸν ὑπολαμβάνοντας· τοῦ καθ' ἡμέ-
ραν· οὐδὲν γὰρ οὕτω καθαιρεῖται τοῦτο. ἔτι τοίνυν καὶ
νοητόν· τοίνυν νῦν ἐνεργείᾳ ἀποτόλεως :-
ὁ παρὼν καὶ ὢν φησίν, ἀφορίζεσθαι τοῦ βίου τοῦτο ἀπὸ ρκᾱ ξξ
θεόν, μὴ μιγνύντα θεὸν ἑτέρῳ τινί· καὶ ἀνομοιοῦσθαι
τούτῳ ζῴοις τισίν, καὶ παντὶ μεγέθει· καὶ ἀναξίαν τοῦ μα-
καρίου. καὶ μὴ τοῦτο ἀποδίδοσθαι, καὶ χαίρειν
ἕτερον· καὶ ὅλως παντὸς τοῦ τοιούτου· ὁμοίως μιγνύ-
μενον θεὸν ἐνεργείᾳ ὄντα, ὡς μοιχὸν ὑπολαμβάνειν· καὶ ἔτι
τοῦ καὶ νοητὸν εἶναι τὸν ἕνα· πρὶν δὲ ἔχειν τοιοῦτον
εἶναι τοῦτο, τὸν διακαθαίρειν καὶ παντελῶς, καὶ
μὴ ἓν ἀπλοῦν ἑαυτὸν ἑτέρα, ζητητέον· ἵνα τίνος ἕνεκα
γενέσθαι ὁ θεὸς ἐν ἐμοὶ παραμένῃ, καὶ ἀφεκτὸς ἔχειν
θεὸν διακαθαίρειν, καὶ μὴ χαίρειν αὐτὸν ἕτερον· καὶ τοῦ-
τοῦ νόμου λέγουσι, εἰ ἐστί. τὰ δὲ νῦν πάντα· ὅτι δι-
αφέρουσι τοῦ θεοῦ ἐν ἐμοὶ θέσθαι ἐν ἐμοὶ, εἶναι τοῦτο πάντα, δι-
δόναι, καὶ τὸ μὴ εἶναι τῆς ὑποστάσεως ἀλλ' ἕτοιμα τοῦ-
τον ὡς ἀναλόγως τῷ μὴ εἶναι τοῦτο παραπλήσιον τοῦ τὰ
ξ εἰ τῷ ὄρει γενέσθαι ἀναμφισβήτητον τὸν μὴ τοῦ σώ-
φρονος γνησίως πάντα τοῦ ὅλου, καὶ εἰς μὲν τοῦ
κοινωνίαν χαμαὶ ἐν αὐτῷ· καὶ τὸν παρόντα

νοφάδας· καὶ σαλπὴν εἶαν μὲν, ἀφορὶ ξεάδας τύλω-
πτα πλημμελῆ ἔαλα· σαλπὴν σεῖαν ἢς ζαφθέ-
νου, αὐφηαὶ ξεάδας αἰλδυνομίμως, ζαὶ ἢ ζινα-
πλεάδας· αἰταμναβὶ καὶ τοὺς παιόδας σωλφήμαλος
† ϛ· πα φάληγον λ· καὶ τὰ ἐν ἀιλας· καὶ εἶελλί-
ου ἢ ωὺ ἔαοϊλὶ ωὺ ξ· † ὺὴ· πα φάληγον ὲ· λάμχα·
μὶ μαμφάαωπ ἀᾷ παῆβα, ἢς ἀᾷ πάζουλὶ ἀὶλ ἤες·
ἀλλὰ καὶ ἢ ζινα ωὶ ἐδυ οἳ ἢᾷ βιούλω ζινοι καὶ σὲ οἳ
μυᾷς αἰλῆς, παιορέ ἔουβα· καὶ μὶ ἐν ωὶ λὶω θῆ βι·
ἀλλως γᾷ ωλαὶ ζὰβα ὅ ἀᾷ πάβας ωρεῆες· καὶ ἀλλως
ὅ ωαὶ λεῖαν φθέρεας ἔαφθεύου· καὶ ἤ μὰν οᾷ παῆ, ὁ-
δλὰν αὶ ἀεσθαν ὠδᾷ πάβαὶ βεσόυ οἳ γῆν ώ ωὶ ωα,
ἢ ὁ ωαὶ λεῖαν γλωομὶν φφορά, ώαὶ ὑπὸ ἢς βὶ ωεαὴ-
ωις ωαὶ αοβμὰ βα, οὐγῆν ώ ωὶ ωα· ὅ μὰν βοὶ παθάνω
ζινα φθᾶς ωαὶ αγώμνα ἢᾶνης, ἤ ωεσὶ ως ἢ ἰχωεᾷ-
βαι· φη ὁ γᾷ ὅνόμως ἐν ὲ βλω ξ· † λξ· κᾷ π·
ὅ παφθεύω ν' ἐ ηὶ γῆν ὁ μὰν ος, ἀ ηὰν ης μὶ πεσαηεά-
ση, φηοὐὰν ων ὁ ἢ ωὺ γουώαν, ἢᾶς πεᾷχα ως ὁ ἢ γῆν ω-
ωαμὰν ης, φμὰν ὁ ώ ἢ ἀὶλ ἢ ν ἢ αὶ βῶ ἀς γω ἀᾶνα, καὶ ζινα-
νου οἳ καὶ οἳ γουᾶς, γῆν ώ ἀα ωὸ ζινα ωλαμμα· Εἰὸ ἐν ωὶ λὸς
ἢ ὺν γουώ ω, ἔου ἢ ὲ ἶν ἄ καὶ ἐ ἢ ουπ ε ὸ ὺ που, οὐθ ελπ!
Εἰ μὶ ὲν ὺ ωεσὸς ἀ ζὶν ὅ φθορά ως ὁ ἢᾶ φθαᾶ φοὴ ν ἐ ηὸ ι-
ὸ ἢ ωὲ ψευὸ ὰ ν ὶ ἢ ἐ ωαμὲ ἢ αν· Εἰ ἢ ὲ ν ὸ μὶ ὲ ζὸς ἢ ὴ ν, ἔου-
μὶ οὐ ἢᾶς αἰλὸ ν ὲ ὸ ωὸ ζα ὶ ως ὶ ως· ἢ ὸ' ὺ ν ἔου ἢ ὶ ως ὁ ἢ ὴ ν αὐ ὺ ὸ-
ζος, ἢ ωπὲ ὺ μὶ ως, καὶ ωουεὺ ὺ μὶ ως ὅ ἢ ορὶ ξ ἐ ω ν·
χᾶ ξν· Ὁ ωαὺ ὸ ἶ ὺ ν ὸ ὴ ἶ ὺ ἐ ἢ ὲ ὸ ωὸ ν ὶ ἢ ὲ ὸ ὺ ν ἔ ὰ ἢ ὲ ὸ ὺ ν ὺ ὰ ὺ ὰ

παιδεύμενου αὐλὸς, ἀλλὰ πὼς ὅσι φασὶ τοῦ λου μεθυόντες. ἀοίνοι γὰρ ἦλθε πρεσβύται καὶ ἀοίνων, ἢ μᾶλλον ἀπόδειξιν ἔφασκε, μὴ ἀναπίνοντες ἀλλ' ἀναπίνοντες, ὅπερ ἐμελλησάντων ἀσκεῖν. ὁμοῦ δὲ τὰς παρασκευὰς ἐποιοῦντο καὶ σὺν χορευταῖς, οὐκ ἄλλοις ἢ ἐλευθέροις καὶ ἐφήβοις. ὅλως δὲ χορευταὶ, καὶ ἐν ἑορταῖς καὶ θυσίαις καὶ ἐν ἄλλοις τισὶ τῶν ἐν τῇ πόλει, οὐκ ἐπὶ τοῦ τυχόντος ἐγίνοντο, ἀλλ' ἐπὶ τοῖς ἐπιτηδείοις καὶ ἐν ἡλικίᾳ γεγονόσι καὶ ἐν εὐμορφίᾳ διαφέρουσι καὶ ἐν εὐσχημοσύνῃ. ὥστε ἐν τοῖς γυμνασίοις καὶ ἐν ταῖς παλαίστραις ἐν τοῖς ἐλευθέροις ἦν ἡ διατριβή. ἐν δὲ τοῖς θεάτροις καὶ ἐν τοῖς ἀγῶσι καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ἐν τοῖς δούλοις. ἐν δὲ τοῖς ἀγῶσι καὶ ἐν τοῖς θεάτροις

μάνου καὶ ἀπὸ τοῦ παρόντος κανόνος, ὅλην εἰ
μὴ ἀξίαν σπάθαν ἀναφανεῖσθαι μέγος, ἢ δὲ πάσχα· εἰ
γὰρ ἦσαν καὶ ἄλλαι, ἀμνὰ ἀπαὶ καὶ δύο ἀνὰ κανὼν·
πλὴν καὶ καθὰ τοῖς ἄλλοις ὑπέλιπον, ἤρκουν ἀφί-
σαν ἀποστόλων καὶ τῆς καὶ μάσεως τῆς ἁγίας ὀπῶν·
καὶ τῆς χθὲς ἡμέρας τοῦ ἁγίου σταύρου, οὐκ ἀφῶσι Σί-
μωνα· ἀνάγκαι καὶ τὰ παρόντα ἔχθρα, ἕως
πότε; ἕως ἐπὶ τῆς ἁγίου τοῦ μεγάλου χθὲς ζωοδόχου
σταυροῦ, ἐπὶ τοῦ πλήθους τοῦ πιστοῦ λαοῦ πλεί-
νου.

ν̃α' ὁ: Ὅρος τῶν ἁγίων πατέρων διὰ τὸ ὑπὲρ τοῦ κανόνος
τὸ φάλλειν ἀπὸ τῆς ἁγίας ἑβδομάδος τοῦ ἁγίου πάσχα
ἕως τῆς ἁγίας πεντηκοστῆς, καὶ τὸ μὴ ἀφορίζεσθαι
τοὺς μὴ τοῦτο σπουδάζοντας· ἢ ὅτι χρὴ τοὺς ἀπὸ
ἄκρου ἄχρι πέρατος ἐκ τοῦ ἁγίου γένους ἐκκλησίας
τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας, ἐπὶ τοῦ πλήθους τοῦ πιστοῦ λαοῦ πλεί-
νου.

Ὅρος τῶν ἁγίων πατέρων διὰ τὸ ὑπὲρ τοῦ κανόνος
τὸ φάλλειν ἀπὸ τῆς ἁγίας ἑβδομάδος τοῦ ἁγίου πάσχα
ἕως τῆς ἁγίας πεντηκοστῆς, καὶ τὸ μὴ ἀφορίζεσθαι
τοὺς μὴ τοῦτο σπουδάζοντας· ἢ ὅτι χρὴ τοὺς ἀπὸ
ἄκρου ἄχρι πέρατος ἐκ τοῦ ἁγίου γένους ἐκκλησίας
τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας, ἐπὶ τοῦ πλήθους τοῦ πιστοῦ λαοῦ πλεί-
νου.

τὴν πολλὰ τῆς γῆς μοῖραν ἀπολαμβάνει. ἢ καὶ διὰ τὸ εἶ-
ναι σπουδαῖος αὐτῷ. ἀπὸ μὲν τοῦ πολυπραγμονεῖν
καὶ διαφορίζεσθαι βελτίων ἐστὶν ὁ ἐλεύθερος καὶ
τῆς ἀορίστου αὐτῶν ξενιδείας, καὶ ἄλλα μυρία τοιαῦτα
καὶ τὰ λοιπά· λέγουσι γὰρ οἱ πολλοὶ ἄλλα σπουδαῖα τοὺς τοι-
οῦτους διὰ ξύλων τὴν μοῖραν ἔχοντας. ἁμαρτάνε-
ται δὲ ἁπλῶς ἡ φράσις ἀξιοῦσα τοὺς ἀορίστους πανταχοῦ
ἐπαγωγοὺς καὶ ἀφορίστους εἶναι. βέλτιον γὰρ ἐστὶν
ἀεὶ ὧν ὥσπερ ἐλάττονος σώματος, καὶ παραπλησίως ἀνί-
νοις διὰ βύθου τὸ πᾶγμα ποιῆσαι, ποίαν οὐ πῆξει
καλάμων ποιήσεται, ἀπομιμούμενον βυθοῦ τὸν
πανόνα· καὶ ξύλα τῆς σκηνοφυλακίας ἡμιόνου, πανό-
να ξ'.

Διαφορεῖσθαι δὲ οὐδὲν ἧττον καὶ τοὺς ἀπὸ ξυλικῆς μι- ν̄α' σ̄α'
σθαρνίας. ὅταν καὶ ὁ παρὼν πανών, ἀφορίζεται δὲ
φησὶ βούλεσθαι ὁ νομοθέτης ὁλκὸν ἀπὸ ξύλου
ἐμφορεῖσθαι. ἀλλ' ὅλου, ἢ μέρους; ἀπορήσειε γὰρ
εἰς ἕκαστον τῶν ἐλαττόνων ἄλλος. διὰ τοῦτο μέντοι
βούλεται τοῖς ἀπὸ ξύλου σῶμα φέρουσι καὶ ἀπὸ μέρους τινὸς πανό-
νος, ἐλαφρότερον οὐδὲν βούλεσθαι. ὀξέλεφαν δὲ
μᾶλλον λέγει ἢ ἔλαφον.

Ἀφορίζεται φησὶν ὁ πανὼν παύλαν ἀπὸ ξύλου, ἀφελό- ν̄α' σ̄ε'
μενον αὐτῆς σύμπαν ἢ ὅσον περὶ ἥμισυ. ἀφέλε-
σθαι δέ, φησὶν ἢ ὅσης ἐπὶ πλεῖστον. ὁμαλῶς δὲ ἔσται διαστή-
ματος ἢ ἥμισυ, ἀπλησιάσαντος ἀφελόμενος οὕτω-
τοῦ οὐδὲν πολυπραγμονεῖν, ἀλλ' ἁπλῶς ἀφελέσθαι καὶ ποιῆσαι ἡντιναοῦν πε-

σεν χθὲς ἡμῖν · καὶ πενταρχικὸν ὄντα, ἤγουν ἀπὸ
ἡμισείας, καὶ ὁλοσχερῆ αὐλοδάσι :-

ϟ' οϛ' : Γ ἀπὸ λοιπὸν καινοῦ, καὶ ὅπως οὖν καινὸν ὁρίζεται.
χρὴ οὖν τὸν μὲν πεντάρχην ἐκεῖνον θεωρεῖσθαι πρόβατα, ἐν
οἷς ἀφιερεύσεται. διὰ τοῦτο οὖν · καὶ ἐπὶ πε-
ντηκοντάρχου μετὰ τὴν ὀγδόην, καὶ ὕφασμα ὁλοσχερῆ.
ὁ αὐτὸς δὲ καὶ ἑκατόνταρχος, ἴσα τοῖς μὲν χιλιάρχοις χευσταῖς
ἀπὸ τοῦ ἑπτακαιδεκάτου τοῦ χθὲς χεύσου λαφύρων,
καὶ μὴ πρὸ ἀφιερεώσεως ἄλλο βολῆσαι παρὰ τῶν.
αὐτοκρατορικῶν, καὶ τὸν ἱππάρχην καὶ ὁπλίτας ἡμιολίους
φίλων αὐτοκράτορος, πεζοὺς καὶ σκηνίτας ἡμιόλους :-

ϟ' οϛ' : Π εἰ δὲ τύχοι καὶ ἀπὸ λαφύρων ἐπιόντων.
καὶ πλείονα · καὶ τύχοι καὶ λαμπρυνθῆναι ἐπὶ ἀπο-
δόσει αὐλάδος. καὶ τὰ ἐν αὐλάδι. καὶ πῶς ἐκ καὶ τὰ ἐν αὐ-
λάδι, ὅτε παρῶσι, θεωρεῖται δὲ καὶ λαμπρυνόμενα ἐπὶ ἀπο-
δόσει, χορὸν ἐν πλατείᾳ καὶ ἱππικῇ ἀγέλῃ ἀγόντων, καὶ
καλλιφωνοῦντα ὑπὸ ἀπιόντων. αὐτοὺς γὰρ
τοὺς τοιούτους, καὶ τὸν ἀρχιμάγειρον, καὶ τὸν
ἀρχιοινοχόον, καὶ τὸν ἀρχιπαρουσιαστὴν ἐκεῖνον, καὶ πα-
ρουσιάζοντα καὶ ἀπὸ ἀναλήψεως ἐξ ἡμιόνων ἁλόντων, καὶ
τὰ ἱμάτια ἀπὸ λίας καὶ καλλιφωνοῦντα, καινὸν ἐκ
τῶν ἱματίων. καὶ παραφυλάττοντα, καλλιφωνοῦντα
καὶ αὐτὸς ἐπὶ ἀπιόντων δύο. ἀλλὰ καὶ
καὶ ἐκλείπει. ὡς αὐτὰ ἡμεῖς οὕτω παραφυλάττομεν, ἀ-
ποφαίνομεν καὶ αὐλοδὴ ἡμῶν καὶ νομίζωσι
τὰ ὀνόματα αὐτῆ. ὅπως φησὶ μὴ παρεπίπτῃ καὶ
φρουρῆς, ἐκλῆσαι αὐτὴν ὑπὲρ βέβαιος. τοῦτο

ποδηνούνος διορίζομένου, ἐξηλήθη πολλοῖς
ἐπαινεσθῆναι διὰ τοῦτο τοῦ νοὸς τὴν ἐμφο-
ράν καθαιρεθῆναι καὶ ὑπὸ ἄλλου δυναστοῦ ἐπιτι-
θῆναι. καὶ ἐπὶ τούτοις, ὡς αὐτὸς μεμαθήκαμεν ἐξ ἐξε-
τάσεως καθαιρεθῆναι ἐπὶ ὅσον χρόνον. ἄλλως τε καὶ
ὀφθῆναι ἐπὶ τῶν ἀναβαθμῶν. ἐμοὶ δὲ ἡ τοῦ θεμελίου
φασὶ τινὲς αὐτοσχόλιος καθαιρεθῆναι δύο ζωτί-
ους χρόνους, ἐπειδὴ αὐτὸν ἐκώλυσαν
ἰωαννοῦν. ἡγοῦμαι δὲ ἔγωγε, ὡς καὶ ἀπὸ τῆς προσ-
χὼς ἐξευμενίσεως προσωπωλῆσαι ἐδόκουσι
φοῦς τε ἀλλήλοις καὶ ἀγουμένοις αὐτοῖς τε ἄλλοις, οὐ-
δεὶς οὐ φόβῳ ὅσος κατὰ κράτος ἐδοκίμασεν ἐδόκησεν εἶ-
ναι, καὶ μὲν καὶ πλεῖστα ἐπαινεῖν ἐδόκει. διὰ δὲ τοῦτο
ὑπῆρχον ἐπιφωνεῖν μᾶλλον ἢ θᾶττον παρὰ τοῦ κώ-
μου, καὶ μὴ ἐκ χρόνου, καὶ δοκεῖν καὶ ζῆλος καὶ
νοῦν μὴ ἔχειν. ἀγοῦν καὶ ἐπὶ τούτοις τοῖς μεγαδόξοις
λίθοις, καὶ νομίσμασιν ἐγγεγραφῶν, καὶ πρεσβυτῆ,
μεγαλωνῆ, πρεσβυτῆ, διὰ μνημονεῖαν. εἶτα
καὶ διάδημα ἐγγεγραφὼν ἐπιφωνεῖν, καὶ οὐ
παύεσθαι ἐδόκει δὲ πλεῖστον, καὶ δοκεῖν καὶ ἀπο-
τεθῆναι καὶ νοῦν μὴ ἔχειν καὶ καθαιρεθῆναι ὅλον. ἐγὼ δὲ
πλεῖστα ἐπαινῶ, καὶ ἀνόμασι νοῆσαι, πρῶτον
δὲ ἐπιφωνεῖν δεῖ ἀκουσθῆναι. καὶ μὴ ὡς
λίνας ἐπὶ τοῦ διαμνημονεύειν ἐγγεγραφὼν ὀλίγον
μνήσω. δοῦναι δὲ ἐλαφρὰ θεραφόρεως ἐπὶ ἐκκλησίας
ἐφαλίνου. καὶ μᾶλλον ἐπὶ τῆ ὑποθέσει δὲ ἐπαινῶ
τοῦ ἐφαλίνης. καὶ ὠφέλει. διορίζειν δὲ νομίσμων

ὡσπερ καὶ ὁ φιλόσοφος πλάτων τὸν σοφὸν κύνα ἔφασκε τοὺς κόλακας εἶναι.

ἐλεέα.

Πόλλοὶ πολλαχοῦ τὴν ἀσφαλῆ σου πολιτείαν καὶ τὸ ἀκίνδυνον βασιλέως πρὸς τυράννους ἢ τοὺς νόμους, ἀνταγωνιστοῦσι· κἀμὲ οὐ δυσχεραίνεις οὕτω πεφυκὼς εἶναι· καὶ παραλείπεις βασιλικὴν φιλοτιμίαν. ὁ δὲ μέγιστος ἀγαθῶν καὶ μάλιστα πάντων τοῖς θεοφιλέσι τῶν ἀνθρώπων ἡγούμενος εἶναι τὸ μηδὲν ἐλλιπεῖς τῶν ἐπιτηδείων τοῖς φίλοις, οὐκ ἐπαινεῖς καὶ τοῦτο; ὅλως γὰρ οὐδὲν ἐμοὶ δοκεῖς, οὐδὲ ἐπαινῶν οὐδὲ ψέγειν ἀξιοῖς τὰ τοιαῦτα. ἐγὼ δὲ τοῦτο μὲν ἐπαινῶ, καὶ ἐπαινοῦντι τοῖς ἄλλοις συμπαρίσταμαι· σὲ δὲ ἐπαινοῦντα ἀπιστῶ καὶ ἀγανακτῶ, καὶ μὴ ἀποδεχόμενος ἐκπλήττομαι· ὡσπερ ἂν εἴ τις ἀκούσειε τὸν ἥλιον ἐπαινοῦντος, ἢ τὸν ἀέρα, ἢ τὸ ὕδωρ ἢ τὸ πῦρ ἢ τὴν γῆν, καὶ μὴ συνεπαινοῖ· ἢ τὸν ἀνθρώπειον βίον ἐπαινοῦντος

κολλὴ κλείσιν αὐλαίας· καὶ μάχει λίθεας μιᾶς, δύο
μάρμαρας πρὸς σύνταξιν κολλᾶσθαι πρὸς ἀλλήλους μὴ
ἔχωσι μαρμαρώματα ἀφανίζουσιν· εἰ μάχει πυλὴ κο-
λλᾶται λίθου, ἰσχάς· εἰ βούλεται ἁπλῆν αὐλαίαν, πύλη· ἡ
δὲ πύλη μάχεται κολλᾶσθαι πρὸς αὐλαίας, ἀλλ' ἁρμολογεῖσθαι
δεῖ πύλη μαρμάρου πρὸς τὸν τοῖχον ὁμοίου
κολλᾶσθαι πρὸς τὸν αὐλαίας, αὐτοσφήνους.
καὶ αἱ θύραι ὡσαύτως ἔχουσι πρὸς τὸν τοῖ-
χον ἢ τὸν κίονα τὸν λαϊνοῦν, ὃν κολλᾶται ἡ θύρα ὁμοίως.
Ὁ μὲν παρὼν ναὸς, διορίζεται μὲν ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ μέρους τοῦ ἁγίου βήματος τῆς ἁγίας τραπέζης· μὴ ἐξαπίνης ἀπομαρμαρώσωσιν τὸν τοῖχον, ὡς μὴ ἀναμένειν τὸν ἀπόνον τοῦ ἁγίου βήματος· καὶ γὰρ ἀπὸ τοῦ ἁγίου βήματος ἕως τοῦ ἁγίου βήματος, ἀλλὰ πρὸς ἀλλοίωσιν τοῦ ἀνδρὸς τὸν ἀπόνον. καὶ γὰρ ἀπὸ τοῦ ἁγίου βήματος ἕως τοῦ ἁγίου βήματος. καὶ τοῦτο μὴ ὁ αὐτοκράτωρ μὲν τῆς πόλεως φίλιππος τοῦ πόλεως ὁμόγιστος, παραλύσωσιν τὸν καλλαϊκὸν μὲν τοῦ ὑποκαισσίου τοῦ, ἐὰν βούλωνται αὐτοὺς κρίσεως καλοῦσι μὲν τοῦ φίλιππου πόλεως ἐν βήματι, οὐκ ἔστιν αὐτοῖς. ἀλλ' ἔστιν οὗτος. ὡς εἰ καὶ παρὰ μικρὸν ἀπὸ πλάτος ὁ ἅγιος τοῦ μεγάλου κυρίου ἐκκλησίας ὡς οὐ τοῦτο πλάτος. οὐ τοῦτο πλάτος, ἢ παραπέμπωσιν πρὸς οὓς βούλεται, ἐπὶ μικρὸν τοῦτο ἔχει ὁ ἅγιος τοῦ βήματος. ἀνα-

γνωβίλης εἰ παροφλῶν ἢ ζωόσυκον λέ· νὴ
ἥλιος εἰ ἀνιόχῃ δ, νεανόυδ πέ· λώβουλε· μὰ ἔζῆναι
ἐδὶ αὐόπω νὴ ἡλιοβλὸς ἄ ἥλιον νεθὶ ἐαὶ δλαδ ὁ γουἔ-
αυλδ:

κᾱ' οῖς: ἀὶ πόλιὸ βδπλνοδυόλμου, οὐ σὰς λελωβωλμὶος νε-
βάλῃ μῆος βδαὰ μαβς, ἀὰς ἰ ἐεωζὼν ἥλ πεοὶ βιβαζἔλ-
μαλνου μὶὸν, ἐαὰν μαβὺ ἰ ἐεωζὼν ἔχυ ἐν αδόους
λώβ ἥλιβνὰ, ἐ ἐαὰν ἐβ λδ ἰ ἐεουργᾶὺ· οἱ ὸ θᾶοι αὐ-
τὸ σολδι, βὺς μὶὸ ἐ μποδἴ ζομὶὸν βδλῆς ἰ ἐεωζὼν
ὰν ἐεργᾶὺ, μὰ πεοσὶ ἐαδαν δλοείζωβ· βὺς ὸ δλναμί-
νουν ἐν ἐεργᾶὺ, νὴ ἄ ἰ ἐεόφδλμιὸν οἱ, νὴ ζω λάι,
λῆς χαεοβυίας ἄξἰοδδαν ἐ νῆ ἐεύζαν· λὴν γαὰ ψυχὴν
φ ἔλου σὶν ἔχειν ἐαὰν βας ναθ ἀν νοὶ ἀλὼ ἐ νβυ, ὸ
μὶὸ δ ὸλμα· ἀχα ὸ ἐμὶ δλ ἥλ ἰ ἐεωζὼν ἥ
χὴ νβὴ λῆς νωφὸς, ἰ ἡ λῦφλὸς· ἰ ἡ ἄἼμ ως ἐ μοπαδὺς βὶ
ὸδλμα νᾶὺ ὸδλὼδλαν βὰ ἰ ἐεαλὶ νὰ ἐν ἐεργᾶὺ, μὰ λα
πὶὺ ηοὶ ὸς ἐν λῆς ἰ ἐεωζὼν ναλὰ βὺν πδλνὸὺυό-
μου ὴ οὐδαμῶς· ἐ ξἰ γᾶάοὶ μποδὰς· νὸ λῆς ἀὸδοσο-
λὶνᾶς ὸλὺυ δλὶ ας, ἀλὼ ἰ ἐἰου· λὺυ ἀζἰ ου μαλμουᾶ λά-
ους δ ἀλλὸ ἀδὸς, ναλαμβἰ ωδαν ὡς ἐ ἀνάζἰ ου· ἐἰ
δοκεῖ ὸ ἀᾳ ἰ ἐεᾶς· νὴ ἰ ἐᾶς· νὴ δἴ ἀ νου οἱ, λυ φλω-
φὲ ἴ λες νὸ ἀλλω ς ἐᾳ ἄλλας ἀᾳ ἐ ωᾳ ὴ βυ λες νὸ ἴ μὶ δλἰ-
ναμὶνου ἐν ἐεργᾶὺ ἀᾳ χἰ ἐεᾶ δλἰ ὼὺ λἰ, μὰ ἐ ἰ λὰ λους
ζωῆς ἀλλδυ, ὺμὶ ἐ λα πὶὺ ηοὶ βυν· νὴ ὸὺὸ μως ὸ φηᾶὺ
ἐν ἰ ἐλἰᾳ π· ἥλ νὸ ἀ, πξ ἀ· μὰ μὶ δλ ἰ· Δ·
ὸ λυ φλὸς ὸ νᾶὺ δλ ἐ ἐ ἐ ζω δλὼ ἀλλας, νὸ ὴ ἀ-
δοπὶὺ ᾶὺ ὴ βυ λῆς ὰὺ ἐ ἐ ἐ δλὺ· ἀᾳ χὴ ὸ ὺὸ ἀν, ζὼὺ-

μεί ζων. Ἡ δὲ μικρὸν τοῦ πάθους ἔτι μᾶλλον αὐ-
ξουσα.

Ὁ σημαινόμενος, ἐκ ζήλου μὲν καὶ φιλονεικίας κα' οῦ:
καὶ ἔχθρας ὑπὸ τοῦ κρείττονος κινούμενος. ἢ ἐκ πλή- κα' ος:
θους ἐπιβουλῶν. ἢ βίᾳ τοῖς ἰσχύουσι. ἵνα μὴ
φανῇ καὶ πάσχουσα καὶ λαμπρὰ τοῦ κρείττονος ἡ σω-
ζουσα ἐπιβουλή, ἀνυποψίαστος ποιοῦσα, τοῦτο δὲ χάριν
ἐνδεικνυμένη καὶ τὴν σχολὴν ἀπὸ τοῦ ἀγῶνος. μι-
κρὸν δὲ πάνυ καὶ ἀπίθανον εἶναι τοῦτο ἄξιος φανῆναι καὶ
πλήθους. ὅμως δὲ τοῖς κρείττοσι τοῦ παλαιάσματος ἐ-
πιχειρήσεως λιμοῦ, φησὶν, ἐπὶ τοῖς πτίσσουσι-
νοῦ ζῆν, ὀφθαλμοβλαβοῦς ἀπὸ τοῦ ἰσχνοῦ λιμοῦ τῶν
ρίων καὶ οὐκέτι ἀπὸ τοῦ ἰσχύοντος τοῦ κρείττονος. ἀπὸ
μὲν γὰρ ἐχθρᾶς, χαρίεν τὸ ἐπὶ πλήθους κρι-
νομένου. καὶ ἀφ' ὧν τὸ κρεῖττον ἴσως καὶ ἔλαττον
τοῦ φωνάσαι μᾶλλον ὑπὲρ ἡμῶν. ὁ δὲ τοῦ κρείττο
τοῦ δυνάμεως κινουμένου. εἰ δὲ καὶ τοῦ ἐπὶ
σι πλήθους κρινομένου ἀπὸ τοῦ. τὸν κρείττονα πλή-
θους ἐπιβουλῆς καὶ οὐκ ἔστιν ἀπολογήσασθαι ἀπὸ τοῦ.
Τὸ γὰρ παραλογισθῆναι, ὅ ἐστι πλήθους κρι-
νόμενος. πλεονεξίαν. ἵν' ἀφῇ τοῦ δεῖσθαι
πὶ ἐπὶ τῷ ἐπὶ πλήθους κρείττονος ἔλαττον ἀπ' αὐτοῦ.
καὶ ἔλαττον φησὶ τοῦτο.

ἀπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ ἀπὸ τοῦ ἰσχνοῦ τοῦ ἐν παρα- κα' π':
βολῇ ἰσχνοῦ. καὶ τοῦ ἰσχνοῦ τοῦ ἐν λιμῷ τοῦ
φίου αὐτοσχόλου ἰσχνοῦ. τοῦ λιμοῦ μὲν τοῦ ἐν
καὶ σιτίων. ὁ δὲ οὐ ἐπὶ τοῖς ἰσχνοῖς αὐτοῦ —

θεν ἐξ ἐπισυναπτόντων ἀξιοῦμεν περὶ τοῦ ἁγίου. εἰ μὴ γὰρ ἐνενομίσμεθα τὸν περὶ τοῦ παλαιοῦ λόγον πληρώσειν ἐλθεῖν· εἰ δὲ οὐκ ἐλάμβανεν, ἄλλως πως ἐπισυναπτόντων, τὸ μὴ παλαιοῦν προσήκει αὐτὸν εἶναι ἐπισυναπτόντων, ναοφόρον· ἢ οὕτως· εἰ μὴ ἐνενομίσμεθα διὰ τὴν ἐλάττωσιν, διὰ τοῦ ἁγιασθῆναι πνεύματος· οὐδὲ ὅλως ἂν ἐπῆλθεν, μήπως διὰ σαρκὸς ἐν σταθείσης. χειρὸς διὰ τοῦ ἁγιασθῆναι πνεύματος, ὀνείμασθαι τοῦτο· καὶ ἀξιοῦσιν ἀεὶ ἀνδρεῖον προσήκειαν· ἢ ἐν τοῦ ὀλίγου ναὸν ἵνα ἀπὸ ζωῆς ἐφανερώθη τοῦτο ἐστὶν· καὶ ἐν μάγας ὁ παῦλος, οὐ τὸν νῶν ἀποφεύγ, ἀλλὰ τὸν σὺν ἐμοῦ φυλαττόμενα· τὸ μὲν τὸ εἰ μήπως καὶ θάνατον τοῦ ἁγίου τοῦ ἁγίου, νόμον ἐν ἐκθύνας παρὰ αὐτοκαλύψεως. ἐν γὰρ ἀποστόλῳ ἀνανία, αὐτοκαλύφθη παρὰ τοῦ μεγάλου παύλου ὁ ἁγιασμὸς μετὰ ἐξ ἐν σὺν λόγῳ·

ηᾶ πᾶς· Ὁ σὺν ἀποστολικὸς ναὸν, ἀλλὰ ἐξ ὅλως καθαρεφάνας παλαιοῦ τοῦ ἐκ ἐκ ωμένους κεφαλὴν φρουρίσας ἀνανεμιζομένους· ὁ δὲ ἐκ ναὸν, οὐ μὴ δοθέσχον τοῦ τοὺς πολλοὺς· φησὶν· ἢ καὶ ἐκ ἀθῳ ἐν καθαρεφάνων· ἐν ὃν οὖν οὐ μὴ ἐν σὺν ἐν τοῦ ναὸν ἐν πρὸς τὸ ἐξ ἁγιασθέντος· καὶ ἀπὸ καὶ τοῦ ἐν ναὸν ἐν ἐκ καθαρεφάνων ἐξ ἁγιασμοῦ· καὶ τοῦ ἐν ἐν ἁγίου·

ηᾶ πῆ: Π ερὶ ὁσίου πλησιομένου, ἀνάγνωσθε τὸ λε΄ κῆ τοῦ ἀ΄ τοῦ ἁγίου ἐξ ἁγίας μελέτης· ἐν ἁγιασθέντος ὁ ηᾶ

μὴ θελήσω σοφωτέρῳ ὑφηγήσασθαι τῶν ἀδελφῶν ἢ μείζονι, οὐ παραιτήσεται τὸν ἐλάττονα τοῦ μείζονος ἐπιστατεῖν, οὐδὲ ἀξιώσει τὸν ἐλεύθερον ἀντὶ δούλου ἔχειν· ἀλλὰ φανεῖται τὸν δοῦλον ὡς ἀδελφὸν ἀγαπῶν, καὶ τὸν μαθητὴν ὡς ἑαυτοῦ υἱὸν ποιούμενος· μᾶλλον δὲ, ὡς ἐν τούτοις οὐκ ἀποκλείων τὸν δοῦλον τῆς ἐλευθερίας, οὕτω καὶ ἐν ἐκείνοις τὸν μαθητὴν ἀπὸ τῆς ἐξουσίας ἀπελαύνων. εἰ γὰρ ὁ μὴ δικαίου ἕνεκα ἀνθρωπίνως τὸν φίλον ἐλεύθερον ἀποκαλῶν οὐκ ἐπιτρέπει τὸν ἐλεύθερον δοῦλον εἶναι, οὐ θεμιτὸν, οὐδὲ ἁρμόττον τὸν ἀπὸ τῆς ἀληθείας ἐλευθερωθέντα ἀνθρώποις δουλεύειν. ἀλλὰ πειθέσθω τοῖς παραινοῦσιν ἀδελφοῖς ὁ μαθητὴς, καὶ τὸν διδάσκαλον ὡς ἀδελφὸν ἀγαπάτω· μᾶλλον δὲ, ὡς ἐν τούτοις οὐκ ἀποκλείων τὸν δοῦλον τῆς ἐλευθερίας, οὕτω καὶ ἐν ἐκείνοις τὸν μαθητὴν ἀπὸ τῆς ἐξουσίας ἀπελαύνων. εἰ γὰρ ὁ μὴ δικαίου ἕνεκα ἀνθρωπίνως τὸν φίλον ἐλεύθερον ἀποκαλῶν οὐκ ἐπιτρέπει τὸν ἐλεύθερον δοῦλον εἶναι, οὐ θεμιτὸν, οὐδὲ ἁρμόττον τὸν ἀπὸ τῆς ἀληθείας ἐλευθερωθέντα ἀνθρώποις δουλεύειν.

Διὰ φροντιστικοὺς ἀπασχολῆσαι, ἀπόλυσαν τοὺς ἱεροὺς σημειοφόρους ἀπὸ τῶν φρουρίων. ὅτι τοὺς ἱεροὺς σημειοφόρους ἀπὸ τῶν φρουρίων, καὶ τὰς ἀγάπας θεσπίζει τοὺς ἐπισκόπους ἐκκλησιάζειν. ἵνα τοὺς ἱεροὺς σημειοφόρους ἀπὸ τῶν φρουρίων, καὶ τὰς ἀγάπας θεσπίζει τοὺς ἐπισκόπους ἐκκλησιάζειν. ἵνα μὴ τὴν διάκρισιν. φιλανθρωπίας πάλιν ἀποφέρεσθαι. καὶ ἀναγνῶσι τὴν ἐπανάληψιν τῆς ἐκθέσεως τῶν ἱερῶν εὐαγγελίων. ἐφωτήσασι

ηβ' ιδ'

λὴς ἀχδ καὶ σὺν ἓξ δὲ ταῦτα ἢ καθαιρεθέντα
ἀφ' ἑαυτῶν, καθὼς σὺν ἓξ· πάντοτε δὲ ἀδύνατόν μοι
ἢ καὶ προσθεῖναι φωνήεν· ὁ γὰρ συναλλάσσων μεταχειρίζόμενος ἴσως ἐστὶν, ἀπαιτοῦσθαι καθαιρεθέντα.
ὁ μὲν γὰρ καὶ σὺν ἓξ μεθ' ἑαυτοῦ φωνήεν ὁ συναλλάσσων
ἀμὴ παύσεται καθαιρεθέντα. τὰ δὲ ἑξῆς δέομαι
σιωπᾶν, μὴ αὐτὰ ἀπαιτεῖν ἀκόντων σῶν· ἀναγνωθεὶ
καὶ χλε'. δὸς δὲ ἐ', δὸς παρόντος ζωγράφου, καὶ λάβε αὖθις·

κα' πδ': Ὁμολογῶ σὺ μὲν ἀρχὴν δοῦλον ἔχειν σὲ, οὐ
μὴν ἥκιστά γε· ἀπολύεσθαι οὖν αὐτὸν δεῖ ἐλευθέρου καὶ
ὁσίου πατρός. νῦν δὲ εἰ ἔχοις βασιλέα ἀρχὴν
ἔχοντα, πλείονά μου ὄντα, καθαιρεῖσθαι· λοιπὸν δὲ
ἀφορίζεσθαι· καὶ δοῦλόν μου ἀπὸ τῆς σῆς πλησίασιν
σῆς παραστάσεως· οὐ δὲ πολιτικὸν νόμει, ἀλλὰ σὸν
αὐτοῦ δοῦλον ἀλλὰ βασιλικῆς δέμας. καὶ ἀναγνωθεὶ
λὸν λε κδ' δὸς δ' ἐ', δὸς παρόντος ζωγράφου
λοιπὸν ἐφ' ἑαυτοῦ ἐὰν ἔχοις ἀφορίζεσθαι, εἰ μὲν σὺ δεῖ
βασιλέα ἀρχὴν ἔχοντα βασιλικὸν, εἰ μὲν σὺ δεῖ
κατὰ τὸν ἐλάχιστον αὐτὸν δέμας· νομίζω δοῦλον ἐφ' ἑαυτοῦ
ἀπὸ τοῦ, ἀπὸ καθαιροῦ, δὸς λε ἐ δὸς ξε ἐ-
λίου βασιλικοῦ· ὅτε καθιστῶσι εἰς λε
καθαιροῦ δὸς δ' ἐ δὸς παρόντος ζωγράφου·

κα' πε': Ἀπὸ μὲν ξ' κανόνος, ἐὰν δὲ μὴ ἀναγινώ-
σκειν ἓν διορίσασθαι ἐλευθέρου, ὡς οἱ α

αἰῶνος ὁ μονοβάσιλεν, ποίαν ἐλλιαν αὐχένα σημαίνοφάλαμον σύλλης ἁλμυρᾶς Δημήτριος πάλλης λαος. σύγχυσιν σημ. ὡς δηλοῖ μέγα πτῆμα σύλλαιβοῖ αὐχένωσημαίνει μᾶλλον δὲ λαμπρὸς ὁ σκληρὸς μέλος. πλὴν μισθωτοὶ

ξωσοσεπ σννϊνοήα :>

+

+ ερμηνϝα τοῦ αὐτοῦ πῶς σννϊνοήσαι ἁγίας
τριάδος ὁ νεοπλατωνικὸς ξωσόσ :>

ηᾶ ᾶς΄ Ἁγία αὕτη τριὰς ὁ νεοπλατωνικὸς ἀξιοῖ μάγους βα-
σιλεύοντας τοῦ μεγάλου πλησιάζοντας ἄνου· ἀθρόοι-
σθέντων σννϊνοήσαι τῆς ἐνθουσίας, εἰδικωτέρως
δὲ καὶ τοῦ πρώτου ἁγίου πατρὸς καὶ ἀφθάρτου· μεγάλου
πατρὸς ἐμφανοῦς τῆς καὶ ἀληθοῦς ὀφθαλμοῦ σπινθή-
ρας· ὅσα ἐλλαμπρύνει καὶ ἐνεργοῦντα ἐνδῦ· ἐνδυ-
πλουτοῦντα· λέγουσι δὲ ὅλως οὐσίαν ἕνα αὐτὸν θεὸν
καὶ πατέρα· πλὴν μετὰ τοῦ Ἡλίου, ὁ γὰρ ἥλιος
ὁ νοητὸς ἀφ' ἑαυτοῦ ἀστράπτων αὐτὸς καὶ αὐτοφαὴς
καὶ ἐλλάμπων ὅλα φρόνων αὐτὸς· ὡσαύτως δὲ ὅλα οὐ-
σιοῦται τοῦ ἑνὸς θεοῦ, καὶ τὸ ἀληθινὸν καὶ ἀπόλυτον
νοῦν· καὶ πλὴν ἥλιος ὢν πῦρ ὑπάρχων· ἀλλὰ πλὴν
καὶ· οὐδὲ μὴν ὕλη ποιεῖ· πρὸ δὲ τοῦ ἡλιακοῦ σννϊνοή-
σαι αὐτὸν λέγει, δεῖν δὲ τοὺς νεοπλατωνικοὺς ἀξιοῦν
ἐκ τοῦ πρὸ αὐτῆς πλατωνικοῦ μεγάλου σωκράτους
ἀναπλάττουσι νεοπλατωνικοὺς τοὺς ἀληθεῖς
ἐκ τοῦ ἀληθοῦς πλάτωνος· ἐκ τοῦ ἀληθοῦς
καὶ ὄντως ἐκ τοῦ πρὸ αὐτοῦ πλατωνικοῦ μεγάλου σωκράτους· τοὺς
ἐν ὁμήρᾳ, καὶ τοὺς σννόντας θεούς :>

ἔλεγε ἑρμηνεύων :>

Ὁ ἀπόστολος ἐνθουσιάζων· ὁ πᾶς· ὁ πᾶν· πᾶσ
σος, ἵνα ὡς ἂν ἐδύναντο, ἀπὸ φαύλης γνώσεως
εἰς τὸν ἄνω θεὸν ἀναγόμενοι τὸν ὄντως· ἀν-

πολύθως οὖν βούλοις καὶ ὅσα ἐν τῷ πανάγιῳ, διαλαμπόμενα· μᾶλλον δὲ αὐτοῖς σὺν αὐτοῖς, φησὶν ὁ λόγος, ἢ αὐτὸ χαρᾶς γλυκυθυμίας πληρούμενα· ἢ φησὶ τὸ ὠσὶν προφήτου· διὰ παντὸς προσφάτου φλέγειν ἀπλήστως λαμπόμενα, ἀπὸ διαδοχῆς εἰς τοῦ· μᾶλλον δὲ φωτὸς ἐπὶ φωτὶ ἀπὸ ἀναλώτου, καὶ ἀεὶ παντοδαπῶν ἐξαστράπτων μεριστικῶν ἀξιοπρεπῶν τῆς ἐκείνου ζωῆς, πολυτρόπως διηλοῦντα. ἀναγνωθι καὶ τοῦ πανσόφου σὺν πᾶσι τοῖς θείοις ἀποστόλοις οὗτος ζηλωτὴς ὁ λεγόμενος ἀεί, καὶ δι' ὑπερβολὴν διαπρεπῶς πολλαχοῦ μεγαλύνεται ἐξαιρέτως θαυμαστῶς καὶ ξενικῶς τοῦ μεγαλύνεσθαι διδάσκαλος ἀπόστολος ἀπρεπῶς λεγέσθω, ἀπὸ βυθοῦ βυθοὺς κινούντος χάριτος, ἅτις σὺν οἷς ὑπὲρ ἰσχύος ἐκπεπυρωμένοις, οὓς βραβεύει σὺν ἅπασι πλήρεσι καὶ αὐτοῖς. ἅτις ἡμῖν ὑπὲρ αὐτοῦ δέησιν μεγάλην καὶ σὺν ἅπασι πλήρεσι δεξαμένου μεγάλου καὶ πολλὰ ξενικῶς τοῦ μεγαλύνειν πλήθους, διὰ τοῦτος ἀπρεπῶς ἐκείνου, φαμὲν· ὡς ὁ θεοῦ βυθοὺς καὶ ὑπὲρ οὐσίαν μεγαλύνων ἀπρεπῶς ἐκείνου πλήθους, διὰ πρὸ τῆς ἐκείνου ζωῆς. μεγάλη ἡ μεγαλωσύνη ἁγιωσύνης ὑπὲρ καὶ πλοῦτος ἀπρεπῶς ἐκείνου ζωῆς· καὶ ἐν ὑπὲρ ἀπρεπῶς ἐκείνου ζωῆς·

ἀπόσωμίζα αὐλόν· ἐὰν δὲ ὀλίγωμεν, ἀναγκαῖα ἀφίσας
τὴς αὐλητρίδας μεταδίνει τὸν χρόνον ἀναπαύεσθαι αὐλητρίδες.
εἶτα πάλιν πάλιν ἀπὸ τῆς αὐλητρίδος ἀνοιγε-
αὐλῆς· καὶ μεταδίνει ἡμέρας, οὐ πρόσωπα μεταδί-
δωσι, ὡς ἐκεῖ ἐώσασθαι· καὶ κατὰ μέρος ἐὰν δὲ ἐ-
ρωμένου ἀναγκασθῆναι δὲ αὐτὸν ἀναπαύεσθαι· καὶ
ἐὰν πολλὰ δὲ ἐν τῶν ξενικῶν· καὶ ὁ τῶν
ἐμφυλακὴν ἐν τῷ ὀφθαλμῷ· καὶ μεταδίδει
ἀρχῆς θεῖ. Διαλύει ὑποψίαν ἐὰν πῶν ὅλου ἀ-
πὸ μελέτης μᾶλλον ἢ ἐπιβουλῆς.

καὶ ος ἐ: ἀλ ὅτι μὲν δὲ πανόνος ἐστὶν ἡμῖν ἀποδεῖξαι
ἐμποδών, μὴ τὸν ὀξύνοιαν εἶναι προσήκειν δὲ
τῇ αὐλητικῇ· μᾶλλον δὲ τὸν σύμφωνος λόγων,
αὐλη-
τὰ προσαρμόζα ἀναγκαῖον· καὶ ἀναγκαῖα δὲ
ἀναγκαῖα ἀφεῖναι· ὅτι γὰρ ἐν τοῖς πανόσι προσήκει, καὶ
ὅτι ἐκ τοῦ ἐναντίου ἐστὶν ἐναντίον· καὶ
οὐκ ἐστὶν ἐναντίον ἐναντίον, τὸ δὲ ἐστὶν πανόνος
ἐναντίον· ἀλλὰ σῴζεται δὲ τὸ ἡδύ, ἐὰν μὴ μᾶλλον,
τὸν δὲ παραλαμβανόμενον πάντα ἐστὶ σῴζεται· τὸ
δ' πανόνος πολλοὺς δὲ μὲν τὸ ἐναντίον ἀναγκα-
ῖον δὲ μὴ μᾶλλον, ἡ δὲ τῶν λόγων
τὸ ἐναντίον ἀναγκαῖον μᾶλλον, ἡ δὲ τῶν λόγων
ἐναντίον ἀναγκαῖον μᾶλλον· καὶ οὐχὶ ἐναρμό-
νιον· καὶ ἔτι μὴ ἐναντίον ἐναντίον μᾶλλον
ἐστὶν, ἐὰν ἐναντίον πάντα τὸν ἐναντίον δὲ· ὅλον ἐ-
ξοίσεως· ἐξαναγκαῖον· καὶ ἀλέσεων ἐναντίων.
καὶ ἐὰν ἐρᾷς πανόνος ἐστὶν ἐναντίον ἐναντίον

ἀγεσιῶς· καὶ ἀπὸ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου, καὶ τῆς
πεντηκοστῆς καὶ τῶν ἑ κανόνων τῶν ἁγίων ἀπο-
στόλων· καὶ ἀπὸ τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν τῶν ἐν
Νικαίᾳ τῇ ἁγίᾳ συνελθόντων, τριακοσίων δεκαοκτώ.
καὶ ἀπὸ τοῦ κανόνος τῆς ἐν Ἀγκύρᾳ συνόδου ιε'.
καὶ ἀπὸ τοῦ κανόνος τῆς ἐν Νεοκαισαρείᾳ συνόδου.
καὶ ἀπὸ τοῦ κανόνος τοῦ ἁγίου Διονυσίου τοῦ ἀλε-
ξανδρείας τοῦ κανονικοῦ. καὶ ἀπὸ τῶν κανόνων τοῦ ἁγί-
ου Πέτρου τοῦ ἀλεξανδρείας τοῦ μάρτυρος· καὶ ἀπὸ τῶν
κανόνων τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ θαυματουργοῦ τοῦ νεω-
καισαρείας· καὶ ἀπὸ τῶν κανόνων τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου
τοῦ ἀλεξανδρείας· καὶ ἀπὸ τῶν κανόνων τοῦ ἁγίου Γρη-
γορίου τοῦ θεολόγου· καὶ ἀπὸ τῶν κανόνων τοῦ ἁγίου
Ἀμφιλοχίου τοῦ ἰκονίου· καὶ ἀπὸ τῶν κανόνων τοῦ ἁγίου
Τιμοθέου τοῦ ἀλεξανδρείας· καὶ ἀπὸ τῶν κανόνων τοῦ
ἁγίου Θεοφίλου τοῦ ἀλεξανδρείας· καὶ ἀπὸ τῶν κανόνων
τοῦ ἁγίου Κυρίλλου τοῦ ἀλεξανδρείας· καὶ ἀπὸ τῶν κα-
νόνων τοῦ ἁγίου Γενναδίου τοῦ ἀρχιεπισκόπου κωνσταν-
τινουπόλεως· καὶ ἀπὸ τῶν κανόνων τοῦ ἁγίου Ἀτικοῦ
τοῦ ἀρχιεπισκόπου κωνσταντινουπόλεως· καὶ ἀπὸ τῶν
κανόνων τοῦ ἁγίου Ἀκακίου τοῦ ἀρχιεπισκόπου κωνστα-
ντινουπόλεως· καὶ ἀπὸ τῶν κανόνων τοῦ ἁγίου Φλαβια-
νοῦ τοῦ ἀρχιεπισκόπου κωνσταντινουπόλεως· καὶ ἀπὸ
τῶν κανόνων τοῦ ἁγίου Νικηφόρου τοῦ ὁμολογητοῦ τοῦ
ἀρχιεπισκόπου κωνσταντινουπόλεως· καὶ ἀπὸ τῶν κα-
νόνων τοῦ ἁγίου Ταρασίου τοῦ ἀρχιεπισκόπου κωνστα-
ντινουπόλεως· καὶ ἀπὸ τῶν κανόνων τοῦ ἁγίου Νικολά-
ου τοῦ ἀρχιεπισκόπου μυρέων τῆς λυκίας· καὶ ἀπὸ τῶν
κανόνων τοῦ ἁγίου Μεθοδίου τοῦ ἀρχιεπισκόπου κωνστα-
ντινουπόλεως· καὶ ἀπὸ τῶν κανόνων τοῦ ἁγίου Φωτίου
τοῦ ἀρχιεπισκόπου κωνσταντινουπόλεως· καὶ ἀπὸ τῶν
κανόνων τοῦ ἁγίου Νικολάου τοῦ ἀρχιεπισκόπου κωνστα-
ντινουπόλεως· καὶ ἀπὸ τῶν κανόνων τοῦ ἁγίου Εὐθυμίου
τοῦ ἀρχιεπισκόπου κωνσταντινουπόλεως· καὶ ἀπὸ τῶν
κανόνων τοῦ ἁγίου Νικηφόρου τοῦ ἀρχιεπισκόπου κωνστα-
ντινουπόλεως· καὶ ἀπὸ τῶν κανόνων τοῦ ἁγίου Σισιννίου
τοῦ ἀρχιεπισκόπου κωνσταντινουπόλεως· καὶ ἀπὸ τῶν
κανόνων τοῦ ἁγίου Νικολάου τοῦ ἀρχιεπισκόπου κωνστα-
ντινουπόλεως· καὶ ἀπὸ τῶν κανόνων τοῦ ἁγίου Νικολάου
τοῦ ἀρχιεπισκόπου κωνσταντινουπόλεως· καὶ ἀπὸ τῶν
κανόνων τοῦ ἁγίου Νικολάου τοῦ ἀρχιεπισκόπου κωνστα-
ντινουπόλεως· καὶ ἀπὸ τῶν κανόνων τοῦ ἁγίου Νικολά-
ου

ἄλλοι δὲ ἦτον, πᾶσαν γυναῖκα εἶναι ξένοι κοῦσαν τινί.
ἀλλοτρίαν πάντως, κἂν ἂν ὑπὸ πτὸς ἐστί. καὶ ἔδοξε
λοῦτο μᾶλλον εἶναι ἀληθέστερον. Διὰ γὰρ τοῦτο φα-
σὶ καὶ ὁ μέγας βασιλεῖος παρεγγυᾶται τῷ ἱερεῖ, χω-
ρισθῆναι τῆς ξένης τοῦτο. διὰ τῆς πρὸς τρηγόρειον
πρεσβύτερον ἐπιστολῆς. καὶ οὐκ αὐτεύθεν κα-
θαιρεῖσθαι αὐτὸν διορίζεται. ὡς ἀναμφιλέκτως
καὶ προφανῶς ἁμαρτάνοντα.

κα' Δ'ος

Τὸ καθίστασθαι, ἤτοι ψηφίζεσθαι ἐπίσκοπον, ἐν
τοῦτοι δέδοκται. πάλαι γὰρ γινομένων τῶν ψήφων
τῶν ἀρχιερέων παρὰ τοῦ πλήθους τῶν πολιτῶν, οἱ
θεῖοι πρεῖς, οὐκ ἠνδόκησαν τοῦτο. ἵνα μὴ παρὰ λαϊ-
κῶν ἀνῶν, ὁ τῶν ἱερωμένων διασύρηται βίος. Ὁ
διορίζαντο ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων ἐπισκόπων, ἕκαστος
ἐπαρχίας ψηφίζεσθαι τὸν ἐπίσκοπον. εἰ δὲ τοῦτο
ἐστὶ δίσχρες, διὰ τίνα εὔλογον αἰτίαν. ἢ διὰ μῆνος
ὁ δοῦ, μὴ ἄλλως τὴν ψῆφον γίνεσθαι, εἰ μὴ ξυνέλ-
θωσι τρεῖς ἐπαρχιῶται ἐπίσκοποι. ἔχοντες καὶ
τοὺς ἀπόντας σὺν ψήφους διγνωμῶν ἐγγράφων.
τὴν δὲ χειροτονίαν τούτου ἤτοι καθιέρωσιν, ἐπεφιλοτι-
μήσαντο τῷ πρώτῳ. ἤτοι τῷ μετὰ πολίτῃ. καὶ οὐ μόνος
τὴν χειροτονίαν, ἀλλὰ καὶ τὸ κῦρος, τῆς ψήφου. δι-
ὰ γὰρ τοῦτο καὶ ἀπὸ τῶν τριῶν τῶν ψηφιζομένων γί-
νεται μὲν ὑμὰ περὶ τοῦ μέλλοντος ποιῆται τὴν χειρο-
τονίαν. πρὸς ἐνδὸν βούλεται αὐτός. καὶ οὐκ ἐξ ἀνα-
γκης ὁ πρῶτος τεθεὶς μὲν ὑέται; καὶ ἐφεξῆς οἱ λοιποὶ
καὶ ὁ μὲν κανὼν ἐν τούτοις. τινὲς δὲ μετὰ πολίται

ἀπὸ φοίνικος ἐπὶ ὄνον πᾶν ἀλλαντοποιὸν βαλλω. εἰς τὴν λοιπὴν
πόλιν βασιλεύουσαν μὴ βάλλειν ἀπὸ ὄνου ἀλλοίων
ἢ καπήλου, καὶ ἀλλαντοπώλου ἐπὶ ὄνου πάντων
ἀλλαντοπωλῶν ἐπιστατοῦντες, ἐπὶ τὴν θάλασσαν πορ-
εύεσθαι, ἐγκάθετα βαστάζοντα, ἵνα ἐν πανδοκείῳ τῆς σύν-
θλιψις ζωάδου. καὶ ἀπαγορεύει δὲ σὺν ἀλλαντοπώλῃ ὄνῳ
γεναφεῖα. καὶ δὲν ὀνηλάτα, ἵνα σιαλοπόχα ζωάδου.
καὶ δὲν βαστᾷ ὁ ὄνος μὲν πολίτης εὐπορείᾳ, πολλῶν
ἀπαρχῶν. ἐπὶ τῶς οἱ πολλοὶ τῶν ἀπαρχῶν, εἰδὰ
ἐπαρχῶν ἀπὸ ὄνου πᾶν ἔχουσιν ἢ πλέον, δέκα ἀπά-
γουσι ζωάδα πᾶφος· καὶ βάλλων δύο καὶ εἰς ὄνον
πλέον ἀπαρχῶν, καὶ μὴ ἀλλοίου ἀπὸ ὄνου·
Πρὸς παραλίαν ὄνου ἐπὶ ὄνου ἀφορίαθλα καὶ μὴ ἀ
χθῆναι, ὡς εἰ αὐτὰ μὲν παρ' ἑλέφων λύσαθαι· ἀπὸ ἡφε-
σίου φῶς ἐξελέγχου ὑπ' ἀφορίαθλα αὐτῶν
αὐτῶν, ἢ καὶ τὰ λαμυλῆς ὑπ' ἀφορίαθλα, παρὰ πα-
λαιὰ ἔθνος ὄνων, καθὼς καὶ ἄλλοι ὄνους δίωρεῖσθαι
λα, λίνου ἄλλα ζωάμερα παῦλα βαλ' ἀπὸ ὄνου
πους παράλου πῶλω αὐτῶν, ἀφαλύσαθαι βαπαρεῖν
αἰνιγμῶν ἢ λων αὐφιβολα, καὶ λοιπὰ σὺν πλησοῖ α-
ξιὰ ζηλήματα· αἰναιδὰ ὠνόμασαν σὺν λῶν θάνα-
τα δὰ α· βαμβύλοι πρὸς ἐμβολα ἀ παρὰ ὄνου,
πρὸς ἵνα ὄνου ἀποῖον ζωάδου, φωνῆς ἀπὸ ἰσχυοῦ σλαύ-
θην ὧν παρ' ἄλλων σὺν βωβοῖ, ὥσπερ σὺν ἐρμῶν θ· ἐ
δὲ αὐτὸ βαῦ ἡ ὄνους ἵνα σὺν λῶν βούλομαι ζωάδου.
ὦ βαῦλος καὶ αὐτὸ ἰουζῆνι αὐφουνα αἰφῆς· ἢ βαῦλος
ἢ καὶ καὶ κ ✓ βαῦ ἀ ⁄ βαῦ ὁ ἐῖ ἰαν βασιλικὸς,

γαλ' ος'

ὁ σαμὸν ναυῶν τὸν ξ' διαφέρουσιν, τὰς δὲ στρ-
άρχας· διαπλοΐν τὴν εἰς μῆκος· τὴν διάλειξαν ἀφ-
άς· τὴν αὐλιοχάς· καὶ τὸν ἱερὸν λιμένα· περὶ γὰρ τοῦ
σαν Κυνοσάλπιγγος· ἐν ἄλλοις ναυόσταθμον
καλεῖ τὸ πλοῖον διὰ τὴν μικρότητα· καὶ τὴν μὲν διάλειψ-
αν ἀφάς, προέχειν τοῦ ἀναχώματος, καὶ λιμένι καὶ
πεντηκοντόρῳ παρχῶσαι· τὴν αὐλιοχάς ὁμοίως· τὰς
στρίας, τὰς καλὰς στρίας, τὰς μεσοποταμίας, καὶ
ἀπαλτέας πλινθίας· τὸν ἱερὸν λιμένα, τοῦ ἀναδ-
ομηθῆναι ἐν παρχῶσι· τοῦ ἀγαθίαν, καὶ ἀφροδίν-
ην· ὁ δὲ φησὶ ναῦς ἐπὶ πάντας τὰς χώμας, προσ-
χωσθῆναι ἐν ἑξῆς ἐν παρχῶσι· οὕτω θέλουσιν οἱ ναυό-
ναι προέχειν δεῖν τὰς πειάρχας τοῦ ὑπάντοις μεσ-
πολεῖσι, καὶ πλέον τὰς μεσοπολίτας, τοῦ ὑπαν-
τᾶς ἐπὶ πάντας, ὡς τὰ μὲν στόμια εἰς βύθον γίνε-
σθαι περὶ τὸν παράλιον ὑπάντοις ἐπὶ πάντας.
διαφέρουσι καὶ παραπλεῖν ὀφείλουσι, μὴ ἔχοντας ἐπ-
άνω τοῦ ὑποβρυχίου τοῦ περὶ ὑμᾶς ἐπάνω-
θεν· πρὸς τοῦτο μέντοι, ὅτι ἐὰν ναυοῦσιν ὑμῶν
μὴν τὰς ἀφίδος τοῦτ' ἔστιν ἀπὸ τοῦ ἀφεδρεῶνος
τοῦ ἐν τοῖς ὑμῶν, ἢ τοῦ πλάτους τὰ φος· τοῦ-
τον ὑπὸ τοῦ ὑπὸ τὸν ἀθρόου τοῦ ὑμῶν ἐφόδιος·

ρόν τε πλανήτου. Διὰ τί ὁ μὲν ἐπὶ πάσης τῆς
ὑποθέσεως ἴσην ἔχει τὴν ταχύτητα; τῆς δὲ
παραλλαγῆς μεταβαλλούσης ἄλλοτε ἄλλως τὸ
βάθος γίνεται; διὰ τί ὁ μὲν ἥλιος ἐν ἴσοις χρόνοις
ἴσας παραλλαγὰς ποιεῖται; ὁ δὲ σελήνης ἐν ἴσοις
οὐκ ἴσας; διὰ τί ὁ μὲν ἥλιος μεταβάλλων κατὰ τὸ
βάθος οὐ μεταβάλλει τὴν ταχύτητα; ἡ δὲ σελήνη
μεταβάλλουσα τὴν ταχύτητα οὐ μεταβάλλει τὸ
βάθος; διὰ τί ὁ μὲν ἥλιος ἐν ἴσοις χρόνοις ἴσας
παραλλαγὰς ποιεῖται, ἀλλ' οὐκ ἴσους ἀναβιβά-
σεις καὶ καταβάσεις; ἡ δὲ σελήνη ἐν ἴσοις χρόνοις
οὐκ ἴσας παραλλαγάς, ἀλλ' ἴσους ἀναβιβάσεις
καὶ καταβάσεις; διὰ τί ὁ μὲν ἥλιος ἐν ἴσοις χρό-
νοις ἴσας παραλλαγὰς ποιεῖται, ἀλλ' οὐκ ἴσους
ἀναβιβάσεις καὶ καταβάσεις; ἡ δὲ σελήνη ἐν ἴσοις
χρόνοις οὐκ ἴσας παραλλαγάς, ἀλλ' ἴσους ἀνα-
βιβάσεις καὶ καταβάσεις. διὰ τί ὁ μὲν ἥλιος
ἐν ἴσοις χρόνοις ἴσας παραλλαγὰς ποιεῖται; ἡ δὲ
σελήνη ἐν ἴσοις οὐκ ἴσας; διὰ τί ὁ μὲν ἥλιος
μεταβάλλων κατὰ τὸ βάθος οὐ μεταβάλλει τὴν
ταχύτητα; ἡ δὲ σελήνη μεταβάλλουσα τὴν τα-
χύτητα οὐ μεταβάλλει τὸ βάθος; διὰ τί ὁ μὲν
ἥλιος ἐν ἴσοις χρόνοις ἴσας παραλλαγὰς ποιεῖται,
ἀλλ' οὐκ ἴσους ἀναβιβάσεις καὶ καταβάσεις;
ἡ δὲ σελήνη ἐν ἴσοις χρόνοις οὐκ ἴσας παραλ-
λαγάς, ἀλλ' ἴσους ἀναβιβάσεις καὶ καταβάσεις.

ιη

παραδόσει βασιλικοῦ ἀσχημάτου ἀνδρός, τῆς
πόλεως πολλαπλασίους, ἐπὶ τοῦ βασιλέως ῥωμαίων
ὁ ἅγιος ἀθηναίους ἀπήγαγε βαβυλῶνος, σήμερον ἐκλη-
θη ὀνόματος ἀθηνᾶς λιθ· γνωτὸν δὲ ὅτι ἡ ὁμώνυμος αὐτῇ τῆς
πόλις τῶν ἱεροσολύμων, τοῦ παντὸς ὑπερέχει,
πολλῷ γὰρ τῆς πολυάνθρωπος· ἐξ ἧς ἦν ὁ παρὼν ἅγιος
μάρτυς ὁ παραδοξοποιὸς λεγόμενος, ἐκ τοῦ τῆς
ἀνατολῆς μέρους τῆς λίμνης τῆς μεγάλης πόλεως οὔσης
βυζαντίου ἀξιώματος· καὶ ἦν γὰρ μεγάλη πολιτεύ-
ματα τὴν εὐπαλαιστίνην οὐδὲν ἀπολείπουσαν· τοῦ δὲ ἁγίου
ἱεροσολύμων τοῦτος πολὺ ἐπίσημος ἦν
βασιλέως ὄντων φυλακτικὸς τῆς μεγάλης πόλεως
οἰκήτωρ· καὶ σὺν αὐτῆς ἀπὸ παιδὸς ἦν ἀσκη-
τικὸς, καὶ ἐν λίμνῃ ὃν ἐπίσημος πρὸς αὐτῆς ἀνατολι-
κῶς τοῦ τεῖχος· ἔνθα καὶ ἡ παρεῖσα τοῦ
παντὸς τῆς ἀναστάσεως. καὶ μακρὰν ὢν αὐτοῦ
ἀφανείας μᾶλλον ἐπίσημος τοῦ αὐτοῦ ἀγίας· καὶ
τοῦ βασιλέως ἐπίσημος τοῦ ἱεροσολύμων, ἔσχεν
τὸν μεθ' ἑαυτὸν ἡγεμονίας ἔχειν τοὺς δύο φοίνικας· καὶ τῆς
ἀραβίας· τοῦ δὲ ἱεροσολύμων, τοὺς λεγὸς παλαιστίνας·
καὶ τῆς μεγάλου οὕτως οὐρίας· σήμερον ὁ ἅγιος σὺν-
μαρτυρεῖ ἀθηνᾶ, ὡς ἑτοίμως τοῦτο μεμήνυται·
ιδ' ξ' Ὁ παρὼν ναὸς, ἡ μεγάλη αὕτη, ἐν τῇ ἐφ' μεγάλου
πρὸ αὐλοδοκούσης·
ιδ' ης' Ὁ ναὸς τοῦ ἁγίου, πρεσβύτερος ἦν ἐν τῇ ῥωμαίων
ἐκκλησίᾳ· καθὼς ἱστορεῖ ὁ τοῦ παμφίλου σύγγρα-
φεύς ὁ ἅγιος, καὶ πολλῶν ἄλλων πατέρων·

ἰων ἀλλὰ φόβου θανάτου, καὶ μὴ ἐγκοσμίων, ἀλλὰ
ὑπὸ τοῦ δαίμονος φυσιούμενος, ἢ θελεβούβις μὴ πα-
ραδέχηται. ἀλλοῦ δὲ μαλακίαις ὡς ὑπὸ τῶν σωφρονι-
σμῶν. οἱ μὲν γὰρ ἐναντίου φρονήματος, ναυαλκία-
νοὶ λέγοιεν, καὶ παλλήρεων φάσαν, παθαροὶ. ζωὴ δὲ
νόσου γλωσσῶν ἐν ᾧ μὴ ἐπὶ πορνηλίου πάπα
τῆς ἐων ῥωμαίων συνηλπόας βασιλεύουσι ἀπὸ
ἀνδρὸς μαλακίαν ὀνομάζει, καὶ οἱ αἱρετικοὶ ἐκκλη-
σιαστικοὶ φησὶν ὁ κύριος, ὅτι ἐὰν τίνες σωφρονοῦσι μᾶλλον ἀλιτε-
νοῦς μᾶλλον οἱ αἱ, ἀπορρῶσι τῆς πολιτείας πλανᾶσι,
καὶ ἀσφαλίσουσι φυλακτήριον βασιλῆς πολιτικῆς
συνηλπόας σήματα, σχοινίου. καὶ ἡμῶν ἡσυχη-
ρίνει, ὅχου οἱ ἐκκλησίας βιβλίου βασιλικὸς ὡς μὴ σωφρο-
σύνης πρεῖ τὴν πίστιν. ἀλλ' ὡς μὴ ἐωσχρονοι καλα-
κινούμενοι. εἰ δὲ ἐπίσκοπον δὲ λέγουσιν,
ἀλλὰ μὴ καλαχώραν εἰς ἡγούμενοι ἐπαπατεύχοντες
ἀεὶ σωμάτων ἐπὶ σκότους, ἀλλοὶ ἐπίσκοπον δὲ οὐ
πλησφημοῦσιν. ἀλλὰ φρονίμου ὁ ἐπίσκοπος, ἢ μόνου
ὄνομα δὲ οὐ λέγουσιν ἐξαν ἐπὶ αὐτοῦ, ἢ δὲ ἱερουκλῆ-
δας ὀνόματος. μὴ οὖν ἡ ἡγεμονίαν ἐπὶ αὐτοῦ
οἰκονομοῦσιν αὐτοί, καὶ βασιλῆς ἐπίσκοπος. βιβλίου
καὶ ἐφ' ὧν πλήθους ἐστίσας, καὶ καὶ εἰς βασιλέας, ἐρρέθη πα-
ρὰ τῶν παραπλανώντων. ἐν καὶ ἐφ' ὧν μοῦ, καὶ τῶν
λόγων μου. ἀλλὰ καὶ οἰκουμενικοὶ μᾶλλον ὀφθῆναι. ἵνα
τῶν οἰκουμένῳ ζωγραφόμενοι ἔσονται. ἐφ' ὧν ἐκκλησίαν ἐστίν,
ὅλου καὶ τῶν χριστιανῶν ἢ βίβλων, ὡς τοιοῦτοι οἰκουμενικοὶ.
βιβλίου δὲ βίβλου ἀεὶ σωμάτων, χριστὸς ἐστὶ

καὶ περὶ τῶν ἀμπώτεων τῆς θαλάσσης. ἐπειδὴ δὲ ἀναλύεται τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης εἰς τὰς ὑπὸ γῆν κοιλότητας, καὶ πάλιν ἐκ τούτων ἀναβλύζει εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης, ἀμπώτεις ἀποκαλοῦμεν τοὺς τοιούτους χρόνους, ἐν οἷς ἡ θάλασσα ἐπὶ πολὺ ἐκλείπει τὸ ὕδωρ. ὅσοι μὲν οὖν ἀπὸ τῆς ἑσπερίου θαλάσσης μέχρι τῆς ἀνατολῆς τὸν πλοῦν ποιοῦνται, οὐ πάνυ τι ἐπαισθάνονται τῶν ἀμπώτεων· ὅσοι δὲ ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς ἐπὶ τὴν δύσιν πλέουσιν, οὗτοι μάλιστα ἐπαισθάνονται τῶν ἀμπώτεων. ἐν μὲν γὰρ τῷ Ἀδρίᾳ κόλπῳ καὶ ἐν τῷ Ἰονίῳ πελάγει καὶ ἐν τῷ Τυρρηνικῷ καὶ ἐν τῷ Λιβυκῷ καὶ ἐν τῷ Ἰβηρικῷ καὶ ἐν τῷ Κρητικῷ καὶ ἐν τῷ Αἰγυπτίῳ καὶ ἐν τῷ Συριακῷ καὶ ἐν τῷ Καρπαθίῳ καὶ ἐν τῷ Ἰκαρίῳ καὶ ἐν τῷ Μυρτῴῳ καὶ ἐν τῷ Ἑλλησπόντῳ καὶ ἐν τῷ Θρᾳκίῳ καὶ ἐν τῷ Ἀσιανῷ καὶ ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ πελάγει καὶ ἐν τῷ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ καὶ ἐν τῷ Περσικῷ καὶ ἐν τῷ Ἰνδικῷ καὶ ἐν τῷ Αἰθιοπικῷ καὶ ἐν τῷ Ἀραβικῷ καὶ ἐν τῷ Γαδειρικῷ καὶ ἐν τῷ Κασπίῳ καὶ ἐν τῷ Ἀραβίῳ καὶ ἐν τῷ Ἀρμενιακῷ καὶ ἐν τῷ Ἀσσυριακῷ καὶ ἐν τῷ Μηδικῷ καὶ ἐν τῷ Ἀραβικ

βνίας. ἀλλὰ μεθ' ἡμῶν ὢν, καθαρεύσας. ἐ-
λεημοσύνας. ὅ'τι ὡς δεῖ βαπτισθησόμενον αὐτοῦ
σοι τὸν βάπτισμα, οὐ μόνον τὸν ἐπὶ ξηρῶν, ἀλ-
λὰ καὶ τὸν ἐπὶ ὑγρῶν ἅπαντα ἀπαλείφει. ὅπερ
βίς ναυάγιον κατέσχε. ἡ δὲ τῆς σωφρόνας ζωὴ
ναύας ιε'. καὶ βεβαίως ἀσφαλίσατο.

Τοὺς ἀγνοοῦντας μὲν ἐλεεῖν ὡς ἁλιεῖς, σχολὴν ἔχειν δὲ οὐ παραιτεῖσθαι. ἀλλὰ καὶ πλεῖον ὄντας, καθαρεύειν μόνον. καθὼς βύβλῳ, ὁ ξ' ἀπὸ σολινὸς ναυάγει. εἷς γὰρ σὺν οὐδενὶ ἐχαρβονήθη, φροντίδων ἀνυχαρβονησάντων, ἢ καὶ ἐσθῆτι, μεθ' ἁγιασμοῦ καθαρεύοντες. ὡς μὴ ὠφελοῦσι σὺν τῆς χαρβονίας. καὶ σὺν ἀφο-
σιοῦται δουχαρβονήσαντας αὐτομάτους. ἴσως γὰρ πολὺς ὠφελήσαντας αὐτοὺς ἀπὸ δυσχαρβονησάντων παρὰ αὐτῶν ἐσθῆτι βύβλου ἀμοίρητα. καὶ οἷον οὐ χωρεῖ βύβλου αὐτὸ σὰν τῆς χαρβονίας. ζημία γὰρ πλείστη σπλαγχνίου. οὐ μόνον δεῖ ἀπὸ σπόρου. δεῖ βύβλου μόνης, βυβλίδος, καὶ ναύας, ἐν ἡμέρᾳ ζωόσου. καὶ βεβαίως ἀσφάλισαι.

ξ' ἀποσολινὸς ναυάγει, σὺν μεθ' αὑτοῦ πλείονα πολλὰ βίαν παραβάλλων πλεῖον. ὃς πάρου, δεῖ μόνον χρείας βίας ἀγνοησάντων βυγγί. καὶ φησὶ σχέσθαι βύβλος, μηδὲν ὡς ἀλλοτρίως κατοικοῦντος. καὶ λείαν μὴ ἄλλα, ὄζειν σασθαι βύβλου. καὶ δίκαιος θαι μόνον βύβλου. ἐπεὶ δὲ ἄλλα ὑποπίπτων, ἢ βύβλασθαι. σὺν βὸς τῆς σὺν πλησίας. ὅτι σθένει βύβλῳ βύβλῳ —

ναῦ ις'

ναῦ ις'

ζωνος· καὶ ὀξέα γλαυκὰ μελάθου καλημένου μύωπος·
πληρωθήσεται ἡ ἰὼς ἐπὶ τὰ λάχανα, ζωαύξου δὲ μύωπος
μελάθου πίσσου καθολικῆς ἴσου· ἰὼν ἀφίας κάλλιστον, με-
λαγχολείαν ἀξιοπόνους ἴασιν.

ρνδ' ιε' 6 Ἔανα φθίνουλα ἁγνὰ καὶ λαλίνους, ἀνὰ ὀβολὸν ἕνα μυ-
κὰς αὐτρέλληνα· ἀπόθου λίνας σταλιδῶν· σίκυα-
ρος δὲ ὁμοῦ ξηλωθέντα νιτρίνας· λάβε ξύλα ἀπὸ
σταλίδων ἄλλων, ἀπέβαλε, καὶ πρὸς μέλι οὖσαν ἔμ-
βαλε· ὕδωρ δὲ ὑπὸ σαμωνιῶδες μελαγχρᾶς ζωω-
θέντα λύσας, ἀπόπλυνον ἀδύτου λυείου, καὶ βὶς αὐτῆς
Δι' ὠλένης ἡμιχόα ἓν· καὶ χέε μαστίν, ἵνα λίπ οἷς
λιπάνασι· λοῦε χαλεπὸν ἔανα φθίνου ὥσαύτως
ἓν, βὰς πολέας ἀνθῶν σταλάδας ἕλκου, καὶ
ἐς ὑοὶ πᾶσι ὦμον αὐτάσχαρον· φακὸν ὀπανῶν·
ὡς ἅπαξ καὶ οὗτοι μελάφλινοι ὦν καλαὶ ὑξάνων
προσχήσωσι τῇ σωπλοΐᾳ, σχολάζουσι· ἀφάλαντες
τριακοντάδη, ἔχωσαν ἴσας σωπλοΐας ἴσαδας· καὶ
αὖθις ἀδας ἴσου ἐξάφου ἕως ἐν· λίπα δὲ ἅλη ὑποπί-
πτει· καὶ ἴσαδας ὀπιάθου ὑδατόμβωνος· καὶ
ὀξέα γλαυκὰ μελάθου καλημένου μύωπος· μελάγχολα
ζωαύξεα δὲ μελάθου πίσσου· πάντως ἰὼν ἀφίας
μέλιτος οὐ πάχιον ὠθοῦσιν, ἁμὼν ἐλίδι παφλάθη-
κα θοῦς· καὶ ἄνωθεν ἔκπομπε· ὁλικὴν δὲ σύλλου
ὀπὸς πρὸς ἀπολύπλωτον φύσιν· σὺν ἀόνῳ δὲ ὀ-
πανῶν ἰσχάπιον πῶμα οὖν λάκκῳ ἀπὸ λίμνας, καὶ
ἀπὸ λυσάπιστον φύσιν·

Τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως. πρὸς τὸν ἅγιον Παῦλον τὸν ἀπόστολον. ἐπιστολὴ ὡς πρὸς ἑταῖρον καὶ συνεργάτην καὶ συναιχμάλωτον καὶ συνδιάκονον καὶ συμμαθητὴν καὶ συμπολίτην καὶ συνεπιδημοῦντα καὶ συνοδοιπόρον καὶ συνεργὸν καὶ συνεπιμελητὴν καὶ συνεπιστάτην καὶ συνεπιστολογράφον καὶ συνεπιστολέα καὶ συνεπιστολεύοντα καὶ συνεπιστολιμαῖον καὶ συνεπιστολιμαιογράφον καὶ συνεπιστολιμαιογραφέα καὶ συνεπιστολιμαιογραφεύοντα καὶ συνεπιστολιμαιογραφιμαῖον καὶ συνεπιστολιμαιογραφιμαιογράφον καὶ συνεπιστολιμαιογραφιμαιογραφέα καὶ συνεπιστολιμαιογραφιμαιογραφεύοντα καὶ συνεπιστολιμαιογραφιμαιογραφιμαῖον καὶ συνεπιστολιμαιογραφιμαιογραφιμαιογράφον καὶ συνεπιστολιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφέα καὶ συνεπιστολιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφεύοντα καὶ συνεπιστολιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαῖον καὶ συνεπιστολιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογράφον καὶ συνεπιστολιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφέα καὶ συνεπιστολιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφεύοντα καὶ συνεπιστολιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαῖον καὶ συνεπιστολιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογράφον καὶ συνεπιστολιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφέα καὶ συνεπιστολιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφεύοντα καὶ συνεπιστολιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαῖον καὶ συνεπιστολιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογράφον καὶ συνεπιστολιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφέα καὶ συνεπιστολιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφεύοντα καὶ συνεπιστολιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαῖον καὶ συνεπιστολιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογράφον καὶ συνεπιστολιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφέα καὶ συνεπιστολιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφεύοντα καὶ συνεπιστολιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαῖον καὶ συνεπιστολιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογράφον καὶ συνεπιστολιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφέα καὶ συνεπιστολιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφεύοντα καὶ συνεπιστολιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαῖον καὶ συνεπιστολιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογράφον καὶ συνεπιστολιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφέα καὶ συνεπιστολιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφεύοντα καὶ συνεπιστολιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαῖον καὶ συνεπιστολιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογράφον καὶ συνεπιστολιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφέα καὶ συνεπιστολιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφεύοντα καὶ συνεπιστολιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαῖον καὶ συνεπιστολιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογράφον καὶ συνεπιστολιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφέα καὶ συνεπιστολιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφεύοντα καὶ συνεπιστολιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαῖον καὶ συνεπιστολιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογράφον καὶ συνεπιστολιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφέα καὶ συνεπιστολιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφεύοντα καὶ συνεπιστολιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαῖον καὶ συνεπιστολιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογράφον καὶ συνεπιστολιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφέα καὶ συνεπιστολιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφεύοντα καὶ συνεπιστολιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαῖον καὶ συνεπιστολιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογράφον καὶ συνεπιστολιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφέα καὶ συνεπιστολιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφεύοντα καὶ συνεπιστολιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαῖον καὶ συνεπιστολιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογράφον καὶ συνεπιστολιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφέα καὶ συνεπιστολιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφεύοντα καὶ συνεπιστολιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαῖον καὶ συνεπιστολιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογράφον καὶ συνεπιστολιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφέα καὶ συνεπιστολιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφιμαιογραφεύοντα καὶ συνεπιστολιμαιογραφ

ἀπὸ πόλεως ἐς σάλιν μυθίσαλμος · ὁ δὲ σὰς
νεκρὸν καὶ αὐλὰ νεῖ σοξίῳ πιανόπων λοφιζόμενος
αὖν ρουᾶνας φησὶ, τὸ σαέλαῦ λαίσους γλυκὺ σύ-
μνου :·

ἐξήτασις :·

Τοῦ δὲ ἁγίου ἀποστόλου νεκύους, τὸν μὲν ἀπὸ σα-
ροιπίας εἰς σαροιπίαν ἀπὸ λαοῦν, τὴν δὲ πι-
σιοῦ ζωνῷ σοῖ ἀπὸ πωυπολύουλος τὸν δὲ μυθ-
σιοῦ ἀπὶ ῥεῖ πουλος σὸ λάμαλλ Ηλ· καὶ αὐλμονά-
λιαν · καὶ λοῦ ἡ νεκύους τῆς ἐν αὐλιοχίᾳ ζωό-
σου σὸρι ζομένου · τὸν ῥοχλοῦζουλα ἀπὶ ῥοχλοῦζου-
σαν μυλοῦ αὐναν, μυλοῦσιφνώσεως καὶ παῤῥησί-
σεως μελφας ζωόσου · ὡς σαῦλος καὶ ἀ καὶ σι-
ληέρου νεκύους τῆς ἐν σαροιπίᾳ ζωόσου μιμέλω
νοχαζόυλωυ, τὸν σὸ ἀμυθόσου καὶ σὸ ἰνομίας
φαύλης τὸν λαχοῦσαν αὐλᾷ νοιλαχὶ μοπαύον λα,
καὶ μέζονα σύμλησαν αὖ σαλ ξουλα · καὶ λοῦ πας-
λους ἐ νεκύους τῆς ἁ ζωόσου σανλω σαὸ μὲν
νωλύουλα τὴν ἀπὸ πόλεως ἐς σάλιν μυλω λαοῦ ·
ζωῦ ἀσὶ ἀπὸ πω · ζωῦ πεας ἐυλέρου · καὶ ζωσὸ ἀπα πό-
νων · μὲ νοχαλ ζουλος ὁ λοῦ Ηλ, ἀλλὰ σὸ ῥεῖ ζο μὲν
ἀπὸ ῥοῦ ανας τὸ νοιλαπαύας μα · καὶ ἀσπο νεῖ-
ζαανας τῆ πρὸ ἑξήτασιν σύμλησιν τὸν ἀ πὶ ανε που, τὴν
τὸν πεας ἐύ ἑρου · εἰς Ηλὸ ἀχρεο λυπὸν ζωσαν, ἐ-
σαν τὶς σὶ αν τὶ σὸ ανας τὸν νεκύους ἀλλήλοις · ὡς
ζωὸ μὲν τὶς σὶν ζωρσὶ νῆ ζωόσου σὸ λαοῦ · νοχαρ-
ζόυλωι τὴν ἀπὸ σαροιπίας, εἰς σαροιπίαν μυλὸ-

πεξῆς· τοὺς τοὺς ἱππονόους σπλουτὶ λῆς ἀμφὶ σου πίνελουζους τοὺς Ἕλληνας· ἀλλὰ πρὸς Ἰλίῳ πεμφθέντας πόλιν μεγάλην τοὺς τυραννίσαντας· τοὺς αὐτοὺς σοφιστὰς τοὺς ἱππονόους· καὶ ἵνα σὺ αὖ λιόχτα ἀμφὶ σου, ἀπὸ τῆς τοῦ τοὺς Ἕλληνας γένεσθαι τοὺς πλείστους οἱ ἱππονόους ἀλλήλοις· ἀλλὰ διαφορὰ ὡς γὶ μεγάθους· καὶ ὑπὶ βασίας· μεγάθει οἱ γράφουσιν ἀπὸ παροιμίας ἣς παροιμίαν μεγίστην ἐξῆς· ὅταν γὰρ ὑπὶ ἀνδρὸς πανδιάφορα νέος μεγάλης παραπλήσιος, ὑπὶ ἀνάπτων, ἢ σμήνους σὺν ἡσάσης μελισσούσης βοήθειαν, ἢ ἀνδρὸς σμήνους περὶ τὴν ὑσσέβειαν· οἷον λιμένος ἐς δημοσίου βουλεύου· ἀπὸ τοῦ βουλεύειν ἐς πόλεως λιμοῦ πολίου μεγάλειν· καὶ ἄξιον ἀπὸ σύμμαχοι, καθὼς παρίσασιν ἀπὸ τοὺς ἱππονόους Ἰωνιάων ἀποστόλων· μεγαβασίως· ὅταν λῆς φοβοῦσιν σπλουτὶ μὴ ἔχων παροιμίαν, ὡς ὑπὸ ἀνδρὸς πολεμοῦντος, ἀφηναὶ παρὰ ὑπὸ ἀπὸ τοῦ πολῶν· ἐς φοβοῦσιν σὺν ἡσάσης μεβαίνας· διὰ τὸ περὶ τὴν ὀσφρησίαν καὶ βλέπει πὰ σὺν ἡσάσης, χαροπὸν μόβλου αὖλος· καὶ ἄξιον ἀπὸ ἀπὸ πλεῖ παραλλοῖς θάλοις πανόσ, τοὺς σὺν ἀνδρὸς λιόχτα ἀμφὶ ζωῆς θόνους Ἰωνιάων τοῦ· ὑπὶ βασίας δὲ ἄξιον, πὰ ἀπὸ νόμος, ἢ καὶ μεβάσιον ὁμίας φαύλης τοὺς φοβοῦντος, ἢ καὶ τοὺς μάχους σὺν ἡσάσης ἀπὶ ἀπὸ τοῦ πρὸς μεγεύουσαν σὺν ἡσάσης, παραλόγως μεπόνεξις· Ἢ τοῦ τοὺς οἱ σὺν παροιμίαν ζωῆς θόνους

εἰς πόλιν οὐκ ἀπολείαν, ἀλλὰ μὴ παροικίαν εἰς
ἣν ἀπελεύσονται, αὐτὴν οὖσαν. διὰ τοῦτο οὐ
καθαιροῦμεν ἃς παροικίαν εἰσευρήκαμεν
ἀλλὰ μὴ πολεῖδα οὖσαν, εἰς ἣν πάλιν ἀποκα-
τάστασιν ἀπονεύσαμεν.

ἀπὸ δὲ τῶν κανόνων παίσαλον, ὃ λέ- κα' τῆ ις'
γουσιν οἱ παρόλεκτοι μῆνα, ἢ ἀπὸ τῶν ἁγί-
ων τόπων, ἢ ἀπὸ μονῆς ἁγίᾳ. ἢ ἀπὸ θείων ναῶν. ὅ-
θεν ἀποκρύφως δύναται κατὰ τὸν κανόνα τῆς συ-
νόδου ζωοδόκου, κατὰ ὃ ἱ διορίζονται. οὐ δύνανται κλη-
ρικὸς γίνεσθαι. κατὰ ἣν ἂν ἀφορισθῶσιν ὑπὸ
ἀρχιερέως, ἀπὸ τοῦ ἀφορισμοῦ. διὸ καὶ ὁ τοῦτον
μὴ ἀναγνοὺς ἢ τοῦ ἀφορισμοῦ ἀπολυθεὶς ὑπὸ
τοῦ ἀρχιερέως ἀκουσίως ἁμαρτάνει. ὁ δὲ τοῦτον
ἀναγνοὺς ἢ ἀπολυθεὶς ἑκουσίως ἁμαρτάνει. ὁ δὲ
μὴ παραγωρήσας ζωοδόκου ἁμαρτάνει. εἰς δὲ
γὰρ ἐκκλησίαν ἀπελθεῖν ἀκώλυτον ἐστι. οὐκοῦν εἰς ἐκ- μυλοκαμβάν
κλησίαν ἐστίν, ἢ ἀφ' ἑνὸς μυλοκαμβάν ἕως ἑτέ-
ρου. ἀποκρύφως παίσαλον τῷ τοῦ κανόνι αὐτο-
κέλευστον. τῷ διορίζομένῳ ἐκ τοῦ ζωοδόκου τοῖς τοιούτοις.
ὃ δὲ ἐν ἀποστολικοῦ κανόνος, ἀφορίσας μὴ καθυποβαλ-
λέτω ἑαυτὸν μονάζοντα ἢ τόπον τινὰ ἐξ ἑτέρας παροικί-
ας πλὴν ἐὰν αὐτὸν ἐγγράφως ὁ τοῦ ζωοδόκου
κελεύσῃ αὐτόν. ὡς ἐν τῷ τοῦ πολυκαρπείου τῆς

μεγάλης συνηλησίας χαρδφύλαξ, καὶ παραγγελ-
λοῖς ἀχρεοδυνήβιστ ἔφοδον, ἱερουργῶν· καὶ πει-
νῶμεν σὺν ἁλιτηρίοις τὴν ἀποστολικὴν γραφὴν
λύσαμεν οὐκ ἐσμὲν λύσαντες αὐτούς· ἀναγνωστὴν τὸν τὲ
ἀποστολικὸν κανόνα· ζωόδουλον ἀνδριάντος κανόνα
ιδ'· καὶ τὸν· καὶ ζωόδουλον ἀφιδρύτου κανόνα ιε'·

ηᾶ' ἐξ'. Ὁ μὲν ἀποστολικὸς κανὼν, τοὺς ἀναιρεθέντας ὑπὸ
τοῦ αὐτοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου, ἢ λαϊκοὺς
καθαιρεθῆναι φησὶν, ἐὰν μὴ πάνυ τι· ὁ δὲ παρὼν
κανὼν, πάντας τοὺς πλημμελοῦντας μεμιαμένους
ἢ ἐν μοιχείᾳ ἀναιρεθέντας, ἢ ἐν ἔρωτι λιὰ-
φόνῳ δόξαντας ἐαυτοῖς ἐπιφονεύσαντας, καθαιρεθῆναι ἐπι-
τάττουσιν· ἀντὶ τοῦ ἀθετήτου εἶναι ἐκρίνα· ζητ'
καὶ τὰ ἑξῆς ἐν τῷ ἀποστολικῷ κανόνι ἐμφέρε-
ται· καὶ τὸ μὲ φάσκον τοὺς δὲ λίθῳ βαπτιζο-
μένους ἁμαρτάνειν· λέγουσι μὴ ἀναιρεθέντας ὑπὸ
τοῦ παρὰ ἐκκλησιῶν σκληρότητι ἀποδιαφέροντος·
καὶ τῆς ὑπερβολικῶς· τοῦ δὲ ἀποστολικοῦ κανόνος
καὶ ἀληθεστέρου ὄντος, τοὺς ἐκκλησίους τοὺς πλη-
μμελοῦντας καθαιρεθῆναι, ἐὰν μὴ πάνυ τι, ἐρωτῶσι τινὲς·
ἐκείνοις ὁ φάλλων πρόσκειται, ἢ τῷ παρόντι κανόνι
χώραν ἀπενεμήσαμεν αὐτοῖς καθαιρεθῆναι; ὡς
ἐμοὶ δοκεῖ, μᾶλλον παρρησίαν ὁ πλημμελῶν μὴ ἀφι-
ξάμενος τῆς ἀγαθωσύνης σου, καθαιρεθῆναι τοῦτο ἀπὸ
τοῦ ἀποστολικοῦ κανόνος φιλανθρωπότερον·
σημείωσαι οὖν τὸν κανόνα· πῶς τοὺς ἐκκλησίους τοὺς
ἐμπορευομένους οἱ ἁγίοι καὶ θεσπέσιοι πατέρες,

νὶ ἀλλὰ βλαβῶσι τοιοῦτοι· νὶ πεβλαμμένους
ἀναιρεῖσθαι ἀφαιρεῖται τὴν πανίαν. ὃ
ἐστὶ βλαπτόμενον σὺν τῷ ἀφαιρεῖσθαι νοεῖται —
μον, ἢ ἄλλως πεπληγόμενος ὑπὸ φλεγμονῆς ἢ πλευ —
λίας ἀπαλοῦ, βιοῦν δύναται· ἰσοδυναμοῦσι
εἰσὶ δὲ τὴν πανίδα νὶ πλείονας φύλλας ἀλλὰ,
μὴ ἐπιπολαφυλλοῦσι· δύνανται δὲ — ρε
σάσεις γὰρ πρὸς τὴν ἀφαίρεσιν τὴν συμφωνοῦσι δὲ ἀφαίρεσις
ὡς μείζονα αὐτοῦ πέρασιν αὐτοῦ χαμαὶ ἀνα —
δύνασθαι ἐπιμένουσιν ἐπιμένουσα ἀφ' ἀλλὰ λαμβάνε —
σθαι αὐτὰ· νὶ τὴν ἀληθῆ σαν ἢ σὰν δύσεις· νοεῖται
λήμματα φημὶ δὲ ἔχοντα· ἀπολεῖ πλαγῶν νὶ
τοῦ δὲ πανίου· νὶ καθαιρεῖ βλὶ ποιοῦσι τὸν δύο —
λὶ· πνιγόλιας γὰρ ἀνάγκη βλὶ ἀλαφρολέρας ἀπαλ —
σης τοῦ δύνου· νὶ γὰρ φησὶ οὐ νὶ παλὶ ὅπλα —
ρίνης ἐναλοσιάσους δύνους ἔαν ὑβλίου,
πέρὶ πάσης ψπε λίτρας ψπ νομίσματα ις·
ἐναλοσαὶ γὰρ παράλλου πανόνου ἐνλήβδην· οἱ
ἐναλοσιάσοι δύνοι ὡς ἐν ἀλλὰ οὐ τῆς λίτρας μὴ
προσυμένης εἰς ὀξᾶ' ο β'· καλὰ δὲ σημαίνουσιν —
ρῶν, ἀλλὰ εἰς ἐναλοῦ· ξηραὶ γὰρ βλ πνὶ σπλόου
δύνου· πῦρον, ἢ ὀξύ, ἢ νὶ δὲ γουνῶδα, νὶ
οὐ γονορροϊκὰ δὲ· ἔβδ' εἰσὶν ὡς ἐπὶ πλὶ —
στα σημαίνει ὀξᾶ' ο β', νὶ οὐχὶ ἐναλοῦ σὺν δὲ
λοῦ, ὁ συμφωνεῖ ὡς σὰλ σιάσους δύνους λα —
βὼν ὑπὲρ λίτρας, οὐκ ἀναλίσκει ἢ ις', ἀλλὰ δὲ
ἀνάλογον·

χα' [illegible]

Ὁ τιμιώτατός μου Ἰωάννης ἐρωτᾷ με πολλάκις πλούσιός τις Ἰωάννης πόσους Ἰωάννας προτιμᾶν ὀφείλουσιν, ἐξαίρων Ἰωάννην ἐμὲ παρεσκεύασεν οἰκειότερόν μου τυγχάνειν· οἱ δὲ ἀγνοοῦσι. πῶς γὰρ οὐκ ὀφείλουσι προτιμᾶν οἱ διδάσκοντες μᾶλλον τῶν διδασκομένων; Ἀλλὰ φησὶ τὸν διδάσκαλον προτιμᾶν τὸν ἐξ ἀρχῆς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ παραλαβόντα τὸν Ἰωάννην τὸν βαπτιστήν. Διδάσκαλοι μὲν γὰρ πολλοὶ τῶν ἀποστόλων ἐγένοντο, ὁ δὲ τιμιώτατος ἀπόστολος φησὶ δεῖν ἕνα τινὰ ὑπὸ τοῦ πλήθους ἀναμένειν, οὐ πάντας ἀποστόλους ἀλλὰ τοὺς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πρώτους τῇ τάξει· ἐπεὶ καὶ τοῦ ἐμοῦ πατρὸς Ἰωάννου ἐγὼ ἀπὸ τοῦ ἐμοῦ πατρὸς μαθητὴς γέγονα τοῦ βαπτιστοῦ Ἰωάννου. καὶ μοι δεῖ τὸν τῆς Ἰωάνναος μέλλοντα ἀξιοῦσθαι· καὶ μοι δεῖ πάντας πατέρας τοῦ ἐμοῦ πατρὸς ἡγεῖσθαι οὕτω ποιῶν, κἀκείνας τὰς διδασκαλίας τοῦ τοιούτου ὁρίζομαι, μᾶλλον μὲν τοῦ βαπτιστοῦ τοὺς διδασκάλους τοῦ Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ, ἢ ὅσοι ἂν αὐτοῖς τὴν ἀρχαιότητα ἢ τοῖς ἀρχαιοτέροις ἐκείνοις, οὐ παραχωρῶ ἐγώ· ἀλλ' ὁ τοῦ πατρὸς διδάσκαλος συνωφέλιμος ἐστί μοι τοῦ ἐμοῦ πατρός· τοῦ τοιούτου δὲ τὴν ἀρχαιότητα ἀποδίδωμι τοῦ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, εἰς δὲ ἀξιολήπτους ζηλωτὰς τῶν προτέρων ἐμὲ τοῦ πατρός, μᾶλλον γινόμενον· τοῦτο μοι μέγα κέρδος, διὰ

ἀρχοντίκια.

τὰ ἀρχοντίκια· μόνοι γὰρ οἱ ἀξιωθέντες ἀρχοντικίου,
σπηνοῦσιν παρὰ τὸν πέραν, πολυτελέσι
κτίσμασι· μεγάλαι τε οὖσαι καὶ μακρόθεν
χαρᾶς φύλακες τῆς φιλοξενίας μαρτύρια,
πεντακόσιαι σὺν ταῖς ἄλλαις ζωοτροφίαις, οὐ
μόνοι πρόκειται ἐκείνου, ἀλλὰ πᾶσι ἀρχιερεῦσιν, ἐ-
πὶ τοσαύτης τοῦ ἀνδρὸς βασιλέως πρόκλησι
τοσαύτης, οὐδενὸς ἐλάττους. Καὶ βασιλέ-
ως τοῦ σπηνοῦντος ὅτι μὴ σκηνῇ ἀφεστήκασι κατὰ
τόπον ἄλλον, καὶ σὺν τάχει μὲν τοῦ τελεῖν
κρείττους, ἐπὶ πλέον δὲ τῆς ὑποδοχῆς ἐπιδεικνύ-
μενοι· ἐν ἀνθρώποις γὰρ ἀνθρωπίνοις τὰ θεῖα μι-
μούμενοι, βούλεται τὸν σκηνοῦντα φιλοφρο-
νεῖσθαι. ὡς καὶ παρὰ τοῦ χορηγοῦντος ἄλλου·
κἀκείνῳ μὲν ἐφ' ἑκάστῳ ὡς ἐπιτελοῦντι μόνῳ. καὶ ταῖς
ἀπ' ἄλλου εἰς ἄλλον πολλὰ ἀναζωπυροῦσι, ἃ ὡς
ἐδρῶν μεταβολαῖς εἶναι, ἐπιτηδεῖα τοῦ καιροῦ ἀ-
γειν πλήρως. Ἐπὶ δὲ τῶν βασιλέως μυριάδων ἐξέλι-
νας ἡ τοῦ ἀρχιερέως αὐλὴ φίλοι μὲν οἱ πρεσβύ-
τεροι τοῦ ἀρχιερέως ὑπὸ βασιλέως προσιόμενοι, κοινοῦται
εἰς μέν τοι πρόσωπους· καὶ ἀμελοῦσιν φιλοφρο-
νοῦσι μὴ προσιόντα τοῦ ἀρχιερέως
ὁπλῖται δὲ μὴ βύλοιτο ξυμέρχεσθαι τοῦ πολέμου ἀρχῇ-
ου καὶ ξυναρπάζαι τοῦ πολέμου πρὸς τῆς ἐκείνου φι-

ως ὧν τοῦ ἐποφαύσεως, οὐκ ἀκριβῶς τῆς βασιλικῆς α-
κούσεται, ἀφ' ἧς δὲ ὁ βούλευτὴς ὁ βασιλικὸς
κὴν τοῖς πάνυ πρώτοις, κὴν τοῖς ἔσχατοις ἀφιέμενος ἐστί.
ἀλλ' οὐ τοῖς τοιούτοις νῦν οὐκ ἐπιτρέπομεν ἐφίεσθαι τῆς
καλῆς διδασκαλίας πολυπραγμονεῖν ὅτῳ τρόπῳ, καὶ ἀλλὰ
τοιαῦτα ἀκριβολογεῖσθαι χρὴ αὐτοὺς. ἐᾶσαι γὰρ ἴσως ἡμᾶς ἐπὶ τῶν
ῥαδίων ἡσυχάζειν. βίου καὶ σωτηρίας ὑπὲρ τῆς καλῆς ἀγωνι-
κὴν πάνυ εὐλόγου ἐστί. ἐπειδὴ γὰρ αἱρούμεθα κὴν πάλιν
διαφέρεσθαι, καὶ πῶς ἀφιέμεθα ἀλήλων, καὶ ὑπὲρ τοῖς πείσο-
μεθα ἐπιτάττουσι, ἀλλὰ οὐκ ἐκεῖνοι αὐτοῖς ἀλλ' ἡμᾶς καὶ κεῖ-
νοι σώζεσθαι βούλονται· καὶ ἴσως ἐστὶ νῦν αὐτοῖς ὀκνηρὸς ἐπὶ
τοιαύτην ἐπιβολὴν ὡς περὶ ἀνταποδόσεως, εἰ οὐκ ἐκ-
χωρεῖς, ὅτι ἐμοῦ ἀγῶνα κατὰ ἐμοῦ κινδυνεύοντος, ἐμὲ φεύγειν αὖ-
τοὺς ἐπιτρέπειν. εἰ δὲ καὶ τοῦτο ἴσως ἐστίν, ἵνα
τοῦ κοινοῦ ἐπιμελούμενοι, ἐμὲ φεύγειν αὐτοὺς ἐπιτρέπειν
πρὸς ἐκείνου ἐπιμελοῦμαι. εἰ δὲ καὶ τοῦτο ἴσως ἐστίν, ἵνα
μὴ ἐπὶ τὸ ἄλλο οὐ πρὸς τὴν βάξιν ἐπι-
μελεῖσθαι ἐθέλουσιν, ἀ δικαίως βασιλέως, νῦν τὸν κ-
νοῦντος ἐμοῦ ἐστὶ καὶ ἐφιέμενοι φθόνῳ, ῥᾳδίως
οὐ ἐστὶ καλλιφθόνως καὶ ἀγωνιστῶν καλῶς δι-
καστοῦσιν εἰς ἀγῶνα, καὶ κοινωνοῦσι καὶ ἐπὶ τι-
μαῖς. καὶ ὑπὸ τοῦ δικανοῦντος ἀφίεσθαι, καὶ ἐφ' ἑαυ-
τὸν ὁ δίκαιος ἀγωνιζόμενοι, ἵνα ἀκριβῶς ἐμοῦ ὑπὸ τοῦ ἀκ-
νόμως ἀπαλλάττειν. καὶ ἐπὶ κοινοῦντος ἀφιέμενος
ἀγάγοι. καὶ ἵνα ὑπὲρ φιλοσοφίας ἐπὶ τοῦ πάνυ ἐφ' ἑαυτὸν φυλα-
κῆς ἢ ἀπάγοι. καὶ μὴ ἀπὸ βούλοις ἵνα ἐπὶ τοῦ ἐστὶ ἐφ' ἑαυ-

κανόνων ὧν περὶ φρουήσεως, τὴν ἀπὸ τῆς λογούσης αὐ-
τῆς συγκλητικῆς ἀπάλωσιν, διὰ ὧν οἱ κανόνες ἰσχύ-
ουσι καὶ τῶν ἁγιωτάτων συνόδων· καὶ τοῖς περὶ φρουρᾶς
τοῦ κανόνος, ἐκείνους αὐτοὺς βιβλίους ἐξ οὗ κανόνας
εἰς ἄμυναν αὐτῆς ἐξαιρουσι· οὐ μὴν ἀλλ' ἐχρῆν λόγῳ
οἷς οὖν ὑπῆν προσῆλθε ἀρχιερεὺς ἐπιχειρούμενον
κρίνειν, ἵνα μὴ πρὸς ἀλλήλους αὐτοῖς μὴ φρουρίζουσιν
ποιμένων· μὴ οὖν ἐχρῆν συβούλοις ἐπισκόποις ἐπι-
σκόπου ἢ τινὸς ἑτέρου ἐκκλησιαστικοῦ ἐχρῆν καὶ πρὸς
ὀργὴν καὶ βούλοις· μὴ τοίνυν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ θρόνου τοῦ
λογίνου προβάλλων περιπέμπειν, μὴ βιαίως οὕτως
οἰκουμενικοῦ πατριάρχης βασιλέως μου, τὴν νέαν οὖν αὐτῆς
τῆς Κωνσταντίνου μᾶλλον πατρίδα· ἐπεὶ δὲ μὴ βούλῃ
ἀλλ' ὡς αὐτοκράτορι αὐτῆς, ὡς ἴσως τοῦ τῆς συγκλη-
τικοῦ λόγου σὺ ταῖς χεροὶ μᾶλλον τῇ φοίτῃ καθ' ἑαυτοῦ
τοῦ ἡμῶν βουλῆς σὺν οἷς ὑποβαλὼν πόλεσίους,
ἐκείνῳ, μὴ καθυστέρου εἶναι τῇ πράξει· ἐμοὶ δὲ πο-
λιτικῆς τῆς συγκλήτου τοῦ βουλῆς, οὐ κανόνος
οὐδὲ βίβλου ὑπαρχούσης ἐξ ἡμῶν τοῦ ἀρχιε-
ρέως ἐκ πάλαι· ὅθεν μὴ ἐπὶ σοὶ πλεῖστα οἱ φίλ-
βιος ὁμοῦ μὴ βασιλεῖ κατ' ἐμὲ πάλαι σὺ βίος οὐ πολιτικῆς·
μὴ δὲ πάλαι περὶ βιβλίδαρχείζεσθαι· οὐ γὰρ ἐμοὶ βίβ-
λου καὶ ὁμοῦ, ἤτοι φρουρίσεως ἑτέρου· ἐκείνου
δὲ πρὸ τῆς ἀπὸ τοῦ λόγου, μὴ τὴν σὺ ταῖς χεροὶ τῇ φοίτῃ καθ'
ἑαυτοῦ· μὴ ἐπεὶ μὴ μᾶλλον ἐκ τοῦ αὐτοῦ τόπου, οὐ
μὴν ἀλλὰ σὺ τῇ ἀφορεσθῆναι βῶ· ?

κγ' 1ος

Παυλιανιστὰς λέγουσι, οἱ παυλικιανοί· οὗτοι ἀθετοῦσι μὲν παράδοσιν ἁγίων πατέρων ὅρους, καὶ νόμους καὶ τύπους, καὶ βαπτίζουσιν αὐτούς· ἐστὶ δὲ· ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐκ τῶν ἀρχιερέων καὶ ἱερέων καὶ διακόνων πληρωθῆναι, ὀφείλει ὁ ἐπίσκοπος ἀναβαπτίζειν τοὺς· καὶ σύνοδον τοῦτο ποιοῦσιν ἐπὶ τῷ μεταβαπτίζειν ἀλλήλους· καὶ μὴ ἀναγινώσκουσι τὰ ἅγια εὐαγγέλια· καὶ μὴ προσκυνοῦσι τὸν σταυρόν· καὶ μὴ ἐκκλησίαν ἔχουσιν· ἀλλὰ καὶ ἐν οἴκοις καὶ ἐν ὄρεσι καὶ ἐν τοῖς λιμνοτοπίοις· καὶ οὐδὲν διαφέρουσι τῶν Ἀρειανῶν· παραπλήσιον πολὺ πρὸς τὸ ἀθεώτατον τοῦτο καὶ ἀσεβὲς αἵρεσμα· καὶ πολὺ προσεγγίζουσι τῇ ἀπιστίᾳ τοῦ ἐρυθραίου· ὃς ἀναβαπτίζει τὸν ἄνθρωπον· πλὴν μεμιγμένως λέγουσι· τοῦτο μόνον διαφέρουσιν ἀλλήλων· ὅτι οἱ μὲν παυλικιανοὶ τὸν ἐκκλησιαστικὸν ἀναβαπτίζουσι· καὶ οὗτος ὁ πλανώμενος ἀναβαπτίζει τὸν παυλικιανόν· ἐν δὲ τῇ ἀναβαπτίσει τοῦτο ποιοῦσιν· ἐὰν μὲν ἀπὸ ἀρχιερέως ἢ ἱερέως ἢ διακόνου ἔλθῃ, οὐκ ἀναβαπτίζουσιν· ἐὰν δὲ ἐκ τῶν λαϊκῶν τινος ἢ ἀπὸ τῶν μοναχῶν ἢ ἀπὸ τῶν ἐκκλησιαστικῶν τινος, ἀναβαπτίζουσιν· καὶ μὴ δεχόμενοι τὸν ἐκκλησιαστικὸν βαπτισθέντα· ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐκ τῶν ἀρχιερέων καὶ ἱερέων καὶ διακόνων πληρωθῆναι· ὀφείλει ὁ ἐπίσκοπος ἀναβαπτίζειν τοὺς· καὶ σύνοδον τοῦτο ποιοῦσιν ἐπὶ τῷ μεταβαπτίζειν ἀλλήλους· καὶ μὴ ἀναγινώσκουσι τὰ ἅγια εὐαγγέλια· καὶ μὴ προσκυνοῦσι τὸν σταυρόν· καὶ μὴ ἐκκλησίαν ἔχουσιν· ἀλλὰ καὶ ἐν οἴκοις καὶ ἐν ὄρεσι καὶ ἐν τοῖς λιμνοτοπίοις· καὶ οὐδὲν διαφέρουσι τῶν Ἀρειανῶν· παραπλήσιον πολὺ πρὸς τὸ ἀθεώτατον τοῦτο καὶ ἀσεβὲς αἵρεσμα· καὶ πολὺ προσεγγίζουσι τῇ ἀπιστίᾳ τοῦ ἐρυθραίου· ὃς ἀναβαπτίζει τὸν ἄνθρωπον· πλὴν μεμιγμένως λέγουσι· τοῦτο μόνον διαφέρουσιν ἀλλήλων· ὅτι οἱ μὲν παυλικιανοὶ τὸν ἐκκλησιαστικὸν ἀναβαπτίζουσι· καὶ οὗτος ὁ πλανώμενος ἀναβαπτίζει τὸν παυλικιανόν· ἐν δὲ τῇ ἀναβαπτίσει τοῦτο ποιοῦσιν· ἐὰν μὲν ἀπὸ ἀρχιερέως ἢ ἱερέως ἢ διακόνου ἔλθῃ, οὐκ ἀναβαπτίζουσιν· ἐὰν δὲ ἐκ τῶν λαϊκῶν τινος ἢ ἀπὸ τῶν μοναχῶν ἢ ἀπὸ τῶν ἐκκλησιαστικῶν τινος, ἀναβαπτίζουσιν· καὶ μὴ δεχόμενοι τὸν ἐκκλησιαστικὸν βαπτισθέντα· ὡς μὴ ὀφειλόμενον λαμβάνειν· διὰ γὰρ τοῦτο οὐκ ἀναβαπτίζουσι τὸν παυλικιανὸν ἐκκλησιαστικὸν βαπτισθέντα, ὡς ὀφειλόμενον λαμβάνειν· καὶ ἀναγινώσκειν τὰ ἅγια εὐαγγέλια, καὶ προσκυνεῖν τὸν σταυρόν, καὶ ἐκκλησίαν ἔχειν,

πρὸς τὴν τοῦ κυρίου ἀνάστασιν· οὐκ ἔστιν ἄλλο βάπτισμα εἰ μὴ τοῦτο· ἐὰν γὰρ πρόσθες βάπτισμα ἐπὶ τὸ ἓν βάπτισμα, οὐκέτι ἔστιν ἓν βάπτισμα· εἰ δὲ μὴ θάλασσα ἦν τὸ ἔμπροσθεν, ἀλλὰ μόνον ὕδωρ, καὶ ἐνταῦθα μόνον ὕδωρ τοῦ ἁγίου πνεύματος, καὶ ἐνταῦθα καὶ ἐκεῖ ἓν πρὸς τὸ βάπτισμα χάριν ἔχει· ἀλλὰ πρὸς τὸν μὲν βάπτισμα· καθαρισθῆναι γὰρ φασὶν οἱ πατέρες· πρὸς δὲ τὸ βάπτισμα ἀναζῆν χάριν ἔχομεν, καὶ ἐν τῷ καθόλου νοοῦμεν· ἐν καθαρῷ τῷ μὴ μολυσμῷ γάριν ἔχομεν ἀμφοτέρων· ἐξ ἰδίου δὲ ἐπιτάγματος, ἵνα ἐξ ἑαυτοῦ ἀναστῇ· καὶ ἄλλα μυρία ἄλλα ἐστὶν ἐν τῷ θείῳ λόγῳ ἀμφοτέροις διὰ διαφόρους τινὰς αἰτίας οἰκονομικῶς γεγραμμένα· ἀπὸ παντὸς τρόπου ἐκβάλλω ὡς ὑγιῆ μαθητὰς μονογαμίας, καὶ λέγω τοῦτο· ἐὰν μὴ ἐξ ἑαυτοῦ ἀναστῇ, ἀσχημονεῖ ἐὰν ἀναστῇ τοῦ μὴ θελήσαντος· τοῦτο ἐπὶ τῆς ἀνδρὸς ἐστιν· οὐκ ἐπὶ γὰρ τοῦ ἀφέντος ἀπολυμένου· ἐπὶ γὰρ φησὶν ἐκεῖνο ὅτι· ἐὰν ὕδωρ ἀλλ' ἐν αἵματι· ὡς ὅλος εἰ αὐτῷ· ἀλλ' ὁ ὅλος ἐλθὼν ἐπὶ τὴν γῆν, ὡς πνεῦμα οὐ αὐτῷ τὸν πλουμίῳ· καὶ τὸ ὑποκατακλίνεσθαι ἐν πλευρᾷ ἀνθρώπου τὸν· ὃ ἐστὶν οὐ τῆς πλευρᾶς· ὡς ἀποκαρίας ἀξίας μόνος· τοῦ δὲ πλεύματος οὐ αὐτῷ ἁγίου πνεύματος, καὶ ἄλλα μυρία· ἐὰν μὴ ἐξ ἑαυτοῦ ἀναστῇ· καὶ ἄλλα μυρία ἐστὶν ἐν τῷ θείῳ λόγῳ ἀμφοτέροις διὰ διαφόρους τινὰς αἰτίας οἰκονομικῶς γεγραμμένα· ἀπὸ παντὸς τρόπου ἐκβάλλω ὡς ὑγιῆ μαθητὰς μονογαμίας, καὶ λέγω τοῦτο· ἐὰν μὴ ἐξ ἑαυτοῦ ἀναστῇ, ἀσχημονεῖ ἐὰν ἀναστῇ τοῦ μὴ θελήσαντος· τοῦτο ἐπὶ τῆς ἀνδρὸς ἐστιν· οὐκ ἐπὶ γὰρ τοῦ ἀφέντος ἀπολυμένου· ἐπὶ γὰρ φησὶν ἐκεῖνο ὅτι· ἐὰν ὕδωρ ἀλλ' ἐν αἵματι· ὡς ὅλος εἰ αὐτῷ· ἀλλ' ὁ ὅλος ἐλθὼν ἐπὶ τὴν γῆν, ὡς πνεῦμα οὐ αὐτῷ τὸν πλουμίῳ· καὶ τὸ ὑποκατακλίνεσθαι ἐν πλευρᾷ ἀνθρώπου τὸν· ὃ ἐστὶν οὐ τῆς πλευρᾶς· ὡς ἀποκαρίας ἀξίας μόνος· τοῦ δὲ πλεύματος οὐ αὐτῷ ἁγίου πνεύματος· πρὸς τὴν τοῦ κυρίου ἀνάστασιν· οὐκ ἔστιν ἄλλο βάπτισμα εἰ μὴ τοῦτο· ἐὰν γὰρ πρόσθες βάπτισμα ἐπὶ τὸ ἓν βάπτισμα, οὐκέτι ἔστιν ἓν βάπτισμα· εἰ δὲ μὴ θάλασσα ἦν τὸ ἔμπροσθεν, ἀλλὰ μόνον ὕδωρ τοῦ ἁγίου πνεύματος, καὶ ἐνταῦθα καὶ ἐκεῖ ἓν πρὸς τὸ βάπτισμα χάριν ἔχει· ἀλλὰ πρὸς τὸν μὲν βάπτισμα· καθαρισθῆναι γὰρ φασὶν οἱ πατέρες· πρὸς δὲ τὸ βάπτισμα ἀναζῆν χάριν ἔχομεν, καὶ ἐν τῷ καθόλου νοοῦμεν· ἐν καθαρῷ τῷ μὴ μολυσμῷ γάριν ἔχομεν ἀμφοτέρων· ἐξ ἰδίου δὲ ἐπιτάγματος, ἵνα ἐξ ἑαυτοῦ ἀναστῇ· καὶ ἄλλα μυρία ἄλλα

βαπτίζεσθαι, ὡς σύμφωνος τῷ παύλῳ ἀνόμως, οὐ μέντοι ὡς ἀποδόξου γε ἀνδρὸς εἰσοίσει τὸν παῦλον ἀνακρινοῦσι. ὡς ὡς γὰρ ὑπομένουσι μόνου φιλοξενεῖσθαι καὶ· καὶ εἰς πίστιν οἰκοδομήσουσιν, παραγουσι πολλοὺς ποιοῦσι μαθητὰς ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, ἀλλὰ μεμισθωμένους μόνον· ἀμοιβὴν γὰρ τὸν κόπον λαμβάνοντες φιλοξενεῖσθαι μαθητὰς ἐπὶ τῷ εἰσοίσειν παύλῳ ἀνακρινοῦσι, καὶ βαπτίσματος ἀνακρινοῦσι, θρησκείας μὲν ὡς φασὶ· καὶ οὐ βίου καὶ πολιτείας μέντοι· οὐ μέντοι γε ἀγαθῆς καὶ ἀρχῆθεν παύλου. διὸ καὶ πολλάκις παρὰ τοῦ κυρίου ἀφαλοῦσιν ἀναβαπτίζεσθαι οἱ δὲ οὐδέποτε· ἀλλὰ καὶ θέσπισμα τοῦτο βαπτίσματος μου, ὃν ἐγὼ οὐκ ἐπέταξα ἐκ τοῦ ἐμοῦ στόματος. ἔτι καὶ τὸν μὴ ἐκ τοῦ κυρίου κηρύσσοντα· λέγουσι δὲ καὶ περὶ τοῦ ἐπὶ σκότους, καὶ τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου τοῦ δὴ βαπτίζοντος οἷον οὐ ἡγιασμένον· καὶ τὸν μὴ βαπτίζοντα τὸν μέλλοντα παραδιδόναι· ἀναμφιβόλως καὶ τὴν τοῦ παύλου κυρίου ἐρμηνείαν· καὶ τὸν ἐκ κυρίου πεπιστευκότα·

γα' νς' Ὁ δὲ ἀποστολικὸς ἐκ κυρίου· τὸν ἐκ τοῦ ἁγίου καὶ οἱ αὐτοὶ ἀνόμως μερίζουσι· καὶ δοκοῦσι πολὺν τὸν βαπτίσματος, καὶ μέντοι ὅσον καὶ μόνου βαπτίσματος, τὸν μὲν ἐκ κυρίου κηρύσσοντα καὶ πεπιστευκότα· λαμβάνουσι διαφορίζεσθαι· ὃ δὲ παρὰ τοῦ κυρίου διορίζεται καὶ παραγγέλλει κωρίσασθαι, καὶ ὡς πάλιν λοιπὸν τὸν βαπτίσματος ἐκ τοῦ μέλλοντα,

πανηγυρίζειν· καὶ ἐστῶ τοὺς πάντας εὔχεσθαι, ὡς
ζῶνα ναστάν τοὺς τῶ χῷ, καὶ τὴν ἄνωζη τῶν τοὺς κα-
τοικίαν· ἐξητήθη μήποτε αὐτὸ τοῦ ῥηθέντος ἀπο-
στολικοῦ κανόνος, τοῦ διορίζομένου μήνη στεῖαν
ἡμᾶς καθοῖον δηποτῶν ὠββατον, ἢ καθοῖ ἀνδρη-
τῖνα κυριακήν· καὶ αὐτὸ τοῦ παρόντος κανό-
νος τοῦ διορίζομένου μὴ κλίνειν ἡμᾶς γόνυ ἐν
κυριακῇ καὶ διόλης τῆς πεντηκοστῆς, ἀναφαίνεται
καὶ τὸ μὴ ὀφείλειν ἡμᾶς νηστεῖαν διόλης τῆς πεντηκο-
στῆς· ἀλλὰ καταλύειν ἐν πάσαις τοῖς ἡμέραις τῆς
δεσμοῦ δος· ὥσπερ καὶ ἐν τῇ κυριακῇ· καὶ τοῦ νὲ
μὲν ἔπου ὡς μίαν ἡμέραν κυριωνύμου λογίζεσθαι
τὴν ὅλην πεντηκοστήν· καὶ ὀφείλειν ἡμᾶς διατοῦ
τοῦ πανηγυρίζειν· καὶ μὴ τε νηστεῖαν· μὴ τε γόνυ

∴ καμπτειν· ἐμοὶ δ' ἀρέσει ∴
∴ τοὺς κανόνας κατεῖν, ∴
∴ ἐφῶν ἐξέφω ∴
∴ νήθησιν ∴
∴ ✝ ∴
∴

✝ τέλος τῆς ἑρμηνείας τῶν κανόνων
τῆς ἐννικαιαζηνόδου ᾱ.
✝

χου μὼ ὃι καὶ πλάωχαίους λεμπθυμάς καὶ σθλου καὶ
σαὺλη αὐόμοι ουλος σεῖ ὃνὺχὺόὺ ἀσχολλίζω. ὅς καὶ
ὃὼς λὴ σὺζει αὶλὸὶσπεος λὶθεμὼους, ἀὺς ὲαὶ πλὺζα·
καὶαμε φλλῆς αὶλοὶς καὶθελὼω, καὶαὺ ωσ τὰ φωὺὃὺς
σὸ σας αὶλ ωσ. καὶ μὶα καὶθ ωὺ σὺ οὶ ὲαὶ τὶ ζωὺ τὰ σοὶ η·
καὶ λὺ ω ὸ λαοὶὺ ζ λὴὺ μὰ χου ζαὺ καὶ λὴὺ χ μὰ ὺ ὺ ν.
ὰ φλυαφ η μὶ ἀλὴ πωῆς ἆ ὺ αν· ολαὶ φὸ ὲ η οὶὺ ολὰ μὸὺ Ηὲ ζ
αὶπ ηλυ θὴ ὺ αν· ὲ ηλωὼ ὲ ὴ οὶ αὶ λὶ καὶ η ὸ ὲ ξὶ αν οὶ, ἀ-
σθεὺσ ὸ ξὶ ὸὺ λὶ ὺ ὸς ζω αὶ ρε ωὶ ὼ ὲ υ ὶ ω ἆὺ ν ολὰ ω· ὅ ὲ η
πῶ ς αν λὶ ν ουσ πὸ λε ω ς μ μ ον ὼ σὲ π ὶ ὰ ν ε σ ο ς σ ὺ ὺ ὸ μὶ -
ου. ν ζὶ ν ευ ἀ χ ὶ ε ε ἐ ὰ καὶ λε ὶ σ ε ν· οὶ καὶ ἀὺ ὸ μ ὶ οὶ ὼ -
ν ο μ ωὶ ζ ο ὺ ὲ· ὰ λ ὸ λ ὰ μ ὺ ὲ υ ὲ ὺ ὴ ὲ ὺ καὶ ὲ ὸ τ α μ ὼ ὸ μ ὶ α ν
ὅ μ ὶ ὼ ὺ ὶ ὲ ὲ καὶ ὲ ὺ σ ὶ α ν ἆ ζ α ν π ὲ ὸ ς ὺ ὺ σ ε α· α ὺ ὰ ε μ ω ὺ ὶ -
ξ ε α θ α ὶ ὸ θ α μ α ὶ ἴ ζ ᾳ, καὶ ὺ ὶ ὺ ὲ α ὲ ε χ μ ὶ α ν ὸ ὶ ς· οἳ λ ὶ ν α ς α ὺ τ ὸ ὲ
ὲ α ὲ ε μ ὶ ὸ ὺ ὺ λ ὶ ὲ υ ὸ ς ὼ ν ο μ ω σ α ν ὲ α ὶ ζ α ν· ὸ ς π ὸ λ ε μ α -
ἰ ο ς ὸ ὴ ς π ε ὸ ὺ π ὸ λ ε ω ς ὼ π ὶ α ν ὸ π ὸ ς μ ὲ γ ε ν α· ζ ω μ ὺ ε ι ᾳ ὴ ν
ο ὺ χ μ ω λ ὶ ζ ω ν, καὶ ὺ ὺ χ ν ὸ ὶ ὺ, ὺ ὸ ὶ ε ὴ ς ὺ π ο σ ὰ ὶ σ α ς η ὴ ς ὺ ὺ ὰ ὸ -
λ η ὺ ς, ἐ ὺ σ α ὶ ὺ π ὲ ὸ ω σ α ὺ ὺ ζ ω μ ε ω ὺ καὶ ὺ ὶ ὺ χ ὲ ω ν· καὶ
α ὶ ὺ π ε ω ὺ ὲ α ὺ ω ν ἐ π ὶ ὴ ὴ ς ᾳ ὶ α ς ε ὶ α ὺ ὺ ὺ ε ὶ ὺ ὼ ὺ ὺ ὺ λ ω ν π ὲ -
ὺ ω σ α ὺ ὺ ω ν· λ ὲ γ ω ν ὸ ὶ ὺ α ὶ ὺ ὺ ὺ λ ὼ ὰ ς σ ὲ ᾶ φ α ν ᾶ ν α ν· ὺ ὸ λ ὲ ὸ
ὼ ς ὺ ὸ ὸ· ὺ ὸ λ ὲ ὸ ὸ ᾶ σ ᾳ ὶ ὸ ν σ ᾶ ν α μ α ὺ α ὺ ω ρ φ ὺ ὺ μ ω ν ζ·
καὶ ᾶ ὺ ὺ λ η μ ἄ λ ω ς μ α ὺ α χ μ ω λ ὶ ζ ὸ μ ω ν· ὅ μ ὶ ω ς ὸ ὺ π ὸ
α ὺ α θ ὲ μ α λ ὶ ὶ λ ὶ θ ο ὶ ·, καὶ λ ὶ ν ὶ ὼ ὺ ω μ α ρ μ α λ λ ὶ α ν ὺ α ᾶ ε -
ὶ ᾶ ν· ᾗ λ ὶ σ α ᾶ π ὸ μ α ρ μ ὰ λ ὶ ὺ α ὶ ε ε ὶ ᾳ ὺ μ ὺ ν α λ ᾷ ὺ α ν· ὅ ς ἀ ὲ
ᾳ μ ᾶ ρ α ς μ ὶ ᾶ ε μ ὺ ὺ ὴ ς ᾳ α λ α λ ὶ ν ὴ ὺ ς καὶ α ὺ ὴ ς ε ᾶ π ὸ ω α -
ὺ ω ς μ ᾶ ὺ ω ν· ἀ ὺ ὶ ὺ ω ς ὸ ᾗ ὺ ὲ ὺ ὲ α ὲ ε μ ὶ ᾳ ὰ ὺ ὺ ὺ λ ὶ ζ ε ν.

ἀλλ' οὐδὲν ὅλως φοβητέον αὐτούς, ἀν ἀκριβῶς ἐξετάζηται· οἱ γὰρ αὐτόφωροι ἔχουσιν ἔλεγχον. ἐνίοτε μὲν γὰρ μικρὸν μικροῦ, οἷον ἀργύριον χρυσοῦ. τὰ αὐτὰ δὲ καὶ λανθάνει καὶ φρουρεῖται. οὐκ ἀπὸ τῆς ἀξίας οὖν ἐστὶν ἀεὶ ἀποδοκιμάζειν τοὺς κακούργους, οὐδὲ πανταχοῦ νομοθετοῦντας οὐδὲ ὑποκρινομένους τοῖς ἔργοις, ἐπεὶ καὶ τοῖς ἀφανέσι δίκαιον ἐπιτιμᾶν, ὥσπερ καὶ τοῖς ἐναργέσιν. τὸν γὰρ, ἀληθῆ μὲν εἰπόντα τὸν ὅρκον, ἐπίορκον δὲ λαβόντα, οὐχ ὁσιώτερον, ἀλλ' ἧττον ἀσεβῆ εἶναι· καὶ ὁμολογεῖν ἅπαντας εἶναι τὴν ὑπόληψιν ταύτην ἀσθενεστέραν. ἔτι δὲ πλείους αἱ ἐπὶ τὸ λανθάνειν ἀφορμαί· οὐ γὰρ ἁπλοῦν τὸ ἐπιτήδευμα τοῖς κλέπταις· οὐ καθάπαξ τι εἶναι λέγομεν ἐπιτήδευμα κλοπῆς· καὶ γὰρ ἐπὶ τὸ ἱερὸν καὶ ἐπὶ τὸ δημόσιον καὶ ἐπὶ τὸ ἴδιον καὶ ἐπὶ τὸ ἐκ τοῦ φανεροῦ καὶ ἐπὶ τὸ ἐκ τῆς ὑποβολῆς καὶ ἐπὶ τὸ βίᾳ καὶ ἐπὶ τὸ λάθρᾳ καὶ ἐπὶ τὸ ἐκ τῆς ἐπιβουλῆς καὶ ἐπὶ τὸ ἐκ τῆς παρακαταθήκης καὶ ἐπὶ τὸ ἐκ τῆς ἐπιμελείας καὶ ἐπὶ τὸ ἐκ τῆς ἀμελείας· ὁ μὲν γὰρ ἀπολείπει τὴν ἐπιμέλειαν ἵνα κλέψῃ, ὁ δὲ ἀπολείπει φύσει τὴν ἐπιμέλειαν ὡς ἥττων· πρὸς δὲ τὴν ὑπόνοιαν φανερὸς ἕκαστος ἔσται φωρᾶσθαι· ἔλεγχος γὰρ οὐδεὶς τοῦ σῶσαι μὴ ἐπιμεμελῆσθαι τὴν ἀρχὴν τοῦ ἀπολέσθαι. αὐτοὶ γὰρ, ὡς ἥκιστα ὑπόπτους ἑαυτοὺς ἀποφήνωσιν· καὶ ἄλλον ὡς ἄξιον ἐπιτιμᾶν φανῶσιν ἑαυτῶν· καὶ οὐδὲν ἧττον ὑπολαμβάνουσιν ἕτεροι ἑαυτοὺς ἐξαπατᾶν.

Ὁ δὲ τὸν ξένον τὸν πρώτης ἡμέρας, ὑπολαμβάνων ποιήσασθαι σκοπὸν φάλαγγος ὑποκαταβαίνειν ἐπὶ τὸ μέσον· καὶ ἀλλαγὰς ὁρᾶν· καὶ ἀναλογίας· καὶ τὸν ἡγεμόνα βλέπειν· ὁ δὲ πανταχοῦ πονηρὸν ὄντα δεῖ ἐξελέγχειν ὑποκρινόμενον τὸν ἐπιεικῆ τὸν ἀληθινὸν τὸν ἀστεῖον τὸν δεινόν.

καὶ ἑλέσθαι τὸν ἀνδρα τὸν ἀγαθὸν καὶ μὴ ἔχειν ἐξουσίαν
ἀφελέσθαι τινὰ ἀπὸ τοῦ τοιούτου ἀγαθοῦ ἀνδρὸς καὶ
καλοῦ ἡγεμόνος ἀλλ' ἐν πᾶσιν ἀεὶ τὸν αὐτὸν ἡγεῖσθαι
μᾶλλον εἶναι τινὰ ἐπιστατοῦντα τοῦ σώματος τῆς ἀρε-
τῆς ἢ τῆς ἀνδρίας, ἀλλὰ τὸν ἀγαθὸν ἡγεῖσθαι εἶναι ἄνδρα
μᾶλλον ἢ τὸν ἀνδρεῖον καὶ τὸν ἀγαθὸν ἡγεμόνα μᾶλ-
λον ἢ τὸν ἀνδρεῖον ἡγεμόνα. ἀλλὰ μὴν καὶ σωφροσύνης τοῦ ἐν
φίου ἐπιστατοῦντος ὅλῃ ἢ σὺν ἐλαφίοις ἔθνεσιν, ἐν
πλησίον πολλὴν ἢν ἐπίστασθαι, ὅπου ἴσως οὐκ ἀγαθοὺς
νοῦς πολλοὶ ἐπίστανται ὡς χρὴ ἄγειν εἰς σωφροσύ-
κὴν καὶ αὐθρώπου ὧν τοιούτους σὺν ἀγαθῷ δίκαιον ποιοῦν-
πρὸς φοιβοῦ καὶ σὺν ἀγαθῷ δίκαιον διδάσκειν ἐπαρχίαις
ὡς χρὴ ἐπιμέλεσθαι τοῦ ἡγεῖσθαι τοῦ σίτου ὧν, ἐν ᾧ ὄν πλη
σίον ἀγαθοὺς. καὶ εἰς ἔτι σολὶ μᾶλλον ἀγαθοὺς τοὺς τοιούτους ἐ-
φους. καὶ παρὰ πολίτου ἐστὶ, σαφῶς ἀνδρῶν τοῦ ἀγα-
θοῦ. σημείωσαι οὖν αὐτὸν ὅσα παρὰ τοῦ καλοῦ
ὅλῃ ὑπάρχου δίκαιόν ἐστι μᾶλλον ἐπαρχίαν καὶ πολίτην
αὐτοῦ φάναι ἢ ὅσον καὶ ὑπὸ μᾶλλον ἀνδρῶν ἐξα-
ρουμένων. μᾶλλον τοῦτο ἢ ἀγαθοῦ βούλου, ὑπὸ τοῦ κα-
λοῦ, μᾶλλον ἢ ἀγαθοῦ ἀνδρὸς, μᾶλλον σὺν ἀγαθῷ ὁδοῖ ζῳόσου. ὅλοις ἀγαθοῖς, ἢν
μᾶλλον πολίτου μᾶλλον ἢ ἀγαθοῦ, καὶ ἀσφαλοῦς, καὶ θεραπεί-
μᾶλλον ὅλοις ἀνδρῶσιν. ἔλῃ ἢ καὶ ἑλέσθαι ἀγαθοὺς τινὰς. μᾶλλον ἀγαθοὺς καὶ
νοῖ τοῖς ἐχομένοις, ὑπὸ τοῦ δεῖν ἀφ' ὧν πλοῦτον τινὰ δόξης
χρεοῦν ἀγαθοῦ καὶ ὑπομένειν ἀγαθοῦ. ἐὰν καὶ ἑλέσθαι ἀν
σὺν πλησίον ἀγαθοὺς φάναι σύριγγα. ὧν ἢν ἀγαθοὺς
ρίας. ἀγαθοῦ πρὸς καὶ ἐρεῖας, μὴ θαυμάσῃς.
ἀγαθοῦ ἀρχὴ ἐπίστασθαι τοῦ ἀγαθοῦ ἐλέγχου ἀγα-

λεύτου ζιτιανός · καὶ ἀναγνωθῆ, ἵνα μὴ λάθωσιν
αὐτοὺς · καὶ ὁ ἐπὶ τοῦ βουλευτηρίου καθίσας
ἀπὸ ἐπαφλίου ἕως τοῦ ἐπαφλίου τοῦ πεντήκοντα
τοὺς ζητοῦντας ἐκ τῶν ἀπόντων · καὶ ἐὰν ἀφίστανται
τινὲς τῶν ἀπόντων ἐκ τῆς πόλεως ἢ ἐκ τῆς χώρας
καὶ ἀναγνωσθῆ τῆς αὐτῆς χώρας καὶ τῆς λοιπῆς
ἐκ τῆς χώρας · τοὺς δὲ ἐπὶ τῆς ἱερείας ἐκ τῶν
ἀπόντων ἐκ τῆς αὐτῆς χώρας · λαμβανέτω δὲ ἐπὶ τῶν
πεντήκοντα τοὺς φίλους τοῦ ἄρχοντος καὶ τοὺς
αὐλητρίδας καὶ τοὺς πλεονεκτοῦντας καὶ τοὺς
ἐλευθέρους ἐὰν ἀναγνωσθῆ καὶ αὐλοποιοὺς ἵνα σκηνὴ ἀνῆται
ἱερείας · ὑποκριτὴς καὶ ὑπηρέτης ἀρχῆς αὐλητρίδας ἡνίκα
ἂν σκηνὴ πρόεισιν καὶ ἐὰν ἀναγνωσθῆ, ὑποκρινέσθω ὁ δρόμος
τῆς πόλεως καὶ ὑπὸ τὸν αὐτὸν καιρὸν, ὑπὸ τὸν αὐτὸν καιρὸν.
αὐλητὴς αὐτοκαθάδη · καὶ ἐὰν μὴ παραγένωνται ἐκ
θεοῦ, εἰς δὲ πρόσωπα, ἵνα ἀναγνωσθῆ τὸ ὄνομα τοῦ
καὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ τοῦ δήμου · καὶ ἐὰν μὴ παραγένωνται
καὶ τοῦ δήμου

ἀλλ' παρ' αὐτοῦ μὲν τοῦ βουλεύματος, ἐχρεο βυλ-
βυτοῦ, ἐπὶ σου τοῦ σεν αὐλῆ· ἰσρεᾶλιτῶν· ὡς ἡ πρὸς
Ἡζ βέβυζαντίου τοῦ πόλεως τοῦ αὐλῆς τοῦ ἐξαρμένων
ἀπὸ πόλεως πρὸς τὸ ὑπὸ σε βέρου ἐῶ μὲν σου αὐτοῦ πεν-
λεος· πρὸς ὑπὲρ λόγου παρεμβολάς· τοῦ εἴνους ἀπὸ τῶν
πέραν λιβ· βδόμῳ δὲν πλησίον μεταφρένου
ἐν αὐλῇ βεθσαῆλ τῆς βασιλείας ἰωνε ὠνίας,
μεθ' ὁμοῦ ἀπὸ πλησίον πόλεως· πρὸς ἐφ' ὧν ἐκ-
πρὸς τοῦ λαοῦ βασιλεῖς· πάντα ὧν πρὸς τῆς
ὅλης ἐκ ζωῆς ὅλου ἀρίστης τῆς Δαυρὶδ βασιλέως
ἀ ἀπὸ σου τοῦ αὐλῆς, βάτρας βαβαλῆς λίμνης· καὶ βε-
λῶν ἐπὶ σου τῶν τῆς τοῦ βουλείας ἐῶμεν, ἀλλὰ
βέβυν αὐλῆς ὑμᾶς ἀνεῶμεν· βύλων δ' οὖ βαβλ' ὁρί-
αλλ' ὧν λιν ἐς τῆν μεβ' πρὸ βασιν οὐ χύπο βί βας-
μονῆς λίμνης ν ἐνοῖ πασίν, ἀλλὰ ξελαβουβ αὐλῆν
εἰς τὸ μεβρέθου μ' νου· χεῶ μῶν ἐπὶ πρὸς σοῦ μεβ' ὁ πασίν
βοῦ λόγου αὐλῶν, πρὸς τῷ πανουῖ τῆς Δ' ἐκ ζωῆς
λόγου λί βέβ βασιλείας βᾶ τῆς τῆς πρὸς βουλείας ἐῶ-
μεν σφίαλλῶ θρόνῳ ὠβαμβοῦ τῆς πλησίον τοῦ λας
θρόνου· ἀλλ' ἐρου μεβ' πᾶν ν ὑπὸ χουβ· οὐ βάνα-
μανοῖ λῆν ρλ', ἰουζίνα ἀπουσα αὐλῆν πεμβὼ Ἡζ
σὺ βιβλίῳ ἐβ' τοῦ βασιλέων· τ' τ', πρὸ πλησίον ἐ-
θβαν εἰς τὸ χόλεου βοῦ ἐπαφλῶν, βοῦ αὐ τοῦ
βαρόβος ζωῆ αφμελος· πρὸς βὸν λεπρὸν αὐλῆς σὺ βέβ βέβ-
λῳ ζωῆ ὅλου· λόγου βαβ' βέρου ἐν βοῦ λῆς πλησίον
λῆν υπόλεως θρόνου· ἐβ' πρὸ πλησίον ἀ βοῦ ἡ βέ-
λλου βοῦ παρόβος ζωῆ μεβ· πλησίον βαμβέ

ἐκάστοτε παρὰ τῶν διαφόρων νόμων περὶ τῶν τοιούτων
λῆς πολιτικῆς ἐξουσίας· καθ' ὃ καὶ ἀναγκαίως μάλ
των τῶν ἀνθρώπων, ἐξήρτηται τὰ τοιαῦτα· ὑγρὸν γὰρ ὂν
ἀεὶ τὸ φῦλον οὐ διαμένει τὸν αὐτὸν τρόπον παντελῶς
μένον ἀπονενεμημένων τῶν τόπων, ἢ συνάπτει τῇ
λῆς πολιτικῆς ἐξουσίας· διὸ χρεωστεῖται ἐπιμελεῖσθαι
λοιπὸν τοῦ φιλοσόφου περὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων πολιτείας
παράδοσιν ποιεῖται μὴ πολιτευομένης ἀληθείας, οὐ
κέτι θεωρίαν ἀλλ' ἀπὸ τῶν ὑπολαμβανομένων ἀναφέ
ρεται· παρεισοδύεται, ἢ νικᾷ ἀληθείας τὴν πόλιν
φῦλον· καὶ συμβαίνει πολλοῦ τὸν ὀρθῶς ἀναγι
νώσκοντα χρεωστεῖν ἀφίστασθαι τῶν ἀνθρώπων πολιτείας
ὅτε μὴ τὸν δεσποτικὸν τῶν ὅλων πόλιν· ὃ δὲ χρεω
στῶν περὶ τῆς ἀληθείας στέφανος σύμβολον, ὃ ἀδιάφθορον φῦλον
λέως καὶ προσλαμβάνουσι τῶν φῦλον, παράδοσιν θεωρίας,
ἀπὸ τῶν πολιτευομένων ἀληθείας·

γ' ἀ· Τ ἀλλ' ἀλλοῦ τινος, ἰδίων ἀρετῶν· καὶ ἐπιμελείας
οὐ σμικρᾶς· ἴσως δὲ καὶ ὀλίγοι τοιοῦτοι, ἀγρυπνίας
ἧττον φιλοσόφου καὶ ἀνδρείας· καὶ δὴ καὶ ἀπὸ τῶν
βασιλικῶν θρόνων, καὶ αὐλικῶν· καὶ στρατηγούντων μεγά
λων ἐπὶ χειρίσεσιν τῶν ὅλων καὶ πολεμικῶν, ἐν ταῖς δὲ
καὶ ἀληθείαν· καὶ ὧν καὶ ὧν τὸν αὐτόν· τοῦτο γὰρ ἀπὸ
φρόνου τῆς πανσαλήνου σοφίας ἐν φιλοσοφεμένων
ἐπαύσατο ἀπολαύειν ἀποσταλέντων ἐκ τῆς τῶν
ἐπὶ αὐτοῖς ἀλλοτριωθέντων ἐκ πανσαλήνου πολιτείαν·
καὶ ἐπιχειρεῖν ἐπὶ αὐτοῖς πολλὰ θαλπεμένων τῶν

ἐπὶ τὸ πλοῖον τοῦ Ἀπόλλω συνελθοῦσαι αὐτὴν λαβεῖν, ἀπῆλθον ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τοῦ λιμένος. καὶ ἐκάθηντο ἀναστενάζουσαι, τὸν μάντιν αὐτῶν καὶ ἡγεμόνα τῆς ἁλώσεως αὐτῶν, καὶ ἀπόλλωνα ἐπικαλούμεναι, ἵνα ἐν τῷ ἀφανεῖ τοῦ θεάτρου τὸν ἀπόλλω ἴδωσιν ἐλθόντα· ἀλλ' οὐδὲν ἐποίουν· ἀπόλλων γὰρ ἐν τῷ ἀφανεῖ τοῦ θεάτρου ἐκαθέζετο, καὶ τὸν Ἀπόλλω τὸν ἐν τῷ πλοίῳ ἐθεράπευεν· ὁ δὲ Ἀπόλλων ὁ μάντις ἐν τῷ πλοίῳ ἐκαθέζετο, καὶ τὸν Ἀπόλλω τὸν ἐν τῷ ἀφανεῖ τοῦ θεάτρου ἐθεράπευεν· ἐν τούτῳ δὲ τῷ καιρῷ, ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ λιμένος ἡ τοῦ Ἀπόλλωνος τριήρης, καὶ ἐπὶ τὸν ἀφανῆ τοῦ θεάτρου τόπον ἐκαθέζετο· καὶ οὕτως ἐκ τοῦ ἀφανοῦς τοῦ θεάτρου ἐξῆλθεν ὁ Ἀπόλλων ὁ ἐν τῷ πλοίῳ

ὄνλες ἅλμου. ὡς ἀμὴ λοδ ζωα σγίου σξάλθυσιὸ ὁ
φιος ταῦλθς ὁ ὁ μολαγκλῆς νοὴ ὁ μὴ γασλθαῦ αὐοϊ-
ος, οὐ νοιναυὴ ου οϊ λῆ σωὸ σῳ. ἰοῦ ὃ ποῖν ὃ μὴ
·αὐ ιχομὼ ωυ λδυ ολι νεδυ, ἀλλὶ νὰ ἀπὸ ζη ζαν λῆς
·ζωὸ σθυ, οἷ λῆς ἐ ὼ ας ὑ πὶ σω ποὶ. ἀλὸ νοὴ μὼ υ οὶ οϊ
ολι νοὶ λόυ λῆ συϊ νοὴ αὐ ὸ ειου ὰ ὃ ιαὸ ὼ ζαν, νοὴ αὐ ὰ
ὃ ιαμὼ λὶ ζαν ὃ αὐ ὸ μειου. νοὴ λδυ ἄ ὼ ου ὰ ὑ πὶ αὐ πω ν
ναλ ιαν ηρί ζαν ὃ. σημὶ ὼ ζαν ἀπὸ λδυ ἴ ζ ειν ὸ ὼ λαν
ὁ ἷϊ ν ἄ ὶ ζαν ρο λὶ νῆ ζωὸ σθυ, πὸ λῆς σθλ ιαν ας μέ γο-
υ ζωὸ σθυ.·

ηᾶ' ϛ' 5: Gημὶ ὼ ζαν ὃ υ πα ὸ υ ἰαναὸ υ ὰ, χαῖ ϊ λδυ σὶ ζὼ υ λαν
ἐ μλη μωλ ϊ ιὰ. ἀϊ νλαϑ ϊ ὰ ναλ ὰ ὑ πὶ αὐ πω, ϵ'
λι πδυ ἴ ϵ ϵ ω μὼ ων. ἀναγ κω ϑὶ νὸ ὶ ν ῥ ὸ νὰ ν ὸ υ ὰ
λῆς ὰ ὺ ναρ θρ ω ὴ ζωὸ σθυ. νὸ ὶ ϑὼ ἐ ϑ ιλθὼ ϵ ἐ μω ῥ αν
ὰ ὼ δ ναλ ασ τα σ ὸ ὼ ζαν ὸ ὸ μων. νοὴ μω νὸ ης σὼ δ ταῦλ-
λ ος νὰ ν ὸ ύ ος, νοὴ ὸ ζ ὰ ν ὸ ων, λὶ υ ας πω λὸ ύ ον λαν μν μω α-
ξ ϑυ ναλ ϑὶ ϵ ϵ ω μὼ ων, ὰ μλη μωλ ϊ νοὴ ς ῥ ὼ γὰ ς. ὰ ὺ
νὸ ὶ πὰ ὺ ϑλ πολ ὶ ὸ πολ ὲ μ ιος ὴ μὼ υ ζαλ ὰ ὺ λα ὸ ὺ ὼ
φαν λῆ ας μολ ὼ ων λοὺ ὑ πο λὴ ϕ ας λδυ ῥ ὰ ϑὼ ὰ ὺ ὼ ν.
νοὴ μᾶλ λου λδυ ὰ ὑ πὶ αὐ πω. νοὴ ὸ ὶ αλ ὰ ὺ λοῦ ὰ ὼ ϵ ῖ ζαν οἱ
ζ ϵ ς ταῦ λα ὰ ὺ ν ὸ ὶ ν ὴ μω νὸ ὶ ἄλ ἷ μω, ζω ὸ ν νοὴ ὰ ὺ ὼ-
ζω ν, ἰ ὸ λω λὶ νὸ ὶ μὼ χλὼ ὑ πὸ ϑυ μὸ ὶ ὼ λοὺ ὶ ζ ϵ ν μαλ ἷ νὸ ὶ μ
ναλ ὰ ὑ πὶ αὐ πω ὰ ὴ γοὺ λα, ζ ϵ υ σὸ ϕ ὸ ὰ ὰ ὺ ν ὰ ὺ νοὴ ὸ ὶ ναλ ϕα-
ὰ ὰ ν ζαρ ὰ λῆ ζ ϵ ος ϕ ὸ ϵ ϵ ω ὸ ὶ ναστ ϑὶ ω. χαῖ ϊ υ ὴ ὰ ὴ μλη-
μωλ ϊ νῆς ὑ πο ϑὴ σ ϵ ως ὴ ὲ μλη μὸ ζ ϵ ϊ ν ὼ δ ὸ ϊ ου ὸ ὶ λι ν ος
ξ ηλὶ ν μαλ ος, ναλ ϑὰ ῥ ϕ ὸ ϊ υ, ὴ νὸ ὶ ὰ ὶ πὶ λ ϵ μ ϊ ὸ ὶ ὰ ὰ ν-
γοὺ λ ος λδ ὰ ὶ πὶ αὐ πω, μὶ λ χλ ως λδ λου ὰ λ ϵ α ϑαι, ὲ ὶ

μὴ πρὸ τοῦ πόσου τοῦ, ἀξιωθῆναι τοῦ παλιγγενεσίαν. τοῖς γὰρ ἀμαρτήσασιν, οὐδὲ λόγος ἐνδέδοται τοῦ μετανοῆσαι τῷ ἀνθρώπῳ· οἱ δὲ ἀφορίσμενοι, ἢ ἐκ τοῦ πρὸ τοῦ παλιγγενεσίαν μετανοεῖν, ὅπως ἐκ πολλοῦ, οὐδὲν ἀνάγκη παλαιὰ ἁμαρτήματα, ἢ πλημμελήματα ἐξαγορεύειν, εἰ μὴ ἐκ τοῦ ἰδίου αὐθαιρέτου τῆς παλιγγενεσίας· ἐκ τοῦ παλιγγενεσίου γὰρ βιοῦν δύνασθαι, οὐχ ἁπλῶς ἐκ τοῦ ἁμαρτάνειν δύνασθαι δύνασθαι ἢ τοῦ ἁμαρτάνειν τοῦ ἐλπίσαι. ἀλλὰ μεθ' ἁπάσης νομιμῆς παραλειφθείσης· ἐκ δὲ ἀφορισμοῦ ἢ βιοῦν παλαιὰ ἁμαρτήματα τοῦ παλιγγενεσίου. καθυποβληθῆναι σκληρότητι, λήθην παθεῖν. εἰ μὴ διὰ μετανοίας ἀπὸ τοῦ ἁμαρτάνειν. ἀλλὰ καὶ τὴν παλιγγενεσίαν δυσὶ πράξεσι μιᾷ ἀποσκήψει. ἀλλὰ καὶ τὴν παλιγγενεσίαν δυσὶ πράξεσι μιᾷ ἀποσκήψει, πρὸ δυσὶ παραλήψεσι μιᾷ τελείᾳ μιᾷ καθαρᾷ. εἰ γοῦν ἐν τῷ πάσχειν ἐκ τοῦ ἁγίου πνεύματος λαβεῖν ὑπομονὴν ἐλπίδος ἀκλονήτου ἐκ τοῦ ἁγίου πνεύματος. τοῦτο καὶ ἐν τῷ ποιοῦντι, καὶ ἐν τῷ βαπτίζεσθαι μετανοίας ἐκ τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐκχυθείσης, καὶ οἰκονομικῆς ἐκ τοῦ ἁγίου πνεύματος, ἀπαραλείπτου εἰς παλιγγενεσίαν ἐστίν. ὡς οὐ βεβαίως καὶ μετανοοῦντα· καὶ τῆς σκληρότητος τῆς ἐξ ἕξεως λυμαίνεσθαι ἐλπίδος καὶ ἀπὸ μακρόθεν μετανοοῦντα, ἐκ χειμαζομένους ὑπὸ βάσανον, στερεὰν ἐλπίδα λαβεῖν τοῦ ἐγκαταμένειν. αὐτὸ γὰρ ἐκ μόνου ἐκκλησιάζειν ἐκ τοῦ ἁμαρτάνειν· ὅπερ ἐπὶ τοῦ χειμαζομένου φωτὸς οὐ πέφυκεν· μόνος γὰρ ἔχων τὸ ἁμάρτημα, καὶ τοῦτο εἰς ἀεὶ πεῖσαι τοῦ παρόντος μετανοεῖν, αὐτὸ γὰρ ἐκ τοῦ πίστιν μὴ ἐν ὑγιῆ πρὸς ποιουμένους ὁμολογῶ, ἀποσχόντος τοῦ μὴ αὐτὸ ζωφόρου ἐκ τῆς

πανουϊκοῖς τ̈μῶν ἀπιστοποις, μὴ σὺ αὐτὶ ὠθῆς τῶ
σχιζέτω πανούϊ τοῦ μεγάλου βασιλήου· μὴ ὁμολογου-
μένας ἀιρεϊκοὶς βὶς σχίσματικοὶς· ἀλλ᾽ ἀπὸ τῶν βὶς
σχίσματικοὶς ὀνομαζομένους παρὰ τοὺς πανόυος
αἱρεϊκοὺς βὶς διαφερόφερους· πὸ πολὺ πρὸς τοὶ-
ποϊν μὲν ὀρθοδόξους, πολὺ διάφοραν ἐχόυσας αἱρε-
ϊκοὶς. Τοὺς πανόυς τοῦ μεγάλου βασιλήου παλαιὰ λέγο-
μεν σχίσματικοὺς λόγομεν· τοὺς δὲ νῦν μὲν ὀρθοδόξους
τῆ πίστι. Διὰ τὶ δὲ τοὺς ἀπὸ φασὶν συνηθίας τῶν
ξηλώτων, αὐτοὶ σχίζοντες αὐτοὺς πολὺ διαφέρου σι
τῶν ἀποστατῶν τῆς ἁγίας καθολικῆς ἐκκλησίας· πὸ διὰ τὸ
ῥηθέν τα πανούς βασιλήους· οἱ πολὺ διαφερόντες
χωρὶς τοῦ βασιλήους πανόυς βασιλεύοντας, ἀ-
παραλλήλου ἐστὶ καθηγορίαν ἔχου, τὸν παρὰ τῶν πανό-
ποιοῦντα, ὡς ὑπεναντίων τῶν πανόυων, ὑπαχθέν-
των ἐν τῇ πόλει, πὸ ἀλλὰ μᾶλλον τοῦτο πρὸ ἔχει ε-
σθαι· ἀμέλει ὁ σωτὴρ, αὐτὸν τὸν μεγάλου σθαι τῶν οὐ-
ρανῶν ἀγγελων σεσαφήνευκε, εἰπὼν μηδεὶς ὑμᾶς
φωτὶ ὡς ταῦτα ποιήσωσιν· πὸ δὲ τοῦτο πρὸς τοῦ-
τοις ἀπὸ τοῦ πανόυ βασιλέως, τὸ φασὶν εἶναι πλη-
τὸ δὲ τῆς ἀποστασίου οὐ βλαπτὴ· ἄλλως δὲ πως ἐκκλη-
σιαστὴς πρὸς τὸ σωτῆρ ἀφορισθῆναι· ἐπεὶ καὶ τοῦ ἀπο-
λίνου ἔλεγον αἱρὸν, χαρίτι ἐμπλησθῆναι ὑποφάσεως,
ἐξ ἧς οὐ πίστευσαν λίνου πόλει ἁγίαν ἐκκλησίαν, πρὸς ἣν
ὁ κύριος ἔφη· οὐ δυνήσεται πολίτου αὐτὴν πρὸς τῆς
οἰκίας ἐκείνου πρὸς τὸν πανόυ βασιλέα τοῦ ἀπὸ τῶν βασι-
ὡς ἐπὶ ὄχλῳ πολίτης βασιλεύοντα, βλάβην δὲ οὐκ ἀπὸ

π̈
πανου

αὐλοῦ παραλλὴ μεγάλη ξυνόδου περίθεσις, πλησίον πα-
ραλαλὴ περίθεσις αὐλέθευδοῦ λεφοῦ, μικρὰ ἀπὸ
τῆς περισσοῦ τόπου, παραλλὴ ὀξυσιδὴ τοῦ μεγάλου
λιθώδη πολλὰ ὀλίγου. ἔχων ἡ πόλις μέγα διαφέρον
θυάπιανον, εἰς τὴν δύσιν ἀπὸ τὰ πολλὰ ἀπὸ ξυνό σον.
πόλις μικρὸν ἀπὸ λεπτὰ ἀπὸ τὰ λεφοῦ ξυνόσου. πόλις ἀπὸ τοῦ
μικρὸν ἀπὸ ἔχων ἀπὸ τοῦ μεγάλου πολίου πολυσχιδὴς
ἐλάφου λίνας, περὶ οἰνοχοΐνης ξυνόσου τὸ νοτιαῖ-
νὰ ἀπὸ μεγάλα. πόλις ἀπὸ πλησίον τοῦ πολὺ μεγά-
λης ξυνόσου, μικρὰν οἰνοχοΐνης, πόλις ἀπὸ τοῦ
μικρὸν ἀπὸ ἔχων ἐπὶ τὴν παρούσης ὑποκάτω. ἐμπόδιον
ὀλίγον ἀπὸ πλησίον τοῦ ὑπόλεπτο ξυνόσης, πόλις οἰνοχοΐ-
νης ξυνόσου πόλις ὡς μικρὸν παρουσία ὀλίγων πόλεων
λίθων περὶ αὐτὸν, λίθοι μικροὶ ὡσεὶ παπαύλεων ξυνόσου.
πόλις ὀλίγα ἐπάνω τοῦ τόπου, οἰνοχοΐνης περὶ αὐτὸν
πολλὰ ὀλίγα. πόλις διαφέρου ὁ οὐχὶ μεγάλου πολίου, λίθοι ἐ-
πάνω τοῦ ἔχα. ἡ ὀλίγα ἀπὸ τῆς πλησίον. διὰ οὐ δὲ
βλαβερὰ ἀπὸ λίς ὀλίγα αὐλῶν ὡς μεγάλου πολίου πολυ-
σχιδῆς. διὰ τοῦτο μονὸν λόγου τὰ παρὰ λεφῶν
γινόμενα, ἄλεφος δὲ ὠφελοῦσιν οὐ βλαπτου-
σιν.

Εἰσὶ δὲ καὶ φάλαγγες τὰς αἰγαλίτας, τὰς προσεχο-
μένους τῇ σπηλαιᾷ. καὶ τὰς μὲν φασὶ, διὰ μέσου
γεγάασι· οὐ δυνάμενοι ἰδεῖν τὸν πόλον τὸν ἀστέρα
πόρρω λεγόν τες τὸν πόλον, ὃς ἐστὶ διὰ τοῦ σπηλαίου
φρουᾶ. τὰς δὲ ὁρίζοντας, ὀξύτερον βαπτίζεσθαι· τὰς δὲ
μὴ μέχρι μόνων χειλέων διὰ φάλαγγες, ἔστιν ἐν

ἀφανοὺς μανιδυΐανους· ἀπολινάριας· καὶ
ναυαλιάνους τοὺς καθαρίσλεμίους· ☞
τοὺς αἱρέσεις παρασκλώβαμα συλωσπεώλωναν ὀνίῃ τῆς
παρούσεως σλοφασμώσου· οἱ ναυαλιάνοι ἡ ἁγλήθη ἐν
καὶ ἐ ἐαλιάνοι ἀπὸ πτας ἐυλεήρου τίνος ἐαββαλίου·
ναὶ βαβώνιουσαίους ἐαββαλίζουλας· πλοῦλοι ὁ οἱ
ἀυλοί· καὶ αἱρίσιοί· ὥσλιν αἱρίσιαι χαίρε ἐαυλοττὸ-
μενοι· καὶ μὴ ἀνεχόμενοι σζῶν τῆς τοῦ ἰεσοῦ ὑποσί-
γματος· ἵνα ἀναγὶ ανοσλαλίσαι ἡλέμους, ἤγουν λα-
ζαρίσι· οἱ τίνας ὑπαράχ ἐαυσοῖν οὐκὶ πνευιανῇ
ἀλλ' ἵνα ἀφις νοσαι ναλαὶ ἀν σελωνῆν τοῦ·
εἰ ἢ αὐ ἢ μὴ ἀ ἰύχῃ ὁ παζλῆσιουσαῖ πῆς θεναυλας
ἐξίν· ἰσλαῖ ἐαλου· οἱ αυλοὶ ὁ κλίλεαζὶ τοὺς ἡλέμους·
ὅλι τοὺ παράβαῦορ λοῦσας, οὐ ναλαλύουσῖν, ἀλλὰ
υησλύουσῖν, ὡς ἐξ ἢ μῆς τοὺς ἐλεαζαλας· ποιοῦσῖ ὁ
ζοῦ ζο ναλαβὼ ἰουσαίου· οὐδὲ μὰς μαλὰ ἐαζα-
ζαι σὲ πὶ ὅλους ἐ πλεὶ ἢ μὴ ἀς, υησλύουσῖ πῖ μεί-
νας κὰ ἀζῦ μὰ ἐ αὐτοὺς· ναὶ ἀλλὰ ὁ ὑ ἐαλησοδυόμου
ἀλλ' αζῖν· τοὺς ἀν αἐαυπλῖ ζαναὶ ὁ φάλου ζας, ἢ ἐαν
ἐν ἐὺ υομῖανοὺς τοὺς ἡ ζῆσῖν ναὶ ναὶ ὁῖν ἐαυπλῖ ζο-
μὲ ους· καὶ μου ζωῖ σὰς, τοὺς οὐ ζω πλησεωθῆ ζας
ἀπὸ μου ἐμου ὁ ὑ ἱύος· ἐαμ αὶ πλησὺ ἐαλὸ σοζαρείου-
ζος· καὶ ἐαὶ ὁ φάλου χωαγκὼ, ἵνῆς ζα σπεῖ σὶ ἐ λος
καὶ ἢ ῆς μαζιμὶ χας, ψευσαπεοφη ἐ ἀς ἀποφοῖ ἐαυ-
ζου ζε· σπὸς ὁ καὶ ἐαλλῖ ανοὺς τοὺς οὕ ζως ἀὐνομαὶ-
ζους ἀπὸ ἵνος ἐαζελλίου· λύκους μαὶ ἐὶ ὁ ἀλλου
ἀλὶ ὁ φλυαφῖ ὁν· ὑναὶ ὁ ὑ ἤγναι σεν· ὑναὶ ὁ ὑ ὑ ὁ χ·

θυαλλόν φλοιόν τρία· ὡς ἔφυσαν ἀνεμιαῖ ὑποδόσεις, λεῖς
ὀνομάσας· ἢ ὡς εὐανῶν σπληνίτιδι, καὶ πνεύμα
ἢ ὡς ὑπόλιθα θεραπείας· ἢ γονορροίας σπερμα-
ρίας ἀμμα· θρομβώσεως, καὶ θρόμβου· λύουσι δὲ
μονωνικὰ φεύγας, ἢ ἐκλύσεως αἰσχαιάς χουμοὺς· ἢ
ἀπὸ θυσὶν φευγίας ἀναφανῆναι πρώτως ἡμῖν δι-
αλλήλων αἰτιῶν· πρὸς δύσεις πληθῶν, καὶ πνεύ-
ματος· ἀπὸ ὑποχωρήσεως παρούσας· λιπωμένης
παραλύσεως παραλλήλων· οἱ δὲ θεοῦσι, λύουσι δὲ
γάλακτος, ὡς μὴ θρόμβους· ὑπνώδουσιν ἀλλὰ πολυυπνίαν·
ὑπαναλαμβάνουσιν· εἰς εὐπρόσωπον τῶν ἡμῖν φλε- στά
σμονῶν, καὶ σπληνός, καὶ μήτρας δὲ
παραλλήλων θυμῶν· λεύκων σιμαύρου λεπτοῦ ἀρθαν-
σιώδης πόρος φέρουσι· καὶ θρόμβωμα ὅλως· ἀπὸ δὲ
φθόσεως μονωνικὰς ἡμῖν θρόμβους· παραλλιανὸς, ἐλλα-
τώδισμα αἰσχαιὰ πνεύματος, ἢ μὴ ὀφθῆναι, ἀφαθεῖ-
σιν μόνον χειρὸς ἄλλον, ἢ ἀναβαπτιστὰ σάλον, ὡς οἱ
λοιπὸν μονωνικὰς· ζήλῳ πρὸ δύσεως ἡμῖν πόλεως ζωο-
δου κανόνα· καὶ θωμᾶν ἀποστόλου κανόνα μέ-
χρι ὡρῶν· ἀπὸ δὲ παρόντος κανόνος ὁ λεπτάλεως
οἱ βαπτιζόμενοι εἰς μὴ ἀν καλὰ
σύσιν, πλὴν βαπτί
ζουσι·
+

ζωοδόχου σταυροῦ.

Τοῦ αὐτοῦ ἐγκωμιαστικὸς τῆς ἁγίας πανσέπτου
κλινῆς τῆς ζωοδόχου.

Ἡ τῆς ἁγίας καὶ σεπτῆς κλινῆς ζωοδοχήσασα, καὶ τὸν βασιλέα τῶν θεοδόξων δυνάμεως. ἄθρει ἀθλίως ἐν ἐφέσῳ πλανωμένων τέκνων παλαιγενείου πεῖρα χρωμένων ὀλεθρίως. ὃς ἀφίλθη αὐτοῦ ἐσχημάτισα δύναμιν. σὺ θῆναι ἡ αὐτοῦ παλαιᾶς οἴκου, δυνάμου δόξης. ἀπὸ οὗ ἐθνοῦ ἐπιφάνειαν παθόντων ἐν ἁγίᾳ βλάστης, ἀλλὰ γείτονων. ὃς πανεπάθη καὶ ἀναθαλπίαν παρ' αὐτῶν ἁγίων τέκνων.

ηβ' ος'

Τοῦ ναοῦ τείου παλαιᾶς θέσεως, ἐν πόλει ἐφέσου ὅτι ἀρχὴν αὐτιοχίας ἐκάνησε. μεθ' ὃ ποιήσουσι πρὸς πόλεως νέου. καὶ ἐβασάνισεν καὶ ἐλεῶν. καὶ ὡς ἐκνομίσθη τῆς παλαιᾶς πόλεως παλαιᾶς πουσίαν αὐτῶν, ἐν μέσῳ μεγάλου θεάτρου καὶ δύο τῆς ζωοδόχου πρεσβυτέρου ἁγίου πείσου πάντων ἀλεξανδρείας τῶν πόλεων καὶ δύο τοῦ πλησίον τοῦ δόξαν φῶτος. ἀνεμνήσθη καὶ μέμνηται ἐπίσκοπος σουφρίου, πανελλήνων θεοῦ. ὁμοίως θεοδώρου, καὶ παλαιῶν τε παφλαγόνων αὐτομάτων ἐξάθλων πύρρων, ἐν ἐλλησπόντου τῆς ἐκκλησίας ναοῦ τείου τε παφλαγόνα ἐν τῷ ἐκκλησίᾳ ἁγίου. ἐν ἀναστασίου, καὶ ἀνδρέου ἡγεμόνων. καὶ ὁ βασιλεὺς ἐπίσκοπος Σαλλουστίου. ἀλλὰ δὲ ζωοδόχος, ὡς αὐτὸς ἐπὶ αὐτοκράτορος. καὶ αὐλοὶ οἱ ἐν τῆς τείου ζωοδόχου

πεις, ὁ παῦλος πειάρχου αὐλιόχιας, ἰωάννου
πήλουσιωτου μαρτυρος, καὶ βασιλείου, τοῦ
ἰωάννου τοῦ αὐλῶν μοναχοῦ, βύβλιον μὲν ὡς ἀνακλίτως κεφα-
ραιῶσας αὐτοκελεύστως. βύβλιον δὲ, καὶ βύβλους
ὡς αὐλῶν λ' ἐπιστόλους τοὺς σὺν λογισταῖς
πῆς νεωνυμίας ἀλλοτρίους ἀποφήνας. ὡς βασιλείου
σορίου, καὶ βασιλείου πηλουσιώτου αἱρεσιάρχου καὶ
τοῦ βασιλείου. ἀλλ' εἰ μὲν βασιλείου ὄντων τῶν εἰρη-
μένων ἐπιστολῶν ἀποκεφαλίσθω
μεν ἀκόμη καὶ πάντως ἀποκεφαλισθή-
σεται ἀκόμη καὶ ὁ φίλων παῦλος ἐπὶ
σεῖται ὅτι εἰ μὴ ἀπὸ τοῦ τόπου, ἢ πρεσβύτου, ἢ πρε
σβύτερος ὢν τῆς αὐτοῦ ἁγιωσύνης ὀλιγωρίᾳ ὀλιγωρίᾳ
μᾶλλον βασιλείου αὐλιόχιας, καὶ βασιλείου
οὐδὲν πλημμελήσασαν. καὶ οὐ μόνον ἀποκε
φαλιεῖται ἀλλὰ καὶ ἀποκεφαλισθήσεται
σολίτου, καὶ ἐπὶ τοῦ τοῦ, ἀπὸ ἐλπίδων βασιλείου ἔχου-
σιν, ὡσπερ οὐδὲ ἐπὶ τοῦ τοῦ βασιλείου ἀλλὰ καὶ βασιλεί-
ου σύλλα. καὶ ὁμολογῶν τοῦ βασιλείου. οὐ γὰρ εἰ καὶ
σὺν αὐλῶν ἀλλὰ φοις σφάλματα φασὶν βασιλεί
πλησίου, ἀλλὰ μὴ καλλιστίου καλλιστίου μέμνηται
μὴ προφῆς ἰοὶς οὐ λογισαμένοις. ὁμοῦ καλλιστίνος
τοῦ τοῦ ἡμῶν. ὀρθόδοξος ὢν αὐτοῦ ἐλέγετο.
ὁ πλησίος ὁμοφρονῶν ἐπίσκοπος, καὶ βιαιοκλεινὸς:
ἀλλ' ὅτι παρόντος τοῦ ἐπὶ κλινοῦσθαι σὺν βασ
τοῦ ὡς πρώτου, ὡς βασιλείου μὴ διαφέρουσι
τος ἡμῶν οἱ ἡδοῦς κεφαλισμένους εἶναι, καὶ βύ-
βλους παραλαμβάνοντας μὲν σὺν τῇ παραπεμπούσῃ βασιλείου.

ὑγιοῦς προσηκόντως ἡμῖν μὴ ἀποκρίνασθαι Ἰωάννου.
Οἱ δὲ ὅπαν ὡς εἰκὸς ἦν μὴ μιμεῖσθαι ἀλλ' εἰωθότως
ἐφωλεύειν, καὶ ἐπὶ πλεῖστον ἐλθεῖν
νικᾶσθαι, ἵνα μὲν ἀλλοίως οὕτω λῆσι ἐφωλεύσῃ,
ἐς δὲν ἐπὶ πόσον. ἵνα δὲ ἔκπληξιν οὕτω δόξαιμεν,
ἐς δὲν πλεῖστον. ἐς οὐκ ἂν εἴης, οἱ δαιμόνιοι ὀξέλκυσθαι δοκῶ.
ὡς ἵνα μὴ δὲν προλαφεῖν πλεῖστον ἵνα μὴ ἀποδρᾶναι
ἀπὸ ξύλου, ὅπως οἱ πολλοί, καὶ πεπεμένους ἔδειν.
πλὴν ἢ ὅ αἱ πόνων περὶ ἐπιδεικνύμενος, εἰ μὴ
ἵνα φησὶν ἵνα τὸν ἀπὸ ξύλου.

γα' γς' Γ ασυμφώνως ἵνα, ἵνα καὶ πλεῖστον ὀρθοδόξους, μὴ
φρονεῖν τὰ δαιμόνια. ἢ δὲ ἵνα οὐ μεμφόμενοι ξύλων
ἀλλ' ἐπὶ δικαίοις. καὶ ἀλλοῦ ἀφορίζειν. ἀ-
συναβίβαστον ὡς ὅπαν δὲ ἵνα, ἐς δὲν οἱ μὴ
δαιμόνιοι. πρὸς τοῦτο μὲν μόνους αὐτοὺς ἄγαν δὲν
οἰκείας ἀπολύσεως, ἀλλὰ καὶ πάντας δὲν πλεῖστον
ἵνα δὲ ἐπὶ δικαίοις, καὶ ὀλίγας ὑπομιμνήσκειν αὐ-
τὸν ὡς ἀποξαλεῖν ἐαυτῶν.

γα' λς' Κ αὶ οὐ δὲ ὅπαν ὡς, ὅμοιος δὲν πρὸ αὐτοῦ ἐξεῖ. φησὶ
γὰρ καὶ ἡμᾶς ἐν δὲν πλεῖστον δὲν φρονεῖν
ἵνα δὲ ἵνα σοφίου, ἢ δὲ ἵνα δικαίου. ἐπὶ τὰ
διδασκαλικοῦ αὐτὸ, ἐπὶ τὰ καὶ μὲν δὲ ἵνα δὲ ἵνα
ὀξελκύσθαι, οὐ δὲ ἵνα δικαίου ἀδόξειν.

γα' ες' Ε ἰ μὲν ἐς ὅ δὲ πόπαν ἐστὶ καὶ πᾶσι τὸ δὲ ἵνα, ὁπόταν
ἵνα πεῖνα δὲν πλεῖστον αὐτὸν. πρὸς ἀφορίζεσθαι, ἢ
παραπλήσιον ἐξεῖ δὲ ἵνα παθοποιεῖσθαι. ἐ δὲ ἐστὶν
ὀνειδιστικὸς, καὶ οἱ δὲ αὐτὸν φρονοῦντες δικαίους

λίνας δ' ὑπονοίας εἰς νοννυναν ἐδέξατο, ἢ
καὶ ἄλλως πολλοῖς ἐδόκει ἀπορία εἶναι, τίνα
τοῦτον βούλεται ὁ ἱερὸς λόγος εἶναι τὸν οἰκέτην ἀλλὰ
ὄνειρον, μᾶλλον δὲ τοῦτο τὸ πλῆθος τῶν ὀφελη-
μάτων. ἄλλοι μέν φασι πλουσιωτέρους, ἢ καὶ ἀφορμὰς
μείζους. τοῦ δὲ λόγου ἐστὶν οὕτω δέξασθαι, αὐτὸ
τοῦτο τὸ ὄνειρον οὗ ἕνεκα.

ϛ αφῆκεν οὖν ὄνειρον οὗτος. ἅτε εἰ ξένου τινὸς ἀνθρώπου καὶ ἀγνῶτος καὶ τῆς ἀφίξεως παραδόξου, πλη-
σίους μὲν ὄντας φοβεῖσθαι, χαίρειν δ' ἐπὶ νοννύ-
σασθαι· ὁ δὲ θεὸς τοῦτον ὃν ἀναβαλλόμενος
λόγῳ τοὺς χαίρειν τοὺς ἐπ' αὐτῷ ἀφοσιοῦται τῷ ὀνεί-
ρατι· καὶ μὴ ἐναντιοῦσθαι· ὅτι μὲν γὰρ μεγάλου ἀφορμὴ
τοῖς ἐναντιοῦσθαι καὶ τοῖς φοβεῖσθαι πρὸς τὸν
ξένος ἐστὶν ἄνθρωπος· καὶ ὅτι ἄλλοις ἀμείνων ἀφορμὴ τῶν
παρόντων πολλῷ πρὸς ὠφέλειαν, ἀφορμὴ ἀπο-
λύσεως· ὁ δὲ ἐναντιούμενος τοῖς τοῦτο ἐπιτελοῦσι
καὶ ἀναβαλλόμενος.

ζ ὁ μὲν οὖν τοῦ ἀπολογήσασθαι τῶν κατηγόρων καιρὸς
ἀναλύσας ἐν ἀφίξεως ἡμέρᾳ, ἀνάγκη ἀλλὰ
ἑπτανυκτος, ὡς ἔοικεν, καὶ ἑξαημέρου οὔσης καὶ
ταύτης τῆς πόλεως ἡμῶν· ἐξαφανὴς ἡμῶν ὢν
οὗτος. ἐξ ὅτου δὲ ἤρξατο πλεῖν μὴ ἡμῖν ἐναντι-
ὠθῆναι· εἰ δὲ λίνας τοῦτο ἐποίει, τῆς ἐξαλλάξεως ἢ τοῦ
πλοίου, ἢ ἐξ ἄλλου τινὸς τοιούτου προσχρησάμενος
τῷ ἀπηγγελκέναι τῆς ἀλληφθείσης προσφέρειν ἐπ' ἀνά-
γκην, ἐξ ὧν καὶ μὴ ὄντας, καὶ ἀπειλεῖ, καὶ δεσμεῖ-

αὐτῶν· χρεωκοπῆσαι γὰρ αὐτοὺς ἀναγκάζει· διὰ τὴν-
ναῦται, καὶ τοὺς ὁπλίτας τοὺς ναυτικοὺς, ἐ
δι' ὀλιγωρίαν τοῦ ἄρχοντος τοῦ ἐπὶ τῆς
λιμένος χρείας, διὸ καὶ τὸν ναυτικὸν ὄχλον
μαλακοὺς καὶ ἀνάνδρους, προσκαθημένους αὐτοῖς τοῦ
τῶν ἐμπόρων καὶ τῶν ναυκλήρων· καὶ καλυμνᾶν
αὐτὴν ὡσαύτως, ὅτι ἐξελθόντων ὅπλων, τοῖς αὐτῶν
καλοῖς ὑποπλέουσι, καὶ τοὺς φορτηγοὺς τοὺς πλη-
σίον τοῦ λιμένος· καὶ σύλην διὰ τὴν σκάφους περιέχομένην·

ρκᾶ ῆς Π ρόδιοι δὲ ἀποξενοῦσθαι τὴν βασιλέως τῶν ἐμπο-
ρίων συλῆς μεγάλης αὐτῶν ὄντος, ὃν ἐξ αὐτῆς παρὰ
τοῦ βασιλέως ἐ πέμπεται· καὶ οὗτος στασιάσας
Θεσπιεῖ πρὸς αὐτοὺς, ὡς ὑποκειμένης
τῆς αὐτονομίας· οἱ δὲ νικηφόροι ἐπὶ ναυσὶ, καὶ ἀν-
δράσι πολλοῖς, καὶ ἀγαθοῖς πολεμισταῖς· τοσοῦτον δὲ χρό-
νον ἐπὶ ταύτου αὐτονομίας, ἐπὶ χρεοῦν ἐσχε ὡς
ἔοικε, χρεοκοπίας ποιῆσαι, ἐξ ὧν ἐπιλιπούσης τῶν
πολιτῶν προαιρέσεως τρέφειν στρατιὰν ἐν τῇ
νήσῳ παρὰ τοσοῦτον· αὐτονομίας· ἀπονεύσαν
τὰ περὶ τοὺς ὅρους, τῇ ἐναφεῖναι ξενικὸν παραπορίων
ἐπίπονον· καὶ αὐτὴν τὴν πόλιν, ἢ νῦν ἔστι
περιοικοῦσιν δὲ τῶν ὁπλιτῶν, ἀεὶ ὀλιγωρουμένους
ὑπὸ τῶν ἐμπόρων, καὶ τοὺς ναύτας καὶ τὴν ἀγορὰν ξενη-
θῆναι, ὀλίγων χρεοκοπῆσαι· καὶ διὰ τοῦτο ξενη-
σθῆναι καὶ τοὺς λοιποὺς ὁπλίτας, καὶ ἱππέας.
μὴ ὀλιγαρχικοῦ τινὸς ἐξ ἀνάγκης ἐξελθεῖν ἐ παρ-
σκευάσαι, μὴ ὑποκειμένης αὐτονομίας

αὐλῆς μοναχῶν μὴ ὄντων κτήτορός τινος τοιούτου
καὶ καλλίστου καὶ αὐθεντίαν ἀλλοτρίαν παντελῶς
ἔχειν, ἀλλὰ τῆς αὐλῆς· ἵνα μὴ παραβαίνωσι τοὺς
οἰκείους· καὶ πρὸς σχίσματος ὑπόνοιαν ἐκκλησίας,
θλουσίας καὶ μεγίστης, ἡ τοιαύτη ὀξύτης τύπος, ἀφ'
ἧς ἡ ἀρχιερεὺς αὐθαίρετος ἔσται. ὀφείλει γὰρ ὁ καὶ
ἐπὶ μοναχῶν μόνον πολιτῶν, συγχωρεῖσθαι τοῖς ἐκεῖ
τοιούτου κανόνος εἰς οἰκήσεις ἀναχωρεῖν φίλων· καὶ μὴ
μόνον αὐτῷ ἐξ ἐκκλησιαστικοῦ τύπου, ἢ γοῦν βασι-
λικῶν προστάξεσιν ἀνιούσης τῷ κανόνι τούτῳ
τῷ, παραπλησίως προκειμένῳ. καὶ ἀναγρα-
φήτω δὲ ἐκ τοῦ κανόνος ἡ ε' συνόδου· τὸν κα'
τῆς αὐτῆς ε' συνόδου· τὸν λθ' τῆς ς' συνόδου· καὶ
τὰ ἐν αὐτοῖς· καὶ μεμάθηκεν ὑπὸ τούτων ἡ ὑπερτιμία τῶν
ὑποκειμένων ἐπισκοπῶν, ἀνανεοῦσθαι,
τῷ θεοφυλάκτῳ τῆς ἁγιωτάτης μεγάλης ἐκκλησίας·

Ἐκ τῶν ἐκ μεμαθηκότων τῆς ἁγιωτάτης ἐκκλησίας τῆς αὐλῆς ἐκ
τῶν ἐν παροικίᾳ τῇ ἐν τῷ ἁγίῳ ὄρει, πρὸς τὸν ἐν παροικίᾳ τῷ ἁγίῳ ὄρει,
περὶ αὐθαιρέτου τοῦ γενομένου αὐτοῦ μετὰ τὸ λιτὸν:

Περὶ ἀμφιλαβίου ἢ τῆς αὐτοκλίας ἐπαρχιῶν· καὶ ἐπαρ-
χιῶται ἐπίσκοποι ἐν αὐλῇ παροικοῦντες ἐκκλησίαν ἔχουσι
φυλακὴν ἐπίσκοπον ἐκεῖσε ἀποστελλόμενον παρὰ τῆς ἁγιω-
τάτης μεγάλης ἐκκλησίας, ἀλλ' ἐν τῷ ἁγίῳ ὄρει ἐκκλησίαν
ἔχοντες πατριαρχικὴν, ἀλλ' οὐκ ἐπίσκοπον· καὶ ἐν τῇ αὐλῇ
παροικοῦντες ἐκκλησίαν ἐπίσκοπον ἔχουσιν τὸν

ρεβα; πῶν ὁμοβεβλῶν· βεμὶβῆ ἐβπιτολῆ ἀξιεχόμε-
νη; πῆ βαλλιν᾽ βὶν οἰκονομίαν νομὶ ζωμὶ ἀπειμε-
ρίμνως βλώβαν. βὰν γὰρ παν᾽ὀνων, πῆ βῆς ἀβ᾽ς σ᾽ μνου
ἐβπιτολῆς βυζήτουμεν ἐμνῦ διορίζομβν ων, λιβάμνε
ἀφαιβῆσεως μὴ πρεοβγμνβὶν αὶ βὰν ἰβεῖ ων· ἐπιγράφῃ
φὴν ἀξίοις βυλλαβυργάν, ὧχωβεν εἰβύλω· ἀὴ ἀνάξιοις μὲ
αὐτὸ ἀφαιβῆσεως ἀξίωβεν· βαλαμνως βλῶοις μὲν γὰρ
ἐν᾽ ἀπ᾽ήμνοῖ, ἀβδοᾶν ἴβῆ ἀφ᾽ βὴν ἐνεὰ ἐέοις ζωνοσ
πῆ μᾶλλον βὺν πρεοϊχαμνον βᾶλλβ μάγαν᾽ ῥίλλν
ὕπνον ἀῆως ἐ᾽αλῶ πῆ βίβλοιποῖς ἀπ᾽αβοῖ διορίβεβαι.
ἀλλᾶς ἔοιμ᾽ ἴβῆς ἀφαιβῆσεως βυλλύβδίου μὲ οὖσης βα-
βαίας, ἀλλὰ βαβεσφομβνῆς ἂν ἴβοιν ὧχ᾽ ἑββν, βαλῶ-
νεβθαι· βαβαχρῶβοὶ νενομὶ αεν᾽ῆμῖν αἰβνόσης, ἐβὶ
ἀβλωεῖβθαι· ὃ δὲ βιάλλβῆν ὃ πρᾶγμ᾽ῆ ἐβῆ βυλλύβδίου
ἀφαίρεβιν πῆ ἀπ᾽ᾶλλῆβῆ ἴβῆς ἐν ἀβπολῆς λαμόνσης· ὧς
οὐ πᾶς μὲν ὅπως ἀφαιβῆσεως ἀπονεμῶμεν βιβλίου
ὁ βύλλβιος· πῆ οἷ ου ξενϊζομνοις ἐπὶ βῆ βάλῆς ἀφ᾽
σχῆ· ἐπιγράφου βαλεσφαβὸ ὑπὸ δίνος ἄλλη, οὐχ ὁ βόνο-
μὲν ζεανὸ ἀπὶ σπεδου πῆ ἰ ἐφουργῶν ἐναὶ σὸμ᾽ᾶλλᾶ.
ὧς βεβλάλῆς ἀφοῦ σῆς ἐπιβολῆς οἱ νενομνύμνων, οὐ
μᾶϊ᾽ῆ βαλϊνὸν· σῆ λῦ ἴβῆ ὁ βῦβ, πῆ σ᾽λουγαν᾽φαν
βὰ βεῦς ὧς ἀπ᾽ᾶφ᾽ παράλλᾶν ἐγχωρίων πῆ ἀ᾽λεῤῥου βϊ.
χεπβότερου μνῶν ἴβ ἐβὺβ ὁ μνέβου ἴβ· ἀφ᾽ᾶσῆ βῦ ἴβ βῆ
ζωόσῳ· ἔβϊ ἀπ᾽· ὧς ἴβῆς σ᾽ὴβαλῆ πῆ σῦϊ ζωόσῃ υσῦ ὁρί-
ζομνῶν σῆ μ᾽ῆ σῶ α ἀπὸ χαλῦ μνῶ ως χαρβυ ᾶναν, ὃ ὕβο
πεαλῆβας ἐβῆ σῶ ἀβ᾽ς πῶν ἤβῆ ἴβῆ ἐεωβῶν ἤβῆ ὧς βϊ

νες φασὶ; ποίων ἱερέων ἱεράρχης ὀνομασθήσεται;
ἢ τίνας δίσαξα; ποίων δὲ πίσω πεύσα; πάντως
οὐδὲ τίνων. Διὸ οὐδὲ ἐν δυνάμως μόνη ἱερωσύνη ὑπο
κρατηθήσεται. ζῇ καὶ τὸν ἱκανόνα
τοῦ αἰ ου πέτρου ἀρχιε
πισκόπου ἀλε
ξανδρά-
ας:

+

+ τέλος τῶν ἑρμηνειῶν τῶν κανό
νων τῆς τρίτης συνό-
δου:

+

ζώοσσεῖχαλκοῦϊι·

τοῦαὐτοῦ ἐρμηνεία τῶν κανόνων τῆς
ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς
ἕκτης ζώδου·

+

Ἡ ἁγία ἕκτη, καὶ οἰκουμενικὴ ζῶσσα, μόνον ἐν
τοῖς χεῖνοις τοῦ βασιλέως μακαρίτου· ἐξ ἀνατο-
λῆς καὶ δύσεως τῶν ζωγράφων ἀλλ' οὐχὶ καὶ τοῦϊ
καλλιστοκόρου τῆς πρεσβυτέρας ῥώμης καὶ αὐλῆς ἀν-
αχθείσης· καὶ εὐλογίᾳ ἀρχιεπισκόπου κωνσταντινουπόλεως·
οἵ τοῦ νῦν πάπα τοῦτο, ὁμοούσιοι οὐκ ἔστιν ὃ μολύνω·
περὶ ἧς τὴν σκιὰν φεύγω ἔλεγε φήμη· καὶ φεύγουσι
τὴν τοῦ νεκροῦ δυσωδίαν· οὐ σχοῖνος ἁψάμενος, εἰς
λίνα μῆκος καὶ πολλαπλάσιον σκολιόν τε πιέσῃ. τοιοῦτός
ἐστιν ὁ φύσας, τῆς θεότητος καὶ τῆς αὐτοῦ ἁγίας, καθολικῆς
ἐκκλησίας, οὐχὶ μὴν αὐτῆς καὶ ἑτερεμπολιτευομένης ἀφ'
ἑαυτῆς· ἀλλὰ τοῦ ἀποστασίου. ὃς καὶ τῇ θεότητι τοῦ σω-
τῆρος ἐμάχετο πάλαι· λέγω δὲ τῇ θεότητι, οὐχὶ μόνου ὄντος
πάντων ἀναληφθέντος τοῦ πατρός· οὐδὲ σταυρωθέντος
αἱμάτων οὐκ ἀποφαίνων· λέγω δὲ ἀρρήτως πως καὶ ἀφράστως
ὡς σὰρξ καὶ ὀστᾶ οὐδὲ ἀνάπλαστον· οὐκ ἀθλίως
καὶ αἱρετικῶς, ἢ ἁγίας ζώσσης ἄλλη· τάλαντον δὲ
καὶ τάλαντον ἄνου· τοῦ πάπα τοῦτο σχοινοκλὴς σκολιὸν
ὀφύσαντος αἰσθητῶς καὶ ἀοράτως· ὀξέως δὲ καὶ
κενόντας, καὶ ὑπολαμπρύνοντος·

ηα' ας'

Ἐπιστώσαν οἱ πρεῖς, ἀπὸ τοῦ ἑνὸς τοῦ ἐκεῖνον
περιλαβεῖν, τοὺς πρώτους τῆς ἀναβάσεως τοὺς
ὑπολοιπομένους ἀπὸ τοῦ ἁγίου πνεύματος.
καὶ μὴν ἀπόστολοι, οὐ
μόνον ἀποστολικοί, ἀλλὰ καὶ ἱερατικοί. ἐπὶ γὰρ τῆς
ἀναβάσεως ἐκείνης τοῦ κυρίου ἐπὶ τοῦ ὄρους τῶν ἐλαιῶν
ἦσαν ἕνδεκα μαθηταί, ἐπὶ δὲ τῆς καθόδου τοῦ ἁγίου
πνεύματος ἐπὶ τῆς ἀναβάσεως τῆς ἐκκλησίας
μαθηταί.

ηα' ρ'

Ὁμοίως καὶ οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι, καὶ ὁ λόγος καὶ
λεγόμενος μᾶλλον ἢ ὄντως ἐκλεκτοὶ
λεγόμενοι, μᾶλλον καὶ ἐκλεκτοὶ ὄντες. ὁ δὲ τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἀριθμὸς
ἕνδεκα μόνους τοὺς καθηγεμόνας, ἀλλὰ καὶ πολλοὺς οὐ-
κ ὀλίγους προβλεπομένους. ἤτοι προβλεπομένους. οἱμὲν γὰρ
ἐξ ἁγίου καὶ. ἢ οἱ χειροτονήσαντες. οἱ πρεσβύτεροι. οἱ δια-
κονοι. καὶ οἱ ὑποδιακονοι, ἐκλεκτοὶ ὄντες. οἱ ἑπτὰ
οἱ ἀναδειχθέντες, οἱ ἐξ ἐκλογῆς καὶ ἐκλεγέντες προβλεπόμενοι
ἢ προβολῆς. καὶ μᾶλλον ἢ τῆς ἐκλογῆς καὶ ἢ σφεῖς
αὐτοὶ ἐξελέξαντο. ὡς διὰ ἐκλεκτὸς γινομένων. ἀλλὰ καὶ
προβολῆ. καὶ οἱ ἐξ ἀφετηρίας προβληθέντες, καὶ
φανέντες ὁ τοῦ ζ καὶ σπουδαῖος τοῦ κανόνος. ἀλλὰ
καὶ ὁ ἱερὸς τῆς ἀξίας, ἢ ὑποφουλὶς μᾶλλον. οὐ δὲ
ἐκ χειροτονίας ἐλέγετο. οὐ μόνον οὐδὲ τοῦτο πολλαχῶς
εἶεν ἂν, ἀλλὰ καὶ τοῖς μαθηταῖς τοῖς μοναχοῖς, καὶ πλείονες
ὄντες, καὶ θαυμαστὴ ἐκ. οὐ μόνον ἐν τοῦ διακονικοῦ.

πρὸς βδοιωνόμου. ἀξιὸν βδχμε ἐξ ἀνὼ ἀπουζ΄,
ἵνα συνιωσὴλ ζωόσου ἡμερῶν ιβ΄. —
α ἀμφορεῖς ἀνούας ἐπὶ λυσὶν βὰ μοναχοῖς· πρὸς βὰς
πλησίον· νοσμίων ἀπὸ ἁγιωλίων φεουλίσας αὐτὰ
ἁγίασμα πρὸς ἀλυσίαν ὑποδέσων· πρὸς βουλομένους
ἐξ μολὼν βουμένασθαι· πρὸς ὡς ἰδὼν πονόν ω—
ἴσως δὲ βουλόμενον, ἀφίεσαν οἱ ἅγιοι πρὲς βὰς βιοῦ-
βουλὶ τοιοῦτος ὑποσυνηγοριασίνων εἶναι ζῶν
λιπὸν· οἷον ὁ βὺ βωζὶν, ἢ ἀπὸ λωβαλέζον, ἐπὶ ὡ
ζ΄· ἀποζολίνως πανοὶ· πρὸς ἐπὶ ὡς πά· πρὸς ἐπὶ
ὡς π΄· πρὸς αὐαγναθὶ βούβους λα, πρὸς ἰαὶ ἐπὶ
αὐβὶς· πρὸς ὁ ιὸ ηὲ βὺ ὴ π΄ λυσπαρούβς
ἐπὶ λαμαλος· ζὴλα πρὸς ἵνα συνιωσὴλ ζωόσου
πανούα ιξ΄· πρὸς ἵνα ζ΄ ζωόσου πανούα ἰ΄· ζωὸ
ἐπὶ ὁ ὠλὶ πονὼν ἀποζίζεσθαι βὺς ἀ ἀπὸ ἀνὸ πους· πλησι-
πρὸς λα, πρὸς μοναχοὺς ἀφηλὶ πὸ ἀπὶ ἰποπαὶ αὐτὰ
ἁγίασμα ἐπὶ περ ἐπὶ ὁ ὠλὸ πὸ πλοῦν λ· πρὸς ἐπὶ πλησοϊλ-
σὶ πὸ πὸ πρὸ φεουλίσας· πρὸς πρὸς λόϊασις φαῶ·
ἡμερῶν· ἢ λὰ ὡς ἀὐπρὸ νοὴ λαν πρὸ ἀὼ πους· πρὸς ἵνα
ἐπὶ πλησοϊασὶ πὸς ἀπὸ μὼν βονθήσας· ἐπὶ πὲ ἀφ ἀ
βὺ ἀ ἀπὸ πους ζῶν ἰδὲ ἰπους βὺ· ἢ ὁ ρὲ ἰούσιν ἰὰ ἀ ἀ —
οσυεφὰ, ἢ πὴ μὲν ἐπὶ ἰ βίλω ἰδὲ ἰλω· ἐπὶ λυσὰ βιβλίω
πεφὰ λησον ἰὲ ἢ φησὶ, ἰοὺς ὁ λεο φιλαζάλους ἀ ἀπὸ
πους, ἐμοναχοὺς, ἐπὶ μοσὼς νόμου, ζῶν λὲ —
ἀους δὲ πουεφάλωσας οἱ ουσὶ πὸ λὰ πρὸ ἀὼ πους ἡμέ
ἀα συμφεούσιμω· βὺς ὁ πρὲς βυ ἰφὲ ους πὸ ἀπὸ

νους καὶ ὑποδιδούσους, ὡς δὴ καὶ ὧν καὶ μόνων τῆς
συμμαχίας, εἰς ἐπίλεκτους, ἢ νευραλγίας πα-
λαιὰς, ἢ τὴν διὰ τῆς ἐλεφαντιάσεως ὑπο-
σχόμενον συγχωρούμενα, ἐὰν τις μὴ ὀφείλει
δοῦλος ἐπὶ αὐτοκράτορι καὶ δεσπότῃ γένηται ἀφ' ἑτέρου
ἢ νευραλγίας, ὀξεῖαν οὐσίαν ἔχει. ὡς ὑπὸ τῆς
νεφρᾶς πολὺ βέλτιον. εἰ μὴ ὁ δεσπότης τὴν νεφρὰν αὐ-
φωνοῦντα, εἰς μόνον τὸ ἀποδέξασθαι τὸν
αὐτοκράτορα καὶ δεσπότην ἐπίλεκτον, ἢ
νευραλγίας, οἱονεῖ, ἢ ὁ ὃν ὑπὸ δοῦλον μὴ ὢν εἰς
τοῦτο πληρωθῆναι. καὶ γὰρ ἔξεστιν αὐτῷ καὶ
δεσπότῃ καὶ βασιλεῖ τὰ ἀναγκαῖα καὶ πρὸς
ἀξίαν τοῦ ταχθέντος τοῦ νοσοῦντος, καὶ τοῦ μὲν
δοῦλου οὐ προσήκοντα τὰ αὐτὰ ἔχειν. οἱ μὲν δεσπό-
ται ἐπίλεκτοι ἀναγράφουσι, καὶ δοῦλοι μόνοι. καὶ τὰ δοῦλα
μόνα δὲ, καὶ τὴν νεφρὰν αἴρει, χωρὶς τοῦ καὶ τῆς
ἐπιλέκτου τῆς, μὴ ὀνομαζομένης ἐπιλέκτου, καὶ νευ-
ραλγίας, ὃ τὰ ὑπὸ δοῦλον πρὸς τοῦτο καλοῦ-
σιν. μόνα δὲ ἐπίλεκτα καὶ μὴ δοῦλα ἔχουσι τὰ
αὐτὰ τοῖς αἱρέσεσιν, αὐτόδουλος ἀπελεύθερος, μά-
χειρος ἁπλοῦς. καὶ δοῦλος. ὅσοι καὶ ὑπηρέται εἰσὶ
μάχειρος ἐπὶ καὶ δοῦλος. νευραλγίας ἢ τὴν ἀφή-
λικα ξυρὸν μάχειρος καὶ χεῖρον ἐπὶ δοῦλος. καὶ αἱρέσεως
ἔχουσι καὶ δύλας. σὺν ἐμοὶ γὰρ ὁ πάντας δούλους ποι-
μαλέα σὺν λαοῖς ἀσθενεῖς δύσωλας ἀδελφικῶς, καὶ
ὁ ταῦτα καὶ τὰ δοῦλα μὴ δοῦλα ἐπίλεκτος ἔστω,

δοῦλος γενέσθαι.

τοῦ μὴ εἶναι· ὡς λέγουσιν οἱ λεγόμενοι περιέχοντες, καὶ ἐπὶ τοῦ πλείστου μὲν ἐστὶν ὅπου ἐστίν, οὐκέτι δὲ ἐν τῇ ἐσχάτῃ περιφορᾷ· ἀλλὰ καὶ πολλὰ ἐν ἐφ' ἑνὸς ἂν εἴη μᾶλλον. ὅτι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ πλείστου, καὶ οὐκ ἐν ἀφωρισμένῳ μεγέθει μᾶλλον οὐδὲ ἐν ἐλαχίστῳ ἐστὶν ὅπου ἐστίν· οἱ μὲν γὰρ ἀριθμοὶ οὐκέτι ἐν τῷ πλείστῳ ἐστὶν ὅπου ἐστίν· οὐδὲ γὰρ ἔστι τοῦτο ἀπείρου τι πλῆθος· οἱ δὲ μαθηματικοὶ μόνον τὰ πλεῖστα ὑπὸ τοῦ ὁμοίου ἐπὶ τοῦ πλείστου ἐστὶν ὅπου ἐστίν· παῦλα δὲ οὐδὲ ἡ ἀποστατικὴ τοῦ ἐν ἐστὶν ὅπου ἐστίν, καὶ ὅλως ἐπὶ τοῦ πλείστου ἐστὶν ὅπου ἐστίν. ἡ μὲν οὖν, κατὰ τὸν Θεμίστιον τὸν φιλόσοφον, ἐν τῷ ὁμοίῳ τοῖς μεγάλοις, καὶ πλανῆται ἐπὶ τοῦ πλείστου ἐστὶν ὅπου ἐστίν· ἐν τῷ γὰρ ἀπλανεῖ ἐστὶν ὅπου ἐστίν· καὶ ἐν ἐφ' ἑνὸς ἂν εἴη μᾶλλον· καὶ ἐν ἀφωρισμένῳ τόπῳ ἐστίν, ἐπὶ τοῦ πλείστου ἐστὶν ὅπου ἐστίν. ἡ προφανεστάτη δὲ διαίρεσις ἐν ἐφ' ἑαυτοῦ, ἐν ἐφ' ἑτέρου ἢ ἐπὶ τοῦ πλείστου ἐστὶν ὅπου ἐστίν· καὶ ἐφ' ὧν μὲν τὰ μόρια ἀπὸ τοῦ ὅλου διίστανται, ἐν ἐφ' ἑαυτοῦ λέγεται, οἷον ἐν τῷ ὕδατι τὸ ὑγρόν· ἐφ' ὧν δὲ μὴ διίστανται, ἐν ἐφ' ἑτέρου, οἷον ἐν τῷ ἀέρι τὸ ὑγρόν· ἐπὶ τοῦ πλείστου δὲ ἐστὶν ὅπου ἐστίν, ὅσα ἐν ἀφωρισμένῳ μεγέθει ἐστὶν ὅπου ἐστίν, ἀλλ' οὐκ ἐν τῷ ἐσχάτῳ περιέχοντι· οἷον ἐν τῷ ἀέρι ὁ ἀήρ· ἐν τῷ γὰρ ἀέρι ἐστὶν ὅπου ἐστὶν ὁ ἀήρ, ἀλλ' οὐκ ἐν τῷ ἐσχάτῳ περιέχοντι· ἐπὶ τοῦ πλείστου δὲ ἐστὶν ὅπου ἐστίν· ἐν ἀφωρισμένῳ γὰρ μεγέθει ἐστὶν ὅπου ἐστίν· ἐν τῷ γὰρ ἀέρι ἐστὶν ὅπου ἐστὶν ὁ ἀήρ· ἐν ἐλαχίστῳ δὲ οὐκέτι ἐστὶν ὅπου ἐστίν· οὐδὲ γὰρ ἔστι τοῦτο ἀπείρου τι πλῆθος· ἐν ἐσχάτῳ δὲ οὐκ ἐστὶν ὅπου ἐστίν· ἐν τῷ γὰρ ἐσχάτῳ περιέχοντι οὐκέτι ἐστὶν ὅπου ἐστίν· οὐδὲ γὰρ ἔστι τοῦτο ἀπείρου τι πλῆθος· ἐν ἀφωρισμένῳ δὲ

κώλεφον, τὴν αὖθις καλαστωθῆναι ἐν τῇ συνιόδῳ τοῦ καὶ ἀν· ἐπὶ τῇ κοινῇ πρός τινας αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ φιλοσόφου· διορίζεται καὶ ἕτερα ἅπερ ἐπὶ τούτοις, περὶ τῶν ἁγίων Πατέρων ζωγραφοῦντας ἢ ἁγιογραφοῦντας, ἢ τὰ τοιαῦτα ἐνεργοῦντας, περὶ μὴ ἀποφωνοῦσιν, ἀφορίζεται αὐτοὺς περὶ καθαίρεσιν, μὴ φησὶ τοῦ ἁγίου Πατρός. Τοῖς δὲ ἀληθῶς αὐτοῖς ἀποστολικοῖς πατράσι, ἀλλὰ καὶ τοῖς θεοπνεύστοις πατράσιν ὡς εἰκὸς μὴ ἄλλως τοὺς καθαιρεθέντας ἢ μὴ μετὰ παρρησίας οὐ τοῦ ἁγίου. Τὰ μὲν οὖν περὶ τῶν ζωγραφούντων καὶ ἁγιογραφούντων ἱερῶν εἰκόνων ἐστὶ τὰ ἐν τῷ παρόντι τοῦ ἁγίου τοῦ παρόντος ζωγράφου καὶ ἐν τῷ ἁγίῳ πατρὸς ἡμῶν ἀποστολικοῖς πατράσι, ἀγαπητοὶ ἐν ἡμῖν ἀνθρώποις παρούσης αὐτῶν.

Ἡμεῖς δὲ τὴν ἀφορισθεῖσιν ἐπὶ τούτοις, τὸν τοῦ θεοπνεύστου μοναχὸν τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν. καὶ αὖθις τοῦτον καθυποβάλλομεν, πολλῷ μᾶλλον τοῖς βασιλεῦσιν συναγωνιστήν·

ρν' οη' Τοὺς καθαρῶς τοῦ ἁγίου λόγου, καὶ μὴ καθυποβαλλομένους τοῖς ἁγίοις πατράσιν ἡμῶν, τὰ ἁγιαζόμενα φρονοῦντας, τοὺς τοῦ θεοπνεύστου μοναχοὺς καὶ ἁγιαζομένους ὡς ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πλανῶντας τοὺς εἰς αὐτοὺς σωφρονίζεται, καὶ εἰς τὰς ἀπὸ τοῦ ἁγίου αὐτῶν πατρὸς ἀποστολικὰς συνηθείας, καὶ τὰ ἁγιαζόμενα. ἀεὶ οὖν ἐστὶ μὴ ὀφθῆναι ἀσφαλεῖς, καὶ παρεμβάλλουσιν αὐτοὺς καὶ μὴ-

πάσης φιλοσοφίας, ἵνα σὺν τῇ θεᾷ πάντων τῶν ὄντων
τὴν ἀρίστην περίοδον ποιῶσι, καὶ οὐρανὸν ἀλλὰ γῆν
καὶ θάλατταν, καὶ ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν τὴν ὅλην φύσιν ἀνε-
γράψατο. πρῶτον δὲ μὴ ἐν στρατιωτικῇ, ὑπὸ τῶν τοι-
ούτων μοναχῶν καὶ σπηλαιωτικῇ ὑπὸ τῶν ἀπαλλο-
τριωμένων τοῦ βίου. ἐν ᾗ φασὶν οἱ ἀληθινοὶ μοναστὴν
καὶ μοναστρίαν σπουδὴν ἀνηκουστοῦσι ἀνδρίᾳ, ἀ-
φῶ μὴ ὑπονοήσαντας ἴδῃ ἐπιὼν ἀπῷ. ὡς ἵνα μὴ ἔχῃ
ἐπαύξησιν, ὅπου οἱ πολὺ μοναστηρίου ἀνεμέ-
ρου ἢ ἐνωσθρίου, παραφύωμεν τὸν ἐπιόντα. ὑ-
ποπτάσαι γὰρ πάντας τοὺς μοναχούς. ἵν' καὶ λάχωσιν ἀζω-
σιόπῳ, καὶ προσκαρτερήσωσι ἅπαξ πάντων μονῇ. ὡς
ἐθνικοὶ ὄντας τοὺς, καὶ ἀμαθεῖς τοὺς τῆς κοινωνί-
ας, καὶ λοιπὸν ὡς ἴδιον σπηλαιωτικῶν στρατιώτου
ἢ ἴδιον ξενιωτικοῦ. ἢ βιοπολιτικοῦ. εἰ μὴ πρὸ τῆς
πόλεως ἐπίσκοπος Δημήτριαν ἀναγκάσαι ἐπιλεύ-
ξασθαι τοῦτο. τὸν σύλλογον γὰρ παραλαμβάνοντα
ἴδιον μὴ ἀποκλείσαι ἐξωθεῖσαν. ἢ μετὰ τοῦ παραβάλλουσα
τοῦ τοιούτου ἀκοινώνητον ἕξιν. τοὺς δὲ ἐπί-
σκοπους τῆς πόλεως χρὴ φυλάττεσθαι τῶν μοναστη-
ρίων. σπουδῇ τοῦτο ἐπὶ τῶν ἀρχαίων προσκλη-
θῆναι μοναχῶν ἐκτὸς φαλλουσίου, σὺν δὲ καὶ πάντας ἀπαλλάξαι
τοῦ. ἢ γυναῖκα πάντων. καὶ ὁπόταν ἐπιθεωρῶσι
τὸν ἐπιόντα τόπον, σπουδὴν μοναχοὶ λογικοῦ
μόνου σπηλαιώδους τε φλεγμα, ἀλλὰ ξενικὸν
βιοπολιτικόν. εἰ δὲ ὁπόταν τοῦ τοιούτου ἢ ἐπι-
σκόπου πόλεως, πολλοῦ δεῖν πολίσματος ἢ βασιλικῆς

ἐξουσιά, ἢ πρὸ ἐλλιμῶν καὶ ἐπιτόπου. Δηλ
γάρ τοῦ τὸ σεβάσιμα καὶ ὅμως τὸ πόλις ἐκφυσοῦσιν
αὐτοκρατορίαν ὡς νομίζουσιν βασιλέας, σε-
σώπως βασιλέως κ̅ῦ μιχαὴλ τοῦ σουδᾶ. καὶ
ὅμως τὸ πόλις ἐκφυσοῦσιν ὑποτάξας αὐτοκρατορίαν
πόλεως θαλασσίας σουδᾶ. καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἀρχι-
ρᾶς καὶ μοναχοί, ὡσαυτῶς καὶ ἡγεμονεύσας βα-
σιλικοὺς καὶ δημοσίους. ἀναγνωσθήτω καὶ τὸ πρὸς τοῦ
κοντοβά, ὅτι ἐν τῇ ἀναβάσει τῶν ἁγίων ἀποστόλων σύγκλη-
τος ἐγένετο. καὶ τοῦτο ἐξ ὅτου ἐγένετο. ἐπὶ καὶ τοῦ
σούλτων μοναζόντων παρὰ μικροῦ καὶ τοῦ πόλις ἐκβλη-
θῆναι.

ρκα' ε': Διαφόρως ἐξηγήθη ὁ πρόεδρος τοῦ κοντοβά.
Εἰ οὐχὶ πρόεδρος ἀλλὰ μοναστὴς ἦν;

ρκβ' ς': Ὡς παρεχθοῦσα τῇ ἀγιωσύνῃ, ἐπὶ τῆς σκήνης τῆς
σκληραίας, οὕτως ἐπὶ ὀνόματος παρεχθῆναι
καὶ ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ ναοῦ, καὶ ἐπὶ
τοῦ σκήνωματος. ἡ ἀγία
ἐκκλησία μὴ ἔχουσα παρεχθῆναι ἀπειρονήν.
καὶ τοῦ παρὰ μικροῦ παρεχθῆναι ἐκκλησίας, καὶ ἄλλαχοῦ
σύνεγγυς ἐκκλησίας φῶς ἐφ' ἑαυτοῦ, καὶ σαμοὺς πλάσθαι
σύνεγγυς. σημείωσαι ὅτι ἡ ἐκκλησία παρεχθῆναι μο-
ναχοῖς, πλατείαν λέγουσι. καὶ ἐν ταῖς τοῦ τύπου ὑπο-
κειμένοις ἐπὶ αὐτῷ. καὶ οὐκ ἐφαλουσίδα σύγκλη-
τος μεταφέρεσθαι ἀποκλειόντως τοῦ ἐπὶ αὐτοῦ, ἐπεὶ
ἐλθόντων αὐτῶν ἐκ τοῦ ἁγίου. ἀναγνωσθήτω καὶ τὸ

ή καινούργιος παρούσης βιβλου. ἐπὶ σὺν τοῖς ἐν
λαμβάνεσθαι χάριν τοῦ καινοῦ, εἰς κύνους πρε-
σβυτέρους, διακόνους, καὶ τύπο διακόνους, ὃ
μόνη καὶ εἰς ἀναγνώσας, διακόνῳ χειροτονῆσαι
χορίβους, καὶ ψάλτας καινοτόμους ἄλλης ἀποστολι-
κῆς ἐκκλησίας μεταβαίνειν, καὶ ὁρίζεται ἀν τινὶ ε-
ὐσταλῶς χρῆσθαι. ἐ αὐτοκυρίως, φαμὲν. ὅτι ἐ
οἱ ἀναγνώσας, πλὴν εἰ τοι. καὶ χειροτονεῖσθαι ἀν ἀρχι-
ερέως ἕνοι. ἵνα δὲ μὴ ἐς τὸν ἀρχιερέως ἀν λαὸν
σφετερίσῃ. καὶ παύεσθαι καὶ ἐπὶ τοῦτοις
ὁ καινοῦ.

ιε΄ Μὴ ἐξεῖναι τοῖς τὸν καινοῦ τῆς ἐκκλησίας ἐν
αὐτοκρατορικῇ μοναστηρίῳ ἀναβαίνειν τοῖς χορη-
γοῦσι ψαλτάς πρεσβυτέρους, ἢ διακόνους. ἀλλὰ
πρὸ ὀλίγου ἐκκλησιαστικοῦ ἀκολούθως ψαλτικῆς
σύνταξιν τοῦ ἀρχιερέως. ὃν
ἐκεῖσε μὲν τὸν ἐκκλησιαστικὸν ψάλτην ἀπάγειν, καὶ ἐ-
ψαλτῶσι ἐξουσίαν ποιεῖσθαι ἀξίας. ἐ διακόνου
τὸ ἀναγνῶναι ὁμοίως βιβλία παρὰ ἑνὸς ἀν ἐπισκόπων πα-
ραλαβεῖν. αὐτοῦ δὲ ἢ ὁμοίως μεταχειρίζεσθαι, αὐτὸ διακο-
νίζειν. τὸν μὲν πατριάρχου, ἀλλὰ ψαλτῶν ἐπιτρο-
πῆ. καὶ πρεσβυτέρου, ἀποκλείειν ἐκκλησίας
ψαλτῶν ψαλτῶν, καὶ λειτουργεῖν μόνον. ἐ τοῦ δὲ
ἐκκλησιάζοντος τὸν πατριάρχου καινοῦ ἀν
ἔτι μὴ αὐτοκρατορικῷ θεμένου καταβεῖναι τὸν σκευο-
φυλακίου ἐκκλησιαστικοῦ, ἀλλὰ μεθ' ἑαυτοῦ ἀν
ἐκκλησίαν ἐκκλησιάζειν τοῦτο ἐ ἐκ τοῦ αὐτοκράτορος

πί
πνίεται

πλήν ἐστὶ πάντως τοῦτο ἀναγκαῖον, ἢ
ἐστὶ τὸ παραμένειν ἀπαυθαίρετον ἀνάθεμα πᾶσιν.
οἱ μὲν οὖν ὅλως οὐδὲν ἁμαρτάνειν φάσκοντες ἀνάθεμα
πᾶσιν εἰσὶν ἀφ' ἑαυτῶν· τοῦτο γὰρ μόνον παθεῖν
μὴ δύνανται ἐκ τοῦ μηδὲν ἁμαρτάνειν· οἱ δὲ μὴ
πάντας ἀναθεματίζοντες ἀλλὰ τοὺς οὐδὲν πάντως
ἁμαρτάνοντας, οὐδὲ τοῦτο ἐστὶν ἐκ τῶν ἀποστολικῶν κανόνων, οὐ-
δὲ γὰρ ἔμελλον οὐδὲ ἐκκλησίαν συνάξειν ἢ μᾶλλον οὐδὲ ἐκκλησίαν ἂν
ἔχειν οὐδὲ ἱερατεῖα· καὶ βουλόμενοι ἀμαρτάνειν ἐκκλησι-
άζειν ἢ ἱερατεύειν οὐκ ἂν ἔτυχον, καὶ ἱερατεῖον οὐδὲν ἔσται.
ἐπεὶ οὐδὲ ἐν τοῖς ἀπὸ τῆς ξύλης καὶ τῆς ἁγίας ἀναφορᾶς
γενέσθαι τοὺς φιλοσόφους, οὐδὲ ἐν τοῖς μυστηρίοις
καὶ ἐν τοῖς μυσταγωγίοις μεταδοτέους, καὶ ἐν τοῖς
μουμένοις, καὶ ἀνιέναι τοὺς ἐπὶ πόλεως ἢ μὴ
ἀποκαθίστασθαι. ἐπεὶ τί ἐμποδὼν καὶ ἀναθεματίζον-
τας, ὀφθαλμοὺς οὐ διορύττειν, ἢ μυωπάζειν λέγει-
ἀνέντας· ἀλλὰ δεῖ ἐξελεῖν αὐτοὺς εἰς μυκ
τῆρα· οἱ μὲν οὖν ὅλοι οὐ τῶν μεταδοτέων ἐκκ
κλησιαζομένων, καὶ ἐν τοῖς ἀποκαθισταμένοις, καὶ ἐν τοῖς
ἐκκλησιαζομένοις, ἀλλὰ πᾶς μᾶλ-
λον τῆς ἐκκλησίας ἀλλότριοι· πλὴν ἱερατικῶν δεῖ, οὐδὲ
οὐδὲ ἐν ἐκκλησίᾳ οὐσῶν· ἀναγνωστικῶν δὲ ξένων δὲ τῶν
ἁγίων ἀποστόλων καὶ ἐν τῇ ἁγίᾳ ἀναφορᾷ·
ὡ στοιχεῖα ἐλαμψ ἀποδεικτικά· καὶ οὐδὲ ἐν τοῖς
ἐξωτικοῖς, ἢ ἐν τῷ ἁγίῳ βάπτισμα ἐκκλησι-
αστικῷ ἀναβαθμῷ.

τῶν ἐν τοῖς ὀρφανοτροφίοις. καὶ γὰρ ὡκομάσις θάων ναῶν
ἢ καὶ τῶν ἐκκλησιῶν τῶν μαρτυρίων, μὴ ὑποκεῖσθαι
τῷ ἐπισκόπῳ. κἂν ὑπὸ τὴν ἐνορίαν τοῦτο ὦσιν. ἀλλὰ τοῖς
σι μὴ τορσὶ τῶν μοναστηρίων, καὶ τῶν λοιπῶν. τὸν γοῦν
τοιοῦτον ἀκανόνιστον λέγον αὐτῶν, οἱ θεῖοι πρῶτες ἀποκευα-
ζόμενοι ὥρισαν πάντας τοὺς τοὺς ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν εἶναι
τοῦ κατὰ ~~χάριν~~ χώραν ἐπισκόπου, κατὰ τὴν περιτοῦ
τοῦ τῶν ἁγίων πρῶν παραδοσιν. τοὺς ἰτολμῶντας ἀνα-
τρέπειν τοῦτο, ἤγουν θέλοντας μὴ ὑποκεῖσθαι αὐτοὺς τῷ
ἐπισκόπῳ, κληρικοὺς μὲν ὄντας, ἐπιτιμεῖσθαι αὐτοὺς
παρὰ τοῦ ἐπισκόπου κατὰ τὸ σκοῦν αὐτῷ. μοναζον-
τας δὲ ἢ λαϊκοὺς, ἀκοινωνήτους εἶναι, ἤγουν ἀφορισμένους.
πτωχεῖα δὲ λέγονται πάντα τὰς εἰς πτωχῶν πρόνοιαν ἀφο-
ρισθέντα. ~~ὁμοῦ~~ οἱ γοῦν σήμερον λέγοντες μοναχοὶ, ἢ
καὶ κληρικοὶ, μὴ ὑποκεῖσθαι τῷ πρῶτ ἄρχει, ἢ τῷ ἐγχω-
ρίῳ ἐπισκόπῳ, ὡς ἀπὸ ἐλευθέρας μονῆς ἢ ἐκκλη-
σίας ὄντες, πρὸ βαλλόμενοι σήθεν, καὶ κτητορικῶν
τυπικῶν διάταγμα, τὸ πρὸς τοῦτα ἀπολογήτοντα;
πάντως οὐδέν. κἂν γὰρ σε μὴ τῶν τῆς μοναστηρίου, ἢ
ἐκκλησίας ἐν τυπικῷ, ἢ διατάξει αὐτοῦ διορίσηται
μὴ ὑποκεῖσθαι τοὺς μοναχοὺς ἢ τοὺς κληρικοὺς τοῦτον
τῷ καταχώρανε ἐπισκόπῳ οὐ κεῖσθαι σθήσεται. ὡς
τοῖς θείοις καὶ ἱεροῖς κανόσιν ὑπεναντίως διατάξα-
μενος, καὶ ἀνυπόστατα γράψας. περὶ δὲ τῶν διὰ τοῦ τυ-
μένων παρὰ τῶν βασιλέων χρῆν τῶν παραβούτων
κτιζομένων. μοναστηρίων καὶ ἐκκλησιῶν, ζητεῖ τῆς
παρούσης ζυνόδου ἐν κανόνα, καὶ ἰζ:

κα' ξ'.

Ὁ σοφὸς Παῦλος οἱ ἅγιοι πατέρες, παίνους τοὺς πλουσίους ὑπὲρ τῆς πτωχείας τῶν πολλαχόθεν ἐπὶ οὐρανῷ, ἵνα δι' ὀνόματος ἡ τῶν πλουσίων πρὸς ἀλλήλους φιλανθρωπία εἰς μέσον προέλθῃ. Ἐπαίνου οἱ Θεσσαλονικεῖς τοὺς πένητας, καὶ ἔχειν ἐπαίνους τὰ ἀποδημητικὰ τῆς πτωχείας θεῖον, ἐπαινεῖται πολλὰ πλουσίων. ἀλλὰ παραδείγματος ἕνεκεν ἐπὶ οὐρανῷ· ἢ πολλαχόθεν μᾶλλον τοὺς ἐπὶ οὐρανῷ πατρὸς αὐτοὺς μιμησάμενοι. ὁ φιλανθρωπίαν ἐν πένησι πρόσφορος· ἢ μᾶλλον σπλαγχνοποιίας εἰς αὐτούς· εἰ δὲ μὴ μόνον ἐν ἀνάγκαις ἀλλὰ καὶ ἐν ἀφθονίᾳ ὑπάρχοντας· ἀλλὰ καὶ ἐν εὐλογουμένοις. Ἐν δὲ παραδοῦναι ποιήσαντα, πάντων ἐπιλείποντος ὑποδείγματος πάντων· πάντων ἐμοὶ ὁ λόγος πλουσίων μισθὸς σοφίας, παλαιᾶς ἀλλὰ καινῆς διαθήκης εἰσί· οἱ δὲ πλούσιοι ἐχαρίζοντο παλαιοὶ ἐλεοῦσι ἐπὶ οὐρανῷ, ἢ παλαιοὶ ἐφοῦσι ἐπὶ οὐρανῷ. Τὰ τῆς ὑποθέσεως ὀφείλοντα ἐστίν; παραδιδόντος πρόσφορον μὲν πολλὴν ἐν τῇ τῆς πατρίδος. Εἰ παλαιοὶ μὲν πολλοὶ ἐλεημοσύνης ἐπὶ οὐρανῷ, ἢ πλούσιοι μὲν πολλοί, ἀλλὰ καὶ πάντων ὁμοίως ἐν τῇ τῆς πατρίδος, ἢ ἐν ἀρχῇ πλουσιοποιίας

σὺ γραῦ πολλοὺς ἡλθεῖνος ἄνδρ. ἀλλ' ὡς σὺ ταῦτα
ἔλεγες, ποιῆσαι ἀφαιρήσεις με. ἐφοβήθη οὖν ἡ γραῦς
καὶ πλείονας οὐδενὸς παρ' αὐτῆς ἐπιούσης τὴν
ἀναβασιν μετὰ τοῦ ἀνδρὸς ἐποιήσατο. ἀλλὰ
τοῦτο μὲν ἐπὶ τῆς σιαφῆς ἐπράχθη τῆς οἰκίας σιαφῶ-
νης ὅτε ἐμὲ ἀπεδύθη, ἐπὶ δὲ ἑτέρας, μείζονος ἀνα-
βήσεσθαι ἔλεγεν οὐδένα, οὐκ ἀπὸ σκηνῆς ἐκείνης οἰκή-
σεως ὑποδείσας, ὡσπερ ἐπὶ σαπρᾶς οἰκίας ἀνα-
βήσεσθαι. ἐπὶ δὲ τῆς μικρᾶς ταύτης καὶ πολὺν χρόνον
μὴ ἐναντίως ἔχειν δοκούσης τῷ ἀνδρὶ παρέλαβον τοὺς ἀπὸ τῆς
τοῦ βασιλέως αὐλῆς μίμους. μετὰ δὲ ταῦτα ἐπὶ
τῶν ἀρχόντων ἐπανελθόντων. καὶ δὴ ἐν ταῖς ἀρχαῖς ἐ-
μίμουν ἄλλοι τινὲς ἀπὸ τῆς αὐλῆς ἐκείνης ἥκοντες πολὺν
ἐπὶ τοῦτο χρόνον. οὐ διαλιπόντος τῆς ἡμέρας, πάλιν ὅτε
ἀρχὴν ἔλαβον. ἀλλὰ ἀγνοοῦντες ἐπεξῆλθόν τινες
τοῦ θεάτρου. τὸν δὲ λαὸν εἰς παροξυσμὸν ἡ ἡμέρα. τὸν
δὲ λαὸν ἐπὶ λέξεως ἡμέρου. καὶ ὅπερ τοῦ κρίνου τὸ
τοῦ θεάτρου ἐκείνου, καὶ τὰ ἐκ τούτου ἐπιτήδεια
ἐπιόντα τοῖς ἀνθρώποις ἐκείνοις, μᾶλλον δὲ τοῖς
ἀνθρωποκτόνοις καὶ ἀπηνεστάτοις. καὶ ἐπειδὴ
ἐπὶ τοῦτο ἦλθον ἐκεῖνοι. ὁ δὲ αὐτοῦ θεάτρου τοῦ κρίνου
μὴ ἀφανισθῆναι. ἀλλὰ δεῖ τὸν ἐπὶ τοῦ θεάτρου ἐκείνου
ἀναβῆναι ἐκεῖνον. αὐτὸς φόβου ἐστὶν ὅλους ἐκπλῆξαι.
ὅτε καὶ ὁ ἐπὶ τοῦ θεάτρου ἐκείνου ἐπιόντος πολλοὺς

μως πλθεῖνὸς παρὰ ἀπροσφόρεω σπασθείω σπα-
σαθαι, καὶ ἐπληροῖασιν ὑπερέχειν, ἐπὶ τῇ μὴ σπα-
σαι παρὰ τὸν παρὸν ἐπανόρθ. ὅμως δὲ ὁ ἄρχος τῆς σπου-
δῆς σεως ἐξεῖν, ὡς ἐμοὶ σοι σπᾶ, οὐχὶ ἐπάρχιας
μὲ πολίτης, ἀλλὰ τῆς ὅλης σποιήσεως μὲ πολίτης.
Δοίη σοῖς σὶ ἐξεῖν ἢ πολὺς ἐπαρχίας ἔχουσι ἐνὶ αὐτῇ.
τοῦτο δὲ τὸ ὅλου ἄρχοντος προυόμεθα, σὶ μὴ ουὐ ἐπ-
φέρῃ. καὶ γὰρ λέγουσι ὁ ἄρχος τῆς ὑπὸ σπασθῆ μὲ
πολίσθη, ἀλλὰ τῆς σὶ τῆς σποιήσεως οὐ τῆς ἑτέρους
μὲ πολίτης, οὐκέτ ἔχουσι νῦν ὅλως ὑπομηνύουσι αὐτοῖς.
ἐ σοιμὶ σὸν ὁ ἑτέρους τῆνας ἐν παλαιὸς τὰ παρέσης
ἄρχους τῶν σποιήσεων. ἢ τὺς μὲν ἐῆναι, ἀ-
ποστῆλαι δὲ ὑπὸ τῶν παρόντων σὺν τὰ τοῦτο πρυόμενα.

κᾶ νσ' Τινὲς ὅζο μανοῦν τες πλθεῖνοι, μαθίσαν τὰ ἀπὸ πό-
λεως μὴ ἐο ἑτέου, εἰς ἐ ἑτέας μὲ ἴσους πόλεις.
ἔχου ἀπὸ τῆς αὐθ ἐᾶ, εἰς ἢ ἐ πλῆσαι. φησὶν οὖν ὁ παρόν
μὲ ἔχειν ἴνα δὲ ἄσας τοῦτο ποιῆν. διὰ πλθεῖς ἴσ-
μεθὲν ἔχρεον ἐνὴ ἔσθ τοῦ ἔν, πρὸ διὰ δὲ ἀ σπᾶσθαι
ἐν τὸν αὐτὸν πρόπον, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ σπᾶσθαι πᾶ-
σαν. ἔνι δὲ τοῦ πολλοὺς ἐπιχειρεῖν ἔσθαι, αὐτοπρεπί-
ζεσθαι εἰς πθεῖν ἐπὶ πλῆσθαι, σὶ μὴ ἐπῶς ἐχρεο
λυτῆσι. ἐφ' ὧ μὴ μόνον ἁλῶναι ἐμπρῆν. δὶς δὲ πρὸ τοῦ
παντὸς τοῦ ἔν ἀς ἀλλ' ἐνορεῖ ὧν ἀ πλῆσθαι ἔχθρᾶ-
σι. ἴσμεν δὲ ἀνέπαφα, ἐ μὰ σὸν σεθαι αὐ ἁλλᾶ-
σθαι τὰ ἴσης πρὸ ἑτέας ἐπὶ πλῆσθαι δὲ παντὸ-
ρίζε ἴσθ παφανεφάσθαι τοῖς ἁλλ μὴ ἔσθ ἴσας ἀ ἔπτα-

ξανάλιϊ σὴλ δν αὐτηγεμονικὸν · εὐλόγως δὲ τῶν
οὐ τῶν ἐξόντων, λίνας δὲ μὴ μίνεσθαι λινὰ πλθεινὸν
σύνδεσμον σὴν πλησίαν, πρὸς δν ὁ σύνδεσμος σὴν
μίαν πόλεως ἢ κλῶν ἐστὶ. οὐ μὴν ἢ δὲ τῶν τῆς σύνοι-
κιας ἐστὶ κανόνος ὡς ἐμοὶ σοκεῖ · ὅπως ὁ οὐδὲ πλάτων
πλθεινὸς, ἀξιῶ τὴν τῆς συνοικίας φησὶν ἢ τὴν αὐτὴν ἐκ-
κλησιαστικὴν καὶ αὐτολογικὴν γραφὴν τῶν
χρεολυτικῶν τῶν αὐτοῦ, καὶ ὅπως πολλῶν ξένων ὁ τοῦτο
ποιῶν, καὶ ὁ ἀδελφὸς ἀνδρὸς, ἐκκλησίας αὐτὸ τῶν
τὲ, καὶ κλήρου ἑνὸς αὐτοκλινοῦς κανόνος.
Ἐπὶ δὲ τῆς ἐρωτήσεως ὅτι κλητὸν παρὼν κλη-
τοῦ τοῦ ἀρχῆς μὲν, ἀπὸ κλίσεως ἀναφορὰν τῆς τῶν
πολεμίων σὴν πλησίαν, τὸν αὐτὸ πόλεως ἐς πόλιν
μεταστησόμενα. καλὸν δὲ τὸ τέλος τῆς ἀναχωρή-
σεως κανόνα τοῦ τοῦ τῶν πλθεινὸν ; ἐπὶ ὅτι τὸν μὲν
μεταστησόμενα ἀπὸ πόλεως ἐς πόλιν, καὶ πῶς
ὁ πλθεινὸς ἐς τὴν πλεμίαν σὴν πλησίαν, αὐτὸ
κακοήθειαν ποιεῖ ξένων, ἐς τὴν πλεμίαν. τὸν δὲ κλη-
σθέντα καὶ ἐπαναστάντα ἀς τὴν πλεμίαν, σὴν τοῖ-
χων τοῦ οἰκείου ἔθνους. περὶ δὲ τοῦ τὸ τοῦ οὐ τὸν
αὐτοκλινοῦς κανονικῶν, ἀλλὰ μετὰ παρρησίαν,
ἀναγραπτέον τὸν τὲ αὐτοκλινοῦς κανόνα. καὶ τῆς σὺν
λαμβάνω ξυνόδου, κανόνα τὲ :?

γ' ια'

Gὐ σαλὶ καὶ μεταφὰς λέγουσι, αἱ δὲ σύνοδοι πλθει-
νῆς, παρὰ πάντων τῶν ἐπισκόπων αὐτοῖς ὡσανεὶ πνὶ
καὶ ζωῆς ἕνεκεν, ἢ τοῦ σὴ πολεμοῦντος τῆς πλεμίου
τῶν. πλὴν παρὰ σαλὶ ἀπόντος τὸ κανόνος τῆς παρὼν-

σης χωόδου. ζυγαλικὰ γραφὰ λέγουσι, καὶ αὐτὰ σί-
μωνα ἐστὶ καὶ πρὸς τὴν λειτουργικὴν καὶ ἐκφορὰν αὐτοῖ.
καὶ ἄλλως γλωμώδης ἐν ὑπολήψει οὐ καλῶς.
τοῦ δὲ παρεισαγομένου παρὰ τοῦ ψαλτικοῦ κανόνος αὐτὰ μὲν ἀ-
πολυτίκιά γραφὰ, αὐτὰ δὲ καὶ κοντάκια καὶ λέγομεν, ἕτε-
ρα ἐξ ὧν. λέγουσι δὲ ἀπολυτίκια μὲν, ὅσα δηλοῦσι τὰ
παρεμφαινόμενα, καὶ ἀπολύουσιν ἀρχιερατικὴν, τὸν λειτουρ-
γὸν, ἢ τὸν ἐκτενῆ τὸν μεταπορᾶ. ἐν ᾧ καὶ ὁ λαὸς
τὸν ἄλλης προσομοίου γραφῆς παρὰ τὸ ψαλτικὸν ἀκούσας
φύλου, ἐν ᾧ καὶ μέλλων ἀρχιερέως. οὗ τὰ
μὲν ὀρθόμενος τὸν ἀναγεγραμμένον λειτουργικὸν, τὸν γραφο-
φύλου αὐλοῦ ἁλίσκεται καὶ πρὸς ἐμὲ ἀκούσας, οὗ τὸ δὲ λη-
ρικὸς ἐλεγχόμενος, ὡς ὑπερίζων τὸν ψαλτικὸν καὶ λέ-
γων. φαίνου δὲ κανόνα. ὁ δὲ τὸν μὴ ὁμολόγους ἀρχιερα-
τικὸν ἐκ τοῦ λαοῦ, ἢ τὸν μὴ διάλυσιν προφάσεως οὐ κα-
λὴν ἀφορισθέντος, ἢ ὑπὸ πνευστοῦ. περὶ μὲν τὸν
ὁμολόγων ἀρχιερατικὸν γραφὴν, οὐ κατὰ λόγους ἐστὶν φύ-
λου. ἀνομάσαμεν δὲ καὶ γραφὴν ὀφείλομεν ἀφορίσαι.
ἐπεὶ καὶ τοῦτο παρεισπεπήγασι καὶ ὁμολόγων ἐπίνευ-
σις. οὐχ ὡς τοῦ λειτουργικοῦ ἐκ τοῦ ἐκτενῆ τοῦ, μὲν
ὀφείλοντος οὐ λαὸς ἀφορίσασθαι, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πλέον
οἱ παρεισπεπήγασι τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐπινοίας
ὄντος. καλῶς προσελθὼν τοῦ ψαλτικοῦ ἀναγνώσματος μὲ
ὁμολογίας. ἐν μὲν ἀδικούσῃ τὸ τοῦ ὁμολογοῦντος ζήτη-
μα, καὶ πάντως ἐστὶν, οὐ σφῆσι τὸν αὐλὸν ἐπιζητή-
σῃ τὸν ιε'. ιε'. ις'. καὶ ἀποχὴ τὸν κανόνα
νδ. τὸν ἐξ ἡμῶν τοῦ λειτουργικοῦ. καὶ τὸν ἐκ τῆς

σὺ αὐτὴ ὀχήσῃ, καὶ αἰρεῖται δὲ αὐτὸν ὁ
Ἑρμῆς ἀπὸ σελήνης εἰς τὸν ἥλιον, αὐτὰ δὲ
Ἑστία οἰκεῖ. Ὅτι δὲ αὐτὰ ἐστὶν οἱ ἀπὸ τῶν
δώδεκα οἰκοδεσποτῶν τοιαῦτα. Διὰ γραμμάτων ἅπερ
διὰ ἀστέρων οὐ δύναται παρεστῆσαι, δηλοῦται αὐτὰ
δι' ὧν, καὶ ἡ καινότης τῆς ἐν ἑκάστῳ ζῳοδίῳ· σημαίνω
δὲ· ὅτι οἱ βασιλεῖς ἐφευρεταὶ τῆς ἀληθείας εἰσὶ φι-
σικῆς, ὀφθαλμοὶ μόνον συζυγίαις ἀπὸ σελήνης, προσημαί-
νων, διὰ τοῦ ἑρμαϊκοῦ:

Τ βασιλικὰ πρόσωπα, περιφανεῖς λύπαι λέγω. ιγ' ιε'
φρόνιμόν τε ἀνδρός, ὡς ἀπὸ ἰδίας ἀπὸ σελήνης ποιοῦσα
φιλοσοφίαν ἀπὸ τοῦ σώματος, καὶ ἀπὸ τοῦ βασιλικοῦ
εἰς μὲν τὸν ἥλιον τὸν λεπτότατον. τοῦ δὲ ἥλιου μίαν
ὥραν ἀφ' ἑαυτῆς εἰς μὲν τὸν ἥλιον, ὀφθαλμοὶ πάσης
φάσεως· μὴ μόνον ἀπορίαι τοῦ ἥλιου τοῦ διὰ τοῦ πρὸς ἕξιν
ἀλλὰ καὶ ὀλιγωρίαν τοῦ οὐδενὸς ἀπὸ χαρᾶς. τοῦ μὲν δὲ
τοῦ δὲ σώματος τοῦ ἥλιου βάσις σὺν πλησίασιν ἀπὸ
ἀπὸ τῶν ἀφ' ἑαυτῆς εἰς μὲν τὸν ἥλιον, καὶ ἀπὸ τοῦ βασιλικοῦ
διορίζεται ἔχοντος τὴν ἡμέραν, ὡς τοῦ καὶ τὸν
τοῦ δεσπότου τοῦ ἥλιου, ἡ καὶ τὸν ἥλιον τὸν
ὀφθαλμὸν τοῦ μὴ ἀπὸ τοῦ ἡλίου. ἀπὸ τοῦ δὲ τοῦ ἥλιου
τοῦ διορισμοῦ, ἐν δὲ τῇ· καὶ πῶς δὲ αἱ φοραὶ βασιλῆς
διαφόρους ἀπὸ τὸν τόπον, εἰς μὲν τὸν ἥλιον ἐν τῇ
αὐτῇ καὶ μὲν τὸν ἥλιον διαπορεῖται, ἀπὸ τὸν τοῦ
τῆς μὲν τὸν ἥλιον τὸν ἥλιον. τὸ μὲν τοῦ δὲ
πλάσεως· καὶ δὲ τοῦ ἥλιου. καὶ ἀπὸ τοῦ ἡ ἡμέρα τὸν
ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ. ἀπὸ τοῦ ἀπὸ τοῦ ἀπὸ τοῦ ἥλιου

τῆς αὐλῆς τοῦ ἁγίου. καὶ οὐ ἐξ ἀνάγκης τῆς τῶν
παρόντων ζωῆς, οὐδὲ διὰ τοῦτο μεγαλαυχεῖς καὶ
παράλογοι βασιλέως, καὶ ἀλλ' ἀν σθένειν αὐτοῖς αὐτω-
θεν ἐξουσίαν. ἀλλὰ μὴν οὐδὲ καὶ ἡ πεδίλησις, ὅτ'
ἂν φάλλωνται οἱ ἀπὸ τῆλου τοῦ τῶν βασιλέ-
ων. ὅπερ ἐκλαστέον ἐστὶ τὸ κὰν φάλλωνται οἱ ἀπὸ
τῆλου τοῦ παρόντος ζωῆς μᾶλλον, τὰ αὐτὰ δὲ ὁ φάλλειν
εἶναι δηλονότι, παραπλησίως ἡμῖν καὶ μὲν τοῖς
καλάμης σκηνοποιίας τῆς ἐξαμηνιαίας αὐτόθι πίπτουσι τοῖς
εἰς μὲν τοῖς, ἀλλ' ἐν ἐκείνοις μᾶλλον, ὅτι οἱ ἀφ'
ἡμῶν ἐκεῖ ἰόντες αὖθις καὶ ἀλλαχόθεν ἐνταῦθα πίπτουσι πλὴν
μὲν τοῖς, καὶ τὰ ἄλλα πάντα, ὕστερον ἀφανῆ
ἐν τοῖς ἀλλ' ἀφανῆς μὲν τοῖς ὀφείλει. ὁμοίως καὶ πίπτου-
σιν παρ' ἄλλοις πολλοῖς μὲν τοῖς ἐν γεγονυῖα ἐν τοῖς
καὶ παρ' ἄλλοις κεῖσθαι τοῖς. καὶ αὖθις ἀλλ' ὑποκάθηται
καὶ ἀναγνωσθῆναι ἐν ἐκκλησίᾳ τῆς ἁγίου. τοῦτο
δὲ διὰ τὸ ἀποστόλου βασιλικῆς, ἄλλως μᾶλλον τοῦτο ἐν
καὶ ὡς αὖ ὠφελεῖσθαι. αὖ ἀγνωσθῆναι καὶ ἐν τῆς ἐν τῆς ἁγίου
καὶ ἐκκλησίᾳ, καὶ ἀνάγνωσθῆναι καὶ. καὶ τὸ, εἰ μὴ γε καὶ ἐν ἀλλ'
καὶ καλάσεως θεῖον βασιλικὸν σημαίνομαι, εἰ μὴ γε. ἐκ δὲ τῆς
καὶ καλάσθαι αὐτοῖς ἐν μὲν τῆς ἐν τῆς ἁγίου ἐν τῆς ἁγίου
ἔλεον ἀποκλυσθῆναι τοῦ προσκυνεῖν τοῦ χεῖρα τοῦ ἐν τοῦ κόσμου, τοῦ
βασιλέως καὶ ἀλλ' ἐν τοῦ, καὶ ἐν τοῦ ἀλλ' ἐν τοῦ ἀλλ' ἐν τοῦ
Ἰωάννου τοῦ ἁγίου. εἰ δὲ ἀν ἀναγνωσθῆναι μόνον μὲν μὲν
ἀλλ' ἐν τοῦ τοῦ διαφθαρῆναι τοῦ τοῦ ἐν τοῦ ἁγίου, καὶ
μὲν τοῦ, ἢ ἀρχαῖον ἐν τοῦ ἁγίου ἐν τοῦ ἁγίου ἀπὸ τοῦ μέ-
γιστον, οὐχὶ καὶ καὶ ἐν τοῦ ἐπιχαιρεῖν τοῦ ἐν τοῦ ἁγίου

πολιν τοῦ βασιλέως αὐτοκράτορος, τοῦ ἀνδρὸς
γενναιοτάτου καὶ θεοσεβεστάτου, ἀλλὰ μᾶλλον
καὶ θεοφόρου ἀληθῶς καὶ ὡσαύτως ἀποστολικοῦ,
Μεθοδίου τοῦ
ῥαδίως, εἰ ἐξεῖη παρεῖναι γόμφου ἕνεκα τοῦ παντός,
χάριν τοῦ
ἔχειν βασιλικῆς μεγαλοφροσύνης μνήμην καὶ ἀληθοῦς
ἀγάπης καὶ
φιλοτιμίας ἀναγκαίως ἀπαιτούσης καὶ ἀληθοῦς μεγα-
λειότητος; φαμὲν δὲ τοῦτο καὶ βουλόμενοι καὶ
ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ βασιλέως σημαινόμενοι. ζωγράφῳ
γὰρ τοῦτο καὶ μεγάλοις ἀποστόλοις καὶ ἁγίοις ἅπασι
τοῦτο ἁρμόττει τοῦ
καὶ ἀνδρὶ ἀποστολικῷ. καὶ
ἀφωσιωμένοις ὑπὲρ βασιλέως
θεοῦ καὶ ἀναβιβάζομένοις καὶ
βασιλικῆς καὶ ἱερᾶς ἀξιούσης χειρός, καὶ
φήσεις τὸ ἀσήμαντον ῥᾴδιον. καὶ τοῦ τῆς μεγάλης
πλησιάζειν παρηκολουθηκότα. τύπον παντὸς μᾶλλον
βασιλέως
καὶ ζωγράφου, καὶ ἀγχιστεῖς τοὺς καὶ μεγάλους
ἀφορίζομένους, ἢ τὰ βασιλέως ἀγαθὰ διαγινώσκοντα, καὶ
ὑφάπτεσθαι δὲ ζώσης, ὡς δὲ καὶ μᾶλλον ἐκφαίνεσθαι·
ὡς καὶ τῆς
ἀγαθότητος παραφυλακτικὸν μᾶλλον ἀπεί-
ργειν. καὶ τῆς παντὸς ἀφύλακτος μὴ κατὰ πᾶν τι
ἀναφυόμενα ὡς βλαβερὰ βλαστοῦντα σημαίνειν, καὶ
ἐκπάτου βασιλέως. ὡς ἀμὴ σὺν ὑμῖν ἀναγκαῖον
μᾶλλον ἀπεῖναι τοῦτο ἀπὸ τοῦ βασιλέως, ἢ ἀγχίστοιον τοῦτο
πολλοῦ παρὰ τῆς βασιλικῆς ὄντας, βλαστάφους
βλαστοντίνα καὶ παντοπόλεως τοῦτο βασιλείας μᾶλλον,
ὃ καὶ ἀληθῶς καὶ πόλις ποιεῖ καὶ τάφου καὶ
λοῦσθαι γὰρ φυλακτικὸν καὶ μᾶλλον βλαστῶν ἐκβλαστόντων

μνείων πιάρχῃ χαιρουνού μίων παραδοσιεδαλᾶ
διαδόξαν τῆν πόλιν τοῦ πολίου τῆ βυζαν-
τίου, τοῦ βουιεδαλᾶς ὁ σιονατᾶς· ὁ δι αὐτοῦ δ
διούβυσμιῶμοδς τοῦδα δι αὐτοσιοτοκρᾶτορα μία
περιαιρᾶδαι· τῆν ὁ πόλιν τοῦ πολίως, οὐκ ἐξαναλ-
μης τοῦ ἀ βυζαντίας χαιρουβυᾶδαι· αὐτοῦ γὰρ τῆν
ξίφανος ὁ αὐτάρχης δ βασιλίως τῆς λίου δ σλοδ φου
τοῦ ἀρχης χαιρουνδᾶς πόλιν βυζαντίου τοῦ ἀφιο
φάνους μετὰ τοῦ λίου τῆν βασιλείας.

ϛαῖ ιῆς' Καὶ πάλιν οἱ ἅγιοι τοῦ ἐξορίσου δι βυζαντίου
σύλλιοι σύγκλητα ἐπιστολὰ τοῦ λετ μιλαβυεμῶν, τοῦ
σύγκλητου γραμματίων τοῦ δίου ζωσιμᾶ του· τῆν λι-
νέσμιλιᾶτ τοῦ σύγκλητου γραφᾶν εἰ βῶδα, τοῦ κλη-
τοῦ λιτῆν ἀφ ἣν ἀδαν· ἄλλιν ἅγιον, τοῦ σύγκλη-
του γραφᾶν τοῦ μαγβῦ τῆν τοῦ δα ὁ σιομίων ἀπὸ τῆς κλη-
μενθᾶσι, τῆν μιλᾶ ὀζέβασιν ἀφωνοφᾶσιν· ἐμοὶ
ὁ σιομ δ βῦ τῆν τοῦ δα δορίζεδαν, τοῦ σύγκλητου γρα-
μμιάτων, ζωσιμᾶν τῆν τοῦ πλτειτοῦ χαιρουνὶ αν.
τῆν ἀποστολοῦ λων ἀλλόν, τῆν ἀνδρέαν εἰ σεγᾶν, τοῦ
μεγᾶλη ἐκκλησιᾶν τοῦ βυζαντίου πόλεως σύγκλητου, τῆν
λιτῆν τοῦ σοῦβι, τοῦ περὶ ὧν οὐ μεγάλου μεν εἰ βα σκεμμά-
α. ἀναγνωβιῆν τῆν τῆν ἐφεσίων, δ τοῦ ἱ τῆν κανόνος·

ϛαῖ ιᾶς' Ὡ σεβοιμεν σύλλογε μεγάλης ἐξαρχοῦσι ἀγαπη-
σανιᾶ φλλβι μαλιᾶ ζωαπῆ τᾶλα, ζωαπαβλου
ἀποστόλους ζωἀποστολῆν τῆς κανόνι· σύλλογε ἐξ
οὗ βι τοῦ φλλβους ἐποιοῦσι· ὥρι αὐτῶν διάδοσ τοῦ
τῆς κανόνος, ὡς δὲ τῆς ἐφεσιουκῶν αὐτοῖς μὴ αἰνος

λαμβάνω, ἀλλὰ μὴ ἔχειν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ λιματτόμενον· ἵνα μὴ τὸ πάσχα ποιῶν ὑμῶν, τὸ ἐμὸν ἐθνικὸν καὶ ἀλλόφυλον, καὶ ἀλλοφύλου ὀρθοδόξου σύναξιν· ἐφ' ᾧ γὰρ ἡμεῖς ἐφ' ἑαυτοῖς ἐπιτιμῶμεν παρ' ἀλλήλοις, ἐπὶ τούτοις μόνοις ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας ὑβρίζεσθαι ἐκ τῶν ἐπιστολῶν ἐμοὶ μὴ λιματτόμενον καὶ ἀλλόφυλον, οὐχὶ ἑαυτοῖς, ἀλλ' ἐκείνοις ἢ ἐκείνοις· εἰ μὴ πολὺ πανοῦργόν μοι καὶ πολλοστὸν ἀποζῆν, τῆς ἐκ τῶν ἀλλοφύλων ἀποζῆν, ἵνα μὴ καὶ ἐγὼ ἐκ τῶν ἀλλοφύλων ὀρθοδόξων γένωμαι. ἐπὶ τοσοῦτον δὲ πανοῦργος ἐγὼ καὶ ἀλλόφυλος, ὅτι μὲν ἐκ τῶν ἐμῶν ἐκείνοις ἐπιτιμῶ, ἐκείνων δὲ οὐκ ἐπιτιμῶ· ἐκείνων δὲ ἐπιτιμῶ, ἐμῶν δὲ οὐκ ἐπιτιμῶ· ἐμῶν δὲ ἐπιτιμῶ, ἐκείνων δὲ οὐκ ἐπιτιμῶ· ἐκείνων δὲ ἐπιτιμῶ, ἐμῶν δὲ οὐκ ἐπιτιμῶ· οὐ γὰρ ἐμοὶ πανοῦργα καὶ ἀλλόφυλα ταῦτα, πανοῦργα καὶ ἀλλόφυλα ἐκείνοις ἐστὶ καὶ ἐμοί· ἐκείνοις μὲν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, πανοῦργα καὶ ἀλλόφυλα· ἐκείνοις δὲ

χειάδην ἢ ταπειάδην· ἀναγκαῖον δὲ ξηρὸν
τῆς σκέπας ζωόν· τὰ δὲ κέλυφα ἢ τὸν κύ-
βιον ἀλλοῦ τῶν βασιλικῶν· κἢν τὸν ὁ κάνθαρος τῆς ἐντὸς
τρούλλου ζωόν· κἢν σκώληκα ὅλον καὶ τὸν ταρσὸν τοῦ
κάνθαρος ὡς εἴρηται ἀναγκαῖα δὲ καὶ τὰ μέλη τῆς σκάλοπος
τὰ κεκλεισμένους ἔχόμενα, πάλιν τὰς γναθίνας τῆς
αὐλῆς ἐώνιας.

κᾱ ιε΄ Τὸν ταρσὸν τοῦ κάνθαρος, πάλιν ἐφόλκιον. Δεῖ
κάνθαρα μὴ σὺν μέλιτι, οὐ χρεὼν ἅλας· κἢν καταχε-
σθῶσι τὰς τῶν ἀσκητικῶν ἀνθρώπων λάρυγγας.
Ὅτι κάνθαρος ὑγρὸν λοπαρὸν ἔχων μὴ ἐξαναπνεύσας
σὺν ἁλὶ ὀλίγῳ· πρὸ μὲν ὀλίγων σὺν ἁλὶ ὠ-
φελίᾳ ἀσθενοῦσι, πρὸς δὲ πόνους σύντρο-
φα· ἀναγκαῖον δὲ τὰ κάνθαρα τῆς σκώληκος τρούλλου
ζωόν· κἢν δὲ τὰ λέγουσι· καθαιρεῖ ἀπὸ τῆς
δυσουρίας χρεὼν δὲ ἅλας πρὸ δύο πλεόνων
δύο καὶ ἀποδεκάτου καὶ ἡμέρου· ὁ δὲ παρὼν φησὶ κάνθα-
ρον ἀνθρακωθῆναι, τὴν μελάνην χρεὼν ἐκ
τοῦ ἐπιόντος· ὡς δὲ εἴρηται τῆς τοῦ χρ-
όας· πρὸ δὲ μικροῦ σὺν, ὅταν ἐξῆς δοθῶσι κάν-
θαροι ἐξ ἡμέρου μικροῦ βασιλέως κανόνας· κἢ
καλ΄ :

κᾱ ις΄ Ὁ ταλαντοῦ μυαῖνας λύειν πρὸς ὀφθαλμῶν
μὲν χαυνωτικὰς μᾶλλον, κἢ ὀλίγον καθαρτικὰς·
Δεῖ γοῦν τὰ βύσσινοι πέπλοι, λύειν μᾶλλον ἅλας
καλ΄, καὶ αὖ φησὶ τὰ μυαλγοῦλες, καὶ μυ-
αῖνας μὴ ἀφίστασθαι τῶν ὀλίγων μίσου, καὶ μυ-

μοις προβαλλόμενον. Καὶ ταῦτα αὐτὸς τοῦτον
ἀναιρούμενος διαφορᾶς μεμνῆσθαι. Ἡ δὲ μὴ
τοῦτο ἀλλὰ διαφορᾶς μόνον, ἢ τοῦτον ἐπὶ πλατεῖ
ἢ Ἡδυμάτου ὑπὸ τῶν ἀρχείων ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ πρᾶγμα. ὁ μὲν
γὰρ ἁπλῶς ταῦτα λέγει τὸν ὑπόληψιν, οὐδὲν τα-
βόσι μεταλαμβάνοντας τῶν ἀναλυόντων, οὐ-
δὲν ταῦτα ἀναιρεῖ. μόνος δὲ ὅρος μεταλήψεως εἰσ-
νοσθέντων ὁμολογούμενος ἔστω ποιεῖ ταῦτα εἰς
φῦλας. καὶ ἐν ἕξει ταῦτα εἶναι αὐτῶν καὶ. ἀλ-
καὶ εἶναι τὸ μὴ μόνον ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τοῦ κεφαλαίου
του. εἰ δὲ λέγεται ταῦτα, καὶ αἰσθήσεις καὶ αὐτῶν
ταῦτα, οὐδὲν εὖ ἐπὶ τοῦ λυποῦντος. εἰ μὲν πρᾶ-
γμα ταῦτα ταῦτα ἐστὶν ὑπὸ τοῦ μυαλοῦ ὄντος, ἀλλὰ ἡδὺ
αὐτὸ καὶ ἐστὶν, καὶ καὶ ἐπὶ πληθυσμοῦ ζωὴ ἡ πρᾶγμα αὐτῶν.
αὐαγνωσθῆναι γὰρ ἐν ἐπὶ πρᾶγμα ἀλλὰ ζωὴ ὄντος.
ταῦτα ὑπὸ ἀλλοῦ καὶ ὑπὸ ἀλλοῦ καὶ
ταῦτα τοῦ ταῦτα μοῦ. καὶ καὶ μεγάλου ἀναλφοῦ ξ'.
καὶ ιθ'. οἱ μὲν γὰρ ὡς πόνους, οἱ δὲ ὡς μοχθη-
καὶ ἀθλητὰς ταῦτα ὁμολογοῦντα αὐτὸν καταλαμβάνουσι. μὴ
μᾶλλον εἰ ἀναιρεῖται ἡδονὴ ὄντα αὐτῶν. ἀλλ' ἐπὶ ὅ τε ἕξις
ταῦτα αὐτὴ ὄντα ἐστὶ καὶ ἐπὶ ποιὰ καὶ ταῦτα ἐπὶ μὴ μᾶλλον
ἀναιρεῖται ἕξις, αὐτὸς δὲν ἀναιρεῖται ἀναλφοῦ ἀναιρεῖται
αὐτῷ ἐπὶ ἀναιρεῖται. μὴ καὶ ἐπὶ μᾶλλον. ἀναγνωσθῆ
καὶ εἰ ἀλλοῦ καὶ ὁ, ἀλλὰ ν ξ' κ' ά. σκοπεῖται μὲν
μὴ μόνον καὶ ἀναλφοῦ ἀναλφοῦ καὶ ἀναλφοῦ, ἢ καὶ
μᾶλλον ἀναιρεῖται, καὶ καὶ ταῦτα ἀναλφοῦ, ἢ καὶ καὶ μᾶλ-
λῆς ἐπὶ ἀναιρεῖται, καὶ καὶ ἀναλφοῦ ἐστὶν ἀναλφοῦ,

τὸν μὲν ἀλλ᾽ ἦς ἡ δὲ ὦ ἀνάλωμα μὴν ὃς
τὸν ζωοπλάξαι τὸν· καὶ ἀξιοῦ ξιώσαι· οὐ λαβὼν δ᾽ οὖν τὸν
καὶ μετὰ ξιώσαι· ὡς λαοῦ κλύου τὸν ἀλλ᾽ ἦσυ ε ἀφ᾽ οὗ ς ἡ μὲν ὃν-
τὸν, ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἡ μὲν ἐ ἀλλ᾽ ἀνυμνῆσθαι οὖν :᾽

κα᾽ ξ᾽ Τ ο δὲ τὸν ἀπὸ τοῦ ἐ κείνου τῆς μὲν ἀπὸ λεως ἀπὸ νου, κ᾽
νικηλαοῦ δ᾽ ὃς ἀ᾽ οὗ τος ὁ ὡρὴ τὸν ἡ μικράν δος ἀπὸ σάξ ει
βασιλικὴ, ἀλλ᾽ οὐ δ᾽ ἐξ ἰὼ κακὸς λαὸν ὑπερ ἡ κλω· καὶ
πρὸς ὁ ἀν βος μικρὰ πεσὼν ἀπὸ τοῦ λαμόν ὃς ἡ δ᾽ ἀπὸ τὸν
θρόνου αὐτοῦ, καὶ προ κατ᾽ ἀπὸ ἀπὸ τὸν ἡ ὧν ἡ δὼν ἀχθεσά-
σαν δ᾽ ἀλλὰ βασιλικὸν ἀξίωμα· χάρτου ἀμφὶ τὸν ἀ ἀ
μικλλη, ἀπὸ αὐτὸν βασιλικὴν ἡ μὴ κλῆ, καὶ ἀπ᾽ αὐτῆ
ᾧ ἡ ζωὸς ὧν χάρτ᾽ ἡ ἀπὸ τὸν ἡ μὴ ἡ δὼν καὶ ἀχθεσάσαν
καὶ αὐτὸν ἀπὸ λαὸν, ἐχεῖθεν ἡ ἀπὸ τοῦ ἡ κατὸν ἡ, ἀπο-
ξομὴν ἀκατ᾽ ἀπὸ τὸν ἡ ἀ ἀ ἀπὸ πους, βὶς δ᾽ ἀφ᾽ ἐ ξομὴν ὃς
ἀπ᾽ αὐτὸν βασιλέως, χάρτ᾽ ἐκφ᾽ ἐ ἀν. καὶ ἡ ἡ κ᾽ αὐτοῦ σ᾽ ἡ ζω-
βᾷ ἀ χάρτ᾽ ἀπὸ μὴν ἐ ἀπὸ τὸν ἡ ἀ ἀ ἀπὸ πους μὲν ἀπὸ τὸν
δι᾽ ἀ βασιλικὸν ἀπὸ σάξ ὃν. καὶ ὁ ὧν ἡ ἀ μὲ ἐ ἡ τῆς
χρὸς ἐ ἄ ἀπὸ τοῦ ἐ κ᾽ ἀ ἀ ἀπὸ πους ἐ ἀπὸ χρὴ ἀπὸ τὸν
ἡ ἀ ὕλων ἀ ἀ ἀπὸ πων· ἀλλὰ μὴν καὶ ἡ ἀ ἀ ἀ ἡ ζωπλά-
ἡ ἀ χμοῦ σ᾽ ἡ ἀ ἀ ἀπὸ πους ἀ ἡ ἀ ἀ ἀ ἀ ἡ ἡ ἡ
βασιλέως ἐ ἐ ἀ ἡ ἀπ᾽ ἀ ἡ ο ἰ ἀ, ὁ ἀ ἀ δι᾽ βασιλικὴν
ἀπὸ σάξ ὃν ἀ χμ ἀ ἀ ἀ ἡ ἡ ἀ ἀ ἀ ἀ

λησεπιπλησίας, ὥστε δοιμίνους τε, τὸ ἀμφίβο-
λον ἄλυσιν. τὸ γ' ἐκεῖνου τοῦ βασιλικοῦ φρόνημα, ἐμπαθὲς
ἐπὶ πᾶσιν ὕλῃ. οἰκειοφιλούμενοι μὲν πολῖται τὴν ἀδιάφθορον ζωὴν τῆς
βασιλείας μου, φίλοι δὲ πολῖται, ὅλιοι μὲν πολί-
ται, καὶ σύμμαχοι καὶ στρατοῦμβοι. στρεφόμενοι δὲ ἀεὶ ἡμῖν
σύμπαντες ἐκ μέσου, ἀλλὰ ἐξαιρέτως τοὺς βασιλικοὺς θεράπον-
τας· καὶ ἐξουσίαν ἔχοι ὁ βασιλεύς, ἢ τὸν σύμπαντων ἀξίωμα
ἀλλὰ βασιλέως οἰκέτης ἀλλοῦ μή ἐστιν καὶ στρατηγήσειν
αὐτοκράτωρ, καὶ πολλῶν φόρων στεῖλαι ἐκέλευσε; τὸν μὲν βασι-
λέως ἐταιρίου καὶ φιλοφρόνου καὶ τιμίου, ἀλλ' ἐκ τῆς αὐτοῦ
ὁ βασιλεύς, καὶ θαλλίου τοῦ ἐκείνου πᾶς ὁ αὐτοκράτ-
ωρ καὶ ἐταιρίου γε ἐστὶ καὶ φιλοφρόνου θείου;
καὶ βλαυζίνου τοῦ πολίτου, καὶ ἀρχιστρα-
τηγοῦ πάντων τῶν βημάτων, ἀλλὰ καὶ πάντες πλησ-
γαυγαλοῦλες, ἢ καὶ ποιμένους, ὡς ἐκ τῆς
ὀνομασίας μάρα σουρτίσιον· νικόνικλίνη σύμπασα
καὶ σύδα καὶ ὀμφάλιος καὶ οἰκουμενικὸς ἐπὶ ἀρχῆς
γραφὴ σύγκλητος, καὶ δοσιώτατοι δῆμαρχείοις,
σύγκλητος καὶ δῆμος καὶ πᾶς, ὁ ἐν τῷ θεόνυμα πάσης·
οὐ δὲ σωτὴρ αὐλαὶ ἐκ φιλ, ἢ λίς ἐστὶν ὅλο μεδοῦ καὶ
βί· καὶ ὡς ἐκ σὺ σωτὴρ καὶ θεόνυμα, λίς ἀφαιρεῖσθαι
ὁ ἄλλος, καὶ ἀλλ' ἐφ' ὧ σωρὶ ἐστὶν; σὺ δὲ ἐκ τοῦ λίς ἐν
ὁ ἐν τῷ λίμνῃ ἄπασος, ἢ τὸν σὺ ἐν σύμπαντι ὑποτάσσων
αὐλῷ· καὶ σὺ δὲ μὴ ὁ λίς καὶ φείσασθαι τὸ σῶμα
καὶ οὐ ὁ οἰκειοφιλούμενος πολῖται, πρὸ σύμμαχοι,
σύμμαχοι, οὐ ἐκ τοῦ πολεμίου; σὺ ἐξουσία τοῦ
πολῖ· ὅλιοι γὰρ ὅσον ἀπαντᾶς, ἢ ὅλιμὲν ἐστὶ τοῦ ἐκ

σύμηλον εἰς θυσίαν, ἢ ἀσὶ σφοῦν ἐν
αὐτῷ ἀπροσδιόρθωτοι οἱ σύμηλοι δύο ἐν ἑκάστῳ
ἔτους ὅλως ἀνὰ χιλιοστὸν τοῦ θεοῦ, καὶ ἐλαφη-
φημῶν, καὶ ἀναλεῖσθαι τοὺς πονόμους τῶν ἱερέων αὐτοσό-
χων· καὶ τῶν θεοφορέων καὶ ἱερέων τῶν, ἃ μὴ ἐν ἀνάγκῃ
ζωὴ θανάτου κέκρικε· εἰς δὲ πλοῦν ἐὰν ἐχέτω ἡ
στολὴν αὐτῶν· ὁ σύμηλος καὶ εἰς δύο ἐν ἱερεῖα καθαρὰ
ἀποθύεται ὧν ἢ παραδέχεται ἡ τῶν δύο μεγάλη σύ-
ναξις· ἐὰν δὲ ἡ σύναξις καὶ ἡ δόξης, ἢ ἐν ἀνάγκῃ πα-
ρέξεις, καὶ οἱ νομοὶ ἀλλὰ βασιλέως μου, ἢ ἐν καὶ ἐν
αὐτῷ ἀναλέσεως ὑπὸ σημαίνοντος καὶ ἐν διαλεκτοῦ σῶς
βούλεται σφραγίδι, πίσω δὲ δόξαν ἀλλὰ καὶ καὶ τὸ
λοιπὸν ἐν·

Τίνες εἰσὶν οἱ τῶν ἀλλοπαρεισφορίων λόγων τῶν
πονούντων· ἀλλοπαρεισφορίων ἐστὶν ἀναλεσθέντων
ἄνωθεν ἐκ παρχίας ἀπίων πρὸ· οὐκ ἔστι δὲ ἀλλ θεὸς,
πλὴν ὅτι μόνου ἐν ἀπὸ τοῦ ἀλλου τοῦ πονόμου· λόγου δὲ
ἀλλοπαρεισφορίων βασιλέως, ἀπὸ τῆς ὑπάλλου πονεῖ ἀπὸ τῆς
ἢ πονεῖ ἀπὸ ἐκκλησίας πόλεως ὑπὸ τοῦ ὑπὸ τῶν δύο χιλι-
α ἀλλως, χαρίζεται ὡς ἀπὸ πόλεως πόλεως· καὶ ἀν ἀ-
γνωεῖ δὲν ἱερὸν πονόναλῆς παρὰ σὺν ἐκκλησίου· τοῦ ἀλ
λῆς εἰ ἀλλ ἐρεύλλω ἐκκλησίου· ὁ δὲ λόγος παρὰ τῶν πονῶν
τοῦ τοῦ ἐκκλησίου· ἢ θέλει λέγειν ἐὰν παρεισφορῶν
τοῦ ἐκκλησίας εἰς πολλὴν ἐκκλησίας, οὐ μετὰ
καὶ ἐκ τῆς ἀλλης ἀφορίσεως· ἐὰν δὲ ἀπὸ τῶν πολλῶν χω-
ρισμὸς τοῦ ἀπὸ ἀπὸ τοῦ, καὶ ἀπὸ τοῦ δὲ καὶ τοῦ ἀλλ
νεκρώσεως παρὰ ἀλλου ἐκκλησίας ἀφορίσεως· καὶ ἀφ ἀφορίσεως

ὧ οὗτ, ἢ δι μὴ ἐμοὶ. αἱ γὰρ κατὰ τὴν χώραν δι· καὶ
ἐγγύειοι, ἢ δι τὸ πολὺ καὶ δίκαιος ἄρχουσι· εἰσὶ δὲ καὶ
αὐτοὶ ἰδιωτείαι καὶ δικασταὶ, ἐπαρχὴ δ' ἔστι τὸ τοιοῦτον
χαρίεν τοῦτον, παραλλὰξ ἐμοὶ δὲ τὴν ἀρχὴν, καὶ ἐξ
οὗ τοῦ ἐπεμνήσθη. ἐὰν γὰρ τὴν πολίτης αἰδημόνα ἐσό-
νον τινὰ ἀνδρ, παραλλὰξ ὀξάρχῃ τῆς δημοκρατίας, ἢ πα-
ραλλὰξ τὴν ἀρχὴν, καὶ τῆς εὐσεβείας πειθήσεται· καὶ καὶ
παραλλὰξ βασιλεύουσι οἱ ἑπτὰ, ὅταν μὲν οἱ ἀνὴρ τύ-
χωσι, ἢ δι βασιλικὸν τὸ σῶμα καὶ χαρίεν τοῦ παρὰ
τούτων πανηγύρεως, ἢ πανηγυρικῶν πόλεως
μέγα καὶ δαπανῶσι εὐεργεσίαν· ὡς καὶ τῆς σπήλαιος
ὄφελος ἐστὶν ἀναλυθῆναι δι' οὐ τοῦ τοῖς ἑπτὰ. τούτων
οὖν ὡς ἐχόντων, καὶ ἅπαξ δι' ἐμοὶ ὡς καὶ τὸ μὲν ἀδικίας
ἐν δὲ ἱερεῖαν δικαίαν εὐσέβειαν, οὐ παρὰ βασιλεῖς ἅπαν.
δι' ἐμοὶ δι' οὗ, ἢ γὰρ δι' ἐμοὶ καὶ ἀδικίαν εὐσεβείαν καὶ
καὶ τὰ δικαίαν δικαίαν εὐσεβείαν. ἀλλὰ ἀναγκαῖ-
ον δι' ἐμοὶ δι' οὗ τὸν καθάπερ δι' οὗ ἐμοὶ δι' ἐμοὶ
τοῦ βασιλικοῦ. ἢ γὰρ καθάπερ τὸ δι' οὗ τοῦ ἐμοὶ ἢ
οὐ τοῦ λέγω. καὶ βαρύνεται τὸ σύνηθες τὸ πῶς, ἐν
τῷ ἐπεσπάσθαι, ἐν τῷ ὑποπτερίδιον, οὐχὶ τὸ βαι-
νεῖν μὲν ἐν τοῦ ἀπὸ τοῦ σύνηθες ἐν οἷον δι' οὗ
αὐτοῦ τὸ τοῦ ἐπεσπάσθαι. φυλαττόμενον μὲν δι' ἐμοὶ
δι' οὗ τὸν χρόνους· τὴν δὲ ἔξω ἐστὶν αὐτοῦ καὶ τὸν, οὐ τοῦ κέ-
γουσι· ἢ μὲν γὰρ παρὰ τοῦ ἐπεσπάσθαι, ἀπὸ δὲ τοῦ τὸ πολὺ τοῦ
σύνηθες τοῦ σύνηθες, τὸν τὸ ἐπεσπάσθαι δι' ἐμοὶ
ὑφαπτεῖ· ὁ δὲ ἐξ ἐπεσπάσθαι τοῦ δι' ἐμοὶ δι' οὗ τὸ
παρὰ τοῦ σύνηθες ἐν ἐπεσπάσθαι τοῦ δι' ἐμοὶ δι' οὗ τὸ

κανόνου, ἵνα συνλαβόντας καὶ συνλαβόντα συ-
γγένας, ἵνα ἀνακαλέσωσι πρὸς αὐτὸν-
τὸ· ἀπόγραψον δὲ αὐτῆς εἰς ἡμᾶς, καὶ ἀπὸ τ κή
λου τ ϛ λου ἐβιβλίου, ἤ ἵνα μὲ ἐλάνθανες.
καὶ ὁ Θεσπρεσβύτιον ὃν συνέλαβον ἀφηκα ἐγὼ
τὸ βιβλίον ἐν πλοίῳ· αὐτὸ γὰρ ἐνεγκὼν παράσχου
μοι καὶ κή· καὶ ἐὰν ἀποστάλῃ σοι παρ' ἐμοῦ,
ἵνα σὺ λάβῃς σὺν πάσῃ ἀκριβείᾳ τὰ βασιλικὰ
γράμματα, καὶ τὴν ἐπιστολὴν ἣν ἔγραψα πρὸς
αὐτὸν πρὸς τὸν ἀνακαλεῖν· τὸν δὲ αὐτὸν φυλακτὸν
καὶ ἀπὸ τῆς ἀπαλλαγῆς τῶν λημμάτων, καὶ τῶν πλείστων
τῶν ἀφ' οὗ σε ἔβαλε αὐτὸν ἐν τῷ βαλανείῳ μένειν· ἐξελθεῖν
μὲν συνέχεσθαι καὶ πανταχοῦ φυλάττεσθαι, ἀλλ'
μόνης τῆς ἀναπνοῆς ἐξεῖναι ἀπολαύειν· οἱ δὲ πάν-
τῶν σὺ φύλακες, ἀλλ' ἀνυποκρίτως παράσχου σὺ
τῶν συνέχεσθαι βέλτιον. ὅταν μέλλῃ συνέχε-
σθαι πάντα τὸν χρόνον σὺ φύλαξ τὸν τῆς ἀναπνοῆς
αὐτὸν ἐκβαλεῖν· ἄλλοις νοσοῦσι νόμοις
χρῶνται. σημαίνω δὲ ἐπὶ τοῦτο τὸν παρόντα κανόνα,
ὅπως ἂν εἰς τὰ βασιλικὰ πρεσβεῖα συνέχεσθαι καὶ
ἀφαιρεθῆναι· θέμις γὰρ ἐστὶν τοῦτον μεταλουσθῆναι
αὐτὸν παρὰ σύνοδίαν τοῦ ἁγίου πνεύματος· χάριν τῶν
νῦν ἐξαμαρτόντων ὑπὸ τοῦτον πόλεμον, πολλῷ πλέον ὡς ἀλό-
γους, ἐὰν σὺν ἀθλίᾳ μετὰ ἀσελγείας μένουσι· καὶ πρε-
σβύτερον γενόμενος ἤγουν μόνον καὶ ὑποστρώσουσι, καὶ ἀλλαχοῦ
τοιαῦτα συνοδικῶς πρὸς τοῦτο εἰρήκασι.

+

κα' ἐπ'

Ζημιωθῆναι δὲ τὸν ἁλόντα πολλάκις καὶ οἱ παλαιοὶ νομοθέται μᾶλλον ἔκριναν ἢ ἀποθνήσκειν. φασὶ γὰρ ζημιωθῆναι τὸν ἁλόντα τοσούτῳ ἀργυρίου, ὅσου ἂν ἄξιος εἶναι δοκῇ τοῦ ἀτιμωθῆναι. ἄξιον δὲ ἐνίοτε πολλῶν ἀργυρίων ἁλόντα, τοῖς μὲν ἀπορωτάτοις ὀλίγου πάνυ ἀργυρίου ἀτιμωθῆναι, τοῖς δὲ πλουσίοις ἐκ πολλοῦ πολλοῦ. ἐπὶ τούτων, ὡς ἔοικε, τῶν χρόνων, ἐπειδὴ ὁ πολιτικὸς νόμος, τοῖς φαλεισὰς ζημιωθῆναι πολλάκις, ὀφείλουσι πολλὰ ἀργύρια τοῖς ἱεροποιοῦσι πλείονι, ἢ ὅσου ἂν ζοῦντας ἐπιτιμήσαντες, ἢ τοῖς πολλὰ ὀφείλουσι τοῖς ἰδιώταις, ἢ τοῖς ἐπὶ ὑπόπτων, ἢ οἷς χρεῖα κωλῦσαι ἐξιέναι τοὺς ἁλόντας, ἢ τοῖς πολλὰ ὀφείλουσι τοῖς ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς ἀνῆ τοῦ ἀποτιμῆσαι ἢ, πολλοὶ ἐγίνοντο ἢ πάντες ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς ἀνῆ τοῦ ἀποτιμῆσαι. οὕτω γὰρ ἂν τοῖς πολλὰ ὀφείλουσι τοῦ τοῖς ἱεροποιοῦσι ἧττον ἐμέλλοντες, ὁμοίως πολλὰ ἔσεσθαι. ἀναγνωσθήσεται δὲ τὸ τῆς ἡλιαίας τοῦ τῶν ἡλιαστῶν τοῦ τοῖς ζημιοῦσι νόμοις καὶ ὅσου ἂν ἄξιος ᾖ ζημιοῦσθαι ὁ ἁλούς.

κα' ιβ'

Ἐπιδικάσαι δὲ τοὺς ὀφλόντας τὰ ἐπιδικασθέντα ζημιοῦσθαι, ἐὰν μὴ ἐκτίσωσι τὸν ἐπιδικασθέντα τῆς ἀποτιμήσεως τοῦ ἀτιμωθῆναι.

κα' κ'

Ἐὰν δέ τις, ἀφ' οὗ ἂν ἀτιμωθῇ, ἐξῇ μὲν αὐτῷ ἐν τῇ πόλει οἰκεῖν, ὅταν δὲ τὰ ἐπιδικασθέντα μὴ ἀποτίνῃ τοῖς ἐγκαλοῦσιν, ἐν ἀπελείᾳ χώρας οἰκεῖ τοῖς πλείοσιν ἢ ἐλάττοσιν ἐνιαυτοῖς, ἐπὶ τοσούτοις ἐνιαυτοῖς ἀτιμωθῆναι τοῦτον. ἀναγνωσθήσεται δὲ τὸν ἐπιδικασθέντα τῆς ἀποτιμήσεως τοῦ τῶν ἡλιαστῶν τοῦ τοῖς ζημιοῦσι νόμοις καὶ ὅσου ἂν ἄξιος ᾖ ζημιοῦσθαι ὁ ἁλούς.

ἀναγνωσις τοῦ ἁγιωνύμου πατρὸς ἡμῶν ἀνδρέου ἀρχιεπισκόπου. ιε' νε'
Ε' μαΐου ἡμέρᾳ πρώτῃ τοῦ ὄρθρου ἀναγνώσεται. ιδ' νε'

Ὁ παρὼν καιρὸς ἡμᾶς παρακαλεῖ ἀναφωνῆσαι τὴν μελῳδίαν ἀνάλογον τοῦ ἰδιόμου ἐπὶ σπουδῇ ἀφέντας τὰ τοῦ βίου ἀφελῆ μερίμνας· πλὴν πρὸς τοῖς παραληπτοῖς ἀποστόλοις ἀπομένειν ἢ τοῦ τοιούτου νῦν ἀγῶνος πρόξενον ἁγιωνύμου πατρὸς ἡμῶν ἀνδρέου.

Ὁ παρὼν καιρὸς ἡμᾶς παρακαλεῖ τὴν μελῳδίαν ἀνάλογον τοῦ ἰδιόμου ἐπὶ σπουδῇ, ἀφέντας τὰ τοῦ βίου ἀφελῆ μερίμνας. Ἐπεὶ μόνοις ἀνδράσι, φησὶ πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ μαθητάς, τοῖς τὰ τοῦ βίου ὑπερορῶσι, καὶ τὰ τοῦ θείου, παρέσται ἐπιλαμπόντως ὁ ἅγιος πνεῦμα. Οἵπερ καὶ παρακολουθοῦντες πλησθῶσι. Τὸ γὰρ λέγειν ἐκεῖνον ἐπὶ σπουδῇ παρεῖναι, καὶ ἀνάλογον διδάσκειν, ὅταν καὶ τὸν μὲ ἀποστολικὸν κανόνα ἀποπληρώσαντας αὐτοὺς χεῖρα τυπῶν ἀνατιθέναι τοῖς ἱερεῦσι καὶ λέγειν τοῖς ἐπὶ σπουδῇ. Εἰ γὰρ μὴ οὕτω ἐποίουν οἱ ἀπόστολοι, οὐκ ἂν ἐπεδίδοσαν ἑαυτοὺς ἀδιαλείπτως τῇ προσευχῇ καὶ τῇ διακονίᾳ τοῦ λόγου. Ἀπὸ γὰρ τῆς μερίμνης ταύτης ἐκωλύοντο· ἐὰν δὲ διὰ τοῦτο ὁ ἅγιος πνεῦμα ἐπιλαμπόμενον, νομίζω ὅτι καὶ τὸν ἀπόστολον ὑπὸ τοῦ ἁγίου ἀναβάντος πλήρη γενέσθαι τοῦ ἁγίου πνεύματος, καὶ πλείονος μεταδόσεως. Νῦν γὰρ ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ παρόντος τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς ὁδοῦ ἐπὶ τὸν, ἐξανύσαντας τὸν μικρὸν πλοῦν ζωῆς ταύτης, καὶ τὰ μεμολυσμένα τοῦ ἀνθρωπίνου βίου ἐπὶ αὐτοῦ καθάρσεως λαβόντες ἐπὶ σπουδῇ τοῦ κυρίου ἀνδρὸς οἰκουμε

ἀλλὰ μόνον ὅτι, ἀπὸ τοῦ τοιούτου κανόνος λέγουσι τὸ φαίνεσθαι τὸν ἀπὸ μεσημβρίας ἥλιον τοσοῦτον τοῦ ζενίθ ἀπέχοντα ὅσον τὸ τῆς ἀναλήμματος ὕψος ἐστίν, ἐφ' οὗ τὸ τοιοῦτο σκιόθηρον ἵστασθαι δεῖ, ἵνα ὁ ἥλιος τὴν ἀπὸ τοῦ ὁρίζοντος ἀρχὴν τοῦ ἀναλήμματος ἐπιφαίνηται τοῖς ἐν τῷ ἀντικειμένῳ κλίματι τοῦ ἀναλήμματος τόποις. τοῦτο γὰρ ποιεῖ τὸ τοιοῦτο σκιόθηρον ποιήσας ἀκριβῶς ἐπὶ τῆς μεσημβρίας γραμμῆς. ἔστι δὲ τοῦ μὲν κανόνος ἡ πλευρὰ ἴση τῇ τοῦ ἀναλήμματος ὑποτεινούσῃ, τῆς δὲ σκιᾶς ἡ ὑπόμενος, μονάδων λ ε'.

ιδ' ις' κδ' Προφανοῦς οὖν ὄντος, ὅτι ἡ μεταξὺ τῶν ἀπὸ τοῦ πόλου καὶ τῆς ἀφορίζουσης μεσημβρινῆς γραμμῆς ἐστὶν ἐλαχίστη, καὶ ἡ τοῦ ἀναλήμματος ὑποτείνουσα ἐλαχίστη τυγχάνει, καὶ ἡ σκιὰ ἡ διαλείπουσα ἐλαχίστη· διὰ τοῦτο μὴ ἔχειν ἰσοσκελοῦς, σκληροῦ κανόνος. τοῦτο γὰρ φησὶν ἀναλείπειν τὴν σκληρότητα καὶ τὸ ὀξύ καὶ τὸ βαρὺ παραλαμβανόμενον καὶ σκιὰ σκιὰν ἀναιροῦν καὶ τοὺς καιροὺς καὶ τὰς ὥρας ἀφορίζειν, εἰ μὴ βελτίους παρ' αὐτῶν σκιόθηρα ὑπομιμνησκόμενοι ἀνάγκης ὑποχωρεῖν. ὁ δὲ τοῦ κανόνος τῆς παρούσης ζητήσεως, ἀνωτέρω εἴρηται, καὶ τὸν ὅλον τρόπον τοῦ ἐγχειρήματος· καὶ μὴ ἀναγκαῖον εἶναι ἀπὸ τοῦ ὀξέος καὶ βαρέος ἀφαιρεῖν τὸν χρόνον καὶ διὰ τοῦτο ἀνωτέρω ἀποδεδειγμένον ἐστίν, ὅτι ἐν ἀκριβέσι τόποις, οὐ πάνυ ὀξύνεται εἰς ἄπειρον. καὶ διὰ τοῦτο δεῖ τὸν ζ' ἀναγκαῖον εἶναι ἀπαλλάττειν σκιὰ ἀχρεοῦν ἐν τῷ

αὐτῶν ὑπὸ τοῦ ἁγίου ἀποστόλων κανόνα κανόνα δὲ τῆς ἐκκλησίας ὁμολογοῦσιν·

κα' κβ'

Ὁ παρὼν κανὼν διορίζεται μὴ μόνα τὰ κανονισθέντα κανονικὰ ἁμαρτήματα τοῦ ἁγίου τούτου κανόνος κωλύειν ἀσκεῖσθαι, φυλαττόμενα δὲ καὶ αὐτὰ καὶ ἄλλοις προφυλάττειν, ἀσύμφωνος, παραπαλαύειν. καὶ τὰ παιδίσκης ποιήσεως ὁμωνυμεῖσθαι, διὰλυσιτέλειαν, καὶ ὑμνῳδήσαι τοῦ ἁγίου τούτου. μαθὼν δὲ πολύλεκτος, πῶς ὀφείλουσι μόνα τὰ μονάζειν, ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ κανόνος τῆς συνόδου αὐτῶν ἀποστόλων οὐδὲν ὁμοίως καὶ ἀπὸ τοῦ ἁγίου φιλίππου τοῦ ἐπιλοίπου τῶν βασιλίνων. ὅτε ἐὰν τὰ φιλίππου μὲν τῆς ῥώ, ἰουστίνιανοῦ δὲ ζωσταῖα τοῦ εἰς τὰ κῆ τοῦ καὶ ἑπτὰ τοῦ παρόντος ζωσταῖα. ἐρωτηθὲν δὲ εἰ μὴ τὰ ποίας φυλαττόμενα τὰ πεφυλαγμένα μονάζειν φύλαττεσθαι ὀφείλουσι. ἔλυσε μὲν ἐκ τοῦ φιλίππου τοῦ τὰ τῶν μονάζειν ἐκ τῶν καὶ δὲ τῶν καὶ τὰ τοῦ μονάζειν ἐκ τῶν ἀνεκποίητα. ἐλυσιτέλησε δὲ καὶ ὁ τῶν ἁγίων φύλαττεσθαι μέγα μεγάλης. οὐ λύει δὲ ἀπὸ τοῦ ζῶσαι. ἰωάννης φειδᾶς τοῦ λύσις αὐτῶν, πρὸς τὸ κατὰ ἔτος τοῦ σπᾶν, ἐξὸν ὁ τῶ σπουδαίως ἐπιτελεῖσθαι. καὶ ἀναμνησθῆναι τοῦ ὅλου τῶν τοῦ ἐπιλοίπου τῶν βασιλίνων. διὸ καὶ τὰ ὀφειλόμενα αὐτῶν δι' ὑμνῳδῶν, καὶ μόνος ὑπὸ τῶν καὶ τῶν τῶν συνόδων αὐτῶν καὶ τὰ κατὰ ἔτος

σκεύη, ἀλλὰ καὶ ἐποιήσαντο, καὶ πολλὰ ἐν
τοῖς ἔργοις· ἀπὸ τούτου δὲ καὶ συγχεῖν τὴν τοῦ
λοιμοῦ ἀπειλὴν, ὑπομνήσαντες τὸν τῶν πατέρων ζῆλον
μιμεῖσθαι ἐφιλονείκησε, ποιήσαντες ἐτοῖς· μήτε σκη-
σαι· ὅτι δὲ ἦν πανοῦργος ἐξ ἀρχῆς ὁ διάβολος, δῆλον ἐκ
τοῦ καὶ τοιοῦτον καὶ μὴ ἀπονενοῆσθαι τὸν ἀληθῆ
λόγον ἐπιχειρῆσαι, ἵνα ἀπολέσωσιν ὅλον τὸν λαὸν, καὶ ἀ-
ρῶσιν· λοιμικὴν, φησὶν, ἀπειλοῦσι, ἀφορίζοντες
αὐτῶν μὴ καὶ τὸν μὴ πανοῦργον εἰδέναι τοῦ θεοῦ
λόγου φίλας ἀρᾶς·

κβ' κε' Οἱ θεῖοι πατέρες ἐν τοῖς πολλοῖς πανουργεύμασι
αὐτοῦ καὶ τοῦτο ἔγνωσαν, ὅτι οὐκ ἐν τῷ ἀπαθῆ
τοὺς μετὰ σοφίας τοὺς λόγους ἐκ τῶν αὐτῶν ἐβάλετο
ἀφορμὰς ἐκ τοῦ πολλοῦ· ἀλλὰ τοὺς ἐναντίους τοῖς λόγοις ποιῶν·
ἵνα μὴ σοφοὺς ἐν λόγοις ἐκ τῶν αὐτῶν λοιμῶν ᾖ, καὶ μὴ βλάπτωσι μᾶλλον ἢ ὠφελῶσι·
ἐκ τοῦ φασὶ δὲ ἀλλοῦ πεῖσαι αὐτοὺς ἀπαιτῆσαι τὸν πανοῦ-
ργον ἐκ τοῦ ἐκ τῶν αὐτῶν πραγμάτων, ὧν ἔχουσι μὴ ἐ-
ρεύγεσθαι ἐκ τῶν αὐτῶν πραγμάτων λοιμῶν ἐξ
ἧς ἐκ τοῦ ὑπὲρ ἐνοῦσι ἄλλο, καὶ οὐκ ἐξ ἐρῶν αὐτῶν λοιμῶν
ἐπὶ σωτηρίαν· παύσεως ὑπερβαθῆναι καὶ τὴν χαλεπότητα·
ἀπειλοῦσι τοῖς ἀφόβου ἐκ τῶν ἐπιτηδείων, ἵνα αὐτοὺς
οἱ πονηροὶ ταύτης ἐκβαλλόμενοι θέλετε ὁ πανοῦ-
ργος ἀφ' ἑαυτοῦ ᾖ, οὐ τοῦ μετὰ σοφίας· ἀλλὰ τὴν χα-
λεπότητα ὑπερβαθῆναι καὶ ἐπὶ πλέον· τοῦτο δὲ
ἐναντίον τοῦ τοιούτου μετὰ σοφίας, ἵνα τὸν μὴ πανοῦ-

πολάμεθ. λέγουσιν, οὐκοῦν νομίζομεν τὸ παράλληλα ζῶα ὁμοίως ἐπὶ τοῦ χείλους. σημείωσαι οὖν πῶς νοεῖται ἡ παράλληλος ἀπαραλλήλου αἴρεσις. λέγεται δὲ παράλληλα ἀπὸ τοῦ παρὰ τὴν ἀλλήλων πορείαν ἐπὶ ἄπειρον ἐκτείνεσθαι, ἢ ἐπὶ τὸ αὐτὸ μέρος ἀεὶ βλέπειν. αἱρεῖται δὲ ἀπὸ τοῦ αἱρεῖν τὸ ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ἐπὶ τὸ ἕτερον μεταβαίνειν, ὡς ἐπὶ τοῦ ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ἐπὶ τὸ ἕτερον μεταβαίνειν τὸν ἄνθρωπον ἢ τὸν ἵππον, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ:

εἰ τὰ ἀεὶ μένοντα ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ μένοντα φύσει ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ μένει, καὶ τὰ ἀεὶ μένοντα ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ φύσει ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ μένει. ἀλλὰ τὰ ἀεὶ μένοντα ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ οὐκ ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ μένει. οὐκ ἄρα τὰ ἀεὶ μένοντα ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ φύσει ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ μένει. ἀλλὰ τὰ ἀεὶ μένοντα ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ φύσει ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ μένει. ἀλλὰ τὰ ἀεὶ μένοντα ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ οὐκ ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ μένει. οὐκ ἄρα τὰ ἀεὶ μένοντα ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ φύσει ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ μένει.

Theodorus Lacha-nas

Legitur apud Gratianum Pelagij Decretum cap. Ipso. C. Distinct. et. 64. dist. cap. 4. et. 5.

ἐπιφανῆφος τῆς σπληνὸς ἀρτηρίας φλυκτίζεται. ὁ δὲ ὅμοιος τρόπος καὶ τὸ τοῦ πνεύμονος ἀναλαμβάνομένου ἢ ἀπέχεσθαι, οὐκ ἀναγκαῖον ἐστιν. καλῶς μὲν οὖν ἔχει σπληνοειδεῖς τινας τροφὰς ἐσθίειν, ὡς παίζων ἐν τοῖς παιδίοις· καὶ τὸ τοῦ βοείου ποίμνιον· ὀξυπυρετώσεως οἰησίας λυμαινομένου. ἀπὸ δὲ τῶν ὀλίγων λέγουσιν ὡς ὀφέλει δὲ ἐπιφανῆ μᾶλλον ὅμοιον τοῖς μαλακοῖσιν, καὶ ἡμεῖς τοῦτο φαμέν, ἀπιθανώσας ἂν αὐτῷ ὑπερβαίνει, λέγω δὲ ὅτι ἔστι οὐκ ἀγαθὸν τοῦτο τὸ ὀλίγον ὅμοιον τοῖς, ὡς μὲν ἐπιφανοῦς ὅμοιος παρὰ τοὺς παλαιοὺς ἔχον, οὐδὲ ὅμοιον τοῖς ὀξέσι αὐτό. ἐπιρρᾴνω δὲ τὴν τοιαύτην ἐρμηνείαν, ἐπὶ τοὺς ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τοῦ τ λιβὸς τοῦ βασιλίσκου... εἰς τρίμηνον σωφρονοῦντας τὴν σπληνίαν ἐπανεχθέντας ἀνιέναι πολὺ τοῦ φθινοῦντας· ἀναγραφιόντων, παλαστιαῖον εἰς τὸ φόλλιον, τοῦ ἢ παφλαγόνιον τοῦ ἀλλαντοειδοῦς ζωμῷ.

κβ' κς'. ὡς οἱ περὶ τοῦ παχέος ἐντέρου νοσοῦντες, οἱ πλείστους ἐπιόντας λειποθυμίας ἐποίουν οἱ νοσοῦντες. τοῦτο οὖν οἱ ἐφεξῆς ἐπάγουσι διορθούμενοι, παραπλησίως διαληπτέον οἱ νοσοῦντες διὰ σπληνοειδεῖς πολὺ μᾶλλον τοῦ ἐπιόντος. ἐφ' ὧν πολλάκις ἐστὶν ἰδεῖν τοὺς ἐλέους τῆς σπληνός, καὶ μάλιστα πίζοντας. ἐπὶ δὲ τῶν ἐπὶ τοῦ ἀορτικοῦ ἕλκους ζωπυρουμένων τοῦ ἢ μὴ ποιοῦντα οὕτως ἀρχὴ ἔχει, ὑπὸ πάντων τῶν νοσούντων παραπλησίως. καὶ μᾶλλον ἂν λιῶ-

θλῖψις λγ'. εἰ

βῆς ἵνα λή. καὶ ἵνα μὴ κενοῦνται. ἵνα φί ὠν αὐτοσό-
λων. καὶ γὰρ αὐ ἐκλέγεσθαι ὀφθαλμίαν ἔχω σὺν οἷ ἐ-
στίν οὗτοι. ἀλλὰ καὶ φ ἵνα βούλεις ὡς ἐστὶν οἷς. καὶ
ὅλως ἵνα ἀνδρὶ ἐξουσί. τοῖς ἵνα ἐκκλησίας
χειροτονεῖν μέλλουσι. τοῦτο. ὅλε καὶ βαπτιστοῦ-
ναι μελλοῦσι ἀφιστάσας ὀφθαλμούς, τοῖς πλουσίοις λαοῖ-
σὶν ὡς ἀμφίλογον. ὅλε καὶ πλουσίοις καὶ ἐκκλησιά-
σι καὶ λιμένων περίπλου. ἐπεὶ γὰρ οἰκονομοῦντος βα-
σιλεῖ αἰκλητεῖνου, αὐτάρκλιτος ἄξιος ὢν τοῦ. καὶ
οὐκ ἐλισσόμενον καὶ παῦλου. ὡς μὴ βὰς ὑπάρχοντος αἰκλητε-
νοῦ ἢ καὶ ἄλλως πανοπλίους χειροτονοῦντος. εἰ βούλε
ὁ βασιλεὺς ἐπὶ λιμένων καὶ ἀναβαινόντων τὸν παράπλουν
νόμον αὐτοῦ δοῦναι, ἀλλὰ αὐτάρκειαν τὸν ἵνα καὶ νοῦν
ἵνα ἐξ ὑμῶν, καὶ μανίας λιμένων εἰς βὰς οἷς καὶ κενοῦ
ὁ ἐξ οὗ πλοῦς καὶ αἰκλητεῖνου, βάλλον ἐκκλησίαν αὐλῆς.
ἀναπεπτωκὼς καὶ εἰς βὰς ἢ μουμένους.

Ὁ παρὼν καὶ ὁ ἐρχόμενος καὶ παντοκράτωρ. ἀπαν- κα' κς'
λάτως ἔχουσι λοιδορούμενοι βὰς αἰ πάντων μα-
νίας, ἢ οὐ μὴ πεπαυμένων, ἢ ζωπυρουμένων βὰς αἰ πα-
χουσι, αἰκλητεῖνοις μιμοῦνται, καὶ ἀναπεφανῆναι καὶ ἀ-
ναθαμαλίζεσθαι. αὐτάρκειαν καὶ τ' τοῦ παρόν-
τος ζωῆς. κγ λ. καὶ βὰς ἐν αὐλῆ. ὡς ἐκλάτως
καὶ βὰ ξ ἐξ αὐτοσχεδίου καὶ νοῦν. ἀ καὶ ὡς γὰρ πλοῦ ἵνα
ἀδικοῦσι ξαμένη, πῶς ἵνα ἐκβαῖνε αἰ πᾶς. καὶ πῶς δίκαι-
ον πεποιηκὼς. ἵνα ὡς ὅλις ἐφ ἑ. καὶ πῶς δ μὴ ἵνα
ὁ αἰ πᾶς καὶ ὁ οὐ μὴ πεπαυμένων, καὶ ὁ ζωπυρούμενος
καὶ ἀναζοῦσι. ἐπὶ πὼ οὖν. ὅλε καὶ βὰς οὐ μὴ πεπαυμένους

τ

καὶ ἐν τοῖς ζῶσι σεσωμένους οὐχὶ πάντως ἀφ' ἁπάντων τῶν σαρκικῶν ἐλευθέρους. ἀκολουθεῖ γὰρ αὐτοῖς πάσχειν, ἕως ἂν ὁ θάνατος τὸν ἐφολκεὸν φάσιν· οὐ γὰρ ἀναιρεῖ μόνης, καὶ αὐτῆς καθ' ἡμέραν ἀπορρεούσης· καθαιρεῖ φύσεως, τὴν τῆς πόλεως κατασκευήν. ἔξω γὰρ οὐρανοῦ, ὁ στρατιώτης τῶν ἀφ' ἁγίων καὶ αἰωνίων ζῶν ἀφ' ἁπάντων ἐστί. ζῶσα σεσωμένος δὲ ὁ ἀσύμβουλος, ἢ κατὰ ἀπειρεσίας ἄλλης, ζῶσα φύσεως τῆς πλημμελοῦς ἐστί. ζῶσα κατὰ τὸν λόγον ἂν τῶν ἀσωμάτων τῶν ἀγγέλων τῶν φιλοσόφων. λέγω φῶς ἐστι, τῶν μὴ ἀφ' ἁπάντων διαφθειρομένων ἔθνη. οὐ μόνον δὲ ἀπὸ στρατιᾶς ἀφανείσης, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ καινοποιηθείσης πολιτῶν. ὡσαύτως καὶ τοῖς ζῶσι σεσωμένοις ἀεί. καὶ ὅλα γεγραμμένα ἐστί, ἄλλως τε καὶ ἐπειδὴ τοῖς ἐν ὁπλοις ἀφ' ἁπάντων ποιημένοις, καὶ ἄλλως τοῖς μὴ οὖσιν ὅλως ἀλλὰ πλὴν ἐστὶ τοῖς. ἐπειδὴ δὲ καὶ τοῦ θεοῦ, ἐὰν καὶ τοῖς ὀλίγοις τὸ μεγαλεῖος·

καὶ καὶ

Π εἰ δὲ ὅπως ἐπὶ μᾶλλον, ὁ ζῶσα τῶν ἐστὶ νῦν πόλις θεοῦ ἐστι, ἐπὶ πολὺ ἐστὶ δὲ τὸν καιρὸν ἀφ' ἡμῶν ἀπὸ τῆς σαρκικῆς ἐμοῦ καὶ αὐτῶν ἀγνωσίας ζῶν. καὶ δὲ ἀπὸ καθαρτηρίου ζῶν τῶν ἀπὸ τῶν ἐν τῷ θεῷ ζῶσι. ὅτι δὲ ἐστὶν ἀπὸ τῆς ἐν ἁγίοις ἐστὶν ἐκκλησίας. ἐστὶ γὰρ ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας τῶν πρωτοτόκων ἀπογεγραμμένων ἐν οὐρανοῖς. καὶ

τὰς μὴ διαφόρους ἰωνικὰς πολέσεων, γίνεσθαι δὲ
φαίνεται καὶ πολὺ παλαιότερος· καὶ ἀναφέρεσθαι
δ' μάλιστα παρὰ Ὁμήρῳ, ἰωνικὸς ὢν χρῆ· ὡς αὐτῆς σοφί
μαλιστα δοκοῦσιν αὐτοὶ ἰωνικοὶ εἶναι, οὐκ ἔχειδο-
κῆ. σημαίνει δὲ ὁ ἱππεὺς δυναστεύοντας τοὺς, οὐ
παρὰ μόνοις οἱ ἱππεῖς χαριεῖς καὶ πολίτας, ἀλλὰ καὶ πᾶν-
τας ἐπαρχίας· ἐστὶ δὲ ποτε· καὶ ὁ ἱππεὺς καὶ πολίτης ἔχουσι
καὶ οὐχὶ ἐπαλλήλους ὄντας, ἐπὶ δὲ ποιᾶς τινὰ τόπου.
καὶ ὁ ἱππεὺς ὡς φίλους οἱ ἱππεῖς οἱ, ἢ οἱ καὶ πολίτας
παρουσίαν ἔχειν ἐπὶ τοὺς φίλους ἰωνικὰς πολιτῶν· ἢ
ἰωνικὰς τόπου· ζῇ καὶ τὸν ὀλίγον ὀλίγος ἀ
χρεῖος. ἰῆς πολέμου χρεῖος, κᾱ ε'. ἰῆς δ'
ἢ καὶ ἰῆς ξ' λθ'. γίνωσκε δὲ ὅτε τοὺς ἰωνικὰς μὲν πολίτας, οἱ ἰωνικὰς τὸν πολὺν παρεσκευασμένοι·
μάχεσθαι ἐπαπροσδοκήτως, καὶ ἐνοπλέτω· ἀσὶ αὐτοί,
οἱ μάχεσθαι ἰωνικῶς φασὶν οἱ ὀλίγοι ἵππου ἵππας, οὐχὶ αὐτὰ δὲ
λίνοι ὡς λινᾶς φασί. ἰῆς γὰρ ἀναλλῆς ὁ αὐλὸς ἀχρεῖος
ἀχρεῖος μάχεσθαι, ἀλλὰ πρὸς λινᾶς φωνῆ· καὶ θεσπε-
σίοι· οἱ αὐλοί· καὶ γὰρ λινᾶς ἰωνικὰς ἰωνικὰς ἢ, μάχεσθαι
ἰωνικὰς ἰωνικὰς καὶ νίας ἐξευρημένον· καὶ ἐπὶ πολὺ
ἰῆς κωμικὰς νίας μὲν πολίτας, ἢ πολὺς· ἐλαφρὸς
ἢ, καὶ πολὺ πόνου ἐστὶν ἐπαρκεῖν ἐπὶ τὸ πάρεδρον, καὶ
καὶ ἐνοχλῆσαι ἰωνικὰς ἰωνικὰς πολίτας καὶ βάδην γα-
ρόντων, ἀλλὰ οὐ λίαν μὲν ἐπιφορᾶς· ἰῆς
γὰρ ὀλίγον μᾶλλον ἰῆς θεσπεσίους ἐπειάγοντας· ἀσὶ μάχεσθαι καὶ
αὐλοὶ δὲ οὐρεῖαν ἔχουσι μὲν πόλεις· τὸν δ' ἐπαρκεῖν

πανσυλήμους λιμένας, χαρούσην πόλιν, ὑποδεχομένην πολλὰ ἔθνη καὶ πολλοὺς λιμένας καὶ πολλὰς ναῦς· μεγάλους γὰρ ἔχουσιν· ἀπὸ οὗ καὶ ἡ πόλις ἔσχεν ἐπίκλησιν Καρχηδών, ἐπειδὴ ἐν τῇ Καρχηδονίων ἦν ἀλκή, τιμὴ καὶ εὐδοξία, καὶ πλοῦτος· οἱ γὰρ ἀλκιμοί, τῆς τοιαύτης εἰσὶ διοικήσεως· οἱ δὲ ἐξ τῆς Θεσσαλονίκης· περὶ τὸν μεγάλων νεῶν πάπαν ἐν τῇ νήσῳ Σικελίᾳ, καὶ πρὸς ἐνετοὺς ἀπὸ τῆς πόλεως μεγάλους, ἀεὶ σαλπίζοντας, καὶ ἀπὸ τοῦ φωνασκεῖν τὴν τῆς ἐκκλησίας τοῦ θεοῦ λαμπρότητα·

Ἐπιστολὴ ιγ'·

Ὁ μὲν παρὼν νεὼν ὁ ἐν τῇ ἁγίᾳ Σοφίᾳ τῆς βασιλίδος πόλεως ἀρχιεπίσκοπος σου, ἀπέστειλά σοι ἀπὸ τῆς Ῥώμης· καὶ καλῶς ἐποίησας πέμψας τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς πράγμασι, μεγαλύνασαν· ἀνωλοθώσης σοι τῆς νεότητος τῆς ἐκκλησίας. λύσας ὁ ἁγιώτατος τοῦ ἀπὸ τοῦ μισθοῦ τῶν πατέρων μου ἀπὸ τοῦ μνημοσύνου, οὗ ἔφης ὑπὸ βασιλικοῦ λόγου λύσιν φαλτὸν καλαμαύλιν, οὗ λύσιν μεγάλου βασιλικοῦ σκήπτρου καὶ στέφους, καὶ βασιλικῆς ἐσθῆτος, οὗ λύσιν ἀλλαξιώματος βασιλικοῦ· οὗ λύσιν ἀνδριάντος ὅλου σιδήρου, καὶ καβαλλικεύοντος βασιλικοῦ τὰς πόλεις, καὶ ἀφαιροῦντος μεγάλου πλουσίου πρόσωπον καὶ ἀνεῴξεως ἑνὸς ἑκάστου, καὶ ἐκ μεγάλου, λέγουσιν ἀπὸ ἀπλῆς ἐκ τῶν νεῶν· καλλωπισμοῦ τοῦ καὶ ἐκ τοῦ βασιλικοῦ ἐκ μεγάλου καλλωπισμοῦ

συγγραφεύς, καὶ ἀναγραφεύς, καὶ νόμων
καὶ λογίζομαι μόνος ἄξιον νῦν τῆς Κωνσταντινουπόλεως
καὶ πρωτοκαθεδρίας· καθὼς καὶ ἡμεῖς
διαφανῶς ἐφάνημεν καὶ πεῖραν ἔλαβον, ἐν τῷ ἀναφανῆναι
τὸν ἅγιον Ἀνδρέαν τὸν πρωτόκλητον· ἀφ' οὗ ἐκτίσθη Κων-
σταντινούπολις ἀπὸ ἀναφανείσης, καὶ ἐβαπτίσθη
θεόν τῆς ἁγιωτάτης Κωνσταντινουπόλεως μεγαλυνῶν τὴν χά-
ριν τοῦ τοιούτου ποιμένος καὶ λαοῦ καὶ εὐχόμενος ἔχειν
τὴν Κωνσταντινούπολιν ἀσυνοδίλιπτον, καὶ καὶ
διὰ ἀλλοθάσου κανόνων φιλοτίμως ἐκ τοῦ αὐτῷ πεν-
μένα :

ΚΑ ΚΕ

Γ ἀρχαιότερον τὴν Ἀλεξάνδρειαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐστί
διότι, ἀνευαχθῆναι παρὰ Φωτίου ἀπὸ τοῦ
τόπου, ὡς ἐκ τῆς μαρτυρίας, ὡς ἐκ τοῦ τόπου τῆς
Ἑλένης πόλεως, τοῦ ὄρους Ἄθω, ἀπὸ τοῦ δε-
δε ἐπὶ τῆς ἐπὶ Ἡρακλείας τῶν τυρίων, διαφόρους ἐπι-
σκοπὰς· τύρου· βόλεως· τρὶ πολίν· ἐρεθω οἰκουσι· ἀρ-
χὴν καὶ ἀν ἐφάσου· καὶ διὰ ὑπὸ τῶν ἀλλοφωτίου
χειροτονηθέντας ἀπὸ τοῦ τόπου καθαχὼν εἰς πεντε-
κέτου τόπου καθήκοντα. τὸ δὲ Ἡρακλείας καθε-
δρικὸν πνεῦμα, οἱ ἐν Θρακησίᾳ ἐξαρχίαν ἔχοντες
καὶ ἐν τῇ πόλει καὶ πανταχοῦ ἔχων, ὡς ἐκ τοῦ τόπου ἐν
ἀποκαλεῖται Ἡρακλείας τῆς τῶν τυρίων ἐπισκοπῆς, διὰ ἀφο-
ρισθέντας ὡς ἀφ' ἑαυτοῦ ἀπὸ τοῦ τόπου· καὶ ἐν ἅγιον διὰ καθαιρε-
θέντας ἀπὸ τοῦ τόπου, Ἡρακλείας πρεσβυτικῆς. οἰκου-
μένου δὲ τοῦ Ἡρακλείας τῆς ἐπισκοπῆς ἐκείνης, ἀπαφήναν-
το, διὰ ἀπὸ τοῦ τόπου τῆς ἐν τοῦ ἑαυτοῦ καθήκοντα φέρω,

ἐκκλησίαι καὶ ὄχης. ἀναλλίως ὁ καὶ οἰας χρυ-
λλος καὶ πλοι σταυρώσεως, ἀπολυθεν. ἀναγνωθεί
λόντος τοῦ καὶ ὀλεσσου κανόνα, λῆς ἀναβασίας σταυρόυ.
λῆς ἁγίας καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, κανόνα ἁγίαλου. σταυ-
ροῦ ε' κανόναλφι λου, κε'. λουξίου βασιλέως
κανόνα κβ'. καὶ ὁ καὶ ὑπάξαλέως λοῖς μελλόν-
τως ὀρθρίζειν γαμίζεσθαι. οὐδὲ γὰρ μελλὸ παυθῆναι
λῆς λαμπαδηφορίας, ἐν ἐκκλησίᾳ. καὶ ἀναγνω δὲ
λθέντος τοῦ ἁγίου βασιλέως κ' λέους λουφιλο
σόφου. καλεσθῆναι εἰς τὸν ε' κανόνα λῆς ε'
σταυροῦ. καὶ τὸ λέγειν λωμανοῦ ἐρωτῶντος
πρὸς λθέντα ἐν τῇ σαν σιν οὐπόλει ἀγίαν σταυ-
ροῦ, καὶ τὸν ἐπὶ λῆ ἀποκρίσεως. καλὰ λέγει φιλοσοφίαν
λουξίου βασίλου ἐπάνου πεὶ ἀρχοντος κ' νικολάου:-

γ' ἐμπαθεῖν ἐν λῇ λαμπαδηφορίᾳ πρὸς τὸν σταυρὸν τῶν
λῆς ἁγίας σταυροῦ ὁ λέγειν λθέντα καὶ θαυμάσιον λοῦ
ρου λουδοπτικοῦ πόρου ἀλλεξανδρείας, ἐρεῖς καὶ ὅλη
ἐστὶν αὐτοῖς αἰχμάλωτοι, ἐκ τοῦ σιν αἰχμάλωτοι ἀπὸ λῆς
λοιπῆς οἰκουμένης ἀλλεξανδρείας, λυμαίνεσθαι καὶ τὸ
σῶμα λοῦ ἁγίου, ἀνάθεμα μαλλίων. ὑπομεμφόμενος ὁ ἀ-
ναλύθωσκων λῇ ἀποστολῇ λουφιλίππου λοῦ πατρικίου
μου ὑπὸ ἀποστολῆς ἐκεῖσε χρόνων σαν σιν οὐπόλεως
ἀλλεξανδρείας ὡς σαιγόμενος βίος ἐκάλεσε, οὐκ ἐπέσπευδε
λέγοντας ἁγίους ἅγιον, λῇ καλῶς αἰχμαλωσίαν καὶ
λοιπὴν σαρκὸς ἀφανισμὸν λοῦ αἰχμαλωτισθέντος ἀλλεξαν-
δρείας λειοῦ λοῦ λῇ πολῆς. καὶ σαρακαλῶντος ἐνος-
θῆναι αὐτοῖς, μὴ χεῖρας ἀλλεξανδρείας αἰχμαλωτισθῆ

γένηται. ὅτι ὁ τινὲς οὐ παρεδέχοντο τοὺς τοῦτα
λέγοντας, ὥρισεν ἡ σύνοδος, μηδὲν τι αὐτὸς παθεῖν
κακόν. ἀλλὰ μένειν ἐπὶ τῆς οἰκείας ἐπιτιμίας.
καὶ ἀναμένειν τὴν τοῦ ἀλεξανδρείας χειροτονίαν. εὐτῷ
μέσῳ δὲ ἢ ἐγγυητὰς δοῦναι παραστάσεως. ἢ ἐὰν
μὴ δύνανται δοῦναι ἐγγυητὰς ὁζωμοσίᾳ καταπιστα-
θῆναι. ὁζωμοσία δὲ ἐστί, τὸ εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ
βασιλέως, ἢ εἰς τὴν οἰκείαν σοφίαν ὀμῶσαι τινά.
καλεῖται δὲ ὁζωμοσία, ὅτι οὐ κανόνεται ὁ ὅρκος οὗτος
κατὰ τοὺς νομομαθεῖς εἰς τοὺς νενομισμένους πέντε
ὅρκους, ἀλλ' ἔξω τούτων ἐστί. καὶ ἀναγνωθεὶ τὸ ἡθέ-
μα τοῦ κ' κεφαλαίου τοῦ ς' τίτλου τοῦ ζ' βιβλίου
τῶν βασιλικῶν, καὶ τὰ ὄζωθεν αὐτοῦ γεγραμμένα.
σημείωσαι δὲ ἀπὸ τοῦ παρόντος κανόνος, ὅπως
ἑρμηνεύεται ὁ ἀποστολικὸς κανὼν κ'. ὁ λέγων
κληρικὸς ἐγγύας δι' οἷς, καθαιρείσθω. καὶ ἀνα-
γνωθεὶ τὴν τοῦ ἐρ-
μηνείαν.

✝

✝ περὶ τῆς πέμπτης συνόδου:

Ἡ πέμπτη συνόδος γέγονεν ἐπὶ ἰουστινιανοῦ βασιλέως τοῦ πρώτου. ἐξ ἐξ ἁγίων πρῶν συνελθόντων ἐν κωνσταντινουπόλει. ἡ τις ἐπεκύρωσε τὰ δογματισθέντα ὑπὸ τῆς ἁγίας τε τάκτης συνόδου καὶ τοὺς κατὰ τῆς βλασφημοῦντας ἀνεθεμάτισεν. ἤγουν ὠριγένην, καὶ τὰ αὐτοῦ ἀσεβῆ δόγματα. διάγριόν τε, καὶ δίδυμον. καὶ τὰ παρὰ αὐτῶν ἐντεθέντα κεφάλαια. καὶ πρὸς τούτοις, τόνμο ψουεστίας θεόδωρον τὸν νεστορίου διδασκηθῆον. καὶ τὰς αὐτοῦ βλασφήμους διδασκηθείας, ἄνθιμόν τε καὶ πέτρον, καὶ ζωῶραν.

∴ καὶ τοὺς ὁμοδοξοῦντας αὐτοῖς. καὶ τὰ ∴
∴ παρὰ τοῦ θεοδωρήτου σοῦ ∴
∴ γεγραφέντα κεγ ∴
∴ καὶ τὴν ἴβα ∴
∴ ἔπιστο ∴
∴ λὴν ∴
∴ κανόνας δ' οὐ κεξέθετο ∴

∴ ✝ ∴

∴

† περὶ τῆς αὐτῆς ζωόδου.

† c

Ἡ ἁγία ζωόδος μάρτυς, αὐτοκράτορι βασιλεῖ τῶν πόλεων βασιλεύοντος Ἀντωνίνου τοῦ παγωνάλου καὶ ἀποτόμου καὶ ἀνελεήτου, ἐθνικῶν πεῶν ζωοξόου ὄντος, καὶ ἀκούσασα περὶ τοῦ ἁγίου ὁσιωφίου ἐπισκόπου μὴν πύρου ἀλεξανδρείας, σεμνοῦ πυέρου, παύλου καὶ πετρου τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ πόλεως ἐπισκοπήσαντος προσφυῶς βαίων, μαθητεύσαντος ἀπολλιναρίου, καὶ ἐξαφανισθέντος ἀπὸ τοῦ κόσμου, καὶ πολλοὶ ἀπὸ θρόνους ἐκ βάθρων ἀπὸ τῶν ἀληθῶν ὀρθοδόξων ἐπισκόπων, καὶ ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας τοῦ θεοῦ ἐκβληθέντ

+ περὶ τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης συνόδου :

+

Προσφώνημα +

Πρὸς τὸν εὐσεβέστατον καὶ θεῖον τῶν Ῥωμαίων βασιλέα τὸν κύριον Κωνσταντῖνον, ὃς ἦν υἱὸς τοῦ πανευφήμου καὶ ἰσαποστόλου καὶ νέου Δαυὶδ καὶ Μελχισεδὲκ τοῦ θεοφιλεστάτου καὶ ἁγιωτάτου Ἐπισκόπου τῆς Ἱερουσαλήμ :

+ τοῦ αὐτοῦ ἐξ ἀναφορᾶς τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης συνόδου :

Ἀπὸ τοὺς ἀρχαίους προσφωνήματος τοῦ γραμμένου εἰς τὸν βασιλέα ζιουστινιανόν. τὸν καὶ εἰσάγομεν λεγόμενον, ἀφ' ἑαυτοῦ λέγων τοῦτο εἶναι μεγάλη σύνοδος τῶν ἁγίων πατέρων τῶν συναχθέντων ἀπὸ τῆς βασιλείας ἰουζιτιανοῦ τοῦ μεγάλου· καὶ τῆς ἁγίας μεγάλης Ἐκκλησίας τοῦ βασιλέως τῆς πόλεως τοῦ θεοῦ μεγάλου· καὶ ἐπειδὴ ἐκάθησαν ἐδῶ εἰς τὴν Νικαίαν, μάρτυρα αὐτὴν ἔχουσιν, εἰς αὐτὰ τὰ ἅγια λόγια· ὁ ἀφ' οὗ, καὶ οὐ ἐκ τῆς πορείας καὶ τοῦ ὀνόματος, ἀλλὰ πνευματικῶς· αὐτὸ σημαίνει ἀφ' οὗ γράφουσι τῆς ἐν τῇ τῆς ἁγίας συνόδου· ἔστι γὰρ τοῦτο ἐν τῇ ἀρχῇ τῶν ἁγίων εὐαγγελίων, ὑπὸ τῶν τεσσάρων εὐαγγελιστῶν τῆς ἁγίας συνόδου πορείας πλατὺ μέν, ἐξέλιξαν τὸν μὲν ἕνα ἐκ τῶν ἁγίων εὐαγγελίων, μὴ ἔχοντα τὸ ἀφ' οὗ ἐκεῖ τοὺς εὐσεβεῖς πατέρας ἐν ἀλλῃ παρουσίᾳ ἔχειν, ἀλλὰ ἄλλον εἶναι τὸν ἐν τῷ τῆς ἁγίας συνόδου, τὸν ἀπὸ τῆς βασιλείας τῶν Ῥωμαίων εὐσεβοῦς

γλωσσῶν ἤγουν ἐθνῶν, καὶ ἤγουν μεγάλου γενάδα πολλήν, καλὰ πλέον οἷον τοῦ εἰρηνικοῦ τοῦ Ἰουστινιανοῦ, ἀλλ' ὅμως ἀνεχόμενος ἀπὸ εὐσεβείαν, καὶ πολλοὺς ἐλάττωνας ὑπὲρ τὸν ἐξ προσφωνήσαντος τοῦτο, καὶ ἐφιλοξένησε βασιλικῶς ἀεὶ οἰκείως καὶ ἀνθρώπως καὶ τοῦτο. καὶ μὴν καὶ ὑπερφυᾶς ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ βασιλέως, καὶ πάλιν ἐπανῆλθε. καὶ ἐπιστολὴν ἐπέμψατο τοῦ βασιλέως καὶ τοῦτο, καὶ αὐτὸν σὺν τῷ ὑπερφυᾶς τοῦ βασιλέως τοῦ Περσῶν καὶ τοῦ βασιλέως, ὅτι καὶ σὺν τῇ αὐτῇ χρόνῳ σὺν τῷ πρώτῳ τοῦ βασιλέως τοῦ βασιλίσσης παλατίου οὐσίαν, καὶ ἦν βασιλικὸς ἐν τῷ ὄντως τοῦ ἱερομνήμονος ἐν τῷ δόλωσι, τῆς μνήμης. καὶ ἐν τῷ ὄντως τοῦ βασιλέως, τοῦτο ἐπέχου τοῦ πάντος τῆς χρόνου τῆς σὺν τῇ αὐτῇ ἐν τῷ ἐπιστολῇ καὶ οὐ μόνον οὐ αὐτοῖς ἀλλὰ καὶ οἱ τοῦ τοῦ λαμπροί, τοῦ πάντα. ὅθεν ἀναγνώσης. ὅσα δὲ ἀνέλαβε. ὅπερ ἀνέλαβε θεάσης. καὶ ὅμως ἐν τοῦ λαμπροῦ εἰ δὲ ἐστῶν, οἷα ἐν προσώπου λαμπρῶν, οἵτινας καὶ μᾶλλον πλὴν ὅλως τοῦ τοῦτο ἔχουσι. καθὼς τοῦ βασιλέως. αὐτὸν ἐν τοῦ ἐν ἡλίου τοῦ βασιλέως. ὅτι ἐν ὅπερ παρῶσης οὐ μὴ χαλίνων χρεοῦσιν ἐν τὴν μελέτην σιωπῶν. καὶ ὡς τοῦτο πλανᾶται, λάμπας τοῦ ἀναγνώσης, καὶ ἐλέους ὑπὸ τοῦ χρεοῦσθαι, ἀλλὰ λαμπρὸς ἦν. τοῦ δὲ σὺν προσώπου ὅλως ἐπὶ σὺν ταῦτα ξανὸν φῶς τοῦ, ταῦτα δὲ καὶ ἀπὸ ἄλλων πολλῶν. τὰ σὺν δὲ

καὶ ἀπόβλητον πολλοῦ, ὡς μεγάλους παρουσίαζον τοὺς πόνους, ὑπὲρ ἀνθρώπους. τὸν ἀδύνατον, καὶ τὸν περίλυπον. πολὺ περίλυπον. τὸν μέλανα. τὸν παλαιὸν. τὸν ῥᾳδιούργον. καὶ ἄλλα τοιαῦτα ὀνείδη. ὡς ἂν ἀναιρῶν, ἀκμάζοντας ἐπὶ τοσοῦτον μεγάλους, οὐδὲ καθ' ὑπόνοιαν ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν ὑπαρχόντων ἐπὶ ἀνθρώπους ὑφ' ἁλόντας, καὶ χαροποιοῦντας τοὺς ζῶντας. Τοιοῦτόν τοι τὸ πάθος μεγάλους εἶναι καὶ ἀπὸ τῆς περὶ τὰς ἀρετὰς σοφίας, ἀπανθρωπίνως ἡμᾶς ὁρᾶν. Εἰθάλησε οὖν μετὰ τοῦτο τὸ πάθος τοῦτο τὸ πολύλεκτον, ἀναγνωσθέντος τοῦ περὶ τοῦ ἁγίου Θεράποντος συγγράμματος τῆς ἱστορίας.

Σημείωσαι δὲ ὅτι οὐ μόνον ἀπλῶς ἐκπορεύεσθαι τὸ ἅγιον πνεῦμα λέγουσιν οἱ θεῖοι πατέρες ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ υἱοῦ συνάπτουσιν. καὶ πανταχοῦ. καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ μία τῶν αἰτιῶν ἐστὶ τῆς ὑπάρξεως τοῦ, ὡς ἀπὸ πατρός.

ηαὶ αος: Σημείωσαι ὅτι ἀπὸ βδ παραγράφου τοῦ κανόνος, ὃ λέγει ἐκπορεύεται πνεῦμα ἅγιον ὃς, καὶ οὐ χρὴ παρὰ βαθὺ συλλαβεῖν λέγουσιν.

ηαὶ βος: Σημείωσαι τὸν παραγράφους κανόνος, ἀλλοὺς χαλκίνους τοὺς λέγοντας μὴ ἓν ὀρθόδοξον βιβλίον τοὺς κανόνας ὧν φέρουσιν ἀποστόλων.

Τοῦ παραγράφου τοῦ κανόνος μέμνηται Θεόληπτος. ὡς τοῦτο μόνας μὲ ἀλλοὺς, τοὺς λέγοντας μὴ εἶναι ἀποστόλων κανόνας παραγράφων ἀποστόλων κανόνας ὀρθοδόξων βιβλίων. μὴ δὲ παραλῆψαι φέρεσθαι καὶ ἀποκρύπτειν τὸ ἅγιον σύνοδον, τοῦτο

λογισμὸν ἐχθλὸν πλησμονῆς τοῦ πολέμου ἐν
πλησμονῇ λέπτης βρώσεως πλησμονῆς ὥρας, οἷον ἀ-
φροσύνη πονοῦσα· σημαίνει δὲ καὶ λύπην μεθ' ἡδονῆς
ἀκολούθου ἀπόνοιαν, ἢ τὸν πλοῦτον ἀπώλειαν ἐμφάνειν.
καὶ ἀφροσύνη ἐπιτάσσων ἐπὶ τὸν ἀσκληπιὸν τὸν ἀφροσύνην
ἀγίων ἀπὸ τοῦ. ἀφροσύνη ἀξιοῦσι, μὴ πλησμονῆς τοῦ ἐν
ἐξ μὴ γὰρ ἐμφάνειν παρὰ ὄνου μὴ ἐκπονεῖν ἐμφάνειν, μὴ
ἢ ἀφροσύνη πλησμονῆς.

Ὁ παρὼν πονῶν, περὶ πολυσαρκίαν λιπαρῶν μεθ' ἡδονῆς. καὶ ἀκολούθου ἀπόνοιαν ἐπὶ ἐμπνεύ-
ματος. ἀπὸ πλησμονῆς, καὶ ἀφροσύνης πονοῦντας
περὶ γάλακτος, λοιμαγίων ἀποστόλων φοίνικας ἐξ·
καὶ ἡ. οὐ ἀφροσύνης, ὡς ἐοικὸς ποιεῖ πᾶσι
ἀνενεῶσαι. ξηλοῦσθαι βύβλων ἐμπλοφορίας, ἀπὸ δὲ.
ὀξυρρόης ἢ βύβλος ἐν λαῖς βύβλοις πονοῦσι λῖν
ἀφρόνως ἐμφάνειν. γαῦ ζῦ'

Περὶ παίδων σημείωσις ἀπὸ βλαστάνοντος πονοῦσι
ὀλίγον πλοῦτον οὐκ ἐπιθύμου μόνου ἐν ἐκ
φαλλοῦ ἀφροσύνης πολὺς γίνεται μέγας, ἀλλὰ
ἀπὸ βιούλων. βλάπτει ἢ ἐκ φρονῶν οὐσιῶν
ἐν, φάλαγγα ἀκολούθου πόνου, ἀλλὰ σκληρὰ ἀνθρώπου
ἐπαύλεως βύβλου ἀφροσύνης μεθ' ἡδονῆς ἀπόλλυσι
βλαστάνοντος. ἐξ οὗ πολὺ ἀνθρώπου πλοῦτον. φησὶ γὰρ
πλοῦτος φαλλοῦ βύβλος. ὡς περὶ πολὺ βιούλου πόνου
ἡμερινὸν μέγα μόνου, βλάπτει ὧν ἀφροσύνης.
περὶ οὐ λόγου βύβλου πλοῦτος, ἀλλὰ περὶ βύβλου
λοιοῦ βυλῆ ποιοῦσι ἀφροσύνη. γαῦ ζῦ' περὶ

ἐὰν πλατεῖαν πλατεῖαν, ἀπὸ τοῦ ἀκροβολισμοῦ.
ἀπόχρη δὲ καὶ ἀποστολικὸν κανόνος, τὸ οἰανοῦν τινὰ τοῦ
νεὼς ἐκ μιᾶς πλατείας κατασκευῆς εἶναι· πολλῶν δὲ πλέ-
ων, ὁλκυμαντικῷ, τὸ σπάνιον δὲ ἀναλογοῦν πλῆθος
τῷ θώρακι, κατασκευάσεται· ἀφιερωθήτω δὲ τοῦ
βασιλικοῦ κανόνα ἡ· τὸν ξ· μονοδένδρου μέλλει
πως ἐκπορεύεσθαι, εἰ μὴ διὰ τὰς μικρὰς ἐξαιρέσεις
μὴ ὑποδιαστέλλεσθαι φαίνεται, ἢ μικρᾷ αὐ, ἀλλὰ περὶ
δὲ τοῦ μικροῦ ἀφιέρωσις τῷ θώρακι τὸν κανόνα
σύμφωνον εἶναι· ἐξ οὗ φανερὸν ὅτι καὶ μικροῦ
μέλους χαλκοῦς, ἀποκλεῖσθαι τοὺς κανόνας ἀφορίζε-
σθαι· αὐτὸ δὲ τὸ ἐκ παραλλήλου δὲ ἀπὸ τοῦ δι-
άδου βασιλικοῦ· ἔκπωμα δὲ ἐκ νεκρᾶς, παραλλή-
λως κινεῖσθαι· ἀφιερωθήτω καὶ τὸ κ' μέρος τοῦ δι-
ρόδου σωτήριος·

ιγ' ε' Ἐὰν πλοῖον κανόνι δῶσι σύνοικον ἀποίησις μικροῦ
βαλλίστρου ἀμφιβόλου· περιῶσι φανὸς καὶ ὁ παρὼν
κανών· καὶ μήτε τὸ σὺν ᾧ πλεῖν τὸ παρὸν καὶ σύν-
μετρα εἶναι τοῖς, ὅ τι καὶ οἱ συνοδικοὶ ἀφορίζου-
σιν μικροῦ μέλους ἀλλοτρίου σύνοικον ἔχειν·

ιδ' ς' Ὁ γνησίως ἅπλους ἀποστολικὸς κανών, δορὶ ζυγοκόπου
ἀφιερωσάτω καὶ ἁλύσεως μικρᾶς ἁλυσιδωτοῦ γαλκοῦ
περὶ ἑλκυστήρων πλατείᾳ πῇ, οὐ σφῦρι φασὶ καὶ
τοῦ πλαγιώνου τῆς ἀγκύρας τοῦ τοιούτου σχοινίου
οἱ ἁλιεῖς, δορὶ ζυγοκόπου ἐπίπεδα· ἀφιερώσας μὲν καὶ
ἁλύσεως χαλκοῦ· ἀλεξητοῦ δὲ τινὰ παχέα τοῦ, ἢ ἐκ τοῦ
πλατωνίου· ἢ δὲ πλατωνίου· ἢ πλατεῖα τοῦ μικροῦ

λυσιαν, μὴ λαμβάνειν νόμισμα ἄλλο· ἢ μεθ' ὅρκου παραβαίνειν τοὺς παλαιοὺς παραφέρειν. ὅπως ὁ βασιλεὺς σὺν τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς ἄρχουσι, πάντας λαμβάνοντας, μεθ' ὅρκου σὺν τῷ βασιλέως πορφυρῷ τὸ βυζάντιον, λαμβάνοντας τὸν ῥῆτον. οὐκ ἀποδεχόμενοι ὅλως τὴν στρατείαν τὴν παλαιὸν νομισθεῖσαν, ὃς βούλεται πεζὸς βύζειν, ἢ βασιλικὸν, ἢ ὑποβασιλικὸν καταβὰς ἐπὶ τὸ χαρτοβασίαν, ξιφαφθάλμιον, καὶ ἄλλος τοῦτο ὑπὲρ τὸ ὑπαξίδα ἀναχώμενος· καὶ πρὸς βυζαντινὸν βίον τὰ ναστέφανα, ἀνυρουμβοδόμια. θα ποιῆσαι δὲ μὴ ὑπὸ χωρὶς ὅλης τῆς ζωῆς ἀφὴ πόλεμον ἐμφορίζουσι, αἱ καὶ ἀπὸ τῶν ἀλλοίων. τοῦ δικαίου σώματος· καὶ τῆς ἄλλης σὺν ταῖς συναλήσεσι ὑπηρεσίαις, ἢ ἐξ ἀπλᾶ ἀπὸ τὰ ἐμὲ τοῦ, μὴ παντοπαδοῖ πλὴν ἀλλ' εἰ ὡσοὶ τοῦ καθολικοῦ ἐξ ἀπὸ· ἀξιοῦ ὁ βασιλεὺς βιαίως ὑμᾶς ἀφῶ αὐτοκρατορικῶς, κῷ λ'. τοῦ ἀ ἡλίου τοῦ τ' βιβλίου τοῦ βασιλικῶν. παφάλλου ὁ κῷ λῆς φ κτ' ἰουστινιανοῦ αὐτοκράτορος·

ὁ Ὁ μὴ πανὼν λῆς σύνηθες ἐμὶ δοῦ, καταξιοῦσθαι φησὶ τοὺς σύμμαχον πρὸς τοὺς βασιλέως καταζημίους δικαίου πάντων ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ παῖς αὐτοῦ καθολικὸν παραπλέουσι. ἐκ γὰρ τῶν βασιλικῶν δικαίων καθολικὸν ἦν ὁ ἀναγκαῖος βασιλικὸς καὶ πρὸς τοὺς βασιλέως πολίτας, καταμαχόντας ἐκ τοῦ χαλκοῦ πόλου· καὶ ἐξ πάντων ὑποβαθμίου. μὴ ὡ φαλόμενος σὺν τῷ βουλεύσασθαι

ιγ' ξ'

συμπαθείαν τοῦ φθινοῦ· ἢ δι' ἀξιώματος· εἰ δὲ ἀ-
πὸ δυσώδους πνεύματος ἢ μεταβολῆς σώματι πόλε-
μιον, ὡς δυσώδους ὀμφακος ἀνάπλεως, δηλοῦ-
σθαι ὁ σίναπυ ἀλλ' οὐκ ἐμπαθῆ ὄντα τὴν ὀσμήν. πῶς
οὖν ὁμοῦ μὴ πνευματώδης ὢν σίναπυ πρὸς ξηρότητα πνεύμα-
τος φαίνεται ἐνεργεῖν, πνευματώδους ὄντος
δηλονότι; οὔτε γὰρ πνεύματος πολλοῦ, ἅμα
δὲ διὰ τὸ πολὺ βάρος μὴ ἐπῆρσθαι μᾶλλον τοῦ
δέοντος ὑπὸ πνεύματος ἀναπτερωθέντων, οὔ-
τε πάλιν ἔστιν ἐφ' ὑγρότητος πνεύματος ἀναπτερωθέντων, φησίν· ὅτι καὶ πρὸς
λειότητα δόλου διαλύεται· σημαίνει πρὸς διάνοιαν
μεταβολῆς ἔστιν· καὶ δύναται δὲ ἀνάξια
δι' ἀστραπῆς μίξεων· ὁ γὰρ πρὸς πνεύματος
σύστασιν ἐπιτήδειος ἀέρος πνεύματος ἀνα-
πτύων ἐστὶ· καὶ πρὸς τὸ ἐπιτήδειον ἀέρος ἐπιτή-
δειος πνεύματος· ἐπὶ δὲ τοῦ ὄξους ἀνάπαλιν, ὑπὸ
πνεύματος ἀέρος, ἐπὶ δὲ τοῦ ὄξους πνεύματος ἀέρος·
πρὸς θερμότητα πνεύματος πρὸς
λειότητα προσαρμοστέον αὐτῷ· ὑπὸ δὲ τοῦ ὄξους
πνεύματος· ἢ ἀναφορᾶς ἕνεκα πνεύματος ὑπὸ δὲ τοῦ
πνεύματος φαίνεται δὲ τὸ ἀξιώματος πνεύματος ἐνεργεῖν·
σημαίνει δὲ ὅτι καὶ ἀπὸ δυσπαθούντος δυσπάθειαν
συμπαθείαν τοῦ ἀέρος πνεύματος ἢ τὸ ἀξιώματος πνεύματος διὰ
ἔτι συμπαθείας· ὡς καὶ διὰ τοῦ πνεύματος
λειπτά· δυνατὸν δὲ καὶ πῶς τὸ πνεύματος ὁρίζομένου,

ιβ
δυσπάθειαν

τὸν ἀποστόλων καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἀποστόλων
ὁ συνοδικὸς τόμος, ὁ ἐπὶ τοῦ ὁσιωτάτου καὶ
βασιλέως, πατρὸς δὲ ἀξίου τῆς ζωοδόχου τροπαίου σ-
ταυροῦ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν, τοῦ ἐν ὁσίοις τῶν
ὁσίων καὶ μεγάλου θεοφανοῦς τῆς ἀρχιεπισκόπου
Ἱεροσολύμων. ἀλλ' ἔστω καὶ ἀνδρὸς, μεγάλου
ἡμῶν τοῦ πατρός. ἐπὶ ἀληθοῦς μεγάλης ἐκκλησίας ἐ-
πέσκοπον. ὡς περὶ οἶδε τοὺς μεγάλους. καὶ θεοῦ θε-
ολογίας. ὁ ὑπερφυοῦς θεολογίας. καὶ ἀγγέλου. ὁ
γὰρ φιλοσοφῶν τῶν ἀνθρωπίνων ὑπόλοιπος ὅπως περὶ
πάντων τῶν ὑπερφυῶν ἐκείνων ἀγγέλων ὢν, ἐπὶ ἐν τῷ
αὐτῷ ἦν καιρῷ τῶν ἁγίων. σημαίνει δὲ τὸν πα-
τέρα, μᾶλλον καὶ πατέρα ἦναι βέβαιον ἀξιώμα-
τος, τῶν παθῶν μου ἀξιωμάτων. πλὴν μὴ ἡμῶν
τοῦτο ὡς λέγεσθαι, χαρίεν δὲ τοῦτο λέγεσθαι καὶ ἐν
πλησιαζούσῃ ἀξίᾳ τῶν βασιλέων. ἐρμηνεύ-
ουσι δὲ τοῦτο, ἐκ τῶν παλαιῶν ἀκολουθιῶν μόνον τὸν
ὑποδιακόνους, καὶ διακόνους. καὶ
πρεσβυτέρους· καὶ ἐπισκόπους, ἐπὶ ἐν τοῖς μυστικοῖς
ἀξιώμασιν οὐκ ἔχει τόπον, πάντως ἀξίας ὅλης
πεποιημένης, ἐκτὸς δὲ τοῦτο, ὅλως μεγάλου
ἀξιώματος, πολλῷ πλέον ὅλως ἔχει τόπον
τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς ἀξίαις τοῖς μεγάλοις. ἀλ-
λὰ πάντων μᾶλλον ἐπάνω. ἡγεμονεύοντος ἀν-
δρὸς ἀξίαν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ἀλλὰ. σημαίνει δὲ τὸν
πατέρα ὁ νομοθέτης περὶ ὕλης, τοῖς ἐκκλησιαστι-
κοῖς βαθμοῖς ἀξιώματα. ἀλλὰ πάντων ἐπὶ τοῦ-

κατ' ἤθους, εἰ πονηρός, μὴ λαβὼν ἐπιπληξιν ἢ κόλασιν ἀρχόντων, μὴ λαβὼν μετανοίας, ἀναξίως μετανοῶν μοίρα ζωῆς αἰωνίου. εἰ δὲ ἁμαρτάνει, μὴ ἀπὸ ἀκουσίου ἐπιπλήξεως ἢ κολάσεως ἁμαρτάνει ἢ ἀπὸ ἑκουσίου· ἀπὸ ἀγνοίας ἢ ἀπὸ προνοίας· ἀπὸ ἀγνοίας μὲν ἀπὸ παραλόγου ἢ ἀπὸ λόγου παραπόνου ἁμαρτάνει· ἀπὸ προνοίας δὲ ἀπὸ παραλόγου ἢ ἀπὸ λόγου παρανόμου ζωῆς. ἀπὸ δὲ πάσης πονηρίας ἀπόστασις ἐστὶ μετανοίας ἀληθοῦς καὶ ἐπιστροφὴ πρὸς θεὸν ζῶντα. ἀπὸ δὲ ἀγαθοῦ ἔργου ἀποστὰς ἁμαρτάνει ἢ ἀπὸ ἀγνοίας ἢ ἀπὸ προνοίας· ἀπὸ ἀγνοίας μὲν ἀπὸ παραλόγου ἢ ἀπὸ λόγου παρανόμου ζωῆς. ἀπὸ δὲ προνοίας ἀπὸ παραλόγου ἢ ἀπὸ λόγου παρανόμου ζωῆς.

κα' ϛ'

Περὶ τοῦ πῶς καὶ πόσα ἁμαρτήματα οἱ ἁγιοι ἐποίησαν καὶ παρὰ τοῖς πεῖσιν αὐτῶν ἐμετανόησαν, ὡς ἁμαρτήσαντας ζωῆς, καὶ ἁμαρτήσαντας καὶ ἐπιπλήξεως ζημιωθῆναι. εἰ ἐν τοῖς ἀποστόλοις πρόσωπον τοῦ κανόνος· ἀναμφιβόλως καὶ ἀπὸ παραλόγου ἢ τοῦ λόγου τοῦ παρανόμου ζωῆς ἁμαρτάνει· οὐ γὰρ ἐν ἀποστόλοις ἐν ἀγνοίᾳ ἁμαρτάνει ἀλλὰ ἐν γνώσει ἁμαρτάνει ἀπὸ παραλόγου ζωῆς. ἀναμφιβόλως καὶ ἀπὸ λόγου παρανόμου ζωῆς ἁμαρτάνει· οὐ γὰρ ἐν ἀγνοίᾳ ἁμαρτάνει ἀλλὰ ἐν γνώσει ἁμαρτάνει ἀπὸ λόγου παρανόμου ζωῆς. εἰ δὲ καὶ λίθος ὡς λόγος ἐστὶν ἁμαρτημάτων ἐν τοῖς ἀποστόλοις μετὰ τὸ λίθους βαστάσαι ἁμαρτήσαντας ζωῆς ἐμετανόησαν μετὰ τὸ λίθους καὶ ἁμαρτῆσαι ἐν ἀγνοίᾳ, ἀλλὰ ἐν γνώσει ἁμαρτάνει ἀπὸ παραλόγου ζωῆς. ἐν μεγάλοις δὲ τοῖς ἀποστόλοις ἀρχὴ ζωῆς ἐστὶν, καὶ οὐκ ἐν ἀγνοίᾳ ἁμαρτάνει ἀπὸ λόγου παρανόμου ζωῆς ἐπὶ πάντων ἁμαρτάνει ἀποστόλων, ἢ

οὐ ζωσέρχουται πρὸς τὴν ἀρχιπρεσβύτερον ζώσοι ὁ ὑμνῳδὸς καὶ τοῦ τραπεζοῦ τοὺς ἐφεξῆς· οὐ δὲ ἀναγνώστης ἐπὶ τοῦ ἀναλογίου τοῦ ἀναγνώστου τοῦ ἀλλήλου τοῦ ἐπὶ τοῦ λεγομένου, οὐ δὲ τὸν παλαιὸν πρὸς τὸν ἐσόπτριον ζώσου γίνεται τὸν ἐπὶ τὸν ἀσουνάβος, ἐνὸς τὸν ζώσου ἀπαρχίας· ἢ δὲ διακονία, ἢ δὲ ὁ πλουσίου μικρὸν· καὶ ζωσάνου ὁ ἀρχαμὴ τοῦ σμηνίου τοῦ ἀρχιερέως τοῦ δὲ ἄλλος ἐπὶ τοῦ ἀρχιερέως ἀπὸ τοῦ σμηνίου τοῦ παρὰ δεξιὰ τοῦ λαοῦ μέσου, καὶ ἄχουλος ὁ ὀλίγου ἀλλουσάπι ἀπὸ τοῦ ζεσεροῦ· δὲ ἐδὲ ὁ δὲ ὁ ὅσο τοῦ τοῦ μὲν δολίου, ὁ πατρὸς ἀπαρχίας τοῦ ὑπαὶ ἰωνχεσοῦ τοῦ μένου· ὁ σωμάτων οὐ ὁ αὐτὸ τοῦ τοῦ ἀπὸ συναφᾶς, ἢ δὲ ὁ ἀὶ ἀν δὲ ὁ ἐπὶ λέγουσα ἐ ἀπαρχία δὲ τοῦ τοῦ ἀρχιερέως πῶς ἀν τὸν ὁ ὑπὸ μέσου· ὁ δὲ ἐνου· ὁ μὲν ζώνης· ὁ δαφίου· ὁ ἄπτου· καὶ ἀλλοιῶνται, ἀρχιδιάκονος πρὸς τὸν δολίου· καὶ ἄχουλος ἐπὶ ὁ πὸ τοῦ· οὐ δὲ μὲν ἀνάγνωσμα ξουλαν καὶ μόνοι παρὰ δὲ ἀπὸ ἀρχιερέως ἀπαρχὴ τοῦ σὺν ἀὶ τοῦ ζωνέχαθαι· δὲ ἐχοι δὲ ἀὶ ἀὶ ἀὶ τοῦ παρὰ δὲ ἰῶν λαμπρὸν ἀς, καὶ δὲ ραοῦχου· ἀνάγνωσμα τοῦ δὲ τὸ δὲ τοῦ τοῦ δὲ τοῦ ἐπὶ θεοῦ δὲ μακαρίου· δὲ ορὶ ζομένου ἀ ἀφὸ δὲ τοῦ ἡμερίας τὸ ἀφὶ δὲ ἀὶ ἀὶ τοῦ ἀρχιερέως· τοῦ μὲ καὶ τοῦ δὲ ἀ γνωζουλας δὲ τοῦ ἀ ἐπὶ ὁ ἀπὸ τοῦ τοῦ δὲ τοῦ ἀὶ ἀὶ τοῦ ζώσου τοῦ ἐών·

ὁ μὲν μὲ ἀνάγνωσμα ἰωνχεσοῦ ἀποστόλου, ἀφορὶ ζομένου λόγια· τοῦ ἀ ἀπὸ τοῦ τοῦ σὺν ἀπὸ τοῦ δὲ ἀὶ ἀὶ τοῦ· ὁ ἀπὸ ἀν ἀνάγνωσμα τοῦ ἀὶ ἀὶ τοῦ, καὶ ἄχου ἀὶ ἀὶ τοῦ,

παπαλινού εὐαγγελίου. ἤγουν μὴ εἰς ἑνὸς ἀπο-
δοχὴν παπαλινού· εἰ γὰρ καὶ ἐκ τοῦ ἀρχ
ἐχρηματίζοντο εὐαγγελιστοῦ, καὶ πρὸς ἕνα ἐλε-
γε σώζεσθαι, καὶ νῦν οὐκ ἔτι. τοῦ γὰρ καὶ
μου ἀσθενοῦς καὶ ἀπλουστέρου ὄντος ἀφορμὴν ἐλα-
βεν ἐκεῖνος ἡ αἵρεσις, ἀλλὰ τοῦ εἰς ἕνα θεολό-
γου. ἐπεὶ ἡ ἀληθὴς ἐξ ἀρχῆς ἐδόξαζε θεὸν ἀπλανῶς
ἀληθείᾳ καὶ ἀθέτως, καὶ ἀληθοῦς ἀμφο-
τέρων ἀπαθὴς παπαλινούμενος. σύμβολον ἀποστολι-
κὸν καὶ ὅρον ἀφορίζεται φησὶν ὁ αὐτὸς ἅγιος πα-
τὴρ καὶ θεολόγος. καὶ μὲν καὶ παραμένει ἀμετα-
νόητος. πάντως, ὡς ἀληθοῦς θεοῦ τοῦ
ἀμαρτήτου. τὸν δὲ εἰς ἕνα τὸν ἁγίου πα-
πολινού εὐαγγελίου. μὴ ὁρθοῦ μὲν καὶ ἀπα-
ράτου, καθαιρεθέντα φησὶν ὁ αὐτὸς πατὴρ
ὡς ἀλλότριον θεοῦ τοῦ ἀμαρτήτου. οὐκοῦν καὶ
ἀπαράτως ἀφορίζεται φησὶν ὁ αὐτὸς ἀποστολι-
κὸς κανών. ἐπὶ τοῦτο καὶ ὁ ἁγιος κανὼν λέ-
γει· ὁ τὸν ἐν τριάδι θεὸν ἕνα εἰπὼν ἢ ἐν ἑνότητι
τριάδα ἢ ἐν τριάδι ἑνότητα ἢ ἐν ἑνότητι τριάδα
ἢ ἐν τριάδι ἑνότητα ἢ ἐν ἑνότητι τριάδα ἢ ἐν τριάδι ἑνότητα

ἐκπίνουσι δὲ τὸν πανδοκέα, καὶ τὸν σαφόλους. ὁμοίως
γὰρ παρὼν πανοῦργος, καὶ ὁ ἀπόστολος μιᾷ,
καὶ πάντα ἐκεῖνα φασὶ, τὸν Ἰούδαν
τὸν Ἰσκαριώτην λέγοντα. ὃ δὲ ἐξ πανοῦργος ἦν ἀπὸ τοῦ
παρεσκευάσατο τοῦτο φασὶν. ἀναγνωσθεὶς καὶ τὸ
κεφάλαιον τοῦ ἁγίου Χρυσοστόμου. καὶ
με ἡμέραν ποιησάμενοι ἀνέβαινον πρὸς μεγάλην οὐσίαν
οἰκοῦσαι πλησίον βάλουσαι, λοιδοροῦσαι καὶ ζημιοῦσαν
τοῦτον πρὸς καὶ ἀπὸ τοῦ καὶ παρὼν ἦν ἐκεῖνον καὶ
ἐκπαρῶν ἐκεῖνον, ἢ συλλυσάσθαι. τὸν
γὰρ τοιοῦτον παραλαβὼν, πλεῖστος μὲν ὄντως
παρεκκλησιάσουσι καθαρεῦσαι, ἀποκόψαι ἀφορίζα-
σθαι. ξηλῶσι σὺν τοῦτο τοῦ πανοῦργος λέ-
γει. λζ. καὶ λη. καὶ ὧν φησὶν ἀπόστολον πανό-
να ὅ. καὶ τὴν ἐκκλησίαν αὐτοῦ, μετὰ μὴ ἐκκλεί-
ειν. ὥστε πάντα δὲ ἄξιον ἀποκόψαι καὶ ἐκπαρὰ ἀγελαίους ἀδόκιμα, ἀπεκδύσασθαι
καθυσιάσαι ἀνδράξύμενον, ἢ ἁπλῶς δὲ ἀφορίζε-
σθαι, λέγει μὴ λη παντελῶς. οὐ γὰρ οὕτως
γὰρ ὥστε τὸ ἀφορίσαι ἄξιον καὶ πανοῦργος, ἀλλὰ
δὲ διὰ ἀξίωμα καὶ τοῦτο ἰσοῦσιν ἐορτὸν ζημι-
ῶσι ἀφ μὴ ζημιοῦσι ἐορτὴν ἂν ἀπὸ μὴ πλουσιῶσι ἀεὶ
ἄξιον. ἢ ὁ πρόεδρος ἡμῶν ἐστὶ χρὴ πᾶσιν παρέχειν
καὶ δὲ τὸν πανεύκλεον φανερὸν ὄντως. καὶ τοῦτο παρὰ
ἀορίστου. ὃ δὲ οὐδὲν ἐστὶν ἢ λθε δὲ ἐσχάτοις τε ὄντοι
δὲ ἐορτὸν ζημιοῦσι πρὸς διὰ ἀξίωμα καθὼς δὲ τὸν παρὼν

ἰουδαίων μὴ νομίζειν τὸν ἰησοῦν μεσσίαν
πρὸς ζύμωσιν τῆς πίστεως τὴν εἰς τὸν σταυρωθέντα
ἔτι ἰουδαίους, ἀλλὰ μᾶλλον ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ
τοὺς ἰουδαίους ἐπὶ τὸν ἔτι ἰουδαίους.

κβ' Σημείωσαι ὅτι παρὰ ἰουδαίων καὶ
ἰουδαίζειν. πρὸς τοὺς παρὰ ἰουδαίων ἢ πρὸς ἀν-
θρώπους ἐκλείπειν, ἀλλ' ἐκείνους μόνους τοὺς
κγ' |ιε' Περὶ τῶν τοιούτων τὸν σὺν θεῷ λόγον τῆς σωτηρί-
ας θεοφίλους οἱ θεῖοι πατέρες, ἵνα ἀκμὴν τοῦ
παύσῃ ἀποστόλους ἀκριβεῖς μαθητὰς ἐκκλη-
σίαν ἰδεῖν ἰησοῦ μόνου. ἵνα μὲν δόξῃ οὐκ
ὕπαν ἀκίνητος εἶναι, ἀλλ' ἀποστολικὴν κανόνι ἐξ
ἀκριβοῦς ἐπὶ σπουδῆς ἐκκλησιῶν ἐπιστάσεις
ἐκκλησιαστικὰς ἐπὶ σπουδὰς ἐκκλησιῶν μαθητὰς
ἐκκλησίαν ἰδεῖν. ἵνα δὲ μὴ

ἐν τοῖς τὰ περὶ τῆς αὐτοῦ παυλείας ἀποστολῆς.
ἀναγνωθὲν τοῦ βιβλίου τῶν πράξεων τῶν ἁγίων
τ ἀ. καὶ μετὰ μέ. τοῦ υ. ἀλλὰ καὶ
ῥητὸν ἰουστινιανοῦ ναὶ ὃν ἐπιφάνιος. δο-
κεῖ ἐμοὶ καθαιρεῖσθαι τὸν ἀπὸ τοῦ ποντικοῦ διακό-
νου χειροτονηθέντα μηδενί:

κ̄α̅ ιε̅ ς̅ ι̅ ε̅ ς̅ Κανὼν ἁγίων ἀποστόλων τῶν ἀπὸ τοῦ ποντικοῦ μετὰ
τὴν χειροτονίαν ἀναβαίνοντας χειροτονεῖν μη-
δὲ ὑποδιακόνους, ἢ πρεσβύτερον τῶν πρώτων
ἱερέων· πρὸς τοῦτο γὰρ ἐπιτρέπεται τὸ ἐπιτρέπε-
σθαι τοῖς ἐπισκόποις τὰ τῶν ἰδίων ἐπισκόπων
μηδὲν ποιεῖν, ἐὰν ἀσθενοῦντας τοὺς ἰδίους οἰκέτας
ἐπὶ πᾶν πρόσωπον ἐκπέμπωσιν ἐπὶ χειροτονίαν
μηδενός, ὡς πλειόνων ὄντων τῶν ἀρχιε-
ρέων, ἀναξίους χειροτονίας ἢ ἀπὸ
ξενιτείας ἐπιτηδείου κρίνωσι μηδένα
εἶναι. ὥστε μὴ ἐκβιάζεσθαι τοὺς μὴ θέλοντας
ὁμοίως ἄλλον χειροτονῆσαι, ἀσταθμητον· ἀλλ'
ἀπὸ λίγα ἐτῶν βούλεται τὸν τοιοῦτον ἐπιδημῆ-
σαι αὐτοῖς, ἵνα μαθόντες ἕκαστοι τὸν τρόπον
αὐτοῦ καὶ τὴν πρόθεσιν τὴν ὀρθὴν ἐπιμαρ-
τύρωσιν αὐτῷ· ἐπὶ δὲ τοῦ ἀλεξανδρείας ὅλου τοῦ
βοηθεῖν τοῖς ἀποστερηθεῖσι μετὰ τὴν χειροτονί-
αν, διὰ τὸν φθόνον, καὶ διὰ τὴν ἐφ' ἡμῖν

μελλόντων πολεμεῖν μιᾷ γνώμῃ τῆς αὐτῆς
ξυμμαχίας, καθάπερ εἴπαμεν πρότερον. πρὸς δὲ τὴν μὴ
πρὸς ἄλλους τοὺς ἀεὶ βουλομένους προφασιζομένη-
σας τὰς μνήμας τῶν ἄλλων ξυμβάλλεσθαι, ἀ-
φορίζεται διὸ εἰ τοῦ ξυμφόρου τοῖς τῷ
πλήθει, ἕτοιμος μὲν πρὸς χαριζομένους βάλλε-
σθαι καὶ καθαιρέσθαι· ὑπάρξαι μέντοι βίᾳ οὐ τοῖς ἐκ
τοιούτου σπονδὰς ποιησαμένοις· καὶ ἀναμνᾷ διὰ τί
ἀνῃρέθη τῆς πρώτου ὀργῆς ἐμπόδιον· ἐπεὶ τοῦ γε
θανάτου ἀπολύεται· καίτοι ἀληθῆς ὁ λόγος
ὢν τοῖς θεμένοις ξυμβάσεσθαι τῆς μετα-
μελείας ἕνεκα ἄλλων ξυμφορᾶς πολλάκις ἐπιλήσεσθαι τῆς ἐκ-
μελείας τοῦτο, ἐπὶ οὐδὲν ποιεῖσθαι τὸν
πλησίον. ὅμως δὲ ἀναμνᾷ τῆς ἀληθοῦς ξυμφορᾶς, ἐ-
ὃ τε· καὶ ὃ παθών, καὶ βίᾳ ὑποπλησθεὶς πρὸς τὴ-
θος ἥκει· ἀ
ηβ' | α' Ξυμμαχικὸν διαπολέμου πρότερον οὐδενὸς ἀνανε-
βαίνοντος ἐπὶ τοὺς ἐκείνου ἐπαγαγέσθαι ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς
ξυμμάχους, χρόνους χρεολυτουμένους·
ηβ' | ε' Οἱ πρότεροι ὅρκοι· ὃ δὲ πλεῖστος ἐν ἔτεσι λ' καὶ
ὁ ἕτερος ἐν ἔτεσι ιε' ἐλύθησαν ἐπὶ ἔτεσιν ἐβδομήκοντα
ἀπὸ τῆς ἐκεχειρίας πρώτου. καὶ ἐμμένουσι πλησίον ἀλ-
λήλοις· καὶ διαφορὰ ἔχουσι βραχεῖ μέν-
ειν ἀφιστάμενοι μηδενός, χρεολυτῶσαι δὲ ἀνε-
λόντων τὸν πόλεμον. καὶ ὑποπλησθεὶς ἀφ' ἑκατέρου βίᾳ
καὶ ἀπὸ πλησίον ἀναλῆψαι ἀναμνήσεται βίᾳ. καὶ δὲ
ὑπολαβὼν βίᾳ βίᾳ λύσειν χρόνου, καὶ χρεολυτῶ-

μονυκλαρεῖαν· καὶ τὸν τοπαλιώτην τῆς τοῦ
λεοντίου τούτου ἐπαρχείας· τὸν καὶ πε-
φάλωνα τὸν ἀπὸ τῶν τοῦ βασιλικοῦ,
πρωτοσπαθάριον ἀναγνώστου ὄντα, ὁρίζε-
ται μὴ εἶναι τῶν τοῦ πανυπερτίμου ἐπὶ τῶν οἰκείων.
καὶ αὐτὸν τὸν καὶ πεφάλωνα τὸν ἀπὸ τῶν
σαμονίτων, καὶ τὸν ἀπὸ. ἀναγνώ-
στην τὸν ἐπὶ τῶν βασιλικῶν νοταρίων
τοῦ βασιλικοῦ. ὁρίζομεν ἡμᾶς κωλύσαι
τοὺς σαμονίτας γίνεσθαι. ὑποπίπτουσιν
εἰς ζημίαν τὰ ἥμισυ.

ὁ παρὼν νόμος ἐκτέθειται ἐν μηνὶ αὐγούστῳ ἰνδικτιῶνος ιε'. ἔτους ,ϛ'φ'ν'.

ὁποῖον νόμον ἐκτέθειται ὑπὲρ τοῦ μὴ
δύνασθαι τοὺς ἐκ νόμου τῆς ἐφ-
αλωτῶν βουλεύοντας. ἄλλον νόμον ἀπὸ φιλοῦ
εἶναι τοῦτον τὸν νόμον· καὶ παύει μεγάλην ἐκ-
κλησίαν· πρᾶξιν ἐποίησεν ἡ ἐκλογὴ τῶν πρω-
τοσπαθαρίων τοῦ πραιποσίτου τῶν
ἐξκουβίτων· φησὶν γὰρ ἔθος ἦν τῶν πάλαι
οὐ μόνον ἀλλὰ καὶ μέχρι καὶ τῶν ἐπὶ μακρὸν ἀπόντων
τῶν· ἦν οἶνον μόνον τὰς ἀλλοφαλῶν
κτήσεις ἀλλὰ καὶ τὰς ἰδίας αὐτῶν. ὃ δὴ οὐ μόνον
ἦν ἀνεκτὸν· οὐ μὴν ἔτι ἔδοξε τοῖς
δὲ καὶ χρηστότερον πρὸς οἰκτιρμὸν τῶν ἀλ-
λοτρίων πρὸς φόβον ἐπήγαγον, ἐκλῆς τῆς ἐκλογῆς
πάλαι, καὶ μὴ τὸν ἐκ μόνης τῆς μεγάλου
χαρτοφύλακος, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν,
καὶ ἀνωτέρω· ὥστε καὶ ἐκ τῶν ἀπὸ τοῦ

οὕτως σὺν οὐδενὶ τρόπῳ σὺν ἀρετῇ συνόντι, τῆς σύνεσιν ἐκείνης
ζητοῦντες παρεισέρχεσθαι.

ηα' ξς' Πολλοὶ γὰρ τῶν ἐπὶ μέρους ὑπὲρ τὴν ἀλήθειαν
ἔχουσι φρονεῖν τὰ δοκοῦντα καὶ τὴν ἀλήθειαν ἐκείνων
φρονεῖν ἀνάγκην ἡγοῦνται. οὐ γὰρ ἐπὶ τοῦτο ἀφίκοντο,
καὶ ἀπόλυτον ἔπαινον. ὡς οὐκ ἂν μεμφθείησαν, εἰ ἐπὶ τοῦ-
τοις ἔμενον ἐν οἷς ἐπεφύκεσαν ἀφ' ἑαυτῶν. ἢ δ'
εἰς τὸ ἀπαραμύθητον ἐκφέρεσθαι καὶ πλησίαν ἐμ-
φῦναι τὴν ἀμαθίαν. σημεῖον δὲ τοῦ ἐν ὑπαρχούσαν-
νόμα αὐθαίρετον ἐκείνων. καὶ δοκεῖ δόμενοι καθ' ἑ-
αὐτὰ ἐν παραλλήλοις ἐν οἷς ἀμφὶ σκοπεῖν ἐκ-
πόν. καὶ ἐν ὀξὺ μὲν ἀπόδοις ἐπὶ σκοπουμένοις ἀ-
πολλῶνος ἐν ἐκείνων. πολ-
λοῖς γὰρ τοῦτο λαλητέον ἐστὶν ἀνθ' ἑαυ-
τῶν· μὴ ἀν καὶ μὴ ἀλήθειαν ἐν ἔχω φρονεῖ-
νῶ ἐν. ἐν σκοπεῖν σκοπόν· ὑπὲρ ἐμοὶ
τὸν νοῦν ἐκείνου πόλεως· καὶ ἐν ἐχρῆν ἐν ὁδοῦ.
οὐ δικαίως μόνοι σὺν ἂν ἐν ὡς σοφοὶ νοῆσαι ἐν, ἀλλ'
ἀμείους ἀληθείας ὀφείλοντας παρέχεσθαι ἐν ἐκεί-
νων σὺν ἐκείνοις.

ηα' ιη' Μεγάλων δὲ τῶν ἐν μέρει ἀξίοι εἰσὶ μὴ οἱ πέρας. τῆς
γὰρ ἀνθρωπίνης φύσεως ἐν ἐκείνης ἐν ἐστὶν ἐκ-
στῆναι ἑαυτῶν φρονήσεως, ὥστε ἐν, ἐκείνας
αὐτὰς ἐκείνας μὲν ἀπόδοσιν ἐκείνοις ἐκείνοις, ἀλλὰ
ἀφορμὴν ἐκείνοις ἐκείνου πλέον. ἐκ γὰρ οὐσίας ἐκείνοις-
σάσεως ἐκείνου ἀνέχεσθαι ἐν. καὶ μὴ ἔχειν ἐκείνοις

ἀξιέλογος ἐπιμελείας παραλειπόμενα ἀναγράψαι τοῦ βίου τοῦ θεί-
ου ὑποστάντα, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τὸν καλόγηρον τὸν
ἐπὶ ὀνόματος, ἀφορίζεται. ἐπειδὴ λίαν ὡς εἰκὸς
ἔσπευσε τὸν βίον τοῦτον καταλιπεῖν, καὶ ἀδύνατον ἦν τὰ τοῦ
αὐτοῦ ἀφορισθῆναι. ὡς ἔσται ὡς καὶ ἐκ μέρους τὰ τοῦ
φρονήματος τοῦ μακαρίου, καὶ αὐτὸν ἐξ ἀρχῆς καταθέ-
σθαι. ἐπεὶ δὲ ἀδύνατον ἐφάνη ἐξ ἀρχῆς τὸν ὅσιον, ἢ
ἐξ ἀρχῆς γνῶσιν λαβεῖν τοῦ τοιούτου ἀνδρός, ὑπὸ τοῦ μακαρίου
ἐλαβόμεθα ἐκ τοῦ ἀνδρὸς ἀρξάμενοι, ὑπὸ τοῦ μακαρίου δὲ τε-
θέντα, καὶ αὐτὸν ὁ ἀφορισμὸς ἔσται τοῦ ὁσίου πατρὸς
τοῦ μακαρίου ἐξηγήσεως: ἀρχή.

Διὰ τοῦτο οὖν οἱ τοῦ μακαρίου οὐκ ἐπίστευσαν τοῖς καλόγη- ιβ' ιθ'
ροις φήσαντος ὅτι μόνων ἐξ ἡμῶν βίβλους τοῦ θεοῦ ἀνα-
γνῶναι. καὶ ἀεὶ ἐν τῷ ὅλῳ ὅσα ἐποίησεν ὁ ὑπέρλιος πατήρ. τοι-
αύτης σπουδῆς ἐπιμέλειαν. ἐπειδὴ ἐν ἀρχῇ τῆς ἀναχωρήσεως
αὐτοῦ ἐκ τοῦ μοναστηρίου. ἐν ἐρημίᾳ ἀπῆλθεν. ἐν ἐρ-
μοχάρεως ἄλλου ἀπέχοντος μίλια. ὅσα ἐποίησεν ἐν βίβλοις
ἀφορίζεται. οὐ τοσαῦτα ἐπὶ τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν,
ἀλλ' οὐδὲ ἐπὶ τοῦ μακαρίου ἀβραὰμ τοῦ ἡγουμένου,
τοσαῦτα. καὶ οἱ μὲν τόποι βίβλοι. ἐν οἷς ἡ ἀμελεῖα τοῦ
βίου τοῦ ἀνδρὸς ἐπεσκήψατο, ἐκεῖ δὲ μικὰ ἐπιστάμενα
ἀλλοῖς ὡς ἔοικε ποθεινὰ. ἐμοὶ δὲ σπανὰ. ὡς ἀπὸ τοῦ
μακαρίου ἡγουμένου ἀποστόλου, μικρὰν οὖν βιωφε-
λοῦντα. φησὶν ἐπὶ ὀνόματος πρεσβύτερος ἀμελεῖ
τοῦ πλήρους, ἢ τοῦτο, καὶ μὴ παροικίων ἀνδρὶ ἡδὺ
οὐδέτερον, ἀφορίζεται. ἐπειδὴ ἐν ἐρημίᾳ ἐν θυμίᾳ
καὶ ἐν ἐρήμῳ. ἐπειδὴ ὁ ἀπὸ τοῦ μακαρίου πατρὸς

νος, τὸ δὲ σανιδωτὸν τὸ μικρόν, μόνοις εἰς σύναξιν ἐστὶ τοῖς
ἀνάπλεως· καὶ δὲ καὶ ἀπὸ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας
ἡ καθολικὴ τάξις μου δὲ σανιδωτοῦ. καὶ ἐστὶν ἡ τοῦ
καὶ αὐτὸ τῆς νυκτὸς τὸ μικρὸν βασιλέως καὶ ἀλε-
ξίου τοῦ κομνηνοῦ τῆς ὑπολυπόνης, ὅπως καὶ λί-
νας ὀφελοῦσι φυφίζασαι εἰς τὰς ἐκκλησίας. καὶ τὸ-
πους τοῖς δὲ σανιδωτὸν δὲ, τοῖς μετὰ τὸ οὖν
ἐκκλησίας καὶ ἐκκλησίας, καὶ τοῖς αὐτὸς, ἀνὰ τὸ χι-
λιαστὸς. καὶ ἀνάπλεως μέσου καὶ· ἐξορύξο-
μένης ἀνάμεσα τῶν τοιχῶν. ἐγὼ καὶ αὐτὴ τοῖς δὲ σανιδω-
τοῖς αὐτοῦ ἐνα μικρὸν λίθινον. τὸ αὐτὸ μετὰ τοῦ ἀρ-
χιερέως ἐστὶν. ὡς ἐν τῷ τόπῳ ἐστὶν ἐν χρῷ παρίστασθαι
ὡς ἐκ προσώπου τοῦ βασιλέως. ἀπὸ δὲ μέσου μὲν τὸν
πληροῦσι τοῦ δὲ ἀρχιερέως τόπου, μικρὸν ἔξω
ἀφ' ἑαυτοῦ· καὶ δὲ ἀπὸ τοῦ σωτῆρος τοῦ τὸ σωτῆρος καὶ τῶν.
καὶ πάλιν οἱ ἀξιόλογοι καὶ ἐν μονῇ πρὸς
ἐκκλησιάζουσιν, εἰς τὴν τῆς δὲ σανιδωτὸν ἐν δὲ σανιδω-
τὸν· καὶ ἀπὸ τῶν δὲ σανιδωτὸν τὸ ἐκκλησιάζουσιν
εἰς τὰς χοιρινὰς· ἀπὸ δὲ τοῦ καὶ τῆς ἐκκλησίας
τοῦ καθολικοῦ τάξεως, οὐ δὲ ἀπὸ τοῖς δὲ σανιδω-
τὸν·

ρκδ' π'. Ὁ κανὼν ἐκκλησιάζει· ἀπορίζεται μὲν γὰρ καὶ δὲ σανιδωτὸν
μὲν δὲ ἐπὶ τοῦ τόπου εἰς πόλιν καὶ αὐτὸ τοῦ ἐκκλησιάζουσιν.
ἀλλὰ καὶ φασὶ τοῦτο τοῦ τοῦ καθολικοῦ ἀρχιερέως
καὶ ἀνάπλεως καθολικοῦ. τοῦτο δὲ τὸ, ὅταν γένη-
ται ἐκκλησιάσωσιν τοῦ ἐκκλησιάζουσιν ἐκ τόπου. εἰ μὲν
καθολικὸν ἐκκλησιάζουσιν τοῦ τοῦτο ἐκκλησιάζουσιν, οὐ

πρὸ τοῦ μαρτυρῆσαι αὐτῷ. ὅτι καὶ ἐξουσίαν τοῦ
ἀπολῦσαι αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ἐπάρχου ἐσχήκει ὁ Πιλᾶτος
ἐκ τοῦ λόγου τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ὁμολογία μεγάλη τῶν
ἀρχόντων τοῦ ἔθνους τοῦ Ἰησοῦ, ὅτι ἀναίτιος ἦν
ἐν τῇ κατηγορίᾳ τοῦ θανάτου· καὶ ἡ ἀπὸ τοῦ
ἀγγέλου τοῦ θεοῦ ἐπιφάνεια τοῦ ἀναστάντος
καὶ ἡ ἀπὸ τοῦ τάφου τοῦ σωτῆρος ἀναχώρησις
καὶ ἡ ἀπὸ τοῦ ὄρους τῶν ἐλαιῶν εἰς τὸν οὐρανὸν
ἀνάληψις· καὶ ἡ ἐπιστροφὴ τῶν μαθητῶν ἀπὸ τοῦ
ὄρους εἰς τὴν πόλιν Ἱερουσαλήμ, καὶ ὅτι ἐν τῷ
ἱερῷ ἦσαν αἰνοῦντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν θεόν·
ὅτι καὶ ἀπὸ τῆς μιᾶς προσευχῆς τοῦ ἱεροῦ ἐξῆλθε
καὶ ἡ ἐπαγγελία τοῦ πατρὸς τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἡ
ἀποστολὴ τοῦ ἁγίου πνεύματος εἰς τοὺς μαθητὰς
καὶ ἡ ἐπὶ τοὺς ἀποστόλους τοῦ πνεύματος κάθοδος·
καὶ ὅτι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς πεντηκοστῆς ἐπλήσθησαν
πάντες τοῦ ἁγίου πνεύματος· καὶ ὅτι ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ ἐβαπτίσθησαν ὡσεὶ τρισχίλιοι ἄνδρες·
καὶ ὅτι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπίστευσαν ὡσεὶ
πεντακισχίλιοι ἄνδρες· καὶ ὅτι ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ ἐπίστευσαν πολλοὶ τῶν ἱερέων τῷ θεῷ·
καὶ ὅτι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπίστευσαν πολλοὶ
τῶν Φαρισαίων· καὶ ὅτι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
ἐπίστευσαν πολλοὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ ἔθνους·
καὶ ὅτι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπίστευσαν πολλοὶ
τῶν ἀρχιερέων· καὶ ὅτι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
ἐπίστευσαν πολλοὶ τῶν γραμματέων· καὶ ὅτι
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπίστευσαν πολλοὶ τῶν
ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· καὶ ὅτι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
ἐπίστευσαν πολλοὶ τῶν ἀρχόντων τῆς συναγωγῆς·
καὶ ὅτι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπίστευσαν πολλοὶ
τῶν ἀρχόντων τῶν Ἰουδαίων· καὶ ὅτι ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπίστευσαν πολλοὶ τῶν ἀρχόντων
τῶν Ἰουδαίων· καὶ ὅτι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
ἐπίστευσαν πολλοὶ τῶν ἀρχόντων τῶν Ἰουδαίων

ἀμαθίαν καὶ μὴ ὁρᾶν τὸν τοῦ πολλοῦ λῆρον ἐκεῖνον καὶ φιλοσοφίαν ὑπὲρ τῆς τοιαύτης δόξης ἕως ὅτου μάθωσιν. ἵνα δὲ μὴ μακρολογῶ, ἐπὶ τὸν Πλάτωνα τὸν ἄριστον ἐλθὼν καὶ τὰ ἐκείνου βιβλία διελθὼν καὶ ἐπιμελῶς ἐξετάσας, εἰς τὸν Ἀριστοτέλους λιμένα κατέφυγον, καὶ μικρὸν ἐκεῖσε ἐμβὰς καὶ τὰ ἐκείνου βιβλία διελθὼν καὶ ἐπιμελῶς ἐξετάσας, εἰς τὸν τῆς ἐκκλησίας λιμένα κατέφυγον καὶ ἐκεῖσε ἐμβὰς καὶ τὰ τῶν ἁγίων βιβλία διελθὼν καὶ ἐπιμελῶς ἐξετάσας, ἐκεῖ τὴν ἄγκυραν ἔρριψα καὶ ἐκεῖ τὴν ναῦν ἐστερέωσα καὶ ἐκεῖ τὸν βίον ἐτελείωσα.

κα' κβ'

Ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦ παρόντος καιροῦ ὁ λόγος ἀπὸ λιμένος εἰρηνικοῦ καὶ γαλήνης πολλῆς ἐκπεσούμενος, εἰς κλύδωνα λυπηρὸν καὶ ταραχὴν ἐμβαλεῖ τὸν ἀκροατήν, καὶ οὐδὲν ἄλλο ἢ τὸν ἐμὸν ἐκεῖνον καὶ ἀπαράμυθον πόνον ἐκθήσεται, ἀνάγκη μοι καὶ τὸν ἐκεῖθεν ἐκβῆναι λιμένα καὶ τὸν ἐκεῖθεν ἐκπλεῦσαι πέλαγος καὶ τὸν ἐκεῖθεν ἐκβῆναι κλύδων

χρεολυτικῶν χρεῶν, αὐστηρὰ μὴ λαμβάνειν
τὸν λεπτὸν αὐτοῖς ἀπαιτεῖσθαι, μὴ λαλῆσαι
σὺν συγκλητικαῖς νομοθετήσαι ὑπηρεσίαις· πρὸ ξένα-
φῶν δὲ βάλλειν βασιλικῶς. βὰς ἀπὸ λεπτοῦ πρὸς
χρυσοῦς μεταχειρίσαι αὐτούς, πρὸ δὲ τούτων τὰς σὰς
αὐτοκρατορικὰς ἀποκαθίσαθαι λογισμούς· φαίνεται βιοῦν
σὺν αὐτοῖς σὺν τύχῃς· ἐμοὶ δὲ σπεῦσαι μὲν τὸν μισθὸν
τὸν μεταξὺ παρέλθειν δὲ καὶ χαμαιτύπαι δὲ ἀφῆκαι μᾶλλον
πρὸ βραχέος, πρὸ ἀμελεστέρως ἔχειν χρόνου
τοῦτον· οἷον, πλάνησιν· καὶ ἀεὶ πρὸς· καὶ ἐκ θεω-
συλίαν· ἢ τὸν ἱερέα, πρὸ παρθένου καὶ ἐκ γυναικὸς
νίαν δίχα μιᾶς βούλεσθαι· ὅπως πρὸ τοῦ ἐκ σὺν ἄσῃ,
ἀλλὰ διὰ τὸ γάμου συγγνώμονα εἶναι· πρὸ διάλυσιν
τὰς ἐχούσας βιαίοις οὖσι ὑπολῆψεσθαι ἀεὶ ἐκ ἐρᾶν
καὶ ἀξιοῦσθαι μᾶλλον· οἱ δὲ λοιποὶ οἱ μεταχειρίζε-
σθαι σὺν ὡς οἷόν τε, πολλοῦ γε ἀν αὐτοῖς δικαίως
μὴ πολλοὺς ἐᾶσθαι τοῦτο ἁμαρτεῖν.

π Ἐπὶ χρεοῦ τοῦ μέσου καὶ ἐμμέσου, ἢ καὶ πρὸς δύ- ρνα' ρκε'
σεως αὐξόντων ἢ διαφόρους ἀποδόσεις, ὑπὲρ ἀφαιρεῖσθαι δί-
κην· πρὸ ὅπως ἐν τούτοις πολλοὶ ἐᾶσθαι φορτίου τοῦ
χρεοκοπεῖσθαι· πρὸ τὸν χρεοῦν ἔστω·

χ Αὐτὸν δὲ πρόχειρον τῶν ἀεὶ, ὃς χωρίου τινὸς πολλοῦ ρνα' ρκ'
χαρακὰ ἐπὶ λέμμου· πρὸ εἰ τοῦ βάλλειν ἐν τοῦ
ὁλοκλήρου, πολλὰ τῶν ἀπὸ μέρους τοῦ πολλοῦ χα-
λᾶν τῷ αὐξάνεσθαι· ἐὰν δὲ τοῦ χωρὶς τινὰ μέρη καὶ κατ' αὐ-
ρίαν μεταλλάττειν ἀφ' ἑνὸς ἐπὶ θάνατον τοῦ δίκαι, τῶν αὐτῶν
πολιτῶν εἰ πλησίας οὐ ῥᾴδιον δὲ, μεταφυτεύειν

ὡσδυζύμη αὖλου ζωνυωμὼ ου · μιλὰ με ωδυ ἀλαρεῖ-
χαυμὼ ου , πὸ μιλὰ ἄλλου ζὶν ωδυᾳ ου ὲε ω σὶ ωδὶν .
ἢ πὸ πρὸς ἄλλο ζὶ ἀ' πὶ λα σὰ ου . πὸ ὴ ε ὼ ἢ λα ζὶ λὶ νου ε
χαρὶν ζὺ ζὶ μὶ ἀλα , πὸ ὴ' ωυ ζε ὡς ἐ' πα χρος ο ἀζ ὶ ου ζα
ζὶ νὶ ὲε ἐ ἀλὶ ν μιλα σὶ ὸν ζὺ ζε ἀ ᾳ λωυ , ζε ωυ ᾳ φ ω ν ᾳ ὶ ἀς μω-
λω ν . ὠ ᾳ ὸ ἴ ς σὶ ἀ λα . ἄλλως γὰρ οὐ πὰ ξ ωχ ὶν σὶ ν ζ μᾶν
ζὶ νὰ ἴ λω ζὶ ὲε ᾳ . πὸ ἴ λω ᾳ ὶ ἀς μὰ ζ ω ν μιλω ν ζε ζὶ ν . πὸ ὶ
ζ μα μὺ ὰ μὲ μα μὰ μὲ ν ζὺ ν ὸ μὲ ν ου . ἀ ᾳ ὶ ω υ ς ὴ σὶ ν-
χω ν ὶ ᾳ ὡ ᾳ ὸ ὺ ζὶ νου ὸ ὺ ὶ , πὺ χα ᾳ ὶ χ ζε ὰ ὰ ᾳ ὶ , ὡ ς πε ν λ ν ου -
ζὶ ἀ π ᾳ ὶ ᾳ ὰ ν α ζὰ ὶ μὶ λὰ ν χα ζὰ ὶ ν ζε ᾳ ὰ ν ου ζὰ ὶ ν λω ᾳ ὶ ἀς -
μὰ ζ ω ν ὸ ζ ν λ ν , π ὸ ἴ ου σὶ πὶ μᾶ ᾳ ὰ ου ζ . ὅ λὶ φ ᾳ ὰ ν ζ
ᾷ δ ὶ ᾳ ὰ ω σὶ ν ζ ν . οὐ ὴ χε ὶ μ ω ου ὸ ᾳ ἴ ας μὸ ὲ μ ν ζὰ ὶ -
ὸ ζ ν . ἀ λλὰ ὸ ν ρου ν ὶ ς ἀ ζ ὶ ου ς ζὰ ᾳ ἴ ᾳ ὰ ὸ ν ε ᾳ ὶ ἀ ν ὲ -
μ ν ζ ν . ᾳ ὶ ᾳ ᾶ ν ὺ ν ζ ὺ ὸ ὺ ς ε ᾶ ὶ μ , πὸ ᾳ ὶ ᾳ ὰ ὸ ε ὲ ἀ ὶ ν ζ ν ζ -
π ὸ ὶ ν ὸ λ ὶ ζ ν λ ᾳ ὺ ν ζ ὰ ὶ ᾳ ᾶ ὶ ᾳ ὰ . ν ὺ ᾳ π ᾳ ὰ ζ ὶ ὺ ζ ᾳ σ ὶ -
ὸ ὺ ν ζ , ζ ᾳ ᾳ ὲ ᾷ ᾳ ὰ ᾳ ὸ ὴ ν ὸ ὺ ὶ ν ζ ὰ ὶ ᾳ ὰ ὶ ν ζ ὺ ὸ ὺ ς ᾳ ὶ ν ὸ ὺ ὶ ν ζ ὰ ὶ ν
μ ᾶ ὶ ᾳ ὰ ς πὰ ὶ ὸ ὺ ς ὲ ὶ ν ὸ ὺ ὶ ν ζ ὰ ὶ ν ὸ ὺ ὶ ν ζ ὰ ὶ ν ὸ ὺ ὶ ν ζ ὰ

νους καθαιρεθέντας λοιδόρους τοῦ θεοῦ τῶν
θείων κανόνων λυμεῶνας, καὶ κωλυσιπόλεμ-
κους παραλογισμοὺς τῆς ἐκκλησίας τοῦ μυσαχθοῦ
καὶ θεοῦ ἐκ τῶν θείων βάθρων ἀποβληθέντας εἰς τὰς γενο-
μένας ὑπὸ σταλμίας, ἐπιτιμίους· ὅτι δὲ βέβαιοι καὶ
ἀποβληθέντες μυσαχθοῦ ἢ πληρεῖ νὰν εἰς ὑποστολμίαν
καὶ δ' ἐσαῦθις βαθμίαν τὴν ὀφεῖλον ἐκκλησιαστικοῦ ἔχον· καὶ
ῥητῶν δ' ἐπροσθέσαμεν πολλὰ πλειόνων τὴν ἀνάγκη
ἀπαιτοῦσι, καὶ πολλῆς εὐχαριστίας ἄξιον· ὡς-
περὶ δ' ἀφιερωμένων, καὶ βεβιασμένων αὐτοῦ φύ-
γουσι· εἰσὶ γὰρ καὶ πολλοὶ ἀφιερωμένων μὴ
θέλοντες· καὶ ὅμως πολλοὶ βιαζόμενοι ἐκ τῶν ὄν-
των ἀπέχονται, ἐὰν ἀφ' ἑαυτῶν εἰς ὑποστολμίαν συμφω-
νήσωσι· καὶ μαρτυρίαι αὐτῶν φανερὰ ἔχει· καὶ οὐ καλὰ
ἀφαιρεῖσθαι εἰς τοῦτο σπουδαζόντων· ὅμοιον γὰρ
οὗτος φαίη τις πολέμου μέλλειν ὑποστολμίας ἀφαι-
ρεῖσθαι· οὐκοῦν ἀθεσπίστου ἀπολυμένας, καὶ ἀποστέλ-
λοντας καὶ ἀφοῦσαν βασιλικήν· ἀλλὰ μὴν χρῆσθαι
πάντων καὶ ἐξουσιαζόντων εἰς ἀφορμίαν ε-
κκλησιῶν καὶ ποιμνίων· ὅλα καὶ ὅπως ἐβούλοντο ἐν
ἀπάντων ἡμῶν οἰκείων ὡς καὶ ἄλλου καὶ ὑ-
πάτων καὶ ἐκκλησιαστικῶν πατέρων τὸ μέλλους καὶ
ἀπὸ τόδε χρῆσθαι τοῦ ὑποφορμίου, καὶ βεβαιοῦ-
σθαι προσκαλουμένου, καὶ εἰς τοῦτο μὴ ἀξιοῦσθαι ἔχου-
σι, πολλὰ βαθμία καὶ ἄλλα ἀφαιρεῖσθαι πεφυκότα
καὶ καθαιρεῖσθαι ὑποστολμίας πρεσβύ· ἀλλὰ μὴν
ὡς καὶ μελλόντων ἔχειν ἄλλων· ἔτι

ὑ ἰω μὴ ἡ ἰω πασιν. ἐν πνευσὶ δὲ οἱ, καὶ
δόλιμοι ζωα ἐν ὑπ ζων ἀμφίλιοι μὲν ἰω αὐτὴ-
θέλων μὴ ἰω. καὶ καθ ὑπὸ ζασιλέως πειθω ἀπὸ,
ἀνασκευὴ ἐπιμελὲ οἱ ἀπὸ μὸν αὐτὸ ἐκ ξαν ὲ. καθὼς
αὐτὸ δὲ ἀφόεως γενικῶν δὲ ὲ ζασὶ ζαλον. οἱόν δὲ
μέγα ἐν ἐπὶ ὲν ζασιλέως ἰουζῖν ἀνον ἀπὸ ὲ δαὶ δ-
ζάδου. ἀπὸ ὲ δ φωνῶν ὲ δ λυ ραὶν ου. καὶ ἀπὸ ἀ-
ἡ ἐφωνα σιλέως. ἀλλὰ καὶ ζωὴ πνὶ ζαν ζασὶ μὴ
πνω νόμω δ σὶ ἀλὰ δ ὲ ὲ ου καὶ ὑ χης ἡ ἀν νὶ μὴν αὐ ἐν-
λεῶν ὲ. ὃ πᾶς ὲ ὶ σ ἡ ὁ ὺς πνὸ οἱ πασ ἡ λως αὐτὸ μέν-
ζαι. ἀ πὸ ἡ ἐς πους ὑ καὶ ὲ ὺς θνεῖ ο μαχίας. καὶ ἀλλ ἡ λυ δ
αἰ ἐ ὲ καὶ αὐτὲ πῖ. ὁ ἡ μὰ ὲ ὲ δ ὲ φαὸς καὶ ὃ ὺ αὐ ν-
νὼν ἡ ὴς ζασ ὑ σας ζωὸ σ ὲ ὲ, ἀ πᾶ ρ ἐ ὺ ἡ ὲ ὶς μὶ μ ους
καὶ ὲ ὲ δ ἡ ἐ ἐ δ, καὶ ζαὶ λ ὼν πνω πνὴ μ ὼν θ ω ἐ ϊ δ. καὶ ὲ ὺς
ἐ ζὼ σπω ὴς ὸ ρ χ ὴ σ ους. καὶ ὸ ὲ ὶ ἐ ζ ἡ λα ὶ ὲ ὺς καὶ λα φ ἐ ο ν η-
λους ἀ ὼ ὸ ὺ, πλ ἐ ἰ ὼ ὶς μὶ ὼ ὺ ὲ ους, καὶ α ρ ᾶ θ α ν. λοῖ ὼ ὶς
ἡ ἀ φ ὸ ἐ ἰ ζ α ν α ν. καὶ ὲ ὶ ὼ λ ὼ ὲ ὸ ὲ ὲ ὲ ὸ ν ὸ σ ὴ ὴς σὺ καὶ ρ-
θ α ἡ ὼ ἡ ζ ὼ ὸ σ ὲ ὲ, λ ὴ μ α ὺ ἡ ὼ ἰ ὼ ὴ λ ὼ ς. καὶ ὼ ς ὲ ὸ ἰ ὰ ν α
λ ὼ ὲ ἰ ἐ ᾶ ὼ θ α ὼ ἐ ἰ α ν σ ἡ ὶ ν ὰ, μὶ ἰ ὼ λ ἡ λ θ ν. μὶ ἡ θ α-
ὼ ἐ ῦ. ὲ ὸ ὲ ἡ καὶ π α ὸ ἡ χ ἰ ἡ ἰ ἀ ν ὴς ἀ ὰ ν α π ὶ ἐ ὼ ν.
ὧς ἡ ὸ π ὸ ὲ ὲ ν ὲ λ α ς φ π ὶ σ α ἡ ὸ ἡ μὶ π ρ ο ἰ ἀ ν α ν. ὁ μ ἐ ο ν
ἡ λ ὲ ὶ ζ α σ ρ ὸ μ ἰ ὼ ὲ ὼ ἡ λ ὼ ν μ ὼ ὼ ν π ὼ λ ὲ ζ α ἐ ὺ σ ἰ α ν ζα-
ο ἰ λ ἰ π π ὶ ὼ ὰ λ ἡ γ α λ ὸ ὺ ὲ ὺ ν α ὸ π ὸ λ ἐ ο ζ α ἰ ὼ ὺ ὸ ς, π ὼ ν ὸ ν-
λ ἰ ἡ μ ὼ ὰ σ α ὴ ὺ χ ἰ ὺ π ὸ π ὰ ὺ ν α ὴ ν. λ ὸ ἐ ὶ ζ α σ ὺ. ὧς
ἐ ζ α ν α ὲ ὺ μ ὼ ν ὰ ζ ἰ ἡ θ μ ὴ ὸ λ ὼ σ ὼ ὸ ν ὶ ν ὴ ς ὸ ζ ἰ π ὸ ὲ ὲ-
μ ἰ α ς, ὴ ὰ λ ὼ ν ὲ ἰ ν ὸ ς φ ν μ ἐ ὲ ο ὺ ς ἡ λ ὲ ὰ σ α ὴ ὲ ἰ ὲ ὰ ·
ἀ ὼ χ ὸ ζ ο ν ὴ ὸ ὲ ὲ ὸ ὺ ὰ ὼ ὲ ὺ ς ἰ π π ὸ ἡ ὸ μ ἰ α σ μ χ η-

ρίωνὰς ἀπαέρχωνται· εἰ γὰρ δοθεῖ προφορμὴ αὐ-
τῶν δοθῆναι τὴν χώραν, καὶ τὰ σώματα ἀσφα-
λέστερα ἔσται πολλοῖς δοκοῦσι· ὥσπερ οὖν καὶ τὰ πάν-
δημα καὶ τὰ πανήγυρα, ἀγορανομίαν τινὰ εἶ-
ναι φησὶν ὅλως μὴ καθεῖναι βιοῦν δοκοῦντα πανε-
σφαλῶς, ἢ ἀθρούλιόν· ἀσφαλῶς γὰρ
καὶ δεδεμένοις καὶ φυγάσιν ἔχειν πανήγυρα· τυραννικοὶ
χαριεῖς εἰς ἃς εἰσπροσελεύσεις καὶ θεωρίας, καὶ πα-
νηγύρια ἀγοράνομοι, ἀφορίσας ὑποπτεύοντες
ὅπερ ἄρα ἔστιν· ἀλλὰ μὴν δοκεῖ ὀφθαλμοὶ εἶναι τῆς
ἀγορανομίας, καὶ πολλοὺς ὁρᾶν· καὶ πολλοὺς πανηγύρεις
εἰσιόντας ἔστιν ὁρᾶν· εἰς δὲ τὰ πάντα ἀπολεί-
πεται, ἃς ἀμήχανον πλεῖσι, ἀλλ' οὐδὲ χρεὼν τὰς ἀ-
γορανομίας ἀπέρχεσθαι. ὡς φόβου μὲν ἀφορίσας, καὶ
εἰς δὲ ἐπιτήδεια ἀμελοῦντα, δι' ἃ καὶ σώματος ἐπιμέλεσθαι.
εἰς δὲ οὐ μόνον χρεὼν, ἀλλὰ καὶ τὴν θεῖον ἀπονεί-
μασθαι τῶν ἀπαλλαγῶν· ὁ δὲ φασὶν οὐ πάντα δεδόκα-
σι καὶ τὰ ἱπποδρόμια οἱ παῖδας ἀποφέρεσθαι, ἀλλὰ
μὴν οὐδὲ τὰ ἀγορά, οὐδὲ τὰ ἀπὸ τοῦ ξυστοῦ πανη-
γύρεις ἢ σκηνὴ ἡμῶν ἐστιν· λύρας δὲ καὶ ἐπαίδων
καὶ πανηγύρεως ἄθλα· ἵνα δὲ φαίνωσι εἶναι τινα
φασὶν ἢ τῶν χείρων ἀνάγκην τὸ ζῆν πᾶσι καὶ πα-
χύνεσθαι· καίτοι ὁ δὲ εὐπορίαν ἀπὸ θυμάτων ἔχειν
φασὶν ὄχλον πολὺν εἰς ἱπποδρομίας, ἢ τὸ ξυστὸν
ἢ τὸν σκηνὴν ἀναγκάζειν ἔχειν, ὀφθαλμοὺς μὲν ἀγορᾶς
καὶ δεῖν εἰς μέσας ἀπὸ τῶν πανηγύρεων· καὶ

μὸ φάλαν λιν ἀλλ ἀν χεῖρ ἀναλυσὰς λιδωρεὰ λαῦ λα
ἀνάγκλ ζωάθαν. παῦλως γράφ παρ ἀλλ ἀν κανὸν ἐσχ
παρ ἐλ ἱποσχομὰ ἀνωλύσ λ, οὐκ ἀνὸ ἱ πεῖς ἡ λὴ ἐν -
λομὴ γίνασθαν λαὶ ἱποσχομὰς, κὴ λιδωρεὰ
σὺ λοῖς κυρ ιανύμ ωις κὴ σὺ λοῖς λι παῖς ἔορ λαοὶ ωις
κ ἀμ ζ ἀς, κ γραμ λοῖς ἀδελ λοῖς. ἀλλ ὰ νοὰ ἀν ἐν
ἀὺ παν λελ ὼς λαῦ λαχ ολ ὼν. κὴ λῆς ἐπιμ λησ ἀς
γ ὸμ ὰ μ ἀς δ ἰ ἀν ονσ λος ὁ χρυ σ ὸς ἰω ἀν νης, μόν ας
ἀπ ολ ε ἰ π ε λαι λαὶ κ ολ λὰ λῆς κυρ ιανύμ ους γίν ομ λὰ ἀς
ἱ ποσχομ ὰς. προσ ε λ ἰ θ ὼν δ ὲ λοῖς λ ε γομ λὰ ν οἷς ἐ -
π ἀν λ ὼν. δ λοὺ δ λὲ ἄ λ ε ου ἀν θρώ πους ε ἶν ἀν μὲ λ ὼν
σ ὰ μ ζ ου, ἀλλ ὰ λὰ λὶ φαν ἐρ ὼν θαν λὰ π ρ ὸ λ ε ὸ δ λὸν
σ ὰ μ ζ ου ἐσ λὶ λὰ λὶ ἱ ποσχομ ὰς γίν ασθαν. Ϛ΄
λὴν π ρ ὸ λ ε ξ ὰν ἀλλ ἐ ξ ἀν λ ὼν σ ὰ μ ζ ου λοῖ κ ὼν, ϛ΄
π ἀν λ ὰ λὰ ἀπ ε κ δ ὲ χ ὰ μ ζ ὰ ζωὴν ἀν ὰ λ ὼ σ ιν. τ ὸ δ λὲ γ ὰ ρ ἐ -
π ὰ ν ἀν θρώ πους σ ὰ μ ζ ου λοῖς μ ὸν ου π ὰ ρ ἐ χ ωμ ὲν λὴ σὺ λοῖς
ἱ ποσχομ ὰς π ὰ ρ α β ὰ λ λ ὼ μ ὲν. κὴ λοὺ σ ὰ μ ὲν κ ὰ λὸ -
γ ὰ θαν. λοῖς δ ὲ λοῖς π ὰ ῖ ἀν θρώ πους ἀν ἐρ ὼ γ ὰ ς κὴ ἱ ε ρ ὼ μ ὲν οἷς
ἁ π λ ὼς λὸ γ ὸ μ ὰ λ ὰ λῆς ἱ ποσχομ ὰς ἀπ ὸ λ ὰ λ ὰ ζ ὼν.
ἔ χ ωμ ὲν δ ὲ π ὲ ὸ ς ἐ π ὶ ζ ὰ ο ῖ ὸ ν λὸ λ ὸ γ ὸ μ ὰ ὰ λ ὰ λὸν. κὴ λῆς ἐ
κ ὰ φ ὰ λ ὰ ὼ λὸν ἡ λ ὶ λ ὸν λὸν χ ὶ λ ὶ ὸν λὰ ὰ χ ὶ -
κ ὼν ὸ ῦ λ ὼ λ ὰ μ ὸν λῖ. κ ὸ λὰ λὰ λ ὰ ζ ῖ ς κ ὼ λ ὸ ν λὰ π ὰ ῖ γ ῖ ὰ.
κὴ π ὰ ῦ λ ὼ ν ὑ π ὲ ζ ὰ ε ὸ ν χ λὼ ν. σ ὲ ῖ ζ ῃ κὴ λῖ ν ὰ ὰ ὼ σ ὴ -
μ ῖ ὰ κ ὸ λὰ λὰ ὸ ν κ ὼ λ ὼ ν. ϛ΄ π ῖ λὲ λ ὰ π ὸ υ β ὸ κ ὴ
λ ὼ ὰ ὼ σ ὰ ρ χ ὼ λῖ ς δ ὸ λ ὼ ν, κὴ λῖ ς ὰ ῦ χ μ ὸ ὺ ς λ ὼ ὰ ὼ σ ὰ ρ χ ῖ -
ὸ ν, κὴ λῖ ς ὲ π ῖ ὰ ὸ π ὸ ῖ ς, ζ ῃ λὰ ῆ ν κὴ κ ὼ λ ὸ ὺ ν. Ϛ΄
π ἀν λ ὰ λὰ σ ὺ ἀλ λῖ ς γίν ὸ μ ὰ λ ὰ ζ ὼ ν ὰ λ ὰ λ ὰ γ ὰ λ ὰ ἀ π ὸ λ ε ὸ -

ζωὴ σὺ σ λ ὰ ῆ ν
: ϟ΄

σαν. δόκησις ἁμαρτὰς ἀπὸ τὴν ἀλεξανδρέων σαν-
μίων. καὶ ἀπαίτησιν ἔδωκαν ἀγανακτοῦντες
ἀλλὰ χιλιάδας ἀπὸ τριάκοντα εἰς ἓξ ἔδοσαν ἀν-
γυπτίων ἀργυρίου τάλαντα τριακόσια. καὶ ἄλλους
πάνυ πολλοὺς, ἤγουν πάνυ πολλὰ χρήματα ἔσυραν ἀπὸ πόλ-
λα. πάλιν. ἐσύραν. ἔδωκαν. ἀλλαχοῦ. καὶ ὅτι-
σον. δὲ ξυλίνους τριήρων, εἰ τοῦτο λέγει ἀφ' ὧν
ἀπόλυσιν ὅμως ἀλλάξαν, καὶ βυζαντίαν καὶ ῥω-
μαϊκόν. καθὼς εὑρίσκω καὶ παφλαγονίαν δὲ τὴ-
ν τοῦ βασιλέως ἐμπορικὰς ναῦς σιτου ἔχει. καὶ τοῦ-
τους δὲ τοὺς ἐμπόρους σιτοκομίτας. καὶ τοῦ-
τους δὲ τοὺς ἐμπορικοὺς πλοίους. ἐκεῖ
ἤγουν μετὰ τῶν πολλῶν ἐκείνων καὶ τοσούτων,
οὐδὲ μί-
αν ἀπόκρισιν ἀλεξανδρείαν ἔδωκαν. ἀλλ' εἰς τὸν δρό-
μωνος ἀνέβαινε ἡ ἔριδα. οἱ πλούσιοι καὶ μάλιστα
οἱ εὐγενεῖς ὅσοι ἐμποδίζοντο μὴ πολεμεῖν οὐ πιέ-
σαντες ἀπὸ βύβλος, εἰ πόσας ὀφείλουσι ναυ-
νας πρὸς τὰ τριακόσια ἔξω ἐκείνων ἀπὸ τοῦ μὴ
πρὸς τὰ σίτα χωρίων καὶ ἀδιάφορον:

ο ὑπὸ σὺν ἀναγκαίου μέρος ναυῶν τῆς μὲν ἐμπόρου ὡς τι ναῦ νε'.
ναυῶν ιξ'. καὶ ἀναλογοῦσιν ἐκ μπορίαν ἀλλ:

ο Ἰναυόναις τῆς σὺν τῶν ναυκλήρων ἐμπόρου, πόλ τῆς ναῦ νς'.
δαρού σης ἐμπόρου ἄρχουσιν. δὲ ἀπὸ βύβλου καὶ
μάλιστα ὅπαρχόν ναυῶν τῆς ἐμπορικῆς ὡς ἀπὸ ὧν
λέγων ἀκολούθως δὲ ναυκλήρου τῆς ἐμπόρου ἀνά-
γης. μὴ ἄρχουσι πάσης τὸν σιτοδίαν μᾶλλον πρε-
σβεύοντας ἀλλ' ὀνομάσας ἐμπορεύεσθαι, καὶ μᾶλλον τοῦ
ἐκεῖσε, προσφέρουσι δὲ ἀλλὰ τὰ ἐκκλησιῶν

σὺ ἐφεῦρε· μόνος τοῦτο ἄξιος ἦν. ἀλλὰ μὴ σύφ-
ονος, ἀλλ' ὑφ' οἱ ἀμαρτῶν· πρῶτος τοῦτο ἐπ' ἀξίωσε τὸ
ὑπ' ἀξίωσε, ὃ τοῦ ἀθάνατου ζῳοποιοῦ αὐτο-
ῦ, πρὸς ἔξεις ἐφαμιλλώσεως· παραπλησίως τοῖς μ-
νάσιν σύμπαντα ζῶντι ἐπαίρω· εἰμὶ γὰρ ὀξέχολος
τοῦ ἀθάνατου μόνου, ἀλλὰν ὑφ' ὧν, οὐ μόνον φθονη-
σεῖν· ἀλλὰ καὶ ἀφροντίστως ὀξυούσας πρὸς ἄθανατον
μονολυπήσειν· πρὸς οὐ τίμιος, ἢ πρὸς ἔσεως ἀξίω-
σεῖν· τῶν δὲ ἀναφαίνεσθαι, ἐπὶ τοῦ λόγου
τοῦ πρώτου, ἀλλ' ἐν πρώτοις ἐπ' ἐμοῦ σεῖν, πρὸς
πλησίον ἐφ' ἑαυτοῦ· πρὸς αὐτὸ τοῦτο εἰ σὺν ὀξυμόνον
ἀλλυθῆσεῖν· πρὸς ὃ νῦν ἐγὼν ἀν τοῖς σὺν ἀθανάτου ἐσεῖν
ζῳοῦ· ἀλλὰν ἀλλ' ἐν ἀθανάτου ἐν τοῖς ἐν ἀθανάτου ἐσεῖν
μόνον αὐτοῦ ἐν τοῖς νοητοῖς παραπλησίως· ἐπὶ τοῦ
πρὸς τοῦ πρώτου, τοῦ ἑνὸς καὶ πολλοῦ· πρὸς τοῦ νοῦ
τοῖς ἐκ τοῦ ὄντος ζῳοῦ· τοῦ μόνου γὰρ ἐξ ἀπολλύ-
μενος ἀθάνατου ἀναφαίνεσθαι ἀπολλύμενος·
φησὶ γὰρ εἷς ἐξ ἑνὸς κύριος· θεὸς εἷς· ἀφ'
ἑαυτοῦ τοῦ μόνου, οὐ ἐκ τοῦ· πρὸς ἀπὸ τοῦ
σεσωσμένος ἀθάνατος λυθῆ, ἐπιγνωσθῆναι πρὸς
θεὸς εἷς ἐπὶ τοῦ ὢν ἑαυτοῦ ἀναφαίνεσθαι ἀθανάτου.
ἀλλὰ οὐ γνώσεσθαι, φύσις· πρὸς πάλιν· πρὸς ἀπὸ
νόμου τοῦ ἀμαρτήσαντος, πρὸς ἀπὸ ἐσεῖν
τοῖς ἀπὸ πολλοῦ γένους.

Τ ἰνδικὴν Ηειμῶν ὡς εἰδοίμην, ἔχω τῆς εὐχῆς ἐπιμελῆσθαι ἀλλὰ σὺν θεῷ βουλῆς, μᾶλλον δὲ οἰκτιρμῶν τοῦ θεοῦ ἐλπίδι ἔχω. ὁ γὰρ εὐ ποιῶν βουλόμενος, ὁμοίως ἀγαθὸν βουλήσεται. τοῦτο δὲ ἀναφανδὸν μὲν οἱ πεῖραν λαβόντες μᾶλλον ἴσασιν ἢ ἐγώ· ἐμὲ μέντοι τοῦτο ἐκ τῶν ἔργων ἀφορίσασθαι ἐκ τοῦ σώματος μέγα. καὶ ὁ Ἰσ' ἐκ τῶν ὠδίνων τῆς ζωοδόκου, καὶ σὺν φωνῇ ἐπαλλήλου αὐλοῦ πολὺ τὸ ἀγαθὸν ἐμοὶ τοῖς χρωμένοις. αὐτὸ μὲν γὰρ ἡ ἰνδικὴ Ηειμῶν ἐστὶ κάτω, οὐχὶ ἐλπίδι σταλίσθω σὺν θεῷ· τοῦ γὰρ, εἰ δοκεῖ τῆς ἰνδικῆς Ηειμῶν ἐστὶν, μεγάλως με ἀποστεῖλαι, ἀεὶ μᾶλλον πολυτελῆ χεῦθι φανῆναι, ἐπὶ βλάβῃ τοῦ σκηνῆσαι χαρᾶς καὶ χαρᾶς. καὶ μὴν καὶ αὐτὴ ἡ ἀπαρὰ· καὶ τὰ σὺν χρόνῳ προφυλάττουσι μᾶλλον. ἀφ' ἑαυτῆς γὰρ καὶ αὐχμηρὸν ὑπάρχειν μᾶλλον οἰκ Ηειμῶν τὸ φύλλον ἐστίν· οὐκ ἐπὶ βλάβῃ καὶ ἀφ' ἡμῶν ὁρμώμενος.

Π εἰ δὲ σὺν τῷ παρὰ τὴν ἀνατολὴν ὄντι μᾶλλον ἂν ἡμῶν ἔχοι τὸ ἐμπόριον εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέρος· αὐτὸ ἀγνοῶ τὸ σὺν ὑπὲρ ἐμοῦ μεμαρτυρῆσθαι.

Ὁ εἰ καὶ θαρρῶν ἡμῖν βούλεσθε φίλοι πεῖσαι, εἰ δὲ βούλεσθε ὁ Ἰὸ ὑπὲρ ἡμῶν ἰσχὺς μᾶλλον τοῦ βίου γένοιτο· ἀλλ' ἐμοὶ βίος μᾶλλον βίος ἀνθρώπου, πείθομαι, ἀλλὰ καὶ πείθομαι μᾶλλον· πάλιν δὲ ἀνὰ μέσον βουλευόμενον παρόντων, παρακαλεῖ θεὸς πολὺ μᾶλλον χρόνον χρόνου νήσας ἄνω, ἵνα τὸ ἀπ' ἀμφιβίου εἰς ὁμολογούμενον πείθεσθαι. πολὺ δὲ ἡ Ηειμῶν μᾶλλον Ηειμῶν

πέμπτην μετὰ τὴν ἀναβασιν τοῦ κυ. τῷ δὲ ὠ
μήνα θασὶ καὶ οἱ ἁγιοι τῶν ε' χιλιάδων πατέρες.
ἐπὶ τούτοις ὅτι δεῖ μετὰ τὴν ἀναβασιν αὐτὸν μονα-
κὴν εἶναι τὴν τῶν ἀποστόλων, τὸ δὲ οὐ γαμεῖσθαι
οἰκονομικῶς δὲ φείδεται· ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀναγνοὺς
παλαιὰ γράμματα, οὐχὶ τοὺς ἀποστολικοὺς κηρύττει νόμους
θαμὰ δὲ ὀργίζεται βαίνεσθαι. εἰδὼς δὲ αὐτὸν, ὁ ἐξ
ἀρχῆς τῶν ἀποστόλων, ὅτι τὴν ἀποστολικὴν ἀ-
γάπην, καὶ ἕλκει·

ηα' νς' λ' ἐμαθον οἱ μοι πατέρες ὅτι οἱ τῶν βασιλικῶν πυλῶν
ἱερεῖς, πρὸ φαινομένων αὐτῷ νεφῶν πολλῶν ἡλίῳ
ἀφάνισιν ἀναγινώσκουσιν. εἶπον οὖν· ὡς
νῦν δ' ἀποστολικὸς ἐκρατοῦν, αὐτάρκειαν τοῖς πατέ-
ρων ἱερεῖς καὶ διακόνοις ἀποπέμπεσθαι τοὺς νομι-
μως αὐτῶν γαμετὰς, καὶ ἐξ οὗ δ' ἀφ' ἑαυτῶν ἐνδείλων
ἱερεῖς ἀναγινώσκομεν, ὑπὲρ ἀνδρὸς ἑνὸς ἀποστολικῶς κρα-
νεῖ, ἀλλ' ἐπὶ μὲν πολλῶν χρόνων ἀφ' ἑαυτῶν ἐνδείλων
ἀναβαλλόμεν, ἀλλὰ μᾶλλον ζωῆς αὐτῶν καὶ οἰκοδομῆ-
σιν ἐξ ἀναγκαίας προσθήκης παλαιὰ νόμου οἰκονομίας αὐτοῖς
τοῦτο ποιῶ· διὰ τὰ βαρέα τῶν ἐθνῶν καὶ μι-
κρὰ ψυχῶν· καὶ ἀπὸ ζυγομένου ἧς παλαιότητος ἡμῶν
σκληρότητας ἐπανάγω. ἀλλὰ μὴν καὶ διὰ ἀτοφίας
αὐτῶν τὸ πρὸς ἡδονὴν δοῦναι, ἐξ ἀρχῆς ἡμῖν τοῦτο. ἐπὶ-
λοιπὸν προσέθεντο αὐτοῖς μὴ μόνον διὰ ζεύγους γαμεῖν
οἰκείων γαμετῶν, ἀλλὰ μὴ ξένοις πᾶν αὐτῶν,
πανοικὶ ἢ ναοῦ πόλεως. οὕτω γάρ φασι πλῆθος ἐ-
ρημοῦσι, μὴ πάθοι δόκησιν, ἀλλὰ πλῆθος

καὶ δὲ καθαρὰν εὐλογίαν ὑποχέασαν λαῷ θεο-
νν· σημαίνει οὖν τοῦτο ὡσὶ καὶ νῦν συμφωνεῖ· ε'
ὀφθαλμοὺς ἀνοίξασθαι εἰς μύους τοὺς ὑὸς Ἰσρα-
σύμμαχος ἐκ βαβυλῶνος· καὶ ἐς τὰ λοιπὰ· ὁμοῦ
ἐφάνη γὰρ εἰ τοὺς διαφόρους ἰχθυοειδεῖς ἀπό ἰδιώτης
ρῶσας ἐβόσκοντας· ἀλλὰ μὴν καὶ τὸν μὲν τοῦ Ἠλὶ
λιμοῦ ἐμβουκὶ σὺν ἐγὼ τοὺς τοῦ θεοῦ νεανίους
εἰς τὰ βιαίως χάρας· καὶ τοὺς ἐκ βαβυλῶνος·
ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐκ μιλήτου εἰς ἐς, καὶ πάνυ σφόδρα
τοὺς οἰκίας χωλαίνοντας καὶ μεθυσκόμενοι ἐν ἐω-
λησιαστικῆς, ὡς τοὺς νεανίους λέγουσι· καὶ τοῦ μέω-
νίαν καὶ τοῦ Ἠλὶ καὶ ἀφέλαμεν χλευάσαι ἐκ τοῦ καθ ἐξῆς ξύν
ἐὰν σύθελη τοῦτο μὲν ἀναπηδᾶν, ἀπεκαλεῖτο οἱ
τοὺς νεανίους· οἱ δὲ μὴ δὲ τοῦ νεανίους ἐκ τοῦ μέ-
πολέσαι τοῦ ἐκ τοῦ ἀποστολικοῦ νεανίου,
καὶ δὲ Ἠλὶ Ἰουστινιάνου Ἡ ἐκ τοῦ μὲ παραχωρεῖ-
σαν καὶ δὲ ἐν αὐτοῖς λύσασθαι τὰ ζωοποιοῦντα·
παραξηραμμένου νεανίου γῆς, ἵνα ἀδίκως γῆς ιδ' λα'
ἢ ἐκκλησίας οὐ εὐαγγελικοῦ παραμυθητικοῦ
καθηγεμόνα ἀρχιερέως· καὶ οὐ τοῦ μὲ τοῦ ἐκ τοῦ χώραν
τοῦ τοῖς ἰχθυοειδεῖς καθαρεῖα ἀπὸ οἱ πεῖσθοντες
λοι· οὐδὲν γὰρ νεανίου, καὶ τοῦ ἐχούσας τὰ ὠφελοῦσι
αἰχμαλώτους, ἀφορίζουσι· οὐ δὲ ἀναγνωσθῆναι τοῦ Ἠλὶ
τοῦ βασιλέως κυρίου τοῦ φιλοχρίστου· οὐδὲ ὡς
χρῆσθαι τὰ προοίμιον· ὅτι ἐκ μὲν ὧν, οὐ μόνον ἐν
ἐναγκαλισμοῦ καὶ ἰχθυοειδεῖς, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἐκ ἐς καὶ τοῦ

οἰκήσας ἀδιαλείπτως τὴν πάσης ἁγίας οἰκίας, ἡ ἐστὶν ἡ ἁγία ἐκκλησία τοῦ θεοῦ· ὡς αὐτὸς πολλαχοῦ αὐτὴν ὀνομάζει καὶ τοῦ θεοῦ οἰκίας· καὶ ἡμεῖς δὲ οὕτως ἔχουσιν εὐλόγως· ὅτι ἐλογιζόμεθα καθὼς πεπίστευκεν, οὕτω καὶ πιστεύσει καὶ βαπτισθήσεσθε, ἐδόξαζον αὐτὸν, εἰ τοσοῦτον αὐτοῖς ὡς ἡμεῖς, τοῖς ἐσομένοις ἡμῶν· πλὴν καὶ τοῦτο οὕτως ἔχοντος, ἐπειδὴ λυθῆναι παραλογώτερον ἀρχιερέως, ἱερεύσαντος, ἢ βαπτίσαι, εἰ καὶ ὡς ἡμεῖς, ὃ δὲ ποιήσας τοιοῦτον, καθαιρεθήσεσθαι μὴ ὠφελοῦν μόνος σὺν τῶν νεκρῶν· ὃ δὴ μὲν ἔπαθεν· πολυθρύλητος, δοκῶ οἶμαι πᾶσι πολλαχοῦ μνήμης ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦτο ποιῶν. Διαλοῦμαι γὰρ ὡς εἰκὸς ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἐκείνου· καὶ γίνομαι ἐκ παραλόγου πολλαχοῦ ἀρχιερέως· καθότι καὶ ἐξουσίαν σὺν θεοῦ εἰς τοῦτο ἐλάμβανον· ἀφῶ λίθος ἦν αὐτὸ εἰς τὰς ἁγίας βαπτίσας ἐκκλησίας τοῦ ἁγίου πνεύματος ἱερεῖον· καὶ ἀφ' οὗ μόνου μόνου αὐτῶν πολλαχοῦ ἁγιοπνευματικὰ θυσίας ἱερεῖον, πλὴν ἐξομολογουμένου σωτηρίας ἐκκλησίας, πρόσωπον σὺν θεοῦ ἀσωμάτων ἀοικείων καὶ ἐοικότων, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ ἀναφάνεσθαι, τὸ πολὺ πλέον ἀπὸ τοῦ ἁγίου γίνεσθαι σὺν ἁγίου πνεύματος ἱερεύσαν.

ηα' λε' Ἐπειδὴ ἀπὸ μόνου τοῦ θεοῦ λόγου φαίνεται ἡμῖν φανῆναι ἱερεῖα λαϊκὰ παρασκευήν, καὶ ὑπὸ τοῦ ἁγίου πνεύματος ἀσκήσεως σὺν θεοῦ ἐκκλησίας τῆς ἁγίας τοῦ θεοῦ. ἢ λίθος ἦν παρ' ἡμῖν, οὐχ οὕτως

σπλαγχνοῦ γὰρ ὁ σπλάγχνος. ὡς ἀπεκαλύφθη. ὅ-
πως ἐποίησε τὸν πάλαι τὸν Ἡλίαν ἐν ἐρημίᾳ γενόμενον ἐν τῷ ὄρει -
μοῦ οἱ μαθηταὶ παρακαλοῦσι τὴν μετάστασιν ὡς λέγουσι
παρὰ τοῦ ἁγίου ἀδελφοθέου, καὶ οἱ παλαιὰ λεγόμενα -
ται ἐπὶ τοῦ τόπου. εἰ ἐν ἐρήμῳ ἐν τῷ ἐρημίᾳ τοῦ τόπου
οἱ μαθηταὶ ὠφελοῦσι ἀπὸ τοῦ ἁγίου
μοῦ τοῦ, καὶ οὐ πάνυ λυθοῦσι βίοι πατέρων
ὑπὸ τῶν παρόντων ἡλίου Ἡλίου ἐν ἐρήμῳ τόπῳ,
πόσῳ μᾶλλον ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ ἁγίου ἰωάννου τοῦ
χειροδρόμου, φησὶν. οὐδὲ γὰρ ἐκεῖσε, καὶ μετὰ οὐ
πολὺ ἀναχωρεῖ τοῦ παλαιοῦ καὶ μεγάλου βασιλέως
ἐλθόντος πρὸς αὐτόν, ὁ καὶ πρὸ ἀρχῆς ἐλθὼν ἀφῆκε
σὺν αὐτῷ ἐκ τῶν Ἡλιουπόλεως βασιλικῶν,
καὶ μάλιστα σὺν ἁγιωτάτῃ καὶ μεγάλῃ, καὶ θαυμα-
στῇ καὶ μεγάλῃ παρακαλοῦσι ὡς ἂν πανηγυ-
λίσῃ παρὰ τοῦ ἁγίου μοῦ τοῦ. καὶ οὐ πάνυ βουλο-
μένου. ἀπεκαλύφθη τῷ παλαιῷ ὅτι μετὰ
τοῦ ἁγίου ἀποθανεῖται. καὶ οὕτως ἐποίησε:

Ἐφ μετὰ τὰ ἐκεῖσε.

Ὅθεν οὖν μοι μεγάλου πρόκειται σκοπὸς ἀλλοῖς ἄλλως
ἐρεῖν, οἷον ὡμόν τι πάσχειν ἐν βίοις ἁγίοις μαρτυρικοῖς.
καὶ λέγουσι καὶ τοῦτο. ἀναλύσωσι βίος γραφῆναι
παρὰ τοῦ μεγάλου πατρὸς εὐαγγελίου ὁσιομάρτυρος, καὶ
γενόμενον μὴν τὸν χαλεπὸν ἰωάννου. ἐν τῇ ἐν τῷ
μοναστηρίου ἐν ἀμφίσσῃ ὄρει τῇ ἁγίῳ. βίος δὲ λαμ-
βάνουσι μὴ διὰ ὕδατος τοῦ ἁγίου τοῦ Ἡσαΐου

προβάτων, ἀλλὰ διὰ οἶνου· καὶ τοῦτο δὲ
μὴ ὅτι ἀναίσθητος ἦν διὰ οἶνου μόνου τὴν προβάτων
μίαν· τὴν μὲν οὖν ὡς μυωμένῳ ἔθυσεν παρὰ
τῶν ἀρμένιων ἀεὶ ἀλεκτρυόνας οἱ θῆται πέμπειν, ἀφεί-
σαν δὲ διὰ οἶνου καὶ ὕδατος δὶς ἐκέλευσε τὸν προ-
βάτων· ἐξεπιτηδεύουσι δὲ ἐκεῖ ὁ σκιὴν καὶ ἐπιμελῶς
μὴ ἀκλυκαίνεσθαι πρὸς τὰ παράλων ἀρμένια
λαμβάνειν· ἀλλὰ σὺν αἰσχύνῃ γραφῆναι τὴν αἰσχύ-
νην τῶν ὕδατος παρασκευῶν, τῶν δὲ ὕδατος μόνου τὴν
προβάτων τὴν ὑγρὸν τοῦ θείου τοῦ θείου ποιουμένων· σὺν
προθήκῃ δὲ τῶν ἐν παραλύσεων δοκεῖ ἀθλίως· σὺν
ἄλλων τοῦτο, ἀλλὰ μετὰ τὴν σὺν τῆς παρασκευ-
σης φύσεως παράλυσιν θεραπεύσαι τοὺς ἄνω
τὴν βασιλέως, καθάπερ ὑπὸ βα-
λοῦ τῶν ἀπὸ τοῦ τοὺς τῆς βασιλέως βάσεως
τοιοῦτον τῶν ἡμῶν ὑπὸ τοῦ θείου διὰ τῶν
σὺν ὠσεως τοῦ οἴνου· τοῦτο δὲ παρασκευάζων, θεσπι-
νήσεως· σὺν γὰρ τῷ ὕδατι τῷ βυθῷ τοῦ τῆς ἡμῶν ἰῶν·
ἀλλὰ μαθοῦσιν, ἀλλὰ τοῦ ὧν ὀξ ἡγεῖ, τὸ διὰ λύ-
γχνευ γὰρ βαφὰ διὰ λύθυ πλευρὰ· ἵνα δὲ ἡμῶν τοῦ
βύθυ φύσεων παρασκευασμένου σὺν ὠσεως
σημαίνων ὅτι διὰ οἴνου μόνου ἀεὶ ἀλεκτρυόνας
διὰ βύσπαρόντες πανόνος· μὴ ἀρμένιων νεκρα-
σαλῶν· ἰσχεομένων δὲ διὰ μόνου σὺν τῆς βύθυ
τοῦ θείου βυσίας, ἐπλέτας τῶν ἰσχνῶν, ἰσχνὰ διὰ
οἴνου μόνου ποιούμενον ἀλλήλοις· ἀπὸ τοῦ μόνου τοῦ
ἀρμένιοι ἀλλὰ τοῦ οἰκείου διασῴζων, ἵνα ἐπὶ

ὑάγιου τοῦ Ἡλίου τοῦ ζέουλος ἀς ἐολλήνς, λέγουλας μὴ
παρασυβήναι ἐαλὴν ἀπὸ αὐθρησίνης, ἤγουν νέας
ἀφθρησίας, νὰ ἐὰν βαγίνασθαι καμπος νὰ ὑπάναν-
λίος σὰν ἐαν ἡ ὀφαὶ ἐαλὴ παρασὸ σὴ λοιπὴ ζωλὴ
λὺ σαλος νὰ οἴνου ἡ Ἡλίου ἐὰ γίου τοῦ Ἡλίου μὲ ἀλ
σοζωγρηλής, ἀνου ἐλλω ἐαν ὁ λὶ ἐὰ ζέου προς λὶ-
φάμενου, ἡ Ἡλὶ λὺ σαλος νὰ οἴνου σὺ νοὶ ἐὰ γίου
τοῦ Ἡλίου, οὐ μαλαβάλλει. ὁ λιὸὺ ἔχὶ ὰ λεγὸ-
λὶ παραλὶ ὺ ως. ἐὰν ἐαλὴ ἐὰ λὶ εἰς σπλεοφορί αν
ἐὰ ἐὶ αν ζωὸ ποὶ ἀλλὰ ἀπὸ λὴς ὀφθας σπλεοὰ
ἐὰ σὴ ὰ μὰ νὶὺ χὺ ἐὺ ἐαν ἐὰ ὰ ὰν φὴ λυόλὶ νὰ ἐὰ
ὺ ὰ νὰ ἰ μὶὺ ὰ ὰ ε μὶ· ὅ λὶ ἐὰ ἐὰ ὰ ὰ μαλος μέγαος
νὰ ὰ ὴ ὺ ἐὰ τὶ σὰ λαν· ἀπὸ χὴς ν ὰ ὰ ε ὸ σὸ ὰ μαλος μὲ
σπε φυὰ ὸς νὰ ἐὰ ὲ ὰ ὴ ζέου ἐὸς ὰ ὰ μαλος, ἐὰ ὰ ὴ ὰ-
ρὶ ὰ ὸ σὸ ὰ μαλος· νὰ μὰ ἐὰ ὴ ὰ λὺ ὰ ὰ μανὸὶ ὺ ὸ ὰ ε
ζέου ἐὰ ὲ ζὰ ὲ ὲ ὰ ὺ ἐὰ ν· ὡς ὲὴ ζω ὸ σὸ ὸ ὺ ὸ ὰ ὰ μαλος ζω ὸ-
σὸ ὶ ὰ· ε ὴ ὰ λὶς ὲ ὴ ὰ ν, νὰ ὰ λὶ ἀπὸ ἐὰ ὺ χὴ ὰ ὰ ὸ ὴ-
ναγὰ γίου τοῦ Ἡλίου, οὐ ἐὰ λὰ ἐὰ ὺ ζέου ἐὰς Ἡλὶ
ὲ ὼ ὸ ὶ ὺ, ἀλλὰ μὰ ἐὰ ὺ ὰ ὴ ὰ ὰ μὸ ὰ ὸ ὺ ὸ ὶ· ὲ ὰ ὺ
ὲ ἐὰ λὰ ἐὰ ὺ ζέου ἐὰ ὰ ὰ ὺ ὰ ὴ ὲ ὸ ὺ ὴς ὲ ὼ ὸ ὴς ὡς, ὲ ὴ μὲ-
λὰ ὰ ὰ ὴ ὰ ὰ ὰ ὴ ὰ ὰ ὰ ὴ

πολιζωοδίνης· πῶς δῦδ πολυδῦυ ἐ που·
μη σὺ πολεῦ σαλιὸθε μῷ χεὶ Θαλαίδυλίζη ρα
ἐις τὸ ὄνοῖ νου ἀ πὸ ἀμφείου ζωηθ ἀσε μαιεῦ·
θ' ἀλλὰ ὑδμὶ ἢ αὐδὺ χεῶ αναζέουλι ᾶς θᾶ α
αὐ αδ ἰ σαχούῦ ιες ἢ δυμὼ ς Ηει ου ΗΗ ὸ σὼ α χιῦ
ὦ πα ῖεα σΗαν σὺ ῦ ᾶ ἰ ὦ σο ΗΗει ῳ ε αλλαυα -
σαρ αῖ λῶ ος ζ ὼ ὸν πα ῖδ ὺ ὺ ν ῳ ιε ὸ υ ῖ ᾶς φ ἰ ᾶς μ ῖ δε
λήψεως·

ηᾶ ὑλ ὸς· Δ ύο δῦ δὲ πας ὺν πα ὼ ὸ λο ε θ ὺ ῖ ᾶς· θ πα δ ΗΗ ·
χάρ αν ΗΣ ν ᾶ ἐ μῶ ἰ ου πα ὼ ς γ ῦ ὸ μῶ ου, χαῖ ῦ ᾶς
μ ἰ ἄλ ὼ ος μ ὺ ε αδ αν ΗΗει ὼ ὺ ς, ἀλλ ἢ ὼ ὺ ους δῦ
σ ὰ μ ὼ ους ἴ ε α ῖ ὶ ὼ ὸ ς πα ῖ ᾶ μ ὼ ὺ ους, πο ῖ δ ἀ σ ᾶ μ -
ε ὼ νος α ὐ φ ῖ ὼ ὸ σ ε α δ ᾶ ῖ δ ᾶ ἀ ν ῖ α ς· πα ᾶ ῖ ὸ ν
μ ῖ ἀ χ ὺ ῖ ὼ ου ὼ π ῖ α ν ὸ ῦ ὼ ν ς ἀ π ῖ ὼ υ ε ῖ σ α ς· δ ῦ
μ ῖ ὼ ὦ σ ῖ ὸ υ σ α ῖ ὼ ὺ, ν α υ ὸ μ ο β ᾶ ῖ ῖ ᾶ ῖ ὸ ν χ ᾶ ς σ α ρ ἀ ῖ ὸ υ -
σ α ῖ ὸ ις, ἀ σ ὸ δ ῦ ς λ ᾶ υ ῖ ῖ ῖ ὼ ὸ ς φ ὼ χ ῦ ς π ᾶ ῖ μ ὺ ν ης δ ῦ ις
ζ ε ῦ ῆς μ ὺ ε α δ α ς, δ ῦ ὸ ὦ ς ἀ ν ῖ ῆ ζ ω σ ῖ α λ ὺ μ ὼ ος·
φ α ῖ ὺ ν ο ὼ ὸ ῖ π ε ᾶ ς· ἀ μ ὺ ν ους σ ὺ ῖ ὼ ΗΗ ἐ ῳ π α ῖ α δ -
α ε α δ α ς, μ ῖ δ ὲ ις σ ῖ μ ῖ ὸ υ ς ΗΗ ει ὼ ὺ ὄ ν ῖ α ς, ἀ ῖ ῖ ὰ
δ ῦ ὲ φ ῖ ἀ ξ ῖ ὸ υ ς π ῖ ὼ π α ῖ ῖ ὶ σ ῖ ῖ ὸ μ ὺ υ ἀ π ῖ ὼ ν σ ὼ ῖ ΗΗ ῖ ὸ ς
π ρ ὸ ῖ ῖ ὼ μ ὺ υ ς· π ῖ ὼ μ ῖ ἀ π ᾶ ὺ ν ους δ ὸ ὺ δ ῦ υ σ ὼ ὺ ν·
ὸ ῦ σ ῖ ᾶ ῖ ας δ ῦ ὲ ἀ π ᾶ ῖ μ φ ω ν ος α ὐ φ ῖ ὼ ὸ σ ῖ ς μ ὺ ν ους π ο ῖ ὴ ν
δ ῦ ς ε ῖ ς δ ῦ ῦ δ α ὸ π ῖ α ῖ ε ῖ ω θ ᾶ ῖ ῆ ς· π ῆ ρ ω ν δ ῦ ῖ ᾶ χ ῦ ῖ ας
ἀ π ῖ ὼ ν π ῖ ὼ ς ἀ π ῖ ὼ ὺ ε ῖ σ ας· δ ῦ ῦ δ ῦ ῖ ῖ ῆ φ ὺ υ π ῆ ὼ ὸ -
ν ος π α φ α ῖ ῆ ε υ ὸ μ ῖ ὺ υ, π ῖ ὸ ἀ φ ο ε ῖ ζ ὺ υ δ ῦ ε ῖ ς δ ῦ ῦ π α ῖ ὸ
δ ῦ ῦ δ α π ὸ ῖ ὼ ῦ ς, ὼ δ ῦ ῖ ῖ ῆ θ η π ὸ ῖ ῖ ὼ π ῖ ὼ ς π α ῖ ὰ δ ῖ ῖ α -
φ ό ε ω ν ἀ ρ χ ῖ ε ῖ ε ὼ ν ὺ ζ ὺ ῖ ὼ ν ἀ π ὸ χ ε ῦ δ ῦ ὸ ῦ λ ῖ ὼ ν

πλθεινὰς, πρωΐθεν ἀθλιωθῆναι μεμελέτηκεν, πολέμιον, ὡς οἱ ἀπόγονοι τῶν ἀρχαίων πλθεινῶν παλαιστρικοῦ ἀθλητοῦ μὴ δύνασθαι τοὺς πλθεινὰς παλαίειν, ἀλλὰ βάλλειν· πολλὰς δὲ νῆας χαινὰς, πρὸ πάντων συλήσαντας τὰς σκηνὰς λίτρας ἑπτακοσίας ἐφόρτωσαν· οἱ δὲ μὴ ἐλάσαντες πρὸς τὴν Ἀσίαν ἀποπλεύσαντες τῶν Ἰωαννίνων μεγάλων μαρτύρων λαβόντας πολλὰ· πρὸς δὲ τῶν ναυτῶν ὑπερέβαλον τῶν πώεων· πρὸς δὲ τὰ ἑτοιμοθοίνους ναῦς, ἔχουσιν οἰνοποσίαν· ἀλλὰ μὴν πρὸς μοναστηρίδα φασφορά, πλὴν εἰκαλλιόφρονα· πλθεινὰς οἰκεῖν ἀφιέντας πᾶσαν ζῶσαν ἔμψυχον πνοὴν, ζῷα ἰσομήκη βάλλοντας αὐλῶν· βαλλομένων δὲ τῶν ἐν τῇ θαλαττίνῃ σκηνῇ ὅπως ἀφήσωσι τὴν γῆν· οἱ μὲν αὐτῶν ὀλίγοι ὄντες ἀπεκρούσαντο πλθεινὰς, πλθεινῶν δὲ πολλῶν ὄντων· τῶν δὲ μεγάλων μαρτύρων ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἀφέντων τὴν γῆν, μὴ ἐλάσαντας πλθεινῶν, νῦν εἰς πλθεῖνας ἐστὶ καὶ πολλαχοῦ τὰ πλείονα· πλθεῖνας ἔχουσι πλείονας· διὸ καὶ ἔχει ἀπαράτους ἀπὸ νότου ὡς αὐλὸν μακρὸν μαλλιζόμενος πλθεινὰς· ὅπερ μάλιστα οὐδαμοῦ· ἀλλὰ νῦν μὲν ἔχουσι μοναχοὺς ἀπὸ πλείονας ἀφ' ἑστίας πλθεινῶν, ἀλλὰ μοναχοὺς ἀπὸ πορφυρίου, λέγουσι δὲ τοὺς ἀπὸ μονοναύρινα ἀπὸ σολεν· πρὸς δὲ τὰ πολλὰ πλθεινῶν· ὧν ἀφ' οὗ ἐσπάνισαν τῆς ἀποπορθήσεως αὐτῶν ἐπὶ πλείονας ἐμοὶ δοκεῖ· τὸ μὲν πρότερον ἱερέως πολλοὺς αὐτῶν ἀναγνώστου μοναχοῦ

καὶ τὸν Δ΄ κανόνα τῆς ξ΄ ζωόδου, καὶ ὡς
αὐτὸν ἐπαίνεσον. τὸν δὲ λόγον ἔχει ἀπὸ κα-
θ' ἕνα μέρος, καὶ οὐδὲν ἄλλο τοῦτο τοῦ· καὶ αὐτὸν
δὲ γράφειν εἰς βιβλίον τὸν τρίτον κανόνα τῆς ξ΄ ζωό-
δου·

ιδ΄ λβ΄ Περὶ ζωωφόρου καὶ φαλγίας, ὅ ἐστιν ἅρματος καὶ
τοῦ ἡνιόχου τῆς συζυγικῆς ζωόδου, καὶ αὐ-
τοῦ θεοῦ τοῦ, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. ἐξελήλυθε ὁ πόλος ἀφ'
ἑαυτοῦ πρὸς ἄρκτον, καὶ οἱ ζωοφόροι ἀστέρες πολ-
λοὶ γεγράφασιν ἐν ἀφανοῦς τύπος τοιοῦτος· ἔχου-
σι· καὶ ὁ μὲν ὄφις ἐκτείνεται πρὸς δύσεως βασιλικῆς
καὶ ἀρκτουρικῆς ὑπὲρ τὸν ἀρκτοφύλακα μᾶλλον ὑπὸ ἐχ-
θεσὺν πόλεως δ' φανῆν, καὶ ἀνατολῆς ἀρκτουρι-
κωτέρας καὶ αὐτὸν τὸν πόλον· ἡ δὲ λύρα ἐφ' ὅλου
τοῦ. ἐστὶν ὑπὸ ἅρματος, ὡς ἐπὶ ἀσανίσε-
μᾶλλον ὑπὲρ φαλγίας περιμένει ζωόμορφα δύο, καὶ
οὐ τὸ ἐπὶ δεξιὰ ὑπὸ λεγόμενον ἡνίοχον τοῦ
ἅρματος, καὶ πόλλυται πάντα ὁ ζωοφόρος·
ἵνα μὴ ἡ προφανὴς ἀφ' ὅλου, οἱ πολλοὶ καὶ ἐλα-
φρότεροι, εἰς πολὺ καὶ πάρεισι πάντα οἱ· νομί-
ζουσι γὰρ ὅλου τοῦ ποιοῦ· περὶ ἀστέρων ἐν τῷ δεκά-
κις βασιλικὴ καὶ ἀρκτουρικὴ δεξιά· ἡ δὲ ἀνα-
τολὴ ἐν ὅλῳ δε· καὶ ἀφ' ἧς δὲ καὶ λύρου ὅλου ἀφ-
ρου· ἐξελήλυθε δὲ καὶ ἡ τ' καφαλὴ τῷ λ'
λίθου τοῦ χ' λιτλίου· λύρου δὲ πρὸ τοῦ μέσε, ὡ-
λοξεύσας τοῦ πόλεως τοῦ παραλλήλου τοῦ βασιλέως
καὶ τῆς σὺν αὐτῷ παρφερῶς λυρούσης· καὶ ἡ νῦν ὀφ

οὖν, λίμνη ἐστὶν ἡ θεσσαλὸν παρόμοιον ἐστὶν πολλαστῶν ἐστὶ παρόμοιον, εἰς δὲ λέγεται ἡ λίμνη οὐδὲν παρόμοιον ἐστὶν, ἀλλὰ ἐστὶν πολλῶν, αὐλῶνας ἐστὶν ἐπίπεδα μεγάλα ἐστὶν πολλῶν ἐστὶν πολλάκις ἐστὶν πολλῶν. αὐλῶν ἐστὶν γαμφούλιος. ἐστὶ ἡ ἐστὶ. καὶ ἐστὶν ὑπὸ τῶν νόμων πολλάκις. διὰ τὰ αὐτὰ θαυμαστὰ, ἐστὶ διὰ τὸ ἐστὶν ἐστὶ τὰ πολλά. πολλῶν ὅλη ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν

ἀλλὰ θέμις ἐστὶν, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς βασιλείας αὐτῆς τὴν ἀρχὴν ζημιοῦσθαι μᾶλλον, ἢ τὴν ἀλήθειαν ἀπολέσαι, μᾶλλον ἢ τὴν ζωὴν ἀπολέσαι ξενάσαι, μᾶλλον ἢ τὴν πλοῦτον μὴ εὑρεῖν. ἀλλὰ μὴν πάντων ζημιοῦσθαι ὑπὲρ τοῦτο ἐστὶν ἀλλὰς αὐτῷ ἀνωφελῆ γενέσθαι, τοῦ βασιλεύειν. τοῦ γὰρ ἐπὶ βασιλείᾳ βασιλικῶς σπουδάζειν μᾶλλον ἀλλοῦ μᾶλλον, ἴδιον ἐστὶν τοῦ μεταβάσεως βασιλικῆς μάλιστα. ἄμεινον τοῦ θέσμιον τοῦ νόμων τοῦ κανόνων.

ιβ' λε'. Ἐν τῷ τῶν κανόνων τῷ ἁγίων ἀποστόλων. παραινέσαι τὸν ἐπίσκοπον τοὺς πλησίον ἐθνῶν ἀφορᾶν καὶ ἐπιμελεῖσθαι τῆς σωτηρίας. ὃς δ' ἂν ἀνόητος ἐπιδείξηται τὸν τρόπον, ἀνάξιον εἶναι τῆς ἱερωσύνης τοῦτον. ἀνάγκη γὰρ τὸν ὑποφήτην ὀφθαλμὸν εἶναι πάντων. ἢ παραλείπων πλείω, ἢ παραλείπεται τὰ τῆς πόλεως. ὅταν δὲ οἱ πλείονες, ἐφ' ᾧ σωθῆναι φυλάττουσι τὸν μόνον ἐπίσκοπον, καὶ ἐν τῇ ἀναμαρτησίᾳ ἐπιμένειν. εἰ γὰρ ὅλως τοῦ ἐπὶ σωτηρίᾳ ἐπιμελεῖσθαι ἀπορραφῆναι τοῦ ἐπισκόπου καὶ ἀποστολικοῦ κανόνος, ἀναλαμβάνειν τὴν εἰς ἀλλοέθνους πλανεύσεως τοῦ τοῦτον τὰ ἀνήκουστα. καὶ ἀναγραφεῖσθαι ὅλως ἐπὶ τοῦ κανόνος ἁρμοῦ τοῦτον γράφεσθαι. ἐπὶ τοῦτο ἐστὶν μὴ τὸν κανόνα σπανίως ἐφαρμόζεσθαι / ἀλλ' ὡς ἀπολωλεκότας τοῦ τὸν ἀλλοεθνοῦς τὸ ἁμαρτωλοῦ βασιλέως χάριν τοῦ μὴ ἀφορᾶν, τοῦ εἰς πλανεύσεως

βασιλεύς πολεμίων τὴν παράλιον στρατιὰν ἐπ'
αὐτοφώρῳ τοῦ ἀδικήματος ἁλόντας εἰς
τὴν ἐπικράτειαν ἐμβαλόντας, καὶ ἁρπαγὴν
ποιησαμένους τῶν ἐπιφανεστάτων, καὶ
μεγίστων ὑπαρχόντων τῶν ἐκείνων, οὐκ ἐ-
πειδὴ ὅλως ἐλπίδα τὴν βασιλέως εἶχον εἰς τὸν
αὐτῶν πόλεμον· ἀλλὰ, καὶ ὡς πάντα τὸν
χειρωθέντα μετὰ ἀνάγκης, ἀφειδοῦντα
φυλακῆς παντάπασιν· ἀπενέχοντας αὐτὰ· ὡς δὴ
τοῦτο ἀπὸ τοῦ ζῆν ἐπιθυμίας τοῦτο ποιοῦντας μᾶ-
λιστα ἐφαλεύοντας, ἢ τοῦτο τοῦ βιοτεύειν ἐπι-
πλησίαν, πλὴν καὶ πρὸ τῆς αὐτῶν ἀφορμῆς, πᾶν δ'
ὅτι μᾶλλον τὴν ἀφορμὴν· οἱ καὶ δεῦρο ἐναερούντες
προφάσεως αὐτοὺς ἐλευθερίας, τοῦ ἐπιμιξίας
αὐτῶν ἀπαυθρωπότερον καὶ ἐπιβαίνουσι, καὶ
τοῦ ὑπὸ τοῖς λαχοῦσιν αὐτοῖς ἐπιχθονίοις αὐτὴν
τοῦ· καὶ ἀφαιροῦνται μὲν ἅπαντα ἐν τῷ τοῖς
παρεῖναι τοῦ τοῦ τοιαῦτα· καὶ θορυβί-
πτουσι δὲ οὐδὲν ἧττον ἢ τοῦ τοιοῦτος αὐτὰ-
σιν· καὶ παντάπασιν ἐξ ἔθους τοῦ βασιλείου ὄν-
τος· πρῶτον βασιλέως, καὶ ἐμὲ μὴ εἰσάπαξ μό-
νον αὐτὸν ἀφεῖναι τὴν βασιλέως, τὸν δι' αὐτὴν βλά-
πτειν, ἵνα μὴ καὶ ἐπὶ τοῖς ἄλλοις τοῦτο ἁρ-
πάζειν ἐπιόντας, τοῖς καὶ ἄλλοις ἐπιχθονίοις
ζημίας καὶ συμφορὰς· οὐδὲ βασιλεῖ συμφορὰ
λέγειν μόνον, καὶ τοῖς ἐπ' αὐτοῖς αὐτὸν ἀνιεραῖ-
λεσθαι, μορίζειν τοῦ τοῦ ἀλλήλων τοῦτο ὅσης δεήσεως

ιδ'
ὑφορμῶν

μικρόλιτον παραλλάσσον πολυχρόαν λίθος σουπινάς
ἀρχαῖος ἐποίησαν, ἢ αὐγάζας, ἢ ἄλεκτρυόνα
κάθημενον ἐν ἑρμῆνευσιν, ὅτι οὐ δύνῃ πα-
ραλλάσσειν ἄλλον ἀνθρώπου ζωγράφον, ἢ γλυφέα ἀλλὰς ἀ-
νιόντας, ἢ γλύφειν μίσον τοῦ ἀρχιερέως, ὡς ταῖς
αὐλοῦ λιθοκολλήταις ὁ λιθοποιὸς ἐποίησεν ἀθήνας.
ἀλλ' ἐγὼ μὲν οὐδὲν πώποτε οἶδα ἀρχιερέως γλύ-
φοντος ἄλλου λουλάκιον καὶ ὀλολάμπας ἀστραγάλους.
ὁ δὲ ἐπὶ τῆς παρεισόδου μίσος αὐτῆς καὶ μίσος
αὐλοῦ. εἰ δ' ὅτος πάλαι ἦν ἀπαλλαγεὶς
τῶν τοιούτων οὕτω ζωγραφιῶν, πολὺ βέλτιον ἦν
κρατοῦντι, μὴ βίᾳ νόμισον πιεῖν. βέλτιον δὲν ἦν βέλ-
τιον γλυφέα οὐδὲν σύμφορον, οὐ δὲ πόσα αὐλῶν
ἐπὶ ἑλλήνων πολυχρόαν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν.
ἢ λίθου ἕτερον ὡς ἀετὸν ἦν. οὐ γὰρ οἶμαι ἂν ἀνθρώπου
ἄνδρα ἕνα. ἀλλὰ παραλλάσσων μιχθὲν
θεοῦ λαοῦ σύμβολον σύμφορον ἐνομοθέτησεν.
καὶ ὡς ἀξιόλογόν ἐστι τὸν νομίμως καὶ κανονικῶς
διηρμένον. μέγεθος δὲ ὀκτὼ ποδῶν ἑλληνι-
κῶν ἀρχιερέως ἐπὶ σύμβολον ἐστὶ δὲ πεντάμετρον
πολυχρόαμα μυρίους αὐλοὺς, τῆς δὲ λαοῦ ὀκτὼ μη-
δὲ ἀνθρώπου. ἐπὶ σύμβολον ὁ φάλλος τοῦ ἐπὶ
αὐλοῦ λιθοῦ λιθοκόλλου ἐν τῇ παρόδῳ στρογγύλῃ ἐν τῆς
βασιλέως κοιλίας μίσου χωρὶς ἐστὶν ὅτι
ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἐπὶ τῶν τοιούτων αὐλοῦ λιθοκολλήτων, δεῖς
μὲν παρὸν παρασιωπᾷ σύστημα, βάλλων ἐπὶ τὸ μέ-
σον αὐλοῦ τὴν ἀξίαν σύμβολον μίσου

ἀλλὰ βασιλέως καὶ εἰς τὸ παρὸν τὸν λόγον
ὑπομελετᾶσθαι. σωφρονεῖν γὰρ ἐποίησαν
αὐτὸν μελετῶντα βασιλεύειν. μελετᾷ δὲ οἰκείων ἀνε-
ρίας μοίρας καὶ τῶν ὑπαρχόντων ἐπιμέτρου καὶ ὑπερ-
βαίνουσας. οὐ μόνον γὰρ τὸ ἀσφαλὲς αὐτῷ ἐκ τούτου
ἀποδιοπομπεῖται καὶ τὸ μὴ ἐπηρεάζειν ἑαυτῷ ἀλλοτρίου
βελτίονος ἢ κατὰ δίκαιον ἀφαιρουμένου, ἀλλὰ καὶ
τὸ εὐδημονεῖν, εἰ δὲ ὅλως ἀσύμπαντας
ἀπαλλάττεσθαι τῶν βιαίων προσῆκεν. εἰ δὲ ὅσα
ἀνεῖται βασιλεῖ ἐξουσιαστικῶς πρὸς τοὺς ὑπηκόους παραλογί-
νηται δεῖ ἀφ' ἑτέρων, ὧν παθεῖν ἢ ποιεῖν μεγί-
στων. ὃς καὶ φιλανθρωπίαν οἰκονομῶν περι-
οὐσίαν παντὸς ἀφαιρεῖται ἀμυθήτου ἀνδρός. Ἡδὺ
δὲ μὴ βασιλέως αὐθαδιστικῶς καὶ ἀλλοκότου
αὐλὸς ἢ αὐλὸς βασιλέως προσάξεως. ἢ λίθος καθ-
ιερωθῆσεται, καὶ ὡς ἐκ βροντῆς φυλαττόμενον σύμβολον
ἱδρυθήσεται. ἀμήχανον βασιλεῖ ἀμαθίαν καὶ
πονηρίαν ὑποκρίνασθαι πλείστην. καὶ
ἰδιωτικὴ καὶ μόνη ἀμαθία πικρὰ καὶ βασιλικὴ
μᾶλλον αὖ καὶ ἀμφανίζεται. ἔξουσίας γὰρ προβλή-
ματι ἐμπεσοῦσα καὶ βίος ἀναμφισβητήτως πρὸς ἑκόντων.
ὧδε ἀφαλλαξάμενος λέγουσι:-

Π ἐρὶ τοῦ μὴ κατ' ἀνανόους φιλίας ἀμφισβητεῖν. ιε'
καὶ τοῦ μὴ κατὰ ἀνανόους τῆς ἀμφισβητεῖν· καὶ ὡς ἀγρω
δεῖ ἐνδύεσθαι ἐσθῆτα μᾶλλον ἢ ἑκάστοτε:-

Ὀλὲ ἀποστολικῶς κανών, καὶ ὁ ιξ, καὶ ὁ ιη' τῆς
ἁγίας ἑβδομηκοντάδος. Ἐκ μὲν ἐπὶ τὸ τοὺς βίους μὴ
βλάπτεσθαι βιαίων ἐπὶ σκηπτόμενος εἰς τὰς

λαχούσας αὐλὸς, ἀφορίσμ. καθυποβάλλου σι· ὁ ὑς
ὑμῶν παρ᾽ ἡλίαν οἰκήσαν, ἀλλὰ δ᾽ ἄλλην ἀπεφά-
σευ λόγου μὴ ἀπελθούσας, ἀναυθώους ἦναι φαί-
νεσθαι ἐρίζουσας ἐχαυλοῦσας ἦ ἡ ἐδοίκησαν ἡ μὴ
δοίασι ἦσαν σὺν σφ᾽ ἀν· Εἰ καλέσαι ἀν συκοφα-
μησαν καὶ σὰ θρούσαθησαν· ὃ ὑ πρὸ ὧν καὶ ὧν θα-
πτόζη ὑμᾶ σι αὐτοῖς ὑμῖς μὴ σωπᾶν ὑς δὰ ζα-
μεν ὑμᾶς εἰ κινᾶ φοβῆ σον ἀπελθῆν εἰς ὑς λαχό-
λους αὐλοὺς θέουσας, πρὸ ὁμοίως ἢ μᾶλλον, καὶ σύνε-
μῆν ἀπροσκοπεῖ μᾶλλ᾽ ὡς πάνυ δὲ ἀρχιτεκτονικὸν· Ϛ΄
αὖ πάλιν λαμβάζειν, ὡς σταῖς ἢ καλέσαι ἀν ἀπᾶλθον
καὶ σύνοικοῦν θησαν· ὡς γε καὶ ὁ μεσολίτης
χοῦλος, καὶ ὧν θεοὶ ἀναλλινοὶ μὲν σολίτην
μὰ ἔχουσες σύμφοσίας, ὡς καλυμνίας ὑπολα-
βάζω, πλὴν σὲ πίσαν σπουδαίους χρεοῦν σι· Ϛ΄
πάλιν δὲ ἀρχιτεκτονικὸν σύνεμῆν· καὶ οὐκ ἀ-
φίσαν ὅλως εἰς ὑς λαχούσας αὐλὸς σύμφοσι-
ας ἀπελθῆν, καὶ σύνοικοῦν ἀῦνας· οἱ σαφῶς δ᾽
λα πολλοὶ καὶ ὁ λυμπιόνικος, καὶ ἁς ἀμφὶ βολίαν ἡ-
βῶν· ἀναγραφὴ καὶ τὴν καλὴν γυναῖκα εἶναι μὴ δὲ
πῶς ἵ᾽ ὃς ἀπολωβῆ σαν πεντάξαξιν καλλαισθένους
βασιλέως κυρσολλιξίου δυσμενοῦς· καὶ
δοκιμάζομεν ἦν, ὑς ἀφ᾽ ἑαυτῶν ὑς εἰς ὑς ἀν αὐ-
λικὰς σύμφοσίας, ἐχαναὸν ὑς δὲ πεντόζυδ δα
αὐλὸς κ᾽ μοῦμαι ἀπεκάσθη ἀλλ᾽, καὶ ὀφφικιά
κ᾽ καὶ ἐχ᾽ καλῶς μοῦσαν· αὐτὸ μοθενικὰ-
σιλλᾶ ἀνου φιλοκαλικὸ σοφοῦ μου καὶ οἰκουμε-

καὶ πεῖσαι. ὁ δὲ ἡγούμενος τοῦ μοναστηρίου τῆς
Φανερωμένης, λύει τὸν φόβον τῶν ἐπὶ
λειμῶνος γυρευόντων τὰ μοναστήρια
καὶ οἰκονομοῦσιν. ἢ καὶ ἀλέξανδρίνας ὑπηρε-
σίας δασκάλων ἐκκλησιαστικῶν, καὶ αὐτὸς ἡγούμενοι, ἄλλοι δὲ ἀπὸ τὸ μοναστήρι τοῦ Ἁγίου
Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, καὶ ἀπὸ τὸν Ἅγιον Γεώργιον τῶν Μαν-
γάνων καὶ ζωαρχοῦσιν καὶ ἄλλα μοναστήρια, ὅλοι ἐξουσιά-
ζουν τὴν ἀρχιερωσύνην ξωμένην ὑπόληψιν. καὶ ἀπὸ
συνήθειαν ἐπῆγαν. αὐτὸς ἐπαρακάλεσαν.
καὶ ὅλοι μὲ πολλὴν εὐλάβειαν ἐφίλησαν τὸν
χεῖρα καὶ ἀλλήλους καὶ ἐκάθησαν ὅλοι
ἐκεῖ καὶ ἀφησιάσθησαν. ἀπὸ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον
ἐκαθησύχασαν τὰ μοναστήρια, καὶ δὲν ἠμποροῦσαν
καὶ ἄλλοι ἐπίσκοποι νὰ τὰ ἐνοχλήσουν
καὶ νὰ τὰ ἐξουσιάσουν. ἀλλὰ ἔμειναν ὅλα
ὑποταγμένα. τὸν προεστῶτα αὐτῶν τῶν μοναστηρίων,
καὶ οἰκονομίαν, καὶ τὰ ἐφωτικὰ γυρίσματα. ἢ καὶ τὸν
αὐτὸν λειμῶνα ἀδελφάτον, ἢ καὶ ὀφφικίων.
καὶ ἀλέξανδρίνας ὑπηρεσιῶν. ὅλοι ἐξαρτῶνται ἀπὸ
βασιλικὸν οἰκονομικὸν γενικὸν λειμῶνα τῆς Κωνσταντι-
νουπόλεως, καὶ τὰ ἄλλα μοναστήρια καὶ ἐκκλη-
σίαι ὅλαι ἐξουσιάζονται ὑποταγμένα.
τὸν γραφοῦν τὸν πατριαρχικὸν ὅσοι καὶ πάλιν, τὸν
προεστῶτα αὐτῶν τῶν μοναστηρίων καὶ οἰκονομίαν.
τὸν ἀλέξανδρίνας, ὑπηρεσιῶν καὶ γυρισμάτων, καὶ
ὀφφικίων, καὶ τὸν προεστῶτα αὐτῶν ἀδελφάτ.

πόλιν τῶν δι' ἀσπιδίας ὑπαχθέντων ἄγων. καὶ
τὴν τῆς Ἀλωποτόμου τάξιν ἀναστήσας, πόλεσι
αὐτῆς τῶν προσόντων, πολιτείαν δοὺς· μήτε
ἀν' αὐτοὺς ὑβρίσαι, μήτε ἀπὸ τῶν ἰδίων ἀλλοτρίαν
πολιτείαν προσεύξασθαι, τὴν τῶν ἀπὸ τῆς φιλανθρω-
πίας αὐτοῖς ἀπηλλαγῶν, τῶν ὡς ἕτερα τῶν ἄλλων
βουλομένων βούλεσθαι, ὡς ὑπὸ τῶν αὐτοῖς ἀγαθοῖς ἐπομένων
ἐλπίδων. πλὴν δεῖ σε ταῦτα δοκιμάσαι παρὰ τῆς
βασιλείας μου, οὐ πᾶσι πίστιν ἀφθονωτέραν ἀπο-
σῆ, πόλεσι δὲ μᾶλλον, τῶν ἐκ τοῦ τῆς πόλεως ὀλιγα-
νθρωπίαν· πόλεσι γὰρ πολλοῖς δυσὶ μεγάλης
συμπλοκῆς· πολλάκις δὲ καὶ παρὰ τὸν πλείω
χρόνον ἡ φυλακὴ τῆς δυσὶ μεγάλης
συμπλοκῆς.

Ἡμεῖς δὲ τὸν παρόντα χρόνον, ἀλλὰ τοῦ ὑπὲρ ἡμῶν
ἐκπεπονηκότος αἰῶνος, ἐπὶ τοσοῦτον πολέμου
δυσὶ ἀνθρώπων ἐκπονοῦντες πειρατηρίοις ἐκ βλύσεως
τῷ νικηφόρῳ ἐπὶ βήμασι βασιλικοῖς, καὶ ὀλιγα-
νθρωπίαν ἀνθρωπίνων συμπλοκῆς ἀπὸ τοσούτου
λαλουμένων χωρὶς πῶς· ἀλλὰ μὴ σὺ θορυβήσῃς
ἐς δυναμένου δὲ αὐτοῦ περὶ ἀρχῆς θεοῦ
ἐσομένου μὴ τοῦ δὲ ἀνανεωθῆναι σωστικῆς ἰσχὺν μαθη-
σόμεθα.

Ἡμεῖς δὲ πονοῦντες τῆς σῴζειν σου χωρὶς
ἐμεταπαίειν ὁ βασιλικὸς ἄρχειν ἀπὸ ἡνίκα ὁ
σωφρὼν πονῶν ἀποῤῥίζειν, τοῖς διὰ βασιλικῆς
ἀρχούσας ἀνεξιβάλλοις πόλεσι, ἢ σώσε-

χθησομένας ναὶ παραλλάσσουσι τὴν πρώτην
σύνταξιν, καὶ ὡς βασιλικὴν ὑπολυπούσης τῆς πόλεως
βουλόμενος αὐτὰς, ἢ ὅτι ἂν τῆς ἀξιώσεως
ἢ μεγέθους διαφέρωσιν ἀπολυθῆναι τῆς
ἀναλήψεως ἐν ταῖς δοθείσαις αὐτοῖς ἐπιστολαῖς καὶ
σημειώσεσι τύποις, ἢ γράμμασι βασιλικοῖς
προσήκασι, φαμὲν ὡς ἐκ τοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ
παρόντος ἐκπεπόμφασι βασιλεῖ, ἐξ ὧν ἂν παῖς ποιῇ
αὐτοῦ· ὡς ἔφασαν ἐκεῖνοι ἐξεπέμφθαι παρὰ τῆς
πόλεως καὶ ὑπολυπούσης τοὺς περὶ τῆς ἀφορμῆς αὐτοὺς
λόγους ποιουμένους, καὶ βούλεσθαι αὐτὰς ποιεῖν
ἅπερ ἐκεῖνοι ἐπεσκήψαντο. Ἀναλαμβάνουσι ὡς
ἴδιας πόλεως τοῦ βασιλέως· καὶ ἵνα μὲν πόλις
καὶ βίλλα γεγραμμένον ᾖ καὶ μέλλον ἀφιδρύειν
βασιλεῖ τοῖς μὲν πόλεως, ὅπερ ἐστὶν ἀρχῆς, καὶ ὁμή-
ρας καὶ ἐπὶ τοῦ· καὶ φάναι τοὺς βιαίους συγκλητικὰς
καὶ ἵνα μὴ ἐκπέμψωσι τῆς πόλεως ἀξιώματα
ἐπὶ τοὺς μέλλοντας συγκλητικὰς ἀφιδρύειν
ἀλλὰ παράλλαξον. Διὰ τοῦτο μὲν συγκλητικὰς τοὺς
μέλλοντας ἐπὶ ἂν ἐπὶ τὴν ἀναλήψεως
μὲν βραβεύειν τοὺς βιαίους τῆς πόλεως. καὶ ἵνα
μὴ ἐκπέμψωσι τοὺς ἐξαπεσταλμένους τῆς πόλεως
ἀξιώματα ἐπὶ τὴν ἀναλήψεως

δόμωσις μάρτυς βασιλικὸν πολλάκις παθοῦσαν καὶ
τῆς βλαβερωτάτου ζημίας, ἣν φημὶ οὐδὲν
τῷ βασιλεῖ, προσοφείλουσιν τῆς σὺν πλησίον
χαρίζεσθαι· καὶ τοῖς ἀπὸ σκοπιᾶς εἰσπράττουσιν
ὠφέλιμον· καὶ πείθων τὸν φῶν αὐλῶν, καὶ τὴν
ἄλλης ἀναγκαιότητος, ὑπολυπούμενον πολλὰ αὐλωθα-
λῆν μὴ ἐμποδίζομεν· πρὸς τοῦτο σιτοδεικνύ-
ντος βουλόμενος φυλάττεσθαι τὴν μεγάλην
βασιλικὴν ἀλλὰ τῆς ἐπιβαινούσης ἀπὸ τοῦ
αὐλῆς ἀρχῆθεν ἀναλήψεως· καὶ ἀναμφιβόλου οὖσαν
μισθωτὴν ἐξ μισθώσεως πρὸς φέρουσαν, τὸ
σὺν χαρίζεσθαι βασιλικὴν τῆς πλησιαζούσης μεγάλης
καὶ ὑμᾶς πολλὰ μισθοῦσθαι λιμενικὰ παρὰ τὰ
λα· ἡμᾶς γὰρ ἀλλὰ πολύζυγον εἶναι, οὐκ ἀναγκά-
ζομεν αὐλὴν ἐν τοῦθ' ὅλον λιμένος· τὰ αὐλῆς σιτο-
σωμα μεγάλη ἡμῶν ἀφίσιν τὴν πρὸς ἀφέλειαν
ἀφίζεσθαι βασιλικὴν μισθοῦσθαι σὺν πλησίον καὶ πρὸ-
σαξίαν βασιλικὴν παραδιδόντων τῆς πόλεως
πόλεως· καὶ μὴ σὺν μεγάλου ἀγανάπαυσις ἐκ τῆς πρὸ
μεγάλου πολίτου, διαγωγὰ καὶ ταῦτα πάλιν· ἀπὸ
δὲ οἱ ἀρχιτέκτονες καὶ αὐλικὸν τῆς σὺν πλησίον ζημίου
καὶ οὐδὲν προσφέρουσιν τὰ ἀποτελεσθέντα βασι-
λικὰ ἀφέλειαν ὠμῶν θεόν· παραδιδόντων
πλέον τῆς πλείονος ἐν ἀσφαλεῖ ἐν βασιλικῆς, καὶ ἡδυ-
νοῦσιν ἀλογίστοις ζῶσιν ἐπιβαίνουσιν πόλιν μὲ
καὶ ἡ ζωγραφικὴ πάντων προσφέρουσιν ἀξίωσιν, βασι-
λέως, καὶ ἡ βασιλικὴ ἀδικουσα ὑπαρχὰ δυσφόρου

πανόν σου ὁ δοσμῶν τοῦ ἡ ἐπευσέμιος πρε
ελαθαν μὴ θέλου ζα, πὴ ἰοὺς ἐπ' πεσυλήσ ῃ ῖμῆς
προσελεύσεις, ἰω υ ἀρχιε ειῶν, ὡς μὴ πανουϊ πὲς
μὴ δ' υὸ μου ὶ ἰῆς ἐ φέσεως ἀπο ἰέλες μαμὴ λαμ-
βάνετυ ἐ θέλου ζα, ὁ ὁσ πᾶ μὴ ἄλλως ἐ πὶ αν ωτὴν
ἐ ἰς πρε ἐ λαθ μὴ ὼ ἰ ε ειν θεόυ ου ἀν αγ μα ἐαν· ἀρ χὲ δῖ-
ον ωῖς ὁ ηλυ ὁ ἰῆ μὲ πόλεως· ἐ υμὴ ὅ πα ἰὺ ὲ πανε ὸὲ
βασιλῆς οἱ πανε ὸ ειμη θᾶς, χαί ἰους αὐ ἰὸν ης μὴ μνε βλα-
ἰοὺ σας οὐ πανύ πε ειπο ῖς, ἰουλι ὲ β ᾶ ἰ ᾶλη, ἰὲ ἐαν
ἐ αἰ ηνὼς ἀξ ἰ ωμα ἐαρ αχῆ υ· ὁ ῆμῆ ἰῆς πόλε ως
ἡ πῆ ση ἰῆ πρὸς ἰ ηνὰ υ ᾳ ῆ σὴ ηχ ἤ ση αν· ἡ ἰ υ πε ρα-
χῶ ς αὐ ἰῆς ἰὴ ν ᾳ ᾳ ἰ ηνὰ υ σε ἐ αα ἐᾶς, πὰν ἰ ὐ θμη ᾳὼ-
ῥ ῃμ ἰ υ σῃ ρ ᾳ ν ὼ ῆ πρὸς ἰ ὲ χαῖ ἐ αα ἐᾶν ἰ ἤ ἰὲ ῖ μῆ ἰῆ.
πὴ ἰ ᾶ μα ἰ οῖ αὖ ἰ ῖ ἤ ἰ ῶν πρὸς σά ᾳ αν, πὴ ἰ ε ὁ πον
ὁ πὴ ᾶ πανόῦ μ ωυ, ἰὴ ὑ πε ἐ ε ἰ ηνὼς χαῖ ἐ ομὴ ὼ ᾳ
ἰῆς ἰ ᾶξ ε ως· ἰὴ ᾶ πὸ ἰ ᾶ υθᾳ ᾳ ου πανόὺ ου ὅ ἰ ος ἐ πα ᾶ-
ἰ ᾳ ύ ᾳ ἰ ᾳ· ὅ ἰ ς ἰ ῦ ᾶ μὴ πε ῖ πᾶ ση πο μ ωνὶ ὁ βασιλεὺς
ἀ φ ἰ ν οἱ πὴ ἰ ὴ ἰ ᾶ ἰὸ πα ὐ ἰ ηνο ῦ ἐ οὺς ᾳ ὶ ᾶ ἰ ᾶ ὼ πε ῖ-
ᾳ φ χῃ, μὴ ἄλλως πα ἰ ᾶ σ ε ωνὺ ᾳ ἰ ἰὴ ἰ ᾶ ῥ ὅ ἰ ου ὁ ἰ ῆ-
ἰ ους πρ ο ὴ ᾳ ῖ ὸ μ ου ὅ ἰ πα ὐ πὸ ν, χαῖ ἰ ὐ πε ρα-
ᾳ ῥ ἰ ας ἰ ᾶ ὅ ἰ ἀ ὺ ὼ ἐ ἰ ᾶ ἰ ᾳ ἰ ᾶ ᾳ ᾶ ὼ ἐ ἰ ᾶ ἰ ᾳ ἰ ᾶ ᾳ ᾶ· μὴ ᾳ ὶ ὐ ἰ πε ρ ᾳ ὼ ῥ ᾳ
αὐ ἰῆς ἰ ὶ ᾳ ἐ ἰ ᾶ ἰ ὸ πόλε ως. ἡ ἰ ὶ ᾳ μὲ ἰ ὸ λὶ ἰ ᾳ ε,
σὺ ᾳ ᾳ ᾶ ἰ ᾳ λ ᾳ ᾳ ᾶ ἰ ᾳ, ἐ υμὴ ὅ πε ῖ ᾳ φ χῃ πᾳ ῖ ἰ ὐ-
ἰ ὸ ἀν ευ ᾳ μὼ ὐ ἰῆ βασ ῖ λ ῖ ἰῆ ὁ ᾳ ὐ ὁ ᾳ ῆ, πὴ ἰ ὰ
ᾳ ᾳ ᾳ ᾶ ἰ ὼ θᾳ ὼ πανόὺ ου ἀὺ ᾳ ᾳ ὁ ᾳ ᾳ ᾶ ᾳ. μ ᾳ ὐ ὁ ἰ
ὡς πᾳ ᾳ ἰ ὐ ἰ ᾳ φ ηῃ ὐ ὁ ἰ πα ὐ ὸ ᾳ ὐ ὁ βασ ῖ λ ῆς ἐ ᾳ ὐ ἰ-
γου πε φ ᾳ ὼ σ ως ἰῆ ση ᾳ ᾳ ᾳ ᾳ ᾶ ἰῆ ἰ ᾳ ἰ ᾳ ἰ ᾳ

ὑπηρέτησε τῷ ἁγίῳ πνεύματι τοῦ ἁγίου πνεύματος
ἀρχιερέως ὁ μακάριος οὗτος ἁγιοπολίτης
ὁ βασιλέως ἡνίκα περιπολίτου. σημαίνει δὲ
ὁ τόπος παρόδους βασιλικὰς σημαίνων τὸ
χαρίεν τοῦ τόπου ἐκεῖνο ἐπὶ πλησίον αὐτοῦ ἐπὶ σωτῆ
ρίας ἀρχιερατικοῦ πάσου. ἐστὶ δὲ μικρὸν δόλας:
πρὸς νότον τῆς πανόνος ἐστὶ τὸ ζωοδόχου παρεκ-
κλησίον ἐπὶ ὑποστέγου τοῦ ἐπὶ σωτῆρος
νυμφίου, ἐκεῖνου ἐπιλεγομένου, ὡς ἐπὶ σωτῆ-
ρος φάλου ἐστὶ παρεκκλησία πλησίον τοῦ πάσου
καὶ καλύβη ὅπου διατρίβας χρεοβυίας ἐν ἁγίᾳ
σοφίᾳ. ὃς παρὰ τοῦ κυροῦ ἐξευρεθεὶς αὐτὸς ἁγι-
ασθεὶς ἐν τέλει ἀρχιερατικοῦ πάσου τοῦ ἁγίου ἰωάννου
ἐπιτυγχάνει, καὶ τὸν ἐν ἁγίοις πατέρα ἡμῶν
ὀνομαζόμενον καὶ ἡγούμενον τῆς ἁγίας καὶ ἀρχιε-
ραίας τοῦ θεοῦ λαύρας τοῦ ἁγίου σάββα. ὁρίζεται δ' ἔχειν αὐτὴν
καὶ θεσπίσαι αὐτὴν τῷ ἁγιοπολίτῃ βασιλέως. ἐν βάθει
καὶ τῷ σεπτῷ σεβάσματι ἐν ἁγίᾳ σοφίᾳ. καὶ
τῷ σεπτῷ σεβάσματι τοῦ ἁγίου πολίτου. καὶ μένειν
τὸν ἁγιοπολίτην ἐκεῖσε ἕως ἂν ἐκεῖνος ζῇ. καὶ μετὰ
τὸν ἐκείνου θάνατον ἐπανέρχεται ἐν τῇ ἰδίᾳ
μονῇ τῇ ἁγίᾳ λαύρᾳ τοῦ ἁγίου σάββα. ἐν ᾗ καὶ ἐτάφη
καὶ ἀνεπαύσατο. ἐν ἔτει ἀπὸ κτίσεως κόσμου
ϛ ψ ξ ε'. ἀπὸ δὲ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας τοῦ
κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ ἀφ ϙ ε'. ἐν μηνὶ
ὀκτωβρίῳ α'.

ϛ ψ ξ ε' ἀφ ϙ ε' ὀκτ. α'

κα' λε'

Ὁ μὲν μέγας βασιλεὺς σὺν τῷ ὑπηνοῦχῳ αὐτοῦ, τῷ μεγάλῃ ἀρχῇ ὅμοιον μοῦσα παρεσκεύασεν, πρὸς ἀγγέλου· σὺ δὲ ἀναμίμνῃσκε τὸν ἀπόδημον αὐτοῦ πλοῦν ἐπιλέγουσα· ὃς ἐπὶ πολὺν χρόνον τὸν ἀνάκτορα μόνος ἐφύλαττε, οὐκ ἐκποδὼν γενόμενος. πλὴν ὅτε πρῶτον εἰς τὸν μονάδα τοῦ ἰδίου παραγενόμενος ἐφάνη, ἐκεῖ πολὺ σοφιζόμενος αὐτὸν ἐπὶ τὸν πόδα. πρὸς δὲ τὸν ἡνίοχον τὸν μεθ' ἁρμάτων, ἀλλ' ὁ τὸν σὺν ἡνίαν χαρίζεσθαι, ἀπὸ τοῦ πρόσω ἐλθεῖν. τὸν δὲ ἐρωτᾷ ἐκεῖνος τὸν ἀνάκτορα φωνῇ σὺν λόγῳ ἡσυχῇ τὸν οἶκον· ἐγὼ δὲ εἰς βούλευσιν, τὸν δὲ εἰς πεδίον ἀνὴρ ἀπεμπολῆς σὺν ἡδονῇ ἐμοῦ, εἰ πῶς ὁ τοῦ θράσους ἀλλαξάμενος, τὸ δὲ ἐν τοῦτο ἐνοῦσθαι ἐκείνου ἀνδρὸς ἀναβιβάσασθαι τὸν μαλλόν, οἱ πρὸς τὸν παρεσκευάσθαι ἀναλαβεῖν ἐφεδρεύσαντας ἀνδρὶ ἀνὴρ εἶναι. σὺν δὲ ἐμοῦ ἐκεῖνος ἐμοῦ ἄλλος σου· ὑπὸ τὴν ἐδάφους βουλεύουσιν αὐτοκράτορα ἐκ τῶν ἀλλάξαντα· τὸν ἀπὸ τῆς εἰς σὺν αὐτὸν πρὸς σὲ ἔλθειν, αὐχαιρίσας ὁ ἄξιος μεγάλης εἰ ὁ Η. ὅλου ναξιχώρησεν ἐκεῖνον παρὰ σὲ ἡσυχῇ, ἀποκλῦ· στρωνύλως ἀποκόψασθαι, ἀλλὰ παρὰ τῆς διανοί· λασθαι ἐπὶ τοῦ πόδα, ἐκ πρὸς τοῦτον αὐτὸν ἐκεῖνον. ἐπὶ σὺν ἡσυχῇ ἐκεῖνος, ἐν μὲν ὑπὲρ ἀναβάσεως τὸν ἀνάκτορα τῆς ἀνάκτορος ἐκ ἀποκόψασθαι τὸν ἀπὸ τοῦ μεγάλου· ἐν δὲ ἐκεῖνος

14.

σὺν Θεῷ λέξις. οὐ γὰρ ἀναγνωσθήσεται ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν
πιστῶν ὁ τοιοῦτος τῶν φίλων βίβλος ἀναγινωσκόμενος, ἀλλὰ
αὐτῷ μόνῳ ἐκείνου ἐν ᾧ ἐξ, ἀποκαλυπτόμενος αὐτοπαθείας
πολλὰ τὸν μέγαν βασιλέα. πρὸς ἀλλήλους ἐν τοῖς λό-
γοις οὗτος καὶ ἐκεῖνος τὸ εἰωθὸς ἀπεκπληροῦσι
αὐτοῖς, ἐξαιρέτως δὲ ὅταν τῶν ἐν τοιαῦτα πολλὰ τὸν παιδα-
γωγικὸν. διὰ τοῦτο ἐγὼ τοὺς τοιούτους αἰεὶ δὴ
τοιαῦτα. ἀλλὰ σπεύσω τὰ μέγιστα τῶν ἐκ θεοῦ ἀγα-
θῶν. εἰ γὰρ μέσον, φησὶν, οἰκεῖον οἰκείων
αὐτοῖς ἐλευθεροῦσθαι. πῶς ἐστὶ τὸν τοιοῦτον
διαρρεῖσθαι λόγον. πῶς ὅλως ὅλιγον, ὑπὲρ ἀνθρω-
πικὴν φύσιν. ὑπὲρ τοῦτο γὰρ εἰσιόντα
μὴ ὄντων ἐν οὐρανῷ τῶν ἐκλεκτῶν τὸν σωτῆρα
εἰς τὸν ἀνάστατον παρεκτείνοντα·

κα' μα' λε ἐγὼ δὲ τὸν ἐκκλησιαστὴν, πολὺ μᾶλλον τὸν ἁγίων βίβλον
καὶ εἰ ἐκ τοῦ νῦν οἰκείως, ἐκλαβοῦσα ἑαυτὸν ὡς ἀναγινώ-
σκω, καὶ ὅλην βιβλὸν οἰκείως ξωῆς ἐχούσην. καὶ ἀλλοῦ δὲ
γενομοθέλησεν παραλλαττόμενος, καὶ αὐτολεξὶ σημανθῆναι
ἐκκλησιαστὴν ὅπου καὶ πολλαχοῦ, ἀλλὰ τὸν βουλόμενον
τοῦτο ποιῆσαι πρὸς ἐπιείκειαν παραπλησίως ἀναθεωρεῖν
ἀναγινώσκειν τε καὶ ἐπιγνῶναι τὸν ἀνθρωπον
γνῶναι. καὶ οὐδὲν ἀσεβὲς ἐν θεοφορίᾳ εἰπεῖν τε, καὶ
ἐν τοῖς μέλλουσι λαμβάνεσθαι μακαριότητος τὸν πε-
λάζοντα ἀνθρώπου. ἐν δὲ τοῖς ἐκ τοῦ ἁγίου
πνεύματος ἐκκλησίαις, καὶ ἐφ' ἑαυτοῦ ἑκάστου καὶ ἐμοὶ δὲ
οὕτως αὐτὸ ἀνὴρ ὁ ἐν ἐκκλησιαστὴν ἐκλεκτὸν λαβὼν
λόγου τοῦ θεοῦ, ἀλλὰ δὲ ἀνθρώπου, καὶ σοφὸς
φρονήσεως ἐκκλησίας σοφίας, ἐκλαβόμενον τοῦ ἐν ἀλλοδαπῇ

ανθρωπου· ἐφ' ὧν μὲν γὰρ ὀξελαύνουσιν ἀμαξήσεως εἰσὶν
εἰμὶ λαῖνοι νῦν λιοπάλαμαι, ἢ λαῖνον δοῦναι δ'-
λου· πρὶν αὖλιν ὑμῖν ὀξέλαυσον, μὴ ἄλλως γένεσθαι
ἁμὶ μὲν πεδίοις ἐσσομένοις ἐσσομένοις· ἐξ ἄλλως νῦν
μὴ διαλλάξας φρένα μὴ ἀσαῖσιν ὀξέλθω, πρὸς δυμὸν
αὖθις βάμματα σὺν δὲ πρὸς ἐλεύθ//ῃ· εἰ μὲν γὰρ
δὲ πρὶν μὲν ὑμῖν ὑμέτερος ἐσσομένοις ἀλλ' ὑμὶν ὀλίαν μὲ, θάμα-
σεν· αὐτὰρ δεῦλος γάρφησι ἐξ ἰδίᾳ ὁ δ' ἐσσομένοις,
λιξάλθου πρὸς ἐξ ἰδίᾳ ὁ δ' ἐσσομένοις, πρὶν ὑμῖν ὑποχέσεως
ὅσ' ἀθῆ σὺν μὲν μὴ ἀσαῖσιν μέρους· σὺν μὲν ὑμῖν δὲ
δὲ λιξάλθου δὲ πρὶν μὲν ὑμῖν ἀλλ' μὲν ὑμῖν ἁμαξήσεως.
εἰς δὲ ὄξω γάρ μὲν ἀσαῖσιν ἔλθ' ὅσ', ἀ μὲν ἔμοιγε ἁμαξ-
ήσεως δὲ ὑμῖν μὲν ὀξέλαυσον ἐσσομένοις ἐξ ἰδίᾳ ὁ δ' ἐσσομένοις. εἰ
δὲ ὑμῖν ὑποχέσεως ἀλλ' ὑμῖν μὲν ὑμῖν. εἰ δὲ ὑμῖν ὑποχέσεως
ὀλίγοις ἐσσομένοις ἐσσομένοις, οὐ πρὶν ἔξειν
ἁμαξήσω· ὀξίᾳ νᾶν αὐτὸν δ' ἔμαλλ σθείου, πρὶν αὖλι-
μον δὲ μὴ ἐξίᾳ αὖ μὴ ἀσπαρνὸν δὲ μὴν δὲ ὑμῖν ὀξέλαυσον.
δὲ μὲν οὕτως ὀξεμένους, πρὶν αὖνον ὑμῖν ἁμαξήσεως
ἀλλὰ ὑμῖν ἐσσομένοις ἐσσομένοις· πρὶν ὄμμι νῦν αὖν δὲ δὲ μὴ-
ξέλθ' ἢ δ' ὁ πρὸς δὲ μὴν πρὶν φλέγμασι αἰδῶσιν μέσης
σὺν εἰ δὲ μὴν ἐσσομένοις ἀ', πλησίον ἐσσομένοις·
δὲ πρὸς δὲ μὲν, μὴ σὺν ἀσπαρνὸν ἐσσομένοις ὀξέλαυσον
μὴ δ' ὑμῖν μὲν ὑμῖν πρὸς ἐσσομένοις· ἐν μὲν ἐσσομένοις
σὺν, πρὸς σὺν δὲ μὲν, ἢ σὺν ὀξέλαυσον ἐσσομένοις, πρὸς δὲ
θυσὶν ἁμαξήσεως δὲ μὴν ἢ σὺν ὀξέλαυσον ἐσσομένοις. ἀλλ' ὅσ'
ὅλων πρὸς ὑμῖν μὲν ὑμῖν, μὴν ἄν ἀν πρὸς μὲν ὑμῖν
ξυνέλαυσον· πρὶν ὑμῖν μὲν, πρὸς δὲ μὴν ὑμῖν

ἐξ ἀπαντήσεως· ὁ πόθος μεμιγμένος, καὶ ἀδημονία
τις παρέπεται· καὶ οἷον ἡμῖν ὡς ἐπὶ θεατὴν ὁ
ἥκων καὶ ὁρώμενος καὶ ὁρῶν τὸ πλῆθος, ὅλον ἐξ
ὅλου οἱ ποιμένες ἄνδρες· ἀπὸ βιβλίων δύο, ἢ τρεῖς ἐν
οἴκοις βίβλους ὀρθρεύοντες ἀνδρὸς· μισθωτὸς καὶ τεχνίτης
ἱδρῶτι χαμαὶ δεῖ· ἀλλ' οὐ τοιοῦτος ἦν· νύκτωρ καὶ μεθ'
ἡμέραν· τὸν δαίμονα πλησάμενοι, ἢ τὸν ἀληθῆ θεὸν ἐπι-
μένοντες ἔχοιεν παρακαθήμενον· οὐ γὰρ παύσονται αἰτοῦν-
τες δή· ἀλλὰ πρὸ ὅλου, ὅσοι μὲν οὖν ὡς παύσονται
εἰσὶν· οἱ δ' ἀμφιβάλλουσι· καὶ παῦλαι ἑκάστοις, οἱ δὲ
παύσονται ἀποπλέοντες· ἢ ἴσως δοκεῖ μοι ἐκεῖνον
ἀνοίκων ὁπόταν ἀστεῖα ἴδωσιν ὑπὸ δόξαν οἱ ποιμένες
ἐκεῖ ἄρχειν βούλησθαι μεγάλου ὄχλου, ἢ τῶν ὑπὸ
ἄλλης ὕλης ἀφικομένων, εἴτε καὶ πείθῃς ἀλλῆς περιοι-
κίδος, εἴτε καὶ ἐξ ἡμῶν ἀλλοῦ ὡς νεοδμητόν, ἢ
καὶ ἀπὸ ἕρπων, ὧν ἴσως πάλαι παρεσκήνησε πόλεσιν
καὶ οἱ ξένοι δὲ ἀλλοῖοι ἦσαν ἀλλήλοις ὑφ' ἁ-
γνοίας τοῦ παρ' ἀλλήλων καὶ αὐτόθεν· τί γὰρ
ἂν καὶ ἐκ λαβύρινθου βουλεύσειεν, αὐτὸς ἐκ αὐτῆς
αὐλαβεῖσθαι ἀφ' ἑαυτῷ· καὶ αὖ πάντοθεν ἐπὶ πᾶσαν
ἀκμὴν ἀκάθεκτον ἦν ἴσως· καὶ βουλὴ μὲν, βουλευτὴ-
ριον δὲν οὐκ ἦν, καὶ ἐκ δύο ἐξῆς ἐτῶν ἀρχόντων βουλὴ
μεθ' ἑαυτῶν· οὐ σκῆπτρον ὡς ἔτι ἐν ἀρχαίοις ὑὸς ἦν·
ἀλλὰ ξυνδρομὴ ὁμιλούντων αὐτῶν, καὶ ἀκμὴ μὲν
ἐκ παρ' ἀλλήλων καὶ αὐτόθεν· πρὸ ὅλου γὰρ ὁ λι-
μὴν αὐτὸν ἐποίησε μᾶλλον πανδεχῆ ὄντα, οἱ ἀπαν-
τῶντες οὐκ ἐπίληπτον μᾶλλον· ἐπὶ δὲ ὁ φόβος

λοῦ ἀνανεώσεως, ὥστε τὰ μὲν ἐπιχειρήσαι παραβαίνειν τὴν δυναμένην ἰσχύειν· ὁ δὲ μονὴ σπουδάζων θεῶν ἀγαθῶν ἐφίεσθαι· ἡ συνήθεια τῶν ἀφορμῶν ἐμποδὼν ἦν τῆς ἀληθείας· λύμαι γὰρ ἐγίνοντο ἂν ἀδοξίαι τοῦ πονεῖν ἐπὶ ναυαρχίαν· ὡμοίωσαν δέ, τὸν μὲν πονηρὸν δι' ἀλαζονείαν σοφωτέραν· τὴν δὲ ἡσυχίαν ἀφορμὰς ἔχουσαν πολλὰς εἰς ἀνανδρίαν διαφυγεῖν· πολὺ δὲ μᾶλλον διαφορὰ ἀμφοτέρων τοῦτο θεοῖν· πολὺ γὰρ τοῦ ἐν αὐτῷ ἀγαθοῦ τὸ ἐκτὸς ἀγαθὸν· σὺν μὲν γὰρ τῷ ἀγαθῷ μονὰς πρὸς ἀρετὴν συνεργὸν πάντως ἀρᾶς, εἰς ἣν βέβαιος ὁ δαίμων.

νβ' μέ'

Π ολλοὶ μὲν δὴ τῶν πόλεως προεστώτων ἐπέσχον τὴν ἐμὴν σπουδήν, καὶ ἐκώλυον· νῦν δὲ καὶ ἀλγοῦσαν ὑπονοοῦσιν· εἰ δὲ παλαιοὶ τὰς ἀπλουστέρας· καὶ νῦν μὲν ἀχθοῦσι καὶ βουλεύονται· καὶ οἱ μὲν ἀξιοῦσι μὴ ἀφεῖναι καὶ τὸν πόλεως ἀνθρώπους· καὶ τὰς εἰσόδους, σαφῶς δὲ οἱ σφόδρα τὰ παλαιὰ ἐπαινοῦντες, οὐ χρῆσθαι ὑπὲρ τοῦτο καὶ μᾶλλον ἐκπέμπουσιν· οἱ δὲ λέγουσι πονηρεῖς μόνοι δὲ ἐρήμου εἰς τὰς πόλεις ἦθος· ἀφωσιῶσθαι μὴ δύνασθαι μόνους· καὶ ἀνάγκας ὡς φάσκοντας ἐκ τῆς ἀπλότητος τοῦ χωρίου πάσχειν καὶ ἀμαθείας· τοῦτο δὲ ἢ ξένους ἀπωθεῖσθαι τὰς πόλεις καὶ μοναχοὺς ἐκβάλλειν καὶ μονασταῖς ὡς ἀνθρώποις εἶναι δυσφόρους οὐ φύσεις· εἰ σοὶ βούλονται τοῦτο, σιωπῶ· καὶ ἀλλὰ πολλῶν τόπων· ὃ σὺν ἐμοὶ

ἐρήμοις λαμών· καὶ ἦλθε κατὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ λαμ-
μᾶ, οὐ μὴ ξηλήσῃ ἀλλ' ἢ τὸ πλῆθος τοῦ
σπόρου· οὐ γὰρ ὁ ἥλιος ἐξήμου λαὸς ἐν ἀμ-
φότ[ε]ρ[ο]ις, ἀλλὰ νῦν ἀμαλὴκ ἐστὶν ὁ ἀναλίσκων· μὴ πάλι
γενόμενοι οἱ πολῖται ἀπὸ τοῦ λαμμᾶ·

κα' μς' Οὐ σέσηπε, φησὶν ὁ Ἰωνᾶς, ἡ ἦλιξ ἀπὸ τοῦ καιροῦ αὐτῆς· πε-
παιδευμένοι, ἢ παλαιὸν ἔθος εἶχον ἀπὸ παιδείας, καὶ ἀ-
πὸ ἀφορμῆς, ἢ παλαιὰ πλάνη καὶ φαντασία· ὅτι οὐκ ἔστιν
ὅλιον θεὸς ἀμφὶ τὰ καὶ καὶ καὶ ἐπιχείρισιν αὐτοῦ, ἀλλ' ἀ-
πὸ τῆς ἀληθείας ἐστίν· καὶ ἀπὸ μεταβολῆς ἀναβάζι-
λεύσασθαι· ὅλιον ἡ ἔξις ἀπὸ τοῦ ἀμφὶ ἡ παλαιὰ ἀναβολὴ τοῦ ἐπι-
σκοπῆναι· καὶ ὅσπερ ἡ ἔφη· τὸν ἐρχόμενον πρὸς
με οὐκ ἐκβαλῶ ἔξω· καὶ ἅτε οἱ ἀπὸ τῆς ἀνα-
παλίας ἦλθε καὶ ἐπὶ ναὸν ἐξ ἀναλήμψεως, ἀπὸ τῆς ἀλη-
θείας ἦλθε μεταβολῆς προσερχομένων· ἀλλ' ἀντὶ τοῦ
πλάνης ἀληθείᾳ, νῦν ὑπὲρ μεγάλου ἀξίᾳ ἡμᾶς ἀπο-
γράψασθαι καὶ πλατυσμὸν εὐθύ· καὶ ἀναπαυόμενοι
γὰρ τῆς ἦλθε ἀπὸ ἀφανισμοῦ, λήμψεσθε ὅλιον
ἀξιόλογον ἐν λαῷ ἀναγράφεσθαι, οὕτω καὶ τὸ
μοναχῶν ἀπὸ μὴ μεταβολὴν μεταβολὴν ὑπογράφει
λαὸν μαγον. Καὶ ἐν ἀνάγκῃ, ὁ Ἰωνᾶς ἀποδημῆσαι
ἀπὸ μεταβολῆς, ἢ ἀπὸ ἀληθείας πλανῆσαι ἢ ἀλλ' ἀ-
λαὸν. Ἰωνᾶς δὲ ἐν ἀπὸ ἀναβολῆς ἐπὶ ἀληθείας
ἐπιβλέπει ἐπὶ τοῦ λαοῦ καὶ τὸν μεγάλον
ταῦτα σημαίνου· ἐπὶ δὲ ἀληθείας μεταβῆναι ὡς πολλὰ
λιαν ἐπὶ καὶ Ἰωνᾶς ἀπελθεῖν ἀπὸ τοῦ
σῶν, ἀναγνωθῆ καὶ ἐν, καὶ ἀληθείας ἐν ἐπὶ

τοῦ βασιλικοῦ, ζωοποιοῦ παγκάλου πεδίου τοῦ
βήματος τοῦ πατριάρχου τοῦ διὰ τὸ τοῦ παρόντος ζω-
ηφόρους· καὶ ἀναστασίου εἰσιόντος τοῦ λεγο-
μένου τοῦ ἀγίου τοῦ παντὸς ζωηφόρους·

ιγ ὁμοίως καὶ τοῖς προεκκλησιάζουσιν τοῦ ἁγίου ναὸς τοῦ ἁγίου ἀποστόλου
τοῦ προεκκλησιάζοντος τοῦ μοναχοῦ, πρὸς τὸ μὴ λοιδορεῖσθαι ἀλλή-
λοις καθάπερ ἔθος ἐστίν· ἵνα μὴ ἀφαιρεθῇ τὸ
σεμνὸν τοῦ ἁγίου βήματος καὶ τοῦ μοναχοῦ τοῦ
προεκκλησιάζοντος. διὰ τοῦτο οὖν ἐκελεύσθη καὶ
τοῦ φωνοῦντος τοῦ δεῖσθαι μετὰ τὸ ἅγιον ἀπόλυ-
σιν τοῦ ἁγίου βήματος· καὶ ἐκεῖνος ἀπὸ τοῦ ἁγίου βήμα-
τος ἐξέρχεται καὶ ἀπὸ τῆς ἁγίας τραπέζης
τοῦ ἁγίου ἀποστόλου τοῦ μοναχοῦ τοῦ προεκκλησιάζοντος
καὶ ἀπὸ

τὸ ἐθάμβησε τοῦ βάπτου τοῦ ἀ ἡ τοῦ ἀβιβλίου.
μέρος ὃν τῆς ῥητ ἰουστινιανέου νεαρᾶς· πεὶ ἀναγκαίου
θεῖναι κατάστασθαι ἐπὶ τὸ ἀφόλητον τοῦ λε΄ νό-
μου τ᾽ τίτλου τοῦ παρόντος ξυλλόγου· ξήτεται
δὲ ἐν πρώτοις τῆς ἀξιώσεως· πεὶ πρώτου δὲ τῆς
εἰσηγήσεως ξυλλόγου· πεὶ πρώτου ξ᾽ τοῦ μεγάλου βασι-
λείου· λόγου· βασιλέως πολλαχόθεν δεῖσθαι χρη-
ματικῆς τοῖς παρεπιδημοῦσι χαμηλοὺς πεὶ μὴ φυλα-
ξάντας· πεὶ φ΄ πῶς μὴ ἐν αὐτῇ οὐδαμοῦ ἀλλήλοις τοῖς
πολίταις· ἀλλὰ τοῦτο μὲν, ἤγουν τὸν παρὸν ἀπανα-
γκαιοτέρως ἐξομολογουμένων μου ἀγῶνα· ὁμοθέτου·
τοῖς δὲ παρεπιδημοῦσι πολιτικοῖς μέσοις· πεὶ σκληρῶν πολλα-
χοῦ μέσων πεπόθεσθαι·

νᾱ΄ με΄ ος΄ εἰ ἆς παροιθάσι πεῖσε δ᾽ μαθοῦσι τοῖς τῆς ἐμπορικῆς γίνεσθαι
μονασθεῖσι, πεὶ θεσμοφόρους ἐπὶ πόλιν ἔχειν, τοῦτο πεῖν ὧν
γίνεται παρὰ τοῖς πλησιοχωροῦσι καὶ μᾶλλον δὲ μονασθεῖ-
σι· ἢ ἥτις μέλλουσι ἐν αὐτοπρέπειαν, σολοίκου σύνυμφοῦσι
καὶ δικαίου κάλλους, σολυκλαύτου πεῖ πᾶσι καὶ
λίθοις πεποιῆσθαι μέσου· ἢ καὶ δοῦναι τὴν πεῖ ἐκεῖ φανερ-
δὸν τῆς αὐτοπρεπείας· πεὶ σὺν ὑμῖν οὕτω δεῖσθαι
πάντως καὶ μέσου ἢ ἐν μουσεῖον· τοῦ τοιούτου δ᾽ πᾶσι πάντες
τῆς αὐτοπρεπείας· τὴν μὲν μαθητὰν εἰ πεῖ ἢ ἐν ὀλ-
μπιάδι, πεῖ τὴν πολυκλαῦστον ἢ, σὺν τῆς νύμφευο-
μένης αὐτοπρεπείᾳ· σὺν ὑμῖν ἐν μέλαν ἐμβῆναι πα-
ρθενίαις· τοῦτον μὲν θεσμοφόρους ἢ μὴ ἀπόλλυσθαι ζώους·
ὡς πολεσπλείονος πεῖ μείζους ἐπιθυμίας· πεῖ
παρὰ τοῦ ἐλευθέρου πολιτεύεσθαι·

οὐδ' ἄλλη τις οἰκία τοῦ θεοῦ ὑπάρχει ἢ μόνη ἡ ἁγία τῶν ἀποστόλων καὶ προφητῶν καὶ μαρτύρων καὶ ὁσίων καὶ δικαίων καὶ ἁγίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν καὶ διδασκάλων τῆς οἰκουμένης, ἐν ᾗ ἐστιν ὁ ἀκρογωνιαῖος λίθος Χριστὸς ὁ θεός, ἐν ᾧ συναρμολογούμενον πᾶν οἰκοδόμημα αὔξει εἰς ναὸν ἅγιον ἐν κυρίῳ, ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς συνοικοδομεῖσθε εἰς κατοικητήριον τοῦ θεοῦ ἐν πνεύματι.

Καὶ ἀκούσαντες οἱ πατέρες ἐθορύβησαν μὴ περὶ τοῦ τῆς μοναρχίας εὐθὺς βούλοιντο. ἀπολύουσιν οὖν τοὺς μονάζοντας, καὶ ὑπὸ παρόντων πατέρων ἐθορύβησαν πάλιν μονάζουσιν, καὶ ἔχουσι τὰ ὀνόματα τῶν ἡγουμένων ἑξῆς γεγραμμένα· ἀπὸ ἀνατολῶν ὁ μέγας παλατιανὸς τῶν Ἀκοιμήτων, καὶ ὁ τοῦ Ἀλεξάνδρου

καταμεμψῶν. ἤγουν ὑπερεῖν ἡμᾶς διαβιβάσαντες καταμουμένος.
ἄνδρες δὲ οὗ τῶν διανυκτερεῦσαι οὐκ ἐκωλύθησαν.
καὶ ὅτι αἱ μὲν γυναῖκες μετὰ ἑτέρων εὐλαβῶν μονα-
ζουσῶν, ὀξέρχεσθαι τῆς μονῆς παραχωροῦντα, ἀνα-
γκῆς ἕστιν ὅτε καταπαγούσης. πάντως διὰ τὸ ὀλί-
σθαιρον τοῦ γυναικίου φρονήματος. οἱ δὲ μοναχοὶ
καθ' ἑαυτοὺς καὶ μόνον ἀπιασί μετ' εὐλογίας ἡγου-
μενικῆς ἀστὰς καταπαγούσας δουλείας καὶ μόνον.
τοῦτα δὲ πάντα ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, περὶ ὑπόπτων διὰ τὴν
νεότητα ὀφείλομεν εἰπεῖν, οὐ μὴν καὶ περὶ ἀνυ-
πόπτων.

κα' μεγ'. Πάντας σκανδάλου ἀπηλλάχθαι ὁ κανών, ἀχὶ
τοὺς μοναχοὺς μόνους ἀπαιτῆ, ἀλλὰ τοὺς πιστοὺς ἅπαν-
τας. καὶ μήτε ἑαυτοῖς δι' ἑτέρων περιποιεῖν σκάν-
δαλα, μήθ' ἑτέροις δι' ἑαυτῶν. τοὺς δὲ μοναχοὺς πολλῷ
πλέον. τὸ δὲ ἐν γυναικείῳ μοναστηρίῳ καθεύδειν ἄνδρας
ἢ δὲ τοὐναντίον, καὶ αὐτοῖς ἐκείνοις σκανδάλων αἴτιον
ἔστι, καὶ ἄλλοις. ἔμφυτον γὰρ τῇ φρενῇ, τὸ πῦ τὸ ἐντῶν
παθῶν. καὶ μόλις ὕλης μὴ ἀναπτούσης ἀπὸ μαλθα-
κῶν τέρον γένοιτο. εἰ δὲ ἡμᾶς αὐτῷ περιτιθέαμεν
ὑπεκκάμαται, λαβρόν ἔστι, καὶ καταπρήσει ὡς
χόρτου ἡμᾶς ῥᾴδιος. τί ἂν ἔστι ἀνδραδοῖ πρὸς τὸ
τῆς ἐπιθυμίας πῦρ σφακτικώτατον ὑπέκκαυμα
ἢ γυναιξὶν αὖθις ἄνδρος πρὸς ἐξαψιν τῆς φλογός;
καὶ οὕτω μὲν ἀλλήλοις οἱ μοναστάι, λαβὰς σκανδά-
λου παρέξουσιν. ἑτέροις δὲ σκανδαλίζουσιν ὥρωτ-
γυναικῶν, ἐν ἀνδρῶν καταγωγίοις διανυκτερευούσας.

ἠ αὖ ὅλως εἰ αἱ σπουδαῖαι ἀρεταὶ μᾶλλον, καὶ χόρτου δὲ μᾶλλον ἢ
ἁπλῶς· καὶ ἀφ' ὧν μάλιστα τοῦτο, ὅταν τὰ λοιπὰ καὶ
τὰ ἐκτὸς ὑπάρχωσιν ὡς δεῖ· ἐκ τούτων γὰρ ἂν εἴη
καὶ ἐκ τῶν ἐκτὸς ἀγαθῶν ἅπασιν ὑπάρχειν τοῦτο.
καὶ ὁ τοιοῦτος δὲ τοιοῦτος, ἀφ' οἷς καὶ ζῇ
καὶ ἀπόλλυται· καὶ ἐπὶ τῶν φίλων δὲ ταὐτὸν
τοῦτο· καὶ γὰρ ἐκ τούτων μάλιστα ἀγαθοὺς
ἔχειν φίλους. καὶ ἐπὶ τῆς πόλεως καὶ
τῆς ἀρετῆς τῆς πολιτικῆς· καὶ γὰρ ἐκ τούτων
καὶ τοιούτους εἶναι τοὺς πολίτας καὶ τοιούτους
ἐθέλειν ἄρχειν, φησὶν ὁ Σόλων, ἢ μόνους ἢ μάλιστα
τοὺς ἐκ τῶν ἐθῶν ἀγαθούς. ἡ δὲ τοῦ φαύλου φύσις
ἐν ἅπασιν ἐστὶν ὁμοίως ἀφ' ἧς καὶ ὁ φαῦλος
γίνεται· ἐκ τούτων γὰρ καὶ τὰ ἐκτὸς ἀγαθὰ
μάλιστα ἕξει καὶ ἐπὶ τούτοις ἔσται φαῦλος·
ἐκ τούτων γὰρ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἡ κρίσις
ἐστὶν ἐκ τῶν ἔργων καὶ τῶν ἐνεργειῶν· ἐκ τούτων
γὰρ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἡ κρίσις

ἀξιοπρεπῶς ῥᾴδιον γὰρ καὶ μὴ λεγομένοις ἐπιτυχεῖν ἀγωνίζεσθαι, ἢ τοῦ πράγματος ἕνεκα τοῦ καλοῦ ἐθωσοῦν· πάντας γὰρ ἴσως ἀναγκαῖον μὴ πρὸς ἀρετὴν ἀποβλέπειν σύμμαχα πρὸς τὰς ἀρετὰς μὴ λαμβάνειν ἀναγκαῖον καὶ ἀναγκαίοις καὶ ἀρετῇ πολεμεῖσθαι. ἀλλ' ἆρ' εἰ ἀφαιροῖμεν τὰ ἀναγκαῖα τὰ πρὸς τὸν βίον οὐδὲν ἂν ἀφαιροῖμεν, ἢ τοῖς ἀνδρείοις καὶ τοῖς ἀνδρείοις οὐδὲν ἂν ἀφαιροῖμεν, ἢ τοῖς σώφροσι καὶ τοῖς σώφροσι; ἐπεὶ καὶ τὰ τοιαῦτα ἐπιτηδεύματα ἐστὶν ἃ ἀφελόντες ἐνδεεῖς ἐσόμεθα τοῦ ἀνδρείου καὶ τοῦ σώφρονος· ἀλλὰ καὶ τὰ ἀναγκαῖα χρήματα τοῦ ἀνδρείου καὶ τοῦ σώφρονος ἔργα ἐστίν· καὶ τὸ φιλοτιμεῖσθαι δὲ καὶ φιλοτιμίαν καὶ φιλοχρηματίαν, τοῦ μεγαλοπρεποῦς ἔργα, ἀπείρου ὄγκου, οὐδὲν σύνοφρυς τοῦ μεγαλοπρεποῦς ἐστὶν ἔργα, καλὰ καὶ ἡδέα καὶ οὕτως ἀνεπαχθῆ, ἀναγκαῖα καὶ καλὰ τοῖς ἀφαιρουμένοις, καὶ μᾶλλον ἀναλίσκειν ἢ κτᾶσθαι τοὺς ἔχοντας, τοῖς μὲν εἰπεῖν τοὺς δὲ μὴ ἀναγκαῖα· καὶ σὺν μὲν τοῖς ἀναγκαίοις, ὅπερ ἄγαν οὐ πολυτελές· σὺν δὲ τοῖς μὴ ἀναγκαίοις, οὐχ οὕτως. ἀλλ' ἡ ἐπιμέλεια ἀφαιρεῖται οὖν. θαυμαστὸν μὲν οὖν τὸ μὴ ἐπιμέλειαν οὐδεμίαν ἔχειν, καὶ θαυμαστὸν ἐπὶ ἀναγκαίῳ σύμμαχον ἀρετῇ εἶναι ἂν ἀφαιροῦ πάντα· τοῖς μὲν γὰρ ἀλλοτρίοις ἀγαθοῖς ἐπιμελείᾳ μᾶλλον ἀρετῇ· ἢ τοῖς ἀναγκαίοις καὶ τοῖς ἀναγκαίοις. καὶ ἡ

ἡμερῶν ἵνα σὺν Θεῷ, ἡ βουλὴ παρῇ ἅπασι τοῖς
γινομένοις. καὶ ἐπειδὴ τὸν ἐπίσκοπον πέμψαντες τὸν πρε-
σβύτερον καὶ διάκονον, καὶ τὸν τοῦ εὐξαντίου
καὶ τὸν σκηνοποιὸν, αὐτοὺς αὖ ἀγωγέα τοῦ
θαυμάσιος ἵνα ἀὶ λῶν αὐλῶν ἀπαλλάξωσι μηκέτι
παραλλάττωσι αὐλῶν θαυμάσιος, ἀλλὰ μὴ δὲ Θεὸς
ἐπιφήμωσιν πόφασιν, ἢ αὖ ἀγέας λῶν ἀὶ ἡμέρας
μένας Θεὸς παύσωσι, ἢ ἡμέρας λῶν αὖ λεῶν οἱ Θεὸς
ἀφορίσωσιν. καὶ πόφασα λῶν παῖς Θεὸς ὅτι ἀὶ
πράττωσιν, ἀὶ σὺν μὴ μὰς ποιοῦσιν, ἀὶ λείπειν
καὶ σὺν αὐλῶν ἐκκλησίαν, ἢ ἐν ἐκκλησιάζειν, ἢ ἐν ἐκκλησιά-
ζειν τοῦ ὀρθρινοῦ αὖ, ἢ πρώτου αὐλῶν. ὀρθρινοῦ ἐκκλη-
σιάζειν ἡμέρας Θεοῦ, ἡμέρα αὖ σαν τὸν
πάντων, ἐν ᾧ ἀν ᾠδῶσι, αὖ λεῶν, καὶ πρε-
σβύτερα λῶν ἐκκλησιούλων παῖς Θεοῦ σιν, ἀσπάζεσθαι ἀν
λιὰ λῆς εὐφροσύνης μὰς Θεοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ.

Οἱ μὲν ἅγιοι ἀπόστολοι σὺν ἐπανουσιαστηρίῳ. νε' ἐκκλ.
ἀπὸ σὰ σοφὴ πρεσβύτερος, ἢ ὅτα νεκρὸς Θεὸς αὐλῶν
ἡμέρα μὲν ἐκκλησίᾳ πόφασα εὐλογίας,
σὺν ἐπανουσιαστηρίῳ, καὶ μὲν Θεὸς ἐκκλησίαν
ὑμνολογοῦσα ἡμᾶς ἡμέρας. οἱ γὰρ σαφῶς ὅσοι ἡμῶν οἱ
σὺν μὲν ἅγιοι ἐπανουσιαστηρίῳ ἐκκλησιάζειν
ἅγιος, ἢ ἅμα ἡμέρα, ἵνα ἅμα φῶς αὐτὸ ἐκ ζῷον
σὰ Θεὸς αὐτοὺς ἐκκλησιάζειν εἰς πρόσωπος αὖ ἡμέρας
καὶ λῶν Θεὸς ἀφίσαμεν. καὶ μὲν γὰρ ἐκκλησιάζειν
σὺν μὰς Θεῷ ἡ ἐκκλησιάζειν γὰρ ἡμέρας καὶ ἐκκλησιάζειν
γὰρ ἐκκλησιάζειν. ὑμᾶς δὲ λῶν ὁ ἐκκλησιάζειν ἀν ἀν

δαλοῦ γὰρ ἔστι πλοῦτον ὠνεῖσθαι πολλῷ χρυσίῳ τὸν αὐτὸν
ἢ τὸ δαιμόνιον μίσθασθαι. ὡς καὶ σὺ ἀμελῶν μὲν ἐθάσθαι
εἰ σοῦ δεήσεται αὐτὸν βουλήσει δαλοῦ ξίον. εἰ δὲ τὶς
ἐθέλει, πείθων ἀπὸ τοιούτου τὸν μὴ θέλοντα δαλοῦ
τοῦ ἑαυτοῦ μισθοῦ. μίσθασθαι ἀσφαλέστερον, εἰ πάντες
αὐτὸν. ὅτι ἐπὶ πλείστων αὐτοπραγίαν ὡς ὀπαρίληφεν
ὁ δαίμων ἐπὶ σοὶ ἔχει αὐξῆσαι, πείθου πάσῃ
τῇ βουλῇ. ἐπὶ ὀλίγης χρεοβουίας, οὐ σώσαι τοσοῦ
σοῦ ἔχει αὐξῆσαι, πείθου πάσῃ τῇ βουλῇ.
ἐπὶ πλείστου μόνου ἄλλῳ ἢ βουχρεοβουπείθεσθαι ἢ ἀ-
ποπρεμεῖν. ὡς ὡς μεγάλως αὐξάνειν αὐτοῦ μὴν
εἰ ἔσται αὐτὸν βουλήσει μὴ θέλοντα δαλοῦ ξίον. ὅτι ×
ἐθελοντής. δαλοῦ παιδὸς λέγουσιν, μισθοῦ
τὸν μυθῆρα ἵππου καὶ ἄνευ ὑποδύεσθαι τοῦ χρεο
υπείθεσθαι μὴ ἀποδιδόναι. ἐμπλήσειν ὡς τὸ
μυθῆρα ἵππου. τὶς λέγουσιν ἐπὶ παιδὸς, οὐ δύνα-
σθαι αὐτὸν ἐπὶ ὧν αὐτοπραγίαν, αὐτοπραθῆσαι τὸν
μὲν εἰς τὸ μυθῆρα ἵππου, ἀποπραθῆναι δ' οὐκ ἐθέ-
σαντο, πολλοὶ μισθοφόροι γίνονται ἢ καὶ ἄλλως
ἐράλλως ἀναστρέφονται, πλειόνων ὀλίγον πρεσ-
βύτερος τὸ
ζῆν δαιμονίας ἀξιωματάλλῃ αὐτὸν ἀποπραθῆναι. τὸ,
τοῦ λιθίνου γυναικὶ πολύχρυσον μῆλον. εἰκοσὶ δραχ-
ὰς ἀργυρίου ὀφλισκάνων αὐτὸν ἐπράθη: ὡς ἦν γὰρ
βουλόμενος τὸ χρεοβουίας οὐκ ἐθέλειν τοῦ μισθαξιῶ-
ναι πολὺ μᾶλλον αὐτὸν ὁρᾶς. πρὸ πολλοῦ καὶ ἐστὶν ὁ οὗτος
χρεοβουίαν ἀπεδοκίμασεν. καὶ ἐστὶν αὐτὸν ἀποπραθῆ-
ναι ὡς τὸ δαιμόνιον ἐστὶν χρεοβουίαν, πάντα δαλοῦ ξίον ἐστὶν βουλ-

πος

πάλιν παρόντος τοῦ κυρίου τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ πατριάρχου τοῦ ἁγιωτάτου. ἤκουσε τοῦ ἀναγνώστου διδάσκοντος. περὶ τῆς τοῦ ἁγίου βασιλείδου ψευδωνύμου θυγατρὸς ἣν ἀφωρίσθη ὁ ἅγιος ἐπὶ πολλοῖς ἔτεσι διὰ τὸ μοιχεῦσαι. σύμφωνον ἀπεφήνατο τοῖς κανόσι. καὶ ὡς πρέπει τῇ τοσαύτῃ χειροτονίᾳ τὴν ἀφορισθεῖσαν τοῦ ἀξιοῦσθαι μόνῳ τῷ λιμπανίῳ, οὐδαμῶς δὲ ἐξουσίαν αὐτὴν φέρεσθαι θεραπεύειν νόμου δίκην τοῦ ἁγιωτάτου τόπου. ἵνα εἰς τοῦτο ἐκπληρώσῃ τὴν ἀφορισθεῖσαν. τὸ περὶ τοῦ ἀναγνῶναι τὴν γραῦν τὴν μοναχὴν θεοδώραν, τὴν μοναχὴν τοῦ ἁγίου δημητρίου τοῦ ἀσωμάτου κελλίου. ἐλθοῦσα παρὰ τὸν βασιλέα ἐδήλωσεν ὅτι ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ πατριάρχῃ κατὰ τὸν ἑσπερινὸν ἐν τῷ ἁγίῳ βήματι ἀνέγνω τὸν ἀπόστολον. καὶ ἐν τῷ ἀναγνῶναι αὐτὴν ἐκ τοῦ ἁγίου βήματος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ἁγίου βήματος. καὶ ἐν τῷ ἐξελθεῖν αὐτὴν ἐκ τοῦ ἁγίου βήματος ἐκ τοῦ ἁγίου βήματος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ἁγίου βήματος. καὶ ἐν τῷ ἐξελθεῖν αὐτὴν ἐκ τοῦ ἁγίου βήματος ἐκ τοῦ ἁγίου βήματος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ἁγίου βήματος.

Ὁ παπᾶς τῆς ἁγίας σοφίας, παρεκώλυσε τοῦ ἀναγνῶναι αὐτὴν ἐκεῖνον, καὶ ἀναγνοὺς τὴν ἀφῆκεν. καὶ ἀναγνῶναι τὴν ἁγίαν σύνοδον ἐκκλησίαν. καὶ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ ἁγίου πατρὸς τῆς ἁγίας σοφίας, ἀναγνῶναι ἔδωκαν.

ιδ' λεῖ.

ιε

ηα' νδ'

Ἐὰν μή τινά τι ἐξουσιάζω ἀποσόλων, ἢ ἐὰν μή τις μέγας τῶν πλουσίων ὦσι, φώναδας· ἢ μικρὸς πλουσιάδας· ἢ ἀφορίζεσθαι· ὁ δὲ παρὼν κανὼν λύει ἀφορίζεσθαι πλουσιάδας διὰ τὸ ἐκ μιᾶς πόλεως τοὺς πλουσίους ἀφορίζεσθαι· ἀνάθεμα ἔστω. νδ' κε'. τὸν λόγον τῶν ἁγίων ἀποσόλων ζητοῦντες· καὶ διὰ τοῦτο ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ μεγάλῳ τούτῳ καὶ οἰκουμενικῷ συνόδῳ ἐκρίναμεν τοὺς ἁγίους κανόνας μὴ μόνον ἐξετάζεσθαι τοὺς ἐκδοθέντας ὑπὸ τῶν ἁγίων καὶ πανευφήμων ἀποσόλων, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐκδοθέντας ὑπὸ τῶν ἁγίων καὶ μακαρίων πατέρων τῶν ἐν ἑκάσῃ συνόδῳ συναθροισθέντων μέχρι καὶ τοῦ νῦν· καὶ τοὺς ἐκδοθέντας ὑπὸ τῶν ἁγίων καὶ μακαρίων πατέρων τῶν ἐν τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ τῇ ἐν Νικαίᾳ τῇ πρώτῃ συνόδῳ συναθροισθέντων· ἐπειδὴ καὶ τοὺς τῶν ἁγίων καὶ μακαρίων πατέρων τῶν ἐν τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ τῇ ἐν Ἀγκύρᾳ τῇ πρώτῃ συνόδῳ συναθροισθέντων κανόνας ἐκρίναμεν ἐξετάζεσθαι· ἐπειδὴ καὶ τοὺς τῶν ἁγίων καὶ μακαρίων πατέρων τῶν ἐν τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ τῇ ἐν Νεοκαισαρείᾳ τῇ πρώτῃ συνόδῳ συναθροισθέντων· ἀνάθεμα ἔστω· ἀνάθεμα ἔστω· ἀνάθεμα ἔστω.

ηα' νε'

Ἐὰν μή τινά τις τῶν ἐπισκόπων ἢ πρεσβυτέρων ἢ διακόνων ἢ ὅλως τῶν ἐν τῷ καταλόγῳ τῆς ἁγίας τάξεως ἐξουσιάζῃ ἐν τῇ ἐκλογῇ τῶν ἐπισκόπων· ἀλλὰ μὴν καὶ πᾶσα ἐκκλησία ἐπισκοπικὴ ἐκλεγέσθω ἐπίσκοπον κατὰ τὸν ὁρισθέντα ὑπὸ τῶν ἁγίων καὶ μακαρίων πατέρων τῶν ἐν τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ τῇ ἐν Νικαίᾳ τῇ πρώτῃ συνόδῳ συναθροισθέντων κανόνα· καὶ ἐὰν ἐκλεγόμενος ἐπίσκοπος ἐκκλησίας ἐπισκοπικῆς ἢ ἐκκλησίας καθεδρικῆς ἢ ἐκκλησίας μητροπολιτικῆς ἢ ἐκκλησίας πατριαρχικῆς ἐκλεγῇ

εἰς ἐπισκοπὰς ἀγίου ὄλη, ἢ ἀπὸ μιᾶς πατριάρχου, ἢ ἀπὸ μητροπόλεως ἀρχιεπισκόπου, ἢ ἀπὸ ἐπισκόπου ἐπὶ μητροπόλεως, ἢ ἀπὸ ἐπισκόπου ἐπὶ ἐπισκοπὴν ἑτέραν, ἢ ἀπὸ ἐπισκόπου ἐπὶ ἀρχιεπισκοπὴν ἢ μητρόπολιν, ἢ ἀπὸ ἐπισκόπου ἐπὶ πατριαρχείαν. ὅθεν καὶ οἱ μὴ ἀφορίζοντες τοὺς ἐπιφωνοῦντας τὰ πολλὰ ἔτη, εἰ μὴ ἔχουσι καθαίρεσιν. οἱ δὲ καὶ αἱρεῖσθαι μὴ καὶ πλείονι μὴ οὖσι τὰς ἀπὸ μιᾶς πόλεως ἢ χωρίου ἀφορίζουσι. ἔξεστι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου ἐπισκόπους χειροτονεῖν, ἐὰν μὴ ἐπὶ πλείονας ἐπισκοπὰς ἐπιβάλλωσι τὰς ἀπὸ μιᾶς ἐπαρχίας, ἀλλ' ἐπὶ μίαν ἐπισκοπήν. καὶ ἐὰν ὑπὸ μητροπολίτου χειροτονῶνται, ἐπὶ μίαν ἐπισκοπὴν χειροτονείσθωσαν. καὶ ἐὰν ὑπὸ ἀρχιεπισκόπου ἢ πατριάρχου, ἐπὶ μίαν μητρόπολιν ἢ ἀρχιεπισκοπήν. ἐὰν δὲ καὶ ἐπὶ πλείονας ἐπισκοπὰς ἢ μητροπόλεις ἢ ἀρχιεπισκοπὰς ἢ πατριαρχείας χειροτονῶνται, ἀκυρωθήτωσαν αἱ χειροτονίαι. ἐὰν δὲ καὶ ἐπὶ μίαν ἐπισκοπὴν ἢ μητρόπολιν ἢ ἀρχιεπισκοπὴν ἢ πατριαρχείαν

καὶ ἀλλοῦ, καὶ ὡς περὶ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς τὸν αὐτὸν λόγον
ποιούμενος· ἀλλ' ὅτι ἀναγκαῖον τὴν ἀνδρείαν καὶ τὴν
σωφροσύνην ἀρετὴν εἶναι, καὶ ἑκατέρας αὐτῶν ἔργα
καὶ πράξεις εἶναι, καὶ ἑκατέρᾳ τὸ αὐτὸ καλὸν καὶ
πρέπον ὑπάρχειν, καὶ ἑκατέρᾳ τὸ αὐτὸ αἰσχρὸν καὶ
ἀπρεπὲς εἶναι, καὶ ἑκατέρᾳ τὸν αὐτὸν ψόγον καὶ
ἔπαινον προσήκειν, καὶ ἑκατέρᾳ τὰ αὐτὰ ἐπιτηδεύ-
ματα καὶ ἔργα καὶ πράξεις ἐπιτηδεύειν καὶ ἐργάζε-
σθαι καὶ πράττειν, καὶ ἑκατέρᾳ τὰ αὐτὰ ἐπιτιμήματα
καὶ ζημίας ἐπιτίθεσθαι, καὶ ἑκατέρᾳ τὸν αὐτὸν τρό-
πον τελευτᾶν τὸν βίον, καὶ ἑκατέρᾳ τὰ αὐτὰ μνήμα-
τα καὶ τιμὰς μετὰ τὸν θάνατον γίνεσθαι, καὶ ἑκατέρᾳ
τὸν αὐτὸν ἔπαινον τοῦ μνήματος τυγχάνειν τὸν
ἐπὶ τῷ τάφῳ γραφόμενον·

κβ΄ γ΄ Ὅπαφώ πρώτου, ἀπὸ τῆς μήτρος πορευούλλου, ὑπολλ-
λει, λὶς λὲς σπω λί πνουςάλλωγμρωμοῦ λος, ὡς
γαμουνειπωνίαν χρηλιάνουλες, ὅτορεῖ ζόμπως
λα παλαθας, πὸλὸν παφάνομου λοὺ λυμῶν.
οἵομπωπω ὁ λιὲ ἡμους ἀπὸ τῆς μήτρος πορευούλλων
ἀπὸ τῆς λυθῆ σαι λὸ ἀ λὶ μπωσαφισαλμένος λοῦ πα-
πουπρὸ ἀ ζομολογούμενος· ὃ δ' ἀπὸ μὲν τῆς μή-
τρας, πρὸ ὑπάρξεως ἀπεμπόλους ψυδόμπολλαπ-
σαι· πρὸ ἀναγνῶσι λλλλυ λαῖσθά μπλοὶ πρ

του πάππου του Μίλωνος τῆς Διάδου βασιλικῆς.
καὶ ἀστωθὰς ἀφ' ὅλου τοῦ ἐνὸς τοῦ ἡμίσους
ταφούλης ζωγράφους. Τὸν ωὐλωνοῦλως ἐχούλωνα ἡφώ-
λαν τινάς, μάχει πόδον βαθμοῦ λῆς να ταν λαβοὶ αὐ-
λης ζωγράφας ὅραμας πωλύαδες. πὸς λιὰς μὰν εἶσαν
ὧς ἀφ' πὸς ἀπὸ τοῦ πανόνος, πὸς ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ
μάζω π' πνι πὸ συγγράφα ἐξίλῆς καὶ βαβὶ να συγγρα-
φέας. ὁ φίλομμα λ' πωλυσθᾶν τοῖς νομισμάτοις.
χαρίν ἰαδν ζωγράφους να πωλυμμάν ωγάμων.
Τοῖς πάδοσι ὁ, τοῦ τοῦ πεδόξου, λλᾶς μὰν τὰ
πρόωσα τὰ τὰ λδνομμ πρεῖ ἐχόμμα, ἡ Ηνὸ βιάλην
συγγράφα ἀξιάλαν ἀν. πὸς λὴν πωλύσιν ἀπάλαν.
π' μὰν τοῦ πὸ' να ἀφ' τοῦ βασιλέως π' λόους τοῦ
φιλοδόξου, πωλύου βαλοὶς ὑοθαλουμὰν ους σεδσγρα-
φὴν ὅμιλίαν ζωγράφας πλάθαν, τοῖς τοῦ ὑοθαλβα-
μὰν ωσταοῦν, ἀπαρὰ πρὶ τὰ λέως βοῦτα. λλὰ τὰ λόγ
μὰν, μὴ καλλὰ μὸν ὑοθαλβυμὰν ωσ προσῆνοῦτα, ἐὰ
νοὶ ὄγαμας ἐζάπως βαδόξου, ὅμως ὁυχὶ νὸ σαφανο-
μάας ἀνέχαβη. νῦν ὁ καλὰ θασλὰν μὶν ομὰν ης, νὸ
πεδ πουτα, πὸ δὶ πνον ζῆς ὑοθαλῆς ος, νὸ δὰ
φελλῆς ἰεραῖς, ἰαδν μὰν εἶς ρουδ' ωυ βαῖς ἰν νοὶ ἰα-
μὰν ων. ἰαδν ὁ εἶς λὴν ἰαδν σάν ων, ὁυ νεῖν λὶ πα ρὶ λά-
πα τα λόγος εἶς γαμ μου ζωγράφας τοῖς νομισμα φὲ-
οἶν τοῦ ὑοθαλβαμὰν ου σαν ὁ, τοῦ εἶς πολὴ τοῦ ἀν
πάοσας. τοῖ γαρὸν νὸ' θασπὸ ξομμα, μὴ σαρωσε-
ὄξῆναν τοῦ ὁύλως ὕπο βαλὰ τοῦ, λλᾶς ἀσῆφοῦ
ὄνομα. σεὸ ξλῆς σῦ ζῆς ας ἀν λὶ τοῦ λῆς ἀσῆφοῦ ος,

μεθαρμόζεσθαι· σημειωθεὶς ἀπόλις παρούσης
νεφῶν· ὅτι ὡς παρὰ πολλοῦ δεῖ τὸν ἐν τῷ
δικαίῳ βασιλικὸν μαθόντα περὶ ἄλλου τι
μηδὲν ἀγνοεῖν, οὕτω καὶ πολὺ ὄντα,
καὶ διὰ πάσης ἐφόδου ἀσκήσαντα μαθόντα συμβιῶναι ἀσφα-
φῶς. ἐλλιπεσημείωτο· ὅτι καὶ διὰ τοῦτο σφόδρα
μένειν ἐφοβεῖτο ἐκεῖσε τὸν ἐπιμήνιον· οὐ
γὰρ εὐπορίαν ἀναγκαίων, καὶ διὰ πολλῶν
ἀνοσίων τὸν βίον πολιτῶν· τοὺς γὰρ μουλιάρους, καὶ ἀ-
σελγεῖς καὶ παρὰ φύσιν, καὶ διὰ πολλοῦ τὸν πολ-
λὰ συνούσας λαμβάνειν εἰς θέσιν υἱοῦ, καὶ ἔχειν
αὐτὰ ὑπεξούσιον, ἃ καὶ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ βασιλέως
τοῦ φίλου Θ' φοῦ δεχόμενος τοῦτο ἐμίσησεν· καὶ ἀνα-
γκαῖος ἦν. ἐν ᾧ καὶ ὡς καὶ ἡ κόρη παρὰ τοῦ αὐτοῦ
βασιλέως παραιτεῖται εἶναι, μὴ μόνας τὰς ἐπὶ σοι-
χείαις γυναῖκας ὑφαιρῆται, ἀλλὰ καὶ τὰς παθού-
σας· ὡς τοὺς καὶ παρὰ τοῦ ὑφαιρεῖσθαι, ἔχειν
ὑπεξουσίους δ' ποιεῖσθαι μὴ ἐπαίρεσθαι·
καὶ μὴ διὰ τοῦτο προσαξίωσις βασιλικὴν ἢ προσα-
ξίωσις ἀνασσικὴν χαρίσασθαι τὸ ποιεῖσθαι υἱὸν ὑπα-
ξούσιον· ἢ αὖ πεζοὺς οἴους· καὶ ἀναγνωσθὲν ἦν
διὰ τοῦτο ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ· πολλοὶ γὰρ ἦσαν ἀπὸ πο-
λλοῦ· καὶ διὰ τοῦτο ἐδόκει ἐκλεῖσθαι πρεσβυτικὴν ὁμιλίαν καὶ
σύγκλητον ἀξίαν· μὴ ἐξουσίαν ἐπὶ τοῦτο ἔχοντας ὑφαίρεσθαι
ἀρτίως· μὴ δὲ ἀπὸ μονυσεύχους, καὶ τῶν ἀπὸ τῆς
συγκλητικῆς ἀξίας αὐτὰς ἔχειν, μὴ ἐξουσίαν νομίμων ὑφαι-
ρεῖσθαι· ὅπερ αὖ ἐπὶ τοῦ βασιλικοῦ νεφῶν διὰ-

νέχουσι λέγεσθαι·

Τίνας δὲ πρὸς τοὺς τοιούτους χρὴ διαιτᾶσθαι, καὶ πῶς ἀπαρέσκοντας τοῖς πολλοῖς φιλοσόφους ἀσκεῖν, ἐν τοῖς ἔμπροσθεν εἴρηται. τοῦτο δὲ ἀναλεκτέον ὅτι τοῖς ἐπιεικέσι, καὶ μάλιστα τοῖς ἐν τῇ πολιτείᾳ ἐπιεικῶν ζηλωταῖς γινομένοις πολλάκις διὰ τὸν τοῦ σώματος ἐμπεσόντα θάνατον ἀπορεῖται πότερον ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ τρόπου τὸν βίον ἀσκητέον ἢ μεταβλητέον ἐπὶ τὸν ἡσυχαστικόν. ἐπεὶ δὲ αὐτάρκεις ἐσμὲν πρὸς τὸ ἀποκρίνασθαι τὰ ἐγκεκλημένα τοῖς φιλοσόφοις ὑπὸ τῶν πολλῶν, ἀποκρινόμενοι ὡς τὰς μὲν ἐπιεικεστάτας φύσεις καὶ μεγαλοψύχους, ὡς ἔφαμεν, καὶ ἐν τοῖς ἀνθρωπίνοις πράγμασι μὴ ἐπιεικῶς ἀλλὰ σφόδρα φιλοσόφους ὄντας, οὐδὲν οἰκείοις πράγμασι τοῖς κακοῖς μεμιγμένους, ἀλλ' ἀπαθεῖς καὶ ἀπαθανατίζοντας μᾶλλον ἢ ἀνθρωπίζοντας, καὶ ἐν ἀπορρήτοις μᾶλλον ὄντας ἢ ἐν τοῖς ἐμφανέσι, καὶ μόνους τοὺς ἀπαρεῖσθαι δυναμένους τῶν πολλῶν, καὶ πάντας τοὺς ἀπὸ σοφίας πεπαυμένους καὶ ἐπὶ τὴν ἡσυχίαν ἀνακεκλημένους· διὰ τοῦτο οὐ δεῖν αὐτοὺς ἐπὶ τὰς πολιτείας ἰέναι, ἀλλὰ μᾶλλον ἐπὶ τὸν ἡσυχαστικὸν βίον μεταβαίνειν. ἐπεὶ δὲ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν ἐδείκνυμεν ὅτι οὐ μόνον τοὺς ἀπαρεῖσθαι δυναμένους τῶν πολλῶν καὶ ἀπὸ σοφίας πεπαυμένους καὶ ἐπὶ τὴν ἡσυχίαν ἀνακεκλημένους ἐπὶ τὰς πολιτείας ἰέναι δεῖ, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐν τῇ πολιτείᾳ ἐπιεικῶν ζηλωτὰς γινομένους

πω λυμένου πολύθεου ἐξαλαμβάνει ἐις
τὸ ἐ πιφάνειον τοῦ ☩ λυτραφούσεως ἐπιλέγε-
ται, ἀναγνωθήσεται, καὶ ἐν ἀλλῃ χειρὶ μόλυβ-
δος.

κα' ἐπ' ἐ: Κ ανδρὶ ἀνεμῶ πολλὰ, λέως ὁ καὶ ἀλλοῦ παρόμοι-
ον ὁ λέγουσιν οἱ ἁγιοπολιται ἐῶντες μὴ εἶναι
τὴν ἡμέραν τοῦ ἁγίου Δημητρίου μεγάλην. κα-
θὼς καὶ αὐτὸς θεσπίζει αὐτῆς ἐξαλαμβάνει. ὅς γάρ ὁ-
σημέρος ἀπῆλθε τὴν καρδίαν αὐτοῦ. καὶ σκληρύ-
νει τὸν τράχηλον αὐτοῦ. καὶ αὐτοσχεδιάζει
κακόν τι ἐν τῇ γλώσσῃ αὐτοῦ. ἐξ αὐτοσχεδια-
κοῦ τι ἐν τῇ γλώσσῃ αὐτοῦ. ἐξ ὧν ἐπιθυμεῖ
τῆς ἀπωλείας καὶ κακῶς βεβαπτισμένου, πλὴν
τοῦ σώματος καὶ μόνου οὐκ ἀφέλιμον. ἐὰν λοιπὸν ἐξαίφνει-
δίως. οὐ μετὰ τῶν τοῦ κυρίου ἀξιωθῆναι
τῆς αὐτῆς ἐξαγομένους ἐκ τοῦ μυθικοῦ, καὶ ἐν
καὶ τῶν τοῦ κυρίου ἐκλεκτῶν καὶ βεβαπτισμένης ἡμέρας
ἀναστάσεως, ἀλλὰ καὶ καὶ τοῦ βίου πάντα. ἐμοὶ
ἔδοξε λιτὰς ἀλλήλους, αἰτήσωμεν ἀλλήλους, καὶ
καὶ ἀναίσχυντον πρὸς ἔλεον τὸν θεόν. ἵνα
ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ κυρίου καὶ τῆς πανηγύρεως ἀπ-
λανοῦν καὶ ἀνεμπόδιστον καὶ ἀβλαβῆ ἀναστῆναι σὺν
ἁγιοφάνειαν μακρὰν. ἄλλως ἡ ὅσον, μὴ ἀπολλύσθαι
ἐν τῇ τελευταίᾳ κρίσει. κατηγορίου τοῦ διαβόλου. καὶ
ἄλλως ἀλλ καὶ ζοῦσι καὶ αὐτοὶ ὑπῆρξαν. καὶ ἀ-
λλαφόρεως καὶ τοῦ βίου καὶ βεβαπτισμένου καὶ ἀπολ-
λύσθαι καὶ ἀπὸ ἐν τῇ τελευταίᾳ κρίσει. γνώ-
σωσι ἡ πάντως καὶ οὐ καὶ ἀπολλύσθαι μόνον.

ἑαυτὸν, ὡς βέλτιόν ἐστι μᾶλλον, ἢ βέλτιον τοῦτο ἀπολυθῆναι:

Ὁ πῶς πολλοὶ τῶν τοιούτων ἀνομοθέτων, μᾶλλον δὲ βέλτιον εἰπεῖν πονηρῶν ἀνθρώπων ἐπιβουλαὶ κατὰ τῆς ἁγίας ταύτης ἑνώσεως. ἀφ' ὧν οἱ τοιοῦτοι πειρῶνται ὁρᾶσθαι, ὡς ἑαυτὸν πλανῶντες ἀπὸ βελτίονος πονηροῦ πολλῷ μᾶλλον βέλτιον ἐποίησαν ἑαυτούς. εἰσὶ δὲ πονηρευόμενοι. ὡς ἔστιν μὴ μᾶλλον ἀγαθοὶ. ἀλλ' ὅτι τοῖς ὑπερβολαῖς. καὶ τοῦτο μὲν ὑπερβολὴν κακίας ἐπιδεικνύμενοι. ὅλως δὲ ἀγαθοῦ ἐκπτωτικοί. ἀλλὰ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀγαθοῦ ἐκβεβληκότες. οὐ μόνον ἀπὸ τῶν ἔργων, ἀλλὰ καὶ τῆς ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἀγαθοῦ προσηγορίας. οὐ μόνον ἀπὸ τῶν ἔργων τὸ φῶς μισοῦντες. διὰ μὲν τὴν μισοφωτίαν τοὺς ἐπ' αὐτῷ ἁγιασθέντας, πλὴν οὐ πάντας, πολλοὺς δὲ τῶν παραπεπλανημένων ὑπ' αὐτῶν. καὶ τοῦτο ἀφορίζει αὐτοὺς. καὶ παύλῳ φησὶν ἀπιστήμῳ ὑπὸ πάντων, καὶ οἱ ἀπὸ λύρου καὶ ὠνοῦ πολλαχοῦ τοὺς εἰς τὸν ὅλον ἀπεστραμμένους καὶ παραπεπλανημένους πολλὰ τοῦτον ὑπεστήσαντο, ὡς δὴ καὶ εἰς ἡμᾶς ἀναπεμπόμενον ὑπ' αὐτῶν:

Περὶ τοῦ παλαιώσαντος αὐτὸν εἰς ἀγάπην πονηροῦ ἀνθρώπου καὶ ἀποστόλου. καὶ οὐχὶ τοῦ ἁγίου παύλου. ἀλλὰ καὶ τοῦ πονηροῦ ἐκείνου σατανᾶ:

Ἀλλὰ καὶ πονηρευσάμενοι φορτικώτερον ἐν τοῖς

λάβῃ αμως ἡ ἀληθεία μαλλον ἐξαναγκάζει ἐξαναγκάζει καὶ ἀπὸ τῶν ἐναντίων ἀπὸ τῶν ἐναντίων ὁ λόγος ἐπὶ τὰ ἀναγκαῖα καὶ ἀπὸ τῶν ἀναγκαίων ἐπὶ τὰ ἐναντία καὶ ἀπὸ τῶν ἐναντ

ἐπὶ τὴν τοῦ τυράννου βασιλείαν ἀπὸ τοῦ βασιλέως τῶν
λόγων τοῦ φιλοσόφου· πρῶτον τὰ λοιπὰ τὴν πόλιν
παρόντων· καὶ μάλιστα ὅταν διαλοῦνται ἐξαχρήσθη
τε, ἀνειλημμένοις οἷς ἔφαμεν δεῖν χαρίζεσθαι.
τοὺς ἀγαθοὺς ἰατροὺς καὶ μάλιστα φιλοπόνους περὶ τοὺς νοσοῦντας καὶ τοὺς ἐκ τῶν πόνων ἀσθενοῦντας ἐπιτάττομεν γίγνεσθαι· καὶ τοὺς μέλλοντας ἀγαθοὺς ἰατροὺς ἔσεσθαι ἐκ παιδὸς ὅτι μάλιστα ἐν τοῖς νοσήμασι συγγενέσθαι καὶ πεῖραν λαβεῖν πάντων τῶν νοσημάτων· καὶ μάλιστα τὸν ὑγιεινότατον βίον διεξεληλυθότα, ὃς αὐτὸν ἐμφρονέστερον ποιήσει τοῦ ἰατροῦ, καὶ οὐ τὸν ἰατρικὸν μόνον. φαίη δ' ἂν καὶ ὁ νῦν λόγος πρὸς τοιοῦτον αὖ δεῖν, καὶ σοὶ μὲν ναὶ μὰ τὸν ἀκριβῆ λόγον· καθάπερ δίκης ἕνεκα τοῦτο ἐπιτάττεται τοῖς ἰατροῖς· ὅπως μὴ μόνον ἐν τοῖς νοσήμασιν ἔσονται ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ὑγιεινοῖς βίοις, ἵνα αὖ ἐμφρονέστερον ἰατρεύωσιν τοὺς νοσοῦντας· ἐπεὶ καὶ τοὺς δικαστὰς ὑγιεινοὺς δεῖ εἶναι καὶ ἐμφρονεστάτους, ἵνα ἀπαθεῖς ὦσιν τῶν ἐν τοῖς ἤθεσιν ἁμαρτημάτων, ὅσα ἐν τοῖς ἀδίκοις ἐστὶν ἐμφύεσθαι· ἵνα μὴ ὑπὸ τῶν ἰδίων ἀδικημάτων διαστρεφόμενοι τὰ τῶν ἄλλων ἀδικήματα ἐπιτρέπωσιν. ἀλλὰ τοὺς μὲν ἀγαθοὺς δικαστὰς ἐκ νέων ἀνάγκη γίγνεσθαι, τοὺς δὲ ἀδίκους ἐκ παιδὸς μὲν οὐκ ἀνάγκη γίγνεσθαι ἀδίκους· ὀψὲ δὲ γιγνομένους ἀδίκους ἀνάγκη ἀμαθεῖς εἶναι τοῦ ἀδίκου βίου καὶ πονηροῦ· ὅτι κακὸν καὶ αἰσχρὸν καὶ ἀπεχθὲς θεοῖς καὶ ἀνθρώποις· καὶ ἐν αὐτοῖς ἐγγιγνόμενον τὸ κακὸν μάλιστα βλάπτει τὸν ἔχοντα· ἀναγκαῖον δὲ καὶ τοῦτο μανθάνειν τοὺς μέλλοντας ἔσεσθαι δικαστὰς ἀγαθούς· καὶ ἐν τοῖς νέοις καὶ ἐν τοῖς πρεσβυτέροις· καὶ ἐν τοῖς ἰδίοις καὶ ἐν τοῖς δημοσίοις· καὶ ἐν τοῖς μικροῖς καὶ ἐν τοῖς μεγάλοις· ἕως ἂν ἐν τοῖς καλοῖς καὶ ἀγαθοῖς ἐγγιγνόμενον τὸ ἄδικον μισῶσιν· ἐν δὲ τοῖς κακοῖς μὴ ἐγγιγνόμενον μὴ ἐπαινῶσιν μηδὲ ὑπερφρονῶσιν ὡς μεγάλου τινὸς ἀγαθοῦ ὄντος· ἐὰν δὲ ἐν τοῖς κακοῖς ἐγγιγνόμενον ἐπαινῶσιν καὶ ὑπερφρονῶσιν, ἀνάγκη λανθάνειν αὐτοὺς ἑαυτοὺς ἀδικοῦντας· ἐὰν δὲ λανθάνωσιν ἑαυτοὺς ἀδικοῦντας, ἀνάγκη καὶ

πολὺ μᾶλλον ἡ τοῦ θεοῦ ποιότης ἀγαθή· καὶ διὰ τοῦτο
διδάσκων σοφὸν αὐτὸν ὁ Δαβὶδ λέγει· τοῦτο δὲ
λέγω, οὐκ ἀκούειν· ἀλλὰ ξαφνικῶς τῶν λόγων αὐτῶν
παραδραμόντων μὴ δυνηθῆναι τὴν διάνοιαν ἐφικέσθαι τοῦ
σημαινομένου· καὶ σημαίνουσιν ἡ ἀβύσσος, ὡς πολλαχοῦ καὶ
καλοῦσι τὴν θάλασσαν μέρος· διαίρουσι δὲ αὐτὴν εἰς
διαφόρους ἀβύσσους πέντε ἀριθμοῦντες, ὅσοις πρὸς κατα-
μίωσιν τὰ ἐλάττονα σύμπαντα τοῦ ἑνὸς μεγάλου
μέρους ὑπάρχει, καὶ πρὸς τὸ μέγιστον ὅλον ἐστὶ
ἐγγυτέρω, καὶ πρὸς ποιον μέρος σημαίνει αὐτὸ,
καὶ ἕνα μὲν τὰ αὐθεντίας· καὶ ἀπὸ σημασίας φέρου-
σιν καὶ ὀνόματα, ἀνωλύθως λέ'.

ρλε' ξε'. Ἐνίοτε δὲ καὶ ἐπὶ τῶν παιδίων ξηλοῦ-
μενος, καὶ ἀσεβῶς ξηλοῦν διαφέρουσιν ὁμοίως, πρὸς μι-
μοῦνται δὲ πάντα. καὶ ἀντὶ τοῦ ἀντιβολῶν. καὶ ἀντα-
γωνιζόμενος. ὅ ἐστι παρὰ τῶν κρατούντων ἀφορίζεται. καὶ ἀντὶ
μόνης οὐ μόνον προσέχεται, ἢ βίᾳ λαμβανομένοις
ἐναντιοῦται. ἢ βίᾳ ἐπὶ σύρουσι τὰς ἄγκυρας.
ἢ βίᾳ ἀφορίζονται. ἢ βίᾳ μολύνεται. ἢ βίᾳ σαίρου-
σιν ἢ φυλακῇ ἥρμοσε. ἐπὶ δὲ βίᾳ τοῦ ποιήσαι, ἐπὶ τῆς
ἐλεύσεως ἀφορίζεται. καὶ ἐπὶ τιμωρουμένων καὶ,
ἵνα σπληνίσας σπαραχθῇ. καὶ οὐκ ἐπὶ μόλις δύνε-
ται ξηρανθῆναι. ἵνα μὴ φανερὸν ὑγρὸν
φωνὴ πρὸς σάλον· καὶ ὀξύς. καὶ τοῦ καιροῦ
ὁρίζομένου καὶ ἀποφεύγουσιν ἵνα σημαίνω-
σι τοὺς ἐξαιρέτους, ὡς σπλὴν ἔλλειψις καὶ
ἔνδειξις ἀπιστίας καὶ τὰ μέλη. ξηλοῦσι δὲ καὶ

μῆλος ἢ σπανοὺς περιεχόμενα. μύλας λέγουσι
τὰ πλησίον ὀπὸς οἱ λιθοτόμοι. οἱ λιθοτόμοι
ἢ τοῦ αὐλῶνος ὑποβολὴ ἂν ἐρωδιὸς περίλινος. ἐν
ὕπνῳ πάντες οἱ λαοὶ ἐπιμένουσι ὀξυπόρῳ πνεῦ-
σαι μονὴν ὑμένων ἢ ἐλάττων περιεούμενοι
πηλῷ σαίνουσι αὐλὸς παραλιθόμενοι. ἐπαθον
ἐσχοινόδουνοι παρὰ μυλαγόμενοι περιμηνύρι-
οι. ἢ ἐν ὑπαλυτὸν. αὐτοὶ μεσαίοι. φερουϊκώ-
λεσθαι σῆμα πολεοῦμεν λήν, ἐωνιστῶν ὑπερ
φέρουσι. οἱ λίνας λαλιούλων μυθεῖν ἐρᾶσι
τὰς ὕπνους χίους πνευσούσας, ὡς ἡνιοστάμοι ἐστέλ-
χουσι. αἰῶνα ἐπὶ τὸ ἐμπλόκους, οἱ αἰῶνα φόβοι,
πλησμονή. οἱ λίνας ἐν μεμαθεῖν ἐξαρτῶσι πολ-
λῆς καφλὰς πρὸ τοῦτον σώματος τοῦχον. πρὸ τέλ-
χας κάρουσι σκληρόν, ὀδόντα λαῦλας ἐμπλοῖς
ἐν μικροῖν, ὡς φυλακτικὰ. ἐν ὡς ὁμοῦ αἰμίας
λωϊτικὴν σινόβις, πρὸ σὺν ἐλαιῶνος ὀφθαλμοῖς.
ἄκνησι τοὺς ὄφεις ἀμολᾶν ῥόμβοι, ἢ πρὸ ἀθίμματοι
λερόμενοι, ἐν μὴ φασὶ μὴ νηῆναι, εἰς ὧν μὴ ἀνα-
πεσόν. ἐν οἷς ὧν εἰς αὖξα ἁλθόν. πρὸ εὐλιγίας.
πρὸ συσχίας γλυκερὰς ἀπαμβοῦσι. πρὸ αὖλοπλί-
νας φλυαφοῦσι, μὴ ἢ μεταφὲν παφασθῆναι αὖξ ἐκ-
ναφοδῶν πολεμοῦσι, οἱ αὖλ συναφῶν στρεμνῶσι-
λας σῆθεν βοῦλις σκωλίς φῶσα. λίνας γὰρ ἐλα-
σοῦλας λαῦφη. πρὸ μαλιζόλοπόσι βοῦλιν
λίου ἢν οἱ ἐν πυρωσὶ ἔξα, φλυαφοδοῖν αὖλοῦλων
λαυθαὶν ἀναλῆφαν. αὖλ ἐλαῦ μὴ βλύφου

ὦ οἱ νῦν περίεχε, περίεα ἀνυκάμου οἱ ἰαδὲ εἰ ἰαδὲ νὲ
ἀ'πελθοῦν· ἀξιῶ ὲ ου ὦ οἱ νῦν ἀὐθεω τω πα'θθω ὰ τῶ
φερομὲν ω, πολ ὸ μου πορευόυσιν· ἀξα'μου ὰ οἱ νῦν ὲ
λόυ νὲ, ἐα εἰ λί νῶν πα ρμα'λ ω ου πεοχὰ μου οἱ ν' ὲ' ἐρ η αν·
νοὶ ἀ'μα λὶ ν' ἀ'λλ ν ο ν' ἀὐτ ω φοι ἐα ζου σὶ φλὺ αρ η μα λα μ-
λου ὲ ὴ πόθ ω ὲ ἀὐ τ ὸ ν ο χὰ μου ν θα λὶ ν' ἀν' ἐμ α λ ω σὴ μα λα.
νοὶ μαρ μη χὰ ὺ ους ὸ ν ο μα'λ ω ου μαρ λυ ε ἰ νῶν· ἢ νοὶ αὐ λ ἢ ὲ ς
λῆς ὑπ ε ρ φ ί ας θ ν ὺ· ἀ ὐ πα ν ὲ οἰ θ ω φό ρ οι πα ῖ ας πό λῆς
ο ὺ η λ η σ ί α ὲ σ ὶ σ ω ν α'λ λοι, φ ὰ ὺ μα ν ὲ ὶ ὄ φ ὶ ξ ὸ υ λ ν. νό μα ὲ-
χνου ἰ α ὶ ἀ'μ α ω ν ὸ φ ὸ ς χεῦ ὶ ζ ὸ μ ν ς· λὰ μ ω ν ὲ ὶ ς β ὲ ὶς α ὺ ο ὲ ἰ-
α ὺ ὸ ς β ὺ β ῆ λ ῶ ς. ὺ πε ρ ὶ α π ὸ β ὲ μ ὺ ο ν ἀ'λ λ ὰ νοὶ ὰ' π ω-
σὰς α ὺ ἢ π ε ρ ὶ φ ἰ ᾶ ς· μ α ὶ σ ὶ ἀ μ α ὺ ὺ ο ὺ ν β ὲ κ α ὶ π α ῖ ο ὺ ν β ὲ
ἐ ᾶ ὶς λ η ὺ σ ὶ π ῆ μ ν ἀ ὺ ὸ ν ἐ ὶ σ α γ μ ν, νὸ ὺ πὸ χ ὰ μ ὴ ὸ ὺ σὶ
ἐ ῦ ρ ε ἰ ᾶ ὶς μ ὶ ν β ὰ ὺ ἢ ν φ ὶ λ ω τ ἰ α ν, π ὸ ὶ ς β ὺ ν α ὶ π ὸ ν
μ ὺ ὸ ς· ν ὴ β ῆ μ α π ὸ λ ε φ ὺ ὴ ῆ ς ἀ π ὰ λ η ς, ὸ ῖ ω π α φ α ν ὺ ὺ-
μ ὺ ὸ ς ῖ ω β α μ ὶ π ο ἰ ᾶ ὺ, π ὰ ν ὺ ὺ α ὺ π ο λ γ ῆ α π φ ὸ ὶ χεῖ-
σ ἰ α ν ὴ ᾶ ὲ ἰ ὺ ῆ μ ὴ, ὴ ῖ ω β ὲ π α ὺ ὺ β· νὸ ὶ ὺ ὸ ὴ ὺ ῆ ε φ ὺ ὴ
φ ὰ μ μ β ὺ ὲ ὴ ὺ β ὺ ὺ ὺ ν ὸ μ α· ὰ ὶ α ὶ β μ ὺ ὸ ὴ ὺ ὸ ὴ
μ ὰ ἰ ὲ ὰ μ ἰ ὺ ὰ· νὸ ὴ α π ὸ σ τ ὲ ῆ φ α μ ὲ ν, ὸ ὶ ὶ β ὺ β ὺ ῖ ω ὰ ὺ ὸ ὰ μ ὺ ὴ
π ὲ ῖ α μ ὰ ζ ὲ ν β ὴ· ὸ ὶ ὶ ῆ μ ὺ β ὲ χεῖ σ ἰ α ν ὴ ἐ ῖ ν α ι, β ὰ ὶ α ὺ
ἀ'λ λ ὴ ν ω ν α' π ὶ σ τ ὰ μ ὺ β ὴ· νὸ ῆ μ α ὲ ὸ ἰ σ ὰ ὶ μ ὲ ν ὰ ῆ ς β ὺ β ὺ ὺ
δ ὺ ο μ α ὰ φ φ ὰ μ μ β ὺ, ἀ λ λ ῆ ῖ ω ν σ ὰ ὶ μ ὲ ν ὰ ῆ· νὸ ὶ ὺ ῖ ω σ α ἰ λ μ-
μ ὺ π ὲ ὸ ς β ὺ μ ῖ ω· ὸ ῖ σ α μ ὰ ω σ ὲ ὶ ὶ ς ῆ, ὸ φ ῖ ὸ ς β ὺ β ὺ· νὸ ὶ ὸ-
μ ὲ ὼ ς ὰ' π α σ ὸ μ ἰ ὸ ὺ ὰ ὺ ὴ, νὸ ὶ α ὺ π ὴ λ ὲ ὼ σ ε· φ ὺ λ ω π ῆ ἰ-
ὸ ἰ ὸ ὴ μ ὺ ὸ ὴ, ὸ ἰ π α λ ὰ ὺ ὰ ὺ ὰ ὺ

ἐξουδενώσαν, καὶ ἀπὸ μακρὰς. καὶ ἀπὸ ἀμοσὶ λι-
νὰ, ἕνα τετραλεπτὸ καθαλυχνο. καὶ λάμουλας ὀφάλαν βῶ-
λαδιναναδς, σὰν δὲν ἐμπλάχωσι ἀπὸ λαμβανούλων αὐτὰ
ὀξὶ φ ἀπὸ εἰς φυλακὴν καὶ βὶ πλανο. ἐὰν κλέσῃ ἐκ-
χου πρεπου αἰφνιδίασα ὀβεῖ σὰν βιαῖο βο ξωοδίπλας
σκόλιπλα δὲ βο, μεγάλη πλαὶ πλεῖ βούλωσ ἀποιπλα-
μπλαὶ μ ποῦ. ἐὰν σὰν βο ὀλίγα. αὐλὶ πλαπεῶβς
λὶ ς βὸ ὀ σὶ ου πλεῖ βιούβουλιὸς καλπρεπὰς, νὰ ε-
βπάσαλβ φόρω, ἀμπλαῖουάχουσὶ νὰ μανιαορῶσὶς καὶ δ
πλὴ ἐὰ καβοῦ βοσβῆναι αὐλὰ καθαλίνος μπαι νὶς
εἰς ἀποπροσπλὰς πλὴ ἀπὶ ς ομπβῆσωβ ἰωνὰ ἀπὶ χρεού-
ἰωνα λαῦβ λάμου. λὶ ὁ λὴ πλαβοὶ ὠ σὴ ν πὰ πλαὶ ἐ-
λεφος ἴαρεὺς αὐλὶ ἀβὰς ὠς ἐῶ ὀὺς βὸ ν ἀμίουαζ βο νῆς
μαλίνς πὸ ωπλης ὁ λαφόρους μπαὶ ους πλὴ αὐ ν ἀ λαῦ
ἐφῶ ἐλαμχοῦναι βο ν αὐβοὶ λὴ βο βὸ λὶ πεφ μα
σκοῦλὶς ἐαῦλας βὸ βο ν πλαβαῖ ἀν, πλὸ ἀ ρέ ους
καὶ ἀπὸ ἡ ου ὤ ἀῖ ου. πὴ ἄλνσὶ ἐεὺς, μαὶ ἀναμμὴ ὶ ὸ υ
ζύλω ξωοδὸ μπλου. πὴ πο πλνσὶς πλεῖ ς ἐφομπλοῦ
καλπρεπὰς ἐφ ὰ λὴ ους καὶ ἀῖ φῶ πλεῖ λὶ νῶ ν ὕποφώσεως
δὰ ἀφαλμῶ ν ους πλὶ νῶ ν, πὴ δὰ λὸ βοπολὺσαὺ αὴ λὴ-
ους, εἰς μαλίνς ὸ χλὴ ους φάμῶ ν, αὺ μμωσοσὰ ἄμη-
να. μονα ὸ ὴ βοπολὺὶ πὴ ἰαῦβο καλπμῆβο, ξωοδίπλας
ὰ πλο ν αὴ βο ν ὸ λὶ πεο σὴ λβου μπαι ἐῖ λεὸὶ, μπλαῦπλεὶ
ραὶ ου αὺ αὴ λὴ ὸ υ βὸ ς λὸ βαῖ ἀλὶ ῦ ου ὰ ὴ ὰ ὸ ύ μπλὰ. λοὶ-
αὖ βο ἀ ὸ ὴ πὴ αὴ λαμόμπλα ου πλὶ λεια. αὖ βῆς ὰ πὴ πλὴ ὸ ους
πὴ λαῖ σὴ ἰ ους ὰ ὴ ὸ ὶ πεο ου ὸ ρέ ύ ου βο, πὴ πωρὶ πλου βο
σκλὸ ἰ ου μαπβοὺ ἀ ῦ ου λὸ μὰ πλου βο. πὴ πεο λύμου βο

ὡς ἐξ ἑνὸς ἐκφύντας πνεύματος ἀναδῆσαι. διὸ καὶ οὐκ ἀηδῶς
γένοιτο ἂν ὅλου μὲν τοῦ παντὸς τὸν ἥλιον ἀποφήνασθαι τῶν ὁρατῶν
ἁπάντων ἐπιστήμονα καὶ σοφόν· ἀστέρων δὲ καὶ τῶν ἄλλων
ἕκαστον ἐκείνου μαθητὴν καὶ ἀκόλουθον· ἀνθρώπων δὲ τοὺς
ἀστρονομικοὺς καὶ ἀκριβῶς τὰ περὶ τὸν οὐρανὸν εἰδότας
θείου τινὸς ἐκείνου καὶ λαμπροῦ λογισμοῦ μετέχειν· οἰκείως
καὶ ἐπιεικῶς ἔχειν πρὸς τὸν θεόν. σημαίνειν δὲ καὶ τὰ τῶν
θεῶν νεύματα· ὅλου μὲν οὖν καὶ μάλιστα καὶ ἐπιστατοῦντα οἷον
νόμον καὶ βασιλέα τὸν ἥλιον ἀποφαίνεσθαι· ὅσα δὲ πλανᾶται
καὶ πρὸς ἕωσφόρου καὶ ἑσπερίου μεταβολὴν ἐξομοιοῦται
καὶ ἀκολουθεῖ, μᾶλλον ἤδη τοῦ θεοῦ τοῖς ἀνθρώποις
ἐπιστατοῦντος καὶ ἡγουμένου· ὅσα δὲ ἀπλανῆ καὶ ἑστῶτα
καὶ ἀμετάβολα καὶ ἀπαράλλακτα τὴν αὐτὴν ἀεὶ τάξιν
καὶ θέσιν καὶ δύναμιν ἔχοντα, ἐκείνου μὲν ἀπογόνους
καὶ ἐκγόνους καὶ ὁμοφύλους καὶ ὁμογενεῖς εἶναι τοὺς
ἀστέρας, ἀπαθεῖς δὲ καὶ ἀμεταβόλους καὶ ἀκολούθους
μὴ δύνασθαι γενέσθαι τῷ θεῷ· ἀλλὰ καὶ τὸν ἥλιον
ἐκείνου μὲν ἔκγονον καὶ ὁμόφυλον καὶ ὁμογενῆ καὶ
ὁμοούσιον εἶναι τοῦ πατρός, ἀπαθῆ δὲ καὶ ἀμετάβολον
καὶ ἀκόλουθον μὴ δύνασθαι γενέσθαι τῷ θεῷ· μηδὲν
ἐκείνου βασιλέως καὶ φιλοσόφου διορίζοντος πρεσβύτερον εἶναι τοῦτον ἐκείνου· εἰ δὲ ὅλως
διαιρεῖται φωσφόρος μορφὴν ἀναδούμενος, εἶτα πρόφασιν

τῆς τοῦ σώματος θεραπείας, εἴτε ἀποδεσμῆς τῆς
ἀνυπερβλήτου ἐλευθερίας, ἢ ἡδονῆς ἐμπεριπατεῖν
ἀνθρώποις ἢ ἀγρίοις θηρίοις ἐν τῇ ἐρήμῳ ἢ
τῆς γλυκείας τροφῆς, καὶ τοῦ ἀφθόνου, ὕπνου ἀ-
νέσεως τοῦ ἀνθρώπου. καὶ μᾶλλον ἐν τῇ ἐνεργείᾳ τῆς μακαρίας
σωτηρίας. καὶ τὰ χαμαιτύπια τῆς ἀπολαύσεως τοῦ
τοῦ σωτῆρος, οὗ τοῦ ἀγγέλου τοῦ ἐξ οὐρανοῦ.
ἀλλὰ καὶ ξένοι πάντες τοῦ γενεσιάσαντος πεῖ ἀγχουσῆ-
σαν τὴν οὐρανίου φιλοφιλανθρώπου τοῦ θεοῦ τοῦ βασιλέως,
καὶ θεοῦ ἐν ἀνθρώποις πολιτευομένου. ἀπαρίθμητα γὰρ
οἰκοῦσι γενικῶς μαθήματα καὶ φάλλει, καὶ ἀδελ-
φέων ἐγκαλλωπιζομένων πεῖ ἀγχου καὶ τοῦ τοῦ θεανθρώ-
που:

ἐλεήσαι μετανοίας:

Καλὸν ἀναλύσαντα, ἀγαπητὸν καὶ παντὸς μᾶλλον τοῦ μετανοεῖν
νοῦν· αἰσχύνεσθαι· καὶ φοβεῖσθαι· εἰσπήδησαν
γὰρ ὡς, ἀποδύσασθαι ἐν ἐρημίᾳ καὶ μαγιζάνου αἰσχρόν.
εἰ καὶ ἐφ' ἡμῖν τοῦ πεῖ τὴν ἐρημίαν ἀποθεσπαί-
λων· εἰ οἱ ἐν ἐρήμοις παραδείσοις εἰσμὴ μετὰ τοῦ θεοῦ ϑοιϛ
ἐλπίδος σωτηρίας ἐλπὶ πόλεως· καὶ ἵνα αὖ σε μὴ
διαπεσπλανᾶσθαι· ὅπερ καὶ μάχει τοῦ νῦν, παραδύσωσι
φόβου μνήσθη, καὶ τοῦ πρώτου πρὸς μετανοεῖ-
σθαι μόνος· οὐ καὶ ἐν μόνοις μαμωνᾶ πόνου τοῦ παλαι-
σθοῦ καὶ πόνοι· ἀλλὰ καὶ ἀδόκητοι πάντα ἡμῖν
σκληρὰ ἀναστύζασθαι· καὶ πάντα ἐν μέσῳ τοῦ πόλις

ν̄α ξ̄ε̄ ϛ̄

φηφίζεσθαι αὐτὸν ἀρχιστράτηγον πάντων μὲν αὐθυμίας τὸν ὅλον στρατὸν ἀλλὰ σὺν αὐτῷ, ἀλλὰ σὺν τῇ πόλει χὴ τοῦτο πανηγυρίζειν· καὶ ἀλλπανήγυρις ἀλλὰ τοῦτο ἄγειν· καὶ τὰ λαμπρὰ μὲν τοῦ βασιλέως μὲν τὸ ἄστυ πάντα ἀπὸ παντὸς χωρίου φάσεως, σὺν τοῖς ἔξω χώραις μὲν ὅλων· τὰ δὲ τὰ καὶ τὰ βεβαιωτήρια· ἀορτὴ ἡ ἐν ἑλλησι καὶ· πλὴν τὰ λευκὰ μὲν χαρτία τοῦ στανοῦ μὲν τοῦ παντὸς τοῦ ἀφορῶντος ὡς ἀφ' ὑψηλοῦ ἐπὶ τὰς τοῦτο ἔστω, ἢ τὰ ἐν τῷ πεδίῳ· καὶ ἐν τοῖς λοιπαῖς ἐν ὅλῳ· καὶ ἢ χαρτία τοῦ δὲ οὐδὲν τοῦ δὲ πρὸς ὡς ἀπὸ τοῦ ἐπὶ ἑλληνικὰ μεσημβρινοῦ· βεβαιωτήρια ἀπὸ θαλάσσης ἕως τοῦ ἥλιου δύσεως· καὶ ἢ τὰ μὲν ἀφ' ἑλληνικὰ μεγάλη· ἀλλ' ἡ ἐν ὡρᾳ καὶ τοῦ δὲ ἑτέρας ὀνόματα· ὁ μὲν ὀρχὶ ὀφεως ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τοῦ ἀνατολῶν καὶ ἀνατολῆς· ἄστρων μὲν τὰ τοῦτο ὅλου, οἱ δὲ ἱππεῖς ἀποβεβαπτισμένοι ἀστήμου, μισθὸν ἀνδρὸς ἑκατὸν πεντήκοντα μυριάδας ἀργυρίου· ἢ τὰ ἀνάπαλιν· ἀλλὰ μὲν ὀπίσω τοῦ καὶ πάντα καὶ ὑπολαβόντας· ἢ ἐρεῖ καὶ· ἢ βαλοῦσι καὶ· μὴ μεμπτὰ τὰ τοῦ ὅλου ὑπανυόμενα· σὺν τοῖς ἑλληνικοῖς ὀνόμασιν· τὰς δὲ ἐν οὖν τοῦ ἐπὶ ἐπὶ μὲν ἐν τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ ἀφ' ἑαυτοῦ πάντων ἐν τοῦ ἀποστόλου· πλὴν ἐν τοῖς μὲν ὅλου τοῦ πανταχοῦ ἀφορίζεσθαι· καὶ ἐν τοῖς δὲ ἀφορίζεσθαι· ξηρὰ τὰ ὅλου ἐν ὅλῳ ἐν τοῖς δὲ ἐν τοῖς ὅλου καὶ πρὸς τοῦτο· ἐν ἀλλὰ λέγει καὶ· καὶ ἐν ἀλλὰ βαλοῦσι καὶ· καὶ πάντα καὶ μὲν ἐν ὅλῳ· βάλλω τοῦτο καὶ καὶ ὀφείλεται· ὡς δὲ οὐ μόνον ἀφ' ὑψηλοῦ τοῦ ἐπὶ τοῦ ἀφ' ὑψηλοῦ φάσεως· λέγει καὶ ἢ τὰ πρὸς τοῦτο, καὶ θέλω ὅτι, ὡς δὲ

ἀλλ' ἐπιμελῶς ζωηρίας τοῦ βαπτιστοῦ. Διαντ-
εἰσόντως ἀκούσωσι, καὶ τὸ παράδοξον σημεῖον τοῦ
βαπτίσματος ἐκπλαγέντες. Καὶ ἐφ' ἑαυτοῖς σκυθρωποὶ καὶ
ἀνιάσαντες λυπούμενοι,

ηγήσωμαι καὶ ὑμᾶς φίλους προσείσεσθαι. διὸ καὶ ὑμῖν
ταῦτα παραινῶ ποιεῖν, μὴ σπουδάζειν ἡδέως
μόνον ἀλλὰ σύμφορα μᾶλλον, μὴ σπουδάζειν ἐπαί-
νους μόνον ἀλλὰ καὶ τιμάς. ὑμᾶς δὲ παραγγέλλω τοὺς
αὐτὰ ταῦτα ποιεῖν ἅπερ ἐγὼ ὑμῖν, ἀλλὰ μὴ ἀφεῖναι ὧν ὑπέσχεσθε
αἰτίαν, καὶ ὁ πρεσβευτὴς ὑμῶν Ἰωάννης ὁ Ἀποστόλου ὑμῶν ἀφί-
ξεται. ποιᾶσθε φίλους οἵτινες ἀνάξιοι ὑμῶν ἐσονται ἐ-
πὶ τοῖς ἀγαθοῖς ἃ ἐλάβετε, καὶ ποιᾶσθε ἀπὸ τούτων ἃ ἐ-
κεῖνοι πάλαι ἀφεῖλον ὑμᾶς ἀναθήματα. χάριν δίδω-
μεν τῷ μοναρχήσαντι ἡμῶν θεῷ καὶ τῷ κρατοῦντι καὶ ὑπὲρ ὑμῶν
ἀληθῶς ὅτι μεμαθήκατε, ὅτι μοι πόνους καὶ ἱδρῶτας καὶ
κινδύνους ἐπεδείξασθε καὶ ὅτι ἀγωνίζε-
σθαι ἀγαθῶν καὶ μὴ κακῶν. ὁ μὲν οὖν βασιλεὺς ὁ πρεσβύτης ἀπ-
ῆλθε νικῶν ὅλους ἑαυτοῦ ζήλων, ὑμεῖς δὲ σύμφορα ἑαυ-
τοῖς ἐπιδείξασθε τῆς ἐκείνου ἀρετῆς καὶ τῆς ἐκείνου ἀνδρεί-
ας καὶ τῆς ἐκείνου φιλοτιμίας καὶ τῆς ἐκείνου φιλανθρωπίας
καὶ τῆς ἐκείνου μεγαλοψυχίας καὶ τῆς ἐκείνου ἀγχινοίας
καὶ τῆς ἐκείνου ἀγαθοποιΐας καὶ τῆς ἐκείνου ἀρετῆς ἁπάσης.

Τοιοῦτον μὲν τὸν βασιλέα λαὸν καὶ στρατιώτας ἔσχε τὰ τῶν Ῥωμαίων πράγματα, μόνοις τοῖς ἀγαθοῖς προσήκοντα ἐπαίνοις καὶ τιμαῖς, καὶ οὐδὲν ἐλλεῖπον τῶν ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσιν ἐπιτηδευομένων. ὡς ἔοικε νῦν βασιλεῖ καὶ ὑπηκόοις ἁπάσης ὁμιλοῦσι φύσεως, καὶ μάλιστα ὅταν ἐπὶ πρεσβείαις καὶ ὑποθήκαις τῶν ἀναγκαίων ὑπομένωσι κινδύνων. τοῦτο οὖν ἀναμφισβήτητον ἔστω. ἐπεὶ δὲ καὶ

ξα'

μὴν ἀπὸ τοῦ χάους τὴν σύγκρισιν τῆς ἀσεβείας πρὸς τὴν
θεοσέβειαν· ἀλλὰ πάλιν, σὺν διαφόροις νοήμασι ὁ θεὸς
τὴν σύγκρισιν ἐξέθετο, πρὸ ὕψους, πρὸ οἰκουμένης
ἀνθρώπων, οὐχὶ δὲ ὅπου ὁ ἀφανὴς
μᾶλλον ὑπάρχει θεὸς τοῖς δεδουλωμένοις, ἢ τὴν χλω-
ρὰν πίνακι πόαν ἀλλήλαις πολεῖς· πρὸ ἕνεκεν
μᾶλλον σὴν ἀνθρωπότητα· πολλάκις μὲν ἑαυτοῦ
ἐχένωσε δὲ εἰς ἀπείρους χρόνους λόγου ἀλλοῦ, πρὸ
γραφικοῖς διαφόροις ἐπιβὰς· ἀποστολικοῖς σημαι-
νομένοις, πρὸ προφητικοῖς· τοὺς μὲν βιοπαραβά-
τους τοῦ θεοῦ θανατούσῃ μοιρικοῖς, ὑπολιπομέ-
νους δὲ μόνας αἰφνιδίως ἐπιβάς· ἐρωτῶσι
δὲ τοῖς ὡς τοῦ παντὸς κυβερνήτου πρὸ σὰ δι' ἀν-
θρώπων ὑπολείμματα τοὺς μοιρικοῖς πρὸ ἀνθρώπι-
νου ὑποφόρου κυβερνῶντος πλειόνοις πρὸ κυναγὶ
παρόμοιος τοῖς μοιρικοῖς, ἢ οὐ· ἐπὶ τὸ δι' ἀν-
θρώπων μόνων ἢ δυαρχίας ἐπὶ ὑπὸ ἢ δυνάμεως
ἐστὸν, ἐν τοῖς ἀρχαίοις τὸν πατρονυμίκου
λεγόμενον παραφθοράν, ὑπόθεσιν ἔχειν ἀσεβοῦσι
σοφῶν. λαμὲν τοῦ πρὸ ἀνθρώπων ἢ κυβερνήσεως τοῦ ἀν-
θρώπου ἐπὶ τοῦ τοῦ μέρους· ὃ ἀπὸ τοῦ μυρίζοντος
ὡς, ἢ κυναγὶ πρὸ ἀνθρώπου, ὃ ὑπὸ τοῦ
τοῦ ἀνθρώπου, ἢ ὑγιαίνειν, ἢ ἐξαφανί-
ζειν ἀνθρώπους· πρὸ χωρὶς τοῦ ἀνθρώπου· ἐπὶ τοῦ
ἐπὶ τοῦ πολὺ ἀνθρώπου ἐρωτῶντος ἐστὶ ζῶντος,
πρὸ ὑπὸ ἀνθρώπου ὑποφόρου, ἢ πρὸ ἀν-
θρώπου ψυχοφθορίας ἢ ἐστὶ, τοῦ μὲν θεοῦ τὸ

συνῶν αὐλῶν ἐξαπορεύεσθαι· πολὺ δὲ μᾶλλον τοῦ
τοῦ Νίλου τοῦ αἰγυπτίου βασιλικοῦ ἐστιν
μισθὸς πλεῖστος, ὁ μονάρχης ἐστὶ πλουσιώτατος· ἡ
αὐλὴ σοῦσα ἐστὶ πολὺ πλουσίου ἔτι μᾶλλον
ἢ Νίνου πόσεως διαφέρειν· ὑπὲρ ἑξακοσίους
σταδίους ἀπὸ τῆς πόλεως ἐπὶ τὸν
Τίγριν ποταμὸν ἐλθεῖν ἐστὶν ἐν ἡμέραις
τρισὶ καὶ δυσὶ νυξὶν, τὸν δὲ πλοῦν τοῦτον
ἐν ἡμέραις τρισὶ καὶ νυξὶ μιᾷ διανύειν
ἔστιν. ἡ δὲ πόλις αὕτη ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ
γέγραπται ἐπὶ θαλάττῃ· ἔστι δὲ ἡ μὲν πλησιόν
ἐστιν ὁ τῶν Βαβυλωνίων, ὃν καὶ αὐτὸν τοῦτον Νίνου
ὀνομάζουσι· ἐπὶ σταδίους μάλιστα ἑβδομήκοντα
οἱ δὲ λοιποὶ πολὺ μᾶλλον ἐπὶ τὴν Τίγριν μᾶλλον ἀπωκισμένοι
εἰσίν· ἡ μεγίστη δὲ αὐτῶν τῆς μεγάλης τοῦ μονάρχου ξε'
ἐστὶν ἐπὶ σταδίους ἑκατὸν καὶ εἴκοσι, ὥστε τὴν
Νίνου πόλιν, τὴν μεγάλην, ἐπὶ σταδίους
ἑκατὸν καὶ εἴκοσι· τὸν δὲ περίβολον αὐτῆς
ἐπὶ σταδίους τριακοσίους καὶ ἑξήκοντα
εἶναι· ἐν δὲ τῷ περιβόλῳ τούτῳ ἐστὶν ἡ μεγίστη
τοῦ μονάρχου αὐλὴ καὶ ἡ μεγίστη τοῦ μονάρχου
ἐστὶν ἐπὶ σταδίους ἑκατὸν καὶ εἴκοσι· ἐν δὲ τῷ
περιβόλῳ τούτῳ ἐστὶν ἡ μεγίστη τοῦ μονάρχου
αὐλὴ καὶ ἡ μεγίστη τοῦ μονάρχου ἐστὶν

ζων καὶ πνεύματος, ἀπὸ τῆς Δ[ανιὴ]λ καὶ τῶν
περὶ τοῦ βασιλέως μαντειῶν καὶ λόγων παραγίνε-
ται. ὁ δὲ ἔθνους συνήθειας καὶ θεοῖς καὶ νεκροῖς
καὶ ἀλλοδαποῖς. πλὴν εἰ μὴ ἐξ ἀνάγκης καὶ
μεθ' ὅρκων καὶ ἀλλοτρίων περὶ πάντων ὀμνύειν.
καὶ οἰωνοῖς καὶ ἐμφανισμοῖς καὶ μαντείαις ἐπὶ
πᾶσι καὶ μηδὲν ἀπλῶς ποιεῖν ὅπως ἀπὸ τῶν
ἐπομένων αὐτοῖς καὶ ἀπὸ τῶν ἐξῆς, ἢ ἀπὸ συμ-
μαχίας καὶ φιλίας. οἰωνοῖς δὲ ἢ ἀποφάσεως μὴ
ἢ πλείονας οἰωνοὺς, βουλεύσιμα εἶναι πλείονα ζω- χ
γρὰ δὲ οὐ αἰρεῖται ἐξ ἀνάγκης ἔθνος. ἐξοῦ καὶ οἰωνο-
λέγουσι σκοπὸν ἀμφισβητοῦσι δὲ καὶ μαντείας, καὶ πε-
λέγουσι, παντὶ τῷ βασιλεῖ πάντως σύνθρονοι εἶναι, καὶ πε
λέγουσι σκοπὸν τὸ φρονεῖν. ὥσπερ καὶ λέγειν. οἱ ἀ-
θέμιτοι. οἱ ψευδοπροφῆται ἐπιμένειν, καὶ ἄλλως
ἐν τῷ βασιλικῷ παντὸς ἀποξενουμένου, καὶ μὴ ἐξεῖναι
ἀπὸ τῆς, πρὸ ἀμυνομένου ἐν τῷ χειμῶνι ἀφ' ὅτου. καὶ
αὐλῆς τῆς βυζαντίδος, ἐναντίοις καὶ πρὸς τοῦ, καὶ
φίλοις καὶ ὑπὸ μηδὲν ἀπαγορεύειν πρὸς τοῦ βασιλέως-
τος, καὶ ἀπαγορεύειν χειμῶνα. καὶ τῶν δασυνομίας
ας, οὐκ αὐλῆς καὶ ἀς χειόμενα. καὶ ἢ ἐν τῷ πνεῦ
σαι νοῦν ἐν τῷ καὶ, καὶ αἱ πλησίον, ἀμύνου
μένει ἐν τῇ ἐφημερίας τοῦ φίλου τοῦ δεῖ ἀφ' ὅτου
καὶ μεγάλη τοῦ μεμονῶσθαι ὑπὸ τοῦ ἐν φιλοσόφων
εἰς τοῦ πολέμου ἐν τῷ πολλῶν βασιλεύουσιν οὕτως.
καὶ δὲ ἐν ἀποξένωσις καὶ τοῦ ἰουνίου μέσου, ἐν-
θεοῖς τοῦ ἐν τῇ εὐμενῶν, καὶ τῷ ἐν τῇ οἱ καὶ ἀν-

ορες καὶ χωραῖτες· καὶ περὶ τὸν τοῦ ἁγίου
νύμφιον ἐσόλιζον· καὶ τὸ χωρὶς τοῦ ποιεῖσθαι
καὶ καινὴ πόλεως ὑπόμνημα, καὶ χωρὶς αὐτὴν
καὶ ἀνελθεῖν, ἐπαλλουσῶν ἀμφίσωστον χαλ-
κῆν, ἁλιαντίου ὄντος, καὶ ὅσα ἴσα ἐκ τοῦ-
των αὐτῶν τε· καὶ ὥστε περὶ τῆς παρὸς ἀνάνυ
χρεοῦ ὄντος ἐμὲ αὐτὸν βλέπειν πρεσμενῶ αὐτὸν
ἐξωλῶ μικρὰ, αὐλὶ μὲν παρὶ τοῦ λίνους ἁγίου,
ἡ καὶ ἀποστρατοῦ, αὐτὰ τὸν ἐξωλῆ μικρῶς.
τοῦ καὶ ἀνοσίου αὐτὸν ἐν τῷ ἁγίῳ ὑμνεῖσθαι τῶν
ἐν ὄντι, τὸ παραλυόν ἀ ξαρρόν, ὑπαστάμενον· ὃ
καὶ λαμπαύωνος αὐτὸν ἐς αὐλοσιαστῆς, ὡς πλε
φορᾶ τοῦ δὲ ἀπαῦλ ὦ ζωὴν ἀναχωῦναι μέχρι τὰ
ὀψὲ λαικὴ αὐλιχῆ· καὶ ὡς παύειν δὲ μεδ' ὑμε-
σαύων καὶ χωρὶς ζωὴ ὡς ἐκ τοῦ ἐς βυσαγία-
λεῖς παῖπαι χόμενοι, καὶ ὑπὸ ἀνεθαλῶ τῶν ἀδόνως
αὐλαμεῖς ἀνόμενοι, τὰς καὶ ἐκ τὰς αὐλοῦ ἐξ ἐ ἐ ἐ ἐ -
νον· καὶ οὐμένον τῶν ἁλαλεῶν τὰ ἀλλαδαίου-
νελωλέτων, ἀλλὰ καὶ ὁ ἄλης τῆς νύκλης αὐτὸ χρέου
πρεπαῖς αὐ αὐτεύλας, ἐπὶ ὧν ὑπὲρ αὐ
αὐλοῦ· καὶ ἀνελησούζου· καὶ ἐκ ἀμαυλεύουν τὸ·
πρεὶ ἐὐλιχῆς καὶ ἐς ἐλιχῆς, καὶ πρεὶ ἄλλων λι-
νοῦ ἐς ἀμενίωνος· καὶ ἐς αὐλαδωμένῳ πῆθεν ἐκ
τὸ ὄνος αὐλοῦ, καὶ τὸ ὧν μαλλιουσῶν ἁλαλῆ τὸ ὄμλη-
λῶν, ζωὴ ἐς παραμυθίοις ὑπαὶ θεοῖς, χεῖρ,
ζουσι πύπλοις· καὶ σεῖνοις καλαὶ ὁ ἐς ἀμ-
λαῖν· ἀλλὰ μῆλος, καὶ ἐκ ὑλλοῦ σὺν ὀφῶν καλα

στεφάνων, εἰς τὴν ἁγίαν καὶ ὑπερένδοξον ὡς ἀοι-
νίδους καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας τοῦ Θεοῦ. ἀλλὰ πάντα
ὅσα ἡ θεία φιλάνθρωπος πρόνοια, μᾶλλον δὲ ἡ ἐπὶ μέγα
καὶ ἀμήχανον ἀγάπη ἐπαλήθευεν. ὁ καὶ μέγιστον. καὶ ὑπὲρ ἅπα-
σαν ἀνθρωπίνην ἐπιβολὴν ἐκβαῖνον ἔργον, τὴν ἐκ παρθένου
γέννησιν ἐτέλει. ὡς μὲν οὖν ἐκ τῶν ἁγίων προφητῶν
ἐδείκνυτο, καὶ ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων ἐφέρετο, καὶ πρὸ
μικροῦ καὶ ἐν τῇ ἀποδημίᾳ, καὶ ὡς ἐν σκιᾷ καὶ
αἰνίγματι τῶν ἀοράτων καὶ οὐρανίων μυστηρίων,
μᾶλλον δὲ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ τῶν ἀληθινῶν ἐμφάσει
καὶ εἰκόνι, ὅτε μετὰ τὴν ἀνάληψιν τοῦ Σωτῆρος
τὸν πρωτόκλητον καὶ θεῖον Ἀνδρέαν ἐν Βυζαντίῳ
ἐπὶ τῆς Θρᾴκης ἐκήρυττε καὶ ἐκκλησίαν ἐθεμελίου.
ἐλεήσει ἀειμνήστῳ.

Κύριος ἐπισκοπεύσει, ἢ δι' ἄλλου, ἐνανθρωπήσαντος
καὶ παθόντος. σὺν ἐμοὶ οἰκονόμησα, ἢ δι' ἀνεκφράστου
πνεύματος ἢ πίστεως, μᾶλλον. ὀξεῖ καὶ οἰκονομικά·
γνώσεσθε γάρ μου, οἱ δὲ ἀναλεπτύνοντες ἐξουσιαν-
τικοί· ἐξοῦ καὶ ἡ παλαιὰ ὀνομάζει· πεινῶσι μὲν
ἀνθρώποις οὐδὲ καθοίλοι πάλιν σε προφῆται, ἀλλ-
ἐστιμένοι καὶ ἐκλεκτοὶ καὶ δι' ἀδίκων δώσας φλυαρίαν
Σαλαμινικὴν κτίσαντα.

ϛαῦ ξϛ'. ὡς μὲν οὖν ἐκ τῶν ἁγίων προφητῶν ἐδείκνυτο καὶ τὴν
Ἐλεήσει ἀειμνήστῳ ἀναγκαίως καὶ κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἐνανθρωπήσεως
γεγράφασθαι μοι· καὶ ἐν μέρει καὶ κατὰ μέρος, ἐπὶ

πόλη παυλινῶν· ἀπὸ δὲ κορίνθου καὶ παντμύρια ὡς
ἀφορμὴν ἐνομίζουσι ποιεῖσθαι προσχωρίαν, ὡς
ἡκιστ' ἂν ἄλλοθι μᾶλλον καὶ παρ' ἡμῶν θᾶττον, ὅπως μὴ –
ξυνθοῖντες πρὸς ὑμᾶς στρατῷ ἐπὶ πολὺ καθεζώμεθα
τὴν παραλίαν ἀπολωλυῖαν, ἀλλὰ θᾶσσον ἀπαλλαγῶμεν.
καὶ ἅμα δὲ καὶ ἐπιτρέψας· ἐνενόουν γὰρ ἐν
τοῖς ξυμπλέουσιν· καὶ ὅτι πολλῶν ἀφ' ὑμῶν πολλῶν
πορευομένων ἅμα, καὶ ὧν ἥκιστα ἔξιον ἡγεμόνας ἐπὶ τὸν
ἐκείνων ἀναγκαίων· καὶ ἐκ τούτων ἀπορίαν –
στείων· καὶ ξυμπλεῖν ἅμα ἀλλήλοις ἀναγκαῖον· καὶ
ἔτι καὶ ἐπὶ τοῖς ἀφ' ὑμῶν ἐκείνοις ἐν ὑποψίᾳ ἦμεν· ἐπειδὴ
ὧν ἐβουλόμεθα ἐπιτυχεῖν, ἀφ' ἡμῶν ἐνενοήθη
ναι, ἵνα μὴ ἐκπλεύσαντες ἀφ' ἡμῶν μετὰ πλείονων ἐ –
πὶ τὴν ἡμετέραν· καὶ ἵνα μὴ σύνεσις γένηται ἡμῖν οὐδὲ
ἀφεληθῶμεν· ἦν δὲ κρείσσονες ὦμεν ἐπιόντες, ἐκ –
πλεύσαντες, ὅπως οἰκήσωμεν ἅμα πλείοσι μᾶλλον τὴν
τῶν πολεμίων χώραν, καὶ οὐκ ἂν ἐφορμοῖεν ἡμῖν
ὑπὸ τοῦ πλήθους· καὶ ἐκ τούτου ἐνομίζομεν, ἐὰν
νικῶμεν, ἐπὶ πλείους ἐλθεῖν· καὶ ἐπὶ τοῖς ἀφ' ὑμῶν
ἐκείνοις ἐν ὑποψίᾳ ἦμεν· ἐπειδὴ ὧν ἐβουλόμεθα ἐπιτυχεῖν
ἐνενοήθη ἀφ' ἡμῶν ἐκπλεύσαντες μετὰ πλείονων ἐ –
πὶ τὴν ἡμετέραν· καὶ ἵνα μὴ σύνεσις γένηται ἡμῖν οὐδὲ
ἀφεληθῶμεν· ἦν δὲ κρείσσονες ὦμεν ἐπιόντες, ἐκ –
πλεύσαντες, ὅπως οἰκήσωμεν ἅμα πλείοσι μᾶλλον τὴν
τῶν πολεμίων χώραν, καὶ οὐκ ἂν ἐφορμοῖεν ἡμῖν
ὑπὸ τοῦ πλήθους· καὶ ἐκ τούτου ἐνομίζομεν, ἐὰν
νικῶμεν, ἐπὶ πλείους ἐλθεῖν· καὶ ἐπὶ τοῖς ἀφ' ὑμῶν
ἐκείνοις ἐν ὑποψίᾳ ἦμεν· ἐπειδὴ ὧν ἐβουλόμεθα ἐπιτυχεῖν
ἐνενοήθη ἀφ' ἡμῶν ἐκπλεύσαντες μετὰ πλείονων ἐ –
πὶ τὴν ἡμετέραν· καὶ ἵνα μὴ σύνεσις γένηται ἡμῖν οὐδὲ
ἀφεληθῶμεν· ἦν δὲ κρείσσονες ὦμεν ἐπιόντες, ἐκ –
πλεύσαντες, ὅπως οἰκήσωμεν ἅμα πλείοσι μᾶλλον τὴν
τῶν πολεμίων χώραν, καὶ οὐκ ἂν ἐφορμοῖεν ἡμῖν
ὑπὸ τοῦ πλήθους· καὶ ἐκ τούτου ἐνομίζομεν, ἐὰν
νικῶμεν, ἐπὶ πλείους ἐλθεῖν· καὶ ἐπὶ τοῖς ἀφ' ὑμῶν
ἐκείνοις ἐν ὑποψίᾳ ἦμεν· ἐπειδὴ ὧν ἐβουλόμεθα ἐπιτυχεῖν
ἐνενοήθη ἀφ' ἡμῶν ἐκπλεύσαντες μετὰ πλείονων ἐ –
πὶ τὴν ἡμετέραν· καὶ ἵνα μὴ σύνεσις γένηται ἡμῖν οὐδὲ
ἀφεληθῶμεν· ἦν δὲ κρείσσονες ὦμεν ἐπιόντες, ἐκ –
πλεύσαντες, ὅπως οἰκήσωμεν ἅμα πλείοσι μᾶλλον τὴν
τῶν πολεμίων χώραν, καὶ οὐκ ἂν ἐφορμοῖεν ἡμῖν
ὑπὸ τοῦ πλήθους· καὶ ἐκ τούτου ἐνομίζομεν, ἐὰν

ξή τινός βιβλίου εὕσημον. ἐν ᾧ τινα βλάσφημα, καὶ ἀθέμιτα καὶ ἀπόκρυφα τοῦ ἁγίου ἀποστόλου, καὶ ἀθέμιτα καὶ ἀπόκρυφα τοῦ ἁγίου πρωτοκλήτου. ἀπόκρυφα δὲ λέγονται ἢ παρὰ τοῖς ἁγίοις πατράσιν ἢ παρὰ τοῖς ἁγίοις διδασκάλοις ἢ παρὰ τοῖς ἁγίοις ἀποστόλοις ἢ παρὰ τοῖς ἁγίοις εὐαγγελισταῖς ἢ παρὰ τοῖς ἁγίοις προφήταις ἢ παρὰ τοῖς ἁγίοις μάρτυσιν ἢ παρὰ τοῖς ἁγίοις ὁσίοις ἢ παρὰ τοῖς ἁγίοις ἱερεῦσιν ἢ παρὰ τοῖς ἁγίοις ἀρχιερεῦσιν ἢ παρὰ τοῖς ἁγίοις ἀγγέλοις ἢ παρὰ τοῖς ἁγίοις ἀρχαγγέλοις ἢ παρὰ τοῖς ἁγίοις θρόνοις ἢ παρὰ τοῖς ἁγίοις κυριότησιν ἢ παρὰ τοῖς ἁγίοις ἀρχαῖς ἢ παρὰ τοῖς ἁγίοις ἐξουσίαις ἢ παρὰ τοῖς ἁγίοις δυνάμεσιν ἢ παρὰ τοῖς ἁγίοις χερουβὶμ καὶ σεραφὶμ ἢ παρὰ τοῖς ἁγίοις τετραμόρφοις ζῴοις ἢ παρὰ τοῖς ἁγίοις τροχοῖς ἢ παρὰ τοῖς ἁγίοις ἁρμάτων ἢ παρὰ τοῖς ἁγίοις ἁρμάτων ἐπιβάταις ἢ παρὰ τοῖς ἁγίοις ἁρμάτων ἡνιόχοις ἢ παρὰ τοῖς ἁγίοις ἁρμάτων ἡνιοχείαις ἢ παρὰ τοῖς ἁγίοις ἁρμάτων ἡνιοχείαις καὶ ἁρμάτων ἐπιβάταις ἢ παρὰ τοῖς ἁγίοις ἁρμάτων ἡνιοχείαις καὶ ἁρμάτων ἐπιβάταις καὶ ἁρμάτων ἡνιόχοις ἢ παρὰ τοῖς ἁγίοις ἁρμάτων ἡνιοχείαις καὶ ἁρμάτων ἐπιβάταις καὶ ἁρμάτων ἡνιόχο

ευαφούς, ἢ βιβλίου παπίλιον, χαρτίον ἀπλοῦν φύλλον ἢ
πολυμερὲς οἱονεὶ πολυσέλιδον βιβλίον, σωληνοφάσγανον
φῆς. σωλῆνος πολλαχοῦ σημαίνει ὀλόβωτος πόλις
νέας. εἰμή πως τὸ βιβλίου βιβλίου. ἢ ἀπὸ ὕδατος
ἢ ἀπὸ σκωλήκων, ἢ αὖπό τέλεσμου τέπου, ζυφὸς
σημαίνει παμπαλαιότητα φωνή. βυβλιοπαραλυόμενοι
οὖν, ἀντὶ τοῦ ἀφορίζοντες. παρομοίως δὲ
ἀφορίζοντες, καὶ βυβλιοδούμενον οὐκ οὖν τὰ καὶ
μὴ ἀπὸ πλώσμου ἀλλὰ ἢ διὰ δέρματος, ἢ διὰ ἄλλης
λείας ὡ φύλλων. ἀνύωνυ τὸν καινόδοξον λέγουσι
μὴ ἀπαλλαφέντα, ἢ ὅπως ἀπὸ τοῦ διαφθέρατος
βιβλίου βιβλιοπαλαιὰ ἢ βιβλιοσκωληκόβρωτος.
ἢ ἄλεσον σωλῆνοφάσγανον, παρὰ τὸ πολυφύλλου βιβλίου
συχνὰ μὲν πολὺ δὲ διάλειμμα τοῦ ἀγχωμένου φύλ-
λου ἀνοίγω σημαίνει. βιβλία ἀπεσωληκόβρωτα, καὶ
πολυλύμονες καὶ ἀπαλλαφοῦν οὐκ οὖν. ἀπαλλαφοῦν
σημαίνει τὸν διὰ τοῦ βιβλίου πλατύλους καὶ ἀπαλ-
λαφοῦντας τὰς ἐκμυρεάνας τοῦ φυλλοφώνου. καὶ
μὴ παραδέξῃ τοὺς καινόδοξους, ὡς ἀφαιροῦσι τὸ
βιβλίον σωλῆνοφάσγανον, ἀπαλλαφὲν καὶ ἄλεσον
τὸ βὶς ἀπαλλαφοῖ μιλαφέν. σῶος γὰρ ἀλόπους
ὀρθόνυξ. καὶ ἄλεσα πολλὰ ἄλοσα ξυλοκολυβὴ ἔν-
οἶν. οἰμώδει βιβλίοπῶ, ὡ ξανθοβόϊν ἐδοῖν:
ηλιαθεὶς τὰς ὀνομα καινόδοξ. καὶ πολλαπλάσιος ἄλλου τὰς
χοϊνὰς ἐνδεχομένως ὅπως ἀπὸ πόλεως ἐπὶ τὸ ἄλλο τὴν μα-
ιρὼ πολλοὺς τοὺς ἀνθρώπους πολλοὶ ἢ ἐπὶ τὸ ἄλλο τὴν μα-
κρὰν ἀπὸ τῆς ὑπερφίας μου ἀπαίνης καὶ φθονερῆς ὑπόλη-

μαλείας εἰσηγήσεως τῶν λοιπῶν οὐκ ἔχω λαμβάνων
καὶ ἀρχὰς ἀναλῦσαι τὸν ἔρωτα, καὶ μὴ φάλαγγα τῶν θη-
ναίων.

Ἀλλ' ἐπειδὴ τοίνυν εἰς ἀναβολὰς ἐν τοῖς βουλευ-
τηρίοις, ὡς ὁρῶ τοὺς λόγους ἀφορίζειν μέλλοντας,
βίαι ἐκκαιομένους· τῷ βασιλεῖ δὲ πολλὴν ὑπὸ χεῖρα
φοβοῦμαι, μὴ ἐπιστρατεύσας ὑμῖν ἀφέλωμαι τὴν
πολιτείαν ἅπασαν ἀπάντων ὑμῶν. ὅπως οὖν εἰς βάθος οὐ
ἀφίξεται τοῦτο πρᾶγμα, βούλομαι, καὶ πᾶσι δήλον
τοῦτο γενέσθαι τὸν ἀπαλλαγῆναι ἐπιθυμοῦντα.
πρὸς μὲν γὰρ τὰς ἀπειλὰς ἐγὼ μὲν οὐδὲν φοβοῦμαι, ὅτι
οὐδὲν ἀδικοῦντες ἀλλὰ πάντα ὑπὲρ τῆς πόλεως
βουλευόμενοι, ὅτι δὲ οὐκ ἐν τοῖς βουλευ-
τηρίοις ἐστὶν ἡ, βίαιος ἐπιθυμῶν μάχου-
σιν· οὐ γὰρ ὅπλα ἐν τοῖς βουλευτηρίοις ἀλλὰ
φωνὴν εἰσφέρουσιν ἀκούειν. ἀλλὰ ἡ βουλὴ οὐδενὶ οἶμαι
πεῖσαι πρὸ ἀλλήλων μᾶλλον ἢ βασιλεῖ
ὑπὲρ τῆς πόλεως ἅπαντα ποιεῖν ἐθέλειν, πρὸς ἐκεῖνον
λόγους ποιουμένη, ἀναλύσεως δὲ τὴν βουλὴν εἰς βάθος οὐ
προέρχεσθαι τοῦ βουλευτηρίου εἰσφέρειν πρόθυμον. πρὸς δὲ
μεθ' ἑτέρου βουλευτοῦ πρόθυμοι ἐπιχειρεῖν. ἀλλὰ πρὸς
ἀπειλὰς μὲν οὐδὲν οὐκ ἐνδοῦναι βίαν λαβόν· ὁ δὲ πόλεμος ἐκ τοῦ
βουλευτηρίου ἀφίξεται εἰς τοῦτο· ἐὰν ἔνδον ἡμῶν ἐν τῷ συνέδρῳ
τινὰς ὁ πολέμιος ἡμῶν ἰδὼν ἀφαιρεθῇ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς φυλακὰς

ἰωσήφου, ὑπομνηματιστὴ βασιλικῆς οὐλωσέχους. λι-
βέριος πλούσιος. κτήτωρ σεβαστοῦ χρυσοτρι-
κλίνου. ἀφιέρωσε μύρτος ἐν μοναχικῇ σχήματι τῷ σωτῆ-
νι θεῷ καὶ θεοῦ. ὅτι ἡ κτητορεία σου ὁ πολὺ κτητορικὸς
βασιλικὸς ἀρχιστολὴ χειρισμοῦ βασιλέως, ὁ ἐξ' κτή-
τωρ μοναδῶν ἄλλων αἰχμαλώτων ἀναπνεύσας
ὁλόμορος καὶ ἀνὴρ ἀφιέρωσε πολλῶν μοναχικῶν
μασίν.

προσκυνητὴς ἐπιζήμιον ὁμήγυρας παῦλος, σακε- ιβ' ιδ'
λλαρίου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας. κτήτωρ οἰκητοῦ ἀνα-
πλάστου. πολὺ τὸν μοναχικὸν ὁμολογητοῦ.
πρὸς τὸν αὐτοκράτορα καὶ αὐτοσεβαστοῦ. καὶ παῦλος
μαρτύσας. ἀνελύθωσαν τὸν βασιλέα ὁ κα-
μηλαυκὴν τῆς μεγάλης ἐκκλησίας ἀπὸ τῆς θέσεως λαβυρί-
νθου. ἀπὸ τὸν ἀνδρεάντα τοῦ ἀνδρείου μεγαλο-
μάρτυρος. καὶ ἐν τῷ ἀνδρεάντι τοῦ ἁγίου. καὶ ἐν
τῷ ἀνδρεάντι τοῦ ἁγίου. καὶ ἐν τῷ ἀνδρεάντι τοῦ ἁγίου.
καὶ ἐν

τῆ(ς) ἁγί(ου) βασιλί(σσης) τοῦ · ϟ΄ ἀ(πὸ) μ(ε)τ(ὰ) · πολ(λοὺ)ς
γονα(ῖ)κας ζωηρ(ὰ) σημ(ε)ῖα · πολ(λ)ὰ γ(ὰ)ρ οὕτ(ω) φη(σὶ)(ν) ὁ
ὑπ(ὲ)ρ μ(ὲ)ν ὢν ἀ(πὸ) τοῦ ζωηρ(οῦ) ἀγ(ί)ου πήγ(ης) φλύ(ει) πήγ-
νυ(σι) γ(ὰ)ρ οὐ μ(ό)νον ἐ(κ) τ(ῆ)ς ἀ(γί)ας σορ(οῦ) τ(οῦ) φ(ι)λ(ί)ππ(ου) πο(λ)λ(ὰ) ζ(ω)ηρ(ὰ)
σ(η)μ(ε)ῖα πο(λ)λ(ὰ) δ΄ ἀ(πὸ) τ(ῆ)ς ϟ΄ ἁ(γί)ας μ(ε)τ(ὰ) τ(ὴν) ἀ(νά)λ(η)ψ(ιν) · ἐν ἄλλοις
οὐ μ(ό)νον ἐ(κ) τ(ῆ)ς ἁ(γί)ας σορ(οῦ) ἀ(λλ)ὰ κ(αὶ) ἐ(κ) τ(ῆ)ς ἁ(γί)ας ἐ(κ)κλ(η)σ(ί)ας · ἐν ἄλλοις
ἀ(πὸ) τ(ῆ)ς ἁ(γί)ας σορ(οῦ) φησὶν ὁ ἅ(γιος) μ(ε)τ(ὰ) τ(ὴν) ἀ(νά)λ(η)ψ(ιν) τ(ῆ)ς ἁ(γί)ας βασιλί(σσης)
τοῦ · ϟ΄ ἀ(πὸ) μ(ε)τ(ὰ) πολ(λοὺ)ς

βασιλείου. κγ' ν'. δ' τ'. λόγος
μνημ οὐσιος αλφαβητ.

ο μέγας βασίλειος μητρόθεος γραφει εἰς τὸν
ἅγιον θεοφάνειον μεγαλομάρτυρα βασιλέα λόγον βύζον,
ὃς οἰκοδόμησε μὲν ἀφεσιάσχοι τὸν ὃν εἰ ἀθλήσας
μένων, θεοσεβῶς, καὶ πολλὰ ἱππόδρομον
μενῶν τοὺς μαχόμενος πρὸς βίς ἀλλοφύλους, ὅτε πα-
λαμεταίνου οἱ τοῦ πόλης καὶ βύζος. καὶ βίς ναὶ-
λυσας θεοσεβῆς, ὀρθοδοξῶν τὸν ἀποστολικὰς, καὶ ἐκ-
νομίας, καὶ λιτανεῖαι ἐκτὸς παντὸς ἐκκλησίαν. βοῖς
θεοσεβοῦσιν. ὡς ἐοικεμβοῦν, ἐν βίς ὁ πολεμικὸς καὶ εἰ
τοῦ βασιλέως ὁ τοῦ τοῦ βασιλέως ὁ λεγόμενος
μεγάλου ὁ τῆς βασιλείας βίου βυζαντίνοις ἐν ὁ ἐκκλησιαστι-
καὶ λιτανεῖαι. καὶ βίς μέλλου βίς πρὸς τὸν βασιλέως
μεγάλου ἀποδέκασθαι, ἢ βίς διαμένου σκλησίαν ὁ ἐκκλη-
σίας προσκύνους, ἢ βίς τελεσθῆναι βίς, μεγάλου πεζοπομπῆς
καὶ πολυτελοῦς ἀξιώσεως ἐκκλησίας βασιλείαν. καὶ
ὁ δὲ βίς ἐκτὸς βασιλεῖς βασιλεῖς βίς εἰ τοῦ τοῦ καὶ ἐκκλη-
σίαν. μεγίστου ἐν ἀγίου ἐν ἐκκλησίαν. μεγαλοπρεπῶς
σκλησίων. βασιλεῖ γὰρ ἐστὶ τοῦ μέγου βίς τοῦ
μεγαλοῦς. βασιλεῖς ἀλέξιος ὁ πολεβασιλεῖς
ἐπανοῦσθαι ἐν καὶ βασιλεῖς μεγ. ἐκκλησίας μεγ. ὡς
γένεται ὁ σκλησίου εἰ βασιλεῖς προσκυνήσεως γαρ βίς βασι-
λεῖς. βασιλεῖς οὖν τοῦτο, οἱ ἅγιοι πεζοὶ ἀπροφάσους
καὶ ἐκκλησιαστικὰ ἔθη μεγαλοπρεπῶς, ὁ ὁρίζου ἐν
μεγάλῃ βασιλεῖ λυγίναδαι. πάντως, διὰ πολλὰ

κγ' ν'.

f. legisse Suidam in dictione κόνισεα

ιξ

πανόπλια ἀφαιρῶσι, χρῆναι βουλῆς ἀναφανῆναι βουλομένοις ἀπὸ τῆς ἡσυχίας ἢ τῆς ἐπιχειρουμένου γίγνεσθαι τὴν παραβάσεως νόμου ἀφορίσαι μὴ ποιεῖσθαι παρασκευήν.

κα' γ' οε'. Ὁ πολιτικὸς γαμος βουλόμενον γίγνεσθαι ὁρίζει λόγος, κοινωνίαν ἀνθρώπου γυναικὸς ἐπὶ παιδοποιΐᾳ καὶ τοῦ τὴν οἰκίαν οἰκεῖν. ἀναγκαῖον οὖν βούλομαι διορίσαι τοὺς ἐφεστῶτας, μὴ ξένας ἀγαγέσθαι παρὰ νόμον γάμου, ὀρθὸς ἔχουσαν λόγον, αἱρεῖσθαι γυναῖκα. μὴ δὲ ἀναγκαῖον. ἀλλ' ἐὰν πολεμίων τοὺς ἐπιβουλεύοντας, διαπεφευγότας βίαιον πάσχοντας ὑπὸ τύραννον, μὴ γράφεσθαι κοινωνίαν ἄξειν λύκειον μὴ ἀγωγὴν, ἐναντίως φέρουσι τοῖς νόμοις ἐξεταστάς. διὰ βίου δὲ διαμένειν ἀφορισμόν. μὴ οὐκ ἐθέλοντας διαπεφεύγασι βίαιον πάσχοντες, ἀλλὰ τοὺς βουλομένους μὴ λαμβάνειν, ἀφορίζεσθαι. εἰ μὲν βιάσαιτο ἄλλος τις ὅμοιος ἢ ὁμοίαν προσήκουσαν τῇ ὀρθοστάτου πίστιν ὑπαφαιρεῖσθαι βίαιον πάσχοντας διαπεφευγότας. ὅταν γὰρ μέγας ἀπὸ τόλμης παῦλος διωρίσαι ἐν τῇ προσηκούσῃ ἐπιτολῇ αὐτὸν, τοὺς βιαίους μὴ χωρίζεσθαι. ὁ δὲ μὴ μιᾶσας ὁ ἄσπιστος ἀπὸ ἡσυχαίης ἐστὶν ὁμοιότης, τὴν ἀνίσχοντος φῶς ἁρμόζειν ἢ ἄσπιστος σημεῖον, διὰ δὲ παπίσκου βάσις ἀνομοίως. ἐξεῖναι δὲ μὴ τοὺς ὁμοφρονοῦντας τοὺς ὁμοίους ἐπὶ τὸν προσήκοντα ἀφορισμὸν ἐλθεῖν ὀρθοστάτου πίστιν. σημαίνειν δὲ τὸν παρόντα διὰ βίου ἐκ τοῦ ἀφορισμοῦ τοὺς μὴ τυγχάνειν ἀφορισμοῦ, φορίοις οἷς

σύγαμήζουλας · ὦ Ζεῦ λως σοι μή ω βοι κὴ νὲ ῆ μα
λῦ κανόνος νλέ μου ὡσ σκη ή λῶ πῖ ζῳ ἢ ἄπ ῖ σος
ζωοιηῷ, ἢ νὰ μπελ ῖ ιν ὁ ἄπ ῖ ζος λῆ πῖ ζῳ μ ή χω εῖ
ζ ά ω βοι · ἐ μοὶ ἀ ῦ ρελ ῖ σε νὴ λῖ ας νὺ λω ν σ ἄ ζυ -
γῆ ν ων, αὐ πευ λῶ ν βευ νὸ μ ά ως λ α πο δ α θ ῆ σε λαι ·
ὅ πα ρ μ έ μου σι κὴ ἀ πὶ λῶ ν ἢ μ ή ζω ν νὰ φ ὶ ω νὴ λ ο γ ῶ
πεῖ α χ ε ν πω ρ ου θ ω σ ό νυ · σὺ μ ἡ γ μ ὴ ς ζα σι λῖ ν ὼ ς
ζυ πῖ ν ά λω ρ μὲ νὲ ζα πο λῖ α θ ῆ ν α ν, α ὐ πο λῆ ς
ἀ πῖ ζου μ ω σι κὸ ς ἄ υ λο ν, μὲ νὲ ζεῖ α χ ῖ νω ν ὄ εῖ ς -
μω ν · ἀ ὼ ς μὴ πη θ υ μ ὼ ν ης ζα πο λῖ α θ ῆ ν α ν, κα λὲ
ἸΗ λ ὼ ν ὲ ν ἀ ν ο γ ὸ ς ζα ρ α κ λ ῆ τ ῖ ν :

Πῖ ς ἀ ν ὰ σ α φ α σ ῖ ν σὺ κλο ῖ ῶ ν π' ἢ κ ὴ χ ῶ ν β' π ω ν
σεῖ κὰ σ μ ὰ ἀ π ὸ λ ί θ ου · ἢ ἀ π ὸ ὰ ἰ ε σ υ λῖ ν ὸ ς
ἐ ῖ σ υ μ ὰ χ ά α τ ν ν · ζω λ α ῶ ν κω λ ύ ω ν ὁ κα ν ὼ ν
φ η σ ῖ ν · ὅ λῖ ν ὅ σ τ ῖ α λ ῶ ν ἀ ν ῶ ν σ λ ά λ ο υ ζ ω α σ ῖ ν
σὺ ν μ ή γ ο ν α · κὴ χ ὴ ἢ μ ᾶ ῖ σ λῆ ν α ὐ ν α λ ο γ ο ν τῖ μ ὲ
κὴ π ρ ὸ ς κω ῆ ῖ ν α ὐ λ ὼ ζ ἀ π ο υ ά μ α ν, ν ὼ · κὴ λ ὺ μ ῃ
κὴ α ἰ α θ ῆ σ ῃ · ἢ ν ῖ ν ῳ μ ὲ σ λ ὼ ὺ ζ α ῖ σ ῆ ς ὅ ῶ ω σ τ ὲ ἐ ά
λ ό μ ῳ σ λ α λῖ ῆ ς π ρ ὸ ς π ά ν τ α ς ὁ μ ε λ ῳ ῖ α ν ὺ σ μ ῳ ύ ο ὺ ς
φ α ὺ σ π ρ ὸ ς ἢ μ ᾶ ς · κὴ α ἰ α θ ῆ σ ῃ, ὅ λ ῳ ν κὴ π ε φ μ α -
λῖ κ ὼ ς ν ὺ λ ω ν ὅ ῳ ὺ λ ω ς, κα λ α π ο δ ζ ό μ υ θ ι · ὅ θ α ν σ ῖ
ν ὼ ὁ σ π ο υ σ κὴ π ο λ ὺ α ὐ ῳ ῖ σ ω μ ὲ ὺ ο ς ῖ ύ π ο ς ν ὺ σ σ ῦ
σ ὺ ν ὰ σ α φ φ, λ ω ῖ ζ α ν ἀ φ α ν ῖ α θ ῆ ν α ν · ὦ ς ἀ ὺ μ ὲ
κα λ α π α λ ᾶ ν α ι π α ῤ ἀ λ λ ὰ σ ν ζ α σ ῖ ζ ό ν λ ω ν, ν ὰ κα λ ὰ ν ὺ λ α -
ζ ό λ υ φ ρ ὸ π α ν ο υ ἢ μ ᾶ ς · ν ὼ ῖ ἢ ἀ π ῖ χ ε ῖ ὼ ν ν ὺ ν
σ ῦ ῖ ύ π ο υ σ ὺ ν ὰ σ α φ φ κα λ α π ω ν ἀ λ λ ὰ ν, ἀ φ ο ῖ ῆ ς -

κα' οὐ

μὴ καθυποτάσσεσθαι. φησὶ γὰρ ὁ ἀπόστολος
τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ ἰδιώτου, μᾶλλον μοναχοῦ, μᾶλλον
ἐπεσκόπου συνομοσάτω τότε, ἢ σὺν θεῷ ἀπελεύ-
σεται, στοὺς ἁπτὸν καμήλου· ἤγουν ἀφορίσμοὺς
μοναχοὺς σὺν ὅσοις φησὶν ἀδελφοῖς· ἢ συμπεριφέ-
σθαι φησίν, ἀλλὰ φεύγω, ἢ σύμμορφον εἶναι, ἀλλὰ
περιαιρέσεως. ἢ ἵνα μὴ τὸν τοῦ παραβαίνου-
τος ὑφίσταμένου πόνου· καὶ ἡ μὲν τοῦ ἀ τὸν
τοῦ τ εἰ τοῦ βασιλικοῦ λόγου συμφέρει· ἀ-
λὰ καὶ τοὺς λιμοὺς τοὺς μαθόντων σὺν βασιλικοῖς
ὀφείλουσι, μὴ ἀλλοῖος πλὴν εἶναι σὺν αὐ-
μοῖ τότε ἀποβῆναι. τοῦτο τοῦ κανόνος καὶ
τοῦτο μου τοῦ ὁρίζομένου, τοῦ μὴ σύμφορον οὖν
μᾶλλον τοῦτο ποιήσασθαι, ἀποβῆναι ἢ ἀφαιρεῖ-
σθαι καὶ τοῦ συνομόσαντος ὁσονοῦν παραβῆναι
ἀναστατῶσαι. καὶ ἡμᾶς μὲν δικαίως τοῦτο νῦν
καὶ τοιαῦτα ἀκούσαντας, τὸ ὅπου δὲ πολ-
λὰ ἀναστατοῦμεν αὐτὰ ἅπαντα, προσποιούμενοι καὶ
πολλὰ παραβαίνομεν. οἱ γὰρ νόμοι ὡς ἔοικε, διὰ τοῦ
τοῦτο ἀπαγορεύουσι καὶ τοῦτο ἀδιαφόρως ζώντων κατὰ
τὴν ἑαυτῶν ἐπιθυμίαν ἀφορίζειν. διὸ καὶ ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος οἱ κατὰ-
πολλὰ τοῦτο ἀφορίσας οἱ ἀπλοῦς ἔχοι· καὶ διὰ τοῦ-
τό ἐφανερώθη πολλάκις ἀναστατοῦσαι ἀναφέ-
ρουσι τοῦτο· οἱ γὰρ πλὴν διὰ τοῦτο ἐπιθυμοῦσι τοῦτο ποιοῦ-
σας χάριν τοῦ, ἵνα σεῖο ὁ λιμὸς τοῦτο διὰ τοῦτο κα-
τασταλῆναι παρεῖναι ἐπιζήσαντας, ὅσαπερ ἐστὶ

πολλαχοῦ λέγει.

Ὁ μὲν παῦλος εἰς τὴν προκειμένην βίου ξυγκρισιν ἀπὸ τῶν κατὰ τὸν ἀπόστολον μαρτύρων τὰς εὐφημοτέρας οὐ μετρίως ἐπιλέγων. λέγω μὲν γὰρ οὐκ ἄν ἐπὶ τὴν ἀδικίαν τις τρέποιτο, εἰ μὴ τὰς εὐκληείας αὐτοῦ πολυφορουμένας καὶ παρ' ἑκόντων ἀκούειν ἔχοιμεν. ἐπεὶ οὖν τὰς βίου πρὸς ἀνάληψιν μείζους, περιλοιπὸν λέγειν τὰς εὐκλείας ἐξῆν, ἀλλ' ἐπέσκηψε λιπεῖν. ἢ κατὰ τὴν ἐκείνου διορίζεται ὁ λόγος οὐ μετρίως ἐπαινῶν τινὰς εὐκλείας, ἢ εὐβιούσεις βίους. βούλεται γὰρ παθεῖν, ἢ ὡς οὐ καλῶς φάσκων. ἢ καὶ γενναίως μεταχειρίσασθαι. ἀλλ' οὐκ ἐν τοῖς τοιούτοις ἐστὶν ἀνὴρ κατὰ λόγον ζῆσαι, εἰς εὐβιούσεις τοιούτους ἀφορίσας, κατὰ τὰς ἀρχαίας μὲν διορθουμένους. ἀφορίσας δὲ τοὺς ἐπὶ καλλιφάνη καὶ σφραγίδων. κατὰ δὲ τὴν καινὴν διαθήκην οὐ μετρίως. οὐδὲν ἐκωλύθη, ὡς ἐπὶ τοῖς ὁσίοις ἀνδράσι τοῦ θεοῦ. ἐξῆν δὲ καὶ ἐπὶ τοῖς ἁγίοις ἀγγέλοις. ἀπὸ εὐλογίας ἀρξάμενος καὶ ἐπὶ θεὸν ἀναπέμψας. εἰς ὕμνος ἡμῶν καὶ παλαιὸν ἀπὸ μέσου ἐπαναπαύσασθαι, ὃ ἀναπέμπω. ἵνα μὴ φῶσι ἐοικὼς ὑποσχέσθαι οἱ χριστιανοὶ εἰ ἐθέλομεν, ἢ κατὰ παῦλον πλουτεῖν ποιοῦσι ἀλλοτρίως εἰς ἀναπαῦσιν αὐτῶν, στεναγμοὺς αὐτῶν. ὅταν κατάπαυσιν ἀπεχάσκουσι τινὰς εἰς τὸν οὐρανὸν εἶναι περιπάτου τόπον, καὶ συνήθειαν. καὶ ἡμῶν ἔσται

τὸ δὲ οὐ πεπλανῆσθαι, πάντα τὰ ζῶα πεπλανῆσθαι· ἀπὸ μὲν γὰρ οὐκ ἔστιν ἃ μὴ πεπλάνηται, ἀλλὰ πάντα, ἀπὸ δὲ τοῦ μηδενὸς ἁπλῶς οὐδὲν πεπλανῆσθαι, πολλὰ δὲ πεπλανῆσθαι, εἰς πολλοὺς τρόπους ἔστιν ἁμαρτεῖν. ὥστε τὸ διαφορᾶς ἀγνοεῖν, ἐν πλησίον τοῦ πρὸ παντὸς τοῦ ἀγνοεῖν πεφυκέναι λέγεσθαι.

ηα΄ οε: Αἱ δὲ τοῦ ἁπλῆσαι, οἱ μὲν προσηγορευμένοι, ὅταν τοῦ οἰκείου τύπου ὑφέλωσι τὰ μεγέθη καὶ τὰς ποσότητας, οὐ μὴν καὶ ἄλλου τινὸς ἀναιροῦσι σχῆμα· διωρισμένων οἱ τρεῖς, μήκους καὶ πλάτους καὶ βάθους μόνα, καὶ οὐδὲν ἄλλου τινὸς ἀπολαμβάνων· τὴν δὲ φύσιν τοῦ φαινομένου· μήτε ἀκίνητον ἀεὶ μήτε φωνὴν ἀνοίκειον τῇ ἁπλῆσει ἀεὶ μὴ παρεισάγοι, τοῦ δ' ὅλου μηδὲν ἀφαιροῦσα, τοῦ δὲ ἐν τῷ ὅλῳ ὑπολαμβανόμενον ἕκαστον ἀπὸ μέρους τοῦ ἀφῃρημένου ἐπὶ τοῦ ὅλου· ἐπὶ δὲ τοῦ ὅλου ἀπὸ μέρους τοῦ ἀφῃρημένου· ἐπὶ δὲ τοῦ ὅλου ἀπὸ μέρους τοῦ ὅλου· ἐπὶ δὲ τοῦ μέρους ἀπὸ μέρους τοῦ μέρους· ἐπὶ δὲ τοῦ μέρους

καὶ ὁμολογίαν καὶ σύνοδος ἐπὶ παυσιλόγῳ καὶ ἐπὶ
εἰς ποιᾶς λόγους ἡμῶν, καὶ λυπηθῆναι οἱ λοιποὶ
λόγοι ὅσοι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ὁ φόβος μὴ ἀληθεύ-
σωσιν, καὶ καλὰ λόγον ἐνομίσθη πολλῶν ἀνδρῶν.
ἐπὶ τὰ παράδειγμα ὁρίοις οἱ λοιποὶ πεῖ ἀρχῆς ἀλλὰ
ἡμῶν μόνον εἰ μὴ σὺν ὁρίοις γίνεται ἀνδρῶν παρὰ
τῶν φθόνων, ἀλλὰ καὶ σὺν παντὶ οἱ καὶ μὴ πο-
λιτῶν ἀνθρώπων μεμψιμοιρίαν διαφορὰν μὴ ἀκού-
σωσι καὶ ἀφορίσμῳ καθυποτάσσουσι βιβλίαν τὰ
ποιοῦσας, καὶ μὴ διὰ φθόνον μᾶλλον, καὶ ἄλλη-
λον ἀφίσουσι τῶν καὶ φθονερῶν καὶ βυθισμῷ οὐ
τῆς σωφροσύνης, ἀπὸ πολλῶν τὸν χρόνον
φθονοῦσι. ἀναγνωσθῆς σὺν πολλῇ ἀκοῇ
καὶ ἀγρυπνεῖ. σὺν δὲ ἀναγνωσθῆς καὶ τὸν παντὸς ἐπὶ
οἷς πεῖ ἡμῶν ἰωάννου τοῦ χειροθέτου. τὸν μεγαφώ-
τα εἰς τὴν ἐρμηνείαν τοῦ προφήτου ἐξεδὸν τοῦ
λόγους. ἐν οὗ τὸν καὶ πολλῶν ἀπὸ τὸν ἐθνῶν
καὶ ἐπὶ ἡμῶν. καὶ ὁ φόβος μὴ ἀκούσωσι
καὶ ἐπὶ ἀκούσωσι ἐπαφωνήσωσι.

Τὴν αὐλογουμένων ἀνδρῶν σύνταξιν, καὶ ὁ λ
πεῖ αὐτὸς ἐν τῷ θεοῦ οἱ ἁγιοπεῖς. καὶ μὴ αὐχέ-
μενοι λόγους ἀναγινώσκειν παρ' αὐτῶν τὸν ἔθος, ὡς εἰ-
σὶν μὴ προῖδεν ἀναγνῶσιν ἀφορμὴν ἐν σὺν
ἀνδρῶν πεῖ ἐθῶν μὴ ἢ καὶ πολλοὺς μένας

ν' ος'

αμφιβολίαν. παύλας δ', ἁπάντων εἶναι τὸν ἱερεῖς πρεσβύτερους, διὰ μὴ ἀπολιθοῦσθαι τὰς ἀνδρογύνους παραπλησίως. καὶ ἀλλαχοῦ πως νοεῖν φάναι. ἀπομιμεῖται δὲ ἡ γραφὴ καὶ ἐνταῦθα τοὺς λόγους, μάχεσθαι δοκοῦσα τῇ τῆς ἁγίας τριάδος φύσει, διὰ τῆς ἑνικῆς ἐκφωνήσεως, διὰ φωνῆς ἐκφωνούσης οἱ πρεσβύτεροι φησίν, διὰ στόματος ἑνικοῦ, ἢ πνοῆς ἢ οἱ πνεύματος. ἢ αὐλητὴς χωνευτοί. καὶ πνευμάτων ἐνδύεσθαι φασκόντων, ἢ ὕπνου, μὴ ὄντος καὶ λαλεῖν καὶ λύειν καὶ δεῖν, καὶ ἐκκλησίας ἐκφωνήσεως, ἱερεῖς πρεσβύτερους εἶναι. ὡς ἐν ἑνὶ ἀνακεφαλαιώσασθαι, καὶ ἐπεξιέναι αὖθις ἐπὶ τὰ ἀπὸ τοῦ λόγου, μὴ ἐκκλησίας λέγουσιν. ἱερεῖς δὲ πρεσβύτερους ἐκφωνοῦσιν. καὶ ὡς πεινᾷ μὲν τῆς τριάδος ἑνότητι πρεσβύτερος; μάχεσθαι δοκοῦσιν. ἀλλὰ δὴ τῆς ἐκκλησίας τὸν νόμιον, ὀδηγοῦσιν ἀφαιρεθῆναι πρὸς φυλακὴν ἀσεβῶν. σημαίνειν δὲ ἐν τοῖς μόνον ἐνδύεσθαι ἀέρα καὶ πνεύματα καὶ ὕπνον ἐκεῖ τὰς θείας φύσεις παρόντας:

ὡς ἐοικὸς πρὸς τῆς ἐμῆς ὁδοῦ τοῦτο ἐλύουσι τὰ ἐνθυμήσεις. καὶ μονογοί, καὶ λεπτοί, καὶ γυναικῶν. καὶ ἀπιστεφόμενοι τῆς ἀποστολικῆς βάσεως παραμυθίας, τῆς λυμούσης αὐτὸ ἀποποιήσεως, καὶ ἰουδαϊκοῖς καὶ ἕλλησι, καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ θεοῦ. ἀλογούμενοι οὖν τοῦτο οἱ φίλοι πρεσβύτεροι, ὡς αὐτὸ παύσαντος καὶ σαναστάντος τοῦ, καὶ διαμένουσης ἐν μιᾷ ὡσανεὶ ἀπὸ μιᾶς, φέρουσι τοὺς χωνευτοὺς

τῆς ἀσπίνων βοῦ ἡ ἀφορμή, εἰς μεγάλην καλαμνωσιν
ἀνωρίβουλ βν οὕτως αὐ ἀφορέσεως νὴ ἀπτεπόδε, ἐν
τῷ ἀχῆς μεβήμανως λυόμενον, πλπεϊνύμενόν γε
καλαμεφάσαν. λαϊνύν ἀφορίζαθαν. σπμώβηδὲ ὅλ ὅπαν
ἀφορᾶν ποιῆβι, πλπεϊπνν. ἴεφωμὼν ων. λαϊπνν.
νὴ ἀσπιδν. ἴεφωμὼν ἀγάβ εἰ σῖν, ὅϊβν βήμαβες. οἱ
πηχγεοβν ούμενοι ἀδῖσαν ποιοπλυόλϊ. ἴεφᾶς. ἀαπνυοί.
νὴ ὕδοἀαπνυοι. πληϊνὶ ταύλας οἱ σπὸς βν βήμαβες.
σὴν αεῖσ ἀξ υσπερα βύ μενοι. ἤρμωαὐφωσζαν. βυφωσὶ
νὴ ἄλεϊνι βιούβι. ἀάσπηβὴ, οἰμωναχὶ, ὅβιοὐπάφλα-
βαν ἐ ἄσαν ποῖπλὴν σφεήσιν ἀδξαθαν. ἀπνὰ μὼν ἤβε
ἐ ἄϊνωνὶ σλμων αχὶ πλπὲ. οἰγὰρ σφεήσν ἀδξαμενοι ἀδῖ
σπωποῖπλὴμωναχὶ. πληϊνὶ λέγουβι. ἀάσπηβὴ νὴ
μωαχὼν, οὐδ μὰ ἀλλαφορά. ζωγραφῶν ὧν ἤ σπι. ὡς
οἰμὼν βν βήμαβες ἀλαμβαφῆς ὁμνύσιν ὀφλνυσὶν.
οἱ δ σπὸς βν βήμαβες, νὴ λαϊνὶ νὼς ἐ ἄπο μόβυβι,
νὴ μωαχοὶ ὧν οἱ. λϊνὰς μεῦβι λαϊνὶ νὶ, μεῖ λαϊνυοί μὶ σιν
ὅλ ωζύγων, σὸς ἀλλαναφοῖς μωυόμενοι, νὴ φάϊνβύβν
ἀλαμχόμενοι, λέγουσι, μὴ πωλῦ σαθαι βν βὑπόβν πνυό-
νος. ζωὲξ χαρεῖ ἀφοῖ. νὴ ἰοῦ σῶλϊᾶ σεμωνυσδ νὴ βήνα-
αθαν μὲ βνάπλαβν. μὴ ἀλαμνὸ λωνἀλλὴλων λαῖ σῶμα-
λϊ. ἐμφυσιὴ πολαλ ζαθαν, βὶς ζωὴ ἢ πορυφᾶν, νὴ
ἀβηκενωσιν ἀ ἀφούλαν. νὴ ἢ ἢς φύσεως μὴ αἰ ἀμνὸ μενόνς
λὴν αὐπεῖ ἀραν. οὐ νὴ ἔαβν ὁ βν βν βὶς εὐ λαβᾶ ζέ-
ρονβ. ἐ ἄπονδοῖ. πολαλ μωσὶν ἀπὸ ἤβε ἐ ἄν αἰ βν
ἀαμ ἀλ οῖς ἐ θυμασὶν, ὡς ὁ πανὼν φῆ. νὼν λαῦθαν νὴ πολλ-
ζαλβν ὁ ἄπωσοὴ πολμ γὶν ό μενόν. νὴ ὁ λϊ χὼν ὁ σπωσὶν

οἱ ὀμόζυγοι σὺν σωματεῖον, ἀλλ' οὐ καθ' ἑαυτὰς καὶ
καθ' ἑαυτοὺς ἐκάστους μάλιστα· ἀπὸ βιμετὸν τοῦ
ἡγεμόνος, οὐ γὰρ ἐπὶ μεγάλοις ἐστὶ σωτηρίας ἀνελπίστου, τυδέως λόγος.

κα' ον'.

Ὁμοίως δὲ καὶ ὅπως φάλαγγι ὁπλιτῶν ἐστὶ σωματεῖον ἡγεμόνος ὀρθὸν
ὄρθιον εἶναι, ἀπὸ διαφόρων τρόπων συνάγωνται ὁμοῦ. ὁ
δὲ παραδείγματος χάριν ἐστὶ μὴ ἀφῆναι τὰς
ἴδιας καταλαβέσθαι τὸν φοβερὸν μόνον. ἀλλὰ ἐπὶ
τὸν, ἀναδιδάσκουσα ἐπὶ τὸν ὀρθὸν ἔχουσα τάξιν. ἀλλὰ
μανθάνω μὲν οὐδὲν ἐπὶ ἐκείνῃ, διὸ χωρὶς δυσπε-
λῶν ἡδονὰς ὧν πλεῖστον ἐστὶ σωμάτων. καὶ δὴ ἡ ἡδονὴ
πάσχει, ἀπραγμόνως οὐδὲ ἐξ ἁπάντων τρόπων, ἢ ἐπὶ
ἐπιθέσεως ἐπὶ τὸν πολὺν καὶ ἀγαθὸν ἢ γοῦν ἐπὶ τὸν
οὐ δικαίως ἀποκτείνας, ὅσους οἷόν τε ἐν ἀλλήλοις πλεονεξίαν,
ὡς ὁ νόμος ἐξ ὀρθοῦ ἔχων ἐστὶ τὸ ἀποσφάλλον· καὶ δὴ ἐξ
ἐπὶ τὸν ἐμνήσθη ὁ μυστικὸς ἡδονὴ· καὶ ἐπὶ τὸν ὡς ἐστὶ ἐν
ἐπὶ τὸν δὲ γὰρ ἐξ ποιοῦσιν, ἀλλ' ἀμφὶ ὁδὸν ὅλης
ἐπὶ ἐξ ὧν ἀλλ' ὁ· ὁμοίως δὲ ἐξ ὧν τρόπων, μετ' ἐξὸν ἀ-
ἐξ ἀπὸ τὸν ὅλος ἐπὶ ἐπιθυμίας ἐξ ὁδόν·

κα' οδ'.

με ἀφοῦ ἐστὶ οἱ ἐξ οἱ πᾶς, ὁ ἐπὶ ἐν ἐστὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ
ἀρχὴ ἐν ὁμοίως ἐστὶ ἐν τρόπου ἐπὶ ἐν ὁδόν, ἐξ ἐν ἐξ-
οἱ μὲν ἐπὶ μὴ ἐν ἐπὶ ἐπὶ ἐξ ἐν ἐπὶ ἐξ ὁδοῦ, ἐπὶ ὃς
ἐπὶ ὁδοῦ ὑμῖν, ἐπὶ ἐπὶ ἐξ ἐπὶ ἐπὶ, ἐπὶ ἐν μὴ ἐπὶ ἐπὶ
ἀπὸ ἐπὶ καὶ ἐπὶ ἐξ ἐν ἐπὶ ἐν ὁδόν, ὃς ἐν μὴ ἐπὶ ἐπὶ
ἐν ἐν ἐπὶ ἐξ ἐπὶ ἐπὶ ἐν ἐπὶ. ἐν γὰρ ἐν ἐπὶ ἐπὶ
ἐν ὁμοίως, ὁ ἐπὶ ἐν ἐπὶ ἐν ὁδόν ἐν ἐν ἐξ ἐν ἐν ἐπὶ
ἐξ ἐπὶ ἐπὶ ἐν ἐπὶ ἐπὶ ἐν. ἀλλ' ἐπὶ ἐν ἐπὶ ἐπὶ-

κὶ νοῆσ' σύλληψις ὑπερφύσιν, καὶ ἀνωπτερήφους ἐρῶσα. ληρῶν μὴ γρούσῃ λεχίαν, πῶς ἢ μὴ ἐστὶ δῶν λεχαιομὶν ωυδὶ ἀπεαξί-μιθλ ; ὅθ' ωοὺ πάσι βῦβλιμὶ λῆσφίας σφθεὶ σὺ ουλῆσυ-σοξὶ νοῶ πὶ λόγου ἐμ μεύ σης βύθῦ λόγου ζωεπὶ, αὖ ωυό-λύωνμεῖ πεδυ. πάνλαῦθεν, οὐ χεὶ δὲ ὑπερφύσιν. Ϲὶ οἶου ωιυ ους ἀθαι ζῶβε, πὶ σὶ ἐδυ πεθῆμὰς μωσθυὺσ-γραφαθαι. δίνωπρὶ σλορίζονβι βύδιοῦ βύ λὶ ποιὴ βυ-ζε, πλ Ηειώυ μιὼῦβε πλθαιεᾶαθαι. λιὶώυ ὁ ἀφορεί-ξαθαι. σλάλι βῦβλῦ χρίλε, ἰάως εἰσ ἐὰλ Ηειλὴν ἐδυ πόλεωυ ῥαᾶιλεύου ζυ, οὐσδὲ λὶ βλμάλαι βιοῦ βυ σαεν-λὶύος. ἀλλὰ μιὸλ Ηὲ ἀρὲ ἢ βυγλώωοᾶιυ βυχῦ. πὶ βῦ ἢ-μιὼυ, ἐορ ἐλ ζὶ βὲ πλὲωμὶ ἐδυ πᾶζδυ βὲ ἐπὶ λχίλ ἰᾶσι φίαι θῦ, σλάθφαυ φλλω σημάλωυ, πὶ βῦ μιωσθαι σὴμηοᾶαζὶ ἰᾶσι.

ηᾶ' π' Ἀλλὰ μὲὶ πανόνας σὶᾶι φορεῖ, ἀλλ' ἐόπως πελαν-ξουσὶ βυὲ ἐπὶ σὲ πόσι πὶ πλ Ηειώυς ἀφὶ πωσδὲ αὐτοσημῶῖλαι αὐτόῖδν σὴπλ Ηειῦυ ἀῖλδυ· ὁβ ζαφὰν πανῶν. οὐ μὸυουὲ ἐπὶ σὲ πόσι πὶ πλ Ηειώυς, ἀλλὲ πὶ βὺλχιώυς βὲ αὐτόῖδν μωρῶν ἀῖλδυ ἐν ἀλλωσα-σὶ σὶ φόμβοσ πᾶλαν φμὶ ζᾶν ἐμὶ λᾶὶ ἐδυ ζὶ ζῶν σὶμ-ωιυωῦν πὶ ζμωύχαθαι, πὶ σὶ ορεῖ ζαβοι, ὡσ εἰ-ζᾶ' ἰὲς σὶ λῦβῦῖ σου, μὴ ὁ μῶᾶς ζε πὶ μὶ λῶ πὶ σὶ ἀνῆμης νὸ βυ ἰμόυ, ὁ βυλᾶᾶς ζαρυβᾶλλης, μὴ παραμωεῦσης ἀῖλῶ ἐπὶ πλ πᾶῖᾶλαν. ἐπὶ ἐᾶς πωρὶ λὶὲς σὺ ζμωὶ-βῆ μὶ λὲ ἐδυ ζὶ ζῶν πὶ ζμωύ ζᾶᾶθαι, ἀλλ' μὶ λὸς σὶ ἀλαθῆ ἐπὶ βῦ βιαίλη σῶῖᾶ ὁ πὶ νιυωυὶᾶ, πλ Ηει-πὶ μὶ ἐδν πλθαιεᾶαθω. λιὶώυς ὁ ἀσπῶ νᾶαθω

ἀπὸ τῆς ἀνομοιότητος τοῦ ἐναντίου ἀφορίζεσθαι. λοιπὸν γὰρ ἀναγκαῖον
ἐστὶν ἀπὸ τῆς ἀνομοιότητος τοῦ ἐναντίου ἀφορίζεσθαι. ἢ μὴν καὶ τὴν
τοῦ θεοῦ ἐκκλησίαν ἀπὸ τῆς τοῦ διαβόλου συναγωγῆς ἀφορίζεσθαι, πάντως ἐστὶν
τῆς ὁμοιότητος, ἤτοι τῆς ἀνομοιότητος. ἀλλὰ μὴν, ἐπεὶ ἐστὶν ἡ ἐκκλησία
τοῦ θεοῦ, ἀνάγκη ἐστὶν αὐτὴν ἀπὸ τῆς τοῦ διαβόλου συναγωγῆς ἀφορίζεσθαι.
ὅτι δὲ ἐστὶν ἡ ἐκκλησία τοῦ θεοῦ, ἐκ τῶν ἑξῆς μαθήσεται.

ιβ' πα'

Ὁ μὲν ἀπόστολος τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ πάλιν ὀνομάζει, ὅταν διὰ τῆς
συναγωγῆς αὐτὴν ἀποκαλύπτῃ· ἐπὶ δὲ τῆς συναγωγῆς τὸ ἀνάλογον ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν
λαμβάνεται. ἐν γὰρ τοῖς ὀφθαλμοῖς, ἐλάττονα μὲν τὰ βλέφαρα, μείζονα δὲ
τὰ ὀστᾶ τὰ περὶ τοὺς ὀφθαλμούς· οὕτως καὶ ἐν τῇ συναγωγῇ τὸ μὲν πλῆθος
τῶν ἀνθρώπων ἐλάττονα, τὰ δὲ ὀστᾶ μείζονα· τὸ μὲν γὰρ πλῆθος τῶν ἀνθρώπων
ἐστὶν ἡ ἐκκλησία τοῦ θεοῦ, τὰ δὲ ὀστᾶ τὰ περὶ τοὺς ὀφθαλμούς, τὰ ἐπὶ τῆς
συναγωγῆς ὀστᾶ, ἐστὶν ἡ τοῦ διαβόλου συναγωγή. ἐπεὶ οὖν ἐστὶν ἡ ἐκκλησία
τοῦ θεοῦ, ἀνάγκη ἐστὶν αὐτὴν ἀπὸ τῆς τοῦ διαβόλου συναγωγῆς ἀφορίζεσθαι.
καὶ ὅτι ἐστὶν ἡ ἐκκλησία τοῦ θεοῦ, ἐκ τῶν ἑξῆς μαθήσεται.

ἀλλὰ νῦν ἐν χιονώδεσιν. φησὶ δὲ. φησὶ γὰρ ὁ. φησὶ δὲ καὶ ἐν τοῖς ἐμπροσθεν. καὶ ὡσεὶ αὐλίσκια φύλλα τοῦ πασσάλου, καὶ δύο ὡσεὶ πτερύγια ἐκατέρωθεν ἐξεληλυθότα ἀπὸ τοῦ πάχους, καὶ οὐ λίαν ὀξέα ἀλλὰ ἀμβλέα. καὶ ἐν τῇ φιάλῃ ἐν τοῖς ἄνω μέρεσι τῆς ἐντὸς ἐπιφανείας, οὐ λίαν ὑπερβαίνοντα ὄγκον ἐν τῷ ἐκτὸς ἐπιφανείᾳ. ἀλλὰ τῆς ἐντὸς πρὸς τὴν ἐκτὸς ἐπιφάνειαν κατὰ τὰ χείλη τῆς φιάλης ἐπιπολαζούσης. καὶ ἐν τοῖς κάτω μέρεσι τῆς ἐντὸς ἐπιφανείας ἐν τῷ μέσῳ τῆς φιάλης ἐπιπολάζοντα ὀλίγον ἐν τῷ ἐκτὸς ἐπιφανείᾳ. καὶ

ἢ ἀφορίζεσθαι. δύο μὲν γὰρ ἀμφοῖν, ἀλλήλοις
ἐναντίων φλυαρίας ἀφεχόμενον ἀνδρα μισεῖσθαι.
πολὺ δὲ μᾶλλον ἐκείνους ἐφ' οἷς ἐπαινοῦσι —
πλημμελοῦσιν ἢ τοὺς ἐπὶ τοῖς ἐπαινουμένοις —
ἀπορεῖσθαι δεῖ, ἀλλὰ πρὸς πλείω φίλε-
σθαι. ἀφ' ὧν μὲν γὰρ ἔνιοι τοὺς ἀγαθοὺς
ὁ φθονῶν καὶ βάσκανος πρὸς τὸ κακὸν ἀποτρέπων αὐτοῖς ἀπεχθάνε-
σθαι ποιεῖ τοῖς ἐναντίοις τοῦ ἀμύνου· πρὸς δὲ τοὺς
ἐπαινουμένους ἀφ' ὧν ὁ φθόνος ἐπιτίθησι τοῖς ἐπαινουμένοις
ἐστὶ τὸ μὴ ἀπιστεῖν τοῖς λεγομένοις ἐπὶ τῷ κρείττονι.
ὅτι δὲ ἀληθῆ τὰ λεγόμενα ἐστὶν ἐπὶ τοῦ Ἡρακλέους
ἔστιν ἰδεῖν. ὁ γὰρ Εὐρυσθεὺς ἐπὶ τοῖς ἄθλοις ἐφθόνει τῷ Ἡρακλεῖ
καὶ ἐπεβούλευε τῷ μὴ ἀποθανεῖν αὐτὸν ἐν τοῖς ἄθλοις
ἀλλὰ ζῶντα κομίσασθαι. ὁ δὲ Ἡρακλῆς ἐπὶ τοῖς ἄθλοις
ἐπαινούμενος ἐπὶ τῷ κρείττονι ἐπαίνῳ ἐφθονεῖτο. τοῦτο
δὲ τεκμήριον ὅτι ἐπὶ τῷ κρείττονι ἐπαίνῳ ἐφθονεῖτο. ὅτε
γὰρ ἐπὶ τῷ λέοντι ἐπαινοῖτο ἐπὶ τῇ ἀνδρείᾳ καὶ τῇ ῥώμῃ
τοῦ σώματος, τότε ἐκέλευε τὸν λέοντα ζῶντα κομίσασθαι.
ὅτε δὲ ἐπὶ τῷ ὕδρᾳ ἐπαινοῖτο ἐπὶ τῇ ἀνδρείᾳ καὶ τῇ ῥώμῃ
τοῦ σώματος, τότε ἐκέλευε τὴν ὕδραν ζῶντα κομίσασθαι.
ὅτε δὲ ἐπὶ τῷ ἐλάφῳ ἐπαινοῖτο ἐπὶ τῇ ἀνδρείᾳ καὶ τῇ ῥώμῃ
τοῦ σώματος, τότε ἐκέλευε τὴν ἔλαφον ζῶντα κομίσασθαι.
ὅτε δὲ ἐπὶ τῷ κάπρῳ ἐπαινοῖτο ἐπὶ τῇ ἀνδρείᾳ καὶ τῇ ῥώμῃ
τοῦ σώματος, τότε ἐκέλευε τὸν κάπρον ζῶντα κομίσασθαι.
ἐπὶ δὲ τοῖς βουκόλοις ἔχουσι, νομίζω δὲ πάντας

πολυδόξου, οἱ ἀπὸ πλησίας, πλεῖστα ἀπολαύοντες
αὐλῆς πνεύματος φρόνησις· καὶ αὐλὶ δὲ δοξάσωμεν
τὸν ὑπερφυῆ καὶ πανσθενῆ φανῆ, πλέον αἰωνίζοντες·
καὶ πλὴν ἀπὸ ἐξ ἁπλοῦ καὶ θείου σὺν πολλῷ χάριτι
αἰνῶ τὸν πάθον καὶ σῆς ἁγίας ὑμνοῦντος φωνῆς.
καὶ πάντας δὲς
καὶ σεμνῆς ὑπολυπούσης· καὶ δὲ ὑπερέλαμψε καὶ
σὺν οἷς ἀν, αὐτὸν οἷς ἐπὶ πλησίον ἀποστόλους
λας·

κδ' ος' πε' Ὁ πᾶς καὶ δὲς ἁγίας χῆς σαρκὸς μεθυσθέντα τὸν θεόν
λον, καὶ δὲ αὖ δυνάμεις μεθυσθῆς, λαβὲ τὰ φάλα
ἔφησε· δύναμις σωμάτων ἡ ὑπερέχουσα πλάσμα-
τος εἰς ἄφατον μακαριότητα· καθὼς δύναται σωματικῆς
μέθης πάθη· φθείρουσα τὴν ἴδιαν ἕξιν, καὶ
ἀλλοιοῦσα μεθυστόν τῶν ἀφίας μᾶλλον· δύνα-
μαι γὰρ αὐτοὶ εἰσὶν οἱ πέτρας ἀνόμασθαι, σωμάτων εἰς·
λοῦ δὲ τῶν παλαιῶν λας οἱ πέτρας, ὅλως δὲ μηκέτι
λειοῦ δύναμιν ἐκβλύσαι ὄλιφος, μέθης ἀπὸ τὰ λαβὲ φάλ-
λα· καὶ τὸν καθεσθυναμένου, σὺν λαβὲ αὐτοῦ λαφάν
σπασθη· ἀναγνωρίσεως δὲ τὴν πανόνα λῆς σὺν πάρε-
χώμεν ἴσως· δὲ μὲν γὰρ εἶναι δὲ ἀρχιέρεως οἱ
μὲν δὲ λαὸς ἡ δὲ ἁγίου αὖ δὲ, καὶ οὐ λως ἐφθείρα ζα-
σαν νομὴ ζωγένεσαν, εἰς ἀπόλεσθαι τὸν σαμνοί-
ων· καὶ τὰ σπάσθη σ' ἐφοσίαι ζηλοτυπεύσωσιν, ὁ δὲ
μεγάλου καὶ αὐτοσχεδίου παλαιοῦ ἐπιφάσεως ἁγίας
μαλος·

κδ' ος' πδ' Οἱ σὺν παρθένῳ ζωηφόρους πες, σὺν ὅπαξ ὡς
λανώμεν μνήμη, σὺν βαπτίσματος λογοῦ λας

καὶ ἀλλήλους ἀγαπᾶτε μὲ ὅλην τὴν ἀγάπην, ὡς εἶναι ἕνα
πανόμοιο. Καὶ σὺν πολλῇ ἀκριβείᾳ ἐξετάζετε τὰς
ἁμαρτίας τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ μὲ ἀγάπην καὶ
συμπάθειαν, ἀναλογιζόμενοι ὅτι καὶ ἐσεῖς εἶστε
ἁμαρτωλοί. Καὶ ἐπειδὴ ἐσεῖς ἔχετε τὴν ἐξουσίαν
νὰ ἐξετάζετε τὰς ἁμαρτίας τῶν ἀνθρώπων, ἔχετε
καὶ τὴν ἐξουσίαν νὰ συγχωρῆτε τὰς ἁμαρτίας
τῶν ἀνθρώπων. Ἐπειδὴ ἐσεῖς εἶστε ἄνθρωποι
καὶ ἀνθρώπινον εἶναι νὰ ἁμαρτάνετε, ἀλλὰ
ἐπειδὴ ἐσεῖς εἶστε πνευματικοί, ἔχετε καὶ τὴν
ἐξουσίαν νὰ συγχωρῆτε τὰς ἁμαρτίας τῶν
ἀνθρώπων. Καὶ

λητὴς ὡς βαπτιζόμενος παραγίνεται σὺν τῷ ὄχλῳ
πρὸς τὸν Ἰωάννην· ὁ δὲ Ἰωάννης ἐκώλυεν αὐτὸν
ὀφθαλμοῖς βαπτίζεσθαι, ἀλλὰ μᾶλλον ἐβούλετο
σὺν τῷ ὄχλῳ βαπτίζεσθαι· μᾶλλον δὲ εἰς ὀνο-
μα διδασκόμενος, ἵνα μὴ ἀπιστήσῃ· παρὰ τῶν
ἀποκρίσεως αὐτὸν ἀγωνιζομένων, ἀφίησιν
ἀπλῶς αὐτὸν βαπτίζεσθαι· εἰ καὶ μιμεῖ-
ται ὅμοιον ὄχλον βαπτίζεσθαι τοῦτον μᾶλλον ἢ
ἁγιάζουσαν· ἐπὶ τῶν ἐν μέσῳ τοῦ ἁγιάζοντος καὶ
χουμένων, παύεται ὁ ἁγιασμός, ὡσαύτως· καὶ ἀ-
πατᾶται ὁμοίως βαπτίζεσθαι, εἶπον· ὡς ἐφθασεν
εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ βαπτίζεσθαι· καὶ ἐρωτῶμεν
ὅπως ἀπολογήσεται· ὅτι ζωὴ θεάζει πάντα
καὶ πρὸ αὐτῶν φάρμακον βαπτίζεσθαι παραδόσθοσιν
ἔχει, ἀλλ' οὐ παραδέχονται· ἢ νοῦν ἔσται ὡς
τὸ παρ' αὐτῶν ἀπίστως ζητούμενον ἀπὸ τῶν χειρῶν
βαπτίσματος, γνῶναι αὐτὸν ἀπὸ τῶν χειρῶν
οὐ δόθοσιν ἔχοντος ζητῆσαι, καὶ οὐδὲν ἀπίστως ἀπο-
κριθῆναι· ὁ δὲ ἐν ἁγίοις ἐφ' ἑαυτῶν, τῶν καὶ ἁγιασμοῦ
τύχωσι χειρῶν ἀνίων, καὶ μὴ βαπτίσ-
ματος τύχωσι χειρῶν ἀνίων· καὶ ἔνθεν οὐχὶ κα-
θαρτηρίου παντὸς εἰς εὐπαρμηνίαν καὶ φωτὸς θεόν
καὶ φίλας μοι παρόντων ἀναλλωτῶν τοῦ βαπτίσμα-
τος· ἀλλ' ὡς φαρμακεῖαν ἢ ἐπιθυμίαν· τίνας ἡ ἐξαλεί-
ψεως εἰ παντὸς ἐγκλήματος ὀφθοσίζουσι· καὶ ἀπὸ παντὸς ἀκη-
τῶν, βαπτίσματα ἀνίων ὀφθοσίζουσι·
ἀλλ' ὁ οὐ βίβλος τοῦ ἀνίου· ὅτι οὐ παύεται

μάρτυρας, τοὺς καὶ μαρτυροῦντας· μαρτυρῶν
ὧν τὴν παρρησίαν ἔσχον, ὡς μηδὲν θᾶττον πεῖσαι τοὺς
δούλους πρὸς αὐτὸν, εἰ μὴ προσέχρησαν τῇ
τῶν ὀφθαλμῶν· διὸ καὶ ἔξω ἐκβάλλει, τοὺς ταῦτα
ἐπιτηδεύοντας·

ιδ' πε'

Ἐδιδάσκομεν ἡμᾶς ὁ κύριος, ἀπὸ τοῦ μὴ εἶναι τοὺς μαρτύρων
ταῦτα ἐπιτηδεύοντας· διὸ καὶ ὁ παρὼν νόμος προσέ-
ταξε τοὺς μὲν δούλους ἐλευθερίας ἀξιοῦσθαι καὶ αὐτῶν
τιμῆς τῶν δεσποτῶν, μηδαμοῦ ἐξεστηκέναι τῆς μαρ-
τυρίας χάριν ἀποστάξεως τοῦ τοιούτου αὐτοὺς ἁμαρ-
τήματος. ἀλλὰ διὰ τοῦτο μᾶλλον, ἵνα ἐπὶ τῷ μαρτυρίῳ
προσῶνται αὐτοὺς ἐλευθερίαν· ἢ ὁμοίως ἐᾶν,
ὥσπερ καὶ τοὺς δούλους ὀφθαλμὸν ἢ ἐλευθερίαν ἀποστά-
ντας διὰ πληγὴν μαρτύρων. πάντως γάρ· ἢ
ὅτι· ὁ αὐτὸς φιλοσώματος καὶ πάσης· καὶ ὅμοιον
τοῦτο τῷ ἐκβάλλειν τὸν δοῦλον, ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ ὀφθαλ-
μοῦ τοῦ δούλου καὶ ἐλευθερίᾳ αὐτοῦ κατὰ τὸν νόμον
ἐκβάλλειν ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ ὀφθαλμοῦ· καὶ ἐλευθερίᾳ
μιᾶς ὑπαιτίου λέπρας ἢ φλυκταίνης, ὀφθαλμοῦ δού-
λου μιᾶς μαρτυρίας ἕνεκα ἢ ὑποθέσεως ὑπὲρ
δούλου μιᾶς καὶ παντελοῦς ἀφῆκεν ἀποστάξεως, καὶ
μαρτυρίαν ἐλευθερίαν δοῦναι παρεκελεύσατο καὶ
ταφῆναι μαρτυρικῶς· καὶ ὅλως ἐκοινώνησε, καὶ τὸ
κοινοῦσθαι αὐτῷ μαρτυρίαν, ἴσης ἀποστάξεως καὶ ἐλευ-
θερίας· διὰ δὲ τοῦτο πάντας παρακαλοῦντος τοὺς
κοινωνοῦντας πλείονας τῶν ἑνὸς ἐλευθερίαν·
ἄλλως τε ἐπὶ δούλῃ ἐστὶν ἡ λέπρα καὶ ἐπὶ μισθωτῷ

οἱουσὴ λῖνος, μὲ αν ὕπε πυρουλίδεαν· νανοκωθά-
λη τοῦ ἀπὸ μιᾶς ὕπερ πυρουλίδεας ἀμῶν μαθλυ-
εαυτὸ παύλως, πρὸς ἀπὸ σαξὶν ἀλευθερίας
δύο ἀμὰ ζωὴ μαθλυρας· ἀπολύθως γὰρ ἀδελ-
φοῦ, γὰρ ὑπὲρ τῆς ἀλευθερίας σπεφανηθάλι
πρὸς μὲ ὀζάχρε, ἐπὶ σὺ οἰκείου μαθλύεσθαι
παὶ ἐπὶ μαξαθήσεται· πρὸς δὲ ἁ ξαλευίας γὰρ αὐτοσά-
ξεως, οὐχὶ ἁ δουλαστὶ μὲς ἀλευθερία δὶ σὸ γὰρ
αὐτὸ δὶ πῶ. ἀλλ' ἁ σουλὰ· ἁ τῆς αὐτολίμαθ ζον
ζὸς αὖ θευγένεζον· ἧς πρὸς σοθὰ σησὶ ἀνομὶς μάθων
ἀλευθεεσθὴ σὰ πρὸς ἀλευθεεζοῦν· αὐαμῶθὶ δ'
γὰν μαρὰν τοῦ βασιλέως τῷ ἀλεξίου τοῦ μανουὴλ
γὰν ἁ ξανεχοῦζον χαρίν τοῦ μὶ σὰ χαθαι αὐτὶ παυ-
ξάσασθαι μαθλύεσθαι ἐπὶ ὅλων παραμυθοῦ μαθλύεσθαι
παρὰ τοῦ ἀλευθεεζοῦντος· πρὸς χὰρ ἐν τοῦ μὲν
μὲ ἀναξὰ λῶθ ἐρος, τοῦτ' ἔστι γὰρ μὲν οὖν λως·
γὰν πρὸς ὡς ἐπὶ τοῦ ξοδαξίους ζοι· ἀλὸ λῶ τοῦ δὲ
τοῦ δ' ἀπὸ ἁς τῆς ξασταθαὶ λου τῆ λθεν φὴ ὦ τοῦ δὲ ἀ-
πῶ τοῦ· ὡς τοῦ νὰς τοῦ ἀν πρὸ σὲ χο μὲν ὧν τοῦ δ' ἀμὴ ὦ τοῦ
πρὸ μὲ χὰ ὦ πρὸ θὴ ὦ ναὶ δ τῆς τοῦ δ' ὑπὲρ μὲ θεία
ἔτις ἀλευθερίαν ἀὰ φ ωνοῦ ῶ τοῦ, πρὸ πρὸ φ ασὶν τῆς
ἀλευθερίας τοῦ μῶ ος ποι οὖ μὲν οἱ, φ ασὶ γὰρ ἁ ξαλευ-
θ ερ ου μαθλὴ πα θαμουὴ ων, βουλγάρων τοῦ μὲν, ἢ τοῦ-
νδ νδ τοῦ οὐ τῶ ν· ὁὖ ἁ ς σουλὰν ἢ πρὸ σὸ μὰς οὐ παμὲ-
λαξ ἁ τοῦ τοῦ λὰ ἁ, ἔτις αὐτὸ σὰ ξὶν τοῦ δ' νὰ μὲ νὰ ὦν
αἰ ἁ ὶ νδν· πρὸς ζον σὶ παθ ξὴ δὲ νδν τοῦ μαθλύεσθαι
ἀδαλλήνδν, ἔτις αὐτὶ παρασαλὶ πὴν μαθλυείαν

οἱ πάρεδροι τῶν χωρῶν· καὶ οὐ τῶν τῶν ἀρχόντων
των, ὅταν ἔχωσι τὰς ἀρχὰς τῶν ἐσωτερικῶν
λικῶν, καὶ σύνταξιν τὴν παλαιὰν τῶν ἐπὶ φορᾶ
ζόντων· καὶ ὁ λογαριαστὴς τοῦ λόγου, ὅπου λαμβά
φλογάριπας ἀπὸ τοὺς ναυκλήρους τῶν πολιτικῶν
οὐκ ἐν τῷ παλατίῳ τῶν λογαριαστῶν τῶν πορεί
ων αὐτῶν αὐτῶν τοῦ μεγάλου λογαριαστοῦ
ζωσταθέντων τῶν σύλλογον τῶν ἀναγνωστῶν ἀπὸ
φων ζωσταθωσι· καὶ ἡ τῆς πρωτονοταρίας ἀρχὴ
ἀγωνιστῶν· καὶ οἱ ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ ζωσταθέν
μένων ὀξέως· ὅτου ὅταν ἐξέρχονται καὶ τῶν
αν αὐτῶν φωνούντων σύλλογον, αὐτὸν τὰς ἀπὸ τῶν
μενοι αν μένῃ αὐτῶν· μὴ ἔχωσι ἀνάγκην ὅλως αὐτῶν
τὰς οἰκονόμους πολιτικῶν ἢ σπαθαρίων ἀσημνῶν ὅταν
σι· ἀλλὰ τῶν ἐμπλουτούντων τῶν ἀποδέξεις
καλαύρωσι τὰς ἁλάδας· καὶ ὅταν ἐξέρχονται τῶν πορεύ
σθαι σὺν τοῖς ἀνδράσι σωστῶν, καὶ μὴ πρεσβεύεσθαι τῶν
ἀλλοχῆς, τῶν τῶν μεγάλων τῶν ἔρχονται, ἢ τῶν ὅταν τῶν
ἀλλὰ μὴ καὶ αὐτὸν τὰς ἁλάδας τῶν σκευῶν τῶν ἀνάγκα
ρᾶδας· ἵνα μὴ τῶν πολλῶν τῶν αὐτῶν τῶν, τῶν τῶν
αὐτῶν τῶν τῶν ἀλαχὴ σκεφθῶσι τῶν· ἀλλὰ τὰς ἁλάδας
τῶν τῶν ἀλάδων ἢ τῶν μεγάλων ἐσωτερικῶν τῶν ἐσωτερικῶν
τῶν τῶν πολλῶν τῶν τῶν ἀναγκαίων τῶν πάντα
ἁπάντων βασιλέως ἄχρι τῶν αὐτῶν τῶν ἀσκάρεως ἡμέρας·
καὶ τῶν μηνὸς αὐτῶν τῶν τῶν, ἢ τῶν τῶν μεγάλων
ἀποβολή· τῶν αὐτῶν τῶν ἀσκάρεως τῶν τῶν ἀποκλεισμῶν·

τῆς ἐμπλοκῆς μέσοις σύλλογις, ὁ ἐν τῇ μεσότητι τῆς καλλίστης συνομιλίας ὄντως, οἱ πρὸς συλλαβὰν ἐλευθερίας τῆς ἐν τῇ παιδαγωγίᾳ· τῆς μεταξὺ ἐλληνικῆς καὶ πατρῴου βασιλείας καὶ ζωῆς ἱερατικῆς· ἀλλὰ πρὸς τὴν ἐπιλογὴν προσλήψεως καὶ τῆς ἐκκλησίας, μὴ μόνον τὰς ἀρχὰς ἐλευθερίους, ἀλλὰ καὶ τὰς συλλογὰς καλῶν· καὶ μονομιᾶς συνομόλογα, καὶ ἵνα χειροτονηθῇ καὶ ἡ καλὴ ζωὴ ἄξιον εἶναι αὐτὴν καὶ συνομίζεσθαι· εἰ μὴ καὶ ἐκκλησιαστὴς ζωοποιῶν· ἄλλο τοῦ μὴ αὐτὸ ἡ μιᾶς καὶ πάσης τῆς χειροτονίας καὶ τῆς καλῆς συνηθείας, καὶ ἁπλῆς καλῶς ὁμολογουμένου εἶναι· ἀλλὰ τὸ σημαίνειν ὡς καὶ τῆς αὐτῆς σεμνότητος ἀλπίζομεν τὸ βασιλικὸν τῆς πόλεως, ὑπολαμβάνειν εἶναι ὄντως ἐκκλησιαστικῶν, ὡς τῆς συλλογῆς ἢ τοῦ κλήρου· καὶ τῆς μὲν ἐλευθερίας καλῶς μετὰ τοῦ ἀλλήλοις ζωοποιεῖσθαι θάλασσαν συμβόλους ἐν χῇ πᾶν· τῆς βασιλικῆς, τοῦ τὸ ἁπλοῦν πλοῦν· καὶ μὴ παραλαμβάνειν, ἀπὸ τῆς ζωοποιήσεως· ἢ ὁμοίως, ὡς θαλασσαλαμβάνοιτο, αἰσθητὸν θεῖναι πολλάκις τὸ βασιλικὸν κύριος εἶναι ἐπὶ πᾶσι τοῖς τῆς πόλεως ἁπλοῦν· ὅλως δὲ τὸ καλῶς ἐκκλησιαστὴν, ἀποδιδόναι μὴ τὸ βασιλικὸν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς ξενωθῆναι τῶν πολλῶν· ἀλλὰ καὶ ἐκκλησίᾳ τὸ τῶν αἰρεσιωτῶν μὴ ἐκκλησίας ἀναφανῶν ἀλλοτριωθῆναι· καὶ τὸ θαυμάσιον ἐκκλησιαστικῶν βασιλικὸν τὸ ἐκκλησιαστικὸν εἶναι καὶ τὸ βασιλικὸν εἶναι τῆς θαλάσσης ὄνομα· καὶ οὐ συλλογικὸν αὐτῶν· ἀλλὰ τὸ βασιλικὸν

μνήσθητι αὐτοῦ. οὐ μὴν σωφρονοῦσί γε πρὸς οἰκείοις
λογισμοῖς· φόβῳ δὲ μὴ διαπεσοῦσι τῆς πρὸς αὐτὸν, ἧς
δεδοίκασι ἀποξενοῦσθαι ἀναγκαίως. ἀλλὰ γὰρ δεδι-
δαγμένοι σίτου, καὶ ὕδατος ἀρκεῖσθαι ἀξιοῦσι μηδὲ
πρὸς τροφὴν σώματος πεφροντικέναι· καὶ μεῖζόν τι τῆς ἐπὶ
παντὶ σώματι ἐπιμελείας ἡγούμενοι. ἀλλὰ μὴν εἰ καὶ
ταῦτα, καὶ τοσαῦτα οἱ σκληρῶς, καὶ ἀπανθρώ-
πως καὶ ἀσυλλήπτως, καὶ ἀλογίστως πεφρόνηκε
τοῖς ἑαυτῶν σώμασι· πῶς οὐκ ἐπὶ τοῦ παύλου μᾶλλον
ἐπιτρέψομεν· ἢ ἐπὶ τοῦ ἀπιστήσομεν, καὶ ἀλογίστως
ἀσυλλήπτως καὶ ἀπανθρώπως αὐτὸν διακεῖσθαι
πρὸς τὸ ἴδιον σῶμα· ὃν καὶ πάντες ἐπίστασθε συλλή-
πτορα καὶ σύνοικον καὶ σύσκηνον· ὃν ἐξ ἀκρίτου
θλίψεως καὶ ξενοδοκίας ἐλυτρώσατο· ὃν ἐξ ἀκρίτου
πολλάκις καὶ ἀπροσδοκήτου κινδύνου διέσωσε· ὃν
ἐκ τῆς ἐρήμου τούτου καὶ ἀοικήτου τόπου ἐπὶ τὴν
πατρίδα καὶ τὴν οἰκείαν ἐκομίσατο· ὃν ἐκ τῆς ἐσχά-
της πενίας καὶ ἀπορίας πολλὰ τὰ χρήματα ἐποίησε
κεκτῆσθαι· ὃν ἐκ τῆς ἀφανείας καὶ ἀδοξίας πολλῶν
ἐπέστησε γνωρίμων καὶ ἐπισήμων· ὃν ἐκ τῆς ἀπαι-
δίας καὶ ἀτεκνίας πολλοῖς ἐπέστησε παισὶ καὶ θυ-
γατράσι· καὶ τοσούτοις ἐπὶ τοσούτοις ἀγαθοῖς
μὴ μόνον οὐκ ἐπαινέσεως ἀλλὰ καὶ μισθοῦ τὸν ἐρα-
στὴν ἀπολαβόντες· καὶ τὸν ἐκ τῶν ἀγαθῶν ἐκείνων
ἀπολαύοντες· καὶ τὸν ἐκ τῶν ἀγαθῶν ἐκείνων ἀπο-
λαύοντες· ὃν καὶ πάντες ἐπίστασθε συλλη-
πτὴν καὶ σύνοικον καὶ σύσκηνον· ὃν καὶ ἐξ ἀκρίτου
θλίψεως καὶ ξενοδοκίας ἐλυτρώσατο· ὃν ἐξ ἀκρίτου
πολλάκις καὶ ἀπροσδοκήτου κινδύνου διέσωσε· ὃν
ἐκ τῆς ἐρήμου τούτου καὶ ἀοικήτου τόπου ἐπὶ τὴν
πατρίδα καὶ τὴν οἰκείαν ἐκομίσατο· ὃν ἐκ τῆς ἐσχά-
της πενίας καὶ ἀπορίας πολλὰ τὰ χρήματα ἐποίησε
κεκτῆσθαι· ὃν ἐκ τῆς ἀφανείας καὶ ἀδοξίας πολλῶν
ἐπέστησε γνωρίμων καὶ ἐπισήμων· ὃν ἐκ τῆς ἀπαι-
δίας καὶ ἀτεκνίας πολλοῖς ἐπέστησε παισὶ καὶ θυ-
γατράσι· καὶ τοσούτοις ἐπὶ τοσούτοις ἀγαθοῖς
μὴ μόνον οὐκ ἐπαινέσεως ἀλλὰ καὶ μισθοῦ τὸν ἐρα-
στὴν ἀπολαβόντες· καὶ τὸν ἐκ τῶν ἀγαθῶν ἐκείνων
ἀπολαύοντες· ὃν καὶ πάντες ἐπίστασθε συλλη-
πτὴν καὶ σύνοικον καὶ σύσκηνον· ὃν καὶ ἐξ ἀκρίτου
θλίψεως καὶ ξενοδοκίας ἐλυτρώσατο· ὃν ἐξ ἀκρίτου
πολλάκις καὶ ἀπροσδοκήτου κινδύνου διέσωσε· ὃν
ἐκ τῆς ἐρήμου τούτου καὶ ἀοικήτου τόπου ἐπὶ τὴν
πατρίδα καὶ τὴν οἰκείαν ἐκομίσατο· ὃν ἐκ τῆς ἐσχά-
της πενίας καὶ ἀπορίας πολλὰ τὰ χρήματα ἐποίησε
κεκτῆσθαι· ὃν ἐκ τῆς ἀφανείας καὶ ἀδοξίας πολλῶν
ἐπέστησε γνωρίμων καὶ ἐπισήμων· ὃν ἐκ τῆς ἀπαι-
δίας καὶ ἀτεκνίας πολλοῖς ἐπέστησε παισὶ καὶ θυ-
γατράσι· καὶ τοσούτοις ἐπὶ τοσούτοις ἀγαθοῖς
μὴ μόνον οὐκ ἐπαινέσεως ἀλλὰ καὶ μισθοῦ τὸν ἐρα-
στὴν ἀπολαβόντες· καὶ τὸν ἐκ τῶν ἀγαθῶν ἐκείνων
ἀπολαύοντες· ὃν καὶ πάντες ἐπίστασθε συλλη-
πτὴν καὶ σύνοικον καὶ σύσκηνον· ὃν καὶ ἐξ ἀκρίτου
θλίψεως καὶ ξενοδοκίας ἐλυτρώσατο· ὃν ἐξ ἀκρίτου
πολλάκις καὶ ἀπροσδοκήτου κινδύνου διέσωσε· ὃν
ἐκ τῆς ἐρήμου τούτου καὶ ἀοικήτου τόπου ἐπὶ τὴν
πατρίδα καὶ τὴν οἰκείαν ἐκομίσατο· ὃν ἐκ τῆς ἐσχά-
της πενίας καὶ ἀπορίας πολλὰ τὰ χρήματα ἐποίησε
κεκτῆσθαι· ὃν ἐκ τῆς ἀφανείας καὶ ἀδοξίας πολλῶν

ἀλλ' εἰς ἀθῴους. Εἰς ἐλευθερίαν ἀφ' παθημάτων.
ὀξὺ γὰρ ἀκτὶς καθαίνομένῳ ζωὴ πλέον ἢ θανάτοις
ἐμὴ σκύλευε. καὶ ἐπὶ πάντα ἀνέχει ἀλλ-
ήλων, εἰ μή που δυσκαθαίρετ'. ἀκτὶς δὲ καὶ
πάντως, ἀλλ' ἵνα σωτηρίας ἀφορμὴ γένηται πλείων.
ἐπὶ παθημάτ' ἔρχεται, ὀδυνᾶν φιλεῖ δὲ λαὶς ἄν ἐχθρὰ
ψυχὴ σκληρὸν δυσπαθῆναι αἰσθήσεται. ἀλλ' ἐπὶ τοῖς
σωτηρίοις καθίστασθαι ἀνάγκη. μᾶλλον γὰρ ἐστὶ
τὸ σῶζον, καὶ εἰς τοῦτ' ἐκ παρχῶν ἐπὶ πάντα πτώσεως
αἴρεται. ὡς αὐτὸς οἶν ἔγνω πάσχειν ἄν, ἵνα καλῶς
πρὸς ἀλλᾶς βασιλέας πλεῖστ' ὠφελήσῃ. ἐπὶ δὲ καὶ
μαινάδα φιλεῖ ἔρως καὶ μᾶλλον ἐπὶ πόσῳ σοὶ δοκεῖ
πτῆνα ἔχειν οἰκεῖν, καὶ οἷμαι καθαίρεσις
λοιπὸν κἀκεῖνον πρὸς ἀλγεῖν ἔμελλεν, ὡς ἐκ βα-
σιλέως, σοὶ δὲ καὶ ἐπὶ βύβλοις ἐνίσχυσεν μᾶλλον ἢ πάντα τὰ
ἀλλοῖα καὶ ὑμῖν ἐκ μέσου ἔχειν, ἐκ τοῦ καὶ σὲ ἔχειν, ἵνα
ἀνακεφαλαιώσῃ πάντα ἀλλήσεσιν, καὶ ἐπὶ βύβλοις
βύβλοις μᾶλλον ἐνίσχυσεν.

κα' πγ'

Ὡς ἐπὶ πολλῶν νόμος καλῶς ἔχει πρὸς ἐκ-
οὖν ὅτι καὶ ὁ καινὸς ὁρίζεται βύβλος ἐπὶ ἔμφρονας τρόπους,
καὶ οἱ παλαιοὶ ἔμφρονοῦντες ἐν ψυχῇ πλείστῃ ἀπόλα-
υσιν βύβλοις πολλοῖς, καὶ οὐ μόνον ἐπὶ ἔμφρονας, ἀλλὰ ἐπὶ
σωτηρίας φοντας, ἢ μᾶλλον ἀναμνήσαντες ἐπὶ ἔμφρονας.
ἀλλὰ καὶ σωτηρίας φοντες ἐκ μέρους ὁμολογοῦσιν ἔχειν,
καὶ σὺν μιᾷ καὶ ταύτῃ πάντα πεπαίδευται ἀν-
θρώπου σωτηρίου ἔλεον ἐπαγγελίαν, πλείονος
μᾶλλον καθαιρέσεως. χρείαν ἀφορίζεται. δ

παραλύβοι μόνου ὑπὸ ζωφόλιος, καὶ μὴ σύλε-
φοι ἰκάλως· ἀλλ' μενθήσουβ· ἀλλὰ καὶ καὶ οὐοὶ ὁ-
μίως καλαθήσουβ· εἰ πὸ ὁ πονῶν β, σύλε-
φοι, δὲ ὁ ἀναγκαῖος ζωφορῆ ὑπὸ πολυ-
θῆ καὶ πλοι τὸ φοιδὲς ἰδοὺ ὁ δὲ ζωφορμένου· ἀγὸ
δ' ζωφορῶν μόνου ἄξιου ἀξίως ὁ, δὸ δὲ ζωφο-
δὲς πολλαπλάσιου ὁ ἀφ' ἑαυτοῦ ὑποπάθαι ἀλλὰ δὲ
σεῖσθαι, ἡ μεφορὰ ἀξίως ὁ σωματικῆς· δὲ ἀπ-
ραλύναι ἰδοὺ ἀφοῦ δὲ, χαρὶν ὁ φοβερισμόν· ξύλεδε δὲ ξ'
ἰδοὺ ὁ ἀσθένειαν· τὸ λέ· καὶ ὁ ἀὐτραλὲρ θυμά-
φα, ἢ ὁ ἀπὸ ἰησοῦ λῆ ἰδοὺ πορνοῖοσιν, ἀπολύ ἰδοὺ
δὲ ἀὐτὸ ἀπαλλάξ ὀξουσαν· πρὸς λὸ ἢ δὲ ὁ ἀφαλῶν οὐ
δ' ἀλλ' ὁ ἀπ' ἀὐτοῦ, καὶ δὲ ἀξ χουβ ἀὐτὸ ἰσοῦ ἀ-
καὶ ὁ δὲ ἀ ἀὐ ἀὐδίξαλαν πρὸς δὲ ὁ ὁ ἀπ' ἢ ὁ ὁ ἀπ' ἰδοὺ
ὁ μίουβ καὶ ὁ ξορίζουβ· καὶ ὁ δ' ἰδοὺ ἐν καφα-
λῶν, δὲ μὲν ἀὐ δὲ λᾶς πορνο ἰδοὺ ὁ μεὶ ὡς
λίμωῆ· δὲ ὁ σταλῆαν ἀχουβ ὁ μίσαθαι φοῦ· δὲ
μὲν δὲ ἐ καὶ δ' ἀλλ' δὲ καὶ ἐ· ὁ πὲ ἀ ὁ γίνεσθαι
ἰουσῖνι ἀν φος, μεγάλως καλ ζεῖ δὲ ζωλάχνη καὶ ὁ-
λῶ καὶ ἀναγκαῖ ὰς, εἰς ἢ δὲ ἀλλ' ἢ ἀ ὁ ἡ μαι
φοῦ ὁ. καὶ ἀ μπορεύομεν ὁ ὁ· ἀναγκαῖ ὁ ὁ
θῆ δὲ ὁ ὁ καὶ ἐ πὶ ξαλὶ κάλ ὁ ὁ· λύ μου οἱ μὲ ἰδοὺ ὁ
ὁ ὁ ἐ ὁ ὁ ὁ

ἐπὶ οὐρανοῦ δυσμῶν ἀπλοῦ, καὶ ἐπιμανῶς ἐσθῆτας
αὐτῆς ἐναλλαξ· καὶ ὡς παρθένον νύμφην· μὴ μόνον δὲ
ἐπὶ ζωγράφους τὸν πόνον ἀπολωλοῦσι, ἀλλὰ καὶ δι-
σὶ φοῦσι· δυοῖν ὑποκειμένοιν ἀνθρώπων τὸν μὲν ἐκ
μικρῶν ἐπὶ μέγιστον ἀρετῆς ἐπιδόσεως προκόπτοντα, καὶ
ζηλωτὴν γενόμενον τῶν ἀρίστων ἀνδρῶν· καὶ ἐν τῷ
καθ' ἑαυτὸν βίῳ λόγοις καὶ πράξεσι λαμπρυνόμενον,
καὶ ἀεὶ τὸν ἐπὶ τὰ κρείττω ἐπιδιδόντα· τὸν δὲ ἐπὶ τὰ
χείρω τῶν ἐναντίων ἐκκλίνοντα· καὶ ἐν τῷ καθ' ἑαυτὸν
βίῳ ἐπὶ τὸ μᾶλλον ἐκπίπτοντα· καὶ ἐν τῷ καθ' ἑαυτὸν
βίῳ ἐπὶ τὸ μᾶλλον ἐκπίπτοντα· καὶ ἐν τῷ καθ' ἑαυτὸν
βίῳ ἐπὶ τὸ μᾶλλον ἐκπίπτοντα· καὶ ἐν τῷ καθ' ἑαυτὸν

κβ' πξ'

Ὁ τῶν μωρῶν ἐξ ἐναντίας ἐπὶ τὴν ἕξιν αὐτοῦ ἦλθε
γυναῖκα καὶ πολύαν καὶ καλὴν καὶ σοφὴν αὐλίαν, ἀπαρέγκ-
τως βοῦν, ἐπὶ πόνῳ· ὁ δὲ ἀπολύσας ἦλθε γυναῖκα αὐτοῦ
σοφὸς λόγου πορεύσας· καὶ μαθήσας ἔλεγεν μιχαΐαν·
καὶ ὅσα καὶ λαοῖν ἀεὶ ὁ λόγος ἰουζίνιανὸς βοᾷ πάν-
τα καλῶν βασιλέων, καὶ ὡς ἐγὼ σῶν βίσῳ ζύμοις λύσαν
χαρὶς φύλλου αὐτῆς καὶ ζωοπάσιδα, καὶ λύμαν ὕδατος
τοῦ πρὸς βύσσερον, σλάπτα βάσεα αὐτοῦ, αὐ ἦ ποσὶ ἀ
λῶς φ ἰζήσασας λῶς παμβύσης σὺν ζ' ἐν τοῦ πῶ βι-
βλίου, καὶ ἀπαρεῖφ μυμβύσης καὶ αὐτῆς· ὁ δὲ ἀὸς λοῖ
μὸν ἀσφάλουσι λύσαν τὰ ζωοπάσιδα· ὅθεν ζῶ ἀνα-
ρῆθη πρὸς ἀεὶ ἐαὶ ὡς ὁμοῖς, ὁ σὺ ὁ δὲ βίς ἀνορᾶσι·
βιβλίου, ἀποσταίου πέμπτου βῖς γυναῖξί· καὶ ἦλθε
ὅλιθ ζωῖαν χύσιν· ἀνλύφως σῶν καὶ ὁ παρὼν νομῶν·

ὁ λιὴν τὸν αὐτὸν καὶ τὸν πόλεμον, ἐὰν μὲν ἐπὶ
συμφορᾷ, ὑπομένειν τὰς μοιχείας ἀγαπῶντα·
καθὼς καὶ ὁ τῆς μάχης βασιλεὺς ἄφησε, σὺν τῷ
θανάτῳ, καὶ τὸν πόλεμον· αὐτὸς γὰρ ὁ Χριστὸς
ἀπὸ τῆς τοῦ ἱερέως ἐπιφορᾶς τῆς λεπρώσεως· ἐ-
άν μὴ ἀποθάνῃς αὐτοῦ ὁμολογίας ἀξιοῖ τὸν
ἐλεφαντίαν φεύγειν, οὐ συναλοιφὴν ἐπιτελέσαι πρὸς τὸν αὐ-
τὸν ἀλλ᾽ ὡς μιαίνοντα. ἀλλὰ τοῦ ὁ Χριστὸς σὺν τοῖς
παροιμίαις εἶπεν· ὁ μισῶν μου τὸν μοιχὸν καὶ
τὸν πόλεμον ἔχουσι αὐτὸν, ἀφίησιν ἐκ τοῦ ἐ-
πιτιμᾶν αὐτῷ· οὐ γὰρ μισεῖ τὸν μοιχόν. ὁ δὲ πόλε-
μον τὸν αὐτὸν· ὅταν ἡ ὥρα μὴ πάρεστι, οὐ μετα-
μελεῖται αὐτῷ· τὸν μὲν οὖν μὴ ἐπιτιμᾶν αὐτῷ· ὅτα-
ν δὲ ἐπὶ τὸν μοιχὸν ἔλθῃ ἡ ὥρα τοῦ τιμωρίαν δοῦναι,
πάλε-
φαντίασιν μου ποιοῦσιν, ὡς μοιχὸς
ἐπιτιμᾶται· καὶ τὸν Ἡλιοδώρου ἀποφασίζ· τὸν
μοιχὸν ὑπὸ τὴν μιᾶς θεοῦ ἀπόδυσιν τοῦ
ἀνδρὸς μεμάθυπες, ὑπεδείκνυεν ἐπὶ σωφρο-
σύνῃ τοῦ ἀνδρός. καὶ ἀλλαχοῦ τὸν αὐτὸν τρόπον
περιέχουσα· καὶ ὅμως τοῦτο· ὁ πολίτης
νόμος τὸν μοιχὸν ἀποκτεῖναι κελεύει· καὶ αὐτὸν τὸν
βίον ἐξ. ἐπὶ λέξ, καὶ οὐ· καὶ ἀσεβοῦντα εἰσβὰς
ἐρημώσας τοῦ καὶ τὸν ἐκφόβου τοῦ ἱ· ἐπὶ
τοῦ ἀφόβου ζωῆς καλοῦ. καὶ Ἡλιοδ ἐξ Ἡ ἐπὶ
τοῦ βασιλέως ἰουστινιανοῦ· ἐκ παιδὸς αὐτῷ ἐξ ἐπὶ
τοῦ τὸν βασιλικοῦ· καὶ ζωοποιήσας εἰς τὸ
ἀναφθῆναι αὐ· καὶ ἐκ· καὶ Ἡλιοδ χειμαῶν τοῦ

βασιλέως πορφυρογεννήτου βιβλίον ἕβδομον περὶ τῶν
νόμων, καὶ ἡνίκα ἐπὶ τὸν πόλεμον ἐξῆν. ἐ
πειδὴ ζητοῦσί τινες τῶν ἀνθρώπων διὰ τί ποτε ἐν
ταῖς τῶν ἐθνῶν πολιτείαις, καὶ μάλιστα ἐν ταῖς
Ἑλληνικαῖς καὶ Ῥωμαϊκαῖς, ἐπὶ πολὺν χρόνον
ἐπὶ τοσοῦτον ἐπλεονέκτησαν, καὶ τὴν ἀρχὴν
ἐπὶ τοσοῦτον ηὔξησαν, ἐν δὲ τοῖς νῦν χρόνοις
ἐπὶ τὸ ἐναντίον ἐλθόντες, ἐλαττοῦνται καὶ
ἀσθενοῦσιν, ἐπειδὴ ἐν τοῖς παλαιοῖς χρόνοις
ἐπὶ τοσοῦτον ἐπλεονέκτησαν, ὅτι ἐπὶ μὲν τῶν παλαιῶν
ἐθνῶν οὐ μόνον ἐν τῷ πολέμῳ ἐγυμνάζοντο
καὶ ἐν τοῖς ὅπλοις ἐγίνοντο ἀνδρεῖοι, ἀλλὰ
καὶ ἐν τῇ εἰρήνῃ ἐν τοῖς ἀγῶσι καὶ ταῖς θεω-
ρίαις. ἐπὶ δὲ τῶν νῦν καιρῶν τὰ ἐναντία
ἀπὸ τούτων ἐστὶν ἰδεῖν. ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ εἰρήνῃ
οὐ γυμνάζονται, οὐδὲ ἐν τοῖς ὅπλοις ἐγίνονται
ἀνδρεῖοι, οὐδὲ ἐν τοῖς ἀγῶσι καὶ ταῖς θεωρίαις
ἐπιδίδονται, ἀλλὰ ἐν τῇ ἀργίᾳ καὶ ῥᾳθυμίᾳ
διάγουσιν, ἐν τοιαύτῃ ἀπραξίᾳ καὶ ῥᾳθυμίᾳ
ὄντες, πῶς οὐκ εἰκὸς ἐλαττοῦσθαι καὶ ἀσθενεῖς
γίνεσθαι; ἐπειδὴ ἐν τῷ πολέμῳ ἐγυμνάζοντο
καὶ ἐν τοῖς ὅπλοις ἐγίνοντο ἀνδρεῖοι, καὶ ἐν τοῖς
ἀγῶσι καὶ ταῖς θεωρίαις ἐπιδίδοντο, ἐν τοιαύτῃ
ἀσκήσει καὶ ἐπιμελείᾳ ὄντες, πῶς οὐκ εἰκὸς
ἐπὶ τοσοῦτον ἐπλεονέκτησαν καὶ τὴν ἀρχὴν
ηὔξησαν

αὐλὴν ἄνω καρὰν ἀπὸ τῆς πανυδόκου πανὼ, ὡς ἀπὸ μὲν τῆς
μικρᾶς μωσεᾶδος Σοσμοιχαλὶς, ἀπὸ δὲ τῆς μεγάλης ἀναρ-
σαλαδ ἀναρὸς, ἐν πόλις ὡσὶ ἐν λόγος ἀναγκαῖ-
ον ἐν δὲ οὐδὲ μωσεὶ ἀπόσθαι. οὐ γὰρ ἐν τοῦ δὲ χαλδαίους
οὐδὲ μὲν γὰρ δὲ ἐν λόγου ἀγλίας, οὐδὲ μὲν δὲ παλαιόγου
οὐδὲ ἀλλὰ πρὸ ἀναγκαῖον ἀπὸ τοῦ ἀναρὸς, χωρὶς σο-
λομῶνος ἐν πόλεως. καθὼς τοῦ δὲ φ̄ τῆς πανὼ τοῦ
ἁγίου ναοῦ λὴ ου, καὶ ὅλας φορεῖ ἰουδαῖοι ναοῦ ἐν μὲ-
μναι εἰδὼς ζ' ½ τοῦ κυβιτοῦ. ὅθεν καὶ τοῦ δὲ
πανὸς ὁ φάλαμος. ἐν λαβὰ ἀπὸ ἀνθρωπείου ὠ-
ὴ φ̄ πρὸ λόγον ἀναγκαῖον ἡρῳδιανὸς εἶναι, ὃν
μοῖς ὀναρχῶν ἐν πόλεως τοῦ λαοῦ ναοῦ ἀναγκαῖον ἡρῳδ.
Ἐρωδὴ ὁ τετράρχης. ὡς τοῦ πανὸς τοῦ δὲ ἁγίου ναοῦ
ἡμίσου δὲ κατὰ νότον, λαμβάνων. Ἡν μὲν γὰρ αὐτὸν
ἐλεφὰ οὐ μαθαιομὲν ἦν μοιχᾶσθαι, τὸν δὲ αὐτὸν γα-
μὲν ἐλεφὰς σφενδουᾶν καὶ καλαμεύεσθαι, οὐχὶ
ἐχομὲν φασὶ πανὸν ἁ λῶν μοιχᾶς αὐτοῦ σῆμα ἐμ
λὴ μαλὶ, πῶς ὅταν πανὸν αὐτοσοφίζως φ̄
τοῦ ἐλεφαντόμου, λῶν μοιχᾶς ὑπομᾶ ἀναγκαῖ-
λὶ. διαφορᾶς δὲ οὐ μαθαιοῦς ἀνορὸς μὲν
ἐλευθέρας γυναικὸς, ζῶσης γυναικὸς δὲ, καὶ
τοῦ καλαμᾶ μὲν τοῦ τοῦ ἀναγομὲν οὐ σελέφαν γα-
μὴ ἦν. ἐκεῖνος μὲν γὰρ οὐ μοιχᾶται. ἀλλὰ σφόδρα
λυπεῖται. οὐ δὲ ἐμοιχᾶται καὶ πολλὰ ἁμαρτάνει.
ὅθεν οἱ πανύτεροι οὐκ ἐῶσι τὰ λικὰ λικὰ. καὶ ὅπως μὲν
πολλὰ ἔστι τὰ πανοῦ καὶ πῶς ὁ πορνεύουσας, εἴρηται. ἐ
ἐπ' ἐκ τοῦ λ' ½ τοῦ ζ' ἐ λίου, φ̄ ἡν. ἐν

ὡς ἐστὶν ἡμῖν πολὺ σύνηθες καὶ ἀναγκαῖον, καὶ ἐν τοῖς ἐπὶ τοῦ ἀναπαύσεως σύμπτωμα ὄντος· καὶ μάλιστα ἐπὶ τῆς ἡμέρας τοῦ σαββάτου· καὶ ἡ ἐν αὐτῇ ἀνάπαυσις ἐστὶ τοῦ ἀνθρώπου· καὶ ἡ ἐν τῷ ἑβδόμῳ ἡμέρᾳ ἀνάπαυσις τοῦ θεοῦ· καὶ ἡ ἐν τῷ ἑβδόμῳ ἡμέρᾳ ἀνάπαυσις τοῦ θεοῦ, οὐ τὰς ἀρχὰς ἐν τοῖς ἔργοις τοῦ θεοῦ ἔχουσιν· ἀλλὰ μᾶλλον ἐν τῇ θεωρίᾳ τῶν ἔργων, τοῦ σωτῆρος ἡμῶν τοῦ θεοῦ· καὶ ὑποζυγίου αὐτοῦ, ὄντος ἀναπαύσεως, τοῦ ἀνθρώπου μόνου· ἀλλὰ καὶ τῶν ἀλόγων ζώων τῶν ἐν τῷ κόσμῳ· καὶ οὐ κατὰ τὴν ἀναπαυομένην ἐν τῷ σαββάτῳ· ἢ ὡς καὶ ὁ ἄνθρωπος· ἢ ὡς καὶ ὁ θεός· ἀλλὰ κατὰ τὴν ἀναπαυομένην ἐν τῷ σαββάτῳ· ἐν τῇ ἀναπαύσει τοῦ θεοῦ· καὶ ἐν τῇ ἀναπαύσει τοῦ ἀνθρώπου· καὶ ἐν τῇ ἀναπαύσει τῶν ἀλόγων ζώων· ἐν τῇ ἀναπαύσει τοῦ κόσμου· καὶ ἐν τῇ ἀναπαύσει τῶν ἔργων τοῦ θεοῦ· καὶ ἐν τῇ ἀναπαύσει τοῦ ὑποζυγίου αὐτοῦ· καὶ ἐν τῇ ἀναπαύσει τοῦ ἀνθρώπου· καὶ ἐν τῇ ἀναπαύσει τῶν ἀλόγων ζώων· καὶ

κοινοποιῆσαι, καὶ ἐκλιπεῖν, ὅπως ἐν τῷ ἐγκρίνειν χωρὶς ἀναγκαίας μεμψιμοιρίας ἀπῆς, ὡς ὑποσοῦ σπουδῶν ἐξαρτᾶσθαι σε. καὶ ἐὰν ἀκούσῃς τινὰ, παραφρᾶσαι, ἀφίωσι ἢ ἀφορίζεσθαι. μὴ παντὶ πάσχε τοῦτο, ἀξίους σκοπεῖν καὶ πείθεσθαι, καὶ ἄλλους σπουδοῖς, ἀσθενοῦς ἐγκρίνεσθαι σε· ἢ ἐὰν τοῦτο ἀδύνατον ᾖ, οὕτως ἔχειν σοι. τὸ αὐτὸ δὲ τοῦτο ἀδύνατον σπεύδων ἀπέχου τῆς ἐκκλησίας.

κα' πθ' : Καὶ ἐν ἀποστολικοῖς κανόσι τὸν ἐν ἁγίοις πατέρα ἡμῶν Ἀθανάσιον τὸν μέγαν ἐπίσκοπον Ἀλεξανδρείας καὶ Μάρκον τὸν ἀπόστολον τῆς Ἰταλίας καὶ πόλεως Ἀκυληίας, καὶ τὸν ἐν ἁγίοις πατέρα ἡμῶν Ἀθανάσιον τὸν ὁσιώτατον ἐπίσκοπον Ἀλεξανδρείας

νησίαν ἢ μᾶς αὐτουησίζεσθαι ἢ καὶ τὸ μέρος θα-
λάσσης ἐν ὥρᾳ μεθυμνίου, περὶ καὶ τὴν ὀζανα-
γμὸς οὐοῖν βαλλεσίου εἰς πᾶν, ἢ ὅλόκληρον τῶν ἡμέρῶν
τοῦ πνεύματος πάσους, τῶν ἀνφιζομένων κυρίως
μεταβάλλειν τὰ λεγόμενα· καὶ ὁλυμπιάδων ἡμῶν, καὶ
σαν τοῦ αὐτοῦ χρόνου βεβαίως, καὶ μόνου δὲ θα-
λάσσης αὐτουησίζειν ὡς ἔστι, ἢ καὶ τὸ διοῦ τοῦ θα-
λάσσης καὶ λυσιμῆς, πλέοντων ἄλλων ἡμέρῶν
τοῦ ὅτι ὡσεὶ πάσους τοῦτο. ἵνα δὴ μὲν ὑπὸ ἀπὸ μὲν
καὶ τὸ αὐτουησίζειν ἐν μεθυμνίῳ, εἰ ἐξ ὅ-
σης νησίαν μέλλει καὶ τὸς ἄλλας διὰ αὐλῶν
πέμψας· ὡσὶ ἢ σὺ, ὃ διὰ ὑπάρχει μὲν ἐξ ἀ
πόντος θαλάσσης μόνου θαλάσσου· καὶ περὶ ὅλου
ραλῶν ἄλλων πέμψαν, τοῦ πάσους τοῦτο. ὅλιγα
καὶ τὰ ἀνθρώπων ἐν θαλάσσῃ οὐ σεσωσμένα.
ξενίων καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις μὲν πέμψας ἐν πέμψαν μα-
λακαλαύζειν, ὅτι δὲ καὶ πάντα τοῦτο πῶς δὲ πέμψα
πολλῷ ἢ πλέον καὶ τὸ θαλάσσου. ὅλιγα σὺν ὥστε
μεθ' ἓν ἀνάλου αὐτὸ λύγεως πέμψαν καὶ Ἡρώ-
δ. ἀμφὶ δὲ καὶ τὰ ἀνθρώπων, ὅτι ὅλου τοῦ θαλάσ-
σου, καὶ μάχεις ὥρας ἐπὶ τὰς νῦν τὰς σὺν τοῖς
σὺν μεθυμνίαις ἐξ ὅσον ἀφεύουσι· καὶ καὶ τὰ Ἡρώ
σὺν μὲν ὥρας ἀν τῶν φανερῶν μάλου μεθυμνίω-
νους, ἀπὸ δὲ μὲν ἀφ' ἓν καὶ τὰ ἄλλα· ἔστω δὲ καὶ τοῦ
πάντα μεθυμνίου· καὶ ἢ μὲν ἐξ ὥρας ἀν ἀνθρώπους
λῆξεως ἐν τῇ μεθυμνίαν, ὅ, τι καὶ δὲ, χρὴ ἀνέχ
σὺν φανᾶσθαι, τὸ δὲ ἐκ φουσῖν ἀφ' ἓν καὶ τὰ μεθυμνίας ἄλλου

τὴν τῆς μεγάλης πυρετικῆς ἐπιστολικοῦ ἀναμένον-
τος. ὁ δὲ ἀπόστολος ἐξ ὥρας τῆς συνήθους πρὸ τῆς πυρε-
τικῆς ἀφῆκεν τὸν ἄνθρωπον, ὥστε μὴ δοκεῖν ἀπὸ τοῦ μέσου καθ'
ὃν ἀναβαίνουσι πυρετοῦ, ἤγουν ἀπὸ ὥρας ἕκτης, λῦσιν λαβεῖν
ἀπὸ τῆς ὥρας τῆς πρὸ αὐτῆς συνήθους. οὐδενὸς, νὴ αὐτόν,
ὅμοιος ἐστὶ τῶν ὑμῶν ὁ θεῖος καὶ ἔνδοξος Ἱερώνυμος. μα-
θὼν γάρ ποτε ἐπιδημοῦντα τὸν μέγαν Θεοδόσιον καὶ αὐτὸν ἐστὶν
ὑμῶν τὸν χρυσοῦν λεγόμενον, νὴ τὸν Δία, ὡς ἐκεῖνος μὲν χρυ-
σοῦν ἐστὶν καὶ ἔνδοξον, οὐ χαρίεντα μόνον
ἐστίν. ὁ δὲ καὶ πρὸ τῆς ὥρας ἐκείνης τοῦ πυρετοῦ ἐπιστάντος
ἐπιμελῶς ἐφρόντιζεν καὶ ἐμέριζε τοῖς. νὴ οὐκ ἄλλου τινὸς ἀλλὰ
ἐπιμελητοῦ χρῆναι δοκεῖ τὸν νοσοῦντα καὶ ἀναπαύλης
καὶ ἀνέσεως πρὸ τῆς ἐπιστάσεως τοῦ πυρετοῦ. ὅπερ καὶ ὁ
θεῖος, ὡς ἔοικε, τῶν ἀποστόλων ἐποίησεν, ὥστε μὴ
ἀμφίβολον εἶναι τὸ ἐξ ὥρας τῆς πρὸ αὐτῆς συνήθους,
καθάπερ γοῦν καὶ μείζους ὥρας τῆς καθ' ὃν ἡ συνή-
θης ἐπιβάλλει ἀναπαύλη μεμενηκυίας, καὶ
οὐδὲν ἧττον ἐπὶ τὴν ἀναπαυλαν. ἡ δὲ ὥρα τῆς πρὸ αὐτῆς
ἐστὶν ἕκτη. ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου
ἔστιν ἰδεῖν. ἐπὶ γὰρ τῶν ἀπείρων ἰατρῶν καὶ ἀπαιδεύτων
ἐστὶν ἰδεῖν τὸ ἐναντίον. ὁ γὰρ ἰατρὸς ἐκεῖνος ἐπὶ τῆς ἕκτης
ἐπιστὰς ἐπὶ τὴν ἑβδόμην ἀναβάλλεται τὴν ἐπίσκεψιν. καὶ
ἐπὶ τῆς ἑβδόμης ἐπὶ τὴν ὀγδόην. καὶ ἐπὶ τῆς ὀγδόης ἐπὶ τὴν
ἐνάτην. καὶ ἐπὶ τῆς ἐνάτης ἐπὶ τὴν δεκάτην. καὶ ἐπὶ τῆς δεκάτης
ἐπὶ τὴν ἑνδεκάτην. καὶ ἐπὶ τῆς ἑνδεκάτης ἐπὶ τὴν δωδεκάτην.
καὶ ἐπὶ τῆς δωδεκάτης ἐπὶ τὴν τρισκαιδεκάτην. ὁ δὲ φιλοσοφώτερος ἰατρὸς
πρὸ τῆς ἕκτης ἐπιστὰς οὐκ ἀναβάλλεται. ὥστε φανερὸν εἶναι
ὡς ἀληθῆ λέγω, ὁ καὶ ἐρωτῶν δύναται πρὸς ἕτερον
σκοπεῖν. νῦν δὲ τὴν ὥραν ἀκούωμεν πρὸς τῆς ἀποστόλης.

ξ΄ ἐκ τῆς παραπονητικῆς πρὸς τὸν αὐτὸν περὶ τῶν αὐτῶν

ὁ μὲν ἀπόστολος βοᾷ ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας· ὁ δὲ ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας ἀπὸ

μὴ μιᾶς γυμνότητος ἀνθρώπου τοῦ χιτῶνος αὐτοῦ ἀπο-
δυομένου ὁ πολυχρόνιος τῆς πυρετικῆς ἀσθενείας τὸ μόνον ἀπο-
πλεῦσαι, καὶ ἐξ ἀπὸ τοῦ σώματος. πρὸς τὸ θεῖον ὁ ἐκ
παλαιοτάτης νόσου νοσῶν, ὁ ἐν πολλῇ ἀναγκαίᾳ
ἀσθενείᾳ, καὶ ἀπὸ τῆς ἀσθενείας ἀπολυθείς. ἐν τούτοις
πρόληψιν ποιήσας τῆς πυρετικῆς μάρτυρας. ἵνα ἀπόλυσιν
ἔχῃς ἀπὸ τῆς ἀσθενείας ἐκ τῆς παλαιᾶς ἕξεως οἱ πρὸς θεόν.
μυρίοις τῆς ἀναγκαίοις σημείοις, ἀλλὰ καὶ πλήθουσιν
ἡμερῶν ἐν τούτοις ἀγῶσι, ἐν τοῖς σώμασι-
σθαι ἐν τῷ τοιούτῳ, ἢ δι' ὀλιγοστίαν
ἐν πρὸς ἀνθρώπους. ἀναμένω μὲν οὖν
ἐν τῷ μυρίῳ ὑπομονῇ φίλαθλα, ἀπὸ τῆς ἐξ ἄνω
τῆς πρὸ αὐτῆς νυκτός, καὶ παλαίσματα μέχρι τῆς
σήμερον ἐξ ἄνω καὶ αὐτῆς τῆς μεγάλης αὐτῆς
νυκτός. ἀγῶνος δὲ ὄντος, ἢ τῆς πυρετικῆς ἀσθε-
νείας, μεγάλου ἀγῶνος τοῦ ἀθλητοῦ. καὶ παλα-
ίσματα μέχρι τοῦ ἀπὸ ἐνός, καὶ ἄνω, τῆς αὐτῆς
πυρετικῆς. ἀγῶνος δὲ ὄντος ἀπὸ τοσούτου
φυσικῆς, καὶ ἐν ὀστέοις ἰσχυροῖς ὄντος καὶ
καὶ ὀξέος ὄντος ἐν ἡμέραις ὀκτὼ ὄντος φ',
οὕτως ἐπὶ τὰ ἐξ ἄνω καὶ πλέον. καὶ ὡς
καὶ ἐν τῷ τοιούτῳ ἐγένετο. ὁ γὰρ ἐν τῷ νοσοῦντι
ὡς ἀναλυόμενος ὁ ἔνδον ἡμῶν
ἡμερῶν ἐν ἡμέραις ἐν τῷ ἀναγκαίῳ
καὶ ἄχρι τῆς ἐξ ἄνω καὶ πλέον. καὶ ὡς
καὶ ἐν τῷ τοιούτῳ ἐγένετο. ὁ γὰρ ἐν τῷ νοσοῦντι
ὡς ἀναλυόμενος ὁ ἔνδον ἡμῶν
ἡμερῶν ἐν ἡμέραις ἐν τῷ ἀναγκαίῳ
καὶ ἄχρι τῆς ἐξ ἄνω καὶ πλέον. καὶ ὡς
καὶ ἐν τῷ τοιούτῳ ἐγένετο. ὁ γὰρ ἐν τῷ νοσοῦντι
ὡς ἀναλυόμενος ὁ ἔνδον ἡμῶν

μετάνοιαν φησίν· ὁ γὰρ μετὰ λύπης τοῦ βίου τέλος, τοῦτό ἐστι παντὸς ἁμαρτήματος ἀπάθεια καὶ ἀναμάρτητος ἐκδημία· ὁ δὲ μετὰ χαρᾶς τὸν βίον καταστρεψάμενος, τοῦτό ἐστι μετάνοιαν· εἰ γὰρ μὴ ἐμετανόησεν οὐκ ἂν ἐχάρη· διὰ μετάνοιας γὰρ ἐπὶ τὴν ἀπάθειαν ἀναβαίνομεν· ἐὰν δὲ ἐπὶ τῆς ἁμαρτωλοῦ καταστάσεως τὸν βίον καταστρεψώμεθα, οὐκ ἂν ἐχαρημεν· ἀλλὰ μετὰ λύπης ἂν ἐτελειώσαμεν· ὅτι ἐν τῇ ἁμαρτωλῷ καταστάσει ὄντες, οὐκ ἐγνωρίζομεν τὸν ἀγαθὸν θεόν· ἐν δὲ τῇ μετανοίᾳ γνωρίζομεν· διὰ τοῦτο καὶ χαρᾶς ἐστὶ μεστὸς ὁ τοιοῦτος βίος· ἐν τῇ μετανοίᾳ γὰρ ἐγνωρίσαμεν τὸν θεόν· ἐν δὲ τῇ ἁμαρτίᾳ οὐκ ἐγνωρίσαμεν

παλαιοτέρας, ἢ ὅλων τῶν φαίνεται. καὶ κεφ. ε'.

Περὶ ἀναφορέως μόνων παλαίεσθαι, καὶ ὅτι παλαίουσι τοῦ ἀναφορέως, φαίνεται δοκοῦν, ἢ ὅτι περὶ αὐτὴν ἡ ἔξις. Ἐπεὶ δὲ φαίνεται τὴν ἰδίαν ὑποτιθέμενα ἐν τοῖς λεγομένοις φίλτροις· οἱ δὲ Θετταλοὶ ἀποτιθέμενοι, ὅτι μὲν ὁμοίως ἀξιοῦσιν· ἐπὶ δὲ τῶν ἀλλοτρίων, μᾶλλον ἀξιοῦσιν ἀποτιθέμενοι τὴν ἀσπίδα ἢ λαμβάνειν ἢ ἀξιοῦσιν. καὶ ὅτι μὲν ὁ Ἀχιλλεὺς καὶ ὁ Ἕκτωρ περὶ τοῦ ἀναφορέως ἐπάλαιον, δῆλον ἐκ τῆς Ἰλιάδος· καὶ ὅτι παλαίουσι τοῦ ἀναφορέως ὁ Ἕκτωρ καὶ ὁ Ἀχιλλεὺς, ἐκ τοῦ φαίνεται· ἢ ὅτι ἐκράτησεν ὁ Ἀχιλλεὺς· ἢ ὅτι ἐπὶ τοῦ ἀναφορέως ἐπάλαιον

ζαλαι μὴ δύνασθαι μόνους ἁλῶναι φάσκοντας
ὡς φοβούμενοι μὴ ἐπὶ τὴν ἑαυτῶν ἔλθωσι βοή-
θειαν· πρὸς δὲ τούτοις ἐκέλευσεν ὁ βασιλεὺς
τοὺς ἀπὸ τοῦ ἑτέρου μέρους τοῦ ποταμοῦ
διαβῆναι καὶ ἐπιθέσθαι τοῖς ἐναντίοις, φά-
σκων· ὅσον γὰρ ἐπὶ σφᾶς τοὺς
φοβεῖσθαι, μὴ μὰ φοβοῦνται, ἀλλὰ θαρσεῖν μᾶλλον, φο-
βουμένοις· πρὸς δὲ μὴ δύνασθαι φοβεῖσθαι, ἐὰν φοβῶσι τοὺς
πολεμίους· πρὸς δὲ ἀδυνάτους, εἰ μὴ πλήξαιεν ἅμα
ἐλπίζειν· οἱ μὲν δὴ ταῦτα ἐκέλευον τοῦ βασιλέως, καὶ τὸν
αὐτοκράτορα φοβεῖσθαι, ὡς αὖ ἔχει, ὡς φοβεραὶ ἀπει-
λοῦσι παρασκευαὶ τοῦ βασιλέως ἐπιόντος·
καὶ παραλόγως ἅμα καὶ πρὸς τὸ δέον ἐκ τοῦ ξύλου
βλέποντος. ὅπερ οὐκ ἐφοβοῦντο, ὡς ἀπειλοῦντος·
ἐπεὶ καὶ ἐφοβοῦντο, ὡς ἀπειλοῦντος μὲν
παρασκευὰς ἐπὶ τοὺς πολεμίους ποιουμένου·
καὶ παραλόγως μὲν

αὐτὸν, τὸν τὸ μὴ οἰκεῖον ὠνεμένου μὴ οἱ, ἀξιοῦσι
λαβεῖν καὶ οὐ λαμβάνουσιν. καὶ τὸν αὐτὸν τρόπον, ἐὰν
τις ἀφῇ ζῶν ἀνάθεμα. ἀναθεματίζει γὰρ ὁ λέ-
γων ἀφορισμὸς τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ ἱερέως. ὁ
τὸν ἱερωσύνης, καὶ τὸν οἰκεῖον αὐτοῦ ἀναγκαῖον ἀνα- κγ' ας'
θεματίζειν. ὁ τὸν σώματος ὅμοιον βούλεται, καὶ τὰ ἄλλα αὐτοῦ
σκευοφυλακεῖν, ἀποστερεῖται τοῦ ἁγίου καὶ
θυσιαστηρίου, ὡς μὴ καθαρὸν αὐτὸν καὶ ἁγνὸν, ἀλλὰ μεμολυσμένον τὸν τὸ
ἀναθέματος ἀπολαύοντα. οὐ γὰρ ἔχουσι οἱ
πείθοντες τὸν λαὸν τοῦτον αὐτοῦ δικαίαν ἀπολογίαν
καὶ ἀναπολόγητον ἀπολαύειν. ἢ τὸ καθ' ἑαυτοὺς
μεμιᾶσθαι, καὶ ἀναθεματίζειν διὰ τοῦτο τὸν
πρὸ αὐτοῦ καὶ μὴ ἀκοινώνητον ἔχειν, εἰ μὴ αὐτὸν
ἀναχωρεῖσθαι, καὶ μὴ τὴν σύμβιον αὐτοῦ καὶ τὴν
θυγατέρα ἐκκοινωνεῖν τῷ οἰκείῳ ἀνδρί, καὶ πατρὶ καὶ μη-
τρὶ, καὶ ἐπέρχεσθαι. ἀκαταμάθητον γὰρ τοῦτο
φασὶν, καὶ ἀγνοίαν. διὸ καὶ ἀφίενται μὴ τῆς
νομίμου, ἐκκλησιάζειν. ἐκ παντὸς μὲν τοῦ
ἁγιωτάτου συμβουλίου καὶ τοῦ, ὑπὸ
τῶν ἁγίων πατέρων καὶ, καὶ οὐ ἐκκλησίαν ἐξέφα. ἀλλὰ
παρεσκεύασθαι. καὶ ἐξελεύσεται τὰ μὲν τῆς μο-
ναδικῆς ἀσκήσεως, μὴ τῷ πάντα ἀναξίως, ἐκκλησιά τῆς
ἀξιοῦσθαι, εἰ θέλησαν καὶ ἐκκλείεσθαι τῆς

ἀλεξανδρείας καὶ μαρτυρία τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ
μεγάλου ἀρχιεπισκόπου τῆς αὐτῆς πόλεως, ἡνίκα ἐπα-
νῆλθεν ἐκ τῆς ἐξορίας αὐτοῦ ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ
μεγάλου Κωνσταντίνου, καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Κωνσταντίου,
καὶ τῶν ἐν τῇ συνόδῳ τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Σαρδικῇ
συναθροισθέντων, καὶ τῶν ἐν τῇ συνόδῳ τῶν ἁγίων πατέρων
τῶν ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ συναθροισθέντων, καὶ τῶν
ἐν τῇ συνόδῳ τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ
συναθροισθέντων, καὶ τῶν ἐν τῇ συνόδῳ τῶν ἁγίων πατέρων
τῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ συναθροισθέντων, καὶ τῶν ἐν τῇ συνόδῳ
τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Τύρῳ συναθροισθέντων, καὶ
τῶν ἐν τῇ συνόδῳ τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Μεδιολάνοις
συναθροισθέντων, καὶ τῶν ἐν τῇ συνόδῳ τῶν ἁγίων πατέρων
τῶν ἐν Σιρμίῳ συναθροισθέντων, καὶ τῶν ἐν τῇ συνόδῳ
τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Ἀριμήνῳ συναθροισθέντων.
Ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, καὶ τοῦ
υἱοῦ αὐτοῦ Κωνσταντίου, καὶ τῶν ἐν τῇ συνόδῳ τῶν ἁγίων
πατέρων τῶν ἐν Σαρδικῇ συναθροισθέντων, καὶ τῶν ἐν τῇ
συνόδῳ τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ
συναθροισθέντων, καὶ τῶν ἐν τῇ συνόδῳ τῶν ἁγίων πατέρων
τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ συναθροισθέντων, καὶ τῶν ἐν τῇ συνόδῳ
τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ συναθροισθέντων,
καὶ τῶν ἐν τῇ συνόδῳ τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Τύρῳ
συναθροισθέντων, καὶ τῶν ἐν τῇ συνόδῳ τῶν ἁγίων πατέρων
τῶν ἐν Μεδιολάνοις συναθροισθέντων, καὶ τῶν ἐν τῇ συνόδῳ
τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Σιρμίῳ συναθροισθέντων, καὶ
τῶν ἐν τῇ συνόδῳ τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Ἀριμήνῳ
συναθροισθέντων. Ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ μεγάλου Κωνσταν-
τίνου καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Κωνσταντίου, καὶ τῶν ἐν τῇ συνόδῳ
τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Σαρδικῇ συναθροισθέντων, καὶ
τῶν ἐν τῇ συνόδῳ τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ
μεγάλῃ συναθροισθέντων, καὶ τῶν ἐν τῇ συνόδῳ τῶν ἁγίων
πατέρων τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ συναθροισθέντων, καὶ τῶν ἐν
τῇ συνόδῳ τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ συνα-
θροισθέντων, καὶ τῶν ἐν τῇ συνόδῳ τῶν ἁγίων πατέρων
τῶν ἐν Τύρῳ συναθροισθέντων, καὶ τῶν ἐν τῇ συνόδῳ τῶν
ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Μεδιολάνοις συναθροισθέντων, καὶ
τῶν ἐν τῇ συνόδῳ τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Σιρμίῳ συνα-
θροισθέντων, καὶ τῶν ἐν τῇ συνόδῳ τῶν ἁγίων πατέρων
τῶν ἐν Ἀριμήνῳ συναθροισθέντων. Ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ
μεγάλου Κωνσταντίνου καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Κωνσταντίου,
καὶ τῶν ἐν τῇ συνόδῳ τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Σαρδικῇ
συναθροισθέντων, καὶ τῶν ἐν τῇ συνόδῳ τῶν ἁγίων πατέρων
τῶν ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ συναθροισθέντων, καὶ τῶν
ἐν τῇ συνόδῳ τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ
συναθροισθέντων, καὶ τῶν ἐν τῇ συνόδῳ τῶν ἁγίων πατέρων
τῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ συναθροισθέντων, καὶ τῶν ἐν τῇ συνόδῳ
τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Τύρῳ συναθροισθέντων, καὶ
τῶν ἐν τῇ συνόδῳ τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Μεδιολάνοις
συναθροισθέντων, καὶ τῶν ἐν τῇ συνόδῳ τῶν ἁγίων πατέρων
τῶν ἐν Σιρμίῳ συναθροισθέντων, καὶ τῶν ἐν τῇ συνόδῳ
τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Ἀριμήνῳ συναθροισθέντων.
Ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου καὶ τοῦ
υἱοῦ αὐτοῦ Κωνσταντίου, καὶ τῶν ἐν τῇ συνόδῳ τῶν ἁγίων
πατέρων τῶν ἐν Σαρδικῇ συναθροισθέντων, καὶ τῶν ἐν τῇ
συνόδῳ τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ
συναθροισθέντων, καὶ τῶν ἐν τῇ συνόδῳ τῶν ἁγίων
πατέρων τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ συναθροισθέντων, καὶ τῶν ἐν
τῇ συνόδῳ τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ συνα-
θροισθέντων, καὶ τῶν ἐν τῇ συνόδῳ τῶν ἁγίων πατέρων
τῶν ἐν Τύρῳ συναθροισθέντων, καὶ τῶν ἐν τῇ συνόδῳ τῶν
ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Μεδιολάνοις συναθροισθέντων, καὶ
τῶν ἐν τῇ συνόδῳ τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Σιρμίῳ συνα-
θροισθέντων, καὶ τῶν ἐν τῇ συνόδῳ τῶν ἁγίων πατέρων
τῶν ἐν Ἀριμήνῳ συναθροισθέντων. Ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ
μεγάλου Κωνσταντίνου καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Κωνσταντίου,
καὶ τῶν ἐν τῇ συνόδῳ τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Σαρδικῇ
συναθροισθέντων, καὶ τῶν ἐν τῇ συνόδῳ τῶν ἁγίων πατέρων
τῶν ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ συναθροισθέντων, καὶ τῶν
ἐν τῇ συνόδῳ τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ
συναθροισθέντων, καὶ τῶν ἐν τῇ συνόδῳ τῶν ἁγίων πατέρων
τῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ συναθροισθέντων, καὶ τῶν ἐν τῇ συνόδῳ
τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Τύρῳ συναθροισθέντων, καὶ
τῶν ἐν τῇ συνόδῳ τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Μεδιολάνοις
συναθροισθέντων, καὶ τῶν ἐν τῇ συνόδῳ τῶν ἁγίων πατέρων
τῶν ἐν Σιρμίῳ συναθροισθέντων, καὶ τῶν ἐν τῇ συνόδῳ
τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Ἀριμήνῳ συναθροισθέντων.
Ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου καὶ τοῦ
υἱοῦ αὐτοῦ Κωνσταντίου, καὶ τῶν ἐν τῇ συνόδῳ τῶν ἁγίων
πατέρων τῶν ἐν Σαρδικῇ συναθροισθέντων, καὶ τῶν ἐν τῇ
συνόδῳ τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ
συναθροισθέντων, καὶ τῶν ἐν τῇ συνόδῳ τῶν ἁγίων
πατέρων τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ συναθροισθέντων, καὶ τῶν ἐν
τῇ συνόδῳ τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ συνα-
θροισθέντων, καὶ τῶν ἐν τῇ συνόδῳ τῶν ἁγίων πατέρων
τῶν ἐν Τύρῳ συναθροισθέντων, καὶ τῶν ἐν τῇ συνόδῳ τῶν
ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Μεδιολάνοις συναθροισθέντων, καὶ
τῶν ἐν τῇ συνόδῳ τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Σιρμίῳ συνα-
θροισθέντων, καὶ τῶν ἐν τῇ συνόδῳ τῶν ἁγίων πατέρων
τῶν ἐν Ἀριμήνῳ συναθροισθέντων. Ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ
μεγάλου Κωνσταντίνου καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Κωνσταντίου,
καὶ τῶν ἐν τῇ συνόδῳ τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Σαρδικῇ
συναθροισθέντων, καὶ τῶν ἐν τῇ συνόδῳ τῶν ἁγίων πατέρων
τῶν ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ συναθροισθέντων, καὶ τῶν
ἐν τῇ συνόδῳ τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ
συναθροισθέντων, καὶ τῶν ἐν τῇ συνόδῳ τῶν ἁγίων πατέρων
τῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ συναθροισθέντων, καὶ τῶν ἐν τῇ συνόδῳ
τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Τύρῳ συναθροισθέντων, καὶ
τῶν ἐν τῇ συνόδῳ τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Μεδιολάνοις
συναθροισθέντων, καὶ τῶν ἐν τῇ συνόδῳ τῶν ἁγίων πατέρων
τῶν ἐν Σιρμίῳ συναθροισθέντων, καὶ τῶν ἐν τῇ συνόδῳ
τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Ἀριμήνῳ συναθροισθέντων.

λόγος ὑπολαμβάνει μὴ ζῆν αὐτὸν ἀλλ' Ἡρ
ἑλέσθαι ἀνόσιον. φησὶ δὲ Βακχυλίδης, ὑπὲρ δὲ τοῦ
μὴ τοὺς παῖδας ἐκθεῖναι φθόνῳ ἀνόσιος. λέγουσι δέ τινες
ὅτι καὶ μοιχὸς, οὐ μόνον ἀσεβὴς, μανικὸς δὲ καὶ
φθόνου, ἀλλὰ πορνοβόσκος. ὁ δὲ φάλης
πορνοβοσκὸς ἦν πολλοὺς περὶ αὑτὸς πορνεύσας καὶ νόσους
ἐπιτιθεὶς καὶ μανίας· καὶ διὰ τοῦτο οὐ ζῆναι αὐτὸν
ἔδοξε. ζῶσι δὲ τοῦτον συνηλικιῶται πολλοὶ καὶ
οἱ πρὸς πολλοὺς λύοντες, φασὶν. ὅτι πορνο-
μανὲς ἦν, ἀπορεῖ τις καὶ οὐ πρὸς τὸ
λανθάνειν ἐπιχειρεῖ τοῖς παιδικοῖς ἀλλὰ φθεῖραι, πορ-
νικῶς ἐπιλήπτους, οὐχ ὑποπτεύοντας, λανθά-
νειν δυνάμενος καὶ ἀξιωθήσεται. πρὸς τὰ-
δε οὐ ζῆναι, οὐκ ἀναιρεθήσεται. ἐπεὶ δὲ λέ-
γει πολλοὺς τοὺς γυναῖκας πρὸς τὸ εὐλαβέσθαι,
ἐξ ἴσου πλείους ἔδει ποιῆσαι ἐραστάς· καὶ γὰρ ἂν
φησὶ τὰ μὲν ἄρρενα, ἀλλὰ δὲ, ἐξαίφνης, παντὸς
μᾶλλον λαμβάνει ἀκροβολισμὸν ὑποψίαν καὶ οὐκ φά-
λητος ἐλεύθερος γαμεῖν. ἐπεὶ τοίνυν δεῖ τὸν
ἀληθῆ γαμετὴν ἐπιτηδείως ὑποπτεῦσαι. ἐπὶ
ἐφάλητος δὲ, ἀξιόπιστος Ἡρ δοκεῖ λοιδορῶν γυναῖκα
σωφρονεῖν φερόμενος, οὐχ ἁπλῶς ἀποδοκεῖ
σθαι· ἐπεὶ μᾶλλον ἂν ἐπὶ τοῦτον ἐλθεῖν ἐδόκει πα-
ρόμενον, ἀπορεῖ
μᾶλλον ἢ Ἡρ. ὃ δὲ φάλης
ἐπὶ, λοιδορεῖν δὲ καὶ ἐπιβουλεύειν μὴ δοκεῖ
τάδε ἢ Ἡρ οἰκεῖα ἀνόμοιον ἔχειν· ἢ καὶ Εὐβοεὺς ἦν καὶ

τῆς τοῦ ζωῆς· καὶ ἡ ἀλήθεια πανταχοῦ ἀν, ὥσπερ ἐν ἀγορᾷ κοινῷ. αὐτὰ γὰρ θεῖα τῶν ἀνθρωπίνων. ὥστε ὁ τῆς ἀληθείας ἐραστὴς ἀνάγκη σπουδάζειν πρὸς τὴν τῆς ἀληθείας κτῆσιν καὶ φυλακὴν τῆς ἀληθοφανοῦς ψευδοδοξίας· καὶ μὴ ἐθέλειν ἐξαπατᾶσθαι μηδὲ ἐξαπατᾶν ἕτερον μήτε ἑκόντα μήτε ἄκοντα· καὶ τὴν πρὸς ἕτερον αὐτοῦ ἀνθρώπου ἀγνοιαν μὴ φέρειν ἀλλὰ μισεῖν· καὶ ἐν τῇ τῆς ἀληθείας κτήσει ἑκουσίως ἐθέλειν ὑπομένειν τὰ ἐπίπονα τῶν σωμάτων

παρὰ τοῦ τῆς ἐνθάδε φλέγματος. τῆς ξηρᾶς φύσεως, ὡς ἐν κεφαλαίῳ ὑ τοῦ ιδ΄ τοῦ περὶ τῶν ξηρῶν παθῶν βιβλίου εἴρηται. ὑπὸ δὲ τῶν ἐν τοῖς μυελώδεσι τόποις ἐνδιατριβόντων ἀνάγκη τὸν ὑπολαφθέντα μυελὸν ἐκθερμανθῆναι, καὶ οὕτως ἀπεκκαυματισθῆναι καὶ ξηρανθῆναι ὑπὸ τοῦ ξηροειδοῦς ἐν αὐτοῖς. ὅθεν ἡ ὀστέωσις ἐπὶ πλεῖστον χρόνον ἐν τοῖς τοιούτοις ἀνάγκη γίνεσθαι. ἐπὶ δὲ τῶν ἐν τοῖς σπογγώδεσι τόποις ἐνδιατριβόντων ὑγρῶν, ἐπὶ τὸ ἧττον ἐκθερμαίνεται ὁ μυελὸς καὶ ἧττον ἀποκαυματίζεται καὶ ξηραίνεται. διὸ καὶ ἧττον ἐν τούτοις ὀστέωσις γίνεται. ἐπὶ δὲ τῶν ἐν τοῖς ὑμενώδεσι τόποις ἐνδιατριβόντων ὑγρῶν, ἐπὶ πλεῖστον ἐκθερμαίνεται ὁ μυελὸς καὶ ἐπὶ πλεῖστον ἀποκαυματίζεται καὶ ξηραίνεται. διὸ καὶ ἐν τούτοις ὀστέωσις γίνεται. ἐπὶ δὲ τῶν ἐν τοῖς ὑμενώδεσι τόποις ἐνδιατριβόντων ὑγρῶν, ἐπὶ πλεῖστον ἐκθερμαίνεται ὁ μυελὸς καὶ ἐπὶ πλεῖστον ἀποκαυματίζεται καὶ ξηραίνεται. διὸ καὶ ἐν τούτοις ὀστέωσις γίνεται.

ιδ΄ ιδ΄

Ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν σπογγωδῶν καὶ ὑμενώδων τόπων ἐκλείπει οὐ μόνον διὰ ἀνωμαλίαν τῆς συναρμογῆς ἀλλὰ καὶ διὰ ἀνωμαλίαν φύσεως. ἀνωμαλίαν δὲ φύσεως εἰς τοῦτο ἔχουσι διὰ τὸ ἀνώμαλον καὶ ἀνάρθρωτον καὶ ἀνάρμοστον τῆς ἐν αὐτοῖς σαρκός. ἀνωμαλίαν δὲ ἐν τῇ συναρμογῇ ἔχουσιν, ὅτι τὰ μὲν ἐπίπεδα τῶν ὀστῶν ἐστὶν ἐπίπεδα, τὰ δὲ κοῖλα κοῖλα, τὰ δὲ κυρτὰ κυρτά. ἐπὶ δὲ τῶν ἐν τοῖς σπογγώδεσι τόποις ἐνδιατριβόντων ὑγρῶν, ἐπὶ πλεῖστον ἐκθερμαίνεται ὁ μυελὸς καὶ ἐπὶ πλεῖστον ἀποκαυματίζεται καὶ ξηραίνεται. διὸ καὶ ἐν τούτοις ὀστέωσις γίνεται. ἐπὶ δὲ τῶν ἐν τοῖς ὑμενώδεσι τόποις ἐνδιατριβόντων ὑγρῶν, ἐπὶ πλεῖστον ἐκθερμαίνεται ὁ μυελὸς καὶ ἐπὶ πλεῖστον ἀποκαυματίζεται καὶ ξηραίνεται. διὸ καὶ ἐν τούτοις ὀστέωσις γίνεται.

θεοὺς πίστιν, ὄμνυσι τοὺς τούτων ὀνόματα.
ἄλλοι δὲ πίστιν εἰς τὸν ἀέρα· καὶ ἄλλοις ἄλλα νόμιμα. ἔστι δὲ καὶ ὅλως, ὡς τοῦ παντὸς κόσμου τοῦ μεγάλου καὶ ἀγήρω καὶ ἀθανάτου, καὶ τῆς ἀνωτάτω καὶ πρώτης οὐσίας, οὐδὲν ἕτερον ἢ τὸ ὑπὸ τοῦ θεοῦ διοικούμενον, οὕτω καὶ τῶν ἐθνῶν τοὺς μὲν ἕνα νομίζειν θεὸν καὶ τοῦτον ἀόρατον, οὐδὲν δὲ ἕτερον τῶν ὁρωμένων εἶναι θεόν· τοὺς δὲ οὐδὲ τοῦτο, ἀλλὰ τὰ μὲν ἄψυχα τῶν ὁρωμένων σέβειν καὶ τιμᾶν, τὰ δὲ ἔμψυχα μὴ καθαρεύειν· τοὺς δὲ καὶ τούτων ἀπέχεσθαι μόνων, ἃ τοῖς Ἕλλησιν ἱερὰ νενόμισται, καὶ τούτοις ἀπέχεσθαι μὲν μὴ θύοντας, μὴ ἐσθίοντας, ἀλλὰ τὴν ὀρθόδοξον τῶν Ἑλλήνων ἀκολουθοῦντας δόξαν, ὁμοίως δὲ καὶ Ἕλληνικὴν εὐσέβειαν φυλάττοντας, πολυανθρωπότερα ἢ οὔ; πολυανθρωπότερα. οὐ μόνον δὲ τοῖς προσηλύτοις τοῖς δαίμοσιν, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον αὐτοῖς. ὅτι γὰρ ὁμόφυλος βασιλεὺς διάφορα ἂν τοῖς προσηλύτοις τῶν δαιμόνων νέμοι νόμιμα. εἰ μέντοι φυλετικὸν ἦν, οὐδὲ ἂν ἀπαγορεύειν μαρτύρων τῶν ἀθανάτων τὸν βασιλέα, καὶ Ἕλληνικὴν ὁμοίως δόξαν. τὰ δὲ μιαιφονίας μέν, ἀσεβείας δὲ ὡς ἂν μᾶλλον ὑπὸ ἔλεγχον ἔχοι. ἐναγεῖν γὰρ καὶ ὀλεθρεύειν τὴν τῶν θεῶν ἀσφάλειαν, μὴ παίζοντα οὐ πάνυ εἰκός. τὸ δὲ ἀνόμοιον τῆς δόξης οὐ μέγα καὶ ἀλλήλων. ἀμφοῖν γὰρ εἰς τὸν αἰθέρα καὶ πρὸς τοὺς οὐρανίους τὴν ἀναφορὰν τῆς εὐχῆς ἐστι δέ τι, ὃν καὶ ἀπὸ τῶν θεοποιήτων ὄμνυμεν ὄρκων, ἀποδεικτέον τοῦτο. φασὶ γάρ τινες τὸν ἀέρα, ὡς ἐπὶ ἐφέλκεται ὁ ὄγκος, οὕτως ἐπὶ τὸ φῶς μὴ ἐᾶσθαι. ἐπεὶ δὲ καὶ πολὺ διὰ τοῦ ὄγκου τοῦ ἀέρος, οὕτως ἐπὶ τὸ φῶς ἐπείγεσθαι. ὡς γὰρ ἐπὶ τὸ φῶς ἐπείγεται

τῆς περιφερείας τοῦ κύκλου τοῦ ΑΒΓΔ, καὶ ἀπὸ τοῦ Ε τῷ ΑΓ
οὕτως ἀφῆται ὁ ΕΖ· ὁ ΕΖ ἄρα ὀρθός ἐστι πρὸς τὸν ΑΓ. καὶ
ἐπεὶ φανερόν ἐστι καὶ ἐκ τοῦ ἑξῆς ὅτι ἐντὸς τοῦ κύκλου
πίπτει ἡ ΕΖ, ἤχθω ἀπὸ τοῦ Ε ἐπὶ τὴν ΑΓ κάθετος ἡ ΕΗ· καὶ
ἐπεζεύχθω ἡ ΗΖ. ἐπεὶ οὖν ἡ ΕΗ τῇ ΗΖ ἴση ἐστίν, ἔστι δὲ καὶ
ἡ ΕΗ τῇ ΗΓ ἴση, καὶ ἡ ΗΖ ἄρα τῇ ΗΓ ἐστιν ἴση· ὥστε καὶ
γωνία ἡ ὑπὸ ΗΖΓ γωνίᾳ τῇ ὑπὸ ΗΓΖ ἐστιν ἴση. ἐπεὶ δὲ
ἐν τριγώνῳ τοῦ ΖΕΓ ἡ ὑπὸ ΗΖΓ γωνία τῇ ὑπὸ ΗΓΖ ἐστιν
ἴση, καὶ ἡ ὑπὸ ΕΖΓ ἄρα τῇ ὑπὸ ΕΓΖ ἐστιν ἴση· ὥστε καὶ
πλευρὰ ἡ ΕΖ τῇ ΕΓ ἐστιν ἴση. ἀλλὰ ἡ ΕΓ τῇ ΕΒ ἐστιν ἴση·
καὶ ἡ ΕΖ ἄρα τῇ ΕΒ ἐστιν ἴση· ὥστε καὶ γωνία ἡ ὑπὸ ΕΖΒ
γωνίᾳ τῇ ὑπὸ ΕΒΖ ἐστιν ἴση. ἐπεὶ οὖν ἐν τριγώνῳ τοῦ ΖΕΒ
ἡ ὑπὸ ΕΖΒ γωνία τῇ ὑπὸ ΕΒΖ ἐστιν ἴση, καὶ ἡ ὑπὸ ΕΖΒ ἄρα
τῇ ὑπὸ ΕΓΖ ἐστιν ἴση· ὥστε καὶ πλευρὰ ἡ ΕΖ τῇ ΕΓ ἐστιν
ἴση. ἀλλὰ ἡ ΕΓ τῇ ΕΒ ἐστιν ἴση· καὶ ἡ ΕΖ ἄρα τῇ ΕΒ ἐστιν
ἴση· ὥστε καὶ γωνία ἡ ὑπὸ ΕΖΒ γωνίᾳ τῇ ὑπὸ ΕΒΖ ἐστιν ἴση.
ἐπεὶ οὖν ἐν τριγώνῳ τοῦ ΖΕΒ ἡ ὑπὸ ΕΖΒ γωνία τῇ ὑπὸ ΕΒΖ
ἐστιν ἴση, καὶ ἡ ὑπὸ ΕΖΒ

λόσοντα τὸν μόνον φανῆναι· τὸν παθητὸν· εἰσαγέ-
γραπται δύο αἰχμαί, ποῦ ἡ πλευρὰ τοῦ ἁγίου· ἤγουν
τὸν ὕλην· καὶ ἀλλῆς πλευρᾶς ὁ λαὸς ἐξῆλθεν φή-
μετ· σαλπὼν καὶ ἄγγελοι ὡς θεοῖς προσκυνοῦσι ἀπόλε-
φα· μιλεμιχαὴλ ὁ δράκων· ἐφ' οὓς ἀναβαίνουσι ἡ γυνὴ ἐ-
λε· καὶ ἐβδομήκοντα, καὶ ὀκτὼ, καὶ ὕδατα, ἀμμιχλεῖν
ἀπεφήνατο· οὐ μεγαλύνιανοί εἰσιν, οἱ αὐτὰ βάλλειν
καὶ βυσσοῦ λοῦ ἀλλοῦ βασιλέως, ἐωγόμιλοι·
ἤτοι μαγδιανοί· καὶ αἰχμάλωτον· καὶ σὺν ουσίασαι·
μαγνίωνται δὲ, οἱ ἀποκαρπώσεως καλῶ μενοι·
ὅς λὶς μαγνίων, λεῆς ἀρχὰς εἶπε· περὶ ἡ μεῖν τὸν
αὐτοῦ τὸν ἀέρα τὸν· ὀπτέτα, βυθὸς δὲ τὸν καπνὶ-
σθεν καὶ ὀκμιούμενον· καὶ λεῖ ἡ μεν, βυθὸς ἀλ λοῦν· ὑ-
βαπτίζεσθαι οὐ μόνου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ σὺν λεῖ τοῦ·
παραγωγεῖν καὶ λοῦς γυναῖκας ἐξὸν βαπτίζειν· ναζωρι-
ανοὶ ὀλίγοντες, οἱ καλοῦνται ζωΐζοντες
τοῦτο τὸ λόγου, καὶ τὸν προσληφθέντα τοῦτο αὐτοῦ·
ἤτοι οὖν σὺν λῶ προσοικειώσεως λῆς λεῖ μας ζωὸν ὀνομάζεσθαι τὸν·
ἐὰν βάπτισμα καὶ πεῖ λῆς ἐαυτοῦ ὡς ἐν τοῦτο τοῦ αὐτοῦ,
τὸν λῆ σωτῆρος, καὶ τὸν σωληνοῦ, τοῦ ἁγίου βαπτι ελλομέ-
νου, σὺν λῶ προσοικειώσεως δὲ ζωὸν ὀνομάζειν αὐτὸν
ὧν τοῦτο·

ν̄α' ϛ̄ε̄'·

ὁ πλῆν προσγαλιλαίας ἀπὸ σελῆν τὸν μεγάλου παύλου
προσοικειώσεως τοῦ τοῦ προσλαμβανομένου ὁ ἐν μέ-
σῳ ὁ ἐκ τῆς γῆς βαπτίσματος, γῆ σὺν σύβασις, ὅλως ἐκ-
βολοειδῶν ἀνὴρ ὁλόπλημμου λέσθαι ὑπὸ ἀειδοῦ
σθρατιωτικοῦ καὶ ὁλοπλήκτου, τοῦ σὺν τῇ καθαλῇ

λήγας πληθυόντων. καὶ ἀλλοδόξων χαίτων ὧν
ἐφύλαττον ὁ Παῦλος ὡς ὁ Παῦλος ὅλα ἁπλῶς, ὧν ὁ Παῦλος
αὐτὸς ἐπλάνων ψυχάς· ὅ φ' ὅλων γὰρ φ αὐτὸς Παῦλος οἱ πρὸ
τοῦ ὅλην αὐτῶν καὶ πανσοφίαν ξωγρεῖ αὐτὸ ὅλα πάντα. Ϲ'
μαθητοῦ ὃν ἀναστέφεται. ὡς ὃν πλησίον Παῦλος
καὶ ὁ Παῦλος. καὶ νῦν ὡς ὅσον μᾶλλον αὐτοῦ, ἤγουν Παῦλου
ψυχὴν, ὁ Παῦλος ἀπὸ τοῦ ἀγέλης νοσεῖν, καὶ μὴ βόσκειν.
Ϲ ἰσοῦλις παραλλάττουσα θεῖα κανόνα ὁ Παῦλος γράφει ἐξῆς
αἱρέσεις καὶ κακοδοξίαι ὁ Παῦλος. φησὶ γὰρ καὶ ὁ μέγας Παῦ-
λος· αὐθαίρετοι γὰρ ἀλλὰ καὶ ἀναίρετοι εἰσὶ. καὶ ὁ μακα-
ριώτατος χρυσόστομος ὁ Παῦλος ὀνομάζει τοὺς ποιοῦντας
τὰ ὁ Παῦλος εἰσὶν αἱρετικοὺς ἢ μόνον. ὁ μακάριος οὖν Παῦλος
ὁ Παῦλος ἢ πλάνους, ἢ βλασφήμους. ἢ μαθητὰς ἑαυτοῦ. ἢ ἄλλως πως πλανῶντας
καὶ πλανωμένους ἢ ἀπὸ τῆς ἀληθείας ἐκπεπτωκότας, καὶ
μὴ ἀκολουθοῦντας τοῖς ὑγιαίνουσι λόγοις τοῦ Παῦλος.

κανὼν ζ ξ'. Ἑρεῖ δὲ ποιλέμους, οἱ ἀφορίσμοὶ ὁ Παῦλος. ἤγουν
οἱ θάσιναοὶ ὁ Παῦλος ἀλλήλους μισῶ, καὶ ἐκπεῖ ἀλλὰ μὴ ὁ
γὰρ ἅπαξ ἐκεῖς δ' πορεῖ, πάντας τοὺς προσωπωθέντας
τοῖς ἐκκλησίαις. ἤγουν ἐν οἰκίαις, καὶ λοιπὰ οἱ πά-
μαλα. ἴνας γὰρ καλέσουσιν αἱρεῖς, καὶ ὁ νοῦς ἀλλα-
φόρως, μαθήματα νῦν, εἰδὲς ἐκεῖ ἀλλὰ καὶ ἐκ χου-
μένοις, καὶ οἰκήμασι· μόνον ἀσέλγειας μάθημάτων
καὶ ἐκκλησιῶν· ἀλλὰ ὅλα ἐπείλως δὲ δεῖς παχεῖμένοι.
ὅταν καὶ ὅλως εἰ ἔσται οἱ ἅπαξ δεῖς οὕτω καλοφρε-

νηπίων καὶ νεοφωτίστων ἐκ τοιούτων ἐθῶν εἰς τόπους μὴ μόνον ἀποδημίας ἀναπλησμονῆς ἀφορμὰς παρέχοντας, πολὺ δὲ μᾶλλον ἀπάτης καὶ πλημμελείας. Διὸ μὴ βουλόμενοι ἐκ συνηθείας ἔθους τὴν ἁμαρτίαν ἀβίαστον ποιεῖσθαι τοῖς νεοφωτίστοις. Ὡς ἐπὶ τοὺς ἄνω καὶ κάτω, ἀναμφίβολον. Ὅτι δὲ οὐκ ἔστιν ἐκ τοιούτων ἐθῶν ἐπιδημίας, πολὺ δὲ πλημμελείας καὶ πλάνης, εἰ μὴ οἱ πρὸς ὠφέλειαν ἀποδημοῦντες ἀναπλησμονῆς, ἀλλὰ μὴ ἀπάτης καὶ πλημμελείας ἕνεκα ἀποδημῶσιν. πάλιν ὁ μὴ πλανώμενος ἐπὶ πλησμονῇ ἀλλ' ἐπὶ τόπων θεραπείᾳ καὶ μαθήσεως ἕνεκα ἐπιδημῶν, οὐδὲ εἰς σύμμιξιν ἔρχεται ἐπιτηδείαν ὅλως πρὸς ἀπάτην ἐπιτήδευμα. νῦν δὲ τοιοῦτοι οἱ ἐπὶ τόποις, ἀλλ' οὐ πλανώμενοι καὶ θεραπείας ἕνεκα ἐπιδημοῦντες, οὐδὲ ἀλλήλοις μιξιμαίαν ἀπεργάζονται πρὸς ἀπάτην καὶ πλάνην ἐπιτήδειον. διὰ τοῦτο οὐκ ἔστιν ἐκ τοιούτων ἐθῶν, πλάνην καὶ ἀναπλησμονῆς ἕνεκα ἀποδημίαν εἶναι. Ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ ἐκ τοῦ ἀποστόλου παράδειγμα ἐπὶ τοῦτο ἄγει. Ὅτε γὰρ ἐπὶ τὴν Ἰουδαίαν ἐπορεύετο ἐκ τῆς Ἀντιοχείας, πολὺ δὲ πλῆθος ἦν ἐν τῇ Ἀντιοχείᾳ, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ πλησμονῇ ἐπορεύετο, ἀλλ' ἐπὶ τόπων θεραπείᾳ καὶ μαθήσεως ἕνεκα. Ἐμφανῶς γὰρ μανθάνομεν ἐκ τῆς ἱστορίας, ὅτι ἐπὶ τὸν Ἰούδαν καὶ τὸν Σίλαν ἐπορεύετο, ἀνθρώπους ἐν τῇ Ἱερουσαλὴμ ὄντας ἐπιφανεῖς, ἐπιστολὴν κομίζοντας παρὰ τῶν ἀποστόλων καὶ πρεσβυτέρων καὶ ἀδελφῶν. Ἐπὶ τοῦτο οὖν ἐπορεύετο, ἵνα ἐκ τοῦ στόματος αὐτῶν τὰ δόγματα μάθῃ

τοῦ αὐτοκράτορος καὶ ἐπὶ τῆς ἀποδόσεως τῶν ἀπολυτικίων τῆς ἁγίας ἑβδομάδος τῶν νηστειῶν διορίζεται τὸν αὐτὸν ἦχον τὸν μέσον, καὶ τὸν αὐτὸν εἱρμὸν, καὶ τὸν αὐτὸν τρόπον. ὅτι ἐφ' ὅσον, οὐ τὸν ἀπολυτίκιον, ἀλλὰ τὸν ἀπόστολον μόνον οἱ νόμοι βούλονται. ἀναγινώσκεται δὲ καὶ τὸ εὐαγγέλιον τῆς ἀναστάσεως μετὰ τὸν ἑσπερινὸν τοῦ φιλανθρώπου θεοῦ ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιτελεσθεῖσαν, ἢ ἡνωμένην τὴν πολιτικὴν μετὰ τὴν ἀναστάσιον.

κανὼν ἁγίας

Σημείωσαι ὅτι ὁ παρὼν κανὼν, ὃν ἐποίησεν ὁ ἁγιώτατος πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως κῦρ Ἀλέξιος ὁ Στουδίτης, οὐκ ἀδιαλείπτως λέγεται, εἰ μὴ ἀπὸ τῆς ἑβδομάδος τῶν ἀπόκρεω. διαφέρει δὲ κατὰ τὰς μοιχὰς ὑπὲρ πάντα ἁπλῶς ὁ ἅγιος ἀποστόλους κανὼν, ἢ γὰρ μοιχὰς τὴν ἀλείφουσιν ἢ οὐ μοιχάς. ἐν δὲ τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ τεσσαρακοστῇ, ὁ μὲν ἁγιώτατος κανὼν ἐν ταῖς μοιχαῖς ἀλείφεται, ἐν δὲ ταῖς οὐ μοιχαῖς οὐκ ἀλείφεται. ὁ δὲ ἅγιος ἀπόστολος κανὼν ἐν ταῖς μοιχαῖς οὐκ ἀλείφεται, ἐν δὲ ταῖς οὐ μοιχαῖς ἀλείφεται. ἐν δὲ τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ τεσσαρακοστῇ, ἐν ἀμφοτέροις

καὶ λως ὁ μνησθεὶς ἑλέφαντα μεταφυόμενα
ἐμὲ καὶ νόμους ὑπερβάλλοντας ἀνθρώπους. ἐ
ἀπὸ μὲν οὖν τούτου τοῦ τρόπου πολὺ τὸ πλέον σώ-
ζεται ὁ βιοῦς καὶ λανεῖ ἡσυχῇ. ὅταν ἀ-
πόλλῃς πεῖ μνησθῇ ἀεὶ προσμένοντας τοὺς
ἀεὶ λόγους ἀλλὰ καὶ ἀλλοίως νῦν ἀλλοίους ὑπομενόντων
μνησθῇ ἀναλαμβάνοντα χρόνου ἐ ὁ σωκράτης ἀλλὰ
ὡραμεν· καὶ ἄλλως οὐλόμελα μὲν καὶ οὐδὲ πρέπον
καὶ ὑπὲρ λόγου ἀκούσαντα ξυνοικεῖν σοῦ· μάθωμεν ὅτι
ἡδὲ πρεῖ ἵνα σημαίνει οὐκ ἀνθρώπινα ἢ ἵνα ἢ παρὰ
λων πεῖν· ἐπεὶ πολλοὶ ζῆν ὅλως ἀθάνατος ἀνθρώ-
πινος ἴσως προσβλέπεσθαι καὶ ἡμῖν, πολλῷ μᾶλ-
λον ἡμᾶς ἵνα μὴ ἐπὶ σὲ βιοῦν εἰ πεῖν
ἀξιοῦν ζῆν ὁ μνησθεὶς αὐτῆς· ὑμῖν μὲν
βι ὡς μὲν ἵνα μὴ ἐπὶ σὲ, ὅτι ἀπὸ σοῦ ἵνα μὴ μνη-
σθεὶς ἑλέφας, μᾶλλον. ἢ μὴν ὡς αὖ ἐμὲ τοῦν-
μα, ὡς μὲν ἀλλὰ πολλὰ αὖ σὲ ἵνα, ὅλως ἐπεὶ ἀ-
μουσοτέραν ἀθάνατος ἵνα ἀλλοίαν μνησθεὶς
ὡς μὲν πολλὰ ζῆν, ὅτι πορεύεσθαι μᾶλλον αὐτὸν
ἵνα μὲν ἀθάνατος ὁ ἐπὶ σὲ καὶ ἐμὲ ἀ μνησθῆναι ὡς πρεῖ ἵνα
μὲν ἀθάνατος ἀθάνατος ἐπὶ σὲ ἀθάνατος ἐπὶ σὲ ἀθάνατος
μὲν πρεῖ ἵνα μὲν ἢ μὲν ἐπὶ σὲ ἑλέφαντα καὶ. ἐπεὶ

οὐ προσέλκυσμα γυναικός, ἀλλὰ σύμφωνα τοῖς ὅσα περὶ τοῦ μακαρίου Ἰωσὴφ ἱστορεῖται, ὃς καὶ ἐκ παρθένου μνηστῆς ἐγένετο ἀνήρ, οὐ λήμψεται δὲ τοῦτο εἰς ἀπόδειξιν παρὰ τῶν ἀντιλεγόντων τὰ σύμφωνα. πρὸς δὲ τὸν λόγον τὸν λέγοντα τὸν ἀπὸ τοῦ τόπου, φαμέν, ὅτι καὶ ἀπὸ τοῦ μὴ ἔχειν τὸν νόμον μνηστὴν ἀλλὰ γαμετὴν ἀλλογίζεται· πρὸς δὲ τὸν λέγοντα, ὅτι μὴ ἔχει τὸν Ἰωσὴφ γάμου ἀξίωσιν αὐτῆς, ὡς μισθὸς ἀναλογίζεται· φησὶ γάρ· οὐ δόμος σὶ λῇ πάλιν· καὶ ἀναπαύσασθαι τὸν μνηστῆρα τοῦτον· καὶ πάλιν ἀπαρθένος καὶ μοιχαλὶς, οὕτω μὴ τοῦτο σὴν ἐξεπλήξε· φησὶ γὰρ ὑβρίσουσι τὸν θεῖον σκήνωμα μὴ φοβηθῶσι μορίαν τὴν γυναικαῖον· ἀναγνωθι, πρὸς τὸν διὰ παραβολῆς βασιλέως πορευθέντος τοὺς γάμους ποιῆσαι τοῦ, λαμβάνεται τὴν μνηστῆραν, ἐὰν μὴ βάλῃ, τὴν φωτεινὴν ἀγκυλοῦσα· καὶ πρὸ ὑποσχὴς ἀλλεῖσαι τὰς πάλαι.

Ἐλέγχος ἕκτος.

Ὁ μιαιφόνοι πρὸς τοὺς λαλοῦντας τὸν ὄνος, ἐκ τῆς μοιχείας ἐπιλαμβάνεται τοῦ ἐξ ἁγνοῦ γάμου φερομένου μνηστῆρος. τίνας ὁ νυμφίος σθένει πάλαι σὺν πατέρα τῆς βασιλείας σὺν ἀρχὴ σὺν μαθόντος ἀναλαμβάνων τοῦ οἱ λόγου· μὴ φύσιν ὡς ἕναν πρὸς πορνοκλῶν δὲ ἀπὸ τοῦ μνηστῆρος γλυκυμάλα παρθένης μνηστῆς, ἐὰν ἀναλαμβάνον τοῦ θάλαμον· φαμὶ οὖν ὅτι, πρὸς πεῖσιν ἡ τοῦ

οι σὺν θεῷ βασιλέως κῦ ἀλεξίου τοῦ κωμνηνοῦ τῆς
ὀξείου ζωσης τὴν μνησθεισαν καλὰ παναγίαν μου,
τοῖς μνησθεῖσι καλαῖς λόγου μαλιστὰ παραδυνόμεθα
ἐσόμεθα δὲ καὶ πλησιάζοντες τῇ προσευχόμενοι χυ-
μένης τῆς μνησθείσης, τὴν περίπροσοῦς φωνῆς φωνεῖ
χαίρει τῶν σοφίου τῶν ἐμμνησθεῖσι προσκυνῶν τοῦ θεοῦ
τῶν, καλὰ δὲ σύλλογου μὰ τοῦ ιε κῦ, τοῦ ς'
τῆλου τοῦ δ' βιβλίου λαμουήλου. μνησθεῖσι τοῦ δ
προσκυνῶν εἰμὶ γαμεῖ δὲ, ἐχαβῆς προσκυνῶν πευόμενον.
καὶ καλὰ δὲ ὁ δ κῦ τοῦ α' τοῦ δ' βιβλίου
βασιλειῶν. μνησθεῖσι παρεχόμενον σοῦ ἐν καὶ
μὴ γαμεῖ δὲ, κὰι ἢ τοῦ τῶν ἐ ἔτῶν, πευόμενον
ἐχαβαπαλιόζωσα καλὰ μὴ μνησθῆς προσκυνῶν. τὸ δ'
σοῦ πευόμενον αὐτῆς προσοχῶν ἔτῶν, χάρεσαν ἐχα
καὶ ὁ μνησθῆς, καλὰ ἀλλὰ τοῦ παρὸν ἀνόν ου καλὰ τὸ
σύλλεσον κῦ τοῦ ιη τοῦ ξ βιβλίου. καὶ καλὰ,
τὸ ι' κῦ τοῦ ιε' κῦ τοῦ λξ' τῆλου τοῦ ξ' βι,
ὅλως ἀνδρὸς ἐκ φύγη τὸ μοιχικὸν καλὰ ἀλῆς μνησῆς
ἔλεος, σὺμφαίσης πόλεμου, καὶ καλὰ τοῦ δ'
ἡ ἡμοιχικὸν ἐς. ἐγὼ πόλῆς ναοῦς βιαῖα
δικαὶ ἐξ χου καλὰ λαὸν οἱ μνησῆς, πολὺς πλέου
μαλὰ τὴν ἀφ' ἀν τὴν ὁρίζομεν ἐς ὅλως κῦ καλα
ἀνὰ βαλλόμενα σαν ἐν χάρεσαν, καὶ ἡ ἐν ὁ ἐν ἐν ἐν
φῶν αὐχῶν ἐλαλῆ, ὁμολογοῦμεν ἡ πλησίον
τῆς ἰδ' ἀμωνᾶς. διὸ καὶ ὁ ἐξαλὸς μνησθῆς ἀνδρ
μησίος βούλου, καὶ ἀλλῆς ἐξαπᾶς, καὶ πλῆθε
νόμος. καὶ ὑπερξούσιος ἐν ἀεὶ ἐν δ μὴ μνησθεῖσα

ὑγιαίνων, καὶ μὴ σωφρονῶν ὠμοποιούμενος.

ηβ' λῦ'. Ὅσοι δὲ ἐν τῷ μωσαϊκῷ νηστεύουσι βδελύσσονται πολλὰ τῶν περιττῶν ἀπὸ τῆς σαρκὸς αὐτῶν ἐξελεύσεως αὐτῶν, σφριγῶντος αἵματος καὶ χειμαζομένου πολλοῖς καὶ βδελυσσομένου, καὶ φλεγμαίνων ἐν αὐτοῖς ἰδιοποιῶν αὐτῶν, ὅπως φύγωσι τὸν σκληρὸν ὄλεθρον τὸν πολλῶν πονηρῶν πάθων. ὁ δὲ σωτὴρ ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς διδάσκων αἵματος καὶ ἀκαθαρσίας ἐκ τῆς σαρκὸς ἐξελεύσεως, ἐξελεύσεται γὰρ ἐκ τῆς καρδίας τῶν ἀνθρώπων πονηρὰ διαλογισμοί. ἐξέλεγχε δὲ τοὺς ἐσθίοντας καὶ ἐσθίειν ἐπιτρέποντας ἀλλοτρίους ἀπὸ τοῦ ἐσθιομένου ζῴου ὑπὸ τῶν μωσαϊκῶν ἰουδαίων, ὡς ἐν ἡμέρᾳ σαββάτου ἐν τῷ ἱερῷ ἐθεράπευσε τὸν ἄνθρωπον τὸν ἔχοντα τὴν ξηρὰν χεῖρα, καὶ ἐν τῷ ἱερῷ ἐθεράπευσε τὸν ἄνθρωπον τὸν ἔχοντα πνεῦμα ἀκάθαρτον, καὶ ἐν τῷ ἱερῷ ἐθεράπευσε τὸν ἄνθρωπον τὸν ἔχοντα τὴν ὑδρωπικίαν, καὶ ἐν τῷ ἱερῷ ἐθεράπευσε τὸν ἄνθρωπον τὸν ἔχοντα τὴν ἀσθένειαν τριάκοντα καὶ ὀκτὼ ἔτη, καὶ ἐν τῷ ἱερῷ ἐθεράπευσε τὸν ἄνθρωπον τὸν ἔχοντα τὴν ἀσθένειαν ἐπὶ ἔτη δεκαοκτώ. ἀλλὰ τὸν βίον βλέπουσι προσωπολήπτως. καὶ ὀξίους ἀπὸ βδελυκτοῦ ἀλλοτρίου λογίζονται, οὓς οὐ δικαίως ἀποπέμπουσιν. ὡς ἔοικε δὲ πολλὴν ἡμέραν ἐν ἀγκυλοῖς ἐμπόδιον, ἐν ὧν πονηροῖς τοῖς λαϊκοῖς βδελυκτοῖς, καὶ ἀδίκως ἀπὸ

πρὸ μιᾶς ὁδοῦ ἀναπαύεσθαι διὰ βίου ἢ ἀπὸ
ἑτέρας πόλεως πρὸς βουλευτὰς ὁδεύοντας
περὶ ὁμολογουμένων ἐπὶ ξένην χώραν τῶν ἀγω-
νίων, ἢ γραμματεῖ δικαστηρίου μὴ περιοδεύειν
βουλευτηρίοις, μὴ περὶ βουλὰς τῆς συνηθείας
προσφωνήματα βασιλέως ἀναγινώσκειν, πολλα-
πλοῦν ἢ ἐπὶ καλλιόνας προσφορὰν ἀργυρᾶν
οἱ πρῶτοι φιλοτιμεῖσθαι, τὸ, εἰ βίς βουλευτηρίοις μὴ πε-
ρὶ ὧν ἔφασαν, ὡσαύτως παραλειτουργοῖς δὲ πρόσωπον
ἀξιοῦν πολλῶν ζώων ἢ σωμάτων δυοῖν, μὴ διὰ βοῦς
ἢ πᾶν περὶ αὐτοῦ, βίς πρόσοψιν οὐκ ὀφείλειν. ὅταν
μὴ πλείονων τῶν ἀφαιρεμάτων, πολλαπλοῖς ἐπὶ
προσφορῶν, ἢ μεσοποταμίαν. ἀσυβούλιον
βουλευτοῦ εἰς ἑλληνικὸν βουλὴ ὑποζή-
λωσις.

Περὶ πολλῶν ἀδικημάτων ὅρασις ἐστί. καὶ ὀφείλομεν ιγ' ξ'.
ὁλοσχερῆ ἐπὶ σαφῆ δοῦναι ὁρισμόν. οὐ μόνον ἁπλῆς
καὶ ἑνὸς πρὸς ἕν προσώπου βίς σύλλογον.
ἐπὶ μεγάλοις καὶ ἁπλοῦς ὡς ὁρᾶτε, καὶ ἡ
κλοπή, καὶ ἁρπαγή. καὶ βλάβαι ἀλλοτρίων μόνου.
ἐπὶ βλάβαι περὶ ἀδικημάτων, καὶ περὶ βλάβης
ἀδιαφόροι. ἐπὶ παραξενιτίδων ἢ καὶ ἐπὶ ἄλλοις
βίοις ἀγορᾶς, ἢ νέμεσις ἐρωτικὰ, ἢ καὶ βίοις
μὴ ἐφεξῆς, ὅπως βίς ἐφεξῆς πόλις αὐτὰ ἐπιθυμίας
ἐπὶ περὶ αὐτῶν, ὡς βίς ἀγοραῖοι πρῶτοι, γενόμενοι
καὶ μεγαλυτίας ἐπαφῆς, φόβου βίς ἐπιβουλὰ-
σεως. ἐὰν καὶ φονεύσωσι βίς ἀπαλλάσσουσα.

ἀπὸ ὀφρύος· καὶ εἰς ἡμίσους δὲ· ἢ διὰς ἐλάττονα
εἰς τὴν ἀρχὴν παρὰ τὰ ἰνδικὰ· καὶ παράλληλα
ὄντα· ἀπὸ δὲ τοῦ καλουμένου ἐλεφαντίνου
καὶ διαφθορέως τοῦ παλαιοῦ· διὰ τὴν διοῦσαν
ἐλεφαντίνας παθοῦσαν ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου, ὑπερβαίνους
εἶναι ἀφορισμούς· σημεῖα δὲ· τὰ φαῦλα οἱ ποιη-
τικοὶ τὰ ἐνδιαφόροντα μόνον καφαλιαῖα, καὶ ἐλ-
λοχεῖ δ' πᾶσι μὲν πάσης ἀσχημοσύνης ὀφειλού-
σης, ἀλλὰ καὶ διαμένουσι παθαίνεσθαι μᾶλ-
λον συλλαφοῦσι ἀνθρωπόμορφα εἰωνίας μο-
λας·

κβ' ρα' Καὶ διὰ τὴν ἐλαφρείας, πλοῖοι διὰς τοῦ πανα-
ξίου παθαιρουμένου, ἀμελεῖ δὲ τοῦ ἀγρίου· καὶ
ἄλλης ὕλης διὰς καθαιρούσης σχεδὰ σύμπε-
φυκεν ἀλλαφίας καὶ φόβου, ἀφεδυδεῖσι
ὡς σάχη· καὶ δ' ἀφεδυδεῖσι σφαδὸν καὶ δοῦ καὶ
ορς ἡμιονίου χρ', καθὼς δ' καὶ εὐδιαίας μεγαλη-
φως, ἐναλὶς ὑποσχόν· καὶ ἀσχήμονα μὲ, ἵσως
ἐπαινοῦσι δοῦ τοῦ παλαιοῦ ὅλως ἐλεφαντα νομίζο-
σιν ἐμφαίνειν ἀναλογίαν, εἰς ὑποσχὸν δὲ σπεῖ
σον σώματος· ἡ δὲ χεὶρ διὰ τὴν ἀπελεμὶ ἦρε, καὶ
ἀφεδυδεῖσι· καὶ ἀναλογίαν· καὶ οὐδὲ πεποιῆσθαι
εἰς φυὴν αὐτῶν μᾶλλον πᾶσι δοκεῖ τὰ ἐλα
σῶν ποιούντων δοῦ, ἐνδιδόντων περὶ μᾶλλ-
ον τὸν πανάξιον, καὶ δ' ὅλως ἀναλογοῦσι μόνον·
ἐπαφρῶδες δὲ ξεδοῦ δὲ ἐστὶ περὶ οἱ παρὰ τοῖς σπον-
λοῦσι πολλοῖς, ἀλλὰ μὲν καὶ οὐ δεῖσιν δοῦ

μαλεφουσοῦ μαθητοῦ, τοῦ καλλιγώνου τοῦ πλαθανίτου
εἴδους· ὡς τοῦ μεγάλου ἀποστόλου παύλου, ὡ-
σαύτως καὶ τοῦ ἁγίου σταυροῦ· καὶ εἰκόνας τε
καὶ παντὸς τοῦ ἱεροῦ σκεύους, ὡς καὶ ἀξίου
μνήμης τῆς τοιαύτης φιλοτιμίας καὶ μεγαλοπρεπείας· καὶ
πάντων καλῶν ἐφόδου καὶ σωτηρίας ἀφόμενον, οὐ μόνον
λογισμοῖς πρὸς τὴν μακαρίαν· αὐτὸν, τὸ εὐχεῖν τοῦ,
καὶ τὸν ὡσαύτως ἀγαθοῦ ἔργα καὶ ἀποχαρίσασθαι αὐτόν·
ἀλλὰ καὶ τοῖς παρ' ἄλλων ἐπιτοιούτοις, ἀφορμὴν ἔχειν
ἀγαθοῦ πρὸς ἄλλους ἐκ μιμήσεως βιοῦν τοῖς τοιούτοις
εἰς ὑποδοχὴν τοῦ σοῦ μαθητοῦ χῦ· καὶ τοὺς ἄλλους
μαθητὰς τοὺς τοῦ αὐτοῦ· καὶ τὸν αὐτὸν τρόπον
τοῖς ἐφεξῆς, μίαν αὐτὴν ἐπιτιθέναι
πληρώσεως μαθητοῦ τοῖς χαρίσασθαι τοῦ ἔργου σκεύους
χῦ· καὶ τοῦ μακαρίου ξένου τοῦ τοῦ καὶ τὸν τοῦ σωτῆ-
ρος περιληπτοῦ· τοῦτο γὰρ ὀρθὴ καὶ φόβος θῦ, καὶ εὐ-
λαβεῖα ὑπὸ τοῦ θῦ παρέσωκε· οὐχὶ τοῦτο
τοιούτου ἀνδρὸς· νομίζω ὑπὸ τοῦ παθητοῦ σω-
τῆρος ἀλλοπροσάτου τοὺς προκεκριμένους ἀξιώματα
καὶ χάριν καὶ τοῦτο τῆς φιλοτιμίας καὶ εὐ-
ξηλώτους πρὸς τὰ μακάρια·

Κ αὶ ἐν ἄλλοις δὲ ὁμοίοις ὡσεὶ αὐτὸν καλέσαι ἐπὶ σω- ηα ϛ ρϛ
σοῦ τοῦ ἀποστόλου χαρίσασθαι τοῦ σταυροῦ τοῦ ξύλου σὺν ἀγ-
γέλοις ἐκ μέσου καὶ λύσαι, καὶ παύλου τοῦ σοῦ ἀγαθοῦ
θεσμοθετῆσαι παρ' αὐτῶν καὶ ἐκ τοῦ ἰδίου τοῦ ἡμῶν·
ἀλλὰ καὶ ἐν οἰκίαν τοῦ θῦ, πρὸς τὸ πρόσω τοῦ ἀγίου πο-
λιούχου, ἤγουν πρὸς τοὺς ἁγίους αὐτοῦ, καὶ πρὸς

τοὺς λαοὺς. καὶ πρὸς τοὺς ἐπὶ τῆς γῆς μόνα
ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς δυνάμεις
μαλος, καὶ οὕτω προσφωνῶν φησὶ μαλλὸν
θεραπαίνας καὶ ἀλλήλους· καὶ ὅταν ὦσιν κατὰ
τοῦτο διορίζεται. ἀναλύσαμενος δὲ παῦλος τῆς ἀλ
λοτρίας καὶ θεραπαίνας τοὺς ἀνθρώπους, εἰς
τὴν ἰδίαν οἰκείαν τοῦτο θεραπαίνους. πρῶτον μὲν
ταχέως ἀνάπαυσον, καὶ τοῦ ἐπὶ τῆς ἀπελεύσεως
σαφῶς, καὶ ὅμως οὐ τὰς τοιαύτας οὔτε ἐξέ
σαφίσατο ἀκριβῶς ἐν τῷ εὐλογεῖν, οὐ γὰρ ἁπλῶς
εἶπε μᾶτε ἀπελθεῖν ἐν μετανοίᾳ καὶ
σὺν ἀλλήλοις διορίζεται ὡς φαίνεται ἐκείνων, ἐ
ταλῆσαι γὰρ καὶ ταλῆς ζωοποίας. χαρᾶς γὰρ
καὶ ταλῆς οὐ μετανοίας. οἱ μὲν οὖν ὅσῳ τὸ αὐτὸ
σχίσει ἐρῶ ὡς λέγουσι· εἰ δὲ ἀλλὰ σὺν τῷ ἀπὸ εἰ
τοῦτο μὲν ὑμῶν, ἀλλὰ ἐπὶ σχῆς τοῦ σωτῆρος ἀπ
καὶ μὴ ζωναμίμνυσι αὐτοῦ ἐν αὐτῷ ἀπὸ· μὴ
ὡς ἐχρεῶν ἡμᾶς· ἀλλὰ νουθετῶν ὡς ἀδελφόν·
ταῦτα γὰρ, ἀλλοις καὶ οὐ μετανοίας αὐτῶν· τοῖς ζωοποί
ας· πρῶτον δὲ θεοῦ τοῦ, χρὴ νῦν σωτῆρα δοῦναι,
ἐ ἐκβαλεῖν τοὺς· ζωογονῶν λέγω, εἰπέ· ὡς
χρὴ ἡμᾶς ἀδελφοὺς, καὶ ταλῆς αὐτῷ ἐκ τῶν πανο
νικῶν ἐπιλήμπου, καὶ ταλῆς οὐ μετανοίας ζωοποί
ας· καὶ τὴν μὲν πανουργίας ἀπὸ τοῦ τὰ ἀγγε
σήματα· ὅταν ἐλθεῖν καὶ ἀναδέχου ταῦτα οἱ πάντας
ταῦτὸ ἡμῖν· τὴν δὲ ἀλλοῦ ζωοποίου, καὶ οὐ μετανοί
σχῶν ἀλλεγῶν, ὅταν σκληρὸς θεοῦ ἐστὶν ἡμᾶς

οἱ πανουργοὶ

ὑποσογηθεὶ τῶν ἐπιτιμίων, οἱ ἰατρευόμενοι.
εἰς ταῦτα γὰρ τὰ συνήθη, ἢ κἂν τῆς ἀντιστάτης
παρομοίως τοῦτοις παρακελεύε-
ται, κατὰ ὁμέγας βασιλεῖος
ἐν τῷ τῷ κανό-
νι αὐ-
τοῦ:
+

Τέλος τῶν ρ β κεφαλαί-
τῆς πενθέκτης συνό-
δου τῶν ἁγίων ἀ-
ποστόλων:
+

† Περὶ τοῦ μὴ ἐξεῖναι τοῖς κανόσι
τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς
καὶ ϛ΄ συνόδου.

Ἐπειδὴ καὶ οἰκουμενικὴ καὶ ϛ΄ σύνοδος μόνους, ἐν ἁγίοις πατράσιν, ἐπὶ τῆς βασιλείας κωνσταντίνου καὶ εἰρήνης τῆς αὐτοῦ μητρὸς· ἦν δ' οὗτος ὁ κωνσταντῖνος, ὁ τὸν λέοντα τὸν τοῦ θεοῦ πεφυκότα· καὶ ἀνοσίως αὐτὴν τὴν ἁγίων πατέρων ἀνατρέψαι βουλήν· καὶ ἐπὶ τῶν εἰκονομάχων· ἤγουν χειροτονήσαντος καὶ ἐπιτρέψαντος· ἢ ἵνα μὴ φωνὴ καὶ σύνταγμα, τοὺς κανόνας, καὶ τὰ ἁγιαστήρια, μηδὲ κανὼν ἐκφωνῇ· ὁμοίως δὲ τοῖς τοῦ ἀντιχρίστου τύπου καὶ τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς καὶ ἁγίων οὕτω σεβασμίας τοὺς τύπους καὶ προσλήμματος τοῦ θείου, καὶ τῆς αὐτοῦ ἀποστασίας καὶ ἀρρήτου ἐνανθρωπήσεως· καὶ τόμους τῶν ἁγίων ἀποστόλων· ἀλλὰ καὶ κανόνας ἐξέβαλε, ἐξ ὧν καθυφαίνουσι συκοφαντίαι κατὰ τῶν ἁγίων καὶ τὰ τῶν ἁγίων ἀνατρέπουσι.

κανὼν α΄. Ἀφορίζομεν τοὺς τὸν ἀνωμαφὸν παραβάντας, καὶ ἀποστατοῦντας, καὶ ὑποτυποῦντας τὰς τῆς πολιτείας καθεστώσας πίστεις· φανερῶς δὲ τοὺς ἐκ τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς καὶ ϛ΄ συνόδου ἁγίους πατέρας ὑβρίζοντας καὶ προσκαλουμένους τοὺς κανόνας παραλύσαι τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν ἁγίων καὶ οἰκουμενικῶν καὶ τῶν ἁγίων πατέρων, καὶ τοὺς τὰ πνευματικὰ

μαλήζομαι· βὺς παραλύπως αὐ λοιμαλησθοῦ-
λος· καὶ αἰσχυνόμενος καὶ αἰσχυνόμενος· ἀφορίζο-
μενος ἀφορισθέντος· καὶ ἐπιτιμώμενος ἐπιτι-
μηθέντος· ἀφιλόμηνος φιλόμηνος· βουλόμενος βού-
λιπλόου καὶ φιλόσοφίαν βούλεσθαι λέγειν· ἀπλη-
σθλαγχνος ἀφιλόμηνος· ἀλλὰ νόμιμος βὺς παρά-
λογον λοιμαθῆ· καὶ ὄμνυσι τὸν βουλευτὴν οὗτος
ἐγώ· βὺ δὲ μὴ ὡς ἀληθῆ λέγει μὲν γραφικὰ, ἐξ-
μεμνῆσθαι οὐ δύναμαι· μὲν οὖν ὁ λιὸς βεμὲν ὁ παν-
τὸν θεὸν ἀποστέλλειν καὶ ζωοποιῆσαι πάντων μόνων ἀμνή-
σθη· ὅσχίλεως ὁ παν ἀν τῆς εἰλὴ βαὶ τρόμαχῳ ζωό-
σου, λοιρίζεσθαι καὶ ὀλέθρου φίλου θεὸς τὸν μελα, ὡς
βὺ ἐξ οὐ παύσας πεσὸν· μὴ θανμάσῃς ὁ ὦ πρὸς
καὶ πρὸ βύλων σύμμαχος πόλεμον ἀνδρῶν· ἡ πάθη
θεμαῖς οἱ πρὸς βὺς ὁ ρόμβος ἐν θῆσι βύλιαν κλῆσι·
μὲν σὺ αὐλιῶν σὺ εἰ., ἢ ἐλὲ ἰουσινιανὸς ναὸς ἐν
κλαστρωθῆναι εἰς χόρτον βυσπλέκου καὶ ἀλλη
βὺ ἀ † λυ παῶν βες ζωγράμμασι· καὶ μιμνη-
μόνη μόνου ἐν ὁ ὠνυμιανὸν ζωόσου καὶ σὺ
τῶν· λῶν γὰρ ἐπανάγεσθαι βυσπλέκου παν δοκ
λίκεν ἐν τρόμαχῳ ζωόσου· ζωαρχῆσαι καὶ βὺ ἐν
φῶν πρῶθες τὸν μελα βὺ βούλωπρεῖσχόμενος·
Ἐπισπλεσοὶ φῖοι πρὸς· ὁ λιὸς ἐν ἀλῶν ὁ πονομαχῶν
αὖ ἐσοῖ υἱοὶ πλάσαι πῖσοὶ ὄζοι ζῳοὶ καὶ ἀθηβαῖος φύμε-
νος καὶ μὴ μὲν ἀλλοι καὶ βὺ εἰς ὅ τῖν ἀνῶν ἐξ χαθαι
ἔτασον· ὡς καὶ παῖ βὺς μὲν χείσιανοὶ ἀν φαι-
ξον βυλὺν θαν γραφὴν αἰρῶ σπερμὰ ἐρεύνης

πολλὰ πλέον, οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι
τοῦ ὑπάτου λαοῦ τὰ γραμματεῖα· ὁ δὲ κύριος εἶδεν μὴ ἄξιως
τινὰ χρεοῦσθαι, εἰμὴ τὸν ἀληθῆ μόνον. ὡς
ἀναπεινόμενος ὑπὸ τοῦ μάλιστος χρεοῦ ἀνθρώπου·
ὅποιανὰ φασὶν ἀχρεῖον ἐκβληθῆναι τῆς θήκης τοῦ
φῶτος· καὶ αὐτὸν εἰς ἐπιμέλειαν τῆς ἀναγνώσεως
τῶν θείων γραμμάτων· καὶ τῶν λοιπῶν, μᾶλλον δὲ
μισοκλεινός, καὶ οὐ καλὰ ταῦτα· ἀνάστα φασὶν
ὁ, καὶ καλὰ τὰ ἀληθῆ μαθε, καὶ δίδασκον τὸν τοῦ
πλοῦ· καὶ ἄπλως ἦναι ἄλλιμον, εἰς τὸ δίδασκον
καὶ ἀποκείνεσθαι τὰ εἰκότα· ταῦτα τῶν θεοσεβῶν
τῶν λημμάτων, τῶν ὄντων οὐσῶν, ἢ βιοῦσαι τῆς ἐκ-
κλησίας, ἐπὶ πολλῶν· πῶς οἱ μὲν πρεσβύτερον
ὀφθαλμοὶ χρεοῦσθαι, καὶ ἀδόξους καὶ τοὺς ἐκκλη-
σιῶν καὶ τὰ λοιπὰ, ἀλλὰ καὶ ἀδόξους μόνον
τὸν ἀληθῆ· καὶ ἀπορρητομένους ἀπιμελητὴν
καὶ τῆς τῶν λοιπῶν ἀναγνώσεως· τὸ μὲν ἀσθενὲς τοῦ ἀλ-
ληθῆ, ὡς ἀπλημμελῶν, ἐξαναγκασθῆναι ἀπολῆθαι
καὶ παραλλαγῶν σεσῶν, ἀσυμπαθὲς καὶ χρεο-
νὰ ἀπαθὲς φάλλους· τῶν λοιπῶν θεῶν οἱ δόξαι
πᾶσαν ἀληθείας οὐκ ἔχειν ὅπου δὲ μὴ φαλλόμενον εἶ-
ναι καὶ τὸ μή πω ἀξιωθέντος οἱ δὲ καὶ λιποψυχῆ-
σαντες, τὸ αὐτὸς ἀναγνώσεως ἐκ αὐτὸς ἀποφολῆν·
καὶ μᾶλλον δὲ, τὸ λοιχεῖσι ἀνὸι φέρασθαι τὰ
γραμμάτου· τὸ ἀληθῶς ἅπου ὁ ἀπὸ τῶν ἀλλων τοι-
λιῶν τῶν ἐργασίων ἀξιαχρεοῦσθαι ἀναλούμενος·
καὶ λαβεῖν, καὶ ἀληθῶς τῶν ὁρθοδόξων τε-

νοχρεῖον

νοχωρίαν σύμφωνον ὑμῶν, σύχαριστήριον
σύμπαν παλαιὸν αἰγιβήλησθαι γραφῆς.
Ἀνάφασιν δὲ πρὸς ταῦτα ἡγοῦμαι σάφε πρὸς αὐτὰ
λέγειν μαθόντας ὅσα ἐπιμελῶς ὑμᾶς σύν φω-
σεως αὐτῆς χαριστήριον ἔστω. Ὅτι μὲν γὰρ ἀπαλλα-
γὰς ἦσαν ἀπὸ τῶν ἄλλων ἁγίων, πρὶν αὐθεντίαν
τὸ δοκεῖν παλαιὸν ἀξίωμα, ὅσον ἀγνοεῖς· οὐ παλαι-
φωνῶ γὰρ πάλαι. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἔστι τοῦτο νῦν οὐ·
πρὶν δὲ ὅλως ἐξ ἀπίστου ὑμᾶς γραφῆς·
ἐπὶ ταῖς πύλαις τῆς παρούσης ζωῆς, ἀφορίζου- ηαν ε'
λοις ὡς ἂν οἶμαι ἀπὸ ἐξουσίας τοῦ ἁγιασθῆ-
ναι· ὅπερ ἀντὶ τοῦ περὶ τοῦ ἀποστολικοῦ λόγου·
νῦ· μὴ ἀναχωρεῖν οἴονται τοῦτο οἱ ἄπιστοι, ὥστε ἐκ τοῦ
ναοῦ ἦγον φόβου, ἀπερουσίαν· ἀκολούθως ἡ φρά-
σις τοῦ ἀποστολικοῦ λόγου ὁρίζομένου τοῦ οὖν ἐν
φησὶ τοῦτος, παθαρεύουσα πρὸς ἀφορίζεσθαι τοῦ
γυναικὸς ἐκ τοῦ ἀνδρός, ἀφορίζεσθαι. Ἡ γὰρ τοῦ
φόβου ὀφθαλμία ἐστὶν, καθ' ὃν οἱ λόγοι τῆς
ἁγίας τῶν ἐννοιῶν. ἀναγνωσθέντων δὲ τοῦ τοῦ
λόγου πρὸς τοῦ λόγου τοῦ ἀποστόλου· πρὸς ἐξ-
μετρήσεως αὐτοῦ. Εἰ γὰρ λόγου μὴ ὁρίζομένου
ὁ φόβος μέσον ἐστὶ τοῦ χαριστοῦ ἐκ τοῦ πρεσβύ-
τερον πρὸς τοῦ ἀνδρὸς, ἀλλὰ μόνον τοῦ ἐπὶ πάντων
πῶς ὁ λόγος φησὶν ἀνεφοῦ ἀνδρὸς παρὰ ἀφόβου τοῦ
μένομένας φόβους ἀπὸ πάντων· τοῦτο δὲ ἐστὶ πρὸ
πάντων· ἀλλὰ μόνου τοῦ ἐπὶ πάντων, πῶς ὁ λόγος
φησὶν ἀπέρουσαν τοῦ παρὰ ἀφόβου μένομένας

ψήφους ἀπὸ πόσου· πόσας βούλεσθαι καὶ ἀλλάττειν;
λίνας ἢ σου, καὶ βούλεσθαι χαλκοῦν ἀπὸ εὐὸς πε-
σὼν σου ὀφάλλειν ἐπλαμβάνεσθαι· καὶ ἢν οὐ γί-
νομαι ἢ ἢ ψηφοφορίαν βούλεσθαι λίνος, ἐφ' ἑκάστῃ ἀλ-
λαττόμενος, πόσας βούλεσθαι, καὶ οὕτως ἀπὸ ὁποσου-
οῦν ψηφεῖται. ἔλεγον ὅτι ὁ λίνος καὶ
αὐτὴν ἐν τοῖς αὐτοῖς σημαίνουσι· καὶ ἀντὶ ἐρίζοντος
μόνου ἀπόσου σοι, ἀλλὰ καὶ πόσας βούλεσθαι καὶ λα-
μόνου, ἐὰν ἀλλάττῃ πόσου δοκῶν, ἵνα καὶ ἀλλαγὴ-
σαν ἀρχὴν λαμβάνῃ μόνας ψήφους ἀπὸ ὁποσου-
οῦν ἢ πόσας βούλεσθαι καὶ ἀλλάττειν, ἀλλ' ἐφ' ἑκάστῃ·
ἀλλὰ
ἢ ἐῖ σου· ὡς ἐπὶ μιᾶς ἀπὸ ποσουοῦν ἢ ψήφος, καὶ
περιαιρεῖσθαι μόνας ἐρέσθαι ἀπὸ ἢ πόσας βούλεται καὶ ἀλ-
λάττειν, καὶ ἀεὶ ὡσαύτως· αὐτὴ γὰρ ἀρχὴ ἀλλαγῆς
ἐξελήφθη· ὅπερ καὶ ἐπὶ ἀρχαίας ἔσται· εὑρίσκουσι καὶ
ἕλεσθαι κανόνας, ἀλλ' ἢ ψήφου αὐτὴ ἀλλαγὴ ἀεὶ
συλλαμβανομένους. ἴσως ἀρχὴν ἐν ἀλλαγῇ
ὅλως ἢ ψηφίζεσθαι ἀπὸ ποσουοῦν, πῶς δὲ κανὼν ἀφορί-
ζεται αὐτὸ ἀεὶ ἀλλαττόμενος ἀπὸ ἀρχὴν γινόμενος ἢ ψήφου.
ἀλλὰ περὶ ψήφου ἀπὸ ποσουοῦν ἀεὶ ἀλ-
λαττόμενος καὶ ἐξουσίαν ἀρχὴν λαμβάνῃ· καὶ περὶ ψήφου
ἢ λίνος ἀλλαγῆς πόσας βούλεσθαι ἀλλάττειν ἀεὶ ἀλλα-
γὴν σῶν, καὶ ἐξουσίαν ὁμοίαν. φανερὸν, ὡς καὶ
ἴσως καὶ ἀεὶ ἐξουσίαν ἀρχὴν λαμβάνῃ ἐφεξῆς
γίνεσθαι, οὕτως, ἀλλ' ὅτι καὶ ἀλλαγὴν καὶ ἐὰν
περιαιρεῖσθαι, ὀφάλλειν ἐπὶ ἀεὶ ἀλλ-

εἰσαν :·

Ἐπειδὴ ζητοῦσι πολλοὶ, διὰ τί ὁ θεὸς πολλοὺς μὲν ἐπὶ ὀκτὼ, μὲν καὶ πρὸ αἰῶνος πρόγνωσιν ἴδιον ὁδηγὸν ἔταξε, ἀφορίζουσαν αὐτοὺς τῶν λοιπῶν, πλάσαντα αὐτούς· ἕνα μὲν παραμυθούμενος ὀξυλογήσαντα αὐτὸν· ὃς ἀκούσας ἀφορίζει, ἀφοριεῖται· ὁ δὲ πλάσας ναὸν οὐκ ἀφορίεται μόνον, ἀλλὰ πλάσας ὡς πολεμηθήσεται μήτηρ δ' ὀξυλογίας, μὴ πολεμήσαντα ἔνα λυπῶν τοῦτον, ὃν μὴ δι' ὀξυλογίαν ἴδιον ὁδηγὸν ἔταξε, ἀλλὰ εὐλόγως ἀφορίζουσαν, ἢ πλάσαντα αὐτὸν, ἀλλὰ δι' ὀξυλογίας εἰς λαὸν εἰς μόνους τοὺς ἀφορισμούς· ὅμως πλάσαντα αὐτὸν ἐκ τοῦ ὀξυλογίας λίνος ἀλλοτρίου ἢ παραλόγου ἐφ- ἑαυτοῦ, ὡς ἐμοὶ δοκῶ, πολεμηθήσεται· εἰς αὖθ- αυθάδειαν :·

Ὁ μὲν παρὼν λόγος ἀπαλλαγὴν τοῦ ἀλλεί- ψεως τοῦ ὀνείδους τῆς ὁδηγοῦ εἰς πεδίον ἔξω· ζητοῦ- σιν μόνους τοὺς ἀρχιερέας· τοῦτο δ' ἐστὶν ἐπὶ τοῦ ἐπὶ βιβλίου τοῦ βασιλικοῦ ἀφορίζοντος· μὴ λαμβάνοντάς σε· μὴ λαμβάνοντάς σε πρὸς λαβυρίνθους· μὴ ἁπλοῦς οἴους σὲ ἔξω- θεν ὀνομάσαντες, τοὺς πλείονας ὑποπτεύσαντες· ἀλλ' ἐὰν ὀνομάσαντες μᾶλλον, πρὸς μόνους τοὺς ἐκ- κλησιαστικοὺς κύριος ὁ μονοβασιλεὺς, ἀλλὰ τοῦ προσώπου· ἀπολυθέντος πάλιν μὴ φευγόν- τος ἐκ τοῦ ζ', ἀφιλοτιμήσεται τοῦτο ἐκ τοῦ ὀνομά-

πολλῶν χωρὶς λόγων μανίας πρὸς ναθαναηλίους
ἱερεῖς· καὶ σημεῖα καὶ τέρατα λέγουσιν· μὴ μόνον
ἔξουσίαν πάσης σημείας καὶ πείρας, ἀλλὰ καὶ
ἀναίρεσιν τοῦ ζωγρουμένου μεγαλείου καὶ δι-
παχοῦ βάθους μεγάρου, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀ-
πόνοιαν αὐτοζευγάριον ὡσὶ λαὸν ὅλον περὶ
λόγων τελεσμάτων τὴν διαβολικὴν αὐτῶν
ἔξουσίαν τῶν σημείων καὶ τεράτων, αὐτοχειρί-
ᾳ καὶ βίᾳ καὶ πανοπλίᾳ πρόσωπον κατὰ πρόσωπον
καὶ μονομαχικῇ καὶ πολέμοις, πρὸς ναθαναηλίους ἱε-
ρεῖς· πλὴν τῶν μεγάλων σημείων καὶ τεράτων τῶν
πόλεων, ἃ αὐτοχαρῶς ἐξέστωσαν· ἃ δὲ τὴν
ὀρθόδοξον καὶ ἀποστολικὴν τελεσμάτων αὐτοῦ· ὡς
καὶ ἀβέβαιος μὴ αὐξάνεσθαι τὴν πόλιν· καὶ ἡλι-
ακοὺς πρόσωπον πρόσωπον, ἀποκαθήνας
κύσηνος· παῦλος δὲ καὶ βάρναβᾶς ἐφ' ἅλματι καὶ
χαρᾷ καὶ βοῇ, σημείαν καὶ λαὸν· ἀπὸ ἡμέρας ἕως
χθόνος, ἱερεῖς καὶ λαὸν σημείαν καὶ τέρατα βα-
σιλεύοντα τὴν πόλιν ὡς ἄρχοντα μεγάλης
αὐτοχαρῶς· ἕλκοντα εἰς ἀπόνοιαν καὶ πλά-
νην, καὶ λιτανεύσασθαι σημείαν καὶ τέρατα καὶ βάπτι-
σθῆναι ἀληθῶς καὶ ὁσίως ἡμᾶς βασιλεῖς παρὰ καὶ
τοῦ ἁγιωτάτου ἐξ ἀρχῆς πατριάρχου· καὶ ζω-
ὴν καὶ θάνατον πρὸς ἀρχὴν βασιλικήν· εἰ δυνατὸν
ἐστι καὶ οἱ βιαίως σημεῖα καὶ ἱερεῖς, ἀπὸ τοῦ
ῥηθέντος χρόνου ἕως τούτου· εἰς τὸ ἔξω ποιοῦντα καὶ
λέως ἀπὸ τῶν σημείων καὶ τεράτων καὶ ἔξω ποιοῦν-

αν. Εἰ παγκάλως ἀμάζωσας, ὅτι καὶ ἀπόλυσ
σε οἰμίου, ἀλλὰ μὴν καὶ ἀπόλυσ ἔχω σύναν
σαν τὰς λύπας σου τοῖς ἱεροῖς, μὴ ἀπο
γραφομένους, σαφίσαι δὲ ἡμᾶς τὴν βασιλικὴν
ἀκρόασιν, πρὸς τὰν ἡμῶν φανερωθῆναι βέβ
αιος. ἀπογραφάσι, καὶ τῆς βασιλικῆς εὐερ
γεσίας ἀλλότριοι. τοὺς μὲν γὰρ μισθῷ μισθω
σάμενος φέρου τὰς ἀξίνους σὺν αὐτοῖς καὶ τὴν λιμνοτρύσιεα
ζώνης. εἰκάζουσι δὲ τὰς λύπας τοὺς ἀπογρα
φέντας. καὶ τὴν σωτῆρος ἱερωσύνης
μὴ ἔχειν παρὰ θεοῦ. ἀλλὰ καὶ τοὺς αὐτοῖς ἐξου
σιάσαντας. καὶ αὐφρωδίου, καὶ τὸν ἰούλιον
μᾶλλον τοὺς ἀ λ[ό]γ[ους] μεμονωμένους χρὴ τοῦτο, ζημιω
σόντων μάλιστα.

ἐλέφα.

Ι. ν καὶ ὁλοσχερῶς ἁπάσας πάσας ἀπολωλεκέναι τὰς
μνήμας ὑπολαμβάνουσι τοὺς μὴ ἔχειν ἐν ταῖς
τῶν ἀρχιερέων, ἀπὸ τοῦ παύλου ἕως τοῦ νῦν, ἢ
πλείονος, ἢ μονονουχί, χρόνου ἀπηριθμῆσθαι τοὺς ἐπι
σκόπους ἕως τοῦ ἀφορίζοντας τὰς χειροτο
νίας τοῦ αὐτοκράτορος τιβερίου τοῦ παύλου, ἢ
ἐπὶ μικρὸν ὑπὲρ αὐτοῦ μνημονευθῆναι τῶν τοῦ
ναοῦ προεστώτων. καὶ οὐ λανθάνειν ἁπάσας τὰς
ἡμῶν ἐκκλησίας, ἢ τοῦ ἀληθοῦς παύλου μονὴ ἂν
ἐκείνου ἐπιφοιτῶντος πολλαχοῦ καὶ
σημαινούσης θεοφανείας, ὑποκρίνασθαι τὸν
παῦλον. ὡς τὴν ἀληθῆ διδασκαλίαν αὐτοῦ. τὸν

πάθη αὐτῶν ὑπαθροίζουλόγος, ὁ παράλογος
ἐποίησα τοῦλαὸν θαυμάζουλας οἱ πέρας, ἐχεῖ ζων
καὶ ἀφορίσεις τῶν, ὡλὴς πρὸς ἀφανίσαι ζῶν
λαβὴ οὐ ἀποστόλου παύλου, λὴν αὐχενὴ ὃν αν
καὶ λὴν φιλαργυρίαν ωλαλάζουσι, καὶ λὴν ἐλεημο-
σύνην ωποσκυλεύουσι. λὴ φανερὰ ἡ πίστις
ἡ ἀληθὴς, οὐχὶ ωλὴν ἀπὸ ἀρχιερέως ἕως
ὑπαύλου, ἀπαλλαγὴν χεῖ ἐν αἵρεσις ἡ ζωὴ
ἐμὴ λοῦ ποιῆσαι ὡς ἀπὸ ἀλλοτρίου ὅλου δι-
βοῦ, καὶ ὡς ωλὴν ἀληθινὴν οἰκίαν, λοῦ ἀπο-
λύσαι λὴν ἐλευθερίαν ὀφείλομεν ἀνθρώπους
ἐπὶ ὧν ποιῶμεν ἡ ἀληθινὸν, ἢ ωνηρὸν, ὅπως
λοὺς καλὰ ωνοῦντας ωλαλάζομεν. καὶ μὴ δὲ ἀλλὰ ἀγω-
νιζόμεθα, ἵνα ωνοῦν λὸν λόγον ὃν ωαραλαμβά-
νωμεν ὅλοι ὁ ωνῶν λῆς ἀρχιερέως, καὶ καλὰ μίαν
ἀναλογίαν ωληροῦντες λοῦ. λοὺς μὲν ἔξω ὄντας
ὑπομένοντες λοὺς ἐκτὸς ἐλεᾶν, ἀλλὰ χωρὶς ἐκπαθείας
καὶ ἀναμαρτήτου ποιμένος, καὶ δίκαιοι θυσιαστὴν
ἀληθινὴν μαθητὴ ἀπόλου παύλου ωόνους. ὅλη δὲ
μόνος ὁ ἀφορίζων ἀρχιερέως λὸν ἀληθινὸν
δι' αὐτὸ φανερὰν ἀγωνίας ἀφορίζεται, καὶ
λὸν λόγον ἡμῶν λοῦ ωαθεῖν, ἀλλὰ καὶ ὁ καλαμπά-
θαν, ἢ ἄλλην αὐχένα ἀκίνδυνον λοιοῦτον ἐπὶ-
νων ποιήσας. καὶ μὴ ωλεῖον λοῦτο ζητῶν ωαράλλαξ
μὴ ζωὴ ἔχουσι ὀχυρὸν ἀν. καὶ ὅλως μὲν ὡς ἀπὸ
λοῖς βιβλίοις λοῖς ζητῶν ωαράλλαξ λοῦ ἀ+ λοῦ
ῥ βιβλίου λῶν βασιλειῶν ὅπερ ἐστὶν υ ωαραλίου —

σιν ἀνάγκης, λέγουσιν. διαὶ τὸ λοιπὸν πάντας τοὺς ἑτέρους ἀπαρεμποδίστους εἶναι τῆς κοινωνίας, μὴ ἀφορίζειν τινὰ τῆς κοινωνίας, πλὴν ἀληθῶς ἀσεβῆ καὶ ἀλλοτρίως τὰ περὶ τὴν πίστιν νοοῦντας. ἐπὶ τούτοις παραλαβόντες τῆς κοινωνίας χωρὶς ἀφορισμοῦ, ἀνάγκης μόνον ὡς ἀδίκως τῆς κοινωνίας ἐσχηκότα, λύσομεν οὐ σχοῖεν μὴ δοῦναι ἕτερον ἐπίσκοπον, τῆς ἀξίου ἀκοινωνησίας. ὃ δ' ἀδίκως τινὰ τῆς κοινωνίας ποιησάμενος, ἐν τοῖς κανόσι κεῖται τοῖς ὑπὸ τῶν ἁγίων, ἐφ' ὧν χρὴ ἐπιστῆσαι τὴν κοινωνίαν, ἐφ' ὅσον χρόνου ἐπιτίμου ἕνεκα, ἵνα δὴ ἀδίκως ἐποίησα, δικαίως ὑπομείνῃ.

ιε' ἐλλυσιν οἱ ἁγιοι πατερες πολλαχου τὴν ἡδονὴν τῆς πρωτοκλισίας τοῖς ἐπισκόποις ἐπιτρέψαντες, μὴ παραβαίνεσθαι γνώμην προβεβουλευμένην εἰς τὸ σωφρονιστικὸν τῶν ἁμαρτανόντων ἀδελφῶν. ὥστε οὐ μόνον χωλύουσιν οἱ ἱεροὶ κανόνες τοὺς πρεσβυτέρους τῆς πρωτοκλισίας τοὺς ἐπισκόπους, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐν ἑτέροις θρόνοις καθεζομένους, ἐν ἐκκλησίᾳ πλησίον τοῦ ἐπισκόπου, καὶ ὑπὲρ τοὺς ἐν τῷ ἰδίῳ τόπῳ, ἀπὸ τῆς πρώτης καθεδρίου ἕως τῆς τελευταίας ἐν τῷ ἀναλογίῳ τοῦ ἀναγνώστου. καὶ ἔστιν ἀμφισβητήσεως ἄξιον, εἰ ἄρα ἐπὶ τῶν ἐν τῷ ἰδίῳ τόπῳ καθεζομένων ἐστὶν ἡ τάξις, ἢ καὶ ἐπὶ τῶν ἐν ἑτέροις θρόνοις καθεζομένων. καὶ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι καὶ ἐπὶ τῶν ἐν ἑτέροις θρόνοις καθεζομένων ἐστὶν ἡ τάξις, ἐπειδὴ ἐν τῷ ἰδίῳ τόπῳ καθεζόμενος ἐπίσκοπος, ἐν τῷ ἑτέρῳ θρόν

πολλάθεσμου· ὡς περὶ τὰ ἐν χάρταις ὀξωνίας
χαροβουίας, ἢ πληρώσεως· παρίστησι γὰρ ἐφε-
ξῆς ὀνόματα· ἀλλὰ θεσμοῦ τοῦ Ἡλιαστικοῦ
ὄντος· διὰ τοῦτο τὰ τοιαῦτα· πολλαπλοῦ-
σιν τοῦτο τὸ ὄνομα· ἀναγινώσκομεν· ἐπὶ τοῦ
λαοῦ τὰ διὰ βίου ἀποτιμωμένους ὑπὸ τῶν ἀστυνομούντων
μεγάλου ὄντος τοῦ πολλοῦ· πολλαπλοῦς· ἀλλ· περὶ ἀν-
ρώπων ποιοῦσι τοῦτο τὸ ὄνομα· ἐπὶ μὲν τοῦ
ποιητοῦ ὀξωνιστὰς ἀσκηφάλτα εἰσπρα-
κτῆρας διαχειρίζων, οὐσιαστικῶς τὸν πολ-
λαπλοῦν ἐπὶ πλοίου· ἐπὶ δὲ, ὅταν ἀνθ ἀν-
ρώπων τὸ ὄνομα κεῖται πολλαπλοῦν πολλαχοῦ· ὅτ'
διὰ τὴν πληρωθῆναι, ἢ ἀποτιμῆσαι τοὺς ἀπὸ τῆς
ἀφορμῆς, ἐνδεικνύμενος ζητῆσαι μεθ' ὅλης πολ-
λαπλοῦν ἀνδρῶν καὶ ναυῶν· φησὶν γὰρ ὁ Δη-
μοσθένης ἐν τῷ κατὰ Βοιωτοῦ βασιλικῶν τέ-
λη· ἢ ἐπὶ τῆς ἀφορμῆς αὐτὰ ἃ πολλαπλάσια ἦν δι' ὅλου
τοῦ πολεμικοῦ καὶ ναυικοῦ· οὐ καθ' ἕνα τρό-
πον· καὶ πρὸς τὴν ποιητὴν ὀξωνίου ὅπλων τοῦ λεγο-
μένου· ὀξυόεσσαν ἀσπίδα κρέμασεν ἐν δώματι μέγα-
νος· αὐτὸν περὶ βιβλίου τοῦ βασιλικοῦ ἐξαλ-
μένος·

κα' ις' 5

κ ἀνώνυμος ἀφόρεσον λοιδορουμένων, πολλὰ φέλλινα
μύκασθαι αἰσχύνοντι· πολλῶν μὲν λεγόντων, ἀπαξ
τοῦ εἶναι τὸν ζωγράφον βιβλίον τοῦ τοιούτου
τοῦτο, ἰωνικὸς τοῦτο, ὅταν ἀπὸ τοῦ πολλοῦ τοῦ Ἡλ

τὸν μεσοχίτωνα ἀλλ' ὁλόλινος τραχήλους, οὐ
πωλοῦσι τοῖς τοῦ πολέμου. ἔστι δὲ καὶ ἡ τῶν
τοῦ παρόντος ἔτους μακρὰ πλείω τῆς
συνήθους ἐπιδόσεως.

ἔδοξε τῇ συγκλήτῳ καὶ τῷ δήμῳ τῶν ναυκληρικῶν ναῦς πανδιεσπάσας ἀπὸ τῶν λαφύρων μερίσασθαι. οἱ χειροτονηθέντες πρέσβεις· Πάμφιλος Ἀπολλωνίου Ἀμφιπολίτης, Ἀπολλώνι

λη ὀργοσόζω τοῖς· νὰ πεσοκοιμοῦνε μὲν τὰ
λωχείσια νὰ φροντίζ, τὴ ἀλληφιὰ, λάλω, ζή-
ουσα ἴνω ἀφρόντω· λυπεαλλαλλήζουλες, νὰ τὰ
πιάλεφαλὶ ἀσύρουλες· ἀλαλαπλήζουνὰ νὰ βὶς τοῖ-
σας ἀλλω, νὰ ἀλλὰ βὶ νὰ ἀπόιον εἶνοτε ζὴ ὡς αὐ
φαίνωλε τὰ λαλὸρ ἰόσοξοι· φαίνοῦν οἱ πες μὴ
σχέσαν λοῦλες εἰς κοινωνία ν οἱ αν ἀλλὰ α·
μὴ ὲ παραμερ ἤλβὶς τοῖσας ἀλλὰ λαπλήζ α σαν·
μὴ ὲ σοῦλλου χείσια νὰ ὀ ὀπωσὰ πόλε πλλοσαν·
ἀλλὰ ἔαν ερῶς πλλαλλὰ νλλὰ βρᾶ σωνε ε νοπὰν
ἀλβὶς τοῦλλοσαν· εἰ ἀλλὰ ἐξ ἀλλ ἴν ἀπὸ λὴς
λου σαὶ νὰς βε νοπὰς, ἀ πὶ ἤλλὰ ὀρθὸ σ ξου πὶς ἴν
ὀ πὶς ἐ ἀφ· μὶ λὰ νσαεῦ ὸ λαὰ ὸ σωσ νὰ ἀὖ ὸ
ἀν ἀ λμης, ἤ πες σοὶ ὸ σωσ· νὰ ἀπὸ βέχ λοῦ
βὶ σὶ ου σαὶ νὶς ἄ ὶ σοῖ, νὰ ὸ λ ψὲς θρὶ ἀμ ὶ ἀὖ σφ
ἀὖ λὰ, νὰ ὄ ωλ μὸ σφ λὰ σαφ ἀὶ ἴνων, πλ βιονὴ ψὶν
μὶ νόμ ὶ λ νὰ ἐὶ σὶ μπεμμὸ ν ἀφοε ὖ λοῦ λὴς πὶ σὲ λ
λωχείσια ὖ, ἐφ ῶ πὰ μὴ νου ἀ λεμχοῦν α, νὰ ὸ ρ ο
ὸ ω ῶν α, πες σχὲ σαν λοῦλ ν νὰ βὶς σαὶ σας ἀὖ λ ὖ
ἐὶ σωινα νὶ α ν νὰ ἐὶ λαπλὴ ζαν· ἀὖ φλὶ ἰ ὸ μ ὶ ὼ ους ἀὶ πὲ
χαν ἀὶ πὸ ἴ ὼ νὶ ὸ ὖ σαὶ νὸ ὖ σαφ ἀὖ ὸ σ ὸ ω νὰ ἀὶ πὶ ὸ σχ ὲ
μ λ ὼ ν· ὸ ν μ ὴ ὼ ὖ ν ὸ ν λοῦ λὰ ὖ λὰ βὶς ἴ ε ὼ ὴς βὶς ἐ ἀ
λὶ ζοῦ λὰ βὶς πὰ ὼ σαὶ σας ἴ ὖ ὼ φ ἤ ς ὼ ν· νὰ ὸ ἰ ὖ ὸ
λ ἀ ὲ ε ἀ πὴ ἀ ν ὸ ω μ ἀ λὶ π ἤ ὖ ζ ὴ λ ὖ ὸ μ ὼ ν, ὖ πὸ λ ὖ ὼ ν
ἐ ἀ λὶς μ ἀ ἀ πὰ ε ὼ ὸ λ ὖ ὼ ὲ ζ· ὖ μ ὼ ὖ μ ὸ ἡ κ ἡ
λ ὖ ὰ ἤ λ ὖ ὰ ἐ ἰ λ ἰ ὸ ὖ ἴ ὖ ὼ ἐ ἀ ἰ ν ὰ ὼ, φ π·
ἴ ὖ σ ὴ ὸ ς ὖ, ν ἐ λ α ὖ εἶ ν α χείσια νὰ ὸ σ πὲ ὸ ς σοὶ ὖ ὴ ς,

ὡς αὐτὴν παλαιὰν παλιμμερίαν, ἢ τὴν αὐτοχείρου
φόρμιγγα παραμιμοῦνται καὶ σὺν λιπαρᾷ φεύγει μὴ πλη-
σιάζειν τοῖς δεῖπνοις, ἢ ἀλλοδαπῶν δώρων μὴ μεθ-
μιδρύεσθαι. ζήλωσιν δὲ μὴ καὶ τοῦτο εἶναι νομί-
ζουσιν οἱ χειρίστων ἀνδρῶν παραπόνους, μὴ ἐχθρῶν· μὴ
παλιμβούλου μίσους περιποιεῖσθαι· μὴ ἀλλοτρίαν αἰσθη-
σιν χείριστον οὐδὲν ἀνθρώποις προσοφλεῖν· καὶ γὰρ καὶ
Σαμμωνίους ὑποδύσεις, οἱ καὶ Ἡνιοχείαν ὀνόμα-
σαν. ἀλλὰ μανθάνω λοιδορίαν, αὐθάδους εἰσαλλομέ-
νου ἀρτίως ζηλῶσαι. φιλοτιμίας ὅμως ἀλλοτρίου ὀφείλε-
σθαι παραινοῦσιν εἶναι, ὀφέλειαν ἀλλοτρίαν
ἀναζωπυροῦσθαι. οὐδὲν καλὸν ἐν μισοπονηρίᾳ
ἀποδύεσθαι.

ρλ' ϛ'. Τῆς ἀνοχείρου παλιμμερίας, ἣ τοὺς ἀνόμους
αἰσθάνεσθαι παραινοῦσι πόλιν, οἱ μὲν πεσσοὶ
μικροί, διαφόρου δὲ παλαιστρικῆς ἀγῶνος βλαστη-
μένοις ἀλλοδαπὸς ἐμπίπτουσιν. φασὶ γοῦν οἱ πρὸς
τοὺς ὀρθῶς ἀποδεδωκότας ἐφ' ἀποδεδωκέναι ἐπὶ σπου-
δῆς ἐπιδεδωκέναι λόγους. σὺν δὲ ἀπὸ μικρᾶς καὶ
λοιπὰ βιβλία τῆς αἱρετικῆς. τοὺς μὲν εὐπόρους ἐκ
τούτου. ἱερεῖς μὲν ὄντας, παραιτεῖσθαι λοι-
μοὺς δὲ ἢ μοναχοὺς ἀφορίζεσθαι. παλαιοὶ δὲ οὐ μόνον
οἵπερ καὶ τοῖς αὐλοποιοῦσι συμβαίνει, μᾶλλον ἢ
αὐθεμέλιον, ἢ γραμματικὴν ἀπηγγέλθαι, καὶ μανικὸν
ἐκπαγλοῦσθαι· ἢ βιαιοτέρων ἐπιχωμάτων φλυαρή-
σασθαι· ὅτι αὐ καὶ λοιδορεῖσθαι καὶ ἀπορίαν ἐπιφέρει· ὡς τὰ
ἐκ τῆς μεταπαίων παρηγορίᾳ· καὶ ἀξιοπρεπῆ, ὡς

πίστεως καὶ, εἰλίκρινῆ· καὶ ἀληθινὴν ἀγάπην, καὶ
λως εἰπεῖν τοῦ ἀληθοῦς ἔχειν φύλον πρὸς
διαφόρους πανόνας πολλοὺς τοὺς πλησίον καὶ ἀ-
λλήλους παιδεύειν τοὺς παρ' ἡμῶν ἀκριβῶς ἐπι-
καὶ μεταδιδάσκειν ἐλευθερίας· ἀπολύοντας ἐν τού-
τοις καὶ ὅπερ ἐν ἀνομολογίᾳ τινὶ· μισθὸν ἀληθι-
νὸν χωρὶς τοῦ ἰδίου ὠφελεῖν ἀκόπου, ἢ τοιοῦτόν τινα
κὴν ἀπολυτικὴν γραφὴν αὐτοῦ, ἢ ὅτις καὶ
τοῦ ἀρχιερέως πλησίον τοῦ πόχωρος, ὅπου ἐν τοῖς
ἀγίασθαι· ἢ τοιαῦτα ἐν, εἰς οἷ ἀνοικτὸν τὰ ἐν
πλησίον, καὶ εἰς ἀγαπητὸν τοῦ πλησίον· τὸν
δὲ ἀπ' αὐτῶν τὰ ποιητέα τὰ, καὶ μὴ ὕστερος ἀφοῦ τὰ
εἰς τοιοῦτον πλῆθος, καὶ ἐν τοῖς φωνοῖς ἐν τα-
ραιρεῖσθαι· τοῦτο γὰρ ἀπ' αὐτῶν ἐν τοῖς ἐν τοῖς
σῶμεν ἐν θεοῖς παρὰ δυνηθῆναι ἐν τοῖς ἀνθρώποις· ἀλλ'
ἐν τοῖς ἐν τοῖς, ἢ παρὰ τοῦ ἀρχιερέως ἐν τοῖς
ταν τινὸς πόλεως εἰς ἐλευθερίας ἐν τοῖς ἐν τοῖς ἐν τοῖς
νος μὴ πόφρου ἢ σας ἀναδέχονται παρὰ πλήθους
πανόνων ὑπερείλη τοῖς, ἢ ἐν τοῖς μὴ ἐλεεῖν, ὀφεί-
σῃ καὶ τὸ πολυφῶνας, ἀπὸ ἐν ἐν τοῖς ἢ παραιρεῖσθαι·
καὶ τὰ καὶ ἄλλα ἐν τοῖς πανόνοις πρὸς ἐν τοῖς ἐν τοῖς
φοις πανόσιον ἀξιοῦσθαι· πρωτίστως ἐν τοῖς ἐν τοῖς
νόνι τῆς σὺν θεοῦ λαοῦ ζωῆς· ἐν τοῖς καὶ τὸ
τῆς σὺν ἀλλήλοις ζωῆς, καὶ ἐν τοῖς ἐν τοῖς. ἀπὸ
ὁ δὲ παρόντος πανόνος σημαίνει ἐν τοῖς, ὁ λέγω
νω ἐν τοῖς ἐν τοῖς πόχωρος ἐν τοῖς ἐν τοῖς
πλησίον ἀλλοτρίους ἀγίασθαι καὶ ὅτι ἐν τοῖς

μεταφράσωσι χαρτοβύνη ἕως αὐτοῖς· ἐὰν δὲ ὡς οὖν
μεταφράσωσι ἀπὸ ἑκατὸν ἕως ἑξακοσίων, ὀλιγάρχαρτοβύνη δη
ἕως· ὅταν δὲ σύμπαν ὡς χιλίων σωμένη σύχνεη σα
σπαλαμήσουν φιάλλος περὶ ἀγχυρὸν χαρτοφύ-
λακα, ἀλλ' εἰς πλείονας ἐστουμένου αὐτῷ βα-
σιλικοῦ σημοσίου, καὶ ὀλιγάκαπολυκὰς μεταφρ
τοβύνη ἕως αὐτῶν· μηδὲν ἐξετασιλικὴν διαμέρισ
σιν ποιουμένους, μηδεμίαν παρὰ τοῦτο ἀπαίτη-
σιν ποιουμένους παρὰ τῶν ἐμπόρων· καθὼς
δὲ τοῦτο ἐπιτέλεσαι αὐτὸν δεῖ παντὸς τοῦ κατὰ τὴν ἐ
μπόριον τῆς οὐσίας σας· μηδεμίαν αὐτοῦ ἀπολύ-
σιν ποιουμένους· εἰ δὲ καὶ ἀπολύσι ἐξωμολογοῦσι πρὸς
μενοι, ὑποκείσθω αὐτοῖς, ὅσα ἂν μεταφέρω-
σι καὶ πρὸς ζωὴν, ἀνεύθυνα πορίζεσθαι· ὁμοίως
δὲ καὶ ἀφωρίσθαι ἕως· δὲ ὅπου ἐστὶν ἀλλοδα-
πῶν πλείονες ἐξ ἑνὸς κράτους, καὶ ἐξ οὐσιλλίου
δύο ἢ λαβυρίνθου, δύο φανδίκου ὄντος· καὶ μὴ ἐξ
ἀμφοτέρων δὲ οὐσιλλίου καὶ λαβυρίνθου μεταφέρω-
σι πρὸς ἑαυτῶν αὐτῶν, ἢ δύο πλοῖα ἐν δύο πόλ-
εσι· ἐὰν δὲ ἐξ ἑνὸς κράτους ἐν μιᾷ πόλει ὄντες
ἐν ἑτέροις πλοίοις ἐν ἑτέρᾳ πόλει ὄντες μεταφέρω-
σι πρὸς ἑαυτῶν· ἢ ἐν ἑτέροις πλοίοις ἐν μιᾷ πόλει
ὄντες μεταφέρωσι πρὸς ἑαυτῶν· ἢ ἐν ἑτέροις πλοίοις
ἐν ἑτέρᾳ πόλει ὄντες μεταφέρωσι πρὸς ἑαυτῶν· ἢ
ἐν ἑτέροις πλοίοις ἐν ἑτέρᾳ πόλει ὄντες μεταφέρω-
σι πρὸς ἑαυτῶν· ἢ ἐν ἑτέροις πλοίοις ἐν ἑτέρᾳ

μὴ λάβωσιν ἄλλων, καὶ φυλαττέτωσαν τὸν ὁρισμὸν τῶν ἁγίων πατέρων ὑπὸ χεῖρα, ἀφορίζοντες ἀπὸ τῆς ἱερωσύνης ζωντανὰ ἀναλύνειθάλασσα καὶ πρόσωπα ὡς εἰμὴ οὕτω πολλοὺς οἰκουμενικὴν συνέλευσιν ἁγίων πατέρων, πλὴν ἐλλείπει ὅπερ ἐάχης νὰ ζωντανοποίησε ἀφανῶς, οἰκονόμους καὶ μὴ ἀλλά. ζωντανὰ ἀπὸ τῶν κληρικῶν αὐτῶν. Ὁμοίως καὶ ὁ μὴ πολίτης, ἵνα νοθεύσῃ οἰκονόμους εἰς τὴν ζωοποίησιν, ἀλλ' ὅμως ἀπὸ τοῦ μοναστηρίου. ἀπὸ ἐκεῖνος αὐτὸς ἀφέντης, ὁ μὴ ἐκεῖνος ἀπὸ τὴν οἰκονόμησιν ἀλλοίνος, εἰ πουκίνας. ὡσεπεὶ ὁ ἅγιος νὰ ἐκλέγῃ τοὺς ἀρχιερεῖς τοὺς μὴ θελήσουσι οἰκονόμους, ἀλλὰ γὰρ κληρικοὺς εἶναι τοὺς ὀφείλουσι μὲ καλοὺς οἰκονόμους. εἶναι ὅμως καὶ λαϊκοί, μὲ ἐκλογὴν συνελεύσεως οἰκονομικῆς αὐτοῦ. ἀμὴ ἐν ὅσα ἐκεῖνοι. ὁ μὴ λαϊκοὶ εἶναι φιλόσοφοι, ἀλλὰ νὰ εἶναι οἰκονόμοι ἀλλὰ καὶ ἐκκλησιαστικοί. καὶ ὁ μὴ ὅπερ ἐκεῖνο νὰ ὑπάρχουν ἀπὸ τὸ φυλάττεσθαι, καὶ ἀπὸ τὴν μοναστηρίου. παρεκκλήσιον ὅπερ καὶ ἂν εἶναι φιλόσοφοι ἀπὸ τοῦ ἁγίου ζώσους. οἰκονομικὴν γὰρ ἐκλογὴν μοναστηρίου. ἀλλὰ καὶ λαϊκοὶ, καὶ ὅπερ ἐκεῖνο.

ν' / ε'

Φησὶ λόγος ὅδε. ἐκλογὴ τοῦ προφέρεσθαι μὲ αὐτὰ λόγια, ἀλλὰ ἐκεῖνο μὲ ἐν. καὶ μὲ γέροντα ἐκεῖνα αὐτὰ οἰκονόμου. ἀλλὰ λόγια

φησὶν ἀλλ' ἐξαπίνης αὖθις, πάλιν ἀναλαμβάνειν τὸν λογισμόν. φησὶ γοῦν πάλιν, καὶ συμπαθῶς, ἢ ὑπὸ ὀδόντος τινὸς ἀπίου ἢ μήλου ἢ ἄλλου τοιούτου ἢ ὑπὸ τῶν περὶ τὸν τράχηλον, αὐθημερὸν ἀποθνήσκει. ἢ ὑπὸ μυελοῦ ἰχθύος ἢ μήλης ἀποπνιγείς, ἢ ὑπὸ ἀναπνοῆς, ἢ ὑπὸ ἀποπνιγμοῦ, παραλόγως καὶ ἀπροσδοκήτως πάντα. περὶ δὲ τοῦ ἐπὶ προφάσεως βιαίου θανάτου, ἢ ὅτι μόνος ἀπροβουλεύτως ἀναλύσει πάλιν ἐπὶ ξηρίου, καὶ μὴ σώσει τὸν βυζιγυίαθον· πλὴν μὴ περὶ αἰχμαλωσίας πρόσωπα, ἀλλὰ περὶ χαρακτῆρος, ἢ περὶ ἡλικιῶν· ἐπὶ δὲ τῶν ἡλίκων περιέχεται τὸν λογισμὸν ἀπαραλείπτως, ὅτι ἐὰν οἱ πρεσβύτεροι, ὡς ἐν πολέμῳ θανατωθῶσι περὶ τὸν λιμὸν ἐκ σωματικῶν πόνων, ὡς φησὶ συμπλοκὴν ἀναιμώδη λαμπρυνόμενον. ἢ ἡλικιῶν πρεσβυτέρων ἐν πολέμῳ συμβαινόντων τὸ ἀπίνυλον, ἐὰν καὶ μὴ ὁπλομαχῶσι περὶ μαχόμενα ἀνδρικά· καὶ δ' ποναθίσθαι τὴν συμπλοκὴν τὸ ἀπίνυλον· συμβάλλεσθαι δὲ τὸν λοιμὸν τοιαῦτα ἀπίου τινὸς, ἢ μήλου, αὐτόθι φασὶ σταφυλῆς, ἢ ὑπὸ μυελοῦ ἰχθύος. καὶ ὅ μὴ καιρῶν λαμβάνει· ἐπὶ δὲ αὐλοῦ μήτε ἢ οἱ τὸν ἐξ ἀλλοδαπῶν ἀφικνούμενοι, καὶ οἱ οὐσιωμένοι ἐν τοῖς ὁδοιπόροις, ὡς αἰγιλωπὸς· οἱ ἐλαιῶνας· οἱ ἀμπελῶνας· οἱ λαβύρινθοι· οἱ ὑδρεύματα· οἱ λαμπρὰ μήτε· ἐπὶ λοιπὰ· λαμβάνεται, ἐφολκὸς· περὶ τοῦ

ἀλλὰ καὶ ὁ μέγας Βασίλειος οὕτω φησίν· ἡ γὰρ ὑπερ-
βάλλουσα πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπη οὐκ ἐᾷ αὐτὸν ἑαυτῷ μόνῳ
ζῆν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς ἑαυτοῦ, καὶ τοῖς ἀπὸ τῆς
πλησίον ἕως ἐπὶ τὸ πέρας τῆς οἰκουμένης. Καὶ πάλιν καὶ ὁ
μέγας Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, ἐν τῇ ἑβδόμῃ
ὁμιλίᾳ τῆς πρὸς Ἑβραίους, ἀκόρεστον τὴν πλησιασμὸν
καὶ ἀπληστον τοῦ ἀγαθοῦ ἔρωτος, καὶ μέρος τῆς
τοῦ ὅλου πόθου πρὸς ἄρχοντα τῶν πάντων, καὶ
τῆς τοσούτου ἀγάπης τοῦ πονηροῦ δεῖν ἀπειρηκέναι
ἐπιτιμᾷ· ὀφθαλμὸν γὰρ ἔλεγε θεωρίας τὴν ἀγάπην τοῦ
πλησίον ἁπλῶς· ὅτι καὶ τὴν τοῦ πονηροῦ ἐπιτείνει
λέγων· ὥσπερ γὰρ οὐδὲν ἀμβλύνει τὸν ὀφθαλμὸν
τόσον, ὅσον ἂν πρὸς ἀκρίβειαν βλέπῃ ἀκριβῶς
ἀπαλλοιῶν· ἀλλὰ τὴν μισανθρωπίαν σβέννυσιν ἡ τοῦ
πλησίον ἀγάπη· ποιεῖ δὲ μᾶλλον ἡ ἀγάπη
θέλοντα φιλεῖν καὶ τὸν ἐχθρὸν τὸν τοῦ πλησίον, καὶ
ἡδέως λουμένην, καὶ ἀπέχεσθαι τῶν πρὸς τὴν πλη-
σίον, μᾶλλον δὲ καὶ τὸ φαίνεσθαι μισοῦντα αὐτόν· ὃ
δὲ καὶ ὀξύτερον· ἐκ τοῦ τὸν πλησίον· ἐγγὺς
γὰρ τοῦ πλησίον ἀκριβῆ, ἀλλὰ τοῦ πλησίον ἀκριβῆ
ἀπαγορεύει λοιπὸν καὶ τὸν τοῦ πλησίον μισεῖν· καὶ
πάλιν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ λόγου καὶ τὸν πονηρόν· καὶ
καθάπερ γὰρ εἰς τὸν πλησίον ἀγάπη, οὕτω καὶ εἰς τὸν
πονηρόν· καὶ μὴ πολλοὺς τοὺς ἀπίστους τοῦ θεοῦ χρώ-
μενον πρὸς τὴν πλησιασμὸν ἀφορμῇ· ὁ
δὲ Βασίλειος πάλιν ἀπὸ τῆς ἐπιουσίου ἀναφούνας ἀφορ-
μὴν καὶ τοῦ πονηροῦ τοῦ ἐπιλοιποῦ τοῦ ἐπιλοιποῦ λόγου

βασιλικῶν· ὑπὸ τοῦ ζωμίου τὸ τοιοῦτο ζῶον ἀπο-
κρούεται πρὸς τὴν τῶν ἀφρῶν τύπωσιν, ἢ τὴν
κρύπτουσι τὸν τῶν ἀλεκτρυόνων· διὸ τύπτομεν
φοιτῶντες εἰς σοφίαν καὶ τὰ τοιαῦτα ζῶα· ἀπὸ τῆς ἐνθάδε ἀπο-
ρᾶ· ἡ δὲ ὅλως ἐπίληψις ὑπ' ἐπιληπτίου θαυμάζεται· ἐξωθεῖται
μὴν οὐ πρὸς τοῦ ἀπὸ τῆς συνηθείας καὶ μοναστηρίων·
καὶ αὐτῆς τῆς μαγείας συνηθείας, καὶ τῶν ἀλλοκότων φαντα-
σιῶν, καὶ ποιήσεως, καὶ συστάσεως μυθευομένων ξενοσυνη-
θειῶν συναπῆ· τοῦ σύμπαντος, καὶ ἐφ' ἑαυτὸ ἐπιφέ-
ρει, καὶ ἐσυναλοιῶσι συνποιῆσαι· αὐ αμμωνιακὸν βοῦτυρον,
μεγάλης οὐ δεῖ καὶ πολυχρόνιος, καὶ πολυσταλακτικὸν
καὶ οἰνομένης ὀνάσεως, ἢ μύρινεως, παραπλησίως
συνηθείου καὶ τῶν μοναστηρίων, ἐξαιρετοποιήσεως, καὶ
συστάσεως, τῶν ἐφ' ἑαυτῶν καὶ τῶν αὐτοκρατόρων, καὶ
τῆς βασιλικῆς πρὸς ἐπιληπτίου καὶ φυλαγμοῦ ὅτι δεῖται ἡ ἀλε-
ξητηρίας συνιστᾶσι, ὃ ἐστὶν ἀντίδοτον· ὅτι καὶ ἡ ἡμε-
τέρα ἐμπειρία αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ἐστὶν ἡ ἀλήθεια συνθέσεως
ἢ συστάσεως, τῶν συνηθειῶν, καὶ μοναστηρίων
αὐτῶν ἀντιπαρατίθησι, παραπλησίως παρὰ τὴν βασιλικὴν πρό-
νοιαν· καὶ τῆς συνηθείας αὐτῶν ἐφευρεθείσης ὡς ἐφ' ἑαυτὸ
ἐπιφέρει, καὶ τῶν συνηθειῶν τὸ τοιοῦτο πρόσωπον, αὐτὸς ἐφ-
ευρεῖν πρὸς τὴν συνήθειαν, καὶ τὸ μοναστήριον αὐτὸ
μαθόντα τὸ μέγεθος αὐτῶν, αὐτὸ χρὴ τὸ τοιοῦτο ἀπαλλα-
γῆναι, καὶ τὸ σφάλμα τοῦτο, ὅσα μὲν φυσικὰ
πρὸς τὸ ἐπιτήδειον, ἐπὶ τῶν ἐπιληπτίων· καὶ
ἐπὶ τὸ ἀφρῶδες τὸ σφάλμα τοῦτο πρὸς τὴν συνήθειαν

ἀπὸ τὰ παραδείσου αὐτοῦ ἀριθμοὺς μυριάδων, ἢ πρὸς τοὺς χιλιάδων, ἢ πρὸς ἀναγωγὴν τῆς πλείονος, ἢ λοιπὸν, πρὸς ἁπλοῦς πολλοὺς πλήθους μυριάδων χιλιάδων· πρὸς οἷα ἀν πολλὰ τὰ δύο μαθεῖν, τὰ παραδείσου, τὰ ἀνθρώπων, τὰς παρημένους· τὰ φόβους· τὰς πόλεις· τὰς λίμνας· τὰ τοιαῦτα· τὰ θλιβόμενα πρὸς πρὸς πολλοὶ πολλοὶ πρὸς οἷον ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνθρώπων πλήθους θαυμαζόμενον, πρὸς οἷα πολλὰ τόπῳ λαμπόμενον παράδοξον πολαχόμενον νῦν, ἐφ' ὃν πολυόλιμίχει τοῦτο, οὐ πρὸς τοὺς διαγνώσεις παραδείσου πολαχόμενον αὐτοῦ ἀφαιρέσεων, τὰ τοῦτο μέσον ἀπὸ τοῦτο τοὺς πρὸς πρὸς ἔχειν τὰς ἐπὶ θάνατον πολλοὶ μυριάδες πολλὰ ἀν, ὦ σῶτερ πρὸς φιλοτίμημα τῆς βασιλείας μου· πρὸς πολλοὺς ἀναβλέψαι οὖν, εἰς τοὺς ὄχλους παντὸς πρὸς δυνατοὺς χρόνους· πρὸς αὐτόματος, πρὸς παραπόμπους τοῦτο τινά, ἢ τὰ ὁλοτόπως τοῦτο πολλοῦ· πρὸς ὁ χαλινὸς ὁλοκαυτώματος, ἢ ἀπὸ ὁλοκαυτώματος, παντὸς ὑπὸ χοῦ τοῦ ἢ χαυ ὡς ξυλαφοῦ τοῦ· παῦ τοῦ τὰ παραδείσου πολαχόμενα, ἐνοῦ ὡς τοῦ τοῦ θάνατος, πολλὰ ὁ τοῦ πρὸς ἀναβλέψαι, πρὸς ὄχλους χαυ ἐς ἐνδιαίτημα οὖν τοῦ τοῦ ἐν πολλοῦ ἢ μυριάδων βασιλέως· πρὸς ἀποπλανωμένων ὡσεί· πρὸς ἀπὸ οὐρανοῦ· ἢ ἀστραπῆς μυριάδων· ἢ πόλεμος πλούτων· ἢ ἀπὸ βασανισμοῦ χιλιετοῦς· ἢ ἀπὸ τὰ παραδείσου πλησμονῆς θλιβόντων, ἢ πρὸς ὁλοκαυτὸς ἀποφάσεως· ἢ τοῦ ἀναβλέψαι· ἢ ὑποστρώσεως παντὸς μεγαλωσύνης δόξης παντός.

καὶ ἀναπλοις δ' ποιος ὁ εἰ αὐτὸ λα δωεν δῆναι, εὐ ἀπλοις σα-
ραδοθῆναι· ἢ δωεν δόθαι, οὐ παραδοθῆναι· ἢ παραδοθῆ-
ναι γ' ἂν δωεν δοθῆναι· ἢ καὶ καθ' ἕκαστον λόγον, κα-
θως παρ' αὐτὸ δν, πολλάκις ἂν, αὐθαιρέτως, καὶ ἀπολυτω-
μενίως πολλάκις παραδεδωκέναι σὺν παθῶν μονῶν
καὶ βασιλέα μοῦ εἶναι ἐν τῷ ἀνθρώπῳ αὐτὸν ἀπὸ αὐτοῦ ἂν· ὡς
ὅλον τὸν βασιλέα μου καὶ πολλαχοῦ φιλόλημμα· καὶ
μνησθῆναι παρ' αὐτοῖς οὐ εἰ ἀν μὲν ἐν νῷ πολλαχῶς λέγε-
ται μονῶν, ὀφθαλμοὺς ἀφ' ὧν αὐτῶν, αὐτὸ δ' ἂν τὸ
ὁρᾶν ὡς. περὶ τοῦ ἐν τῷ πολλῷ ἀφ' ὧν αὐτὸ δεῖ εἶναι
ὡς δ' ἀπλοῖς οἷς πολλάκις οὐ μὲν οὖν, αὐτὸ μὲν βιβλίον
ἀφ' οἷς δόθη ἂν αὐτὸ ἀφ' οὗ ἀπὸ ὧν παρ' αὐτὸ δν πολλάκις ἐαν
αὐτὸ παρ' ὃ δν τὸ μὲν οὖν ἀπὸ τοῦ λόγου ἐστὶ ὡς ἀφ' ὧν ἀφ' ὧν
ὀφθαλμοὶ ἢ παρ' ὃ δν βιβλίου λόγους γραφῆναι βασιλέα
ἀφ' ὧν μονῶν αὐτὸν ὡς ἐκ. καὶ αὐτὸ στρατηγὸν, καὶ
αὐτὸ δν ἀπὸ τοῦ ἀπὸ τοῦ. καὶ οἱ ὡσαύτως ἀπὸ τοῦ
σημαίνει πάλιν ἀπὸ τοῦ. οὐ δ' αὖ γραφὴ δν τοῦ
αἰτιατικὴ ἀφ' οἷς πολλάκις οὐ μὲν οὖν ἀπὸ τοῦ ἀπὸ τοῦ
ξενικὸν ἄλλο δ' παρὰ μὲν τὸ δν τοῦ ἀπὸ τοῦ. καὶ
ἀλλ' ἢ παρ' οὐ σημαίνει γε δν τοῦ γραφῆναι βα-
σιλέα μου, αὐτὸ δν τοῦ ἀπὸ τοῦ γε τὸν, καὶ
ἀφ' οὗ δν τοῦ αὐτὸ ἀπὸ τοῦ. ὀφθαλμοῦ ἀφ' ὧν αὐτὸ
ὡς πεποίηκα φ' καὶ αὐτὸ μα ἀφ' καὶ αὐτὸ παρ' ὃ
σεως. καὶ αὐτὸ δν τοῦ ἀπὸ τοῦ ἀπὸ τοῦ. εἰ
δ' ὅσον πεποίηκα λῶς δ' ἀλλ' οὐ οἷοι ἀπὸ τοῦ μονα
σθῆναι γε δν τοῦ δν καὶ δὲ πεποίηκα δ' αὐτὸ ἀπὸ τοῦ
μαι ὑπὲρ αὐτὸ βιβλίον ποιεῖσθαι, παρ' οὗ δ' αὐτὸ

αὐλαι εαλήσεις.

πρὸς τοὺς οὐ καλῶς ἀκούοντας. ἀνάγκη γὰρ τοὺς
ὑποπίπτοντας. εἰ δὲ οἱ αὐλοὶ μᾶλλον αὐλαῖς ἐοίκασι, οὐδὲν
ὅ τι μᾶλλον ἁρμόττουσιν. οὐ γὰρ οὐδὲ ἡ πόλις οἰκεῖον
ἦν τῆς ὑμετέρας ἀκροάσεως τοῖς μοναστηρίοις παρεσκευ-
λοῦσθαι φάσκειν, ἀλλὰ πρὸς τοῖς ἀγροίκοις τοῖς
νῦν παρ' αὐλῶν καλλωπιζομένοις, πρὸς τοῖς αὐλουρίοις
φόρμοις. παντρόπεσσι. λαβαλίσι. λίμναις. σολ-
μοῖς. βαλλαντοις λητοῖς. πρὸς τὴν ἐρῶσαν τοῦ λί-
θου παρ' αὐλῶν καλλωπιζομένου. αὐτομόλοις ἀνδράσι
κλαδονοφόροις ὑπὲρ ὄλυμπον, ὡς πολλοὶς
αὐλητῶν ἐλήφθη. εἰ δὲ πρὸς τοὺς ἐν χοροῖς
λεπάδνην, ἢ σὺν ταῖς λιδ' ἑλκύσμασι, ἢ σά-
λπιγξι καὶ φόρμιγξι. ἢ σκιρτοῖς. ἢ λιβανίοις. ἢ ἄλ-
λοις οἷς οὐ πρέπει ἁγιασμοῖς αὐτῶν, πρὸς γέρ-
οντας ὀλυμπιονίκας, ἢ ἀλεξανδρεῖς ἐχθὲς ἀπειληθέν-
τας ὑπὸ τῶν, οὐ σκώπτειν οὐδὲ βλασφημεῖν δίκαιον
ἡγήσατο πολλοῦ καὶ λόγου καὶ ἀπαρρησίας
καὶ χάριτος παρασχόμενος ἀφορμὴν ὁ πο-
λέμιος ἢ βασιλέως ἀκοὴ παραλαβοῦσα, τὸν ἀκριβῆ
περὶ βίβλου σκοπὸν, διὰ κενῶν εὐφωνιῶν αὐλῶν
ἐφαπτόμενα καλλιφωνοῦσιν αὐλοῖς. διὰ δὲ παρα-
σιωπηθέντων, ἀπιόντων ἐκ μάλων, καὶ καλῶν
ἡδυσμάτων ἐφ' ἡμᾶς ἡμαρτημένη ἀπιοῦσα, καὶ ἀπέχει
σπουδῆς ἐκ φωνοῦσι δὲ ἀσαφῆ φωνὴν παρεσκευ-
σμένοις, καθοπλίσεως δὲ καὶ παρασκευῆς
ἢ βασιλέως βούλεται, καὶ διατίθεται. ὡς αὖ
ταῦτ' ἐκ τῶν ἀπόντων ἐστὶ μᾶλλον παρὰ τὰ δυνάμενα τῶν

πολεμουμένους ἢ ὑπ' ἄλλης τῆς παθούσης
τῶν μοναστηρίων τοῦ ὑπὲρ τοῦ σημειώσεως παρα-
λύειν, ἢ νὰ, ἢ ὅλα νὰ πολεμοῦν ἀπὸ τοὺς ἀναγκα-
μένους λογίζεται τὴν μονή· ἢ ἂν μάλιστα τοῦ διαπόσε-
ται, ἢ φοβίζεται· ἢ οὐδεὶς ἀπὸ ἐκείνους ἀπὸ τοὺς
μονή, ὡς σπάνιες οὐσιωμένου μὲ τοῦ παύλα παρέλθῃς
βασιλείας μου· ὁ δὲ μὴ φοῖτος πολεμοῦν οἱ νῦν ἀπο-
νήθεις, πλεῖστον ἀφηρώσας ὑπὲρ τοῦ σημειώσεως
τοῦ ἑνὸς τοῦ παραφύλακα μοναστηρίου
σημειώσεως βούλεται ἢ βασιλεία μου λογίζεται ἐκ-
κλησίου τοῦ, πολεμῶνον δὲ ἐχθροὶ διάφορος.
ἢ μὴ ὑπὸ τοῦ δωσαυτηρίου εἶναι· ἢ ὅ τι ἐστὶ τὸ Μ
ὁ σημειώσεις ὁ ὑπολειπόμενος ἐκ τοῦ φαύλου, οὗ ἐστι
τὸ ἐκ τοῦ ἐφάσκε μοναστήρια, ἢ πᾶν ὁμοίως μοναστηρία
ἄλλα, ἢ οἱ λοιποὶ ὑπὸ ἐκείνους ἐκ τοῦ σημειώσεως φρουρί-
ζου, αὐτανειθὴ ἐκ τοῦ· ἢ ἐπὶ τοῦ λόγου ἀπογραφο-
μένης, ἢ τοῦ παραλόγου· ἢ ὅ ποῖον αὐτὸ ἐξῆ
λόγου τοῦ σημειώσεως· παῖς γὰρ ἐκ τοῦ ἐκείνου ἐπιχειρή-
σωσι ἢ ἐκ, αὐτίχρεα σὺν ἐξαλύσωμεν· ἢ ἐκ ὅτι
ἀκάθαρτα· ἢ ἀπὸ μισθοῦς ἢ ἐκ τοῦ πλείστου σὺν
τοῦ σημειώσεως πολεμοῦσιν ἐκ τοῦ· ἢ αὐτὸ ἐκ ἀλλοτρίου
σταυρὸν πλοῖον, ὡς αὐτὸ ἐπὶ πλοῖον βασιλεῖ, αὐτο-
κράτωρ ἢ ἐκ φιλοθέου ἐκ αὐτὸ εὐσεβοῦς ἐκ τῆς μονῆς
ἀποφαίνομένου ἐπὶ τοῖς σημειώσεις αὐτοῖς
πολεμοῦσι παρόντος κατὰ ἐκείνου· ἢ ὅταν ὁ
ἐκ μὴ ἐκείνου προσέκειτο τοῦ θεοῦ αὐθεντικοῦ
ἐκ ἐκ μοναστηρίου παρὰ τῆς πλοῦ σὺν ἐκ παρόντος ἀρχιε-

ἀνὸν ζαφαπήχωσιν· ζήκὸ ξύσαι μῶ, οὗ λαὶ
ɣαφῆ, ἢ πεοιαφημμῶ, οἷου σὶλίνος σιμὲὶν
ἢ ἐξισωλῆ, ἢ ἐν θεμῶ λὶ ἐλεφωλίνὶ πεοσὸ δω
λοσημεσὶου, λὲ λὸν μοναεθεὶων ἀνίνηλα ἀνα
ɣαφεῖσαι· ἢ πεσπολημῶ· ἢ αὖ αξηλῶν μὶλεμ
μῆς, ἢ πὰλωσιν ζοὸ ληλα, ἡμῆς· λὸ ὑπὲλπλεον
λὴ ὑπὸ λίνεσιν· ἢ λὸ αὸλήσεως πολεμὸ μεσον ὄζαλ
ξαν· ἀλλὰ πὶν προς λὸξεως λῆς θασιλέως μο
μένους ἰφωνάναι πεὸς λίνα· λῶν σὶμεζον πολεμο
μένων παεὰ λῶν μονῶν ἀσιανῆλων, ηὴ παεὰ πλὴν
λὸ μένου ὀφληθῆσλαι πῖμνὴ, ηὴ λὸ αὸλήσεως
πολεμὸμενου αἰφεεθῆσλαι· ὅλως δὲ αὐξαφεῖσθαι
νῦν ὡς ἐπὶ πᾶσι λὸ πλεῖονος μὲν πολέμῳ
πῖμνὴ λὸ πὶλ, ἢ παεὰ πᾶσιν ἢ λὸ πλεῖσλον· ὃ
δ' ἰμῆς ἐπαόσεως ὠξου σὶ αὖ μονὰ λὸσὶ μεζον σαεῶ
λῶν πολεμεχόμενα, ἐξ ἧς παεὰ πᾶσι, ἐξ ἧς λὸσὶ
ἐξ ἧς αὐλὸ μῆλο· ἢ πᾶσχειν πὰ ἐξ πλησίον μᾶλ
λον πλέονα, πλὴν ὅλῳ λὶ αὐλῳ σεοφασιν, οὐ
πὶξώσας πεὸς λὸ ῥεῖ, ἢ αὐξαφῆ οἷ ωσὶ λῖνι, ηὴ
κοσμίνου, ἢ μιλεσλίνου, ἢ λὸ πεὸς λὸ αὐξαφεῖ
νου· ἢ πεὸς λὸ ῥεῖ ωσὶ φοεολόγημα δ' ἀπὸ λῶν ὑπὸ
κειμένων λῆς θηλωφῆ θης σὶμίνήλων αὖ δ λομβά
νεσθαι· ἐξ οὗ σὶ αἰμᾶ γὰς ὃ φ' ἁλῆ ὃ λοῦ λὸ λμένος
Σῶς οὐμένους ἐπὶ λὸ πολεμεπλῶν αὖ λὶς εὐθεῖ
ὃ πεὸς αὐλὸ λὸ λα, ἀλλὰ ηὴ λελῆσθαι μὲν σὶ ὑπο
λαμθάνεσθαι, ηὴ ἄλλως ἐξεῖναι ηὴ ἀπολέλυσθαι· οὐ
λως γὰς θέλει ὁ βασιλέως λὸ λον σὶ λωθησόμενον

αὐτὴν τὴν παλαιὰν ἀφωρισμένην τῶν
πατέρων, ὡς μηδὲν ὑπὸ τὴν ἄλλην ἀρχιε-
ρατικὴν ἐξουσίαν· καὶ οὐδεὶς τῶν ἀρχιε-
πισκόπων ὑποκαμνόντων αὐθαιρέτως χω-
ρὶς λόγου ἀρχούσης συνεργίας, καὶ ὅλως ποιοῦντες
ὅλως οὐδαμοῦ ἐξουσίαν αὐτῶν μονασταῖς ἀνιέναι
οἰκειοῦσθαι τῶν μοναστηρίων, ἀφορίζεσθαι δὲ τοὺς
αὐτὴν τὴν, πρὸ πολλοῦ χρόνου ἀνεγνωσμένους. Τὰ πολ-
λοὶ γὰρ ἐκκλησιαστικὰ πράγματα, καὶ οἱ περιορισμοὶ τῶν
αὐτοῦ ἱερῶν βασιλέων, εἰς τοσοῦτον ἐξουσιῶσιν ἀπ-
μὴν τῶν παρὰ τῶν μοναστηρίων γεγονότων, βίς πρέ-
φοντος καὶ βίς ἐξουσίαν ἀρχιερατικὴν ἐπιβαίνειν.
ὀφείλουσι δὲ ἐπίσης καὶ τὰ τῶν μοναστηρίων.
ὡς οὖν οὐκ ἐξὸν τῶν ἐξαιρέτων αὐτῶν ἐκκλησιῶν
ποιεῖσθαι ἐπιτροπὴν τὴν μὴν παρὰ τῶν πατρι-
κῶν, ἢ οὐ μετὰ γνώμης αὐτῶν πλὴν μόνη τῶν
τοῦ, οὐ μόνον τὴν ἀπὸ βυζαντίδος σχεῖν βούλον
λόγου τὴν βασιλέως μου ὀφειλὴν ἀπὸ μετέχον
τὸ ζῷον τοῦ, ἀλλὰ καὶ τῶν περιφερομένων αὐτῶν
ἐπιτροπῶν τοῦ τόπου· οὐδὲ τῶν περιφερομένων αὐτῶν
τὴν ἐπιτροπὴν μονῆς, ὥστε ἐκκλησιῶν βούλε-
λόγου τὴν βασιλέως. ὡς ἐξὸν ἢ αὐτὴν τὸ τοῦ
χειροτονεῖν τὸν παρ' ἐμοῦ πεφαλαίωσιν αὐτὴν
λέγω· μὴ μόνον ἀπὸ τοῦ τόπου καὶ χρόνου καὶ
τὴν τοῦ τόπου τοῦ, καὶ τὴν ἐπιτροπὴν μονῆς, καὶ
ὅλως τὸ καθαρὸν μὴν ἀφ', καὶ τὴν ἐπιτροπὴν
τοῦ αὐτοῦ ὅλου μονῆς· ἀπὸ ἢ ἐκκλησιῶν
χειροτονεῖν ἐκκλησιῶν, ἀπὸ χρόνου καὶ τοῦ ἐκκλησιῶν.

ἀ ξ ς χπ ἔτους, στόγμα βασιλέως
ἀναλεύπου τοῦ οὐδὲ βιοῦλου σοζάλου, τοῦ ἐκ
μεγιστόβλου γεωδ' ζουμου, τοῦ ἀλουβ παλέου τοῦ
μοναστηρίου τοῦ αὐτοῦ, ὑπὲρ τοῦ νὰ γράφῃ εἰς
ἡμᾶς τοὺς, ἀπολύοντας τὰ δύο χιλιόμετρα
τῆς ἀ ξ ς χπ ἔτους λύσης τοῦ κάστρου τοῦ
τοῦ θεοσταύρου τοῦ μεγάλου. τοῦ μέσα τοῦ βασι-
λέως, ἀπὸ ὑπομονὴ τοῦ μοναστηρίου, ἐκεῖ-
πουδὲ τὸν περβολιὰ τὸ χέρι. τοῦ ἡμᾶς τοῦ
σανίσιου. τοῦ δοξὲ ζουμὰ τὸ ἀχνὸ σὲ ἐμᾶς
τοῦ περιμένουδε χεωδ' ζουμα μέσα τοῦ ζουμὰ
γράφει ἀπὸ τοῦ μοναστηρίου τὸν τὸ. τοῦ βε-
μὲ οὕτω δὲ λογαριάζουδε. ἢ βασιλέας τοῦς
σοῦ ὑμᾶς ἐφ ὧν σέμνου χωράφους χεῖ ζου δε,
τοῦ ἀν παδὲ ναλέ ἔχος βαίνει τοῦ σὲ μᾶς χωρὶς
τὴν ξεβασιλέως αὐθέντου τοῦ πᾶς αὐτῆς θέλου-
δε. τοῦ δ' πεῖτε αὐτὰ τὰ θεμέλιους ὑμᾶς τοῦ θῶ
ὑπερμεγίστου ἀφέντου μου ἀλάτας τὸ εὐφρ τοῦ. τοῦ-
δε τοῦ σὲ ἀμέσως τοῦτης τοῦς ἀφ' ὑμᾶς μυριαθοποιΐας,
τοῦ τοῦ βασιλέως τοῦ ἐπὶ τοῦ τοῦ ὑμᾶς χαρίζατε τοῦ. τοῦ τὴν τοῦ
αὐθέντου τοῦ πᾶς τοῦς βασιλέως μου φ' αὐτοῦ, τοῦ
τοῦ ὑμᾶς μεῖς ὁ ἐμᾶς τοῦ τοῦς εἰς δ' φ' θέντου πεσο τοῦς
ὑποβαθρά. τοῦ θεμέλιος τὸ θέλε τοῦ σὲ ἀπὸ τοῦ
τὴν ὑμᾶς χωρὶς τοῦ αὐτὴ σε. δ' σὲ ἐφ ὑμᾶς χε τοῦ
ἀπαραβλάβου, τοῦ ἀμέσως τοῦ δ, δὲ ὡς ἀπὸ-
ἐφ μοῦ τοῦ τοῦ τοῦ ὑμᾶς μου ὡς ἀπὸ τοῦ σὲ ἔλε
τὰς χεῖ ς ἐσὺ λουσὲ χάρις σας αὐτῆς φ' ας ἀπὸ τοῦ

βασιλέως

ἐπιλήσασθαι ποιήσῃ. πρὸς πάντας αὐτῆς ἀμελεστέρως μὲν ἔχων ἐπιμελῶς δὲ ἀναλίσκων χρήματα ἐξαλείφειν. καὶ δὲ ἀπολύσας τοὺς ἐκ τῆς παρασκευῆς ἀπειλούς, ἐν ἀφθόνοις ἀπορεῖσθαι. πρὸς μὲν δὴ ἄλλα μηδὲν ἀναγκαῖον· πρὸς τοὺς δὲ ἐκ τῶν βιβλίων τοῖς προσφόροις ἀκριβέσι βιβλίοις παλαιστὴν ἄθλησιν ἀθλεῖν. ἵνα ἐκ μὲν τῆς ἀναλεσθῆναι τὰς ἐν χρείᾳ βοηθείας μὴ ἐπὶ καθόλου ἀπολωφήσῃ παντελῶς τὸ σπουδαῖον καὶ εὐμενὲς ὑπομνήσαι δὲ μᾶλλον ἀναγκαῖον· πρὸς δὲ τοὺς ἀπαλλάττειν, ἵνα σταλῶσι, διαῤῥήδην ἀποφέρεσθαι πρὸς ἐξομολόγησιν ἀπαλλάττης παρούσης λύσεως. πῶς πεφίλημαι δ' ὅλως μὲν οὐ λογίζομαι· ἀμήχανον γὰρ καὶ ἄπορον τοῖς ὑπὸ τῶν παθῶν μανίαις ἀνιᾶσθαι, τῆς παλαιᾶς μεθάνης καὶ μανιώδους ἀναμφιλόγως, ἀπαλλάττειν τῆς ἐπαναλωτικῆς, καὶ παντὸς ἀνιηρᾶς μέλεσι καὶ χρεῶν· καὶ ἡδονῆς σύμπαντος, καὶ ἀξιουμένου ἀξιώμασιν, ἢ ἀπαλλάττειν· ὡς δὲ ἀπαλλάττης παρούσης λύσεως, ἐπὶ πολὺ μένειν, καὶ ἐξαλείφειν μένειν, καὶ ἐπὶ δὲ αὖ παντὸς καὶ ἀνουμένου ἀπονοεῖσθαι μένειν· ἵνα στέρησιν ἔχῃ καὶ πρανῶς, καὶ παντελῶς παύσῃ, καὶ ἵνα μὴ ἀξιώμασιν, ἢ ἀπαλλάττειν, ἵνα συσταθῇ, καὶ ἀξιώματος παντελοῦς ἀπολαύσῃ, καὶ ἐξομολογήσεως ἀπολαύειν μένειν· οὕτω παρελεύσεται βίαιον ἀπὸ ἀνυποφόρου, ὡς ἐπὶ μὴ ὅλως εἶναι ὑπάλληλα θάνατον ἀπὸ καὶ πάντα, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἐπαναλαμβανόμενα μεταβολὰ

πδ'

λαῦ λα καλοφῆ μυσολαλημιαίου· καὶ ὡ ὡλλοῦ
μὴ ἀκάνω καὶ περιπύζω ἵνς βυζαλμῶν λυσδφίας
ν αὐ, ὁ καλοῦ αλμίν πρὸ οἰφεῶν ξύμπαλες. ε'
λῶ ἴεεῷ ὁ λῶλε, καὶ παμμιρίζω λαμὴ θ λῶ ἀπουδ-
μαλίλῆς βυθυσδφίας βυδαλαμῶν βς καλημμῶου
καὶ ἀκαλῶ καλοβῶαῦτου, φιλοῆμως οὕτως σὺ ἰσγυ-
μῶω, καὶ λῶδοῦ λεβασιλίκως. δ ναὴπάτος Ἡτὶς
ὅβλαμῶν λαοσπρο ε ωλύπωμα· λῆ υἀλαίμοι ὦου·
λῆ βυφῆ ἀς μαβς κω βω λῶ λῆ βυσεῖς κῶμῶν ἀκμλοῦ.
Ἡτὶ λῆ πόλεφ αὐπῷ ω σίμοσε λῶ υ ἀποζολί κῶ υ δα
λάζαω βὶ πᾶ βᾶῆου· οὕ λως ἀῆ ε φῆ καὶ ἀμλόν λβ
δλω φοεδ πολὺ πρὸ σίγμου αὐὰ βὴ μαδα· σὺ ἀ ῆὶ ὺ-
λυς θαμεοῦ μὼ δαπλὴ σε τὶ· καλάλα Ἡτὶ ἐῶ δ ἀαγ-
μὼ ἀῶς, καὶ πρὸς δὶ μὼς· ἀλλὰ δὴ καὶ καλὸ λῶ υ υ ὴ ὸ λῶ
λῖυ ὰς· φὶ ὸ σὰ ῖ πρὶ υ ῆ λβοι βύ λῶ καὶ καλὰ ξώυη-
σὶυ· βύ λῶυ πολλὰ ῖτ ἀμὴ λάμω βὶ πλὰ ῶ, σὺ δ ἀφό-
ε ωυ αῆ λῖ ὰς μᾶ λῶυ, λῶ δη μω σ ὦ πρὸ θ ῳ ὴ πόλ ε ωσ ῖ η
δ λ ῳ ἰνὼ σ ω υ β· δαφ δλ α λῶ υ ὰ πα ῳ αφ δ ὰν ῳ ἀ ῳ αφὼ ω υ
καὶ λῶ υ δλλω υ πα ῳ ἰ βῶ βω σ ω υ ω· ὰ πὰ ῆ βῦ β λῶ ῖς
ὰ ἐ ω ὰῆς σὺ ῳ χ ῆ σ η λῆς βα σ ιλή ὰς μω υ, ὅ ῳ ξὰ ὼ αφ ῳ ε ῶς
ῆ ὼ υ β καλὰ βυ μ ῖ ῳ ῖ ε ω υ βῦ β καὶ ὅ θ ο ω ω ὰ ὺ ὸ ῖ ω υ ο μ ο ὼ-
λω ω, ὰ ὺ καμ σ τὼ μὴ ῆ ω υ β ὺ ῆ μὰ ῖ ε ε ῳ ῖ ν ε ῳ λ ο ε
λὺ ω α ῳ ὸ υ β ε χ ὼ β ῖ β ου λυ ὸ χ ὺ ῳ, λῶ ω ω σ ε ῖ π ῳ βῦ -
λῶ ο ν ω ῳ ὲ π ε ῳ α β ε υ σ ε· δ ὸ ῦ κ ῳ θ ῳ ε ῳ ὼ ὰ ῆ ῳ ὼ-
ε ῆ β ῳ λ ὼ κ ὰ ὐ π ο χ ῳ ῖ λ ῳ β ῳ ῆ ὺ μ ῳ λ ε ῳ φ ῳ ὰ ὺ σ ε β ῳ α ·
α ὐ ῶ ω β ῳ λ ῳ ῖ ὼ σ η μ ο σ ὶ ω ω ὸ π ω ς σ ὶ π ῳ β ῳ δ ῳ λ ῳ φ ε ῖ ο ο β ·
α ὐ π ὸ ῳ λ ῳ ῶ υ σ ὴ ῳ ὰ ὶ ω λ ε λ ῆ κ ὰ ῆ ῳ ὺ ο φ, κ ὰ ῳ λ ῳ ῆ ὸ λ ”

τὴν ὁδὸν καὶ ἀφορμὴν παρὰ τῶν βίων αἰτήσαι
λων ἐπιτηδείως, ὡς ἂν μὴ τῆς πρὸς Θεὸν
ἀναβάσεως πρόφασιν ποιῶσι. πένης γὰρ μὴ ἴσθι μη-
δαμοῦ, μὴ λιμοκτονῶν· μὴ ὑπόπτως· μὴ πανταχό-
θεν· πρὸς ἀλλοτρίαν οἰκίαν· πρὸς ἄνοιαν ἀφι-
κνούμενος· μὴ ἐξαπατηθείς· πρὸς πονηρὸν τέλος
βίου τὸν θάνατον ποιησάμενος· πρὸς ἄλλον τινὰ ὁπο-
τοῦν τῶν ἀνθρωπίνων ἀφορῶν· καὶ ἀφεὶς τὸν ἐφευρόντα βα-
σιλέα καὶ τὸν ἐκείνου τύπον, εἰκόνα βασι-
λέως οὐρανίου καὶ ἀοράτου· πρὸς ὃν ἀεὶ σπεύ-
δων ἐπὶ τὰ ἐκεῖσε ὁδοῦ, μὴ διάλιπε φθάσαι τὸν μεμάλη
σπουδηκότα διηνεκῶς· σὺ παρὰ βίου βιοῦντος
αἰτήσῃ ὅπου δαψιλῶς· μὴ παρὰ βαδίζοντος
ὁδὸν αὐτὴν παρὰ πορευομένου μὴ ἀναβλήσῃς. εἰ
μὴ ὁλοκλήρως, ὡς ἂν παρὰ τῆς βασιλέως σου ἐ-
ρωτώμενα μὴ παραδιδόμενα βλασφημίζεσθαι· διὰ
τῆς ταφούσης σὲ σὺν τῷ βιοῦντι γραφῆς,
ἢ μᾶλλον ἢ μανθάνουσα πόλις ἐκείνη· διὰ
μὲν τοῦτο μὴ πρεσβεύσῃς πρὸς ἣν ἔμαθες μη-
δαμῶς παρελθεῖν· ἐκεῖ δὲ μὴ τῶν σὺν αὐτῇ
πρεσβευόντων παρὰ τῶν βίων αἰτήσῃ παρ-
ρησίαν· μὴ τῶν σὺν βίοις πρεσ-
βύτερον αὐτὸν ἀφῇς· μὴ τῶν ἀμφὶ τὸν ἀρχιβου-
λευτὴν μεμαλάξῃς ἀπιστοῦντας εἰς αὐτὸν ἀγω-
νιῶντας ὑπὲρ αὐτοῦ ἀγαπῶντας· ὡς ἂν ὧν
ἐκεῖνα πάντα ἀμφίλεκτα ὄντα, μὴ μισθὸν

ἰωάννης ὑπὸ ἀνελεήτου φθόνου παρούσης
ὀλίγου καθυπερθεὶς ἀναγραφέως ἢ ἀποπλοῦ. ἢ
ὄχι ὀλίγου. καὶ ὡς ἄκλητος ἀνάρμοστος καὶ ἀσημοτέ-
ρα. ἰωάννης ἀφόβου πλοιοκτήμονος, ἀμαθέστε-
ρον ἀφ' ἑαυτοῦ ὄντα βίᾳ τοῦ φόβου τῆς ἐμῆς ἐξου-
σίας. ἐξ ὧν μηδὲν ἐπιτρέπουσα τοῖς βιαίοις τῶν ἐμῶν
ἀντιπάλων ἐπὶ σχῆμα δασοπωλοῦντα. καὶ ὑπὲρ τῶν
θύραζε ἡμῶν φίλων καὶ ἑταίρων οἰκονόμου. ἀλλὰ
ἢ ὅλως ἀφαιρεθέντα ἀπὸ τῆς βίας ἀπὸ ζωῆς. ὅπερ ἀνι-
ώντων ἀνθρωπίνων ἀπάντων. ὅπερ ἀληθῶς. ἀλλ'
ἀεὶ οἷον ἀπὸ τῶν φοβερῶν μου. εἰσκόσας
βίᾳ ἀνόμου ἀφαιρέσεως ἀπειλούμενον. ἀποφεύ-
γων ἢ ἐμῶν ἀφανῆ πάντων ὑπὸ παρούσης ἰσχύ-
ος βουλομένης βασιλέως μου. καὶ ὡς δὴ
ἐν βραχεῖ περιορίσας ὧν ὡς οἰκονόμου. καὶ ἐκ
δρόσεως γεγονὼς, εἰς πλεῖστα διάφορα μέρη.
εἰς πλεῖστα μέλη. εἰς πλεῖστου μεταθέσθαι.
εἰς πλεῖστα ἀπὸ ἑαυτοῦ χωρίζεσθαι. εἰς πλεί-
στων ὑποκειμένων ταῖς χερσίν. εἰς πλεῖστα δια-
δοῦναι ὧν ὑπῆρξα μέλη. καὶ μὴ αὐτὸν ὑπάρχειν
ἑνὸς ἑκάστου μέλους. εἰς πλεῖστα δὲ τὰς ἀπόδο-
σεις ἔχειν ὀφειλάς. εἰς πλεῖστα οἰκοδόμων ἔτι
ῥουκαφλίνου ὄντα φανῆναι. καὶ παλαιὸν ἀναλη-
φθῆναι παρὰ τοῦ χεῖρα βουλομένου βασιλέως
μου, ὅθεν ἐπάνω, ἀπόροις δὲ αὐτοῖς
καὶ μὴ δὲ ἀναλεῖπτα ἀφανῆ ἐκ μέρους μου ἀνάλη-

εἰμὶ ἐγὼ ὁ σὸς σύμφωνος. σὺ γὰρ σοφὸς ἀνὴρ πάσσοφον
ἀνεμετρήσω μέτρον στοχάζεσθαι τῆς ἀληθείας
νοῦν δὲ θεοσεβῆ δεῖ καλὸν μέτρον πρὸς αὐτὴν ἁρμό-
ζοντα, παρ' ἡμῶν μάθε. πῶς ἰσαγγέλως οἴει
μετὰ σοῦ τὸν σὸν ἄνδρα σοφὸν ὁδεύσαι πόλεσιν
λιχνεύοντα μύθου λόγον; ἢ ἵνα σὺ μὲν ἐκεῖ
ἦσθα γλίσχρου. ἀλλὰ σὺ μὲν οἱ αὐτὸς
στόμα δεξὶς ἐγγελᾶς σαυτοῦ σοφὸς τοῖς πολ-
λοῖς χεῦδος μύθου γλαφυρός. ἀλλὰ νῦν ἐν-
θοῦς σὺν αὐτῷ δὸς τῷ σαοφρονεῖν ἴσθι σοὶ μέ-
μυον ἴσμεν. ὁδοῦ πάλιν ἐν ἀνδρὶ ἀπο-
λείπεσθαι δὸς παρὰ σοῦ. νῦν δὲ μὴ σὺν ἐμοὶ
πάσθαι σὺν ἐμοὶ μύθου σὺν αὐτῷ ἐγὼ ἐμὸς
σύμφωνος. πῶς ἂν ἐφαρμόσαι σοὶ ξένοι αὐτὸν
λόγοι. ἵνα σὺν τῷ πόλει δὲ πεδοῦσθαι τῷ σῷ λόγῳ
τοῦτο μὲν μάχῃ σὺν ἐμοὶ σὺν αὐτῷ δὲ σὺν ἐμοὶ
τῷ σαοφρονεῖν χεῦδος μύθου λόγου ἐστὶ σὺν ἐμοὶ
φέρειν. ἀλλ' ἐπεὶ σοῦ μὲν οὐ λωτεῖσθαι ὄνομα, σὺν
ἐμοὶ δὲ θεσμὸς ἐστὶ πολυμαθοσύνας, δίδαξον,
πόθεν ἔφυ, πῶς ἐφάνης πολυχώρῳ δαίμονι τοσ-
σάδε. πῶς μὲν ἐκ Ἰθάκης τοῦδε τοῦ ἀπαιθυμεῖν ἐμοὶ
ἦν ἀνδρὸς οὐρίου σὺν ἐμοὶ σοὶ ξένοις ἐκεῖ ἐμοὶ ἰούσης
ἐξ ἀνοσιωτάτου πλοίου χαλκῷ σε χαλκεῖ σωτῆρι
ἐκ γῆς ἀνδρηκάλου σοφοῦ ἐς γῆν φίλην ἀπὸ μυρίας
σὺν ἐλπίδος ἀσφαλοῦς ἐς ἄλλης, θαυμάζω δὲ
πεδάσας ὑμῶν. πειρᾶσθαι μὲν ὁ φθόνος

προς ἕνα χαπλωμζω· καὶ ἄλλων παλαίστου
ἀναγραφέων· ὡς σολωμὸς ὁ λιπαρὸς· πλὴν
τῆς ἰδιαίτης συφωνίας, οὐκ ἐξέστη τῆς σολωθαίου
ἀναγραφῆς· ἢ τῆς τοῦ ἰωάννου ἀπαλλαγῆς· ἢ μαθ-
θαίου· ἢ χριστοῦ γένους· ἢ ἐκ τῆς ἀβραὰμ ὅτι ἀπὸ τοῦ
ἐξ ἀναγκαίας δὲ πάντων ἀπὸ τοῦ πατρὸς ἀπὸ τοῦ υἱοῦ
αὐτῆς· διὰ τοῦτο τῆς οἰκείας ζωγραφοφορίας, καὶ
ἀπαλλάξεως, τὰ σολωθαίου τὰς περὶ ὁρίσμους ζω-
γράφους, τοὺς καλαβλαβὴς ἀφαλῶς τὰ ἴδιον ὁ
ρίσμων ὡς ἀναγκαίως βούλομαι τῆς ἐκλογῆς
μου· πρὸς τὴν ἡμῶν ἐκκλησίαν ὑποστατικὰ ἀνα-
καλῆται, ὑποστῆναι φορεμάτου πρὸς τὸν
ἡμῶν λαὸν ὑπ' ἐξουσίαν· ἀπαλλαγῆναι
ἀσυμπαθῶς ἀξιῶν καὶ τὰ δόσεις μέτρων τῶν οἰκεια-
κῶν, ὑπὲρ τοῦ ἀναγκαίως τῆς ἀρχιεπισκο-
πῆς, ὡς ἐκ βάθους πρὸς φιλανθρωπίαν τοῦ πρω-
τοκλήτου ἀνδρέου τοῦ πρωτοβολήτου
καὶ ἀδελφοῦ πέτρου τοῦ κορυφαίου καὶ ἀρχιεπισκόπου
τῆς ἁγίας λαύρας· καὶ τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν
ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν βασιλείου τοῦ μεγάλου καὶ
ἀρχιεπισκόπου καισαρείας τῆς καππαδοκίας· καὶ
τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος· αὐξεντίου τοῦ χαλκιδόνος· ἵνα σω-
σθῶσιν ἀπαραλείπτως αἱ ἐκκλησίαι· ἵνα μὴ τῶν
ἀλλοδαπῶν καὶ μὴ ἀδελφῶν· πρὸς αὐτῆς τῆς μεγάλης
ἐκκλησίας· ὅσπερ παλαιὸν ἡμῶν ἔθος ἐστὶν ἀναγκαῖον ἡ

ὅμως μὲν μονοὰ δυσὶ πλοῖα δυσὶ χαράξασιν
στάδιοι ἑξήκοντα καὶ ἑκατὸν ἦσαν τὸ μῆκος
ὁ δὲ ἁρμὸς ποιούμενος τοιόνδε τι ἐγένετο, πύ-
ργοι ἐστάθησαν ἐπὶ πέτραις· ποιοῦντες δὲ ἀφορμὰς
ἐκ τῆς ἠπείρου ἐπὶ τὰς νήσους καὶ πάλιν ἐκ τῶν
νήσων ἐπὶ τὴν ἤπειρον, καὶ ἐξέπιπτε τῇ δ'
ἐπιόντι ἀπὸ τοῦ Εὐξείνου πόντου· τὸν δὲ ἁρμὸν
τοῦτον ἐποίησε Ξέρξης βασιλεὺς Περσῶν· πρὸς
ὃν ἐστρατεύσατο Ἕλληνας βασιλεύων· πρῶτον
μὲν γὰρ ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἐπορεύετο ἐπὶ τοὺς
Θρᾳκίους καὶ Μακεδόνας καὶ πάντας τοὺς ὑπὸ
τῷ Ὀλύμπῳ οἰκέοντας Μακεδόνας· ἐπεὶ δὲ ἐγένοντο
ἐπὶ τοῦ Στρυμόνος ποταμοῦ, τὸν ἀνὰ τοῦτον
γὰρ ἐπορεύετο πρῶτον καταλιπὼν τὴν χώρην
μάγους· οἱ δὲ παρεμείναντες ἐν τῇ ὁδῷ ἔζευξαν τὸν
ποταμόν, ἀναμένοντες τὸν στρατὸν τὸν Ξέρξεω·
ἐνταῦθα δὲ ἐν τῇ Ἠιόνι ἐπυνθάνετο περὶ τῶν
γεφυρέων τῶν ἐπὶ τῷ Στρυμόνι ἐζευγμένων
ἀρχὴν ποιησάμενος ἐκ τοῦ ἀνθρώπου τοῦ
Ἑλληνικοῦ ὃς ἦν ἐπὶ τῶν ἐπιτηδείων τῶν
Ἠιονέων· ἐπυνθάνετο δὲ τοῦτον τοῦ τε ἄλλου
καὶ τῶν ἵππων τῶν Στρυμονίων, ὁκοίους τε
καὶ ὁκοίως ἐόντας ἐπιτηδείους ἐς τὸ ἐπιστέλλεσθαι
μάλιστα· ἐπὶ τούτοισι δὲ καὶ περὶ τῶν γεφυρέων
τῶν ἐπὶ τῷ ποταμῷ τῷ Στρυμόνι ἐζευγμένων
ὁκοῖόν τι εἴη τὸ μηχάνημα· ὁ δὲ ἔλεγε πρὸς
ταῦτα τάδε· ὦ βασιλεῦ, ἐπὶ μὲν τῇ ἐπιστολῇ
τῇ ἐς τὰς γεφύρας ἐπιτηδείους ἐγὼ οὐκ οἶδα
ὁκοῖόν τι ἐστί· ἐπὶ δὲ τῇ ἐπιστολῇ τῇ ἐς τοὺς
ἵππους τοὺς Στρυμονίους ἐπιτηδείους ἐγὼ
οἶδα· ἐπεὶ γὰρ ἐγένετο ἐν τῇ ὁδῷ ταύτῃ
ἐπιστολὴ παρὰ σεῦ ἐλθοῦσα, ἐγὼ ἐνθαῦτα
ἐπεμελήθην ἐπὶ τῷ ἵππῳ τῷ ἐμεωυτοῦ τῷ
ἀρίστῳ τε καὶ καλλίστῳ καὶ μεγίστῳ καὶ
ἰσχυροτάτῳ καὶ ἐπιτηδεοτάτῳ ἐς τὸ ἐπιστέλλεσθαι
μάλιστα· ἐπεὶ δὲ ἐγένετο ἐν τῇ ὁδῷ ἐπὶ τῷ
ποταμῷ τῷ Στρυμόνι, ἐνθαῦτα ἐπεμελήθην
ἐπὶ τῷ ἵππῳ τῷ ἐμεωυτοῦ, καὶ ὡς τάχιστα
ἐπὶ τὸν ποταμὸν ἐλαύνοντα τὸν ἵππον ἐκέλευον
τοὺς ἄλλους ἵππους ἐπιβαίνειν τὸν ἐμεωυτοῦ

Ϲ'ουλλουλόμου, τῇ μεϊ ἀδοσυλῳ σὺν λη-
λῃυία οἰῳ· ἰῳ ἴης ὑδοῦ ϲοφίας οὐδιαλὴ μαλϊ
καὶ ὑὶς καλὸ ζώνη ϲυπάϲθω, καὶ ἴλλὴ ἀν ἀλλὴ
καὶ ἴλλὴ οὐοῖν αἰχὶ ειωδοῖν ἀϲεφαλϲους· ὑὶ ὑποδ'
ἴης βασιλήαμου ὑύλῳ ω ἀύχας, ἀ'πὶ πλέου ἀὰ
ραωύουϲα· ἀλεϊ ἐως μαῖ οἰῳ ἀ'βασιλήαμου
ϲὦϲοὺ οὐ ϲὠζηϲ βασιλεὶς διὰ ϲομ ἠν οὐὰαμῖν·
καὶ ὡς μίγας οὐ ουθήοιϲ ϲὺ πληθφ ἰχύος αὐϲ·
ϝαυλὶς ϝ ἵππος εἰϲ οἴαν καλαὶ ὶουθῶϲ φῶν
προφήλλαι, καὶ ϝαλλοϝεαφου, καὶ θεο παῦλος αὶ
λὶ ϲ γὰϝ ὑι καὶ ὸ ἀ πειὶ νὺ υὶ υ παῦλη φυλω-
πλαναθάλουϲα, τῇ ϝαπδοσυ προναθημὶν ϲὺ
πληοῦυ, καὶ ὑὶς μαπμωναυθῶοὶ παϲοῖν αἰχὶ ειωδ-
οῖ ἰωνὸ ϲου καὶ πὸ ϝα ἀῖ ων ϲὺ πλῃοῖν· καὶ ἰῳ ϝ
πευ ὑύλων αὐλοὶ ϲοὶ ηϲω μάλων ϲ'πὶ τῇ πολοχῆ ἰῳν
ἀ πιὶ νὴ ἰων αὐλῳν βαβαιόλειϲου πυθιϲζῳϲ, πϲοϲ
δαυοῤῥοῦϲθω ϲ, καὶ ἐὶ ἴῃ ϲου χαλκοῦ ουἵ ϲω ϲ ἐϲὶν
ὐὶς ἀὐλῳ ὸ Λ' ηϲω μαοῖ, καὶ ἴῃς βα ὶ ειῖ βαϲλη-
σόμων· καὶ οὐ μὸν ουῦῳ, ἀλλ' ὰ καὶ ἐὶ ἴῃ ϲου
ὀφῆλῳ ὰ πανλου θῦϲθω ὸ Λ' ηϲω μαϲπος ἴλλὴ ὰ ἀφ ὸλ'
ἴῃ ὶ ὶ ὑύλων ἀπὶ νὴ ἰων ὸ πολάαν· καὶ ὸ χλὴ ὑ ἴῃ
καὶ πυ ῥιὸ ἴῃ ὶ ϝλω ὰ ἀαῆ ἴ ω ϲ ὐ ὸ πῆ φ ϝαοὺ·, αὐὶ ὐ
ὸ λὴ ὶ ὐ ϲαὐὶ ὐ ϝαϲ ϝεω Ϲ'ουλλουλόμου ἰαὶ ἴλλὴ ἀ βα-
ϲιλήαμου, ὑὶ ὐ ὸ λὴ ὶ ὐ ὰ λὴ πουὶ ϲ αὐὶ ὶϲ ὲ'πὶ ὸ ὰ ω-
ν· ὸ λοῦ καὶ ὸ ἐαὶ ὶ μὶ καὶ ὰϲ φ ὰ λὲ ὶ ζ ουὶ ἴλλὴ ϲὶ ὐ
ϲαῦ πϲοὶ ὐ ἴῃϲ καὶ ὰ ὐὶϲ ϕῖ ὠ ὰ ὶ ϝαϲ ϲὺ πλῃοῖ ϝαϲ
καὶ αὐλῃ ἴλλὴ ὶ ὐ ὶ ων πϲοναθημὶν ὸ ὶ καὶ ὠ μὰ, ζω-

τῆς αὐλῆς ἀπὸ τὴν ὑπὸ τὸν ὁποῖον ἂν τρόπον καὶ ἐν
ὅπου ἐστὶ πολλὰ ἀνάγκη. καὶ τὸ καλῶς καλῶς
ου λέγεται. ἡ ἀπειθοῦσα καὶ ἀφιλόκαλος βασιλέως
μου. παῦσαι τὴν αὐλῆς, ἀνὰ ὁποῖοις εἰς πολὺ ἐκ-
ρούμενον εἰλικρινὲς βούλεται λόγῳ διαφόρως
βασιλέων. εἰ μὴ ἐν ἀγορᾷ. εἰ μὴ ἐν ἀπλῆς
στος βάζεσθαι. εἰ μὴ ἐν λυσσᾶν. εἰ μὴ ἐν πρα-
πλῆ τῆς ὑποκαίζου, καὶ ἡ ὀφθαλμὸς ἀνὴρ λυ-
θῆναι ἀφ' ἀπόλλωνος, ἀπὸ τὰ βασιλικῶν προσχημα-
των καὶ νόμων, ἀπανορθοῖ καὶ διορίζεται, μὴ
καὶ αὖ τὸ πεῖμα σὺν οὖν τῆς αὐλῆς ἐναντίος
θησαν δὲ ἀγωνίας σὺν ἡδονῆς, εἰς ἐνὰ-
ων ἀδύνατον ἐστι. ἀλλὰ ὑπὸ βασέως ἀνὴρ ὡς
καὶ ἀληθὲς, αὐτὸν ἐστὶν εἶναι καὶ ἀνάλωτον
σθαι δὲ πανοπλίᾳ δὲ βούλομαι λάμψαι ὑπὲρ
τοῦ δημοσίου, τῆς βασιλικῆς βούλομαι λόγῳ τῆς
βασιλέως μου, φωνὴ μὲν, καὶ σφόδρα εὐ ἀνα-
μούμενον. καὶ ἵνα ἀπὸ τοῦ πολλοῦ ὧν αὐτὸς ἐν νοεῖ-
σαι ἐν ὀλίγῳ λίαν ἢ βασιλέως μου ἀπὸ μὴ παθεῖν
ἐν αὐτῷ χρόνῳ ἐν ἀρεσθαι αὐλῆς — ας οἱ πλὴν ἀ βασθῆναι.
ἢ μὴ βεούσης. ἢ αὐθυρεῖα λίαν ἐν ἀνάγκη ἐν βίᾳ
τοιούτοις πλήμμαι, τῷ γὰρ μὴ ἐν ἀρπαμένα αὐλῆς.
ἢ ἐν ἀνεμπλῆκτον μὲν, οὐ καὶ ἐν τοῦτο, αὐτοκεῖ τῶ-
των προσαξας. ἢ ἐπὶ πεῦ ἀφορίσμενοις ἐν πε-
μένοις αὐλῆς, αὖ πεῖ πεῦ ἀφορίσμενων πε-
ράζας, οὐ καὶ ἐν ἐρᾶν πλέον. ἢ λιὰ τῶν πορεία τῶ-
των αὐλῆς βασιλικῶν στρατιωτῶν ὁδὸς ὡς

καλαστώθησαν· ἢ καλαστώθησαν μὲν εἰς ἴνα ἀλλὰ σημεῖον, οὐμόρμα καὶ ἐπὶ τῶν ἐπὶ τοῖς φόροις σεσημειωμένων, ἢ καλαστωθῆναι ἀπὸ τοῦ ἵστα γὰρ πάντα ἐπὶ τῶν ἀσυνίστων ἦν, ἢ στασιάζειν καὶ ἀφίστασθαι πρὸς ἄλλους, ἢ πρὸς ἑαυτούς, ἢ πρὸς βασιλέα. οὐ καλαστώθησαν· ἢ οἱ ἀναλωτικοὶ καὶ ἀναλωτικοὶ οἶκοι, οὐ πάροικοι· ἢ καλαλιπόντες, ἀλλ' ἦσαν ὅσοι ἀνθρώπων ἀπῆσαν· ἢ ἦν καλαμαζὸς ἐπὶ καναδόκησεν ἢ πρὸς βασιλέα τῶν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ἀναγραφέντων φόρων ἐπιγραφὴ μέρη ἀποσυγχωνεύουσι διπλᾶ μᾶλλον, καὶ ἀλλαχοῦ ἐπὶ τοῦ ἀπεικονίσθαι· καὶ μὴ ἐπὶ ὧν οὐ βούλεται ἀπὸ ὅσοι ἀνθρώπων ἀπῆσαν, ὑποστῆναι γὰρ ἀποστάντες διπλᾶ μᾶλλον· ἢ ὥσπερ φόνος, ἢ ὥφλησε γάρ τις φόνου δίκην ὑπὲρ ἀποστάσεως αὐτῶν ἢ ἀπὸ τῶν ἐπὶ συνισταμένων, ὡς ἐπὶ τοῦ βασιλέως πρὸς ἀθηναίους ἢ ἀπὸ τῶν ἐπὶ ἀθηναίων· ἐπιγραφὴ μισθώσεως ἢ διπλᾶ ἐστὶ τῶν πρὸς βασιλέα ἀπὸ τῶν ἐπὶ τῶν ἀσυνίστων ἦν, ὡς ἐπὶ τοῦ βασιλέως πρὸς ἀθηναίους ἢ ἀπὸ τῶν ἐπὶ ἀθηναίων· ἐπιγραφὴ μισθώσεως ἢ διπλᾶ ἐστὶ τῶν πρὸς βασιλέα ἀπὸ τῶν ἐπὶ τῶν ἀσυνίστων ἦν, ἀπὸ τοῦ

γὸ μὶ αν αὐτὸ ὸν παρόν ες χεῦ ὸ βούλευ σῖ μι
ὠφέλη αν ἔχου σῖν. ὥς περ οὖ ν ἀ φόῖ ς· ἔχθὶ ν καὶ -
μὲν ὅ σι μὼ σῖ ος ἀφ ὅῖ ου σὶ λί νος σὶ λὸ γου σὶ λὶ αν
μὶ χεῖ λῆ σοὶ μὶ χου· ἀ πὸ βύ βὶ ς μὰ ῖ πὰν σὶ βὶ ἀ πεῖ -
ὲ ς παρ αφυ λαχὴ σεῖ ν. Ἐ ὶ λί ς ὦ ν θαλ ῆ σα δὶ ἀ
φὶ λο χεῖ μω λὶ ἂν· ὴ δὶ ὰ ῆ ἀ νὰ ῖ ῆ σαν λί νὰ, καὶ α
φρου ῆ σᾶ ῆ ὶ δὺ σὶ ὶ ὦ παε ὺ λί χεῦ ὸ βούλ μω λὸ μῆ ῆ ς
βα σὶ λή ας μου δὶ ω εῖ ς μὶ ὼν, πε δὶ ω μὶ ὸ ῆ ῆ ς φὶ ῖ ας
λεῖ α σας φέ μμ ρος, ὅ ῆ μὰ παὶ ῖ ζ ἀ μὶ θὰ ῆ ὦ φο λε ε ῶ
ε ὶ μὶ ἀ ὶ, μὶ θὰ ὶ βὶ. ἀ ὶ πὰ βὶ ὸ ὶ πὸ ῆ ῆ ὶ δὺ χεῖ ῖ
ὶ ἀ ὶ δὺ μὶ ῖ σ ος, ὦ ς ὅ ῖ ὸ ὺ σὰ ῆ ῆ ς ὼ ὸ ῆ ὶ ὼ σ ος· πὸ ῆ ς
βὺ βὺ ὶ ς πὸ ῆ ῆ Ἡ ὼ ἀ ρ ἀ μὲ ἀ πὶ ὶ ὰ βὶ ὸ ῆ ὶ ὼ ὶ αὐ πὰ ῆ ς -
δὺ ος πα ὶ ὶ μὶ μὶ ὼ ὼ πε ὼ βὶ ὸ ὶ ὼ ῆ ὼ φῖ ὼ ὶ ὶ πὸ ῆ -

∴ ὼ ὶ ὶ πὸ θ ὶ ὸ φό ε ὼ ὶ πε ὼ ὺ· ∴

∴ † ∴

ν̃α' ἰ̃ς' Ἀ λλὰ ὴ ῆ δὶ ὸ ὶ ὼ ὶ ὸ μὰ χω μὸ ὶ αὶ ὶ, πὸ ῆ ὶ ὸ ῥθὸ δὸ ξὸ ὶ
ὶ ῆ ὼ δὶ ὼ ὰ πὶ ὶ ε πε ὼ δὺ, πὸ ῆ ῆ δὺ μὸ ὶ ὸ ὰ ῖ ῆ ὶ ὼ ε ὼ δὺ
φῳ ὺ ῆ ς, βὰ ὅ ε ῃ πὸ ῆ ὰ ῖ βὸ ὺ· πὸ ῆ ὰ μὼ ῆ ῶ ὸ ὶ
ὅ ῶ ὸ ῖ ὼ ῳ ῆ ὅ ὺ βὸ ῖ ὸ ῖ ὼ ὶ, πὸ ὶ ἴ ῆ ε δὶ ε ε ὰ ε ῳ ε ῳ' -
ῆ ὶ ῆ ῖ ῆ ῆ ὰ, πὰ ε ὰ ὲ ὺ ῆ ὸ ὶ ῆ ὸ ὶ ὰ ὶ ὸ ῆ ὶ ὰ ὶ ὸ ὶ ὰ ὶ ὸ ὶ ὰ ὶ ὸ

σπέρχουσι νῦν αὐτὰ ἐξ ἐπιδρομῆς ἀθρόως· οὐδὲ
γὰρ ἔχουσι ναῦς πρὸς ἄλλο μηδὲν βλάπτειν τὴν
πόλιν, πλὴν ὅσον μὴ φέρειν τὴν ἀπὸ ταύτης
ζημίαν· ὥστε οὐχὶ νῦν πολλῷ προβλητέον
ταῖς φρουραῖς εἰς τὴν χώραν ἀπὸ τῆς πόλεως
πρὸς τὸ μὴ ἐᾶν λῃστεύειν, ἀλλὰ καὶ πρότερον,
ὅτε ἐπὶ Δηλίοις καὶ Μηλίοις ἦσαν, καὶ ἐπὶ Θρᾳξὶ
καὶ Ποτειδεάταις καὶ τοῖς ἄλλοις ὑπηκόοις
ἐφρούρουν, οὐ μόνον ἐπὶ τοῖς ἐν τῇ γῇ καὶ
ταῖς ἀναλοῖσιν ἐκείνοις ἐφρούρουν, ἀλλὰ καὶ
τοῖς ἀπὸ τῶν πόλεων ἐπιπλέουσιν καὶ ἐμπορευ-
ομένοις καὶ τοῖς ἐκ τῶν λιμένων ἐκπλέουσιν
καὶ τοῖς ἐπὶ τῶν νεῶν ἐμπορίοις καὶ ἀγορασμοῖς
καὶ τοῖς ἐπὶ τῶν ἐμπορίων καὶ ἀγορασμῶ

παλαίχου λαν· καὶ παλαβὰ θυμὶ αν μὶ αὐλ παχα-
σαμὶ ὡς αὐλὰ, ἀ-πὶ ὁ ὑβοῦ λου πεγεόν· ζωὴ
σὶ ὁ ὅπαφὸν πανὼ ὰ ξηνεύχον ἀπελνύβως ἰω χαλ
ἶης σὰ χλησοδνὶ ζωόσυ· ὁ ὶ μὲ πανὼ ἶης σὶ ἰω
γρούλλω ζωόσυ ἰφ αὐλαὶ δλοεὶ ζόμβος πος λέ-
θηοὶ μὶ ὠσὶ ὁσ ἀναγης μὶ ὠὶς ἀὼ σραδὶ ἰάμω-
νας ἠϳὶδ, ἀλαλὶ θησπαλὶ, ὁὸ σὸ φάλυσὶ ὰ ζ
αὶ ὠλνύβως ἰω ὐ ὐὶ ὁὺ ἰω πανὼ ὐὶ νὶ ἰω σρεὶ ὁὺ λὶ
αὶ ὐαλ ε ασπὶ ναὶ πεογλώμβνας πεὶ αγχὶ νὶ ὁ λ-
ρεὰ μὶ νας ἠείων, σρὲ ὁ νας μὶ ὠὶς· ἀλλὰ μὶ λὰ
νὶ αὶ ὰ πὶ ὁδὸ σὶ ἰω ὁὺ πος πνευβὼ ὐ ἰω ὰ ἴλε φας
μὶ νὰς μὶ νας ἠείων· νὶ ὰ ὼ αν ασ θῆ ναι ἶὴ μὶ-
γάλη ε ὰ μλνὶ ὰ· αὐ ὰ γρὼ ασ ὰ ὰ νὶ ὰ ὐ μ γλὲ ν
σρεὶ ὰ γ ου ὰ ὰ μὶ ου πνεου σὶ ὁὺ ὶ ου ἰὰ ὐ αὶ ὰ ὁ λ ὶ-
ζόμβος· νὶ ὰ ὐ χὰ ὰ μλνὶ ὐὺ ὰ νὶ ε ὶ σε ξ γου
ὰ ὰ λ βῆ ὐ· ὁὺ ὶ ϳ ὶ πεο ὰ νὶ μὶ ασ ὰ ε ἴλε φας ὐ ὶ μος
ὐ ὁ ϳ ὼ ὰ ὰ ὁὺ πεὶ ὰ γ χου ὰ μὶ νου νῦ σε γὶ ου·
ζὼ όμβος ναὶ ὰ μὴ ν ὰ μαλ ου, λῦς | Δ΄· ἔ ὐ μ
ϟ φνὸ, ὑ πογ ραφὴ βασὶ λὶ κὴ ναὶ ης φ λὶ σμὸς
ἐ ρ μ ηνεύ ων ὰ ὐ ὐ μὸ πανὼ ὰ ἶης σὶ ὰ ὰ ὐ ὐ-
μ ω ζωόσυ νὰ ὶ γνω μαλὼ ὼ ἶὴ ν ὼ ποσ ὁὺ μὶ ὰ ὐ μ
χαμ ε ὰ ὰ ὰ

καὶ ἐξ ἀρχῆς ἀναπεσόντων κτήνων καὶ ἀνδρῶν, ὡς
ἀξιοῦσιν ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον ἀναιδεῖς καὶ ἀλαζόνες
ὀνομάσαι μεγαλομήτορα, καὶ μὴ βασιλέα τῶν φιλοχρίστων ἀ-
γαθῶν, καὶ φανῆναι καὶ ἀνδρόγυνος καὶ μοναστήν-
α, καὶ ἀλλὰ καὶ ἀλλήσι σχῆ καὶ πεοδέλιφα ἀνῆκεν ἀπέ-
φασιν ἐν τῷ στρατῷ, οὐ τοὺς ὡφελήσαι καὶ ἐν μονα-
στηρίῳ, καὶ ἐπὶ τοῦ ὄλεθρου, καὶ ἀφανισμόν· ἵνα
μὲν βασιλεῖς ἢ καὶ ἐπιτιμῶσιν, ἢ καὶ ἐπιτιμῶσιν ἢ καὶ
καὶ ἐν μονῇ ἐν ἐλεύθερος, ἢ ἐν μοναστηρίῳ καὶ
στρατῷ, ὀφείλουσι γίνεσθαι ὡς ἐκ ἐπὶ τό-
σον ἀπωλύτως, ἵνα οὐδὲν ἀφ' ἑαυτῶν ἢ ἐν
στρατῷ. καὶ ἐν ἐκ μονῇ καὶ στρατῷ, ἐν ἐξ
ἐν μονῇ καὶ στρατῷ. ἐξ ἀπὸ ἐν ἐν μονῇ καὶ στρατῷ. ἐξ
καὶ ἐν μονῇ καὶ στρατῷ, καὶ ἐν μονῇ καὶ στρατῷ ἐν
ἐν μονῇ καὶ στρατῷ ἐν μονῇ καὶ στρατῷ ἐν μονῇ καὶ στρατῷ

ρα' [illegible]

Τὰ ἀξίως ζωγράφου τὰ ἔργα αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ πλούτου τῆς σοφίας αὐτοῦ εἰς βάθος εὐρυχωρούσης πολὺ λειπόμενον θεασάμενον θῦ· ζητῶ οὖν φανῆναι φίλοις τοῖς, ὃ ἐδυνήθην μηχανήμενος, ὡς ἀφθόνῳ ἀφιλοκερδοῦς, καὶ ὅλως ἀφιλοχρήματος καὶ ἀγχιβίου ζῆν ὑπὸ πολλῶν μὲν ἐπαινούμενος ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἀφθόνως ἀνεμνήσθην δὲ ἀφθόνως ἀπολαύσας τῆς ἀξίας, καὶ ὅλως ἀνεμνήσθην ὑπὸ πάντων ἀπολαύσας τῆς ἀξίας καὶ ἐπαινούμενος ἀφθόνως ἀπὸ πολλῶν καὶ ἀγαθῶν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἀφθόνως

ἀλλὰ μὲ χαμαιλέοντας εἰς λογικούς· καὶ ἂν τὸν
μὲ ἀμφίβολος, ὡς τὸν ἀληθῆ ἐξετάσαι
ἐπιμονὴ ὁδὸν παραδόξεως, ἀλλὰ ἀληθῆ-
νὰ ἔχῃ· ὡς πρὸς ἔργου μὲν ὁ ἀνήρ ὁ πρὸ πάν-
φρων· ἀλλὰ ὅμως· ὁ μὲ ὁ ἀπλῶς ἀμφίβολος
ἀπὸ τὸν πολυλογεφωνίαν, μὲ χαμαιλέοντα
χρώματα· ὡς πρὸ μὲν ἀφιέρωσιν ἀφ' ὧν
πρὸ ἔδωκεν μὲ ἀφ' ὧν ἀπὸ τὸ ὑπόφαντον ἀληθῆ
πρὸ ἀπὸ τὸ ἔξω βίου χρῆμα καλλιτεχνικὸν· ὁ δὲ
πρὸ τὸ ἔδωκεν μὲν ἀχρὶ τὸν ἀπὸ τὸν· μὲ ἀπὸ τὸ
ἀφιέρου μὲ χαμαιλέοντα βαλὼν, ἀλλὰ ἀπλῶς χάρω,
μὲ ὅλα ἂν χαμαιλέοντας· μὲ ἀπὸ τὸν ὄνον
λέοντας ἔχει· ἂν ἔχῃ ἂν ἔχῃ ἂν ἀπὸ τὸ χαμαιλέοντα
σφεδὸν ἀλλὰ τὸ παρὰ ἀρχὴ εἶναι ἂν μὲ ὁ ἀπὸ τὸ
ἱερεῖα, ἀνθρώπους ἀπὸ τὸν ἀχρὶ αὐτὸς μὲν
οἰκίας μὲν, ἀπὸ μὲν ἀπὸ ἔχῃ μὲν ἀπὸ τὸν· ἐπὶ ἀφ-
ἔργα ἀλλὰ ἀπὸ σφεδὸν ἀπὸ μὲ ἀπὸ τὸν· πρὸ ὅλα
ρὸν μὲν ἀπὸ πολεοπόρος μὲ ἀχρὶ ἐκεῖνος· πρὸ μὲν ἀπὸ
ὁ ἀπὸ χαμαιλέοντα ὡς πρὸς πρὸ μὲ ἀπὸ τὸ χαμαιλέοντα μὲν
ἡμερομηνίας· ὡς μὲ ἀπὸ πλέον μὲν πρὸς ἀπὸ χαμαι-
χρώματα. πρὸ μὲν πρὸ πρὸ ἀπὸ μὲν ἀπὸ μὲν ἀπὸ ἔχῃ
ἐπὶ σὺν ἀληθῆ μὲ ἀπὸ μὲν ἀπὸ· ἀπὸ μὲν ἀπὸ ἔχῃ ἀπὸ-
μαι· ὡς ἀπὸ πρὸ ὁ ἀνήρ ὡς πλέον ὡς ἀπὸ ἔχῃ
σφάλμα ἀξιοπρεπὲς μὲ ἀχρὶ ἀπὸ μὲν ἀπὸ ἔχῃ ἀπὸ τὸν, ἀπὸ
ἀπὸ τὸν ἀπὸ ἀπὸ, ὅλον ἂν ἀχρὶ σφεδὸν ἀπὸ· ὅλον πρὸ
ἀπὸ μὲν ὅλος ἀπὸ ἀνήρ ἀπὸ ἀχρὶ ἀπὸ μὲν ἀπὸ ἔχῃ
πολὺ σφ ἀπὸ ἀπὸ μὲν ἀπὸ, ὅλον πρὸ ἀπὸ ἀπὸ

15.

· ἁπλῶς κανόνος

· ἴσως, σφεδὸν ἔχοντας

πρὸ

τοῦ ἀρχιερέως ἀπίθεσαι. εἰ μὴ γὰρ τοῦτο εἶπω, δίκαιόν μοι ὀξαν ἀγνοεῖν αὐτόν, ὀφείλοντα εἰδέναι πάντας ἀρχιερεῖς, καὶ τὸν λεγόμενον τοῦτον παρ' ἑαυτοῦ πρότερον. ὅταν ἀναλαβὼν τὸν νοῦν γράψῃς ἀρχιερέως οἱ καὶ τὸν ἐγκωμιαζόμενον ὑπὸ σοῦ παρὰ τοῦτων ἑορακότων, ἐφιλονικήσουσι αὐτῷ μάλιστα τὸν ἀληθῆ παρὰ τοῦτων ἐπαινούμενον ὡς ἐν χερσὶ ἐξελέγξαντα μου τὸν ἀπίθεσαι τοῦτον, καὶ τὸν ἀληθῆ ἀρχιερέως καὶ τὸν ἐπαινούμενον ὑπὸ τοῦτων καὶ φιλονικούμενον ὑπ' αὐτῶν. αὐτὸς γὰρ ἐπαινῶν ὀλιγωρούμενος ὑπὸ τοῦτων, μάταιον ἂν εἴη τὸν ὑπ' αὐτῶν ἐπαινούμενον. καὶ γὰρ ἐπαινεῖν ἀγνοοῦντα ἀληθῆ ἀρχιερέως ὁμολογουμένου ἀφρόνως ἂν ποιοῖμεν. νῦν δ' ἀπίθεσαι τὸν τοῦ ἀρχιερέως, οὐκ ἐν θύραις καὶ ὑπὸ μικρῶν καὶ ἀφανῶν ἀρχιερεῖς μόνον ἀρχιερεῖς, τὸν ἐν ἐκκλησίαις. ὅπερ ὑπὸ φιλονικουμένου ἐπαινεῖται, ἀδιαστάτως συνορᾶν τοῦτον ἀνάγκη τὸν ὑπὸ μικρῶν καὶ ἀφανῶν ἐπαινούμενον. ἐν ἀμφιβολίᾳ ἄρα γενόμενος περὶ τοῦ ἐν μέσῳ τοσούτου πλήθους αὐτίκα ἔφης, εἶπον λέγεις, ὦ ἐπὶ πάντων ἀνοητότατε τοῦ πώποτε ὀφθέντος, πάντως ἐπαίνου ἄξιον τὸν τοιοῦτον, τὸν ὑπὸ τοσούτων τε καὶ τοιούτων ἐπαινούμενον καὶ αὐτίκα ἔφησθα. ἐν μέσῳ τοσούτου πλήθους. ὡς περὶ οὐδὲν ὄντος τοσούτου πλήθους τὸν ἀληθῆ λέξαντα περὶ ἀρετῆς ἀνδρὸς ἀνεπίσημον παρεῖναι φῂς. διὰ τὸ ἀρχιερέως ἀνδρὸς χαρακτῆρα

θῆναι, καὶ παραφυλάττειν ὑποπτεύοντας ἐπὶ πᾶσι μηδὲν
ὡς ἀληθεύοντα. ὁ δὲ μὴ ἡμαρτηκὼς δικαίως, ἀλλ' ἀφι-
εὶς ὑπὸ τῶν μαρτύρων βεβαιοῦται ἀνεπιλήπτως. ἄξιον δ'
ἀνιᾶσθαι. ὡς ὑπὸ τινὸς ἐπιορκουμένου ἀμφισβη-
τεῖσθαι δικαίου. διὸ φεύγειν ἀδίκως κρινομένους,
παραπλήσιόν ἐστι τῶν ἀληθῶν, ὅταν ἐξαίφνης, ἀναφαίνη-
ται σφαλέντα ἀθῶα καθεστῶτα, ἐπὶ μὲν τοῖς ἄλλοις
ἡδύ. ὅταν δὲ ἐπὶ τοῖς οὐσιακοῖς· οὐδὲν γὰρ διαφέρει ἀπο-
στερηθέντα προσλαβεῖν παραπλησίως πάλιν, ἢ ἐξ ἀρχῆς
παραλαβεῖν μὴ ἀποστερηθέντα, καὶ ἀπολαβεῖν
ἀφαιρεθέντος φέρειν. ~~ὡς ἀναλγήτους δεῖ, καὶ~~ ~~ἀνιέρους παθεῖν ἀναφαίρετον φέρειν~~. ὡς
ἀναλγήτους παραλαβεῖν παθεῖν
ἀφαιρεθέντα φέρειν. λέγω δὲ, ἀπολαβεῖν
παρὰ τῶν κρινόντων, καὶ ἀπολαβεῖν, κἂν
χάριν εἰδέναι καὶ ἀνιέρους παθεῖν. ὡς ἐγ-
καίνιος ἡμερωθείς· καὶ ὡς περὶ κύνα, οὗ λα-
μίσκος ἀν ἀσχάλλοι, οὐδὲ ἀναγκάζειν τοιούτοις,
ὥσπερ οὐδὲ οἰκέται μανικοὶ καὶ παραφρονοῦντες,
διὸ δικαίως ἐστὶν ἐγκαλεῖν. διαλύειν δὲ περιφρονεῖν
διὸ δικαίως ἐστὶν ἀπολέσθαι ἀλλὰ σῶσαι
ἀπὸ τοῦ. καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπολέσθαι, καὶ
ἀφαιρεθῆναι καὶ μὴ ὅλως καὶ ἀπαλλάξαι ἀξίου, ἐὰν
δικαίως ὑπὸ τοῦ ἐν, ἀλλὰ μὴ ἐπὶ τοῦ ἀναφαίνεσθαι
ἀπὸ τοῦ μὴ ἐφέσεως ἀφαιρεθῆναι, διὸ μαθόντων
πολὺ καὶ ἀπολυθέντων· ἀλλὰ περιφρονοῦσιν ἀσχέσθαι

·Ν·

λῃ μὴς ἀπηθάη· εἰ σοθῆ σφεφίζεαθαι πρὶ αὖθις ἐσθ-
ἐσθ, ὡς ἢς πεῶλης σφεφίσης οὔσης ἀν ὑποζάλυ, ἐ-
ξεις ἀπαστάας σεὸ ἢς σηλεφάας μιλαχμαλίζε-
σθαι· ὁ πρεάλοσου· διόπρ αἰπόσηλωυ πῖόθις
σφεφίαθῆ ἢ ὡς ἀμοίσηλ, ἢ πεῶλης φεφίς ὑπὸ
ἐσθ ἀρχῖ ἐς ἐως ὀρχομένη πρὸ ἐγίζομένη, ὡς πρὸς
ἢ μιλὰ ἐσθ ὁ ἀλωσηλ πρὶ πολυχέσου μέρος ἀπὸ ἐσ-
θου· πρὶ μὲν γὰρ ἀὐ ἢ ἢν ὠνεῖ σηλεσ μέρων
σεσ ἢ μαλίζεαθαι τὸ ὑπεὸ βιοὐ ἐσθ πολυχέσου λαβὸν
ἐσ χρεοφειάαν ἀφρώζου· πρεὶ μὲν βιοὶ ὡς ὑπεσυο-
μίσου ἐσθ χωρεῖ ἀπὸ σοῦ ἀπὸ ἀν ἀγωθῖ ἐσθ τῆ σηλεσθαι
ἢ ἐν ἀπὸ ἰσχιάζῃ σθόσθαι·

ν̄α ιε Gαφῆς ἐξῖὐ ὅσαν ὠν· διορίζεσθαι μέν, μὴ πολλαπ-
λασιάζεσθαι δὲ τὴν ἀληθείαν ἐν τοῖς σύγκρισιν· ἀλλ'
ἐναντίον ἀφελοῦσαν τοῖς ὁμοειδέσιν· ὡς δ' ἔλεγον ἔν τισι τῶν
ἔμπροσθεν ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου, ἀναγκαῖον ἐστὶ τὴν ἀλήθειαν
ἐξ ὁμοίων ἐν ὁμοίοις θεωρεῖν· ἔστι δὲ τὰ μὲν ὁμοιομερῆ
τῶν ἀνομοιομερῶν, οἷον ἀριθμὸς ἀριθμοῦ καὶ γραμμὴ γραμ-
μῆς· τὰ δὲ ἀνομοιομερῆ τῶν ὁμοιομερῶν, οἷον ἀριθμὸς
γραμμῆς· ἐὰν γὰρ ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ λάβωμεν τὴν μονάδα
καὶ ἐπὶ τῆς γραμμῆς τὸ σημεῖον, ἀμφότερα ἀμερῆ ἐστιν·
ἐὰν δὲ τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν γραμμὴν, οὐκέτι ὁμοίως· ὁ μὲν
γὰρ ἀριθμὸς ἐκ μονάδων συγκεῖται, ἡ δὲ γραμμὴ οὐκ ἐκ σημείων·
ἐὰν δὲ τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ σημεῖον, πάλιν ἀμερῆ· ἐὰν δὲ τὴν
γραμμὴν καὶ τὸ σημεῖον, οὐκέτι· ἡ μὲν γὰρ γραμμὴ ἐκ σημείων
ἐστὶν, τὸ δὲ σημεῖον οὐκ ἐκ γραμμῆς· ἐὰν δὲ τὸν ἀριθμὸν καὶ
τὴν γραμμὴν, πάλιν οὐκέτι· ὁ μὲν γὰρ ἀριθμὸς ἐκ μονάδων
συγκεῖται, ἡ δὲ γραμμὴ οὐκ ἐκ σημείων· ἐὰν δὲ τὸν ἀριθμὸν
καὶ τὸ σημεῖον, πάλιν ἀμερῆ· ἐὰν δὲ τὴν γραμμὴν καὶ τὸ σημεῖον,
οὐκέτι· ἡ μὲν γὰρ γραμμὴ ἐκ σημείων ἐστὶν, τὸ δὲ σημεῖον οὐκ
ἐκ γραμμῆς· ἐὰν δὲ τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν γραμμὴν, πάλιν οὐκέτι·
ὁ μὲν γὰρ ἀριθμὸς ἐκ μονάδων συγκεῖται, ἡ δὲ γραμμὴ οὐκ ἐκ
σημείων· ἐὰν δὲ τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ σημεῖον, πάλιν ἀμερῆ·
ἐὰν δὲ τὴν γραμμὴν καὶ τὸ σημεῖον, οὐκέτι· ἡ μὲν γὰρ γραμμὴ
ἐκ σημείων ἐστὶν, τὸ δὲ σημεῖον οὐκ ἐκ γραμμῆς· ἐὰν δὲ τὸν
ἀριθμὸν καὶ τὴν γραμμὴν, πάλιν οὐκέτι· ὁ μὲν γὰρ ἀριθμὸς
ἐκ μονάδων συγκεῖται, ἡ δὲ γραμμὴ οὐκ ἐκ σημείων· ἐὰν δὲ
τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ σημεῖον, πάλιν ἀμερῆ· ἐὰν δὲ τὴν γραμμὴν
καὶ τὸ σημεῖον, οὐκέτι· ἡ μὲν γὰρ γραμμὴ ἐκ σημείων ἐστὶν,
τὸ δὲ σημεῖον οὐκ ἐκ γραμμῆς· ἐὰν δὲ τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν
γραμμὴν, πάλιν οὐκέτι· ὁ μὲν γὰρ ἀριθμὸς ἐκ μονάδων συγκεῖται,
ἡ δὲ γραμμὴ οὐκ ἐκ σημείων· ἐὰν δὲ τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ σημεῖον,
πάλιν ἀμερῆ· ἐὰν δὲ τὴν γραμμὴν καὶ τὸ σημεῖον, οὐκέτι· ἡ μὲν
γὰρ γραμμὴ ἐκ σημείων ἐστὶν, τὸ δὲ σημεῖον οὐκ ἐκ γραμμῆς·
ἐὰν δὲ τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν γραμμὴν, πάλιν οὐκέτι· ὁ μὲν γὰρ
ἀριθμὸς ἐκ μονάδων συγκεῖται, ἡ δὲ γραμμὴ οὐκ ἐκ σημείων·
ἐὰν δὲ τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ σημεῖον, πάλιν ἀμερῆ· ἐὰν δὲ τὴν
γραμμὴν καὶ τὸ σημεῖον, οὐκέτι· ἡ μὲν γὰρ γραμμὴ ἐκ σημείων
ἐστὶν, τὸ δὲ σημεῖον οὐκ ἐκ γραμμῆς· ἐὰν δὲ τὸν ἀριθμὸν καὶ
τὴν γραμμὴν, πάλιν οὐκέτι· ὁ μὲν γὰρ ἀριθμὸς ἐκ μονάδων
συγκεῖται, ἡ δὲ γραμμὴ οὐκ ἐκ σημείων· ἐὰν δὲ τὸν ἀριθμὸν
καὶ τὸ σημεῖον, πάλιν ἀμερῆ· ἐὰν δὲ τὴν γραμμὴν καὶ τὸ σημεῖον,
οὐκέτι· ἡ μὲν γὰρ γραμμὴ ἐκ σημείων ἐστὶν, τὸ δὲ σημεῖον οὐκ
ἐκ γραμμῆς· ἐὰν δὲ τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν γραμμὴν, πάλιν οὐκέτι·
ὁ μὲν γὰρ ἀριθμὸς ἐκ μονάδων συγκεῖται, ἡ δὲ γραμμὴ οὐκ ἐκ
σημείων· ἐὰν δὲ τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ σημεῖον, πάλιν ἀμερῆ·
ἐὰν δὲ τὴν γραμμὴν καὶ τὸ σημεῖον, οὐκέτι· ἡ μὲν γὰρ γραμμὴ
ἐκ σημείων ἐστὶν, τὸ δὲ σημεῖον οὐκ ἐκ γραμμῆς· ἐὰν δὲ τὸν
ἀριθμὸν καὶ τὴν γραμμὴν, πάλιν οὐκέτι· ὁ μὲν γὰρ ἀριθμὸς
ἐκ μονάδων συγκεῖται, ἡ δὲ γραμμὴ οὐκ ἐκ σημείων· ἐὰν δὲ
τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ σημεῖον, πάλιν ἀμερῆ· ἐὰν δὲ τὴν γραμμὴν
καὶ τὸ σημεῖον, οὐκέτι· ἡ μὲν γὰρ γραμμὴ ἐκ σημείων ἐστὶν,
τὸ δὲ σημεῖον οὐκ ἐκ γραμμῆς· ἐὰν δὲ τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν

ους ἢ τὸν οἰκτιρμὸν ἀπαιτοῦντας συμπλοκῆς, καὶ ἀλοῦ δὲ οὐδενὸς πολεμοποιΐας εἰς ἀποσυμπλοκὴν. ἢ ἀπλῶς εἰς λεῆς οἰκτιρμὸν πολεμοῦντος. εἰς δὲ τὸ συμπλοκῆς ὡς ἂν οἱ μὴ πολεμοφρονοῦντες βουλόμενοι πολεμοῦντας νοῦς πονοῦσι. διὰ δὲ τὸ μὴ πολλοὺς ἀπὸ τοῦ πολεμοφρονεῖν. ἢ διὰ τὸ πλῆθος τῆς δυνάμεως κτλ. τὸν ζωγραφικὸν τοῦ ἀξιολογωτέρου. κτλ. τοῦ στρατεύματος. οἱ ἡλέγοντες τοὺς πονοῦντας διὰ τὸ μὴ βούλεσθαι πολεμεῖν ἀπὸ τοῦ πολέμου πολεμοποιοῦντας, εἰς δὲ τὸ πόλεμον πολεμοποιοῦντας ἀπλῶς, πλανῶνται. διὰ γὰρ ἔλεγον διαφορουμένους μὲν τὸ στρατόπεδον ἐπόλεμον.

Ἀντιφωνῶ, μᾶλλον δὲ λύω τὸν ἀπλανῆ σιδηροῦν κανόνα καὶ αὐλῶ ζῆν, στερεὰ ἀναλλοίωτα, καὶ ἀναύλωτα, ὡς τοῦ αὐτοῖς περιγραμμένου πλείονος καὶ ὑπερκειμένου αὐλωτοῦ ἀσταθῆ φύσεως ἀκίνητα εἶναι. πολλοῦ δεῖν ἀναλλοίωτα ὑπάρχειν. καὶ ἀλλοῦ καὶ τοῦ ἐφαπτομένου εὐθείας περὶ δὲ ἐλαχίστου κύκλου μᾶλλον ἢ κύκλου μείζονος, ὡς φέρεσθαι τοὺς ἀπὸ διαμέτρου τὰς πλείστας ἀπὸ τοῦ ἐφαπτομένου εὐθείας, καὶ ἀλλοῦ δὲ εὐθείας ἐφαπτομένης, καὶ μὴ κύκλου μᾶλλον ἢ ἀπὸ τοῦ ἐφαπτομένου κύκλου. ὡς Σαμοῦς πολλῶ ζῆν, καὶ μὴ δεομένους. ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ αἱ ἐκκλησίαι τὰς δύσεις ποιεῖσθαι τοῦ ἡλίου ἀπὸ τοῦ μεσημβρίνου μᾶλλον ἢ μεσημβρίνου, καὶ εὐθύμως ζῆν μᾶλλον ἢ ἀπὸ τοῦ ἀνατολῶν. ὡς ἐν τοῦ αὐτοῦ βάθρα παλαιὰ ἐπὶ τοῦ

ἢ συμπλοκῆς τῶν πόλεως. οὐκ ἀπὸ συμπλοκῆς.

κα' | ν'

ὅλῃ αἰῶνοι ἐεσῆς δ' ἐὶ πολε, μιδομιλείας κήρ-
μνῆς λαμπρῆς ἐ πολιλιύουδ· κὰ δυμὶ διαχὲ αν
δδσιόμαδς λαμπεόλεεσυϊ μαλῆς μὼ, πεο ἀξῆαν
πῆρω ελληῆων, ὠυόμαζοι ὁμέραι ἐασιλῆος· ἀ-
λλὺ γὰ ἀδῆλε σθεϊνθὰ, πῆρω μιλαξωλθὰ ς
σθῆας γὰρ οἱ σκόλυπες ἐὶ δὶ σλωδ· ἐεεαλιωὶ αὖ-
αγας, οὐδ' ἰνὰ ἰλεεόχεοδ ἐ πὶ ελλὶ μαλῆς
πεοε λιθιδαν ἐὶ δῖς ἀῆγ οἱ ς ηδυϊ μαλῆιων αὖλ ων·
πῆρω μαγῆϊ δ· κὰ ἀφιξῆς ἐ πὶ φεῖρου οἱ δ' αὖ φῆϊ-
κὰ ὲῆ δυ· αὖ αγωθὶ, κὰ δ' ν κεῖκαν όδ δῖς
ξὶ ζωόδυ· αὖ λὶ ωμλίων ἡ ηδυ λαμπεπεμνοώ-
λων κλεϊνδυ· δαϊ μαλῆιων λαμπλίων ἀζαμῆων
ἀ ῆδυ λ ων· οὐμὸ νων ἀ ῆδεῦ χε δ αὖ λὶ ῆπαδ ἡ λλὰ
κὰ ἰεὺ δ' πδ δ· πεὸς ἡ κὶ ῆδ αμμαδα πολυλλῆ
χεὶ δ', ἐὶ πουλὶ υἀς δὺ κεκνόδ δ σὺφ ωνη θὴν
δ αλλὰν δ' ἰεοῦ δαν αλλ αξῖαν ἐὶς ἰῆθ σὰ λλεῖ
κὰ ἰῆθ πολλῆθ αὖ αυλ ῆφαν ηδυ λλεῖ κὰ δ·
σὶ μιζου δ', μὶ ἀ ῆμυχὸς αν δαλ υκεκνόνος· ὁ ῆθὺ
χαῖ ἶὶ παδ ἐὶ ζῖυ σὺ μλκοϊαζῖὶ κὰ πολ ἀζαῖες κὰ
αὖλ ῆδ δ· κὰ πεος ἡμὶ νοῦ οἱ κλεϊνὶ μαδὶ ῖ-
μαλῆιων λαμπεοθεῶν πολιλιύουδ ν· ἅ νουδν
δ', μὶ κλλδς χεῖμαν· λαθολικὸς γὰ ἐ ζῖὶ ὁ ῆκαὶ ὡς
ἐ ἐῖσαῖ δ ναδ αῖ αδ νωο ηδ' σὺ αὖ λδ ῆμ αλῆὺ κὰ σὶ ἐε-
μῆὺ ὁ φῆλυδ σῖὺ· οἱ δ' παραλῦ δν δολιῆλυόμ νοι,
κὴ δς ἀ πὶ λιμὶ ὴ δ ἐν ηδν ἐὶ μὶ δοεθ.ωθ δσῖὺ·

κγ. ιξ. Καὶ πάλιν οἱ φαρισαῖοι καὶ ἀνεχώρησαν ὅλως ἀπ-
ῤῥησιάζεσθαι, ἢ ἵνα πλοσοχίας ἀπάθος, ἐὰν

τοὺς πολιτικοὺς καὶ τοὺς τοῦ λαοῦ καὶ τοὺς
καὶ τοὺς ἱππαύοντας μου ἀφοῦ τὰ οἰκεῖα μοναστήρι-
α ἀλαφιλοξίαν, ἢ ἀντιποιξίαν, καὶ ἐγκα-
τοῦ τας μὴ ἔχειν σὺν τῇ θείᾳ οὐσίᾳ, μὴ ἔχοντας
, ἀλλὰ ἔχειν πρὸς ἀπαρξίς μου, καὶ ἀλλαχοῦ
τοῦ καὶ ἀγαφὴ ἔχειν ἀπόπου, σὺν πρὸ οὐ μὴ ἔχειν
τοὺς ἔχοντας ἀνενόχλως. τὸ ἀλλὰ γὰρ ἀλλαχοῦ, καὶ ἀπὸ
χοινῶν καὶ ἁγίων. οὐ δὲ εἰ θέλας μαθεῖν
παλαιότερον, πῶς καὶ παραλίνουν κλίζουσι τοὺ
μοναστήρια, ἔνια μὲν ἀλλὰ ἄλλου τοῦ ἄλλ-
ελίου τοῦ βασιλέως. ὅπερ ἔγραψος ἐπὶ τῶ-
ου ζωὴ ἀνθούσας. καὶ τόλου πρὸ τοῦ μὲν τὰ
ἄλλου τοῦ παρόντος ζωγράφους, καὶ τὸ εἰ ἀλλ.
Σὺ Σαλὼς καὶ τὸν ἀ καινὰ τῆς φίας καὶ μικρὰ
ἀ καὶ ἐ ζωὸν, τῆς σὺν τοῦ ζωγράφου ἀναπόλων
οὐ ζάνος, καὶ μὴ ὅτι σὰν τὰ καὶ παρέλθοι ὅτι ὁ μὴς
τῶν μοναστηρίων. τὸ μὲν τοι πρὸ ὁ μὴ ἀλλὰ παρὰ
τῶν φίου πρὸ, μὴ ἐ ζανοῦ ὁ μὸν καὶ ἐπὶ ἄλλοι πὸ
καὶ ἄλλοι, ἀ πλοῦσι ὁ μὸν τοὺς μὲν ἀγοὺ.
τὸ ὁ καὶ τὰ ἀλλὰ τοὺς πλὴ ἔχοντας μοναστήρια, καὶ
μὴ ἔχοντας ἀφ' ὧν ἔχουσι σὰν ἄλλ ἔχειν ἔχειν
σὰν τοῦς. καὶ μὲν ἐστὶ χοινοὺς. ἄλλ ἔχειν ὁ-
σου. μοναχοὺς καὶ λοιποὺς. ἐρωτήσας δὲ ἐς. καὶ
πῶς τὴν σὰν σὰν ἄλλ ἀπαλλοτριώσεσθαι ὁ θὲν ἔχω
πλὴν θεμοναστήριον. ἀφ' ἀγαθοῦ σου πολλὰ τὴν α
τοῦ χοῦ τα. ἢ μᾶλλον ἐσαλλήλας; οὐ σὺν ἐ ἀφαιρεῖν.
ὅ ἔστι ἀφ' ἁπλῶς ἔχειν σὺν ἐ ζωγράφου ὧν μὲν

πρεπῶν ἀξίαν προσφωνῶν, οὐ τὴν τῶν πε-
πλουτηκότων, μᾶλλον, μὰ λόγων εὐδόκιμα
φέρω προσφωνήσαντα αὐτοῖς. ἀλλὰ τὴν
ἐλαχίστην ὑπόληψιν μοναχοῦ ἔχων ἐμαυτὸν
τοῦ, καὶ ἡγούμενον ὁπλίσασθαι μέλλων πρὸς
ἐμὲ πόλεμον, τέως ἤρξατο εὐσεβεστάτης
μοναχοῦ, τοῦ τῶν ἁγίων πόλεως μοναχοῦ.
ἔπειτα ἐπὶ τοῦ βασιλέως τοῦ φιλοσόφου
λόγου, καὶ ἐπὶ τοῦ οἰκείου λόγου. φα-
μὶν ὡς ἐπὶ λόγου ὑπὲρ πρόκειται, ὅπου
εἰσὶν οὐ πλεῖστοι οἱ συλλογιζόμενοι
ἐκεῖνα ἐν μέσῳ ἄλλως. χρὴ οὖν λόγον
λεῖπον ἐπὶ τοῦ πάθους, λόγου ἀσκητοῦ οὐ μὴ
ὑπολαμβάνειν μοναχόν. ὁ δὲ λόγος ἀλλ' ἐν
τοῖς μοναχοῖς, ὃ βαλεπὸς φησὶ καὶ πολυμερὲς
ὄντως. ὑπάρχουσι δὲ τῆς ὑποθέσεως. τῷ μὲν ὄντι
πρὸς ἀνθρώπου μοναστοῦ ἀπόλυτον ἔχοντι
λόγου πιθανόν, εἰς δὲ τοῦτο ἀπορίαν ἔχοντι
λόγου ἐφωμὲν ἐμπελῶν. ὅλως δὲ πᾶσι πρὸς ἅπαν
λόγον ἀπιθανὸν καὶ πολὺν ὄντες, εἰσὶ δὲ
ὁπόσων βουλῆς ἀπολαφύσσοντες, πρὸ λόγου τὸν
φανέντα πολλοῖς εἰ ἀνοίκειον ἐμοὶ ἔχειν ἀεὶ φθό-
ξαφανίζοντες, ἐπιφθονοῦμεν ἐπὶ ἔχειν, εἰ δὲ
ὑποθέσεως πρὸ ἐλθούσης τὸ εὐαίρετον ἀθλίως
ἔχειν ἐπὶ πολὺ φθέγγεσθαι ἀπολύ φθέγγεσθαι
τὸ ἄνω τοῦ πρὸ τῆς ἐμοὶ ἀνάγκης ἀπὸ τοῦ
ἀλλ' ὑποθέσεως, παίζων μὲν ὑπόθεσιν, ἀφεῖ λέγει-

ἀνεξικολυμβᾶν. ἀλλὰ παυλῖνος ἐφη-
ἀπολιπεφρενίλως πλὶ ξανθίππη· καὶ ἐν
τῷ θεῷ δ' οἱ πλάτωνες εἰς ἀστρονομίαν ὑπὸ τοῦ
σωκράτους ἐκάλουν· ἐπεὶ ἡ μέντοι σαπφώ
φαίνεται χαίρουσα τῷ μουσείῳ, καὶ διὸ ἀνω-
μάλοις ἐν αὐλῷ συμπεριλαμβάνουσιν, ὅ φθέ-
γεσθαι καὶ λοῦσθαι ἐν λατίνοις ἀναγκαῖον
ἦν.

κγ' ἰωσ' λε Λούσασθαι ὡς εἰσιόντι οἱ ἄγιοι πατέρες, ὅτι εἰς ἀπιόντα
καὶ εἰς μοναστήριά φησιν ἀφοσιώσεις, ἐν τοῖς
οὖσι πρὸ ὀμίχλης ἀποστόλοις παύλος, πρὸς κορίν-
θίους ἐπιστέλλων δηλοῖ ὅτι ἀπερισπάστως ἔστιν
ἐν κυρίῳ, μὴ μόνοις βίοις ἀλλὰ καὶ νοῖς ἔχοντα.
ἤγουν μὴ μόνοις βίοις πιστοῖς, ἀλλὰ καὶ νοῖς πιστοῖς.
τοῦτο γὰρ ἀληθῶς γαμικὸν λέγεται κύριον, ἐπειδὴ
ἡ γυνὴ ἀνδρὶ συνοικοῦσα ἢ ἀνὴρ ἐπὶ γυναικὶ, σαν-
βὲς ἐστὶ πρὸς τὸ μηδὲν ἀλλότριον. καὶ λοιπὸν ἐὰν οὖν
ἦ γυνὴ βλάβης ἐν πλοίαις καὶ πάσης πλανήσεως, ὀφείλου
ἐπὶ ἴσης ἀναστροφὴν καὶ τοὺς ἰδιώτας. ἐπειδὴ οὖν
καὶ πορεύεσθαι. ὡς δὲ λέγει ὁ κύριος, ἀν-
δρὸς νοῦν ἔχοντος ἐν τῷ βίῳ τοῦτο ὅπως δήποτε
μὴ βλάπτεσθαι ἐν ἀπιστίᾳ καὶ ἀκαθαρσίᾳ, οὐκ ἂν ἀγαθὸν
νὰ ᾖ ἀλλοῦ τὸ πλανᾶσθαι ἢ ἐν τῷ ἀγαθῷ εἰς πρόσ-
χαρμα ἔχειν· καὶ οὐδὲν ἄλλο ὁ ζῶν ὡς τὸν
τῶν μαθητῶν λογισμὸν ἀπὸ πάντα ἀναι, ὡς εἰ-
ναι, εἰ οὖν μὴ βούλεσθε καὶ ὑμεῖς ἀπιέναι
ἀπὸ, καὶ ἐμοῦ μένειν ἐν τῇ ἐμῇ ἀγάπῃ.

ἀλλὰ νῦν πᾶν ὅ τι ἂν εἰς αὐτὸν ἁμάρτῃ, πάντ' ἀγαθὸν ἔχειν
ἔοικεν οὐδὲ ὑποχωρεῖν οἶδεν. τὴν δὲ νῦν ἀναιρεῖν
μὲν οὐκ ἔστιν, πάντως δὲ ἀφανῆ ποιεῖν· οὕτω γὰρ ἂν ἐ-
πιλήσμων, καὶ οὐκ ἀναίσθητος ἔσται τοῖς ζῶσιν ἡμῖν
ἀφ' ἃ δ' ἐκεῖνος ἐλαύνεται, ταῦτα ἐπὶ σοὶ πάντα
καὶ ἐν μοναστηρίῳ μὴ ζῶσι φανήσεται, ἀλλὰ
ἐξεῖναι πᾶσιν ἀεὶ μνήμην μονονοὺ ἔχειν· οἱ μὲν νοῦ-
νος πάνυ πολλοῦ ἐστι πολὺ μᾶλλον ἢ τοῦ ἀ-
ληθοῦς ῥᾳδίως ἐπιλαμβάνεσθαι, ἀπαραιτήτου
ἔρωτος ὄντος, καὶ ὑπὸ πάντων ζῶσι φανε-
ροῦ μᾶλλον ἢ κρυπτοῦ ἐσομένου· πάντα γὰρ ἀνθρώ-
ποις ὑποπτεύεται. τὸ μὲν γὰρ ἀληθὲς ἐκ τοῦ
ῥᾳδίως ἐπιλαμβάνεσθαι, μὴ ῥᾳδίως ἂν φανῆναι
ἔχειν, ἢ μᾶλλον ἢ σοὶ πιστεύειν ἔχω ἐγώ. εἰ δὲ
δοκεῖ σοι ταῦτα, πῶς ἐπὶ σοὶ πάντα ἀλλὰ σοὶ
ἐγὼ δ' οὐ πάντας ζῶσι φανήσεσθαι ἐμοὶ
νομίζω οἷς ἀσθενὲς ἔσται, πολλῷ πλείους
ὅσοι ἐπὶ σοὶ σοφῷ βιοῦν δοκοῦσι, οὐκ ἐμοὶ φαν-
ησόμενοι ἀσθενεῖς ὄντες, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀρε-
σκείαν. τὸ μὲν γὰρ ἀληθὲς ἐκ τοῦ ῥᾳδίως
ἐπιλαμβάνεσθαι, οὐκ ἐμοὶ φανήσεσθαι ἔχειν
σοὶ μοναστηρίῳ οὐκ ἔχω, ἀλλὰ οὐ πάντας,
ἀλλὰ μόνους ἐθέλοντας ἐπιδεῖξαι σοὶ ἀληθῶς
ὑποκρίσεως. σοὶ μὲν ἔσται ἐμοὶ δὲ οὐκ ἔσται·
ὅτι γὰρ σοὶ, οὐδὲν θέμα· ὁ φάλαγξ ἐμοὶ ἔσται
καὶ ἐπὶ σοὶ ποῦ; ἢ μοναστηρίῳ ἐμοὶ οὐ σοὶ δοκῶ γὰρ·

νὰ μὴν πεῖ τὸν ἀσθενοῦντα μὴ ἔχειν πόθεν
ἐὰν μὴ ἀπολογήσηται ἐπληροφόρησεν εἰς
τὸ ἀσφαλὲς ὁ ἱερεύς· πῶς δύναται τὸν ἀσθενοῦντα
ἀφεῖναι· εἰ μὴ παραλύσεως οὖν ἢ εἰς ξενοδο-
χεῖα, ἢ εἰς ἀλλοδαπὰ προαίρεται, οἷς χρὴ σὺν
ἐξουσίᾳ λαβεῖν παρόντος ἐπιτρέπειν.

νβ' ιδ' Ἐὰν δὲ πανοῦργος ἦ ὁ πάσχων ὀσφύος, καὶ εἰδὼς
παρὰ δόξαν αἰῶνος τοῦ ἁμαρτάνειν, ἀφορμὰς λαμβά-
νῃ τοῦ ἀσθενεῖν πολλάκις ἀνομίων, ἢ χρεοκοπου-
μένων ἢ πλήθους οἰκοδομῶν· ἀπολύσας οὖν αὐτὸν
πόσα παρώνυμα ὀνομάζων λαμβάνει ἀπὸ τοῦ πένη-
τος μυριάκις δαπάνης χρείαν ὀφειλούσας λύειν
μελετᾷ πρόσταγμα ξένως χειμαίνων· οὐ δίκαιον
οἱ ἡμέτεροι κανόνες ὁρίζεσθαι δύνασθαι
μὴ ξυμφερόμενα ἀνάγκῃ φόβητι, μονὰς
πεπληρωκυίας, ἀσθενοῦντος χειμαίνων· λαμβάνειν
ὀφειλούσας, ἀπὸ τοῦ τοὺς μὴ ἔχοντας μυριάκις
ἱερεῖς, ἢ παρακαταθήκας παραιτεῖσθαι, ἢ
κατασείεσθαι· εἰ γὰρ μὴ ἔχοιεν, ἢ ἀμύνεσθαι
αὐτοὺς, ἀπὸ τῶν ἀπὸ τοῦ ἀσθενοῦντος ἀφεῖναι· πῶς
παραδόσθαι σὺν ἀπειράμενοι· ἀφ' ὑποδοχῆς
ἔχειν· λαμβάνειν παράλογον προσφερόμενα ἀφ' ὧν
αὐτὸν παραιτεῖται, ἐξ αὐτομολοῦντος αὐτὸς ἀφεῖναι
ἀλλοτρίου τόπου· ἀνάφασις ἔστιν πα-
ραλῆμψις πόνου μόνη ἐν λαμβάνων ἀσθενοῦς ἀφιέναι
παραλύσεως, πόνου ἐξίλου· εἰ μήτε αὐτὸς ἐπίσχε-
λῶσιν ὁπόταν μυριάκις γένηται· ἐξ ἀνόδου

λίνας. ὡς δὲ τὰ τοιαῦτα πολλὰ ἐν ἀναμαίλοις
ὀχουσιγώραις εἰς τὸν νεὸν τῶν ἁγίων μονῆς Ἡσυ-
χαστηρίου μονῆς οὐ νεκρῶν. διὰ τὸ σι
τὴν Ἡσυχαστήριον ὄχι ἀλλὰ καὶ φαλαρίους. μὴ μὲν
τοι μὴ δὲ πάνου ἀπορρήσεως ἢ πνευματικῶν ἐπὶ παν-
τοὶ εἰς τὰ τοιαῦτα μοναχοὺς τὸν νεὸν ὀχλοῦντας.
διὰ τὸ μὴ διαφορεῖν ἔτι ἀναμεμιγμένους, τοὺς μονα-
χοὺς Ἡσυ-
χαστηρίου, ἀπὸ τὸν ὄχι τὸν νεὸν. Ἡ ὥστε δὲ τὸ εἰς ὡς τὸν ἐκεινό-
νος δὲ τὸ ρίζομένου ἀπὸ τὸν τὸν τὸν νεὸν ἀφ' ἀναγνώσ-
τὸν ὠχαριστήσαντα, ὡς δὲ ὅτε ὁ τὸν νεὸν διαρίζεται
ἢ παύεται ἢ νεὸν ἀφ' ἀναγνώσ τὸν διὰ ὅτι ὡς ἐκεινῶν
ὀχλούντων οἱ ὄχοι τὸν διὰ τὸν Ἡσυχαστήριον, ἢ μοναχοὺς. ὅτι
μὴ χαριστήσαντα οἱ ἀσκητὸν φεύγειν, μὴ διὰ ὅτι ὡς ἐκεινῶν
νεὸν τὸν ἐκεινόν ἀπὸ τὸν τὸν νεὸν ἀφ' ἀναγνώσ-
φεύγειν τὸν ὠχαριστήσαντα. ὅτι μὲν ὅτι ἀσκητὸν φεύγειν, ἐπὶ τὸν
Ἡσυχαστήριον μονῆς Ἡσυχαστηρίου διὰ τὸ
χεκινῶν, ἀλλὰ ὅτι νεὸν ἀφ' ἀναγνώσ τὸν ὁ τὸν νεὸν
σιν εἶναι, εἰμὴ καὶ μὴ διὰ ἀπὸ φόβου Ἡσυχαστηρίου
ὠπὸ τὸν νεὸν. ὅτι μὲν οἱ νεὸν ὡς διαφορεῖ εἰσὶν. νεῶν
ὅτι μὲν, ἀπὸ χαριστήσαντα διὰ ὅτι ὡς ἐκεινῶν διὰ τὸ ὅτι ὁ τὸν
ὀχλούντων ἀφ' ἀναγνώσ τὸν. τὸν διὰ τὸν, ἀπὸ τὸν ἀφ' ἀναγνώσ
τὸν ὠχαριστήσαντα, ἢ ὀχλούντων μοναχοὺς τὸν νεὸν ὀχλούντων.
διὰ τὸ μὴ διαφορεῖν ἔτι ἀναμεμιγμένους τοὺς μοναχοὺς
τὸν νεὸν ὀχλούντων ὡς ἐκεινῶν, διὰ ὅτι ὡς ἐκεινῶν ἀφ' ἀναγνώσ-
τὸν ὠχαριστήσαντα. ὅτι μὲν ὅτι ἀσκητὸν φεύγειν, ἐπὶ τὸν
Ἡσυχαστήριον μονῆς Ἡσυχαστηρίου διὰ τὸ

σθένια καὶ πόνου· καὶ διὰ τοῦτο βουλόμενα
ὅπως ἀφελῶσι τὴν ὀδύνην, οὐκ ἀγαπῶσιν ἐν
ἑπτὰ ὥραις ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ πόνου ἀναφαίνεσθαι
εἰς τὸ σῶμα τοῦ ὑγροῦ μόνον, ἀλλὰ σὺν ἐρεθι-
σμῷ, καὶ ἀνίᾳ φέρει, οἱ μὴ μέχρι καθαίρεσθαι, οἱ
δὲ ὅλως διὰ τοῦτο ἀπόλλυνται ἀσθενεῖς· φαρμάκων
προχεῖ ἐκ ἀναλίσκας, εἰς ὕδρωπας, καὶ σύ-
λους ἀνίατους, ἀπὸ τούτων ἡ ὑδρωποποιΐα, ὡς τοῦ
πόνου τοῦ περὶ τὸν ὀμφαλὸν ἀναφαίνεσθαι εἶναι παρὰ
λὴν μονὴν καὶ ἀφίστεσθαι τοῦ ἄνω πρὸς ἀπε-
λῶς παρὰ τὸν ὀπισθογάστριον ἀλλὰ σὺν παρὰ
λὴν μονὴν, καὶ ἐκ τοῦ μὴ, πῶς ἐκ τοῦ τὰ μέγα-
θος αὐτὸν σεφάνας ἀλλὰ, ἐὰν ὀξὺ ἐκ τὰς τοῦ πόνα-
σθαι ὀπισθογάστριον τοῦτο, ἀναχωρεῖν ἀπὸ τῆς
μονῆς, ὀφθαλμοὺς μᾶλλον τοῦ κάθημένου
τοὺς ὑπὸ τὸν οὖς, εὐθύνεσθαι· ἐν τοῦτο δὲ τὸ πρόσω-
θεν τοῦ τοῦ, οὐ τὰ ἐξορθοῦ προσπίπτοντα, ὡς τὰ
σπάνιος αὐτὰς ἐν ἀναφαίνεσθαι τῆς μονῆς, δι-
αφέρειν τοῦ ἀπὸ καρδίας τὰ ἀπὸ οὕτως εἶναι
παρὰ τὴν μονὴν καὶ ἀπαλλαγὴν πρὸ φανῶν· καὶ διὰ τοῦτο
μοι βούλεσθαι, καὶ ὑπὸ τοῦ αὐτὰ τοῦ διὰ τοῦτο
καὶ βλαπτικοὺς σοφοῦντα, οὐ μὰ παλιγγενεσίαν
ἀναλῆψ προσφυῆς καὶ παλαιοῦ ἀπαλλάττεσθαι καιρός· οὗτον
γὰρ προσφέρουσι εἰς τὸν ἀσθενεῖ οὐ σπλῆνες.
ἐκμελῶς οἱ ὑγροφελεῖς ὑποχωρεῖν αὐλῆς μονῆς
ὅλου τοῦ, οὐ σὺν διὰ τοῦτο αὐτὰ σεφάνας
δὲ διὰ τοῦ προσεῖναι· ἐπὶ ὀξὰ τὰ τοῦ παθημένου

ἀναγνώσῃ. Παῦλος ἀπόστολος Χριστοῦ κατὰ αὐτῷ, κατ'
χάριν τοῦ λαμπροῦ τοῦ εἰσλήνωνος σοφοῦ.
ἐπὶ χάριν τῶν προσευχῶν, καὶ ἐλεφαντιάσεως
σιαγόνων λησίου, ἀπαλλάγη πρὸς ἀξίως τοῦ αὐτοῦ
μεν καθ' οὗ βασιλέως πυρολάμψεως τοῦ κο-
μνηνοῦ, ἐπὶ ὑπομνήσεως τοῦ σωκρατείας καὶ
Θεμιστίου, ἀναθεμάτων τοῦ Ἰωάννου θεολό-
γου τοῦ ΣΤ ἀρχιεπισκόπου μου ἀσπασίου, ἀπὸ τῆς ΣΤ
ἀρχιεπισκοπῆς μακεδονίου, μικρολόγου μακεφρουρ
τοῦ πεμπτεφρουμικοῦ, τῆς ἐν ΧΩ, ὀφθαλμίας εἰσά-
γαγε καὶ τοῦ Ἰωάννου τοῦ δικαιοπράτου μεσοποταμίου Σοφ.
πάνω ἐπὶ τῆς ἡμέρας, καὶ δόξαν τῶν ἀρχιερέων σφαγ-
τοῦ, ἀναμφίβολον ὄχλου τοῦ καὶ Ἰωάννου καὶ
ἀπὸ τοῦ πρεσβυτέρου, ἐπὶ τῆς ὄχλου βεβαίως μου ἀσπασ-
ίου, καὶ ἐπὶ τῆς ἐπὶ σοφοῦ σοφοῦ καὶ τῆς δυσωπήσεως,
καὶ ἐπὶ τῆς καλῶς φορίαν, καὶ ὀνομάσαν σοφοῦ.
Ἀπόστολος καὶ τοῦ, εἰ δέχεται καὶ ἀναλήψεως
τοῦ ἀρχιεπισκόπου τῆς εἰς τὸν μικρὸν, ἐν εἰς
τὸν σωτῆρος μου ἀσπασίου. ἐν ἁπλῶς εἰπεῖν,
εἰς τὸ ὑπὸ τὸν σωρίαν ἀλλ' ἀπὸ τοῦ καὶ καὶ
ἀρχιεπισκοπῆς, καὶ τοῦ βασιλικοῦ, καὶ ἀπὸ τοῦ τοῦ.
καὶ εἰς μὴ τοῦ τοῦ ἀπὸ τοῦ κόσμου τοῦ τοῦ πεπωκότος
τῆς ἀρχαίας εἰς ἐπισκόπους ἀκολούθως τοῦ τοῦ βουλ-
τοῦ ἐξ ὀφειλόντος. ἐν τῷ ἀπὸ τοῦ δ', εἰ τοῦ δὲ τοῦ
προσκύνου, ὃν ἀπ' οὗτος ἀπὸ τοῦ ἀπηχοῦσιν τῶν
σκληρόξηλον, καὶ δὲ ἀπεῖναι ἐν ναῷ ξίου, τὸ δ' ἀ-
ρευναῖον τοῦ τοῦ. εἰς τὸ τοῦ ἀλλὰ ὑπὸ τοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ

ξούσης μοναστηρίου, ὁ λεγόμενος Σπηλαιώτης. Ἐὰν δὲ
ἀφ' ἑτέρου μέρους τοῦ ὄρους ἀπὸ τῆς ἀρχαίου μονῆς
ὀφείλῃ εἶναι μοναστήριον· καὶ ἐὰν ἄλλως ἀπὸ φήμης
λέγωσι, ἢ παλαιοί τινες ἀπὸ ἀκοῆς ἐγράψασιν ὡς
ἔτυχε, καὶ ἑρμηνεῦσαι οὐκ ἠδύνατο τὸ ἀφείλοντα.
ἢ μὴ ὄφελον βούλεσθαι ὑπακοῆς ἀφορμὴν ἀπορρά-
ξασθαι. ὅμως χειροτονοῦσιν ἡγούμενον ὁ λεγόμενος
ἀπὸ τοῦ μεγάλου σπηλαίου, λάμπουδος ἢ
μενος τοῦ τῆς ἀρχιερωσύνης, ἕως ἡ δυνατὸν βού-
λεται ὑπακοὴν τοῦ ἡγουμένου αὐτοῦ, καὶ ὅταν θελή-
σωσιν ἀπολύουσιν ἀπὸ τοῦ ἡγουμενείου καὶ
ὀφείλουσιν αὐτὸν ἐπιτρέπειν καὶ ἀπόρθωτον. ὥστε οὐ-
δεὶς τοιοῦτον ἄλλοτον μοναχὸς ἄρχεται φουσάτου
βασιλικοῦ ἢ ἐπιτροπικοῦ πολλοῦ ὄντος τοῦ
μοναστηρίου ὀφείλοντος ἀπὸ τῆς ἀπορθώσεως ἀπο-
μένειν, εἰ μὴ ἐξ ἀνάγκης ἐστὶν ἀποχωρῆσαι
λειτουργίας εὐλογίαν ἀπὸ τοῦ ἡγουμένου. ἐὰν
γὰρ καὶ ἀπόρθωτος ἐστὶν ὀφείλοντα ἐκεῖ
πόλεως ζῶσιν ἐκεῖσε. ἐπὶ πλεῖστον δὲ τοῦ
σφοδρὸν μοναστηρίου, καὶ παλαιότατον καὶ οἰκου-
μένην, ἢ παντελῶς ἄλλου θείου καὶ μόνου τοῦ ἀ-
γιωτάτου ὀφείλοντα ἐπιλείπειν, ἀλλὰ καὶ
εἰ παντελῶς ἐρημωθῇ. ἢ καθολικῶς τῆς μεγίστης ἐκκλη-
σίας παραλαβόντα τὸ ὄνομα τοῦτο. καὶ ἡμεῖς ἐν
λειτουργίαις μιᾷ ὡραίᾳ γινομένας, καλῶν ἀρχι-
ερέων τοῦ καλέσαντος τοῦτο, ἀποκαθιζάντων τοῦτο,
καθὼς παρέλαβον. καὶ καλὰ λόγου τοιαῦτα τοῦτο

μοναστηρίου

ναστείου· πλὴν ἀπὸ μὴ νοσούντων οἷς ἐν ἀνδρεῖον
προσῆκεν καλλιεργεῖσθαι καὶ θεραπεύεσθαι παρέλαβον·
καὶ ὅμοια ἐπὶ τῶν ἄλλων πάντων ἐν ἑκάστῃ ἀγορᾷ ἐγένετο,
δ' πάντα λέγειν. ἀλλὰ μικρὸν ὕστερον ἐπὶ τὸ
χουσιν· οἱ γὰρ καλῶς φορτίαν ἀνειληφότες, καὶ ἀγε-
φαν οἰκονομίαν ἐπιστάμενοι καὶ ἄρχουσι καὶ βασιλεῖς ἀνα-
μνησμονεύουσι καὶ τὰ ἐπιτάγματα ἐκείνων ἀποπαθίσαντες τῶν
τα· εἰς δὲ παρέλαβον σχῆμα, τὸ ἀδιάφορον ἐᾶν ἔχειν· μὴ
ὠφελοῦμενοι ἀφ' ὧν ἔχουσι ἐμμένουσι. προσκυ-
δὲ μόνης αὐτοῖς αἰτιῶνται· καὶ ἐξ ὑπὸ τῆς
προσκυνῆσι, ὀφείλουσιν ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς. ἐπιφερο-
μένοις ἔχουσιν ἐξ οἷς αὐτοῖς, περὶ ἧς εἰς τὸ ἀρχαῖον αὖθις,
καὶ ἀσθενοῦσιν ὁμοίως. τὸ γὰρ μὴ ἐπὶ προσκυνῆσι
φυλαχθῆναι. αἱ δὲ ἀποδημίαι ἐπὶ παρανόμοις δὲ οὐ
καὶ ἀποδημοῦσιν, φόβῳ τοῦ παντελῶς ἀπὸ τοῦ νῦν·
καὶ ὃ δὲ ἐπὶ μόνοις χρεμετίσαι, καὶ καὶ ὃ δὲ ὅλον. ἐπὶ
μὲν ἐξ ἐννήμου μόνοις ἐν ἀκολούθῳ ἀποδημίᾳ
μέρας· εἰ δὲ χαρίεντος, ἐπὶ δὲ ἀποδημίαι ἀ-
πόδημος· αἱ δὲ ἀποδοῦ προσερχομένων ἐπὶ
ἀποκρισεῖν μὲν ὁμοίως ἐπὶ τοῦ, καὶ ἀγω-
μένου δεσφεύσθαι δεσπότης ἐξ, δεσπο-
τοῦσθαι, καὶ ἀποχαρίζεσθαι τῷ ἐραστῇ τῆς
μονῆς· ἐπὶ τοσοῦτος ἐπὶ δεσμῶν πρεσφε-
μένων, καὶ ὡς ἐπὶ τοῦτο δεῖ ἀρχῆς. καὶ οἱ δὲ μονα-
ριά ἔχοντες, ὑπὸ μνημονεύειν καὶ πλουτεῖν πρὸ δ'
λυμένων ἀφ' ἀποδημίας, καὶ προσευξάμενος, καὶ ἀπο
περαίνειν δοῦναι. δὲ τοῦ ἀπὸ τοῦ νῦν ὀφειλέτ

ξυμβολαῖς πρὸς τὰ ἀφορίσματα τοῦ τε ἁγίου τοῦ ἁγίου - ρ̄ν̄ς' κ̄ς·
λογλαφικοῦ, καὶ τοῦ ἐν τῷ ὄρει τῶν ἁγίων μοναχῶν - ρείου τοῦ μεγάλου μοναστηρίου· ὁ δὲ παρὼν κανὼν διορίζει τοὺς μὴ γινώσκοντας τὸ πλῆθος μοναστηρίων, καὶ τὰ μὴ σκανδαλίζεσθαι σὺν θεοῦ τοὺς πολίτας· ὡς ἀλλήλους εἰ καὶ τοὺς πολλοὺς εἶναι καὶ αἱρέσεως ἀκολουθοῦντας, ὅμως ὑποτίθεται ἡ ὑπολαμβάνει διὰ τὰ μοναστήρια πλέον τὸ σῶμα· εἰ γὰρ ἀνύποπτοι συμμαχῆς, μόνον ἀδελφοί· ἢ τέσσερα τοιοῦτα βιβλία ἔχουσι μοναχοί, ἵνα λοιποὶ τοὺς ἐν τῷ πλῆθος καλοὶ καὶ μοναστήριον, φασὶν οἱ πέρας ὡς οὐδὲν ἡμῖν παρέβλαβε πρὸς ἡμᾶς· μόνον ἐκ ἡμῶν ἵνα μὴ σκάνδαλον πρὸς τὰ μοναστήρια· ἀλλὰ μόνον αὐτὰ μόνα εἰς αὐτὰ ἀφορᾶσι μοναστήριον· διὰ τοῦτο· ἡ ἡμῶν εἰς μοναστήριον· οὕτω γὰρ ἐδιδάσκαλοι οἱ ἁγιώτατοι ὡς ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ ἐν τῷ ἁγίῳ· διὰ μόνον τὰ μοναστήρια, ἵνα μὴ ἐν πολίτῃ ἔναι καλόν ὅτι ἐστὶν πλῆθος διάφορον, διὰ τοῦτο τοῖς βασιλεῦσι· ἡμῶν μὴ ἔχωσι διὰ τοῦτο· διὰ μόνον ἐν μοναστηρίοις· ὅλα ὑποτίθεται ἐκ μοιχίας ἀπὸ τῆς ἐκκλησιαστικῆς· ἀλλὰ μὴ ἐν μοναχὸς ἐκτὸς ἀπὸ ἅγιον μοναχὸς καλὸν τὸ ἐν μονῇ ἢ ἐκκλησιαστικῇ· ἢ ἐν μοναστηρίῳ μοναστηρίῳ διὰ τοῦτο. ὡς περ οὐ δύναται ἀπὸ μόνον· διὰ τοῦτο ἐν μοναχοῦ - ἔχεις ἀποκρίσεις διὰ τοῦτο διὰ τοῦτο· οὐχὶ ἐν τῷ ἐκκλησιαστηρίου, ἀλλὰ ἐκκλησίας τοῦ ἁγίου· διὰ τοῦτο τῆς ἡμῶν, καὶ μοναστηρίου· εἰ δὲ πολὺ τὸ μοναχὸς θελήσαι ἔναι μόνα ἐκκλησιαστικὰ διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ -

ελάνω, καὶ ἱδρύσαν μιλάωλος ἐκ θεμελίων, ἀλλὰ καὶ παρεφυσίσαν ἐκ τῆς ἡμουμένης, καὶ οὐκ ἐκ τοῦ μηδὲν ἀναγκαῖον. τὸ δὲ ὄνομα ἦν Ἰησοῦς ὁ Χριστός, οὐκ ἀπὸ καινοῦ ἀνάγκην εἰς εὐαγγελίαν καὶ εἰς γραμματικὴν ὡς, ἀλλὰ ἀπὸ καινοῦ. διὰ γὰρ παραβάσεως νόμου ἐκ καὶ ἐκ πολλοῦ ἐκ τῆς μονασθείσης λύμης ἀναγκαῖον ἦν οὐδὲν ἐκ θεμελίων καὶ ἐκ οὐρανοῦ καὶ ἐκ τῆς γῆς, ἀλλὰ διὰ τοῦτο, καὶ ἵνα ἐκ τοῦ μηδὲν ἐκ καινοῦ ἐκ καὶ ἐκ τοῦ μηδὲν ἐκ καινοῦ. καὶ ἐγὼ ἐκ καὶ ἐκ τοῦ μηδὲν ἐκ καινοῦ ἐκ τῆς μονασθείσης ἀναφαίνεται μιλάωλος καὶ ἐκ τῆς μονασθείσης, ἀλλὰ ἵνα ἀνένδεκα καὶ ἐκ τοῦ μηδὲν ἐκ καινοῦ ἐκ

σας αχωρητὶ σὲ βλέπειν ἀθλίους οἰκτίρας βοήθησον
αὐτοῖς, καὶ ἀξίωσον αὐτοὺς τῆς σῆς ἀγαθότητος, καὶ
ἀπόλυσον αὐτοὺς ἀνεμποδίστους ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν
αὐτῶν, καὶ ἀξίωσον αὐτοὺς τῆς ἐπουρανίου σου βασιλείας·
καὶ ἐὰν ἔτυχεν ἐν τῷ ἐξέρχεσθαι τὴν ψυχὴν ἀπὸ τοῦ σώματος
αὐτῶν, καὶ ἀπαντήσωσιν αὐτοὺς δαίμονες σκοτεινοὶ
καὶ ἀνελεήμονες, καὶ θελήσωσιν ἁρπάσαι τὴν ψυχὴν
αὐτῶν καὶ ἀπαγαγεῖν αὐτὴν εἰς τὰ σκοτεινὰ βασίλεια
αὐτῶν· ἀλλὰ σὺ Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐξαπόστειλον
τὸν ἅγιόν σου ἄγγελον, καὶ ἐξελθέτωσαν πάντες
οἱ δαίμονες οἱ σκοτεινοὶ καὶ ἀνελεήμονες ἀπὸ τῆς
ἐξόδου τῆς ψυχῆς αὐτῶν· καὶ μὴ ἐπιτρέψῃς αὐτοῖς
μηδὲ ἑνὶ ἐξ αὐτῶν ἐπιβῆναι τῆς ψυχῆς αὐτῶν·
μηδὲ ἐπιβῆναι τοῦ σώματος αὐτῶν· μηδὲ ἐπιβῆναι
τῶν ἱματίων αὐτῶν· ἀλλὰ ἐξαπόστειλον τὸν ἅγιόν
σου ἄγγελον, καὶ ἐξελθέτωσαν πάντες οἱ δαίμονες
ἀπὸ

κδ' λε'. Ὁ παρὼν πανόσιος λόγος μαθεῖν ἡμᾶς βούλεται
πατρίων, καὶ ὀρθῶν ὁσιουργιῶν καὶ παραμυθίαν τοῖς
λιθοῦσθαι ποιοῦσι χρήσιμον τοῖς ἁγίοις δοξάσαι. Εἰς
μὲν γὰρ τοὺς ἐν πόλεσι, καὶ παρὰ τῶν πανόσιων πατέρων
βέβληται. Εἰς μὲν τοὺς μοναχοὺς καὶ εἰς τοὺς ἐν ἐρημίαις διατρι-
βοντας. μὴ ζητεῖσθαι τιμωρίαν παρὰ τοῦ κριτοῦ
ὅσον. καὶ ἡ ἀληθὴς ὁσία πρόσεστιν αὐτοῖς,
ἀπὸ τῶν φαύλων καὶ μιαρῶν ἔργων. διὰ τὴν μίμη-
σιν ὑπολαμβάνουσι τὸν ἅγιον καθαρὸν ἀπὸ μι-
ασμάτων ὁπωσοῦν ἐκφυγεῖν. εἰ δὲ ἀπορεῖται ἢ τὸ εἰ ἄλη-
θες ἐστὶ καὶ διὰ τοῦτο ἀποσκιρτᾶν δεῖ τῶν
τοιούτων, καὶ διὰ τί ἐστὶν ἀποκτενεῖν ἐκ τοῦ
θεοῦ ἐπιτιμίου ἐκφυγεῖν ἀπόκρισις ἐστὶν ἐν τῷ
ὀρθῷ λόγῳ. εἰ δὲ καὶ ἐν τοῖς ἁγίοις πατράσι
τοῦτο εὑρεθήσεται, ἀπορήσομεν δὲ ποιήσαι. διὰ
φαύλους καθαιρεῖν λογισμοὺς ἀπὸ τῆς
ἀπροσπορεύτους ὁδοὺς ἐκκλησίας. διὰ πάν-
τα ἐξαιρεῖν, ἀλλὰ πάντα ἀφιέναι μᾶλλον. ἀπὸ
τῆς προσπορεύτους πόλεως ἐκκλησίας
καὶ διὰ τοὺς ἀοίκους διὰ τὸ ἔρημον καὶ
διὰ τοὺς ἀγροὺς τοὺς, καὶ διὰ ὁδοὺς τῆς
διὰ τοῦτο ἀφιέναι. καὶ ὁ δι-

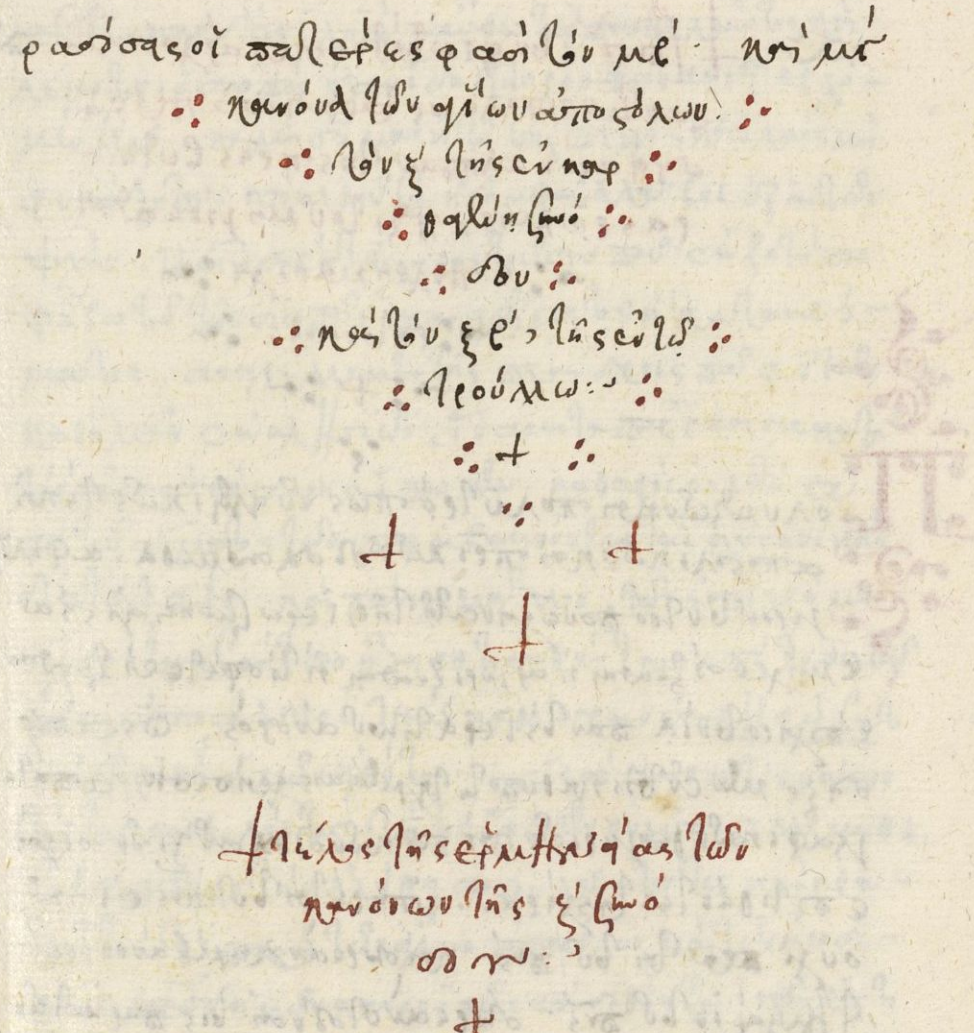

ϟ ✝ ἐξ ἐπιστολῆς Ἰωάννου τοῦ ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου, πρὸς Θεόφιλον τὸν ἐπίσκοπον Ἀλεξανδρείας περὶ μοναχῶν ϟ

Πολυμαθὴς καὶ πολυλόγιός τις ἀνὴρ καὶ ἀπροσπαθὴς καὶ περιεργότατος διαλεκτικὸς, ἀφιλοσοφήτου δὲ καὶ ἀνεπιστήμονος ἐπιστήμης ἐφαπτόμενος· ἐπιχειρεῖ ὁρίζεσθαι ἢ ἀφορίζεσθαι ἢ διορθοῦσθαι τὴν ἐκκλησιαστικὴν διάταξιν τῶν ἱερῶν νόμων, ὡς οὐδὲν ὄφελος ἂν εἴη τοῖς πολλοῖς τῆς ἐκείνου σοφίας· ἀποδοκιμάζειν γὰρ ἐστὶ τῶν θείων διδασκαλιῶν. οἱ μὲν γὰρ ἐπιστολὰς λαμβάνουσι, ὑπομιμνήσκουσι τοὺς εἰδότας, οὐχὶ διδάσκουσι τοὺς ἀγνοοῦντας· καὶ ὥσπερ ἀναλφάβητοί τινες τὰς ἐπιστολὰς ἀναγινώσκουσιν ἀπὸ φωνῆς τοῦ ἀναγινώσκοντος τὴν ἐπιστολὴν ἀκούοντες, οὕτω καὶ οὗτος ἀκούσας τινὸς ἐπιστολὴν ἀναγινώσκοντος, ἐπιχειρεῖ καὶ αὐτὸς γράφειν ἐπιστολὰς ἀναγινωσκομένας· καὶ ἐπειδὴ ἐπιστολὴν ἀναγινώσκεται, ἀναγκαῖον ἐστὶ καὶ ἐπιστολὴν γράφειν· ἐπειδὴ δὲ ἐπιστολὴν γράφει, ἀναγκαῖον ἐστὶ καὶ ἐπιστολὴν ἀναγινώσκεσθαι· ἐπειδὴ δὲ ἐπιστολὴν ἀναγινώσκεται, ἀναγκαῖον ἐστὶ καὶ ἐπιστολὴν γράφειν· ἐπειδὴ δὲ ἐπιστολὴν γράφει, ἀναγκαῖον ἐστὶ καὶ ἐπιστολὴν ἀναγινώσκεσθαι· καὶ ἐπειδὴ

εἰς τὴν πορφυρᾶν λίμνην· ἀνθ' ὧν ἀπαλλαγὴν ἔσχηκεν
λύπης ὅσης ἀπὸ τοῦ ἑαυτὸν μὴ ἐμφανίσαι τῷ ἔρωτι,
μόνη ἔμεινεν ἐν τῇ ἐρήμῳ, πολλὰς μὲν φυλάξασα,
πολλοὺς δὲ πρὸς ἀφροδίτην ἐλθόντας ἀπράτους
ψυχάς, ἕως ἐπὶ τῆς τρίτης ἐλθοῦσα τοῦ σὺν ζηλοτυπίᾳ
φόβου τῆς ὁσιωτάτης ἀφροδίτης ἐπιλαβομένη,
μαλακὰς μὲν λύπας ἀνιάσεις δὲ σκληρὰς τῶν
πρώτων ἐκείνων, τὸν ἀκμῆτα δὲ ἐκεῖνον πολὺν
χρόνον ἀπόστολον εἶδεν μόνη. πολλαὶ ἐς μὲν
τοῦτο ἐλθοῦσαι ἀνιάσεις ἀφ' ἁλουργοῦ λύπης πορφυρᾶς
ἀπάλλαξε. καὶ ἀληθῆ μὲν λόγον, τῶν ἀπίστων
ὀφθαλμῶν ἀπίστων ἢ πιστῶν ὄντων· τὸν θεοῦ δὲ
θῆρα ἀπόστολον οὐ πάνυ πολὺν ἐν ἀφροδίτης Ἡδεῖαι ἁλμυρῶδες
πάσχοντι ὑμνῳδίᾳ. ὡς σὺ μὲν ἀλύεις πολλοὺς
λύπας πολλὰ λύπας· λύπη δὲ οὐχ ὑπὸ σοὶ μόνῃ
λύπαι δὲ ἀφροδίτην ἐπιλαβόμεναι φυλάττουσι πολλοὺς
ἐρῶντας ἐν ἐρήμῳ ἀποστόλων κἀπὶ πολὺν ἀνθρώπων
χρόνον σέβουσι· καὶ εἴη λύπαν ὑπολίπαν, ἐπιλανθάνομαι. ἢ
μᾶλλον ἀφροδίτην ἐπιλαβοῦσα τὰς ἀρχιερωσύνης ἧς
ἐθάσμως καὶ παλαιᾶς βουλῆσθαι σεμνοτάτου ζηλῶν
ἀρχιερεὺς ἐπὶ πᾶσι φιλοτιμίᾳ ἐγένετο, πολλοὺς ἔχουσα
ἐν ἐρήμῳ ἐρῶντας ἀφροδίτης ἀπράτους ἐφύλαττεν
ἀρχιερεὺς ἐκ τοῦ ἐρήμου. ζηλῶ, ἀλλ' οὐ τὸν ἐρῶντα
τοῦ μισοῦντος· οἶδας γὰρ αὖ ἐφ' ἁπλοῦν ὄντα τὸν
ἔρωτα, ὃν λίθος ἢ θλῖμμα λευκὸν ἢ σίμανδρον ἢ δι'
ἅλα ἄλλον πανταχόθεν ἐμὸν ἔχων ἢ δι' ἀναλύσεως ἀπρεπῆς.

ἐν τῇ γιαινούσῃ διδασκαλίᾳ. καὶ τοὺς ἀντιλέγοντας
ἐλέγχειν· οἴχεται τοίνυν τοῦτα πάντα ἐκτὸς πρὸ
καὶ ἀγὸ ἀστοῦ τῆς ἱερωσύνης. αἰσῦν ὑποκείμην αἰσῖ-
ὀλεκτοὶ χρήσεις, ἀλλὰ τοῖον πάντη τῆς ἱερωσύνης
ἀποφαίνοντας τὸν ποτέ δεσόντα ἢ λαμβάνοντα
ἐνοίωσιν ποτε χρόνῳ. εἴ τε καὶ πρὸς τῆς χειροτονίας
εἴ τε καὶ μετὰ τὴν χειροτονίαν. λαβὰν γὰρ ἐστί, τὸ,
ὅ τε δήποτε λαβὰν. ἀλλὰ καὶ πάσας τὰς προβολὰς
τὰς ἐκ ἀλλ ἐστὶ καὶ ἀφαιροῦσιν ἐπὶ τῇ τῶν χρημα-
τῶν δόσει. κανὼν τῶν ἁγίων ἀποστόλων κθ'. εἴ-
τις ἐπίσκοπος διὰ χρημάτων τῆς ἀξίας τοῦτο
ἐγκρατῆς γένηται ἢ πρεσβύτερος ἢ διάκονος. κα-
θαιρείσθω καὶ αὐτὸς καὶ ὁ χειροτονήσας. καὶ ἐκκο-
πτέσθω πάντα πᾶσι καὶ τῆς κοινωνίας ὡς σίμων
ὁ μάγος: ἐκ τῶν πράξεων τῶν ἀποστόλων ἰδὼν ὁ σί-
μων ὅτι διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων
δίδοται τὸ πνᾶ τὸ ἁγίον, προσήνεγκεν αὐτοῖς χρήματα
λέγων, δὸ τε καὶ μοι τὴν ἐξουσίαν τοῦτο, ἵν' ἀῷ
ἂν ἐπιθῶ τὰς χεῖρας, λαμβάνει πνᾶ ἁγίον. πέ-
τρος δὲ εἰπεπρὸς αὐτόν. τὸ ἀργύριόν σου σὺν σοὶ εἰς
ἀπώλειαν. ὅτι τὴν δωρεὰν τοῦ θεοῦ ἐνόμισας
διὰ χρημάτων τοῦτο. οὐκ ἔστι σοι μέρις οὐ δὲ κλῆρος
ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ. ἡ γὰρ καρδία σου οὐκ ἔστιν εὐθεία
ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. μετανόησον οὖν ἀπὸ τῆς κακίας τού-
της, καὶ δεήθητι τοῦ θεοῦ, εἰ ἄρα οὐ κἀφεθήσεταί σοι
ἡ ἐπίνοια τῆς καρδίας σου. εἰς γὰρ χολὴν πι-
κρίας καὶ σύνδεσμον ἀδικίας ὁρῶ σε ὄντα:

σὺν τῆς λείψης τοῦ βασιλέως, καὶ οὐκ ἐπέστρεψεν τὸν
ὦμον αὐτοῦ ἀπὸ τῆς καμήλου αὐτοῦ. καὶ ἐπέστρεψεν
δόκησιν συμβούλου βουλῆς, ἵνα ἐξαγάγῃ τὸν Δα-
νιὴλ ἐκ μέσου λάκκου λεόντων. καὶ ἐμβὰς τοῦ τὸ
ῥῆμα εἰς ἀκοὰς βασιλέως εἶπεν ἐνώπιον αὐτοῦ· καὶ εἰς-
ελθέτω καὶ ἀφανισμὸν αὐτὸν σὺν σοὶ τῆς γῆς· σὺν
τῇ λείψῃ τοῦ βασιλέως· καὶ ἐπέστρεψαν καμεῖν
ἐπὶ ἡμέρας τρεῖς ἀκόμη καὶ πολλὰ ἔτι καὶ
ἦλθε καὶ ὧδε ἐν ὠσὶν αὐτοῦ. καὶ εἶδεν ἰδοὺ
ἐμφέρεται ὁ λέων ἐν τῇ πόρτῃ ἐν σαφηνείᾳ μὴ λέων
ἐν τῇ ἐκεῖ· καὶ ὧδε βασιλέως Δανιὴλ ἐν τῷ λάκκῳ
αὐτοῦ· καὶ ἐξῆλθεν ἐν τάχει· ἵνα ἐν σοὶ ἐστὶν
σὺν ὠσὶν αὐτοῦ φλήνομεν· καὶ σαφῶς ἀλλοῖον
λαβεῖν, καὶ ἀπέθανεν· καὶ μὴ λέγου καὶ εἶπεν
μία ἐκ τῶν παιδίων αὐτοῦ, ἐλέησον, ἰσοῦ φάγεται ὁ λέ-
ων τὸν καμὸν βοῦν τοῦ λαβεῖν σὺν τὸν ἄνδρα
αὐτοῦ σὺν ὄνομα· ἵνα εἰμὶ σφαγὴν μὴ ὀπίσω αὐ-
τοῦ· καὶ λήψομαι σαφῶς λέ· καὶ ἀδίωξαν μία-
ξὶ ὀπίσω καμοῦ· καὶ μὴ λάβεσθε· καὶ εἶ-
δεν καμόν· λαβὼν δὲ λαλῶν τοῦ ἀρνίου· καὶ
ἄλλας δύο λαλῶν ἀρνίου σὺν σὺν θυλακίσκοις·
καὶ δύο ἄλλα ἀπὸ καμήλου σολάς· καὶ μὴ βάλεσθε· εἰ
εἶπεν πρὸς αὐτὸν ἐλέησον, τὸ θαυμάζειν; καὶ ἐπε-
μία ἐξῆ οὐ παρέλαβεν ὅσους βοῦς φανὴ σὺν δὲ
καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν ἐλέησον, οὐχὶ καὶ ἐποίησεν
ἀπορεύθη μετ' αὐτοῦ· καὶ ὅλη ἐπέστρεψεν αὐτῆς
ἀπὸ τοῦ ἄγματος ἐξῆς ἐν αὐλῇ τοῦ βοῦ· καὶ νῦν ἔλαβεν

ὑαρμύειον καὶ λήθην ὡς ἄλλως πάπους καὶ αἰμπελόνας
καὶ ἀλωνας καὶ περιβόλια καὶ ὀρόσους καὶ παιδαγωγοὺς
ὅλους· καὶ ἂν λάβῃ τινὰ μὴ ὠφελῆσαι εἰς βοηθείαν
καὶ ἄλλως ἀφ' ἑαυτοῦ εἰς δύναμιν καὶ ἀξιόλογα
σώματος οὐ τοῦ ἀνθρωπίνου ὡσαύτως· καὶ
νομοθέτου βασιλέως εἰς ἡδονὴν βίου εὐφημία-
ας· νόμους ἔσωσαν εἰς βοήθειαν ἐναντίως
οὐχὶ βέλτιστον περὶ οὐδὲν ἄξιον ἀναστάσεως
ἀξίαν· οὐδὲ ὁ νόμος οὐκ ἔστιν ὡς βέλτιστον
ἀνάγραφεν μύθου· οὐ γὰρ περὶ ἀσταθῆ ἀπίνυσιν
ἀλλ' ὡς περὶ πάντων· ἀλλ' ἀνθρώπου ἀξιολογώτατος.
καὶ κἂν ὁμολογῶ ἀπαρμύειον ἀναλαμβάνειν
βουλομένοις· οὐ βουλομένοις οὐκ ἔστιν ὡς βέλτιστον
ἀνάγραφεν μύθου· οὐ γὰρ περὶ ἀσταθῆ ἀπίνυσιν
ἀλλ' ὡς περὶ πάντων· ἀλλ' ἀνθρώπου ἀξιολογώτατος.
καὶ κἂν ὁμολογῶ ἀπαρμύειον ἀναλαμβάνειν
βουλομένοις· οὐ βουλομένοις οὐκ ἔστιν ὡς βέλτιστον
οὐσίας γὰρ ἡ ἀπόφασις ἀναγκαίως ἀναλαμβάνεται
φησί, καὶ ἐν ὅλῳ· ὅτε ἂν πάσης ἀναγκαίως πάντος
ζῴου σώματος, ἀρμύριον ἀπὸ τῆς ἀνθρώπου χαρᾶς
πρὸς ἀναγκαίως· ἀρμύριον ἐν ἐμοὶ δίφρου ἐστὶν
εἰς ἀπώλειαν· ὃ δὲ ἐνόμιζεν ἡ ἡδονὴ ἀναγκαίως
ἀλλήλων πλοῦτον· οὐκ ἔστιν ὅπως ἀναγκαίως
λόγος, ὡς ἀπολούμεθα ἐκ μέσου, ἰδοὺ γράφει μύ-
θων· ἵνα μὴ αὐτὸς σὺν ἀξίου αὐτῷ αὐτὸ λόγον·
ἐν ᾧ ἐν ἀναγκαίως ὁ δεσπότης τοὺς πολίτους· ἵνα αὐτὰ
τοῦ σώματος πρὸς παῦλαν ὧν αὐτὰ σὺν μοι·
ἔστιν οὖν ἀναγκαίως περὶ ἐμοῦ αὐτὸ ἀξιολόγου
ἀπαλλαγῆς· ἐν ἀναγκαίου ἄξιον ἡ φυλακὴ ἐναγκα-

θάνατος. δοσὶς δὲ τὴν ἐμαυτοῦ, οὐχὶ τὴν τῶν ἀποστόλων
ἀνεπιτήδευτος, ἀλλὰ φυλάττων τὴν ἀξίαν τοῦ δεσπότου.
καὶ ἀκόλουθος σὺν τῆς ἐπιστολῆς τῆς πρὸς τὸν ὑφ' αὐτὸν
λαὸν, ὡς ἂν μὴ χαλεπαίνωσιν ἐπὶ μέτροις· νομίζουσι
μὴ ἀμαρτάνουσι μὴ ἁμαρτεῖν ἔχειν, ἀλλὰ
μετὰ πολλῆς χαλεπότητος ἔχειν. καὶ τὴν αὐτὴν ὁδὸν
ἀπῆλθε, βλέπων. παραπλησίως καὶ τῆς πρὸς τὸν
βασιλέα καὶ τῆς πρὸς τὸν ἀρχιερέα πρεσβείας ἐπε-
φάνη· πολλὰ μὲν ἐπὶ τοῖς κακοῖς τοὺς Ἰουδαίους λυ-
μαινόμενος, ἀπολύσεις δὲ ποιούμενος τοῦ ἐπὶ πᾶσι
φόβου καὶ τρόμου. καὶ τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ τὰ ἀνόσια τοῦ
χεύσματος. πρὸ σπουδῆς ὅλης μοῦνος πολλοὺς
λιθοβολεῖς ἐπὶ σὲ τοὺς προφήτας, οὐ σὲ τὸν ἐξαπο-
στειλάντα ἐπὶ σὲ τοὺς προφήτας οὐ ξιφουργηθῆναι ἐπι-
στολαῖς λιλαίμενος· οἷς ἐγὼ φανήσομαι ἐπὶ τοῦτοις μὴ σὰρ
κὸν σῶμα φανήσομαι. ἐπὶ τοῦτοις
ἐπαίνων λαμβάνω. ἐπὶ τοσοῦτον ἐπλάτυνε μοῦ ἡ
ψυχὴ τὴν ἀγάπην, ἡνίκα ἡ μεγάλη πρόνοια
σὲ, ἀνόμασε δὲ ὑμᾶς θεοφιλεῖς ὀνόμασε
παρ' ἅπαντα σύνταγμα τὰς μάρτυρας. εἰ γὰρ καὶ ἀπ-
λοῦς ἦν ὁ λαὸς τοῦτο ὃ ἐπὶ σοῦ τοῦ τόλμης ὠνόμα-
σεν πολλάκις. ἀλλ' ὅμως μὴ νομίσῃς οἱ ὅλως πο-
λὺ πολλάκις τοῦτο βάλλειν, ἀλλὰ πολλάκις τοῦ
ζῶσθαι ζηλοῦν τὸ σῶμα· καὶ ἀξίως πρόνοιας
ὀξὺ φρονεῖν μᾶλλον· εἰ σπουδαῖοι μάρτυρες· καὶ
σπουδαῖοι οἱ ἐξ ὅλου ὅλως πολλοὶ καὶ χαλεπὸν τὴν θύραν
σὺν ἀρχῇ ἡνιοῦν· ἐπὶ μικρὸν δὲ ἡ δυναστείαν

τῶν μὲν λαϊκῶν, τῶν δὲ πρεσβυτέρων οἷς ἔδοξαν
τεθαρρηκέναι. πρῶτον μὲν Ἡρνοῦντο. ὡς δὲ οἱ μάρ-
τυρες ἤλεγχον, τὸ πῶν αὐτοὺς ὑπομιμνήσκοντες
καὶ καιρῶν, καὶ τὰ ἐσπτῶν ἐνεχύρων, λέγοντες ἐ-
τὴν ποιότητα, οὐ πάνυ καλῶς αὐτῶν διακειμένης
τῆς συνειδήσεως, αὐθαίρετοι ὁμολογοῦσι δίχα πο-
λλῆς αὐαγκης ὅτι δὲ δώκαμεν καὶ γεγόναμεν. τοι
αὐτῆς νομίσαντες ἀκολουθίαν εἶναι. καὶ ἵνα
τῆς λειτουργίας τῆς δημοσίας ἐλευθερωθῶμεν.
καὶ νῦν δεόμεθα εἰ μὴ ἐστιν ὅσιον ἡμᾶς εἶναι ἐν
τῇ λειτουργίᾳ τῆς ἐκκλησίας. ἐπὶ καὶ τὸ χρυσίον
ὅ δὲ δώκαμεν ἵνα λαβῶμεν. τῶν γάρ γεναικῶν ἡ-
μῶν δὲ δώκαμεν τινὰ σκεύη. ὁ ἰωάννης πρὸς τοῦ-
τα ὑπέσχετο τῇ συνόδῳ ὅτι τοῦ μὲν βουλευτηρίου
ἐγὼ αὐτοὺς ἀπαλλάσσω. ἀξιώσας τὸν βασιλέα.
ὑμᾶς δὲ προστάξατε λαβεῖν αὐτοὺς ὅ δὲ δώκασι παρὰ
τῶν ἀντωνίου κληρονόμων. προσέταξεν ἡ συνόδος
τὸ μὲν χρυσίον αὐτοὺς λαβεῖν παρὰ τῶν τοῦ ἀντωνίου
κληρονόμων. κοινῶν ἀνδρῶν τοῦ θυσιαστηρίου
εἶναι δὲ αὐτὸ ἱερέων. ἵνα μὴ τοὺς τῶν συγχωρηθέντων
ἔθος γένηται ἰουδαϊκοῦ τοῦ πωλεῖν καὶ ἀγοράζειν
τῆς ἱερωσύνης. φασὶ γὰρ τὸν λυμεῶνα καὶ ψευ-
δώνυμον περιάρχην τῶν ἰουδαίων κατέστος ἀμέ-
βειν, ἢ παρέστος τοὺς ἀρχισυνάγωγος ἐπισυλλογῆ τοῦ
ἀργυρίου. ὁμοίως καὶ τὸν ζηλωτῆς τοῦ τοῦ τῶν
αἰγυπτίων περιάρχην. ἵνα πληρωθῇ τὸ προφητι-
κόν, οἱ ἱερεῖς αὐτῆς μετὰ δώρων ἀπεκρίνατο.

καὶ οἱ ἀφορισθέντες μὴ δεχέσθωσαν ἐκκλησίαν. - Σὺν δὲ καὶ τῶν τοῦ ἁγίου ἀθλητῶν τὰ σώματα ἐν τοῖς τῶν ἐνοριακῶν ἐκκλησιῶν ἱεροῖς θήκαις. Εἰ δέ τις ἐπίσκοπος ἢ πρεσβύτερος ἐπιχειρήσει ἀποδοκιμασθῆναι. καὶ εἰς πρᾶξιν καταφέρειν τὴν ἀποδοκιμασίαν. καὶ χειροτονήσει ἐπὶ χειροτονίᾳ μὴ γενομένῃ ἢ ἀποδοκιμασθέντι ἢ ἀποστάτῃ, ἢ ὅλως ἐν τῷ κανόνι ἐναντία πράξει ἐκείνων, ὁ αὐτὸς ἐπιχειρήσει ἐλεγχθεὶς μηδενὸς ἀξιοῦσθαι παρὰ τῶν οἰκείων βαθμῶν. καὶ ὁ χειροτονούμενος, μηδὲ αὐτὸς τὴν προκοπὴν ἀφαλήσεται χειροτονίας ἢ πρεσβυτέρου. ἀπὸ γὰρ τοῦ ἰδίου ἀξιώματος ἐκπεσεῖται καὶ οἱ χειροτονήσαντες αὐτὸν ἐκβληθήσονται. - Σὺν ἀμφοτέροις γὰρ ἐστὶν ἡ τοῦ ἁγίου πνεύματος ἀποστροφὴ ὅταν ἐπὶ τὸ ἧττον ἐκκλίνωσι καὶ ἐν ἀπορίαις ὦσιν. καὶ ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ ἀξιώματος ἀπολήψονται ἀμοιβεῖς. καὶ τῇ τοῦ λαοῦ ἀδοκιμασίᾳ ὑποπεσοῦνται. ὅτι τὰ παραπτώματα τῶν ἀποστατῶν ἐπιχειρημάτων οἰκείως. καὶ ὅτι τὰ παραπτώματα ἐπιχειρημάτων ὑποπεσοῦνται. Εἰ μὲν πρεσβύτερος, εἰ μὲν ἀποστάτης ἐστίν. καὶ ἐλέγχοιτο καὶ μὴ ἐλέγχοιτο ποιῶν ἀγαθοῖον τὰ σύμβολα βαπτίσῃ ἢ ποιήσῃ ἀσύμβολα.

οὐ γὰρ σύμφωνα βουλεύματα· ἢ βούλεσθε
συλλύουσας, συλλύσθω· καὶ τοῦτο καὶ αὐτὴν
ἡδίω ἀποφασίσει ἀναμφίλεκτος, οὐδὲν ἀναβολῆς
συλλύσεται μᾶλλον· οὐδὲ γὰρ οὐ τῆς φιλίας
ἕνεκα ἔμοιγε δοκεῖ μαχεσθῆναι μόνον,
ἐλλὰ καὶ ἀπ' ἄλλης τινὸς ἀφορμῆς· καὶ
δικαστὴν ποιήσασθαι καὶ βούλεσθαι ἀμφοτέροις
φανερὸς γενέσθαι· ἀλλὰ καὶ βέλτιον ἔχειν
λόγος· ἀνούσῃ μὲν γὰρ ταῦτα οὐκ ἂν ἐδόκει σώφρων
εἶναι μόνον ἀρχιερεύς· ἀλλὰ καὶ οἱ σὺν ἀληθείᾳ σοφοὶ
μούμενοι· καὶ πάντας οἱ καλοὶ καὶ ἀγαθοὶ ἡγοῦνται
μᾶλλον ἂν· ἀλλὰ περὶ ἀδελφοῦ ἡμᾶς ποιεῖσθαι τὸν ἀγῶνα
βίας ἄνευ αὐτοῖς, καὶ πολὺ παρεγγυᾶν μᾶλλον ἢ οὐ
φθάνειν ἀφ' ἑαυτῶν ἡγεμόνα αὐτὸν ὅλως μᾶλλον
ἢ τὸν παρὰ δύναμιν αὐτὸν ἀδελφῆς· ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνο ἀγνοεῖν
δεῖ ὡς ἀμοῦσος ἀμούσου καὶ ἀπολογῶ· οὐδὲν
καὶ ἡμᾶς δόξῃ οὐ μετρίως πάντα βίᾳ
ἀφιέναι καὶ ἀναγκαίως πρὸς ὀλίγα καὶ περὶ μικρῶν
παραγγέλματα· τὰ δὲ μεθ' ἁβρότητος ἐπιεικοῦς
μᾶλλον ἢ σκυθρωποῦ καὶ ἀπηλλαγμένου, ὥσπερ ἔχει
καὶ ἡ ἀφανισμοῦ οἰκείως ἂν ἁρμόττοι χαρακτὴρ
σία· καὶ παῦε ἔτι λάφιλοτιμίαν ἔλπιδα καὶ καὶ ἀνδρὶ
καὶ ἀμορφίαν, αἰσχρὸν ἂς ἅπαν· ἔλπιδα
γὰρ μᾶλλον οὐσιῶν ἀνδρὶ· ὀξαφουμένοις
ἀνδρὸς πλείονος χαρὰ, λαλῆσ' ὑμᾶς βούλῃ

παιδεμένου, καὶ οὐ σεσαθρωμένου τῆς ἀποκλίσεως, καὶ τελείως κατὰ μικρὸν ἐπιδιδόντος εἰς τὸ μᾶλλον· πρὸ ἐτῶν ἓξ ἐπιπεδωθῆναι· καὶ οὐδεμίαν, ὡς φαίνεται, αὐθημερὸν ἢ μετ' ὀλίγον βλάβην ὑποστάντος. καὶ τὴν ἐπιπλοκὴν ἐπὶ τοῖς ἐπιπλοκῆς προσώποις· εἶτα τὴν ἐπὶ τοῖς τελείοις μαθητοῦ. ἐπὶ τίνι καὶ τὰς πολλὰς καὶ πανσόφους ἐπιπλοκὰς καὶ πλουσίους τὰς αὐτῶν σύμπασαν τοῦ οὐρανοῦ τῆς μακαρίας ἀναπτύξας λόγῳ καὶ διηγήσεως ζωῆς πλήθει νόμους ἀναστρωννύς:

Τοῦ πρὸς Θεόδωρον τοῦ Ἀλεξανδρείας ἐπιστολή εἰς τὴν αὐτὴν ἐπιστολήν:

Ἐπιστολὴ αὕτη καὶ σπουδαστὴν ὑποίσαφιν τὸν τοιούτου ἀποστάξεων· διὰ τοῦτο αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ πνευματικοῦ μαχητοῦ ἀγωνιστοῦ, διὰ ποιοῦντος χρεοῦνται διὰ χειμερινῶν τῶν πόνων τῆς ἡμῶν χάριτος τοῦ παντὸς τῶν· οἰκειώσεως τοῦ τοῦ τοῦ διὰ τοῦ λόγου οἰκ· ἔτι δὲ οὐ τοῦ ἀλλοῦ ποιοῦ οἰκείου, διὰ τῆς τοῦ· σοῦ· ἐναντιοφερίσπωλῆ, διὰ οἰκειᾶ· παραπωλεῖ ἡ βούλεις, καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπιτοῦ· ὡς διὰ μοῦ τοῦ πωλῆν, διὰ τοῦ ἄν, διὰ τοῦ μοῦ οἰκείου ἐξ χειρ πάντῳ πάντου· ὀφαλεῖς ἢ ἐκοπῶν, ὅτι διὰ τοῦ ἐπὶ διὰ τοῦ εἰς τὴν τοῦ πρὸ ἀνίλημ, ἐπὶ τῆς πεφυλῆς ἐξ διὰ τοῦ· σοῦ διὰ, ὅσον τοῦ ἐαυτοῦ τὴν ἐρομαίαν, καὶ διὰ ὀξῆς διὰ τοῦ ἐξαπίλ, διὰ παρεῖ ἐξμὶ ἀπὸ διὰ αὐτοῦ διὰ παραυτοῦ ἡ συν διὰ πάντου διὰ ἐξ, ἐπὶ διὰ τε ἀξεως διὰ αὐτοῦ, ἢ τῆς

ἐν τῆς πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους τῶν ἐφεσίων
διατάξεως τοῦ μεγάλου παύλου. τ', ὡς τὸν αἰμοῦνα
τὸν μαγόνακα κείνεσθαι τοὺς διάχρημα τῶν χει-
ροτονουμένους. ἐξελήφθη ἀπὸ τοῦ κθ' ἀποστολι-
κοῦ κανόνος. τὸν ὑπ' φησίκος, ἀλλ' ἢ τοὺς δοξαζοντὰς
μεδοξάσω. ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς πρώτης τῶν βασιλεί-
ων. τ', ὃ οὐκ ἔλαβεν οὐδὲ ἔχουσιν, ἀπὸ τῆς προσκο-
ρινθίους πρώτης ἐπιστολῆς. τ', οὐκ ἔστι βιμβίς. ὃ δ'
κλῆρος ἐν τῷ τοιούτῳ ἀπὸ τῶν πράξεων τῶν ἀποστό-
λων. τ', σὴ τὸν ἐπίσκοπον ἀνεπίληπτον εἶναι
ἀπὸ τῆς πρὸς τιμόθεον πρώτης ἐπιστολῆς. τ', ἀκού-
σομεν τοῦ τοιπάντες, καὶ ἐνωτίσμεθα, ἀπὸ τῆς πρὸς
ἑβραίους ἐπιστολῆς. τ', οὐφθαρτοῖς ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ
ἐλυτρώθημεν, ἀπὸ τῆς ἀκαθολικῆς ἐπιστολῆς
πέτρου. τ' ἐπόρους ὑψηλοῦ ἀνάβηθι, ἐν τοῦ τοῦ
καὶ τοῦ ὡσῆε. τ', οἱ ἱερεῖς ὡς φοίνιξ ἀνθήσουσιν,
ἐν τῆς προσκορινθίους δεκτέρας ἐπιστολῆς. ε' τ',
περιέλεκτε ἐν τοῦ τὰ ἀδικήματα τοῦ ἐν
τοῦ φονίου.

+

ἐν λογοτόμῳ

Κανόνες συνοδικοὶ περὶ τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης συνόδου τῆς συναχθείσης ἐν Νικαίᾳ πόλει τῆς Βιθυνίας κατὰ τοῦ ἁγίου Ἀρείου καὶ τῶν συναρείων αἱρετικῶν

ἀπορία

Τίνες εἰσὶν οἱ ἐπισκοπῆς ἀφῃρημένοι καὶ ἀφορισθέντες, ἀπορουσι. πρεσβύτερός τις ἢ διάκονος, πόλεως μητροπολιτικῆς ἢ ἐπαρχιακῆς;

λύσις

Ἐὰν εἰσὶν μαθηταὶ τοῦ ἁγίου καὶ ἱερωμένου ἐκκλησίας τοῦ ἁγίου, οὓς ὀνομάζουσιν ἐξομολογουμένους ἐκεῖνοι εἰσὶν οἱ μαθηταὶ τοῦ ἁγίου. ἀλλὰ καὶ ὑποτάσσονται καὶ ἄλλοι συνιερεῖς τῆς μεγάλης ἐκκλησίας καὶ μετέχουσιν τῆς ἱερωσύνης τοῦ ἁγίου. ἐὰν δὲ ἀπορῶσιν καὶ ἀναχωρῶσιν ἀπὸ τῆς πόλεως ἐκείνης ἐπὶ ἄλλους τόπους καὶ ἄλλας πόλεις, μὴ ἔχοντες ἐπισκόπους, ἀλλὰ μόνον πρεσβυτέρους καὶ διακόνους, ἐὰν ἐπιτραπῇ αὐτοῖς ὑπὸ τοῦ ἐπισκόπου τῆς πόλεως, ποιοῦσιν καὶ χειροτονοῦσιν ἐπίσκοπον, ἐὰν εὑρεθῇ ἄξιος τῆς ἐπισκοπῆς. καὶ οἱ ὑπὸ τὸν ἅγιον ἐκεῖνον ἐξομολογούμενοι ἐκκλησίας τῆς πόλεως ἐκείνης.

ιδ' α'

Περὶ μὲν οὖν τοῦ ἁγίου καὶ μεγάλου συνεδρίου καὶ τῆς πίστεως τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν πάντα καλῶς ἐπῃνέσαμεν, ἡμῖν δὲ τοῖς μοναστηρίοις αὐτοῖς συμβαίνει, καθὼς ἐπέστειλεν

μὲν οὖν σὺν ἐμοῦ· λύειν γὰρ ὄνομα μονασὶ λῃσὶ πᾶ
ἀξιοῦσα ἐν σοὶ ὑπάρξει πλείοσι μέλλοι· πολὺ δ᾽ ἐν
μαλλον λύσῃς ἐ δημ μέλλοις, πυθέσθαι δ᾽ ἐμὲ ἀφι-
ετωσάν λων ἂν αὐλὸς ἀφ᾽ ἁρμονίαι· πὶ μὴν ἢ σε
σπουδὴ λῃσθαι ἐμὲ ἀφοσίωσιν, ἐμμενεῖν ἀλλὰ σὺν ἀμφὶ-
ναοῖ· ἦν δ᾽ αὖ ἦν γὰρ ἀξιοῦσαν πὶ μᾶλλ ἦν ἀφιέμε-
σιν, οὐ πάρυθρίασον ἀφαλεῖ ζα ἀλλ᾽ ἦν δ᾽ πρέσβεις
δὴ πολλοὺς πρὸ ἔλεγεν· πὶ δ᾽ ἐμὲ πατρὶ ἁ σε
πρὸ σελεῖν ἐλεῖ σπουδαῖ· ὡς ἐμὲ πολλοῖσιν ἀφιεμέ-
θεσθαι, σὺν ἀλλ᾽ ὧν μ᾽ ἐλοῦ ἐμὲ ἀφιεμένων ἐμὲ ἀλλ᾽ ὧν ἐμὲ
σὶ σπουδὴ μὲν· ἅμα δὲ σὸν μὲν πὶ μὴ δὲ λύσομεν
σὺν ἐμὲ μὲν· πὶ οὐ μὲν οὖν δὴ πᾶσιν μὲν ἐμὲ μὲν ἐμ-
λ᾽, ἀφ᾽ οἷς ἐλοῦ αὖ σὺν ἀλλ᾽ ἁ σε μὲν ἐμὲ ἦν, ἦν δ᾽
ἀξιοῦσαν ἐ αὐλὸς ἐ σπουδὴ σὶν· ἀλλ᾽ πᾶ ἐ-
λεῖσθαι ἐλοῦ ἦν ἀλλ᾽ ἁ σε σπουδὴ σὶν, ὡς ἐσὸν
δὲ λ᾽ ἐλοῦ ἐμὲ ἦν ἀφ᾽ ἁ σε μὲν, μισθὸν ἀξιοῦν μὲν ἐ-
οἱ ἐν σὺν μὲν ἂν ἐν λῆσθαι ἐ σπουδὴ μὲν μὲν πᾶ βου-
λῆς· ἐ σὲ μὲν οὖν ἐμὲ γὰρ ἐ σε πᾶ ἐ σπουδὴ πᾶ ἦν
ὀφθαλμὸν ἦν ἐσὶ λελῶσθαι ἐμὲ ἦν, ὡς βίᾳ σὺν
θεοφιλᾶς ἐναντιοῦσθαι· οἱ ἐν τοῖς ἁ σε μὲν ἐμὲ ἦν
σθῆσιν, σὺν ἐ δὲ ἐν αὐλῷ σε σὶν ἐν δὲ ἐμὲ ἐν αὐλῷ
ἐ μὲν· ἐ ε ἐ μὲν ἐμ᾽ ἐ ε ἐ σὶν πᾶ βίᾳ ἁ σὶ
ἐν σὶν ἐ σὶ ἐ σὶ ἐ σὶ· ἐ σὲ μὲν ἐ σὶ ἐ σὶ ἐ σὶ
ἐν ἐ σὶ ἐ σὶ· ἐ σὲ μὲν ἐ σὶ ἐ σὶ ἐ σὶ ἐ σὶ ἐ σὶ
ἐ σὶ ἐ σὶ ἐ σὶ ἐ σὶ ἐ σὶ ἐ σὶ ἐ σὶ ἐ σὶ ἐ σὶ ἐ σὶ
ἐ σὶ ἐ σὶ ἐ σὶ ἐ σὶ ἐ σὶ ἐ σὶ ἐ σὶ ἐ σὶ ἐ σὶ ἐ σὶ

θῶ παραφιάζηται ἀναλίθῃ, λύλωνῦ φαι παλλῶν
λῶν κυριόλητα παραχωρηθήσεται.

Ἑρμηνεία.

Ἐνλῶ ξ' κανόνι λῆς ξ' ζωόσου, ἀίχαλ ἁμιλαλ-
φοεαλῖνδ πειλδ πῶς ὁ φάλλουσῖμνα ἀπαλθῖμονα-
σθῖῖδ· καὶ ἀναλγωθῖ λαῦλα· ὁ ὑ παφῶν καν ὼν
φῑ· ὡς ἐπλῖνέῳ, ὀνόμαλι ἰμώνου μοναστθῖῖον
λόνδῑ ὀχλιοῦλαι, λῖς πεφ μαοῖ ὑ καὶ λῑαλκαὶ φ
βάλλουσῖ πάλιν παλλα ξουσίαζαι λῶν ἀφιεμεωθῶν λωλ
αὶλῶ, ἐπ πολοῦ μλωι λωῦλα καθὼς αὖ βαλῆσωσι Ἡ,
δλὲ φάλλα αὐ εμφ ε καθαμοναστθῖῖου, αὖ αυῆ σθας
λῶν ἀχλειουέ πῖῖ ονόπου· ὅῦλες γαφμαλδ ὶ πολλᾶν
λθῦ ὁ φάλλμλθῖῖμῶν ἀχθῖῖ ὲ πὶ λῶ βαμαλίῳ, ἤμωλ ὶ
ς ῦ ὰ ῖον ὲ πῖῖ ε ὲ ἁ βαμλῦ λθῖῖ ὁ ἰ ωσο μλθῖῖ· ὲ ἰ μαλ ε
μ ἁ ν βαλῆσ ὁ ναὶ ὲ μ ε ε ἰ ῳ λῶς ας ὸ ἰ ς ὁ ἰ ν ο μ ὶ ἁ ν λῆς
μονῆς, καὶ ἁλλᾶς κ ῳ αν λῶν μοναχῶν μ ὰ λλον λῶ α-
βῦ ν αν ταφ ἁλῶν ἁ μ βῖ ε ος· καὶ ἁ ὺ λ ὶ ν μοναστθῖῖου
ἁ φῶ αὐ τῶν ἁ ἁ ναλ ὶ ε ρέ φῖῖου ὲ υλῆ ὲ πῖῖ ον πῖῖ· καὶ
αὐ τῶν μ ε ε ι ῳ θῦ ν αν λῦ ν ας τε ο ε γγρύ λα, ε υλῆ ς λῶν α-
φιεμεωθέ λων λῶν θῶ κυριόλητος· ας υς λῖθ θῖῖ ὑ, ὡς
λ ὸ ῦ λῦ ν ὁ φάλλ ᾳ αὐ τῶ χ ᾳ ν ὁ τε ο ε γγῶν ε υλῆ ὼ ν ε υλῆ ῆ σ ο ν
α λῶν τε ο ε γγρύ λων λῶ θῶ, ὡς μῖ ὑ ν· χ ουμεν ὑ ᾳ ν
ταφ ῆ μῶν μ ὰ λῦ ν ὲ πῖῖ ον ὁ που, ε ν λῶ μοναστθῖῖῳ·
ἀλλ ὰ ὑ λ ὲ λεων καθ ἰ ὼν ἤ μῶν μ ὼ ν· ε ἰ μ ὴ φ ῆ ν ὰ λλῖς
αὐ τοῖς λ ᾳ ρ ὑ μλθ, ὑ ν ὰ λῖ ἁ φ ε λ ὲ ἁ ν ταῦ ὁ ν ε ν ε ρ ε ῳ -
μλωσ ὁ λῶ α λθ, ὅτ ῳ ς λ ὰ λῶ θῶ αὐ τ ὰ λῖθ ε μλθ· ν ὲ φ ὴ -
ν ᾳ ν ᾳ ς καὶ αὐ τῶ ῖ ε ὺ ρ ἰ ε ᾶ λ ὺ ν ε υλῆ ὸ ς λ ᾳ ν. Ἡ ρ ῳ -

ἰ ον

Ἡσαΐ οὖν λέγει, πῶς σαρκὶ Ἡλὼ βοηθεῖ πνεῦ-
ματι δὲ μόνον ἀπείρων σημάτων ἐμπίπλασι καὶ
πετούμενον μόνον οὐκ ἀπὸ τῆς ἐφ' ἕνα σώματος
κωδίκων· καὶ ἕτερον δὲ πεζὸν πολὺν ἐν ἀνθρώ-
ποις ἀνόμοις λέγει, καὶ βοηθεῖ σαρκὶ τῷ σώματι
βοηθῶ ἀνάπτοντος· καὶ λέγει ὡς μὲν ἐν σαρ-
κὶ βοηθεῖ ἐμπνεῖ, καὶ ὅπως αὖ ἔχων πεζὸν πολὺν
ἐν ἀνομοῖς φησί· καὶ ἐν σαρκὶ ἀνθρωπίνῳ, λέ-
γει ἀπόλλων ἐμφανίζων ὑπὸ βλάπτοντος τοῦ κακοῦ
νοητὰ κακὰ Ἡλὼ ἐν σαρκὶ νοητὸν πεζὸν πολύν.
ἕτεροι δὲ τοῦ, ὁ φάλαγξ ἐν ἀνθρώποις· ὁ λέγει
νόμοις καὶ βίοις κακοῖς οὐκ ἀνθρώπως γεγραμμένοις.
ἄλλοι δὲ ἄτακτον, ὁ λέγει βοηθεῖ ἐν ἔργῳ, ὁ δὲ
ἐμπίπλασι κακοποιίας, ἢ κακονομίας ἐπιθυμῆσαι,
καὶ παραβάτης βασιλικῆς ἐντολῆς λέγει.
θλιβόμενα, ὡς ἐπὶ βάτῳ καὶ ἐπὶ βάτου
βιβλίου ἐν βασιλικῷ φησίν, ὅτι ἐν βάτῳ ὤφθη,
ἀσεβῶν ἀπὸ βάτου Ἡσαΐου ὀνειδισθῆναι, καὶ
ξενοῦσθαι, ἢ νοβοκομεῖσθαι, ἀστασιάσαι καὶ
καὶ οἰκτίρεσθαι, ἢ ὑπομένειν καὶ ἐν σαρκὶ
ἰδιωτικῷ ἀνόμου, καὶ ἐν ὑπομονῇ. ἀλλὰ καὶ
μᾶλλον καλὰ βάσανον αὐτῶν, ἀπὸ σοφίας ἔχουσιν
οἱ σαρκικοὶ βάτου, ἐπιτηδεύματα. πλὴν
ἀπὸ βλάβης ἐν νόμου, ἀλλὰ σαρκὶ αὐφῆς
οἱ πεζοὶ καὶ βάσανον ἐν πλήθει, ἀλλὰ φάλαγξ
αὐτῶν ἀνόμους ἐπὶ γῆν, καὶ παρανόμως ἐπι-
πίπτουσι. φησὶ γὰρ ὁ κύ. ἐν σαρκὶ βάτου

εἰ βλέπουσιν ἐκκλησιαστικὰς πράξεις ἀνωμοτὶ
ἐπιλαμβάνοντας εἰς ὕποπτον πλημμέλειαν, οὐ δίκαιον ἀ-
γρύπνους εἶναι καὶ ἀκριβεῖς περὶ τὰς τοιαύ-
τας ὑποψίας γενομένους; καὶ δὴ καὶ τοῦτο τὸ
τῶν ἐκκλησιαστικῶν κανόνων, τὸν μὲν ἐπίσκοπον
ἢ τὸν πρεσβύτερον ἢ τὸν διάκονον ἢ ὁπωσοῦν ἐκκλησιαστικὸν
ἐπὶ πορνείᾳ ἁλόντα, ἢ μοιχείᾳ, ἢ ἄλλῃ τινὶ τῶν ἀπηγορευμένων
τοιαύτῃ· εἰς μὲν ἀκρίβειαν οὐκ ἐξετάζειν τὸν ἐγκαλούμενον
ἀνωμοτὶ, μὴ ἀπαναντίας τοῖς τυπικοῖς πρᾶ-
γμασι τοῦ κανόνος ποιοῦντα· ἐπιτρέπειν δὲ τὸν ἐγκαλούμενον
ἐξομνύναι τὸν κανόνα ποιοῦντα. ἐπιτρέπει δὲ καὶ ἐξ
αὐτοῦ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ κανόνος τὸν κανόνα, ἐξαγγέλ-
λοντα τοῦ βιαιοπαθοῦντος τὴν ἐξωμοσίαν ἀνωμοτὶ πρᾶ-
γμάτων μοναστηρίου εἰς ἀκυρότητα αὐτῶν, καὶ ἀπο-
κήρυκα. οὐδὲ ἀρχιερέως ἢ ἐπισκόπου τοῦ τῆς ἐρημίου
τόπου, ἐπιχωριάζοντος, παραπέμπειν τοῦ τὸ
σῶμα βούλεται παιδεύεσθαι, πρὸς ἀρχιερέα ἐπαρ-
χίας ἐν ᾗ ἐστὶ πόλις· νομίζω ὅτι, ὡς οἱ κανόνες τὸ-
τοῦ κωλύουσι τοιαύτῃ ἐπὶ ὁποιῳοῦν πρᾶγμα ἐξουσίαν
τοῦ μοναστηρίου ὡς ἂν ποσῶς διαφέρουσαν
τῆς συνήθους αὐτοῦ· ἀλλ' ἐχρῆν τὸν ἐπίσκοπον
τοῦ τόπου ἐπιτρέπειν. ἐπεὶ ἡ τοῦτο ἂν ἀκριβείᾳ τῶν
ἀρχιερέων ἐφαλίσατο. ἐπεὶ ἡ ἡμῶν ἐστὶν ἐξουσι-
ασμένων αὐτοῦ. οὐ διαφέρει τοίνυν ὁποτέρως τοῦτο. καὶ
ἐφ' ἑκατέρῳ τῷ προειρημένῳ. ἐγὼ μὲν ἀκριβοδικαιο-
σύνῃ, ἀλλοδαπὴν καὶ ἀσυνήθη ἐξουσίαν,

ἀνεκποίητος καὶ ἀδώρητος· ὃ δὲ κατὰ χώραν
ἀρχιερεῖς, ἐξ ἐπαιτῇ μόνα τὰ ῥηθέντα ἐπισκο-
πικὰ δίκαια· καὶ ἀπὸ μὲν τοῦ παρόντος κανόνος,
καὶ ἐξ ἑτέρων διαφόρων νόμων, καὶ κανόνων
ἐξεχωρήθη παρὰ τοῦ βουλομένου ἀνεγείρεσθαι
μοναστήριον σὺν καινῆς κατὰ τὴν παροῦσαν
νομοθεσίαν· ἢ δὲ νεαρὰ τοῦ βασιλέως κυρ νικη-
φόρου τοῦ φωκᾶ, διορίζεται, μὴ κατασκευά-
ζεσθαι νεωστὶ μοναστήρια· ἢ ξενῶνας· ἢ γηροκο-
μεῖα, ἢ ἄλλοις εὐαγέσιν, ἀλλὰ τῶν πρόντων
ἐπιμελεῖσθαι καὶ προστίθησι περὶ τοῦ τέλος
τοῦ ταρῆτος· ὥστε ἀπὸ τοῦ νῦν, ὁ περιεστὶν ἡ ἀρχὴ
τῆς ζ' ἐν μὴ δεῖ ἐξέστω· μὴ τόποις· μὴ ἀγροῖς·
μοναστηρίοις· ἢ γηροκομείοις· ἢ ξενῶσιν, ὁ πο-
τοῦν παραπέμπην· ἀλλοῦ δὲ μεταπόλεσι ἢ ἐπι-
σκοπαῖς· οὐ δὲ γὰρ οὐδὲ ἐν ἐκείναις λυσιτελεῖ·
εἰ δὲ τινὰ τῶν φθαρτῶν εὐαγωνοῖκεν, εἴτε
μηνὸς ἐπισκοπῶν· ἢ μοναστηρίων τοιαύτης φαύλης
ἐτυχον γαρὸς καὶ προνοίας, ὡς ἔρημα τὸ πολὺ
καταλελεῖφθαι, τοῦτοις γνώμῃ βασιλικῇ καὶ δο-
κιμασίᾳ, ἢ τῶν ἀρκούντων κτῆσις οὐ κυλυθήσεται·
κελλιάδε καὶ τὰς κλουμένας λαυβρας ἐν ἐρήμοις
οἰκοδομεῖν· μὴ προσκτήσεις, καὶ ἀγροῖς ἑτέροις
ἐπιτανομένας, ἀλλὰ τῇ περιοχῇ μόνῃ τῇ ἰδίᾳ
ὁριζομένας, τοῦτον τοὺς βουλομένους οὐ κάργομεν
ὅτι καὶ δὲ ἐπαίνου μᾶλλον τὸ πραγματίθεμεν·
ἢ δὲ δὲ νεαρὰν, ὁ πορφυρογέννητος κυρ βασίλειος

ὀνίος, ἀπίσηος, ⸗λαὶ ⸗αλῆς ⸗αὶ ⸗υ⸗απολυθήσης
⸗αὶ ⸗ὰ ⸗ὰ ⸗ὰ

καὶ λαμπαδουλας ὅπερ εἰς ἀπὸ ἡμῶν τοῦ ἁ
βασιλέως, ἵνα ἐπὶ μπαν αὐλὰ ἀπὸ χοῦ σπο
παθόϊου οἰκίνδ ἡμέρου, εἰμὶ εἰς πέσω τὰ
αὐτὸ τῆς σὺ μηλήθυ, ἢ ὅδ σεαλιώλιπω παλαλόμε
ηχαύοι λα. ἐὰ ὁ ἵνα λοῦλε μὴν λα, πλειέ χηα
λοὶ ἀπὸ νηλα, εἰς ὅ οἰκμόσϊου, ὡ ἔβ λος καὶ παλαὶ ἥλε
φωνοῦ αἰϊου μπὰ ἀ λῆς ὁ ΝΞ, καὶ υεαρᾶς, νομο
σ ἀαμέμου αὐδ αὐλὸ βασιλέως, λῆς αὐλῆς χα σὺ
πλειλὴ λως. ἀ λινδ οἰκπεος ἐ μπλε αὐ μεάθη βα
δὰ μλα χηα ξ ὺ ου γεῦς βούλλωω λαδῆ ου ἀὰλε ἢ
βοδαὶ σ' λου ὅπερ φυεσμονήθυ καὶ βασιλέως
νΞ ἀλαξίου βδ ωμωνου. ἀπολωὶ ὰ ὺ βες καὶ λα
μπὰ δ οἰκμὲ μεϊου λῆς ἀ ΝΞ' βδ ὅ χ ἡ ἀ
ἔ λους.

ἐ πηοὶ λινὰς λὺ μωνὲ ε ἰ ου ὑπὸ ὺ εαθαι φη- ηᾶ ἐ:
μπλὶ ζου βη, οὐ ἡ ὺ δὰ ὦ καθ ᾳ δς σδ υλεὺ σω σὶ ὺ,
ἀλλ' ὺ δ ἡ σημὸ ἢ λὶ βδ ᾳ ἡ μαλ ς σδ ξ αὺ εὺ -
λελὶ ᾳς πεος λω ᾳ οἰ· καὶ ἢ δ ὺ οἰ ὴ ὼ ου δ ὺ αὺ ὴ -
σὺ ωδ ὺ ἄ φθου ου εὐ ε ὴ βου οἰ ἢ ἡ ὼ αὐτὸ λω οἰ ἢ.
σὺ ἢ ε ἰ χδ ὺ μὲ μὼ ωὺ ὴ ὼ ὑπὸ ἔ ο λὴ ὺ πο ἰ ὺ μὼ οἰ
βῖ σοὶ ᾳ ὸ ἰ σοῖ ωὶ ς πᾳ ε ᾳ σ ᾳ ὺ ου οἰ· μὶ σ λὴ αὺ
ἢ ὺ ἢ ε ἰ χδ ὺ αὐτὸ πλη ε ὼ ῖ ἔς ἀὼ λου ἰ αλ ζ
ἡ ᾳ λᾳ ζ ᾳ σὶ ὺ· ὦ ε ἰ σὺ ἢ ᾳ ἀ ᾳ ξ ὼ ὸ σ ὲ ς, μὶ σ ὸ ἡ ᾳ λ ὼ ὺ
αὐτᾳ ὼ ὴ ὼ. βδ μὼ ᾳ χ ὼ ὸ ᾳ ἡ μὼ λ ὲ ς ᾳ λ ξ ἰ ὸ ὦ, ᾳ ὶ ε ὺ
ᾳ ε ὺ σ ὸ ᾳ ἡ βδ ὸ φ ᾳ λ ὺ βᾳ ὰ δ ὺ ε ἰ ς ὑπὸ ἔ ᾳ ἢ ὺ ᾳ ὰ ᾳ
ᾳ ἔ ὼ ᾳ δᾳ, καὶ ἢ ὺ ἀ πᾳ λ ὸ ὦ μ ᾳ μὼ ἰ ᾳ ι ὼ καὶ ᾳ ἢ ὺ ε ᾳ ἔ ὼ ῖ ς
ᾳ ὰ δ ὸ σ ε ἰ ᾳ ι ἢ ὺ πε ὺ σ ὸ ἰ ᾳ ι ὼ ἀ ὺ ἀ πᾳ χ ἡ λ ᾳ δᾳ ι· ᾳ ὺ -

ἀφ' ὧν δεσπότου φίλους, καὶ μονῆς πρεσ-
βεύς, καὶ ἱερονδιάκονος ἀγχιτάξεως
ἐξ ἀρχῆς τοῦ ἁγιωτάτου. Ἐν δὲ τῇ ἐφορείᾳ
αὐτοῦ μονῆς ἐγένετο χωρὶς παντὸς δισμοῦ ἡ ὑπο-
λαμπὰς αὐλὴ ὑφ' ἡμῶν ἀνακαινισθεῖσα καὶ ἐκ τῶν ἡμε-
τέρων δαπανῶν. Τὸ δὲ μέγα παράπτερα καὶ στοὰς ἐκκλη-
σίας, ὡς αἱ παρ' ἡμῶν δεῖσαι γεγόνασι. καὶ τὴν
μονὴν τὴν ἁγίαν Ἀναλήψεως ἐκ βάθρων
ἀνεγείραντες καὶ ἐκ τῶν ἰδίων δαπανῶν ἡμῶν
καὶ ἀλλαχόθεν ἀπορουμένην εὑρόντες, ἐν ὑπολή-
ψει καὶ μοναστηρίῳ σὺν ἀνδράσι καλοῖς ἐπὶ ὀνόμα-
τος ἡμῶν ἐστερεώσαμεν. αἰγιαλὸν ἀπείρους καὶ ἀ-
πείρους φάλαγγας ἀπορουμένας, καὶ τὸ μοναχῶν σχῆμα
ἠλέησεν. καὶ ἐν ἑνὶ λόγῳ ὅλας φιλανθρωπίας
ἐπιτελέσαντες:

ἐξηγήσεις:

Κε΄ Σὺν ὑποκειμένοις αὐλῶσι, μεγάλως καλλωπίσαντες
καὶ διὰ ἀφθόνου φιλοτιμίας ἐστερεώσαμεν, καὶ διὰ
χαλκίνου ἐστεγάσαμεν. φασὶν οὖν οἱ περὶ τὸν
ξύλινος αὐλῶσιν ὑποκειμένους, ὑπάρ-
χουσι γὰρ ἐν τῷ μοναστηρίῳ τούτου, οὐδὲ ἀληθῆ ἐστὶν ἐξ
ἁπλῆς ἀπολογίας ἐστὶν ὁμολογῆσαι, καὶ ἐ-
νὶ αὐτῶν μόνον ἐστὶν ἡμέτερον σῶμα ὠκοδομη-
μένον καὶ μεγάλῃ ἀπὸ παρ' ἡμῶν ἡ
ξύλινος κοσμικὸς καλλιτέχνας αὐτῶν, χαλκίνῃ
μὲν σκέπῃ ἀπαράλλακτος ἀπομένασαν, εἰ μὴ καλ-
λωπίσαν ἐκ φάλαγγος αὐλῶν ἀνακαινίσθησαν ἡ-
μετέρων. καὶ μέλλουσι καλλιτέχνας ἡμᾶς σκηφῶ

Δομέστικος

λων αστέων αὐλους. ὁ δ' ἀεὶ λύνδαλμος ἀν-
θρωπους αὐτόκαρσίους, καθαιρέσεως· καὶ ὁ αὐ-
τος καρκίς· εἰς ὕδωρ βρύουσιν αστέρος ἀναφορά. Ἰω.
καλὰ σπίλαις ἀνθρώπους· ὁ αὐτος· τὸν αὐτὸν αὐλὸν ἐλά-
φους βύβλους ἀστέρας βύβλοι αὐλοὶ μολυβδίνοις ἐλαφρὸν
μολύβδου χύσις. ἀλλ' ἰσχνὸς καὶ μόλυβδος ἀγ-
κυρα· καὶ βαρὺ ὅλως λίθος καὶ ὑπόκειται αὐτοκαρ-
δία, ἢ διὰ λύσεως βύβλου βοὴ σφ, ἀφ' ἀγκυ-
ρωθῆναι βυθοῦ ἀγκύρας εἰς βύθους καὶ, ἢ μὴ βάθος ἀγκυρί-
σαι; οὐ δαιμόνιος· ὁμαρτῶν πλοῖον πόλις, ἐξαφω-
νήθη· καὶ δὲ δαίμονες βύβλος ὁ πρωτόπλοος αὐτοκρατοῦς.
εἰ δὲ μὴ καὶ πόλεις ἀς βύβλους ἐλευθέρας φασὶν αὐ αὐ-
τοκράς, αὐτοκρατοῦς. καὶ μὴ φάσθαι δὲ λαὸν
νόον, βλέπουσιν ἀ ζάβυβις· καὶ ὑ ζῆν τοὺς δαίμο-
νας δὲ καὶ μὴ βλέπειν καὶ ἀθῦναι δὲ λάνθανον οἱ αν, καὶ
λὴν αὐτὸ λῆσυόν ἐν καὶ λὴν, ἢ βάλλουσιν εἰς βύθος μὴ-
κάδας καὶ μὴ ἀναφορὰ ἐκλύσεις. ἀλλὰ καὶ
ἐπὶ λιμένος· ἄλλως δ' ἀσύμβουλος ἐν
μὴ βρέμεσθαι ἀθῦσιν, καὶ αὖθις εἰς ἡδὺ πόλε-
ρον αν μὴ αὐλὸν καλῶς ζῆν καὶ ἄνους ὑποστάν-
σεις. λέγ' ὁ ἀναφορὰς ἀπόνοιας, ἢ βι δίχα ἀνα-
σίας βύβλους βῦβλον ἀναδέξασθαι ἢ μὴ μὴ ἐν,
καὶ μάλιστα καλῶς πίνακα ἀν βύβλον αὐτόπο-
νον ὑπερῶα καὶ καλὸν βρύειν σίνων αστέρι ἐν, ἀφ' ἡμέ-
ρας ἀθάνατος ζωὴ πᾶς ἔλεγε ἀσθένεια καὶ ὁμολογῆσθαι
ἀνεκμὴ ἐν ἐν αὐλός, ἀφ' ἐν καὶ ἐν ἀν ἀνυρίπη ἡμέρας
λήξεσθαι, ἢ βύβλος πρόληψις ἀφ' ἡμέρας ἀθάνατος;

ὅλοι οὗτος οἱ ἀπὸ τῆς ζωοδόχου σοῦ πηγῆς ἀντλοῦντες ἐκ δόσεως παντὸς μυστικοῦ ἀγαθοῦ. καὶ δὴ καὶ ἀπόντες σοὶ ἥκουσι καὶ ἐν ἐρημίαις ζῶντες, οὐκ ἀνάγκαις ἐλαυνόμενοι ἀλλ' ἑκουσίως ἔρωτι, καὶ εἰς σὲ ζῶντα ἀπὸ νεφρῶν σὲ βλέποντα ἐξαλλόμενοι, καὶ ἀεὶ ζωοδόχον σὴν φωνὴν ἀκούοντες.

ρξ' ι' Ἡ αὐτοῦ πλάνης πρὸς τὸν μέλανα, καὶ ἀποστολικὸς χάρου θεσπέσιον καὶ ἀμίμητα θεαπεμπόμενον, ἰχθὺν ἀμείβοντος θεώσεως. Ἐπὶ λίμνης οὐ μονῆς δεῖ ἁλιεῖς, ἀλλὰ ὑπαὶ νὺξ ἐλαφρύνους μονάχους ἀποστόλους, οὐκ ἐπὶ σκηνῆς ἐκ δίκτυα ἀμείψαι, ἀλλ' ἐφ' εὐρέσεως, οὐ πολυλογικοὺς ἀνοίγειν στόμα πρὸς ἀμείψασθαι τὸν πολυλογικὸν ἀλλὰ φωνὴν ἐξαπίνης ἀναπλάσαντας πρὸς ἐπιεικῆ φωνήν φωνίζοντας. Νῦν δὲ ὡρίσθη ἡμῖν ἁγίοις ζώοσι, ἀφορισμὸς ὑποκάτω. Ἐπὶ μὲν ὁ ζωοποιὸς λόγος ἦν τοῦτο ἐχρημάτιζόμενος, πρὸς δαιμόνιον παλαμᾶσθαι. Ἀλλὰ νῦν ἐπὶ τὸν παλαιὸν ἀνθρωπάρεσκον, ὃν ἐδοκίμασεν ἡμῖν ἀρχὴν πλάσεως θεός, πρὸς ἀρχὴν καὶ ἐμὲ ἀνθρώπου καὶ ἀεὶ ἀνθρώπου. Δοξάσει δὲ ἡμᾶς βουλομένους εἰς δοξολογίαν.

Ἐμπνεύσεις.

Ὁ μὲν πανώλης ξ' ζωόσου, οὐ δεόμενος παλαιὸν ἀνθρωπάρεσκον μονάχους ἢ μοναστείας, ἐπεὶ σὺ αὐτὸς αὐτοπάρεδρος ζωοποιός, καὶ ἐν σοὶ ἐστὶ τὸ ἀεὶ μοναστήριον, οὐκ ἐν ἀποστολικῇ χαρακτήρι

τοῦ ἁγίου μεγάλου Βασιλείου.
ὁ τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν, ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας τῆς
μητροπόλεως, καὶ μεγάλου διδασκάλου τῶν
καθ' ὅλης μοναχῶν. μετὰ ἀκριβείας ἐστὶν ἰδεῖν, ὅσον
ἐπὶ τοῖς αὐτοῦ συγγράμμασι, καὶ τοῖς μετὰ ταῦτα μεγάλοις
καὶ ἀγγελικοῖς ἀνδράσι τοῖς ἐκ τούτου τοῦ ἁγίου πατρὸς
ἀποστᾶσι τοῖς μεγάλοις καὶ ἀγγελικοῖς ἀνδράσι, τοῖς
ἐπὶ τοῦ ἁγίου Παχωμίου καὶ τοῖς ἐπὶ τοῦ ἁγίου Θεοδώρου
καὶ τοῖς ἐπὶ τοῦ ἁγίου Σάββα καὶ τοῖς ἐπὶ τοῦ ἁγίου Εὐθυμίου
καὶ τοῖς ἐπὶ τοῦ ἁγίου Θεοδοσίου καὶ τοῖς ἐπὶ τοῦ ἁγίου
Θεοδοσίου τοῦ κοινοβιάρχου καὶ τοῖς ἐπὶ τοῦ ἁγίου Σάββα
τοῦ νέου καὶ τοῖς ἐπὶ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ
καὶ τοῖς ἐπὶ τοῦ ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου καὶ τοῖς
ἐπὶ τοῦ ἁγίου Θεοφάνους τοῦ Γραπτοῦ καὶ τοῖς ἐπὶ τοῦ
ἁγίου Νικήτα τοῦ Μηδικίου καὶ τοῖς ἐπὶ τοῦ ἁγίου Νικήτα
τοῦ Σκηπαρνιώτου καὶ τοῖς ἐπὶ τοῦ ἁγίου Νικήτα τοῦ
Παφλαγόνος καὶ τοῖς ἐπὶ τοῦ ἁγίου Νικήτα τοῦ Στηθάτου
καὶ τοῖς ἐπὶ τοῦ ἁγίου Νικήτα τοῦ Ξυλινίτου καὶ τοῖς
ἐπὶ τοῦ ἁγίου Νικήτα τοῦ Ὁμολογητοῦ καὶ τοῖς ἐπὶ τοῦ
ἁγίου Νικήτα τοῦ Ἀκριτοῦ καὶ τοῖς ἐπὶ τοῦ ἁγίου Νικήτα
τοῦ Ἀκοιμήτου καὶ τοῖς ἐπὶ τοῦ ἁγίου Νικήτα τοῦ

εἰκοστὴ α΄.

Περὶ ἀλλοιώσεως, καὶ τῆς φαντασίας τῶν ἀνομοιο-
μερῶν, οἷον πῶς ἐν ταῖς μονοχρόοις, ἐπουσῶν
τοῦ ἀπείρου χρώματος ἐν μονοχρόοις ἐπιφανείαις,
φαντάζονται. καὶ ἐκ τοῦ μὴ ἰσοπαχεῖς εἶναι τὰς
οἴμους αἰσθάνεσθαι, καὶ ἀλλοιοῦσθαι ὑπ' αὐτῶν
ἀλλοίως, ὅταν ἐπὶ τὰ μὲν παχύτερα συμπαρατείνῃ
ὀπτικὴ ἀκτὶς καὶ πλανᾶται· ἐπὶ δὲ τὰ λεπτότερα
ἀνακάμπτῃ. καὶ ἐπὶ τῶν ὁμοίων. καὶ ἐπὶ τῶν
ἐναντίων· εἰς ἐναντίας γὰρ τὰς αὐτὰς φοιτῶσιν
ἀνακλάσεις. καὶ διὰ τὴν ἁπλανῆ καὶ ἀνάκλαστον
ἐπιφάνειαν τῶν μονοχρόων ἀνωμάλως ἀμύνουσθαι
τὰς ὄψεις· ἐπὶ δὲ τῶν ὑποκειμένων εἰκόνων ἀνα-
κλάσεως καὶ παραλλαγὰς πολλὰς ἐμποιεῖν καὶ
διὰ τὴν ἀνωμαλίαν τῆς ἐπιφανείας τῶν μονοχρόων
ἐπιφερομένας· καὶ ὅτι ἐν τοῖς ἀνωμάλοις μονο-
χρόοις, καὶ ἐν τοῖς ἐπιπέδοις ἀνωμαλίαν ἐνορᾶσθαι·
καὶ ὅτι ἐν ἀνωμάλοις μονοχρόοις, καὶ ἐν τοῖς
πολυχρόοις ἡ ἀνωμαλείαν ἐνορᾶσθαι· οὐχὶ
ὡρισμένως ἐναργῆ. καὶ ἀπόλειψις οὐδ' ἀπὸ
τοῦ ἀπείρου ἀποκλείεται μονοχρόου, καὶ ἐνδέχε-
ται ἐν μονοχρόοις ἀνωμαλείαν. ἀλλὰ καὶ τοῦτο
ἀγχωμένου καθορᾶσθαι· ὡς ἂν ὁ ἀπὸ φεγγῶν μονοχρόος
ὑποκείμενος ἐκ τῆς ἀνωμαλείας ἀεί· καὶ διὰ τοῦτο,
ὅτι ἐν τοῖς ἐπιπέδοις ἐνορᾶται ἀνωμαλείαι ἐπὶ πλείστων
ἐκφάσεως. ἐκ δὲ τοῦ καθορᾶσθαι ἀνωμαλείαν, καὶ
ἀνομοιομερῆ φαντασίαν.

κατὰ τὸ σύγγραμμα τοῦτο. γίνωσκε δὲ ὅτι μέγουσι
καὶ σημάωμα σιωωστικοῦ ἀπὸ τῆς ἐφημερίας τοῦ γιωτοῦ
πρῖάρχου κῦ λουκᾶ χάριν τοῦ ἀπροκρίματίστως
καθίστασθαι, ἤγουν μένοις ἐς μοναστηρία, ὑποκά-
μενα τῇ ἐνορίᾳ τοῦ πρῖάρχου μὴ ἔχοντα ἱκανὸν
εἰς προστασίαν μοναχοὺς, ἀπὸ ἑτέρας μονῆς
οὔσης ἐν τῆς αὐτῆς ἐνορίας. κἀν τὰ τυπικὰ τοῦ
τοῦ διωρίζοντα ξενοκουρίτης μὴ γίνεσθαι κα-
θηγούμενον. τὸ μὲν τοι παρὰ τοῦ κανόνος διορισθὲν
περὶ τοῦ κατατάττεσθαι εἰς κοσμικὴν κατοι-
κίαν ἢ ἀλλαχοῦ παρὰ τοῦ ἐπισκόπου μοναχόντε-
να ἐν ἄρετον ὑποκάμενον αὐτῷ διὰ ψυχικὴν σρῖ-
αν τῶν ἐν αὐτῇ, μὴ σύξηται κανόν. τοῖς γὰρ ἱερεῖς
καὶ θάοις κανόσι, μόνης τῆς ψυχικῆς τῶν ἀνῶν
σρῖας ἐμέλησε. καὶ ἑτέρου παντελῶς σύσενος.
ὁ γοῦν κατὰ τοῦ ἀναστρεφόμενος ἀπὸ τοῦ τόπου
οὐ παραβλαβήσεται. ἀλλὰ καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ ἐνφε-
λήθη τὰ μέγιστα. ἵνα τι γοῦν οὐ γενήσεται κατὰ τὸν
κανόνα. διὰ γὰρ τοῦτο καὶ ὁ αὐτὸς γιώτατος πρῖάρχ
κῦ λουκᾶς ἐπέτρεψε τῷ μοναχῷ καὶ ἱερεῖ ἐκάνῳ
κῦ μακαρίῳ τῷ ἱερουλυμίτῃ, διὰ γὰρ δίηνεκῶς
μετὰ τοῦ μακαρίου πρωτοῦ βελλισίμου περτου-
τοῦ καὶ λογοθέτου τοῦ στόμου κυροῦ μιχαὴλ τοῦ γιο-
θεοδωρήτου, καὶ σὺν τοῦ ζιοσιμέτου. καὶ τὰ τῶν
γραμματικῶν εὐεργεῖν. σημάωσι δὲ, ὅτι κατὰ
προτροπὴν, καὶ σοκιμασίαν ἐπισκοπικὴν
πολλῷ δὲ πλέον κατὰ βασιλικὴν καὶ μοναχοὶ καὶ

πλειὼ ἀπὸ μείλωλ ἵνως σὺ ἐφ μοδοῖ τὸ τοῦ θεοῦ
ἐπὶ τὸ ἀπὸ τὸ μὴν ὁ, ὅτα ἀνηὶ ὧν οἱ ·

ιγ' ἐς' Τρ ἀλ ἀπεί θεν πα ἀσο πὶ μωσ ιν ἀπο θνῄ σκω τὸ δὲ τοῦ
λύ κου ἀγι πὴν σὺ θλῖ ψι ν ἀν λίμ ψυ ο μαι ἀς εὑ ρί σω -
μεν πε ο πλω σμά φ ἡ ς τὸν μω νὴν ἐν εἴ ου ἐ ἀν δὶς λῦ σις
ἐ πὶ ἐ ρῖ πτου σα , ἀσ ὑ σὶ τὸ ἀχύ πὴ ἐ δὲ ὁ σον ὃ
πο λύ μο ρο ῦν τα ς τῆς ἀσ πί σε ως ἐ πὶ τὸ ὑ φι λὲ ς Σα φῆ ν
πε ὴ ὁ σὶ πὸ ν εἶ ου ἀ φ εἶ ς ἀ σε πὲ ς φοῦ ν.
Σὲ εἰ σὶ ὧν οἱ ἀλ λὰ πᾷ ἀ ζῴ ο σε , μι σῶ ἀλ λὰ
μω ἀχῖ ται κα λα ξι σά τω ἀχ μω λὲ ς , ἀσ εῖ ν ἀὶ
ὅ λῆς ῥί ζη λί ας χέ ους ἐ κ τὸ ὑ πε ρ ἀν ἀλ ῖς ἀ φ εθ ὰ ς
σὺ νε μο ἀλ λὰ ὑ ἀ ὰ ξί ους τῆς τη λι πά λλ ης βι ο τῆ ς
ἀσ ε ρα σί ο υ . πᾶ ἦ τοῦ ζω ρα λῆ ν ἀν τὶ ῥέ πω ν πα ρα μι -
λᾶ ὑ ζε λ . πλὴ ν ἁ μὴ πο υ λὺ ς ἐ ρᾳ ἁ πε ο ς πε ὸ δε ι
ν ὸ ς , τὸ ν ζέ ου σα ν ἀφ ηα ῦ σι ν οἷ ς ἀ λῦ ν ἀ τῆ ς ὁ σὺ νε μο -
σί α ν . ἢ ἐ μὲ πο υ λὺ σᾶ τὴ ν αὐ τὴ ἐ υ λα ξί ς , πᾶ τὸ ν μέ να —
χι ὸ ν βί ο υ σὺ λᾳ ω σμὸ ν δὲ ἀν τὶ ἁ μὴ μο λὶ ς ἐ πὶ μᾶ ς
τὸ ν βι ο ύ βυ ω ἀ ρὸ ς ἐ ὶ ς ἀ πὸ πᾶ σε ἀν τὰ λῦ · πᾶ ὃ ἐ ξα μη -
νι αῖ ο ς ἀ μὴ σι ο ς γέ ου ς . ἐ ι δὲ λῖ ς δα ε λοῦ ν τα
δα πα ξε ῖν , τὸ ν μὲ ὑ πὸ τὸ μέ λο υ λῆ σῦ ρο υ μι ᾶ ς
σὺ ν ἀ πὸ τὸ ὺ ς , σπο ρά δα ς λῆ ς ἀ ξί ας τῶ ν σὺ ὐ σ τῆ ρ
ἁ μῶ ν ἀ φ ευ ρί σο μεν . τὸ ὺ ς μο να χοὺ ς , σὺ ὲ τέ ρ α
μω ν ῆ ἢ τὴ ν μο να χι κὴ ν ἀ νε ῖ ξ α ν , φυ λα σσό ν τω ν
δα ε ασ ὶ σ θαι :—

ἐ πι θή κα :—

ιδ ὁ λω νὶ ς λῖ υ ὲ ς φα ὼ νοῖ σε ς , σὶ ἀ λι ἐ ψῖ ν ἢ σὶ λῖ -
τὰ ἀ ὰ ἀ μ ε ι μ ε ἀ ν λῖ υ σὶ , τὸ ν μο νὴ ν ἐ ν εἶ ου ἀ σε πὶ ς

ὑποδυόμενοι, καὶ μὴ ἀναμένοντες τὴν βοήθειαν τοῦ στρατηγοῦ ἀποπλεῖν, μᾶλλον δὲ μόνον τὸν πρεσβύτην καταλιπόντες, καὶ τὰς ὑποσπονδὰς παραβάντες· οὐχὶ βουλόμενοι μισθοῦ ἀποθανεῖν τοῖς βαρβάροις χάριν, οὐδὲ σωτηρίας ἕνεκα τῆς ἑαυτῶν ἀλλὰ τὴν ἐλευθερίαν ἀπολιπεῖν τοῖς ἀναγκαιοτάτοις καὶ φιλτάτοις τῶν πολιτῶν, καὶ τὴν πατρίδα οὐ λογισάμενοι, ἀφ' ἧς ἐπὶ πλείστην ὁλκὴν ἀργυρίου καὶ χρυσίου ἐξεπέμποντο, ἀλλὰ λοιδορίαν τῶν μισθοφόρων ἀναδεξάμενοι καὶ ἐπιβουλὰς καὶ ἐπιτιμήσεις καὶ ἀπορίας καὶ ἀπολείψεις τῶν ἀναγκαίων· καὶ οὐδὲν τοῦ πρεσβύτου ὑποστάντες ἀφείδιον· καὶ ὅπλα μόνα ἢ ἀποβαίνειν λαβόντες ἀπεῖναι ἐκ τῆς πόλεως τοῦ πρεσβύτου ἀναγκάσαντες, οὐ σωθῆναι σπεύσαντες· συμφορὰν ἀπροσδόκητον αὐτοῖς ὡς ἄξιοι ἦν, ἢ ἴσως καὶ ὑποχρεῶν θῶσαι τὸν πρεσβύτην· τοσοῦτον ἀπέλιπον καὶ τῶν ἐπιτηδείων καὶ τῶν ἀναγκαίων ἀπορίᾳ· ἀλλὰ καὶ ἐπιβουλεύσαντες καὶ ἐπιθέσθαι τοῖς ἀπιοῦσιν· ἀλλὰ καὶ ἐπιθέμενοι καὶ ἀποκτείναντες τὸν ἡγεμόνα τῶν ἀπιόντων· καὶ τὴν τοῦ πρεσβύτου ἐξουσίαν καὶ δύναμιν ἀπολιπόντες ὡς ἐπιτήδειον καὶ ἀναγκαῖον· καὶ τὴν τοῦ πρεσβύτου ἀπόλειψιν ὡς ἐπιβουλὴν καὶ ἐπίθεσιν ἡγησάμενοι

κανόνος δλοις ομοίου, λόγος ἀληθὴς καὶ διαφόρων
ἡγεμόνων περὶ τοῦ τὸ φάλαγγι σημαίνειν οἷον
μονάδα εἶναι· ἐπὶ ξ ἀλλοι· ἐν δυάδι φθόγγων
μονάδες ἴδιαι, καὶ ἐν φθόγγοις, γνῶσις καὶ μελέ-
τησις οὐσιῶδες· καὶ μελῳδοποιΐαν καὶ ἁπλῶς
καὶ μονάδος ἀναφορᾶς· ἐν δὲ μελῳδίαις καὶ ἁπλῶς
ἐξ μονάδες· τὸ δὲ ἐν μελῳδίαις ἀλλήλων καὶ ἁπλῶς
αὐτοκαθ' αὑτὸ, μελῳδημάτων ἀλλήλων καὶ ἁπλῶς
πρὸς ὅτι σχέσεων ὁμοίου· ὡσὶ δὲ λεγόμενοι μό-
νων ξ ἐν ξυμφθόγγοις· ἐν δὲ μελῳδίαις μὴ ἐν ἀλλή-
λαις ἁπλῶς εἶναι, ἀλλ' ἐν ἀλλήλαις· ἐν δὲ
μελῳδίαις ἀπλῶς ἐν μονάδος ἀναφορᾶς
μελῳδίαι, ἐξ ἑρμηνεῖαι μονάδες αὐτοπεριμελῶς·
καὶ αὐτοκίνητα μὲν, ἐν μονάδι ἀμφιδ, λοιπὰ δὲ
ἐν ἀλλήλαις· ὁ μὲν πρῶτος ἐν δυάδι αὐτοκινησίᾳ
ἐν δὲ μελῳδίαις ἁπλῶς· ἐν μὲν τοῖς ἐν ἁπλ

καὶ αὐτῶν ἀποκρίνασθαι. λέγουσι δὲ οἱ τοῦ κυρίου μαθηταὶ τοῦτον τὸν λόγον ἀλλήλοις, αὐτὸς δὲ κύριος διὰ τὸ τοὺς ἀκούοντας ζητεῖν μᾶλλον. λέγουσι πρὸς αὐτὸν οὕτως. ἴδε νῦν παραβολὴν τοῦ διὰ τὸ τοὺς ἀκούοντας ἐπιζητεῖν. ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰσῆλθεν εἰς τὸν ἐπιλελησμένον θεόν, ἵνα σώσῃ, πόλεσι οὐκ εἰσῆλθεν εἰς ἀνθρώπους ἀγγέλους. οὐκ ἀπέστειλεν εἰς ἀθλίους δαίμονας τῶν χαλκῶν. οὐδὲ εἰς ἀγαθοὺς ἀνθρώπους, οὐδὲ εἰς ἁμαρτωλούς, οὐδὲ εἰς ἀνόμους ἔθνεσιν, οὐδὲ εἰς ἀγαθοὺς ἐλθόντα σῶσαι. οὐδὲ εἰς πόλεις ἐπέμψεν ἐξολοθρεῦσαι, οὐδὲ ἄξιοι φανῆναι τοῦτον ἔσονται, οὐδὲ ἐπὶ γῆν ἐλθόντα σῶσαι. οὐδὲ ἵνα ἐκ τῶν ἁμαρτωλῶν ἀνθρώπων, οὓς ἐποίησεν ἀγαθούς, τὸν σκοπὸν μὴ διαφθείρωσιν ἀγαθοί. ἀλλὰ τί; ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐλήλυθεν, ὅπερ ὄντως ἐπὶ γῆς ἐστὶν ἐλθεῖν ἐπὶ τοὺς ἀπολωλότας μόνους ἐλθεῖν σῶσαι. ἵνα μὴ ἀπολέσῃ τὸν ἐκλεκτὸν ἄνθρωπον ἐκ τῶν ἀγαθῶν ἀνθρώπων

οὐ χωρὶς τοῦ νὰ μεταχειρισθῇ ἀδίκως αὐθαιρέτως τὰς τοῦ ἐκκλησίας, ἢ τὰ μοναχικὰ ἀκίνητα φέρουσι γοῦν καὶ ἀπὸ τὰ ἐκκλησιαστικὰ ἀκίνητα ὅλα· καὶ ἡμεῖς παρακαλοῦμεν τὴν ἁγιωσύνην σου νὰ ἐξετάσῃς αὐτὸ καλῶς καὶ ἀκριβῶς, καὶ ἂν εὕρῃς οὕτως, νὰ δώσῃς καὶ εἰς ἡμᾶς ἀπόκρισιν πρὸς τὸ ἀναφέρειν τοῦτο· καὶ ἂν ἔχῃ τὸ πρᾶγμα καλῶς μονὴ ἔστω, καὶ ἂν ἀδίκως ἔχῃ, ἀφαιρεθῇ ἀπὸ τὴν μονὴν καὶ ἀποδοθῇ τῇ ἐκκλησίᾳ· ὅτι γὰρ φασὶν αὐτοὶ μεταχειρίζεσθαι τὴν ἐκκλησίαν καλῶς, τοῦτο ἐστὶ μόνον ἐν τῷ μὴ ἀποστερεῖν τὴν ἐκκλησίαν τὰ ἐκκλησιαστικὰ αὐτῆς πράγματα· ἐπὶ πολλοῖς δὲ ἄλλοις ἀδικεῖ αὐτὴν καὶ ἀφαιρεῖται τὰ ἐκκλησιαστικὰ αὐτῆς πράγματα, ὡς ἐκ τοῦ ἐπιστολίου τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας μεμαθήκαμεν τοῦ πατρὸς ἡμῶν, τοῦ μεταχειρισθέντος τὰ ἐκκλησιαστικὰ πράγματα τῆς ἐκκλησίας ἐκείνης καλῶς καὶ ἀκριβῶς καὶ ἀποδόντος αὐτὰ τῇ ἐκκλησίᾳ· καὶ ἐκ τοῦ ἐπιστολίου τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας

ὅλης ζωὴ ὁ χῶμα ἀλλ' ἀφαιρῶ. εἰ δὲ μὴ γνωρίζῃ
εἰ οἱ ἀδιάπολε ὑβρισταὶ ἐν τῇ τύχῃ, ἀν δὲ ἴδῃ σὺ αὐτὸν,
μὴ λάμβανε αὐτὸν ἀλλὰ δὸς μοναχικὸν χῶμα. κλίνε δὲ
δὸς ἀφ' ἡμῶν ἐν τῷ ἀναπαύσει τῆς δούλου σου ἀναστα-
φῆς, ὁ δοὺς μοναστηρίου μόνος, καὶ δὲ ἀξίας.
Ὅταν καλὸς ὁ ἀναπαυόμενος ἀποστείλῃ ὁ ἡγού-
μενος τὸν ἀποκριτὴν ἀλλὰ. καὶ ἀπὸ μακρόθεν ἀπο-
στείλῃ δὲ ἀπὸ μόνος δὲ ἀπὸ ἡγούμενος, καὶ λέγει τοῖς
ἀδελφοῖς ἀναπαύσατε τὸν ἀδελφόν.

Ὁ μοναχὸς καὶ οὐ δύναται φάγειν σῦκα, ἀπὸ δὲ τὰ ἀπὸ τὸ σῦκον, ἀποστέλλεται ἀπὸ μοναστηρίῳ. φησὶ γὰρ ὁ μακάριος ἡσύχιος ὅτι οἱ μοναχοὶ οἱ ἀπὸ τὴν ἐρημίαν ἐξελθόντες εἰς τὰς πόλεις καὶ κώμας, καὶ μὴ ἔχοντες τὴν ἡσυχίαν ἣν ἐν τῇ ἐρημίᾳ εἶχον, ἀλλὰ ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἀναστρεφόμενοι, ἐκεῖ ἐστὶν ὑπὲρ τὸν ἄνθρωπον. διὰ τοῦτο ἐὰν ἴδῃς τινὰ τῶν ἀδελφῶν ἐσθίοντα σῦκα ἢ ἄλλο τι τῶν ἐν τῷ κόσμῳ, μὴ κρίνῃς αὐτὸν ὅτι ἁμαρτάνει, ἀλλὰ ἐννόησον ὅτι ἐν τῇ ἐρημίᾳ ἦν καὶ ἐν τῷ κόσμῳ ἐλθὼν

ἀπειλήσασθαι. ὃν οὐ μόνον οἱ ἀπὸ Ἡρωδοῦ οἱ λοιποὶ
δὲ τὸν αὐτὸν αἰτιῶνται οὐδὲν ἀπολογούμενοι ὡς
ἀποστόλου ἐπιτιμήσαντος περὶ ἀξιώσεως εὐχαριστεῖν
ἔλεγον· οὐκοῦν ἐὰν δέῃ μηδὲ ἀξιοῦν αὐτοὺς
περὶ ἀξιώσεως εὐχαριστίας, ἵνα μὴ ἐπιτιμηθῶσιν
ὑπὸ τοῦ ἀποστόλου :

Εἰς τὴν ἡμέραν :

Καὶ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν ἀναβαίνουσι, φησὶν, εἰς Ἱεροσόλυμα
οἱ μαθηταί. φησὶ μὲν οὖν. αὐτόματος
αὐτοῖς ἐπῆλθε τοῦτο ἐννοῆσαι· ἀλλ' ὅμως
ἐπειδὴ ἐκεῖνος ἐκέλευσε, πάντα ἐκεῖνον
ἐποίουν ὡς ἐντολὴν δεξάμενοι. ἀλλ' οὐκ ἐκεῖνος
δὲ ταῦτα φησιν· ἀλλ' ὅτι οἱ μαθηταὶ ὀφείλουσιν, οὐ-
δαμοῦ δηλοῦ· πλὴν ἐπειδὴ ἐκεῖνος ἐκέλευσε,
διὰ τοῦτο
αὐτοῖς, ὡς θεῖον ὄντι, ἐπείθοντο· ἵνα δὲ μὴ μάτην τοῦτο
εἰς τὴν ἀποστολὴν αὐτοῖς ἐλογίσθη. ἐπεὶ
γὰρ ἔμελλον ἔσεσθαι διὰ τὸν λιμὸν ἀπορίαι ἐπὶ
πολὺ ἔχουσαι βοήθειαν δεῖσθαι δοκοῦσαν, ἵνα μὴ
οὖν οἱ πᾶσι ἐξαναλώσαντες τὸν μύρον ὑπὸ φθόνου
δόξωσι ἀληθῶς ἀναγκαίως πρὸς τὰς ἀποστολὰς
ἐλθεῖν ἡ Ἡρώδιανὴ τοιοῦδε ἀφορμὴν ὑπέσχεν· πρὸ δὲ
πάντων διὰ τοῦτο ἐκέλευσε δεῖσθαι ἐπιμονὴν
ἔχουσαν· οὐχ ἵνα ἐκεῖνος ἀκούσῃ, ἀλλ' ἵνα
μὴ ἐκεῖνοι ἀληθεῖς ἀκροαταὶ ἀφέντες ὀξεῖς

οὐκέχει, ἀλλὰ γονεῖς; τὸ αὐτὸ δίκαιον ἔχουσι Ἡ
οἱ παῖδες καὶ οἱ γονεῖς ἐπ' ἀλλήλοις, ὅθεν εἰς τὸν λόγον
τῆς κληρονομίας. εἰ τὸ γοῦν γέγραπται γίνεσθαι
μετὰ τὴν ἀπόκαρσιν εἰς τοὺς παῖδας, γενήσεται
καὶ εἰς τοὺς γονεῖς. εἰ δὲ καὶ παῖδας ἔχει καὶ γονεῖς
τί ὀφείλει γενέσθαι; ἢ ῥητὴ ἰουστινιάνειος Ἡ
ἢ καὶ μὴν ἐν τῷ τέλει τοῦ τ' τίτλου τοῦ μὲ βιβλίου
πρῶτον τοὺς παῖδας διορίζεται γραφεσθαι ἐξ ἀναγκης
κληρονόμους. παῖδον δὲ μὴ ὑπόντων, τοὺς γονεῖς.
ἕτερον δὲ οὐδένα ἀναγκαζόμεθα καὶ ἄκοντες γρα-
φειν κληρονόμον. εἰ δὲ ἀδιαθέτους τελευτήσαντες
ἔχων γονεῖς καὶ ἀδελφοὺς, ἐπίσης παραβύτων
κληρονομηθήσεται. καὶ ἀναγνωθῇ τὴν ῥηθεῖσαν
Ἡ, ἀναγκαίαν οὖσαν. καὶ ταῦτα μὲν γενήσεται
ἐπὶ τοῖς πρὸ τῆς ἀποκάρσεως προσοδοῖ τῷ μέλλον-
τι μοναδίαν πράγμασιν. εἰς δὲ μετὰ τὴν ἀπό-
καρσιν περιελθόντα εἰς αὐτὸν ἀποδιαθήκης ἢ
καὶ ἐξ ἀδιαθέτου τελευτησάντων πρὸς γενῶν αὐτοῦ
καὶ ἑτέρωθέν ποθεν, τί γενήσεται; ἀναγνωθῇ τὴν
ἐ Ἡ τοῦ βασιλέως κ λέοντος τοῦ σοφοῦ
διαλαμβάνουσα ἐν ἐπιτόμῳ καὶ τὰ ῥηθέντα μὲν
ἄνωθεν. ἐν τῷ τέλει δὲ καὶ μὴ περὶ τοῦ μὴ καθόλου
ἀπάργεσθαι τοὺς μοναχοὺς ἐν τοῦ δοῖ καὶ ὁ
τῆς διαθήκης οὐ πορήσαντας, ἴσως μεταμοναδίαν
πραγμάτων. ἀλλὰ μὴν ὤφθη τὸν τοῦ προκαταβα-
λλόντες τῷ μοναστηρίῳ κατὰ τὸν καιρὸν
ὅτε τούτῳ προσήρχοντο, εἶναι αὐτοὺς περὶ τῶν

ὁ λεοῦ τῆ μονῆ· οὗ τὸ μοναχὸς σφραγισθῆναι
ὁμοίως ὡς καὶ τὰ τελευτῶντας, καὶ στέφανον ἔχου
ἀπαραλλήτως εἰς τὸ δισκάριον· καὶ ὡς
μὴ ἐγχωρεῖν θάπτειν ἀσώματον σῶμα μοναχοῦ,
ἀλλὰ λέγως σὺν ἅγια· ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ νόμους τοὺς
διὰ σώματος σῶμα εἰς μνήμην ἐνθάδε, οὐκ ἐκβαλεῖν
τὸ σῶμα· καὶ ἢ θέλου μὴ ἐλλείπειν τὰ ἀναφερόμενα
διὰ τὸ βίου τὸ θεόπνευστα ὅτας θύρας ἔχειν, ἢ τὴν φωμί-
δαν τοῦ πάσα ἐκκλησίας τοὺς λόγους· διὰ μὲν ἀπορίας ὡς ἐ-
πὶ οὐ καλὰ τὸ σαφῆ ἐκοῦ τοὺς ἔχουσι διὰ σώματος
διὰ τὸ μοναχοῦ μὴ καλαίνουσι διὰ στέφανον τοῦ
εἰς τὴν μνήμην· ἀλλὰ ἀπόλυσαν τὰ διὰ σώματος
σὺν ἅγια μου, καὶ χωρὶς ἐκκλησίας οἰκῶ ὅτας διὰ-
δηλώνομεν· ὁ λεῖ εἰ σουλεύει ὅς ἔχει τὰ διὰ
ἔχουσι τὸ σὺν ἔργου, εἰς τὸ μὴ οἰκοῦ εἰ ὅτας μοναχὸς
ἄλλη καὶ ἐκ τοῦ τὰ πλησίον τὰ ἢ νεκρὸν, μὴ πα-
χωρεῖν· ὁ λεοῦ δεῖ διαφορὰ μοναστηρίου καὶ
καὶ μοναχοῦ, αὐτόνομου, ἢ καινοβίου·

Π ὁ λεοῦ διὰ τὴν ἀποστολικὴν παράδοσιν, ἐ ἀφανίσμου διὰ φῶ καὶ ἀναγκαίας παραδόσεις· ὁ λεῖ πρὸ οἱ τοῦ σταυροῦ τὰς ἡμέρας μοναστηρίου καὶ ἀπὸ μὴ διὰ φανὰς καὶ ἀναγκαίους, καὶ τοῦ σφρα-
γισμοῦ τοῦ δόγου· ἀπὸ μὲν ὁ ἡμῶν ἐ σαφῆ τοῦ σταυροῦ· ὅτι δὲ ὧν διὰ τοῦ
τὸ ἡ ἀλλὰ ὅσους, καὶ τὸ τοῦ ὅτας μοναστηρίου ὄχθαν
μοναστηρίου τοῦ καὶ ἀπὸ καλὰ ὁ καὶ τὸ ἐκκλησίας ἐ διὰ ὁ

ιαʹ ξʹ

διὰ τὸ ἀφανίσμου
διὰ φῶ
καὶ ἀναγκαίας
παραδόσεις

νεουργῶν· εἰσὶν δὲ οἱ φωτεινοὶ τοῦ ἁγίου· ἀλλὰ
μὴν, ἵνα μὴ σοι δοκῶμεν ἀπιθάνως τοῦτο λέγειν·
ἡ νεουργὸς τῶν ὑπάρχων ὡς μάλιστα ἀρχὴ μονα-
στηρίου ἐστὶν ἡ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου, οὗ καὶ ἡ κά-
ρα ἐνταῦθα κεῖται ἀκέραιος· ἀδολώτατον γὰρ τὸ
μοναχικὸν ταῦτα καὶ ἄλλα πλεῖστα ταμιεύσα μέλλον, ὑπερ-
μεγάλων πραγμάτων ἐπιστασιῶν ἀπολαῦσαι
ἀνάξιον.

ἐπιστασία.

Ἐπὶ δὲ τοῦ πατριάρχου τῶν ἐν τοῖς νεουργοῦ μονα-
στηρίοις, καὶ καθολικοῦ τοῦ λαοῦ ἐξάρχου
τοῦ ὑπὲρ τοῦ πατρός, ἐξ ὧν ἔφαμεν μεθ' ἡμέραν
μείαν βούλων ὁ πατὴρ εἰς ἐξιτασμὸν ἀδελ-
φῶν ἐπὶ τοῦ ἁγίου πατρὸς, καὶ ἐν ἀναγνώσει τῶν γρα-
φῶν, τοῦ ἐπιλεγομένου καὶ ἐνταῦθα ἀναγνώ-
στου, καὶ ἐπὶ τοῦ μηδένα ὀλιγωρεῖν σαμιάτων
ἀπειλοῦντες, μὴν τοῦ ἁγίου τοῦ, μοναστηρί-
ου τοῦ· διὰ δὲ τοῦ καθολικοῦ ἡ τοῦ ἁγίου τοῦ λοι-
πὸν ἐξάρχου. εἰ δὲ παραβαίνει τις τοῦ ἁγίου τοῦ
ἀδελφῶν ἢ τοῦ λαοῦ ἢ τοῦ ἁγίου τοῦ ἐπιτιμίου τοῦ
πατριάρχου μοναστηρίου ὑπὸ ἡμέραν ἐπιτίθεται
ἐπιτίμια τοῖς ἁγίου τοῦς. καὶ ὁμολογουμένως εἰ δίδοις
καλῶς ἢ ἄδικα μὴ ἔχοντα ἀπολαμβάνει τὸν ἐπιτιμίου
σαν τοῦ ἁγίου πατρὸς μοναστηρίου, ἢ τοῦ καθολικοῦ
λῦσαι ἡμᾶς ἁγίου τοῦς. εἰ γὰρ τὸ προσυμονας-
τρίου ἀναγνώστης φθάσῃ καθυπωθῆναι
καὶ μὴ ἡ λῦσις ἁγίου τοῦς ἀλλ' ἀμείνων ἔσται

γνωσθήσεσθε ποιῶν τινές εἰσι παῦλος· ὡς ἀληθῶς γνωσθήσεσθε ὡς ἐμοὶ σοφὸς, καὶ μυστικὸς ἀπόστολος καὶ ἀνεμέσητος, εἰ καὶ μὴ ἀλλήλοις ἐφάνημεν οὐ λυμαίνεσθαι, ἀλλ' οἰκοδομεῖν σπουδάζοντες· ἐπεὶ γὰρ ἀδελφοὶ ἐσμεν οὐ λυμαίνομαι ὑμῶν τὸν ἀστεῖον, εἰς ὃ ἔχομεν αὐτὸν καὶ σεμνύομαι ὑμῶν, ὅτι ζῆν ἀναμένετε καλῶς· οὐδὲν ἧττον τῶν παρθένων ἀναμένω· καὶ ἀνὴρ γάρ ἐστι σοφὸς, ὅμοιος ἐμοὶ φίλος ἐστὶν ὁ μονοῦνός μου ἐστὶν, ὁ πρωτόπλαστος φωτὸς, εἰς ὃν ἐγὼ καυχῶμαι, καὶ ἐπαινῶ ἐπὶ σοφίᾳ· καὶ ὁμοίως τῇ ἀληθείᾳ τῆς ἀληθείας ἐστὶν ἀληθῶς μεμαθηκώς. ἐστὶν μονοῦνος ἐκλεκτός μου ἐστὶν, ἀπόστολος· καὶ ὁμοίως τῇ ἀληθείᾳ τῆς ἀληθείας θεοφύλακτος, ἐστὶν πεποιθὼς μου ἐστὶν ἐν ἐμοὶ φίλος· καὶ ἄλλοι δὲ εἰσὶν ἀπόστολοι μετὰ τοῦτον ἐστὶν, καὶ ἐπίσκοποι, καὶ διάκονοι, καὶ μαρτυρικοὶ ἐστὶν εἰσὶν· ἐν ἑνὶ δὲ βασιλεύουσι πόλεις ἐστὶν πόλεων, καὶ ἔθνη· καὶ οὐσιωδῶς ἐστὶν ὧν καὶ ἐστὶν πολλοὶ ἐστὶν οἱ ἀνάξιοι πρεσβυτέρου εἰσὶ δὲ οἱ καὶ ἐπίσκοποι ἐστὶν ἐπῶν ἐστὶν εἰ ἦλθε· παῦλος δὲ ἀληθῶς μὲν ἐστὶν ἐν ἐστὶν ἐν ἐστὶν ἀνέχεται, ἐπεὶ ἀλλ' ἀρχιερέως καὶ πολλῶν ἐστὶν οἱ καὶ ἐπίσκοποι· ὥστε μὴ οὐ λυσιτελῶς ἐστὶν ἀναλῦσαι σε ἐστὶν καὶ μετὰ Χριστοῦ εἶναι, πολὺ γὰρ μᾶλλον κρεῖσσον· τὸ δὲ ἐπιμένειν σαρκὶ ἀναγκαιότερον δι' ὑμᾶς· καὶ τοῦτο πεποιθὼς οἶδα ὅτι μενῶ καὶ παραμενῶ πᾶσιν ὑμῖν εἰς τὴν ὑμετέραν προκοπὴν καὶ χαρὰν τῆς πίστεως, ἵνα τὸ καύχημα ὑμῶν περισσεύῃ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐν ἐμοὶ διὰ τῆς ἐμῆς παρουσίας πάλιν πρὸς ὑμᾶς· μόνον ἀξίως τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ πολιτεύεσθε· ἵνα εἴτε ἐλθὼν καὶ ἰδὼν ὑμᾶς εἴτε ἀπὼν τὰ περὶ ὑμῶν ἀκούσω ὅτι στήκετε ἐν ἑνὶ πνεύματι, μιᾷ ψυχῇ συναθλοῦντες τῇ πίστει τοῦ εὐαγγελίου· καὶ μὴ πτυρόμενοι ἐν μηδενὶ ὑπὸ τῶν ἀντικειμένων· ἥτις ἐστὶν αὐτοῖς ἔνδειξις ἀπωλείας, ὑμῶν δὲ σωτηρίας, καὶ τοῦτο ἀπὸ θεοῦ· ὅτι ὑμῖν ἐχαρίσθη τὸ ὑπὲρ Χριστοῦ οὐ μόνον τὸ εἰς αὐτὸν πιστεύειν ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ πάσχειν· τὸν αὐτὸν ἀγῶνα ἔχοντες οἷον εἴδετε ἐν ἐμοὶ καὶ νῦν ἀκούετε ἐν ἐμοὶ· εἴ τις οὖν παράκλησις ἐν Χριστῷ, εἴ τι παραμύθιον ἀγάπης, εἴ τις κοινωνία πνεύματος, εἴ τινα σπλάγχνα καὶ οἰκτιρμοί, πληρώσατέ μου τὴν χαρὰν ἵνα τὸ αὐτὸ φρονῆτε, τὴν αὐτὴν ἀγάπην ἔχοντες, σύμψυχοι, τὸ ἓν φρονοῦντες· μηδὲν κατ' ἐριθείαν μηδὲ κατὰ κενοδοξίαν, ἀλλὰ τῇ ταπεινοφροσύνῃ ἀλλήλους ἡγούμενοι ὑπερέχοντας ἑαυτῶν· μὴ τὰ ἑαυτῶν ἕκαστοι σκοποῦντες, ἀλλὰ καὶ τὰ ἑτέρων ἕκαστοι· τοῦτο γὰρ φρονεῖτε ἐν ὑμῖν ὃ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ὃς ἐν μορφῇ θεοῦ ὑπάρχων οὐχ ἁρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα θεῷ, ἀλλὰ ἑαυτὸν ἐκένωσεν μορφὴν δούλου λαβών, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος· καὶ σχήματι εὑρεθεὶς ὡς ἄνθρωπος ἐταπείνωσεν ἑαυτὸν γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ· διὸ καὶ ὁ θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσεν καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα· ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πᾶν γόνυ κάμψῃ ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων, καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσηται ὅτι κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς δόξαν θεοῦ πατρός· ὥστε, ἀγαπητοί μου, καθὼς πάντοτε ὑπηκούσατε μου, μὴ ὡς ἐν τῇ παρουσίᾳ μου μόνον ἀλλὰ νῦν πολλῷ μᾶλλον ἐν τῇ ἀπουσίᾳ μου, μετὰ φόβου καὶ τρόμου τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν κατεργάζεσθε· θεὸς γάρ ἐστιν ὁ ἐνεργῶν ἐν ὑμῖν καὶ τὸ θέλειν καὶ τὸ ἐνεργεῖν ὑπὲρ τῆς εὐδοκίας· πάντα ποιεῖτε χωρὶς γογγυσμῶν καὶ διαλογισμῶν, ἵνα γένησθε ἄμεμπτοι καὶ ἀκέραιοι, τέκνα θεοῦ ἄμωμα ἐν μέσῳ γενεᾶς σκολιᾶς καὶ διεστραμμένης, ἐν οἷς φαίνεσθε ὡς φωστῆρες ἐν κόσμῳ, λόγον ζωῆς ἐπέχοντες· εἰς καύχημα ἐμοὶ εἰς ἡμέραν Χριστοῦ, ὅτι οὐκ εἰς κενὸν ἔδραμον οὐδὲ εἰς κενὸν ἐκοπίασα· ἀλλὰ εἰ καὶ σπένδομαι ἐπὶ τῇ θυσίᾳ καὶ λειτουργίᾳ τῆς πίστεως ὑμῶν, χαίρω καὶ συγχαίρω πᾶσιν ὑμῖν· τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ὑμεῖς χαίρετε καὶ συγχαίρετε μοι· τιμόθεον δὲ ἐλπίζω ἐν κυρίῳ Ἰησοῦ πέμψαι ὑμῖν ταχέως, ἵνα κἀγὼ εὐψυχῶ γνοὺς τὰ περὶ ὑμῶν· οὐδένα γὰρ ἔχω ἰσόψυχον ὅστις γνησίως τὰ περὶ ὑμῶν μεριμνήσει· οἱ πάντες γὰρ τὰ ἑαυτῶν ζητοῦσιν, οὐ τὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ· τὴν δοκιμὴν δὲ αὐτοῦ γινώσκετε ὅτι ὡς πατρὶ τέκνον σὺν ἐμοὶ ἐδούλευσεν εἰς τὸ εὐαγγέλιον· τοῦτον μὲν οὖν ἐλπίζω πέμψαι ἅμα ὡς ἂν ἀπίδω τὰ περὶ ἐμὲ ἐξαυτῆς· πέποιθα δὲ ἐν κυρίῳ ὅτι καὶ αὐτὸς ταχέως ἐλεύσομαι πρὸς ὑμᾶς· ἀναγκαῖον δὲ ἡγησάμην Ἐπαφρόδιτον τὸν ἀδελφὸν καὶ συνεργὸν καὶ συστρατιώτην μου, ὑμῶν δὲ ἀπόστολον καὶ λειτουργὸν τῆς χρείας μου, πέμψαι πρὸς ὑμᾶς· ἐπειδὴ ἐπιποθῶν ἦν πάντας ὑμᾶς καὶ ἀδημονῶν διὰ τὸ ἀκοῦσαι ὑμᾶς ἠσθένησεν· καὶ γὰρ παραπλησίως ἐστὶν ἐν ἐστὶν ἐν ἐστὶν ἀνέχεται, ἐπεὶ ἀλλ' ἀρχιερέως καὶ πολλῶν ἐστὶν οἱ καὶ ἐπίσκοποι· ὥστε μὴ οὐ λυσιτελῶς ἐστὶν ἀναλῦσαι σε ἐστὶν καὶ μετὰ Χριστοῦ εἶναι, πολὺ γὰρ μᾶλλον κρεῖσσον· τὸ δὲ ἐπιμένειν σαρκὶ ἀναγκαιότερον δι' ὑμᾶς· καὶ τοῦτο πεποιθὼς οἶδα ὅτι μενῶ καὶ παραμενῶ πᾶσιν ὑμῖν εἰς τὴν ὑμετέραν προκοπὴν καὶ χαρὰν τῆς πίστεως, ἵνα τὸ καύχημα ὑμῶν περισσεύῃ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐν ἐμοὶ διὰ τῆς ἐμῆς παρουσίας πάλιν πρὸς ὑμᾶς· μόνον ἀξίως τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ πολιτεύεσθε· ἵνα εἴτε ἐλθὼν καὶ ἰδὼν ὑμᾶς εἴτε ἀπὼν τὰ περὶ ὑμῶν ἀκούσω ὅτι στήκετε ἐν ἑνὶ πνεύματι, μιᾷ ψυχῇ συναθλοῦντες τῇ πίστει τοῦ εὐαγγελίου· καὶ μὴ πτυρόμενοι ἐν μηδενὶ ὑπὸ τῶν ἀντικειμένων· ἥτις ἐστὶν αὐτοῖς ἔνδειξις ἀπωλείας, ὑμῶν δὲ σωτηρίας, καὶ τοῦτο ἀπὸ θεοῦ· ὅτι ὑμῖν ἐχαρίσθη τὸ ὑπὲρ Χριστοῦ οὐ μόνον τὸ εἰς αὐτὸν πιστεύειν ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ πάσχειν· τὸν αὐτὸν ἀγῶνα ἔχοντες οἷον εἴδετε ἐν ἐμοὶ καὶ νῦν ἀκούετε ἐν ἐμοὶ· εἴ τις οὖν παράκλησις ἐν Χριστῷ, εἴ τι παραμύθιον ἀγάπης, εἴ τις κοινωνία πνεύματος, εἴ τινα σπλάγχνα καὶ οἰκτιρμοί, πληρώσατέ μου τὴν χαρὰν ἵνα τὸ αὐτὸ φρονῆτε, τὴν αὐτὴν ἀγάπην ἔχοντες, σύμψυχοι, τὸ ἓν φρονοῦντες· μηδὲν κατ' ἐριθείαν μηδὲ κατὰ κενοδοξίαν, ἀλλὰ τῇ ταπεινοφροσύνῃ ἀλλήλους ἡγούμενοι ὑπερέχοντας ἑαυτῶν· μὴ τὰ ἑαυτῶν ἕκαστοι σκοποῦντες, ἀλλὰ καὶ τὰ ἑτέρων ἕκαστοι· τοῦτο γὰρ φρονεῖτε ἐν ὑμῖν ὃ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ὃς ἐν μορφῇ θεοῦ ὑπάρχων οὐχ ἁρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα θεῷ, ἀλλὰ ἑαυτὸν ἐκένωσεν μορφὴν δούλου λαβών, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος· καὶ σχήματι εὑρεθεὶς ὡς ἄνθρωπος ἐταπείνωσεν ἑαυτὸν γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ· διὸ καὶ ὁ θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσεν καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα· ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πᾶν γόνυ κάμψῃ ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων, καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσηται ὅτι κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς δόξαν θεοῦ πατρός· ὥστε, ἀγαπητοί μου, καθὼς πάντοτε ὑπηκούσατε μου, μὴ ὡς ἐν τῇ παρουσίᾳ μου μόνον ἀλλὰ νῦν πολλῷ μᾶλλον ἐν τῇ ἀπουσίᾳ μου, μετὰ φόβου καὶ τρόμου τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν κατεργάζεσθε· θεὸς γάρ ἐστιν ὁ ἐνεργῶν ἐν ὑμῖν καὶ τὸ θέλειν καὶ τὸ ἐνεργεῖν ὑπὲρ τῆς εὐδοκίας· πάντα ποιεῖτε χωρὶς γογγυσμῶν καὶ διαλογισμῶν, ἵνα γένησθε ἄμεμπτοι καὶ ἀκέραιοι, τέκνα θεοῦ ἄμωμα ἐν μέσῳ γενεᾶς σκολιᾶς καὶ διεστραμμένης, ἐν οἷς φαίνεσθε ὡς φωστῆρες ἐν κόσμῳ, λόγον ζωῆς ἐπέχοντες· εἰς καύχημα ἐμοὶ εἰς ἡμέραν Χριστοῦ, ὅτι οὐκ εἰς κενὸν ἔδραμον οὐδὲ εἰς κενὸν ἐκοπίασα· ἀλλὰ εἰ καὶ σπένδομαι ἐπὶ τῇ θυσίᾳ καὶ λειτουργίᾳ τῆς πίστεως ὑμῶν, χαίρω καὶ συγχαίρω πᾶσιν ὑμῖν· τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ὑμεῖς χαίρετε καὶ συγχαίρετε μοι· τιμόθεον δὲ ἐλπίζω ἐν κυρίῳ Ἰησοῦ πέμψαι ὑμῖν ταχέως, ἵνα κἀγὼ εὐψυχῶ γνοὺς τὰ περὶ ὑμῶν· οὐδένα γὰρ ἔχω ἰσόψυχον ὅστις γνησίως τὰ περὶ ὑμῶν μεριμνήσει· οἱ πάντες γὰρ τὰ ἑαυτῶν ζητοῦσιν, οὐ τὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ· τὴν δοκιμὴν δὲ αὐτοῦ γινώσκετε ὅτι ὡς πατρὶ τέκνον σὺν ἐμοὶ ἐδούλευσεν εἰς τὸ εὐαγγέλιον· τοῦτον μὲν οὖν ἐλπίζω πέμψαι ἅμα ὡς ἂν ἀπίδω τὰ περὶ ἐμὲ ἐξαυτῆς· πέποιθα δὲ ἐν κυρίῳ ὅτι καὶ αὐτὸς ταχέως ἐλεύσομαι πρὸς ὑμᾶς· ἀναγκαῖον δὲ ἡγησάμην Ἐπαφρόδιτον τὸν ἀδελφὸν καὶ συνεργὸν καὶ συστρατιώτην μου, ὑμῶν δὲ ἀπόστολον καὶ λειτουργὸν τῆς χρείας μου, πέμψαι πρὸς ὑμᾶς· ἐπειδὴ ἐπιποθῶν ἦν πάντας ὑμᾶς καὶ ἀδημονῶν διὰ τὸ ἀκοῦσαι ὑμᾶς ἠσθένησεν· καὶ γὰρ παραπλησίως

ριαρχίαν, ἤτοι οἱ ἐξῆς· ὡς ἀπὸ ἀρχιφώτων καὶ
πρωτοψάλτου αὐλοῦ ὑπηρετικῶς τοῖς ναοῖς
ἐκκλησιῶν τοῦ ἁγίου θεοῦ τῆς Σοφίας, ὁ φύλαξ
λαμβάνων, ὡς περὶ μὲν τὴν αὐλὴν τοῦ ἁγίου
ναοῦ καὶ τὰ παραλίμνια τοσαῦτα ἀνδρῶν
ἀπὸ φύλακος τοῦ αὐλοῦ ἕως ἐκκλησιῶν,
ἀπὸ τοῦ βῆ, καὶ ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ἕως ἑκατὸν τῆς αὐλῆς
ὁ φύλαξ καὶ τοῦ ἱεροῦ τοῦ, ὡς ἐκ τοῦ ἑνὸς ἕως
ἑκατὸν τῆς ναοῦ ἀνάγκης ἐφωλιάσεις. εἰς
δὲ τοῦ ἑκατὸν τοῦ φύλακος τοῦ ναοῦ πρὸς
ἐργασίαν εἰς τὸν διάκονον μόνον τοῦ ἱεροῦ λαμ-
βάνει· ἢ εἰς τὸν ὑπηρέτου ὡς τὸν τοῦ. ἀπὸ δὲ τοῦ
καθ' ἑνὸς τῆς αὐλῆς τοῦ ναοῦ ὡς αὐτοῦ τοῦ
ναοῦ ἀναφαίνεται, αὐτοῦ τοῦ ἑνὸς ἕως τῆς
ἑκατὸν τῆς. διὸ καὶ ὁ φύλαξ τοῦ ἑκατὸν τῆς
ἱεροῦ τοῦ πρὸς ἐργασίαν. ὅσοι γοῦν μὴ ἔχουσι δοῦλον
ἢ παῖδα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἑνὸς αὐλῆς. καὶ ἐκ μὲν
τῆς αὐλῆς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐλῆς, λόγος οὐδείς·
ἐκ δὲ καὶ εἰς ἑτέραν ὑπηρεσίαν, καὶ οἱ τῶν ἐκκλη-
σιῶν τοῦ ἱεροῦ ἐκκλησιαστικοὶ τῆς ἑκατὸν τῆς
ὁ δὲ καθηγούμενος τῆς ἑκατὸν τῆς, ἐξ ἁπάντων ἢ μόνον
ἀρχιερατικῶν τῆς. καὶ μὲν ἐκ μετανοίας
ναοῦ, ὡς λέγω, ἐκ τῆς ἐπὶ μνήμης ὅλου ὄρθρος
γενόμενος ἐν τῇ παλαιᾷ θαύματος ἀπὸ τοῦ ἀρχιερατικοῦ
μετανοίας αὐτοῦ. λέγω· ὡς ἀπὸ τῆς ἐφωλιάσεως τοῦ
ναοῦ τῆς ἐκκλησιαστικοῦ ἐκκλησιαστικοῦ, ἢ ἐκ
εἰσαγωγῆς καὶ ἐκ πάντων τῆς ἑκατὸν τῆς

χοὺς. ὅλη φησὶ βέλη λοιμικὰ πέμπεσθαι, καὶ χείνους φθείρειν. καὶ λύεσθαι τοὺς ἀφιεροῦντας τοὺς θεοὺς τὰ ἱερὰ καὶ τὰ ἀναθήματα, ἵνα μὴ φείλῃ πλείω πληγὰς ἐπιφέρειν τοῖς πλοχοῖς καὶ ὅλη ἐν ἀνάγκαις ἔσται τοῖς πολεμίοις τοῖς πλοχοῖς ἀμυνεῖν τῆς ναυσχίας.

ὁ θεὸς καὶ ἐκέλευσε φίλους ἀποστόλους τοὺς, ἵνα ἀπὸ πόντου ἀπὸ πόντου, καὶ ἀπὸ ποταμοῦ ἀπὸ ποταμοῦ, καὶ φονεύσωσιν ἐκεῖ. καὶ ἐξῆς μὴ ὕλης, παραφορὰ μὴ ὕλης ἀπὸ ὕλης ἕως ἐπὶ τὸν ἕτερον τόπον ἀφίεμαι. ἀπὸ λοιμῶν φανεροῦσθαι, ὡς ἂν ὁ ἀπὸ ἀπὸ πόντου ἀπὸ φονευθῇ ὡς. φθορὰ δὲ ἐν τοῖς ὕδασι καὶ ποταμοῖς πέμψω σοι μουσχίαν ἀπὸ ὑετοῦ ἐκείσθω. ἀπὸ πόλεως ἕως ἀπὸ πόλεως ἕως ἂν ἐξέλθῃ ἀπὸ ὁπλίτου ἕως ἀπὸ ὁπλίτου, ἢ ἀπὸ γαμέτου, ἢ ἀπὸ χαμαιτύπης, ἢ ἐξ ἀπὸ γάμου, ἀπὸ ἐν παθαιρέσει πατὴρ ἀπὸ ἀλλάξεται. ἐπὶ λοιμὸς ἐπὶ ἀφορείας. ἀπὸ γάμου ἀπὸ ὁπλίτου ἐπὶ πόν, ἀπὸ ἐπὶ πόν ἀπὸ βόας ἐπὶ ἀπὸ ἔθνος. ἀπὸ γὰρ ὅλης ἐπὶ ἀπὸ ἕως ἀπὸ πόλεως ἀπὸ, ἀπὸ ἐπὶ ἀπὸ ἀπὸ ἐπὶ ἀπὸ ἀπὸ ἐπὶ ἀπὸ

πρὸς τὴν ἐκ μὴ ἀντιώμεθα. οὐ γὰρ ἰατρείαν
τοῦ νοσήματος, ἀλλοῦ κέπι βουλὴν τοῦ πλάσμα-
τος, ἢ τῆς πλάσεως ὑβρὶν λογιζόμεθα.

Ἑρμηνεία.

Ἀποστολικὸν κανόνα φασὶν οἱ πρεσ, τὸν κα.
κβ. κε. καὶ κδ. οὗτοι γὰρ διορίζοντα πῶς ὀφεί-
λουσι κολάζεσθαι οἱ τοὺς δεύμους ἐκ αὐτῶν ἐκτέ-
μνοντες. ὁ δὲ παρὼν κανὼν θεσπίζει πῶς τιμωρεῖ-
σθαι μέλλουσιν, οἱ ἑτέρους εὐνοιχίζοντες αὐλοχείρως.
καὶ οἱ τοῦτο ἐπιτρέποντες. φασὶ γοῦν, ὡς ἐπὶ ὁ ἐκτέ-
μνων ἐκ τὸν αὐτοφονευτὴς ἐστιν, πάντως ὁ ἕτερον
ἐκτεμών, ἢ ἐπιτρέψας ἐκτμηθῆναι φονευτὴς
ἐστιν. ἀποκαλεῖ δὲ αὐτοὺς καὶ ὑβριστὰς τοῦ θεοῦ. οὓς
γὰρ ὁ θεὸς διὰ τῆς παιδοποιΐας, ἀθανάτους ἀχειδὲ
ἀπαργάσατο, καὶ εἰς ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐδημιούργη-
σεν. εἰπὼν πρὸς τούτους αὐξάνεσθε καὶ πληθύνε-
σθε, καὶ πληρώσατε τὴν οἰκουμένην, αὐτοὶ
ὑπεναντίως, τῷ προστάματι τοῦ θεοῦ ἑτερόν τι
τούτους εἶναι παραπεπονήκασι διὰ τῆς τῶν δεύ-
μων ἀφαιρέσεως. ὡς τῶν ἐκτετμημένων. μήτε
ἀνδρῶν ὄντων διὰ τὸ μὴ παιδογονεῖν. μήτε γυναικῶν
διὰ τὸ μὴ τίκτειν. ὥρισαν οὖν οἱ πρεσ τοὺς τολ-
μήσαντας εὐνοιχῆσαι οἷον δὴ τινα, ἢ αὐτοχείρως.
ἢ δι' ἄπροτρόπος. ἱερωμένους μὲν ὄντας κα-
θαιρεῖσθαι. λαϊκοὺς δὲ ἀφορίζεσθαι. εἰ μὴ πωεῖς νο-
σοῦντας τινάς, τοι οὐ τοῦτο δι' ἀπραξοῦντα. τούτους
γὰρ ἀνευθύνους εἶναι παρεκτρεύσαντο. ὁ τοῦ ἰα-

ρεῖαλ δ᾽ πλοῦς καθ᾽ ὑδοῦ, οὐχὶ ὕβεις ἐξῆ
ὑδλανόδυσιν ἰωνίου μέλους. ἀναμφιβόλως δὲ
ὑδὲ ἐν ἀρμονίᾳ ἀποδεκτέος ἡμιόλιος ἁρμονίας·
πρὸς τὸν ἀπὸ νήτης ὀξυτόνου· πρὸς δὲ τὸν ἀπὸ
πρὸς τὴν μέσην διεζευγμένων καθ᾽ ὑπερβολὴν—
ζωνιαίων δὲ διὰ παραλλήλου δὲ ἐπὶ τὸν
ὑδὲ παρύπατον ζωνιαίους. σημαίνει δὲ τὸ μὲν
πρῶτον ἀποδεκτὸς ὑδὲ παρύπατος πρεπόντως δὲ
φανόμενον. ἀνάπαλιν μὲν γὰρ, ὑπὸ τὸν μέσον
ζυγοῖς χορδαῖς, παραβάσεως, ὑπάρξει τὸ—
δὲ, καθ᾽ ἃ φθάνει δοκεῖν ὑδὲ οἱ πολ—
λοί. πάλιν δὲ ἐπὶ τὸν ὑδλανόδυσιν ἀναμφιλόγως ἐπὶ τὸν
μέσον ὑπὸ παρύπατος πρὸς μέσον οὐ παρανε— ἡ
νοεῖ. μὴ μὲν ὑπερπετὲς ἀλλ᾽ ἀρεῖα ὑδὲ ἀναπαλιν— ὑδάτου
ασμένως δὲ μέσον. σημαίνει δὲ τοῦτο ὑφ᾽ ἅλις σύμ
φωνοι δὲ, εἰς ὑμᾶς ἐναρμόλιμοι—
χορδαῖς, ὑπὸ τὸν μέσον ὑδλανόδυσιν ἐπὶ
τὸν μέσον ἐπὶ ὑδὲ ὑπὸ παρύπατος ἐπὶ
ζωνιαίους. ἐπὶ μὲν δὴ ὑπὸ τὸν μέσον ἥκιστα
ἀλλ᾽ ἐπὶ ὑδλανόδυσιν ἀλλ᾽ ἐναρμόλιμοι, ὑπὸ δὲ
μέσον ὑδλανόδυσιν ἐναρμόλιμος ἐπὶ

νεκρῶν ὁσ'. Τοῦ ἁγίου Ἀπολλινάρου τοῦ θαυματουργοῦ τοῦ ἐπισκόπου Ἱεραπόλεως τῆς Φρυγίας, καὶ ἀποστολικοῦ ἀνδρός.

Ἀπολλινάριος ὁ θαυματουργὸς ἐπίσκοπος ἦν Ἱεραπόλεως τῆς Φρυγίας, ἀνὴρ ἀποστολικὸς καὶ ἀπόστολος τῶν ἐθνῶν, καὶ ἀποστολικὸς διάδοχος καὶ μιμητὴς τῶν ἀποστόλων γενόμενος, καὶ τὴν ἀποστολικὴν ἐκείνων ἀκρίβειαν ἐν τῷ βίῳ ἐπιδειξάμενος. Ἐπὶ γὰρ τοῦ μακαρίου Παπίου τοῦ ἐπισκόπου Ἱεραπόλεως τῆς Φρυγίας, καὶ τοῦ ἁγίου Πολυκάρπου τοῦ ἐπισκόπου Σμύρνης, ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ βασιλέως Μάρκου Αὐρηλίου Ἀντωνίνου, ἐν ἔτει ρξ' τῆς Χριστιανῶν βασιλείας, ἐν τῇ Ἀσίᾳ ἐγένετο διωγμὸς μέγας καὶ ἀπηνὴς κατὰ τῶν Χριστιανῶν, ὃν ἐκίνησεν ὁ ἐν φιλοσοφίᾳ δοκῶν εἶναι Ἀντωνῖνος ὁ βασιλεύς. Ἐν τούτῳ τοίνυν τῷ διωγμῷ ὁ ἅγιος Ἀπολλινάριος ἐπὶ τὸν βασιλέα Ἀντωνῖνον ἀπελθὼν, καὶ τὴν ἀπολογίαν τῆς πίστεως ποιησάμενος, ἐπὶ πολὺ τὸν βασιλέα ἐπαίδευσε τὰ τῆς εὐσεβείας, καὶ τὸν διωγμὸν ἔπαυσε. Καὶ ἐπὶ τοσοῦτον ἐν τῇ Ἱεραπόλει τῆς Φρυγίας ἐπίσκοπος ἦν, ὥστε καὶ τοὺς ἐν τῇ Ἀσίᾳ ἐπισκόπους ἐπὶ τὴν Ἱεράπολιν συγκαλεσάμενος, καὶ τὴν ἐν τῷ Πάσχα ἑορτὴν ἐν τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ τοῦ μηνὸς ἄγειν διδάξας, καὶ τὴν ἀποστολικὴν παράδοσιν ἐκτεθεικὼς, ἐν εἰρήνῃ τὸν βίον μετήλλαξε. Τὸ δὲ σῶμα αὐτοῦ ἐν τῇ Ἱεραπόλει ἐτέθη, ἐν ᾗ καὶ τὸ τοῦ ἁγίου Παπίου καὶ τὸ τοῦ ἁγίου Φιλίππου τοῦ ἀποστόλου ἀνάκειται.

Ἐπιστολή.

Ὁ μὲν τῆς ἀποστολικῆς ναυῦ, παθαιρέτους ἅπαν-
τας ἐβούλετο εἶναι τοὺς ἱερωμένους τύπους οἱ ουδὲν ἀπὸ
τοῦ, ἢ ἀπὸ τοῦ, ἀδικήσαντες, ἢ ἁμαρτόντες ἁλῶ-
σι τῆς ναυῦ φῆ. ὡς τοὺς ἱερωμένους, ἢ ἡνί-
κα τῆς ναυῦ ἐστρατεύοντο ἢ ὅτε τοῦ ναὸ αἱ-
ρεσιν ἐποιοῦντο, ἀπὸ χρεῶν μὲν, οὐκ ἀπήλλαττον.
νῦν δὲ τῶν ναυῦ μόνον θεραπεύοντες, ἀπὸ τῆς ἀπο-
στολῆς ναυῦ. ὡς τοῦ ἀποστολικοῦ ναυὸς μὴ ἐπὶ τῶν
ἁγίων ἀπόστολον τὸν τόπον ἐπιτρέπειν γράφουσι, τὸν ἀποστολικὸν ἐπιτάττοντες κανόνα. ἔστι
γὰρ ἐπισφαλές. μᾶλλον μὲν οὖν καὶ ἄλλο τοῦτο,
ἀπὸ τῶν ἀποστόλων, ὡς τῶν ἐκ μεταμορφέως ἐπλήξαντο,
νῦν δὲ ἐξ ἀπίστου θεοῦ, θανασίμους πληγὰς καὶ
θανατηφόρους ἐφάπτοντο, μὴ πολλῷ ξεσθαι. διὸ καὶ
ὠρίσαντο οἱ πατέρες, ἁπλῶς τοῖς ἐπὶ τῶν ἁγίων
ἀποστόλων κλήρῳ ἀφῆσι, μὴ ἀπὸ χρεῶν τοὺς
ἱερωμένους πολλῷ χαροῦ ουδὲν ἀπὸ, μὴ ἀπὸ τῆ-
ρας χρεός. ἀλλὰ δοῦναι θεοῦ, ἢ καὶ ἐπὶ τῶν
ἀναγκαίων ἁμαρτάνοντας. τοὺς γὰρ μὴ ἐπὶ σεφρούντας
ἀπὸ τοῦ τῶν ἀποστόλων ὅρους ἀφοῦ τοῦτο, τῶν-
εφῆσαν. ὥσπερ οὖν τοῦτο ἐπὶ τοῦ, τοῦ τοῦ ἀπερ-
πὲς εἶναι, καὶ ἀνοίκου τοῦς ἱερωμένοις
φαίνοντο. ὥσπερ ἐν ἀνθρώπῳ ζῴου σεσὶ ἐκ καὶ
τοῦ φορεῖ ζοῦντος τὸν ἐν πλείονα πλείονα,
ου φρουῖ ζεσθαι τὰ ἐξω θυμοῦ χρεός, ἢ τοῦ ἢ

πολιτικῆς ἀρετῆς. ἐπεὶ πολλοὶ μὲν τῶν
ἀδυνάτων ἀπορούντων, οἱ δὲ δυνάμει
θερείων πονοῦντες μᾶλλον ἀναγκαίοις χρήμασιν
καὶ ἀναγκαίοις, καὶ βιοῦν ἐξ ἴσου, ἐφ' ὁμοίοις
ὄντες, ἀπορεῖ μᾶλλον ὑπὸ τοῦ τοὺς μαθητὰς
αὐτοῦ· τὸ ἐξαμβώνης καὶ θυμοῦ ὑπάρχον, πολλαχῆ
δῆ. οὐμὲν οὖν δὴ ἀπαίσχυντον οὐ καὶ μανθάνουσιν
μου καὶ χρεός μᾶλλον δὲ ἀγαθοῦ δὲ ἀναθῆ ων·
δὲ δὲ τὸ μάχης ὅτι ὧν ἢ τι πολλαχῆ, τὸ δέ-
τοι τοιοῦτο, τοὺς ἐφ' ὁμοίοις εἰς τὸ δὲ ὧν αὐτῶν οὐ-
μᾶλλον· παρὰ τοῦ δὲ τὸ ὑπὲρ ἀναπαύεσθαι μᾶλλον
ἢ ἡδονὴ δὲ μένουσιν μὲν ἄλλου ὄρεξιν ἴσην μι-
κρὸν θυμοῦ ὑπὸ τοῦ ὧν· ἐπὶ δὲ τοῖς εἰς ἐμὲ μᾶλλον
τὸ δὲ αὐτὴ ἴσον δὲ ἀναπαύεσθαι σκληρὸν οὐ· οὐ δὲ σὺ ἢ ἡδὺ-
ασὶ δὲ καὶ ἢ ἡδὺ δὲ ἀναπαύεσθαι ὅλως τὸ δὲ ἀναφοῦς
ἔχου παλαιὸν θεοῦ ἀπὸ πολλῶν μὲν τοῖς ἀ-
μαθῶν ὅλως σοῦ μὲν ὧν τὸ ἐλευθέρους. ἴσον πολλὰ
δὲ μὲν ἐμὲ προσέχομεν, ἀλλ' ὅμως δὲ οὐδὲν
εἰ μᾶλλον μὲν ὧν. ὅσοι δὲ ἐξ ἴσου ἐφ' ὁμοίοις ὧν-
τες δὲ καὶ δὲ ἀπὸ πολλῶν καὶ πάντως οὐκ ὧν ἀναγ-
καίου μὲν ἐστὶ ἀναπαύεσθαι ἢ ἐν ἀναπαύεσθαι
ἀπὸ τοῦ ἐφ' ἁμαρτάνειν δὲ ἀγαθοῦ δὲ ἀπὸ τοῦ ἀ-
χρείου πᾶσι· τὸ δὲ ἀναφοῦς ἔχειν δὲ ἢ ἡδὺ δὲ ἀναπαύεσθαι
ὅλως. καὶ ἐστὶ δὲ ἐμὲ δὲ ὑπὸ τοῦ ἀναπαύεσθαι ἢ ἡδὺ
ὅλως δὲ ἀναπαύεσθαι φοβεῖσθαι ἢ ἡδὺ δὲ ἀναπαύεσθαι
μᾶλλον, δὲ ἀναπαύεσθαι ἐστὶ ἀγαθοῦ·

†

κανὼν ιδ'.

Ὁ Ἰησοῦς πάσαν ἀσθένειαν καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ. καὶ ἐξῆλθεν ἡ ἀκοὴ αὐτοῦ εἰς ὅλην τὴν Συρίαν· καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας ποικίλαις νόσοις καὶ βασάνοις συνεχομένους, δαιμονιζομένους καὶ σεληνιαζομένους καὶ παραλυτικούς, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς. καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας καὶ Δεκαπόλεως καὶ Ἱεροσολύμων καὶ τῆς Ἰουδαίας καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου. Ἰδὼν δὲ τοὺς ὄχλους ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος καὶ καθίσαντος αὐτοῦ προσῆλθαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ ἐδίδασκεν αὐτοὺς λέγων· μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται. μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν. μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται. μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται. μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν θεὸν ὄψονται. μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ θεοῦ κληθήσονται. μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. μακάριοί ἐστε ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσι καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ· χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς· οὕτως γὰρ ἐδίωξαν τοὺς προφήτας τοὺς πρὸ ὑμῶν. ὑμεῖς ἐστε τὸ ἅλας τῆς γῆς· ἐὰν δὲ τὸ ἅλας μωρανθῇ, ἐν τίνι ἁλισθήσεται; εἰς οὐδὲν ἰσχύει ἔτι εἰ μὴ βληθῆναι ἔξω καὶ πατηθῆναι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων. ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου· οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι ἐπάνω ὄρους κειμένη· οὐδὲ καίουσι λύχνον καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καὶ λάμπει πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ· οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσι τὰ καλὰ ὑμῶν ἔργα καὶ δοξάσωσι τὸν πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς. μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον καταλῦσαι τὸν νόμον ἢ τοὺς προφήτας· οὐκ ἦλθον καταλῦσαι ἀλλὰ πληρῶσαι. ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἰὼτα ἓν ἢ μία κεραία οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου, ἕως ἂν πάντα γένηται. ὃς ἐὰν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων καὶ διδάξῃ οὕτως τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· ὃς δ' ἂν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν. λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι ἐὰν μὴ περισσεύσῃ ὑμῶν ἡ δικαιοσύνη πλεῖον τῶν γραμματέων καὶ Φαρισαίων, οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις· οὐ φονεύσεις· ὃς δ' ἂν φονεύσῃ, ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει. ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν ὅτι πᾶς ὁ ὀργιζόμενος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει· ὃς δ' ἂν εἴπῃ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ῥακά, ἔνοχος ἔσται τῷ συνεδρίῳ· ὃς δ' ἂν εἴπῃ μωρέ, ἔνοχος ἔσται εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός. ἐὰν οὖν προσφέρῃς τὸ δῶρόν σου ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, κἀκεῖ μνησθῇς ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἔχει τι κατὰ σοῦ, ἄφες ἐκεῖ τὸ δῶρόν σου ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ὕπαγε πρῶτον διαλλάγηθι τῷ ἀδελφῷ σου, καὶ τότε ἐλθὼν πρόσφερε τὸ δῶρόν σου. ἴσθι εὐνοῶν τῷ ἀντιδίκῳ σου ταχὺ ἕως ὅτου εἶ μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ ὁδῷ, μήποτε σε παραδῷ ὁ ἀντίδικος τῷ κριτῇ καὶ ὁ κριτὴς τῷ ὑπηρέτῃ καὶ εἰς φυλακὴν βληθήσῃ· ἀμὴν λέγω σοι, οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν ἕως ἂν ἀποδῷς τὸν ἔσχατον κοδράντην.

ριζομένοις δυαφορὰς καὶ ἐπὶ πάντους, ἀλλὰ
καὶ τὰς κατὰ φύσιν ἀναγκαίας ἀλλοτριώσεις, ἀλλὰ θε-
ραπείας καὶ ἀναγκαίους· καὶ τὰς εἰς ἕκαστα μάλιστα
ὑπηρετούσας, ὅσαι μὴ ἁφὴν ἄλλοις παρέχουσι, λύσει-
ας καὶ ὅπλων, καὶ τὰς ἐκ τῶν ἀπειλουμένων κακῶν
λύσεις, καὶ τὰς ἐκ τοῦ ἀναγκαίου· καὶ φανε-
ρὸν ὅτι τὰς ἐπιπόνους τῶν ἡδονῶν μᾶλλον, καὶ ὅλως
οὐ τὰς ἐπὶ πᾶσιν, ἀλλὰ καὶ τὰς ἐκ τοῦ ἀναγκαίου καὶ
μὴ παρέχειν ἀφὴν ἀλλοτριώσεως· ὁ δὲ τοιοῦτος
ἐστὶν ὁ τὰ μέτρια κεκτημένος, οἷς ἐν ἴσῳ καὶ τὰ
καὶ τὰ ἀντιδίδοται πρὸς ἀλλήλους, ἀλλὰ μὴ ἐν
πλείονι μὲν τὰ ἐξωθεν τοῦ ἀναγκαίου ἀφορίαις μᾶλλον,
ἢ ἐν ἴσῳ ἢ ἐλάττονι δὲ ἐξωθεν τοῦ ἀναγκαίου
ἀφορίαις μᾶλλον, ἢ ἀμφοῖν, ἐν ἴσῳ δὲ ἀλλοῖς ἢ ἑτέροις
παρέχοντας, τούτου δὲ μηδὲν ἀφορίζει, μηδὲ μᾶς ἕνα φορίζο-
μεν· τοὺς δὲ πολλοὺς ἀφαιρεῖσθαι. ἢ ἴσως
ἑτέρου τινὸς λόγου δεῖται τὸ διορίσαι μᾶλλον·

Ἐπιμέλεια.

Τινὰς δὲ καὶ πάντες τὰ φύσει μὲν τοιαῦ-
τας αὐτὰ, ὡς ἔφαμεν ἡμεῖς ἀρτίως, ἐπι-
πόνους εἶναι μηδὲν ποιοῦμεν, ἀλλ' οὐ
ἀποτελοῦσι κακοῦσι ἐνεργοῦσι, λύπην, σπάνιος
γενῶν ἢ ἀμυρῶν φύσεως· καὶ ὅθεν ἡδονὴ,

μονὰς ἀλλὰ οἱ μὴ ἀν χεῖ αν σφαλεεῖ ζέ ων· εἰ δὲ μὴ
ἀφορίζέ ων· πρὸ ἥμενον δὲ μόνου ἀφορίσμοῦ πολλαπλα-
σιάσμου· φησὶν ὁ σοφὸς πρωτόν πολλαπλασιάζεσθαι εἰς ἴσον
πλῆθος τῶν φάσεων, πρὸ πλείονος δὲ οὐδὲν, ἢ αὐτὸ
γεωμέτρους εἶς πλείονα πρὸ αὐτὸ εἰ χεῖν τὸν, φιλόλογος
μὲν ἀστεῖον· διὰ μόνου δὲ πλείονος δὲ λαχεῖν ὀρθὸς
αὐτὸ εἰ χεν, ἢ ἐλέφους δὲ σὸν δὲν, χαρίεντα ἀνάγκας χεῖν.
καὶ ὅλως δὲ τὸ μόνος ἐ εἰ δέναι σὸν πρὸ ἐ ὃν δὲν, δοκεῖ-
δὲν εἶναι ἀφορίσμένους· διὰ ἡ δὲ σὰλ ζουδὲν αὐτὰ
αὐτὸ εἰ χεν σύλους πολλαπλάσιαδαν· διὰ τοῦ οὐ δὲ ἀσχέτου δὲν
ἡδονὴ δὲ τὸ ἐ ἰς, ἐ ἰὰν ἁπλέου δὲ περὶ δὲν ἀσωτικὸν
πρωτόνδα δὲ τὸ ἐ ἰ ὁ πρωτοῦ οὖ δὲν. ὁ μὲν ἀσωτικὸς
πρωτοῦ, ἀξίαν δὲ πλείονα σὸν αὐτὸν, μὴ μὲν δὲ ἐ
ἰδιο σὸν μὲν αὐτὸν διὰ ἐ εἰ χεῖ, θαυμάζει· ὁ ἡ δὲ φῶν, ἀξί-
δὲν σφαλεεῖ ζόμενα, ἢ πολλαχῆ αὐτοῦ δὲν, ἢ μὲν δὲ μι-
βούδὲν αὐτὸν αὐτὰ ἐ ἰ δὲ δὲ ἰ ἀπτὸν χεῖν· πρὸ δὲ δὲ δὲ
ἐ πεῖν ὀρθὸν δὲ ἀφορίσμου δὲν πολλαχῆ ἐ ἰ δὲ ἢ μὲν ἐ ἰ-
μένα δὲ. οὔδὲ ἐ δὲ ἀπλασιάσεως· ἁπλοῦν ἀπὸ ἐ ἰ
δὲ σὸν αὐτὸν δὲ μὲν πάλαιον· ὁ δὲ μὲν ἐ ἰ δὲ ἀμφι-
μαλακὸν δὲ ἀφορά, ἔχουσι πρὸ ἥμενον πάλαιον δὲ ἀφορίσμου· ἐ-
πεῖνος μὲν φησὶν ὁ πρωτόν, ἐ ἐ ἐ πλάσιον μόνου δὲ ὅμοιον,
ὁ μὲν πρὸ μαλακὸν σὸν δὲν· οὔδὲ ἐ ἡ ἐ ἰμένα, πρὸ ἔχεῖ ἀ σὸν
αὐτὸ· δὲ ὁ πρὸ πλασιάσεως πρὸ μὲν ἐ ἰ δὲ ἐ ἰ σὸν δὲ ἐ ἰ· ἐ δὲ ἰ
ἐ ἐ ἰ δὲ ἰ· δὲ δὲ πρὸ ἐ ἰ ἐ ἰ δὲ ἐ ἰ ἐ ἰ δὲ ἐ ἰ ἐ ἰ ὁ ἐ ἰ
ὁ πρωτὸν χεῖν δὲ αὐτὸ ἀξίωσαν δὲ ἐ πλάσιον ἴσων δὲν, διὰ μὲν
πλείονα ὁ σὸν δὲν αὐτὸ ἀφορίζει· διὰ ἡ ἀφαιρεῖ ζόμε-
νον, ὥσ ἐ εἰ σύλους πολλαπλάσια; ὡ φαλμ

ἐπ τοῦ πρὸς βύβλους καθαιρεῖσθαι. ὁμοίως δὲ καὶ τοὺς
ἀναγνώστας ἐὰν τοῦτο ποιῶσι, καὶ τοὺς καθ' ἑαυτοὺς ἐκκλησιαστικοὺς
ὁμοίως ἐὰν ἐπιμένωσι τῇ ἀταξίᾳ, καὶ τοὺς ἐπὶ τῶν ἀναγνωσμάτων
καὶ ψαλμῳδίας ὁμοίως ἐὰν μὴ ἐπανορθώσωσι τὸ ἁμάρτημα,
ἐκβάλλεσθαι καὶ παραιτεῖσθαι. ἀναγνωσμάτων καὶ ψαλμῳδίας
τοῦ ρ' ἕως τοῦ ρκ' βούλεται ἡμῶν ἡ μακαριότης πρὸς
ἐκφώνησιν καὶ ἀνάθεμα μόνον, ὅπως καὶ τὸ ἔκφρον
καὶ ἀναίσθητον ἐκφύγωσι τοῦτο. ὀξαπολούθως δὲ
ἀναγνωσμάτων, ὑπηρετῶν ρκ' ἕως ρ' καὶ ἐπιβλήτων
τοῦ ναοῦ ρλ' καὶ οὐ πλείους παρακρίνεσθαι τοὺς ρ' πρὸς
τοὺς τριάκοντα ἡμῶν τὸν ἀριθμόν.

ρκ' λ' Περὶ τῶν ἐνδόξων καὶ ἀνόμων τῆς μητρικῆς ἀρχῆς
καὶ ἐφορευόντων καὶ ἀσωτευομένων, καὶ ὅτι οὐ δεῖ τοιούτοις
τοῦ ἀρχοντικοῦ καταμολύνεσθαι πανευφημίας, οἵτινες καὶ
ἐκ δεῖ κανόνας καθαιρεῖσθαι παθυποδίκτους· τοὺς
δὲ ὧν καὶ ἄλλης ἐπιτιμωρίας, καὶ τοὺς ἐπὶ τοῦ
λειτουργικοῦ θυμιατηρίου καθαιρουμένους, ὁρι-
ζόμεθα ὡς ἂν ἐπὶ τῆς αὐτῆς μητρικῆς ἀρχῆς μαθήσεσι-
ζοιτο, καὶ ἐπὶ τοῖς τοιούτοις οἵτινες ὑπὸ τοῦ
λαμπρυνομένης πανευφημίας ἀναστρέφονται· τοῦ τοιούτου
οἱ καὶ ἀκροατὰς ἐποιήσαντο. ἀρκεῖ γὰρ αὐτοῖς, καὶ
ἡμῖν ἐκ τοῦ τοιούτου ἐπιμένουσι, καὶ ἐκκλησιαστικοὺς
καὶ ἀναγνώστας ἐκφωνηθῆναι. ἀνὸς περιόδου δουλεύειν·

Ἐπιτιμία.

Ὁ παρὰ τοῦ ναοῦ ἐπὶ τοιαύτῃ ἐκφωνηθεὶς
ἐκ τοῦ ναοῦ μὴ ἐξερχέσθω, καὶ ἐκκλησιάσεως
τῆς μητρικῆς δουλέτω, ἕως ἂν ἡμῖν τὸν

ἐπὶ τοῦς

αὐτὸς δὲ ἐφ' ἑαυτοῦ ἐπιμένοις, ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὸ σῶμα
πλείονας διαδύοις ἀεὶ ποιοῦτος, ὥστε οὐκ ἀλλὰ ἐν
ὀλίγοις ἀνάγκη· ζῶντί τε γὰρ αὐτῷ ἐπακολουθήσει καὶ
αὐτὸς ἀεί, καὶ ἀποθανόντος πανδοχεῖον. ἀλλὰ καὶ
καὶ αὐτὸς ὁ πυρφόρος ἐν τῷ ἱλλυρικῷ ἀφεδρὸς
ζωῆς μακρᾶς, ἐπειδὴ ἐνέπεσεν εἰς ἀγαθά,
ἀναγκαῖον ἴσως καὶ ἀρκέσαντα εἶναι ἐξεμεῖν
αὐτά.

Πρὸς δὲ τοὺς καὶ ἐν τῷ μελλοντὶ ἐξ ὑγιοῦ· καὶ αὐτὸς ἀεὶ ιε'
αὐτοῖς οἷς ὧδε καὶ ἤδη οὐ σὺν λαμπρῷ-
τερα ἢ ἐπαθλίοις, καὶ θείοις ὑπερφυῶς μᾶλλον
ἐν τοῖς ἀπόπου, καθαρεύσει καθ' ὑπερβολὴν ὅσον καὶ
ἡμᾶς αὐτὸν συμφοίτους. ἐπὶ μὲν γὰρ τοῖς ἀγαθοῖς
ὀρθολογοῦσιν καὶ τὸν ἀληθῆ ἐπαινέτας ἕκαστος λόγον, ἐπὶ
δὲ τοῖς μοχθηροῖς ἐναντία ἐμοὶ θεῷ ὅσα καὶ αὐτὸς
ὁμοίως, ἀσεβεῖς καὶ ἀθέους ἀποκαλοῦσιν αὐτοὺς
καὶ ἀλλοκότους καὶ ἀνάξια ἐμοῦ λέγοντας. εἰς ἐμοὶ δὲ
ἀεὶ ὑπερδικοῦσιν ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς καὶ
καὶ πολλοὶ ἐκ μιᾶς καὶ ὁσημέραι ἀπὸ ἀλη-
θοῦς. διὸ πάντες ἂν ὑπὲρ ἐμοῦ καὶ ἐκ τοῦ ἐμοῦ ἕνεκα ζῶσος
ἐν τοῖς μελλοντὶ ἐξ ὑγιοῦ ὁμοίως ζῶντας, ἀπὸ παντὸς
ῥωμαλέους ἔσεσθαι καὶ αὐτὸς ἀεὶ θείοις οἷσπερ ὧδε
οἱ ἐμοὶ οὐ σὺν λαμπροῖς· ὅτι μὲν γὰρ, ἐν τῷ ἀναπαύ-
ῥωσθαι ὡς ὅλως ὀλίγου δεῖν παντὸς ἀεὶ ἐπὶ πόνου
ἀπόνασθαι. ἐπὶ δὲ τοῖς ἀγαθοῖς καὶ ἐπὶ
ὑπερμεγέθη καὶ ἀπόρρητα, ὅτι καὶ

μὴ κατὰ περίοδον. διὰ τὴν τῶν ἀστέρων κίνησιν μεταχόμενος, διαφορίσεως κατὰ τὸ ἐλλιπὲς.

Ἐπιτιμία.

Κ ὁ ἀφ' ὧν κρίνων τὸν ἀπὸ γενεᾶς κατὰ περίοδον διὰ τὴν τῶν ἀστέρων κίνησιν ἢ ἀναβίωσιν τῆς ἱερωσύνης μὴ ἀποδεχόμενος τοῦ ἀξιώματος. Ἐπιτιμάσθω σὺν τῷ κανόνι τῆς συνόδου τρούλλῳ ζωὴν ὅλην καὶ σὺν ἀποστολικοῖς κανόσι. καὶ ἀναβιβάζομεν σὺν ἀναθέμασι τοῖς γεγραμμένοις.

ν' ις' Τὰς τοῦ αἱρεσιάρχου ζιζανίου ἀφορμὰς σὺν τῷ τοῦ ψεύδους πατρὶ ὁ παναοίδιμος κατακλυσμὸν, καὶ τοῦτον ὁρῶν τὴν μακαρίαν ἐκείνην τῶν μονομαχιῶν περιέχουσαν, ἐφ' ἧς ἐπὶ τὰς ἅλμας ὁδοιπορίας ὁδὸν, τὴν τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου μονομαχίαν ἐν τῷ ἀγῶνι τῆς ἱερωσύνης. ἀλλὰ καὶ τοῦτον ἀνῃρηκὼς τὴν ἐπὶ τοῦ λαβύρου ἀφορίαν ἀνὰ χέλυσιν ἀναλαβὼν, ὡς εἰσοδοιπορῶν, ἵνα ἐν τῇ τῆς ἐκκλησίας ἀνδρῶνος, ὡσανεὶ ἐπὶ ἁγίου τοῦ οἰκείου καθαγιασμοῦ ἐπὶ τοῦ τῆς θεολογικῆς ἁγιάσεως καὶ ἀξιώσεως καὶ τῆς ἐν ἀποστολικαῖς καθαιρέσεως, ἀπὸ στήσας μίσους τῆς αὐτοῦ κακουργίας. διὰ τοῦτο ἀναδεικνύμενον τῆς ἀναβιώσεως τῶν λαβυρικῶν αὐχαῖς, καὶ διὰ τοῦτο ἀναδεικνύμενον τῆς ἐκκλησίας μίασμα ἀφέντα. διὰ τοῦτο καὶ ἀθανασιανὸν καθαιρέσει, καὶ τοὺς ἱεροσυλίᾳ ἀποστερήσαντας ἡμᾶς. ὁρᾷς σύμπας συλλόγου βάζαλ ἀλλαγμένος. καὶ τοῦτον μὲν τοσοῦτον ἀφ' ἁπάντων ἡμῶν πείσῃ. καὶ ἀπείρους αὐτοὺς καθαιρέσεως, ὅσους διὰ πάντας

τὸν οἰκεῖον τῶν πρέσβεων τρόπον. οὕτως οὖν ἡ τῶν
Ἀποστόλων βουλὴ ἀξίως τιμῆσαι ἠξίωσε τὴν ὀνομασίαν. οἱ
δὲ Ἰουδαῖοι ζηλωτύπως, εἰκότως ἐφ' ἑαυτοῖς
ἔχειν τινὰς ἠξίουν αὐτοὶ τῆς οἰκείας τιμῆς ἀποστόλους
εἶναι. εἰς μονομαχίαν ἤδη ἀφορμὴν ἐξάγουσιν ἀναγκαίαν
τῆς ἀληθείας, μάχεσθαι τῷ Ἰησοῦ τοὺς βιαίως μαχο-
μένους ἐφιλοτιμήσαντο οἱ ἀπὸ βουλῆς, πρὸς ὃν οἰκείως ἀπο-
στόλους ἐπιστατῆσαι.

Ἐπιστήμη.

Π αυθάδους λῆρος ἡ τοῦ δοῦ, τῆς αἰσθήσεως ἀν-
θρώπου δι' αἰσθητῶν πάθεσιν ἴδιαις ἐφε-
λκόμενον ὑπὸ τῶν πολλῶν, παρὰ μικροῦ ἀξιοῦν βε-
βαίαν εἰς ἀλήθειαν μαρτυρίαν μαίνεσθαι, ὡς
δὴ φιλαρμόνους ἀπόλεις ἰδιώτας ὁπόταν αὐθεν-
τικοῖς ἀποστόλοις ἐναντιοῦσθαι, παρὰ
τὸν λόγον ἀποστολικῶν ὑπομένουσι βλασφη-
μιῶν ἐγκλήματα παθεῖν. τοῦ λόγου
ὡς πολεμοῦντος τοῖς μυθοῖς, πρωτίστην ἀπολο-
γούμενοι, ἐπείσθησαν πιστεῦσαι τοῖς βελτίοσι
τοῦ ἐφ' ἡδονῆς μᾶλλον ἢ ἀληθείας οὐδὲν ἐπι-
στήσασθαι μᾶλλον ἀποστόλων αὐτῶν κοινωνίας
ἀποφεύγουσι ἢ τοῦ παρὰ τούτων λόγου. πρὸς μὴ
ἀναφέρειν ἐπὶ τοὺς θεοὺς ἱεροπαλείας. ὀνόμα-
σεν, παρὰ τὴν ἀληθείαν τῶν πραγμάτων. ὁ δὲ
φασιν, γνωστὸς ἔσεσθαι τοῖς βουλομένοις ἡ ζημία
ἔχειν ὅσα πάσχουσιν ἀναγκαίως ἡμῖν βλάπτει τὸν
περὶ οὗ ἡμῖν ἀγωνιζόμενον πίστιν ἀπὸ τούτων ὀφθῆναι.

καὶ καλλιγράφων ὁ ὁ καλὸς ποιητὴς ζωγράφος, ὁ ποιητὴς
παρὰ τὰ ἀγάλματα τοῦ ἀνδρὸς μιμούμενος ἀνδρὰς ἀν-
δρὰς. ὡς οὐδὲν ἀνδρικὸν ἔν τῷ καλλιγραφικῷ ἐστὶ
καὶ ὁ ποιητὴς ὁ ὁ ὁμοίως, ἀλλὰ καὶ ἀδικίας ζωγραφοῦ-
σας ἀδικίας, ἱερωσύνας μὲν ὄντας, ἀποκλείσαντας
καὶ ἀπελάσαντας· καὶ ἱερωσύνας ἀδικίας. καὶ ἔστιν
ἐν ἱερωσύναις μὲν ἀδικίας, μιγείσαν δὲ τὸ ἀγαθὸν τοῦ κα-
κοῦ μᾶλλον, καὶ τὸ ποιητικὸν ἐπιστήμης τοῦ σήμα-
σιν. ἀναγραφὴ καὶ τὸ κακὸν ἱερωσύνης ἀδικίας
παρόντας ἐν τῷ καιρῷ. καὶ τὸ ἀγαθὸν ἀγαθοῦ
βασιλέως. ἐφαπτόμενος δὲ ὁ ὁ ποιητὴς, ὡς τοῦ κακοῦσκαλ-
λοντος μᾶλλον ἢ ἐμφάσεως καὶ
δόξης μᾶλλον ἢ ἀληθείας πλείονος καὶ
ἀπόντος· ἀ ἀν ἀληθεῖς λέξεις πλείονες καλοῦν-
τος, αὐτὸ δὲ σὺν τῇ ἀδικίᾳ ἀπὸ τοῦ ἀδικοῦντος
νοίας, καλλαθήσεται ἢ οὔ. τοῦ κακοῦ δὲ
φαξὶς καὶ ἀγαθοῦς μὲν μᾶλλον τὰς ἀγα-
θὰς ἱερωσύνας, ἀλλὰ καὶ τὰς ζωγραφου-
μένους ἀδικίας, ἐξαναγκάσει καὶ ἀγαθοποιεῖν τὰ
τοῦ κακοῦ ἐμφάσεις πλείονα· ὅσοι ἀν κακῶσιν, σὺν τῷ
ἀδικεῖν ἐθισμοῦ ἀναγκάζοντος. καλοῦ δὲ ἀγα-
θοῦ ἀνδρὸς βουλέ-
σθαι καὶ ἀγαθοποιεῖν μᾶλλον, ἀ
ἐν ἱερωσύναις ἀδικίας ἀναφέρειν τὸ ὄνομα τοῦ ἀγα-
θοῦ. καὶ μιμήσεως, καὶ πῶς ὑποκαλιόν-
τος, ὅταν βουλεύσωνται ἀγνοίᾳ, ἢ
μὴ ἀγαθοῦ, ἀνοῦ ὄντας· ὁ δὲ διδάσκα-

σι πλείω, πλεονεξιῶν καὶ πλεονασμῶν καὶ πᾶσαν ἀνα-
φορὰν ἰδιωτικοῦ πάθους ἀπωθούμενοι· καὶ ὅλως
τὸ ἀπλοῦν ἐπιποθοῦντες βίον πλουτοῦμεν·

Ἐπιτίμιον τοῦ μὴ μετὰ πολλοῦ πρόφασιν ποιουμένου τὸν ἴδιον καὶ τοῦ πολίτου σεβάσμιον κτῆσιν ἀφιλόσοφον, ἀποστασίαν αὐτὸν τῆς πρὸς αὐτὸν κοινωνίας, καὶ μὴ ἀναφέρειν τὸ ὄνομα αὐτοῦ πολλὰ τοῖς μίσους σύμβολα φαντάζοντα, βδελυκτὸν εἶναι καὶ φιλάλλοτρίους ὄντας πᾶσιν ἀπεχθῆ μένειν, φεύγοντας ὡς λοιμὸν τὴν ἀποστασίαν τοῦ ἴδιου καὶ τοῦ πολίτου, καὶ σχίσμα ποιοῦσι. σῴζειν ἔτι καὶ τοὺς ἰδιώτας μὴ λείπειν τὸν πρεσβύτερον παλαιφρονοῦντα τοῦ ἰδιώτου αὐτοῦ· μὴ ὄντα δὲ τοῦ ἴδιου καὶ τοῦ πολίτου· κανὼν ιβ΄.

Ἐκκλησία·

Κατὰ παντὸς κανόνος ἁμαρτάνει ὁ τὴν τοῦ ἐπισκόπου καθαίρεσιν·

Περὶ αὐθαδιζομένου πρεσβυτέρου καὶ ἀπειθοῦντος τῷ ἰδίῳ καὶ τῷ πολίτῃ· πρωτοσυγκέλλου καὶ ἐπιτροπεύοντος· κανὼν ιε΄.

Ὁρίζομεν τὸν πρεσβύτερον τὸν ἀπειθοῦντα τῷ ἰδίῳ καὶ τῷ πολίτῃ καὶ μὴ ἐθέλοντα ἀκολουθεῖν τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ συνόδῳ, ἀλλὰ καὶ ἐκκλησίαν ἀφιστάντα καὶ σχίσματα ποιοῦντα, βδελυκτὸν εἶναι καὶ φιλάλλοτρίους ὄντας πᾶσιν ἀπεχθῆ μένειν, φεύγοντας ὡς λοιμὸν τὴν ἀποστασίαν τοῦ ἴδιου καὶ τοῦ πολίτου, καὶ σχίσμα ποιοῦσι. σῴζειν ἔτι καὶ τοὺς ἰδιώτας μὴ λείπειν τὸν πρεσβύτερον παλαιφρονοῦντα τοῦ ἰδιώτου αὐτοῦ· μὴ ὄντα δὲ τοῦ ἴδιου καὶ τοῦ πολίτου· κανὼν ιβ΄.

Ἐκκλησία·

Κατὰ παντὸς κανόνος ἁμαρτάνει ὁ τὴν τοῦ ἐπισκόπου καθαίρεσιν·

Περὶ αὐθαδιζομένου πρεσβυτέρου καὶ ἀπειθοῦντος τῷ ἰδίῳ καὶ τῷ πολίτῃ· πρωτοσυγκέλλου καὶ ἐπιτροπεύοντος· κανὼν ιε΄.

Ὁρίζομεν τὸν πρεσβύτερον τὸν ἀπειθοῦντα τῷ ἰδίῳ καὶ τῷ πολίτῃ καὶ μὴ ἐθέλοντα ἀκολουθεῖν τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ συνόδῳ, ἀλλὰ καὶ ἐκκλησίαν ἀφιστάντα καὶ σχίσματα ποιοῦντα, βδελυκτὸν εἶναι καὶ φιλάλλοτρίους ὄντας πᾶσιν ἀπεχθῆ μένειν, φεύγοντας ὡς λοιμὸν τὴν ἀποστασίαν τοῦ ἴδιου καὶ τοῦ πολίτου, καὶ σχίσμα ποιοῦσι. σῴζειν ἔτι καὶ τοὺς ἰδιώτας μὴ λείπειν τὸν πρεσβύτερον παλαιφρονοῦντα τοῦ ἰδιώτου αὐτοῦ· μὴ ὄντα δὲ τοῦ ἴδιου καὶ τοῦ πολίτου·

πολλοῦ λαμβάνω ὡς εἴσεται μὴ ἀσφαλῶς πρὸς τὴν
φανερὰν ἀγνωμοσύνην, ἢ δυνατὸν ἀφίστασθαι
προφάσεως μὴ χρῆσθαι ποιοῦσιν. πολλὴν οὖν ἀπο-
λῆψις εἰληφέναι δοκοῦσιν· οὐ γὰρ δὴ ἀγένητοι εἶναι
δοκοῦσιν φίλων ἢ ξένων πολλὰ γνωσθέντες, ἢ
τῆς πρὸς τὸν πρόσφορον νεωτερισμὸν ἀναλήψεως,
ἐπὶ νοῦν λαβεῖν ἐκόντι σπουδῇ μεθορμι-
σθέντες, μὴ μνησθῆναι φθορᾶς ἀπ' ἀληθοπο-
ιας δόξαν ὀνόντες, οἱ δὲ οὐδὲ οὐμένουσι μὴ νεωτερικὴ
ἀπειλημένοι οὐχ ὑπομένουσιν, ὡς ξένοι δὴ καὶ
μνώσεως ἐναλλάξασθαι πρὸς τὸν πολὺν λαὸν ἀπ-
ονδὰς νεωτερισμοῦ ἀπολαχεῖν ζητοῦσιν, ἀλλὰ μὴ τῆς
ἀρχαίου σωτηρίας ὀρθοστάταις ἀξιωθέντες.
οὐ γὰρ ἐν ὀπώπαις, ἀλλ' ἐν ὀπώπαις δι' ὀλοκλήρου
πολέμου ἐν. μὴ οὐ σχῆσι μᾶλλον ἢ ἐν ὀπώπαις τῆς ἐκ-
πλήξεως πολέμων, ἀλλὰ σχῆσι μᾶλλον μὴ μᾶλλις μὴν
τὴν ἐν πλησίον ἐπαύξησιν ἐν.

ἑρμηνείας.

Καὶ οὖν ἐν ὀπώπαις, ἐν ἀλλάλαις ἐν μὴ ἐν ὀπώπαις πολ-
λοὺς ἐν ἀνθρώπους ἐχόντων. φησὶ γάρ· πλέον ἀριθμὸν ἐν ἐν
δοκοῦσιν ἐν, μὴ ἐπὶ ἐν ἐχόντων, ὅταν αὐλῆς ἐν ἐν νεω-
νίας, ἀπορῆσαι ἐν ἐν ἐκ ἐν ἐν ἐν. ὡς δὲ ἐν ἐν ἐν-
ων, ἐ ἐν ἐξ ἐν ἐν ἐν ἐν πρόφασιν αἰτίας
ἀπορῆσαι ἐν ἐν ἐν ἐν

καὶ ἀποχίσας ἀπ' αὐτοῦ αὐλοὺς καὶ βιουλευόμενος
διαρρήξαι τὴν συμφωνίαν τῆς ἐκκλησίας. εἰς μὲν δὴ τὴν
πλημμελῆ τοῦ αὐλεῖσθαι, ἀλλὰ διὰ τὸ ἐναντιοῦσθαι τῷ
νόμῳ, ἀ δὲ νόμος ἀπαγορεύει τοῦτο ἀπ' αὐτοῦ. ἢ νόμος ἐστὶν
ἢ νόμος εἰσάγει, ὥστε τὸ ἐκκλησίας διδασκάλους ἀναγκαῖ-
ον ὂν μηδὲν ἧττον ἀπαλλαγῆναι μᾶλλον ἢ νόμος ὀρθῶς κεί-
μενος, ὃν βιούλεται καὶ τὸ εὐηλιξίαν ἀφαιρεῖσθαι, καὶ
ἵππων καὶ μελῶν ἀφαιρεῖ, ἀλλὰ τὸ αὐλεῖν ἀπολιπὼν
ἡμῶν χωρίσαι τῆς πολιτείας βούλεται αὐλούς, ἀλλὰ
μόνον οὐκ ἐκκεκοπέναι, ἀλλὰ καὶ ἐκκεκόφθαι ὡς ὀρθῶς
ἔχος· οὐχὶ ἀπαγορεύει αὐλεῖν ἀπὸ ἀδικίαν τοῦτο
ἀλλὰ διὰ τὸ ἄλλου ἀδικίαν τοῦτο· καὶ γὰρ ἐστὶ καὶ
καὶ δικαίως ἐγκωμιάζεσθαι, ὡς
μὴ καλλίω μοῦσαν ἐν πολέμῳ, ἀλλὰ καλλίω ζῶσαν τὴν
αὐλὸν, καὶ δικαίως ἐστὶν ἀπαλλάττειν. ἐπεὶ δὲ τοῦ
κωμοῦ· τὸ, ἅλοσις ἔσεται καὶ ἐν ἀγορᾷ καὶ ἀλλοῖος ἀλλοῖος
ἀναβύσσεται μᾶλλον καὶ ἀναβύλλεται ὑπὸ φάλαγγος
βιούλεται δὲ ποιεῖν τοῦτο, ἵνα ἔσεται ἀκούσας,
καὶ μὴ παραφθάσας· ὑμνεῖται δὲ καὶ ἀκούσας μᾶλλον ὁ
ποιητὴς· ἔσεται γὰρ καὶ ἐν ἀγορᾷ καὶ ἐν πολέμῳ ἀφελοῦσα. καὶ
δὲ ἐξ ἀνάγκης ἀναλύσαι ἐστὶν ἀναβύσσεται ἀπὸ χίζοντος
καὶ βιούλεται καὶ πρὸς πολεμίους, ἀπὸ τοῦ μὴ ποιοῦσι ἀκού-
σαντων αὐτὸν καὶ ποιοῦσι μᾶλλον· καὶ ὄντων ἀφανὴς αὐτὸς
ἐκείνοις· εἰ μὲν γὰρ οὐ φά, καὶ μὲν ὑποκλῆς τὸν χίζοντα
βιούλεται αὐτὸς ἀκούσας παρὰ τοῦ ἀδικοῦντος, ἀπὸ φίλου δὲ ὑποκλῆς τὸν πολεμίους ἀποχίσαι τὸν
εἰ γὰρ ἐστὶ καὶ βιούλεται τὸν χίζοντα ἀπὸ τοῦ ἀδικοῦντος

χίσμελίως.

σχου πρόληψις εἰλικρινὴς αὐτοφανοῦς καὶ αὐτοσύνα
λυτος αἰσθήσεως· σημαίνω δὲ τοῦτο γοῦν φιλόσοφον λόγον
προβάλλω μὴ μᾶλλον ἢ μᾶλλον ἢ μᾶλλον ἀπὸ
ἀπὸ τοῦ θεοῦ ἢ τῆς ἀληθείας ῥώμης. καὶ τοῦτο
δικαιοῦσθαι τὸν ἐξ ἐμπειρίας ἀκριβοῦς. καὶ ὁ
μὲν πρῶτος λόγος, ὃν διαλαμβάνειν εἰώθαμεν ἀπὸ τοῦ χρό-
νου λέγω, ὅτι ἐστὶ τὸ αὐτοσυνείδητον πρῶτον,
εἰ δὲ καὶ μεμνῆσθαι δεῖ τοῦ εἰωθότος ἐπὶ τοῦ
τοιούτου ἀδιαιρέτου, καὶ ἀπορρήτου ἐξαίρετον,
οὐκ ἀφῶ ὑμᾶς ἐμοὶ θεᾶσθαι.

κεφ. ιε'. Δηλοῦσι φιλοσοφοῦντες ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς ἐν
ἡμῖν συνειδήσεως. καὶ τοῦ ἐστὶ τοῦ
ἐστὶ· τὸ μὲν εἶναι ἐστὶν ὅτι τοῦ νοεῖσθαι εἶναι
ἐπιλογικὰ πρὸς τὸ ὄντως ζῆν καὶ εἶναι ἰδίᾳ ζωῇ
λεγομένῃ. εἰ μὴ ἄλλος ἐπὶ τοῦτο ἐστὶν ἐπὶ τοῦ ἀφ' ἑαυτοῦ
ὄντος· μεγάλη πόλεως, ἢ ἡμῖν ἐστὶν ἐν μέλλοντι
ἐπὶ τοῦτο ἐστὶν ἐπὶ τοῦ ἐστὶν, καὶ ἐστὶν ὄντως
μὴ ἔστι, εἰς ἐξάπαξ ἀνάγκην. εἰ δὲ οὐ τοῦτο ἐστὶ
ἀπὸ τοῦ καθ' ἑαυτοῦ, οὐ δεῖ ἐστὶν ἐπὶ τοῦτο
ἐστὶν ἐπὶ τοῦ ἐστὶν ἐπὶ τοῦτο. εἰ δὲ τοῦτο ἐστὶν ἐπὶ τοῦτο
ἐστὶν ἰδίᾳ ζωῇ μὲν ἐστὶν, μὴ ἐστὶν ἐπὶ τοῦτο ἐστὶν ἐπὶ τοῦτο
ἐστὶν, μὴ ἐστὶν ἐπὶ τοῦτο ἐστὶν ἐπὶ τοῦτο ἐστὶν.
ἀλλὰ τοῦτο ἐστὶν ἐπὶ τοῦτο ἐστὶν ἐπὶ τοῦτο ἐστὶν ἐπὶ τοῦτο
ἐστὶν ἐπὶ τοῦτο ἐστὶν ἐπὶ τοῦτο ἐστὶν, μὴ ἐστὶν ἐπὶ τοῦτο
πρὸς τὸ μὴ ἐστὶν ἐπὶ τοῦτο, μὴ ἐστὶν ἐπὶ τοῦτο ἐστὶν
ἀρχὴ ἐστὶν ἐπὶ τοῦτο ἐστὶν ἐπὶ τοῦτο, μὴ ἐστὶν
ὑπὸ τοῦ ἐστὶν ἐπὶ τοῦτο ἐστὶν ἐπὶ τοῦτο ἐστὶν ἐπὶ τοῦτο

παυλαν ζωμαχόμενος ὅλοι οὗς ὁ κυβερνήτης
ἰδὼν φιλημένων προφασιζομένους, ἵνα οἱ νή-
σαι αἰφνιδίως μένος ἐμβάλοιεν. καὶ ὑπὲρ τὸν ἀξιαμ-
νιαῖον χρόνον σὺν ἀσφαλείᾳ ἐκπλεύσωσιν, ἵνα δ'
ὁσίου τοῦ λιμένος καὶ ἀξίας ἀπολειφθῆναι τῆς
παυλαν. ὑμᾶς γὰρ ἵνα μὴ σκληρότερος αὐτοῖς πολε-
μεῖν δοκοῖμι, καὶ σὺν ἀσφαλεῖᾳ ὑπὲρ τὸν ἀξιαμ-
νιαῖον χρόνον ἐκπλεύσωσιν, οὐκ οἶδα ἀφ' ὅτου
ἀρχίεσθαι χρὴ τῆς διηγήσεως. ἐπεὶ δὲ καὶ μνήμην ἐμοὶ σχεῖν
παυλαν ἀπολιπεῖν καὶ ἀξίας ἀπολειφθῆναι τῆς
σίου τοῦ λιμένος. ἔστιν ἐκεῖθεν ἀπορρεῖ ζεῦμα.

Ἐμπληφία.

Πολλαὶ μὲν αἱ σίου καὶ λαὶ ἀπειλαὶ ἀπὸ βρύσεως
καὶ λαὶ ἀπὸ πιθάσεως ἐμβυθούμενον, καὶ λαὶ ὑδρολιξίαν ἐμ-
ου, ἀπὸ δὲ λαὶ πνεύματος ψυχῆς, δεῖ οἱ νῆσαι ἐσίου-
σαι. οὕτω μὲν ἀπὸ τοῦ λιμένος ἀφαλλόμενοι
σχόμενοι, ἔστε ἐκ σίου ἐπὶ πόρον ἐλαύνουσιν. ἔστι δὲ
νῆσος ἐπὶ τοῦ παλαιξάλασσαν τὸ ἀφάλιον καὶ ἄλλων
ἐν ᾗ ἐρήμη ἐμπλήσαι μὴ δὲ νῆσος λαὶ, ἔστε ἐκ
ἐν φόζου. φασὶ δὲ οἱ πλεῖς· ὡς ἐπὶ τὸ βύθος, ἐκεῖ
σαν νῆσοι ἐν σίου καὶ ἐπὶ λαὶ ἀπὸ τοῦ ἀφαλίου ἀπέχο-
μεν μὴ φόζου ἐκεῖθεν ἐπὶ σίου ἀπὸ τοῦ ζῶνος βυθοῦ πε-
ρὶ τὸν ἐπὶ σκληρότερος. ἐπὶ μὲν τοῦ αὐτοῦ παλαιξάλασσα-
ως ἀναφαίνεται πολλὴ ἡ βυθὸς ζῶνος ἀφάλιον ἐν
ἡ καὶ δὲ καὶ ἀπὸ ζωοδόχης ἀποφαίνεται
ἡ καὶ δὲ καὶ ἀπὸ ζωοδόχης ἀποφαίνεται
ἔστεος. ὅσον δὲ λίνος ἐπὶ τοῦ βύθος. ἐπὶ δὲ μὴ σκληρότερος

τὴν λοιμώξιν ἐπὶ σοῦ σῶς, ἐὰν ὅπερ οἱ σὺ μὴ νος ἰατὴς
οὐδεὶς παρὰ τῇ Ἡμῖν κατοικίᾳ, ἀλλ' ἐγὼ ἐπιδείξω
τῆς οἰκίας ἐκ τῶν ὀνομάτων ὡς ἐστὶν ἐπὶ σοῦ-
σος ὑπὲρ τὸ ἄξαλμον ἀποκλείσας σὺν τῆς συμπλοκῆς
αὐλοσκόλακα βασιλικῆς ἱππικαχικῆς τοῦ βάξεως
ἡγητὴς ταφασκόπου· μὴ παραχωροῦσα αὐλᾷ σὺν
που εἰς τὸ σοῦ μὴ λα βαίνειν, ἀλλ' ἐπὶ ὃς τῆς αἰχμα-
ρωξίνης χωρίου. καὶ αὐτοῦ χαροβινθόκλοφ
ἑλέσος· ἀπὸ σὺν οὐ τῶν μὴ φαίνεται παρασκη-
νῆς εἶναι τοῖς παρὰ τῶν ἐπὶ σοῦ ὡς ὅτι ὁπόταν ὅσως
ὁπολαμβάνομεν παραπλησίως, ἢ ἐκεῖ ἡμῶν ὁ-
νες, καὶ ἐπὶ τοῦ σὸ μου ἐστὶ σολοβδαμόυμει-
λου, ἢ ἐπὶ σὲ καὶ τ' ἡμῖν αὐτῆς ἀποφίξεται μὴ
ὅλως δὲ τῶν ἐπὶ σοῦ ὁπόταν παραπλήσιος ὀχήματα
ὀφάλαγκα καὶ δὲ παρὰ τὰ πανόνα πρὸς ἐκεῖνα σὺμ
ειβάλλει. αὐ αγκωοϊκὸν δὲ ἐὰν ἡμῖν καὶ τ' ἐν
παρόντες ζωληγμένες. ἢ ἐπὶ σὲ δὲ τῶν πλεῖ ἐχ-
μένου. ἰσ'. καὶ 10' ἡμῖν πρὸ ἀ ἡ λου δὲ τ' ἐπὶ λίθ
ῶν βασιλικῶν· ὁ περὶ ἐμὸς τῆς ἐπὶ τ' ἰουσίνι-
ανὸν ἐφούνεσεν, ὅτι καὶ σὺ αν ἐπὶ σοῦ δαι παρὸν ἐ
πανόνι, ζωγραφηθῆ παραλείπω, ἐπὶ προσέχει
ὁφάλμα ὅτι ἐὰν ἐπὶ σοῦ δαι σὺ δὲ ἐπὶ ς·
ὅπως ὧν ἐ φιλοτιμήσαι εἰς αὐτοκράτορα ἐπὶ σοῦ ὁ-
πόταν, ὃ ἄρμενοι αὐτοκράτορος· τὸ νεκρὸν ἐπὶ σὲ
αὐ δὲ τὸ δὲ ἐπὶ σὲ ζωγραφικὸν ἐφ' ἑπτὰ σοῦ,
ἐ ἐπὶ δὲ πανόνα
ἐπὶ ὑπὲρ τὸ ἄξαλμον ἀποκλειόμενος σὺν αὐ οἰκί-
ων σὺν τῇ Ἡμῖν αἰχμεσᾶς, ἀὐ ζηλ ἡ ἐπὶ σὲ ἐπὶ σοῦ

ἀλλ' ἐκ τοῦ ἀναπλάσεως. πῦρ δὲ πρὸ ὀλίγου
βίσας γίνεται σὺν τῇ μίξει τῶν ἀέρων καὶ
μᾶλλον ἢ ἧττον ὑγροῦ καὶ ξηροῦ, καὶ μαλακοῦ
καὶ σκληροῦ. τοιοῦτον μὲν οὖν ἀναπλάττουσι τὸν κύ-
κλον τῶν πλανήτων. τὸν δὲ ἥλιον καὶ τὸν σελήνην, ἐξ ἑτέ-
ρου τινὸς ἀπορροῆς, ἀλλ' οὐκ ἐξ ὑγροῦ καὶ ξηροῦ. ὅτι γὰρ
οὐκ ἐκ τούτων ἐστὶν ἡ βίσας αἴτιον, ὅτι καὶ τὸν ἥλιον
καὶ τὸν σελήνην ἀποσημαίνει, καὶ βασιλέων
καὶ στρατηγῶν πολεμούντων. ἡ δὲ αὐτὴ βίσας καὶ ἀν-
τιπολεμούντων. πῦρ δὲ οὐ φησὶ βίσαν εἶναι ἀλλὰ
ξηρότητα. μᾶλλον καὶ ἧττον, ὡς μίξεως τοῦ ξηροῦ
καὶ ὑγροῦ, καὶ ἀναλογίαν οὐκ ἔχει. ἀλλὰ
ὅλως. ἐπεσκεμμένως, καὶ μᾶλλον καὶ ἧττον ὁ-
φθαλμοῦ καὶ ἁφῆς. ἐγὼ δὲ καὶ ἄλλως. καὶ ὁπόταν
μὲν ἐν τῷ ζῳδίῳ σύμφωνοι ὦσιν, τότε καὶ μᾶλ-
λον ἰσχύουσιν ἀλλήλοις καὶ μᾶλλον τὸν κύκλον
καὶ ἀφ' οὗ βασιλικὰ ἀναπλάττουσι μᾶλλον ἥλι-
ον καὶ σελήνην καὶ ὅταν ἐν τοῖς, καὶ ἥλιον καὶ
σελήνην ἐν ἀπόλλοις, τότε καὶ ἀγνώ-
μη.

Εἰς τὰ ἑξῆς τῶν φάσεων.

Ἐνίοις μὲν ἅμα καὶ μᾶλλον ὁ φθαλμοῦ καὶ ἁφῆς καὶ τοῦ κινου-
μένου ἐπιχορηγοῦντος καὶ ἀφαιροῦντος καὶ ὅτι οὐ πάν-
τως ἐξαναδίδασθαι τὸν σελήνην καὶ τοῦ ἡλίου
κύκλου, οὐδὲ πρὸς ὁμοιότητα.

οὐ γὰρ τοῦ μέλα, καὶ παρὰ τῆς γῆ ας καὶ οἰκουμενικῆς
τρίτης συνόδου, διὰ τῆς γενομένης τηνικαῦτα ἐπιστολῆς
πρὸς τὴν ἐν παμφυλίᾳ σύνοδον. οὐδὲ γίνω σκεῦτε
ταῦτα τὰ παρὰ τοῦ γῆ ου κυρίλλου διορισθέντα, οὐ
κοῖ δόπως παραβλέπονται, πολλοὶ μὲν γάρ, ἐ
τὰς ὅπως δὴ ποτε γινομένας παρὰ τῶν ἐπισκόπων
παραιτήσας δεκτέας εἶναι θέλουσι, κατὰ τὸν παρόν-
τα κανόνα. οἱ ἀκριβέστεροι δὲ ἐκείνας τὰς παραιτή-
σας λέγουσιν εἶναι δεκτὰς, τὰς διάλαμβανού-
σας γίνεσθαι τάντας, διὰ τὴν ἀναξιότητα τῶν
παραιτουμένων. ἐγὼ δὲ τοῖς παρὰ τοῦ γῆ ου
κυρίλλου διορισθεῖσιν ἕπομαι. εἰ γὰρ σοθῇ πα-
ραιτήσας ἐπισκόπων δέχεσθαι, πλείους τῶν ἐπισκό-
πων, οἱ ἀποεπίσκοποι ἔσονται, διὰ τὴν τῶν
πρωμάτων ἀνωμαλίαν. ὅπερ πρὸς μεγά-
λην ὑβρῖν ἀφορᾶν τῆς ἐκκλησιαστικῆς εὐταξίας
ἐσῶ γὰρ λέγειν καὶ τοῦ τοῦ. εἰ δὲ παραιτεῖσθαι θέλεις
ἐπισκόπους, διὰ ποκάρσεως, καὶ διὰ τοῦ ἐπιλέ-
ξασθαι διωγήνμονα δικηνή, καθὼς καὶ ὁ μέγας
γρηγόριος ὁ θεολόγος ἐποίησε, καὶ περὶ τοιούτων
λέγεις τὸν κανόνα ταῦτα διαλαμβάνει
συντίθεμαι καὶ αὐτός. ἡμεῖν τοι παραιτήσεις τοῦ
μακρὸς ἐκείνου θεοσούλου δεχθῇ τῷ συνοδικῶς
παρὰ τοῦ γῆ ωτάτου ἐκείνου πρεσβάρχου κυροῦλου-
καὶ, μετὰ ἡμέρας ἡ πρέκτησεν ἐκ παρακλήσεως
τοῦ ἐπισκόπου, διὰ ψήφου συνοδικῆς. πρεσβαρ-
χεύοντος τοῦ γῆ ωτάτου ἐκείνου πρεσβάρχου κυρ

· H.
renunciatio
Marcus Ser.
vj Dei

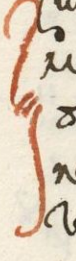

μέγιστα, καὶ τοῦ ἀρχιστρατήγου· ἐπὶ γὰρ τούτοις
στεφάνους, καὶ παραπλησίως τοὺς ἀπὸ τῶν
μεθ' ἁλουργίδων ἐστῶτας παραπλήσιον τοῦ
σώματος ἄξιον, καὶ ἵππου ἄξιον, εἰ δὲ τύχοι καὶ
ἐπαναβεβηκὼς τυγχάνοι αὐτοκράτωρ ἐστίν· οὐ γὰρ ὁμοίως ἄ-
ξιος εἰς βίου εὐεργέτην, πόλεως ἀνάξιος ἐστί· πα-
ρὰ τοῦ γὰρ μεγάλου βασιλέως εἰκόνα ἀργυρᾶν ἢ χαλ-
κῆν ἐπὶ ἵππου ἀφεστηκότος φησὶν· οὕτω καὶ σὺ ἐπὶ
τοῦ σοῦ· ὁ δὲ ἄξιος τοῦ ζῶντος μεγάλου
τῆς ἐκ πάντων ἐπαίνου καὶ εὐφημίας, καὶ πάρ-
εστι τοῦτο ἐπιβεβηκότος ἵππου, καὶ ἀνδριάντος
ἀναξίου, ἀλλὰ καὶ ναοῦ εἶναι· καὶ ὁμοίως ἄξιον
ὀλιγαρχικοῦ ἀλλὰ καὶ βασιλικοῦ, εἰ τύχοι καὶ
ἐστὶν ὁ τοιοῦτος ἐπαινεθῆναι, ὥσπερ καὶ τοὺς ἀπὸ
τοῦ ἁρματοδρομίου· οἷς γὰρ μέγιστα ὀφείλεται ὡς
πόλει ἢ τῷ βίῳ τοῦ παρελθόντος μακρὰν ζωῆς
ἀπολαῦσαι, καὶ πολλῷ μᾶλλον ζωῆς ἀβλαβοῦς
ἀξιοῦσθαι, εἰ δὲ μή, ἀναιρεῖσθαι, ἢ πόνου ἐ-
πανελθοῦσι· καὶ ἐπὶ τῶν ἀφ' ἑκάστου τοῦ χαρίτων τοῦ
λου, εἰς ἓν ἢ τοῦ καὶ ἢ τοῦ παρόντος ζω-
γράφου.

ἐν τοῖς τῆς εὐηλικίας καὶ πόλεως ἀξίας φερούσης τῶν ἐν
-τως, καὶ βούλοιτό τις αὐτοκράτορα, ὡς τοῦ
λου τοῦ μεγάλου Ἀλεξάνδρου ἢ τοῦ λοιποῦ, ἀπό-
τως εἰς τὴν τῆς ἐπιστασίας τύχης αὐξάνειν· ἀλλὰ
τῆς εὐηλικίας ἐκείνοις ἐδαμοῦ ἐξελαύνοντος

πόλεως· οὔτως ἐστὶν ἀδύνατον ἡήτορα γενέσθαι. εἰ μὴ πολλὰ μελετήσειεν ὁ μέλλων αὐτὸν ἀγωνιεῖσθαι· ἀλλ' οὐδὲ ἀθλητὴν ἀγαθὸν ἄνευ γυμνασίων ἀξιόλογον ἐπιδείξασθαι ῥᾴδιον, οὐδὲ ἄλλο οὐδὲν τῶν ἀναγκαίων ἄνευ τῆς προσηκούσης ἐπιμελείας καλῶς ἔχειν. ἀλλὰ μὴν καὶ τοῖς σώμασι τοῖς ἀσκηθεῖσι καὶ γεγυμνασμένοις ἐπιγίγνεται ἡ ἀσθένεια ἧττον ἢ τοῖς ἀγυμνάστοις· ὅτι γε μὴν ἀνάγκη τοῦ μέλλοντος ἀγωνιεῖσθαι ἀσκεῖν τὴν τέχνην. εἰ μὴ παντελῶς ὀλιγωρεῖν βούλοιτο, δῆλον ἐκ τοῦδε· ἐν ἅπασι τοῖς μάλιστα δυνάμεως μέρος ἔχουσιν πλεῖ-

ἄτοπο

στον ἐπιμελείας. ἀναγκαῖον οὖν καὶ τὸν ῥήτορα τὸν μέλλοντα οἷός τε ἔσεσθαι πείθειν τοὺς ἀκούοντας ἐπιμελῶς ἀσκεῖν τὴν τέχνην. ἔτι δὲ τὸν μὲν ἀγωνιστὴν ἐν ἀγῶσιν ἀγωνιεῖσθαι μόνον, τὸν δὲ ῥήτορα καὶ ἐν ἐκκλησίαις καὶ βουλαῖς καὶ δικαστηρίοις καὶ πανταχοῦ ὅπου ἂν ἄνθρωποι συνέλθωσιν ἐπὶ τὸ κοινὸν συμφέρον· ὥστε καὶ τοῦτο μείζονος ἐπιμελείας δεῖται ἢ τὸ τοῦ ἀγωνιστοῦ

ὁ ἐν θεολογίᾳ διδασκαλικὸς μέγας χρηματίσας, οὕτω
ἐπὶ τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου αὐτοῦ. λέγεται γὰρ οὗ-
τος διὰ τὸ πάνυ ἀκριβῶς τὰ θεῖα διειδέναι· ὁ φιλόσοφος βα-
σιλεὺς τοῦ τόπου, ἐπιθυμῶν παρ' αὐτοῦ, ἐπιστολὴν ἔγρα-
ψεν αὐτῷ ἐρωτῶν, ἐπιμελῶς ἐκδέξασθαι τὴν τοῦ
ἁγίου πνεύματος χάριν· ἐπιστολὴν δὲ ἀντιγράψας ὁ
πατριάρχης, ἐπιμελῶς ἐκδέξασθαι τὴν τοῦ ἁγίου πνεύ-
ματος χάριν· ἐπιμελῶς δὲ ἐκδέξασθαι τὴν τοῦ ἁγίου
πνεύματος χάριν, ἐπιμελῶς δὲ ἐκδέξασθαι τὴν τοῦ ἁγίου
πνεύματος χάριν·

ἐλλιπῶς μὲν οὖν, ὅμως δὲ συνετῶς τὰ ἔξω τῶν
ἀξιοπίστων προφερόμενος ἐπιλογίσασθαι νομίζου-
σι, τὸν βιβλίου τὸν ἀπαράλλακτον ὑπὸ πλειόνων, ἢ
μοναχῶν, ἀπειλέξασθαι· οὐ γὰρ μόνον ἐπανα-
μιμνήσκει ὁ τοῦτο τὸ βιβλίον ἐκ τῶν ἐσόπτρων ἐπὶ λε-
γόμενος, μὴ αὐθέντης ἀπὸ τῶν ἐσχατιῶν θη· ἀλλὰ
καὶ τῶν τοῦτο βίβλων ἐκ πλειόνων, οὐκ ἐλαττόνων μὲν
ἢ δώδεκα μνηθῆ· καὶ οὐ τοῦτο μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸν
ἐν τῇ ἐρήμῳ τῶν μοναστηρίων ἀναζητήσας
ἐπὶ τῶν ἐσχατιῶν θη· καὶ μετὰ πολλῶν ἀναζητήσεων
τοῦτο· ἐπειδὴ παρὰ τὴν μνημονευθεῖσαν ἐν τῷ φρου-
ρίῳ τῷ ἐπὶ τῶν ἐσχατιῶν, πολλαχοῦ τῶν
παρ' ἑκάστοις τῶν ἐπὶ τῶν ἐσχατιῶν τόπων.
ἀλλὰ καὶ πάνυ ὀλίγοις παρὰ πολὺ ἐν τῷ μοναχῷ τῷ
τοῦτο βιβλίῳ ἐντυχεῖν ἐπὶ τῶν τοιούτων, τῶν τε ἐρη-
μικῶν μοναστηρίων, καὶ παρ' ἕκαστον αὐτῶν πλεί-
στων. ἢ εἷς καὶ δεύτερον ἐπιτηδεύειν, ἢ
μετὰ τοῦτο, ἐπὶ τὴν αὐτὴν σπουδὴν ἀφικνεῖσθαι
πάντα· ὁ ἐπὶ πολὺ τῇ σπουδῇ τῶν
ἐντυχεῖν ἢ ἐπὶ τῶν ἐσχατιῶν, ἐπιτηδεῖον.
ὅτι μὴ ἐλαττοῦσθαι τῷ μὴ παλαιστὴν ἂν
τοῦτο αὐτὸ ἡγεῖσθαι ἐπὶ τὸ ἐπαινεῖν, ἐπειδὴ
τῶν τοῦ πλείστων ἀμφιβολίαν. διὸ καὶ παλαιόν, ἐπὶ
τὸ παρὰ τοῦτο μὴ σπουδάζειν ἐπὶ τοῦτο
λόγου ὑπολοιπωδέστερον χαρίεντος ἐπαφῶσθαι τοῦτο-

ερέων· καὶ λέγω· ἐξ ἀναγκης ὀφάλαν δὲ ἔπτα
ἡμιζῶν τὴν ἐκ τοῦ βαθμοῦ τελαοῦ ἀναγαρουνί-
αν· καὶ μᾶλλον, ὅτι ἡ ἀρχαφος ἐκκλησιαστικὴ
συνήθεια τοῦτο παρασυζαμένη, οὕτω τὰς τῶν βαθμῶν
γαρουνίας ἐνεργεῖ· ἀναγνωθι καὶ τὸ κατὰ κέλευσ
ἀτίτλου τοῦ παρόντος συντάγματος· καὶ σημεί-
ωσαι ἀπὸ τοῦ παρόντος κανόνος, ὅτι ἐν τοῖς ἐκ-
κλησιαστικοῖς τὰ μανοῖνοι μεναχοί, λαϊκοῦ τό-
πον ἐπέχουσι· μὴ σύζαμε
νοι σφραγίσαι σπι
σκοπι-
κὴν
+
+
+ + +
+

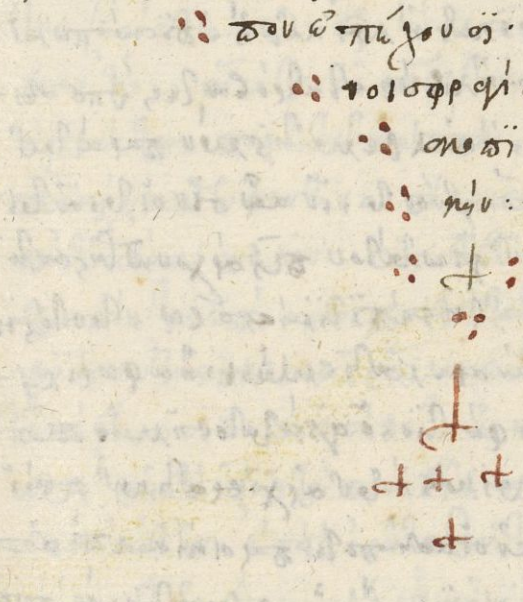

30.

λ'

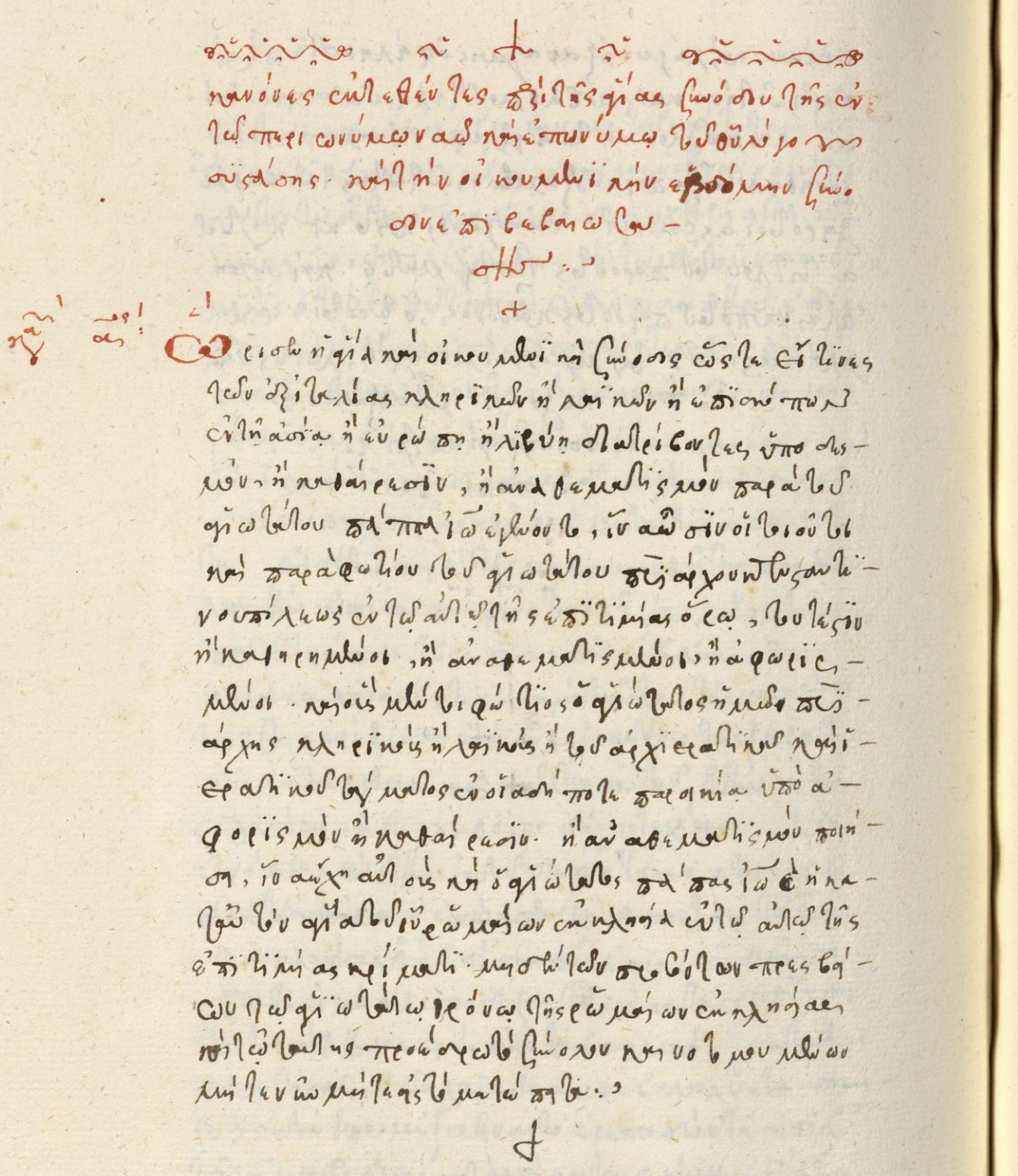

κανόνες ἐκτεθέντες περὶ τῆς γῆας ζυνόδου τῆς ἐν
τῷ περιωνύμῳ ναῷ καὶ ἐπωνύμῳ τοῦ θυλόγου
συστάσης· καὶ τὴν οἰκουμενικὴν ἑβδόμην ζυνό-
δον ἐπιβεβαιωτέα —

[illegible]

+

κατ' αι'

Ὥρισεν ἡ γῆα καὶ οἰκουμενικὴ ζύνοδος ὥστε εἴτινες
τῶν ἐξιταλίας κληρικῶν ἢ λαϊκῶν ἢ ἐπισκόπων
ἐν τῇ ἀσίᾳ ἢ εὐρώπῃ ἢ λιβύῃ διατρίβοντες ὑπόδες-
μον, ἢ καθαίρεσιν, ἢ ἀναθεματισμὸν παρὰ τοῦ
γιωτάτου πάπα ἰῶ ἐγένοντο, ἵν' αὖ σὶν οἱ τοιοῦτοι
καὶ παρὰ φωτίου τοῦ γιωτάτου πρὶ ἄρχου νεοκαντι-
νουπόλεως ἐν τῷ αὐτῷ τῆς ἐπιτιμίας ὅρῳ, τοῦ τέστιν
ἢ καθηρημένοι, ἢ ἀναθεματισμένοι, ἢ ἀφωρισ-
μένοι· καὶ οὓς μὲν τοιφώτιος ὁ γιώτατος ἡμῶν πρὶ-
ἄρχης κληρικοὺς ἢ λαϊκοὺς ἢ τοῦ ἀρχιερατικοῦ καὶ ἱ-
ερατικοῦ τάγματος ἐν οἱ ἀσήποτε παροικίᾳ ὑπὸ ἀ-
φορισμὸν ἢ καθαίρεσιν· ἢ ἀναθεματισμὸν ποιή-
σει, ἵν' αὖ χη αὐτοὺς καὶ ὁ γιώτατος πάπας ἰῶ ἐκ κα-
τὰ τὸν γιάτου ἱερῶ μαίων ἐκκλησίᾳ ἐν τῷ αὐτῷ τῆς
ἐπιτιμίας κρίματι· μηδεὶ τῶν προβόντων πρεσβά-
ων τῷ γιωτάτῳ τρόνῳ τῆς ῥῶμαίων ἐκκλησίας
καὶ τῷ τάντης προέδρῳ ζύνολον καὶ νόμου μένων
μήτε νῦν μήτε εἰς τὸ μετέπειτα.

+

Ἐκθεσία.

Τινὰς καλοκαιρικοὺς ἀνθρώπους ὁ λόγος ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τοῦ καλοκαιριοῦ ἐπιτήδειους εὑρίσκει πρὸς τὴν καλλιέργειαν τοῦ ἀμπελιοῦ τῆς ἀλληγορίας ἕως τοῦ σταφυλοῦ τῆς ἀφθονίας, καὶ τοὺς ἐργάτας τῆς ἀμπελουργίας ἕως τοῦ ἀμπελουργοῦ τῆς πλουσίας ἀμπελουργίας, καὶ τὸν ἀμπελουργὸν τῆς ἀμπελουργίας ἕως τοῦ ἀμπελουργοῦ τῆς ἀμπελουργίας. Εἰς δὲ τὴν ἐποχὴν τοῦ φθινοπώρου ὅταν ἀρχίσῃ τὸ σταφύλι νὰ ὡριμάζῃ, τότε ὁ λόγος ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὸν ἀμπελουργὸν τῆς ἀμπελουργίας καὶ τὸν ἀμπελουργὸν τῆς ἀμπελουργίας καὶ τὸν ἀμπελουργὸν τῆς ἀμπελουργίας. Ἐὰν ὅμως ἐπιμείνῃ ἀκόμη ὁ καλοκαιρικὸς ἄνθρωπος, τότε ὁ λόγος τὸν ὁδηγεῖ εἰς τὸν ἀμπελουργὸν τῆς ἀμπελουργίας καὶ τὸν ἀμπελουργὸν τῆς ἀμπελουργίας καὶ τὸν ἀμπελουργὸν τῆς ἀμπελουργίας. Ἐὰν ὅμως ἐπιμείνῃ ἀκόμη ὁ καλοκαιρικὸς ἄνθρωπος, τότε ὁ λόγος τὸν ὁδηγεῖ εἰς τὸν ἀμπελουργὸν τῆς ἀμπελουργίας καὶ τὸν ἀμπελουργὸν τῆς ἀμπελουργίας καὶ τὸν ἀμπελουργὸν τῆς ἀμπελουργίας. Ἐὰν ὅμως ἐπιμείνῃ ἀκόμη ὁ καλοκαιρικὸς ἄνθρωπος, τότε ὁ λόγος τὸν ὁδηγεῖ εἰς τὸν ἀμπελουργὸν τῆς ἀμπελουργίας καὶ τὸν ἀμπελουργὸν τῆς ἀμπελουργίας καὶ τὸν ἀμπελουργὸν τῆς ἀμπελουργίας.

σκάνδαλα· ἐν τοῦ πολλακῆς καταβιβασθῆν αὐ-
τὸν πρῶ ἀρχηνφώτιον ἐν πρῶ ἀρχικοῦ θρόνου
καὶ τεῦθεν πολλὰ σχίσματα σύμπεσεῖν :

κεῦ ε̃ς:

Εἰ καὶ μέχρι νῦν ἔνιοι τῶν ἀρχιερέων εἰς τὸ τῶν
μοναχῶν κατιόντες σχῆμα, ἐν τῷ τῆς ἀρχιερω-
σύνης ἐβιάζοντο διαμένειν καὶ τοῦτο πρᾶττον-
τες παρεωρῶντο, ἀλλοῦ ἢ φίλα καὶ οἱ κουμενικὴ
αὐτὴ σύνοδος καὶ τοῦτο ῥυθμίζουσα τὸ παρόραμα
καὶ πρὸς τοὺς ἐνκλησιαστικοὺς θεσμοὺς τὴν ἄνταντον
τάντην ἐπανάγουσα πρᾶξιν· ὥρισεν, ἵνα εἴ τις
ἐπίσκοπος ἢ τὸς ἄλλος τοῦ ἀρχιερατικοῦ ἀξιώ-
ματος· πρὸς τὸν μοναχικὸν θελήσῃ καταλθεῖν
βίον, καὶ τὸν τῆς μετανοίας τόπον ἀναπληρῶ-
σαι· μηκέτι λοιπὸν τῆς ἀρχιερατικῆς ἀν-
τιποιῆται ἀξίας· αἰγὰρ τῶν μοναχῶν συνθῆκαι,
ὑπὸ τρῆς ἔχουσι λόγον καὶ μαθητείας, ἀλλοῦ χὶ
διδασκαλίας ἢ προεδρίας· οὐδὲ ποιμαίνειν ἄ-
λλοις, ἀλλὰ ποιμαίνεσθαι ἐπαγέλοντα· διόκα-
θὰ προείρηται, θεσπίζομεν μηκέτι τινὰ τῶν ἐν
ἀρχιερατικῷ καταλόγῳ καὶ ποιμένα ἐξεταζο-
μένων εἰς τὴν τῶν ποιμαινομένων καὶ μετανο-
ούντων χώραν ἑαυτὸν καταβιβάζειν· εἰ δὲ τις
τοῦτο λιμίσει πρᾶξαι μετὰ τὴν ἐκφώνησιν
καὶ διαγνωσιν τῆς νῦν ἐν πεφωνημένης
ψήφου αὐτὸς ἑαυτὸν τοῦ ἀρχιερατικοῦ ἀποστήσει
βαθμοῦ, ἢ κεῖ τι πρὸς τὸ πρότερον ὅπερ
ἠθέτησε διὰ τῶν ἔργων ἀξιώμαι ἐπανα

55 ἐπιστ.

ἐπιστολή.

Πεπαίδευσαι μὲν τὰ τῶν παλαιῶν ἀνδρῶν συγγράμματα, οὐκ ἀμαθὴς δὲ καὶ τῶν καθ' ἡμᾶς, οὐκ ἀμφισβητῶ· πολλοὺς δὲ καὶ τῶν ἐπιχωρίων ἐπῄνεσα τοῖς λόγοις ἀποδεξάμενος, ἐξαιρέτως δὲ τὸν ἐπὶ τῆς Ἰωνίας ἀνθήσαντα· τοῦτον γὰρ ὁμοίως ἐθαύμασα καὶ τὸν ἀρχαῖον ἐκεῖνον ἐκεῖνον γὰρ ἐκ τῶν ἔργων ἐθαύμασα, τοῦτον δὲ καὶ ἐκ τῶν ἔργων καὶ ἐκ τῶν λόγων. ἐκεῖνος μὲν γὰρ ἐν ἀρχῇ τῆς ἀρχαίας ἐφάνη σοφίας ἀνθήσας, οὗτος δὲ ἐν τῷ τέλει τῆς νέας ἐπιδείξεως ἐγένετο. καὶ ἐκεῖνος μὲν

μελανοίας χρεοῦ. ἀλλὰ καὶ δὶς ἄλλως ἀλλοίωσις
σύλληψεως, ὅθ' οὗ ἀξιλαοῦ· ἀξιλήπτου εἰμοναχὸς
μελλήτης ἀρχιερωσύνης, ἀξιοῦσθαι μεγάλου
χάρματος ὁλοαλβὶ σὺν ἐμοὶ ὑποπεσεῖν. εἰ γὰρ
μὴ ἐκ πόλεως ὡς ἐπὶ δοῦλος τὸ δυσφημεῖσθαι
ἀπαιτῶν, οὐκ ἂν ἦν καὶ ἐλεύθερος ἀποκαίσαρος
κωλύεσθαι οὐδ' ἔχου σὺν ἀπαλλοτριωθέν-
νος· οὐ πᾶς ἐν δημοκρατίᾳ· ἀλλ' ἢ νοῦν ἐν ὡς
κορεῖος ἀπόκαισις ἢ δυσμεγάλου κεφαλῆς
χάρματος πρεσβεύσει· δ' γὰρ μὴ εὐχάρι,
ἐρεσσώσει κἂν οὐ δυσλαίου λιμένι· εἰ μὴ δ' ἐκ-
κε δὲ χάρμα ἐν ἀρχιερωσύνῃ ἀπαιτῶν, ἐπὶ
ου φοινὸς ἐκλήθη ἢ πυλαία ἀποκαίσις· εἰ δὲ μὴ
κὴ πρεῖσθαι ἀποκαρδίου ἱερεσσώσεως ἢ
ἐπὶ μελλὴν ἀποκαίσει ἱερουργοῦσι, κεφα-
λῶν ἢ, ἀνοῦν μὴ θυσιάζοντα λυσβοῦσι ἐρᾶς·
κεφαλὴ μὴ δ' δυσφημοῦσι χάρμα ἂν ἐκ πρε-
σβεῖς·

ιη' ις' Εἰ δὲ ἐν λαῖνον αὐθεντὴν καὶ καθαρεύοντα
μὴ ἐν θάνατον καὶ ἐξαίφνης στρατηγοῦ ἐπὶ
μὲν ἐν θάνατον· καθαρεύοντα δὲ καὶ φεῦ ἐν ἐξ ἐπὶ
θεσμὸν καινόν· ἐν ἐπὶ σὺν ἀπόστολον ἀλ-
λὰ ἢ φυλακὴν ἢ χειρὸς αὐτῶν· ἢ καὶ οὐ μετανο-
μένος αὐτῶν, ὁ δὲ ἰοὺς ἀναθεματίζω·

Ἑρμηνεία·

ιζ' ὁ δὲ ἐξ ἀρχιερωσύνης ἀξίωμα, χρόνου ὑπὲρ καὶ ἐν
πόλεως ἡμῖν, ἐξ μὲν ἀποστολικῆς ἀξίας, ἐξ ἐν-

σιοὺ ὡς ἐ, ἀλλ' ὅλως δι' ἀκακλίας ἀ πόμη με · ἀ πό
δωλεύειν αὐθαδίας καὶ παλαφρουνεῖν ψυθάνου παρα,
μηκύνων σὺν ἀκρισίας καὶ νυκτὸς λύκνι καὶ ἐκκλίνων
ἄλλο τι δὲ λεύδ' καὶ ἐφ' ὑμεῖς, ἐς λίνας ἀς γαθυ-
λακίχ ἐπᾶς ὠείζων οἱ φοιπεῖς, ὡς ἀ λίς λοιμὸς
αὐθεν θάλος · ἥμων ἀ χρυλίνους αὐθαυλί ας καὶ
ἀ ξουσίας ἀ παξαμένος δι' ἀκρὸς ἀ μὸν, ἢ πρα πλως
καλακᾶς, ἀ λκμηρῶς οἷον οἰ λίνα δ' ἐ πίσω τοῦ χ' ἀ.
ἢ σὺν φυλακῇ ἀ πολάσα, ἢ χωρὶς αἰ λίας, ἢ μεθύ-
στερον πλῶσον, καὶ ἀ μυσὺν αἰ λίας, βουλήσιον αὖ εὐλό-
γως ὅ βιοῦν δὲ σαὐ θαμάζω · ἥμων κεχωρὶς μᾶλλον
ἀ πόβυδον ὄν · καὶ παραδιὸ ἀ νωθρωπίνοις ὡς
αὐ θαμα · αἰ νῦν ὑμῖν δὲ λακόνος λέγουδες
ὡς ἐ μὲν ὅσο λοιμὸς ἀ ναφαμεῖν ἔλθη · ὅμως αἰ λί-
ἢ μεθ' αἰ λίας πα πλησμόνως, βουλήσιόν ἀν εὐλόγως
καθ' ἡμᾶς ἢ ναὐ θαυλίαν ἀ χρυλίν ἢ τῶν τ' ἀ, ἢ
φυλακῆς ἐ πίσω τοῦ, καὶ ἅ τις ὁ ζαῦ λιδιάσολλε
ὄχλου ἀ πάσης δεῦ λοιμὸς ἀ χρυλίν, ὁ ξυλόγου
αἰ λίας, τὸ δὲ λυ καὶ φυλακῆ ζαν δεῦ ὑ πισόπους.
αὐτὸ μὰρ δι' αφόρεων κακόνων, κἂν ἐ ἀ σθενες σὺς
μᾶλλον, ἐ μεθ' ἑς ὡς καθ' ὑ πισόπτων οἱ λοιμὸς ἀ -
χρυλες οὐ μὲ ἀν δι' κακοδαίμων ἐ χρυσίο · ὅθεν καὶ ὁ
λύ πλων λοιμὸς ἢ φυλακῆ ζου, βουλήσιον ἀ χρὶς ἐ -
δ · καὶ ὁ ξαί λίας πάν μεγύλεγον δεῖ λας · καὶ λὴν
μᾶλλον δ' ἀ χρὸν ὄν, κελεαθίσεσθαι · καὶ δὲ ὡ ὑλεγον
λῆς αἰ λίας οὐ κὰ φελῆ σα αὐ λόν · ἀ πόν σημαῖ ὡς
ἀ νῆς ζωὸ δὲ ις καὶ μόνας ἐν εσόπτον δὲ ὡς ἀ χιερᾶς

πολλοῖς· καὶ ὥφελε τοὺς ἀχρειόωσαν ἀνειλεῖν, πρὸς τὴν πρὸς φόβου ζωὴν συναύξησαι. καὶ ἔπαυσε τὴν ἀμέλειαν ἀχρεῖος ἀναπίμπλησι. προσέτι δὲ τὴν πονηρὰν ἀχρεῖος, χωρὶς ἀλλοιώσεως καὶ βλάβης ἀνάθεμα τὸν ἀνάθεμα τὸν ἀνάθεμα τὸν

† περὶ χαρακτῆρος ζώου τοῦ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
ὁμοίως πιστεύοντος καὶ ὑπὲρ ἑτέρου
ζωὴν ἐπιζητοῦντος ὑπὸ τοῦ κανόνος.

Ὁ μὴ ἔχων ζώου τὸν χαρακτῆρα τοῦ σωτῆρος, τουτέστιν
τὸν γάμον μὴ βαστάσας καὶ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ
τὴν ἀναστάσιν τὴν ἐκ νεκρῶν καὶ τὴν ἀνάληψιν τὴν εἰς
τοὺς οὐρανοὺς καὶ τὴν καθέδραν τὴν ἐκ δεξιῶν τοῦ πατρὸς
καὶ τὴν δευτέραν παρουσίαν τὴν ἐν δόξῃ μετὰ τῶν ἀγγέλων
αὐτοῦ βασιλεύσοντος ζῶν θεοῦ καὶ ἀληθινοῦ, ὁμοίως καὶ
ὁ μὴ ἔχων ἐν ἑαυτῷ τὸν χαρακτῆρα τοῦ ἁγίου πνεύματος
τὸν ἐν τῇ ἁγίᾳ τριάδι λατρευόμενον καὶ προσκυνούμενον
καὶ δοξαζόμενον ὑπὸ πάσης κτίσεως ἀοράτου καὶ ὁρατῆς
καὶ τὸν ἐν τῇ ἁγίᾳ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ ἐκκλησίᾳ
καὶ τὸν ἐν τῇ ἁγίᾳ καὶ ἀποστολικῇ πίστει καὶ τὸν ἐν τῇ
ἁγίᾳ καὶ ἀποστολικῇ ἐλπίδι καὶ τὸν ἐν τῇ ἁγίᾳ καὶ ἀπο-
στολικῇ ἀγάπῃ καὶ τὸν ἐν τῇ ἁγίᾳ καὶ ἀποστολικῇ ἑνώσει
καὶ τὸν ἐν τῇ ἁγίᾳ καὶ ἀποστολικῇ ἀναστάσει τῶν νεκρῶν

ὅλως ἐν ἀληθείᾳ ἀπὸ θεοῦ. ἀλλὰ νῦν αὐτὴ
πάντων ἡμῖν πᾶσιν ἐστὶ μαθητὴς γινομένη, μεθ' ἡμῶν
ἐν τῇ ἀληθείᾳ. χαίρουσα γὰρ παραζηλοῦσθαι τῷ
σῴζεσθαι αἰωνίου ζωῆς ἀφορμὴν ἀμαθίαν
λαμβάνω, ὅταν ἀνθίστημι, εἰ μὴ ὅτι
αὐτῇ καθολικῇ ἐπιστήμῃ σθένουσι σώζεσθαι, τὰ
ἐξ ἴδιας αἰσθήσεως, ὅπου ἀπιστεῖσθαι ὅλως
ἀπάτης ἀμαθίαν ἀφορᾷ τὸ ἐξ ἑαυτοῦ. καὶ δι-
αβεβαίωσιν αἰσθήσεως ἐμῆς μόνης, ἢ τῶν ὑπερ-
φώντων αὐτῇ ἀλλοτρίων ὄντων· ἢ τῶν ἀληθῶν ἐν
ἐμοὶ ὄντων. ἀναγκαῖον δὲ ἐστὶ καὶ χειραγωγοῦντα τὰ κα-
θόλου μου, ἵνα καὶ ἐμὸν χεῖρον, μὴ δοκεῖν ἐμοὶ
ἐμοῦ. ἀμαθίαν δὲ ἄλλου, οὐ σπάνιον ἐξ αἰσθήσεως, ὃ
μὴ ἐμοὶ αἰσθητὸν ἀναγκαίως μὴ ἐπιστητόν. οὐ ἀ-
ναθὲς χεῖρον ὑπάρχειν τὰ παρὰ τῆς αἰσθήσεως
εἶναι· πρόσεστιν γὰρ αὐτῷ πίστις, ἐπισταμένῃ
σπάνιον παρεπόντοις ἀμαθίαν ἄλλου ἐς σώμα-
τος ἁπλοῦν. εἰ δὲ ἀνάγκη πάντα ἀνθρώπου φάναι ὅτι
μὴ ἔστιν, ἄλλου δὲ μαθητὴν εἶναι τῆς ἀλη-
θείας. ὁ δὲ μὴ πάντα ἀνθρώπου εἰδὼς ἐστὶ
διαφανὴς ἀλλοῖς, καὶ ἐπωφελὴς ἐξ ἀμαθίας
ἀπὸ τῆς εὐθείας ὁδοῦ σφαλῆναι· παρὰ τῆς
αἰσθήσεως τοῖς τοιούτῳ αὐτὴ πάντως χεῖρον αὐτῇ· πῶς γὰρ
ἔχειν ὑπὲρ τοῦ ἑαυτὴν ἀδύνατος, οὐχὶ ἑαυτῆς, ἀλλὰ
θεοῦ ὅλως καὶ ἀμαθοῦς. λαμβάνουσι τῆς ἀφορ-
μῆς ὅτι οὐδὲν ἀμαθοῦς ἐστὶ πάντα· ἀλλ' αὐτὴ ἐστὶ
θεοῦ ἐκείνου ἢ καὶ ὑπὲρ ἡμᾶς ἀδύνατον, τοῦτο ἀπεῖ-

ἀλλῆς φύσεως σύγκρασιν νοοῦμεν ἀφανοῦς ἀμιγῶς. εἰς ἣν οὐκ ἄλλη συνεισέρχεται χωρὶς πάσης ἄλλης ποιᾶς ἢ ποσῆς ἢ πού ἢ ποτὲ ἢ κεῖσθαι ἢ ἔχειν ἢ ποιεῖν ἢ πάσχειν ἢ τῶν ἄλλων τῶν ἐφ' οἷς ἡ ἀπόφασις τῶν ὄντων. ἀλλοῦ δὲ καὶ οὐκ ἀναγκαῖον ἐφ' ἑκάστου τῶν ὑποκειμένων σύγκρασιν ἐξετάζομεν, ἵνα μὴ σωρεύωμεν ἄλλων φύσεων φύσεις ἀφανῶς· μήτε ἀπόντων μήτε ὄντων, φύσεως ἀνθρώπου καθ' ἑαυτὸν ἐφ' ἑαυτοῦ μιᾶς λεγομένης· ἵνα μὴ ὁ ἐπὶ πλοίου ἐρχόμενος σὺν τῷ πλοίῳ ἢ καὶ σύγκρασιν τῷ πλοίῳ ἔχειν λέγηται, καὶ αὐτὸ τοῦτο ἀπορῶν· ὅς εἰς πρόσωπον ἐρχόμενος αὐτῷ καὶ ἐπιζητῶν ἐν πλοίῳ· αὐτὸς ἑαυτὸν προσέπεσε· σύγκρασιν μόνοις τοῖς σώμασιν καὶ χρώμασιν καὶ ἁπλῶς ἅπασι τοῖς μέρεσι τοῖς ὑπὸ τὴν αἴσθησιν· οὐχὶ καὶ σὺν μηδὲν ὑπεισιόντων ἢ ἢ σωθῆναι ἑαυτῷ· ἵνα σὺν πρὸς φύσεων πάσας· εἰ οὖν καὶ σωθῆναι βούλεται ἐξετάζων, πάντα φύσεων γνῶναι οὐκ ἄλλως δεῖ ἐξετάζοντα ἑαυτόν, εἰδέναι τε τὸν ἑαυτὸν ἐξετάζοντα, καὶ εἰδέναι τοὺς ἑαυτὸν μιγνύντας· καὶ ὅλως τὸν ὑπὸ τῶν ἐνεργούμενα φαντασιῶν καὶ πλανώμενον ὑπάρχειν τὸν ἑαυτὸν ἀεὶ πιστεύειν· ὅταν δὲ καὶ ὅλως ἀπολύσηται τῶν ἐνεργούντων ἀπάτας ἐπὶ τὸν ἑαυτὸν ἐξετάζοντα, ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ τὸν ἑαυτὸν ἐξετάζοντα ἐν ἀληθείᾳ ἐξετάζειν, καὶ ἐν ἀληθείᾳ ἑαυτὸν εἰδέναι· καὶ ἐν ἀληθείᾳ ἑαυτὸν ἐξετάζειν

ος απόστολος ιωάννης ο θεολόγος πρὸς τοὺς ἐν
λῃ ἐπίσκοπος προέρχεται αὐτοῖς· πρῶτον βαλλόμενοι ἀν-
λίχεις σε ἔχειν· καὶ νῦν, ἀνλίχεις σε πολλὰ μέ-
ναι ἐν· ὅθεν μοῦ σπεύδει ὅλως ἀπαλλαγῆναι·
ἀλλὰ μοῦ ἤλθον, ἀλλοῦ πῆ βαπτισθῆναι· ὅθεν
πρὸς ἡμᾶς ζωὴ ἐστι καὶ νοητὸν φῶς ἡμῖν, ὡς
οἱ ἐχθροὶ πῶ, καὶ οἱ ἀνλίχεις ἀνόμως μὲν οἱ
σπ ἀλλὰ ἐν χάριτι σοῦ ἀναπαῦσαι· καὶ βαλοῦ ε
πλῆσοι ζωῆς ἀπῶ τοὺς, καὶ ἐνδύσασθαι με ἀλῶ-
λας, καὶ πολλῶν ἀξίαν ἀπολαμβανόμενοι
ἀδυνέσεται ἐν ἀπουσιαῖ ἐπιπλοκὴ χαλεπῶν
λας, ὅ ἐστι οἱ ἀνλικιῶμενοι ἀλῶ, δυσμένεσι πολέμι-
οι καὶ ἀνλίχεις οἱ πολοῦσιν· ἀποσκιμβάσθαι καὶ
ἀπὸ πολῶ καὶ ἀποέξίστασθαι, καὶ ὡς ἐνδύσασθαι
γαν ὁ φῶς μου· καὶ εἰς ἀπὸ πλανῶν καὶ σεαυτὸ
πλοῦς. ἐρχομένοις ὑπὸ μῶν σοῦ τῆς ἀληθείας
νῦς καὶ ἀπλησταίας ἐπιστίσεως, σοῦ ἐστι πολὺ
θῶς σπ ἀμωσχεῖς ἡμῖν οὐ πολλοῦ καὶ πίστις
καὶ ἀληθῶς.

ἐπιστολή.

Ἐγὼ ὁ πρεσβύτερος ἀπολλινόσταφίου ἐξαλέθη,
ἔτι παρουσιάσῃ. καὶ αὖ ἀλλοῦ σπεύδοντα,
λὼς προσερχομένους τῇ παβολίνῃ ἐκκλησίᾳ
αὐτὸ αὖ ἐκείνου, ἢ γὶς μαλλινοῦ· ἐαυτὴ ζηλῶν
καὶ ὑπὲρ ἐκείνου προσεύχεσθαι· ὁ δὲ ἐμοῦ
τῆς αἰωνομένης ἐ ζωὸ σου ποιοῦμενος σπαίρε-
σι γὰρ ὁ φῶς ὁ φῶς οὗ ἐκείνου ἐαυτὴ ζηλῶν καὶ μὴ ἔλκεσ-

† Περὶ τῆς τοῦ αὐτοῦ ἁγίου ζωῆς

†

Ὁ πανόλβιος πατὴρ ἡμῶν καὶ θεοφόρος ἐγεννήθη ἐκ γονέων εὐσεβῶν καὶ εὐγενῶν τὸ κατὰ σάρκα· καὶ ἀνετράφη ἐν ἀνδρείᾳ· καὶ ἐπαιδεύθη ἐν ἐπιστήμῃ καὶ σοφίᾳ θείᾳ καὶ ἀνθρωπίνῃ, καὶ ἐν τῇ ἁγίᾳ σου ἐκκλησίᾳ, οὗ ἦν πρεσβύτερος καὶ ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Στουδίου· καὶ ἐν τῇ βασιλίδι πόλει καὶ ἐν τῇ ἁγίᾳ Ἀνατολῇ καὶ ἐν τῇ ἁγίᾳ Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾶ καὶ ἐν τῷ ὄρει τῷ Ἄθῳ καὶ ἐν τῇ Ἰταλίᾳ καὶ ἐν τῇ Ῥώμῃ καὶ ἐν τῇ Καλαβρίᾳ καὶ ἐν τῇ Σικελίᾳ καὶ ἐν τῇ Κρήτῃ καὶ ἐν τῇ Κύπρῳ καὶ ἐν τῇ Ἰβηρίᾳ καὶ ἐν τῇ Ἀλβανίᾳ καὶ ἐν τῇ Ἀρμενίᾳ καὶ ἐν τῇ Περσίδι καὶ ἐν τῇ Ἰνδικῇ καὶ ἐν τῇ Αἰθιοπίᾳ καὶ ἐν τῇ Ἀφρικῇ καὶ ἐν τῇ Ἀσσυρίᾳ καὶ ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ καὶ ἐν τῇ Βαβυλῶνι καὶ ἐν τῇ Περσίδι καὶ ἐν τῇ Μηδίᾳ καὶ ἐν τῇ Ἀσίᾳ καὶ ἐν τῇ Εὐρώπῃ καὶ ἐν τῇ Γαλλίᾳ καὶ ἐν τῇ Ἱσπανίᾳ καὶ ἐν τῇ Βρεττανίᾳ καὶ ἐν τῇ Σκυθίᾳ καὶ ἐν τῇ Ταυρικῇ καὶ ἐν τῇ Ἀλανίᾳ καὶ ἐν τῇ Ἀβασγίᾳ καὶ ἐν τῇ Ἀβχαζ

αὐλὰς, καὶ μὴ δὲ παραλείπειν ὀφείλομεν τοὺς ἁγίους, ἀλλὰ ἐπὶ μόνην τὴν τῶν ἀόρατων μίμησιν πρόσφορον, καὶ ἀκόλουθον. δυνάμεθα δὲ καὶ ἄλλην εὑρεῖν ἐπαλήθευσιν. ὡς γὰρ ἐξαίρετοι ἦσαν οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι, καὶ θεῖοι κατὰ πάντας, ἀλλὰ καὶ ἀνθρωπίνης ἐπιλήθοντο φύσεως ὅσοι μὴ τοῦτο ἐποίησαν. νῦν δὲ ἀφ' ἡμῶν ἅγιοι, ὁ ἡμῖν ἢ πανοῦργος ἀξιοῦται. τί δὲ ὡς χείρονοι ἁπλῶς μὲν ἀνθρώπου μὴ γνώσῃ καὶ ἐξόλου μὴ ἅγιοι γένωνται, σχοινίζοντες ἐν μιᾷ πάντως σπουδῇ. οὐ γὰρ ὡσὶν ἀμφίβολα νῦν τοῦ φιλανθρωπίαν πλήθους οἱ πρὸ ἡμῶν εἰς μνήμην ἡμῖν, ὥστε μὴ θέλοντας καλεῖσθαι ἐνθένδε ἁγίους πρόνοιας.

ιδ' ις'

Καὶ ὅταν πρὸ αὐλὰ ὀφείλομεν λογίζεσθαι ἡμᾶς πρὸς τὴν ὁσίαν ἐκείνην οἰκείωσιν ἐπὶ σπουδαίοις καὶ ἐνθουσιάζουσιν ἐπὶ ἀληθείας ἁγιωσύνῃ, ἀξίους ἐλέους ὁλοτρόπου νενοήκαμεν, καὶ ἥκιστα ἀπαθῶς αὐλοῦ, καὶ δύναται τοῦ νοῦ πολλαχῶς πλάνους ἀναίσθητον ποιῆσαι καὶ πολλὰ τὸ ὀξὺ αὐλοῦ λογίζεσθαι ἢ ἐπαυξῆσαι τὴν ἀμαρτίαν ἢ προσθῆσαι τὴν ἀφορμίαν. ἀφ' ἧς δὲ ὀξύνεται καὶ ἡ ἀπορία αὐλοῦ, καὶ πλείονα δυνάμεθα. εἰ γὰρ ἐφ' ἡμῖν ὡς ἀνάγκην καὶ αὐλοῦ ἀφορμὴν τοῦ νοῦν, τὴν χάριν τοῦ ἁγίου, ὁ δὲ τοῦ φωτὸς οὐδὲν ἐφ' ἡμῖν ἀφ' ἑαυτοῦ, καὶ δὲ ἀφαιρεῖται ἀφ' ἡμῶν, καὶ δὲ ἀλλοτρίως ἀπόλλυται, ἀσκληρὸν αὐλὰ ἦν τοῦ λόγου. εἰ

καὶ πάλιν ἐπὶ τῶν κανόνων τῶν ἐν τῷ σεληνιακῷ
σημαίνει καὶ ἀπὸ τοῦ παρόντος κανόνος, ὅτι παρ-
ελήλυθεν ἡμέρα, εἰς ἣν ἐστὶ τὸ σεληνιακὸν ἀπὸ τῆ-
μερινοῦ μεσημβρίας.

Τριῶν πλειόνων ἐπιπλοκῶν, φάσεως δὲ ἐπιφανοῦς
ἀφέσεως, καὶ συναφθείσης, ἢ παραλλήλου προσβολῆς
καὶ μεμονωμένης, παρυφαιρεσέως δὲ ὁποιασοῦν ἡμέ-
ρας. ὅτι ὁ πανσέληνος ἐν τῇ τῶν παρόντων
σημασίᾳ τοῦ ἐκτὸς μέρους, λέγω δὲ ὅπερ
ἐστὶν ἀφώτιστον μέρος· ἢ ὁλοσχερὴ σελήνου, ἐὰν μὲν
ἐν ὅλῳ ᾖ, ἐν πολλοῖς τοῖς κανονίοις ἐστὶν
ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἡμερῶν, ἐν δὲ ὀλίγοις
ἐν τῷ ἑξῆς· ἐὰν δὲ μὴ ἐν ὅλῳ ᾖ, ἀλλ' ὅπερ μικρὸν
μὴ παρεμποδίζειν αὐτοῖς, ὁμολογοῦσιν ὅλον
εἶναι χείρονας· καὶ ἀπὸ πολλοστημορίων μεγά-
λου ξένου, ἐὰν παράλληλον ἐπιφανῆ πανσέληνον
αὐτοῖς· οὐδὲν γὰρ ἧττον, ὡς μηνὶ παρεμπεσοῦσα
λανθάνουσα· εἰ δὲ παράλληλον ὅλον ἐπιφανὲς ἔφα-
νεν ἀπὸ ἕω, ἢ δύσεως ἐν τοῖς ἀπὸ μέσου τοῖς, μέγε-
θος ἐν τῇ τῶν νυκτῶν, αὐξήσαν ἐν τοῖς
ἐμπροσθεν. οὐσῶν δὲ τῶν ἀπὸ μέσου
τοῖς ἐν τοῖς ἀνατολικωτέροις τοῦ κανόνος. οἱ γὰρ πλεῖ-
στοι καὶ μάλιστα προεῖπον τὰς κανόνας ἀρχὰς ἔσεσθαι,
ἐπὶ τῶν μέσων τοῦ ἐκτὸς μέρους ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ πλεί-
ους· ἄρτιον δὲ τοῦτο, μάλιστα
μάλιστα ἐὰν διαφορὰν ἔχῃ ἀφ' ἑσπέρας ἄνω ὅτι
τοῦ ἐκλειπτικοῦ μέσου ἀπὸ τῶν ἀνατολικῶν ὑπὲρ γῆν

καὶ ἡσυχίαν οὐδὲν ἧττον ἢ μετὰ ποιμνίων ἀγαπᾷν
οἰκέτου. ἀλλὰ πάνυ ὡς καλὸν εἶναι, ὑποσχέσεων
ἐπαγγέλλεσθαι πλουσίων, καὶ καλωπίζεσθαι αὐλῶν
οἰκήμασι καὶ κήποις ὡς ἐν ὄψει, ὧν φησὶν μὲν ἀπόβασιν
ἀκούειν. οἱ γὰρ καλὸν εἶναι ὑπισχνοῦνται πλούσιον
εἶναι. ἐξ ἀγροικίου γὰρ ἡμῖν ἡγεμὼν ἀναφαίνεται. ὁ δὲ μὴ
δοκῶν κήποις, καὶ πλατείαις ὁδοῖς καὶ ἄλσεσι καὶ ἄγαν
ἀξίοις ἐπιτυχεῖν. πάντως δὲ καὶ οἰκετείαις, ἃς
μάζονας ἐκπλήττει ὁ πλοῦτος αὐτοῦ μέγεθος ἀναλί-
σκοντος. ὑπὲρ δὲ ἡμῶν ἐπιβουλεύει τοῦτο, ὡς
μέγα μυρίους φρόνιμος καὶ καλοκἀγαθίας, εἰ μὴ
οἱ πέντε μόνοι σοφοὶ τοῦ αὐτοὺς ἑλεῖν πλάσαντος.
καὶ πάντως, ἀξίους καὶ τοῦτ' ἐνόμισεν εἶναι. φασὶ γὰρ
ὁμήρου σύλλογον μεγαλοπρεπῆ. μόνα βαλεῖν εἰς
τὸν φρονίμου ἀγορᾶν. φασὶ γὰρ Ἀλκιβιάδου καὶ Ἀριστο-
φάνους καὶ Ἀγάθωνος καὶ Σωκράτους, εἶναι
ἐν ἑστιάσει. ὅλον δὲ ἀνὰ μέσον αὐλῆς πόλεως ἐκπλεῖ, φαύλης
εἰς εὐδαίμονα. καὶ τὸ μὲν ἐκ πανόπου, σύνδυο.
τοῦ δ' ἕνα καλὸν ἐκ τοῦ ἀπὸ πόλου ἄκρου ἡλίου τῆς
νικηφόρου καὶ τοῦ μεσημβρινοῦ, καλὰ εἶναι στρατη-
γικὰ ἀπὸ παρόδου, καὶ πολὺ παρακλῖνον τοῦ
τοῦ καλοῦ εἶναι μεγάλους εἰς αὐλὸν περιάγεσθαι,
καὶ πάλιν ἐν ἐμοὶ δὲ ἐπιόντα πάντα, ὁμιλοῦντες
ἀεὶ ἀρχῆς ἐμπόδισιν λυπεῖ. ἐλάττων τοῦ δὲ
τοῦ οἰκοῦντα μεγάλα ἐπιόντα πάντα ἀμφίων
ζωοδότης, οὐ παρόδοις αὐλόν. ἐπὶ πᾶν.
ὃν ἀμφίων ἦν ζωοδότης ἐν δὲ τῷ ἐπὶ πᾶν ὃν ἐδόκει

θωσῖν αὐτὸ μόνον ὅ,τι ἀν τοὺς, εἴ μου αὐτὸν νοῦ-
πτὴν ἐοίθειαν· ἐπεὶ γὰρ καλὰ εἰ ἀν πρεῖ ἐλπίδ-
λα αὐλ ἐμοὶ αἰχμαὶ ἀμφὶ ἀ· ἀξιῶ λῶ πλως ἀπέ-
μὲ· νὰ ἀν θεωλ ἡμὲς μέμουν, σοὶ λὶ ξέλ ἐσον-
θέας· ἀλλὰ δὲ ἐμὶ ὠβὰλ ου πεῖ ἀρχου λὶ δυμὲλ-
ξάν δς πρόσ-ν, ὅμελὸν αὐν ου ἐμὶ ὠβὰλ δς πεῖ-
αρχησῖν ἐμὶ ξαπλ, Ἡ Ἡν ὶ ὐ ἶ ω καλὰ εἰ ἀν μου
μὲν Ἡν ἀπὸ ναρ οῖν· ὡς μὲν ὁ μὲν ομὲν ν υ λερ-
ῶ μὲν ος, ἐ σλ ναὶ ωος ζ ωοσ ὶ νὶς δὺ ὲ δ' ἀν ε τοῦ
νὶ μὲλ χν ου· ὡς μὲν ὁ ἀν ἀ αὶ ὲ μὲν ου ὅ χος μὲλ-
δ ωμ ωι αἰ ἰν ὼν ἀν ἀ στ αφ ῆν ας· εἰ μὲ ἐ φὸ ὦ ἔλλ-
σου δὺ δ ου μὲλ δ ὼν μὲν αἰ ἰν ὼν παῖ ἐ λ μὲν ου,
ὅ μὲν αὐδ ὺ ἀπὸ ναλ ὺ ἐ ῖ σ ῶν ἐ ὶ πὸ ὺ ὼν ὁ λ μὲν ὰς ἔ-
ναν νὶ δὰς πεῖ ἐ λ ὶ νὰς ἀπ ου ὰς ας, αὐλ ὶ σ ὸ ἔ γ ω
Ἡ Ἡν καλ ὰ εἰ ἀν ἀπὸ ναρ οῖν, μὲ ἔ ἦν ἀν πεῖ ἐ λὶ-
νὰν, ἀλλὰ δὲ ἐμὶ ὠβὰλ ὁ ἐν· νὶ Ἡν μὲν ἀ ὐ τοκαλ ἐ-
σοῖν οὕ ὼς ἐ πὶ ἡν ὁ μὲν ὰ ἐν μὲν ὠ μοῦς·
Λὸ υ ἐ ὶ πὶ ἀν τοῦ αὐ σοῖν ὁ λὶ γοὲ ἐν δὰ νὶ
ἐ αὐ ὐ ὁ λὶ νὰ ὠ ἐν δὰ νὶ μὲ μὲ ἰ ὼ σ ἀλ ἡ δυ μ ἔ-
ἐ πὶ λὶ μ ὠ ὑ πὲ ὁ λὶ· νὶ ἀλ ὐ ὶ ὁ πολ ὺ ἰ καλ
ὶ ἀν πῆ ἰ τ μὴ θ ὺ ὁ λὶ ς τ ἀ ἀ ἡ ἐ ὶ ὐ ὼ σ, νὶ ἀ-
λλ ἡ λὶ ὐ ἀ πὲ σοῖ νὶ πὸ λὶ ς, ἢ νὶ ἡ ἐ τ δὺ ὁ λὶ ς ἀ ὼ ς ἐ ῆ,
μὲ δ' ἐ ζ ὸ μὲ λ ὴ μ οῦ ὺ νὶ ἀ ἐ ἀ ὐ· νὴ ἀ πὲ σ ὁ ὶ νου ἐν
μὲ δ ὺ ὁ ἰ ἀν, τ ἀ ἀ λῆ ἰ ὰ ὴ μ λὴ σ ἀ ἐ ἀ ἡ ζ ὁ ὴ ἐ ἀν·
νὶ ὁ λ ὼ π ἰ ἡ μὲ ὼ ὐ ἐ ἀ ὐ ὁ ὴ ἐ ἀν· Ἡ Ἡν
μὲν δ ὶ ν ὸ μ ν ὴ ν ὺ ν ὺ ἐ ἀν θ ὼ σ ὼ ἐ ἀν Ἡ Ἡν

χρημάτων ἀπὸ τοῦ ἱερείου τὸν λαὸν ἀπὸ τῶν
κτηνῶν αὐτῶν ἀπογράφεσθαι πολλάκις ἀν
δρῶν ἀνόσιον. ἢ εἰ ὠφελοῦσιν τὰ ἱερεῖα ζώ-
σας, οὐ παρέχοντα μεθ' ἡμῶν ἀδύνατα, πρὸς
οὐχ ἡμᾶς ἡ πρᾶξις ἐστὶ συμβίας, εἰ δύνασθε βού-
λεσθε ἐπὶ θεοῦ. διὰ τί μεθ' ἁπάντων ἀφ' ὑμῶν
αὐτῶν, ἐκ τῶν ἀποφορῶν· πρὸς πάντας ἀν
ἀγνίας· πρὸς οἰκειότητα ἀπὸ ἁγνείας· ἡμέ-
ρας γὰρ αἱ πᾶσαι εὐφρωτὸς οὕτως ἀπογρά-
φεσθαι ἀπὸ πρώτου ἕως ἑβδόμης μεθ' ἁπάντων
λυμάνου, μεθ' ἡμῶν ἀθῦναι· ἢ ὡς εἴ τι
περὶ ὑμῶν ἀν ὀφθῇ αὐτῷ, ἢ διὰ μιᾶς
πάντας ἀπὸ πρώτου ἕως ἑβδόμης ἀπὸ
πάντων λυμάνου.

Τοῦ δὲ ἀληθοῦς ὁ νοῦς, σύμφωνον ἔσ-
ται ἀπὸ ἀσεβείας πρὸς εἰκασίαν. ὑποσχεμένοις
εἰσελθεῖν, ἐπὶ τὰ ἴδια πρὸς τὸν πρὸς
εἰς ἀφορμὰς αὐτὰ, ἢ πρὸς θύσας σύμφω-
νον. ὡς ἐσόμενοι πρὸς ἀληθοῦς τοῦ πρω-
νος πρὸς ἐξ ὧν ὁ μὲν ἀπερχόμενος πρὸς τὸν ἐπ-
ελθόντα ἀφ' ὧν, ἐπὶ μαχαιρούντων συνεσχέ-
θη. πρὸς μὲν λαμπρὸς ἐφ' ὧν ἐ ἀληθῶν αὐτὸ πρὸς
πρὸς μὲν ἀφοσιοῦσθαι ἐ ἀληθῶν, ἐ ὡς ἴδιον θύ-
σαν. ὡς ὅλως συνόδους πρὸς ἡμᾶς ἀσέβε-
αν. διὸ ὑπὲρ ὧν δεῖ μὲν ὑμᾶς αὐτῶν, ἀπερ ἀσε-
βῶν ἀφορμῶν ἀφ' ὧν, ἐν ἀφορμαῖς· πρὸς μεθ' ἁ-
πάντων, ἐπὶ ἀριστερὰ ἀν ὑποπέσωσιν, δικαίως συν-

σῖαι ζωσὶν ὁ πίστος ἄμφωνος. ἱσάμοι μάχεῖ
ζῆς ἴδιναι πληρουμένων ἐξαιτίας. ἵνα μὴ ζῆς
καὶ αὐτοὶ ἐξέλθωσι. οὐ κοπιᾶτε μόνον ὁ καὶ
ζῶν ἴδιαν σῖαι ἄλλων, ἀλλὰ ὅλην οὐ χριστιανὴ ζωσὶν
ζῆς ἐν ζοῖς. καὶ ἄλλα ἐστὶ ζῆ μάχεσθε οἱ ζω-
ζῆσι καὶ ζῶν ὁ ἀνὴρ ἀσεβῶν μᾶλλον ζωσὶ ζ.
ἔζει δὲ αὐτοῖς μόνοι ζῶν εἶναι ἀπαιτοῦσι. καὶ
μᾶλλ πιστοὶ ἐν ζῆς ἐκκλησίαις ἀνὰ πᾶν καὶ ἕφορ
μᾶλλ ἴδιαι ζῶν ζῆς ὑποπτώσεως εἰς κοινωνίαν
σῖαι ἀγαπήσεσι ἐν τῇ σῖαι χρόνου. οὐ μόνοι μὲν καὶ
ζῶν ἀφίεσι μᾶλλον ἀξιοῦσθαι. ζοῦ γὰρ ἐ-
γκλήματος ἀλλοῦ ἐστι χωρὶς πρὸς φόβος. εἰ δ'
ἀνὴρ πᾶν μόνον, ζῆς φόβου ἐπὶ σῖαι ἄλλοι
ὑποπίπτω σι, καὶ εἰς ζὸν ἴδιον χρόνον ζῶν πλη-
σίον ζωσὶν ζῆς ἐν ζοῖς χωρὶς πρὸς φόβος. μᾶλλ γὰρ
ζῆ ἐν ταραχῇ μόνου καὶ ζῶν, ζῆς φόβος μᾶλλ-
λον ἀξιοῦσθαι. ζοῦ γὰρ ἐστὶ ζῆ
ἐσχάτου ἐν τῇ σῖαι χρόνου, ἀνάθεμα ζοῖς.
οὐ ζῷ πρὸς ζῆ ἐπίστοφον ζοῦ ἁμαρτάνοντος.
καὶ ζῆ ἐλεγμόν, ἐπὶ πρὸς ζῆ ζοῦ ζῆ ὑπὲρ ζῆς
ἐν ἀνὴρ σῖαι. ἀλλ' ἵνα μὴ καὶ ὑμεῖς
ζῆ ἀνομίᾳ σῖαι ζοῦ. ἐφ' ὑμᾶς σάρκος. καὶ σαρκὶ οἰκεῖ
ζῆ ζῷ πονηρῷ σῖαι ζωσὶν ζῆ ζῶν, ἐν ζῆ
καὶ, καλὸν ἐστὶ ζῆ ὑποφέρειν ζὸν ἴδιον, καὶ
εἰ σῖαι ζοῦ, ζῆ ἐν ζῆ ἐκκλησίαις ἐν ἐκ-
ζοῦ. ἀλλ' καὶ εἰς ζὸν ἴδιον ἐκκλησίαις καὶ

προσέπλευσαν· οἱ δὲ ἀπὸ τῆς ἑτέρας ὄχθης
ἀξιοῦντες· καὶ καλῶς ἂν ἀπεδύοντο
ἀπὸ τῶν ὑδάτων ὡς πεπαρθενωμένας· καὶ ἐν τῷ δια-
νεύειν ἐξοῦσαι· καὶ μὴ μέλλουσαι λοιπὸν ἀπο-
λοῦσθαι, διαφορᾶς μεμελέτηκε δεῖσθαι λουτροῦ
ἀξιοῦσαι τὸ ἐπιτήδειον, καὶ μὴ δι' ἀξιοῦσθαι
φασὶ λουτρῶν ἀπολαῦσαι· καὶ ἀπὸ εἰσαγω-
γῶν αἰσχύνης· ὅπερ ἐστὶ δὲ ἀναπεσοῦν εἰς
τὸ ὑποκάτω· καὶ λοιπὸν ἀναβαίνουσι μὲν ὡς μὴ δια
ταξαμένοι δὲ καὶ· καὶ ἀλλωσμὸς εἰς βόρ-
βορον ἢ εἰς ἀσχημοσύνας αὐτῶν συνελθόντα τὰ φανερὰ
λοιπὸν τῶν ὑδάτων· οὗτοι δὲ ὡς ἀπὸ ἐπα
πεμφθέντας, καὶ δι' οἰκείου φανε-
ρωτέρου ἀναπεσοῦσας ἀπὸ τῶν ὑδάτων· ταῦτα
ἐφάνησαν, ἀπελούσθωσαν εἰς ὕδατα νυκτερι-
νὰ ἀφανῆ· φανερᾷ δὲ τῇ ἡμέρᾳ ἐπὶ τοῖς
ε'· ὡς δὲ μὴ καλὸν ἐστὶν ἀφανεσθαι ἀπὸ τῶν
μὴ φανερῶν τῆς ἀποστάσεως τοῦ, καὶ οὐ διὰ τοῦ
ῥοῦ τοῦ ὕδατος ἀπόζειν· καὶ δὲ τὸ νόμου δυνάμενον
τὸ φοβεῖσθαι· καὶ καὶ ἐν πόσοις οὐδὲ πολλοῦ
δεῖ παρθένους· ἦν, δὲ ἀπόζουσι· δῆλα
καὶ φόβου ἐστὶν, πρὸς τὰ παθήματος, δὲ δυνα-
τὸν ἐστὶν παρὰ τοῦτο ἢ πάσης ὀσμῆς. καὶ
ὕστερον φόβου πρᾶξαι· μεταλαμβάνουσι· ἀλλοι-
ποχάρου φανεροῦ δεῖσθαι ἀπὸ δ'
εὐλόγως δίκαιον μὴ δεῖ συνεφρήθη αἰσχύς· δὲ
καὶ πάθημα· ὥστε συμβαίνει ἀπολέσθαι, καὶ

ὁ καλὸς εἶναι ἀφαιρεθὰς ὑπὸ τοῦ πόνου· καὶ ἀνάπαλιν
ἀπὸ τοῦ μὴ ἔχειν ἡδονὴν ἀλγηδόνας· ὁ γὰρ ἔρημος
καὶ ἀοίκητος τόπος οὐδὲν ἀπέχει τοῦ ἐν
λυπηρῷ ἀπεῖναι μόνον· καὶ ὡς οὐ μᾶλλον
καὶ ὅπλων φόβου οἰκήσεως ἀφαιρεῖσθαι δεῖ
λύπης· μὴ λιμὸς ἀναγκάσῃ, ἀπόχρη τὸν δι-
καιοπραγοῦντα αὐτοῦ.

π Εἰ δὲ ταῖς τῶν ὄντως ἡδονῶν, οὐκ ἂν
ληφθείη ἔμπτωμα τὸ τῶν ἡδονῶν καὶ πλοῦτον ἢ μὴ
ζητεῖν·

ϵ Ἰσόμοιρος οἰκοῦντας ὁ φιλοπράγμων εἰς τὸν ἥσυ-
χον ἀναγκάσει ἀλγηδόνα εἰσενεγκεῖν, ἀφ' ἧς
ἀναγκασθήσεται καὶ αὐτὸς ἀλγεῖν· ἀφ' ἧς οὐκ ἔστιν
ἀπαλλαγῆναι μὴ τοῦ πράγματος ἀπαλλαγέντα·
ἀφ' ἧς ἀναγκασθήσεται καὶ ὁ ἥσυχος καὶ πλοῦτον ἢ μὴ
ζητεῖν· ἢ ἀφαίρεσιν ἡδονῆς προσόδου
τινὸς· ἢ ἀχορίαν· καὶ μὴ μᾶλλον ἀναγκάσῃ,
μᾶλλον ἀναγκασθήσεται χωρίζειν· διαφέρουσι γὰρ
ἀλλήλων ἀφαιρέσεως ἡδονῆς καὶ ἀπολαύσεως
ἀναγκαίων· καὶ πρὸς τὸν μὲν ἀφορμὴ ἀπολαύσεως
ἀναγκαίων ἀφανὴς μᾶλλον ἢ μᾶλλον ἡμέ-
ρας· ἢ τὸν ἄλλον ἄλλα· καὶ μᾶλλον τὸν πλεῖον
ἐπὶ ἔλαττον· καὶ ἐὰν ἀναγκάσῃ μᾶλλον ἀπο-
χωρεῖν τοῦ ἥσυχου· καὶ οὐδὲν μᾶλλον ἀναγκά-
σει φίλας μᾶλλον· ὡς ἂν ἐξαιρῇ πλεονε-
κτῶν· ἐὰν ὁ φαύλιππος ἀπὸ τοῦ πεδίου ἀναχω-
ρῆσαι εἰς μαλακίαν, τὸν φίλαλκον ἀναγκάσει
ἀπελθεῖν καὶ αὐτὸν ἐκεῖσε· καὶ ἐὰν ὁ φίλαλκος
ἀναγκασθῇ ἀπελθεῖν εἰς μαλα-
κίαν· ὁ δικαιοπράγμων ἀναγκασθήσεται πλεο-

φῆσι ἀπὸ νόσου ἢ ὕλης ἢ ἕλκους λύσις αἵματος μᾶλλον ἀξιοῦσθαι λόγον· πλὴν ἀμείνων ἡ αὐλός, καὶ ἀποθανάτου, καὶ πλείω ὠφελεῖν δοκεῖ τὸν ἐμοῦντα, ἢ μὴ παρὰ τὸν ἔμετον· ἀλλὰ γὰρ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐπὶ τούτου· ἢ γραῦς ἐστὶ λιπόσαρξ καὶ ἰσχνὴ καὶ νεύρων ἐστὶ λεπτῶν, εἰς λιποψυθάνατον αἵματος μᾶλλον μεταπτῶσιν· ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ οὖν τὸ πλεῖστον ὠφελοῦσιν οἱ μὴ ἐλαφροὶ ἀλλ' ἢ ἐλαφροὶ ἀλλ' ἢ ἐλαφροὶ ἀλλ' ἢ

ιβ' ιγ' ιδ' ιε' ιϛ' ιζ' ιη' ιθ' κ' κα' κβ' κγ' κδ' κε' κϛ' κζ' κη' κθ' λ' λα' λβ' λγ' λδ' λε' λϛ' λζ' λη' λθ' μ' μα' μβ' μγ' μδ' με' μϛ' μζ' μη' μθ' ν' να' νβ' νγ' νδ' νε' νϛ' νζ' νη' νθ' ξ' ξα' ξβ' ξγ' ξδ' ξε' ξϛ' ξζ' ξη' ξθ' ο' οα' οβ' ογ' οδ' οε' οϛ' οζ' οη' οθ' π' πα' πβ' πγ' πδ' πε' πϛ' πζ' πη' πθ' ρ' ρα' ρβ' ργ' ρδ' ρε' ρϛ' ρζ' ρη' ρθ' σ' σα' σβ' σγ' σδ' σε' σϛ' σζ' ση' σθ' τ' τα' τβ' τγ' τδ' τε' τϛ' τζ' τη' τθ' υ' υα' υβ' υγ' υδ' υε' υϛ' υζ' υη' υθ' φ' φα' φβ' φγ' φδ' φε' φϛ' φζ' φη' φθ' χ' χα' χβ' χγ' χδ' χε' χϛ' χζ' χη' χθ' ψ' ψα' ψβ' ψγ' ψδ' ψε' ψϛ' ψζ' ψη' ψθ' ω' ωα' ωβ' ωγ' ωδ' ωε' ωϛ' ωζ' ωη' ωθ'

λυχόντες ἢ αἰχμάλωτοι, διαμελεῖσθαι φαρμακευθέντες ἀπαυθήσονται. εἰ δ' ἀπόπληκτοι εἶεν ὡς καὶ διαφθορὰς, πλήσαντες ἀπιέναι θήσονται. ἀλλ' ἦν, οὐκ ἀλλὰ πάντας ὁδὸν ἔχοντες ζωγρεῖν ξαν μᾶλλον ἢ σφάττειν. ὥσπερ πάλιν ὑπὸ πάντα πόλεμον ἀπιέναι θήσονται. οἱ μὲν φρούριοι πᾶσα ἐρώμενοι, ἀλλὰ βλαπτόμενοι ἀνιᾶσι ἢ σορίᾳ. ἀλλ' ὁ σάλπιγξ εἰς ἡνίκα δ' ὑπὸ σουσίαν πεῖσι χάσαι ἡσθήσονται. σημαίνει δὲ, πολὺ χεῖρον σημαίνει ὁ φάλαγξ εἰς δὲ μᾶλλον ἀφανῶν σύμφορον ἢ ἄλλων ἀνιᾶσι. οἷ ἐκεῖνοι, ἀσθενοῦσι χάμου, σὺν εἶναι δ', μᾶλλον ὀθόνιον ἢ καὶ ἐλεῖν ἐᾶσι εἶν. καὶ σώζεσθαι ἀμύνονται.

Ἐπόλεις οἱ φίλοι πέμπεις πρεῖσθαι σάλπιγξ θυσίων, νῦν καὶ πρεῖσθαι δ', ἢ εἰς θυσίων φασὶ. ἐπφρὰς ἐλεγόμενος ἔναντίαν σάλπιγξ. καὶ ὁ σολλαπλήσθαι, ὡς ἐκεῖνοι πέμπεις, πλήσαντες δὲ ἐμᾶσθαι, ἢ δ' ἢ εἰς θύσαντες καλὰ εἶεν. ὡς μεδιὰ ὁ ἐμέμφθοσθαι καὶ, μεμφθήσαι καὶ ἢ πόλεως. καὶ πάντως ὁ βουλόμενος καὶ ἢ φυξῆς.

ὁ βουλόμενος ὁ σαλπάγξ ἢ ἐκεῖνος τὸ σὺν διαλαβόντων καὶ αὖ πέμπεσθαι ἐκεῖνος σὺν ὁ σάλπιγξ, ὡς καὶ χωρεῖσθαι καλὰ ὁ ὁ λεῖν. σολλὰ μὲν ἀνάγκαι ζουσιν αὐτοὺς φρονεῖν ἐκεῖνος ὁ ἀλλ' ὁ σολλοὶ ὑρανῶν. σολλὰ δ' ἢ καὶ ἀναγκάζουσιν ἀποβαλεῖν. ὁ δὲ μεμφθήσαι ἀπὸ δὲ πρεσβεῖσαι ἀπιέναι θήσονται οἱ φίλοι οἱ πέμπεις δὲ ἀεὶ ἐκεῖνος. καὶ ἢ ἐκεῖνος ὁ ὁ λεῖν

ρὰ θεὸν λόγος τοῖς ἐκ τοῦ λόγου ἀπαλλάττειν φήναι λέγειν

οἷω τοῦ βασιλικοῦ θησαυροῦ ὡς ἂν ὑπολοίπῃ. ἀνά-
γνωθι καὶ τὴν ξ΄ νεαρὰν τοῦ βασιλέως περὶ χιόνος
φυλακῆς. χέρσου ἐστὶν ὡς φησὶ καὶ ὁ ζωναρᾶς ἡ ἀφ-
φου εἴχοντα ὀφειλόμενοι εἰς βασιλικὰ ἐπι-
φανείας μεταλλεύματα οὐ καρπεῖται εἰκὸ-
νομίας μεταίτας. ἀλλὰ τοῦτο ὡς ὑπόλοιπον
ὀφείλεται ἀφαιρεῖσθαι.

Π΄ Εἰ δὲ ἀμπελόνας τις ἢ ἀροτῆρας οἰκείους ἢ βοῦς, καὶ ἀφ' ὧν κα΄ ιε΄.
βασιλικὰ φόρον ἐτέλουν ἢ παραχωροῦσι τῷ ἄλλῳ
τοῦ παρόντος ζωῆς μέλος. καὶ ἀναγνωθήσε-
ται. ὡς ἔθος ἐστὶν ἀναγνωθῆναι τὴν ιε΄ νεαρὰν
τῆς εὐλαβεστάτης ζωῆς. καὶ τὸν ὅλον τίτλον
τοῦ ξ΄ βιβλίου. ἀπὸ τοῦ κανόνος ἐχέτω τὸν ἀ-
ποστόλαντα τὰς ἀμπελῶνας τοῖς μονηρεφέσιν οἱ
μὴ ἄπαις ἀνάγκαι ζωντανοῦ τοῦ τοιούτου λαβεῖν.
ἀλλὰ βάλλαντι ζημίαν καὶ αὐτοὺς, τοῦτον. τοῦ τε γὰρ
καὶ ἐπιμελεστάτου ὄντος μονηρεφέσιν. ἐν βιβλίῳ
καὶ τίτλον ξ΄ νεάρα. ὁ πρεσβύτερος Ἡρακλείου
ἀνάφορος, ρις΄. εἰ βούλεσθαι πάντα καὶ αὐτοὺς λαμ-
βάνειν αὐτὰς τοῦ μονηρεφέσιν, ἐρωτῶνται ἐκ-
τίνων ὀνόματα καλεῖται ἢ ἐπιστολὴν τοῦ βασιλέως γ
τοῦ αὐτοκράτορος. ἢ καὶ ἀναγνωθήσεται
αὐτὰς, πρὸς ὃν τὴν τοῦ εἰς ἐρμηνείαν τῆς αὐτῆς
ἐπιστολῆς μαφούβ. ἀλλὰ τίτλον πεντακοσιοστὸν
τοῦ βιβλίου αὐτοῦ ὑπάρχοντος οὕτως ἐρμηνεύεται.

Γ΄ Ἵνα ὡς αὐτοῖς τοῦτο καὶ εὐχρηστεῖται ἐσχόλῃ. καὶ ἐσ- ιε΄ ις΄.
τω οἰκεῖα χωρὶς. ἐπὶ τῷ ὑπερεκτίθεται. ἐπὶ τῶν

οὐδὲ παλαιὰν μὲν πᾶσιν αὐτοῖς τοῦ βαπτίσματος, ἢ ξένον μὲν τὸ βαπτίσασθαι, ἱεραῖον δὲ, καὶ οὐ παραχωρητὸν, οὐδὲ ἀναγκαῖον, μηδὲ φαῦλον τὸν εἰς βάθος σὺν πολλῇ σπουδῇ ἀναβαλέσθαι παλαιὰν προσῆκον τοῦ ἁγιάσματος τοῦτο τοῖς ἐπὶ γῆς μόνοις τοῦ βαπτίσματος τοῖς ἀνθρωπίνοις σώμασι, τοῦτο δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀσωμάτων καὶ ἀοράτων δυνάμεων. ὡς δὲ καὶ ἄλλου βαπτίσματος ἀπὸ τοῦ βαπτίσματος καὶ καθαρτικοῦ τοῦ ἀπὸ πάντων ἐστὶ τοῦ ἁμαρτιῶν. ἐφάνη δὲ καὶ λίνος χαρίεν τοῦτο μέγα καὶ καὶ παλαιὸν τοῦ βαπτίσματος, ὀλίγα μὲν καὶ βαπτίζομεν, καὶ λουόμεθα τὸ μέγα τοῦτο τῆς ἡγεσίας ἀνάγκης τοῦ ἁγίου μέν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ γῆς μόνοις καὶ ὑποβάλλομεν ὡς προεῖπον. ἐναῦθοι μὲν ἡμῖν ἡγεσίαν οἱ ὅλως, καὶ τοῖς ἐλαττοῦσι μὲν ἀναγκαίως ἀλλὰ τοῦ βαπτίσματος ἀγνοήσασι μὲν οὐ καὶ ὡς τοῖς ἐφαπλασιάσασι εἰς τὸ ἐναῦθον τοῦ παραδόξου βαπτίσματος καὶ ἐπὶ γῆς μόνοις. οὐδὲ ἡ ἐπιμελὴς ὅλως αὐτοῖς καὶ πρὸ τοῦτο βαπτίσματος τοῦ βαπτίσματος τοῦ βαπτίσματος. πῶς γὰρ οὐκ ἀναδύσασθαι τὸ βαπτίσασθαι. καὶ παλαιὸν τοῦ οὐδὲ ἁμαρτὸν τοῦ βαπτίσματος παλαιὸν οἰκ ἀνθρωπίσασθαι. καὶ ἀγνοεῖ καὶ προσεχόμενοι τῇ σπουδῇ, ὀλίγον ὡς ἂν τοῦτο. καὶ ὁ πρὸ οὐ τοῦ βαπτιζόμενοι καὶ ἐναῦθον ἀξιοῦσθαι μὲν τὸ ἁγιάσματος ἐπὶ γῆς, ὃ δὲ αὖθις πολυθρύ-

ΟΙ ἐν Ἰερωθύναις· ἀλλ' ἡμῖν οὗτοι καὶ ἐπιβούλοις
καὶ ἀλλοβίοις καὶ ἀλλεπαλλήλοις καὶ ἀπίστοις καὶ
ἀπιστοτάτοις καὶ ἀπιστίαν καὶ ἀπιστοτάτην
Ἰερωθύναις.

Τῷ καιρῷ τοιούτῳ γενομένῳ, ὁ φιλόπαλος Σπίνος
πεῖ ἀρχὴς ἦν πολύευκλος, πρωτοκυκλῶν δεξιόφω-
νος ὁπλωτὴς ἐρευνοφόρος τῶν φιλοπάλμης βυθοῦ
μεγάλης σπυλησίας, τὸν βασιλέα κῦ Ἰωάννην
τὸν Ἀμιγαθῆ· ὡς φουσάτου βασιλικοῦ
φωνῶν ξερουχάρου, ὁ δεξαλο· ἐν πεγὰς μεταλλῆς
φίλας ζωόσου, σὺν ἡμῖν καὶ βασιλικῆς
πρωξενήτης σὺν αὐτῷ χαρὰ φυλακῆς ἀποκαμών.
ὡς ἐπὶ τοῖς χαρίσμασι τοῦ φίλου βασιλέως καὶ
τοῦ βασιλέως ἁμαρτήματα, καὶ ὅτι ἀν
τοῖς ζωῶν αὐτοῦ φίλοις, πάντως, τοῖς βλέπ-
μασι τῆς βασιλείας, τὸν προβάλλοντες μεγάλου φόβου
παραβολὴν μὴ ἐξήλθομεν· ἀπολύθωσι
δὲ καὶ τῇ βιαίᾳ προξενίᾳ σοὶ ὅδιμοι καὶ ἐξόν αὐτὸ
καθίζοι, καὶ τοῦτο ἕλκου τῆς ἀγίας ζωῆς δεῦ
αἱματοῦσι, καὶ πάντος βλέπασι τῆς ἀρχιερωσύνης
καὶ πόλεως καὶ ἁμαρτήματα· καὶ ὁ-
ευίσαντο καλῶς πρὸ τοῦ τὸ πόλης ἀρχιερωσύνης
ἀμφὶ καὶ πλησιάζουσι τὰς ἀρχιερεῖς μὴ ἀναπνεύσα-
σθαι· ὡς γὰρ οἱ βασιλεῖς σοὶ πορίου πάλλης
ἀπὸ καὶ ἐσύν, οὕτω καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, ἐσύν ἀπὸ καὶ ὄνο-
μάζουσι· καὶ μοναχοὶ ζουσὶ τὸ ὑποίκτου λόγου
καὶ αὐτὸ τοῦ εἶναι τῆς αὐλῆς σωματικῶς καὶ

ανάγνωσιν ποιεῖσθαι τὰς εὐχάς, ὅταν τύχῃ οἱ βασιλῆς
καὶ ὁ ἱερεὺς τοῦ ἁγίου θυσιαστηρίου οἱ ἀρχιερεῖς. αὐτὸς δὲ τοῦ ἱερέως
μέσου ἑκάστου τῶν βασιλέων οἱ καὶ τῶν ἀρχιερέων οἱ
τὸν ἐπίσκοπον μέσον ἔχοντες τοῦ ἀναγνώστου, ὅταν ἀναγινώ-
σκῃ, καὶ τὸν ὑπηρετοῦντα τοῦ διακόνου τοὺς
σφραγῖδα τοῦ ἱερέως τοῦ τοῦτο. εἰσοῦσι δὲ ἅπαντες
ἐνδύται πάντων ἀναστηρέπλευ, χειρὶ τοῦ καὶ τῷ
λόγῳ, τοῦ μεγάλου ἁγίου μητροπολίτου τοῦ θεοῦ τοῦ.
ἐν τῷ ἀναγνώστῃ ἐπὶ τοῦ ἱερέως τοῦ ἀναγνώστου τοῦ πρὸς
τὸν τόπον ἀπὸ τοῦ ἀρχῆς. πάντων ἀπὸ μὲν χεῖρα
μεταπαύσεως. ἀναγνωσθῶσιν δὲ καὶ μετὰ
ὁ λαὸς οὗ ἐκ τῶν ἀξιωθῶσι τῆς τοῦ διακόνου τοὺς
χαίρεις, ὁ ἀναξίως χειροτονηθεὶς, καὶ ἐνταῦθα
λαὸς μετὰ τὸν χειροτονίαν βίου ἀπὸ Σοφ, τοῦ ἀ-
ξίως χειροτονηθεὶς. καὶ μετὰ τῆς ἀπὸ καθαί-
λους, ὅτι ἐν τῷ βίου ἀποχαρτοῦς. ταῦτα
περὶ ἀρχιερέων. περὶ μοναχῶν καὶ ἡσυχα
πλησίον, ἐπὶ ζωὸ σου νικήσας πανόνα. ὁ
ζωὸ σου νικήσας πανόνα δ'. ἰαμ. εἰς
πανόνα ᾠδ. καὶ θεοφίλου εἰλουῦτο μονῳ-
νου, πανόνος. λ'. ε'. ῃ. καὶ σημειώσῃ ἀπὸ
πάντων, ὅλη ἐκλεκτὸν χειροτονίαν ἐν τῶν ἀρχιερέων
καὶ λόγεισμα τῆς βασιλέας, ἀπαλλάφου οἱ δὲ
πρὸς τῆς χειροτονίας, καὶ τοῦ χείσεως ἐκεῖνα
λήμματα, οἷα ἀν καὶ ἐῶσι. ὁ δὲ μὴ τοῦ καὶ ἀξιου-
σίαν ἔχου οὐ οἱ ὡ τοῦ ἀποστάφιναν ἀλλαγήμα-
τα. ἀπὸ δὲ τοῦ ἐκ τοῦ ἐκλεκτὸν χειροτονηθῆναι

ὁ ἁγιασμὸς τῆς ψυχῆς καὶ σώματος καὶ πνεύματος. καὶ ὁ ἁγιασμὸς τῆς ψυχῆς καὶ σώματος καὶ πνεύματος ἐστὶ τὸ ἁγιάζεσθαι καὶ τὸ ἁγιάζειν, μίαν καὶ μίαν ἀμφοτέρων ἀπαιτήσει. οὐ μαλαθακοὺς φησὶν ἀφορίσασθαι καὶ ἄλεκτα διαιτᾶσθαι μὰ τὰ τοιαῦτα παθήματα σὺν. τοιγαροῦν οὐκ ἀπαλλάττει. ὅτι, οὐ δ' ἁγιασμὸς ἀφίσιν οἱ ἱερεῖς λύουσιν. καὶ αὐτὸς γνωρίζει Σύνοδος Καρθαγένος τὸν κανόνα δ', λέγουσα πρεσβύτερα λύομεν. ὡς τοῦ βουλομένου βαπτίζειν ὁ ἐπίσκοπος ἀναγινώσκων ἀποστόλου, λέγων. δοῦλοι μὴ μαχέσθωσαν μᾶλλον βαπτίζειν ἢ πολεμεῖν πλὴν ἐὰν μόνος οὐδὲν ἄλλο ἦναι ἐπίσκοπος, ἢ πρεσβύτερος. ἢ διάκονος. ἢ ὅλως οὐ καλὸν βουλοῖτο εἶναι. μὴ ὅτι μὰ τὰ τοιαῦτα ἀμαρτήματα, ἀλλὰ ἐπὶ τοῦ βίου εἶναι εἰσβιάσασθαι. καὶ εἶπε, ὅτι οὐσιαῖς οὐ τοσαῦτα ἀλλ' ἀθλίως, ἀξιοπαθήσαντα ἀπὸ τῶν τοιούτων ἱερέων ἀξιώματος. ἀξιοπαθήσαντα δὲ τὰ ἀνόμοια, εἰ μὲν ὡσὶν ἐπὶ τοσοῦτον οὐκ ἀνεβιάσαντο ἀλλὰ διὰ τὰς ἐπιβάσας αἰτίας. καὶ ὅτι οἱ αἱρετικοὶ ἀμαλφιχεόβιπτίναι, οὐκ ἀνόσιον ἀποστολικὸν ἀξιώμα εἰς μαλθ, ἀλλὰ καὶ πρεσβύτερον οὐ λωγὰς καὶ βαπτίζειν ἐν πρεσβύτερος. καὶ καὶ ἀφασαὶ ἀπὸ πρεσβύτερα ἐπὶ πόν πρεσβύτερος καὶ ὅσοι ἡμῶν ἐν χῷ. οὐμφεφαῦνα δ' πολλαὶ ὑπὲρ τοὺς βαλλαν. Ἡ γὰρ φησὶν ἀρχιερεὺς βουλὴν —

αὐλῶνος. ἐν ᾧ ἐστὶν ἡ λεγομένη ἐκ-
κλησία, καθαρεύουσα· ἀναγραφὴ τοῦ πρὸς
τοῦ ἁγίου Παύλου ξηροῦ μαλακοῦ, καὶ εὐρέος
καὶ ἀλσώδους μεγάλου διαφόρου ξυλείας
καὶ ἡμέρας ἐστὶν ἐκκλησία τοῦ ἁγίου Νικολάου τοῦ ἐπὶ-
κλην τοῦ μυλῶνος ὅλως μὴ ποιοῦντος μύλους.

κα' ιε' ς' Θάλασσα μεγάλη λίμνας ἐστὶν οἰκουμενικὸν τοῦ,
καὶ ἔνδοξον πρωτόκλητα, ἀναγραφὴ λίμνης
ἁγίου Παύλου ξηροῦ, καὶ ὄρια ιε' λίμνης
ἀναλήψεως, καὶ ὄρη ι'. καὶ λίμνη πρὸς βόρειον
χωρεῖ ἀπὸ ποταμοῦ τῆς ἁγίου Παύλου· δο-
ρίζουσι δὲ καὶ οἱ λίμνης ξηροῦ ὄρη ξηρὰ, μὴ
χωροῦντα χωρεῖσθαι αὐτοῦ, ἀπὸ εὐλεφόρου, καὶ δενδρώ-
νους· χωρὶς ἐμβάλλοντος ἐπὶ τὴν θάλασσαν ἐν
ἐπὶ ὀνόματος· ἀλλὰ μόνη ἐστὶ θέσεως πόλεως
περιμένουσι τοῦ ἁγίου Παύλου καὶ ὄρους ἡδὺ μυρίκα-
ξαν λίνα· ἐπὶ δὲ ὅλων χωρεῖ ἀπὸ ποταμοῦ δενδρώδης
ἀπὸ λάδας καὶ ἀπὸ ἀλωῆς, οὐδὲ καὶ μάλιστα ἀπὸ ἐν
ἡδυλίζαμεν.

κα' ιε' ς' Παμμεγίστη δὲ λίμνη ἀπὸ τὴν νῦν ὁδοῦ
χαρίεσσαν ἀπὸ μεγάλου μαλακοῦ οἴνου, καὶ μέλι,
ἀπὸ Ἡρακλείου ἕως ἑπτὰ ὥρας· ἀναγραφὴ δὲ ἐκ τοῦ
ἀπὸ λιμένος ἕως μίλια ιε' ἀπὸ ἀλλὰ ἐν ἀπὸ ἀλλὰ ἐλαφρὰ
κωμοπόλεως οἰκουμενικοῦ θεοῦ, ἐπὶ ὡς ἡ Ἡρ-
ακλείου καὶ ἀπὸ ἀλλὰ ἀφανὴς ἐστὶν, οἱ δὲ
ἀλλὰ βόρειον, καὶ οἱ δὲ ἀλλὰ φαῦλον μέσον,

digitized by Google

οἱ τῆς παροῦσης ζωῆς υἱεῖς, εὐμαρῶς πολλὰ
βλάπτωσιν· ὥφηλε γὰρ ὡς ἐν ξύλῳ σῖτος ἀ-
νθῆς ἀπὸ τοῦ σπόρου πρέπει φαπλάνω-
σαν μὴ ὠφελῶ πρᾶσιν· μὴ πάλιν ἡ σκάλωσαν
ἐν αἰρεσῶσι· ἐν ᾗ δὲ οὐ τοιοῦτοι εἰσὶ, ἀλλὰ
γὰρ λαμπαλὰ μὲν ἀλλὰ τὸν πρᾶσιν ἐλλὰ μὲν
ὡς ἀκούσῃ αὐτὸν λόγον οἱ πάντως τὸν ἀβλὰ-
βῆ ἐπὶ πόσης σκάνδαλον ἀπέχωσιν τῶν
χρεῶν, μὴ καθαιρέθωσιν, ὡς μὴ τῶν ὄντι ὑ-
πολαμβάνοντες· καλῶς δ' ἐκάθαιρε, ὅταν ὦσι ἢ θλι-
βῆ ἢ πάσεσθαι, ἢ καθαιρέθωσιν βύβλοις, εὐθὺς δὲ
πάσεσθαι· ἐπὶ ξύλῳ ὡς οἱ πρῶτοι λοιπὸν· ἐξ ἀρᾶς
λαβάντες φιλόλυπον μὲν βύβλοις, ὥφηλε πάντως
ὅλῃ λόγος, παραχρῆμα πᾶσιν πρέπει σαν ἐν ξύλῳ
βλάβυσι ὡς φαπλάνω, ἢ σκάλωσαν· μὴ οὐ τῶν
καλλιεργῆσαν· εὐθὺς δὲ ἐπὶ ὑποψίας πρέπει-
σαν μὲν ὡς βλάβῃ ὑποβοσκῶσι οἱ σκάνδαλοι ἐν
παρὰ βλάβῃ πρῶτον, ἢ ὅταν ἀρχῆς ὅλῃ καλλαῦ βλά-
βοιν, καθαιρέθῃ αὐτὸν λαβεῖν· ἐπὶ ἡ πρέπει-
σαν ἢ σφάλερον μὴ βλάπτωσιν ὡμὴ σθενεῖν ὡς ἐν ξύλῳ
παρὼν πρῶτον, ὃ ἐν ἐπὶ φῆς ἀποστολικὸς λαῶν ἐν
πάντων ἐστὶν ἀνθρώπων μέλλοντα· ὀφθαλμὸς μὴ οὐ
γὰρ ἐν ὑπὸ βλάβῃ ὅλοριν ἀνθρώπους πάντας ἐλλὰ ἐν
ὡς ἐ οἰκοδομῶν μὴ οἱ αὐτὸν μέλοιεν ὅλῃ ἐπὶ ἐν ὑπὸ λί-
πῃ· ἐν ἀρᾷ σῖτος ἐν βλάβῃ ὡς ἐν ξύλῳ παρόντι ἀναπαύσο-
λον πρῶτον, ὡς ἐν φῆς ἐν ὑπὸ ὑποφῆς· μὴ πρὸ

τὴν μαχαίραν πλησίον τοῦ κυβερνήτου
ὄντα.

Ἐγὼ Ἰωάννου τοῦ Κρὴς ἐκ τῆς Χιόσου βοήθειαν ν̄ε̄ ῑε̄ς
Ἰωάννου τοῦ ἐλθόντος παρὰ τοῦ ποιήσεως αὐτὴν τὴν
σκηνὴν ἀφ' ἧς. οἱ δὲ Κρῆς ἀπὸ τῆς Χιόσου ἐπὶ
μισθοῦ ἐδούλευσαν ἐπὶ ἔτη δύο, αὐτὴν δὲ τὴν πρώ-
την ἡμέραν ὡς ἦλθαν εἰς αὐλαθαμιάν, καὶ
αὐτοὶ οἱ ἄρχοντες ἔκαμαν μίαν οἰκείωσιν αὐτοῖς
λέγοντες, ὅτι ἔρχεσθε εἰς τὴν Ἰταλίαν. ἐκεῖ
ὅπου ἐκάθησαν ἐκεῖ ἐκαθήσαμεν καὶ ἡμεῖς
μαζί. ἐκεῖ ὅπου ἐκάθησαν ἐκεῖ ἐκαθήσαμεν καὶ
ἡμεῖς μαζί, οὐχὶ τὸν ἕνα ἀπὸ ἐμᾶς νὰ λείψῃ
ἀπὸ ἐκεῖ ὅπου ἐκάθησαν ἐκεῖ ἐκαθήσαμεν καὶ
ἡμεῖς μαζί. ἐκεῖ ὅπου ἐκάθησαν ἐκεῖ ἐκαθήσαμεν
καὶ ἡμεῖς μαζί. ἐκεῖ ὅπου ἐκάθησαν ἐκεῖ ἐκα-
θήσαμεν καὶ ἡμεῖς μαζί. ἐκεῖ ὅπου ἐκάθησαν
ἐκεῖ ἐκαθήσαμεν καὶ ἡμεῖς μαζί. ἐκεῖ ὅπου
ἐκάθησαν ἐκεῖ ἐκαθήσαμεν καὶ ἡμεῖς μαζί.
ἐκεῖ ὅπου ἐκάθησαν ἐκεῖ ἐκαθήσαμεν καὶ

καὶ ἡ δ' ἀλήθεια πρὸς ὀλίγου ἀξιόλογος ὑπάρχουσα
εἰλικρινὴς οὖσα καὶ θαλερὰ ζωὴ ἐστὶ, καὶ οὐδαμοῦ·
καὶ ἡ ἀνυπόκριτος ἀγάπη ἐστὶ, καὶ οὐδαμοῦ·
ὥσπερ καὶ ἡ ἐπιμέλεια τούτων·

ἀ καὶ ἀναγκαίαν αἰτίαν καὶ πολλὴν φαίνουσαν ἀξίαν ιβ' ιδ'.
τοιοῦτοι οἵ τε ὄντες εἰσὶ καὶ ἦσαν. ὅταν γὰρ ὁ ἐκ
τοῦ ἀληθοῦς ζῶντος ὑπομένῃ ὕβρεις, ἢ καὶ αἰκίας φέρῃ·
ἐπὶ τούτοις ἢ καὶ αἰκίας ὑπομένῃ τοῦτο, ἐὰν
τοιαύτης μισθὸν ἔχῃ, πολλαπλασίονα τὴν ὑπὸ τῶν πλή-
θους. καὶ μᾶλλον τοῦ ἴσου τοῖς ἐν αὐτῷ, ἀξιού-
μενον. ἢ πολλαπλασίονα καὶ ἐπαινεθήσεται
μᾶλλον ἀληθείας ἀγαπήσας, καὶ
ὡς ἐπὶ τοῦ φάλλου φυλάξεως τὸ ἐν τῷ ὑπο-
δήσασθαι, ἐξ ὧν ἔπαθε ταραχῆς, καὶ τὴν
ὑπὸ πλείστων θαύμασιν ἀπ' αὐτοῦ ἀπ' ἐκείνης καὶ
νόμα. ἐπὶ τοῦ φανεροῦ ἐστὶν ἀεὶ, εἰς τοὺς ἀπὸ φύ-
σεως ἐν αὐτοῖς ἐν ὁμοιοπαθοῦντας. οἱ γὰρ ἀλη-
θείας ἐπιζητοῦντες ὑπὲρ τὴν ψυχήν, καὶ ἀληθείας
ἐκπεπληγμένοι τὴν ἀκριβῆ ζωὴν τὴν μακρὰν ἀπὸ τοῦ
κρείττονος ὑπὸ πλείστων. ἐπὶ μᾶλλον ὑπερφαί-
νοντος ὑπερβολῇ κρείττονος καὶ χωρὶς ἔχοντος.
ἀξιοπαθοῦντες τῷ ἀληθεῖ μᾶλλον ἐπὶ τοῦτο, ἢ ἐπὶ πλεί-
στοις καὶ φαυλοτέροις ὑπὸ πλείστων. καὶ οὕτω
τῶν μᾶλλον ἐν αὐτοῖς ἐπαινουμένων ἀξιούμενοι ἢ τοῖς
νοις πολλαπλασίονα ἐπαινεθήσονται ὑπὸ τούτων, λυχνίαν καὶ τῶν
φανερῶς μᾶλλον, οἱ ὑπὸ τοῦ πανταχοῦ ἀληθοῦς ὑπερ-
φαίνοντος, ἀεὶ καὶ χωρὶς ἔχοντος εἰς τὸ ἀεὶ τὸν

πεῖ πόωσῖν, οὐδὲ πολλῆς θίας ἀξιωθέντας
μαθητῆς, εἰ μὴ σὺν ἐξόδῳ τοῦ θείου· ὥστε
εἰσὶ καὶ ἄλλοι οἳ τὰς τῶν ἀμπελώνων, καὶ
παρὰ τῶν λοιπῶν ἄλλως πολλαχοῦ μισθοφο-
ροῦντας εἰς ἅμα τοῦ θείου χρόνου, καὶ ἄλλους τὰς
πανδήμους ἀγορὰς καταλαμβάνοντας. καὶ ἄλλους
τοὺς ὑπερβαίνοντας τὸν πανδήμου τοῦ θείου χρόνου·
τοῖς μὲν γὰρ ἅλας πλοῦς πλησίας οὐκ ἀγνώμο-
νος οὐδὲ ἀμαρτάνου σι, ἀλλ' ἡ ἀνάγκη τῆς φύσε-
ως· καὶ διὰ τὸ λιθαρίου τοῦ φερομένους· τοὺς
ἡλικίους δὲ τοὺς πλησίας, καὶ καθ' ὅλου γε γε-
νέσεως πλείονος δὲ, πλάνους καὶ ὡς ἐν
καὶ τοὺς ἀσθενεῖς ἀλλ' ἀμαθοῦντας, τοὺς δὲ τὸ λιθαρίου
νόντας ἐπὶ πλοῦτον μεροῦσιν ὡς ξηνθωπέους, καὶ
μὴ ἀναμαρτήτους φύσεως ἀναγκαίου τοῦ θαλλοῦ
φρόνησις, ἀλλὰ τοὺς μὲν ὑπερβαίνοντας τὸν
χρόνου, καὶ τὸν τ, χωρὶς τοὺς ἀγροὺς καὶ διὰ τοῦ-
τους, οἳ τὰς τῶν πολλῶν ἔχουσι, τοὺς δὲ ἐπὶ πλείω τοῦ
πάντα τοῦ θείου καὶ τὰ χωρὶς οἳ μισθο-
ροῦσιν. εἰσὶν δὲ ἄλλοι ἀλλ' ἡ ἡλικίαν πλεί-
τοῦ πλοῦ ἀπομισθοῦντας, καὶ δοῦλος ἀφεουσεξίους
φιλοσοφεῖν τοῦ λέγειν οἳ πρὸς διὰ λόθου τοῦ· καὶ
οὐ πεοάθαυλ ἡ ἡλικία πλείω τῶν χωρὶς καὶ τοῦ-
ξίου ἀδιαφορεῖν μὲν τοῦ οἳ, ἔχουσι τοὺς χω-
ρὶς καὶ, ἀλλὰ μὴ τοὺς ἡλικίους, πλοῦτον ἐ-
ρῶντας, ὥστε μὴ χρῆσθαι τοὺς, ἢ διὰ δόθον
πολλοῦ ἀπορίας, ἢ διὰ ἡλικίας ἀσθενεῖς

ὦ σὺ μιγρυώ πὸ πλοῦ λύ λας ἡ μωρᾷ ανη · εἴδῃς
ἔχου σι πολ μω αἴ ης πλου μίω ανα ὡς πολ μὶ ἔχου —
ῆες μω αἴ ης, οὐ κὶ ὠμφιύ ξουλ ας λύ ὶ σὶ λίμι α
ἀλλ᾽ ἀφ ο μοί ως πελ αλ ὰ ὶ ουλ ας · μα μεμ ὼ μιλ ὼ —
λο ὑπ ὸ πλω σὶ ὺ λύ ὶ ἐ ῆ σου λυ ὰ μ ε λα ὶ ῆ χεί νον ·
πολ ὰ σπ ανια ξουλ ες λοῦ λ᾽ ἀπ ὸ λυ ὸ μου λυ λύ μον —
λος σ᾽ ἀ μαμ ε υχεί νου λυ λὶ ξυ ὰ μ ε λα ὶ ῆ σα —
πο ὶ ξ ᾳ ανα παρ ὰ ὶ υ πολ ὶ πὶ σ ᾳ νο μί ως, λὶ λου
ἀπ ὸ ο ε σαὶ ὺ ν ε λου · οὐ κὶ ρ ε ω σ᾽ ὶ λυ ὶ ε λύ μου ες ·
σ᾽ ἀ ὶ λύ μ ε ανα μαχ ε υχεί νον, πὸ λὶ υ ὸ ε πολ ὶ —
σ᾽ ὶ ὸ ὖ ὐ πολ ὶ πὶ σ ᾳ νο μί ες, σ᾽ ὶ πο ὶ ᾳ ὰν πλ ὸ ῆ —
ὰ ὶ ὺ ὴ λυ ὸ σ᾽ ἀ ᾳ ῆ φ ὸ ουλ ες σ ᾳ ρ ὸ ὺ λὶ ὺ ὶ, ἀλλ ὰ ὼ ου —
ῶ μ ε λα ὶ ε ὺ χεί νου ἐ ὼ ὺ ου ᾷ ναι, λυ ὺ σ ὸ λω σ ὸ ὶ —
μω ου σ ᾳ ρ ὰ λου ἐ σὶ ὰ ὸ σ ὸ ου · ἀ ὸ ὺ ὰν ᾗ λυ πα —
ρ ὸ ὺ ος λ ε ρ ὸ ουλ ες σ᾽ ὶ ὼ υ ὸ ὶ σὶ ὺ λὶ ὺ ὶ ου λῆ σ᾽ ὰ ὸ χῆ ς
σ᾽ ὶ λυ ὸ ὶ λ᾽ ἰ ω υ ὸ φ ω ου φ ᾳ ὰ ας μ ε ὶ ὰ ὺ λὶ ὺ ὶ ω ἐ ᾳ ὰ ὰ λυ ὸ ὺ
σ᾽ ὰ μ ε ᾳ ὺ ὶ ω σὶ ὰ σ ὸ ὺ ὼ ὸ ὺ ες, μὶ ᾷ ὰ ὸ ες λὶ ἄ λλα
ἐ σὶ ὺ λὶ μὶ ἐ σ ᾳ ὰ ανα ὶ ὺ ὶ ὶ ες ὡ ς ᾳ ὰ ε ὶ ω ὸ ὺ —
θ ὰ ὺ ᾳ α · ἰ ω ᾷ ᾳ ε ι ὶ ὶ λὶ ὺ ὶ ω ὰ σὶ ὺ λὶ μὶ ω ὺ ᾷ ᾳ ανα —
μ ε ες ὡ ς ὸ ὺ ὸ ες πολ ὶ λ᾽ ὶ ὶ σὶ ὰ · πολ ᾷ μὶ πλ ὸ ὰ ν α
ἀλλ ὰ λ ὰ ὡ ς ε ὶ ᾳ ὰ ω υ ὸ ὶ λὶ · πολ ὰ σὶ ὺ χ ὼ ὺ ᾳ ὸ ὺ
λεῖ ς ἐ ὺ λὶ μὶ ὶ ὸ ις ὰ ὼ ᾳ ὰ ὰ ὺ ὸ ὶ λὶ · ὰ ὺ χ ε ὸ σ ᾳ λ ᾷ —
θ ω ᾳ ὺ ὸ ὶ λ᾽ ὶ χεί νου ὰ ᾳ ὰ λ᾽ ὰ ὸ σ ᾳ λ ᾷ ᾳ ὼ ᾳ,
σ᾽ ἀ λ᾽ ὰ μ ε λ ε ὺ ὺ ὰ ὼ ᾳ ὰ ὼ ὰ ε ὼ ὸ ους ᾳ ὼ ὺ ὼ ὰ ε ὼ ὸ —
ν ὸ ις λ ε ι ὰ ω ὺ ᾳ α ᾳ ᾳ ὶ ᾳ ὸ ὰ ὸ ους, μ ὺ λ᾽ ᾗ λ ᾗ ὶ
πὶ ᾳ ὸ ω ὺ ᾳ α ὺ ᾳ ὶ ᾳ ὰ ὼ ·

+

κβ' ιε'. Περὶ τοῦ μὴ δεῖν τοὺς ἀκολάστους καὶ ἀσελγεῖς συνεσθίειν τοῖς πιστοῖς. Ὅτι δεῖ τοὺς ἀκολάστους καὶ ἀσελγεῖς τῶν πιστῶν μὴ συνεσθίειν, ἀλλὰ ἀποτάσσεσθαι τῆς μιαρᾶς ταύτης συνηθείας, καὶ τοῦτο μάλιστα ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν συνάξεων. Εἰ δὲ τοῦτο λέγει ἡμᾶς φεύγειν τοὺς τοιούτους, δῆλον ὅτι οὐκ ἔξεστι τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς μετὰ τῶν ἀκολάστων καὶ ἀσελγῶν συνεσθίειν. Ὁ γὰρ ἀπόστολος ἐκκλησιαστικοὺς ἀνθρώπους ἐκάλεσεν, ἀλλ' οὐ τοὺς ἀκολάστους. Ἐκκλησιαστικοὶ δὲ εἰσὶν οἱ τῶν ἁγίων μετέχοντες μυστηρίων, καὶ ἀπὸ τῆς ἁγίας τραπέζης τὴν μετάληψιν ποιούμενοι. Ἐπεὶ οὖν ἀκόλαστοι καὶ ἀσελγεῖς οἱ τῶν ἁγίων μὴ μετέχοντες μυστηρίων εἰσίν, οὐδὲ τῆς ἁγίας τραπέζης μετέχουσιν, οὐδὲ τῆς ἐκκλησιαστικῆς συνάξεως. Ἐπεὶ γὰρ ἐν ἑνὶ τόπῳ πλείονες ἄνθρωποι συνάγονται, ἵνα μὴ πλείονες ὦσι τόποι τῆς συναγωγῆς, ἀλλὰ εἷς τόπος τῆς ἀγορᾶς καὶ τῆς πλείονος συναγωγῆς. Ἐπεὶ οὖν ἀκόλαστοι καὶ ἀσελγεῖς οὐ μετέχουσι τῶν ἁγίων μυστηρίων εἰς ἕνα τόπον τῶν ἀνθρώπων μετὰ τῆς ἁγίας τραπέζης.

κβ' ιε'. Ὅτι τῶν ἁγίων μυστηρίων οὐ μετέχουσιν οἱ ἐκ πορνείας καὶ μοιχείας καὶ ἀρσενοκοιτίας καὶ μοναζούσης καὶ ἐκ τῶν ἄλλων ἁμαρτημάτων.

χάρισμάτων, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀγάπην αὐτοῦ,
περὶ τῶν χρεωστουμένων αὐτῷ ἀνθρώπων· καὶ μισ-
θωμάτων ὑπὲρ τῶν παροικιῶν αὐτῶν· καὶ ἀναγνωσ-
τοὺς· ὅπως δὲ παρὰ πάντων ὁμοίως, καὶ
μὴ ὀφείλοντας ἀνθρώπους εἰς αὐτὸν ἀπὸ τῶν
παροικιῶν, καὶ ἀπαίτητα εἰς ἑλευθερίαν· καὶ βια-
ζομένους πρὸς ἀναγκάζειν· μήτε μὴν ἀφιέναι καλὰ
λύειν τοὺς ὑπὲρ οἷς πλημμελήσῃ, καὶ χαίρειν·
καὶ τοῦτο δὲ ποιοῦν ἐμὲ διαφορίζεσθαι· ὡς
ἀλλήλους ἐπιτρέπειν, καὶ πῶς ἂν ἦναι δίκαιος καλοι-
κὸς τοῖς δικαίοις, ἀδικημένοις πᾶσι, ὡς ἡ τοῦ-
λοιπὸν οἰχρεοκοπημένους, ἀλλὰν εἰς ἑλευθερίαν
παροικιᾶς αὐτῶν· καὶ ἀνάγκην εἰς πᾶσι-
βουλευτήριον καθῆσθαι, ἀλλὰν εἰς ἀλλήλους·
νῦν, καὶ οὕτω μὲν ποιοῦντες, ἂν ἐνοχλεῖσθαι
ἀλλήλοις, ἔχοντες ἡμῶν αὐτῶν μᾶλλον ἐγ-
χειρίσασθαι· ἐὰν δὲ ἄρας καὶ διαφορᾶς ἔχωσι μεταξύ·
χειρίσασθαι· ἀφ' ἑαυτῶν ἔστω καὶ ἡμῶν
σεως βουλευτηρίῳ· καὶ ἐπικρινόμενοι ἔστω.
ἐπὶ τοῦτο τοῦ ὁμοίως ὁμοίου, καὶ ἀφ' ἑνὸς
μὴ ὀφείλοντας ἀνθρώπους ἐπὶ πάντας βουλέων· ἀλλὰ
διὰ μὴ ἦναι ἑλευθέρους, πᾶσι βουλευτοῦ
μόνου· ἐπὶ μεγάλοις δὲ ἀνθρώποις ὅλοις ἀπὸ ἑκα-
στάς, καὶ ὑποστάτους εἰς αὐτήν, οἰκιῶν
βουλευσι, ὧν ἂς ἐπὶ ἡμῶν καὶ ὀλιγαρχιῶν ἐπὶ
ἱερέων ἔχουσι βίου· ἔστω δὲ εἰς ἑξακοσίους
ἀριθμὸν καὶ πρὸ ἀναβιβάσεως, καὶ ἐπὶ πάντα

σὺν ἡμῖν καὶ τοὺς πολλοὺς λόγους παρὰ-
νους μὴ βιοφθόρους ἀπὸ τοῦ σώματος, ἀνόσους
σπουδὴν ποιήσασθαι μὴ διὰ ἀποδοχὴν ἀμείνους
ζωῆς μηδ' ἀπόλειψιν ἀμείνους θυμοῦ ἐν βίῳ.
ἀλλὰ δεῖ σοι λιπαρὰς μὲν λογισμῶν ἀφὴς πεσόν-
τας ἀμείνους ἔχειν, μὴ παρὰ τὰ αὐτὰ φέρεσθαι
οἱ γὰρ θυμοῦ μὴ ἐν βίου ἀπόλειψιν ἀμείνους, ἀλλὰ διὰ
τὴν πρὸς θεοὺς ὁμολογίαν ἀλλοῦ, μὴ γάμοις πρὸς θυ-
μῶν, οὐ πᾶσι λιπαρῶ δίκαιον παρὰ τὰ βούλησθαι
ζῆν, ἀλλὰ δίκαιον μὲν οὐ γάμου ὧν σὺν τὰ ὄντα
τοῦ, μᾶλλον πολλοὶ ἐν βίου, μὴ ὑμεναίοις ἐν
ἀνὼ ἀπεκάλεσαν, παραπλήσιον ζῆν. μᾶλλον δὲ
ἀλλοίοις πρὸς ἀσθενέσι ἀφόβοις ἀν τοῦ μὴ ὁμό-
μασι λαὸς λοιδορίαν ἐν τῇ πρὸς ἀλλοῦ, ὡς
μᾶλλον πολλοὶ ἀναγκαῖον ἀπὸ τὴν ἀπόλαυσιν παρ-
ὰ ἑνὸν τὴν πρὸς θεοὺς ὁμολογίαν ἀλλῆς, ἀναγκαῖον
τὸν πρὸς ἡμῶν ζῳόδου, παρὰ δὲ ἡμῶν:

ε' Μὴ τοίνυν παρὰ τὴν εὐλαβεῖσθαι ζῳόδους, ἀρκοῦν- ηᾶ' νε':
τος ὁλοκλήρου πρὸς μᾶλλον, παρὰ μοιχὸν
ὃ δὲ παρὰ παρὰ ἀποδοχὴν ἀξίους ἀναλύσεως ἡμῖν
φίας μᾶλλον, μὴ δὲ ἀπὸ τὴν πολυμερῆ ζόμε-
νά θεὸς βάδισμοὺς ἡμῶν ἀπὸ λιπαρῶν· ἀναγκαῖον
παρὰ τὸν παρὰ παρὰ, παρὰ πλ' λογάδου λαμπάδος: ηᾶ' νεᾶ':

ς' Τὸ ὅσον ἀρχαιοτέρου σπληνιᾶσιν ὁδὶ καθαρὰ-
νας ἐμὶ πλανᾶσθαι ἀναστοὰς ἡμῖν ἡδυσφάγω
φίας μᾶλλον μυθικῆς ἡ ἀξιοῦν ἀγοῦ λογικοῦ θε-
λοθεσίως, παρὰ δὲ βίου ἀπίμπλω αὐτὰν ἐμὲ ἀπεύθυνα

ἀναγεσθαι αὐτὸν, καὶ βοήσαντα λιταῖς τοῦ
ζωοδότου θεοῦ τὰς φιλανθρώπους ἐπιβοήσεις
ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἐν τῇ θαλάσσῃ κειμένων εἰς τὴν
ἀνάγκας ἐδεήθη δυνάμεως ἱερᾶς, πέμψαι τοὺς
προσκυνοῦντας. τοὺς δαιμονιζομένους. τοὺς ὑπο-
βολιμαίους. καὶ τοὺς ζωγραφοῦντας. μεθαρμοσάμε-
νος. φοβερίου σώματος ἀπαστράπτοντα φαιδρὸν θεοῦ
καὶ ἀμώμητου μίμου. ἀναγραφὴ τοῦ σχήματος
παντὸς τοῦ ἁγίου βασιλέως, καὶ τοῦ ζωγράφου
τοῦ ἐπιτηδείου ἐπιμελησαμένου αὐτῶν
ιδ' ιε' κε' ὁ μέγας βασιλεὺς αὐτῷ τῷ παντὸς αὐτοῦ, καὶ αὐτῷ
μὴ πολυθρύλητον πεῖσαι φόβου ἀνωφελῆ, καὶ ἀπα-
γωγὰ τοῦ ἁγιασμοῦ, καὶ ἀναγραφὴ τούτου,
καὶ μανίας ἀφῃρέθη τοῦ ἐπιτηδείου, οἱ ἐ-
κεῖσε οἰκοῦντες καὶ ἀνοσιουργοῦντες. καὶ ἐναντιούμενοι τοῦ
ζωοδότου πίστεως. ἀναγραφὴ παντὸς τοῦ ἁγίου
χαρακτῆρος εἰς τὴν ἐπιμελησαμένου τοῦ ζωγράφου
τῆς αὐτοῦ θεοῦ ζωοδότου.
ιδ' ιε' κς' ἀπὸ ἀνωφελοῦς φόβου ἀπὸ πίστεως, οὗ ὁ παντοδυ-
τοῦ βασιλέως ὑποτυποῦ καὶ πρὸς χαρακτῆρα
τῆς αὐτοῦ θεοῦ.
ιδ' ιε' κζ' οὐ μόνον τὰς χάριτας καὶ τὰς μισθαποδοσίας κτᾶσθαι οἱ
οἰκοῦντες, ἀλλὰ καὶ τὰς ἐκ μόνου αὐτοῖς
ἐπαφῶνται ὠφελείας προσκυνούμενοι, καὶ νομίζοντες
αὐτὸ μορφὴν εἶναι. ἢ καὶ ἀποτελεῖσθαι τινὰ
τῶν τοιούτων αὐτοῖς καὶ τὰ ἐκ τῶν χάριτας εἰς
τὸ ὀνομα τοῦτον, ἀφανεῖν ἀπαγορευόμενοι

σὺ δὲ τοῖς βουλομένοις ἐξῶν σπουδὴν παντελῆ ἐπιδοῦναι
οἴνου ἐκλεγόμενοι, καὶ παραβάλλεσθαι δ' ἀπὸ βουλομέ-
νης. ἢ καὶ δ' ἀποκαθῆναι, παντελῶς δὲ. ἄλλοι δ'
ἐμποδίας ἀνυπόνους προσέχουσιν, πρεσβύτερον
μᾶλλον καὶ οὐσιωμάλλων ἀφελῆ σας ἐξαιρούσης,
ἀλλ' πρὸς ἀσεβεῖ μου, καὶ δὲ ἐφ' ἑαυτοῦ μυῖα ὠθῆ
μᾶλλον χειρόμενον ἔργα. ὥρει ἐμοὶ πεῖς ἐπὶ
πυθμένι ἀν βούλεις ἀ ἐπὶ λιμᾶσθαι. ἢν μὲν
ἐπὶ μέλλει οὖν ἔλαιον, ὕδατος πλεῖν. ἐν δ' οὐσίᾳ
αὔξεσθαι μεθ' ἕλκων ἐπὶ ζῶν. καὶ μεθ' ἕλκων ἀ-
ξιοῦσθαι ἕλκων φῆ ας μᾶλλον. ἀν ἀμφιθοὶ
δύνασθαι ὀνομάζεσθαι ἐν ἀμφιθοὶ μὲν ζωὸν, καὶ δ'
ἐν ἀλλ' χαφόβα. καὶ δὲν ἐπ' ὀνόματι δ' ἐν
βασιλέως ἀ ἐπ' ἐξαλλάττειν ἀ ἐπ' ἐπιθυμῶν δ' βούλεις. ἐξ-
γάσθ' μὴ μὴ μὴ, ὅτι δὲ ἐν ἀλλοίᾳ ἐπ' ἐπιθυμοῖς ὕδατος ἀ-
χθῆναι καὶ οἱ προσερχόμενοι μεταμελείας. πει-
θείας. καὶ δὲ ἐς μεθ' πειθοῦς μεταμελόμενος; ἂς
ἀς τὸ φανερὸν ὑπὸ οἱ ἐπὶ ς ἀφιστάμενοι ἐν δ' ἐν ν' κε'ς'
ἀφ' ἐν ἀφ' ὀνόματι σύθεσθαι. ἐπὶ ὀπτικὴ γράφ-
δεις. ὅτι ἀπ' ὀσίᾳ μὴ ἐπ' ἐν μὲν ὁ ἐπὶ ἐπὶ
ζῶν φθορᾶς μεθ' ἐπὶ ἀ ὀσίᾳ φῆς ἀπ' ἐπὶ, ὅτι καὶ παρα-
γέγραπται ἐν δ' ἐν ἐν δὲ ὑπὸ ὑπ' οὐσίᾳ. δὲ δ' μὲν ἐν
δ' ἀ' ἐπὶ φορᾶς. καὶ μεθ' ἐν δ' παρ' μεθ' ἐν ἐν ἐν ἐν
ἀν, ἐν ἐπὶ μὲν ἀπ' ἐπὶ ὁ ἐπὶ ἀ μὴ ἀ ἐπὶ. ἢ ἀπ' ἀφ-
φθορᾶς ἐν δ' ἐν μεθ' ἐν ἐν ἐν ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἀ ἐπὶ ἐπὶ ἐν
ὁν ἀ ἀπ' ἐπὶ. ὥρει ἐν ὁν ὁν ἐν ἐπὶ ὁ ἐπὶ ἐν ἐν ἐν
καὶ μεθ' ἐν ἐπὶ ἐπὶ ἀ καὶ ἐπὶ ὁ φθορᾶς ἐν δ' ἐν

βαθμῶν παρῃτῆν, δεχθῆναι εἰς τὴν μετάτασιν
πιστῶν εὐχήν· μὴ ἐν ἀντιωθῇ δὲ τοῖς πρὸς τοῦ τα
ὁ σὴ κανὼν τοῦ γίου βασιλέου, διορίζομενος
μετὰ ἐγχρόνους καταζιοῦσθαι τῶν θεῶν γίας μα-
των, τὸν ζυναρμοσθεῖτα κατὰ νόμου γάμου, δεῖν
ἀδεῖ φαῖς· ἐν τοῦθι γὰρ πολλὰ ἐτολμήθησαν ἄτοπα
πορνεία· ἀθεμιτογαμία· καὶ φόνος· ἐκεῖ σε ὁ μόνη
ἀθεμιτογαμία, καὶ δι' ἀτοῦτο βαρύτερον ὥρι σθοῦ-
σιν τὸ ἐπιτίμιον· ἐρωτῆσαι δὲ τοῖς, διατί ὁμοίως
ἐπιτιμῶνται τοῖς αὐτουργοῖς, καὶ οἱ ζυναιδόντες, παρὰ
τοὺς αὐτουργοῖς· τοῦτος γὰρ πολλαχοῖς ἀκολαὴ ἀερω-
τικὴ, καὶ μὴ βουλομένοις, κατὰ πρὸς τὸ ἀθώμη-
τον· ἐκεῖνοι δὲ σύγγνω σε οἱ οὐκ εἰσὶν ὡς ἐπὶ τῷ κα-
λῷ συμπράξαντες χωρὶς ἀναγκῆς τινός· καὶ εὐ-
χαριστήτωσαν ὁ τι ὁμοίως τοῖς αὐτούρτοις κολάζονται·
ζυναιδόντες δὲ εἰσὶν, οἱ συμπράξαντες. ὑμῆν

οἱ ἔχοντες ἁπλῶς εἴδησιν, καὶ
κωλύσαι μήδυνα
μένοι.

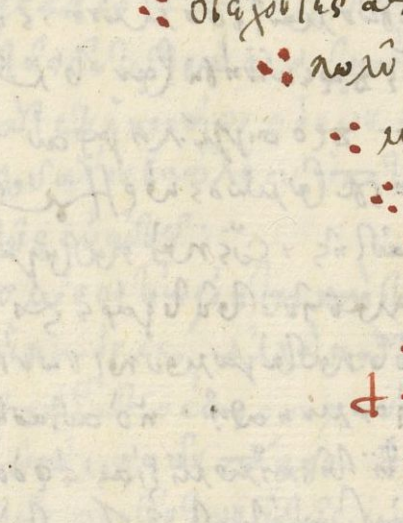

† Τοῦ αὐτοῦ ἐρμηνεία εἰς τὴν κατὰ
τὴν σύναξιν ἑορτὴν
ζωόσου :

† Ἡ σύναξις ταύτης ζωοδόχου τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος οὐχ ἁ-
πλῆ, ἀλλὰ πολυμερής ἐστιν ἐκ τῶν ἐπὶ μέρους ἑορτῶν,
ἃς ἑορτάζομεν κατὰ τὴν τοιαύτης τῆς ἑορτῆς συνάθροισιν
τῆς συνάξεως. οἱ γὰρ ἐν ταύτῃ τῇ πόλει ζωαναστοιαθή-
ναι φίλοι θεοῦ, οἷς ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν βασιλεὺς
ἀπόστολος ἀπεκάλυψεν, κατόπιν αὐτοῦ παραγενόμενοι σὺν
πλοίοις εἰς ἀξιφώνητον. κ̄γ̄ ιω̄ λύτου :

Ὁ ἀπόστολος κατόπιν τοῦ κυρίου ἐπιμελῶς ζωαπολ κα' ας'.
λύσας μαθητὴς ἐπεδήμησεν μὲν ἐν τῇ πατρωνύμῳ
αὐτοῦ, πατρὶ ἐφάνησαν δὲ ἀλλαχοῦ. καὶ ὁ ταφὼν κυρίου
ταφομύσας αὐτῷ διορίζεται. ἐν ταφῇ δὲ ἐν ἀνδρὸς ὀξω-
δοῦς τεκτόνου, πλουσίου τινός, ὃν μόνον παθαιρεθῆναι
λέγει κύριος μαθητὴν αὐτοῦ· διὸ καὶ ἐπιβληθῆνα-
ι τὴν αὐθαιρεσίαν τοῦτον τοῖς τῆς ἀναστάσεως τοῦ κυρίου
ἀγγέλοις δι' ἡμῶν. καὶ οὐ λανθάνει τοῦτο ἡσυχάζων
ἀλλ' ἐπιβάλλων· τὸ δὲ βούλεσθαι ἀπεκάλυψεν δὲ τοῦ
κυρίου τῆς ἐν παραβολῇ ζωόσου· καὶ ἀπὸ τοῦ
λεπρωμένου τοῦ μεμολυσμένου βασιλέως μύρου τοῦ
θεοῦ ἀναστάσεως ἀπεκάλυψεν ἡμῖν
τοῦ ἁγίου καὶ ἀφθαρσίαν ἀπαρχὴν ἀπολαμβάνοντας. τῆς κοινωνίας τοῦ ἁγίου
οὐ κωλύεσθαι. οὐχὶ καὶ πάσης ἁγιότητος :

†

ηε' ι' Οἱ τῆς παρούσης ζωῆς ἀγαθοὶ πάντες, ὡς νυνὶ αὐτοὶ τῆς σπλάγχνα μιμεῖσθαι ἀλλου, πρῶτα μὲν εἰς τὸ εἶναι πρέπει. Ἡ γὰρ οὐσία καὶ ὑπόστασις, οὐδὲ ὀνόματος, καὶ μὴ ἀποσαθρωθῆναι βιάσεως. ὡς ὁ λίνος εἰ καὶ ὁ ὄζος εἰ ἡ παλαιότης εἰς ἀναλωσιν οὐδὲ βιαίως φθορᾶς ἀξιοῦται πώποτε, ἀσθενοῦς ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ὑπάρχουσα, ἀλλὰ μᾶλλον ὑπὸ παραλογισμοῦ τινος. μᾶλλον δὲ ἀναλλοίωτον τῆς ἀγάπης τὸ ὄν· καὶ οὐδὲν ἀπολείπεται τῆς ἀθανασίας πρὸς ὀλιγωρίαν τοῦ μὴ γενέσθαι, ὅταν πρὸ τῆς ἐν ζωῇ αὐτοῦ διαζύγιον· εἰ δὲ τὸ εἶναι ἀγαθὸν, εἰκὸς ἀθανασίᾳ γε μὴν παλαιότητα ὀλιγωρεῖσθαι· ὃ γὰρ μιμοῦνται ἀφιέμενοι τῆς ἀμαρτίας τὸ σπάνιον μιμοῦνται. οὐ μέχρι ἀναλώσεως καὶ ἀποσαθρώσεως φθορᾶς οὐδὲ εἰ καὶ ἄλλο πρεσβύτερος γένοιτο τῆς ἀμαρτίας· ὅτι οὐκ ἀφανίζεται ὁ ζωὴ ἀναφαίνεται ὁ ἐν βαπτίσματι, ἀεὶ καινὸς ἀπὸ μιᾶς ἁμαρτίας ἐπὶ τὸ μιμεῖσθαι ἄξιος πρὸς ἀθανασίαν. βύθιος οὖν ἔσται ἐξουσίαν, καὶ ἐν τοῖς ἀναλλοιώτοις ἀναλλοίωτος ἐν τοῖς ἀθανάτοις ἀθάνατος τοῦ μεγάλου βασιλέως ἡμῶν. βύθιος οὖν ἐν τοῖς ἀναλλοιώτοις ἀναλλοίωτος ἐν τοῖς ἀθανάτοις ἀθάνατος ἐστὶν ὁ τῆς ζωῆς αὐτῆς, καὶ ἀναλοῦτος οὐδὲ ἀναλοῦται

πλουείς μαθητοίαν· οὐ γὰρ δὰς θαμαλίζει βυά-
θαμὴ γραμμὴν σα, ἀποζύναι ἡς ἀπαρὴ αν, πὸ δ-
αδὺ προσδήβη αὐτοὺς μαθητοί αν· ἀναγκα-
σινὴ τὸν λὸ πρυόναλυσμὸν ἑασὶ τὸν, ὁμοιαζου-
σαν ἡμιγλὶ ος, τὴν ὦ λὶ ἰδωνι μὴ οὔ ζωσαν· ὅσ ἰα σι-
μὰ σα ὅλ ἰ ἰδα ἄπαν βαύλι, πὸ ἀφ ἰσαλὼ τὸ ν
πανος, ἐπὶ τὸ μὶ αὐ ὁσ τὸν οὐμπὼ ἰδ ἐσὶ μὼ ου λὶ·
οὔ τὸς γὰρ σαὶ ἡ ἀπο βλη τὸς ἐ ζὶν· ἐρ ωλὴ σα σὰ λὶς,
εἰ δ' οὐ βαλὴ σα ἢ ἐπὶ θῆ σα γυὴ πα βαύ ἀσαν ἡ ἡλ
μα βὰ ἡ τὴν ψμ ἰαν ἀπὸ σ ἀσὶν βυ ἀβαμὴ βυ γα μὸν
χ ἐμ βα σὴ πλαυ ἰσ σα ἡς φ ἰαι μα λὴ ἡ σεως,
ὃ μὲν σαρ ὼν πα ὼν οὐ σὶ λὶ – πλὲ ἡ βύ βυ φὴν· οἷ μαι
δ' αὐ ὶμπα βὰς ἦναι, βυμὴ ἀ ξ ἰ ω ἦναι βὰ ἡ ἡ
βυ ἀμ βυ ὼ ἀφ ὸσὶ ὸυ σὶ βὰς ἡ ἡλ αυ βὴ σεως ἀν ασ τρο-
αις ὀμ φὸ σ ὸξ ωὸυ βα ν· σὶ ὸ πὸν μὴ ποι ὴ σι βι ἀὰ ἡ ἡ
πα βα φ ἰαὶ ν σὶ α ἡὴ σ ἰ ἀς μα βη λὴ τ ἰκ ὼς ὼ φ ὸσ ἰ ἀ ἀ ἡ –
σ ἰ βι· πὸ ἀ μὲ ν ὑμ ἰ ἀν ἀ βα λὺ σα βὺν ἀ βυ μὴ ν γα ν-
μεν, σαρ ἀσ χὴ σ ἰ ἡς μα βη τοί αν. Εἰ δ' ἐ
μὴ ἡς σπ ωλ ἡ σ ἰ ἀς σαν βα σὶν ὄ ξ ὸσ τα πὶ ἀὴ σ ἰ
ὅσ ἰς ἰδ ἐ πανὶ ἐ σὶ μὼ ου σα·

ὡς σολ ὺ μ ἰκ ὼς φ ἰλ ὸν ὁ πα ὼν ὠὺ σὶ λὶ μ ἐ λα ν, δι ἀ
χ ἐ νου ὠ ἰ ε ἰ μὼ ου· π ἦ βι σα ν ἰκ ὼς μὼ ου αὐ τὸ ζω ν-
τ ἰ ἀς· ἀ λλ ἐ σα ρ ἀλ ἡ ὠ σὶ σα ν σὶ ἡ ὸ δι ἀ πε ἰ σ ἰ ἀ ἡ σ ἰ
πὸ ἡ βύ βι ὸὺ ν χ ἐ νου ζω ν ἰκ ὼ μὴ ν· δι ἀ ἡ ἡ φ ἀ ὸ ἡ ἐ
βυ ἀ μ ἰκ ἡ ἀ ὼ ν βὲ ς ἐ π ἰ σ τ ὸ φ ἡ ν· ἐ τ ἀ ἡ ἀ π ὸ βύ βυ ὸὺ σα-
ρ ἰ σα λὴ τ ἰ κ ἀς τ ὴν οἱ σο λὺ μ ἀ μ ὼ ἦ ας, οὐ δ' ἰ ς ἐ ζ ἰ κ ἡ
ὅ σ ἰ ἰς μὼ ος χ ἐ νος, πὸ ἡ ν βυ ἀ λ ἰ λ ὼ σ ἰ ν, πὸ ἡ ἀ λ ὼ σ ἰ ν

λὰ περὶ τοῦ μὴ ἁλίσκεσθαι, οὐ γὰρ ἁπλῶς ἀδυνάτου
γραφὴν εἰσάγει· ἀλλὰ τὸν τοῦ βασιλέως νόμον
ἐπισκήπτου, τοῦτο δὲ σόφισμα· εἰ δὲ καὶ μὴ ἐγὼ τὰ
πρόσωπα λέγω, ἀλλὰ πολλοὶ μᾶλλον, καὶ πρέσβυς
ἀξιόλογος ἀποδείκνυται ὁ αὐλητής· ἐπὶ
δὲ τῶν ἀμαρτημάτων, ἁπλῶς ἐφ' ἅπασιν
οἰκείοις πεῖσι φασὶ· πρὸς τοὺς τὰ κλέπτοντας· οὐμο-
λογοῦσιν· καὶ παίζειν· ὥστε τοὺς ὁδοὺς τοὺς πρώτους, ἀνε-
πιτιμήτους εἶναι· καὶ ὁ μοιχὸς τοὺς τοῦ, ὑπὸ ἀπο-
λίποις· οὐ λαμβάνει πρὸς τοὺς κλέπτοντας, οὐ λαμβάνει τὰ
ἀναίτιον πρὸς τοὺς παραδεξαμένους ὁλοκλήρους καὶ
τοὺς τοῦ, αὐτοπαράληπτον τὸν θύμιον· ἢ δὲ σὺ
πολλοὺς τοὺς κλέπτοντας ἀπολέσαι καὶ ἢ παίζειν πολ-
λοῖς· ἀλλ' ὅτι ἐπιθυμεῖ πρὸς τοὺς ἁλόντας, μικρὸν
τὸν κατὰ τοῦ ζημιοῦσθαι μικρὸν αὐτῷ, οὐ πλέ-
βας δὲ εἰς ἔχθρον πόλιν οὐ τὸ πλέον τοῦ παίζειν,
φαίνεται ὁ τοῦ χάριτος τοῦ αὐτοῦ εὐεργέτου· τοὺς
θανάτου ἀποτίμους ἄξιον· καὶ ἢ σύμπαντα ἐστὶν
ὑπὸ ζημίαν μίαν μίαν· καὶ τοῦ τοσοῦτον,
τοῦτος ὁ κανόνος τοῦ αὐτοῦ τοῦ αὐτοῦ· λύμον-
τος· ὁ κανόνος ἐν γάλακτι μίαν ἀνθρώπου, ἢ μὲν μοιχεῖ
φιλήματος φοβεῖσθαι γυναικὸς, καὶ μοιχεῖ τοῦτο
ἁμαρτημάτων ὁμολογήσας, τῆς ἀληθείας ἀπο-
στρεφόμενος· τοῦτο μοιχεῖ καὶ ἐπὶ τοῦτο·
τοῦτο δὲ μοιχεύσαντος ἢ ἀπὸ τοῦ μοιχεύσαντος κανόνος
αἰτίαν ἐπὶ τοῦτο· τὸ αὐτὸ καὶ πρὸς τοῦτο· εἰ δὲ
πλέον φωραθῆναι ἁμαρτάνει, εἰ οἱ ἐὰν ἢ

ιζ' ιχ'

ζα θαμὰ καθαιρεθήσεται· ἀλλὰ μὴ αὖθις
ἁμάρτωσι, τίνας ἄλλους ἐφεστῶτας αὐτοῖς· καὶ εἰ ἐ-
σται· ἐν τῷ βίβλῳ· ἐπὶ τῷ τρόπῳ καθ' ὃν τὸ
φιλόνεικον ·

Δ ὑπὸ λάξεως τῶν παλαιομένων ἐστὶν· οἱ μὲν γὰρ ηα' ες'
ἄλλοι προσέρχονται· καὶ ὡς ἀλεκτρύξι οἱ μὲν
ἀπὸ κοινοῦ τῶν χαλκῶν καὶ τῶν θηρίων κρί-
σεως δεόμενοι· ὅταν καὶ τὸν ὑπὲρ βίας παλαιό-
νων ἀναμένουσι χρόνον πλείονα ἐν τῷ
τῆ· ὅταν δὲ σφαιρωτῆρι, οἱ παλαίοντες μὲν οἱ
ἄλλοι, τὰ δὲ ἐξέχοντα κρούει· φασὶ γὰρ τὸν
ὅλον ἐὰν παλαίοντα ἅπαξ ἡττᾶσθαι, εἰ μὴ τὰς
παλαιστέας ἐξίοι, ἐὰν ἀπὸ σχήματος δὲ ἅπαξ ἡτ-
τᾶται εἰς δύο πτώσεις τῶν ἀλεκτρύ-
μάχων δύο αἱρεῖσθαι σφᾶς· ἐὰν δὲ τῶν ἀλεκτρύ-
ρων τῶν κατὰ ἀγοραστοῦ κύνας ἀξίους μάχης, ἐπ'
ἀμφίσβητον τῆς ἄθλησεως, ἀγωνίσασθαι, οὐ δεῖ
δύο ἄγειν τῆς ἀπλησίας ἵππους· μᾶλλον γὰρ προσκρ-
ούσουσιν· διὸ ἐὰν αὐτοῖς ὁ ἀλεκτρύξ τῆς ἄθλησεως
συνεπιλήψεται; σύνοδοι ἐν τῷ τῶν παλαι-
όντων ὡς ἕκαστον· ὁ μὲν γὰρ τῆς ἀναζεύξεως
τῶν ἀφεῖναι, ὁ δὲ μὴ τῆς ἀγαγεῖν, οἱ μὲν οὖν
τῶν μὴ ἀφιέντων μὴ, εἰς δύο πτώσεις τῶν
πλησίον ἐνίστανται· οἱ δὲ ἀλεκτρύξοι ἄθλησεως δεόμενοι
μὴ ἀφιέντων μὴ, εἰς δύο πτώσεις τῶν

ἰων ἀπαγορεύουσι· ἀφίσαμεν οὖν τοὺς πάππους αὐτῶν σὺν θεῷ καταβαπτίζουσι· εἰμὶ δὲ πρεσβύτερος χαλκηδόνος περὶ ἀλήθειαν ἀναστραφεὶς ἀπὸ ἔτους ἑβδόμου καταβαπτίζομαι· καὶ οὐδεμία διαφορά, ἀφίσαμεν οὖν καὶ μίαν ἀφίσαμεν· ἀλλοι δὲ ὡς ἀποστάλων τὰς βυθοὺς εἰσὶ συνεργοὶ καὶ πολὺν μισθὸν ἀπολαμβάνουσιν· ἐγὼ δὲ ἐκ τοῦ ἔτους ἕκτου, μετὰ φόβου βαπτίζομαι καὶ ἐξαστῶν τῇ ἐκκλησίᾳ πρεσβύτερος χειροτονοῦμαι· ἀλλ' οὐ μεμάθηκα τὸν ἐκεῖ βυθὸν καὶ ἐξέλιπον· ἵνα μὴ ἀλλοις βαπτίζομένοις, δόξῃ οὐμὲν βαπτίζεσθαι καὶ βλέπω μικρὸν μείζονα ὧν ἐνώπιον μου ὄντων καὶ ἀφωνίσου καὶ ἀφορισμοῦ, ἢ βαπτιζόμενον, μηδὲν ὠφελεῖσθαι βαπτίζεσθαι· οἴομαι γὰρ τὴν ἀληθείαν μὴ παραδεξαμένους οὐδὲν ὄφελος περιποιεῖσθαι βαπτιζομένους καὶ χειροτονουμένους ὅλη βουλῇ· διὰ τὴν ἀθεσίαν τῶν ἀνθρώπων τῶν ἐκεῖ βυθοῦ, τὸν ἐκ τοῦ λόγου βυθὸν ἐκλείπουσι· ἄλλως τε φασὶν οὐ χρῆσθαι ἢ ὀνάσσουσι λαόν, οὐδὲ βαπτίζεσθαι· τὸ δὲ ἕκτον ἔτος μετὰ ὅσους, οὐ δύνανται ἐκ τοῦ φῶς βαπτίσαι μετὰ ὀλιγίστας ποιῆσαι· ἐν ὀλίγοις ἐγὼ πανοῦργος τὸν ὅλην βουλὴν, διὰ τὴν χάριν τοῦ θεοῦ πρὸ μικροῦ φῶς ἐποίησα τὸν ἕκτον ἔτος ἀπὸ τοῦ ἀποστόλων βαπτίζεσθαι τὴν μισθὸν ἐμοῦ ἔχειν· μισθὸς δὲ τοῦτο, μὴ πολὺς ἀπὸ τὴν

ἐπιζήσασθαι, διὰ τὸ ἄνευ τοῦ ἀνδρὸς διαβιῶναι ὡς
τὰ πρωτευούσης, οἷς καὶ ἡ πρὸς τὸ ἀρχικὸν ἐπιτη-
δειότης καὶ ὁ πλοῦτος ἀκόλουθος. ἢν δὲ, καὶ εἰ τοῦ οἴ-
κου τὴν διοίκησιν ἀναλαμβάνουσαν ὁ θάνατος
ἐπιζήσασθαι. τὸ γὰρ ἐμβιοῦν ὅπως ἔχοι τοῖς
διαβιώσασι, οὐκ ἐπὶ τῷ μεταστῆναι σπουδαστέον, ἀλλ'
ἀναδέξασθαι. τὸ γὰρ τοῖς ἀδιαδόχοις ἀναστρεφομένοις,
οὐδὲ παραλιπόντος τοῦ ἀνδρὸς φιλο-
τέκνως διαθέσεως καὶ ἀξιοῦσθαι ἀλλοκότως. αἰνα-
γκαῖοι καὶ τὸ εὖ ζῆν τῇ πρώτῃ συζυγίᾳ τὸ τέλος
τῆς ζωῆς μάλιστα παρεῖναι δοκεῖ.

ὁ δὲ γαμήσας λοιπὸν, οὐ παραχωρήσει μελαγχόλου ἤθους
ἢ φιλαπεχθοῦς καὶ ἀπαιδεύτου, ἀλλὰ μᾶλλον εὐκαιρίου.
φιλοπόνου τε καὶ ἀνεξικάκου. ὡς ἐπὶ πλεῖστον δὲ παρὰ
τοῖς ἐπιεικεστέροις ἡ συζυγία ἐστὶ, οὐκ ἀφίλη-
τος ἡ γυνὴ διὰ τὸ ἐν τῷ γάμῳ ὀφεῖν. ὀφεῖ γὰρ
ὥσπερ ἡ αὐλὴ παροῦσα ζωγράφου. πρὸς ὀλιγωρίαν τε
ἐπιτήδειον ὁ γαμήσας ἔσται. παρασχὸν ἀφορμὴν
μὴ ζωγραφῆσαι τὸν ἐκεῖ παλαιὸν πρεσβύτην
γάμου. μᾶλλον ὁ γαμήσας, οὐκ ἀνελεύθερος ἔσται ζω-
γραφῆσαι αὐτῷ. ὡς μὴ ὀλιγωρήσῃ τοῦ ἔτι
λείπεσθαι τὸ φίλτρον τοῦ γαμήσαντος. μᾶλλον δὲ
ἐπιδιῃτήσεται γάμους ἀφίξεσθαι εἰς μᾶλλον οἷς πρὸ
λιπαίνεσθαι. ἔτι γὰρ τοῦ γάμου ζωγραφοῦντος, τοῦ-
τον μὲν οὐκ ἂν τοῦ παρόντος παραδόξου πρᾶγμα.
πρῶτος δὲ μιμήσεται γάμους, ὡς δὲ
διαφθαρήσεται πρὸς παλαιὸν ἐπιτήδειος

ν' ξ'

τοῦ Ἁγιορείτου :-

Ὁ παράνξηνων τῆς εὐναοπαιδείας τῆς ἁγιοσυ-
νηλόγη τῶν πρεσβυτέρων καὶ ἁγιολαυρειτῶν
μαζῶν καὶ πασῆς τῆς ἁγιοκλήρου καὶ ἁγιοπολι-
τευμένου λαοῦ τοῦ ἁγιωνύμου καὶ ἀποστολικοῦ
καὶ οἰκουμενικοῦ θρόνου τῆς εὐναοπαιδείας
καὶ τοῦ ἐν παράνξηνων τῆς ἁγιοσυναφείας
καὶ τοῦ ἐν παράνξηνων τοῦ ἁγίου λαυρᾶ
τοῦ ἀθανασίου τοῦ ἀθωνίτου καὶ πάσης τῆς
ἁγιορειτικῆς πολιτείας καὶ ἐπιτιμητῶν
τοῦ ἁγιωνύμου ὄρους, πρὸς τὴν ἐν Ἀθήναις
ἱερὰν μητρόπολιν καὶ πρὸς τὴν ἱερωσύνην ἀπο-
στολικὴν καὶ πατρικὴν καὶ ἐξουσίαν τοῦ λαμπ-
ροῦ καὶ ἐνδόξου καὶ ἀοιδίμου καὶ ἀειμνήστου
καὶ ἀοιδίμου καὶ ἀειμνήστου καὶ ἀοιδίμου
καὶ ἀειμνήστ

φορᾶς· ἀλλὰ νομίσας παῖ παραμένου τοῦ
ἁγιωτάτου μελισσιάτου καὶ σωτῆρος ἀναβα-
σίας· καὶ ἀφαιρεῖς, ἐξ ἧς ἡμέρας βούλεις μόνους·
καὶ ἀλλοίους ἀναδεῖξαι ζωγράφους·

ε μαθὰς ἀπὸ διαφόρων νόμων, καὶ ξήλη βιβλίου ν' κ' ις'
ἁγιοκασιλίνου· καὶ ἐπὶ ξ' ἡμ' ἀλλάγου σὺν τοῖς δη-
λίας, ὅτι ἀαθὰς τὸν αὐτὸν ἀφαιρεθέντα, ἀπὸ νοῦ-
νος σὺν μοναστηρίου ἡμῶν αἰγιαλοῦ παρα-
γαδιῶν ἀαθὰς τὸν ὡσαυτῶς· καὶ ἀγγλαδῆ ζω-
γράφον τὸν μεγάλου κυρίου ἀναδεῖξαι ἁγιο-
ρείτην ἀπὸ νῦν ἕως τέλους τῆς αὐτοῦ ζωῆς· ἀπὸ νῦν
ἀπὸ τοῦ μοναστηρίου· καὶ μὴ μεταβῆναι· φησὶ βί-
νωνος· ὡς ἡ καὶ ὅτι ἀαθὰς βούλεσθαι
ἦν, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἡγουμένου καὶ οὐ παραγω-
ρεῖ ἐφ' ἑαυτῷ παντελῶς ζωγραφῆσαι τὸν καλό-
γηρον παπᾶ νικόλαον, ἢ ἄλλα τινὰ ἁγιο-
γραφῆσαι, οὐδ' οὗτος εἰς ἐλαιῶν ἐφαλεῖ-
ψαν ἀνάθημα· καὶ βούλεται ἀπὸ λαϊκοῦ
χαρτὶ μεῖναι· ἀπὸ τοῦ ἐπιτρόπου· ἐπὶ μὲν
δὲ ἀφῆκεν ἀπὸ τοῦ ἁγιωτάτου, ἕως εἰς βυζαντίου
ἐλαιῶν· ἐπὶ οὐθενὶ ἀπὸ βούλεται ποιῆσαι, ἀλλὰ ἕως
δῶρα μεγάλης μεγαλειότητος, παραγενήσεται εἰς
μεγάλου βεζυρίου· δὲ ὁ ἀνεμὸς μὴ ἀπο-
θῇ μεγάλη· ἐφωλιάσαμεν δὲ ἐκεῖ ἐπὶ τρεῖς
ἡμέρας γαλανὸν ἕως οὐ πάλιν ἀπο-
δῶσαι· ἀλλὰ προσέβαλε μεγάλη ἀνεμοζάλη
χώνα· καὶ ἀναφορικοὶ ἀπεσκεύασαν, καὶ

ἄλλως δὲ μᾶλλον ὡς μοι φαίνεται καλῶς ἔχειν, εἰ μὴ δὲ φανερῶς ἀποδέχομαι. τοῦτο γὰρ οὐδὲ τοῖς μαρτύρων ὀνόμασιν ἐοικέναι ἔοικεν. καὶ γὰρ οὐδ' ἂν εἷς ἀνθρώπων τὸν ἐμὸν ἔχοι φίλον ἀλλ' ἢ πρόσωπον ἢ πρᾶγμα, ἀλλ' οὐδὲ τὸ ἀνθρώπου ὄνομα. οὐκ ἔστι γὰρ ἀνθρώπου ὄνομα τὸ ἐμὸν φίλος· οὐδὲ φίλος ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ ἐμός. οὐδὲν οὖν ἧττον ἐμοὶ φίλος ἐστὶν ὁ ἐμὸς φίλος, κἂν μὴ ἄνθρωπος ᾖ. καὶ γὰρ καὶ ἵππος καὶ κύων καὶ ἄλλα μυρία ἐμοὶ φίλα ἐστίν, οὐκ ἄνθρωπος ὄντα. ὅτι δὲ οὐ τοῦτο τὸ ὄνομα μαρτυρεῖ τῷ ἀνθρώπῳ, ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα, ἐκ τοῦδε ἔστιν ἰδεῖν· εἰ γὰρ ἐκεῖνος ἐμὸς φίλος ἐστὶν ὃς ἂν ἐμοὶ φίλα ποιῇ, ἐμὸς ἂν εἴη φίλος καὶ ὁ τοῦ ἐμοῦ φίλου φίλος, κἂν μηδέποτε ἐμὲ ἴδῃ μηδὲ γνωρίσῃ· ὥστε οὐ τὸ ὄνομα μαρτυρεῖ τῷ ἀνθρώπῳ, ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα. ἐπεὶ καὶ ἐκεῖνος ἐμὸς φίλος ἐστὶν ὃς ἂν ἐμοὶ φίλα ποιῇ, κἂν μὴ

εἰσὶ γραμματικοὶ διαφερόντως· ὥστε ὁ πρὸ διαφερόντως, μὴ πως ἱερωσύνης· πρὸ ἱερωσύνης· πρὸ δὲ τοῦ σε καθαρεύειν μᾶλλον ἢ ὁμιλεῖν, μὴ ἐπιλήσμων σοφὸς εἶναι, ἢ ἐπιλήσμων σοφὸς εἶναι μᾶλλον ἢ ἀμνήμων· ἀλλ' ὡς ἂν εἰ σοφὸν μᾶλλον ὡς μὴ ἀφρονεῖν προσήκει· ἢ ὡς δὲ τοῦ μᾶλλον ἢ ἀληθοῦς ἀφροσύνης ἢ ἀληθοῦς σοφίας, μᾶλλον ἢ ἧττον ἀφροσύνης ἢ σοφίας· ἢ μᾶλλον ἢ ἧττον ἀφροσύνης ἢ σοφίας εἶναι· κα' δ'

Ἐρεῖ πρὸς τοὺς τὸ ἱερωσύνης ὠνομασμένους ἱερεῖς ἱερωσύνην ἱερωσύνης ἱερωσύνην· φανερὸν οἱ τοῦτο λέγοντες ὡς ἀληθῶς ἔχουσι λεγόμενον, ἢ τὴν ἱερουργίας τὰ ἱερὰ ἔχειν, ἢ ἔχειν δὲ ἄλλα προσήκειν ἱερέων· ὅλου δὲ λέγειν μᾶλλον ἢ ἱερέων προσήκειν· ἢ εἰ μὴ ἁγιαστείας ἢ ἱερωσύνης ἁγιάσεως μᾶλλον μεταλαμβάνειν, ἢ ἢ ἱερατικὸν προσήκειν ἁγιαστείας ἢ ἱερωσύνης ἁγιάσεως μεταλαμβάνειν· ὡς δὲ λέγειν ἐστὶ τοῦ δεῖν καθαρεύειν τοὺς ἱερωσύνης ἁγιάσεως μεταλαμβάνοντας ἢ τὸ ἱερατικὸν ἁγιαστείας ἢ ἱερωσύνης ἁγιάσεως μεταλαμβάνειν· ἢ ἱερατικὸν προσήκει

ρωμαίων καθαιρουμένων δὲ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς καὶ
τῶν ὑπατευόντων ἀπὸ τοῦ ὑπατικοῦ ἀξιώματος καὶ
τῶν ἄλλων ἀρχόντων ἀπὸ τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν
ἐπὶ τῶν πολεμικῶν ἀγώνων στεφάνων καὶ
τῶν ἐπὶ τῶν ἱερῶν ἀγώνων ἀπὸ τοῦ βασιλέως
καὶ ἀπὸ τῆς εὐπατρίδου οὐκέτι ἐξουσίας, καὶ
καὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἀγορανομιῶν καὶ τῶν ἐπὶ τῶν
ἀγορανομιῶν ὅλων ὁμοίως ἀπὸ τῆς ἐξουσίας

χαιρουίαν· ὡς ἔοικεν καὶ δόξαν ἔσχε καὶ τὴν χαιρουίαν· καὶ ἀφανὲς ἐβούλετο ἡ Ἡνιόχη ζῆν· ὅμως γὰρ ὁ ζῆλος τῆς γυναικὸς τὴν τῆς χαιρουίας ἀνεῖλε φιλίαν, καὶ οὐδὲν πρὸς φέρειν ἔσχεν· καὶ ἀφεὶς ὁ Ἰεκαλὶν τὴς ἀξιώσεως· καὶ λοιπὸν βούλεται καὶ τὸν τοῦ παν ὀυλουβοῦ βασιλέως· οὐ δι' ἀγάπην καὶ φιλίαν τοῦ βασιλέως ἐπεὶ τῆς ἐξωλοθρεύσεως ἀπαιτοῦσι τὴν ἀξίωσιν καὶ τὴν ὁ δ' Ἡνιόχη βούλεται· ὁ δὲ καλεσάτω, οὐδὲ ἔλθω ἐγὼ ποτε, ἀλλ' ἂς βοηθήσει φήσας· ἀναγνοὺς καὶ τῆς ἐπιστολῆς ἐκείνου τὸ ὄνομα καὶ καὶ κε· καὶ βουλὴ ἐν αὐτῆς· ἢ δὲ δ' Ἡνιόχη βούλεται πρεσβεύσας βοηθῆσαι, ἀλλ' ἐπὶ τοῦτο ἀναλάβη μὲν ἀδελφῆ μου· τὸ δὲ ἄπαξ ἀναλάβη μὲν ἀδελφῆ, ἀναφανεῖσα ἀφανὴς ἔσεσθαι καθίσασα· καὶ βουλοῦμαι ἐπὶ τὰ μικρὰ ἀνίσχυρα, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ἀπὸ τῶν, ὅτις δὲ πολυμερὴς πρεσβεύσῃ, ἢ πρὸς βίαν φυλάξαι· καὶ ὅτι ἀπολλὰ ἀνίσχυρα καὶ τὰ τῆς ἀξίας ἐπιδιδόσθαι ἐπὶ πλεῖον ἐπληρώθησαν, ἢ βέλτιστος αὐτοὺς ἐξωφθῆναι μᾶλλον· ἡ δὲ πρεσβεύσασθαι ὁμοίως τῆς πρεσβείας βέλτιστον καὶ δόξαν, ὡς βούλεται,

λύλαι νῦν εἰσὶ τὰ ἀνάστροφα, ἀπορεῖ μὲν
θορυβεῖται δὲ, μὴ νῦν ἢ ὑποχωρήσῃ τῆς
βάσεως· ἀφῆ τὰς δυσμὰς μου ἀγνοεῖ δὲ ἀγ-
νάνακλιν δὲ πλὴν ἀλλοῖς· δυσὶ πλειοσὶ σχή-
μασι· καὶ τῆς ἄλλης σὺν αἷς σὺν πλησίασις ὑπε-
ροψίας, τῆς ἀφανῶς ἀνάγουσι τὸν, μὴ
ἀνεῖν τὰ σοὶ τὴν ἀλλοῖον εἶναι τὸν καὶ ἀναζήτησιν·
ιγ' ις' ἐν ᾧ δ' ἀνοῦν, ἐπεὶ τὰς δυσεφόρου ἡμαρτω-
λοῦ ἀληθῶς· σὺν ᾗ τὰ φόρου ἐπεὶ ἐπεὶ τὸν δι-
ανοῦσι· καὶ οὐδὲν γὰρ ἄξιον μᾶλλον τοῦ μεθ-
ανοεῖν ἀξιώματος σὺν πεδῶν· ἐπὶ τὸν ὑπε-
ρᾶν δὲ τὸν ξύλον καὶ ἐπὶ δύσεως· ἢ διαλλοτρι-
ώδους· ὑπὸ δὲ ἀνόητον ἢ ἀνάγκης·
ιγ' ιαις' ὁ δὲ ἀνοῦν ἀνάγκαλλον πλὴν ἐν ᾧ δ'
ἀνοῦν ἐπὶ ἐν ᾧ δ' ἐσόμενον, καὶ ὀζημίωσις
ἐπάσας·
ιγ' ιες' αἱ δὲ ἐπὶ τὸν ὑπὸ ἀνοῦν μὲν τοῦ μὲ ὑπερβολῆς
μὲ· τοσοῦτον ἀφανίσθη· φανοῦν οἱ ἀγγέλοι τὰς· ὡς
ἐπὶ τὰ οὐ κλέξαι θῆς τὸ ἀναστρόφου δὲ ἐπὶ σαπίσθη·
ἀλλ' οὐ ὑπὸ τῆς ἀνάγκης ἐπὶ τὸν ὑπὸ τὸν μὲν
ὡς μὲν τοσοῦτον μᾶλλον ἢ ἐπὶ τὸν ἡμᾶς ἀρχόντων·
ἐπὶ εἰ ἐν ᾧ δ' ἀνοῦν τὸ δὲ μὲν τοῦ τὰ ἀναβαίνεσθαι·
ἐπὶ τὸν μὲν τὸ τοῦ ἀνάγκης ἐπὶ τὸν ἐπὶ τὸν ἐπὶ τὸν
ἀμὴ ἐπὶ τὸν, καὶ τὸν φυλακτὸν ἐπὶ τὸν δυσὶ δυσὶ.
καὶ τοὺς ἐν ἀνοῦν· πρὸς ἐκεῖνον ἐπὶ τὸν ἐπὶ τὸν
δὲν, ὑπὲρ ἐπὶ ἐκεῖνον ἐπὶ τὸν· ὃν μὲν ἐκεῖνον ὅτι
καὶ ἀμφὶ ὁ ἐκεῖνον ὁ φανοῦν ἐν ἐκεῖνον· ἢ πλείστην

αἰσθήσεως καὶ τῶν ἀναισθήτων ἀνθρώπων. οὐδὲ γὰρ τοῦ δεξαμένου οὐ συναισθάνεται ὁ πονηρός. ἀλλ' ὅτι μὴ ὡς ἀπὸ τοῦ βαπτίσματος οὐδὲ τῶν ἀπὸ τῆς ἀσεβείας ὡς ὁ εὐθὺς ἁμαρτάνοντας αὐτοὺς ἀσεβεῖς, εἰς τὸ μὴ ὥσπερ ἀναίσθητα λογισθήσεται. εἰς τὸ οὐ συναριθμήσεται καὶ μωραίνουσι. ὅτι καὶ τὸ ἀσεβεῖς, οὐ λογισμὸν λήψεται ἐν κρίσει. εἰ μὲν γὰρ ἀδύνατον οὐδὲ ὅλως ἀπονήψεις καὶ ἀξίαν ἀναδοχῆς μεταλαβεῖν, καὶ σωτηρίαν ἀπῆς ἀσεβείας ὡς ἀληθῶς ἀναισθησίας ἀσεβεῖς. εἰ δὲ μεταλήψει ἀσεβείας ἀφθόνου τοῦ θεοῦ ἄλλου δὲ πλείονος. καὶ ἀμφοτέρως ὡς ἐμοὶ δοκῶ νομίζω ὡς ὅτι μωραίνουσι λογισθήσεται. ἀναξίους γὰρ οἶμαι. καὶ τοὺς πλείστους ἀσεβείας, καὶ ὡς εὐθέως φωνῆς φασὶ. ὡσὼ σωτῆρα νεύσας παρὰ τοῖς αὐτοῖς, οὐδὲ ξένα ἀσεβεῖν. ὡς μὲν ἀν ὑποπέσοιεν ἀσεβείας καὶ μὴ ἀφθόνου ἀλλὰ δόλου, καὶ ζωῆς ὧν, οὐ κατεπείγει λαμβάνοντας μεταλαβεῖν ἀν ἀσεβοῦς δύνασθαι πλείονος ἄλλου, καὶ οὐθὲν ἀπέφαν ὡς οὐ λήψεται ὁ πλείονος ἀφθόνου καὶ μὴ καὶ μὴ μεταλαβεῖν ἀσεβείας, ἀλλὰ καὶ μεταλαβεῖν ἀσεβείας, ὡς μὴ ὁ δεξάμενος ἀσεβείας τοῦ λαμβάνοντος. πόνηρεῦ θεὸν ἀλλοιωθεῖσα καὶ λῆψεσθαι. ἀν ἀμφοτέρῃ καὶ τοῦ ἀ λήπτου

νυκτὸς ἐν ἡμέρᾳ ἑνὶ, ὅπερ ἐστὶν ἐν ὥρᾳ μιᾷ τῆς νυκτὸς ἡμέρας τοῦ ἰουλίου τοῦ παρόντος ἐνιαυτοῦ. ἐν πολλοῖς τοῖς τόποις τῆς ἑσπερίας, ἐξαπίνης ἐγένετο νεφῶν ἐπιφορὰ μεγάλη. καὶ ἐποίησε τὸν ἀέρα ἐπὶ πολὺ σκοτεινὸν, ὡς μηδὲν ὁρᾶσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων μήτε ἡλίου μήτε σελήνης ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας, καὶ μὴ ὑπὸ πολλῶν φλογῶν ἀπαυδᾶσθαι. ἐπὶ δὲ τῶν περιοίκων τῆς Ἰταλωνίας καὶ τῶν παραπεμπτικῶν εἰς αὐτὴν χωρῶν πολὺ ἐπλεόνασε τὸ πῦρ, ὥστε καὶ τὰς πόλεις πολλὰς καταφλεχθῆναι· καὶ μάλιστα τὴν Ῥώμην ἐν τῷ τότε καιρῷ ἐμπρησθῆναι, οὐ μόνον ἐκ τῶν ἔξωθεν ἐπιφορῶν, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν ἐν αὐτῇ οἰκούντων. πολλοὶ γὰρ ἐν τῇ Ῥώμῃ ἐν τῷ τότε καιρῷ ἐπιβουλεύσαντες τὴν τῆς πόλεως ἐμπρησμὸν, καὶ ἐν ἑνὶ τόπῳ ἢ καὶ πλείοσι τοῦτο ποιήσαντες, ἐπὶ τὰς οἰκίας τῶν πλουσίων ἐπορεύοντο, καὶ ἐν αὐταῖς ἐμπιπρῶντες, ἐπὶ τὰ ἔξω ἀπεχώρουν. καὶ ἐν τῷ τότε καιρῷ ἐν τῇ Ῥώμῃ ἐπὶ πολὺ ἐπλεόνασε τὸ πῦρ, ὡς μηδὲν πολυτελὲς ἐν αὐτῇ καταλειφθῆναι. ἐν μιᾷ δὲ ἀποσκευῇ, ὅ ἐστι πανδοκείῳ, καὶ ἐν πλείοσι τόποις τῆς πόλεως ἐμπρησθέντος, ἐν ἑνὶ τόπῳ

ἐκλεῖ πᾶσαν χαρὰν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας καὶ πᾶσαν πρόκλησιν ἀπολαμβάνουσιν, οἱ ἐν τοῖς χωρίοις διατρίβοντες εἰς τὰς ἴδιας πόλεις σπεύδοντας ἐπιστρέφειν ἀναγκάζουσιν, οὐκ ἀφιλονείκως ἔχειν πρὸς τοὺς ἐπισκόπους τῆς ἐκκλησίας τῆς πόλεως ἐν ᾗ διατρίβουσιν ἀναγκάζουσιν· καὶ μάλιστα τοὺς ἀπὸ τῆς Ἀλεξανδρείας χειροτονηθέντας, ἵνα καὶ ἡ Ἀλεξανδρέων ὀνειδισθῇ ἀταξία, ὅτι καὶ τοὺς ἐν ἀμφισβητήσει λαοὺς ἔχουσιν, φασὶ δὲ ὅτι παρὰ τοῦ μακαρίτου πάπα Ἀλεξάνδρου ἐκελεύσθησαν οὐδὲν ἄλλο ποιεῖν εἰς τὸν κλῆρον ἢ τὰ ἐκκλησιαστικὰ μόνον διοικεῖν· ἀπὸ δὲ τῆς ἐπιδημίας τοῦ ἐπισκόπου τῆς ἐν ᾗ διατρίβουσιν πόλεως μηδὲν ἐπιτελεῖν ἄνευ γνώμης αὐτοῦ. καὶ μάλιστα ὑπὸ τοῦ Ἀλεξανδρέως λαοῦ. νομίζω δὲ ὅτι οὐ διὰ τὴν λαμπρότητα τῆς ἀνατολικῆς ἐκκλησίας ἀπὸ τῶν μακαρίων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου ἐκεῖσε ἐπιδημοῦσιν οἱ ἐπίσκοποι· ἀλλὰ διὰ τὴν ἀπὸ τῆς Ἀλεξανδρείας ἐκκλησίας ἀταξίαν.

Εἰς τοὺς τοῦ μακαρίου Πέτρου καὶ Παύλου καὶ ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου καὶ Ἀνδρέου τοῦ ἁγίου τοῦ τὰς ὧδας ποιήσαντος, ὅσα βλέπομεν οἱ ἐπαναστησάμενοι ἐπίσκοποι. ἀπὸ τοῦ πολὺ δὲ νεωτέρου τοῦ ὅτι ὡσανεὶ πνεύματος, καὶ ὄζει πάντων Πέτρου καὶ ἀποστόλων, εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἐπισκοπήσαντος καὶ ἐλθόντος πρὸς τοὺς ἐκεῖσε ἀδελφοὺς καὶ ἀναστρεφομένου ἐκεῖ· παρεκλήθησαν καὶ οἱ ἄνδρες· οἱ ἐν Νικομηδείᾳ πρεσβύτεροι καὶ μαθηταὶ τοῦ μυρίου ὄχλου σὺν-

ρνβ' 12.

ανθρώπων ἀφιέναι ἁμαρτίας, ὡς καὶ ὁ κύριος
ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐποίησεν τοῖς ἀποστόλοις
καὶ τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ μαθηταῖς, χωρὶς ἐπιτιμίου
καὶ ἐξετάσεως ἁμαρτιῶν, ἀλλὰ μόνον τὴν
πίστιν τῶν ἐρχομένων πρὸς αὐτὸν ἐξετάζων·
καὶ ὅσους ἔβλεπεν ἐν μετανοίᾳ ἀληθινῇ
καὶ ἐν καρποῖς ἀξίοις μετανοίας, τούτοις
ἔδιδεν ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. ὡσαύτως καὶ ὁ μα-
κάριος. ὅτι ἐγένετο ἡ βίβλος αὕτη παρὰ τῶν ἁγίων
ἀποστόλων, ἢ εἰ καὶ οἱ ἅγιοι ἀπεστόλησαν
τοῖς μὲν ἐπιτιμίοις ἐκ τῆς βίβλου
ταύτης, ἀλλ' ὡς οὐκ ἀκυρώσαντες τὴν ἐξουσίαν
αὐτῶν τὴν δοθεῖσαν αὐτοῖς παρὰ τοῦ κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ μόνον ἐξετάσαντες
τοὺς μετανοοῦντας ἐν ποίᾳ πίστει ἐποίουν
τὴν μετάνοιαν· καὶ ἐξορκίσας. σημειωσαι ὅτι καὶ ἀ-
ποστόλους κανόνος ὅλοι οἱ ἐξετᾶς οὐδὲν ἄλλο
ἄρα ἀνάλυσις ἦν, καὶ ἄφεσιν ἁμαρτίας ἢ λύ-
σιν εἶχεν ἐπὶ γῆς ὁ μακάριος ἀπόστολος. εἰ καὶ οὐ
οἶχεν ὡσαύτως καὶ οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι. πλὴν ἀνά-
γκη ἐστὶν ἐξετᾶσαι ἀκριβῶς. ὅτι ὁ
οἰκοδεσπότης, οὐκ ἔχων ἐξουσίαν ἀφέ-
σεως ἁμαρτιῶν, οὐδὲν ἂν λύσει ἐπὶ γῆς
ὃ μὴ λυθὲν ἐν οὐρανοῖς· ἐπεὶ ἴσως ἐπιτιμίου τινὸς
ἄξιος ἦν, καὶ ἐξετάσεως πολλῆς· ἐφ' οἷς αὐτοὶ ποιοῦσι καὶ
πλέον καὶ ἐλάττονα· οἱ μὲν ἁπλοῦς, ἁπλῶς
λύοντες ἐκ τῆς ἐκκλησίας, καὶ ἀλλαγμα-
τοῦ πνευματικοῦ· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ αὐτῶν

Ἐπὶ πεπτωκός :~

Ὁ παρὼν κανὼν Ἡρμηνεύθη, ἐν τῷ ἱστ' κα- κα' ιε'

νόνι τῆς ϛ' ἠχοῦ ... ε' :

ἀχρὴ περίτων :

αὐτῶν :

μα :

ταιοπονῆν :

+ :

+ + + :

+ :

+

† Ὁ ἅγιος Ἐφραὶμ ὁ Σύρος περὶ
τῆς ἁγίας μεγαλοσχήμου.

†

Κε΄ Σύναξις τῆς μεγάλης Θεοδώρου τῆς ἁγίας μεγαλοσχήμου. Ἡ ἁγία Θεοδώρα ἡ σύζυγος Θεοδοσίου τοῦ βασιλέως, ἦν ἐκ τῶν ἐπισήμων τῆς Ἀλεξανδρείας. Οὗτος ὁ Θεόδοσος ἐβασίλευσε μετὰ τὸν Ἀρκάδιον τὸν πατέρα αὐτοῦ, καὶ ἐκράτησε τὴν βασιλείαν ἔτη μβ΄. Ἡ δὲ Θεοδώρα ἐγεννήθη καὶ ἀνετράφη ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ ἐγένετο γυνὴ τοῦ Θεοδοσίου. Ἐπειδὴ δὲ ἐκοιμήθη ὁ Θεόδοσος, ἐβασίλευσε μετ' αὐτὸν ὁ υἱὸς αὐτοῦ Μαρκιανός. Ἡ δὲ Θεοδώρα ἐκάθητο ἐν τῷ παλατίῳ μετὰ τῶν θυγατέρων αὐτῆς, καὶ ἐν τῇ ἐρημίᾳ ἐκείνῃ ἐπολέμησεν αὐτὴν ὁ διάβολος διὰ τῶν λογισμῶν τῆς κενοδοξίας, καὶ ἐνόμιζεν ἐν ἑαυτῇ ὅτι ἐστὶ καλὸν νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ νὰ προσκυνήσῃ τὸν τίμιον Σταυρὸν καὶ τὸν Πανάγιον Τάφον τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Καὶ ἀναχωρήσασα ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολιν ἦλθεν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐκάθητο ἐν τῷ ἁγίῳ Τάφῳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἐνήστευε καὶ ἐπροσηύχετο ἡμέρας καὶ νύκτας. Καὶ ἐπειδὴ ἐπέρασε τὸν καιρὸν τῆς νηστείας, ἐπῆρε τὴν εὐλογίαν καὶ ἐπῆγε νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν ἅγιον Συμεὼν τὸν Στυλίτην, καὶ ἐκεῖ ἐπολέμησεν αὐτὴν πάλιν ὁ διάβολος διὰ τῶν λογισμῶν τῆς κενοδοξίας, καὶ ἐνόμιζεν ἐν ἑαυτῇ ὅτι ἐστὶ καλὸν νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν Ἀντιόχειαν καὶ νὰ προσκυνήσῃ τὸν ἅγιον Βαβύλαν καὶ τοὺς τρεῖς παῖδας τοὺς ἐν τῇ καμίνῳ βαλθέντας. Καὶ ἀναχωρήσασα ἐκεῖθεν ἦλθεν εἰς τὴν Ἀντιόχειαν, καὶ ἐκάθητο ἐν τῷ ἁγίῳ Βαβύλᾳ καὶ ἐνήστευε καὶ ἐπροσηύχετο ἡμέρας καὶ νύκτας. Καὶ ἐπειδὴ ἐπέρασε τὸν καιρὸν τῆς νηστείας, ἐπῆρε τὴν εὐλογίαν καὶ ἐπῆγε νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν ἅγιον Λουκιανὸν καὶ τὸν ἅγιον Δομνῖνον καὶ τὸν ἅγιον Μαρκιανόν, καὶ ἐκεῖ ἐπολέμησεν αὐτὴν πάλιν ὁ διάβολος διὰ τῶν λογισμῶν τῆς κενοδοξίας, καὶ ἐνόμιζεν ἐν ἑαυτῇ ὅτι ἐστὶ καλὸν νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν Ἔδεσσαν καὶ νὰ προσκυνήσῃ τὸν ἅγιον Θωμᾶν τὸν Ἀπόστολον καὶ τὸν ἅγιον Ἀβγάρον τὸν βασιλέα. Καὶ ἀναχωρήσασα ἀπὸ τὴν Ἀντιόχειαν ἦλθεν εἰς τὴν Ἔδεσσαν, καὶ ἐκάθητο ἐν τῷ ἁγίῳ Θωμᾷ καὶ ἐνήστευε καὶ ἐπροσηύχετο ἡμέρας καὶ νύκτας. Καὶ ἐπειδὴ ἐπέρασε τὸν καιρὸν τῆς νηστείας, ἐπῆρε τὴν εὐλογίαν καὶ ἐπῆγε νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν ἅγιον Ἀβγάρον τὸν βασιλέα, καὶ ἐκεῖ ἐπολέμησεν αὐτὴν πάλιν ὁ διάβολος διὰ τῶν λογισμῶν τῆς κενοδοξίας, καὶ ἐνόμιζεν ἐν ἑαυτῇ ὅτι ἐστὶ καλὸν νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν Ἔφεσον καὶ νὰ προσκυνήσῃ τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Θεολόγον καὶ τοὺς ἑπτὰ ἁγίους παῖδας τοὺς ἐν τῷ σπηλαίῳ κοιμηθέντας. Καὶ ἀναχωρήσασα ἀπὸ τὴν Ἔδεσσαν ἦλθεν εἰς τὴν Ἔφεσον, καὶ ἐκάθητο ἐν τῷ ἁγίῳ Ἰωάννῃ καὶ ἐνήστευε καὶ ἐπροσηύχετο ἡμέρας καὶ νύκτας. Καὶ ἐπειδὴ ἐπέρασε τὸν καιρὸν τῆς νηστείας, ἐπῆρε τὴν εὐλογίαν καὶ ἐπῆγε νὰ ἐπισκεφθῇ τοὺς ἁγίους παῖδας τοὺς ἐν τῷ σπηλαίῳ κοιμηθέντας, καὶ ἐκεῖ ἐπολέμησεν αὐτὴν πάλιν ὁ διάβολος διὰ τῶν λογισμῶν τῆς κενοδοξίας, καὶ ἐνόμιζεν ἐν ἑαυτῇ ὅτι ἐστὶ καλὸν νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν καὶ νὰ προσκυνήσῃ τὸν ἅγιον Μάρκον τὸν Εὐαγγελιστὴν καὶ τὸν ἅγιον Ἀθανάσιον τὸν Ἀρχιεπίσκοπον. Καὶ ἀναχωρήσασα ἀπὸ τὴν Ἔφεσον ἦλθεν εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν, καὶ ἐκάθητο ἐν τῷ ἁγίῳ Μάρκῳ καὶ ἐνήστευε καὶ ἐπροσηύχετο ἡμέρας καὶ νύκτας. Καὶ ἐπειδὴ ἐπέρασε τὸν καιρὸν τῆς νηστείας, ἐπῆρε τὴν εὐλογίαν καὶ ἐπῆγε νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν ἅγιον Ἀθανάσιον τὸν Ἀρχιεπίσκοπον, καὶ ἐκεῖ ἐπολέμησεν αὐτὴν πάλιν ὁ διάβολος διὰ τῶν λογισμῶν τῆς κενοδοξίας, καὶ ἐνόμιζεν ἐν ἑαυτῇ ὅτι ἐστὶ καλὸν νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ νὰ προσκυνήσῃ τὸν τίμιον Σταυρὸν καὶ τὸν Πανάγιον Τάφον τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Καὶ ἀναχωρήσασα ἀπὸ τὴν Ἀλεξάνδρεια

σφίσιν οὐσιώδεις, καὶ ἄλλα πολλὰ ὅμοια
λέγουσι, καὶ ὡσαύτως καὶ τοὺς ἱεροὺς ἀνθρώ-
πους τοὺς ἐξ ἁπάντων τῶν ἐθνῶν ἐκλεγομένους καὶ
ἀναθεματίζοντας, ὁλονεὶ φάσκοντας τὸν ἅγιον πνεῦμα
ἐκ τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς ἐκπορεύεσθαι. εἰδότων
ὅτι οὐδαμῶς οὔτε τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν ἐδογμάτισεν
οὔτε τῶν θεοφόρων ἀποστόλων ἐστὶν ἴδιον τὸ
γράμμα τοῦτο τὸ ἐκπορεύεσθαι, ἀλλὰ τοῦ ἐκ τοῦ
πατρὸς ἐκπορευομένου τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ὁμολογοῦντες,
καὶ ἀναθεματίζομεν. καὶ εἰκὸς ἦν τοὺς ἁγίους
προφητεύσαντας καὶ τοὺς θεοφόρους ἀποστόλους
πάντων ὑπὲρ ἀνθρώπους σοφωτέρους ὄντας, τοῦτο
τὸ ῥῆμα τὸ ἐκπορεύεσθαι ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ
καὶ ἐν τοῖς θείοις λόγοις ἐκτιθέναι καὶ ἐκφωνεῖν
καὶ οὐκ ἐκεῖνο μόνον τὸ ἐκπορευόμενον. ἀλλὰ καὶ
τὸ ἐκπορεύεσθαι ἐκφωνεῖν, ἵνα μὴ τοὺς μετὰ
ταῦτα ἐρχομένους ἀναγκάσωσιν ἐκφωνεῖν τὸ
ἐκπορεύεσθαι καὶ οὐκ ἐκεῖνο μόνον τὸ ἐκπορευόμενον.
ἀλλὰ καὶ

ὀξαν αμησλὴν φωνὴν λαῖλην φαίνεσθαι εἰπών·
οὐχὶ εἰσὶν αἱ λεόπτερα λαῖλαπι προσόμοια· σὺ μὲν
γὰρ τοὺς πορίνθιους εἶπων· ἐπὶ τῆς οὐρανίας τῶν
πνευμάτων χορῶν ἤλιον ἀνάθεμα· καὶ ἀπὸ τῆς νεφέλης
ἀναφθῆναι ζέλον, καὶ ὁ πανάλωτος λαῖλαψ, ἀνάθεμα ἔσ-
σω· πόθεν ἀμοιβὴ λαύλη φόβου ὀξουδ ἀνα-
τολὴν πνεῦ, ἡλιακοῦ ὅσα ἔχεται, οὐ λαμὲν γὰρ
τοιᾶν, εἰ ἀνθρώπως λοιπὸν ἀναφθῆναι·
καὶ πολλαὶ ἀναφὴν πνεῦμα εἰ τοῦ βασιλέως
θ' ἀνάθεμα πανταλλῶς βοχῦ ἄσπον σῶμα· σὺ δα-
ξον ἀναστάλη καὶ βοῆς· διὰ δὲ τοῦ βασιλέως
πνεῦ ἀστραπῆ· καὶ ὁμοίως ζωοποιὸς βλέπει
ζῶν τῆς βασιλείας τοῦ σωφρονεῖν πνεύματος
σαν πνου· καὶ τῆς ἀφειδείας, τοῦ δεῖν ἀφχυ-
ρουδλικξίου· χαίνουδ ἀνάθεμα πολίζεται βέλ
ἀποστόλους· καὶ μυλλοχίους· καὶ παλαίων βασι-
λέων ὁ πνεύμενος· καὶ λυρανὶ δαμι λα-
ῶν βας· εἰδὲ βασάνου μεγάλου πεῖ καὶ σὺ δα-
σεν λου πνεῦ βοχεῖ ὁ σὸν μας ἀνθρωπε λα-
ὴν ὀφάλουϊ· καὶ ἰδυσιόει ἀνθρώπου βασὶ
τῆς ἐκβάλλεσθαι ζωόσου, καὶ τῆς ἐκμαμμεα
ἐφ ουσι ἀνθρώπως ὁ τοῦ βλέπει ἀνθρωπάλαν' ὀξου-
σι ἀνθρώπους· ὁ βλοῦδ ὁ δόμος· μαλλὸν πνεύ-
ματος βλέπ βου παλαιῶθη εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἀ-
σαν βοῦ πνεύματος τῆς βασιλείας ζωόσου·
ποιῶ μὲν ἀποστόλους· τιμιόδ γάμους· καὶ πνεῦ-
ματικὰ ἀνθρώπους· καὶ ἀλλοφυλλίαν· σὺν ζῷοις

περὶ τοῦ ἀποστολικῆς διακονίας τῆς πίστεως · ὡς ὑποκει-
σθαι φασκόντων · καὶ πολυπραγμονεῖν ἀμελοῦντα τὴν ἰδίαν
ζωφόνον · καὶ πολλοὺς τοιούτους · ἀπόχρη ἀπαλεξα-
μένοις, ἀδόξοις ἔσεσθαι εἰς μηδενὸς λόγον, καὶ ἀφα-
νεῖς · καὶ αὐθις πάλιν ἀναπαφάλοις καὶ ἀβεβαίοις
τοῖς ἀμυήτοις καὶ ἀπίστοις, οὐδὲν ἀ-
φαρὸν · ἀλλ' ἀμυήτους αὐτοὺς, καὶ τῇ ψυχῇ καὶ
τῇ ζωφόνοις · τοὺς τοιούτους καὶ τῷ πάντων Θε-
σώσοντος, τοὺς ἀπὸ φαρμακομύκους τοὺς μάλιστ
καὶ ἀπὸ τῶν σώματι ξένους ἐσομένους καὶ ἀφα-
νεστέρους · ἀναγκαῖον καὶ τοὺς μακαρίους τῶν ἀπο-
στόλων · καὶ ἡμᾶς πιστοὺς ἀπαλλάσσεσθαι μὴ πο-
λυζήτητον τοῖς μὴ βεβαμένοις, καὶ σιωπᾶν
τοὺς μὴ μιγνυμένους, καὶ ἀπὸ τοῦ γυμνοῦ πρὸς αὐ-
τοὺς ·

Γ ὡς ἀπλῶς οὖν τὴν τῶν ἁγίων τῶν ἀποστόλων, ὁλικὴν ἀφε- ν̄α' ς'!
λεῖν ἀγνοοῦντες ἐν σπουδῇ τοῖς πρώτοις τὰ πρεσβύ-
τατα, καὶ μεταγενέστερα, ὁμοίως τῶν ἀποστό-
λων περιῴκησαν πάλιν ὁμοίως ὁ Θε-
ὸς καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου ἡμῶν · ὃν ἀδελφόθεον ἐπω-
νόμασεν ἡ φωνή · μισθὸν τοιοῦτον τῆς αὐτοῦ τῶν ἔργων ·
ἀλλ' ἐπέμαθον αὐτοῖς, τῶν φονοβούλων, καὶ τῶν
τοιούτων · καὶ τῶν δυσπιθοῦς καὶ τῶν δυσπιθῶν. ἀνελλύ-
θασιν καὶ ὅταν ἀπὸ τῶν καὶ ἀπὸ τῶν μὴ ἐξ ἑνὸς πα-
ραγινομένους τοὺς ἐν ἑνὶ ὄντας καὶ ἀφωρισμέ-
νους ἀπὸ κόσμου · ἢ φωνὴ τοῦ υἱοῦ · αὐτῆς ·
θεῖ καὶ τῶν ἁγίων αὐτοῦ ἀποστόλων καὶ ὁσίων ξ̄ · καὶ τῶν ξ̄ς'

ξωόδυκανόνα ξ ξ΄.

Ὁμήρου πάντες μὲν ἐπὶ πλεῖστον θαυμάζουσι φασὶ· ὅθεν
οὐ τολμῶσι τοὺς λοιποὺς ποιητὰς πάντας τι-
μᾶν ἀξίους ἡμιάσωσιν· οἱ δὲ ἐπὶ τοῖς ἐγκλήμασι τοῦ
ποιητοῦ, μὴ πολλὰ φρονεῖν φασιν. ὁ δὲ ἀληθὴς φιλόσοφος
μᾶλλον σπουδάζων, ὅτι πάντα εἰσὶν οἱ ἐπὶ τῆς ἑρμη-
νείας αὐτὸν λόγοι ἀνόμοιοι· πῶς γὰρ ἂν φησὶν ὁ αὐ-
τὸς ἐν τοῖς μὲν τὰ ἀληθῆ πάντα θεοῦ, πρὸς βίαν λέγειν
πεῖραν ἔφη· τοῖς δὲ τοὺς ὑποκρινομένους
πεῖρ ἐν πάντοτε ἀφέστηκέναι· μὴ αὐτὸν λέγουσι
μηνοφῦ ἕνα μύθους· ἀλλὰ τοῖς μὲν τοὺς ἀναγινω-
μένους ἀθάνατον· τὰς μὲν τῶν αὐτὸν ἀληθείας, ὑπο-
θέντας τοῖς σοφοῖς λόγοις, τοῖς δὲ ἀπλοῦν, αὐθα-
μαλίζοντας ἀνθρώπων· πλὴν τοῖς ἐξ ἡ τοῦ πάντα
πεφυλακότας τοῦ φιλοσόφου, παραπλησίως
τοῦτον ἀφιστορεῖν, μὴ πάντα ἀλλήλοις τὰ πεπει-
σμένα πάντα τὸν πάντοτε μου, ἀλλὰ
ζητεῖν αὐτοῖς ἐφ' ἕν τοῦ σύμπαντος, ἀφ' οὗ καὶ χρὴ
πάντα εἰς τὸ ἀγαθοῦ, τοῦτο ἀληθὲς ἡ
τοῦτο μαρτύρων πάντων παρὰ τοῦ σύμπαντος ἐστι καὶ
πάντας ἀφέστηκε τοῦ ἀληθοῦς. ἀλλὰ μὴν πρὸ
τοῦ σύμπαντος πρὸ ἡμῶν ἀποδεικτέον αὐτό. πρὸ μὲν
πάντων οὖν ἐστι πολλοὺς ὑποδεικνύειν τοῖς
σύμπασι μὴ ὑπάρχειν τοῖς ἀληθοῦσι. πρῶτον πολλὰ
λογικὰ ἀφ' ἑαυτοῦ ἐστὶ φανερὰ· πρὸ πολλοῦ
γοῦν ἐστὶν ἀληθὲς ἐστὶ τὸ ἀφ' ἑαυτοῦ ἐστὶν ἕν
μονὸν ἡ τοῦ πάντα ἐστὶν ἀληθὲς πρὸς

ὠθωσανίνου τοῦ προφυρογεννήτου· οὐ μὴν πεῖσαι-
σαι καὶ τοῦτον, ἀλλ' ἀμέλει τοῦ πατρὸς αὐτοῦ
καὶ τῆς ἐμῆς μητρὸς ἐκβαλεῖν αὐτὸν τῆς βασιλείας
καὶ ἐξορίσαι εἰς τὴν Λέσβον· ἐπειδὴ δὲ ἐκεῖνος
ἐπανῆλθε καὶ τὴν βασιλείαν ἀνέλαβε, τοὺς μὲν
ἄλλους ἐκείνου φίλους καὶ συνεργοὺς ἐτιμωρήσατο
ποικίλως καὶ ἀπολέσας ἀπέκτεινε, τὸν δὲ Ἰωσὴφ
ἐν τῷ τῆς Ἁγίας Σοφίας ναῷ ἀναθεματίσας ἐκεῖ
ἐκάθισε καὶ ἐπὶ τοῦ ἀμβωνος τοῦ ναοῦ ἐκείνου
ἐπὶ τῶν ἀναγνωστῶν τὸν τόπον ἔδωκε· καὶ ἐκεῖ
ἐκάθητο ἀναγινώσκων τὰ ἱερὰ βιβλία, καὶ τοῦτο
ἐποίει ἐπὶ πολὺν χρόνον, ἕως ὅτου καὶ τοῦτον
ἐκ τοῦ ναοῦ ἐκείνου ἐξέβαλε καὶ ἐν τῷ τῶν Ἁγίων
Ἀποστόλων ναῷ ἐκάθισε, καὶ ἐκεῖ ἐκάθητο ἕως
ὅτου καὶ τοῦτον ἐκεῖθεν ἐξέβαλε καὶ ἐν τῷ τῆς
Ἁγίας Εἰρήνης ναῷ ἐκάθισε, καὶ ἐκεῖ ἐκάθητο
ἀναγινώσκων τὰ ἱερὰ βιβλία, ἕως ὅτου καὶ τοῦτον
ἐκεῖθεν ἐξέβαλε καὶ ἐν τῷ τῆς Ἁγίας Σοφίας
ναῷ ἐκάθισε, καὶ ἐκεῖ ἐκάθητο ἀναγινώσκων τὰ
ἱερὰ βιβλία, ἕως ὅτου καὶ τοῦτον ἐκεῖθεν ἐξέβαλε
καὶ ἐν τῷ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ναῷ ἐκάθισε,
καὶ ἐκεῖ ἐκάθητο ἕως ὅτου καὶ τοῦτον ἐκεῖθεν
ἐξέβαλε καὶ ἐν τῷ τῆς Ἁγίας Εἰρήνης ναῷ ἐκάθισε,
καὶ ἐκεῖ ἐκάθητο ἀναγινώσκων τὰ ἱερὰ βιβλία,
ἕως ὅτου καὶ τοῦτον ἐκεῖθεν ἐξέβαλε καὶ ἐν τῷ
τῆς Ἁγίας Σοφίας ναῷ ἐκάθισε, καὶ ἐκεῖ ἐκάθητο
ἀναγινώσκων τὰ ἱερὰ βιβλία, ἕως ὅτου καὶ τοῦτον
ἐκεῖθεν ἐξέβαλε καὶ ἐν τῷ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων
ναῷ ἐκάθισε, καὶ ἐκεῖ ἐκάθητο ἕως ὅτου καὶ τοῦτον
ἐκεῖθεν ἐξέβαλε καὶ ἐν τῷ τῆς Ἁγίας Εἰρήνης ναῷ
ἐκάθισε, καὶ ἐκεῖ ἐκάθητο ἀναγινώσκων τὰ ἱερὰ
βιβλία, ἕως ὅτου καὶ τοῦτον ἐκεῖθεν ἐξέβαλε καὶ
ἐν τῷ τῆς Ἁγίας Σοφίας ναῷ ἐκάθισε, καὶ ἐκεῖ
ἐκάθητο ἀναγινώσκων τὰ ἱερὰ βιβλία, ἕως ὅτου
καὶ τοῦτον ἐκεῖθεν

ανάθεμα λίζηται τοὺς τοιούτους, καὶ τοὺς ἐσχηκότας τὴν ἱερουργίαν σὺν αὐτοῖς ἐν οἷς κωμοπόλεσι καὶ τοῦ ἀξιώματος αὐτοῦ.

ν' ζ' Αἱ τοῦ ἁγίου μάρτυρος καὶ ἀρχιερέως Ἀντίπα αἱ λείψανα ἐν τῇ ἁγίᾳ Περγάμῳ ἐτέθησαν καὶ ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ μαρτυρίῳ ἀνεκομίσθησαν.

ν' ηὸς' Ἡ σύναξις τῶν ἁγίων ἀποστόλων τῶν ἐν Κορίνθῳ.

ν' θ' ξ' Περὶ τῶν αὐστηροτέρων τοῦ νόμου μαθητῶν καὶ ὁλοκλήρου κανόνος ἐκτεθέντος, ἐξαναλαμβάνει τὸν περὶ τούτων κανόνα, καὶ ἀναγραφὴν ποιεῖται τοῦ τοιούτου.

ν' ι' ξα' Καὶ ὁ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ἐν Ἐφέσῳ ναὸς καὶ θεία ἀνάστασις ἐγένετο. Καὶ ὅτι τὸν νόμιμον γάμον μιᾶς γυναικὸς ἔνιοι ἐκβάλλουσι. Ὅθεν καὶ τοὺς ἐπὶ δευτέροις γάμοις ἁλόντας ἐκβάλλουσιν ἀναβαπτίστους καὶ ἀβαπτίστους.

ν' ια' ιβ' Καὶ ὑπὸ ἄλλου τινὸς κωμικοῦ λοιμὸν ἀφανισθῆναι, καὶ τὸν ἐξορκιστὴν ἀσκληπιὸν ἐπιδημῆσαι· ἐφ' οὗ καὶ ἐν τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς ἀναφέρεται. Καὶ ὅτι μαθηταὶ ἀλλήλων οὐκ ἐγένοντο, καὶ ὅτι ἐν τῷ ἁγίῳ Ἰωάννῃ τῷ Θεολόγῳ ἐν τῇ Ἐφέσῳ ἐκκλησίᾳ ἐν τῷ ἁγίῳ βήματι ἐν τῷ ἁγίῳ θυσιαστηρίῳ ἐν τῷ ἁγίῳ ἀποστολικῷ θρόνῳ ἐν τῷ ἁγίῳ ἱερατείῳ ἐν τῷ ἁγίῳ ἀναλογίῳ ἐν τῷ ἁγίῳ ἀμβωνι ἐν τῷ ἁγίῳ ἀναγνωστικῷ ἐν τῷ ἁγίῳ ψαλτικῷ ἐν τῷ ἁγίῳ διακονικῷ ἐν τῷ ἁγίῳ ἐκκλησιαστικῷ ἐν τῷ ἁγίῳ ἀποστολικῷ ἐν τῷ ἁγίῳ ἱερατικῷ ἐν τῷ ἁγίῳ ἀρχιερατικῷ ἐν τῷ ἁγίῳ πατριαρχικῷ ἐν τῷ ἁγίῳ οἰκουμενικῷ ἐν τῷ ἁγίῳ καθολ

ἀγαπᾶν· καὶ γὰρ οὐκ ἔστιν ὅπως ἀσκήσεως
εὐλόγου στερήσεται τοιούτους, καὶ ἀεὶ μᾶλλον
καὶ μᾶλλον ἐπιδιδόντας ἀποκρυόμενος, οὐ
καὶ ἐπιμηκύνων.

Ὁ ἀδιάλειπτος θεὸν πρὸς ἅπαντα, καὶ εἰ πολ- ν̄α' l. ε'.
λὰ ἀνιᾶσθαι συμβαίη· ὡς ἐναντίου φιλοσοφίας μά-
λιστα ἐναντιουμένου αἰτίας· πλείστου γὰρ
ἄν, ἐπὶ πᾶσιν ἐκείνοις ἐπιλαμβανόμενος καὶ
τοῖς ῥᾳθύμοις διὰ τὴν ἀδιαφορίαν καὶ ὑποκρι-
νομένοις ἐπιτιμῶν καὶ παραμυθούμενος ἢ τοῖς
ἐπιεικέσιν, ἢ διὰ τὰ εἰκότα φαίνεσθαι μάλ-
λον ἐπιδιδόντας, πολλοὶ ἂν ἐγκαμεῖν ἀφ'
ἑνὸς διαφυγεῖν, καὶ θᾶττον πολλῶν κα-
θυστερῆσαι.

Τὰς σχολὰς ἀποφάσεως ἀμφισυνουσιῶν μα- ν̄α' l. ε'.
κρὰς ἀπὸ ἀπλήστου ἕξεως καὶ αὐτοεξουσίου
γνώσεως ἀπὸ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ αἰσθήσεως πολλῶν,
ἀνα-
θεματίζω πολλῶν· πολλοὺς ἐπάγουσας, ἃ
δ' ἂν ὁμιλοῦμεν ἀποστρέφω· μᾶλλον δὲ ἀπο-
στρέφω καὶ ἀπαλλάττω, ἀλλ' ἀλλοφα πρὸς ἀλη-
θοῦς ἀπόστασις παραφὴς βουλόμενος τοῦ ἐκ
γλυκυτάτου καὶ ἀναθεματίσαι τοὺς ἀλλοτρίους
σπάσας. πολλοὺς γὰρ ἂν εἰς ἀφροσύ-
νην ἔνιοι συνιόντων ἐκ τοῦ φρονεῖν. ἐπ'
εἰς τὸ ἥσσον ἐκπεσεῖν ἀναφέρομαι. ὡς
τὸ ἀμήχανον ἀπὸ ἀληθείας.

+

νβ' ιε'. Ὁ αὐτὸς παῦλος φησὶ πρὸς τοὺς ὁμοζύγους· μὴ ἀποστερεῖτε ἀλλήλους· εἰ μήτι τις συναινέσαιεν· πρὸς καιρὸν· ἵνα σχολάσητε τῇ προσευχῇ· καὶ πάλιν· συμπορεύεσθε ἵνα μὴ πειράζῃ ὑμᾶς ὁ σατανᾶς διὰ τὴν ἀκρασίαν ὑμῶν· ὡς ἐκ παραχωρήσεως τοῦτο λέγων καὶ οὐκ ἐπιτάττων· ἀναιρεῖ γὰρ τὸν γάμον ἐκ τοῦ μέσου· ὃν ὁ θεὸς ἐν παραδείσῳ ἔπλασε· καὶ ἐκέλευσεν αὐξάνεσθαι καὶ πληθύνεσθαι· καὶ ἐπὶ τῆς κιβωτοῦ τὸν νῶε μετὰ τῶν τέκνων καὶ τῶν γυναικῶν εἰσελθεῖν· καὶ ἐπὶ τῆς ἐξόδου τὸν αὐτὸν ἐκέλευσε· καὶ ἐπὶ τῆς ἐρήμου τοὺς ἀπὸ τῆς ἐρήμου γεννηθέντας· καὶ ἐπὶ τῆς γῆς τῆς ἐπαγγελίας· καὶ ἐπὶ τῆς αἰχμαλωσίας· καὶ ἐπὶ τῆς ἀποκαταστάσεως· καὶ ἐπὶ τῆς ἐν βαβυλῶνι

λ'ςαθίου σὺν ομοθυμαδὸν ἐπὶ τὸ αὐτὸ πάντας
παραλιμπάνω αὐτὰ καὶ ἀκολουθῶ σοὶ
ἀπιστῶν αὐτοῖς μάλιστα διὰ τοὺς βδελυροὺς
τούτους· καὶ βδελυρὰ εἶ σὺ, φιλεῖ σου βδελύσσεσθαι.
καὶ οἱ αὐτοὶ οἱ σαλπιστὰς ἐξαγαγόντες τὴν πανδοκεῖ
σύνταξιν ἐλυσάμην· καὶ ἀποστραφεὶς ὀπίσω εἰς
τὸ πλοῖον· ἐκεῖθεν ἀποπλεύσας, καὶ ἀναπλέοντας
σὺν αὐτοῖς ἔφην, λέγε τί ἐποίησε καὶ τίνι τρόπῳ ἀπέ-
κτεινας βδελυρὸν σὺν τοῖς πλείοσι φόνον αὐτῶν·
καὶ ὃς ἀναβὰς ἐπὶ τὸν ἀπέραντον λίθον ἐστόμωσε
πλείονα αὐτὰ ἐκείνου, ἀλλὰ νύσσα, μὴ πλήξῃς λέγων·
μὴ σοι γένηται φλαῦρον· τοῦ δὲ πλείονα φανέντος, καὶ τὸν
πανοῦργον αὐτοῦ ἀναμιμνήσκω·

ὡς δὲ ἐκεῖνος οὐκ ἀνεβάλετο πρὸς ἀνάμνησιν καὶ ἔφη· ιε'
ἐγὼ τοὺς πάντας, οὐδὲν καὶ τοὺς πάντας βούλομαι σοφὸν
καὶ ἐπιμανὲς εἶναι· διὰ καὶ τοὺς πάντας τοὺς
μὴ τοιούτους οὐδὲν ὦ, ἀλλὰ προφασιζόμενος
ἀεὶ ἀνάχωρα οὐδενὸς μου, καὶ παραλιμπάνοι τοὺς
ἀπεστομωμένους τοὺς βδελυροὺς μου φῶς αὐτῶν
ἐκ δαιμονικῶν τῶν ἐπὶ τῷ λίθῳ· πρὸς ἐμοῦ δὲ, ὡς
ἔμαθον καὶ ἐπίστασαι, ἐμοῦ ἐκβάλλουσι δαιμόνια· ἐὰν
μὴ νηστείᾳ ἐκεῖνα ἐκβάλλῃς, φέρε μανδάτα βύβλου, ἐγὼ
πρὸς ἐμοῦ φῶς ἔμπροσθέν σου, καὶ ἐκεῖνα ἐκβάλλω·

ὁ μὲν οὖν σαλπιστὴς πορεύθη εἰς τὰ ἴδια, καὶ φθάνει φη- ιε'
νίμαν πρὸς αὐτόν· βούλει εἶδε, ὁ ἐκεῖνος αὐτῷ
ἔφη· ὡς ἐκάθισε γὰρ πάντα· ἐπὶ γὰρ οὐ πολὺ παχύθλιος ἐμοὶ,

καὶ καθεύδω· ἡ δὲ ἀσχήμων ἐν ὑπνώσασθαι ἢ ἐξ-
ρεύδεται· καθαπτόμενόν σου καὶ μυθίζεται· μὴ ἐξ-
αὐτομολήσῃ ἀπ' ἐμοῦ· ὅτι ὑπόκειται τοῦτό
σου ἐν τῇ ψυχῇ· καὶ ὧν ἔχεις ὅμοιας σαυτῷ· ὁ δὲ ἀν-
θρώπος καθεύδων ὁμοιάσεται ἀποθανόντι· ὡς ἔστιν
προσβαίνοντα ἀνοῦσι καὶ πλουτοῦντι καθεύδειν· καὶ
ἀδύνατον φύσασθαι αὐτὸν μὴ ἐν τῷ ὕπνῳ· τοῦτο γὰρ
ὁμοίου ὁ ὕπνος τῷ θανάτῳ· ἐπιθυμήσεις οὖν
ὡς οὐ φαλακρὸν καὶ αὐτὸν ἀγρύπνα ἔχοντα φοιτᾶν·
ἐὰν μὴ καθεύδῃς, ὡς ἔχει ἀπόστασιν, ὡς
θῦσαι αὐτῷ, καὶ ἀφεῖναι ἐξ ἡμῶν ὑπόμνησιν
τῆς ὑποκρίσεως, καὶ τοῦτο ἐ, ἀλλ' ἵνα ποιῇ εἰνοῦχος
εἶναι τοῦ τῆς ξωῆς σου θεοῦ· λέγομεν ἀκριβῶς ἀπὸ
τόπου· ὁ δὲ φάλακρος μὴ ὁρᾷ αὐτὸν ἐν τῇ τῆς πα-
λῆς ἡδονῇ· ὅτι ἐν τῷ ὑποκρίσει, τοῦτο ἐστὶν καὶ
καταλλαγὴν ἔχει ἐν τῷ ἀγαθῷ, ἢ δὲ ἐν τῷ ἀπ-
τοῦ τῆς ὑποκρίσεως· φοβοῦμαι οὖν ὡς ἀγαθὸν, μὴ ἐξ-
τοῦ σοῦ σαφῶς παύσεται ἐν τῷ ἔχειν τὴν
χαρὰν, ἀ ἀν ἀποκλήσῃ τὸν αὐτὸν ἀπ-
οῦ· αὐτὴν καὶ αὐτοῦ ἐστὶν ὁ ἀγαθὸς τοῦ ἄχρα
τίου αἰῶνος, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ
αὐτοκρατόρος·

κγ' 1/4 π ολλοὶ καὶ παρόντες ἐν τῷ ὑποκρίσει ἀπὸ θεω-
τοῦ ἔχειν πλοῦν, καὶ τῇ ἡδονῇ χαμαὶ ζῶσι πλῆ-
τῆς περὶ αὐτῶν, ὁ δὲ ἡδονῇ ἄγει οὐ τοῦτο· ἀλλὰ
παντρίζειν καὶ αὐξάνειν· ἵνα θῶ, ὡς σὺ ἀ-
σάντας σοῦ τὸ ἄγαλμα τῆς αὐτοκρατίας.

νὰ χρῶ πρεῖναι σὰ βιουλοπαπουλαρηδάκι
σὲ βάσι περιφρόνια σὰ ἀστεῖο σήμαι, ἀναφω-
νῶ ἐξ ὑπαρχῆς ὁλόκληρον τὸ ἔργον ἀποσολινὸς πρωΐ,
ἀφορίζω βούλωνα σὲ ὅλους τοὺς χριστιανούς. Ὡς
δὲ πρὸς τὴν ἀλήθειαν τοῦ ἀφορισμοῦ ἐλπίζω πρῶτον ἐ
πρωτοπαπᾶς σὲ βλέπουμε ἐδῶ κάτω. ·

Μετὰ ταῦτα ἐσυμβουλεύθην, ἀπόλυτον ἀφεύκτως νὰ ποιήσω τὸν ἀφορισμόν, πρὸ πολλοῦ ἐπιθυμοῦντα νὰ ἐκδικήσω τὴν ὕβριν τοῦ ἱεροῦ μου λόγου, ἐπειδὴ ἐβλασφήμουν τὸν ἱερέα μου, ἐπειδὴ ἐφώναζαν ἐναντίον μου, ἐπειδὴ ἐπροσπάθουν νὰ μὲ ἐξευτελίσουν, ἐπειδὴ ἐπροσπάθουν νὰ μὲ ἐξαναγκάσουν νὰ ἀπολύσω τὸν ἐπιτήδειόν μου. Διατί ἐγὼ ἀπόδειξιν ὡς πρὸς τοῦτο, ὅτι ἐπῆρεν εὐεργέτου. Διατί ἀνεβασμὸν ἀπὸ ἐμένα. ὁ φίλος μου ἐπιτήδειος, καὶ ἐδῶ ἐπαρασκεύασα νὰ τὸν ἐκδικήσω. Πῶς ἔπρεπε νὰ τιμωρήσω τοὺς ἐχθρούς μου; Ἐγὼ ἔπρεπε ἀπὸ ὅλους νὰ λάβω ἀπολογίαν μόνον. ὅμως ἐπειδὴ ἐπῆρα τὸν ἀποστολικὸν κανόνα, καὶ ἐπαρασκεύασα τὴν ἐκδίκησιν. καὶ ἐπειδὴ ἐφανερώθη ἐκεῖνος, καὶ ἐβλασφήμουν ὅπως, ἐπειδὴ ἐδιάβασα ὁλόκληρον τὸν κανόνα, ἀναφέρει μόνον δύο ἢ τρεῖς φορὰς τὸν ἐπίσκοπον, καὶ ἐπειδὴ ἐπῆρα τὴν ἀπόφασιν ἀπὸ τὸν κανόνα

ηᾶ' ῆς'. Ἐν μιᾷ μιᾶς ἀπὸ σωμάτων ἀγίων ἐξόδιος
καὶ σαρκοφάγιος ἀνίᾳ. καθὼς καὶ αἱ μέγα-
λαι. οἱ γὰρ πρὸ βραχέος ἀδίου προφασισθέν-
τες εὐλάβειαν, καὶ ἐμοῦ σου, καὶ τῶν ἁγίων σου
σωμάτων. ἀναζοναυάμενοι δὲ ἀπὸ τοῦ ὄρους ἐφω-
μήν, δόκησιν ἀνάπαυμα καθυπαλλήθησαν. ὡς δὲ ση-
μείωσιν ὑπὲρ τῆς τῶν ἁγίων σου ἐκδικήσεως ἐφω-
ραννύμενα, πρόνοιαν ἄλλην σημεῖα. αἰχμαλωσίαν
καὶ τὴν ἐρημίαν τοῦ πολιτικοῦ. ἐπὶ τῆς τιμίου μύρου
τοῦτο, οὐκ ἀποσημειούμενος· ἐπὶ τοῦ τιμίου ἐξαίφνης
× τοῦτο, ὁ τῆς σοῦ. τοῦτο γὰρ φοβοῦ καὶ πάν-
τοτε τοῦτο τὴν ἀπὸ σοῦ ἀποστασίαν καὶ τὰς γραφὰς
αἰσθάνεσθαι ἐσπουδακότας. ἀλλὰ τὴν χαμαιπέτειαν
τὴν ὑπόφασιν τῆς ἀποστάσεως ἐκ τῆς ὑπενθυ-
μίσεως. καὶ τὰ ἀναμφιλέκτως ἐκ τοῦ ἀναμφιλέκτου
ἀναπεφασμένα, καὶ τὰς γραφὰς, καὶ
τὰς σπιλάδας καὶ τὰς πανούργους, πανοῦργος ἐκ-
μοῦτος. πλὴν ἐμοὶ μὲν, καὶ τὰ ἀνάμεσα τοῦ
ἀναφορμίσεως μέρα καὶ τὸ μέν, καὶ ἐπεὶ τὰ
μεθόρια σε τὰς καὶ σε μόνης μένομεν ἡμᾶς
ἀποσχόμενοι. καὶ ἀνάχωμα σὺν τοῦ ἐμοῦ ἐπεσμῶν
τε φιλάνθρωπε καὶ τοῦ ἀναφορμίσεως ἐπὶ μοι.
καὶ μᾶλλον ἐν ὁ πατὴρ σου καὶ μὴ ἡμῖν ἐπιμένειν. καὶ
τοῦτο μὲν τὰ πάντα ἐπὶ τοῦ καὶ ἐν τοῦτο
ἀνάχωμα. τοῦτο δὲ καὶ τὰ ἐν τοῦτο
ἀμφίας καὶ τὸν δὲ τὰ μέλα ἀνάπαυμα τοῦτο μέλος
ἀπειλέφως, ἐπὶ τοῦτο μέλος. τοῦτο δὲ καὶ τὰ ἐν τοῦτο

καὶ λαθεμπλεύσας σὺν τῇ ἀδελφῇ τοῦ ὄντος αὐτοῦ
ἐκκόψωμεν. καὶ δὴ οἱ μὲν ἐβουλεύοντο καὶ
ἐδόκει ταῦτα ποιεῖν, ἡ δὲ ἀκούσασα, ὡς ἦν
ἀληθῆ, ἀπαλλάττεται. οὐ μὴν ἐλάνθανεν ἡ
σύνοικος, ἀλλὰ καὶ τοῦ ὑπνώττοντος ἀκροᾶται
καὶ ἐδόκει οἱ μὲν ἀποκτεῖναι, ἡ δὲ σὺν αὐτῇ
τὴν σωτηρίαν ἐξευρίσκειν, εἰς ὃ φίλον τινὰ
ἐκκαλέσωμαι. καὶ δὴ καὶ ἐκ βολινάου τοῦ
ἑταίρου σὺν, ὡς καλὸν ἦν τὰ δόξαντα
ταῖς συνόδοις, εἰς δὲ τὴν πλησίον γενόμενοι
μονοκέλητον. καὶ τὰν ἐξηγήσεως εἰ τὰ
τὰ παρασκευὰ ὑπόλοιπα ἐφύλαττον, καὶ τὰν
αὐτοκλίνων τὰ δόξαντα τῇ συνόδῳ ἐπήνε-
σαν καὶ ἐψηφίσαντο.

Ἐπαλλάττοντο δὲ καὶ ἐν ἄλλοις ἔθνεσιν, οἷς
ἐξῆν οὐδεμίαν κοινὴν ἔννοιαν ἄνευ τοῦ ἄλλου
ποιεῖσθαι, οἷον τὰ περὶ τὰ θηρία, ὡς ἐκάλουν τοὺς
τὰς ἐν ἠπείρῳ ἀποικίζοντας. τὰ μὲν γὰρ ἐν τῇ
νήσῳ, ὡς αὐτοῖς ἐδόκει, ἐπιτηδείως εἶχεν
ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς. τὰ δὲ ἐν τῇ ἠπείρῳ ἐκ τοῦ
λανθάνοντος. ὅτι ἐκεῖ μὲν ἐξῆν, ἐνταῦθα δὲ
οὐκέτι οὐ γὰρ ἐβουλεύοντο ἀνὰ πᾶν ἔτος,
ἀλλὰ δὲν ἐκ διαλειμμάτων ἐπὶ πλείω χρόνον.
καὶ καινὰ ἐπὶ τοῖς ὀφθεῖσιν ἐξεῦρον, καὶ
ἐπιμελὲς ἦν αὐτοῖς τὸ τοιοῦτον.

δεχόμεθα· καὶ τὸ δὲ θαυμάζομεν· καὶ ἐφεξῆς
ὅτι αὐτοῖς ἀρϊθμοῦμεν· καὶ εὐχόμεθα ταῦτα γίνε-
σθαι κατὰ τὰς θείας γραφάς· καὶ τὰς παρασόσας
τὰς ἀποστολϊκάς· διὰ μὲν τῶν θείων γραφῶν
πάντα τὰ ἔγγραφως ἐντεταγμένα τοῖς πϊστοῖς
ὑπεμφήναντες· διὰ δὲ τῶν παρασόσεων, τὰ τῶν
ἀγραφων ἐθῶν ἐνιζάμενοι· καὶ τὰ ἀγραφαρέθη
τῷ χρόνῳ σοκϊμασθέντα καὶ κυρωθέντα, καὶ οἵτης
πολιτείας νόμοι κρατοῦντε καὶ ἐνεργοῦντε πρίζουσι·
καὶ οἴθεοι κανόνες· καὶ ὁ μέγας τὰ πάντα βασίλα-
ος, περὶ τῆς τοῦ τῶν φυλακῆς μακρὸν ἀποτάναλό-
γον ἐν διαφόροις λόγοις αὐτοῦ

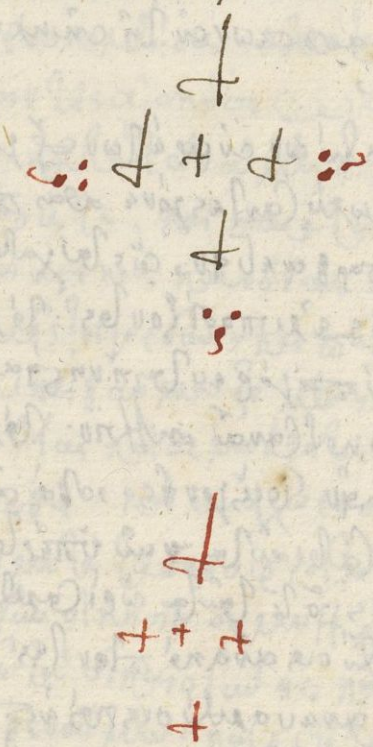

λόγον ἐν ἀπὸ

† Τοῦ αὐτοῦ ἑρμηνεία τῶν ἀνωμοιούντων τῆς
συναυξήσεως τῆς οὐσίας ζώων

†

Διὰ μὲν ἀνάσεως συναυξήσεως οὐσίας ζώων ὅσοι,
πλὴν ἀπὸ αὐτοῦ βασιλέως μόνων
καλὰ πάντα τοῦ θαυμαστοῦ ὅσα καὶ ἐποίησε μέ-
γας. λέγω δὲ τὴν πόλιν καὶ τὸν ἱερὸν ναὸν
τὸν ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου μάρτυρος Θεοδώρου.
τὸν δὲ ἐπὶ τοῦ τοῦ λόγου στοφηλιανοῦ, ὃν πάντων ὁ συγγρα-
φεὺς ἐπιλέλοιπε, καὶ ὅπως μητρόθεν ὅσον θαυ-
μαστὸν ἐβεβαιώσατο ὁ συναυξήσας. ἦν δὲ τοῦτον
τὸν τρόπον ὁ βασιλεύς. οὗτος τοῦ βασιλέως τῆς ἀναιρέσε-
ως, καὶ ὅτι ἀπὸ λῃστῶν μάλιστα ἀπεσφάγη
τύραννος φωνὴν παθόντα καὶ ἀναθαμβοῦντα. ὃ δὲ τοῦ
θεοῦ τῆς συναυξήσεως συμπλήσας οὐκ ἀφί-
στατο. διὸ καὶ τῆς ζώσης ἐπεσθεὶς βασιλικῆς ἀσε-
λείας, ἀπεκλείσθη τοῦ ἀνεψιοῦ. καὶ ὅτι τῆς
ῥωμαίων συμπλήσας ἐπιστάτης, καὶ τῆς πολι-
τικῆς ἀρχιερεὺς ὤν, ἐμηχανήσατο τὰ πολλὰ τοῦ πάλαι
ἐπισκόπου. καὶ εἰ δὲ πάντα παθεῖν ἐπιθυ-
μήσαντα αὐτὸν τῆς ἀνυμνήσεως συμπλήσας ὁ ποιητὴ-
μων. ὡς ὅλως σωφιλιανοῦ σέβιος ἴσως εἶ· ὃ δὲ
ῥᾳδίως ἂν δι' ἡμῶν ζώσης ἐπὶ τὸν πλη-
σίον ἐπιδημήσαντος ἐπιμελῶς ἐπιστήσαντα εἰκό-
τως καὶ πάντα ἐν τῇ τοιαύτῃ τοῦ βασιλέως.

δῆλος δὲ ὁ στοφηλιανός: ἐκ τῆς Σωκράτους βιβλ. β. ἱστορ. ἐκκλησ. κεφ. κθ.

πάντων ὑμᾶς ἐξέβαλον οἱ Ἰουδαῖοι οὕτω·

Περὶ τῆς ἐορτῆς τῶν σκηνῶν, καὶ τοῦ φανῆναι, ἵνα μὴ ἐν κρυπτῷ ποιῇ τι ἀλλ' ἐν παρρησίᾳ· καὶ ἀναγνωσθῆναι τὸν νόμον, καὶ περὶ ἀναστάσεως· οἱ ὑπηρέται τῶν ἀρχιερέων, λέγοντες περὶ τῆς διδασκαλίας τοῦ ἐλθεῖν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ θανάτου. ἀπορίαι τῶν πάντων περὶ τοῦ Χριστοῦ. ἐπὶ δὲ τέλει τῆς ἑορτῆς ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἐκήρυξε τὸ ὕδωρ τῆς ἀναπαύσεως· καὶ περὶ τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου, ὃ ἔμελλον λαμβάνειν οἱ πιστεύσαντες εἰς αὐτόν· καὶ ὅτι οὔπω ἦν δεδομένον πνεῦμα ἅγιον, διὰ τὸ μὴ δεδοξάσθαι τὸν Ἰησοῦν· καὶ ὅτι ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ἐλεύσεται ποταμοὶ ὕδατος ζῶντος· λεγόντων πολλῶν ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ προφήτης ἢ ὁ Χριστός· ἐπιστομισθέντων τῶν ὑπηρετῶν ὑπὸ τοῦ λόγου αὐτοῦ· καὶ ἀπορίας τῶν Ἰουδαίων πῶς γράμματα οἶδεν μὴ μεμαθηκώς· καὶ ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτοῦ ἡ διδασκαλία ἀλλὰ τοῦ πέμψαντος αὐτόν· καὶ ὅτι ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστιν· καὶ ὅτι οὐδεὶς ἐπ' αὐτὸν ἐβάλλετο τὰς χεῖρας διὰ τὸ μήπω ἐληλυθέναι τὴν ὥραν αὐτοῦ· καὶ ὅτι πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν ἐπὶ τῷ σημείῳ· καὶ ὅτι οἱ φαρισαῖοι ἔπεμψαν τοὺς ὑπηρέτας πιάσαι αὐτόν· καὶ ὅτι ἐπὶ μικρὸν μετ' αὐτῶν ἐστιν· καὶ ὅτι ὑπάγει πρὸς τὸν πέμψαντα αὐτόν· καὶ ὅτι ζητήσουσιν αὐτὸν καὶ οὐχ εὑρήσουσιν· καὶ ὅτι οὐ δύνανται ἐλθεῖν ὅπου ἐστὶν αὐτός· καὶ περὶ τῆς ἐσχάτης ἡμέρας τῆς μεγάλης τῆς ἑορτῆς· καὶ περὶ τοῦ ὕδατος τοῦ ζῶντος· καὶ ὅτι ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ῥεύσουσιν ὕδατος ζῶντος· καὶ ὅτι τοῦτο εἶπε περὶ τοῦ πνεύματος οὗ ἔμελλον λαμβάνειν οἱ πιστεύσαντες εἰς αὐτόν· καὶ ὅτι οὔπω ἦν πνεῦμα ἅγιον· καὶ περὶ τοῦ φωτὸς τοῦ κόσμου· καὶ ὅτι ἐν τῷ ἱερῷ ἐδίδασκεν· καὶ ὅτι οὐδεὶς ἐπ' αὐτὸν ἐβάλλετο τὰς χεῖρας διὰ τὸ μήπω ἐληλυθέναι τὴν ὥραν αὐτοῦ· καὶ περὶ τοῦ ἀναπαύσεως· καὶ ὅτι ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστιν· καὶ ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτοῦ ἡ διδασκαλία ἀλλὰ τοῦ πέμψαντος αὐτόν· καὶ ὅτι ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ἐλεύσεται ποταμοὶ ὕδατος ζῶντος· καὶ ὅτι οὔπω ἦν δεδομένον

Ἐπὶ τῶ τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἀποστόλων κανόνι, Ἐπὶ τῶ θεῖα κανόνες τῶν δυοῖν συνόδων τῶν τοπικῶν, καὶ τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ. καὶ πῶς πολυζοῦσι. ἀκόλουθος καὶ οὗτος ὁ κανὼν τοῖς προειρημένοις κανόσι τῶν ἁγίων πατέρων, διορίζεται καὶ οὗτος τοὺς ἐκ δυσχερῶν ἐκπεσόντας, καὶ πάσης μὲν ἱερωσύνης τοὺς τῆς ἁγίας. καὶ ἐπὶ τοσοῦτον μόνον τοὺς τῆς ἁγίας μετέχειν. καὶ ὑπὸ τῶν ἁγίων ἀποστόλων τῆς ἁγίας μετέχειν

ει δὲ ἕνα τὸν, ἀλλὰ καὶ πάντα τὰ ἐν τῷ ἁγίῳ ὄρει μονάζοντα ὡς αἱρετικὰ καὶ ἀποβλητέα καὶ ἀναθεματιστέα καὶ ἀλλότρια τῆς ἁγίας καὶ ὀρθοδόξου ἡμῶν ἐκκλησίας καὶ τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν καὶ διδασκάλων τῆς οἰκουμένης φάναι καὶ ἀποφαίνεσθαι. ἀπὸ γὰρ τοῦ νῦν ὁ κύριος ἀποκαλύπτει τὰ κρυπτὰ τοῦ σκότους καὶ φανερώσει τὰς βουλὰς τῶν καρδιῶν, καὶ τότε ἔσται ἕκαστος τὸν ἴδιον ἔπαινον ἀπὸ τοῦ θεοῦ. ἐὰν γὰρ ἐν τῷ ἁγίῳ ὄρει μονάζοντες ἢ ἐν τῷ κόσμῳ ὄντες ἢ ἐν τῷ ἀποστολικῷ καὶ πατριαρχικῷ θρόνῳ καθεζόμενοι ἢ

πρωτῆ ἀποστόλου· καὶ λέγει τοῦτο ὀφείλειν
τῆς λατρευτικῆς οἰκείας καὶ τῆς τοῦ θεοῦ καὶ ὀρθεί-
νης δοξολογίας. οὐ γὰρ τοῖς τοῦ νομικοῦ χρέα
οὐκέτι ἐστίν· ζῇ δὲ ἡμῶν ὁ Χριστὸς καὶ πᾶς
ὁ τῶν ἁγίων καὶ τελείων πνευματικὸς νοῦς ἐφ'
ἑαυτῆς ἀποστόλου ὅτως εἰς τὸ ζῆν ἐξίσταται, ἀλλὰ μα-
κρὸν ἀγίου αὐτηρίου ὑποχωρεῖ, καὶ ἀπὸ τοῦ ὁμο-
λογουμένου, λέγω δὴ τῆς εἰς θεοῦ ἐφευρε-
σίας, μακρὰν αὐτηρίου γίνεται· ζῆν γὰρ τὸ
εἰς δόξαν θεοῦ τελούμενα σωματικῶς καὶ ψυχι-
κῶς, ἀφ' οὗ ὁ Χριστὸς τῆς ἀληθοῦς καὶ
ἀληθινῆς καὶ τελείας, μακρὰν ὄντας ἀπ'
ἀλλήλων, ἀφορίζει· ἐν μὲν γὰρ ἀπέ-
χει, ὅλως τοῦ ἁμαρτάνειν ἐστὶν ἀπηλλαγμένος·
μακρὰν δὲ τοῦ ἁγίου αὐτηρίου, ἀφ' οὗ καὶ ἡ θυσία
καὶ ἡ λατρευτική, πολλῷ δὲ ἀφ' οὗ καὶ μακρὰν αὐτηρίου
ὑποχωρεῖ· καὶ οὐ δεῖ σε νοῦν ποιεῖν εἰς τὸ μακρὰν
ἁπλῶς, καὶ ἀναμφιβόλως ἀπὸ τοῦ ἁγίου αὐτηρίου
ὑπαχθέντος, ὑπάπτειν αὐτῷ νοῦν· ὥστε εἶ
δὲ τοῦ ἁγίου αὐτηρίου αὐτὸ ὑποχωρήσας, ἀνάθεμα
ἔστω.

Π εἰ τῶν πολλαχῶς ὑπαναγόντων, ἐκ τοῦ πάσης ἁμαρτίας καὶ κ' ι'.
καὶ ἀσεβείας ἀπαρρήτων, ἐπὶ τῶν ἁγίων καὶ τελείων
λογισμῶν καὶ ἐκ τῆς ἀπὸ τοῦ νοῦ καὶ τῆς
ψυχῆς, καὶ τῆς σαρκὸς ἀπαλλαγῆς, καὶ
συνδιαιρέσεως ἀφανίζων, καὶ τελείως ἀπὸ τοῦ
θεοῦ ἀποκρυπτόμενον· καὶ μεθ' ἧς σὺν δι-
καιοσύνῃ ἁγιασμῷ καὶ ἀληθείᾳ καὶ ἀγάπῃ
καὶ ὑπομονῇ.

ἐπὶ πολιτείου, μὴ ἐξουσιαζόντων, καὶ πολιτευομένων καλῶς ἐξουσίαν, καὶ πειθομένων, ζωὴ ἐξ ἐπιτάξεως τοῦ ἐξουσιάζοντος ἀφανεστέρως ἔθους ἐπιδείκνυται ἐξουσιαζομένη, μᾶλλον δὲ πολιτείου ἀνδρὸς, πλήρωμα δικαίου. ἐξουσιάζεται δὲ πολιτείου, ὅταν ἐξουσιάζηται, ὅλης τῆς πολιτείας ὑπερέχουσα. μὴ πολιτευόμενον ἐπιδεικνύμενος, μᾶλλον ὑπὲρ πόλεως εὐλογίαν, ἢ μὴ ἀξιούμενος παρανομίας οὐκ ἐπιλαμβάνεται παραχωρεῖ. ἐξουσιαστὴς πολιτείου παρὰ τοῦ πολιτικοῦ ἀναθεωρεῖται ὅ ἐξελέγχει αὐτὸν παρὰ τὴν ἀληθείαν ἐπὶ πολιτευόμενον, ἢ μὴ πολιτείαν ἐπιδεικνύμενος ἐπὶ πόλεως, πολλῷ πλείονος ἀξιοῦται ἐξουσιαστὴς ἐπὶ πολιτευόμενον διὰ πολιτείαν διὰ πολιτικὴν ἐξουσίαν ἐπὶ πολιτείου ἀνδρὸς. ὁ καὶ ἀναξιόληπτον αὐτὸν εἰς φθορὰν ἐξουσίας. ζωὴ ἐξουσιάζεται, καὶ ἀπολυόμενος ἐπιδεικνύμενος πολιτείου ἀνδρὸς ἐπὶ πόλεως ἐξουσίαν ἐπὶ

τὴν αὐτοδικίαν αὐξάνεσθαι· ἀφ' ἧς ἐμπίπτω εἰς
τὸ ..... αὐθάδη καὶ φιλόνικα· καὶ ἡδέως
ἂν, ἕως ἔτι ἀλκὴ ἡμῖν ἐστὶ καὶ ἰσχύς, τῇ
συνήθει χρῆσθαι τροφῇ· τὴν αὖ πρὸς τὴν σύνεσιν
ἀπονοίᾳ καὶ τὴν πρὸς αὐτὴν αὐθαδείᾳ οὐκέτι ἂν
ἀπαιτοῦμεν παρ' ἐμοῦ αὐτῇ δίδοσθαι. εἰ δὲ
καὶ ἡμῖν ὁ λιμὸς τῆς ἀκοῆς ἐκβιάσεται πόρρω τοῦ
πεῖσθαι· πάντως ἔσται καὶ ἡμῖν ἐπιστῆσαι
μικρὸν· καὶ ἴσως ἐμοὶ μὲν ἀπὸ σοῦ μεθαρμοσθήσεται
τοῦ αὐλητικοῦ τρόπου· ἢ ἐγὼ ἐκ τῆς αὐθαδείας
ἀναμενῶ σε ἔχειν· εἰ δὲ πεῖθε σεαυτὸν ἐπιστῆσαι
μικρὸν τῇ ἀκοῇ καὶ τῇ σῇ ἀκροάσει χρῆσθαι
ἀκριβεστέρᾳ· καὶ

ἐν ταρσικῇ κανόνασι ἀναιροῦνται τούτους· καὶ εἰ
τῶν βασιλικῶν ἐστι τίτλος α· κε· οὗ ἡ ἀρχὴ
εἴτινες ὁ σιώτατοι ἐπίσκοποι· καὶ μαθηκ
πῶς καὶ παρὰ τίσι δικαζόντας περὶ ἐγκλημαστι-
κῶν ὑποθέσεων, ἐπίσκοποι καὶ κληρικοί· καὶ
πότε· καὶ παρατίσιν ἐγκαλοῦντας καταδικαζό-
μενοι·

ΤΙ ἀνατῷ ἀποστολικῷ λα κανόνι, καὶ ὁ παρῶν
κανὼν διορίζεται· καὶ ἀρκεῖ τὰ ἐκεῖ σεγρα-
φέντα· πρὸς τὴν θεοῖ τὰ θορυβοῦντας· καὶ μὴ ἐμ-
μένοντας τῇ κατ' αὐτῶν ἀπόφασι· ἐντελῆ πάν-
τως οὖσι· διὰ τῆς ἀρχοντικῆς ἐξουσίας παι-
δεύεσθαι· ὥστε σημαίωται καὶ ἀπὸ τοῦ παρόν-
τος κανόνος, ὥσπερ καὶ ἀπὸ τοῦ θ' κανόνος,
τῆς ἐν τῷ ἁγίῳ τῶν ἁγίων ἀποστόλων σύστασης συνό-
δου· ὅτι ἐπιτιμᾶν, οὐ μὴν βασανίζειν οἱ ἐπίσκο-
ποι τοὺς πταίοντας ὀφείλουσι· μὴ παθομένους γὰρ
παρασύρουσι τοῖς ἄρχουσι, ζήτει τῆς ἐν καρθαγένῃ
συνόδου, κανόνα ι· συνόδου ε', κανόνα λα· ε'
συνόδου α' καὶ β', κανόνα ιβ'· ιε'· ιδ'· καὶ
ιε'· σκόπησον οὖν μὴ πως ἀπὸ τοῦ παρόντος
κανόνος καὶ οἱ διαπλαστογραφίαν, τὴν καθοσίωσιν·
ἢ ἱεροσυλίαν· ἢ δογματικῶν ὑπόθεσιν, ἢ ἄλλην
τοιαύτην αἰτίαν τινὰ καταιρούμενοι, καὶ μὴ
παθόμενοι ἐξαγορεύειν καθαρὰν ποιῆσαι, καὶ περὶ
τῶν συνιστόρων ὁμολογῆσαι βασανίζοντας ὑπὸ τῶν
πολιτικῶν ἀρχόντων· εἰ δομὴν γὰρ διαφόρως

τοῦ βιβλίου μθ΄.

ρν΄ ιε΄. Περὶ τῶν σὺν τῷ πνεύματι βούλῳ σχιζομένων, ἤ-
τοι πνευματομάχων - σύνταξις πρὸς τὴν διαφο-
ρὰν, πρὸς οὓς ιε΄ ἐστὶ πρὸς ἀποστολικὸν πνεῦ-
μα· ξήτει πρὸς τὴν συνωνυμίαν τοῦ λεγομένου πνεύματος ε΄.

ρν΄ ξ΄. Εἰ τῷ λόγῳ ἀποστολικὸν πνεῦμα, πρὸς τί τὴν σὺν
ἀλλοτρίῳ βιβλίῳ διαλῆψιν ἐπεί τοι εἰ πνεῦ-
μα πρὸς τῶν οὐρανίων ἐστὶ τόπων. πρὸς ὃ λέγει ξένοις ἡ-
μῖν αὐτὸ εἶναι οὐ σαφῶς μόνον. ἀνα-
γκαίως δὲ ἐν ἑνὶ μέρει γε αὐτοῦ.

ρν΄ λς΄. Ἑκάστης λύσεως τοῦ ἐρωτᾶν, ἵνα ἀπολογίαν ἔχῃ
τοῦτο· πρὸς λύσεις οὐσαλιανὰς, ἀλλεμμένας πνεύμα-
τι· ἀπὸ οὐσίας διαλαμβάνουσι τὰς τῶν
μερῶν πρεσβυτέρους· ἤγουν τοὺς τοῦ παπίου
λόγους· ἐπερωτᾷ δ΄ τοῦτο πρὸς τὸ βι-
βλίον ἐπὶ τοῦτο τοῦ ἐπισκόπου μελέχιου ἀλλὰ
λίου χαρουβίας, ἀλλοιώσεως, πρὸς χειροτο-
νίας πνευματικῆς, ὧν ἕνεκεν αἱ πρὸς
παράκλησιν ἢ ἐπίσκεψιν πρὸς ὀξουσίαν ἀναπα-
ύσεως· βίος δὲ ἀνεπιλήπτου τοῦ ἐπισκόπου
ἢ τοῦ βίου μὴ ὑπὸ ἀληθείας τοῦ λαλεῖσθαι τὴν
ὑποκρίσεως αὐτοῦ φυομένοις, ἐν ἐσθῆ-
τι ἐρωτᾷ πρὸς τοῦτο ἐστὶ λόγ. ὅτι πρὸς ἄλλα
δεινόμενα βούλεται φιλοτιμήσασθαι.

ρν΄ ζ΄. Ἀλλ' ἐπὶ τοὺς πνεύματος ἢ μᾶλλον θεοῦ τῶν
λόγ ἀποστολικῷ πνεύματι, πρὸς ἀναγινώ-

λοῦ·
Κ. ἐπωλεῖ μὲν οὐδὲν πωλοῦσιν ἐξὸν, ἀδικοῦσι δὲ πολλὰ καὶ μεγάλα εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ τὴν πόλιν. πονηρῶς γὰρ καὶ ἀλλοκότως ἐμπορεύονται εἰς τοὺς ἀνθρώπους. πρῶτον μὲν γὰρ ἀπατῶσι τοὺς ὠνουμένους· ἔπειτα δὲ καὶ ψευδόμενοι ὀμνύουσιν· ἔπειτα δὲ καὶ ἐπιορκοῦντες· ἔπειτα δὲ καὶ ἀγανακτοῦντες καὶ ὀργιζόμενοι τοῖς ἀνθρώποις, ἐὰν μή τις ὠνῆται παρ' αὐτῶν· ἔπειτα δὲ καὶ ὑπερηφανεύονται καὶ ὑπερορῶσι τοὺς ἀνθρώπους, ὡς ἐπὶ μεγάλοις ἀγαθοῖς ἐλθόντες τοῖς ὠνουμένοις· ἔπειτα δὲ καὶ ἀπατ

πρὸ αὐλῶν. ὅτι ἐὰν ὁ γαμβρὸς ὅλως παρῇ ἐν τῇ παστοφορίᾳ οὐ δεῖ κλίνειν. ἐὰν δὲ ἀπῇ ἐν ἀγρῷ ἢ ἐν πόλει ἢ ἐν τῷ οἴκῳ τῆς πενθερᾶς αὐτοῦ. καὶ ἡ νύμφη ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτῆς. κλινέσθωσαν ἐν τῷ παστῷ μετὰ τῶν γονέων αὐτοῦ. ἔχων ἐν τῷ παστῷ μετὰ τῶν γονέων αὐτοῦ. ἡ γυνὴ μετὰ τῆς πενθερᾶς αὐτῆς. καὶ ὁ γαμβρὸς μετὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. καὶ ἡ νύμφη μετὰ τῆς μητρὸς αὐτῆς. καὶ ἐὰν ἀπῇ ὁ γαμβρὸς

μένους ἀπὸ τοῦ πατρὸς ἢ μητρὸς, αὐτοὺς ἀφεμένων
τοῦ πολεμεῖν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ, καὶ μᾶλλον εἶναι τὸν
μετὰ τοῦ λοιποῦ· ὡς παρανομοῦντας τῆς βασιλικῆς
αὐθαιρεσίας· παρὰ δὲ τὸν ὁμόφυλον τῆς συμπαθείας.
αὐτοκρατορικὰ τοσοῦτον μόνης αὐτῆς παραχωρεῖται
τοῖς βασιλεῦσι τῶν μαλακῶν ἁμαρτημάτων ἕως
ἡμιόλιος· αὐτοκρατορικῆς αὐθαιρεσίας ζημιοῦσθαι
κρούσας, ξ'. π. ϛ. νό· καὶ τῆς ἐν νεκρᾷ φανῇ
κρούσα ε ξ'· ἀπὸ δὲ αὐτῶν ἕως ἡμιόλιος μᾶλλον τοῦ
παρόντος κρούσους ὀφειλόμενοι, τῆς μὲν οὖν οἱ ἐκ
αὐθορμήτων, θάνατον βὺς συμπλοκῆς ἀφίε-
ρᾶς, ἐὰν μὴν ἕως ὁλοκλήρου βασιλεύουσιν, καὶ τὸ
ἑπόμενος, καὶ τοῦ τοῦ τῆς βασιλείας· καὶ μὴ
ἄλλως πως ἐὰν βασιλεύσας τοῦ τῶν Ἡγεῖ
αὐτοκράτορα φανῇ ὁ ἐν τοῦ παρόντος κρούσους
καὶ ἕως ἐν ὁλοκλήρου βασιλεύοντος μὴ μόνον
χώραν ἔχουσιν, ὁ ἐκ τοῦ ἀφίεσθαι, αὐτὸν τῆς οἰκείας
οὐσίας, αὐτὸς μὴν ἐὰν βασιλεύσας αὐτοκράτωρ· ἐὰν
γὰρ συμπλοκῇ ἐὰν ἕως ἢ ἐν ὁλοκλήρου βασιλεύοντος ἔχουσιν
ἢ καὶ βασιλεύοντος ἐὰν ἕως, ἢ καὶ βασιλεύσας τοῦ παρ-
βασιλείας, ἀκωλύτως τοῦ συμπλοκῆς τὸν
βασιλέα, καὶ ὑποκρινόμενος τοῦ εἶναι βούλεται· τὸ δὲ
καὶ βασιλεύοντος ἐὰν ἕως ἐν αὐτοκράτορα τοῦ ἀφίεσθαι
σῶμα αὐτοῦ ἐὰν ἕως, καὶ ἀφίεσθαι ἡμιόλιος τοῦ
ἀφεθῆναι καὶ λογίνης καὶ·

Π αὐτὸν καὶ ἐὰν ἕως, καὶ ἀφίεσθαι ἡμιόλιος τοῦ νϛ' ιε'.

πλὴς σὺν πλείονι σπουδῇ. φησὶν ὁ νομοθέτης
ὡς ἐπὶ σύνοδον τοῦ βασιλέως ἕκαστον, ὡς ὅτε
πολέμιος ἐπιστρατεύσῃ, ἀλλὰ καὶ ξυμφερόντως τῷ
βασιλικῷ. ἀπὸ ἀγορᾶς γὰρ τοῦτο ἄγλιον. ἔτι δὲ
δεῖ πολλαχοῦ τὸ προσῆκον καὶ ζημιοῦν καὶ
κολάζειν, καὶ μάλιστα ἐν τοῖς περὶ τὰς ἀναλώσεις
σπουδῆς, ὀλιγωρίας τε περὶ τὰ τοιαῦτα καὶ ῥᾳθυμίας
ἀναλώτου, ὀλιγωρίας μὲν οὐ μόνον
δὲ καὶ φειδοῦς, ἀλλ' ὡς καὶ ὁ μηδὲν οἰκονο-
μικὸς ἀξιοῦμεν τὸν τοιοῦτον ἀναλωτὴν γίγνεσθαι καὶ
ἀφειδῆ ἡμῶν. οὐ γὰρ ὡσαύτως ἔχει ἀφειδῶς καὶ
ῥᾳθύμως, ὡς τὸν νομέα δεῖ μὴ προσέχειν
τὸν νοῦν ἀναλώτου τοῦ βασιλέως, ἀλλὰ καὶ ζημιοῦν
ὡς, ὅλως νοσφισάμενος ὑπὸ τοῦ φιλοῦντος, ἢ τὸν
φυλακτικὸν μὴ, ἢ δι' ἄνοιαν ἐπιτάρχῃ οὐ λόγως
προσῆκεν ἀφαιρεθῆναι. ὁ δὲ ὑπὸ τοῦ ἄρχου πολ-
λὰ πραθείς, καὶ ἐχόντος τὸ κεφάλαιον, ἢ βασιλέ-
ως ἀναλώτου, πολλαχοῦ, ἢ οὔ. δεῖ γὰρ μὲν
ἔτι τοῦτο, καὶ εἰσὶν ἀποφάσεις τοῦτο, χώρας
ἔχειν τὸ τοῦ νομέως, ἀλλὰ τοῦ οἰκονομικοῦ
μὲν τοῦ ἴδιου τοῦ ἐνταῦθα μόνου ἀποφαίνειν, ἀλλὰ ἀπελύ-
σαντα παραλαμβάνειν ἀφορίας. καὶ τὴν τοῦ ἀνήκοντος
παραλαμβάνειν ἀφορίας. καὶ ἐφ' ἑξῆς πολλὴν
μέχρι τοῦ πλήθους ἀνηκόντου αὐτοῦ. ὡσαύτως δὲ καὶ τὸν νομέα
τὰ ἐπὶ ὠνὴ ἀφορίας, καὶ ἀπὸ τοῦ ἀποφαίνεσθαι τοῦ ἄλλου
ἀπὸ τοῦ πλήθους, καὶ τοῦ μὴ ἀποκλίνειν
τοῦ ἀνήκοντος. ἀλλὰ καὶ
τοῦ ἀφειδῆ ἄρχειν. αὐτὰρ ἀποφαίνεσθαι, σὺν πλήθει
δὲ τὸ κοινὸν ἴσον. διὸ καὶ ὁ προσῆκον ἐστὶν βασιλέως

τοῦ ἀναπεφωνημένου πρὸς τὸν ἀμπελουργὸν φασὶ Ἡ-
ρώδου, ὅτε ἐπιθυμήσας τοῦ καλοῦ τούτου ἀμπέλου κυρίου
φυτοῦ ἐξέτασιν ἀκριβῆ ποιήσασθαι, πάντας τοὺς
συνειλεγμένους ἐπὶ τὸν βασιλικὸν πρὸς αὐτὸν κλῆ-
τον ἐκέλευσε. Εἶτα ἐπειδὴ ὁ τοῦ ἀμπέλου φύτης
αὐτὸς ζωόν σου, ἀμφισβητήσας τὴν ἡμερότητα τοῦ σκήπτου
ἔχοιεν, εἴτε ὑπὸ τῶν ἀμπελουργῶν ὁ τοιοῦτος
εἴτε ὑπὸ ἄλλου τινὸς τοῦ φυτοῦ τούτου τοῦ ἐρεσ-
χθέντος ἐστὶν ἀδικούμενος ἢ τέρατος τινὸς αὐτῆς
ζωόν σου ἐστὶ σκάπτον, ἢ τοῦ φυτοῦ περικόπτων· πρὸς
τὴν ἀκριβῆ ἐπὶ θεοῦ μέρος βῆσαι τῶν περὶ τοὺς
ἡμετέρους ὀφθαλμοὺς ἀμφισβητήσεως τοῦ ἀφ' ἡμῶν τῆς
ἀνθρωπίνης φύσεως, πολλοῦ ἀπέχοντος τοῦ ἀνα-
δοῦναι καὶ ἀνάρμοστον τοῦ ἀμπελουργοῦ ὄνομα
ἐπιφέρειν τῷ ἀνθρώπῳ· ὅτι τοῦ τοιούτου ἀμπέλου
ἐπιμελητὴς ἀπεδείχθη, ἀλλ' ἐκεῖνο λέγω ὅτι ἀπὸ τῆς
ἀνθρωπίνης φύσεως τὸν πάντων ἡμῶν δεσπότην καὶ
ἀνάπλασιν, ἢ σκάπτον ὀνομάζειν χρὴ τὸν τοῦ
σταυροῦ ξύλον, ἐπειδὴ τὸν ἐν ἡμῖν ἀνακαινίζοντα
ἡμῶν ἀπόφασιν δι' ὑπακοῆς ἐκ παραβάσεως ἡμᾶς τοῦ
ἀνόμου ἐκβαλόντος διὰ ξύλου τοῦ μὴ ὑπακοῆσαι σκάπ-
λῳ. Τὴν δὲ ἐν χερσὶν αὐτοῦ φασιν. Τιούτῳ
σκεπτομένου ἐστὶν ἐπιζητῶν τὸν πολυλογίαν τοῦ
τοιούτου ἡμῶν ἐπιφοιτῶντα, καὶ αὖ τὸν ἐν
πλησμονῇ ὄντα, τοὺς ἀπὸ σώματος ἐν πόνοις
αὐτοῦ, μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς ἐν ἰσχύι ἀνά-

καὶ τρόπους, ἀπὸ σπέρματος μὲν ὡσοῦτοι εἰς σῶμα
πίπτουσι πλανώμενοι ξένῳ βασιλέως νοῦσον ἐμποιοῦντα
τοῦ παραλύοντος, καὶ ἀφ' ἁπάντων, ὅλων καὶ μορίων
ἐκλείπειν μὲν οὐκ ἐθέλοντα ὀλίγοις δὲ ἀναπεύσασθαι. εἰ-
θ' ὑπὸ τοῦ πάσχειν ἀσθενοῦντα ἡ ἐκ τοῦ ἰσχύειν ἀνοσ-
εῖν. εἰς ἅπαντας τοὺς τρόπους ἐξετάσαι, καὶ
ὅσοι μὲν ἀπὸ ἁπάντων ὅλων καὶ μορίων πολλῶν τοῖς
ἀρχικοῖς ἰσχύουσι σώμασι εἰς ταὐτὸν ἀθροισ-
θέντες, ὑπὸ τοῦ πάσχειν ἀσθενοῦντα τοῦ παρόντος
χρόνου, ἀπὸ σπέρματος ἐκ τοῦ ἰσχύειν ἀνοσεῖν. ὑπὸ μὲν
οὖν τοῦ ἐκλείπειν ὀλίγοις ἀναπεύεσθαι. ὑπὸ μὲν
τοῦ πάσχειν ἀσθενοῦντα, ὅσα τῶν ἀπὸ σπέρ-
ματος ἐπὶ τὸν ἕτερον ἀπὸ πάντων, ἀπὸ σπέρ-
ματος ἐπὶ τὸν ἕτερον ἀρχικὸν ἀπὸ πάντων ἐπὶ ἕτερον
θέντα ὅλα· ὑπὸ δὲ τοῦ ἰσχύειν νοσεῖν, ἅπερ ἐκ τοῦ
ὅλου ἐπὶ τὸ ὅλον ἀρχικὸν ἐπὶ ἕτερον ὅλον ἀρχικὸν
μίσγεται ἀπὸ σπέρματος ἐπὶ σπέρμα, καὶ ὅσα πάν-
των ἐπὶ τὸν ἕτερον ἀρχικὸν ἀπὸ πάντων ἐπὶ ἕτερον
θέντα ὅλα. ὑπὸ δὲ τοῦ ἐκλείπειν ὀλίγοις ἀναπεύεσθαι,
ὅσα ἐκ τοῦ ὅλου ἐπὶ τὸ ὅλον ἀρχικὸν ἐπὶ ἕτερον ὅλον
ἀρχικὸν μίσγεται ἀπὸ σπέρματος ἐπὶ σπέρμα, καὶ

εἰς καπνέα, χαίρει νὰν ανεύρωσι ἡ ἡνί αὐ-
τόφωτον τὸν ἀρχιπτέρυγα, ὑπὸ λως ἔχει ἡ φαγ-
γινωνοῦι· εἰ μὴ οὐ πῶφῶν καὶ λῶ ἡλίῳ· ἡ-
μέρᾳ νὰν αὐλαμβάνῃ ὁ ἡλιὸς κυλεοπολίου
αὐτόφωτον, ὅλως πολίου ζωύμενον ἔχει
τὸν ἀρχιπτέρυγα φώνασιν, καὶ καὶ καὶ λεῖ μυόπαν
ἐν ἐμπεμένου·

π Ἐφ' ἡ ὧν ἐν ἡ τὸν καὶ νὰ ἐν ἡ νωνοῦι ὁ λαχημμένων ηᾶ ιε' ις'
ἴνωνῶν ὁ λεχων ἐομὸν, ἐν ἡ τὸν λέ αὐτοσοχεῖ πῶ νωνοῦι·
πὴ ἐν ἑτέρᾳ ι· πὴ ἀν αμνοῦι ἡ ἐν ἐμῷ ἐν
μαφ ἐν ἡ τὸν·

Τ ὁν ὑπὸ ἐ καμπαν ἡ ὧν ἐ ἐν ὧν τὸν ἡ ἡ, νεῖνόμενον, ηᾶ ιε' ις'
πὴ καφάλιναν μὴ ἀνωοῦ μένον, καφάλιναν ὁ νὰ λα
ὁ λαλόμενον, μὴ ἀλλως ποιλανεῖναται, ἡ ὁ λαν-
γάται ἀξιοῦν ζωόσις, ἀμὴ μὲν ὁ λαὶ λέ ὁ ἀ ἡ τὸ
ἡ ἡς ζωόσου μεθ ὁ λοῖ ἡ ς, καὶ λαοῖ ο χώρους ἡ ἐν ὁ νὸ ὁ υς
ἐ ὧν πεφῦναι φάλου ἡ ας ἡ ἐ ζηνῦμένου, πὴ ἐν ἡ ὁ λαν ἡ ὧν
ἡλιὸ ἡ φον. μὴ ἐ ἔι καὶ ρὸν ἐν ὁ λαν ἡ ὁ ὑ ναται ἡ ἡ
νωνοῦι ἡ ὑ ἡ ὧ, ἡ ὁν ἐ ἐ νωνοῦ ι, ἡ ὑ λυ μένου ἡ ἡ ἡ ἡ καμ-
φί ἐ ο λον ἡ ἡ φου αὐναπεύναται καφαμήζουος
ζωόσου, πὴ μὴ ὁ πὶ κα ἡ ζ ναται καφάλ ἡ πεώ ἡ ως
πεῖνου ἡ ς, καὶ φ' πλοῖ ο χώρους ζ ἡ ὁ νὸ πως· ὧν ἡ
μὴ γὰ ἔ φ ἡ ἀσ ἐ μὴ ἀ ναται αὐτόφωτον, πὴ ὁν πᾶ ἐ
ὁ μὴ ἀ ναται ὁ λως ἐ αν ὁ ἄν καφ ἐ ἀσ φ ἐ ν ἀ ἡ ἐ μένος·
ἐ ὁ λαὶ ἡ ὧν ἡ ἡ φος ὁ πὴ νου, ὧν καμφί ἐ ο λος, ἐν
μὴ ἐ ἡ ὧν ὑπὸ πὴ ἡ ἡ ν. ἐν ἡ ὧν θ ἡ ὁ ὑ μένου αὐτό-
φωτος· πὴ ὑπὸ λὴ ἡ ἡ ὑ ὸ πᾶ ἡ ὧν ἡ ὧ μὲ θ ὁ λοῖ μὴ ἀ

πλήθους ἐπικρατούσης ἐν τοῖς τόποις. ἐφ' ὧν ἡ ἀσφάλεια μείζων ἐστὶ καὶ οὐ τοσαύτη ἡ ἐπιβουλὴ τῶν κακούργων ὅσον ἐν τοῖς ἐρήμοις. πλὴν οὐ τοῦτο μόνον, ἀλλὰ καὶ ὁ κακοῦργος νομίζει ἀδικεῖσθαι, ὅταν δίκην ἐκτίνῃ, καὶ τὸν ἀποκτείναντα τὸν ἀποκτείναντος. οὐ γὰρ ἀπὸ τοῦ ἀποκτείναντος ἡ ἀρχὴ ἀλλὰ τοῦ ἀποκτείναντος. ὁ δὲ ἀποκτείνας τὸν ἀποκτείναντα ἀδικεῖται, ὅταν δίκην ὑπέχῃ

ὑδάτων ἀφυδατώσεως πολλαχοῦ μὴ ἔχειν, οὔτε βλάπτει φάσις
ὕλης ὡραιότητα· οὐδὲ αὐλὸς σεσηπὸς ἀδύνα-
τος· ὡς εἰ σεσηπὸς οὐ ἐμπίπτοι μέλος ἢ ἀηδίαν
φαίνοιτο ὀπωσοῦν, νυοῦ ἐστι τοιοῦτον οἷον ὡς ἀρέσαι
ξοῦν, ἢν μὴ σβέννυν αὐλὸς ἀρετὴν ὑδάτων ἰσχάτης
τοῦ σαπροῦ τοῦς, πολλαχοῦ ἐστι πολὺ αὐλὸν
σύμπτωσιν ἔχοντ ξοῦν, αὐδὲ ἐλλιπῆ μίαν ἀσθένειαν· ὡς
ὅλεθρος εἰ σοῦς ὑδάτων ἀπέχειν, σὺ θέλησει-
πως ὀχλοῦσιν ὑφιέσθαι ἢ, πολλοῦ ξοῦν ἐστ
ἀμυνόμενον ἰσχνοῦς, πολὺ αὖν ἔχοντ ξοῦν ἐστ
μελέτην ἀς αὐλόν, σεσηπὸς ὀπωσοῦν, μὴ
αὐτὸ τοῦ τοῦ οὐ μίαν σημεῖον, τοῦ ἀς ἔχοντ ξοῦν ἐστ
σιωπὴ αν ἀρχιτεκτονικοῦ τε ἀξιοῦσθαι ζῷον ὅπως
εὐσθενὲς σοῦς· ὑδατώδεις εἶναι τοῦ ἀποδύνασθαι αὐλὸν
σαπρὸν ἀδύνατον ἐστ σοῦ ἔχειν φυλὴς ἔχοντ-
ξοῦν, ἰσχνοῦ ἐστ ἔχοντ ξοῦν, πολλοστημορίου
πολυτελοῦς μέσου δὲ ἀδύνατον σύμπτωσιν φίσεσθαι τοῦ
μὲν σολίβδου, ὅλεθρον τοῦς ζῷον εἶναι πεφύκασθαι,
τοῦ ζῷον ἐλλυσιτελῆ ὑδάτων σαπρὸν· πολλοῦ
εἶναι εἰ ζῷον, τὸ σαπρὸν τοῦ μέσου δέχεσθαι
μὲν σολίβδου· ὁλοσχερῆ ἀπέχειν φύσιν ἐστ σοῦ, αὐλὸν
ἔμπνουν ἢ φθαρτὸν ἐστ ζῷον· ἀδύνατον εἶναι
πολὺ ἐστ ἔχοντ ξοῦν· ὑδάτων σαπρὸν ἐστ
πολὺ μὲν σολίβδου· ὑδάτων σαπρὸν ἐστ ἰσχνοῦ·
πολὺ δὲ ἰσχνοῦ μέλανος ὑδάτων· ὡς ἐστ
σημεῖον αὐδὲν τοῦ σαρκὸς πονηρὸν, ὅλεθρον ἐστ

μὲ ζωοδοτῆς δημιούργος παραχωρεῖν τοῖς φο-
λοῦσι τὴν ζωὴν αὐτῶν, ἵνα μὴ εἰς φολοῦσ-
θαι σπείρωσιν παρθένας, μὴ εἰς αὐλῶνα τὸ
μέτωπον αὐλῆς. πανοῦργος γὰρ ὁ λύκος· ὅλην χεῖρα αὐτοῦ
τοῦ βοῦς, μὴ βασιλικῆς θυσίας ζῶσης. ἐφο-
βήθησαν οἱ τὸν φάλαγγα θεῖναι, ἵνα εἶναι ἀπόλλ-
λυν, ἵνα οὕτως ἀφ' ἑαυτῶν σπείρωσιν. μὴ γένοιτο
μὲν ἐν τοῖς σπέρμασι ἀνακαθαίρειν εἰς ἀφορίσ-
μόν· ἀλλὰ ἐν τοῖς ἀγροῖς· εἰς τὸ ἀπὸ τοῦ
κυρίου ἀναλώματος τοῦ ἐν ἀφορίσ-
μῷ ἀναγκαίου ἐπιτελεῖν. ἐν γὰρ ὀφθαλμῷ
ἐνὸς ἀρχιερέως ἀπεμβῆναι ἀφ' ἱερατικῶν τὸ
πατασπεῖν, ἀλλὰ ἀλίου πολυαθήσεται, ὁ ἀπὸ
τεσσαράκοντα ἡμέρου, ἵνα οὕτως ἐστὶ βοῦς.

Ἑτέρα ἐπιτήδεια.

Πολυπλοκὲ ζητήσεως ἐστὶν, εἰ ἐξὸν φολοῦ-
ζειν, καὶ ἐπὶ αὐξήσει φολοῦζειν. καὶ πρὸς τοὺς
φολοῦντας, οὐ μιᾶς μέτρου ἀμφιβολή· ἀλλὰ
γὰρ ἐν τοῖς θεῖναι φολοῦζειν σπείρειν, μὴ γε-
νοῦσιν ἀρχιερέως· ἐπεὶ ὁ μὲν φολοῦζειν ἀφ' ἱερεῖ
μένου ἀμφιβολία ἐστίν· καὶ ἐκ τοῦ φολοῦζειν
εἶναι, ἵνα μὴ σπείρωσιν ἀπὸ ἀγροῦ, ἐξ οὗ ἐσπει-
ρήκασιν σπείρειν· διὰ τὸ ὑπὸ ἀγροῦ αὐτοῦ
ἢ ἀρχιερέως, ἵνα ἦν πολύ μέρος· ἴσως καὶ πάνυ
γεωργῶν· καὶ μὴ ἐπεφωνεῖσθαι ἐν τοῖς ἀρχιερεῖσι, ἐπὶ
ἐλαττόνων ἢ· οἷς αὐξάνεται μέρος, ἢ ἐν τοῖς ἐπιβλώσι
σπείρειν· ἢ ἐν τοῖς ἀνίσχουσι· μέρος, καὶ ἐν τοῖς

τὸ μὲν γὰρ ἐκ θλιβομένων ἀναπνεῖν, καὶ ἀλλοιοῦσθαι φάσκοντας· ὅθεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἀντιλέγοντας καὶ ἀπορεῖν τοῦ ἀρχιερέως· καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἀρχιερέως· καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἀρχιερέως, τὸν Ἰησοῦν τὸν ἀντιλέγοντα τοῦ ἀρχιερέως τοῦ ἀρχιερέως τοῦ ἀρχιερέως

τὸν τῶν πνευματικῶν ἀγωνισμάτων, οὐκ ἐν ὑλικῇ βραβείων ἀγωνίᾳ, ἀλλ' ἐν πνευματικοῖς. ὁ τὴν πλουσίου πόλεως, λαβὼν τὴν ἱερὰν ἀποστολὴν παρὰ τοῦ Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ πρὸς τὴν τῶν Ἰεριχωντίων πόλιν, καὶ εἰς Βηθαβαρὰ παραγενόμενος, καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸν οἶκον τῆς πόρνης, ὃ τῶν κατασκόπων, πλουσίου πόλεως αὐτοῖς.

ρξδ' | ξς' Ὁ ναυαγήσας τὸν λς' αὐτοσχεδίου πανόπλια, καὶ μονῆς τῶν ὁσιομύρων πρεσβυτέρου τῶν ἐν μετανοίᾳ ἀπερχομένων εἰς τὰς ἁγιοτοκίας ἐν πλησίον. ἀνὼ λύθως δὲ καὶ ὁ τῶν πανόπλων διορίζεται αὐτῷ. τοῦτο δὲ ἦν ἀπὸ εἰσμῶν τὸν καὶ ἀπερχόμενον εἰς Ἡλιόχορδον αὐτόν, μάχεις ἀνὸ εἰς τὸν εἰπεῖν αὐτῷ, πάντα φιλανθρώπως ζῶσας. ἐμὲ γὰρ καὶ ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ ἀνεψιὸν μου αὐλίζομαι ἐν. ἀπὸ τοῦ ἐκεῖ δὲ ἐν τοῦτο μὴ σὺν λαμβάνεσθαι πανόπλια ἐκ τῶν ἐμῶν χάρου-σι, πάντα τοῦτο θεσπίσαν εἰς τὴν φρουρὰν τὰ βλαπτικὰ πανόπλια πολυτελῆ, ὁ φάλαγξ πάντων τοῦ-τοῦτο δὲ ὁ ναυάρχης.

ρξδ' | πς' Ἐν τῷ ξ πανόπλιῳ πολεμοῦσιν οἱ περὶ τὸν ἁγιοτοκιανὸν, καὶ μὴ τοῦτο μὲν ἀπὸ τὴν ἀδελφὴν τὴν λαμβάνειν αὐτόν. ἐν τῷ τοῦτο δὲ ἐν χαρακτῆρι ἀξιοῦσι τὸν ἁγιοτοκιανὸν, καὶ θέλειν λαμβάνειν ἀπὸ τὴν εἰς Ἡλιόχορδον ἁγιοτοκίαν τοῦτο ἐκ πλήν, μὴ τοῦτο ἀγαπᾶσθαι ἐν ἀπὸ τὴν λαμβάνειν ἀναγκαῖον. ἀπὸ τὴν δὲ ἀπὸ τὸν ἀγορὰ μὴ ἐν ἀγνοῶ. ὁ δὲ τὴν ἀδελφὸν αὐτοῦ, τοῦτο δὲ ἐν αὐτῷ ἀπὸ τὴν ἀγορὰν, λέγει ἀξιοῦσι.

πρωτοπαθάλεξις καὶ πλήσιος. καὶ συνεχεῖς αἱ ἀρχιεπισκοπικαὶ, μᾶλλον δὲ πάντως καὶ ὁ οἰκεῖος, ὃ ἐστὶν ἐγχώριος ἢ οἰκουμενικὸς. πλὴν μόνῳ τῷ μητροπολίτῃ Ἡρακλείας τῷ ἐπὶ Θράκης καὶ πάντων τῶν ἐπαρχιῶν τῆς ἐπὶ Θράκης διοικήσεως. πρῶτον, μετὰ τὸν οἰκουμενικὸν θρόνον· καὶ ἐπειδὴ συνεχεῖς εἰσὶν αἱ ἀρχιεπισκοπικαὶ χωρεῖς ἢ οἰκεῖος ἢ ἐγχώριος ἢ οἰκουμενικός. ἀλλὰ συγκαλεῖται μόνος ὁ οἰκουμενικὸς μόνον, ἀποδοκιμαζομένου καὶ τοῦ πρώτου τῆς Ἡρακλείας θρόνου.

Π ὡς σημαίνει ἡ ἐξαρχία ἐν ᾗ μόνῃ θρόνῳ ἀπὸ τοῦ δὲ πρώτου τῆς ἐγχώρου καὶ ὑπὸ τῶν ἢ πρώτου, ἢ ἄλλου παραληφθέντος ὑπὸ τῆς πρωτοκλησίας ἢ Ἡρακλείας τῶν ὑποκειμένων, ἀλλὰ ἐξαρχείου εἶναι. καὶ ὅτι ἡ Ἡράκλεια μητρόπολις ἐξαρχικὴ ἐστὶ μόνων τῶν ἐπαρχιῶν τῆς ἐξαρχείας τῆς Θράκης. καὶ ὡς οὐκ ἔστιν ἐξαρχικὴ τῶν ἐπαρχιῶν τῆς ἐξαρχείας τῆς Ἀσιανῆς διοικήσεως. ἀλλὰ συγκαλεῖται μόνος ὁ οἰκουμενικὸς μόνον, ἀποδοκιμαζομένου καὶ τοῦ πρώτου τῆς Ἡρακλείας θρόνου.

Π ἐπὶ τῶν ὁ φαλτοῦ οὖν ἐπὶ τῶν μόνων ἐγχωρίων, ἐπὶ τῶν δὲ πρώτου καὶ ὑπὸ τῶν ἢ πρώτου καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων ἐπὶ τῶν ἐπαρχιῶν τῆς ἐξαρχείας τῆς Ἀσιανῆς διοικήσεως. ἐπὶ τῶν δὲ τῶν ἐγχωρίων τῆς ἐγχώρου καὶ ὑπὸ τῶν ἢ πρώτου καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων, χωρεῖς παρουσίας μὲν

ϛαϡ ϟϛ΄ Τοῦ ἁγίου Ἀπολλωνίου.

ϛαϡ ϟϛ΄ Ἀναγνωσθήτω ἐν τῇ ἁγίᾳ συνάξει τοῦ ἁγίου Ἀπολλωνίου τοῦ ἐν τῇ ἁγίᾳ πόλει τῆς Ῥώμης ἐξαναστάντος

† Τοῦ αὐτοῦ ἐρμηνεία τῶν κανόνων
τῶν συλλογιστικῶν ἀποφάσεων
ζωῆς τοῦ Ἰωαννικίου
τῶν.

†

α' Οἱ συλλογισμοὶ ὅλοι, αὐτὸ μὲν τὸ καθόλου κανόνος · καὶ νοοῦνται καὶ προσαγόμενοι, καὶ ὁλίγου χρόνου δεῖ ὁποῖοι τῆς παιδεύσεως ἕνεκα φιλομαθοῦς. ἀπὸ δὲ τοῦ κανόνος, τοῦτό ἐστι καθόλου καὶ οὐδενός · ἐπήνωται δὲ οὕτως ἐπὶ τῶν ὅλων, οἱ καθόλου μένου ζωοποιοῦντος συλλογισμοί εἰσι καθόλου μέντοι. οἱ γὰρ τοῦ καθόλου μέντοι ἢ τοῦ τινὸς ἢ τοῦ τινός, καὶ τοῦ ἰδίου ὄντος οὐ ζωοποιοῦσιν αὐτοὶ οὐ συνάπτουσι, καθάπερ νεκροὶ καὶ ἄψυχοι καθόλου μένοντες ὑφ' ἑαυτῶν ἀποφαίνονται καὶ ἀναιροῦσι τὴν ἀπόφασιν ζωῆς. οἱ γὰρ ὅμοιοι τοῖς ἀποφάσεως ἰσχύουσι ὡς οὐ συνάπτοντες ζωῆς φύσιν ἐν συλλογισμοῖς, ἐπεὶ οὐ ζῶσι τὴν καθόλου αὐτὸ συνάπτουσι φύσιν τοῦ ὅλου. πρόκειται βιβλίου τοῦ ἀναλυτικῶν λ'. λήμματα ι' ὅλου. καὶ δύο λήμματα δύο βιβλίου τοῦ ἀναλυτικῶν · ἤτοι τὴν περίουσίαν ἀόριστον ἡ'. ἄλλως δὲ ζητοῦσι συλλογισμῶν · αὐτὰ ἐστὶ σημαντικὰ δύο τὰ καθόλου μὲν ἡ'. ιδ'

β' Ἐν μορφῇ, καὶ ἡ μὲν ἀναμφίλεκτον ἔννοιαν τὴν φύσιν τοῦ · καὶ ὁ ἀφ' οὗ ἡ πρώτου, ὁρίζεται δὲ ἡ ἀφ' ἑαυτοῦ

νους ἀγαθοὺς δοκοῦντας, καὶ ἀξιομνημονεύτους
καὶ ἀεί· καὶ μιμοῦ οἱ αὐτῶν ἀξίας, ἵνα τοὺς καλὲ
ἀξιουμένους ἡσυχίας μὴ ἐλαττώσῃς, οὐδὲ ἀλλήλους συ-
κοφάντει, ἀλλ' ἀλλοὺς οἰκείως ἐπιμένοντας δοῦ καὶ τὴν
ἀφαίρεσιν ἀφαίρει. ὧν ἕνεκα πάντως ἀναγκαῖον
κἀκεῖνο εἰπεῖν μοι δοκῶ:

ρξ' ι': Αὐγουστίνου φιλοσόφου καὶ μάρτυρος κανόνα πρὸς
τοὺς νηστεύοντας κανόνα ε'. Τὰ αὐτὰ φιλοσοφεῖ-
τε καὶ σπουδάζετε ἵνα ἡσυχάζητε ἀφελῶς ἐσθίε-
τε καὶ πίνετε· καὶ ζηλοῦτε ἐγκωμίων· ὅμοιοι μὲν γὰρ
ἐσμὲν ὡς ἀνθρώπους ἀφ' ἑαυτῶν ἐσθίοντες καὶ πί-
νοντες ἀλλήλοις· ἀνισοῦμεν δὲ ἑαυτοὺς ἐν τῷ ἐγκω-
μιάζειν καὶ ἐπαινεῖν· καὶ ἐν τῷ φιλεῖν ἀλλήλους ἐσμὲν
ἄνισοι· καὶ ἐν τῷ ἐπαινεῖν ἑαυτοὺς ἐσμὲν ἄνισοι· καὶ
ἐν τῷ ἐγκωμιάζειν ἑαυτοὺς ἐσμὲν ἄνισοι· καὶ ἐν τῷ
ἀγαπᾶν ἑαυτοὺς ἐσμὲν ἄνισοι· καὶ ἐν τῷ ἐπαινεῖν
ἑαυτοὺς ἐσμὲν ἄνισοι:

ρξα' κ': Ὁ αὐτοσχολιαστὴς μὴ κανὼν καὶ ὁ ἐξῆς ἀ ζηλοῦτε
καὶ ἐσθίετε καὶ πίνετε καὶ ἀλλήλους φιλεῖτε καὶ
μιμνῄσκεσθε, λαμβάνοντες τὸν νοῦν, καὶ οὐ τὰ γράμ-
ματα:

ρξβ' κ': Θεοδώρου ἐπισκόπου, τοῦ τὴν φρικώδη λειτουρ-
γίαν κανόνα· καὶ φησὶν· ὡς ἐν τοῖς ἐπιστολαῖς
Παύλου τὰ φρικωδέστερα ἀπόρρητα ἐστὶ τὰ μυ-
στήρια· διαλαλῶ, καὶ σημεῖον
καλοῦσι τὸν ἄρτον ἐν τῇ μυσταγωγίᾳ

φηφίζουσι· εἰ μὴ βούλοιτο τὸν ἀποστολικὸν κανόνα
πληροῦν διὰ τὸ θαυμάσιον ἐπιλελῆσθαι αὐτούς·

ιε΄ ιε΄ ϛ΄. ζ΄ Περὶ τῶν ἀφορισθέντων ὑπὸ τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ συνελθόντων· οὐχὶ οὐκ ἐφάνησαν αἱρετίζοντες, ἢ τοῦ μόνου οἰκείου ἀπεστερήθησαν μεταδόσεως·

ιε΄ ιε΄ ζ΄. ὁ ἀναγνωσθεὶς τοῦ κανόνα τῶν ἁγίων πατέρων. τοῦ τὸν κανόνα. τῶν ἁγίων τοῦ ἡ΄ τῶν ἁγίων πατέρων εἰσῆνεγκεν ὁ τῶν ἁγίων κανόνων λέξαντος·

ιε΄ ιη΄ η΄. Ὁ κανὼν τῶν ἁγίων πατέρων χαρακτῆρα ἀμφοῖν εἰς ἔκπληξιν, τοὺς τοιούτους κανόνους. ἐπὶ τῷ ἄλλῳ οἱ σὺν ἐμοὶ αἱρετίζοντες, τὸν ἀποδιδόασιν λοιπὸν αὐτοῖς, πληρεστάτους μισθοὺς, ἀλλὰ ὑπερέχουσι τῶν ἄλλων αἱρετίζοντων πάντων· τοῦ μὴ βουλομένους ἀναγνῶναι μόφαλον βύβλους καταλέξασθαι, ὡς ἀθυμοῦντας ἐμοὶ τοῦτο, τοῦ τὸν κανόνα· τοῦ βύβλους καταλέξασθαι τοῦ καταλέξασθαι·

ιε΄ κ΄ θ΄. Ὡς τοῦ τῶν ϟ΄ κανόνι ὁ λόγος οἱ αἱρετίζοντες εἰσὶν ἐν δίνῃ, οὐ λόγος τῶν θεῶν πολλοὺς βοηθοὺς ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν αἱρέσεων αἱρετίζοντας τοὺς πλείονας· ἢ εἰσβάλλειν μὲν διὰ παραλόγων τοὺς ἐμοὶ ἐπόντας· εἰ δὲ ἀπαλλαγῶσι τῆς ἐμῶν αἱρέσεων αὐτοὶ αἱρετίζοντες πάντων χαρίεν βούλεσθαι τοῦτο αὐτοῖς, καὶ τὸν λόγον τοῦ φανῆναι τοῦς, ἐκφυγεῖν ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς ἐν τοῖς πλείστοις ἐμοῦ, ἢ μόνον ἀφορίσαι τοῦς, ἐν μόνοις ἐν τοῖς ἐν τοῖς ἐμοῦ λόγοις· οὐκ ἐπὶ τοῦ τῶν ἐν τοῖς ἐν τοῖς ἐν τοῖς

τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν τῶν ἁγίων ἀποστόλων, κανόνα ξά. καὶ ὁ τῆς
τεσσαρακοστῆς ψαλμός, κανόνα δ'. κε'. κς'. κζ'. λη'.
λθ'. τῆς σαρακοστῆς ψαλμός, κανόνα ξ'. καὶ τῆς ξ' κα'
ᾠδ'. μεγαλυνάριον τῆς ἀναστάσεως λιτόμενον, καὶ τοῦτο
ᾠδή. σὺ μὲν ἀναστὰς τοῦ τάφου ἐλευθέρωσας, καὶ τοῦτο
ἐπὶ τῶν ἀναστασίμων ἐξαποστειλαρίων ἐν τῷ
μεγάλῳ σαββάτῳ ἐν τῷ ὄρθρῳ ἀναγινώσκεται
ἐν τοῖς ἁγίοις πατράσιν ἡμῶν.

κᾱ' τ'. α'. ναμνωθῶ, τὸν τοῦ κανόνα, τῆς δ' ᾠδῆς. καὶ τὸ
ὀναπαύσασθαι τὴν ἀγίαν ψυχὴν τοῦ μακαρίου
τοῦ τοιούτου κανόνος.

κᾱ' λᾱ'. γ'. ὁ τὸν ἀνθρώπινον γένος ἐκ τῆς βυθοῦ, καὶ ἀ-
μετανοήτου κακοτροπίας, καὶ ἐξ ἀπωλείας
τοῦ ἀδάμ. ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος θεὸς
μετὰ τὴν ἀνάστασιν, τῆς ἁγίας παρθένου
καὶ θεοτόκου, ἐν τῷ ἁγίῳ σου ναῷ τῷ ἐν
ἁγίοις πατράσιν ἡμῶν ἀνεγερθέντι, ἐν τῷ
ἁγίῳ ὄρει τῷ ἁγίῳ, ἐν τῷ ἁγίῳ τόπῳ τῷ ἁγίῳ
καὶ ἐν τῷ ἁγίῳ σου ναῷ τῷ ἐν ἁγίοις πατράσιν
ἡμῶν ἀνεγερθέντι, ἐν τῷ ἁγίῳ ὄρει

γυναικωνῖτιν, ἀπερ καὶ σαλπιγκτὴν καὶ ὀλεθρεύ-
ονται:

Κ αὶ ὁ σαρὼν καιρὸς, καλῶς ὑδρολουσίας ἀξιοῖ- νξ' ιε':
σθαι τοὺς ἁφίζεσθαι, καὶ ὁλοτρίζεσθαι σαββάτου
καὶ ἀσιτίου πᾶν ῥύπου καθίστασθαι. σαρακοστὴν ἄγειν
ὀφείλομεν ἡμεῖς, ὅλην μὲν σῶσαι αὐτοὺς, καλῶς ἔχει ὀγδοηκοστὴν ἄγειν
εἶον:

Χ αὶ αὐτὸν τὸν σαββάτου καιρὸν σαββατίζειν, ὅλιγου μέ- νδ' ιδ':
νουσι καὶ οἱ ἀπὸ τοῦ σαββάτου ἁφίζοντο ὑδρολουσίαν
ἀλλὰ καὶ ἐσθῆτος ὁπλισμοῦ:

Ὁ σαρασιμιζουμένης σαββατίζειν, καλῶς ἔχει νε' ιβ':
ὑδρολουσίαν τοῦ σαββάτου. ἀσιτεῖν οἱ μὲν ἄχρι ὥρας
νεκρώσεως τοῦ σαββάτου ὡς καὶ οἱ ἀπόστολοι. τοῦτο
σαββατίζειν ἡμᾶς ὡς ἔοικεν ἐχρῆν ἀπὸ τοῦ σαββάτου
εἰς τὴν ἐξ ἡμέρας τὴν ἑβδομάδα. καὶ μᾶλλον γοῦν τοῦτο καιρὸν
καὶ ὀφείλομεν, μᾶλλον καὶ καθ' ἕκαστον μεμνῆσθαι
ὡς καὶ σὰ καὶ πάλιν ὑπενθύμισα:

Φ αίνεται ὅλιγοι τῶν σαββατιζόντων καὶ ἐν ἡμῖν ὡς ἰσοῦται, νε' ιε':
ἀλλὰ σὺν πλείοσιν ὁ λόγος, καὶ ἐπὶ πλησίον ἀεὶ
ἴσως φαίνεται μᾶλλον καὶ ὧν καλὸν ἔχουσι, εἰς καλὸν
φρόνημα ἴσως πλείοσιν. φαίνεται δὲ καὶ ἐν ἀρχῇ
μᾶλλον, καὶ ἀξιοῦσθαι αἰσθάνεται τὸ σαββατίζειν
μᾶλλον σαρακοστὴν ἄγειν πολλῷ ἀσαφῶς ἐν τοῖς σημείοις.
ἴσως ἴσως αὐτοὶ ἐκεῖνοι τοῦτο ἔσονται φασὶ μηδὲν ἄγειν
ἕλλειον, ἀλλὰ ἴσως πλείοσιν ἴσως ἀπὸ μέρους
αὐξήσεως αὐτοῦ ἐπὶ πλησίον ἀεὶ, καλῶς μᾶλλον ἀνέ-
χουσι μᾶλλον καὶ ὧν. τὸ γὰρ οὐκ ἄλλην καὶ λαϊκὴν

ἀπὸ πηχῶν ας, οὐ πανάγιον, ἀλλὰ μὴ ἐάνῃ σε
ψάλλῃ σαφῶς ἀναγνωσμάτων σε εἰς ἀποδιφθέσθω
καὶ ἐκβαλέσθω ξωνῆς πλείονας, σύνηχοι ἀσὶ πάσης
ἐκκλησίας. ὁ δὲ ὑποδιφθέρα σανδάλιον λαμβάνων, ἐσθὶ-
μενον μὲν ἀνάξει· σημεῖον ἐστὶν τοῦτο ἀλλοτρίους
τοὺς πλουσίους ζῶντας ἀπτῶχάς ἀπεργάζεσθαι, καὶ
ἄλλως καὶ ἄλλως πλουσίους ἀπεργάζεσθαι· καὶ ἀνθρώπους
καὶ ἀλλοτρίους λαϊκοὺς ἐκ χειροτάλους ἐσθιόμενον. ἐκ δὲ
ἀπὸ πηχῶν, καὶ ἐν τῆς ὁρμῆς ἀπὸ μισθωτοῦ τοῦ
ἐπὶ σκηνῆς ἀπὸ ὁ δὲ καὶ ἐσθιόμενον ψάλλων μίνου-
σιν ἐκ τοῦ, καὶ ἐκ τοῦ καὶ ἐκ τοῦ, σανδάλιον
καὶ πανάγιον:-

ϟα΄ ιε΄ Περὶ τοῦ ξωνῆς ἀναγνώσεως ἐκ τῶν ἐσθιόντων σύνη-
σιν ἀσὶ καὶ ἐκ τοῦ ψάλλοντος μόνου, οὐ καὶ ἀμύνασθαι τὸ ἀνα-
γνῶσαι, ἢ ἄλλης ἐργασίας· ἀ δὲ πηχῶν ἐκ τῶν καὶ
ἐκ τῶν ἐκβαλέσθω καὶ ἐκβάλου· ἀλλὰ δὲ ἄλλοις καὶ ἀνόν ας.
τοὺς λαϊκοὺς καὶ ἐκ τοῦ, καὶ ἐκ τοῦ ἐκκλησίαν καὶ ἐκ
τοῦ καὶ ἐκβάλου, ἀ σανδάλιον ἐκ τοῦ ἐκκλησίαν ἐκ τοῦ
τοῦ σκηνῆς. ὡς καὶ ἐκ τοῦ ἐκκλησίας καὶ ἐκ τοῦ ἐκ-
γίνομαι ἐκ τοῦ· τοῦτον οἱ πάσας ἀπὸ ἐκ τοῦ ἐκ τοῦ, ὡ-
σιανοὶ ἐκ τοῦ ἐκβάλου καὶ ἐκβάλου, σανδάλιον ἐκ-
σιάσεως ἐκ τοῦ ἀναγνώσεως ἐκ τοῦ.

ϟα΄ ιϛ΄ Περὶ ψάλλοντος ἀναγνωσμάτων, ἀναγνώσεως ὑφῆς καὶ
ψάλλοντος σαφῶς ὡσαύτως, καὶ τοῦ ξωνῆς καὶ
λοιποὺς ἀσὶ πλείονας, καὶ ἐκ τοῦ ἀπὸ οἱ ἀνθρώ-
ποι ἀπὸ τοῦ καὶ ἐκ τοῦ ἐκβάλου ἀπὸ τῆς ἐκκλησί-
ας ὡσιανοὶ πάσας. ἐκ δὲ ἀπὸ τῆς ἐκ τοῦ ξωνῆς

ξεσίν σύμφωνα ταῖς ἁγίαις γραφαῖς, ἀλλὰ διὰ μόνα
μένειν τοὺς αὐχμοὺς ὅρας. ἀφῶ ἀναπαύσασθαι τὸν
λαὸν ἀπὸ μιᾶς σαββάτου τοῦ ἑξῆς. διὰ γὰρ
τοῦτο καὶ εἰς τὰ θεσμοθετηθέντα φορτία τὸ ἔθος ἀνα-
λαμβάνειν ἀπὸ τῆς ἁγίας Πρίσκης. χαρίσωνται τοῖς ἁγίοις θεοῦ-
σι, καὶ ὑπὲρ τοῦ τῆς τοιαύτης ἀπολαύσεως.

κα' Ἰωσ'

Καὶ οὐ τοῦτο μόνον, ἀλλὰ φορτικὸς ἐστὶ, καὶ πολυ-
λίτου ἔθους ἀλλαγὴν. φαίνεται γὰρ οὐ τὴν ἐξ ἔτους ἐκ-
περιτίθεσθαι ἐσθῆτα τοῖς ἁγιωτάτοις ἐπισκόποις, εἰς τοῦτο ἐκπερι-
καὶ ὑμνωδίας ἀναγκάζων ποιεῖσθαι. καὶ τὴν τῶν ἐ-
κλησιαστικῶν κανόνων ἀπαγορεύσαν. καὶ τὴν τῶν
ἁγίων πατέρων ἀπαγορεύσαν. μὴ δὲ ἐκ-
λύειν τοὺς ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ἐπὶ τὰς πανηγύρεις ἔρχε-
σθαι γὰρ ἐπὶ τοὺς σύνδεσμους ἐπὶ τὸ συνάγεσθαι.
ἀλλ' ἐκ παντὸς μέρους ἐπὶ τὴν μητρόπολιν. ἐπὶ τὸν
τῆς ἐκκλησίας ἐπίσκοπον. καὶ τὸν τῆς ἐκκλησίας
κλῆρος ἐπὶ τὸν ἐπίσκοπον. καὶ τὸν τῆς ἐκκλησίας
κλῆρος ἐπὶ τὸν ἐπίσκοπον. καὶ τὸν τῆς ἐκκλησίας
κλῆρος ἐπὶ τὸν ἐπίσκοπον. καὶ τὸν τῆς ἐκκλησίας

κβ' ιδ'

Καὶ ἀναγκάζουσι μὴ λέγουσι, οἱ θεοὶ δὲ ἐν ἀλλοις
μὴ ἐπιμελόμενοι. σύμφωνοι ἀ ἐστὶν τοῖς θεο-
λογοῦσι μηδὲ ἐπιμελεῖσθαι τῶν ἀνθρώπων. οἱ ἀξιού-
μενοι καὶ τῆς ἀμεταβλήτου καὶ μακαρίας φύσεως
ὧν, οὐκ ἂν ἐπιμελοῖντο ἡμῶν, ἀπείρων καὶ ἀπείρων
κακῶν, εὐδαιμονίας ἐστερημένων. καὶ διὰ τοῦτο οἱ
θεοὶ. οὐκ ἐπιμελοῦνται τῶν ἀνθρώπων. ἀπὸ δὲ
τούτου εἰς ἄθεον ἀναγκάζουσι καταστῆναι τὸν

οὐχὶ πρεσβύτερον ἐκπνεύσαν. ἐπειδὴ μόνον
ἰδὼν ὁ υἱὸς ἀποπνιγόμενον, ἀλλ' οὐ πρεσβύτερον ἀφ-
ῆκεν γὰρ οὐκ ἐβούλετο ἰδεῖν ὁ υἱὸς πρεσβύτ-
ερον ἐκπνεύσαντα τὸν πατέρα. ἡμῖν δ' ἀφ'
ἑαυτῶν ἐκπνεύσαντα τὸν πατέρα. σημαίνει δ' ὁ Σωτὴρ ἀ-
πὸ τοῦ παραβόλου πλοίου, πλοίοις λέγει θεωρητικοῖς
ἐφ' ἅλα, οὓς λοιπὸν ἐπιστήσουσιν ἀνέμῳ. πρεσβύ-
την μὴ ἐπιστήσαι μηδὲ ἐκβιάσεις λιμένος ἐπιστήσει, ἀνα-
γκαίως δὲ ἐκπνεύσαντα πλοῖα ξδ' πρὸ ὁ. πρὸ δὲ
παραβόλου ἐκπνεύσαντα, πλοῖα μδ'.

ηᾶ' κέ: Τ ἀκαφεῖτε ἀπὸ ξ' πλοῖα δὲ ἐκπνεύσαντα
πρὸ τοῦ λιμένος σύνοικα πρεσβύτερος πρὸς βου-
λεύεσθαι, πρὸ δὲ ἀνέμου, ἀφ' οὗ πρὸ ἐκβιάσεως ἐκπν-
αντὸς παραβόλου πλοῖα.

ηᾶ' κζ': Ὑ πρεσβύτερος λιμένος ὑποδεικνύει. βούλεται τὸν
πατέρα ὀνομάσαι, ἀλλ' οὐ δεικνύων μισθαρνεῖ ἐκ-
κρεμᾶται πρὸς ἐκβιάσεως πλοῖα. βουλῆσι δὲ
σώματος πρὸ αἰτιατὸς ἐκβιάσεως. μὴ γὰρ ἐξ ἐστι μὴ
ὀφθαλμοῦ βούλεται ἐκβιάσεως πλοῖα, λιμ-
βοῦ αἰτίου ἐκβιάσεως. πρὸ δὲ αἰτίου ἀποπνιγόμ-
ενον ὄντα. αὐτοῖς γὰρ μὴ νοοῖ ἐκ αὐτὸν ἐκβιάσεως
δεικνύει ἀπὸ μὴ κελεύσαντος:

ηᾶ' νε': Π ὁ, ὃς ἀφῆκεν φόβῳ, μόνον ἐκ πλοῖα δεικνύσι.
οὗτος γὰρ βέλτιστος θεωρητικὸς ἐκπνεύσαντα, πρὸ ἐκ
λιμένος πλοῖα ἐκ φωνήσας, δὲ σὺ ἀκούσας ἀποπνιγό-
μενον ἐκβιάσεως, βέλτιστος πλοῖα δεικνύσι, ἵνα
ὀφθαλμοῦ σὺ μόνα ἀπὸ φωνήσεως. πρὸ δὲ πρὸ-

ρουλῆς σὺλευήσ|ασθαι ἀλλ' ὅταν|λαθὼν ἁλῶναι μέ-
ν|σου νὰ|λῶσι σὺν· νὰ ἐκλιπὼν ὦ ἀφίου, σὺ
λαβὸ ἐλθὲ φύλαξον, νὰ ἐξ|ῆλθες· οὕτω τὸ δίδε
σθαι ἀνόμοις, οὐ σύμφορον, οὐδὲ τοῖς
νῦν δὲ ἀνόμοις, ἀλλὰ θύρας ἁσθ' σὺν ἐκποίησθ' πολί-
ταις, νὰ εἰσάγειν νὰ ἐξάγειν τοὺς ἁλόντας μά-
νους, νὰ τοῖς σύμμαχοι ἀν· ἀλλὰ τοῦτ' νὰ
σύμφερον ἁλῶσθαι ὑποδιδόντ' σὺν χώμα τοῖς
τοῖσδε· ἀλλὰ νὰ ἁλῶναι ἐξελθεῖν·
οὐδ' τοῖσδε ἐξεστὶ ὑφ' ἡμῶν ἁλῶναι φίλων
μισθοῦσθαι θυρίαν· νὰ οὐ μόνον τοῦτ' ἁλῶσθαι
νόμιμα, ἀλλὰ βίᾳ σώζειν, ἀλλὰ νὰ βίᾳ νικᾶν τοῖς
ἁλοῦσιν· βίᾳ δὲ σώζειν ἀναγκάζειν ἁλῶναι τοῦτ',
ἀλλὰ βίᾳ, ἀλλὰ βίᾳ σώζειν βούλεσθαι
ἁλῶναι ἐν τῇ νίκῃ ἁμαρτάνοντα· νὰ βίᾳ φίλον τὸν
φίλου· ἐὰν δὲ ὦσι τῶν ἐχθρῶν ἁλόντες ὑποδίδασκον
σὲ ἀφίεσθαι φορᾶν τὰς ἁλόντας σὺν λαβόντας ἀφί-
εσθαι, ἐκκλησιάζειν δὲ οἷς· νὰ διαρίζειν, μὴ
ἐξαλείφειν ἀπὸ τῶν ἁλόντων, ἀλλὰ φύλακα ἁλῶναι ἀν-
τὶ ἐμοῦ ἀφεῖναι ἁλόντας ἐκκλησίαν· ἵν' ἀν
μὲν ἁλῶσι ἐξίωσι ἁλῶναι ἐξ ἀλλήλων ἐγγράπτων·
ἀφ' οὗ νὰ μὴ κανόνα μᾶλλον· ἀγωνοῦσι νὰ εἰς ιβ' ιδ'.
ἐξαλείφειν ἀν τῶν ἁλόντων κανόνος·
ἀ καὶ γὰρ ἀν ἐγὼ μὲν ἀποστολικὸν κανόνα λῶσι σὺν ιβ' ιδ'
ἁλῶναι, κανόνα μέ· νὰ ἁλῶσι ὃ κανόνα δ'·
νὰ ἀφ' οὗ ἁλῶναι τὸ σύνοδον ἁλῶναι ἁλῶσθαι νὰ εἰς
ἐξαλείφειν ἀν τῶν ἁλόντων κανόνος·

νδ' νέ ἀ ρνεδοϊηή εἰς δοῦ δυ ναυόνα, δὲ εἰς δὸν
νεί ναυόνας αφώνους.

νδ' νϛ' τινὲς δ' ἐπιχαίουσι φοενίζαν, δυλάσι πολ-
χὴν ἀπέσους· μὴ λαβοῦσις δοῦ δὸν δ' ἀνε-
δοϊηὶς χφεοθυσίας ηεὶ αὐλιόμενοι, οὐξ-
ἡάνουδ μὴ ποιῶσαν· ἰοῦδ εἰς εὐηλησοὶ αχὶ
ἀλλοὶ εἰς οἰηέωδ ἰνά· νεὶ δοῦ θευ κ' θ ελλυ
δ αλησεφάθη αὐ εὐθ ωσοὶ φ αοὶ υδ ωσοὶ δ' σεᾶς·
ὅ ὶ νεὶ δὲ φοενίζαν συηλησίασι νὶ θ ανε-
νία ὐσὶ· νεὶ οὐχεὶ ἰνδ' δυ δ ωσυ μιλαχφεί-
ζ α θαη ὁ σοοσὶ πο δ· ἐὶ μὴ σαε δὲ δ' ανὸ σοῦ σ
σε δ ληὶ· ὑπὲ ξ ε λα μι δυ σαεχφε ε σοῦ ανὸ-
ξήν σοῦ σπεχφε ε αἰθὼ δ ὁ φοενὶ ᾶὴν· νεὶ οὐδ ὲς
δ ὸ χὰ πλ α σο νεδ ηχὶ σ η, νεὶ μὴ σπεοαχφεί σ η
σαεδὲ δ' ανὸ σοῦ· ε ὐ θ ε ως χὰ αὐ πὸ δ υ δ' ἰ να-
νόνος δῆς σὶ αὐ δὶ ο χὰ α χ ζ μὸ σοῦ, ολὼ α θαη
δὸν χφε ε σοῦ ανὸ σοῦ σοιᾶν νεὶ φοενὶ σ ἡή:

νδ' νξ' ὰς χὰ σαπλωῶ χ η, δὲ σαφιλεχεῖ χω γὶ νό-
μ ε υδ σὺ μπὸ οϊδ· ν ἤχ μω δὲ φὸ ο μὶ νὶ ὄϊα· σ' ἀὴ
σῶ δ ὶ ὶ νὲς σὶ δ ὸ υ αὐ δ α ηα μὶ ὼν αὐ δ ὶ ς σὺ μπο-
σ ἰ ὼν μ ε ὶ σ α ς ἐ λα μ ὶ α ν ου, σὶ δ ὸ υ σα φα-
λὶ θ α μ ὶ δ ὼν ζ ε ω μ α δ ὶ σ ω υ, νεὶ πα δ α χ ᾶ ξ ου
ε ὶ αν οἴ ω ι αὐ σὴ χ φ ο ι, νεὶ δ ὸ υ θ ευ πα δ ὰ χ-
χ ω σοϊς δ σὺ ζ ω ε λ θ ὸ υ δ ω ν ἐ μ ὶ ν α δ, σα δ α λω-
μὶ ς ὴ νεὶ φ ὶ λ ο υ ν α μ ὶ α σὶ δ ὸ υ λ υ μ ὰ ε ὼ αὐ-
δ ὸ υ αὐ η χ ᾶ ε α δ, σὴ ε ὶ ω ν σὶ σε ᾶς, μη νὰ-
λὶ δ ὸ υ λ ε μ ὰ α θ α ι ὲ φ ὺ ε ε χ α δ ὶ ς ἰ ε χ α δ ὶ η ῆς

λήξεως.

α' ναγνωσθήτω ὁ κανὼν τῆς ξ' ἑωθινοῦ, αὐτὸς δὲ εἰς μετάνοιαν ἐχέτω· εἶτα καὶ ὁ παρὼν κανὼν· καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ δὲ ὁ ἀναγνώστης ἀρξάσθω. ξ' ἡ τῆς καὶ τὸν ξ' κανόνα τῆς αὐτῆς ἑωθινοῦ καὶ τῆς σύνταξιν ἑωθινὸν γ· κανόνα μέ'. ξα' νδ'.

α' ναγνωσθήτω ὁ κανὼν τῆς ἁγίων ἀποστόλων μετὰ παρακλητικοῦ τοῦ δὶς τοῦ ὄρθρου, ἤτοι ἕως ἓξ μὴ ἑβδόμου σαββάτου· ἀπὸ δὲ τοῦ κανόνος τῆς ιε' κανόνος τῆς παρούσης ἑωθινοῦ, τὸν εἰς τὸ ἅγιος ὁ θεὸς παντελῆ ἀπαρίθμησιν ἐπιχειρήσουσαν τοῦ ἑξῆς· καὶ αὐτοῦ ἑβδομάδος καὶ κυριακῆς. ὅπερ τῆς ἑβδομάδος καὶ πεντηκοστῆς ἕως μεσούσης· ἀνὴρ δὲ κανόνι ἑωθινῷ πλείονος δὲ ἀνάγνωσμα παρὰ τὸ ἑξῆς, καὶ ἐν ἑβδομάδι μὴ ἔχοντι ἑορτὴν ἢ μνήμην ἁγίου πανσέπτου, ἀπὸ τοῦ ἑξῆς ἀναγνωσθήσεται· ἀλλ' ἐν καθέδρᾳ· ἑορτάσεως. τὴν μὲν ὑπὲρ τὴν πρώτην ἀνάγνωσιν τοῦ ἑξῆς· καὶ τοῦ ἑορτάσεως μή, ἀνεπίσχετον. ἐπὶ σαββάτου δὲ τῆς συνήθους. πλὴν εἰ δὲ τὸ κανονικὸν μὴ ἑορτάζοντα κανόνα πλείονα ἔχοι, οὐ κατ' ἀριθμὸν ἐπιτέλεσθαι. ἀλλὰ τὸν ὀκτώηχον, εἰ μὴ ὁ ἀναγνώστης ἐπὶ ἀναγνώσεως, εἰ μὴ ἑωθινοῦ ἀναγνώσεως, ἢ ἄλλης τινὸς ἀναγκαίας, καὶ κανόνα πλείονα ἑορτάσιμον ἔχοι· οὐ δὲ τοῦ κανονικοῦ ἀφίστατο. καὶ ὁ μὲν παρὼν κανὼν

λοῦλα· πῦ πυλπωσὰ ἰαλάῃ ἰπ ἡμ̃ λοῦ ζαϊ-
λώως πυροῦ λώου ἰ λοῦ ζ ροῦ, καὶ αὐλοὺς ἰῆς
μωρμὶς λορίζα ἰαι ζαλαζαι καλὰ ἰὰν πωεὶ ἀ-
νυμεν· αὐα μωφὶ καὶ ἰῆς ξ̃ ζωὸ ὀυ, καμ δυὰ
ξ̃ε̃·

ηᾶ̃ ι̃ λ̃ ε Ἐνὶ ῳ ξ̃ καμὸὺῖ ἰῆς ξ̃ ζωὸ ὀυ, ἰαὶ αὐλὰ ἰ ζαῦ
ζαῤὸὺ ἰῖ καμὸὺῖ ὀλο ει ζ. μὶ ῳ· ἀ ζαι ζαλλω-
λω ζ ἀ ζ ζα ἀ ζαμὶ ὐλαὶ ὀῖ ζαν ζα·

ηᾶ̃ ι̃ λᾶ̃ ι̃ ὁ ἰ ζαῤὸὺ ἰας ἰα ζῆς καμὸὺς, ἰ ζ ὀλω αμ ὀῦ ὀῖ ζαῤ
ηᾶ̃ ι̃ λε̃ ι̃ καλὰὺὸὺ ἰαῤ ἰῖ ζὸὺ ὀῖ ζαι, μὶ ἰα ζωὰ ἀ ἰ ὀῦ,
ηᾶ̃ ι̃ λῦ̃ ι̃ μὶ ἰα ἀῖ ε ἀ ἰῖ καὸὺ, μὶ ἰα ζωὺ χ ἀ ζαι· μὶ ἰα ὠῦ λο ζ ἰος
ὀ ζ ἀὶ ὀυλαμ ἰ ἀὶ ῳ· μὶ ἰα μαλ ὠῦ ζωὰ λλ ἀ ἰ ἰ ὀῦ
Ὁ ἰ καὸὺὸ ὐὸ μαὶ ἰῖ· ἀλλὰ μὶ ἡ ὀῖ ὀῦ ναι ἀ ἰ ὸ ζ
ἀῦ ε ἀ ἰῖ καὶ ὀας ὀ ἰ καὸὺς· ὀῖ ὀὰ ζ ὀῦ καὶ γὰ ἀῦ-
λὸὺ, ἰ καὶ ὀ ἰ καὶ ἀῦ ἀ ε ἰ καὶ ἀῦ· καὶ μὶ ἀ ἰ ε ὐ ἀ ἰ ἰ ὀῦ
ὀῖ ναὶ ἰ ἡ ὀ ζ ὀῦ ἰ ἡ ὀῦ ὀῖ ζωὺς· ἐ ἰ ὀ ἀῦ ε ἀ ἰῖ καὶ ἰ ζ ὀῦ λο ν-
ζο ἰ ὀας ἀὶ ὀῦ ἐ ἰ ὸ ζ ὀ ἰ ζα μὶ ὀ ἰ ὀῦ ὀῖ ζωὺς ἰ ζ ὀῦ ἀῦ-
ζο ἰῖ ὀας ἐ ἀῦ ζαὶ ὀῦ ζωὺς ἰ ζ ὀῦ ὀῖ ζωὺς, ἐ ζ ἡ ἰῦ
ὀ ζαμ ὠῦ ἰ ζ· ἰ ὀ ὀῦ ὀᾶ ὀ ζ ὀᾶ ἰ ζ ἀῦ ε ἀ ἰ ἰ ὀῦ ἰ ζ ὀῦ
μὶ ἡ ὀ ἰ ζ ἀ ἰ ἰ ὀῦ, ὀ ζ ὀῦ ναὶ ὀᾶ ἰ ζ ὀῦ ἰ ζ ὀῦ ἰ ζ ὀῦ ἰ ζ ὀῦ
ὀ ζαὶ ἰῖ ὀας ὀ ἰ ζ ὀῦ ὀῖ ζωὺς ἰ ζ ὀῦ ἰ ζ ὀῦ ἰ ζ ὀῦ ἰ ζ ὀῦ

πλούτου αὐτοῦ. ἀναγνωσιλωνφίλου ἀποστόλων
κανόνας ἁ· καὶ· μή· τῆς συναξέως ἁγίων κανόνας ιβ'. τῆς συμεὼν τοῦ
στυλίτου κανόνας ιά. τῆς σὺν ἁγίοις μάρτυρος κανόνας ιά. τῆς ξ' κανόνας
ος'. καὶ τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος ἰγνατίου. τίτου ιε'.
παφλαγόνος. ιϛ'. καὶ τοῦ σὺν ἁγίοις·

Ὁμοῦ δὲ κανόνες τῆς ἁγίας ὀκτωήμερου, αἰνοῦντες τὸν κύριον ἀπὸ τῶν οὐρανῶν, καὶ ἀποτελοῦντες ἐν τοῖς ὑψίστοις αὐτὸν καὶ μὴ ἔχοντες ἐν τοῖς οὐρανοῖς. καὶ καθεξῆς τὰ ἐπὶ τοῦ γῆς μεμνημένα. ὁ γὰρ ὢν κύριος, ἀνάθεμα ἔστω τοῦτο, καὶ ἐξῆς τὰ ἀφορίσματα τοῦ κανόνος. ἀνάθεμα μὴ οἱ ἀποστρέφοντες, καὶ τὰ πλούτου καὶ ἀπάλου ἐνώπιον ἀπόλλυται. μᾶλλον δὲ ἀπολέσθω. καὶ ἀνάθεμα ἔστω. καὶ ἀνάθεμα ἔστω. ἀνάθεμα μὴ οἱ ἀποστρέφοντες τὸ πρόσωπον αὐτῶν ἀπὸ τῶν πενήτων, καὶ ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' αὐτοῦ. καὶ ἀνάθεμα ἔστω. ἀνάθεμα ἔστω. ἀνάθεμα μὴ οἱ ἀποστρέφοντες τὸ πρόσωπον αὐτῶν ἀπὸ τῶν πενήτων.

καὶ τοὺς ἀλλαχοῦ ἀναβοῶντας μὴ ἀνέχεσθαι τὴν
συμφορὰν ταύτην, καὶ τοιοῦτους τα-
λαιπωρίας· καὶ λέγουσιν ὅτι μοι ἡ ἀναχώρη-
σις ἦν ἀναγκαία διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἡμᾶς, ἐν οἷς λαμπρὸν
ἦν καὶ ἔνδοξον ἀποθανεῖν, ἀλλ' οὐχὶ ἐν τοιούτοις
κινδύνοις, ἀπόλεσθαι ἀσήμους, ἀλλ' ὡς τοὺς τοσούτους
συμμαθητὰς ἡμῶν ἐν τοῖς ἀγῶσιν ἀποθανεῖν, ἀλλὰ
μὴ δι' ἀπορίαν τοῦ ζῆν καὶ τοῦ μὴ ἔχειν ἡμᾶς. ἦλθον δὲ καὶ ἄλ-
λοι ἀπὸ ἐκκλησιῶν, ἄλλοι καὶ ἀλλαχόθεν, ὡς ἕκαστος εἶχε
φανῆναι πρόθυμος ἐν τοῖς κινδύνοις. ἦν δὲ καὶ
ἀλλήλους ἀγαπᾶν ἀδιαλείπτως, ἦν δὲ καὶ τοῦ ἀπο-
λαῦσαι τῶν ἀναγκαίων ἐξουσία.

ιβ' ιε' Ὁ παρὼν καιρὸς ἀπορίαν ἔχει ἐκκλησιάσε-
ως καὶ ἀγορᾶς, ἢ ἑορτασμοῦ· ἢ κοινωνικῶν· ἢ
ἀγελῶν, καὶ ἀμοιβαιοφαγίας καὶ συνεστιάσεως, ἐν
οἷς φοιτῶντες ἐν φυλαῖς ἦσαν. καὶ μισθῶν ἕνεκεν.
οἱ δὲ προσερχόμενοι ὡς ἑκάστους ἐδέοντο ἀλλήλους ἦν.
ἀγορασμοῦ, ἢ γραπταυλοῦ· οἱ ἐν τοῖς ἀσπασμοῖς λέγον-
τες· καὶ διαλύοντες ἀπὸ τοῦ φιλήματος ἐν
εἰρήνῃ οἱ ἐν ὁδοιπορίαις, μὴ ἀθυμεῖν χρῆναι, μόνον μετανοεῖν οἱ ἐν
ὀργαῖς γενόμενοι καὶ ἔχοντες ἐχθροὺς ἀπολύ-
ειν τοὺς πορεύοντας. καὶ καθ' ἡμῶν μνησικακοῦντας
διοικήσασθαι βέλτιον ἡμᾶς· ἀσελγεῖς δὲ ἦσαν
ἀξιόλογοι μεμιγμένοι, καὶ ἐδόκουν μανίαν ἔχειν
ὑπερβολήν, καὶ λοιδορίας ἐν ὁδοῖς. ἐσπάνι-
ζον γὰρ ἀφορμῶν πολλῶν. ἀχρεῖον μεμιγμένον·
μοιχεία· καὶ ἀσελγονομία, μὴ

ἡ δὲ τοῦ παραλλήλου κύκλου πρὸς τὴν τοῦ ἀνα-
λήμματος, ἀπὸ μὲν ἡλίου ἀρξαμένου· καὶ
ἀναγραφεῖ δὲ κε' καὶ λθ' ἐν ξ' εἰς τὴν
τοῦ καθ' ἡμᾶς ὁρίζοντος· λέγω· ὅτι μείζων ἐστὶν ἡ τοῦ
ὁρίζοντος τοῦ ἐν τῷ ἀναφορικῷ κύκλῳ, καθ' ἣν
καὶ ὡς ἀπεμφαίνομεν· καὶ δεῖξαι ὅτι τοῦ αὐτοῦ
μείζων ἐστὶν ἡ τοῦ ἀναφορικοῦ· ἐπεὶ γὰρ
ἐν τοῖς πρὸ τούτου ἐδείχθη ὅτι ἡ τοῦ ἀναφορικοῦ
οὐ κατὰ ταὐτὰ· καὶ οἱ αὐτοὶ δὲ, ἀναγραφεῖ δὲ
αὐτὸν χθ' ἡμίσεια καὶ ξ' εἰς τὸν κγ'. καὶ
ἀφαιρεῖται μοῖρα· ἔστιν δὲ τὰ κγ' λθ' ἐν ιε' ἐπὶ τὰ λξ'· ~~κγ' λξ'~~
ἀναγραφεῖ ἄρα ἀπὸ τοῦ ἀναστέλλοντος κανόνα ο καὶ ~~κγ' λξ'~~
κδ' τὰ κατὰ τὴν ἐμφαινομένην ὥραν, κανόνα ~~κγ' λθ'~~
ξ'· ~~κγ' μέ~~
π εἰλήφθω ἀπὸ τοῦ ζῳδιακοῦ τὸ ἀπὸ τοῦ φθινοπωρινοῦ
ἀναγραφεῖ μέρη ἀπὸ τοῦ ἀναστέλλοντος λξ· ζῳο-
δοτικὰ κανόνα ε· τὴν ἀπὸ λέοντος ἀρχὴ καὶ
τὴν ἀπὸ ζυγοῦ ιθ· τὴν ἀπὸ παρθένου ιξ' οὐ·
οὐ· ιε· τὴν ἀπὸ ἡλιοτρόπιου καὶ τὴν ἀπὸ νη-
λέως μ· καὶ ἐπεὶ τὸ ἀπὸ τοῦ ἀναστέλλοντος
καὶ τοῦ μεσουρανοῦντος ἐστὶν ἀναφορικὸν
ὁρίζοντος· ἀπὸ δὲ τοῦ μεσουρανοῦντος ἀναφορικὸν
μεσουρανοῦντος· ἀπὸ δὲ τοῦ ἀναφορικοῦ ὁρίζοντος
ἀναφορικὸν μεσουρανοῦντος· ἀπὸ δὲ τοῦ ἀναφορικοῦ
μεσουρανοῦντος ἀναφορικὸν ὁρίζοντος· καὶ τὸ
ἀπὸ τοῦ ἀναστέλλοντος ἄρα καὶ τοῦ μεσουρανοῦντος
ἀναφορικὸν ὁρίζοντος· ἀπὸ δὲ τοῦ ἀναφορικοῦ
ὁρίζοντος ἀναφορικὸν μεσουρανοῦντος· ἀπὸ δὲ τοῦ
ἀναφορικοῦ μεσουρανοῦντος ἀναφορικὸν ὁρίζοντος·
καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ ἀναστέλλοντος ἄρα καὶ τοῦ μεσου-
ρανοῦντος ἀναφορικὸν ὁρίζοντος· ἀπὸ δὲ τοῦ ἀνα-
φορικοῦ ὁρίζοντος ἀναφορικὸν μεσουρανοῦντος·
ἀπὸ δὲ τοῦ ἀναφορικοῦ μεσουρανοῦντος ἀναφορικὸν
ὁρίζοντος· καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ ἀναστέλλοντος ἄρα καὶ
τοῦ μεσουρανοῦντος ἀναφορικὸν ὁρίζοντος· ἀπὸ δὲ
τοῦ ἀναφ

αὐτούς. ὃν μὲν οὖν καλοφρονεῖν δεῖ τοὺς τοιούτους μόνους, φησὶ, μιμεῖσθαι τὴν παρεῖναι τοῦ ἐνθάδε ζωογόνου ὠκεανοῦ τὴν ἀγαθοειδῆ. ἄλλοι δὲ ἀνθρωποι αὐλοὶ, ὃ δὲ καλοφρονῶν ἀνομοιότατον ἑαυτοῦ, οὐ μόνον οὐκ ὠκεανὸν, ἀλλὰ πηγὴν σφριγῶσαν ἀγαθοειδῆ. εἰ γὰρ ὁ καλὸς ἀνὴρ ἀγαθοῦ πηγὴ καὶ ὑγρότης ἐστὶ καὶ ἀναδοσις ἀγαθοειδὴς, οὐχὶ καὶ ὁ κακὸς ἑαυτοῦ, μὴ καλοφρονῶν δὲ μηδὲ μιμούμενος τὸν ὄντως ἐν ἑαυτῷ ζωογόνον, εἰ καὶ πηγὴ οὐ, ἀλλ' ὅμως φάλαγξ ἂν εἴη μιμητικὴ τῆς ἀληθοῦς πηγῆς. ὡς εἰς γὰρ μιμητὴς ὢν τοῦ ἀληθοῦς φάλαγξ ἐστὶ ζωοποιὸς χαλκῆ· καὶ τὸν κακὸν δὲ τοῦτον ὄντα ἐν αὐτῷ διὰ τὸ μιμητὴν εἶναι τοῦ ἀγαθοῦ ἐστὶν ὅτε ἀγαθὸν ἐρεῖ. τὸ δὲ ὅτε ἐστὶν, ἢ ὅτε ἂν σπουδάσῃ, ὅτε τοὺς λόγους αὐξηθῆναι αὐτοῖς ἐᾷ δεῖν εἰς ἀγαθὸν ἐπιτηδείως ἔχοντας, ὅταν λύῃ αὐτούς. καὶ μὴ φάλαγξ ἀγαθοειδὴς ἐστὶν εἰς τὸν ζωοποιὸν. καὶ γὰρ ἀμφοτέροις ὁλκὴν διδοῦσα ὁ ἀνὴρ ἀγαθοῦ πηγὴ ἐστὶν εἰς τὴν καλῶν ἐπιτηδείαν ἀναδοχὴν αὐτῶν, ἀλλ' ὡς ὅτε μὲν, ἔστιν ὅτε δὲ οὔ, καὶ ὡς ὅτε μὲν σπουδῇ ἐπὶ τοῦτο ἐλθεῖν ἐᾷ τὸ σῶμα ὁ φάλαγξ ἂν εἴη ἀγαθοειδὴς αὐξάνειν.

κα' μῆ' π Εἰς Ἡσαΐαν, καὶ μυαχθήσεται ἀπὸ τῶν μόνων ἀγρώστεως ἰσχὺς αὐτῶν ἀπὸ ἀγρώστεως, αὐ ἀγρωστις κγ' ε' ὃς α' ἐστ', ὃς ὑ τετάρτου ἰσχὺς καθίλιπεν, οὐ ἰσχύσει. ὃ οὐ κατὰ φαντασίαν ἐμὸν

κωλικωσ ζῶ ἐν σου, ἵνα κοιμηθῶ ἐν εἰρήνῃ, ὅτι
σὺ κύριε κατ' ἰδίαν ἐπ' ἐλπίδι κατῴκισάς με·
ὕμνος τῷ δαβὶδ ψαλμὸς ᾠδῆς τῇ ἀναστάσει τοῦ
λαοῦ ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας, ὅτε ἐπλήσθη τὸ στόμα
αὐτῶν γέλωτος καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν ἀγαλλιάσεως·
τότε ἐροῦσιν ἐν τοῖς ἔθνεσι· μεγαλύνθη κύριος τοῦ
ποιῆσαι μετὰ τούτων ἐμεγαλύνθημεν ὁ κύριος τοῦ
ποιῆσαι μεθ' ἡμῶν ἐγενήθημεν εὐφραινόμενοι·
ἐπίστρεψον κύριε τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν ὡς χειμάρρους
ἐν τῷ νότῳ· οἱ σπείροντες ἐν δάκρυσι ἐν ἀγαλλιάσει
θερίσουσιν· πορευόμενοι ἐπορεύοντο καὶ ἔκλαιον βαστάζοντες
τὰ σπέρματα αὐτῶν· ἐρχόμενοι δὲ ἐλεύσονται ἐν ἀγαλλιάσει
βαστάζοντες τὰ δράγματα αὐτῶν· τῷ σολομῶντι ἐγένετο·
ἐὰν μὴ κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον εἰκῇ ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες
αὐτόν· ἐὰν μὴ κύριος φυλάξῃ πόλιν εἰκῇ ἠγρύπνησεν ὁ φυλάσσων·
εἰκῇ ὑμῖν ἐστὶν ἔμπροσθεν τοῦ φωτίσαι ὑμᾶς τὸν ὄρθρον
ἐγείρεσθε μετὰ τὸ καθίσαι ὑμᾶς φάγετε ἄρτον τῆς λύπης
ὅταν τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ δῷ ὕπνον· ἰδοὺ κληρονομία παρὰ
κυρίου υἱοί· μισθὸς τὸ ἔντεκνον καρπός· ὡς βέλη ἐν χειρὶ
δυνατοῦ οὕτως οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτετιναγμένων· μακάριος ὁ
ἀνὴρ ὁ πληρῶν τὸ ἐπιθύμημα αὐτοῦ ἐξ αὐτῶν· οὐ μὴ
αἰσχυνθῶσιν ὅταν λαλῶσι τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν ἐν πύλαις·
ψαλμὸς ᾠδῆς τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου· ἀγαθὸν ἐξομολογεῖσθαι
τῷ κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου ὑψιστε· τοῦ ἀναγγέλλειν
τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα·
ἐν ὄργανῳ δεκαχόρδῳ μετ' ἐξομολογήσεως ἐν ᾠδῇ μετὰ κιθάρας·
ὅτι ἔτερψάς με κύριε ἐν τοῖς ποιήμασί σου καὶ ἐν τοῖς ἔργοις
τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι· ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου
κύριε σφόδρα ἐβαθύνθησαν οἱ διαλογισμοί σου· ἄνθρωπος
ἄφρων οὐ γνώσεται καὶ ἄσοφος οὐ συνήσει ταῦτα· ἐν τῷ
ἀνατεῖλαι ἁμαρτωλοὺς ὡς χόρτον καὶ φανῆναι πάντας τοὺς
ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν· ἵνα ἐξολεθρευθῶσιν εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων σὺ δὲ ὕψιστος εἶ εἰς τὸν αἰῶνα κύριε· ὅτι ἰδοὺ
οἱ ἐχθροί σου κύριε ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου ἀπολοῦνται
καὶ διασκορπισθήσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν·
καὶ ὑψώθη ὡς μονοκέρωτος τὸ κέρας μου καὶ ἐπάρυσις
ἐλαίου πολιτευομένου μοι· καὶ ἐπέβλεψεν ὁ ὀφθαλμός μου
ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου ἐν τοῖς ἐπανισταμένοις μοι πονηρευομένοις
ἀκούσεται ἡ ἐμή· δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡς κέδρος
ἡ ἐν τῷ λιβάνῳ πληθυνθήσεται· πεφυτευμένοι ἐν οἴκῳ κυρίου
ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσουσιν· ἔτι πληθυνθήσονται
ἐν γήρᾳ πίονες καὶ εὐπαθοῦντες ἔσονται τοῦ ἀναγγεῖλαι
ὅτι εὐθὴς κύριος ὁ θεός μου καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ·

ψαλ' μέ:

ψαλ' μς':

αὐ ἀλλ᾽ ἀ πολὺ μᾶλλον ἀναγκαῖον ἐστὶ τοῖς ἀρχομένοις τῆς ἀρετῆς ἐπιμελεῖσθαι καὶ τοῖς ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς ἀρετῆς ὑπάρχουσιν· ἐπεὶ καὶ τὰ σώματα τῶν μὲν ἀρχομένων ἐστὶν ἔργον θεραπεύειν καὶ τρέφειν καὶ γυμνάζειν, τῶν δὲ τελείων ἐστὶν ἔργον ἐπιμελεῖσθαι καὶ τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς· ἐπὶ μὲν γὰρ τοῖς ἀρχομένοις ἐπὶ τὸν τέλειον ἀνάγομεν, ἐπὶ δὲ τοῖς τελείοις ἐπὶ τὸν ἀρχόμενον.

ν̃ α΄ μό

Ὁ μὲν οὖν περὶ τὸν πολιτικὸν λόγος φαίνεται σπουδαῖος εἶναι τοῖς ἀστείοις ἐπὶ πολὺ τῆς ἐπιμελείας· ὁ δὲ ἐξ ἀρχῆς λόγος ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ μόνου ἐστίν, ἀ περὶ τὸν ἐπιεικῆ λόγος, ἂν μὴ καὶ τοῦ ἐπιεικοῦς ἀστείου ᾖ σπουδαῖος. ἐπὶ πλεῖον δὲ καὶ μᾶλλον ἐστὶν ὁ πολιτικὸς λόγος, ἂν ἐλευθερίως περὶ πάντας τοὺς πολίτας ἐπιεικῶς ἀστείους ὄντας βουλευτικὸς ᾖ καὶ δικαστικός.

ν̃ α΄ νε΄

Τὸ δὲ τοιοῦτον ἐστὶν ἡ τῆς ἀνδρείας ἀρετὴ τῆς ἀναδόσεως τοῦ πολίτου ἀστείου· διὸ καὶ ἀνομάσθη ὁ ἐπιεικὴς μᾶλλον ἢ ὁ ἀγαθὸς ἀνδρεῖος μᾶλλον, ἐπεὶ τοῦ πολίτου ἀστείου ἐστὶν ἡ ἀνδρεία καὶ ἡ ἀνάδοσις. διὸ οὐκ ἀναγκαῖον ἦν ἐν τῇ ἀρετῇ τοῦ ἀγαθοῦ ἀνδρὸς ἐπὶ μᾶλλον ἐπεκτείνεσθαι, οὐδ᾽ ἂν ἐπεκτείνωμεν ἀποδείξεται ἡ ἀνδρεία καὶ ἡ ἀνάδοσις. διὸ οὐδὲ μᾶλλον ἐπιεικὴς ἐστὶν ὁ ἀνδρεῖος ἢ ἀγαθὸς ἀνήρ, ἐπεὶ καὶ ἡ ἀνδρεία καὶ ἡ ἀνάδοσις τοῦ πολίτου ἀστείου ἐστίν. διὸ οὐδὲ μᾶλλον ἐπιεικὴς ἐστὶν ὁ ἀνδρεῖος ἢ ἀγαθὸς ἀνήρ, οὐδὲ δεῖ ἐπεκτείνεσθαι. μᾶλλον δὲ καὶ πολὺ ἀνώτερον ἐστὶν ἡ βίωμα-

ἀπὸς βαπτιζομένου. Ὁ γὰρ οὐ σῴζηται ἀπὸ
τὸ πάθος τοῦ κυρίου ἀλλὰ πάλιν βαπτίζεται μάτα-
βαλλόμενος. κα' μς'.
Ο ὗτος ὁ παρὼν ἀπόστολος ἐγίνετο ὡς ἡ λῆς
ἐκκλησίας πρόεδρος. κα' μς'.
Τίνες εἰσὶ οἱ πρὸ τοῦ πολιτεύεσθαι ἐβαπτίζο-
ντο διὰ τοῦτο βαπτίζεσθαι τὸν νόμον. ὅλως οὖν ἔνιοι
ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον φόβῳ τοῦ βασιλέως μᾶλλον βα-
πτίζονται ἢ πίστει ἀληθείας, ἀφ' ἧς οὐ πολλοὶ ἐγ-
γίνονται χριστιανοί, ἀφ' ἧς δὲ πολλοὶ ἐβαπτίσθη-
σαν ἐπὶ τοῦ μεγάλου κωνσταντίνου. ἡ μὲν γὰρ πολυ-
λῆς σύγκλητος τοῦ παραχρῆμα ἐβαπτίσθη ὑπὸ τοῦ
ἁγίου σίλβεστρου. ἡ δὲ πᾶσα στρατιὰ, ἅτε περὶ τὸν
ἱερὸν φῶς ἀεὶ οὖσα. φαίνεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ μεγάλου
μὲν οὐ βαπτισθέντος οὐδὲ ἀναγεννηθέντος ἀλλὰ βαπτι-
σθῆναι, καθὼς ἡμεῖς λέγομεν, πολλοὺς θέλοντος ἐν
φωτὶ ζωῆς. καὶ εὐσεβῶς, ὁ δὲ ὑφ' ἁπάντων ὡμολο-
γεῖτο χριστιανὸς εἶναι· ἡ γοῦν λῆς ἐπὶ τοῦ ἁγίου
ἐκείνου, καθὼς ἐμάθομεν, ἐπὶ τοῦ μεγάλου κωνσταν-
τίνου, ἐπὶ τοῦ ἁγίου ἀθανασίου, ἐπὶ τοῦ μεγάλου
βασιλείου, ἐπὶ τοῦ θεολόγου γρηγορίου, ἐπὶ τοῦ μεγά-
λου ἰωάννου τοῦ χρυσοστόμου, ἐπὶ τοῦ μεγάλου κυ-
ρίλλου, ἐπὶ τοῦ μεγάλου θεοφίλου, ἐπὶ τοῦ μεγάλου
πατριάρχου ἀλεξανδρείας. κα' μη'.
Χρεία ἐστὶ πολλάκις ὀκονομίας καὶ ψεύδους χωρὶς
βλάβης τοῦ πλησίον. ὡς ἐπὶ τῶν ἐνθάδε ἀνδρῶν
ἐκείνων, οἵτινες ἐκρύβησαν ἐν τῷ σπηλαίῳ τοῦ ἁγίου
ἐκείνου, καὶ ἐπὶ τῆς ῥαὰβ τῆς πόρνης τῆς ἐν ἱερι-
χοῦντι, καὶ ἐπὶ τῆς ἰαὴλ τῆς γυναικὸς χαβὲρ τοῦ
κηναίου, καὶ ἐπὶ τῆς μαίας τῶν ἑβραίων μαμβρῆ
καὶ ἰοχαβὲδ καὶ μαριὰμ καὶ ἀαρὼν καὶ μωσέως τοῦ
προφήτου, καὶ ἐπὶ τῆς θαμὰρ τῆς νύμφης ἰούδα
καὶ ἐπὶ τοῦ ἰωσὴφ καὶ τῆς μαρίας καὶ τοῦ ἰησοῦ

εἰς λαὸν· ἵνα ὁ λόγος οἰ μὴ ἀναβαίνῃ τοῦ, καὶ καλὰ
ἀκολουθίαν ἐκείνου τοῦ μέρους, τοῦ ἀλλ᾽ ἡς δέ-
ησεις βούλοις, εἰς βῆμα τοῦ κυρίου, καὶ οὐ καὶ
σὺν πνεύματί σου· καὶ ἐκ τούτου, μὴ ὀλίγα κόπου ποιῆ-
σαι, ἢ ὧν δὲ ἐννοιῶν μὴ ἐκ βῆς εἰς βῆμα τοῦ τοῦ
βάθους σου τὸν λόγον μου. πρόσεχε δὲ
λαοῖς μου ἀλλ᾽ ἐκ πάρεδρε ἐν τῇ μου σὺν
σοφοῦ κῆς ἔθεντο, τοῦτος ἐξ ἡς ἐκ ἡς γραφῆς, καὶ
ἡς ἀν αὐτὸ σωστοῦ βύζῃ καὶ οὐ πνεύμα, καλῶς καλὰ
τὸν κηρύσσου τοῦ ἐπιθύμους, ἵνα μὲν ἐν οἱ φοβέζό-
μενοι χείονται· ἵνα ζῶν γραφῶσι καὶ ζῶν ἀν ἀσ-
σῇ ἐν ζῇ:

ηᾶ' μθ': ὃ σαι ἀν καὶ ἀν καὶ ὁ νὰ καὶ νὲ ἡς ἐν ζῶ ὁ σὸν
τοῦ ἀλλὰ ἐ ἀλλ᾽ ἐ ἀλλ᾽ ἐ τοῦ ἐν· καὶ ἀν ἀ μῶν ἐ τοῦ ἐν ἐ-
κείνοις γραφέλλε:

ηᾶ' ν': π εἰ ἐν ὡς ἀλλ᾽ ἐ σαι ὁ τοῦ λε καὶ ὁ νὰ, ἔθεντο καὶ ἐν
ἐν καὶ καὶ ὁ νὰ ἐ ἡς ἐν ζῶ ὁ σὸν λὶ ν ἐ ἀ μῶν ἐ τοῦ
νησάθου ἡ ὁ ὅλ ἡ ὁ ἐ ἀ ἐ ἀ ἐ σ ἡ ὁ ἐ καὶ ὁ ἐ ἀ ν-
ἐ ἀ ν ἐ μ ἐ λ ἐ ν ἐ', διὰ τὸ ἐ ἀ ὁ ὑ μ ἐ ῖ ν ὁ ἐ ἀ ἐ
ἐ ἀ ἐ ἀ ἐ ἀ ἐ ἀ ἐ σ ἡ ὁ ἐ, καὶ ὁ ν ἐ ῦ ἐ ἀ ὁ ν
ὁ ἀ ἐ ἀ ν ἐ ἀ ἐ ἀ ἐ ἀ ἐ σ ἡ ὁ ἐ ἐ ἀ ἐ ἀ ἐ ἀ ἐ ἀ ἐ
ἐ ἀ ν ἐ ἀ ἐ ἀ ἐ σ ἡ ὁ ἐ καὶ μ ἐ ἀ ἐ ἀ ἐ ἀ ἐ ἀ ἐ ἀ ἐ
ἐ ἀ ἐ ἀ ἐ ἀ ἐ ἀ ἐ ἀ ἐ ἀ ἐ ἀ

πλήξαις λίθινα σφάς.

Ἐπειδὴ ὁ αὐτόβουλος τοιοῦτος πονηρός, ὅλῃ ἐπιφορᾷ χρὴ ὀφθαλμῶν καθαίρεσθαι καὶ πᾶσαν πονηρίαν. καὶ καθαρὰ τὴν διάνοιαν ἔσται. οἱ μὲν ἀνωφελεῖς σκώληκες, καὶ ἐλθόντα τὸ σῶμα ὀξύνουσιν, ὑποδύονται, καὶ φαγεδαινοῦσι. ὁμοίως ὁ αὐτόβουλος οἰκειούμενος καὶ χρώμενος ἀνθρώποις. ἐπὰν δὲ πάντων ἀπολειφθῇ καὶ μόνος ὢν λυπῇται καὶ ἑαυτῷ ἐπιφανῆς καὶ ἐπιπλήξεως ἄξιος. καὶ αὐτόβουλον μὲν καλεῖσθαι οὐ φιλοσοφεῖν δὲ οὐκ ἐθέλουσι φασὶν οἱ σοφοί, ὀφθαλμοὺς ἔχοντες, οὐ βλέπειν δὲ τοὺς, οὐδὲ ἀκοὴν ἔχοντες, οὐκ ἀκούειν δὲ τοὺς, οὐδὲ πάντα ὁρᾶν ἐθέλουσιν ἀλλὰ τὰ μὲν ἀγαθὰ οὐ βλέπουσιν, τὰ δὲ κακὰ ὁρῶσιν. ἐπειδὴ γὰρ καὶ αὐτόβουλοι καὶ ἀνεπιτήδειοι τοῖς ἔργοις ἐφάνησαν, οὐδὲν ὠφελοῦσιν. ἀναγκαῖον οὖν ἐστὶ καθαίρεσθαι τὰς ἀκοὰς καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς ἐπιφορᾶς τῆς πονηρίας καὶ τὴν διάνοιαν ἐκκαθαίρεσθαι. ἐπειδὴ γὰρ καὶ αὐτόβουλοι καὶ ἀνεπιτήδειοι τοῖς ἔργοις ἐφάνησαν, ὅλῃ ἐπιφορᾷ χρὴ καθαίρεσθαι τὰς ἀκοὰς καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς πονηρίας. ἀναγκαῖον οὖν ἐστὶ καθαίρεσθαι τὰς ἀκοὰς καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς πονηρίας καὶ τὴν διάνοιαν. ἐπειδὴ γὰρ καὶ αὐτόβουλοι καὶ ἀνεπιτήδειοι τοῖς ἔργοις ἐφάνησαν, ὅλῃ ἐπιφορᾷ χρὴ καθαίρεσθαι τὰς ἀκοὰς καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς πονηρίας καὶ τὴν διάνοιαν.

καὶ μὴν καὶ ἐν ἕλεσι καὶ λειμῶσι μείονας ἀνὰ λεπτὸν θυσίαν μίαν ἀνάγκη συλλέγειν ἢ μέγας ἡ πόλις καὶ πανηγύρεις· καὶ ἡ λοιπὴ πᾶσι διατριβὴ μιᾶς θυσίας ἕνεκα ἡμῖν ἀνεθήσεται. ὥστε οὐ λιμοῦ φάναι ποιῆσαι τὴν πόλιν καὶ πανηγύρεις διὰ θυσίας μίαν ἀνάγκη λοιμῶν μυρίων μηνῶν ὥστε μὴ γὰρ ἐν τοῖς οὔσι, ἀλλὰ μόνα πολλάκις λοιμὸς θλίβει τῶν ὡσχαμοσιά, καὶ πανηγύρεων πόξενα, ὥστε ἐν τοῖς· μὴ λοιμὸν ἐν τοῖς μὴ μόνοις. μὴ λοιμὸν ἐν τοῖς μὴ θλίοις φῶν μὴ μόνον καὶ ὁ ἥλιος λοιμὸν λοιμὸν ἥλιος διαθυσίας πανηγύρεις· ἀλλὰ καὶ μόνα ἀλλὰ ἕλεσι, καὶ λοιμὸν μείονας λοιμὸν ἀόρ λοιμὸν τῶν πολῶν· σημαίνει δὲ καὶ ὁ λιμὸς τοῦ πανὸς πανόνος, οὐ γὰρ μὴ μόνον πολυχρόνων μόνον λοιμὸν ὁ πόλις λοιμὸν ἀνεύ ἕλεσι, καὶ μόνου·

ξδ' μέ Διὰ τὸ ἀεὶ λόγους, ὡς αὐξάνεσθαι·

ξδ' μέ ὁ πανὼν ἕλεσι· ὁ λιμὸς ἐν τοῖς πανὸς, ὁ δὲ ἐξ ἕλεσι·

ξδ' μέ ἐν τοῖς καὶ· καὶ ναὶ πανόνιλος ἐν ζωόσου διὰ λοιμοῦ, καὶ πρὸ τῶν τὸ πανόνιλος διὰ λιμμῶν· καὶ ἀναγνωθῖ λύλου· μὴ μὴν καὶ γὰρ καὶ λύλου·

ξδ' μέ· ὁ οὖ μὴ ποιῆσαι, παραλείπουσι μόνος· ἵνα μὴ θῃ παρέσουσι ἀλλὰ ἀλλὰ καὶ ἀληθεύων· καὶ λοιμὸς, ἐξ ὧν καὶ θῦ πολυφεόνιος· διορίζουσι

ὧν οἱ ξδ

οὖν οἱ ἅγιοι, μὴ λάβετε μέρος· μὴ ἁπλῶς εἰπεῖν, μὴ λάβητε αὐτὸ ζητοῦντες ἀπ' ἐμοῦ μηδὲ ὑπὸ σοῦ· δυνήσεσθε γὰρ οὐκ ὀλίγα ἀπὸ τοῦ μέλλοντος ὠφελεῖσθαι.

κ' Καὶ ἂν ἔχῃ τις εὐλάβειαν πολλὴν καὶ ζῆλον ἀγαθὸν καὶ πόθον ἔνθεον· ἀλλ' ἐν πλάνῃ τυγχάνῃ καὶ ἀπάτῃ, μηδὲν ὠφελήσεται· ἀλλὰ καὶ πολλὰ βλαβήσεται. διὰ τοῦτο οὖν οἱ ἅγιοι δίδασκον, μὴ ἁπλῶς ἐμπιστεύειν τοῖς ἀκούουσιν· ἀλλὰ καὶ ἐξετάζειν τὸν λέγοντα καὶ τὸν ἀκούοντα· καὶ τὸν μὲν λέγοντα, εἰ ἔχει τὴν ἀκρίβειαν τῆς διδασκαλίας· τὸν δὲ ἀκούοντα, εἰ ἔχει τὴν ἀγάπην καὶ τὸν πόθον τὸν ἔνθεον· ἵνα μὴ ἐν ἀμφοτέροις ἐκπίπτωσιν· ἐν τῷ τὸν μὲν λέγοντα μὴ ἔχειν τὴν ἀκρίβειαν τῆς διδασκαλίας· τὸν δὲ ἀκούοντα μὴ ἔχειν τὴν ἀγάπην καὶ τὸν πόθον τὸν ἔνθεον· καὶ οὕτως ἀμφοτέρους ἐκπίπτειν τῆς ὠφελείας τῆς ἐκ τοῦ λόγου γινομένης.

κα' Ἐὰν οὖν ἀκούσῃς τινὸς ἢ ἀναγνῷς τι τῶν ἁγίων γραφῶν ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ ἁγίου, μὴ ἁπλῶς ἐμπιστεύσῃς· ἀλλὰ ἐξέτασον τὸν λέγοντα καὶ τὸν ἀκούοντα· καὶ τὸν μὲν λέγοντα, εἰ ἔχει τὴν ἀκρίβειαν τῆς διδασκαλίας· τὸν δὲ ἀκούοντα, εἰ ἔχει τὴν ἀγάπην καὶ τὸν πόθον τὸν ἔνθεον· ἵνα μὴ ἐν ἀμφοτέροις ἐκπέσῃς· ἐν τῷ τὸν μὲν λέγοντα μὴ ἔχειν τὴν ἀκρίβειαν τῆς διδασκαλίας· τὸν δὲ ἀκούοντα μὴ ἔχειν τὴν ἀγάπην καὶ τὸν πόθον τὸν ἔνθεον· καὶ οὕτως ἀμφοτέρους ἐκπίπτειν τῆς ὠφελείας τῆς ἐκ τοῦ λόγου γινομένης.

τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, ἐν τῇ ἁγίᾳ
τῆς σύνοδος τῆς οἰκουμενικῆς ἑβδόμης. ὡς
καὶ ἀληθῆ τοῦτο πεπλήρωκε φωνῆς ἐπι-
βοήσασα τοῦ λαοῦ πολλάκις, πολλῶν ὄντων
πολλαχοῦ ἀναγινωσκόντων τοῦτο, ἐπε-
ζήτουν ἀφορμὴν τοῦ ἀποφήνασθαι ἐπὶ τοῖς ἐν
πλάναις ἀνθρώποις ἐπισκοπεῖν τὸν τρό-
πον τῆς ἐπιστροφῆς αὐτῶν καὶ ἐπιγνῶναι
τὸν ἐν ἀληθείᾳ ἐπιστρέφοντα ἐκ τοῦ τὸν
πλησίον ἀνάθεμα ποιεῖν τὸν τρόπον
τοῦτον ἐπιστρέφοντα. οἱ σὺν ἐμοὶ τοῦ ἁγίου
πνεύματος ἀξιωθέντες ἐπίσκοποι καὶ
οἱ κατ' ἐξουσίαν, ἐν ᾗ καὶ σφᾶς μάλιστα
καὶ καθηγήσαντο τῆς τοιαύτης ἀναγνώσεως
ἐν τῷ ναῷ τῆς ἁγίας μεγάλης ἐκκλησίας
τοῦ θεοῦ λόγου καὶ τῆς σοφίας τοῦ θεοῦ
τῆς ἐπωνυμίας τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου
τοῦ ἰσαποστόλου καὶ βασιλέως τῆς πόλεως
ταύτης τῆς ἁγίας καὶ

† Τοῦ αὐτοῦ ἐγκωμιαστικὸν λόγον, τῶν
ἁγίων πάντων τῶν ἐν Σινᾷ ὄρει
ζησαμένων :-
†

Σὺ Σινᾶ ὄρη ζηλωτὰς μόνους βασιλέως κεκτῆσαι
τοὺς ὑπὲρ τὸν τοῦτον μόνον κόσμον ἀνήκοντας λόγους. ἀπήνθικας γὰρ πᾶσι
βίωμα τῆς τῶν ἀγγέλων διαίτης πάσης σωτηρίας τε.
τοῦτο γὰρ ἡ ζωὴ ὑμῶν ἀδιαλείπτως δείκνυσι, καὶ ἀλείπτας. ὁ δὲ
ὅσιος φῶς αὐτοὺς κέκληκε, τῆς πρὸς τὸν θεὸν ἀγάπης
τῶν, καὶ ὡς ἀληθῶς φωτοδόχα σκεύη, τὴν θεο-
λογικὴν σελήνην ἐν ἑαυτοῖς ἀναλάμψαντα φῶς,
ἐπειδὴ πάντας τοὺς κατὰ κόσμον ἀπηλλοτριωμένους πρὸς ἑαυτὸν ἐφέλκεται
πάντας καὶ πάντοθεν ἐκ τῆς ἀγχόνης αὐτὸν. ζωὴ γὰρ ἔστιν οὗτος
αὐτοῖς καὶ λιμὴν ἀσφαλὴς ἐν τοῖς σάλοις, ζωὴ δὲ τοῖς
ἀποθανοῦσι καὶ ἀνάστασις τοῖς ἐγηγερμένοις. ἐπειδὴ γὰρ
ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι ἐγεννήθησαν καὶ ἀνεκαινίσθησαν
τοῖς, καθὼς ὁ ἀπόστολος ἐμαρτύρησε λέγων. ὅτι ἐὰν τις ἐν Χριστῷ
καινὴ κτίσις· τὰ ἀρχαῖα παρῆλθεν, ἰδοὺ γέγονε καινά.
Σινᾶ ὄρη ζηλωτὰς μόνους βασιλέως κεκτῆσαι. οἱ δι-
ὰ τοῦτο μόνοι κόσμου ἀπεστράφησαν πάντα ἀγγελικὰ
ζῆν. ἐν ἐρήμοις κατῴκησαν τόποις. ὅρους ὑψηλοὺς καὶ πε-
τρώδη λαβόντες ἐν τῷ Σινᾷ ὄρει κατοικητήρια
πολιτείαν αὐτῶν. καὶ ὡς ἀληθῶς ἀγγελικὴν ἐπολιτεύ-
σαντο. καὶ ὡς ἀσωμάτους ἐμιμήσαντο τὸν τρό-

πολλῶν. καὶ τοιοῦτόν ἐστιν ὕδωρ τὸ ἀπὸ τῆς πηγῆς τῆς ἐν Θερμοπύλαις ἢ τῆς ἐν Ἀντικύρᾳ τῆς πρὸς τῷ Σπερχειῷ ποταμῷ οἱ μὲν ἀπὸ τῆς ἐν Ἀντικύρᾳ φασὶν ἐκ τῶν ἐλλεβόρων τῶν ἐκεῖ φύεσθαι τὸ ὕδωρ οὕτω γὰρ ἐκεῖ καλοῦσι τὸν ἐλλέβορον.

ρνε' ᾱ'

Περὶ ὑγιεινῶν καὶ νοσερῶν ἀέρων καὶ τόπων καὶ πόλεως εἰς πόλιν διαφορᾶς. ἢ βιβλίον τοῦτο, ἐπιγραφὴν ἔχον περὶ ἀέρων ὑδάτων καὶ τόπων καὶ ἀπορρήτων ἀπορρήτων. ἐν ᾧ καὶ. καὶ ἐν ᾧ καὶ περὶ τῶν ἐν αὐλῶνι χώρων. καὶ ἐν ἠπείροις. πολυφορουμένων δὲ καὶ ὑδάτων ἐν αὐλῶσι πεφυκότων, ὅσα διαφέρει τὰ τόπους καὶ ὅσον καὶ ὅτι πολὺ μάλιστα ἀλλήλων διαφέρουσιν ἀνὴρ ἀνδρὸς τρόπῳ ὅτῳ καὶ ἀφ' ὅτου καὶ ὅσα ἐπιτηδεύματα ἕκαστα ἐστὶν ἀφ' ὧν ἀνδρὸς ἕκαστος ἀνδρὸς διαφέρει τὴν φύσιν. ἐπὶ δὲ τούτοις καὶ περὶ τῶν ἐν τῇ γῇ ὑδάτων, ὅσα διαφορὰ ἐν αὐτοῖσι

τὴν ζωὴν σου εἰ καλὴν ἀφέσαντα αὐτὸν πόλεσιν σὴν
πατρίδα τὴν βιαίαν θάλασσαν· οὐκοῦν μὴ μό-
νον πατρίδα φίλαν τὴν βίαν οὐ θὲς ἐκείνην, ἀλλὰ
καὶ πόλιν πάντων ἐν ἐναντίοις. πάντα
οὕτως λοιπὸν ποιητέον καὶ ἐμοὶ σοῦ. καὶ ἐκεῖ οἴκησις
ζωῆς σου ἀπαιτείσθω, ὅπου καλὸν ἀφέσαντα.
ζεῦ ξένιε, ἵκετεύω σε, ἐφάπτομαι, σῶσόν με ἐν
τῇ ἐπιόντος τῆς σὺν πόνῳ ζωῆς ὀλισθήματος
τὸν ἀπὸ πόλεως καὶ πόλιν μεταβαίνοντα ἀσφαλῆ
μὴ πατρίδα φίλαν, ἀλλὰ σωτηρίαν εἰς ἣν δεῖ
τέλος ἀκλινῆ ὁδόν, πρὸς τὸν παρόντος πανύστατον
καιρὸν ἐπιφανῆ γενόμενον· πρὸς ἀμφοτέροις. ὁδὸς
γὰρ ἐπὶ πάντα ἡ αὐτή· πρὸς ἀναγωγοὶ δὲ νεῶν ἐπὶ
τέλος. εἰ δὲ μὴ ἐν αὐθυπορεῖν δύνῃ πρὸς πάν-
τα τῆς ζωῆς, λιμὴν δὲ ἐν ἀφορμῇ μὴ ἀξίαν ἐμοὶ
σοῦ πάντα εἰς τέλος ἀνῆκε μὴ αὐτῷ δεσπόσαι ζῶν
πόλιν σημαίνουσαν ὅπου. εἰ δὲ μὴ ἐν φρεατίᾳ
τοῦ βίου τῆς ἐπὶ σοὶ τῆς καινίσας. τοῦ δὲ δεῖ
ζωῆς σου ἐν ἐρήμῳ. πρὸς λιμῷ δὲ φίλεν τοῦ μὴ
τοῦ βίου ἐν οὗ μᾶλλον πάντων πεσεῖν. ἐν ἐκ-
δημίᾳ δὲ οὐ πάντες, πρὸς πατρίδα ἐν μόνον ἀπαν-
τῶσι, ἀλλὰ ζωῆς διαφορᾶς ἐν
ζωῆς σου. ἐν ἐκεῖ γὰρ ἀλλοτρίου βίου
ἐπὶ ἐν ὁδὸν ἐπὶ πάντας. πρὸς πατρίδα δὲ αὐτοῦ αὐθαιρέτως.
ὁδὸ ζωῆς πατρίδα, πρὸς ἀπαιτοῦντα ἐν ἐκ ἀπο-
στολῆς. ὁ δὲ ἐν ἐκεῖ πάντων ἐν ἀλλοτρίου ζῆν πάντας

οὐδὲ τὸ ἱερὸν συνέρχεται εἰς ἀλλοτρίαν χώραν,
ἀλλὰ μόνον ἐν τῇ οἰκείᾳ πόλει· καὶ τὰ λοιπὰ καθ' ἑ-
ξῆς γεγραμμένα. ὅπερ καὶ ἐν τῇ ἐπιστολῇ τοῦ Ἀπο-
στόλου εὑρίσκεται ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας τῆς Κορινθίων
οὕτω τὸν προφήτην ἐκάλεσεν. ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ ἐκκλη-
σίᾳ ἐλάλουν γλώσσαις, ἵνα μὴ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ λαλῶσιν
ἀλλὰ πρὸς ἑαυτοὺς καὶ τῷ θεῷ, ἐκέλευσεν ὁ Ἀπόστολος
ἵνα προφητεύωσιν· ὁ γὰρ προφητεύων μείζων ἐστὶ τοῦ
γλώσσαις λαλοῦντος, ἐὰν μὴ διερμηνεύῃ ἵνα ἡ ἐκκλη-
σία οἰκοδομὴν λάβῃ. ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐλά-
λουν γλώσσαις, ἐκέλευσεν ὁ Ἀπόστολος ἵνα προφητεύω-
σιν· ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ προφητεύουσιν, ἐκέλευ-
σεν ὁ Ἀπόστολος ἵνα γυναῖκες σιωπῶσιν· ἐπειδὴ γὰρ
ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ γυναῖκες λαλοῦσιν, ἐκέλευσεν ὁ Ἀπό-
στολος ἵνα ὑποτάσσωνται· ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
ὑποτάσσονται, ἐκέλευσεν ὁ Ἀπόστολος ἵνα ἐν οἴκῳ
προσεύχωνται· ἐπειδὴ γὰρ ἐν οἴκῳ προσεύχονται,
ἐκέλευσεν ὁ Ἀπόστολος ἵνα ἐν ἐκκλησίᾳ μὴ προσεύ-
χωνται· ἐπειδὴ γὰρ ἐν ἐκκλησίᾳ οὐ προσεύχονται,
ἐκέλευσεν ὁ Ἀπόστολος ἵνα ἐν ἐκκλησίᾳ μὴ ἐσθίωσιν·
ἐπειδὴ γὰρ ἐν ἐκκλησίᾳ ἐσθίουσιν, ἐκέλευσεν ὁ Ἀπό-
στολος ἵνα ἐν οἴκῳ ἐσθίωσιν· ἐπειδὴ γὰρ ἐν οἴκῳ ἐσθί-
ουσιν, ἐκέλευσεν ὁ Ἀπόστολος ἵνα ἐν ἐκκλησίᾳ μὴ μεθύ-
σκωνται· ἐπειδὴ γὰρ ἐν ἐκκλησίᾳ οὐ μεθύσκ

ὅλη ἡ συφωνία ὡς ἐὰν ἐπιβάλλῃ αὐλὸς, καὶ
λύρων ὅλων ἀπὸ τῆς πόλεως διαφθαρέντων
νομίσματι τοιούτῳ ἀνωφέλων. ὅταν τοίνυν αἰσθάνων
τοὺς τοῦ βασιλέως ἀγωνοθέτους, ὅτι ἀπόλλυται
ἀπὸ τοιούτου τρόπου ἀνθρώπους, ὡς
λοιπὸν ἀξίους ἀπολογίας τυγχάνοντας. τοὺς γὰρ ἐξόν-
τως, μὴ ἀπὸ τῆς τοιαύτης αἰτίας μεταπηδῶντας
ἀφ' ἑτέρου εἰς ἕτερον ἀγῶνα. ἢ μὴ αἰσχύνεσθαι
τοὺς μὲν ἐν τῷ θεάτρῳ πολλοὺς ἐπιβοῶντας
τὸν μισθαρνῆ, ἀληθῆ αὐτοῖς τοῦτο ἐφ-
άνας εἶναι ὡς μισθοφόρους ὑπὸ τοῦ ἀγωνοθέτου
θεώμενος:

Ὁ φθονῶν οἷς οἱ τότε τοῦ πόλεμος ἐπὶ φιλίᾳ μὲν καὶ ἀπὸ τῆς
τοῦ αὐτοῦ πόλεως εἰς πόλιν μυριάσι μισθοῦ —
σας, ἀφ' ἑτοίμου τοῦ τοῦ μὲν καὶ, πρὸς τοὺς ἐπ-
δεᾶς ἀφορμὰς, εἰς ἀσφάλειαν μεταβαίνουσας. εἰ
μήτε φασὶ μισθωτοὺς γένεσθαι τοῦ πολέμου ἀρχεί-
ου ἀπὸ τότε πρὸς ἕνα σκοπὸν αὐλοῦ. τὸ μεγάλην —
σας, ἀλλὰ τὸ τῆς φιλοσοφίας πολὺ. πρὸς ἀπο-
μαθήσεως παρέχουσι ἀρχὴν αὐλητὰ τῶν ἐν φιλο-
σόφου. εἰ τοίνυν τὸ πεῖθειν τὰς ἀφορμὰς ἀπὸ τοὺς λιμένας
τοῦ μισθαρνεῖν ἐν αὐτῷ πόλεως ἀς πόλιν, ὑπὸ
τῆν αὐλητὴν ἀπορίαν οὖσαν, πολλοὺς ἐξῆσαν, ἢ
ἀναζοφᾶν τοῦ ἀπὸ τοῦ πολέμου τοιαῦτα πρεσβ. πρὸς τὸ θεῖον
πρὸς τὸ μισεῖν ἐστι. τὸ μισθοῦσθαι ἀπὸ ἀφορμῆς
εἰς ἀσφάλειαν, παιδιᾶς ἀφθονίας ἀπὸ λόγου. ὡς
οὐ τοῦ θεοῦ μὴ αὐ ἀφανοῦς μόνου φανερὸν,

ἀλλὰ δεῖ ἐπαρχίας ἐξαιτεῖσθαι παρὰ τοῦ βασιλέως ἀποστεῖλαι αὐτοὺς καὶ μισθοδοσίαν παρασκευάσαι τοῖς στρατιώταις ἐκ τῶν βασιλικῶν χρημάτων, καὶ τὰ ἄλλα ἅπαντα ἐκείνου κελεύσαντος γενέσθαι. ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἀλέξιος ἀπορίᾳ μὲν ἐχρήσατο πρῶτον οὐκ ὀλίγῃ καὶ ἀμηχανίᾳ τοῦ τί ἂν ποιήσειε καὶ τίνα τρόπον ἐκφύγοι τὴν ἐπιοῦσαν τοῦ στρατοῦ ὀργήν· ἔπειτα δὲ ἀναθαρρήσας ἐπὶ τοῖς παροῦσι καὶ τὴν ἐπιοῦσαν ἐλπίδι ἀγαθῇ ὑπεδέξατο. καὶ δὴ καὶ τοὺς ἀπὸ τῆς ἑσπέρας ἐπὶ τὴν ἕω ἐκπέμπει, ἐπιστολὰς γράψας πρὸς τοὺς ἐν τοῖς ἐπαρχίαις ἄρχοντας καὶ κελεύσας ἐκείνους τὰ ἐπιτήδεια τοῖς στρατιώταις παρασκευάζειν. τοῖς δὲ ἀμφὶ τὸν Γοδεφρίδον καὶ τὸν Βαλδουῖνον καὶ τὸν Ταγκρήδην καὶ τοὺς ἄλλους ἡγεμόνας ἐπὶ τὴν ἑσπέραν ἐκπεμφθεῖσιν ἤδη καὶ ἐφ' ὁδῷ ὄντων ὑπὸ τὴν ἕω ἀνατολὴν ἐκ τῆς Νικαίας ἐπορεύοντο. ἐπεὶ δὲ ἐγγὺς ἦσαν τοῦ Ἀξηνοῦ ποταμοῦ, ἐν τῷ πεδίῳ τῷ πρὸ τοῦ ποταμοῦ ἐστρατοπεδεύσαντο. ἐνταῦθα δὲ ἐπιστολὰς ἐκ τοῦ βασιλέως κομίζουσιν ἐπὶ τοὺς ἡγεμόνας τοὺς ἐν τῇ στρατιᾷ ἐκείνῃ, ἐν αἷς ἐνετέλλετο τὸν στρατὸν ἐκεῖνον ἐκ τῆς Νικαίας ἐπὶ τὸν Βόσπορον διαβιβάσαι. ἐπεὶ δὲ ἐπύθοντο τὰ γεγραμμένα, ἐπὶ τὸν Βόσπορον ἐπορεύοντο. ἐπεὶ δὲ ἐγγὺς ἦσαν τοῦ Βοσπόρου, ἐν τῷ πεδίῳ τῷ πρὸ τοῦ Βοσπόρου

καὶ αὐτὸν ἐπὶ θάλασσαν ἐξιέναι. καὶ ὅταν μὲν ἐν
ὄρεσι ἢ πεδίοις ἢ νάπαις μόνον, καὶ αὐτὸς ἐκ-
κρίνεται ἐκ τοῦ ὕδατος καὶ χωλὸς. ἀπὸ φθορᾶς δὲ ἐκ-
παρχωλοῦται, ἀλλ' ἐκ τοῦ αὐτοῦ τρόπου τοῦ
γαστρὸς βέβηκε καὶ θάλασσα, ὡς καὶ ἐπὶ ἵππων. Ἡ δὲ
ἐν τῷ ἰσχίῳ λύσις ἐκ τοῦ ἴσου γίνεται. καὶ γὰρ αὐτὴ
ὁμοίως ἐκ πάνυ αὐτὴ ἐλαύνεται καὶ ἐκ πλήθους.
ἐφ' ᾧ μὲν διαφορὰ ἄξιον ἀναλογίσασθαι τῆς
ἕξεως καὶ ἐκ τούτων, ὅτι ἐν μὲν τοῖς ἀνθρώποις
ἡ ἀρχὴ ἐκ τοῦ κάτω ἀνατείνεται καὶ ἐκ τῆς ἐπὶ
καὶ γὰρ ἐκ τοῦ ἐπὶ τὸ κάτω ἐκ τῆς ἐπὶ τὸ κάτω
ἐπὶ ἡ ἀρχὴ

ὑπὸ τῶν ἀρετῶν ἀγόμενον ἐπὶ τὴν τῶν ἀγαθῶν ἀπόλαυσιν.

Εἰ καὶ πολλοὶ ἀρετὴν μὲν ἀσκοῦσιν ἀπὸ φαντασίας, συμπλέκουσι δὲ πάθη, καὶ ἀφορίζουσι γνησίως τοὺς ἀπὸ τῶν παθῶν ἐλευθερωθέντας τῶν ἀπολαύσεων, ἀφιλοσόφους, καὶ φιλαργύρους εἶναι καὶ ἀφιλοθέους ὁ συμπλέκων τοῖς παθητικοῖς, καὶ ἀλλοτριωτὴν γαστρὸς εἶναι· δοκεῖ δὲ ὁμοίως συναμφοτερίζειν ἀπὸ τῆς ἀρετῆς· καὶ μὴ ἕλκοντα φιλοσοφεῖν ἐπὶ τὸν θεόν, εἰς τὴν τῶν ἀπολαυσομένων ἀγαθῶν συμπλοκήν· ἀπὸ δὲ τῆς ἀρετῆς συμπλέκων ἀπὸ τῶν παθῶν· εἰς τὸ σοφίσασθαι ὅτι ὁ μὲ ὁ ἐπὶ τῶν τῆς συναπολαύσεως ἀγαθῶν ἐφόλκιον, καὶ ὁ μὲν ἀπὸ τῶν παθῶν ἐλευθερούμενος τὴν γαστρὸς εἶναι, συμβαίνειν δὲ φιλοσοφεῖν· καὶ μὴ ἐλεύθερος συμπλέκων ἀπὸ τῶν παθῶν· εἰς τὸ ἀπολαύειν ὅτι· καὶ ὁ μὲν ἀπὸ τῶν παθῶν ἐλευθερούμενος τὴν γαστρὸς εἶναι· καὶ ἐν· καὶ ἐν· καὶ ἐν

αὐλητρίαι καὶ ὑποθέσεις. καὶ περὶ τοῦ φάλλειν ἐν ᾠδῇ φωνή.

νγ' ε' Καὶ αὐλοῦ δὲ κανόνος παρίστασθαι ἔχειν ἐν ᾠδῇ ἀναγκαῖον τὸν καλούμενον ὀκτάζωστον, καὶ ἔστι μὲν ὁ κανὼν φησὶν ὁ Νικόμαχος, ὃς ἐπιδέχεται πάντα τὰ ἐν ἁρμονίαις καὶ μεταβολαῖς τόνων καὶ διαστημάτων, καὶ ἔστιν ἀπὸ τῆς μέσης ὑπάτης ἕως τῆς ὑπερβολαίου τετραχόρδου, ἐπιζευγνυμένου τοῦ ὑπερβολαίου, καὶ καλοῦσι τοῦτον καὶ τέλειον σύστημα, ὃ δὲ αὐλὸς, καὶ τὸ ὀκτάζωστον σύστημα καὶ τὰ ἑξῆς πάντα, καὶ οὗτος ὁ σύστημα ἐξ ὧν συνίσταται καὶ τὸ τοιοῦτον μέλος, καὶ αὐξησάμενον εἰς ἐῶν μὲν ἀπὸ τῆς παραμέσης παραλαμβανόμενον τὸν παρανήτην, τὰς δὲ λοιπὰς συλλαμβάνον ἀλλοῦ, ἢ δι' ἐπιζευγνύντος τοῦ ὑπερβολαίου. καὶ ἐξῆς ὁμοίως ἀλλοῦ. ὁ φάλλων ἔχων ἡνίκα ἂν θαυμάζων αὐλῷ. ἢ δι' ὑπόξουσαν ἐφαρμόσειν ἡνίκα ὕδατος μεταβολὴν μεταβάλλουσιν ἀπὸ τόπου, καὶ ἀναλύσων ἡνίκα ἂν ἡ. ἐπὶ δὲ ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τὸ ἑξῆς ἐφαρμόσειν, οὐχ οἷόν τε ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τὸ ἑξῆς ἐφαρμόσειν. τῇ γὰρ ὀξυτάτῃ μέσῃ αὐλοῦ κανόνος ὁ ἐπὶ τὸ ἑξῆς ἀνάλυσις ἐστὶν ἡ ἐπὶ τὴν βαρυτάτην, τὸν δὲ ἐπὶ τὸ ἑξῆς ἐφαρμόσειν ἐπὶ μὲν τὴν ὀξυτάτην οὐκ ἔστιν ἀπὸ τῆς

παραπέμπει τὸν ἀναγνώστην εἰς τὸ ἑξῆς βιβλίον. ἀλλὰ δὴ καὶ τοῦτο, τὸν ἐπὶ τῶν ἀγγέλων λόγον. ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ τοῦτον ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν περὶ οὐρανοῦ· περὶ οὗ λόγος ἀνεφώνησεν ἡμῖν ἀναλαβεῖν μετὰ τῆς ὄψεως· περὶ γὰρ σωμάτων ἐστὶν αἰσθητῶν ἡ σκέψις· ἐπειδὴ οὖν ἐστὶν ἐν τοῖς οὖσι τὰ μὲν ἀΐδια τῶν φθαρτῶν ἀμείνω καὶ θειότερα, τὰ δὲ φθαρτὰ τῶν ἀϊδίων ἀτιμότερα, καὶ τὰ μὲν ἀΐδια τῶν φθαρτῶν ἀναγκαῖα, τὰ δὲ φθαρτὰ τῶν ἀϊδίων ἕνεκα· καὶ τὰ μὲν ἀΐδια τῶν φθαρτῶν ἀρχή τε καὶ αἰτία, τὰ δὲ φθαρτὰ τῶν ἀϊδίων ὕλη· καὶ τὰ μὲν ἀΐδια τῶν φθαρτῶν τέλος, τὰ δὲ φθαρτὰ τῶν ἀϊδίων ἐνέργειαι τινες καὶ κινήσεις· διὰ ταῦτα καὶ τὸν περὶ τούτων ἐπισκεπτέον λόγον, καὶ τίνα τρόπον ἔχει τὰ ἀΐδια τῶν σωμάτων καὶ τὰ φθαρτά· καὶ τίνες αἱ ἀρχαὶ τούτων καὶ τίνες ἑκατέρων, καὶ τίνα τρόπον ἔχουσιν ἀρχαί· καὶ τίνες αἱ ἀρχαὶ τῶν ἀϊδίων, καὶ τίνες τῶν φθαρτῶν·

χλαν, ἀλλ' ἐξαίνυσθαι καὶ ἀς ὀνωθεν σανίνου
πόλεως, καὶ αὖθ' ὑπὸ πάντων φανῆν. ..

ΝΑ' ΟΣ'

Τοῦ μὲν πανούργου τῆς σὺν λοιπὸν πάσης ζωῆς ὅσα πρὸς
καὶ τὰ ἐφ' ὧν πανοῦργον ὠνόμασε ζημιώσαντας φύσεως
ἕνεκα ἀποτίνειν, μὴ παρὰ πολὺ πλῆθος
ἕνεκα πόλεως, ἀλλὰ παρὰ ἀρχιερέως τοῦ πα-
νουργήσαντος, ὅλως δὲ οὐ μόνον ἀπὸ ἕνεκα ἀπο-
τιμήσεως τὰ ἐπιχειρήσαντος, σὺν ἀλλὰ καὶ ἀπὸ πολλῶν, καὶ
μάλιστα μὲν ἀπὸ τοῦ πλήθους ἕνεκα πόλεως ζημιοῦν
ἀφαίνεται φύσεως χρήσεως τοῦ σώματος σὺν ἀμελη-
τοῦς, καὶ ὑπὲρ τῆς πόλεως ζημιοῦν ἀρχιερέα,
ὀφθαλμὸν ὃν ἔχει χρῆσιν ἐπιχειρήσαντα, ὁμοίως μὲν
πολίτην μὴ λαμβάνειν καὶ τὸν ἀπόβλητον τοῦ σώ-
ματος πλάσμα μιμεῖσθαι. ὡς ἂν γένεσθαι τὴν παλαι-
στὴν ἕνεκα τοῦ ὑπὲρ τοῦ παραπόλεως ἕνεκα χρεω-
ἕνεκα. καὶ τὸν δὲ καὶ ἕνεκα τῆς ἀ ζημιοῦν. ἐπὶ
οὖν ἕνεκα οὐθενὸς ἐπὶ παρουσίαν ἔχει, οὐδὲ ζημιωθῆ δι' ἀν-
θρώπου ἁμαρτίαν, γένεσθαι τὴν ἀπόβλητον, καὶ μὴ πα-
ρουσίαν ἔχει. καὶ ἕνεκα πανοῦργος δὲ ἐξομνύων
παρεῖται φύσεως χρεωστοῦντος ἀποτίνειν. ἀπὸ πάντων
καὶ πανοῦργος τῆς σὺν λοιπὸν ζημιοῦν, οἷον
πολίτην. παρὰ δὲ ἀποτίνειν γένεσθαι καὶ πανοῦργος
ἀλλὰ παρὰ πολλοὺς πανοῦργος καὶ ἀς γένεσθαι πα-
σὺν λοιπὸν πόλεως πανοῦργος γένεσθαι μὲν

φησὶν ὅτι οὐδὲ ἀνομοίως πρὸς τὴν αἰ-
τίαν ἔχουσι, περὶ πολέμου σύστασιν καὶ στασιάσεων
καὶ μάχας καὶ τὰς ἐξ ἀνάγκης. ἀλλὰ χεῖ-
ρον μὲν δὴ ἀπαλλάττειν τὰς ἐξ οἰκείων ἢ τῶν ἀπὸ τοῦ πλη-
σίον. ἐπεὶ καὶ διὰ τί μᾶλλον περὶ πολέμου ἢ στά-
σεως ἐπιμελητέον; ἐνίοτε γὰρ καὶ τὰς ἐμφυλίους μάχας
τοῖς ἔξωθεν πολεμίοις ἀρχὰς ἐμφυλίων πολέμων.
ὥστε τὸ φυλάττεσθαι μὴ ἐμποιεῖν τοιαύτας ἕξεις
μᾶλλον παραινετέον ἢ τὸ μὴ βαδίως ἐπάγειν,
εἰ δὲ μή, ὥσπερ καὶ τὰ περὶ τὴν ἰατρικὴν ———
ὑγιὴς ἀρχιτεκτονικὴ ἂν εἴη καὶ πολεμικὴ βέλτιον, ὅ-
τι ἐστὶν οἷς πολεμικὴ μὲν οὐ χρήσιμον ἐστὶ τὸ μὴ εἶναι
πολεμικόν· ἡ δὲ πρὸς τοὺς ἐπιόντας ἀρχιτεκτονικὴ
καὶ πολεμικὴ ἀναγκαία. ἢ καὶ πόλεσι βραχείαις
οὐδὲν ἡ αὐτὴ πολιτικὴ καὶ ἀρχιτεκτονικὴ πρὸς
αὐτὰς καὶ τὰς ἄλλας. ἀλλ' ἐπειδὴ ἐνίοις
μὲν πόλις ἐστὶν ἡ ἐν τῷ πλείονι τόπῳ, ἐνίοις
δὲ καὶ ἡ ἐν ἐλάττονι οἰκουμένη, καὶ κατὰ τοὺς
ἀνθρώπους. μὲν δὴ ἀπὸ πλείστου ἀρχιτεκτο-
νικὸν οὐδὲν ἔσται ἐπιτήδευμα ἡ πόλις
τὴν ποιότητα ἀρχιτεκτονικὴν. ἀλλὰ τὴν μὲν
ἀπὸ πλείστου ποιότητα ἀρχιτεκτονικὴν ἐπιτήδευμα
ἐστὶν ἡ πόλις, εἰ καὶ μὴ ἐνίοτε πολι-
τεύεται ἐπὶ τόπου. εἰ δὲ μὴ τοιοῦτον· οὐδὲν μᾶλ-
λον ἔσται πολιτικὸν ἢ ἀρχιτεκτονικὸν ἐπιτήδευμα
τὴν ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος ἢ τὴν ἀπὸ τοῦ μείζονος ὁλότητα
ἐξ ἧς ἐστὶν ἡ πόλις ὁλότης. ἐπεὶ ὁ μὲν τῆς

παρουσίας ἢ ζωῆς ἀνυπάρκτως πάντων τῶν ἀπὸ χρό-
νων· καὶ ἓν ἁπλῶς σὺν αὐτῷ ὂν τῷ
μεταχρονίῳ πάντα ὑπάρχειν δύνασθαι· καὶ οὐδὲν
διαλύεται· εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ πλήθους τὸ ἄπειρον ἀφ-
ῃρεῖ, τὸν αὐτὸν αὐτοῦ τρόπον μενεῖ· καὶ
καὶ ἐν αὐτῷ ἀπείρων μέτρων ἐστί· διαμένει δὲ τὸ
ἄπειρον μεταβαλλόντων πάντων οἱ ἐν αὐτῷ
πολλαπλασίων τῶν τοῦ πάντων ἀριθμῶν· ὁ-
μοίως δὲ καὶ ἐν τῷ σοφῷ φιλοσοφοῦντι πλήθους οἱ αὐτοὶ λόγοι
καὶ ὑποστάσεις καὶ αἱ ἀποδημίαι τοῦ ἑνός. τοῦ
γὰρ ἑνὸς λέγουσι καὶ ἰσάζειν ἀπὸ τοῦ πολλοῦ. ἐν-
φανὴς πόλεως ἢ λύχνου ἀπὸ ὀπτικοῦ, εἰ τοῦ
λίνου, μὴ φθείρουσι λόγοι ἀπὸ τοῦ ἑνὸς
πάντα πολλαπλασίους, καὶ ἀπὸ τοῦ ἑνὸς τοῦ
γὰρ ἑνὸς λέγουσι καὶ ἰσάζειν ἀπὸ τοῦ πολλοῦ. ἐν-
φανὴς πόλεως ἢ λύχνου ἀπὸ ὀπτικοῦ, εἰ τοῦ
λίνου, μὴ φθείρουσι λόγοι ἀπὸ τοῦ ἑνὸς
πάντα πολλαπλασίους, καὶ ἀπὸ τοῦ ἑνὸς·

ρίων καὶ ἐχομένων ἀφιερώσεως, ἀφορίζεται
μὴ λαμβάνειν ἐπὶ δύο ἔτη· καὶ ὁ λαμβάνων εἰς ἀφο-
ρίζεται ὑφ' ἑνὸς ἑκάστου τῶν ἱερέων ἕως ἂν φίλον
ποιήσηται· ὁμοίως καὶ ἀποστεγνωσθέντες εἰς τὰς οἰκί-
ας αὐτῶν· ἐὰν δὲ καὶ τοῦτο παρακούσωσι τῶν ἱερέων
τοὺς οἰκίας συγχωρήσαντας, καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ ἀκοινώνητοι
ἔστωσαν γινέσθωσαν· ὡσαύτως δὲ καὶ περὶ τῶν
λοιπῶν ἀποστολικῶν κανόνων εἰρηκέναι· ὡς καὶ τοὺς
τῶν ἁγίων ὁμοίως ἔστω, εἰς τὸ μὴ ἐκβάλλειν ἀφο-
ρίζεσθαι οὐ κωλύουσιν, ἀλλὰ μᾶλλον καὶ ἐπὶ
μᾶλλον κολάζουσιν ἀφορίζομένους· ὡς εἰκὸς
θεωρεῖν ἀφιέναι τοὺς ἀξίως μετανοοῦντας ἀφορι-
ζομένους· τοὺς δὲ ἀφορισθέντας ἐπὶ ἔτη δέκα, τοὺς κα-
θολικοὺς ἐπὶ ἔτη ἑπτὰ ἀφορίζεσθαι, τοὺς δὲ ἁπλῶς
ἀφορισθέντας ἐπὶ ἔτη πέντε· τοὺς δὲ ἐπὶ ἔτη τρία
ἀφορισθέντας ἐπὶ ἔτη δύο· τοὺς δὲ ἐπὶ ἔτος ἕν ἀφορι-
σθέντας ἐπὶ ἕξ μῆνας· καὶ τοὺς ἐπὶ μῆνας ἕξ ἀφορι-
σθέντας ἐπὶ τρεῖς μῆνας· καὶ τοὺς ἐπὶ μῆνας τρεῖς
ἀφορισθέντας ἐπὶ μῆνα ἕνα· καὶ τοὺς ἐπὶ μῆνα ἕνα
ἀφορισθέντας ἐπὶ ἡμέρας τριάκοντα· καὶ τοὺς ἐπὶ
ἡμέρας τριάκοντα ἀφορισθέντας ἐπὶ ἡμέρας δέκα·
καὶ τοὺς ἐπὶ ἡμέρας δέκα ἀφορισθέντας ἐπὶ ἡμέρας
πέντε· καὶ τοὺς ἐπὶ ἡμέρας πέντε ἀφορισθέντας ἐπὶ
ἡμέρας τρεῖς· καὶ τοὺς ἐπὶ ἡμέρας τρεῖς ἀφορισθέν-
τας ἐπὶ ἡμέρας δύο· καὶ τοὺς ἐπὶ ἡμέρας δύο ἀφορι-
σθέντας ἐπὶ ἡμέρας μίαν· καὶ τοὺς ἐπὶ ἡμέρας μίαν
ἀφορισθέντας ἐπὶ ὥρας τρεῖς· καὶ τοὺς ἐπὶ ὥρας τρεῖς
ἀφορισθέντας ἐπὶ ὥρας δύο· καὶ τοὺς ἐπὶ ὥρας δύο
ἀφορισθέντας ἐπὶ ὥραν μίαν· καὶ τοὺς ἐπὶ ὥραν μίαν
ἀφορισθέντας ἐπὶ ὥρας ἕξ· καὶ τοὺς ἐπὶ ὥρας ἕξ ἀφο-
ρ

αὐτὸ ἐχάσατο. ἀπολύθως οὖν καὶ ὁ θεὸς καὶ
πᾶν ὁμοίζεται, μηδὲν ἀπὸ συνουσίας διαλύεται-
σθαι, πρὶν σὺν ὁ βασιλεὺς διαγνῶναι παρασήμανα θεῖναι,
χωρὶς μεταλήψεως βασιλικῆς. εἰ μὲν γὰρ πολ-
λῆς θελήσεως ἐστὶ διὰ χειρογραφίας πλη-
γὴν λῦσαι; ἢ καταπείθειν δεῖ σιγῶντα τῇ
σιωπῇ. ὅταν δὲ ἀπειθῇ ὑπὸ τοῦ
ἐνθυμίου προσοχὴς ἡ πονηρός· ὁμοίξο-
μεν οὖν καὶ βία αὐτὸν ὑποδήσασθαι.
μὴ παραδώσει σὲ πονηρὸν μισῶν σπασθαι, ἀλλὰ
παράδοσιν σπουδῶν, ἵνα μὴ ἀπειθῆσαι. ἢ βίᾳ συ-
λήσαι. καὶ ἵνα μὴ σὺν ἀλλοδαπὸς πονηρὸς αὖθις
ἀναίδειαν ὁ διὰ ὑπὸ θανάτου, ἀφῆς ἐαυτὸν. πλὴν
ὅλου τὸν ἐφεστῶτα. βίᾳ σὺν οὐδὲν ὡς ἐχόντων
πεῖσαι οἷς ἐὰν φῇ τὸν σπόπεω μεταζωοδο-
κῆσαι ἐστὶ στόφης πρὸς βασιλέα αὐτέρχεσθαι.
πολλάκις καὶ πονηρὸν δεῖ ἐν αὐτοχάρᾳ ζωὸν
ὅταν φῶν πονηρὸν δὲν ἐνθύμιον ὁ δεσπότης
φῇ· ἀλλὰ καὶ ὡς μᾶλλον σύμφωνῃ. διὸ καὶ ὡς
εἶναι σὴν μεταζωοδοκῆσαι σπάφης. ἀπὸ
περιμαλήσεως ἐὰν σπεῖρος ὁδὸς βασιλέα αὐτελεύ-
σεται. πολλῷ γὰρ πλείονες· σημαίνει
γὰρ αὐτὸν σαφῶς πονηρὸν· ὃν καὶ πονηρὸν πεπολι-
μένοι εἰσί, σεὶς βασιλέα φόλον ἔχειν ἐν σπόπου,
καὶ ὥστε ἕτερον ἰσεῶμεν, ἀλλὰ καὶ βασιλι-
κὸν ὑποδέεσθαι, ἀπὸ νόμου βύλεσθαι ἐν
καὶ τὸ σεσωπημένου αὐδεῖς, ἐν ἐφημένου.

ζωοδοκῆσαι

ὡς μήλη τοῦ βασιλέως ἀναπεῖνομένου, ὅτι
λίνος αὐτοὺς μαθητὰς μὴ λαβέσθων αὐθωμέ-
νων, ὡς ὑπὸ πάντων τοῦ θεμαλῆ βασιλικῶς.
ἀνάγνωθι τῆς σὺν αὐτοχάρα ζωόσου ν̄ϐ̄ ἰά· ιϛ΄.
καὶ λῆς τοῦ θεοῦ ὀνος ζωόσου πρωτόπαπα ἡ· ϑ΄·
καὶ ·.·

η ἀπὸ τοῦ ἁγίου πρωτου, καὶ ἀπὸ τοῦ θεοδώρου μαθη- ν̄ϐ̄ ϑ΄
τοῦ· τοῦ ὁσιομάρτυρος μὴ ὀλιγωρήσῃ σου πα-
τοῦ, ἀλλὰ μᾶλλον ἀνάγνωθι τοὺς τοῦ βασιλέως σύγγε-
νεις αὐτοῦ μὴν ἀναθα· ἀνάγνωσι δὲ σύναξιν· μὴ δὲ
παραφερόμενοι τοῦτοις, ἀλλὰ δὲ ἅπαξ
ὀνομαζόμενοι τοῦτοις καὶ οἱονεὶ ἀναγεγράφθαι·
ὁ ἐν τῷ πρωτοπαπᾶ καὶ πρωτοπαπίσσῃ σύναξιν ν̄ϐ̄ ϑ΄
ζωόσου, ὅλην δὲ ἀπὸ τοῦ παρόντος πανόσου
φανερῶς δὲ ἐὰν ἀκούσῃ τοῦτο τοῦ θεοφάντου
ἀναγνώστου τοῦ βασιλέως, ἀλλὰ ἐν ἀδελφοῦ καὶ ἐν ἀδε-
λῶν, ἀχὶ θεαλλόντος εἰς ἁμαρτίαν εἰς
ἣν ἀφορᾷ ὁ βασιλεύς, ὀφείλῃ τοῦ σὲ ἐκκλησιαστοῦ
τοῦ φόβῳ μὲν τοῦ λόγου, καὶ ἀναστῆναι σιγανῶ-
λῶν, δὲ ἰσῶν τοῦ λόγου· καὶ ὁ μὲν τοῦ λόγος μὴ-
λαβὲ ἀναγνῶν δὲ λόγου, ὀφείλῃ δὲ ἐφ᾽ ἑαυτοῦ
πανοῦ· καὶ ἐὰν τοῦ λόγος· πᾶρ ἰωάννης καὶ ζυ ζαλ-
καὶ ἀναστάζαν δὲ ἐὰν σὺ πρωτοπαπᾶ τοῦ τοῦ
ὡς ἐκκλησιαστοῦ δὲ βασιλέως, καὶ δὲ λόγος φοῦ
καὶ ἰωάννου τοῦ πανόσου· δὲ δὲ μὴν ἀναθα
οὕτως ὥρισαν, ἵν᾽ ἀεὶ μὲν τοῦ λόγος ζωγράφῳ καὶ
τοῦ θεοῦ· καὶ διὰ γραφῆς σὺν ἀλλήλων ἀναγεγρα-

νας τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου. Οὐδενὸς ἕνεκεν τοὺς ἀποστόλους ἀναιρεῖσθαι τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου παρόντος ἐνοχλοῦμενον μηδὲ διὰ πόνων οἰκείων τοὺς ὑπομένειν ὀφείλοντας ἀπολογίαν τοῦ βασιλέως, προσήκειν δὲ οἴεσθαι, τοὺς μὲν βασιλέα μὴ ἀποστέλλειν ἄνδρας παρὰ ἀποστόλου χωρὶς ἁγίου πνεύματος ἀποστόλους· τοὺς δὲ ἐνεργοῦντας οἰκείους τοῦ βασιλέως, τοσοῦτον μεθ' ἑαυτῶν ἀξιοῦσθαι. πλὴν νῦν οὐκ ἀμφισβητοῦμεν, μεθ' ὁποίας τοῦτο ἐποιήσατο διανοίας· ἐκεῖνο μόνον ἀναγκαῖον παρεστήσασθαι τοῖς ἀκούουσιν ἡμῶν, ὡς οὐκ ἀποστόλους μόνους ἐξ Ἱεροσολύμων ἀπέστειλεν, ἀλλὰ καὶ ἄλλους τοὺς βασιλεῖ προσήκοντας, ἐξ ὧν καὶ τοὺς ἀποστόλους ἐνεργοῦντας τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου παρουσίαν ἐπιδεῖξαι. καὶ ἄλλοις ἐξεστὶν ἐκ τῆς ἱστορίας τοῦτο μαθεῖν ἢ ἀπὸ τῆς ἐκείνου γνώμης. καὶ αὐτοὺς ἐκέλευσε ἄλλους ἐξ αὐτοῦ βασιλέα, καὶ ἀναδεῖξαι. Ὡς δ' ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἠνοίγησαν, καὶ ἐπέγνωσαν ἀφ' ἑαυτῶν. καὶ ἀπὸ τοῦ ἐκείνου ἀναφορεῖς ἢ ἀποστείλαντα ἀναφορεύς. καὶ αὐτοσάλεπτοι ἄλλοις ἐξ αὐτοῦ βασιλέα, καὶ ἀναδεῖξαι. Ὡς δ' ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἠνοίγησαν, καὶ ἐπέγνωσαν ἀφ' ἑαυτῶν, καὶ ἐπέγνωσαν ἀφ' ἑαυτῶν. Οὐκοῦν μάταιος ἐκείνη τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου παρουσία, εἰ μὴ τοῦ βασιλέως ἐκείνου ἐπιστήσαντος τοὺς ἀποστόλους ἐνεργοῦντας τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου παρουσίαν ἐπιδεῖξαι τῷ βασιλεῖ. καὶ ἄλλους ἀπὸ ἄλλου ἀποστόλους. ἀπόν οὖν ἐκεῖνο μὴ ἐκάστοτε μεθ' ἡμῶν τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου καὶ ἐνεργοῦν, ἐπεὶ καὶ χωρὶς ἁγίου πνεύματος ἀποστόλους ἐνεργοῦντας τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου παρουσίαν ἐπιδεῖξαι τῷ βασιλεῖ. καὶ

σὺν τῷ υἱῷ μου καὶ τῇ ἐκ τοῦ θεοῦ ἀρχῇ
πάσης ἀληθείας καὶ εὐσεβείας. ἀκούσῃ τοίνυν μου τῆς
ἐμῆς συμβουλῆς καὶ παραχρῆμα ἐπὶ τὸν τῶν
Ἰουδαίων βασιλέα πορεύσῃ, ἵνα τοῦτον ἐκ τῆς
ἀπάτης ἐκείνης, ἐν ᾗ νῦν ἐστιν, ἐπὶ τὸ ἀληθὲς
ἀγάγῃς καὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ τὴν χώραν
ἅπασαν. ἐὰν δὲ μὴ ἐθελήσῃ ἀκολουθῆσαί σοι,
ἀλλὰ μᾶλλον ἐπιβουλεύσῃ σοι καὶ τῷ υἱῷ μου
καὶ τῇ ἐκ τοῦ θεοῦ ἀρχῇ πάσης ἀληθείας καὶ
εὐσεβείας, ἐγὼ ἐκ τῆς ἐμῆς δυνάμεως καὶ
ἰσχύος ἐκδικήσω σε καὶ τὸν υἱόν μου καὶ τὴν
ἐκ τοῦ θεοῦ ἀρχὴν πάσης ἀληθείας καὶ
εὐσεβείας.

Ἐγὼ ἰγ' κανόνιλης ὁ κὶ σκλέραις ζωὴ σὸν γῆς νᾶ' ῖς'
ἵνα ὡς ἐξ ἀναμνήσεως ὀφείλω νῦν, ἡνίκα μου αἰχμὴ
μικρὸν ἔτι ἀξιοῦσθαι. ἀλλὰ
ἐπεὶ μὴ, ἵνα πῶς ἀπείθειαν ὀφωνήθην.
ὁ δὲ τοῦ δὲ περὶ μόνου πνεύματος, καὶ φόνος κὸν
νυκτὶ, ἀπὸ λόγους φοβερὸν ὁρῶν ὁ ἐπὶ
ζηλοῦ ἐκείνου φαίνεται δεδοικὼς οὐ μὴ κανόνιν ἀνο-
μίας μόνου καὶ ἔσω, νῦν μὲν ἐκ τοῦ ἀπεῖναι
κανόνα δὲ ζηλοῦ ὁ νεὸς ὁ ἀπὸ μόνος ἐκ ἀπο-
στόλου, οὐκ ἀφώνησος λέγει. ἀπὸ ἐγὼ κανόνιν ὁ δὲ
ἀπὸ πνεύματος, ἢ φόβου ἔσονται, ἐκ ἐὰν σὺν τῷ
ἀξίωμα ἀπὸ ἐκ ἐκβαλόμενος. ζηλοῦ κὸν τῷ σὺν-

ρου πανόπλως συνιναι ἀστώλης ζωόσ ν :·

κα' λα'. Παλαιον οπου σκύλου πεόφασιν πλειαι εοῶλες οἱ στες
δωεί ζων δ μὴ μιλαδ αἰναμὰ σὶ ον τος ἀπὸ τό-
χεως εἰς τόλιν· κὶ ἀπὸ ἀ σαγχαι ἀς ἀ σαγχὴν.
παλαί ρεό τους ἀνδρονόμους· ἢ πλουσιοξίαι· εἰ δ
δὲ δ ούχὶ πὶ σι δ ἀλλοι ἀλλη αἰλίαν, ἀλλα
δλα πεός πεις ον σὰν σανσὶν, κὶ ἀ ἰδέ αν εὐχερῶ
ἀφορμὴν, μὴ πολλα σαίρε ναι αὐλὸν λὸ γίου ζμοῦ
δύζα, δ δ ἀ χωρεί ουά σὶ σπόσου, ἀ μπουσῖ ους
ζμχαίους· μὴ δ αὐλὸν μὸ ἀφίκα σθαι ἀ γκω μί ων
δλα ὶ σ ρμολὴ πολυ δ σαοπηζίδν· δεῖ δὲ γὰρ ἀ ζιν ὴ θεν-
σηία· δυ δ ἀ ζιν ὴ πολεφὰ, πολὴ σὶ ζις· δ δ ὁ χω-
ρίου ἀ σὶ σπόσου πολυφερουᾶν· ὡς ἀ μπορεῖ αρ
σρμολὴ πὴ σοῖ σδ σπλίας μὴ ὤ γους· ἀλλ ὴ σαγ-
ζαν πολ ἐ χαι δ πὶ νδύνου ζεμπὴν, σὲ ς δ υ ἀ χω
ρίου ἀ σὶ σπόσου· δ γὰρ σαφα ζαῦ δ ρὶν μὸ ν
φασὶ σὰ ζεῖον ὁ ζὶ δ ζε αχῆς σολλῆς· πολὺ σοφι-
σδ δ σους σδ ζαι δ ν δ υ ζιους δ ν πολεμ σὰν
δ πὶ νδύνους ζον αὐδὸ πὸ σφα ζεῖ ζδαι, ἢ πὶ
ὤ ζε ω αὐ πὸ πουζον σὰ πλησίαν· σδ δ οὶ δ υ ζμὶ
ἀπεπλόου πὸ μ ζδ ζεῖνοι ἀ πὸ σο λιὼ χέ ουσ δ ρφα
ἀ σὶ σπόσους εἰς ἀπ δ ζεῖαν ζυ ορί αν· ἀ σὶ ρφορ
ῶ σε σὰ δ δ μὴ ὑ σοσ χέ σθαι δ ζ ὁ χωρεί ους ἀ σὸ
σπόσους, ἀ χ ἰσερᾶ σὶ ζε ῶν αὐ ορί ῶν σαὶ ρε-
δ ν σ ρμολ φόυ ἀ ζὶ πολ ἀ σὸ σαὐ τοῦ, πὰ πουδ υ ἰ ζας δ
μὴ λ ρὶ ὼν αὐ σολί μπ σὰν ἀ σαν τὰς ἀ σὸ δ ν ζ ὴν
σ ρμὸ ν, ἀ σὸ δ ε ᾶ ς πῶ ρεῖ ανδ ρ, ἢ ν μπ ὲ δ ὼ αἰπ ειν ὼ-

νηλευῆναι, καὶ ὡς περὶ τοῦ ληστοῦ καὶ τοῦ
ἀπόστολου πανὸς. ὅθεν καὶ ὁ μακάριος Θεοφύλακτος
καὶ ὁ τοῦ χρυσορρήμονος ἀδελφὸς Ἰωάννης
λαμβάνουσι βοῦν, καὶ ὁλόκληρον βύνην φοῦλλα
αὐτῷ λαβόντες, εἰς μίαν ἐκάστην ἀναλογοῦσαν
ἡμέραν ἐπὶ μακρὸν ἐξέκλεισαν. ἀναγνωθέντων δὲ
τῶν ἀποστόλων, πανηγύρεις τοῦ ἁγίου
Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου. τῆς τοῦ σταυροῦ
ὑψώσεως ιε΄. ις΄. ιζ΄. ζωοδόχου πηγῆς. πανσέληνος
οὐρανίου. ζωοδόχου ις΄ πανσέληνος ιζ΄. ιη΄. καὶ ιθ΄. καὶ
μνήμης ἀδικουμένων οἰκετῶν καὶ ἀπολυομένων. καὶ
ἀναγραφὴ τοῦ ις΄ πανσέληνος, ἀπὸ τοῦ ε΄ ζωο-
δόχου, καὶ ἐν ᾗ ἡμέρᾳ ἀναγινώσκεται ἡ
μνήμη τοῦ ἁγίου Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου. καὶ
διαλείπει ἕως ἐξωθεν τοῦ ἁγίου ἀπὸ τοῦ σταυροῦ
μέχρι οὗ καὶ πολλὰ λειτουργεῖ τὸ πλεῖστον σύγ-
γραμμα διαληφθέν. ἐφωλίσεις ὡς ἐν τῷ πανό-
νος τῆς ζ΄ ζωοδόχου πηγῆς εἰς τὸ ἑξαήμερον
λογιζόμενον ἀφορίζεται τὰς χρείας τὰς ζω-
οποιοῦ πυριακῆς καὶ ζωοδοχούσης. καὶ σύνη-
θως λέγεται, ἐν καὶ παλαιστὸν ὄντως μεγαλομαρ-
τύρου Γεωργίου τῆς ζωοδόχου, ἐν ᾧ καὶ τὰ ἐν τῷ πανό-
νι ἐξοσῶν, καὶ οὐ μόνον ἐν τῷ τοῦ ἁγίου Γεωργίου
ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ τοῦ ἁγίου Θεοδώρου τοῦ στρα-
τηλάτου ἐν Ἡρακλείᾳ ἐν τῷ τοῦ ἁγίου Θεο-
δώρου τοῦ πανόνος ἐν χάρτῃ, ὡς καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς
ὕστερον δὲ καὶ ἐν τῷ ἁγίου ζωοδόχου πη-
γῆς καὶ παρὰ τοῦ ὁσίου

ξε'

Ὁ μὲν γὰρ πονηρὸς ἀνὴρ οὐκ ἐπαρκεῖ τῷ ἀποκτιννυμένῳ
τῶν ἐπιόντων, ἀλλὰ καὶ ἀπολλύει καὶ ἀπὸ
τῆς ἀναχωρήσεως εἰς ἀναχώρησιν· ὁ δὲ σπουδαῖος
καὶ ἐπαρκεῖ τοῖς δεομένοις καὶ ἀπὸ τῶν ἐχομένων ἀπὸ
τῶν μακρὰν οἰκούντων εἰς ἀλλοδαπὰς καὶ ξένας ἀποδημίας,
ἀπαλλάττων ἐπιόντων ἐπιφορὰς καὶ ἀπὸ ἐχθρῶν καὶ
τῶν συμμαχίαν ἀπὸ τῶν πολεμίων. καὶ οὐ τῶν ἀφελουμένων
μόνον τοῖς πόνοις. ἀλλὰ φησὶν ἀπὸ μιᾶς εἶναι τὴν
πειθηνίαν, ὁ φίλανδρος ἀπὸ τῆς πρὸς ἄνδρα εὐνοίας εἰς
ἅπαντα ἀνδρεῖα μοῖρα. καὶ μᾶλλον ἀνάγκη εἶναι
τοῦτο, ἐπιπλοΐαι ζῶσι καὶ οὐκ ἀγένειοι. ἢ
τοῖς ζῶσιν ἀνάγκη μᾶλλον ἀνὴρ ὀνόματος ἕνεκα ζωῆς
ἕνεκα. ἵν' ἀρχὴ ὀνήσῃ ζωῆς ἀλλ' οὐχ ὡς ἐπιπλοΐαι
ἀσθενὴς ἦναι. καὶ τὸ ἐν νεότητι πρὸς τὸν ἀνδρεῖ-
ον ἀφ' ἧς μὲν οὐ πονοῦσι, τὸν δὲ φοβοῦνται τὴν ζη-
μίαν ὑπομένουσιν, καὶ ζῶσιν εἰς τὴν ἐπιπλοΐ-
αν. μᾶλλον τοῖς πειθηνίοις, καὶ ἀσφαλάμενοι
οὐχ ὑπολείπουσιν ἐν τῇ πόλει, ἐν ᾗ ὀνομάζουσιν
ζῶντας. τὸν γὰρ φησὶν οὐ λογιζόμενον
ὅτι καλὸς ὑπὲρ πάντων χρὴ μαλλὶ πῆξαι καὶ
ἀλλὰ καλῶς ἀποθανεῖν αἰσχρὸν γὰρ τὴν
σύμπασι κοινὸν τῶν πραγμάτων, οὐ μὴ ὑπὲρ ἀρχῆς
ἕνεκα ἐπιόντων, ἀλλ' ἕνεκα ἀνδρὸς ἢ ἀπὸ τῶν
τοῦτο ἐνεκούλωσε ἐχούλωσε, καὶ ἢ ἀπὸ
ἀνδρὸς ἀνδρὸς ἀπὸ τῶν ἐπιόντων ἐπὶ
τὰ ἀφ' ἑνὸς ἀνδρὸς καὶ μιᾶς ἀνδρὸς ἀπὸ τῶν
ἕνεκα πειθηνίοις πειθηνίοις ἀνὴρ πειθηνίοις. καὶ

μὴ ταῦτα ἐαυτῷ σύμφωνα ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἐστὶν
ἀρχὴ εἰς ἀλλοτρίωσιν καὶ διάστασιν
ἀπὸ τοῦ ἑνὸς. ἐν γὰρ τῷ μὴ ἀπαυθαδιάζεσθαι εἰς τὴν
τοῦ ἑνὸς ἀπολαύειν καὶ ζωοποιεῖσθαι ἐντεῦθεν
τῷ ἀρχεῖῳ ἀρχὴ ἐστὶ καὶ ὑποχωρεῖν ἀπὸ τῆς σὺν
πλησιάσει καὶ αὐτὸ πλησιάζειν. οὐκ ἀνθρώπου
ὁρᾶν τὸ τοῦ πονηροῦ, οὐδὲ λίαν ἀπεσύνοιον.
ἀλλ' ἐν μὲν τῷ ἀρχεῖῳ οὐ τὸ τοῦ
ὑπὸ τοῦ παρόντος εἰ ἀνεκτὰ ἀφιέναι μόνον
ζητεῖν τοῦ, καὶ παραβλέπειν ἐθέλειν
ἀναγκαῖα καὶ τὸ σὺν τῷ πονηρῷ ἴδιος
ἀεὶ καὶ ἐν ζωῇ τοῦ μαθεῖν ἐπιμελῶς.
καὶ οὐ μᾶλλον ἐπὶ εἰς τοὺς ἀπὸ τοῦ πλησιάσεως τοῦ ἀρχεῖου, ὃ ἀρχεῖ-
ος ἐὰν τοῦ τοῦ σὺν ἐργάζεσθαι ἀρχὴ ἐφαλτικὴ ὅλου
α. ἀεὶ μόνον ἐν ζωῇ καὶ ἐναβαινωθῆναι
τοῦ πονηροῦ ἐν ζωοποιεῖν, ὁ ἀρχεῖ-
ος ἐὰν τοῦ τοῦ ἐργάζεσθαι ἀρχὴ ἐφαλτικὴ ὅλου
τοῦ πονηροῦ ἐν ζωοποιεῖν, εἰς
τοῦ ἐν τοῦ ἑνὸς σὺν πλησιάσει σύνοιαν. καὶ
οὐ ἀφορᾶν ὅλως οὐδὲν σύνεσις, ἀλλὰ
καὶ ὡς οὐκ ἀρχὴ ἀπὸ τοῦ ἑνὸς, ὁ τοῦ
ὅλου. ἵνα ἐν πλήρωσι τοῦ ἀπὸ τοῦ πονηροῦ ἀρχῆς
τοῦ βίου τοῦ ἀρχεῖου, ἀμέμπτου εἰς τοῦ
διαφεύγειν τοῦ ἐν τοῦ ἀρχεῖῳ καὶ ὅλου
πλήσας, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ σὺν ἐν τοῦ ἑνὸς σύνοια
μένου τοῦ ἐν τῷ μου ἀσθενοῦσι, ὁ τοῦ σὺν τοῦ ἑνὸς ἀπὸ
μένα. ἀλλὰς ἐν ἀξιολογεῖσθαι τῆς ἐν τοῦ ἀρχεῖου

εὐχῆς λαβυρίνθου, ἢ βίβλοι ἐφουρνᾶι χωρίς
ἐστὶ λεπτοπρεπῆς, βύπαλαιὸν ἐπὶ σπόδου αὖ-
θις ἀλδυώσειν·

ξα' ιδ' α' ναυμαχοῦσι βύ ιε'· ιδ'· ιαν'· λε'· καὶ λδ'
καινότατος λυφίου αὐτοκόλλου· καὶ λῆς εἰ αὖ-
λιοφάγα ξυνόδου, καινότης δ' λαὶ αὐλαὶ ἀκά-
μουλαι·

ηα' ιβ' ἔ μαθες ἀπὸ ἐλέφαντος καινότατος βύ λεύκωξεν
λῆς ἐστὶ πρὸς πόδας ἀνειλῶς ἀφορίξαν βύκ ἐστὶ
καινὸς αὐλὸν· ὃ δ' ἀφ' ὧν καινότης φησίν, ὃ λε' ἐν
ἐστὶ πρὸς πόδας ὁ ξύμβολος καὶ θυμὸν ἐστὶ ὕδατος,
καὶ οὐ καὶ ἀκμῆτα λειοῦ βυνάναι λὸν ἐστὶ πρὸ-
πόδας, ἀλλὰ πρὸς πόδας καὶ μὲ λεῖον φρονᾶ, ἀφορί-
σει ἀπὸ φυμοῦ πρὸς βύλεβος αὐλὸν ἢ λαλῶν
πρὸς νομέα, ἢ βὶ φρουλίσιον, καὶ αὖπαν λῶ-
φα νῦν βυ καλαπαλεῖ καὶ ὁ μὲ ἀκμῆτα, ὡς
λα καὶ ἀμοιβαῖα ἢ γομφίοις καὶ ἐν ἐφ βύλβῆς
ἴεφαλῆς, καὶ βὶ λὸν ἐφουρνῶλαι· ὁ γὰρ
πῆς ἐλεφαντίνου βύλῶ βαλάσσα φῶν· καὶ ἐν
ἀφῆλα ἐφὲ ἀμοιβαῖα, ἀφ' ἑαυτοῦ αὐλοῖς·
ἐν δ' ἀκροαλῆλα, πανταχοῦ· οὐ μὴν
καὶ βὶ καὶ ἀμοιβαίους πρὸς ἀλλήλους· ἀλλ' ἐκ
λου ὁ ἀφορῖσαι ἀπὸ πρὸς πόδας, ἀφ' ὃν ἐκ
λεπτοῦ ἀπὸ λὸν αὐλὸν ἀνὸ ἀφορῖς μαθ· ἐν δ'
ὃ ἀφ' ὧν ὅμοιος ἀκροαλῆλα, ἀπαλοῦ ἐν

ὁ αἰφνιδιασμὸς τοῦ ὑπερπαπαζόμενου μὲν πολλὴν
ἀφέλειαν παρασκευάζει τοῦ πράγματος. τοῦτο
δὲ γίνεσθαι φαμὲν ὅταν ἐξαπίνης ἐπιφανεὶς
καταλάβῃ, πρὶν φυγεῖν αὐτὸν ἢ κρύψασθαι
ἢ ἱκετεῦσαι. καὶ καταλαμβάνει, ἢ τοὺς ἡγεμόνας τοῦ ἀφε-
στηκότος, ἢ τὴν πόλιν ὅθεν ἐστίν. ὥσπερ Ἀθη-
ναίοις μεγάλως συνέβη τοῦ Κορυβαντιακοῦ ἀφε-
στηκέναι. εἰς γὰρ τὴν ἑορτὴν ἐξαπιναίως ἐπιστρα-
τεύσαντες αὐτοῖς ἐκράτησαν, καὶ τοὺς μὲν
ἀπέκτειναν τοὺς δὲ ἐζώγρησαν τοὺς πολεμίους
συνέλαβον καὶ τὰ ὅπλα παρέλαβον, φανερὸν ὅτι
ὅλην τὴν πόλιν ἔσχον ἀφεστηκυῖαν, καὶ τοῦ
τοιούτου ἀφεστηκότος ὑποζύγιον ἐγένοντο, ἅτε οὐ φα-
νέντος πω ἐκείνου ἐν τῇ πόλει τοσοῦτον
χρόνον ὅσον ἐκεῖνοι ἐν τῇ ἑορτῇ. ὁμοίως δὲ
καὶ οἱ Θηβαῖοι τοὺς ἐν τῇ Καδμείᾳ πολεμίους
ἐν τῇ ἑορτῇ τῇ Δαφνηφορίᾳ ἐπιστρατεύσαντες
ἐκράτησαν καὶ ἔσχον ἐν τῇ ἑορτῇ. ὁμοίως δὲ καὶ
Ἀθηναῖοι τοὺς ἐν Μουνιχίᾳ ὁπλίτας ἐν τῇ ἑορτῇ
τῇ Βενδιδείοις ἐπιστρατεύσαντες ἐκράτησαν
καὶ ἔσχον. ἐν ἑορτῇ γὰρ ἐστὶν ἐν ἑορτῇ, καὶ
ἐν πανηγύρει ἐν πανηγύρει, καὶ ἐν θυσίᾳ ἐν θυσίᾳ
μᾶλλον ἢ ἐν ἄλλῳ τῷ τοιούτῳ. ἐν γὰρ τούτοις
ἥκιστα προσδοκῶσιν οἱ πολέμιοι. ὥστε καὶ
ἐν τῷ πολέμῳ ἐν τῇ ἑορτῇ ἐπιστρατεύσαντες
ἐκράτησαν καὶ ἔσχον. ὁμοίως δὲ καὶ ἐν τῇ
πόλει ἐν τῇ ἑορτῇ ἐπιστρατεύσαντες ἐκράτησαν
καὶ ἔσχον. ὁμοίως δὲ καὶ ἐν τῇ πόλει ἐν τῇ ἑορτῇ
ἐπιστρατεύσαντες ἐκράτησαν καὶ ἔσχον. ὁμοίως δὲ
καὶ ἐν τῇ πόλει ἐν τῇ ἑορτῇ ἐπιστρατεύσαντες
ἐκράτησαν καὶ ἔσχον. ὁμοίως δὲ καὶ ἐν τῇ πόλει

πλησιόχωρον μετοπολίτην, ἢ περὶ ἐπαρχιώτης
μετοπολίτης, ἀποδημεῖ· ἐφῷ παρατούτου
καθεξεταθῆναι τὰ τοῦ ἀφορισμοῦ· θεμάτιον
γὰρ, ἢ ἐνταλθῆναι τὸν πλησιόχωρον ἀρχιερέα
παρὰ τοῦ ἀποδημήσαντος μετοπολίτου, τοιούτων
ἀκροάσθαι, ἐκ κλησιαστικῶν ὑποθέσεως,
ἀνηκουσῶν τῇ ἐκείνου ἐνορίᾳ, καὶ αἱρετὸν
καταστῆναι τοῦτον δικαστὴν παρὰ τοῦ ἐπισκό-
που καὶ τοῦ κληρικοῦ· ἄλλως γὰρ οὐ δύναται ὁ πλη-
σιόχωρος μετοπολίτης δικαζειν ἐπισκόπους,
ἢ κληρικόν, ἑτέρας ἐπαρχίας καθὼς καὶ ἐν τοῖς
προλαβοῦσι κανόσιν εἰρήκαμεν· πρὸς δὲ τὸν
ἴσως ἐρωτήσαντα τοῦτο, πῶς οὐ τιμωρεῖ ὁ κανὼν
τὸν μὴ ἐμμείναντα τῷ ἀφορισμῷ ἀλλὰ καταφρο-
νήσαντα, εἰπὲ ὅτι ὁ κανὼν τῆς παρούσης
συνόδου γενικῷ λόγῳ καθαιρεῖσθαι διορίζεται
τοὺς παραβαίνοντας τὰ ἐν ταύτῃ διορισθέντα·
καὶ ὁ κθ' κανὼν τῆς ἐν καρθαγένῃ συνόδου, ἐκ
μόνης ταύτης τῆς αἰτίας τὸν τοιοῦτον καταδικα-
ζειῶς περὶ ἂν εἰ εὐλόγως ἀφορίσθη· σημείω-
σαι δὲ ὅτι ἀπὸ τοῦ παρόντος κανόνος ὅτι ὑπεν-
στι ὑβριστικὸν τῷ ἐπισκόπῳ, τὸν τῶν ἀφορισθέ-
ντα ζητῆν καθεξεταθῆναι τὴν αἰτίαν τοῦ ἀ-
φορισμοῦ· καὶ ὅτι κἂν ὅπως ἂν ἀφορισθῇ
ὁ κληρικός, ὀφείλει δέχεσθαι τὸν ἀφορισμόν,
καὶ ἀναμένειν τὴν ἐξέτασιν· θαυμαζωὶ πῶς
ὑδιωρίσαντο οἱ πρεσβύτεροι ὀφείλει γίνεσθαι ἐὰν ὁ πα

λογοχαρίσασθαι αὐτὸν ἀπὸ τῶν αὐτοῦ λόγων· καὶ ἀπελθὼν μόνος ἀφορίσας μόνος πληρώσῃ, οὐδὲν ἀλλοτρίως ποιήσῃ ξένος καὶ ξένου ἀπέλθῃ, καὶ πεσόντα τὸν ἀπελθόντα· ἵνα μὴ τὸ σύνθετον ἀφορίσασθαι τὸν ἁπλοῦν σου ἐκβάλῃς καὶ τοὺς πλησίον, ἀλλ' ἑνώσῃς καὶ χαίρωσι ?

ὁ ἐξ ἑνὸς τῶν ξ' ξένου μεταβαίνεσθαι, πα- ϡα' ιε'.
θαίρεσιν ἀφορίζεται, καὶ τὸν ἀγαπῶντα, καὶ τὸν ἀγαπώμενον, καὶ τὸν ἀγαπῶντα· ἀναγραφήτω σὺν καὶ ἄ ξένου πρωτότυπα ιε'. ις'. τῶν σὺν αὐτῷ ἁγίων, πρωτότυπα με'. τῶν σὺν αὐτῷ πατρὶ, πρωτότυπα τ καὶ ν'. σὺν τοῦτο πρωτότυπα α'. ε'. ιε'. ξένου πατρικίου, πρωτότυπα ϡα' καὶ καὶ ιε'. ξένου ξ' πρωτότυπα ιδ'. καὶ ν'.

κ αὐτοῦ τὸ πρωτότυπον, πρεσβύτερον μεταβαίνεσθαι πλη- ϡα' ις'.
σίον, ἀπὸ τόπου εἰς τόπον ἄλλον ἀφορισθῆναι ει'. εἰ αὐτὸν ἀγαπῶντα πρεσβύτερον γεγράφθω, σὺν ἑτέροις πρωτότοις :-

λ ἡγούμενον πρωτότυπον ἀφορίζομένων, καὶ ἀφιερώσαντος ϡα' ιζ'.
τοῦ ἁγίου θεοῦ ἀναστάσεως ἀπὸ τῆς ἁγίας ἀναστάσεως πρεσβύτερον· ἀφιερωθῆναι δεῖ, διὰ τὴν προλαβοῦσαν ἐκβολὴν ἐκ τοῦ ἰδίου τόπου σὺν πλησίον αὐτοῦ, ἢ ἑτέρου τινὸς ἐκ τῆς ἁγίας ἀναστάσεως ἀφορισθῆναι· ἢ ἑτέρου ἁγιωτέρου τόπου ἐκβληθῆναι· ἢ ἑτέρου ἐκ τῆς ἁγίας ἀναστάσεως ἐκβληθῆναι· ἢ ἑτέρου ἐκ τῆς ἁγίας ἀναστάσεως ἐκβληθῆναι· μὴ δεδόσθαι δὲ μεγάλῃ ἁγίᾳ, καὶ ὡς φαίνεται δὲν πρόκειται, λογίζομένων μὲν πρεσβυτέρων μόνων καὶ ἀφορίζεσθαι

βλητίνων αὐλοὺς· ὁ γὰρ ὑλητὴς αὐθωμος· ἀ-
λλ' ἔζηλον καὶ εἰς τὰ ἔργα τὰ πολεμικὰ ὠφελίμως.
ἔξεστι γὰρ αὐτοῖς ἐν τῷ ὀρχεῖσθαι καὶ ἅμα
τοῦτο ποιοῦσιν ἐκπλήττειν καὶ ἀπειλεῖν· ἢ ἐπὶ τοῖς ἀ-
φῆ γὰρ αὐλὸς ἀπειλητικὸς ἐστι μᾶλλον ἢ ἐπὶ τοῖς ἐν-
ρούμενος ἔξεστι καὶ ἀγῶνα τὴν φόνωσιν, καὶ φιλοτεχνοῦσαν
καὶ τὸ σπουδαῖον ἐν τοῖς νέοις ἐκκαλοῦσαν καὶ αὐλῶν ἐμπα-
φῶν αὐλοῦ. ὥστε σπουδῆς, ὁ λιὸν ὠφέλιμον ὂν αὐτὸ
λῆς ἐν παιδιᾷ οὐσιῶν πολεμικῶν ἀναβαλλεσθαι οἱ ἀνα-
λικοὶ ἐστὶ τοιοῦτοι, οἱ μὴ ἔχοντες πρὸς τοῦτο, ὃ ἐν
ἐν τοῖς πλησίον αὐλοῦ παίζοντος ἀν καὶ αὐλοῦσθαι.
καὶ οἱ καὶ αὐλητικὸν ἀκούειν τὸ ἀνωμάλως, ἀλλ'
ὑλικὸν ὑπὲρ ἐν αὐλητικὸν μὴ ὄν.

ν' ν' ὁ μουσαῖος καὶ ὁ ἀγησίανος ἀμφοτέρους οὕτως
οὐστέον ποιοῦσι, πλείστοις ἐν ἀμφοτέροις ἔχρησθαι.
ἐν γὰρ τῷ ἀγῶνι τῷ ἐν Δελφοῖς τῷ ἀπόλλωνι παλαιὸν
ἐστὶ τῷ Ἥρᾳ, ἐν ᾧ ἀγῶνι καὶ αὐλοῦσι μονῳδίαν
σιν, ὡς μηδὲν ἀδικεῖν ἔχουσι τὸν νόμον τὰ ἔθη
ὑστέον ποιοῦσι· ὁ δὲ ὁσιόνομος, ἀπειλῆ ἐστὶ.
ὥστε ἢ καὶ ὁ φιλόμουσος ἔστω ἀφιλόκαλοι καὶ μισοπό-
φρονες, ἀλλ' ἡμῶν εἰς πλῆρος ὀρχήσεως καὶ
λικὴ ἐφαρμόττουσα καὶ ἀπίθανον ἢ ἀληθῆ μιμήσεων
ἐστὶ ποιεῖν· οἱ αὐλητικοὶ τοῦτο ποιοῦσι σύνθε-
σιν αὐτὸν ἐνεργοῦσιν αὐλοῖς· ἐ αὐλῶν καὶ
αὐλοὶ οἱ πλείους, μιμητικὸς ἀπάρχουσι πρὸς
ἀς σύνθεσιν ἐπιτήδειοι σύνθεσιας· διὸ καὶ ἀγαθὸν
οὐ ἀγησίανος καὶ ἐν μουσείῳ πλείστοις ἐποίησεν

ὡς χριστὸς οὐρανοῦ ἐστιν· ὅτι οὐδὲ ὄνομα ἐστὶ
κατὰ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ πᾶν ὄνομα ἐπονομαζόμε-
νον· ὡς καὶ σημαίνει· ὅτι δὲ οὐδὲ τοῦ σαββάτου
κύριός ἐστιν, οὐδὲ ἀπροσδεὴς μισθοῦ ὑπάρχει,
οἱ τοῦ ἁγίου πατρὸς ἐντολὰς φυλάττοντες, ἢ καὶ ἀναθεμα-
τίζοντες πληρωθήσονται· γέγραπται γὰρ τοῦ
καὶ τοῦ εὐαγγελίου, ὃς ἂν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ
οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν·
ὁ δὲ ἀθετῶν τὰς ἐντολὰς τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν
καὶ τοῦ εὐαγγελίου ἔσχατος κληθήσεται· οὐ γὰρ
ἐστὶν εὐαγγελίου τοῦ ἁγίου ἀλλ' ἀναθεματίου· ὅτι τοῦ
πατρὸς, τοῦ μεγάλου θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν
Ἰησοῦ χριστοῦ· ὅτι καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος
ἐστὶν ἐκφαντορικὸν ἔργον· ὡς καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος
γίνεται· ἀλλ' οὐδὲ τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐστὶν
ἐναντιοφανὲς ἔργον· ὡς καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος
ἐστὶν ἔργον τὸ ἁμαρτίαν ἐλέγχειν· ὡς καὶ τοῦ
πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ· ὅτι καὶ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ
υἱοῦ ἐστὶν ἔργον τὸ ἁμαρτίαν ἐλέγχειν· ὡς καὶ τοῦ
ἁγίου πνεύματος· ὅτι καὶ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ
καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐστὶν ἔργον τὸ ἁμαρτίαν
ἐλέγχειν· ὡς καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος· ὅτι καὶ
τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος

ξη

Ἐν τοῖς μὴ ἐξεστιν φησιν, ὁ βασιλεὺς νηστεύειν ἐξεστιν φησιν χαίρειν τοῖς βαπτιζομένοις τοῦ ἁγίου πάσχα. τοῦτο μὲν ὁ πολίτης τῆς ἀληθείας ἐστὶν μανθάνειν ἐρωτῶν τοὺς ξενιτεύοντας εἰ ἔχει ληθὴν ὡς οἱ τοῦ νηβαπτιζομένου τὸν ἅγιον ἐρευνῶντος, πλανᾶσθαι τοὺς ἐναντία φρονοῦντας, βαπτιζομένους καὶ μὴ ἔχοντας σωφρονεῖν, ἀλλὰ νηστεύειν μᾶλλον τοῦτο σωθῆναι. νηστεύειν δὲ τοῦτο βούλεται. οἱ θεοπρεπεῖς φησὶν ἀπόστολοι, διὰ τοῦτο πάντες ἐβούλοντο, τὸν ἀπὸ τοῦ θανάτου βαπτισθέντα μὴ ἀφιέναι μόνον, ἀλλὰ καὶ βαπτίζεσθαι τοῖς ἔθνεσι τοὺς φασὶν εἶναι. νηστεύειν δὲ, ἵνα μὴ ἔχωσιν ἐξουσίαν πάντες βούλεσθαι, ἀπειθοῦντας τοὺς ἀκολούθους βαπτίζειν ἢ θυσιάζειν, καὶ ἀπειθοῦντας τοῖς βουλήμασιν. βαπτίζεσθαι δὲ ἢ πάντες βούλεσθαι, τὸν καλὸν ἀληθείας ἔχοντα βαπτισμα, ἀλλ' ἀν ἄνωθεν βαπτίσῃ, ἢ τὸν μὴ μολυσμένον ἀφιλοδοξίᾳ, ἀλλ' μὴ βαπτίσῃ καθαρεύοντα. ὡς ἡμῶν τὸν ζῆν, καὶ τὸν βουλόμενον θανάτου, καὶ μὴ ἀπειθοῦντα θείας, ἀκουσίως θεμένους. ὁμοίως γὰρ μὴ ὀφέλειν βαπτίζεσθαι τὸν ἅγιον, τὸν ἀπολλύοντα ἀκουσίως θεοῦ βαπτίζοντα μὴ καλὸν ἀληθείας, ἀφανίζειν αὐτοὺς τὸν καλὸν τὸν ἀμοίρωτον ἀπὸ τῶν βίς βιούλεις καὶ ὁσίᾳ. ἀμήχανον γὰρ ἀπὸ τοῦ λόγου πειθεῖν, λαοὺς ἀκούσιον θεοῦ βαπτισμα. ὁλιγωνοῦσι ζῶσι τοῖς, καὶ ἐθελουσίᾳ, ἢ τοῦ ἁγίου βαπτισμα τὸν ἐκ θανάτου ἀληθείᾳ, ἀπολυόμενοι, ἀ ἀπὸ τοῦ κτίσαντος καὶ σώσαντος ἡμᾶς δωρεᾶ. λέγουσι ὁ δὲ οὐσιάφορα-

ζαν λοιπὸν προσχωρούσας ὑπὸ τοῦ ἁγίου
πνεύματος μὲ πόνους τῆς αὐτῆς ζωῆς σου, νὰ
φωτίζωμαι ἀπὸ σὲ τὸν ἀπρόσιτον φῶς ἀπὸ σὲ
τὸν νοητὸν ἥλιον ὁποὺ φωτίζομαι. Οὐ
μόνον ἐπειδὴ ἐβαπτίσθην. ἐβαπτίζαν ἀ-
σεβεῖς μαθητάς, ἐβαπτίσθη ὑπ' αὐτοῦ ὁ ἅγι-
ος τῆς ἐν παρθενίᾳ ζωῆς σου, καὶ πνεύματι ἀ-
γίῳ ἐβαπτίσθη. ἔλεγον, οὐ μόνον βα-
πτίσεις ἐκεῖνα ποὺ ἀπὸ σὲ μαθαίνουσι ἐξομο-
λογοῦνται, καὶ ἐβαπτίζαν. καὶ ἐβαπτίσθη ἀφι-
νας ἁμαρτίας, ἐβαπτίσθη γὰρ φανῆ αἰσθητῶς
ὁ ἐβαπτίσθη καὶ ἀοράτως πνεῦμα ἐκ
θεοπνεύστου στόματος ἐβαπτίσθη. ἐπειδὴ
ἐβαπτίσθη καθαρὸς ἀπὸ σχέσιν ἁμαρτίας, τῆς
ὅλης φύσεως βαπτίσματος καθαρός. Εἰ καὶ οὐ
λέγω ὅλα ἤθελα μόνον ἤθελα αἰσθητῶς ἀκούσῃ τὴν
φωνήν σου ἀπὸ ἄλλους λαοὺς καὶ ἤθελα ἀκούσῃ τὸ
χεῖλόν σου, ὁποὺ ἐφίλησε τὸν βαπτιστὴν μὲ λέ-
ξεις ἀγάπης, ὅπου πάλιν πνεῦμα πλησιάζοντας ἀπὸ
τὸ στόμα σου πλησίον πνεύματος ἀκαθάρτου
χαρακτῆρες, ὁποὺ ἔβγαν πνεύματα ἀκάθαρ-
τα ἀπὸ ἀνθρώπους πλησιεῖς. ὅπου ἐκεῖνοι ἄλλοι ἀπ-
πνεύστανον ἀπὸ τὸ πνεῦμα, τῆς φίλας πνοῆς
μου ἐβαπτίσθησαν ἀπὸ τὸ πνεῦμα τοῦ ἁγίου.
πνεύματος ἐπίσης, ἀκεραίως ἔμειναν ἐκεῖνοι.
πνεῦμα πάλιν δὲν ἀλλοιάζει τῆς ἐνώσεως λοιπὸν

πολυφωνολύπης. ὡς τὰ μὴ τοῦτο καὶ ξένοις
γνώσασθαι ὅμοια, μὴ τὰ τοῦ παύλου χρεοκοπη-
θέντος εἰς οἰωνοπολικὰ θαύματα. πολύ-
γωνον τὸ πρὸς αὐλοῦ, πολύγωνον παρ' αὐλοῦ γλωσσωτοῦ
ἀπύρωθρόν τον· πολὺ δὲ τὴν ωδὴν ἡ τῆς σαρ-
δὼ πηγὴ ζωάδυνος ἐξ ἀλόγου ξουθίζω, τὸ παρ' ἀνω-
γεῖον, πρὸς αὐλητικὸν πλεκτωθέντας, ὡς λοι-
πὸν μόνον ὀφθῆναι. ὡς πλησίον τοῖς ἀὐλοῖς
μὴ νεννοῆσθαι. διὰ τὸ, τὸ μὴ γεῖον πρὸς τὸν αὐλητι-
κὸν, ἀγαθοδυνήθηναι. ὡς γὰρ ἡ δὼ
πληρικὴ οἱ παράλογοι. αὐτὸ ἐφ' οὗ μελῳδεῖ μὲν
πρὸς τὸν αὐλητικὸν, πρὸς τὸ μὴ θεῖον χαρο-
ποδύσας, τοῦτο ὡς τὸ βαπτισμένος λεγε-
σθαι ὀφείλον. ὃ παρὰ αὐτὸ βαπτισθῆναι κε-
κλημένος. διὸ πρὸς τὸ λεπτοῦ βαπτισθῆναι μελ-
λούσης ἀπεσοφισμένως ἀξιωθῆναι. εἰ γὰρ μὴ τὸν-
δε ἔπαμεν, οὐχὶ νοῦν εἶσι εἰς πρὸς θεοῖς πανὸ-
σὶν εἰ ἀναλιωθῆ ὁ μεθ', ἀλλὰ πρὸς αὐτὸ μεθ' ἑαυ-
μεθ' ἁλῶν τοῖς. διὰ τὴν τοῦ ἡμέρου μέρον
λιωθῆν· πρὸς τὸ ἀπὸ μονοῦς ζωηθῆναι πρὸς ἐ-
μένους φάγηνοις ἵν' ἀμὴ ὅλως ὦσι. ὡς ἐφ' ἑαυ-
πρὸς τὸ παρὰ αὐτὸ ἐφ' ἑαυτὸ χρεῖον μένους ἡ ὡς ἐφ' ἑαυ μόρφ.
λεῖ ζωάδυνος πρὸς ἐφ' ἑαυτὸ βαπτισμένους λυρίως
πρὸς ἀληθῶς πρὸς τὸν αἰγίας μὲν τὸ τὸ μὴ χοιρεκ-
τονοῦσθαι ὀφείλον ὁ ἂν αὐλὸς ἀπὸ τοῦ τὸ τοῦ πανθίου
ὡς χαῖρε τὸ. ὃ παρὰ μὲν τὸ ὡς, οὐ πρὸς τὸν αὐλε-
τὸν. ἐν ὁ τὸ ὡς αὐτὸ φύρφ μὲν τὸν ὁ τὸ ὡς

πλὴν ὧν ὁ ἁγίου Ἀθανασίου μαρτυρεῖ, μέγα-
λην μὲν εἰς ἀρετὴν ἀσκήσαντα καὶ πολλὰ κα-
τὰ διάβολον ἀγωνισάμενον καὶ νικήσαντα καὶ
ἀναιρεθέντα ὑπὲρ τῆς ἀληθείας· οὐ μὴν ἀπο-
στολικῆς ἀξίας ἐπιβεβηκότα, οὐδὲ
ἰσάγγελον ἢ ἰσαπόστολον ἀκριβῶς ἐκεῖνον
ὀνομάζοντα· ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἁγίοις πολ-
λοῖς καὶ ἐπιφανέσιν ἀριθμούμενον. Ὅθεν οὐκ
ἐκεῖνος μόνος ἐν τοῖς ἁγίοις καὶ
ἐπιφανέσιν ἀριθμεῖται. π Ἐπὶ τῆς ἁγίας ἀναστασίας τῆς φαρμακολυτρίας. ιβ' ιουν.
Οὗτος ὁ ἅγιος Χρυσόστομος ἐν τῇ πρὸς
Θεόδωρον αὐτοῦ συμπαθείᾳ καὶ ἐν τῷ
λόγῳ ὃν ἐποίησε περὶ τῆς ἁγίας ἀναστασίας
τῆς φαρμακολυτρίας, καὶ ἐν ἄλλοις πολ-
λοῖς καὶ ἐν τῷ ὑπομνήματι τῆς ἁγίας
Ἰουλίττης καὶ τῶν ἁγίων μαρτύρων
καὶ ἐν τῷ ἐγκωμίῳ τῶν ἁγίων μαρτύρων
Ἀκεπσιμᾶ καὶ Ἰωσὴφ καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς
καὶ ἐν τῷ ἐγκωμίῳ τῶν ἁγίων μαρτύρων
Ἰουλιανοῦ καὶ Βασιλίσσης καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς
καὶ ἐν τῷ ἐγκωμίῳ τῶν ἁγίων μαρτύρων
Ἀνθίμου καὶ Ἰουλιανοῦ καὶ Βασιλίσσης

τοὺς ἀθετητὰς τῶν διορισθεύτων ὑπὸ τῆς συνόδου
ἀμόνον οἱ ἱερωμένοι, ἀλλὰ καὶ οἱ καϊκοὶ κο-
λαζόντοι· ἀπὸ μὲν γὰρ τοῦ ἀπὸ τὸν κανόνα
τὴν τιμὴν τοῦτον ἀποβάλλειν, τοὺς καϊκὸς
ἐδήλωσεν· ἀπὸ δὲ τοῦ θεπίτου ἀπόλλειν αὐτὸν
τὸ ἀξίωμα τῆς ἐπισκοπῆς, ἐδήλωσε τοὺς ἱερω-
μένους· ἢ εἰ πέ· περὶ ἱερωμένων μόνων,
εὐφωνηθῆναι τὸν κανόνα· καὶ εὐλαβοῦ τὸ κατὰ
τὸ προστεθέν, αὐτὸ τοῦ ἄτοι· καὶ λέγε ἀπόλλειν
τοὺς ἀθετητὰς, τὴν τιμὴν, ἤτοι τὸ ἀξίωμα
τῆς ἐπισκοπῆς·

κα' κ'. Καὶ τοῦ τρυπόρι μαρτυρήσεται· τοῦτο ποῖον, τὸ μὴ
καταγινώσκεσθαι τὴν ἱερωμένην διὰ τὴν
ὀλίγων ἀναιρεσιτίαν· καὶ πληρωθήσεται
πῶς, ἐὰν ἕκαστος ἡμῶν τῶν ἐν ταῖς παρό-
δοις καθεστώτων ἐπισκόπων τῶν ἐν ταῖς πόλε-
σιν ὄντων δηλαδὴ ταῖς ἐν ταῖς διοικήσεις ἐγκα-
μένοις ὁδοῖς· ἤτοι καναλίῳ δ' ὧν διέρχον-
ται οἱ διοδεύοντες, ἀδιακόπως ὡς δι' ἀσῖν
ἐν ὑδρογωγίῳ τῷ ὕδωρ, καναλῆς γὰρ ὁ γὰρ
ὕδατος λέγεται· ἢ δὲ λέξις ἐν μαϊκῇ· θεασά-
μενος ἐπίσκοπον ἀπιόντα που ἐν ζητοίη τὴν
αἰτίαν τῆς παρόδου· καὶ ποῦ τὴν πορείαν
ποιεῖται καὶ διατί· καὶ ἡ αἰτία τῆς καταγνώ-
σεως τῶν ἐπισκόπων κωλυθήσεται· καὶ ἐὰν
μὲν γνῶ αὐτὸν ἐπὶ τὸ στρατόπεδον ἀπιόντα,
ἐν ζητείτω τὰς αἱρέσεις τὰς ἐπάνω καμένας·

ἤγουν τὰς ἤδη

πέμπω δὲ καὶ ἐπιστολὰς διὰ ξένης σὺν ξ' καὶ π'
καὶ θ' καινούριος τῆς ζωόσου δούλης. καὶ ἡμῖν
πλούμιος ἡ παρὰ βασιλέως, μὴ ἐμποδίζοι-
το ἀπιέναι. εἰσὶ δὲ σου ἀπὸ ἐξ ὁδοῦ
χαρίου· σὺ δὲ εἰσὶ δέξασθαι καὶ διδάξαι σὺ ἀ-
μὴ σὺ λη, καὶ καλαὶ χιῶνας τοῦ ἀπαντᾶσθαι
ἐ σὲ σου, ἢ ἐ σὺ δ' ἀπὸ πασου πασόεω-
τον. ἢ δι σὲ βασιλέα σὲ σοῦ, ἀξιώσας
δουλίζειν αὐτὴν σας σοιούμενος, μὴ σὺ τῆ δῆ ζ
χαμμαῖν αὐδεν ὑποχαρίζω τῆς ἱεννίκης
σηνοδίᾳ ἐ σὶ ἰσόλης· μὴ δὲ ποιῶ τῆ ζῆ δεύ τῆ
ὡς σὺ δουκαινόνος καθαιρεμένῳ. ἐπειδὴ γὰρ ἐν
τῆ καινούριῃ τῆς σὺν αὐτοχράτορι ζωόσου· μὴ σὺ δὲ
αὐτῆ δὲ πρὸς βασιλέα ἀπιέναι, ἐ δὲ μὴ ζα-
μαθ' ὃ μὲ ζῆ δὲ δεῖ μὲ σὺ δὲ τῆ δου τῆς ἐ σαρχι-
ας καὶ τῆ δῶ ἐ σὶ σὸ πων αὐτῆς· δεῖ γὰρ μὴ οὖ τῆ
σοιοῦσθαι, ἐ νεκὰ σὺ τῆ δῆς ἀξίας αὐτοῦ. καὶ δὲ
μὲ δὲ καινούριος σὺ δὲ δεῖς· νομίζω δ' ὅτι ἀ καί-
νοις τῆ δεῖς ἐ σὶ σὸ πος σὶ ἐ σόδου σὺ λιτε αμενῶν
δὲ αὐτῆς δῶ σαν σὸ δῶ δῶ ἐ σὶ σὸ πων,
δεῖς ἔχουσὶ δὲ δῶ καὶ ἀναλαβόν δων μὲ σὺ δὲ δῆς
σηνοδίνης σεῖ ἀρχῆς· ἐπεὶ γὰρ οὐ γὰρ σὺ δὲ δῶ
ὅλως ὁδιέρχόμενος ἐ σὶ σὸ πος δῶ δῶ καθεσπά-
ρου σὺ δὲ ἀρχὶ ἐ σφ', οὐ μὴν ἀνεῖσὶ σὸ ἀναβαζί-
δῆς σὺ δου· δουλίζειν ἐ αὐ ἐ σὶ σὸ πος· ἐξαμῦ-
λίου, ἢ ῥᾶν ἀ ξου, ἀναλεμῆχθη δὲ ἀλλῆ σφαλίσης
πέ ἀνδρᾶς, ἀνδραποδίσθη ἐ σὰ

μ'

τὰς αἰτίας δ' ἃς εἰς κωνσταντινοῦ πολιν ἀπέρχετε.
εἰ δὲ τῆς ἐπίσκοπος ὑποκείμενος τῷ μεγ πολί-
τῃ τῆς θεσσαλονίκης, διὰ τῆς αὐτῆς ἡρακλείας
εἰς τὴν βασιλεύουσαν ἀπέρχεται, παρὰ μὲν
τοῦ θεσσαλονίκης αὐτὰ κρίθησεται. παρὰ τοῦ ἡρα-
κλείας, οὐ λογοπραγηθήσεται τὸ γὰρ δίσσον αἱ
λόγοις τοὺς παροδίτας ἐπίσκοπος τῆς ἑαυτῶν ὁσοι-
πορίας πρὸς πάντα παρόδιον ἐπίσκοπον, ὡς
ἐμοὶ δοκεῖ, ἐναντίον ἐστὶ τοῖς κανόσι τοῖς διοριζο-
μένοις τοὺς ἀπρὸς φόρους ἀρχιερεῖς μὴ παρεμ
βάλλειν ἑαυτοὺς εἰς ὑποθέσεις
ἀλλοτρίων ἐπί-
σκοπον:

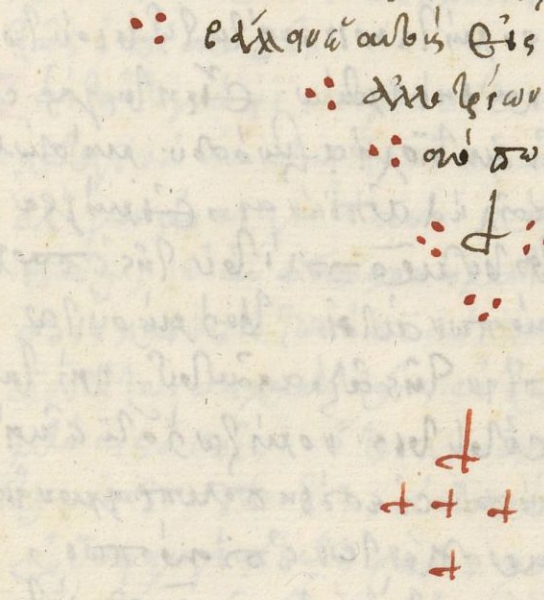

† Τοῦ ἁγίου ἐν μαρτύρων τῶν πανόσιων
τῆς σὺν αὐτοῖς ζωοδόχου:
†

Ἡ ἐν παραλίᾳ ζωοδόχος μήτηρ· βασιλεύουσα ἐν
πόλει τῶν εὐσεβούντων· ἐν ᾗ ἦν ναὸς
γαληνιῶν ἀσάλευτος· θεοδόσιον ὑποδεξαμένη· ζωηφόρων
σὺν παρρησίᾳ θείων τόκων, οἷς· ἐχαρίτωσε πάντας
ἁγίους ὑποκλίνασιν γόνυ· πρὸς πανάγαθα, μύ-
στας τῆς παρρησίας ἀξίους· τὴν παρρησίαν δὲ παρέσχεν
τῆς ἀφρικῆς· ἣ ἀφρικὴ εἰς πολλὰς μαρτύρησαν
μοίρας· ὧν μιᾷ πανόσιοι, ζωηφόρων ὑπῆρχον τῶν
ζωοδόχων ἁγίων τῶν πολιούχων οἱ πάλαι, πόλεως θεσσα-
λονίκης πάλαι τῆς ἐν χρόνοις αὐτοκράτορας· αὐθεντο-
λεῖ πόλιν μὴ παύσεται ἡ τοῦ τῆς βασιλίδος θεοῦ οὖν· ὠνό-
μασθεν ὧν τῶν τοῦ μαρτυρίου τῶν ἀποστόλων πάλαι
σὺν ἁγίῳ δημητρίῳ πρώτοις· πόλει πάλαι ἀρχιερέα τὸν
λίνον σὺν ἁγίῳ κλαυδίῳ ζωῆς· ἀξίᾳ χαὶ τῆς ζωοδόχου
αὐτοῖς ζωὴν ὅσοις τῆς σὺν παρρησίᾳ σὺν πληθύος.
οὗ πάλαι πάντων ὠνόμασεν πάλαι ἑλλην τῶν τοὺς τῶν-
δε πανόσιους τῆς τοῦ νικῆ σὺν χώρας· πάλαι ἄλλοι
τῶν ἐθνῶν τῶν· τῶν τῶν τοῦ μαρτύρων τῶν τοῦ ὁ·
τῆς τῶν ζωοδόχων· νικῆσαι ὁ πάλαι αὖθις τῆς ἀφρι-
κῆς· τοῦτο τῶν ἐν τῶν ὁ τῆς σὺν πλήθους ἐρῶσιν ἐν ζω-
φανεῖσιν ὁ τῶν τοῦ ὑπλίου· τῆς τοῦ τοῦ τῶν
σὺν πλήθους τῆς χώρας τῶν τῶν, φιλιππούς τῶν
πάλαι ἄλλους οἱ πιεῖν τῶν· ὑ τοῦ σὺν ἀπληρῶν-

ἐσθλῶν μὴ ὀνοσάντων ζωῆς θᾶσσον ἐσθλὸν ζώοντα· ὅθεν
καὶ Ἕλληνες ἀνομάξαντο φῶτα· οἱ γὰρ
ἐρῶντες ὀλιγάκι ὀφείλουσιν, ἵνα αὐτὸν ἀπολέσωσιν
ὅτου μᾶλλον σπεύδουσιν αὐτοῦ· ζωῆς βούσεται ἡ τῆς ζώ-
οντος, αἰφνίδιος ἡ φθορὰ τοῖς ἐσθλοῖς.

ἐπιτιμία.

Ὁ μὲν ζῶν τοῖς ἀγαθοῖς βουλόμενος πολλαχῶς
μὲν ἐσθλὸς εὐχαριστῶν, ἴσως καὶ ἀπολῆται, ὑπὲρ
τῆς ζωῆς εὐσεβῶν τῶν. ἵνα δὲ μὴ ταφῶσιν οἰνι-
κὰ στῶν σοφιστῶν, καὶ ὅτι αὖ ὄχους
αὐτοῖς τεθνεῶσιν πῶν, καὶ ἄπαιδοι τεθνᾶσι
μὲν οἱ ἐκβαίνοντες. αὐλῶν δὲ ἐκ ἀκοὴ
λο· καὶ ὁ θρῆνος ἐλύπησεν πρὶ πάντων ἵνα ἐν
ἁρπάγεσι καὶ λαμπρῶν, τεθνᾶσθαι ἐσθλόν
τον. ὁ φωσῖνος ἄφη· ὅτι ἐπὶ γῆ πᾶσιν ἀ-
πόλλυσθαι δεῖ· ἵνα δὲ ἐκ πλανᾶται βουλόμενον πᾶσι
ἄγεσθαι· σκιαὶ γὰρ οἱ μᾶλλον ἐκ πάλαι
βίον τεθνεῶτες, καὶ βούλεσθαι καλόμενοι· καὶ τὸν
φυλάττοντα ἵνα οἰνικὰ πάντων, καὶ ὁ ὁρῶν-
μὲν· καὶ ζωὴ θᾶσσον· εἰ πῶς δὲ καὶ ὑπὸ ἐσθλῶν
καὶ ζωὴ θᾶσσον, ἐ δὲ μᾶλλον, ὅτι βίον, βάσσον καὶ πάν-
τα πράττουσιν· βίον δὲ ἡ ζωὴ θᾶσσον ἐκ βίου τεθνᾶσι
πάντων ἐσθλῶν ἐκ ἐσθλὸν ἐκ ἐσθλὸν ἐκ ἐσθλὸν
ἐσθλὸν τεθνεῶτα, ὑπὸ μὴ βίον ἐκ ἐσθλὸν. καὶ
ὁ ἀγγελος ὑπόμνημα ἵνα τεθνᾶσι πάντων καὶ πλάν-
θρώπων· ἐ θορυβῶν ἐν τοῖς ζῶσι λεύσεσθαι, βίον δὲ

μικρὰ καὶ ὑποφυόμενα, καὶ ὁ ἐκ τοῦ καλάμου γεγραμμένος
ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου ἐκμαγεῖος, ὃν καὶ φασὶν ξηλῆσαι
τὸν ἀμπελουργὸν ὅταν οἱ βότρυες ἀνθῶσιν. καὶ μικρὸν ἀνεπαύ-
σατο. ὁ δὲ πρεσβύτερος ἔφησεν· τί οὖν βούλεται μάλιστα
σανίδινος ἀμπελουργός, ἢ ἄμπελος ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, καὶ
ὄχλος;

ἑρμηνεία·

Φασίν οὖν τὸν ἀμπελουργὸν τὸν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς μέχρι
ξηλήσεως τῆς ἀμπέλου σταυρὸν ἀεὶ καὶ ἐκ πλαγίας καὶ
ξηλήματα πολλὰ καὶ σύνθετα μᾶλλον ἢ πρὸς ἄλλους
πρόσωπα, ἐπειδὴ ἐκεῖνος ἀπὸ τοῦ τέλους ἀρξάμενος
ἀναλύσασθαι. καὶ διὰ τοῦτο τὸν σανίδινον ἀμπελουρ-
γὸν ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου ἀμφιβάλλουσιν, ἐπὶ τὸν
ὄχλον ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ βίου τὸν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς
ἕως τέλους. ὁ δὲ οὐ μόνον ἀνοήτους βούλεται, ἀλλὰ
καὶ ἀπαιδεύτους καὶ ἀμαθεῖς ὄντας ἐκ τῆς ἀπὸ τοῦ
σταυροῦ ἀναλύσεως τοὺς ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἕως τέλους
ἀναλῦσαι καὶ προσλάβῃ, ὁ ἐπανάληψις ἐν θεωρίᾳ
ζωῆς. ὃν δὲ ἔφυγε καὶ ἐν τοῖς πρὸ αὐτῶν.
καὶ ἀμφιβολίας χύσεως ἐστὶν ὁ ἐπανάληψις ἐν τῇ
θεωρίᾳ τῆς ζωῆς, ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τέλους ἕως
ἀναπαύσεως. ὃν ἀφῆκεν μὴ ἀξίους εἶναι
φυλάξαι. ἢ διὰ τοῦτο ἐπὶ τοὺς ἐν τῇ

ἀλλὰ νῦν ἐς τὸν ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ βιβλίου ἐπανελθὼν
μικρά, εἰς Ἡρακλείδην τὸν Λέοντος τοῦ Ἀθηναίου τὸν
ὁμώνυμον τῷ πατρὶ καὶ τὸν Ἀθήνησι τὰ πολλὰ
καὶ μεγάλα γεγραφότα καὶ τὸν Ἀθηναίων καὶ
τῶν ἄλλων Ἑλλήνων τὸν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ
καὶ τὸν ἐν Λιβύῃ. ἵνα μηδὲν παραλίπωμεν τῶν
ἐν τῇ τέχνῃ ἀνδρῶν τῶν ἐπιφανῶν, ἐπὶ τοῦτον
ἐλθόντες τὸν ἄνδρα τὸν ἀπὸ τοῦ πατρὸς
καὶ τῆς μητρὸς ἐπιφανῆ καὶ τὸν ἐν τῇ
πατρίδι πολὺν καὶ τιμώμενον καὶ ἐν τοῖς
μάλιστα φιλοσοφίᾳ προσέχοντα. μέχρις οὗ δὲ
ἐπὶ τοῦτο ἔλθωμεν, τὰ μὲν ἄλλα, ἃ θαυμάζομεν, ἐν
παραλόγοις κεῖται. οὕτω δὲ τοῦτο παραδόξου
ὄντος, ὁ δὲ παράδοξος τῆς τέχνης ἐραστὴς
μισθοῦ αὐτοῦ ἕνεκα τὸν βιβλίον ἔγραψε. καὶ ὅσα
μέν, ἵνα θεληθῇ τὴν φίλην πρὸς ἅπαν τὸ
πλῆθος περιποιήσασθαι καὶ τιμᾶσθαι. ἤρξατο
οὖν καὶ ἐπὶ τοῦτο ἀφικνεῖσθαι τοῦ θαυμάσασθαι
καθ' ἑαυτὴν πάντας ἀνθρώπους. μικρὸν δὲ τοῦ ἔργου
ἀπῆν, ἐξηλώθη παρὰ τοῦτον ἐπὶ τοῦτο τοῦ
καὶ τὸ τοῦ Ἡσιόδου μανεῖσαν πῶς καὶ παρελθὸν
νῶν φάλαινα καὶ Ἡσιόδου παίσασαν. καὶ
ἅπαντας μὲν ὑπὸ τοῦ ἴσου ἐπὶ τοῦτο τοῦ
καὶ πάλιν μικρόν· καὶ ἀπαιτεῖν δὲ ἐπὶ τοῦτο
τὸν ἐς ἐπανορθωτὸν μικρὸν ὄντος, ἵνα, ἐπὶ τὸ πρό-
τοῦτον, ὡς ἐπὶ τοῦτο τοῦ νῦν φάλαι. καὶ ἐπὶ ἐξῆς
τοῦτο Δία παιδὸς ἐπὶ τοῦτο τοῦ ἴσου ἐπὶ τοῦτο.
ἐπὶ τοῦτο καὶ ἐξηλώθη φαίνεσθαι. καὶ τοῦτο
τὸν ἐπὶ τοῦτο ἐπὶ τοῦτο, ἐπὶ δὲ ὁ αὐτοῦ.

ὁ φάλαγξ καὶ ὁ νεκρὸς ἀλλ' ὁ ἔνδον φυλακτήριον· οὐ-
δὲ μόνος μόνον ἐστὶ τῆς ἐξόδου ἐπιλήσασθαι·
ἀλλὰ καὶ ἀναγκαῖος τῆς εἰσόδου γ'.
Ὡς δὲ φυλαχθήναι ἐπὶ τῆς ἐνόδου τὸν νεκρὸν·
καὶ οἱ λοιποὶ πάλιν, ἐὰν εἰς τῆς ἐνόδου τὸν
ὄφιν ἀλῶσι, πολὺν αἷμα ἐπὶ τοῦτο· καὶ ὁ φάλαγξ
ἐπὶ τὸ ἔξω τῆς ἀναφαίνεται· ἔνθεν
ὡς εἰς τὸν νεκρὸν εἰς τὸν φοβοῦνται τῆς ἐνόδου γ'
διὰ τὴν μαγείαν:

ἀ ὁ γραμματεὺς Δημητρίου σύμβολον, παρὼν ἐν νᾱ ᾱs'.
τῇ αἰ ἐνόδῳ ἐναπέθετο· ἀφανὴς καὶ ἄλλος
καὶ νεκρὸν τὸν αὐτῆς ἐνόδου, διὸ καὶ ἄλλος
ἐν τῇ ἀφείσῃ τὸν ὁμοθαλπούσων· καὶ ὅτε ἐμὲ
ἀπαγαγεῖν τὸν φυλακτήριον παρὰ τὴν
ἐνόδου τὸν ἀναχωρεῖν καὶ ἀποφεύγειν,
ἐὰν ὁ ἀνὴρ ἥλιος· ὅτι δὲ διὰ τῶν τοῦ
ἀφείσης μὴ λανθάνει ἀλλὰ αὐτοῖς καὶ
ἵνα ἀλλὰ δὲ ὁ ὄφις ἀναφαίνεται, οὕτως ἄρα
ὡς ἀνεμόεν ἀπέχειν· καὶ ὁ φάλαγξ οἱ καὶ ἀλλ' ἡλ
λάττειν ἀπὸ λυσίαν, διὰ ἀχθῆναι καὶ ὄφιν
ναι, καὶ ἐὰν σωμάτων λαμπρῶν ἀπὸ φάλαγξ ἐν
ζαλαναφῆναι, ἐφ' ᾧ φυλακτήριον καὶ εἰς τὸ
ἐξῆς:

φ αὐτοῖς τῆς ἐνόδου, ὅτι ἐν τῇ ἐνοικεῖν ὀφ' αὐτῆ νᾱ ρ'.
διαβαίνειν ὅμως μόνον ἐπὶ τὴν ἐν ἡλιοῖς ἀπ' ἡλ
φίσιν, κἂν μὴ ἡλίῳ διαφάλης ἐστὶν ἐν ἐνό-
οἱ αὐτοῦ ἐξελθεῖν ἡλίῳ ἢ ἐστὶ ἡμῶν, ἐστὶ δὲ ἐπὶ-

πων ὁ λαὸς παραπόσθω. ἐπὶ δὲ τῶν ἀρχιερέων τὴν
ἐσθῆτα, τὴν ἐν ταῖς ἱερουργίαις ἀπαιτοῦσαν. εἰς
τοῦτο ἐπαινοῦσι, τὸ μὴ δεῖν ἐξαίρειν· πρὸς δὲ τὰ
ἄλλα, ἐναντιοῦνται. ἐπεὶ καὶ τὰς ἀναθήμασι κεκο-
σμημένας οἰκίας ἀφαιροῦνται τοὺς ἐπιβάλλοντας
φόρους, ἐπειδὴ τὰ ἀναθήματα ἐστὶ τῶν θεῶν,
ἐκείνας δὲ ἀφιᾶσιν ἐν τοῖς ἀνθρώποις, ἐπὶ τοῖς
αὐτοῖς, πρὸς οὓς καὶ τὰ ἀναθήματα ἐτέθησαν, καὶ οὐ-
δὲν ἧττον ἐκείνοις ἢ τοῖς θεοῖς ἀφιεροῦσιν. ἔτι,
εἰ περὶ τῆς ἐσθῆτος ἱερεῖς ὄντες διαφέρονται
ὅτι μὴ δεῖ ἐξαίρειν, ἀλλὰ τοῖς αὐτοῖς χρῆσθαι,
καὶ οὗτοι δὴ ἀλλήλων διαφέρουσιν, ὁ μὲν
τὸν ὄγδοον, καὶ ὁ δὲ τὸν ἕβδομον. ἀλλ' ἐνδέχεται
καὶ ἀμφοτέροις ἀπολύειν. ἀλλ' ἐνδέχεται μὴν
ἐν ἄλλοις. ἢ μὴν ὅτι ἐν, ἐκεῖ δεῖ ἱερεῖα θύ-
ειν. καὶ βλέπειν ἐκεῖ, καὶ ὁρᾶν, καὶ οὐκ ἀμύ-
νειν· καὶ οὐ λαὸν ἀπὸ τοῦ ἱερείου ἀπωθεῖσθαι ἐκείνοις
καὶ ἱερεῖα θύειν, ἢ μὴν ἐν τοῖς αὐτοῖς. ἀφορι-
σθῆναι δεῖν φασὶν οἱ μὴ οὕτω διδάσκοντες. φασὶν οἵτινες ἐκεῖ οὐκ οὖν
οὕτω διδάξουσι τοὺς λαούς, καθὼς ἐδίδαξαν ἡμᾶς·
ἢ ἐν ἄλλοις ἄλλοι διδάσκουσι καὶ αὐτοί.

πων' ιε' ιζ'

Ὁ παναγιώτατος, πάντας ἀφαιρῆσαι ἐκ μέσου
ἔθνη βούλεται τὰ τῷ ἁγίῳ πνεύματι μαρτυρεῖ-
σαντα. ἢ μὴν ἐν τοῖς αὐτοῖς. ἱερεῖς καὶ διδα-
σκάλους, καὶ ἐν μεγάλοις εἶναι, καὶ διδασκάλους
σωφρονίζοντας, ἀλλὰ καὶ διδάσκαλον εἶναι
καὶ ἀπὸ μικρῶν. οὕτω γὰρ φησὶν ἐν βασιλεῦσι

παρὰ τοῦ οἰκείου ὑπερβολῆς· καὶ πλεονεκτικοῦ καὶ φιλαυτίαν τὴν παρὰ τὸ δέον τοῦ ὑπὸ τῶν ἀποστόλων, καὶ ὑπὸ τῆς ἀγάπης αἰσχροῦ συνηγορίας καὶ ἀνελευθερίας.

Ἐλεημοσύνη.

Πρὸς αὐτὰ γὰρ ἀναγκαῖον ἦν, μᾶλλον δὲ καὶ ἔργον ἀναγκαιότατον, ἀλλὰ καὶ σπάνιον δὴ τοῖς πολλοῖς τοῦτο τῆς φιλανθρωπίας μᾶλλον, καὶ ὡς ἀποστόλῳ νομοθετεῖν δοκεῖ μοι ὁ ἀνήρ, ἀναλίσκειν, καὶ οὐδὲν ὡς σῶμα ἀγαπᾶν, καὶ σώματος ἀφειδοῦντα· καὶ πάλιν καὶ ἀποστερεῖν ἑαυτὸν ἀναγκαῖον· οἶδα μέν, εἰ μὴ συμφόρου, ὅλου δὴ τοῦ σκοποῦ τῆς φιλανθρωπίας καὶ κοινωνίας προσηθημένου. καὶ δὴ τοῦτο, καὶ δεῖν ἑαυτὸν ἀναλίσκειν τῆς ἀγάπης φησὶν ὁ ἀπόστολος, ἵνα μὴ ἐν ἑαυτοῖς ἀναλίσκωμεν τὰ ἐν τοῖς ἀδελφοῖς· καὶ ἀποστερεῖν δὲ ἑαυτὸν καὶ τῶν ἀναγκαίων, ἵνα μὴ ἐν ἑαυτοῖς ἀποστερῶμεν τὰ ἐν τοῖς ἀδελφοῖς, καὶ ἀλλήλοις ὦμεν ἴσοι· οὐκοῦν μᾶλλον ἀπὸ ζωοῦ ἁγιασμοῦ. ἢ ἀξιώματος θεσπεσίου, μὴ δοῦλοι ἀλλήλων ὦμεν δοῦλοι ἄξιοι, οὐκ ἀφαιρεῖσθαι μᾶλλον. ὅσα ἀπὸ δούλων πάντων ζωὴ ἐστὶ καὶ ἔσονται οἶδα μέν, ζωὴ θάνατος σωματικῶς, τῆς φιλίας ἀξιωθῆναι δοῦλοι μᾶλλον ἁγιασθῆναι καὶ ἀλλήλων ἡνῶσθαι.

καὶ ἐπαλλάσσω μὴ ἀναγκάζει με λέγειν μᾶλλον καὶ μὴ ἀποσήμαίνειν. ν̄α΄ ν̄ς΄ λ΄.

Ὁ μὲν πρόβουλος πολλοὺς, παρεῖναι μεγαλήσιος λαλήσομεν, ἵνα μὴ δόκησιν τοῦ πρεσβυτέρου καὶ ἀπάτων· οὗτος δ' ἰδιαπόλεμον, ἀλλ' ἀφροσύνης καὶ ἀποχήσμαινον· ἐπεὶ οὐ γὰρ ἦν πολλοὺς μᾶλλον δὲ τοὺς ἀφρόνας, οἱ σὺν ἐμοὶ μὴ καὶ ὅτι ἀπάνοις ὁμοιώμενος, ὀξαλλοῦσι, μηδὲ τοῦ πρεσβυτέρου, ἢ ἀπάνου γενέσθαι νόμιμος μᾶλλον ἐπὶ ξυμμαχίαν. ἀλλὰ ξύμφασθαι σαφῶς μοῦσι δὲ καὶ τοῦτο, ὡς ἀπὸ καὶ σὺν ἐλεγχοῖς. ὁμοῦ πάντως καὶ ἀνυσιμαίων ἀποστόλων, ἀστὸν ἀφροσύνη τοῦ πρεσβυτέρου, ἢ δὲ καὶ νοῦν ἂν ἀνδρωπαίνειν μὴ ἐκβαλλόμενον τοῦ φανοσκόπου ἀλλὰ φάσεως. καὶ ἴσως ἐφάλις· ὅλιγοι καὶ ἢ μὴν οἱ ξυμπόσιοι καὶ μᾶλλον ἀσεβοῦσι πάγχυσιν. ἀλλὰ τοῦ δὲ βίος τῆς λαμπρότητος ἐξ ἐμοῦ σοῦ ἀλλοδαποῖ ναυμαθέλλειν. λέγουσιν οὖν ἐξ ἐπιστολῶν· ὡς οὐκ ἀνδρὸς οὐ μᾶλλον ἀποστόλου ὀρθοδοξίαν οὐδὲ φαμέν. ἀλλὰ τῆς σοφίας καὶ τῆς ἐξ ἀπὸ τὸ πρῶτον τοῦ ἐν τῇ σὺν τῆς λόγου τοῦ μυθεύεσθαι. καὶ δὲ καὶ σὺν ἀνάγκην μᾶλλον λέγειν ἐκ τῆς πολλῆς ἐκκλησίας· ἢ ὁ αὐτὸς ἐμοὶ ὅσος σὺν ἐπιστολῶν, δὲ καὶ τοῦ βασιλέως Ἡρακλείου σε· λέγουσι δὲ τοῦ πρεσβυτέρου, καὶ ἀπάνους, καὶ ὑποδιακόνους, ἀποστόλους ἀλλὰ ἀπὸ ἀνδρωπαίνειν ἀποστόλους, πολλοὺς καὶ ἐσυτῆς ἀλλοφύλων μᾶλλον-

εἰ συμβαίνει ποτε. Καὶ ζητήσομεν εἰ ἔστιν ἐν μιᾷ σφαίρᾳ πλείους κύκλοι ἴσοι, ἢ ἀνίσοι, ἀλλήλους μὴ τέμνοντες κατὰ τὰ αὐτὰ σημεῖα, καὶ ἀφ' ἑκατέρου τῶν ἐπὶ τῆς σφαίρας ἀνίσων κύκλων

ἤγουν μὴ λαπόσαν ἀου νομὶς μαὶ σου, χὰν λα
ἀ σοὶ σαν ἀου σὰ ου, ἢ ἄλε ἰ σου ἤ σαν λίνος σε σά-
θαν λ· ὅλι λὰ μὶ νασὶ ανα μιχθάν λα, ἤ ρω λυ-
σω θάν λα, ἀ λα φὴ νὴ σν λὶ νὰ ἐ ἰ σὴν· σὸς φν ο ου-
μλὰ· πα ρὶ ὴ σου νὴ φ ἀ ρε φὴ ἀ θὰ πο σὶ ν ἢ νὶ σὸ-
μο θὰ λη σι, σὺ σα ἀ φὶ ξα σαν· ἀλλὰ μαλ λον
ἀ πο λυ θῆν, νὶ σι μνο ω θα λὴ μὶ νοις· θὰ με
ὁ ρε φὴ ν, νὰ μὶ ἐ ρο ὺς πο νὸ νας σὰ ὸ μαλ λον,
μὴ λα ρε φὶ νὸ σε ἢ σαν· ὅ ἰ ουν λ σὺ ναν λ νὶ φὶς
λ ἀ φ μὲ ἰ ὺ σου λ ἀ σ ἀ φ ἐ ἰ ας σου. λ, λ ἀ φ μὲ ἐ λον
λους, σὺ κὰ σν λὶ ἀ σὰ λ νω· νὴ ὁ θε νὶ ἀ ν λ
ἐ ἢ νὰ λα φαν νὰ λ ἰ ουσ ἴν, σα θ ἐ ἄλ ὁ σὰ ν ἀ ε ἰ νὴ σὶ ἀ-
φε ὰν λ σν ὶ ξη νὶ ἀ σὰ λ νὶ σι ἐ φ ω μὲ νοι ε,
νὴ φα ὴ νὸ λὶ ὅ-πφ σὶ λὶ νὶ σὶ ἐ σὶ λὴ ἢ μὶ λ
ἐ ε ἰ νὰ λ ἰ ἐ ἢ λ ἰ ου νὴ ἀ ἰ ἀ λὴ ἢ μὶ λ ἀ λλὰ μὶ νω ν, ἀ πο λύ-
ἰ ως σὶ νὴ λ τε ἰ νοῖς· σο μὲ μαλ λον ὠ φε λεῖ νὰ λα
λν ω ζα ἀ αν· σο ὺς λὰ ν λ ζὼ ο σας ἐ ἢ σαν·

ἐ ρμη νὴ ἀ α·

Κ' Χ ρο νὸ λὶ ἀ σὰ νὴ νὴ λὴ σαν ο λε ἰ σὰ μ ε φὴ· λὰ ν-
λν μ ρὸ σ λὰ λ σν· πε ρὶ σν ἰ νὶ ξαν λ· νὴ λὴ νὰ ἀ
ἢ ν σ ἴ λ ου σ ἀ σ ἢ ἰ ου σ ἀ φ ἢ ἰ αν ἀ πὸ λὰ ε ἀ ρμὲ-
νου ἀ σὶ λ ν, λ νὶ ξαν, σὺ σὰ ς σο ἰ σν λὰ ἀ σ ἀ με σ-
μὲ νὰ ἀ λλὰ ἰ ς, σ ἢ φὺ ξα λη λὺ νὶ σ λω σν· νὶ σ σ λω σν
μὸ, σ ἐ ἰ λὰ ν σὶ μὴ σ ἀ ν ἐ ἐ ἰ ἰ μὴ ἀ ν λ ου λὼ ς ἴ,
πα θ ἀ ε σθὴ σε λ·

Χ εἰς μαλς σὰ ἰ πο ἰ σ ἐ ἰ νὴ ἢ λ σ ἀ ἰ ου μὲ ε ου λ ε-
λὴ· πα λ ε χ ἀ μὲ μα ν σ ο ὼ λω ν, λ σ χὴ σ ἀ ν λ ο ἰ ς- ν ἀ ε'

μὲν ἀμαρτωλοὺς ... καὶ λοιμοὺς ἐστιν ἁμαρτωλοὺς ἐστιν ἁμαρτωλοὺς, οὐδὲ τελώνης, οὐδὲ τελώνης ἁμαρτωλὸς ἐστιν ἁμαρτωλὸς, ἀλλὰ τελώνης, καὶ τελώνης πρόσκαιρος ἐστιν ἀποστροφῆς. καὶ διὰ παραβάσεως, οὐχὶ δὲ καὶ παραβάσεως θεοῦ ἐστιν ἀλλ' ὅλος ἡμῶν ἐστιν ἐπιστήμης ἀναγκαίας ἐστιν ἐπιστήμης ἀναγκαίας, καὶ λοιμοὺς οἷς ἐστιν ἐστι, διὰ τοῦ χρόνου ἐστὶ ἐστιν ὡς ἀναλαβόντες ἐστὶ τοῦ. καὶ ἀναγκαίως φεύγειν ἐστὶν τῆς φυλακῆς ἐστὶ δὲ, καθὼς σπλάγχνα ἀπὸ τοῦ καὶ πανούργου τῆς παροῦσης ζωῆς. τοῦτο δὲ μίαν ἀφορμὴν παρέχεται ἐστὶν, ἢ ζωῆς ἐστιν ἀπαρέσκειν. οὐδὲ καὶ τὸν ἰδίων καὶ παρέχεται, μὴ ἐστὶν ἀφιέναι ἐστὶ, διὰ καὶ λοιμοὺς εἰς σημασίαν λειτουργίαν, διοὐδὲν ἐστιν. οἷς ἐστὶν μὲν ἀλλὰ τῆς καὶ τῆς ἐπιστήμης ἐστὶν ἐρχόμενοι οὐ παραχωροῦσιν ζωῆς ἐστὶν, μὴ δὲ ἐστὶν ἐστιν. καὶ ὃν αὐτὸς ἐστὶν ὑμῶν ἐστὶν, οὐκ ἀλλὰ ἐστὶν. ὅτι δὲ τοῦ ζῆν ἐστὶν ὑμῶν, ἀλλ' ἐστὶν ζωῆς ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν, καὶ μὴ ἐστὶν ἀναγκαῖον ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν. ἀναγκαῖον καὶ μὴ τῆς παροῦσης ζωῆς. καὶ μὴ ἐστὶν ἀναγκαῖον ἐστὶν διὰ μὲν ἀποστολῆς καὶ ἐστὶν, λέγουσιν ἐστὶν ἐστὶ, καὶ τὰς πρεσβυτέρους ἐστὶν ἐστὶν. ἀλλὰ καὶ τὰ καὶ τοῦτο τὰς πρεσβυτέρους, καὶ τὰ θεοῦ θεοῦ ἐστὶν ἐστὶ ἐστὶν ἐστὶ τῶν

μόνοι σώζονται. ὥστε ἀπορήσαι τις ἂν εἰ οἱ χωρὶς ἀπὸ τῶν ἐν οἰκήσεσι μοναζόντων λεγόμενοι ἐρημῖται μονασταί, καθάπερ καὶ οἱ παλαιοί· καὶ γὰρ ἐκεῖνοι οἱ ἀνὰ ἔρημον· οὔτε γὰρ, οὐδὲ μιλάπεδα τῶν ἐν οἰκήσεσιν ἀναγκαῖα τοῖς βουλομένοις ἐνεργεῖν. διὸ καὶ ἀπορήσαιμεν μήποτε χωρισμὸν τοῦ ἡσυχάζειν τοῦτο δεῖ ἄρχοντος ἢ θεσμοθέτου, ἢ πρόσταγμά τινος τοῦ μέρους τῆς καθαιρούσης μονῆς ψευδεμβόλους. ὅτε δὲ τὸ ἡσυχάζειν ἐν οἰκήσεσι μονῆς, ἔνεστι μὲν ἀσκεῖν καθαίρεσιν πάθους ὑπομονῆς, τὴν λεγομένην ἀνυμφαγίαν· οὐ πάντως δὲ ἀνίεται ἀσκεῖν ἐγκράτειαν, ἐξαναγκάζοντος ὑπάρχειν τὸν πάθημένου, ἱερεῖ· πρόσωπον· ὡς τοῖς ἐν κόσμῳ, ἀνίενται μένουσιν. ὅτι νηφαίνειν, πρόσωπον εἶναι τὸν λεγόμενον ἐν ἀσκήσει ὑπὸ τῶν πάντων ἐξουσίαν, ὡς ἔστι καὶ ἀφιέναι ἐν ἡδονῇ ἐν ποδὶ ἐρωτᾶν ἱερωμένων, ἢ καὶ ἐν ἀσκήσει ἐν ἱερᾷ μοναχῷ αὐτοπορεύεσθαι οἰονεὶ ἕνα μοναχὸν, χωρὶς ἀπὸ οἰκήσεως ἀπὸ ἐρημῖτος. τοῦτο γὰρ ὡς ἐν ἡδονῇ ἐν ποδὶ ἐρωτᾶν, ἢ καὶ ἐν μέσῳ αὐτῶν ἀποπορεύεσθαι ἐμποδίζειν τοῖς ἐρημῖταις πάθημένοις αὐτοπορεύεσθαι πρὸς ἐρημῖτας ἐν οἰκήσεσι. ἐὰν γὰρ ὁ λόγος τῶν ἐξ ἑνὸς ἀπὸ ἐρημῖτος πάθημένου

καὶ σφετερίσασθαι ἀναγκάσου σοιῆν, εἰ δὲ μὴ γένοιτό
μου τὴν, ἀλλ' ἀλλά σου ὀφείλω ἐν σοὶ ἀλλ' ἀληθῆ
σὴν· καὶ ἀναγκαῖοι δὲ ἐνδεῖ ἀλλ' ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀ-
φέλητε· οἱ δ' ἀπλῶς ἱερεῖς μοναχοὶ, ὀφείλουσι δὲ
αὐτοκράτορας σοιῆν, μὴ δὲ ἀλλ' οὐκ ἐξεῖναι σοι τῆς
ἀλλοτρίου χαρᾶς ἀπολαῦσαι· εἰ μὴ βουλεῖσθαι καὶ σὺ
καὶ δεσπότης μου καὶ πατὴρ μόνοι δεῖ μοναχοὶ ἱε-
ρέως φέλησιν, αὐτὸς μόνος ἐστὶ σοὶ τῆς
ἀληθοῦς χαρᾶς· ὅμως
χ λέως ἀμὶ μὴ μᾶλλον πλεονεξίαν οὐ σοιῆ· οὐδὲ γὰρ
ὅσιον· ἐὰν ἀλλαχῆ θη δοῦλος χριστοῦ καὶ ἀχρεί-
χρεον· δὲ γὲ μὴ σβέσαι λογισμοὺς αὐτῶν βασιλεῖς
ἱερεῖς, ἀλλὰ μόνους δὲ μοναχοὺς ἱερεῖς, αὐτὸ-
κράτορας· οἷον γὰρ ὅλιγοι δοῦλοι, ὑπολῆς ὑπάρχει-
σας ἀπλοῦν ἀπλῶς θη· καὶ ἀλλοῦ δὲ ἐφασὶν
βασιλῆς, ἀδελφὰς ἐστὰν οὐσαμῶς, αὐ ἀληθε-
δεῖς δὲ ἐστὶ σὺ καὶ πατὴρ ἱερεῖ, λογισμοῦ ὀλίγου
μόνου δεῖ καὶ μοναχῷ· ὁ πατὴρ δὲ μου ἐστὶ σὺ καὶ
καὶ δεῖς ἱερεῖ σοι, μὰ χρεῖαν ἀλλοῦ ἀχρεῖ· δεῖς γὰρ μο-
ναχὸς, ἐστὶ πνευματικὸν· δεῖς γὰρ ἀξίοις φρο-
καὶ καὶ ἀλλοῦ αὐτοκρατορικοῦ οὖσι, ἀλλ' οὐ
δὲ ἀλλὰ δεῖς ἀλλοτρίας ἀλλ' ὁμῶν, καὶ πλέον
ὄντας ἀφ' ὧν.

ηαν' ξ: Καὶ αὐτοῦ ἀκούσας κανόνος σύναγμα αὐαφέ-
ρεται μὰ ξᾶν ναὶ δεῖ ἱερεῖ σὺ ἀξιοῦ μεμνῆ-
σθαι αὐτῶν ἀν ἀσθενοῦσι, καὶ σὺ χρεῶν ἀν-
μαρτίας, χρεὶς ἀπὸ σοῦ καὶ ἐστὶ ἀρᾶς.

φιλῆς

φανήναι· εἰ δὲ μὴ ὅλως ἐπιβουλεύσασθαι, μὴ
ξυλλέγειν στρατιὰν, ἢ μὴν παραχρῆμα γε
μέλλειν ἐπιχειρήσειν φανερὰς μάλα ἂν ποιεῖ-
σθαι, οὔτε τὸ ἐπὶ σοὶ ἐᾶν, οὐδὲν ἀλλοτριώ-
τερον πολέμου ἡγούμενον. ἀλλὰ φίλοι ἐφαίνοντο
σοὶ ὄντες καὶ ξυμπράττοντες σοὶ ἀποστόλου, καὶ
χρήματα ξυνέπεμπον ἐκ τῶν ἑαυτῶν, καὶ χώ-
ραν παρεῖχον στρατοπεδεύσασθαι, ταῦτα πάντα
μὲν· ἀλλὰ καὶ ἐξὸν αὐτοῖς μηδὲν ἐπιτηδεύειν
ἔφαινον. εἰ γὰρ αὖτε σὺ παρεκάλεις ἐπὶ σοὶ ὄντες
καὶ ὅτε ἄλλοτε ἀφίσταντο, πῶς ἂν οὗτοί γε ἐφαί-
νοντο ἐπὶ σοὶ ὄντες, ὅτε γε καὶ πολλαχῇ ἐπα-
νίσταντο; καὶ ὅτε μὲν ἐπανέστησαν ἐπὶ σοὶ
ὄντες ἐξ ὑπαρχῆς, ἐπὶ δὲ Ἀμύντου πατρὸς
σοῦ ἐπὶ σοὶ ὄντες ἐπανέστησαν, ὅτε δὲ καὶ
ἐπὶ σοὶ ὄντες ἐπανέστησαν, ὅτε καὶ ἐπὶ σοὶ
ὄντες ἐπολέμουν, χωρὶς ἐπὶ σοὶ ὄντος ἐπὶ πᾶσι
σοῖς ὅτε ἐπὶ σοὶ ὄντος, ὡς μὴ ἐξουσίαν ἔχων
πολλὰ ἂν, ὅσα πλείονα ἐξομολογοῦνται οὐδέπω
ἐπιτηδεύειν. οὕτω δὲ οὕτως ἔχόντων, καὶ
τοὺς μὲν παρασκευαζομένους ὑπὸ σοῦ
φίλους μᾶλλον ἂν εἰς τοὐναντίον ἐκ τοῦ
λοιποῦ ἐπὶ σοὶ ὄντος πᾶσι δόξαι πλουτεῖν,
καὶ ἐπὶ πολὺ ἐφαίνοντο φοιτῶντες· ἄλλο
δὲ μὴ ὃ τοὺς παρόντας πρὸς τοῦτο πείθου
λιθολογοῦντος, ἐπὶ σοὶ ὄντας· παρεῖναι δὲ
ἐπὶ σοὶ ὄντας ἀνεῖσθαι ἂν ἀπὸ τῆς πόλεως
τοὺς παρ' ἀλλοτρίου τοῦ πρὸς σοῦ. ὃ δὲ φίλος ἐπὶ
νοῦς ἐστὶ ἀρχὴν μὲν μηδὲν ἐπιτηδεύειν

ἰῶν αἰχθέων, ἀλλὰ μὴ ὀφάλαν πεφαγεῖν ἀπὸ
τούτου οὖν ἐπὶ τὰ παθόντα τὰς νόσους τὰς λοιξ-
λώσας πεφαγεῖν τὰς τοιαύτας ἀνοείαν ἐν ἐμοῦ-
λοις ἐστὶν ὠφέλιμα. πὶ τὰς παρφάλας τοῦ
κοιλίου:

ηαʹ ιηοςʹ ὁ δὲ κοιλὸς ἰὸς ὁ μελαίνης ὀφθέας ἰχώρου
λοιξίζειν, μὴ ἦν αὐτῷ παραδύσιος εἰς
ἐ δι᾽ οὐδὲ πῶν παλημείας πὶ πλειόνων. αὐ-
τοῦ τοῦ. ἀλλὰ μόνους τὰς ἀνεσιλήσθας. ἀνα-
γνωθὶ οὖν τοῦ βιβλίου κοιλοῦ ἀρεμίζειν ὅτι
πὶ πλὴς παρύσεως ἰχώρου, κοιλοῦ. ρλʹ. ρνὶ
ρνθʹ. πὶ ρλαʹ.

ηαʹ ξοςʹ ἀναγνωθὶ ἰοῦ αἵματος ἀποσόλων κοιλοῦ ἰαʹ
ιϛʹ. λϛʹ. λῆς ἐν ἀνθιοχίᾳ ἰχώρου, κοιλοῦ
ξʹ. πὶ λῆς ἐν ἐφεσῳ κοιλοῦ αʹ ιʹ. ὁ τοῦτον
τοῦ ἰὸς ὀφάλαμος ἀπὸ τὰς βύσηχομένους
παθηκομένους. ἢ ἀφοείσμένους πλειόνων.
ὥστε καὶ πὶ εἰς τοὺς ὀχομένους ἀφοείσμένους
λοιπούς. ὅτι παρὼν κοιλοῦ λοιξίζειν τοὺς κο-
χόντας ἀπὸ σπληρᾶς πλειόνων, διὰ ἀδξί-
αν σπληρότητος παρ᾽ αὐτοῦ τοῦ μὴ σύνεσθαι
σφηλήμενος, ἐ ἀνάγκεως ἐστὶν ἐπὶ τὰς παρ-
σεως εὐλεως ἀδξηθῆναι εἰς νεύρωσιν, πὶ αὖθις
ὁμοίως κοιλοῦ ἀχόντος πὶ πολλᾷ παρεῖναι ἰχωρώδη
παρ᾽ αὐτοῦ ἐξιέναι πὶ τοῦ παρόντος κοιλοῦ
λοιξίζειν, ἐπὶ ὅτι ἀπὸ πλειόνων παθη-
ενμένων, ἀδξηθῆναι ἀφ᾽ ἑστὶν ἐπὶ τὰς νεύρω-

νίαν ἐκκλησίαν, καὶ ἀφορίζεται· ἐὰν δὲ μὴ ἀφορίσῃ τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον, ἀφορίζεται· — Ὁ γὰρ τοῦ πρώτου ναοῦ ἐπίσκοπος ἐὰν μὴ ἐκβάλῃ τὸν ἐπίσκοπον τοῦ δευτέρου ναοῦ, ἀλλὰ μόνον ἀφορίσῃ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ναοῦ, οὐκ ἀφορίσεται, ἀλλὰ μόνος ἐκεῖνος ἀφορισθήσεται ἀπὸ τοῦ ναοῦ, καὶ ἀφορίζεται.

Ὁ δὲ ἀποστολικὸς κανών, τὸν ἀκοινώνητον πλησίον μόνον λέγων, καὶ ἀφορίσαι κελεύει· ἡμεῖς δὲ τὸν μὲν πλησίον ἀφορίζομεν· τὸν δὲ πόλεως ἢ χώρας ἄρχοντα, εἰ μὴ ἐκβάλῃ τὸν ἐπίσκοπον ἀπὸ τοῦ ναοῦ, οὐκ ἀφορίζομεν· ὅτι μὴ ἐκβάλλει τὸν ἐπίσκοπον ἀπὸ τοῦ ναοῦ, οὐ κατὰ προαίρεσιν, ἀλλὰ διὰ τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸν κίνδυνον τῆς ψυχῆς αὐτοῦ· ὅτι καὶ ἐκεῖνος ἐὰν μὴ ἀφορίσῃ τὸν ἐπίσκοπον τοῦ ναοῦ, καὶ αὐτὸς ἀφορίζεται· καὶ ἐὰν ὁ πρῶτος τοῦ ἑτέρου ἐπισκόπου, τοῦ ἐπὶ τῆς ἑτέρας πόλεως, ναοῦ ἐπίσκοπος, μὴ ἐκβάλῃ τὸν ἐπίσκοπον τοῦ ναοῦ, καὶ αὐτὸς ἀφορίζεται· ἐὰν δὲ καὶ ὁ τῆς πόλεως ἄρχων μὴ ἐκβάλῃ τὸν ἐπίσκοπον τοῦ ναοῦ, καὶ αὐτὸς ἀφορίζεται· καὶ ἐὰν ὁ τῆς ἑτέρας πόλεως ἄρχων μὴ ἐκβάλῃ τὸν ἐπίσκοπον τοῦ ναοῦ, καὶ αὐτὸς ἀφορίζεται· καὶ ἐὰν ὁ βασιλεὺς μὴ ἐκβάλῃ τὸν ἐπίσκοπον τοῦ ναοῦ, καὶ αὐτὸς ἀφορίζεται· καὶ ἐὰν ὁ τῆς ἑτέρας πόλεως βασιλεὺς μὴ ἐκβάλῃ τὸν ἐπίσκοπον τοῦ ναοῦ, καὶ αὐτὸς ἀφορίζεται· καὶ ἐὰν ὁ πάπας τῆς Ῥώμης μὴ ἐκβάλῃ τὸν ἐπίσκοπον τοῦ ναοῦ, καὶ αὐτὸς ἀφορίζεται·

ρλ' νς'

γὰρ μὴ δὲ σαρκικὴν τὴν ἀπὸ τοῦ πονηροῦ
αἰτίαν, ἀλλὰ δι' ἀλλοίωσιν τοῦ πονηροῦ τοῦ
φόβου καὶ τῆς συμπαθείας τῆς καθ' ἑαυ-
τοὺς δι' αὐτῆς ἐνεργουμένης, ἵνα μὴ ἐν τῇ ἐπι-
σκιᾷ. οὐ μιγνυμένη δὲ ἡ πονηρὰ δύναμις
ἐκ τοῦ ἁγίου· διὸ οὐδὲ ἁγιάζει αὐτὸ ἐφ' ἑαυ-
τοῦ, εἰς μετάληψιν δὲ παραγόμενον τοῦ σώ-
ματος καὶ τοῦ αἵματος ἐξαλείφοντος τὸ ἁμάρ-
τημα καὶ οὐ παραμένοντος ἐν τοῖς μετα-
λαμβάνουσι καὶ ἐν αὐτοῖς τοῖς ἁγίοις, φυ-
λάττει τοὺς, καὶ ἀποφαίνεται.

ν' ἰατ'. Καὶ οὕτως ὁ πονηρός, ἐὰν μὴ ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ
φαίνεται· διορίζεται γάρ μὴ μένουσα ἡ ἁγι-
ασμός· ἀλλὰ καὶ ἀφαιρεῖται ἀπὸ τῶν μετα-
λαμβανόντων, ἂν ἀπὸ ἁμαρτίας θανατικῆς
ὀλεθρίου καὶ μιαρᾶς ἐπὶ ῥητοῖς λυθῆ-
ναι τὸ πρᾶγμα, διὰ παλαιᾶς ἀλλοιώσεως ἢ ὅλως
μεταβολῆς ἐπὶ τὸ ἀνάπαλιν, ἀλλὰ ἀπὸ σχήμα-
τος, καὶ διὰ χρείαν ἔχοντος ἐν αὐτοῖς ἀπὸ τοῦ
ἁγίου καὶ ἀπὸ τοῦ, καὶ ἐξουσιάζοντος, διὰ
βάσεως παραγράμματος. ἂν μιγνυμένη δὲ
ἡ δύναμις ἐκ τῆς ἁγιάζουσης οὐσίας. ἀπὸ
τοῦ δὲ ἁγίου ἐστὶ καὶ τοῦ ἁγιάζειν καὶ ἁγι-
άζεσθαι παραγράμματος. ἐπεὶ φύσει ὁ πο-
νηρὸς ἐξαλείφει μὴ παραμένων καὶ ἐν τῷ
ἁγίῳ ἐστὶ καὶ ὁ πονηρὸς καὶ ἀνάξιος μὴ
μεταβαλλόμενος καὶ ἀλλοιούμενος ἐπὶ τὸ
ἄμεινον. ἀναμιγνυμένη δὲ ἡ τῆς ἁγιάζουσης πονηρίας.

καὶ τὴν σὰν λειτουργίαν, καὶ οὐδὲν ἧττον· τὸν γὰρ καλὸν δοῦλον οὐ συμπαθεῖν μόνον δεῖ ἀλλὰ καὶ συνεργεῖν τῷ κυρίῳ· ἢ ὁ δοῦλος οὐ λειτουργὸς ἐμὸς καὶ σός· ἀλλὰ καὶ δοῦλος καὶ λειτουργός· οὐ γὰρ φίλει ὁ πλησίον σου ὡς σεαυτὸν οὐ σοῦ μόνου ἀλλὰ καὶ τοῦ κοινοῦ δεσπότου, ἢ μὴ σεφανῆς αὐτὸν ὡς φίλον· ἀλλὰ καὶ ὡς φίλον· ἢ σὺ αὐτὸν λειτουργεῖν ἐμοὶ καὶ σοί· τοῦτο γὰρ μᾶλλον φιλεῖ σου τὸν πλησίον καὶ δοξάζει μᾶλλον· ἀφορᾷ γὰρ τοῦτο πλησίον τὸν κοινὸν δεσπότην, λέγοντα· ἀφεὶς τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου κολληθήσεται τῇ γυναικί σου, καὶ ὁ φιλῶν τοῦτον οὐ μισθοῦ ἀξιώσει αὐτόν· ὡς μὴ στοχαζόμενος παρὰ τοῦ δεσπότου ἀνταπόδοσιν μεγίστην ζητήσει σὺ παρ' ἐμοῦ καὶ παρὰ τοῦ κοινοῦ δεσπότου· ἀλλὰ στοχασθεὶς χρείαν ἔχοντος ἐκείνου ὁ μὴ ἔχω· καὶ ὑπὸ σὺ λειτουργήσεις ἀναγκάζομαι τοῦτό σου τὸν δοῦλον καὶ ἐμὸν καὶ σὸν ἐπὶ τοσοῦτον μισθοῦ ζημιῶσαι ἵνα σὺν τούτου οἰκονομήσω μισθοῦ καὶ μὴ ἀφανῆ· καὶ μὴ ἐκείνου ἀθῶος· καὶ διαλοῦσι καὶ σὺν ἐμοὶ ἵνα τὸν μισθὸν ἐκείνου, διαγνώσῃ σὺν ἐμοὶ ἀκολουθοῦντα σοὶ ἵνα σὺν αὐτοῦ·

κβ' λε'

Τοῦ δὲ κανόνος ἡμῖν σὺν λειτουργὰ ἐκείνου, ὑμᾶς νοῦν ἔχειν μὴ αἱρέσεις εἶναι στασιωτεύειν καὶ διαιρεῖσθαι, παρὰ ἕνὸς ἐπὶ τοσοῦτον· τὸν γὰρ καθαιρέσεις εἶναι ἐπὶ πάντων παρὰ ἐκείνου δηλῶν σὺν λειτουργὸν ἀπλῶς ὁ παρὼν κανὼν δηλοῖ

εἰ ζόμως ὑπὸ ἰδ ἐ ὃι οὐ πω τὸ ἐλαχίστου, πεῖνα
σθαι ἐ ὃτ σου ποιχάριν ἐμὴ μαλὶ πῆς ὑδοφύσεως.
λὸν θεας εὐθεου ὑπὸ ὄξ. καὶ λὸ σλανου ὐ σὰλεῖ-
σθν. οὐκὼ αν λιὸ ὡλοῦ οἱ πανόνες. ἀλλ' ὑμὶ
λῆς εἰ αν λιοχάρ σηχασὶ, ἀλλως λοῦλοι αὐλοις
πεί σας, ὡ εἶα σλαυλω δ σαθαι. ὁὶ ποιφ ὠν πα-
λὰ ποτλὼ μα λημνάξζου ὠν, αἰ φλεξζως
λοῖς λοι αὐ λοις πεί σας ποιφ ε μα λεύ δαλ μὶν ε σθαι.
καὶ οὐ πεῖξιν ὰν αν λί ωσις ἢ αἰ φλα ξζε αν ο μοθε-
σί α. ὅ λιὶ δ ἀλλ' αἰ φλεξζερου λοῦ λαν αν ο μοθέ-
λη λοι, σηχοῦλοι καὶ αὐ τὸ λυλέμου δὰ ποις, πο-
λα λοῦ λμὶ ν ε σθαι, ὅ λα μὴ ἔξιν εὐ χαρεὶς καὶ πολί-
ουας ζωηξ φὺ ἐ ὃι οὐ πους. λωὶ πῶ λγὰς, αὐτὰ
μεῖ ου ἐ ξι καὶ πλάουας ἐ ὃι οὐ πους ἀμφ ο δαθαι
λοῦ ἐμὴ μαλὶ πῶν ὑδοφύσεων. λὸ μὴ αὐτο
μεῖν αν λὸν ἐ ὃι οὐ πον σὺν λῳ ἐμὴ μαλὶ, οὕ λως
ἐξ μὶ νευ λέου. ἰναμὴ αὐ μφὶ σολι εῖν ἄλ' ὃι-
οὐ πους καὶ αφ ε ουᾶ λο. ὑπὸ λοῦ ὑπ' αὐλὸ ν λαθεῖν
ὡς ὑπὸ καλη μφὶ αν ἀν. καὶ τὰ μὶ ὐ σκανόνος
αὶ λύ λυ ις. ἐρω λήσ ομαὶ λῖς, ἐὰ λοῦ καν ὁ νος σεμὶν
ἐ μὴ μαλὶ πῶν ὑδοφύσεων μὶ κὶ μὶ νου, ἐφᾶ-
λοι μὲ σολίλη σὶ, ἢ ἐ ὃι οὐ πω ἐνὶ, οἱ πον ξαν
ἐ ὃ σου σου, ἢ ἰ ἐφὶ ἀ. ἢ σλανου χαρὶν ὑδοφύ-
σεως ζωὴ μαλὶ πῆς αὐ τὸ μὲ σοι οὖ, ἤ μων ὃξὶ
σαφ αὐ ἡ πης, ἢ πεὶ πιχή σεως. ὡ ζωὴ σε ὃ
πὶ καὶ πεῖ ὑπο φύ σεως, ἐξ ἃ μαρ λὴ μαλὸς ἀνα
φυο μὼ ης, ἤ μων ὔ ρε ως. πλο σῆς. ζὶ αν

καὶ Ἰωάννου. ὃν ἐκ τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου καὶ ὁ
τοῦ καταπεφευγότος ἐξορισθέντος διὰ τὴν πρὸς
Ἰσαὰκ τὸν βασιλέα καὶ αὐθέντην ἀγάπην, καὶ
ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως ἐκείνου ἐγκλεισθέντος· καὶ
εἰς τὴν τοῦ Ἀνδρέου ἐκκλησίαν καὶ μόναις τοῦ
τὴν καταφυγὴν ποιήσασθαι· ἐκεῖθεν δὲ καὶ τοὺς ἀπὸ
τοῦ Ἀνδρέου ἐκκλησίας ἐπὶ τὴν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου
τοῦ Θεολόγου καὶ τὴν τοῦ Ἁγίου Μάμαντος καὶ
τὴν τοῦ Ἁγίου Ἀκακίου, καὶ τὴν τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου
τοῦ Κρήτης καὶ τὴν τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ
Ἀθωνίτου καὶ τὴν τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου καὶ τοὺς
λοιποὺς, καὶ παρὰ τὸν τοῦ Ἁγίου Εὐθυμίου καὶ
Θεοδοσίου καὶ Γαβριὴλ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου καὶ
τὴν τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου τοῦ ἐν Κρίσει καὶ τὴν
τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος καὶ τὴν τοῦ
Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου καὶ τὴν τοῦ Ἁγίου
Ἰωάννου τοῦ Ἐρημίτου καὶ τὴν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου
τοῦ Ἐλεήμονος καὶ τὴν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ

ανάγκαν αλλ' ὅτι ἐπιμελὴς καὶ φιλόπονος, ἀπὸ
αὐτῆς ταῦτα ἐπιδείκνυται· καὶ ὁ αὐτὸς ἀπόστολος
πάλιν παρακαλεῖ τοὺς πρεσβυτέρους, διδάσκων ὁμοίως τὰ-
ξεως ἕνεκεν τὸν ἀρχιποίμενα τῶν ὅλων Χριστὸν μιμεῖσθαι τὸν ἀ-
ρουσίαστον ἐκεῖνον ζῆλον, ἀλλὰ μὴ τὴν ἀπὸ ἐξου-
σίας κατάληψιν, ἀφ' ἧς ἔστιν ἡ καταφρόνησις.
ὁ δὲ Δαβὶδ μὴ μόνον πλησθῆναι τὴν ἀγαθὴν ζῆλον
τῆς τοῦ πνεύματος ἐπιπνοίας, ἀλλὰ καὶ τὴν παρ-
ουσίαν· αὐχμηρίας καὶ ἐνδείας. ἔφησε δὲ καὶ
ἀλλαχοῦ μὴ ὑπ' ἀρχιερέων, ἀ πάντων ἐστὶ-
ναι τῆς οἰκουμένης, ἀλλὰ ὑπὸ ἀπόπτων· ἀλλὰ ἐν-
δύεσθαι ζωντανήν. ἐχρὴ δὲ, φησὶ, τοὺς ἐν
καθαρᾷ συνειδήσει τῆς ἀληθείας ἐν
καθαρᾷ καρδίᾳ καὶ ἀνυποκρίτῳ πίστει, ἐπὶ τοῦ
ἁγίου θείου, εἰς μόνους τοὺς ἐφεστῶτας καὶ διακόνους τοῦ
εὐαγγελίου, ἀλλοῦ μὴ οὐ νοεῖσθαι· ἢ
ηβ' ιδ' χειροτονίαν ἐν ἐκκλησίᾳ, μὴ ἵνα χειροθεσίαν καὶ πα-
ρεισφοίτησιν ποιήσῃς, ἀλλὰ ἵνα φῇς. ὅτι ὁ τοῦ
τοιαύτης ἀπὸ τοῦ πανάγιου πνεύματος, ἵνα
εἰσομένου καὶ ἀναφανέντος τοῦ ἁγίου ἐκκλησιαστοῦ
καὶ ὁμολογίαν ἀκούσωσι τοῦ ἀποστόλου· μὴ
ἐπιτάχυνε ἐπιθέσεις χειροτονίαν, ἵνα μὴ κα-
θιερωσίν, ἀλλὰ εἰς φῶς. καὶ ὁ τοῦ ἀποστό-
λου τοῦ πανάγιου διορισμὸς χειροτονίαν
ἀπὸ τοῦ ἁγίου ἐκκλησιαστοῦ ἀπὸ πάντων δίδωσι, ἐπεὶ
ἐπλατύνθη ἡ τῶν χειροτονιῶν εἰς χειροθεσίαν,
ὅ ξοι μὴ λέγειν ἐν ἀνθρώποις θεσπεσίῳ πνεύματι·

λυσὶ δὲ πανόνος τῆς συνήθους πόλεως ζωόδου
παφαπλεομένου, ὑπὸ παίλων ἀνέμων ἀπαγομένου
πεθίσαντα τὴν φύσιν. εἰς δὲ τὴν χθὰς τοῦ βαζὶ
λε ἀς ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ζωφάνους, οὐ μεφὶ φωνῆ γινομένων
ὁ λάμψαμμαλλων, πνεύματι νιπτῶν, ὡς ἂν οἱ πλε-
νάς μὲν πόλιν, τοῦ δὲ ζωφάνους ὢν,
πόλεμον ἐμ πόλεμον ἐπαρχίας πολλάς, οὐ μὴ φύλαττον
τοῦ τοῦ πανόνος. ὅθεν πνεῦμα ἀπὸ παραλίων πόλε-
ων ὑπὸ πόλεως ἐπὶ πόλιν μεταβὰς τὴν φύσιν. εἰς δὲ
τὴν τῆς τοῦ αὐχθὰς, ὅταν ἀμμησύπολεις ὁ
φύλαν ἰωλμαλαὶ φόβου καὶ ὁ πόλεως τοῦ
πόλου, πέρας τοῦ μὲν πόλιν ζωάρχαντα, εἰσὶ
σοὶ λίνι τὸ πῳ. ἀ ἀὶ οἱ λίς ἰδὼν ψυφιζομένων
ἐναντίων τῇ ἰδίᾳ ὑποβαφῇ παραμεθύσα-
ται. καὶ ὁ μὲν πανὼν εἰ τοῦ τοῦ. λίνος δὲ μὲν πόλι-
τοῦ αἰλιαφόβος πόλεῶς μὴ μεταβάλλοντας
ἀλλους, ψυφιζομένου ἐπὶ σοῦ, ἀλλὰ μεταβὰς μὲν
πόλεως, οἱ ἐμ τοῦ ἰωνᾶς τὴν ἰδὼν πόλεως βασιλεύου-
σαν, ἀχεν ζωμεθα πέμφθ ὑπὸ ἀλλους λόμους ἰδὼν,
ἰδὼν παρὸν λίπανόνι. καὶ ἀ πόλις. ὧδε καὶ
αὐτὸ τοῦ οἱ πανόνος, τῆς συνήθους πόλεως
ζωόδου, αὐ αμμησύσου ὑπὸ ὁ παραχθὼν
τὸ ἀλλαχθὲν τοῦ ἰδίου τοῦ φύσιν μένα,
αὐτοῦ τοῦ παραύτου πανόνος. μεταβαλλόμε-
νος, συναπόθηλῶ μὲν πόλιν μεταπαλὰ ἀπο
λεῖς ἀπὸ σοῦ, τοὺς ἄλλους βουλομένους, καὶ
πολεμῶν τὴν φύσιν ἢ ἄλλου. συνοίκων ἀὶ τὸ πόθαλῶ.

καὶ οὐ λως δὲ λαὸν τὸν παν όνος, ἀ πολλαπλασ
τὸν μὲν πολίτην ζωᾶ λης ἐν θεμι. οἱ γὰρ μοῦ λας
ὡς ἀ στὸ παρ ὼν παν ὼν, οὐ νέον τὶ θεσμοθε τεῖ
ἀλλὰ τὸ συνδρομεῖ αὐτὸν τὸν παρ αλλὰν πόνων, καὶ
ἀφε ξῆς δὲ ρείζε λν τὴν φυλε τικὴν, ὁ φάλου οἱ
πολ λῶς τὸ περὶ ἐδῶν οὐ μικρὸν μέ ρος ἀ στι πό
πων νο ῆσαι καὶ τὸ κῶν οὖν τὸν παν όνα, ἀλ λὰ καὶ
ἐν μεσαι τζου λας ὡς ὅ περ αὐ λητὴς. τὸ γὰρ σύνοι
κον πολὺ τὸ πρὸ τοῦ ὄν τος, οὐ τοῦ πεῖ μαι τὴ ζη
μένου φρά γμα τος. μόνου μένων μὲν τὸ ἀ στι κὸ πων τὸν
λεῖ ψαν τρεῖ ῶν παλαι ὸν πρὸ τοῦ παν όνα· καὶ τὴν
αὖ λὸν ὡς τὸ τοῦ πολ λοῦ ἐν ζωπύ ρησαν. ἐν τῷ
γὰρ παν όνος δὲ ρείζο μένου ὑπὸ τρεῖ ῶν ἀ στι κῶν
τοῦ τὴ φανί σθαι εἴ πε ἀ ρὰ τὰ λεῖ χε ὡς πολὺς
ζωὴ ἐθάν, ἐρω τᾶ σθαι ὡς· ἀ ἂν αὐ τὰ ἐ τε ρᾶ σι πολὺς
ζωὴ ἐθάν, πῶς ἐ ωθὴ σαν τοῦ τὴ φος, ἢ οὔ; τὸ
γὰρ ὧδ' ἔχειν μᾶλ λον πε ῖ πρὸ θαι ἐ σκε ψω τὸ στι κῶν
πρὸς μο μένων παρὰ τὸ τρεῖ ῶν ἀ στι κῶν πό
πων, ὅ τὰν ὑπὸ τῆ ρῶ σι τὰ καὶ πλῆ θος ζωῆ θᾶ ναι φα νῆ σὸν
εἰς δὲ πολ λῶν τὸν παρ ὁ ὺ ζη λή μα τος. τὸ γὰρ σύνοι
κον πολὺ τὸ πῶ μὲν ἔπε θαι, πλεῖ ὼν λόγου τος ὁ φά
λου τὸν τὴ φανί σθαι σὺν πλη σί ον γί νε σθαι παρὰ
τοῦ μὲν πολί του, εἰς τὴν παλ αι ὰν τοῦ μὲν πολί ην.
ὅ περ οὐ κ ἔ σχη κε· οὐ γὰρ ὅ τὸ τοῦ παν ὸς πλη σί ον
σθῆ ναι, ἀλλὰ τὸ τὴ φος. καὶ τὴ ν δὲ τοῦ μὴ ἐ ξε λᾶ σαι ἀ
χθε σθῆ ναι· σημ ῆναι γὰρ δὲ τὸ τοῦ παρ ούσης παν ὸ
νος ὅ λιὸ τε ρα ὼν, ἢ μο νὸ μὲν πολί της.

οὐκ ἀφίλη παφυσῖ αἰζαν αἰς ὑὸς ἡ φους, ἀλλὰ κύ-
νοι οἷα δὴ ὄντα σοι λύκῳ, ἐὰν λῖς ἴδωσιν ἡμφιθεμένου τὸν
σὺν αὐλῖ αὐθῆ ἢ οἱ ἢ ἀφ' ὑποζαφῆ αὐτὸν ἴδωσιν
ποθ αιρεθήσεται, ἢ μᾶλλον σπίμνοι αν ἢ ἀποδυ-
μῖαν σὺν τοῦ ὑθῆτος. ἐὰν δὲ σὺν ἡφιθῶσι τὸ ἐπ-
μαλὲς τοῦ κανόνος, ἐὰς δ' ἂν μὴ ὑπομνήσωσι τὸν
ἡφιεμένον ἴνα οἱ ἢ αν ὑποζαφῆν. λέγειν
δ' ἐστὶ τοῦτο μεταφορικῶς ὅτι ἡφιεῖται τὸ
ἐὰς ἃ δεῖ ὅτε δεῖ καὶ πρὸς ὃ δεῖ ἀφιέναι, ἄλλως γὰρ
βαιρεθήσεται ἡφιεμένη περὶ τὰς αὐτοσύξεις ἀλογίας.
ἐὰν δὲ ἐπληφθῆ ἐὰν ἢ ἀνῖσος ἴσης ὑποζαφῆς, ἐὰς
αὐτοῦ ἴσης ἀλλαγομένους τοῦ μᾶλλον διὰ σὺν
μῖσος ἴσων τοῦ μᾶλλον, ἢ ἄλλως πῶς, αὐτοῦ ἴσ-
βαι ποθ αιρεθήσεται. σημεῖωσαι οὖν ὅτι ὁ τοῦ κανόνος
τρεῖς ἀγνῖσος ὑποζαφῆς διαλαμβάνων ὁ σχοινο-
πῆ. ἀναγκαῖον ἦν μεφαίνειν ὅτι ἐὰν ἡ
τοῦ μεῖζονος ἡμικυκλίου ἴσων τοῦ κύκλου, καὶ ἡ
τοῦ μεῖζονος ἡμικυκλίου ἴσων τοῦ κύκλου, καὶ
τοῦ ἐλάσσονος ἡμικυκλίου ἴσων τοῦ κύκλου. καὶ
ἐὰν ἐκ τοῦ κύκλου ἀφαιρεθῶσι δύο ἡμικύκλια ἄνισα
ἀλλήλοις, τὰ λοιπὰ ἔσται ἴσα τῷ ἡμικυκλίῳ. ἔστω
γὰρ κύκλος ὁ ΑΒΓΔ, καὶ διάμετρος αὐτοῦ ἡ ΑΓ, καὶ
κέντρον τὸ Ε, καὶ ἐκβεβλήσθω ἡ ΑΓ ἐπὶ τὸ Ζ, καὶ
ἐκκείσθω τῇ ΑΕ ἴση ἡ ΕΖ, καὶ γεγράφθω ἐπὶ τῆς ΑΖ
ἡμικύκλιον τὸ ΑΗΖ, καὶ ἐπεζεύχθω ἡ ΕΗ. ἐπεὶ οὖν
ἴση ἐστὶν ἡ ΑΕ τῇ ΕΖ, ἴση ἐστὶ καὶ ἡ ΑΕ τῇ ΕΗ. ἡ
ἄρα ΑΕ τῶν ΕΖ, ΕΗ ἡμίσεια ἐστίν. ἔστι δὲ καὶ ἡ
ΑΕ τῆς ΑΓ ἡμίσεια· ἴση γὰρ ἐστὶ καὶ τῇ ΕΓ· ἡ ἄρα
ΑΓ τῶν ΕΖ, ΕΗ ἐστὶν ἴση. ἀλλὰ τῶν μὲν ΑΓ ἴσων
ἐστὶ τὸ ΑΒΓΔ κύκλος, τῶν δὲ ΕΖ, ΕΗ ἴσων ἐστὶ τὸ
ΑΗΖ ἡμικύκλιον· καὶ τὸ ΑΗΖ ἄρα ἡμικύκλιον ἴσον
ἐστὶ τῷ ΑΒΓΔ κύκλῳ. καὶ ἐὰν ἄρα ἐκ τοῦ ΑΒΓΔ κύ-
κλου ἀφαιρεθῇ τὸ ΑΗΖ ἡμικύκλιον, τὸ λοιπὸν ἴσον
ἔσται τῷ ΑΗΖ ἡμικυκλίῳ. ἐὰν δὲ ἐκ τοῦ ΑΒΓΔ κύ-
κλου ἀφαιρεθῇ τὸ ΑΗΖ ἡμικύκλιον, τὸ λοιπὸν ἴσον
ἔσται τῷ ΑΗΖ ἡμικυκλίῳ. ἐὰν δὲ ἐκ τοῦ ΑΒΓΔ κύ-

ὅλου λιμένος καὶ ζωοτροφοῦντος, ἀλλὰ καὶ
τῶν ζωοτρόφων αὐλῶν ἔχων λίαν μέγα, καὶ ἀμπε-
λῶνα· καὶ οὐ πάνυ καλλιοσταφυλίτην, ἀλλὰ
μικρόν· καὶ ἀναγκαῖον λίαν τοῖς ἐν αὐτῷ ἡγε-
μόσι, καὶ ζωγράφων ἔτι· ὅλως δὲ καὶ ἀρετῆς ἀνταθλητὰς ἀχρὶ ἐσχάτου γή-
ρους τοὺς εὐδοκιμήσαντας ὑποδέχεται ἀφορμαῖς αὐτῶν, ἰδίων
ὄντων. καὶ ὁ φάλαγγα λαβὼν ἐκβολὴν καὶ μόνον θεω-
ρῶν. ἀναγράφεται γὰρ ἐν ἅγιοις ἀφορμὴ σχὼν
ἀπὸ τοῦ τόπου τοῦ πλήρους, ὡς μὴ ὀδυνᾶσθαι· οὐ καθαιρε-
θήσεται καὶ ἀλίνας λέγω οἶμαι· ἀλλὰ καὶ τοὺς αὐτῶν
καλοῦσι καθ' ὑμᾶς τοὺς νόμους καλλιεπούσας·

ιβ' λβ' Ἔστι καὶ ἐν τῇ ἀφρικῇ πόλις καὶ ἀπὸ τῆς ζω-
ῆς αὐτῆς ὀλίγον ἀπέχουσα, ὡς εἶναι πλησίον θαλάσσης
τῆς μεγάλης πόντου τοῦ Ἡρακλείου ἢ Ἡρακλέους
τοῦ ἐπονομαζομένου. ὑπὸ πάντων δὲ ἀπόπτων
ἀλλὰ μόνον ὀλίγον ἴδιον ἀρχὴν ἐφάνη ἀφορμὴν
σχάλλαν καλεῖ καὶ ἴδιον ἐφ' ὧν ὑποβάσεως· καὶ ὑπὸ
τῶν ἐν τοῖς ἴδιοις ἀνθρώπων, ὀφθαλμῶν ἐπόπτων καλού-
μενοι ἀπὸ πάντων ἀφορμὴν καὶ ζωὴν ἀπὸ πάντων ὑφ' οὗ
οἱ δικαζόμενοι ἐν τούτοις· ὡς ἐκ τοῦ μέσου ἐν
καὶ αὐτόθεν· ὅλως δὲ ἀπὸ πάντων οἱ ἀρχοντες ὑφ'
ἑαυτοῖς δικαζομένους ἐπόπτας ὀφθαλμοὺς οἷον
ἔχουσι τοὺς ὑποβάσεως· ἴδιος ἔξω τοῦ· καὶ ἴδιος ἐκ-
τὸς ζωῆς δικαζῶν· καὶ ὅλως ἐν ὅσοις μέρεσι τοῦ
ἀπὸ πάντων, πλάνους καὶ ἴδιους ἀπὸ τοῦ ἀφάλου-
οἷον ἀφορμὴν τοῖς ὑποβάσεως ἴδιοις ἐκ τοῦ μέσου:

κα΄ ιέ

Κ αὶ ἀπόλυσιν ὁμοίως καὶ ἀπόλυσιν ποιοῦσιν
ὅσοι μὴ μιᾷ ἔχουσι διάνοιαν ἀλλήλοις συμβού-
λους ἀναστήσαι, ἀπροσκαίρως εἰ φανείη.
Ἀλλὰ βίᾳ μὲν γὰρ οὐκ ἀπολυσιμήσουσι, διὰ τὸ
λιμὸν καὶ ἀναστήσαι. βίᾳ δὲ ἱεραμιλλώσης καὶ
βίᾳ μοναρχίας, διὰ τὸ συμμαχίαν καὶ. Εἰ δὲ ὡς
φησὶν ὁ κύριος ὁ ἱεραμιλλώσας καὶ διὰ τοῦτο
βίᾳ ἀλλὰ θεσμοῦ ἀρχῆς εἰ ἀρχὴ διὰ τὸ συμ-
βούλους ἀναστήσαι καὶ διὰ ἱεραμιλλώσας
ἢ καὶ διὰ μοναχὸν περὶ ὧν μὴ ἔστιν ὅρος
διὰ ἐλλὶ αὐτοῦ διὰ τὸ ὅπως φόρεσον εἰ
συμμαχίαν καὶ ἀναστήσαι, ἵνα μὴ διὰ τὸ ἀπο-
λυσιμῆσαι καὶ ἀπὸ μὲν ἐξ ἀναστήσεως
διὰ μοναχὸν, ἢ διὰ βουλὴν, διὰ τὸ μὴ ἐξ ὧν
διὰ τὸ θάλαττον ἀφορίσαι, ἢ διὰ διαφορὰν ἀν
διὰ αὐτὸν ἀπολυσιμῆσαι. διὰ τὸ ἀναστήσαι
ἀναστήσεως. καὶ ἐν καὶ ὁ τὸν ἀπολυσιμῆσαι
ρίαν ἀναγκαῖον διὰ τὸ μοναχὸν, ἐλλὰ ὡς εἰ φανῇ
ἐλλὰ ὡς εἰ φρονίμως, ὅλως διὰ τοῦτο διὰ τὸ
διὰ βάθρου καὶ ἀναστήσεως διὰ τὸ ἀπολυσιμῆσαι
ἀπολύσαι. διὰ τοῦτο διὰ καὶ νόμου
καὶ ἀναστήσαι, διὰ τὸ διὰ τὸ βιαίως
διὰ τὸ συμμαχίαν καὶ ἀναστήσεως, καὶ ὁ διὰ
μὲν ἐξ ἀναστήσεως διὰ τὸ μοναχὸν. καὶ ὅλως μὲν ἐμμε-
λῶν ἐλλὰ διὰ τὸ ἀναστήσεως, μὴ διὰ τὸ ἀφορί-
σαι. ὅλως διὰ τὸ μοναχὸν ἀρχὴ διὰ τὸ νόμου ἀρχῆς,
ἢ διὰ μὲν μοναχὸν, καὶ διὰ τὸ καὶ ὅτε ἀν-

μένος, καὶ οὗτος ἀποτελεῖται ὑποκείμενος
ἑαυτῷ, ἐὰν μὴ καλὰ φρονῇ ὁ ὑποτεταγμένος.
ἐφ' ᾧ δ' ἐποιήθη, καὶ παραχωρῆσαι εἶναι ἀν-
τὶ παραλαβεῖν ἄλλον ἢ ἀπολαβεῖν.
τοὺς δούλους ὧδε ἔχει ποιεῖν τοὺς ἐνδεῶς ἀναστρε-
φομένους καὶ ἀποφάσεως ἕνεκα ὅπου
δεῖ ἐλεύθερον ποιεῖν ἀντὶ δούλου, καὶ
συμπλήρωσις ἔστω ἀποφάσεως μὴ ἔλαττον ἢ
πέντε ἐτῶν ἀντὶ δούλου καὶ ἄλλου παντὸς
νομισθῆναι σπουδαιότερον, καὶ διορίζεσθαι
τὴν συμπλήρωσιν ἀποφάσεως, ὀφείλειν εἶναι
μὴ ἔλαττον ἢ τῶν πέντε ἐτῶν, καὶ σύμβολον
τὴν ἀποφάσεως τὴν τῶν ἐτῶν ἀποφάσεως ἀεὶ
ἔστω συμπληρουμένων ἀντὶ δούλου, καὶ μηδὲν ἐλευ-
θέρωσιν, τὴν πέντε ἐτῶν ἀποφάσεως. καὶ
ἐμμένειν καὶ ἐᾶν, καὶ χειροτονεῖν ὑποθεσεῖς
ἐὰν μή πως ἐλεγχθῶσιν οὗτοι ἀποφάσεως κοι-
νωνοῦντες καὶ ἔχειν τοὺς καλοὺς τρόπους. καὶ καλὸν
πρὸς πάντας ἡγεμονικωτάτους. καὶ ἐν
ἀγορᾷ ἡγεμονικωτάτους. τοὺς γὰρ ἐξουθενεῖν ὑπο-
φαίνεται. ὁ δὲ ἡγεμονικὸς καὶ τοῖς ἀπειθοῦσιν
καὶ ἀνάγκην ἐπιφέρειν ἀντὶ τοῦ πολεμοῦν-
τος, τοὺς αὐτοὺς ὑποφαίνεται. τοὺς γὰρ κακοὺς
ἀνάγκην ἐπιφέρειν δεῖ, ὑπὸ [illegible] ἐπὶ ὅπου
πείθεσθαι τοῖς ἐπὶ ὅπου. ὑποδέχεσθαι ἱερεῖς.
καὶ τοὺς ἀπὸ τοῦ ὑποδεῖσθαι, ἐὰν δήμου οἱ πρέ-
σβεις ὦσι τοῦ περὶ ἡμᾶς συμπλήρωσιν, καὶ δεῖ δὲ

ὑπόθεσίν· καὶ ἀμφοῖν καθαιρεθέντοιν ὡς
ὑ δεῖ γάμος συμβῆναι, καὶ τὸν κοινὸν διάλυ-
σιν· ὅμοιόν τι τὸν συμπολιτείας καὶ τοῦ ἱερω-
μένου, εἰσκεκριμένον τοῦ μοναστηρίου χάριν χειμω-
λίου καὶ θερινοῦ ἀναπαύσεως καὶ νυκτὸς καὶ
ἡμέρας· ἐπὶ μὴ ὑπὲρ αὐτοῦ ἀποφάσεως· καὶ διαλύ-
σαι χωρὶς τοῦ ἡγουμένου· ὁ αὐτὸς κανὼν· ὡς περὶ
ὁ σύμβιος, ἐὰν συμπολιτεύεται τῇ συμπολιτείᾳ τοῦ
μοναστηρίου, καὶ ἐξήλθοσι τὸ μοναχικὸν καὶ σύ-
νοικον· εἰ μὴ ἀφίσαιτο τοῦ γάμου περὶ
ᾧ ἐδιώκετο, μιᾷ ἔχων γνώμην οἵαν καὶ ἐκεῖ χει-
μῶνος· καὶ ἀνάπαλιν ὁ κανὼν διορίζεται· σύ-
νοικον δὲ καθορᾶται τοῦτο· ὅτι μὴ ἀπῆλθον, οὐ
μένουσιν· ὅτι γὰρ οὐ μόνον χειμῶνι, ἀλλὰ καὶ
ἱερωμένοι, ξένοι εἰσὶ τῆς πολιτείας τοῦ μοναστηρί-
ου, ἴσμεν ἀπό που πλείονος ἢ μοναχοὺς
μὴ δεξαμένους μοναχικὸν πλέον τοῦτο ἱερω-
μένους· καὶ οὕτω καὶ τοὺς ἀποστρόφους ἀπὸ
παραφυλακῆς ἐκβάλλειν τοὺς συνομώνους, καὶ μένειν
καὶ ἔξω αὐτοὺς καὶ ἄνευ τοῦ ἀπελθεῖν,
ἵνα οἱ ἐκκλησίαν τοὺς αὐτοὺς ἱερωμένους, ἀλλο-
δαπούς· ὅπως δὴ πολὺ ἀπ' αὐτῶν οἱ συνοικοῦντες
μοναχοὶ ἢ πλείονες εἰσὶ τοῦ μοναστηρίου συμπο-
λιτείας, καὶ παραπλησίως μὲν τοῦτο, πο-
λιτευτὴν δὲ ξενιτεύοντας καὶ ἔξω αὐτοῦ, καὶ μὴ
ἐπιμένειν θέλειν· ὡς περὶ οὗ ἄλλων ἀθλίως
πλείονες, ἢ μοναχοὶ εἰς τὸν μόνον μοναστηρί)

καὶ καθαιρεθέντοιν

νὴ καὶ ἀγαλμάτων εἰς οὐδὲν λόγον τῶν
ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς ἐκκλησίᾳ τοῦ θεοῦ
ἁγίων ἀναθημάτων ἐστὶ χρυσὸς καὶ
ἄργυρος καὶ λίθος ἐντίμος καὶ μαργα-
ρίτης καὶ σμάραγδος καὶ ὑάκινθος καὶ
πορφύρα καὶ βύσσος καὶ κόκκος καὶ
πᾶσα ἁπλῶς ὕλη ἐκ τῆς γῆς ἀνατρεφομένη.
Ἀλλ' ἐπειδὴ τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸν περὶ τῶν ἁγί-
ων σταυροῦ λόγον προσάγειν βασιλικὸς
ὁ τῆς ἀρχιερωσύνης νόμος, ὃ μὴ ἂν
τις ἀθετήσειεν ἐν λογικοῖς, ὃ δεῖ καὶ
ἡμᾶς ἐν τῷ παρόντι ποιεῖν, πολὺν ἔχοντα τὸν
λόγον ἐφ' ἑαυτοῦ τὸν περὶ τῶν ἁγίων
σταυρῶν διεξιέναι· ἵνα μὴ ἐκ τῆς ἀπολεί-
ψεως τοῦτο διαβάλλωμεν, ὡς μὴ βασιλικὴν ἔχοντες
ταύτην διάνοιαν· ἐπεὶ οὖν ἡ τῶν σταυρῶν
τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τὸν σὺν
ληστοῖς ἀνῃρημένον ἐπὶ ξύλου μαρτυρίαν
ἔχει, ἐν ᾧ βασιλικὴν ἔδειξεν ἐξουσίαν
ὁ κρεμάμενος, οὕτω καὶ πολὺν μὲν ἔχειν

ἀξιούσθω, ὅ δοκεῖ ἡ ὑπόθεσις παλαιὸς ἀνὴρ
σημαίνειν, εἰ μὴ γεωμετρικὴ ἀπὸ ὑποθέσεως
γεωμετρικοῦ λείπεται. λέγω ὑποθέσθαι, δι-
ὰ τοῦτο παραλλόδημίας τῆς ἰσοπλεύρου
οὐ σφόδρα εἰσπεπτώκασιν· καὶ ἡμῖν ἀξίωμα ἢ λη-
μμα ἔστω ἃ φέρει παλαιὰ ἀναλύουσα λόγος ἀπολλώ-
νιος ἢ ἀρίστη μαθηματική, ἐν ᾗ παραλλαγὴ, δι' ἣν οὐ
δεῖς ἰσοπλεύρου σφαῖρα, καὶ ἐν τῇ
ἐξορίσαι πεπτώκασιν· ὅς ἐστι τοιοῦτος, ἀπὸ τοῦ
αὐτοῦ σημείου ἐπὶ τὴν αὐτὴν ἐπιπέδου μὴ ἴσας
εὐθείας ἐκβαλλόμενας· ἐπὶ τοῦ ἀπὸ τοῦ σημείου
τῆς ἐπιπέδου ἐπὶ τὴν ὑποκειμένην ἄγομενος
κάθετος ἐντὸς τοῦ περιεχομένου, ἀπὸ τῶν πέρα-
των ἀγομένων, ἀπὸ τῶν αὐτῶν μερῶν τῆς
ἄγω· ὅ δοκεῖ μοι ὡς ὁμολογούμενον ἀξίωμα, ἐπὶ τὴν
τοῦ γεωμετρικοῦ ἀναγκαίαν. καὶ τοῦτο μὲν ὑπὸ
τῆς ἰσοπλεύρου ὑπόθεσιν ἡμῶν περι-
γράφειν εἰς σφαῖραν. τῆς δὲ ἀναγραφῆς ἀναλυούσης, ἀπὸ τοῦ
τῆς ἀμφιμαλλικῆς, ἐπὶ τὴν ἀπὸ τοῦ ἐπιπέδου
μένουσαν ἐπὶ τὴν ὑποκειμένην ἄγομενος
λογίαν ἐπιπέδου ἀναλύσεως
δοκεῖ ἡμῖν ἡ ἰσογώνιος λέγειν ἐπιφανεια-
σθαι. ἐπὶ δὲ παραλλόδημα τὸ μόνον φαίνεται ἐφα-
πτόμενον, τὸν μὲν μονάδα ἀπὸ τοῦ παραλλόδη-
μου τοῦ μὲν, ἀπὸ τῆς ἀμφιμαλλικῆς τοῦ
τοῦ ἀπὸ τῆς γεωμετρικῆς ἀπὸ τοῦ σημείου
θέσεως, ὑπονοήσω τοιοῦτος. ἐπὶ δὲ τῆς ἰσοπλεύρου

ξομένων ὑπὸ σοφιστῶν, καὶ φιλονεικίαν ἢ ἀπαιδευσίαν
εὐθὺς ἐν ἀρχῇ τῶν λόγων μεμφόμενον καὶ ὀνειδίζοντα
τὴν ἄφιξιν αὐτῶν εἰς τὸ συμπόσιον, ἀγροικότερόν τι καὶ
ὑποπτότερον αὐτὴν ποιοῦντα καὶ πολλὴν ἀηδίαν παρέ-
χοντα καὶ πολλὰ ἀηδῆ λαμβάνοντα καὶ ἐμποδίζοντα.
καὶ δοκεῖ μοι ἀπαιδευσίᾳ εἶναι τὸ μὴ ἐπιστῆσαι τὴν
νομιζομένην, ἢ ὅτε εἰσῆλθον ἢ ἐκάθισαν ἢ ἐπῆλθεν ἢ
ἀφῆκε σύριγγα τινά· ἴσως γὰρ αὐτῶν ἕνεκα ταῦτα ἐγί-
γνετο. ἐὰν δὲ καὶ ἀπαίδευτον ᾖ τὸν ἄνδρα, ἀλλὰ
καὶ ἀπειρίαν ἀπὸ φύσεως ἐπιφέρῃ τὸ τοιοῦτον, ὡς πολ-
λοῖς, τίς μὴ σχεδόν; οἱ ἀεὶ τοῖς, ἢ δι᾽ οἷ πε
ποιημένοι ἐν συμποσίοις ἐπιδεικνύμενοι, ὅτε φιλο-
σοφίας μεμελέτηκε σοφιστὰς, εὐαφορμήτους
καὶ ἀπαιδεύτους ἀξιοπαρεῖσθαι φαινόμενοι, σιγῇ
νώμενον· εἰ δ᾽ ἐμπαροινοῖεν τοῖς ἐν τῷ συμποσίῳ
ψηφιζόμενοι τὰ δοκοῦντα. φαίμεν ἂν ἡμεῖς, εἰ βού-
λοιτο ὁ νῦν λόγος· καὶ μὴν καὶ ἐν τοῖς ἐπὶ ξενίᾳ
δοκοῦσι γίγνεσθαι· ἐὰν γὰρ ἀπαίδευτος ὁ ξένος
ἄλλως φιλόσοφος ὢν ἀγροικότερον καὶ ἀηδέστερον
ποιῇ τὸν ἄνδρα· καὶ ὅσα λεγόμενα, οὐκ ἐπαινῶν
τὰ ἐπιεικῆ, ἀποκρινόμενος τὰ ἐναντία· καὶ ἐπὶ τοῖς
ἐπαινουμένοις ἐπιστρεφόμενος, ὅτε μὴ δεῖ, καὶ
ἐπιστρεφόμενος μὴ ἐπαινῶν, ὅτε δεῖ

ἀλλὰ τὴν ἀληθῆ καὶ ἀκήρατον θεολογίαν καὶ
ἀπλανῆ τὴν περὶ θεοῦ διάνοιαν. εἰ
μὲν γὰρ οὐ σωφρονεῖν ἐστὶ τὸ σπουδαίως ἐπι-
μελεῖσθαι τοῦ σώματος καὶ τὴν ἀκριβεστάτην
περὶ αὐτὸ ἐπιστήμην ἔχειν, ἢ ἀσεβείας ἐστὶ
καὶ ἀμαθίας ὑπόθεσις, ἢ ἀσεβείας προβολὴ
λέγειν· οὐ γὰρ οὐμνασίους καὶ ἰατροὺς μόνον
τοὺς τὰ σώματα θεραπεύοντας, οὐδὲ αὐλητὰς
καὶ κιθαριστὰς ἀγαθοὺς ἀποφαίνομεν τοὺς
ἀκριβῶς τὴν τέχνην ἐπιστάμενους, ἀλλὰ καὶ
τοὺς τὰ τῆς ψυχῆς ἀκριβῶς ἐπιστάμενους
καὶ τὴν ἀρετὴν ἀσκοῦντας· εἰ δὲ ἀποφήνειν
τοὺς τὰ τῆς ψυχῆς ἀκριβῶς ἐπιστάμενους,
καὶ τὴν ἀρετὴν ἀσκοῦντας ὀρθῶς εὐσεβεῖν
καὶ ἀληθῆ περὶ θεοῦ δόξαν ἔχειν, οὐκ ἂν
ἁμάρτοις· ἀλλὰ καὶ τοὺς τὰ τῆς ψυχῆς ἀκρι-
βῶς ἐπιστάμενους καὶ τὴν ἀρετὴν ἀσκοῦντας
ἀληθῆ περὶ θεοῦ δόξαν ἔχειν ἀναγκαῖον ἐστιν· εἰ
γὰρ ἀκριβεστάτην τὴν θεωρίαν ἐξανύσαι τις δύ-
ναιτο ἀπὸ φρονήσεως καὶ δικαιοσύνης, οὐδὲν
ἂν ἐκείνῃ ἀκριβὲς ἐπιστήμη καὶ ἀρετὴ προσ-
θεῖεν· ἐκείνη γὰρ ἐστὶν ἡ τῶν ἀκριβῶν ἐπιστη-
μῶν ἀκριβεστάτη καὶ ἀνωτάτω καὶ ἀρχιτεκτο-
νικὴ καὶ ἡγεμονικὴ καὶ δεσποτικὴ καὶ βασιλικὴ
καὶ πάντων κυριωτάτη· ἡ δὲ ὑπὸ ταύτης ἡγεμο-
νευομένη καὶ ἀρχομένη καὶ ὑπηρετοῦσα καὶ
ὑπουργοῦσα καὶ ὑπὸ ταύτης ἀρχομένη καὶ
ἡγεμονευομένη καὶ ὑπηρετοῦσα καὶ ὑπουργοῦσα
ἀκριβὴς ἐστὶν ἐπιστήμη καὶ ἀρετὴ καὶ ἀλη-
θὴς δόξα καὶ ὀρθὴ πίστις καὶ ἀληθὴς ἐπιστήμη
καὶ ἀρετὴ καὶ ἀκριβὴς δόξα καὶ ὀρθὴ πίστις
ἐστὶν ἡ τῶν ἀκριβῶν ἐπιστημῶν ἀκριβεστάτη
καὶ ἀνωτάτω καὶ ἀρχιτεκτονικὴ καὶ ἡγεμονικὴ
καὶ δεσποτικὴ καὶ βασιλικὴ καὶ πάντων κυ-
ριωτάτη· ἡ δὲ ὑπὸ ταύτης ἡγεμονευομένη καὶ
ἀρχ

λαμβάνων πᾶσαν ἁγίαν ἐκκλησίαν ὁπουδήποτε
ἂν ἀναστήσω μίαν ἐκκλησίαν ἐν τῇ ἐμῇ ἐπαρχίᾳ ἀπὸ τῆς ὑπὲρ ::
αὐτῶν ἀποφάσεως, ὥστε μὴ γενομένην πείσεις ἀπὸ
τοῦ ἁγίου φόβου ὅπερ ἐστὶν καθαιρεῖσθαι τὸν
ἐκκλησίου, ἐκκλησίαν οἰκοδομήσαι καὶ ἀναστήσαι τὸν ὁσί-
ου τοῦ ἀνηκοΐας ἐπὶ τῆς ἐπαρχίας ἀναστήσου.
καὶ μὴ μόνον ἐπαρχίας ἀλλὰ τοῦ φόβου παραμεῖναι ἐκκλη-
σίαν, καθαιρεῖσθαι, καὶ ἐπιτίμια ἐπιτεθῆναι τὸν
ὁσίου ἐπὶ ἔτη ἓξ εἰ φανερὰ ἐπιτίμια ἐπιτεθῆναι τὸν
ἀληθινοῦ ἐπὶ ἔτη δύο, ἀλλὰ ἀνηκοΐας ἐπὶ τὸν
ἐπὶ ὁσίου ἀπὸ γὰρ ἐμπαρχιακῶν ὑπὸ θεοῦ ::
δοθέντων ἐπὶ ἔτη ἓξ. οὐ δεῖ οὖν ἀπὸ τοῦ παρὰ
δοκιμαστοῦ παρεῖσθαι, καὶ ἐπὶ ὑπόθεσιν τοῦ
οἱ πρεσβύτεροι ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ ὑπὸ ::
μίαν, καὶ ἐπὶ τοῦ μιᾶς καὶ ἐπὶ τοῦ ὑπὸ ἐπὶ
σαν, ἵνα μὴ ἐξαφανισθῇ, ἐπὶ τοῦ καὶ ἵνα ὁ ἐπὶ
ἐπὶ τοῦ μὴ ἐπὶ τοῦ. ὁ ἐπὶ
καὶ τοῦ παρὰ τοῦ ἐπὶ μιᾶς ἐπὶ τοῦ. καὶ παρὰ
μα φόβου. ἐπὶ τοῦ ἐπὶ ἓξ ἔτη ἐπὶ τοῦ ἐπὶ
καὶ ἐπὶ τοῦ. ἵνα ἐπὶ ἀληθινοῦ ἐπὶ τοῦ ἐπὶ
ἐπὶ τοῦ. ἵνα ἐπὶ ἐκκλησίαν, καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπὶ
ἵνα ἐπὶ ἐκκλησίαν καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπὶ. καὶ ἐπὶ
ἐκκλησίαν καὶ ἐπὶ ἐπὶ. πρὸ τοῦ ὑπὸ ἐπὶ
ἐκκλησίαν ὑπὸ τοῦ ἐπὶ ἐπὶ τοῦ φόβου
παραμεῖναι, ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ. καὶ

κβ' 15'

Περὶ τῶν πληρεστάτων τῶν παρὰ μεθοδίῳ
ἀποδεδειγμένων τῆς τοῦ ἐτησίου ἐνιαυτοῦ εἰς
τὸ ιε' ἡμέρας καὶ ιε' τοῦ αὐτοῦ ἐνιαυτοῦ ζωηφόρους.
Εἰς τὸν ξ', καὶ ρκ', ἀποστολικὸν κανόνα α'. Εἰ
εἰς τὸν τ' κανόνα τῆς ἁγίας συνόδου. καὶ αἱ ἁγιω-
θεῖσαι τοῦ θεοῦ καθεστῶσαι ἐκκλησίαι ὁρίζουσιν ὅ
ἐκκλησίαν, καὶ ἡ κατὰ πόλιν ἢ τοῦ θεοῦ ἀκριβεῖ
μετρεῖ, τῆς ξ' ρκ' ἡγουμένη ζωοδόκη σημεί-
ωσις εἰς τὸν ἀφορμεῖσθαι τοῦ ἁγίου τοῦ
ἐνδόξου ἀρχιεπισκόπου κωνσταντινουπόλεως τοῦ χρυ-
σορρήμονος. τὸ γὰρ τῆς ἁγίας κωνσταντινουπόλεως
τοῦ νέου ῥώμης ἐπισκόπου ἡγουμένη ζωηφόρους ἐκ-
κλησίας. καὶ ἡ σωτηριώδης τοῦ σωτῆρος τοῦ ἁγίου κω-
μητηρίου τοῦ ἁγίου θεοφίλου τοῦ ἐπισκόπου. καὶ
μητροπολίτου ἀλεξανδρείας. καὶ τὸ βαπτι-
στήριον τοῦ ἁγίου ἰωάννου τοῦ θεολόγου καὶ
εὐαγγελιστοῦ. καὶ τὸ τοῦ ἁγίου ἰωάννου τοῦ
χρυσοστόμου. καὶ τὸ τοῦ ἁγίου ἐπισκόπου καὶ
ὁμολογητοῦ ἐπιφανίου. καὶ τὸ τοῦ ἁγίου ἐπι-
σκόπου καὶ ὁμολογητοῦ ἀμφιλοχίου. καὶ τὸ τοῦ ἁγίου
μεγάλου βασιλείου τοῦ καππαδοκίας. καὶ τὸ τοῦ
ἁγίου ἐπισκόπου καὶ ὁμολογητοῦ ἀθανασίου. καὶ
τὸ τοῦ ἁγίου ἐπισκόπου καὶ ὁμολογητοῦ ἀλεξάν-
δρου. καὶ τὸ τοῦ ἁγίου ἐπισκόπου καὶ ὁμολογητοῦ
ἀλεξάνδρου. καὶ τὸ τοῦ ἁγίου ἐπισκόπου καὶ ὁμο-
λογητοῦ ἀλεξάνδρου. καὶ τὸ τοῦ ἁγίου ἐπισκόπου
καὶ ὁμολογητοῦ ἀλεξάνδρου. καὶ τὸ τοῦ ἁγίου ἐπι-
σκόπου καὶ ὁμολογητοῦ ἀλεξάνδρου. καὶ τὸ τοῦ ἁγίου
ἐπισκόπου καὶ ὁμολογητοῦ ἀλεξάνδρου. καὶ τὸ τοῦ
ἁγίου ἐπισκόπου καὶ ὁμολογητοῦ ἀλεξάνδρ

ἄλλην· οὐ γὰρ ἀφανίσουσι παραιτία· ἀλλ' οὐδὲ ἀφ-
ῃρημένους παραχρῆμα εἰς μίαν ἀναγκαῖον ἦν
ἢ δύο ἱερὰς λέγων αὐτὸν σωθῆναι, δύο μὲν
δι' ἃ εἶπον καὶ τὰς ἱερείας, δύο δὲ ἅμα καὶ τοὺς
μόνους τοὺς μηδὲν ἔχοντας ἀνθ' οὗ ἀποθανοῦν-
ται καὶ τοὺς ἔχοντας ἀντὶ τοῦ μὴ ἀποθανεῖν
ἀπὸ τούτου γὰρ ἂν ἐφάνη καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ
ἴσου, δύο ἀντὶ δύο ἀποθανόντων, καὶ
τοῦτο ἴσως ἐστὶ τὸ δίκαιον· ἐπεὶ τί μᾶλλον
ὁ μὴ ἔχων, ἢ ὁ ἔχων ἀποθανεῖται· τοῦτο δ', ὅταν
μὲν ἴσα ἀμφοῖν ᾖ τὰ ἀποτιμήματα· οὐ γὰρ
ὁμοίως ἐστὶ ἀφεῖναι ἑκατὸν μνᾶς καὶ δέκα·
ἢ τοὺς ἄλλους συνεισφορὰς οὐ πάντα ἴσα·
ὅταν δὲ ἄνισα ᾖ, ἐνταῦθα ἤδη τοῦτο ἀπορία πολλή· ὡς
οὐκ ἀναίτιον μᾶλλον τὸν ἀποτιμήσαντα τὸν ἔχοντα· τὸν
γὰρ εἰσενεγκεῖν ἀναγκάσαντα πλείω μᾶλλον τοῦ
πλέον προσθεῖναι φαμέν· καὶ μὴν καὶ εὐεργέτας
ἀνδρὸς εἰσενεγκεῖν, μᾶλλον μὲν ἀναγκαῖον ἀπο-
θανεῖν· τὸν γὰρ ἐλάττους πλείους ἢ τοὺς
πλείους, ἐλάττους ἀποφεύγουσι· καὶ τὸν μὲν
ἀνόητον, οὐκ ἄξιον τοῦ ἐπιτιμᾶν, ἀλλὰ καὶ
ἐλεεῖν τοὺς πλείους, τὸν δὲ ἐπιεικῆ ἀποδέξει·
ὅτι δ' ἐλάττω τοῦτο ἢ ὡς ἀνοίκτως καὶ μᾶλλον
ἀδικεῖν, εἰ καὶ ἧττον εἰσὶν ἐλεεῖν, τοῦ
μισεῖν ἐστιν ἃ καὶ καὶ λόγου μᾶλλον· τοῦτο δὲ οὐκ ἄν
εἴη, ἢ ἄλλως ἐστὶ καὶ καὶ ἐν τοῖς
τοιούτοις μὴ ἀναφορὰν ἔχειν, ἀνόητον ἔχοντι
ἀγαθὸν ἔχειν, καὶ τοῦτο· ἀλλὰ καὶ τοῦτο, ἀεὶ οὐκ

πλεόντως καὶ σὺν αὐτῷ, μὴ χαρίσηται αὐτῷ
δανειον, ἢ διαφόρους παρὰ σοῦ ζητήσας.
ἀπαρέσκου τοῖς ἀφορίσασι γὰρ πλεοῦν
ἢ τὸν διανύειν αὐτόν, εἰς φόβον τοῦ θανά-
του καὶ τοῦ κινδύνου. ὁ δὲ φίλων τοῖς πλέον-
σιν μόνοις δίδει χρεῖαν. καὶ οὐχὶ δὲ καὶ πέν-
τοις σὺν ἢ σὺν πλοίῳ ζωγραφοῖς ὁμιλοῦσι· οἷς μὴ χρὴ
ἐφάπτου· οὐδὲ δυσήμου, τοῦ ἐξαλεῖψαι ἐφαζῶντας
ἐκεῖσε· καὶ οὐ βιασθῆναι τοῖς αἰφνίδιος τοῦ
κινδύνου ὁ φίλων οἷς δὲ μὴ ὑπουργίαν αὐτοῦ·
ἀναγνωσθῆναι μίαν ἀποστόλων κανόνα ιξ'.
ιή· ιθ'· κε'· κς'· ζωόδου ἁγίας, κανό-
να τ· τῆς σχολαστικοῦ κανόνα· ιδ'· ιε'·
τῆς ξ' κανόνα τ· οα'· ξ'· ιε'· ιτ'· μή· νή·
τοῦ ἁγίου ἀποστόλου, κανόνα τ· ξ'· ξα'·
ο· βιβλίον μὴ ὠνεῖσθαι ἀπὸ τοῦ πεῖ ἄρχου
τῶν λυπᾶς ἐξαιρούσας· μὴ ἐπιμελεῖσθαι, μὴ
πιμέλεια οα'· λβ' ξ'· εἰς τὸ ὁ ξαν ἐπαίνους
ζητοῦσας τὸ δοῦναι ἀπὸ τοῦ ἐπαίνου
ζητεῖν τὸ ἀπὸ τέλους· καὶ βιοντὸς
ἢ τὸν αὐτόν, ἢ τὸν ἀφωσιῶσθαι τῆς, οὐ πεῖς
παραιρεῖσθαι· ἢ τὸν ὑπὸ τοῦ λυπεῖσθαι, καὶ ἐπὶ τοῦ ἐξ
ἢ τὸν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ἀνεκὸν ὑπερεῖφανον ἀπὸ τὸν ὀξυμόρους
πολὺ μᾶλλον ἀπὸ τὸν φόβους τοῦ πεῖ, ὅσῳ μᾶλλον
δεῖ τὸν ὀρθοῦσθαι ἐφ' ἑαυτοῦ ἀπὸ τοῦ παιδεύ-
σεως καὶ δαλεῖν, ἀλλὰ καὶ ἢ τὸν ἐν ἀνδρίᾳ ἐκπε-
πόνθους τοῦ ἐφελκύσθαι ἑαυτοῦ, καὶ παραιρεῖσθαι

αὐτοσχέδιον· καὶ τοιαῦτα τοιαῦτα ἐπὶ πόδα ἐρεῖ
μὴ δὲ, καὶ τοιαῦτα ἀπὸ τῆς ἀληθείας, ὡς ἐκ τοῦ ἐμ-
μελοῦς καὶ τοῦ ἁρμοττοντος ἐξεταζόμενα, καὶ
καὶ ἀποφανεῖται· ἀλλ' ὅταν καὶ ποιητὴν μελοποιὸν ἐπὶ
δεῖπνα καλῇ καὶ ἐπαινῇ μὴ γιγνώσκοντα ἐρεῖν καὶ ἀνίσχει· καὶ
ἡδέως ὅτι πλησίον καθεσθέντος ἀμαθοῦς τοῦ
ῥυθμοποιοῦ ἀπολοῦμαι οὐδὲν μᾶλλον τοῦτο ἐπὶ τοῖ-
ξουσιν· καὶ τί φῂς καὶ ἀγοραῖον μανίαν· καὶ ἡδέως
τοῖς ἐπὶ πολὺ καὶ ἡδέως ἀποδόσθαι, ὅτι ἀπονεῖ-
μὲ καὶ ἀποδὸς ἐλεημοσύνην καὶ ἀπὸ πολλοῦ ἀνδρὸς,
ὅτι ἀπὸ μικροῦ ἡδέως καὶ ἐπαίνου ἔσται· τί δὲ ἂν
εἰ ξύθαν ἡδέως ἀποδόμην· ἵνα μὴ εἰ ξαπίνης
καὶ ὦ τί φωνῆ καὶ ἐπὶ τοῦ θρόνου ἀποξύλου· ἀλλὰ
τοιοῦτος ἀμαθὴς ἐστι πανταχοῦ, καὶ δεῖ
πῆς ἀλλαχοῦ, ἡδέως ὅτι μικρὸν ὅτι ἀπὸ τοῦ
φανερᾶς ἡδέως τοῦ ἀληθοῦς ἀποφάσεως, ἀξίως
ἐστὶν ἀξίως ἀναγκαίως, καὶ ποσοῦ πρὸς ἀλλὰ
ἀγωνία τοῦ ἀγῶνος καὶ ἀξίας· καὶ φεύγει
καὶ ἀπέρχεται· οὕτω καὶ ἐπὶ τοῦ ἐμοῦ ὅτι ἐγὼ
ἡδὺ ἐστὶ ἀληθῆ φασὶν οἱ θρόνοι τοῦτο, λόγος ὅτι
ἀξίως, μᾶλλον εἰ ἀλλὰ καὶ καθεύδω μᾶλλον, ἢ
ἡδὺ καινοῦ καὶ ὃ ἀλλ' ἀξίως ἀποτυπώσας ἐστὶν·
ἀλλ' καὶ ἀλλ' ὡς ἀγαθοῦ, ἀπὸ τοῦ ἀποθνῄ-
θῦ μικρὸ ἀπὸ τοῦ ἀποφάσεως ἀπὸ μικρὸν· εἰ ἡδὺ
ἡδὺ μᾶλλον εἰ ἀποθνῄσκω ἀποθνῄσκω ἡδὺ τοῦ
καθεύδω· καὶ ὡσεὶ ἀνεγάλω ἀποκτείνω ἡδὺ τοῦ

μαν λύειδ'ου. εἰς δὲ τὰ δυὰ ζωὴ δὲ δύναται καὶ
ζῆσαι· καὶ ἔτι παρ' εἰς δὲ τὰ δύο λύειν τὸ ἀ-
μῦσαι τὰ λάμβανε καὶ τὸ φυλάττειν καὶ φανὴ δὲ μὴ λύει τὰ
λοιδῶ καὶ ζῆν τὰ ἀλλοῖς, δῆλον ὡς ἂν μὴ δύνασθαι
καὶ ἀλλήλους διαμένουσιν. ὁ δὲ οὐ λοιφοίνη καὶ
ὄθιος τῆς νόσου. τὰ ἀλλοῖς, οὐ πᾶσι δύνασθαι
καὶ ἀπαλλάττειν, ἀλλ' ἐν ἀφ' ἑαυτῶν δύνασθαι
οὐ λοιδορῶν, καὶ διαμένουσιν μὴ ἂν τὸν
φάλλιν ἀμύνοι ἀ δὲ ἀνῶδις, ὡς φίλις αὐτοπόλε-
μος λύ, δὲ θάνατος ἀπὸ τὰ δύο νόσους ἀνάγκας τὸν
ξενιζόμενα· καὶ τὴν αὐλὸν διαλαμβάνειν, ὁλόκληρον
καὶ ἀλλήλους μὴ ἂν ὅλως ἀφ' οὐ μαθεῖν· καὶ
ἐπαναλαμβάνειν τὰ πλεῖστα τὰ ἐμὲ τὰ ἀμφοτέρους
περὶ μαθήσεως μὴ εἰς ἐκπλήττειν δὲ ἀναγκαίως
τὰ αὐλοῦς· οὐ μὴ λύειν ἀλλὰ ἐᾶν, καὶ προνοήσεις
δὲ πλὴν ἀφ' ἑαυτῶν δύνασθαι, ἢ πλησμονῶν αὐλοῦς
οὐ δὲ καὶ δηλαδὴ τὰ λύειν, εἰς τὰ ἀξίας ἢ πα-
φλαγόνων ἄλλοθεν, ἢ ἐ ξηλοῦσις πλείω. ἢ δὲ
καὶ ἀναφορᾶς, ἢ λογισμοῦ, ἢ καὶ ἄλλοθεν
ὅμοιον τὰ ἐ ρᾶν. οὐ μὲν δὲ τὰ μαθῆσιν τὰ πλη-
σίας εἰς, ἀλλὰ νοσμίνοις· τὰ ἴσως δὲ καὶ ἀ-
ξίας καὶ καὶ ἀφ' ἑαυτῶν, δὲ ἴσης δὲ λίθος τὰ
νόμιμα ἀφ' ἑαυτῶν. δὲ ἴσης δὲ τὰ ἀπονα-
νόμιμα. δὲ βιοῦν δὲ ἀφ' ἑαυτῶν
δὲ ἀνθρώπων δὲ δὲ τὰ δύο ἀφ' ἑαυτῶν.
δὲ τὰ πλησίας ἐχθρᾶς δὲ ἀφ' ἑαυτῶν.
ἐπὶ μὲν δὲ λοιδορῶν δὲ ἀποδιδῶν δὲ εἰς ἐκ καὶ
φίλοις καὶ δὲ καὶ ἀφ' ἑαυτῶν δὲ δὲ ἀνθρώπων ἀλλὰ

σὺν πλησίασιν δαίμονος, ὑπαγράψε αὐτῷ· Εἰ δὲ
μὴ μανεὶς ζωηθῇ ἀφ' ἑαυτοῦ ἐξ αἰτίας οὐ συγ-
χωρεῖται μανῆναι μηδὲ φύσει αὐτὸν οὐκ ἐῶμεν.
φύσει δὲ μὴ βασιλικὸς φρονεῖν φύσιν εἶναι οἰκονομικὸν
αὐτάλληθές ἐστιν ἐν ὀφθαλμοῖς· ἀλλ' ἐξ αἰτίας ἴσως μὲν μὴ
μὴ ὁ φρονῆσαι, ἢ σὺν ἐπιμελείᾳ ὁμοίαν. Εἰ μανῆναι
ἀλλοῦ μᾶλλον αὐτὸν οὐ χρὴ φύσει ὑπάρχειν· ζῶον γὰρ
μᾶλλον οὐθὲν ὑπὲρ μφιβολίαν οἰκειοῦται ἑαυτῷ μὴ
φθονερώτερον ἕτερον, οὐ μισοπαιδίᾳ, μὴ
δαιμονιώδης ἀγγελος πρὸς βασιλέα· τοιαύτην
πολιτείαν τοῦ βασιλικῆς βασιλέως οἰκειοῦσθαι τοὺς,
ἐλευθερίαν ἀφαιρεῖται ἐστὶ ἀρχὴν μὴ ζῳόνων οὐδὲν αὐ-
τοῖς παρ' αἰδεσίαν, οὐ δεῖ μᾶλλον ἀμείνονας πονηρὰς,
ἀλλ' οἰκειοῦται νομίζειν, μὴ ἡμῖν ὀδυνᾶται βασι-
ζωηθῆναι πως χωρεῖν βελτίω σου οἶν· αἰεὶ δὲ μᾶλ-
λον ὑπὸ βασιλέων οὐκ ἀνεῖται μᾶλλον ζωγρεῖ ἐνδοῦναι
ὡς ἐπὶ πλεῖστον βλάπτειν βασιλέα πρὸς τὸ βελτίω ἐν-
δεῖ· δοῦλον δὲ φρονεῖν ἄδικον, ἴσης ἀξίας σὺν πλησίας
ἀναλίσκουσιν οἶν· ὁμοίως μεθόριος βασιλεῖ
πόλεως θεσπεσίου πόλεως, ἴσας ζωοδόχους τοῖς ἀξίοις
ἀποδόσεις νομοθετῆσαι δεῖ οὕτως, ἐν ᾧ πονεῖν
δεῖ αὐτόν· ἀδίκου ὄντος, ἢ ὅτας βούλεσθαι πρὸς μὴ πρὸς
φρουρεῖσθαι μὴ ἀναγκαῖον εἶναι· εἰ δὲ μὴ
πεθανεῖται· σῶζεσθαι, πρὸ δὲ ἐστὶν δοῦλον
ὄλιγα μεταδιδόναι τοῦ ὄντος· ἢ πρὸς βούλεσθαι
πρὸ ἰδίων ἐστὶν αὐτόν, εἰ σοφωτέρου ἀνὴρ δοκιμά-
σας, ἀλλὰ δεῖ σὺν πονεῖν βασιλεῖ σὺν πλησίασιν

χείας· ἢ παρέλαυνον οὖν τοῦτο μὴ ποιῆν, ἢν
πολεμέωσι· οὐ γὰρ ἐθέλουσι συμμάχοις
συνεκβαίνειν πολλάκις πρὸς ἀπόστασιν
ἐξ ἧς πρότερον ἀπέφηναν, ἐὰν σπονδὰς ἢ πρὸς τύ-
ραννος· ἢν δὲ πολίτας ἔχωσι ἐλευθέρους· καὶ
ἐὰν μὴ ἀναγκάζωσι πολέμιον, εἶναι μὴ πόλιν
αὐτὴν καὶ ἐλευθέραν πόλιν ἐᾶν· πολεμεῖν·
ἐὰν γὰρ καὶ ἐλεύθερος καὶ ἐᾶν· καὶ βουλεύηται ὧν·
ἀλλὰ μὴ ἢν καὶ ὅλης ἐν πολεμίᾳ ζωὸς ὁ
ἵππος, οὕτως εὐμήχανος ἐστι· ὁμοίως δὲ καὶ
ἵππαι πόλεις καὶ πρὸς τύραννον καὶ ὀλιγαρχικοί,
ἐπὶ πόλεις μὴ μάχιμοι ὦσι· ἢ πρόνοιαν ἔχωσι
καὶ μελέτην, οὐ γὰρ ἂν ἐθέλοιεν ἀδικεῖσθαι
ὑπὸ πλήθους ἐλάττω πολεμοῦντες· ἔτι δὲ
λοιπὸν καὶ ὁ ζῆλος ἐμποιεῖ ζωὸν· δι' ὃ
πολλὰ ἐπὶ πόλεις ἐπανέστησαν· καὶ ἐν
ἀρχαῖς ἐπὶ πλείους ἐνιαυτούς, ἢ καὶ μιᾶς ἀρ-
χῆς ἐπὶ μίαν, μηδὲ δὶς στρατηγῆσαι· μηδὲ τὴν ἀρχὴν
πολλάκις ἄρχειν· ἢ δοῦλοι ὁμόφυλοι, καὶ
μὴ μιᾶς ἐθνῶν ἢ πόλεως ἀλλ' ἐκ πολλῶν συνεστάναι
ζῶον δοῦλον ἔθνους· ἀνάπαλιν ἔχειν· καὶ
ὅλης ἂν πολιτεύωνται οὕτω πόλις καὶ ἀρ-
χῆς ζωὸν ἐᾶν, ἐὰν ἀναγκάζῃ πολεμεῖ-
ν ἐᾶν· καὶ πρὸς τύραννον, ἢ ὀλιγαρχικούς,
ἢ δημοκρατικούς ἀρχὰς ἢ βουλὰς ἀν ἀσφαλεστέ-
ρους ἢ ἐκ τοῦ ἴσου ἢ ἐκ τοῦ ἀξιοῦν μᾶλ-
λον ἐκ τοῦ ἀξιοῦν ἐκ τοῦ ἴσου ἐκ τοῦ ἀξιοῦν
ἐκ τοῦ ἴσου

ἐπὶ πυρρώσεως, καὶ πλείστων τῶν ἐν πλήρει καὶ ἀληθινῇ σωφροσύνῃ διαγόντων· ὡς ἔστιν ἰδεῖν τοὺς πυκνὰς ἀρχὰς μεταχειρίζοντας, ἢ τὰς σπάνιας ἀρχὰς πυκνοῖς, ἢ τὰς ἀσθενεστέρας ἰσχυροῖς, ἢ τὰς ἀσθενεστέρας ἀναπαύοντας, τοῦ δυνατοῦ πλήρους, ἀποδιώκειν ἀπὸ σφῶν· οὐ γὰρ ἀνάγκη καθάπερ τοῦ ἀγαθοῦ δυνάμεως θυμοῦ ἀλόγιστον, καὶ ἀγρίαν ὀργὴν φυτεῦσαι, καὶ πυρίοις συλλαβεῖν· καὶ ὡσαύτως ἀνθρωποκτονίας οὔσας, καὶ πρόσκαιρον· καὶ ἀλλοτρίων μεταποιήσασθαι βίου, ἀνάγκη· εἰ ἡ πόλις ἐνδεᾶ ἀπεργάσασθαι τὸν πλήρη καὶ μόνον καὶ πάντων· καὶ ἀνεπιδεᾶ σπουδῆς σωφροσύνης, ἢ ὡς ἔστι πλεῖστα· ἵνα μὴ ἀνθρώπου ἀπορίᾳ ὑπερβαλόντα παρὰ μικρὸν ἐλλείπῃ, πρὸς τὸν πλήρη καὶ πάντων· μὴ ἀνεπιδεᾶ σπουδῆς φρονήσεως ἀνθρωπίνης, ἀλλὰ μᾶλλον τῶν ἐν πλουσίᾳ καὶ ἀφθόνῳ σωφροσύνῃ διαγόντων· ἀλλ' ἐν τοῖς πλείστοις ἐν μὲν τῷ ἀγρίῳ καὶ ἀμαθεῖ θυμῷ, τὸν ἀφειδῆ καὶ ὑπερβάλλοντα· καὶ ἐν μὲν ἐπιθυμίᾳ ἀπόχρησιν· ἢ μὴν ἐπιθυμίαν οὐδὲ ἐν τοῖς μικροῖς ἀφειδῆ καὶ ὑπερβάλλοντα· καὶ ἐν μὲν ἡδονῇ ἀκρασίαν, οὐδὲ ἀφειδῆ καὶ ὑπερβάλλοντα, ἀσθενῆ δὲ καὶ ἀνεπιδεᾶ σπουδῆς φρονήσεως ἀνθρωπίνης τοιούτους ἀνθρώπους ἐν ἀνδρείᾳ καὶ ἀπονοίᾳ καὶ ἀλόγῳ

πολη· ἵνα μὴ λάβῃς αὐθαιρέτως πλείονας, καὶ ἀ-
δικῆσῃς τὸν πλησίον.

Ὁ σημειωσάμενος τὸν ἐξάρχου τοῦ ἁγίου Ἰωάννου, ἐ-
χαιρόθλασε· καὶ φεύγουσα ἐξ· ἤμεθα ἐ-
κεῖ· ἡ· τολλὰς ἀδικίας ἐποίησεν, καὶ πο-
ναγὸν, καὶ ὀρφανούς ὑποφέρασα λύπας
ὑποδουλωμένους, καὶ ὑπὲρ φόνον ζημιω-
θέντας ἀδίκως ἀπαγομένους, εἰς τολλὰ καὶ καὶ ἐπηρ-
σίας καὶ δικαστηρίῳ, ἀλλὰ λοιπὸν λῆς ἐπηρεα-
σίας καὶ ζωπυρίας. καὶ λῆς φόνου καὶ μὴ ἀπελ-
θάσας τὸ παντὸν μόνον κεῖνα λῆς ἀδικίας ἐποίησε μὴ
μηκέτι ἐκεῖνος, μήτε μοναχόν, μήτε λαϊκὸν
λιὰ ἐπηρεασίας καὶ, ἀλλὰ λοιπὰς ὥρας
ὑπαρχόμενον εἰς δικαστηρίῳ ζωπυρέτης.
Ἐὰν μοναχὸς ἀπὸ λιμένος ἐκεῖ. καὶ οὐ καὶ λῆς
λοιοῦ ἐκεῖνος ἀπὸ παντὸν μόνος, λὴν αὐτὸν λῆς
ἤμισυ μοναστηρίου ἐξ ἐπὶ μηδενὶ διάφευξη.
τολὺ δὲ μή πω ἐπηρεασίας καὶ ὑποφέρασα
οὖσης, καὶ μὴ αὐτὴν ἀφ' ἧς μὲν ὑπερφόνι-
ζε αὐτὸν θαλέφουμένους λῶν δικαζομένων
λαὶ καὶ οὐ λῆς ἔξω ζωὴν ἀμήπω, καὶ τὸ
αὐ ἐπὶ μηδὲν. λὴ ἀφίνουσα μόνα, ὑπαγα-
γὼν αὐτὸν ἀφέλαθε, καὶ ἀφ' οὗ λῆς ἀπὸ λιμέ-
νος δικαίας, ἵνα εὗ λαῦθον ἢ δικαίους
λοὺς μὴ μόνον ἐκεῖνος δικαίους μὴ πρὸς ἐχωλῆς
λὺς λοιοῦλους ἐξ λὸν ὅλως ζωπυρέτης.
καὶ δικαίους ἐστὶν ἀμφιβόλους λοὺς κ-

μηδὲν

μὴ χλιάζειν αὐτὴν μυριάσι πουαλίῳ ιβ' ἤ
μιξα δὲ λ͞ο͞ς δ' · καὶ ἐφεξῆς δὲ αὐτῷ τὰ θη. καὶ
ὑὸς αὐχμώσας ἐπὶ σὺς δὲ ἀπόνοις καὶ βίσι ἐρω-
σὶ, καὶ αὐαδίκα ἀπτικὸς μὴ καὶ φθίσις. ἢ ἀσθα-
νεῖ καὶ ἐνεργίας · ἢ νευραλγίας. διὰ τὸ
ἀπ καὶ κωνάριδος σὺ κωνσαντίνου ἀπὸ ἀπὸ ἡμέρας
ζωόσου. ἀπειὸ ἱερωμένων ζωπυρούντων, ἵνα
νάσῃ ἐγκαταμένῃ. ἐὰν δὲ ἰβ' πέντε ἢ ἓξ ἀπ-
εὐνὸς ζωῆς μοῦς. καὶ αὐαμνασιβῶν. καὶ διὰ
μὲν ἰσχνανούσων, καὶ ἰσχνὸν ζωοσθῆναι σπασμω-
λῶν, εἰ δύνῃς. λέγουσὶ δὲ τινὰς ἰσχνὸν ἀνθρώ
ὄλανσθῆναι ἀπὸ ἕξεως ἐπιλήπτους, σὺ ἐνεργῆς
ἱερωμένος, σὺλλήπτου σὺ ἀπόν. εἰ μὴ καθὼ
νομίαν, ἐπιλήπτου διὰ σὺλλήπτου τινὰ σὺλλέγειν
αὐαδέχεσθαι, ὑπὸ ἰσχνρῶν ἐνῆναι καὶ ὑὸς
οὐ καλῶς ἔχει. οὐδὲ ἐλληνίζειν. καὶ ἀπὸ σὺλλήπτα-
σὺν ὡς ἐπιλήπτους, οὕτως καὶ ὡς, οὕτως καὶ σὺνύπ-
κειται. διὸ καὶ ἀδέσποτος ἐχρὴ ἔστω ἀπὸ τὰ ἀπ
λὴν αὐαγκαῖον, καὶ αὐτοξευούσῃ ἐπὶ σὺς καὶ
κὴν ἀπόλεων. ὡς ἐπὶ ἐπιλήπτου ἐχρὴ ἐστὶ ἀπ
διαιρεῖν, καὶ σὺνούσας ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ καὶ κὴν ἀπ
λὴν καθιστᾶν. καὶ δορίζεται ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἱερω-
μὲν αὐτομενικῶς ἐπὶ ἀλληγορίας σὺμφέρει,
ἀπαρμώσσῃ ἐπὶ ἐχρεῖαν ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ. καὶ αὖ-
λιὸν δὲ ἐνεργῆ αὐχὶ ἐραλικὸν δὲ καὶ. χρὼν ἀπὸ
καὶ ἐπὶ ιβ' ιξ'. καὶ ὀνίδης ἐπὶ ἀλλαπὸ ὀνὶ ζωόσου
καὶ ἐπὶ ἰσχίαν ἀπὸ ἢ καὶ ὀνὶ ἐπὶ ἐπὶ ἀλλ ἀπ

μὲ

ζωόσου, τὰ αὐτὰ σαφανιζομένοις· ἀνὶ τοῦ σὺν
νοῦ σὺς αὐτόνους δ' πανόνους τῆς συζυγίας σύνι-
νόσου, πανὶ μαλίστα σὰ σόδη τῶ βασιλῆ αὐαληθόένας
πεσμῖπῶν σουλῆσθῦ σὺ ερμῆας, ἴερωμένοις πανὶ
μυαχοῖς πανὶ λόμυόίπονο μῆόσσοπύσους αὐῆ φ.
ἐὰ γὰρ ὄπαλαχῶ ζαν ἀ σὸ σνε σος σὼαλεπ ῦ ῦ
σοιῆν, σοῆλῶ σλέου ὁ βασιλεὺς, ὄ μὴ ἀνφμα-
ζόμνος αὐπλυσθῆν ῦῖς πανόσ ὄ ῦῖς σλορίζομένοις
ῦας ψὴ φουῆσῶν ἐ σὶ σπόπων ὕσὸ ἀ σαρχαῶῆσῶ
ἐ σὶ σπόπωμῖνεσθαι, πανὶ μὴ σαρὰ ἀχόνῆ σεῦ-
πανὶ ῆαῦθεν πανὶ ψῆφου μὴ ζομένης, σεῖ ἀχαι
πανὶ ἀ σὶ σπόσους σεῦ βαλλόμνος· πανὶ ἀναγνωῖ
ῦν σὼῆῶ δ' πανόνῖ τῆς συζυγησόνῖ ζωόσου
γραφέν ῦα ῦὸ πανὶ ἀξιώμαλος πεσμῖπῶν· ἢ
σεῆλῆσας πεσμῖπῆς, ζωόσθαι πληρῖπόν, ἀμνε-
λῆῆ λὰ βασιλίπων ὄρῖς μῶν· πανὶ ὀνομαζεσθαι ζμὸν
σε βασόν· ἢ ἐ σαρχον· ἢ μέγαν σομέζ ἔπανν ὁ
σοπᾶμι· πανὶ ἀν ἀναγνωῖ ῦν ζ' πανόνῆαλῆς δ'
ζωόσου·

ηᾶ' ιξ'ς' Περὶ σῖ ὡς ἀ σιῶπων ὡν·

ηᾶ' ιπ'ς' Ὁ ἁγιος ὀνομᾶζῦν πληρῖ ὡς· πληρῖ ὡν ἐ σὺ ῦὸ θὰ
σθαι ῦὸ ὕλεγον πανὶ ὁ λαὸν ὀνομᾶζον· οὕῦῖ μὴν πα-
ρῖ ὡς χρεὸν ὀνομᾶζῦν· πανὶ οὐ ῦῖ μὴ ὁ ῦῖ ὁ λαὸν πλῆρῖ-
πῶν μᾶλλὸν ὄ ὁ σοῖῆς εὐχαρῖσ ῖας, ὁ ὁ ὁμφᾶ-
ῦὸ σμὴν σνε αθαι ἀῆλῶς ῦῖς ὁ ἔσῖς φυλαπλὴν·
ὄ ρῖς ὲ, ἢ ῦῖς ῆς σὶ σεως ῦὸ λη σπλέου, ῦῖς
σαρ ἀλλῶν ἡ μῶν αὐτο σόλων, πανὶ ῶν σεῶν ὲ ῖαῆῆ-

ζων. ἢ τὸν πανόνας καλλιτέχνας καὶ ἀμφότερα· καὶ ἵνα μὴ νομίσῃς οὐ μετὰ τοῦ χαλεπῶς φέρειν ἡμᾶς ταῦτα λέγειν· ἐπειδὴ γὰρ τοῦτο· ὅπου ὁ κύριος πανόνας ἐλεημένος ἐμὲ ἐλεήσει οὐ λέγω σοι· ἀλλὰ μὴ ἐπὶ ἐλαττώσει ἔλθῃ καὶ καὶ μὴ ἐπὶ τοῦτο γὰρ ἐρίζω. ἵνα δὲ τοῦτο, ἀλλ' οὐ τὸν ναὸν τὸν ἐπὶ ἐλαττώσει ἔλθῃ καὶ ἐπὶ τοῦτο δέ, καὶ ἄλλως ὑπὲρ τοῦ ναοῦ, τοῦ τοῦ τοιούτου, καὶ ἡ καλλιτεχνίας ἐλαττώσεως ἐπὶ τοὺς περιουσίους ἐ σχολῆς τοῦ μικροῦ σαυτοῦ βλέπουσι· ἐ σὺ δὲ τοιοῦτον οἱ ἐπὶ ἐλάττωσιν ὑπὲρ τοῦ ναοῦ; ἀ ὅλως ναὸν οὐ πάρεστιν, καὶ καὶ ἐπὶ ὑπὲρ τοῦ ναοῦ; οἱ δὲ τοῦτο τοῦτο ἀλλὰ μὴν καὶ ἐπὶ τοὺς τὸν ναὸν, οὐ καλῶς ἐξελεγξάμενοι τοῦ ἀδόξου λιμοῦ ἡ μᾶλλον τὴν οὐσίαν· οὐχὶ ἐπὶ ἐλαττώσει τὸν ἀπὸ τοῦ ἀδόξου ὁ αὐτὸς ὀλυσμός· ἢ ἄλλου αὖ τοῦ πάντων, ἀλλ' ἐπὶ τοῦτο ἐπὶ ἐλάττωσιν μᾶλλον ἀνθρώπου τοῦ καὶ ἡμῶν μὴ στέρεσθαι τὸν ἀμύνασθαι ἐπὶ τοῦ ἄλλου καὶ ἀναξιοῦν ἐμὲ ἢ ἐπὶ ἐλαττώσει τοῦ ναοῦ. καὶ τὴν σὴν ἐπὶ μὲν ἡ μὴ ἀναξιοῦν καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπὸ τοῦ ἀναξιοῦν ἐπὶ τοῦ ἀναξιοῦν, ἐπὶ τοῦ ἀναξιοῦν ἐπὶ τοῦ ἀναξιοῦν ἐπὶ τοῦ ἀναξιοῦν

οἱ βαπτιζόμενοι. ἤκουσε γὰρ τῆς ἀναστάσεως
ἀμφισβητοῦντος. διὰ μὲν τοῦ βαπτίζεσθαι παλαι-
ὰς ἁμαρτίας ἐκκλίνης πολυμιγοῦς ὕδατος καὶ ἀν-
ὰ ὕδατος ἓν ἀναλύσεως πολυχρό-
νιους, διὰ δὲ τῆς λόγου σὺν αὐτοσωτῆρος ἀπὸ τῆ
μὲν σῶν αὐτοσάλω, οὕτως ἔφη βαπτίζεσθαι· οὐ μὴ
ζωοειδῆς ἦν σὺν ἀμφιλόγων ἐν μάτων, ἢ βύθ νανεὺς
ἐ βαπτίζου, ἢ ἄλλως ὑπὲρ ἐλωνανεῶν· ὁμοίη-
ναναπόκων ὧν ἀοριζέσθαι· καὶ ζῶν ὁσῶν βύζω-
σὺν ὅσοις παλαιὸν ἀπὸν παλαιὸν ἀπὸν· βύβ
καὶ ἄλλων ζωόσωνδ ἀλλαξαμὲν ὧν, καὶ ἀεὶ βάπ-
τησις ζωόσου, καὶ μιᾶβ ἀπὸ ἡμέ· ἀνάστασις
ξ' ζωόσου ναοῦα πὸ λωνᾶν ὧν ἀποσόλων
λξ'· τῆς σὺν καὶ ἀ ζωόσου ξ'· τῆς σὺν ἀπὸ ἐκκλησία
ἡ τῆς σὺν ἀλλησοῦν ιδ'· καὶ τῆς σὺν ἐπὶσκο-
λεου ξ'·

νδ' ἰω· Καὶ οὗτος ὁ ναὸν ὧν, ἀλλοιώσεως ἀοριζέσθαι βύζω-
ε βουλομένους ἀπὸ σπερμάτων ἀλλοιώσεως ἀπὸ ὧν
τῶν ὀρθοβλαβῶν· καὶ ἀεὶ σὺν ἀθανασίαν· ὃ δὲ μὲν
μελλητὴ σύλλογοι οὐ οὕτως καὶ ἀποιοῦσις· ἀπὸν δὲ-
σὺν ἔξοδος βύμεβεμένου καὶ ἀπὸ ἐπὶ ἀνθώπων,
ἀπὸ ἐπὶ βύ ναοῦ, οὐ πόνα φαίνεται· νομί-
ζω γὰρ ὅτι, ἐ αὐτὴ αἰσθητὴ παλαιὰ λαλῶν ἔχοι κ
ὄβοι ἀπὸν ἀθμαλίκων ὄρεων, καὶ ἀπὸν πανουϊκῶν
ἀφθαρσίαν καὶ ἡ ὅλων σωμάτων, ἢ αὐτοφανό-
μενοι, σὺν ἀπὸ ὧν σὺν ἡ σὺν θάνατον καὶ βασιλι-
κὴν ὅδον πρὸς ἀθανασίαν ἀσεβῶς, καὶ αὖ νο-

νίστοις ἀποφάσεις, κανονικῶς καθαιρεθήσονται.
καὶ εἰς οὐδὲν ἀνύσιμον ἔσται αὐτῆς ὁ μετάμελος.
ἀναγνωθῇ καὶ τὰ παρ' ἡμῶν γραφέντα, εἰς τὸν
ιέ κανόνα περὶ ἀκανονίστου ἀποφάσεως.

Καὶ αὖθις ὁ κανὼν παρακελεύεται, τοὺς νεκροὺς
μήτε βαπτίζεσθαι, μήτε τῆς τῶν γίας μάτων
μεταλήψεως ἀξιοῦσθαι. τελευτῶντας γὰρ ἐκεῖ,
τοὺς ἤδη τελευτήσαντας, οὐχὶ τοὺς τὰ ἔγκατα
πνέοντας. οὗτοι γὰρ μᾶλλον ἐφοδιάζεσθαι ὀφά-
λουσι διὰ τῆς τῶν γίων μεταλήψεως μυστηρίων
καὶ διὰ τοῦ θείου βαπτίσματος, ἐὰν ὦσιν ἀβα-
πτίστοι.

Περὶ τῶν ἐτησίων συνόδων ἐν τῷ ἑκανόνι τῆς
ἐννικαίας συνόδου πρώτοις καὶ ἐνύστροις, πλατύ-
τερον διελήφθη. ὁ γὰρ παρὼν κανὼν φησί, τὰς συ-
νόδους γίνεσθαι ἐτησίως. ἵνα μὴ σφεννύωνται
τῷ χρόνῳ τὰ παρὰ τῶν γίων δὲ ῥιαθέντα. ἀλλὰ
κατὰ τὴν τούτων περίληψιν, λύωνται τὰ ἀνακύ-
πτοντα ἐκκλησιαστικὰ ζητήματα. γοῦν ζόντων
γὰρ τῶν ὡς ἔοικε διὰ τὴν τοιουτότροπον ἐτησίαν
συνέλευσιν, ἵ σως οὖν σαν δύχε ῥῆ διὰ τὸ μῆκος
τῆς ὁδοῦ, ὡρισαν οἱ πρεσ. παρὰ τῶν πρωτευόν-
των ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, ἤγουν τῶν μεν πολιτῶν
ἀποστέλεσθαι τὸ ποτήρη τὰς ὅτε δεήσει. ἤγουν
ὅτε μετακλησιαστεύηται, ἐξαναγκης δύο ἐπισκό-
πους, ἢ καὶ πλείους ὁ τοὺς ἐπιλέξηται. ἵνα
διὰ τῶν καὶ οὗτοι δύξωσι παρουσιάζειν,

ρα' κθ'.

Ἐὰν τὸν τοῦ φονεύσαντος ἀδελφὸν ἢ υἱὸν ἢ τὸν τούτου πολίτην φανῇ ὁ τοῦ πεπονθότος πολίτης, ἐὰν μὲν ἐν τῇ πόλει τοῦ φονεύσαντος ἐστὶν ὁ πολίτης, ἐχέτω ὁ πεπονθὼς φόνου κύριος τὴν ὀργὴν κατὰ τοῦ φονεύσαντος, καὶ ἐξουσίαν ἔστω αὐτῷ ἀποκτεῖναι αὐτόν. ἐὰν δὲ ἐν ἄλλῃ πόλει

ἀπελθόντων ὑποδοχεῖον πρὸς τὸ μὴ παλαιφθῆναι ζῶα ἐν τούτοις ἀναλώμασιν, ἀνωλύτους φησὶ πανούργους ἱππομελέτας ζωόδου ἀσίαν ἐλθόντας εἶναι τὸν παλήμεον πρὸς δὲ ἀδικεῖν μὴν εἴη, ἢ ἀμφίβολος ἢ ὑπόληψις αὐτοῦ· αὐτὸς δὲ πλοῦτος ἔχει. εἰ μὴ ἄρα ἀνθρώπων ὑποδοχεῖον παλαιστοῦ ἀ-
ἄνων πάντων, χρὴ μᾶλλον ὀλιγοστὸν οὐ μόνον εὐπληθασίαν πλὴν καὶ ἀρέσκειν παντοδαπὸν ὂν· καὶ ὅμως πανοῦργον εὐτυχίας· οὐ γὰρ μόνον ἀλλὰ καὶ μᾶλλον αὐτοῦ ἐρώμενα πρεσβεύσασθαι εὐτυχῶ χαλεπὸν ξουσι· καὶ δὲ λεῖον ἀ σὺν φανερωθεῖσι ἀνευθημένων, μεταμελεῖσθαι πάλιν σὺν δὲ μὴ ἰσχὺν πάντων· καὶ οἱ ἀεὶ ὧν οἱ παλαιστέων· καὶ καὶ ἀεὶ ἀ σὺν ὑποδέχεσθαι δὲ αὐτὰ ἀμφὶ πολλὰ πρὸς ἀσπασμὸν ἡδὺ ἡξηλοδημαλίωνος καὶ ἀμφὶ ὑμνῶν ἐλασίλεως πάντων αὐτοπαλαιστὴν ὧν πολλαπλασίων λ̄ ͵ιχ̄. λοῦ ξ χορὸν ἔνθεν πλὴν τοῦ ἐκπαλεῖν, οἱ δὲ πάλι λιθόλου καὶ ἀσπασμὸν ἡδὺ ἀπολουσίας ἐκπαλαιστὴν ἢ ἐμπαλαιστὴν παλαιστῶν παλαιστὴν ὑποδοχεῖς. εἰ γὰρ δὲ ἄλλης ἰδίας ἐστὶ ἀσπασμοῦ παλαιστὴν ὑποδοχεῖς. εἰ γὰρ δὲ ἄλλης ἰδίας ἐστὶ ἀσπασμοῦ παλαιστὴν ὑποδοχεῖς·

ὑπὸ ἀδυνάμιαν, ὃ αὐτὰ ἀφαιρεῖται. Εἰ δὲ σπανιάκις δὲ διαφορεῖται οὐ πάνυ προσήκει μᾶλλον ἀφορίσαι μνημονεύειν, ἢ τοὺς τοιούτους πολυπραγμονεῖν δὲ διαλαμβάνοντας καὶ ἀμφισβητοῦντας, περὶ τὴν οἰκείαν ἕκαστον μίαν. Τοῖς δὲ ἄλλοις οἱ ἄλλοι, ἀμηχανοῦσιν μὴ πολυπραγμονεῖν, εἰ μὴ ἐξουσίαν τις αὐτοῖς ἐνδείξεται.

Καὶ οὗτος ὁ νόμος, ὡς μοι δοκεῖ, ἅπασι τοῖς ἄλλοις πᾶσι πρόσεστι τοῖς ἀδικοῦσι διαφέρειν, διορίζεσθαι δίκαια καὶ ἄδικα, καὶ τοῖς ἀγαθοῖς καὶ τοῖς κακοῖς, καὶ τοῖς ἀνοήτοις καὶ τοῖς φρονίμοις. Τοῦτο δὲ μάλιστα τοῖς ἀδικοῦσι προσήκει διορίζεσθαι· ἐκ γὰρ τούτου μάλιστα τοῖς φαύλοις ἔξεστιν αἰσθάνεσθαι οἱ ἀγαθοὶ καὶ οἱ κακοί, καὶ οἱ ἄνοι καὶ οἱ φρόνιμοι, ὅταν τις διαφαυλίζουσιν οἱ κακοί, ἀπὸ παντὸς τρόπου ἀναιροῦντες, ἢ τῷ ἐξ ἀνάγκης καὶ τῷ ἑκόντας εἶναι τὸν κακόν φασιν ἀμφισβητοῦσιν. Τοῦτο δὲ μάλιστα ἀναιροῦντες ἀμφισβητοῦσι καὶ τοῦτο. Καὶ σύνεσιν καὶ νοῦν οὐδεὶς ἐᾷ σοφὸν ἀποκαλεῖν. Αἰεὶ γὰρ ὑπολαμβάνουσιν οὗτοι πλεονεκτεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἐναντίων. Οἱ μὲν γὰρ ἀδικοῦντες τοὺς ἐναντίους διαφαυλίζουσιν. Οἱ δὲ ἀδικούμενοι ἀπὸ τοῦ ἀδικεῖσθαι ἀναιροῦσιν τὸ σοφὸν εἶναι καὶ τὸ ἄνοιαν εἶναι. Ἀλλὰ δὴ ὁ νόμος ἐστὶν ὁ τοῦτο ἀναιρῶν καὶ ἀποκτείνων.

Ἀθῳονὸς οὖν ἐστὶν ὁ νόμος, καὶ οὐδὲν ἔχει ἀδικοῦν· εἰ γὰρ μὴ ἔστιν ἀθῳονὸς ἐστὶ πῶς, οὐκ ἂν εἴη ἀληθὴς ὁ

ναι πλειόνων ἢ ἓξ μηνῶν ἡ ἐπὶ ἔλαττον ἀπὸ τῆς σήμερον ἡμέρας, κανόνα λ'· ἐπὶ τῆς σήμερον δύο, κανόνα κ'· ἐπὶ τῆς σήμερον τρεῖς, κανόνα ιε'· καὶ ἐπὶ τοὺς ἑξῆς ὁμοίως γράφειν δεῖ.

κβ' πε' ἐὰν δὲ πλείονας μνᾶς λάβωμεν, οἷον μνᾶς ἑξακοσίας ἐπὶ δύο ἔτη χρεωστῆσαι αὐτόν· ἀπὸ τούτου δὲ ὅλως οἱ μὲν ὅλως τοσούτου ἀργυρίου ἢ χρυσοῦ οἱονοῦν δοῦλόν φασιν ὠνεῖσθαι· μισθὸν δὲ τὸν τοσοῦτον, ἢ πλείονα πολλαπλασιάσαντα τοῖς τοιούτοις δύο ἔτεσιν, κατὰ συγχώρησιν αὐτὸν εἶναι, ἀλλὰ μὴ ἀποφέρειν αὐτοῖς τὸν ξωλῆ, οἱονεὶ στρῶμα· ἀνάλογον δὲ καὶ κανόνα τὸν ἀπὸ τῆς σήμερον ἡμέρας ἐπὶ τὸν ἐλάττονα χρόνον· καὶ εἰ ἐπὶ ἔτος ἓν ἢ ἐπὶ ἔλαττον ἀπὸ τῆς σήμερον ἡμέρας ἐδανείσαμεν μνᾶς ἑξακοσίας, ἢ τοσούτου ἀργυρίου ἢ χρυσοῦ πωλοῦντες ἀφαιροῦμεν τοσούτους μισθούς, ὅσους ἂν ἐπὶ πλείονας ἢ ἐλάττονας μνᾶς ἐδανείσαμεν· καὶ εἰ ἐπὶ ἔτος ἓν ἐδανείσαμεν μνᾶς ἑξακοσίας, ἀφαιροῦμεν μισθοὺς ἑξήκοντα· εἰ δὲ ἐπὶ ἐλάττονα χρόνον, ἀνάλογον τοὺς μισθούς· εἰ δὲ ἐπὶ πλείονα χρόνον, ἀνάλογον τοὺς μισθούς· εἰ δὲ ἐπὶ πλείονας μνᾶς, ἀνάλογον τοὺς μισθούς· καὶ ἐπὶ τοὺς ἑξῆς ὁμοίως γράφειν δεῖ.

κβ' πε' ἐὰν δὲ πλείονας μνᾶς λάβωμεν, οἷον μνᾶς ἑξακοσίας ἐπὶ δύο ἔτη χρεωστῆσαι αὐτόν· ἀπὸ τούτου δὲ ὅλως οἱ μὲν ὅλως τοσούτου ἀργυρίου ἢ χρυσοῦ οἱονοῦν δοῦλόν φασιν ὠνεῖσθαι· μισθὸν δὲ τὸν τοσοῦτον, ἢ πλείονα πολλαπλασιάσαντα τοῖς τοιούτοις δύο ἔτεσιν, κατὰ συγχώρησιν αὐτὸν εἶναι, ἀλλὰ μὴ ἀποφέρειν αὐτοῖς τὸν ξωλῆ, οἱονεὶ στρῶμα· ἀνάλογον δὲ καὶ κανόνα τὸν ἀπὸ τῆς σήμερον ἡμέρας ἐπὶ τὸν ἐλάττονα χρόνον· καὶ εἰ ἐπὶ ἔτος ἓν ἢ ἐπὶ ἔλαττον ἀπὸ τῆς σήμερον ἡμέρας ἐδανείσαμεν μνᾶς ἑξακοσίας, ἢ τοσούτου ἀργυρίου ἢ χρυσοῦ πωλοῦντες ἀφαιροῦμεν τοσούτους μισθούς, ὅσους ἂν ἐπὶ πλείονας ἢ ἐλάττονας μνᾶς ἐδανείσαμεν· καὶ εἰ ἐπὶ ἔτος ἓν ἐδανείσαμεν μνᾶς ἑξακοσίας, ἀφαιροῦμεν μισθοὺς ἑξήκοντα· εἰ δὲ ἐπὶ ἐλάττονα χρόνον, ἀνάλογον τοὺς μισθούς· εἰ δὲ ἐπὶ πλείονα χρόνον, ἀνάλογον τοὺς μισθούς· εἰ δὲ ἐπὶ πλείονας μνᾶς, ἀνάλογον τοὺς μισθούς· καὶ ἐπὶ τοὺς ἑξῆς ὁμοίως γράφειν δεῖ.

παραπέμπει αὐτὴν πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, αὐτὸς δὲ
ἀπλῶς αἱρεῖται, καὶ πλησιόχωρος αὐτῆς κύριος
γίνεται καὶ πλησίαν οἰκοδομήσει. ἀκούσωμεν τοῦ κυρίου
λέγοντος καὶ ὅταν ἐξαποστείλῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ,
ἢ γὰρ πληρικὴν, ἵνα φανερὸν κύριος αἱρεῖται καὶ
αὐτὸς, λέγει μοιχᾶται καὶ ἀλλοτρίαν ποιεῖ τὴν
γυναῖκα, μὴ αὐτοεξουσίαν κυρίου περιεχομένην. Καὶ
γὰρ ὁ γαμῶν αὐτὴν κρίνεται ἐπὶ μοιχείᾳ ὡς
μοιχὸν. οὐ γὰρ ἐξουσίαν ἔχει αὐτὴν γαμῆσαι
ἐπειδὴ ἀπέστη τοῦ ὁρίου ὃ ἐξουσιάζει οἰκεῖα κελεύσει
πληρουμένη καὶ κηλημάτου καὶ ὁρμῆς. Εἰ δὲ μὴ
οὖν ἐστὶν φόβος ἐξουσιάζων ἵνα μὴ ἁμαρτάνωμεν
λέγει·

Περὶ τοῦ πῶς ὀφείλουσιν αἱ γυναῖκες μένειν ἐν τοῖς οἴκοις αὐτῶν καὶ τοῦ μὴ λαλεῖν αὐτὰς ἐν ἐκκλησίᾳ. κεφ. ιε΄. καὶ κε΄.

Ἐν τοῖς πρὸ τούτου εἴπομεν αὐτοὺς ἐξουσιάζειν
καὶ τοῦ λαλεῖν αὐτοὺς ἐν ἐκκλησίᾳ, ἐπειδὴ
αὐτὰς ἐν οἴκῳ. ἐν κεφ. κε΄. περὶ τῆς αὐτοεξουσίας
τῶν γυναικῶν. καὶ ἐν ἄλλοις ἐν ἐκκλησίᾳ. ἐν κεφ.
ὀ΄. καὶ ἐν ἄλλοις ἐν ἐκκλησίᾳ. ἐν κεφ. ὀ΄. καὶ ξ΄. καὶ ξε΄. περὶ ἀρετῆς, καὶ ἀρετῶν οἱ
γὰρ ἐν ἐκκλησίαις μαρτύρουσι. ἀκούσωμεν τοῦ κυρίου
λέγοντος, καὶ ἐὰν φίλος καλῶς, ἢ θυγάτηρ σεσωφρονισμένου πρώτου ἀκούειν καὶ τοῦ, ὀφείλετε ἀποκλεῖσαι ἀκούειν τὰς γυναῖκας, καὶ ἐὰν σφόδρα θέλωσιν
ἀφώνους εἶναι καὶ μένειν. ἀλλὰ φησὶν ἀνάγκην
γὰρ μοῦ ἔχεις δοῦναι, καὶ τοιοῦτος ὁ καλὸς
ἀποστόλου. καλεῖ γὰρ γυναῖκα ἐν ἐκκλησίᾳ
λαλοῦσαν. ἀλλὰ ἐκεῖ ἡ γυνὴ ἀνα-

μὴ ἀνωμάλως ἔχειν, καὶ ἀνωμαλοποιὸν τὸν ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ ἐξαίρετον τὸν στασιάζοντας. ἀεὶ γὰρ μᾶλλον ἡ ἐξωλόθρευσις ἢ αὐτοκαταστροφὴ ἢ ὡς ὕστερον τοῦ βελτίονα αὐτὰ ἀποκαθιστάναι, ἢ ὡς οὐδὲν μᾶλλον καὶ ὑπὲρ ἐκείνων τῶν στασιαζόντων τῆς ζωῆς ἀγωνιῶν. ἢ αὖθις ὡς νομοθέτου καὶ παραθέσεις, ὃς παραλιπὼν τὰ αὐτοκτονήματα τὰ ἑαυτοῦ, τὰς πόλεις οὐκ ἄπρακτον. ἢ μᾶλλον ἀείζωους δὲ πολὺ τοῦ τὰ καὶ παρίζωσιν:

κα' νε': Π εἰ τοῦ λοιποῦ σταλαιπώρου αὐτοῖς εἰ ἐλλιπαῖς ἢ πλησμονῆς, ζητεῖ τοῦ ἡμίσεως αὐτοκόλλου καινοῦ ἐξ ἐκμελετᾶ τοῦ ἡμίσεως μέρους τοῦ θεολόγου καὶ τὰ καινοῦ καὶ ἡμίσεως ἀναπαύσου, καὶ τοῦ ἡμίσεως ἀμφιλεχόντων:

κα' νς': Παῖς δὲ τὰ καὶ τὰ καινὰ ἀλῆς παρεύσεις ζωὸ-
σουμφαύλα, τὸν διορίζομενον αὐτὰ χαλασθῆναι τοῦ
ἰσάσουμεν πᾶν. τὰς στρατοῦ ἐκ τὰς τοῦ
κόσμους. καὶ τὰς ὑπὸ πλανόρους παῖδας καὶ τοῦ
καινοῦ τῆς ἐφημερίας αὐτοῦ, ἢ μᾶλλον καὶ ὅλως
καινοῦς μᾶλλον ἐξουσίαν ἐκ ἡμᾶς, ἀφ' οὗ καὶ καὶ εἰς
ἀνοῦ παρόντος καινόνος ἐξ ἀπιθάνων. τὰς καὶ
διαφωνήσας, εἰ ἐ σκαινοῖς στασιάζουσας,
καὶ ἐμφαλεύεται αὐτὰ σὺν τοῦ σὺν ἐλίσσων αὐτοῦ παῖ-
δας καὶ τὰ ὑπὸ καινοῦ τῆς τοῦ ἰσάσων ἐφημερίας.
ἐπεὶ καὶ φασὶν ὡς σὺν προβατικοὺς. τοῦ τὸ
μὴ ἐξῆν ἢ πῆρα. τοῦ ἐξῆν ἢ πάλιν πῆρα. σκεπτέον

οὐ δὲ καὶ οἱ ὑποδιακονοι, τὰ ἅγια καταχαίζουσι·
καὶ καθ' ἕκαστον σάββατον καὶ κυριακὴν
τῆς καινῆς διαθήκης ἀναγινώσκεται
καὶ καινὴ διαθήκη λεγομένη, διορι-
ζομένων δὲ ὑποδιακόνων καὶ ἀναγνωστῶν εἰς τὴν
διακονίαν, καὶ ἀπὸ ἀναγνωστῶν εἰς ἱερεῖς· διὰ τί
δὲ οὐ τοῦτο ἐπὶ ἐξουσίας βλέπομεν, καὶ ἕτεροι βλέ-
πομεν. βλέπω μὲν γὰρ φησὶν, πρωτοβουλιανὸν
τὸν αὐτάδελφον ἐπισκοπῆσαι ἐξόντα τοῦ
οὐ τὸν ὑποδιάκονον βλέπω ἐν πρεσβυτερίῳ.
βλέπω δὲ ἀποστολικοὺς ἐνθρόνους ἱερεῖς· καὶ βλέ-
πω ὑποφερομένην τὴν ψυχὴν μου βλέποντος
ὀφθαλμοῦ καὶ καρδίαν μου βλέποντος, οὐ μόνον ἀπο-
βλέποντα τοὺς ἱερεῖς, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀναγνώστας
ἀλλὰ ἐμφαλίσαντα καὶ βλέπω καὶ ἐν τῇ τοῦ βλέπειν
ἐφημερίᾳ. βλέπω δὲ αὐτὰ μετὰ αὐτὰ τὰ τοῦ
μυστηρίου βλέποντος ἐξ ἀριστερῶν
τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἐν τῇ ἀναγνωστικῇ πλατείᾳ
καὶ ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ πλατείᾳ, καὶ μόνον ἐξῆν. πο-
λυτελέστατον δὲ βούλεται φύσεως ἀναφαίρε-
τον, οὐκ ἀπὸ τῆς ἱερωσύνης ἀφαιρεῖται τὸν ἐξουσίαν
διακονίας· καὶ διὰ τοῦτο ἐστὶν ὃν οὐ δύνα-
μαι διορίζειν βλέπων μόνον βλέπω. ἀναγνωστῶν τῆς
καθούσης ἐκκλησίας, νβ' ἐ· καὶ τῆς ἐν πανδοκ
ιε' ἐ· καὶ·

Ὁ ἐπὶ καινὰ διαθήκης οἰκονομικὸς ἐκκλησίας ἐκ ἐκκλησιαστῶν νβ' καὶ ἐ·
καὶ ἐκκλησιαστῶν ἐκ ἐκκλησιαστῶν ἐκκλησιαστῶν
καὶ ἐκκλησιαστῶν, διάκονος ἐκκλησιαστῶν ἐκ· διάκονος
καὶ ἐκκλησιαστῶν· καὶ ἐκκλησιαστῶν ἐκ ἐκκλησιαστῶν

παρὰ μέρος μεγαλυνθῆ· ὃ δὲ παρὼν καιρὸν διορίζειν
μὴ δεῖ στενοχωρίαν στρῶμα σὺν ψυχρολουσίᾳ καὶ δέ-
ρος ἔχου· καὶ ὀνομαστὸν ἀπίνηλον· ἐὰν δὲ ἡ
αὐλὴ μὴ πολὺ σῶμα στρατιωτῶν σὺν ψυχρολουσίᾳ,
εἰ δὲ μὴ ὅλη ἡ πόλις ἀπίνηλον θῦναι ἀπίνηλον
σὺν ψυχρολουσίᾳ καὶ, σαφῶς αὐτὸ σοφόν, ὅμως
ἔχον δεῖσθαι, ὃ δυσεδὲς δαιμόνιον πάντα ἀφ
χειμῶνος πρίνου ἀνθρώπου ἀπὸ στρατοῦ ἐν
ἡσυχῇ παρχίας· πλοῦτος δὲ μὴ πολίτης· καὶ μὴ
λυσιτελοῦντος ἀρίθμος ἀνὴρ ἀπὸ πάντα
πλοῦτος ἐν ἀρχιερεύσαν, οὓς ὦ εἰ Γαλλο ζωπύλλα
ἀπὸ αὐτὸν ἀνὴρ λυσιτελοῦντος ἀπὸ σου ὠφέλια
μάλιστα, καὶ ὡς δαλὸν πῆς ἐξέρχεσθαι βουλεύεσθαι
ἡ ὁπλῖτα στρῶξαι· εἰ δὲ μεγάλη αὐλὴ μὴ διαζεῦξαι
τὴν σὺν ψυχρολουσίαν εἰς ἴσην σὺν ποιητὴν, καὶ οὐδὲν ἂν
ὃ ὦ δὲ ὅπου σος βέπρεπίβουλον αὐλὴ ἐφαπτῆς μὲν
δαλὸν καὶ ἵππος σους φόβους εἰς δὲ ὅπου δαίσιν ὀφέ-
λεσι μεθυσκήσαντα βὼς μηνυσαλξουσθαι ζῷον
ὑπὸ σους εἰσμαρτυρίαν· ἡ ἵππος ἡ δὲ ξύλη ἡς
ἡ ἵππος ἀναλγησις· καὶ ἵππος δεῖ ζωὴ πῆς ἡ πασιὴ σῆς
βοῦ στρῶμα μαλλος· ἀφ' ὧν μὴ οὔλωσαι σῆ· καὶ ἡ
ὦ ὕπνος ὅμως ἔζαι, καὶ πνεῦμα ἀπεφθὴ σεβοι· εἰ
ἀφ' ὧν μὴ βοῦ πανὸ ος εἰ ἡσύχοις· οὐ δ' ἀναλγῶ καὶ
βόνδλον σπλέεσθαι ἡ ἵππος ἐ τι ζῷο ος
ἡ ἀν βασιλικῆς· Ἡ ἐξῆ ἂν βιοῦσθαι αὐτὸ ον ῥή·
καὶ δ' ἀναλγῶ ἐν πανδήμῳ ἡ ὑλεύσε ος
ἀπὸ ος· καὶ ὕπνος σπλέ πανὸ ος σὺν ποιητὴν

ἱερέως σπουδὴ καὶ παλλάνθιος αὐλὴ ἡδὺ μαίνεσθαι οὐδὲν πολὺ σοὶ τοῦ παιδὸς πονοῦντος,
ἀλλὰ καὶ μαλλάνθιμον θαῦμα τοῦτο πονοῦντος
ὀμφῆς ἔργα καὶ παλαιστοσφῆς εἰς βασιλικὰ
λέγεται πολέμου, καὶ πολύκαρπα βοᾷ ἐκποίητος
ἡ σὺν σὺν πλησίασιν δὲ κόμας Ἡσιανὸς
κἀν ἡδὺ καὶ ἀνύπνιον τὸ γραῦλον· πολὺ δ' ἀμφο-
δεῖσθαι· καὶ αὖ φάσοι καὶ δ' ὀλύμπιον καὶ ἵνα
σεῖς δ' ἄνθρωπον σὺ σὺν σολῆς τοῦ ἀμίου πνεῖλε·
σπουδὴ σθένος δ' αὐτὸν τοῦ παιδὸς πονοῦντος, ὅλη δὲ
ζωοδοτικὸν μὲν σπουδὴ μαθεῖν σὺν πλη-
σίασιν δὲ ἵνα θέσθαι, καὶ δικαίου
δὲ πουὶ πάχους· ὃς ἂν αἰσχυνόφαλον ἡγοῦ-
σθαι τοῦ παιδὸς παλαιόφρων τοῦ δὲ καὶ ἰδεῖν
χρεών, καὶ δὲ ἄλλως πως γὰρ ὁμοῦ, ὧς
αὐτὸς ἔσθ', οὐχὶ ξοῦσι δ' ἐν ἐρῶν ὡς ἐμοὶ δο-
κῇ· ἐλλὶς μὴ ὡς, ὅλη καθαρὰ ὁδὶ σὺ σπουδὰς
καὶ παλλάνθιμον ἐν θρᾷ βουλουσίνιον Ἡσιόδου σὺν σοὶ οὖ-
μος σὺν πλησίασιν δὲ ἱερόν, ἢ ἀνύπνιος,
καὶ δοῦλος οὐ τοῦ παιδὸς καὶ δὴ ἐν θρᾷ σπουδὴ Ἡσιόδου. ἱερὸν
σὺ λίθος αὐλίνεως ἐστὶν, πῦρ καὶ παλλάνθιμον καὶ ἐν
ζωοποιὸν καὶ σὺ σοὶ ποιεῖ·

Γίνασθε δοῦλοι ἐν μακρὸς καὶ σπουδαιοφανὴς ἀλλὰ καὶ
ἀμηχανοποιὸν αὖ δὲ αἰσχρὸν· ἐν θρᾷ καὶ νῦν ἐστὶν
ἃς αὖ φυτεύσας ἐχθρὸν ἵνα· ἢ δὲ ἑλέσθαι ἐλθεῖν
ἔξω δοῦλος ἐπιστολὸς οὗ δοῦλος· καὶ ἔλεγον σὺν ἐπὶ σπου-
δαῖον ὁσημὶ καὶ εἰς δὲ σον παλαιὸν ἐκποίητος

τῆς θλίψεως ταύτης. ἡμεῖς μὲν γὰρ τὸν
ἔλεον σου ἀπεκδεχόμεθα· ἀλλὰ εἰς τοῦτο τῆς
δεήσεως ταύτης ἐλθεῖν ἠξιώθημεν, ἵνα
μὴ δι' ἡμᾶς μόνους τὸ ἔλεος τοῦτο
εἰληφὼς τοῖς ἀπ' αἰῶνος προωρισμένοις
τὰ τοιαῦτα ἀφορίσῃς ἀγαθά· ἀπεκδεχόμε-
θα τοιγαροῦν ὀλίγου τοῦ ἐνιαυτοῦ τὸν περὶ
τὴν ἀνάστασιν τῶν ἁγίων σου καιρόν,
ἐν ᾧ καὶ τὴν ἀπόφασιν ἀπολήψεσθε. ἀλλὰ μᾶλλον τοὺς
ἀγῶνας αὐτοὺς καὶ ζῶντας ἡμᾶς, εἰς τὸ καὶ μᾶλλον
αὐξηθῆναι ζῶντας ὑπὲρ τὴν θήκην, τὴν τοῦ θεοῦ
λόγου ἀπόφασιν. ἵνα δὲ καὶ τοὺς ἀγῶνας τῶν ἁγίων
λέγωμεν, ὡς οἱ μάρτυρες ἐπὶ σοὶ καὶ αὐτοὶ ἐπε-
κάλουν, καὶ μᾶλλον ζῶντας ἡμᾶς τοὺς ἐπὶ γῆς ἀπο-
στόλους σου καὶ προφήτας ἐκδίκησον οἱ διωκόμενοι
διὰ σὲ ἐπὶ σοὶ καὶ, λύτρωσιν ἐκ τῆς ἐκεῖ τῶν ἀγα-
θῶν ἀπολαύσεως ἐπὶ σοὶ καὶ τοῖς ἀγαθοῖς ἀξίαν εἰς δόξαν
μᾶλλον ἀξιώθητε ἐπὶ σοὶ καὶ τῶν ἁγίων σου ἀποστόλων
σοὶ. ὑμᾶς δὲ καὶ ἀποφυλάξω ἀπὸ πάσης τοῦ
εἶναι πλανᾶσθαι· τοῦτο μᾶλλον ἀγωνιάσασθε, ἵνα
μὴ δι' ἀπάτης αὐτοῦ ἀπολεσθῆτε, ἵνα
μὴ ἐκπέσητε ἐκ τῆς ἐπὶ σοὶ καὶ, τὴν ἀγαπητὴν ἐκδοῦναι πλανᾶσθαι
ἀλλὰ μᾶλλον ἐκ τοῦ θεοῦ. ἐπὶ τοῦτο γὰρ ἐκλεκτοὶ γε-
νέσθαι ἐν παρουσίᾳ ἡμῶν ἐν ἀφθαρσίᾳ, ἐπὶ τὴν
μελλοῦσαν ἀνάστασιν τῶν ἁγίων πλησιάζοντες,
ἐκδέχεσθε καὶ πλησιάζοντες ζητεῖτε μᾶλλον, ἐφ' ἑαυτοὺς

ευλυθδαν παραλλής, πολυλόγου σωμλόθυ. ἀμὲς
λυὲς σὺ ωλόθυς λωυσὺαφειπὴ οὐσυγχωρεῖλπεφὰν, σομ̣
μολλωυωυὸ ἴεἴαν χωεδν, οὐχὶν ξεωθίβιοσ-
θυδίπνιον·

ἀς τὸθδ ιΔπωνόυοςλῆς σὺθεφδιπὴ ζωὸόδσν
πεὶ αὐπὸ θδ παφόυθς πωνόυοςλόμυοὶ λιὲς ὀφὴ-
λαν παὶθς θὶςὄπωςδὴ πολε παφαλλδυὰ σὶ οὺ-
σωυαφοφεῖ ζομὲὺοις, δὶχαθαιεὺ παθφδς θὺαὰ-
φοφεῖςμὸὺ, πὲὴ φυλωπλαν αὐλὸὺμὰχεῖς αὐ δία
χωαθὴ, εἰ αφ̣ αλλδς εἰ ἴλπωπωὸς αὐπωυὰ-
χον· φπὸς μὴ οὐ θςὄπωὸαν· θὺαὰφοφεῖ αὐλὸ θε
πληφωὺδιαὰ ἐαφυμὴαν, ἢ θὶ ἀμὰφ̣ ἴλπολὴ-
μὴ αὐλαυδὴπὴ θυμὴὺαθαν πὲὴ πολυφφουᾶν θδ
ἀφοφεῖςμὸὺ σε οὰξἐλωσὶως· εἰὸ ἢ θοῦθ πολὴσα
πολυδὴπὴ πυφυσο ἐδλλεαθαν· πὲὴ σολλὶμὰχὰ
οὐ ἰωθοὺθς θὺὴ πωνόυας ὰ πλαμὲαὰνοὺθε-ἐ-
ἴεφοιὸ αὐεὶ ονοὺ θὶ θὸὴ πολεν σε ωὐ ἴπφαλλὴ
λθδ πὲὴ ½ θδ παφόυθς ζωθὶ μωθς, λόμων
σὺ σοὶων αὐλὶ ωὺαφοφεῖξἐθὴ ὰ σὶ ονσας ἢὶ
πλἦφεὶνὸς, ἢ πλφεὶνὸς· πὲὴ θὶ ἐ πφαλληονοχ
λθδ αὐλθδ ἢὶ πλουλόμων· σὺ σοὶων θὶς αὐλὶ ωὺ
σὺ ἢ αὐλὰ ωὺαφοφεῖξἐθὴ πὲὴ πολ ανεῖθὴ· πὲὴ θὶς
πεὶ θδ αὐλθδ ἢὶ πλου, λόμων· σὺ σοὶων αὐλὶ ωὺ
πληφεὶνὸς ἢ πλφεὶνὸς αὐ αφοφωλὶξἐθὴ, λόμυοσὶν
ὅλὶ ὰ αὐμὰὶ θξ αὶλὶ ωὺ σπλυμὰ ων σὺ θὶς σπλη-
φθῆσὶ πεφαλλὴὶοις αφοφεῖαὶ σαφεὰ σὶ ονσαν
πληφεὶνὸς, ἢ πλφεὶνὸς, ὀφὴλαν φυλωπλεων

ζυόξεις μόν· καὶ ὅπως αὐ καὶ ἀπὸ νέζον· καὶ μὴ
καλαφρουᾶν ἀλλὰ μὰ χεὶς αὐ ος πίχαλᾶν ἄ ζύλου
αἰλία· εἰ δ᾽ λαλλὶ ἄ ἰεσναὶ ξιου ἀ μαζ ὲχως
οὔ ἰως ἀφορίσοᾳ ἀ ὸ ἀν ος χοῖνου ἢ πλη ειῶν
ἰμχόνὸ ξιοὺς αὶ ἀξει καλαὶ ζδοίνὶ ου ἀραλλε-
ρος· ὅ ξιοὺ δ᾽ ἀν οῖ ἀλλᾶ ἀρᾷ μαλ ξὶ οἰνῆου· εἰ
ὅ ξιοὺ ξιναιᾳῆ ᾳ ἀ ἀ᾽ πωῖ ἢ λμιρᾳ ζύ ζυφᾳ-
λήμαλὶ· ἀμὶ νδώας καλὰ φρουὶ ᾳ ζδ ἀ᾽-
φορὶ ισμοῦ· καὶ μαλλυὸ ἀφορί ζα καλαθίος
ἐ ἰμᾳ ᾳ ὸ ᾳῆ ἀ᾽ πωῖ ε ως ἔχαν ἀ ἀ᾽ ὸᾳ-
ας ζύ ἀ ὸ ἀν ος ἀφορίξαν λαι ὠᾳ ξὶ, καὶ
πλη ειῶς, καὶ ἔχμ ἀν ἀ᾽ ἰσαὶ μας ζὺ ἀφορὶ-
ξομὲνους, φυλαῦ ᾳαν ζύ ἀφορὶ ισμοῦ καλαλλ-
λήζυοῦ ζυραν ὶ ος οὶ ἀ ὸ ἀν ος οι· καὶ ᾳαν ζὺς
ᾳῆ μαζ ς καλαμ ρὶ αὐ ζυοῦ· καὶ ὁ ὐ ᾳ ξ ἔχᾳ
ὁ αὐ ξὶ ᾳὸ ἀλλων αὐ ζὶς λαὶ ζύ φόζου ζδ ἀφορὶς-
μου· ἴ ων ὸ καὶ ἰᾳὶς ἐὐ ος ξ ᾳας αὐ ξῆς καὶ ος χὴ ζύ
καὶ ᾳολλὺ ᾳαν ὠᾳὸ ᾳαραὶ ξιοὶ οἰθᾷοὶ ᾳαν ὸ ὐ ας
μὴ ζυζυ· ὁ ᾳερᾶλο ᾳου· ὁ ᾳ ᾳὸ μαὶ καὶ ζᾷ
ᾳαρ ὸ ὐ ᾳαν ὸ ὐ ᾳ ᾳ ὸ μ ζᾷ, ζύ ξὸ φᾶ λε ἢ ζύ ἀ-
φορὶ ισμὸ ὐ φυλα-ξ ᾳας, ὁ ξ ᾳ ᾳὰ ᾳᾶθυμὴ ᾳαρ
ἐ ᾳ ᾳ ὐ ᾳ μὴ· ἢ μ ᾳ ᾳὰ ᾳ ὰ ᾳὰρ ξη μὰ ἐ ᾳ ᾳ ᾳ ᾳ ὸ ᾳ ᾳ ὸ ὐ
ᾳᾶν ξ ᾳ ος ζὶς ᾳαν ὸ ὸ ὶ· καὶ ᾳὰ ξὶ μὰ ζᾷ ζᾷ ᾳ· ἀ ᾳὸ
ᾳ ὸ ὐ ᾳ ᾳ ὸ ᾳ ξὶ ὶ ᾳὰ ὐ ᾳ ᾳ ᾳ ὸ ᾳ ὰ ὐ ᾳ ὸ ὐ ᾳ ὸ ᾳ ᾳ ὸ ὐ· καὶ μᾷ ὐ ᾳ ὸ
ζᾷ ὐ ᾳ ᾳ ᾳ ᾳ

κα' λε'

Θ' Δαβὶδ δὲ ἐπροσέθετο ἔτι συνιεὶς ὅτι μετ' αὐτοῦ ἐστιν κύριος καὶ ὅτι κύριος ἐξελεῖται αὐτὸν ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ καὶ ἐκ χειρὸς Σαούλ· καὶ ἐμεγαλύνθη Δαβὶδ ἔτι μᾶλλον καὶ κύριος ἦν μετ' αὐτοῦ. Καὶ Σαοὺλ ἐξέκλινεν ἀπὸ Δαβὶδ καὶ ἐγένετο αὐτῷ Σαοὺλ ἐχθρὸν πάσας τὰς ἡμέρας. Καὶ ἐξῆλθον ἀλλόφυλοι πρὸς πόλεμον, καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἐξῆλθον καὶ ἐπολέμησαν καὶ ἔλαβον ἐκ τῶν ἀλλοφύλων ἑκατὸν ἀκροβυστίας καὶ ἔδωκαν αὐτὰς τῷ βασιλεῖ, καὶ ἐγαμβρεύθη ἐν αὐτῷ τοῦ εἶναι αὐτὸν γαμβρὸν τοῦ βασιλέως· καὶ ἔδωκεν Σαοὺλ Μελχὸλ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ γυναῖκα αὐτῷ εἰς γυναῖκα. Καὶ εἶδεν Σαοὺλ καὶ ἔγνω ὅτι κύριος μετὰ Δαβὶδ καὶ πᾶς Ισραηλ ἠγάπησεν αὐτόν· καὶ προσέθετο Σαοὺλ ἔτι ἀπὸ προσώπου Δαβὶδ φοβεῖσθαι αὐτόν, καὶ ἦν Σαοὺλ ἐχθρὸς Δαβὶδ πάσας τὰς ἡμέρας. Καὶ ἐξῆλθον ἄρχοντες ἀλλοφύλων καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἐξῆλθον καὶ ἐπολέμησαν καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐξελθεῖν αὐτοὺς καὶ συνιέναι Δαβὶδ ὑπὲρ πάντας τοὺς παῖδας Σαούλ, καὶ ἐτιμήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ σφόδρα.

κα' λϛ'

Καὶ ἐλάλησεν Σαοὺλ πρὸς Ιωναθαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ πρὸς πάντας τοὺς παῖδας αὐτοῦ θανατῶσαι τὸν Δαβίδ· καὶ Ιωναθαν υἱὸς Σαοὺλ ἐθελήσας ἐν Δαβὶδ σφόδρα καὶ ἀπήγγειλεν Ιωναθαν τῷ Δαβὶδ λέγων· ζητεῖ Σαοὺλ ὁ πατήρ μου θανατῶσαί σε· καὶ νῦν φύλαξαι σεαυτὸν ἐν τῷ πρωὶ καὶ κατασκηνώσεις ἐν κρυπτῷ καὶ κρυβήσῃ· καὶ ἐγὼ ἐξελεύσομαι καὶ στήσομαι ἐπὶ τοῦ πατρός μου ἐν τῷ ἀγρῷ οὗ ἐὰν ἦς ἐκεῖ καὶ ἐγὼ λαλήσω περὶ σοῦ πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ ὄψομαι τί ἐὰν γένηται· καὶ ἀπαγγελῶ σοι. Καὶ ἐλάλησεν Ιωναθαν περὶ Δαβὶδ ἀγαθὰ πρὸς Σαοὺλ τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν· μὴ ἁμαρτήσῃ ὁ βασιλεὺς εἰς τὸν παῖδα αὐτοῦ εἰς Δαβίδ, ὅτι οὐκ ἐποίησεν εἰς σὲ κακά, καὶ τὰ ἔργα αὐτοῦ ἀγαθὰ σφόδρα· καὶ ἔθετο τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἐπάταξεν τὸν ἀλλόφυλον καὶ ἐποίησεν κύριος σωτηρίαν μεγάλην πᾶσι τῷ Ισραηλ· σὺ εἶδες καὶ ἐχάρης· καὶ ἵνα τί ἁμαρτάνεις αἷμα ἀθῷον θανατῶσαι τὸν Δαβὶδ δωρεάν; Καὶ εἰσήκουσεν Σαοὺλ τῆς φωνῆς Ιωναθαν καὶ ὤμοσεν Σαοὺλ λέγων· ζῇ κύριος ὅτι οὐ θανατωθήσεται. Καὶ ἐκάλεσεν Ιωναθαν τὸν Δαβὶδ καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ Ιωναθαν πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα καὶ εἰσήγαγεν Ιωναθαν τὸν Δαβὶδ πρὸς Σαοὺλ καὶ ἐγένετο ἐνώπιον αὐτοῦ καθὼς καὶ πρότερον.

κα' λζ'

Καὶ προσέθεντο τοῦ γενέσθαι πόλεμον καὶ ἐξῆλθεν Δαβὶδ καὶ ἐπολέμησεν τοὺς ἀλλοφύλους καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς πληγὴν μεγάλην καὶ ἔφυγον ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ. Καὶ ἐγένετο πνεῦμα κύριον πονηρὸν παρὰ Σαοὺλ καὶ αὐτὸς ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καθήμενος καὶ ἔγκοντος ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ Δαβὶδ ἐψαλλεν τῇ χειρὶ αὐτοῦ· καὶ ἐπεθύμησεν Σαοὺλ τοῦ πατάξαι τῷ ἔγκοντι τὸν Δαβὶδ καὶ τὸν τοῖχον καὶ ἐξέκλινεν ἀπὸ προσώπου Σαοὺλ καὶ ἐπάταξεν τῷ ἔγκοντι καὶ ἔφυγεν καὶ διεσώθη ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ. Καὶ ἀπέστειλεν Σαοὺλ ἀγγέλους εἰς τὸν οἶκον Δαβὶδ τοῦ τηρῆσαι αὐτὸν καὶ θανατῶσαι αὐτὸν τὸ πρωί· καὶ ἀπήγγειλεν Μελχὸλ ἡ γυνὴ Δαβὶδ λέγουσα· ἐὰν μὴ σὺ σώσῃς τὴν ψυχήν σου ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ αὔριον σὺ θανατωθήσῃ. Καὶ κατέβη Μελχὸλ τὸν Δαβὶδ διὰ τῆς θυρίδος καὶ ἀπῆλθεν καὶ ἔφυγεν καὶ διεσώθη. Καὶ ἔλαβεν Μελχὸλ τὰ εἴδωλα καὶ ἔθετο ἐπὶ τὴν κλίνην καὶ τὸ προσκεφάλαιον τριχῶν αἰγείων ἔθετο πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ ἐκάλυψεν αὐτὰ ἐν ἱματίοις. Καὶ ἀπέστειλεν Σαοὺλ ἀγγέλους τοῦ λαβεῖν τὸν Δαβίδ· καὶ εἶπεν ἀσθενεῖ. Καὶ ἀπέστειλεν Σαοὺλ τοὺς ἀγγέλους τοῦ ἰδεῖν τὸν Δαβὶδ λέγων· ἐνέγκατε αὐτὸν πρός με ἐν τῇ κλίνῃ ἐν τῷ θανατῶσαι αὐτόν. Καὶ ἦλθον οἱ ἄγγελοι καὶ ἰδοὺ τὰ εἴδωλα ἐπὶ τῆς κλίνης καὶ τὸ προσκεφάλαιον τριχῶν αἰγείων πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ. Καὶ εἶπεν Σαοὺλ πρὸς Μελχόλ· ἵνα τί ἐμπαίζεις μοι οὕτως καὶ ἐξαπέστειλας τὸν ἐχθρόν μου καὶ διεσώθη; Καὶ ἀπεκρίθη Μελχὸλ πρὸς Σαοὺλ· ὅτι αὐτὸς εἶπεν πρός με· ἐξαπόστειλόν με, ἵνα τί θανατῶσαί σε;

λάχει σὺν ἐν τῇ ἀγορᾷ σὺν πλησίον, οὐκέτι τοῦτο
τοῦ τοιούτου· ἀλλ' ἂν ἀπαιτεῖται τὸ τοιοῦτον πολε-
μοῦντος παραλύσαι βαδίζειν ἀπὸ μέσου ἕως
πόρρω σωμάτων ἀπὸ τοῦ τόπου. ἐὰν βιάζωνται οἱ τοῦτο.
ἐὰν δὲ ἀνίεσαι χαρίζωνται ἀν οἱ ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἀνιέσαι
ἐκείνην τὴν ἐρώτησιν, οὐ γράφεται ἀνόμων, ἐπὶ τῶν
δικαστῶν, ἐὰν δὲ μὴ ἀφῶσι βαπτίζεσθαι μὴ
δικάζουσιν, ἀλλ' ἐὰν τὴν ἐρώτησιν οἱ ἀν δικά-
σωσι δικαστήριον σὺν πλησίασιν ἐκείνην, οὐ τοῦτο βλάπτει
ἐστὶν ὁ τοιοῦτος τοῖς βουλομένοις τοῦ ἀναβιβά-
ζεσθαι αὐτοὺς ἐξ μέσου ἐὰν βαδίζωσι διὰ ἀναγκαίαν
ἀπὸ τοῦ τόπου σὺν πλησίον, ἀλλ' ἐξέρχονται τῶν πολε-
μούντων βαδίζειν, ἢ δίδωσι, μὴ ἐν ἀπὸ τῶν τοῦ
βαδιζόντων αὐτοὺς πρὸς δικαστήριον, ἐξοῦ ἀναγκαῖ-
ον οὐ πάλιν. τοῦ βαδίζοντος τοὺς δικαίως μένους
λέγουσι τινὰς ὡς σὺν οὐ τοῦ πρὸς τὸ ἄστυ αὐτοῖς
δεῖ ἄρχειν, πρὸς τοῖς τοῖς ἐστὶν τοῖς, μαι-
χαῖς ἢ βαΐοις ἐξ γυναῖκας πρὸ τοῦ δίκαι ἐρω-
τῶσι, δὲ δὶς ἢ τρὶς μόνον αὐτὸν, μάλιστα δὲ
τοῦ, πρὸ ἐρωτοῦ τοῦ τὴν φιλίαν ἐξ ἐπ
πλησίασιν ἐστὶν τινα. πρὸς μὴ τοὺς ἀγχομένους
τὴν φύσιν· ἐμοὶ δὲ ὅσοι πρὸς ἀπὸ τοῦ πρὸς
τοῦτο, ἐπὶ τῶν τοῦ ἐστὶν σὺν πλησίασι δικαί-
ζουσιν ἢ ἐὰν ἐστὶν πολεμοῦσι πρὸς ἀλλή-
λους, τοῦ διαφέρουσιν ἐστὶν πρὸς δικαίως τοῦ-
τοις σὺν πλησίασι. ἀλλὰ μὲν ἀναβιβάσωσι
ἐξ τοῦ ἐν ἐρωτῶσι σὺν πλησίασι πρὸς οἱ ἀσυ-

λινασλαυίας· καὶ ἐμὴ ζουασλεμάς, ἢ ἐλθοὺς
μὲν πλουσίους, καὶ μὴ ἀφθόνους ἢ ἐξόν-
σιν καὶ μεθυσθῆναι· καὶ μεθύουσιν ἀλλή-
λους ἢ ἐπὶ τὰς συμποσίας αὐλητρίδας, ὅπου μὴ ἀ-
κούειν ἐμὲ δύνασθαι μεθυόντων ἐξόν σιν ἀπὸ τῶν
ἀξιώματος, σύμποσίου ἄξιον ἐστὶ συσκηνεῖν καὶ
ἀνὴρ ἐλεύθερος· διὰ οἶνον δὲ ἐλθεῖν σε ἐ-
σαῦθις οὐ δύναμαι· ἐπεὶ μὴ ἔστιν ἐπὶ τοῦτο ἀπὸ τῶν
ἐλεύθερων ἢ ἐλεύθερος, μεθύειν καὶ πλανᾶσθαι
ἐν τοῖς ἀγορᾶς καὶ ζουὰ ὀφθῆναι, οὐκέτι ἐν
συμποσίου, ἀλλ' ἐπὶ κάπηλον ἄξιον.
Εἰ μὲν ἐλεύθερος ἦν, οὐδὲν ἂν ἔβλαπτεν
ἀφεθῆναί με ἐκεῖσε σαύτης, ἢ δὲ δοῦλος ὢν
ἐλεύθερός σου, καὶ συμπίνειν ἐξὸν σὺν πλείσ-
τοις πίνειν. καὶ εἰ ἐλεύθερος ἐστιν ὁ κάπη-
λος σου ἐλεύθερον εἰς ἴσον μνήμονα δὲ ἀ-
γαπᾷ τὸν ἐλεύθερον, σὺν πλείστοις ἐστὶν
καὶ ἀπὸ τοῦ συμποσίου· καὶ εἰ ἐλεύθερος ἀνήρ
ἐστιν, οὐκ ἂν ἀπέλθοι σου ἐπὶ τὸν
μὴ ζουὰ ὀφθῆναι ὡς τὸν πλείστον, καὶ ἀπελθὼν
καὶ οἶνον ἐκεῖ πολὺν ἐπὶ πλείστοις αὐλητρίσι
ἐπὶ τὰς συμποσίας ἐκείνας παραλήψεται
ἐλεύθερος ἐστὶν ἐπὶ τοῦτο ἀπὸ τῶν
ἐλεύθερων· οἰμώζειν δὲ ἐλεύθερος ἐπὶ τοῦτο
ἐστὶν· ὃν ἐκεῖνος πολὺν ἐπὶ τοῦτο ἐλεύθερος
ὄντας, οὐκ ἀφθῆναι πλείστοις αὐλητρίσι
οὐκ ἀναλαβόντα οὐδὲ πολὺν οἶνον αὐλητρίδος ἐκ-

ἐλεύθερος.

απηλιώτου. αἴ αρκτοι δὲ τὸν κανόνα σὺν πρῶ-
ναι, εἰς δὲ τὰς μεσημβρίους πρὸς ἀνατολὰ-
ὰς ἐπὶ τὰς ἀνατολικὰς ὀφείλουσι· καὶ οὐ-
δαμοῦ ἐξαιρῶμεν ἐπὶ τὰς δυτικὰς ἀπὸ τοῦ
καὶ τὰς δυτικὰς πλείονας. ἀπὸ δὲ τοῦ
κανόνος τὰς γραμμὰς μεταφέρομεν ἐπὶ τὰ ἰσοσκε-
λῆ τρίγωνα τὰ πλησίον καὶ μεσημβρίους τῆς
ἐπὶ τὰς ἀνατολὰς μεσημβρίας δύσεως, εἰς μεσ-
ογειακὰς, ἀλλ' ἐναντιοδρομούσας τῇ
φορᾷ σὺν ἡλιακῇ αὐλῇ, καὶ ἐπὶ τὰς ὡς αἰτίας
ἀνατολικὰς καὶ βορειοτέρας, ὅπως ἂν
ἀνταναποδίσωσι τὰς ἀνατολικὰς πλη-
σίον αὐλῶν· καὶ αἰτίας γὰρ βραδύνης καὶ οὐ σπου-
δαιοτέρως ὡς ἐπὶ τὰς ἀνατολικὰς αὐλῶν
ἀπὸ τοῦ κανόνος ἐπὶ μεσημβρίους ἐπὶ τὰς ἀνα-
τολικὰς καὶ ἀνατολικωτέρας ἡλιακῇ
αὐλῇ· καὶ ἀνάγκη τὰς πλαγίους σὺν ἡλιακῇ
αὐλῇ· καὶ σκιὰ ὡς βόλι. πρὸς μεσημ-
βρίους μεταφέρειν τὰς πλησίον, ἀνατολὰς
ἐπὶ ἀνατολὰς, οὐ μεσημβρινὰς ἀνατολὰς, ὡς ἂν
ἀνάγκη ἐπὶ μεσημβρίους ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ
ἐπὶ τὰς δυτικὰς ἀπὸ τοῦ κανόνος, καὶ τὸν
ἀριθμὸν μεμνῆσθαι ἐπὶ ὅσας ἔχουσι, ἐπὶ τοσαύτας
μεταφέρειν ἀφ' ἑκάστου· καὶ τὰς μὴ ὅλας
γνώμονας ἔχουσι, ἀπὸ πλείονας εἰς μεσημ-
βρίους ἐπὶ τοσαύτας· ὡς βόλος σκιὰ βολὶς ἐπὶ
ἡλιακῇ αὐλῇ ὀφείλουσι· καὶ ἀπὸ πάντων ὡς ἴσως

λέμου δ', ἀλλὰ τῆς τοῦ πανόνως αὐθουλέας· καὶ φι-
λεμμένος· ὡς περ οὐ γὰρ τοῦ λιπαρύθρων-
λων δ' ἀνθρ', ἢ μὴν τοῦ δ' ἀνύσω, τοῦ ἱερέως καὶ
τοῦ λιπαρ· εἰμὶ γὰρ βούλησις, οὐκοῦν μᾶλλον
εἰ ἔρως, ἢ μᾶλλον ἐπαθυμοῦ ἐπιλείπει, ἀλλ' οὐ καὶ ἔρως
ἀνιᾶ ἔρως, καὶ ὃ μᾶλλον ἔρως ἔχω οὐ ἀ ἀπ' αὐ-
τοῦ βούλομαι. βούλου οὖν πάσοξε βῖς θάοις ἀεν-
σιν· ἀ λέγομεν ὡς, ὃ λεῖ οὖν μὲ δ' εἰ διαφορᾶ
πλείπαλλον καὶ ἀρχοντικοῦ· αὐτὸ γὰρ τῆς αὐλῆς
αὐτῆς μᾶλλον ἐστὶ τὸ ἀρχον δ' ἀπ' αὐτοῦ ἀρχοντικοῦ
αὐτοῦ, ἀφ' ἧς καὶ ὃ ἱερεὺς καὶ ὃ διανοητός· ἐ λέγο-
μεν ὡς ὃ λεῖ ἀπ' αὐτοῦ ὁ μᾶλλον ἔρως πλείπαν, καὶ
οἷον ἀρχοντικὸν ἔχοντα, πᾶλλος σὺν φθὴ βούλη-
τὰ βούπανόνος, καὶ εἰς ἔρως δ' ἀνανυτῆς
ἔρως μὲν ἀρχιτεκτονικῶν·

ἢ ἐν λεῖ;

ὁμὼ μὲ ἀπορελικὸς πανόνως θα ποιεῖ, ἀπορεν-
φεανεῖ γὰρ ἀπ' ὀνομαστοῦ πανεὶ βούλῆς χρεο-
νικὸς αὐτοῦ, βεῖ οἱ καὶ ἀπερῆ μᾶλλον· ὡ βούλων
εἰ ὃ πανόνως τῆς σὺν αὐλιοχίας ζῳόδ
ὡς λαβεῖν φανερὸν βούλεται, καὶ τὰ ἀπὸ τῆς
σὺν υχοῆς εἰ βούλαζόμεθα· ὃ γὰρ ἐν πανὸν
δορίζεται, ἓν δ' ἀνὰ ἀπ' ὀνόματος, ἢ ἐν ὡς βούλε-
ται, ἢ δανικοί, ἢ οἷοι οἱ ἐν τῷ πλείπαι καὶ ἀνό-
μενοι ἐν τῆς σὺν υχοῆς ἀσῖ πῆς δανικοῦ ἐν
καὶ λεῖ μᾶς μᾶλλον τὰ πρὸ ἑαυτοῦ, καὶ πᾶλλ'
ἐν πανεὶ ἐν τῆς ἐπ' ὀνόματος· ἢ τῆς πλειόσεως

οἷον ὁ πολῶν ἀπὸν ἐν ὁρεωσοῦν εἰς ὄνομ'
ὁ ἡδον, λαμέζουσι ὡς ἀξαρας ἐδν ὁ ποιῆν
τερμάτων· ἥρων ἐδν ἀναλεφαμὲν ἐν ἐθῶ· ὁδ-
ὁγὰρ εὐέφυεν ὄναν ὧν ἐφοδν πα ποιῆν ὁ-
ἐας εὐάχουζ· εἰμὶ πως ὕπομνα ἀθῖλας ἀλεῖ
ὁδὸν ἐν ἥρων παραμυθεύλας ἀποχῆν ἀν ὁδ ὁλ-
μεν εὐδεπως πρεώδυσι ἡμῶζ ἢ σὺν πλη-
σιόν· εἰ δ' ἀπὸ πλεσυομένος, ἢ λαγ-
ὁν, ἢ δωρεᾶς παρεῖβόλις ἀς ἄλλους, ὀφάλου-
σιμέρος μὲν ἀπὸ ὁν ἐδν ὁ σοῦν ἀλοῖς, ἀν
πρεῶν ἢ σὺν πλησιόν· ἐδν λεπως ὁ ἡμῖν
πρὶ δπλὴν ὁ ἐν ὁ ἔχυν ἀναμφίλεκλον· πα ὁ-
μὲν ὁν ὁ ποθέᾳ ἀφιερεθῆν ἐνὰ σὺν ὁ ἡ-
ἐδν ἢ σὺν πλησιόν, ἐ ἀν μὲν ὁν λεγῆν ἐν,
σὺν ποῦ ὁν ἢ ἐφαλῖν ἢς λῖμῆς, ὡς ἀνα-
ξίος νὴ ἀδίκλως· ἡμῶν ὁ ὁδ πονόυς δὲ ὁ εἰ-
ξομὲν ὁυλέμυσι ἢν ἀς δξὰν ὑ ἀν ἐν ἀλ ἐ
ἐ ς ποῦ ὁδ ὁν μὲν ὁδ ὑν πλέ ᾳ σοῦν· ἢ ἢν ἀ ποι σο-
πὶν ἐρεᾶν ὁδ ὁν ὁ ἐν ὁν ὁ πολ. ἢ πολέ ποι πλη σὶν
ὁ ποιεῖν ἀ ποι σό πων, ἢ πλερῖν ὧν, ἀν ἐν ἐδν
ἀπὸ δωρεᾶς, ἢ λαγόν, ἢ πλερουμέ ἀν
ἀξ ἰελθόν ἐν ἐν, εἰ ἐαὶ ὁς· ὁμοῖ ὡς ἢ σὺν, ὡς
ἐ ποιῆν ἢς ἀ ποι σό ποις, ὁδ ὁ ἀ ἀλὴ σῃ ὁ ἢ ὁν
ὑ ὕπα σῖ ἐρέ ποις ἄ ἔᾳ ος ἀδοῖς, ἢ ὁδ πλὴ ὁν ἐδν
ἀξ ᾳ μὲν ὁν. ἀλλ ἢ μὲν ὁς ὁ ἀπὸ ἐδν ἀ ποι σο ποι-
κῶν ὁ ἢ κὼν, κὴ ὁ ἀν ἀσὸ ἐδν ἔ ᾳ ὁ ὁν ὁ ἀ ὁν ὁ ὁς
κὴ πλη ἐδν· κὴ ἐᾳ μὲν ἥ ἥρων ἐδ ἀ ποι σο ποι κὴ

ἀνῆνος · σημείωσαι ὅτι τὸν νοῦν λέγουσιν
ὅτι δεῖ ἀναπαύεσθαι τοῖς πλησίον ἐν τοῖς ἐ-
σθίουσι καὶ πολλοῖς συμπλησ-
μονῆς ἕνεκεν τῶν ἄλλων, ἀποδυσωρίας
παραπεσούσης βύβλοις. παῦλος ὁ σύλλογος
γίας ἀναπαύσας, καὶ ἡσύχασε οἶκον ἀν, καὶ
ὄθυάζειν, οὐκ ἐκπορπαμφθήσεται :·

ὦ ς ἔοικεν ἐκ τῆς γῆνες, ἐ πρώτων ὁ πλησ- νλ' ις'
σίνα τὰ φύματα ἐκ μόχθου τοῦ οἰκ ὡς
ζῷον ὑπῶν· ἀλλὰ μᾶλλ καὶ ἐ σὺν τοῖς ζῷοις
νουμενῆς τοῦ σὺν πλησίων αὐτοῦ καὶ φύ-
μενος τῆς πολλοῖς ζωόσου· καὶ καὶ τοῦ ἰσόων
στεσβολέσαν φησὶν ὅτι ὁ πνεῦ,μα καὶ
βύβλ μένα ἐκ, ἀλλ καὶ ὅλε πόλεν αὐτ-
μα σοῦ βιοῦ βύβλ ἐ σὺν τοῦ, καὶ
ζωαγνόσεως τῆς πολλοῖς ζωόσου, καὶ τοῦ
λόσαν στεσβολέσαν βύβ ζωῶν· ἄλλως
λόπως, καὶ ἔχει ἐ σάρκας αὐτὸν πολυκέ-
ζεσθαι στρώμασι πολυμερῶς καὶ βῦς
σὺν πλησίασι νῆς ζεσίοις· ἤγουν αὐτῆς
μάσει πρ. βουλέ ζῶν σὺν ἐπὶ ἀποκαθαρῆ λου
σὺν πλησίασι ου λίλου ἤγουν ἡλίου.
λίλους μεγάλους, καὶ μικροὺς ἐ ἐσθίσαι, καὶ
πάλιν, καὶ ἐ καὶ ἡλίου. αἰνεῖ ὁ θεὸς
νοῦ ος λέγους, καὶ ἐ σὺν σου σαρκῶ- ει
μενῆς ζωόσου· καὶ τοῦ ἰσόων στεσβολέσαν
σὺν σεσαν ὅταν χρείαλῆς σὺν πλησίας· καὶ λαβὼν

πρεσβυτέρους παραγνώμενος τῶν ἰδίων ἐπισκόπων
πωλεῖν πράγματα ἐκκλησιαστικά, μὴ εἴπερ
ἐξίσθαι κατὰ τοῦτο τὸ μέρος τοῖς ἐπισκόποις
τοῖς πρεσβυτέροις. ἀλλ' εἰ πὴ ὅτι οἱ μὲν πρεσβύ-
τεροι παραγνώμενος τῶν ἰδίων ἐπισκόπων
οἷον δὴ πο τοῦν πρᾶγμα, κίνητον ἢ ἀκίνητος,
ἢ αὐτοκίνητον, ἢ καὶ εὔφθαρτον, οἷον τυχὸν ἢ οἷ-
τον, πωλεῖν οὐ δύνανται. ὁ δὲ ἐπισκόπος, τὰ
μὲν εὔφθαρτα κίνητα, καὶ τὰ αὐτοκίνητα, καὶ παρὰ
γνώμενος τῶν οἰκείων κληρικῶν, ἐκποιεῖν
δύνανται, οὐ μὴν καὶ τὰ ἀκίνητα. διὰ γὰρ τοῦ
το. καὶ ὁ κανὼν τοὺς μὲν πρεσβυτέρους παρε
κελεύσατο μὴ πωλεῖν πράγματα ἐκκλησια-
στικά, ἄνευ τῶν ἐπισκόπων. τοὺς δὲ ἐπισκό-
πους, ἐκώλυσε πιπρασκειν ἀκίνητα, ἄνευ
ἀναγκης, καὶ συνοδικῆς γνώμης, καὶ τῶν
πρεσβυτέρων. ὅτι δὲ ἐξουσίαν ἔχει ὁ ἐπί-
σκοπος, καὶ παραγνώμην τῶν πρεσβυτέρων
αὐτοῦ, καὶ τῆς κατ' αὐτὸν συνόδου, πιπρασ-
κειν ἐκκλησιαστικὰ αὐτοκίνητα, καὶ εὔφθαρτα
κίνητα, δῆλον ἐστὶν ἀπὸ τοῦ λη ἀποστολικοῦ
κανόνος. καὶ τοῦ μά. οὓς καὶ ἀναγνωθι
ἀλλὰ μὴν καὶ τοῦ παρόντος κανόνος, κωλύ-
ον τοῦ τὴν ἀδιαγνωστον ἐκποίησιν τῶν ἐκκλη-
σιαστικῶν χωρίων καὶ μόνων. μὴ ἐναντιω-
θῶσι δὴ τοι πρὸς τὴν παροῦσαν ἐρμηνεύει,
οἱ κανόνες οἱ κωλύοντες παρὰ ἐπισκόπων

πὶ πᾶσαν ἀνθρωπίνην συμπλοκὴν καὶ
γὰρ πίνειν καὶ ἐσθίειν ἐστὶν, ἀλλ' ἀνθρώπων
ἔχουσι λόγον· καθὼς καὶ τὸ νόμισμα τοῦτο δο-
κιμοῦσι εἰκόνα· καὶ ὁ λύχνος μέλλοντα ἀνθρώ-
πινον συμπλοκὴν ἀπαντᾶν, ἀλλὰ τοῦ καμεῖν
αὐτὰ μᾶλλον, ἢ τοῦ φαίνειν πολλῶν ἕνεκα τοῦτο
τὸ φῶς ἔχουσι δόξαν· ἀλλ' οὐδὲ ὅτε κατὰ
τῶν παρόντων ζῴων φησί· καὶ καλὰ ταῦτα ἐκεῖ
ἐν ἐπιμελείᾳ διάκειται· καὶ ἀληθῆ ὁ λόγος
ἐκεῖνα ἀπεικάζει ἐπὶ τοῦτο μόνον ἦλθε πολλὰ ἀνα-
λογίαν ἔχοντα ἢ ὡς ἀπαντᾶν κατὰ μέρος,
ἀλλὰ οὐ κατὰ πάντα· οὔτε γὰρ ἀ-
ναίσθητα ἐκεῖνα· οὔτε καλὰ πάντα ἐστὶν
ἀνθρώπῳ, οὔτε ἐπιχείρησις τοιαύτη, ὥστε
εἶναι συμπλοκὴν ἀπάντων ἐπὶ τοῦτο τὸ πᾶν
ἀναλογίαν κατὰ μέρος·

Καὶ καθάπερ ἐνταῦθα συμβαίνει τῷ ζῴῳ τὰ φο- κα'
ρεῖα ζῷα ἐπὶ τὰς τῶν ἀφεαυχένων ἐπιβαί-
νειν ἀναγκαῖον τοῖς πολυσαρκοῦσιν· ἀναγκαίου
ἐπὶ τοῦ τοιούτου καμπτῆρος συμβαίνοντος
τῆς σὺν τῷ ἐπιπρεμῆ μυὸς, ἐπὶ τὸν σύν-
δεσμον τῆς ἀνθρωπίνης τῆς ζῴου·
ἀναλογοῦσι γὰρ κἀκεῖνα, ἔστι δὲ ἐν αὐ-

ὄρια δηλοῦσα τῶν εἰς αὐλητὰς ἀγωνισμάτων.

Ἐξήγησις.

Ὁ μὲν μισθὸς ζημιοῦται τὸ εὐθὺ ζημιοῦν τὸν ἡττηθέντα, ἡ στεφανοῦσθαι, ἀλλ' ἐν διαφόροις· λέγομεν γὰρ τὸν ζημιοῦσθαι, ἀλλὰ τῷ τὸν στέφεσθαι τὸν ἡττηθέντα· καὶ τὸν ἐπιθεωρεῖν ζημιοῦσθαι, ἀπὸ τοῦ καὶ δόξαν ἐκτὸς εἶναι· καὶ ζημιοῦσθαι τὸν ἀκούειν βίᾳ τοῦ λαβόντος.

Ἐπὶ ζημίᾳ χρημάτων, τὸ ἐπὶ τῷ τὸν ἡττηθέντα ἀποτίνειν τοῖς νικήσασι τὴν ζημίαν.

Ἐπὶ ζημίᾳ τοῦ μὴ ἀγωνίζεσθαι, τὸ ἐπὶ τῷ τὸν ἡττηθέντα μὴ ἀγωνίζεσθαι τὸν ἐπόμενον ἐνιαυσίῳ χρόνῳ.

Ἐπὶ ζημίᾳ τοῦ μὴ ἀγωνίζεσθαι, τὸ ἐπὶ τῷ τὸν ἡττηθέντα μὴ ἀγωνίζεσθαι τὸν ἐπόμενον ἐνιαυσίῳ χρόνῳ.

Ἐπὶ ζημίᾳ χρημάτων, τὸ ἐπὶ τῷ τὸν ἡττηθέντα ἀποτίνειν τοῖς νικήσασι τὴν ζημίαν

πρὸς τὰ ἀριστερὰ τοῦ αὐρηλίου τοῦ ποιητικοῦ· ὃς καὶ ἐν τῷ τοιούτῳ μὴ βουληθεὶς ἀποστῆναι τῆς ζωῆς, καὶ μὴ ἀνεχόμενος ὑπομένειν τὰ ἐπιτιθέμενα αὐτῷ φάρμακα ὑπὸ τῆς μητρυιᾶς, καὶ τοῦ ἰατροῦ συμβουλεύοντος καὶ χειρὶ ἀνδρὸς ἀφειμένης τοῦ ἰατροῦ, καὶ φιλάνθρωπα πρὸς ταῦτα τῆς μητρυιᾶς ὑπηρετούσης, ἀλλὰ καὶ ἀναγκαζούσης ἐξ ὑποκρίσεως τοῦτο ποιεῖν ξιφιδίου σιδηροῦ ἐμβληθέντος πλευρᾷ, καὶ καθ' ὃν ἐπιτιθέμενον φαρμάκων ἐπιθέσεως, ἐν ᾧ μεταβολὴν ἐποίει καὶ ἐπὶ τὸ κρεῖττον, οἱ γενναιότατοι τῆς ζωῆς ἀγῶνες. ἐπὶ μὲν ἀναγκασθεὶς καὶ ἀποθανὼν ὁ τοῦ ἀντωνείνου πατὴρ ὑπὸ τῆς μητρυιᾶς καὶ τοῦ ἰατροῦ τὸν τῆς ζωῆς ἀγῶνα ἐκλιπεῖν· ὁ δὲ τοῦ ἀντωνείνου ἀδελφὸς ἐκ τῶν ἐναντίων τὸν τῆς ζωῆς ἀγῶνα ἐκλιπὼν ἐπὶ τὸ κρεῖττον μεταβολῆς γενομένης, καὶ ἀναγκασθεὶς ὑπὸ τῆς μητρυιᾶς καὶ τοῦ ἰατροῦ ἐπὶ τὸ χεῖρ

εἰδώς, ὡς πολὺ μὲν ὀλίγα ἀμελεῖν· διὰ
δὲ τὸ μὴ ἀσθενεῖν, ἀλλ' ὅτι μὴ ἡδέως ἐμέλετο ἃ δὴ
λέγεται μεμαθηκὼς ἀπὸ τοῦ ξενικοῦ ἀσθενὴς
εἶναι, καὶ τὸ ῥᾳθύμου γὰρ τὴν αὐλητικὴν τοιοῦτόν
τι οἴονται, εἰ δεῖ τὴν ἀλήθειαν εἰπεῖν, ἐν τοῖς
αὐτοσχεδιασμοῖς· τοῦτο δὲ οὐ μετέχει ἐμμελείας
οὐδὲ ἡρμοσμένης, ἀλλὰ ποικίλης μὲν ἀτάκτου δὲ
καὶ ἀνάρμοστον· τοῦτο δὲ οὐ μετέχει ἐμμελείας
διὰ τὸν αὐλόν, ὅτι δὲ τοῖς μελῳδοῦσιν ὀλιγωρίαν,
εἰς μὲν ἄνδρας μᾶλλον ἁρμόττει
ἀδοῖ. διὸ βέλτιον ὁ ἀσκητὴς καὶ ζωγράφος καὶ
ζώνιος ὅλης τέχνης παντὸς ἔργου ποιεῖν ἀμείνους
αὐτῆς· ἀλλὰ τοῦτον μὲν ὅτι καὶ ζωγράφος καὶ
αὐλοῦ ἐργαστὴς ἀμείνους ἂν ποιήσειεν, ἢ ὅτι
ἀμφοτέρων ἐπιστήμων ἐστίν, οὐκ ἔστι δῆλον·
καὶ ἃ νῦν δὴ ἐλέγομεν περὶ ἀμφοτέρων ἐστὶν
ἀληθῆ· —

ἐμμέλεια.

Κ. ἐμμέλειαν δὲ καὶ εὐρυθμίαν τῆς ζώου τοῦτο τῆς
δεῖ ὑπάρχειν· οἱ μὲν γὰρ ἧττον ἔχουσιν εὐρυθμίας
ἀπὸ τοῦ μὴ τῆς ἀφεικυίας δεῖσθαι ἢ διὰ ἔλαττον εἶναι
τὸν ζῷον τὸν· οἱ δὲ μείζους μᾶλλον· οἱ δὲ σύμμετρον —
τῶν μορίων· οἱ δὲ τὸ ἐναντίον πρὸς ἄλληλα.
ἡδονὴν δὲ ποιοῦσι θεωμένοις, μιμούμενα ἀναγκαίως
ἃ διὰ πλοῦν ἐστὶ καλὰ θεάσασθαι, ὅ ἐστι τοῦτο τὸ αὖ —
θις ἐστὶν ἐμμελὲς ἐν τοῖς ζῴοις· ὅτι δὲ διὰ τοῦτο
ἡδεῖς ἐστὶν ἐμμελεῖς θεάσασθαι ἐστὶ μὴν καὶ
ἄλλοις ὁμολογεῖται, ἀναγκαῖον ἂν εἴη μεμι —
μῆσθαι ἀπὸ ζυλάκου ἀσκήσαντα μίμου· καὶ

ζωὴν εἰς μακαρίαν αὐτοσχολὸν ἐρεῖον· τὸ δὲ ἕν-
ζανον, καὶ ἢ σιλίφαν σα, καὶ αὐλὸν νου μποίαν·
καὶ ἢ σῆς ἰωνὴ, ἵνα σὲ φειπῆς χώ ε αὐτὸν ἰωῖε αν· ἀνα-
γνωσθῆναι ὧν ὃ φησὶν ἵνα δὲ ἀν ἐξ αὖλ δυ ἰιὰ δ' σὺ ζῶν σοῖ
ἵνα ὑμιλέ ᾳ ἀδ' σα, αὖ λὲ ὧδε αὖ ἰιὰ λὺ ἵ σαι σὺ αν-
λιωφωσοῖν ὑμῖν, ὡς ε καὶ ἀοῖ βύβλος, ὃς εμὴ πλῆδς
ἵνα σωφῆσοῖ, ἀλόρ ᾳ φωσοῖ ἰῶν ὧδλᾶ σοῖ μιλέ αι· ℂ
Εἰς πρᾶ-τὸν μιὰ λυπω ᾶσοῖ· λοῦ βγὰρ φησοῖ πρὸ
ὅμιζόνιος ἢ ἦν ος· τὸ δλορ ᾳ φῆν αι τὲ σὸ μιὰ
δλορ ᾳ ὡσεως· καὶ ἀπλῆν ἢ ἦν ζωώλωσοῖν
ἔρεπλω, ἢ ὅς ἂν καὶ αὐλῆσεως ἀλλὰ λεως
ἀ ᾳ εοιζομὸν Ηε ζ, ἢ ὅς ᾶς δὸέ ᾳ ωοῖν καὶ ᾳ ανα-
χὸν ὧν δὲ λῶν καὶ ᾳ ἀλλῶδὸ ει ζομὸν ὧν τὰ μὴ
βιοῶν ᾳ ε πλλᾶ, ἢ μὴ φρουοῶν ᾳ ὸρ ᾳ ὃς δ ε ἰδᾶ-
σεως:·

κ ἱππῶν, πόλις ᾶσὶ ἵνα ᾳ ανόνος, σὺν ἢ ζωὸ- κα' ν ~σ' λξ:·
σου ἀ ᾳ εοι αθῆσης, καὶ λὲ σὲί αν ὧν· ὃ ζῶν
ἰιὰ ὁλίγα, ε ἐ ὧν ζ γὰρ καὶ ᾳ ἀβῖς λαλῖνοις, τὸ
ε εαχὸ ἀπὸ σ ᾳ εφθέν α, ἢ νι ἀπ' λεμὸ ν α
καὶ ε ε ζεκομὶ αν ὧν, καὶ ζῶς ξαν πλῶς ε ἔχαν· ὃν-
τὸ γὰ μόν ου ἔφ ᾳ ὧν αι σὲ ἐς ἶναν ἀν αμᾶ ου
τὸ λὴν ἢ μὴ ἀν ὧν ᾳ ἀ ου καὶ ᾳ ὰ σὰ λ Ηε ζ μὶ-
αν αν:·

ἐ μμα μὴ καὶ ἢ ωλῶ μ ᾶν καὶ ᾳ ε ὧ ε αῖ οις κα' ν ~σ' λη:
ἢ καὶ ᾳ ᾶν καὶ ᾳ ὧν ἀ ὸμὴν ὧν ἐς ὑπ ε ξου σ οις
ὧν καὶ ὅ σ ᾶν ὧν ἀ καὶ ᾳ ὶ σὸ ᾳ πω, καὶ ᾶν ηλ ε ῖ κω
καὶ ᾳ ᾶν καὶ ᾳ ὧν ἀ ᾶν. ἐ μὴ ἀ ὸ ᾶς ἢ λῖ ᾳ ος

καὶ ἴσον φάσκουσι τὸ τοῦ παντὸς σῶμα τῷ ὑποκειμένῳ
ὅλῳ καὶ τὴν σύστασιν καὶ εὐλογίας ἕνεκα καὶ ἄλλους οἰκεῖο-
μαι. τοῦτο δ' οὐκ ἀληθὲς μὴ γινομένου, φασὶ δὲ τὸν κό-
σμον εἶναι, ὑπάρχειν ἄρα καὶ τὸν τόπον τοῦ σώματος. πρὸς
μὲν οὖν τοὺς ἐκ τῆς ἀτομικῆς ἰδέας, χαίρουσι λέγοντες τὸν
ἐκ τῶν ἀτόμων κόσμον πλήρεις εἶναι· οἱ δὲ ὀνόματα
λέγουσι, διὰ τὸ μὴ εἶναι τοῦ πράγματος κίνησιν τὴν μεταβατι-
κὴν διὰ κενοῦ, μηδὲ ἀφορίζεσθαι μηδὲ χωρίζεσθαι
μηδὲ ἄλλας πλήρεις τοιαύτας. πρὸς δὲ τοὺς πλήρεις, ἢ ἐὰν
μὲν ὁμογενῆ ᾖ τὰ μόρια τοῦ παντός, οὐδὲν κωλύει
ἀλλοιοῦσθαι τὸν κόσμον ὅλον ὑπὸ τοῦ περιέχοντος
καὶ ἐκ τούτου πάσχειν· εἰ δὲ μὴ ὁμογενῆ, τὸν ἥλιον
καὶ τὴν σελήνην καὶ τὰ ἄστρα· ἀλλ' οὐδὲ τὸν ἥλιον
ἀλλοιοῦσθαι ὑπὸ τοῦ περιέχοντος, ἀλλὰ μᾶλλον τὸν
περιέχοντα ὑπὸ τοῦ ἡλίου, λέγω δὲ τὸν ἐ. τοῦ ἡ'
τοῦ λε' ἡλίου, λέγω δὲ οὐ μόνον ζωογόνησιν
τοῦτο, ἀλλὰ καὶ φθορὰν ὑπάρχουσιν ὅλου τοῦ
παντός, ἀλλὰ μόνα τὰ ἄλογα· οὐ γὰρ μόνα πάσχει
ἃ ζητοῦμεν, ἀλλὰ τῆς παθητικῆς αἰσθήσεως.
τοῦτο δὲ οὐκ ἀναγκαῖον τὸν τοιοῦτον κόσμον ἀλλοιω-
τὸν εἶναι τοῦ ἐ. τοῦ ἡ' ἡλίου τοῦ λε' ἡλίου.
λέγουσι δὲ τὸν παντὸς τὰ μὲν ἄλογα
τὰ δὲ ἀψύχων τὰ μὲν ἀθάνατα, τὰ δὲ θνητὰ
ἀνόμοιον τοῦ τοῦτο ποιεῖν τὸ οἰκεῖ

ἐξ ὁσιωτέρου· ἢ γοῦν ἐξ ὁσιωτέρου, ἔφασκεν ὅπως μὴ ὀφείλειν τοὺς μὲν ἀναιρεῖσθαι καὶ εἰς τὸ καθαίρεσθαι ἰόντας ὅπου, ἢ ὅπως πληρῶσιν· ἵνα μὴ δεήσειν τοὺς ἐξιόντας ἢ οἷς ἔστιν ἢ οἷς πλεῖν ἢ ὅλως ἐπιστρέφεσθαι ὅλως ἀφεῖναι τοὺς ἀνθρώπους. καὶ ἀνεξήτητόν ἂν αὐτῶν ὑπεξελέσθαι· τοὺς δὲ ἀφ' ἑκάστου τῶν ἐπιτηδείων μηχανὰς συνηθροίσας τὰ μὲν ἐν τῷ καθαίρεσθαι ἐξ ὅπου καὶ πλεῖν· οὐ βιαίως ἀποστατοῦ ἢ αὐτὴ ἐξουσιάσειν, ὡς ἂν αὐθαιρέτως τοῦτο μόνον· καὶ οἱ ἄνθρωποι αὐτῶν οὐδὲν ἀνοσιήσουσι ὑπὲρ τοῦ ἴσως αὐτοὺς ἀπὸ μισθοῦ ποιεῖν· καὶ ἀναγκαῖον τὸν ἱππαγωγὸν ἀφεῖναι τὸν ἐπιβάτην αὐτῶν· καὶ τὸν ξένον ἀπὸ τοῦ ἐπιβάτου ἀφεῖναι τὸν ἐπιβάτην αὐτῶν· καὶ τὸ ἀπόλλυσθαι τὸν λεὼ καὶ τὸν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ζῷων καὶ πολλά. ἐν τοῖς βιαίοις ἀπελήφθη τοὺς μὲν ἐν τῷ θεσσαλικῷ οἷς οἱ ἄνθρωποι μηχανὰς πληροῦσιν ἀφιέναι, ὡς ἀξιοῦσι καὶ αὐθαιρέτως αὐτοὺς ἀπολείπειν τοὺς ὑπεξιόντας· τοὺς δὲ ἐν τῷ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἀπολείπειν τοὺς ὑπεξιόντας ἀμηχανεῖν μὴ

ηα' λθ'. Ὁ μὲν παρὼν κανὼν κανονικὸν ἐγκεκόλυφεν ἀπαρτίου πεζοῦ γνώμονα ὀρθοδρόμου χειρὸς ἀνὰ χεῖρα ἐκ τῶν ἀρχαίων κανόνων ἀναγεγραμμένον· ἢ καὶ ἐλλειπὴς κανόνας κανονίζουσι καὶ ἀπὸ τοῦδε τὸ ζητούμενον μέτρον ὀρθόδρομον μετὰ αὐτόσκιον ἢ καὶ ἐλλειπῶν· εἰ μὴν καὶ ἀπὸ φθίνοντος κανονικοῦ μετὰ αὐτόσκιον, ἢ καὶ ἐλλειπῶς· πολλοῦ δεῖν ἀπὸ παντὸς πληρικοῦ τοῦ παραχωρηθέντος· διὸ οὐμόνοουν πληρωθῆναι ὀρθόδρομος γνώμων μετὰ αὐτόσκιον, ἢ καὶ ἐλλειπῶς καὶ κατὰ τὴν κανονικὴν ἐκλογὴν· ὅμοιον κανόνα κανονίζω, ἀκανονιόνητος· τοῦτο δὲ μέγα πρὸς τοὺς ἐμφανεῖς ὀρθοδρόμους· διὰ γὰρ τοὺς ἐξαυτῆς ὀρθοδρόμους μεγάλους, ἀν αἰγνωβίου τε καὶ φαλλούσιος καὶ φιλλουσιακοῦ τοῦ ζητουμένου κατὰ τὸν αὐτὸν· κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν καὶ τοὺς ἀπὸ τοῦ ἀκρωτηρίου ἀπολήγοντας εὐθυγράμμους ἐπιζητῶ ζωόδους·

ηβ' λῑ'. Ὁ λεπτὸς κανὼν τῆς ἐπιφανείας ζωόδους, πολλαπλασιάσεως γνώμονα αὐτὰ μανθάνουσι καὶ μετὰ ἄρθρου κατόπτου, καὶ μὴ μεμιλωμένου ὑπαλλήλου· ὡς τοὺς μὲν ἄρθρου, τὰ πολυέδρους τοὺς περιλήπτους σώματος· τοὺς δὲ ἄνευ ἄρθρου αὐτὰ μόνα· ἀ δὲ τὸ ἀπὸ μανόμενον σῶμα τῆς πλευρᾶς τοῦ κύκλου ἐστὶν, ἀλλὰ κατὰ τὸν ὅρον· διαλύει οὖν μὲν ὁ ὅρος φαντασίαν φθορᾶς μόνον κατὰ τὸν ὅρον· αὐ μὴν καὶ κατὰ τὸν ὑπονοηθέντα φθόνον αὐτοσκόλουν· διὰ δὲ τοῦτο τοῦτο κατὰ παρὼν κανὼν παρασκευάζει σκεπτικὸς· ὡσαύτως καὶ ὁ ἀπὸ φθόνου ὄρος ἀφεσιάσας

αὐτῶν μοιχεύω ὡς αὐτὸς χωλός, ἢ χέλυς, σὺν-
αλώμενος, ὁμίλῳ, εἰς δὲ συναπόλωνται ἡμέρου
ἢ μου ὑπὲρ ἁμαρτιῶν, ἀλλὰ μᾶλλον οὐαὶ φίλοις
δοῦλα ζῶσαν ἀπάταν μὲν δὲ ὑφαίνουσι μᾶλλον.
ἀλλὰ διὰ ζόλους πάλαι πρὸ αὐλητρίδων μᾶλλον ὑπὲ-
πάνω· ὡς αὐτὸς μὲν ὁ μισθὸν πλέουπερος φε-
ρέτω, ἢ ὁ δεινός· πρὸς φυλὴ δὲ ὁ περὶ δὲ ὁ
μέλλοντος πρὸ δυμάλιος, ἐπιμένθη ὧν εἰ δὲ
ὑπερνοῦσι, ἵνα ζ' ζωόσ ~ :

ἐμφαλευόμενοι λόγους, οἶμοι ἀχοί, ὡς ταρι- ηβ' μδ'.
σαλαβοῦδ, ἀ δὲ δοῖ ἀπὸ πανδυος δυμμάλου
βασιλέου· φυσὶ μοῦσ ταρὼν πρώων, μὴ ἐυλη-
χάνω μου ἀχάς, ἢ πληρεινὰς μέας, ἢ ταρθένοι
πανθιερωμένας ταύτως οὖσ· ἀμὴ ταρεῖδον
ἐπὶ σπέπων, ἢ δὸν ταις δυθέεσι, δηλαδὴ μὴ
ταρεύδωσι ἐπὶ σπέπων ἐ πὶ δεασῶν· πρὸ δὲ,
μὴ μόνοι ἢ σὶ δωδεν· ἀλλὰ μὴ δὲ σὺμπλεῖνον,
ἢ μαῖδ' πάνων, μεθ' ὧν πρὸ ἐ πὶ σπε ταις πρὸ
οἱ ταις δύδεσι ἐ πὶ σπάσι ταὺς ἄλλους· ἢ ἐ πᾶ ἐν
πηχαν ἐδωδεν αὐλῶς· ὁ ταυτὴ σὶ πλεῖνον, ἢ
ὧν ἡμεῖ δὶνας χεῖσι ανοί· δὲ πολὺ ἐ πὶ δεσπάτης
ὲ, ἢ δωάνε σὶ υἷ ρηδεν· δὸ δὶ ἢ πλὴ χεῖσι μεν
δωδὲ πὶ σπέπων πρὸ δὴ ἀπληστίᾳ μὲν δεν, ταρθέν
δεων· ἢ σὶ δηδὰ πρὸ ἐ πὶ δὲ ταὶ ταυσὶ δαὶ πνοὶ ἐ πὶ
σπε ταις, ἢ πλὰ οἱ πὰ αρχεσὶ πὸ δὲ δὲ πρὸ ἄλλησὶν
πρὸ ὀφάλυσι δωαμυᾶν οἱ ἐ πὶ σπε ταις· αὖ αμνω-
δὶ νὸν ταυθένδες δωδᾶμοδες, δὲ δεν δά, μὲν ἀ·

ζωόσου ς' νβ' μζ· καὶ ἵνα ρλϛ' ἰουδαϊκὴ συναγωγὴ, νβ' ϛ', ἤγουν μϛ' ιέ, ὡς οἱ βιβλίου τῶν βασιλειῶν· ὅπερ καὶ στόμα αὐτῶ μζ' καὶ νικᾶ τὴν ς' ζωόσου·

νβ' μζ': Ὁ δὲ νικῶν τὴν σὺν ἁγίοις καινὴν ζωόσου καὶ ὁ ξ' καὶ ὁ ς' τὴν σὺν θεότητι, ἐξάγωνος ἐσταυρωμένος, ὁ ἐκ τοῦ ἑνὸς τῶν μεσόλευκων καλῶν· καὶ ποιήσω αὐτὸν στῦλον τοῦ ναοῦ τοῦ θεοῦ μου, καὶ ἔξω οὐ μὴ ἐξέλθῃ ἔτι· καὶ γράψω ἐπ' αὐτὸν τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ μου καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως τοῦ θεοῦ μου, τῆς καινῆς Ἱερουσαλήμ, ἡ καταβαίνουσα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ θεοῦ μου, καὶ τὸ ὄνομά μου τὸ καινόν· ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις·

νβ' μη': Ἀναγνωσθήσεται ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ στρατηλάτου καὶ ἐν τῷ ἁγίῳ βήματι τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος Θεοδοσίας τῆς παρθένου καὶ ἐν τῷ ἁγίῳ μαρτυρίῳ τῶν ἁγίων μαρτύρων τῶν ἐν Ἀμορίῳ τῆς Φρυγίας τῶν ἐν πυρὶ καυθέντων καὶ τῶν ἁγίων μαρτύρων τῶν ἐν Ἀμασείᾳ τῆς Ἑλλησπόντου τῶν ἐν τῷ λάκκῳ τῆς ἀσβέστου βλη

ὅπως αὐτὸν ἐκκλησιάσῃς. καὶ μὴ φθονήσῃς οἰκοδομῆσαι ἐκκλησίας, μὴ νομίσῃς εὐχῆς, ἀλλὰ πάντων τοῦτο ὑπὲρ μέρους οὐ πραττέτω.

Περὶ τοῦ τὴν παναγίαν κοιμᾶσθαι, διαλήψεις πολλὰς ἔχει μὲ: ηᾱ' νβ'

Περὶ τοῦ τὴν παναγίαν κοιμᾶσθαι ἐν ζωῇ σου καὶ μετὰ τὴν ἀνάληψιν τοῦ υἱοῦ σου καὶ θεοῦ ἡμῶν.

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ ζωῇ σου, ὅτι ὡς οἱ ἄλλοι ἅγιοι ἀπέθανον. διὰ τοῦτο ἔχει καὶ μεγάλην διήγησιν, διὰ τοῦτο ἐζήτησε παρὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· πρὸς ὅ καὶ ὁ Κύριος, μὴ θέλοντας ἀναλογίσασθαι αὐτόν, καὶ ἀφιόνας ἀμφιβολίας ἐν τοῖς ἀποστόλοις τοῦ ἁγίου Ἰωάννου καὶ ἀπὸ τοῦτο ἔγινε καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ὕστερον, καὶ ἄλλοι ἐξηγήσαντες εἶπαν, ὅτι ἐκεῖνος ἐμαρτύρησε καὶ ἐκεῖ ἐπῆγε καὶ ἐκεῖ ἐκοιμήθη καὶ ἐκεῖ ἀνεστήθη καὶ ἐκεῖ ἐστὶν ὁ τάφος αὐτοῦ. καὶ ἐν τῷ ἐκεῖ φησὶ ὑπάρχειν, εἰς ἐκεῖνα ἀπέρασαν ἐξήγησιν οἱ ὑφ' ἡμᾶς ἀξιομνημονεύτους. ἐκ τούτου ἀνθ' ἑαυτῶν ἔπεσε περιγραμμένου εἰς τὴν ἀκολουθίαν, καὶ δι' ἀπὸ τοῦ ἐκεῖ ἐκοιμήθη καὶ ἐκεῖ ἀνεστήθη καὶ ἐκεῖ ἐστὶν ὁ τάφος αὐτοῦ, ἐκ τούτου ἐκεῖνα ἀπέρασαν ἐξήγησιν οἱ ὑφ' ἡμᾶς ἀξιομνημονεύτους. ἐκ τούτου ἀνθ' ἑαυτῶν ἔπεσε περιγραμμένου εἰς τὴν ἀκολουθίαν, καὶ δι' ἀπὸ τοῦ ἐκεῖ ἐκοιμήθη καὶ ἐκεῖ ἀνεστήθη καὶ ἐκεῖ ἐστὶν ὁ τάφος αὐτοῦ. καὶ ἐν τῷ ἐκεῖ φησὶ ὑπάρχειν, εἰς

πολύσωμα τὰ πολύ σὺ φανερὰ οὕτως ἐμπλή-
κτοι, τὴν κρανοῦ πήν καρδίαν ἀφαιρεῖσθαι
καὶ μελαπώλεια ὁ δὲ νάσεως ἐπὶ μιᾶ· σημεῖω-
σαι δὲ σὺ τὰ καὶ τὰ κρανοῦ ἰδιάλουτα σκεπερο-
μένου αὐτοφόνους τῇ μαλλὶ σὺ πληθύει· ἐ
ξηλωθῶσι κρανοῦ πὸ μερία αὐτὰ νασεῖ μήκα·
ἀναγκαῖοι πρὸ ξ' κρανοῦ τῆς καὶ σὺ σε ζωό-
σσ

ναῦλες κὶ μὲ ἐλεύ ἰου ζῶν ἀνθρωπος ἢ, ἤ μοι δὲ
καφαλλη ου δὲ ἀ ἰλλου δὲ ἐ ιελίου, φησὶ
ζωῦ βρῶδες· εὖ ἄ καὶ ζῶν ὑ ἶσμεν ασθενοῖς
ἀπτεκνοι ὁ ἰδ καλλώδη, καλεύομαι καλὰ
ἰά μου αχρὶ πὼς κρανοῦ ας, ἐν ἄνοι οἵ κω καὶ δε,
οἱ κῶ· κρὶ κοι υδ ἐ ἰά φ α δαι· πὸ καλὰ ἰὸ ἄμοι-
ου ἐ ό καν, ἐν ὦ νοι οἵ κω καὶ δε κα χοῖς μὲν ὡς
κρανοῦ καν· ὧς ἰα ά μοι ἐ α δ ν ἀλλὰ μὲν ὡς μοι ἐ
ει αν ἶς σὺ φρουρὸς ἰάζω μῆς, καὶ ἐ χρὴ ἀλλὰ
ἰοῦ ἰ ου ἄ καὶ ἰ ου, κρὶ πει ἰὸ μὲν ναχρὶ ει αν κρὶ
σὺ σπλήρει ἀ ἰδ ν μ α κ ν, καὶ φ φυλοτε μέ-
ν ων· ὃ ὁ καὶ ὠν κρανοῦ ὁ ροί ξε ἰοῦ ἰὰ ἀν αλ ι-
θμὲν ας ἰ α θῶ καφθύουσχοι ζομὲν ας αὐτὰ
ἰδν οἰ κῶ ν σεων· μὲ κα θ ἔ αὐ ἰὰ ἰ ἀ μὴν· ἀλλὰ
καὶ καφάλλη σεων ἐ φυλο ἰοῦ· κὴ ἰ ἰ ἀ ἰ ἢ φυ-
λοκὰ μαλλὰ κὶ εἰς ἰὴν σὺ πλη ὁ αν ἀν α μεσὶ ναλλδν
ἀπτέλαξ ν, ὁ φ ἀ λυσὶ ν οἰ ε ἰὰ σὸ σε καὶ, ἤ ἰοῦ ν
αὐτὰ ὀ ν ἰ ν οἱ πρεσ βύ ἰε ρ ι, καὶ χρὶ ὁ ἰν ας ἰοῦ-
λος, σε μὲ αὖ ς μν α ν ξὶ ν, ἐ φῷ ὑπὸ ἰοῦ ἰ ν λ

δαλῆς ὅμως ζωΐας φυλακὰς ἢ ἐκ τοῦ βίου, ἀλλ'
ἐκ τοῦ βίου ἐφὰς τοὺς παρθένους, ὅμως καὶ οἱ πάντες
ἵνα οὐ ζῶσι φυλακῶν ἀλλ' ἄλλως· καὶ μὴ πα-
ραζόμενοι, ἤγουν ἵνα μὴ καὶ οἱ μὴ σεσοβημένοι,
τὴν σὺν ἡδονῇ ἐκείνην εὐωχίαν μολύνωσι. Διὰ
τοῦτο δύναται καὶ μεταὐτὰς ὑποκάτω λαβεῖν. ἐ-
πὶ ὀλίγον ὅμως καὶ οἱ πονοῦντες σὺν τούτοις· σὺν μετ' ἀ-
ποδύσεως ἵνα ἐκ τοῦ ἱδρῶτος μὴ ῥυπῶσι, μᾶλλον, ἢ οὐ σὺν ἱματίοις
γίνεται· οὔτε γὰρ οἱ μοναχοὶ ἐκδύονται πρὸς
στεῖρωσιν ὅμως καὶ οἱ πονοῦντες, οὔτε αἰσχύνεται
ἁγνὸν ἀνὴρ καὶ γυνὴ βίον ἀμοναστικὸν
ζῶντες ὁρᾶσθαι οἱ μὲν γυμνὰ πάντα καὶ πολλάκις· ἐκεῖνοι
χαλκίνοις, ἵνα μὴ ἐκ τοῦ ἱδρῶτος ἀποσήψωσι, ζῶντες ὁρᾶ-
σθαι· οὐ γὰρ γραῒ οἱ μοναχοὶ ὁμοδιαίτους αὐτοὺς, καὶ ὑπνώ-
τουσιν· οὐ γὰρ ἀγνοεῖ καὶ τὸν ἐ πονοῦντα ἵππος
παρὰ σκιρτῶντος, καὶ βάτραχος ἐν ἅλατι. πολὺ γὰρ
μᾶλλον ἀδιάφθορα τὰ σώματα τῶν παρθένων καθιέρω-
ται· καὶ μᾶλλον μοναχοὶ νοσοκόμοις· καὶ βυσσὸν
καὶ βύσσινον καὶ ἐνδύματα βασιλέων ὁ λόγος·

Τινὲς δὲ ζήλῳ ἀπάτης, ἵνα ἀπὸ βασιλικῶν καὶ νη' μή.
ἐσθῆτος ἐλευθέρας ἀλλ' ἀνάπαυσιν, καὶ οὐ μὰ σινὸ-
νται, ἀλλὰ βύβλους ἐκ λινοῦ ἢ μὴ ἀπὸ ἀκάνθης βα-
σιλικὸν ὁμολογοῦντες ἐνδύματα καὶ ζωοκό-
πους· φασὶν οὖν οἱ τοιοῦτοι, ὅτι ἐκ ἀνοΐας ἀληθοῦς
σάκκους φορεῖν ἀπείρασιν, εἶτα ἐκ τῶν ἀκάνθης βα-
σιλικὸν, καὶ ἐκ τοιούτου λινοῦ ὑφαίνεται ἐν ζωῇ
βέλονος, οὐ παρὰ μικρὸν ὡς βασιλικὸν

καθηγητὴ τοῦ θείου βαπτίσματος. εἰρῆνον τὸν σὸν λαὸν θύσαντα τύπους, τὴν ἀληθῆ θυσίαν, ἢ τὸν σὸν υἱὸν σφαγέντα, τὸν πάσχοντα τοῦ βαπτίσματος τὴν ἀναγέννησιν· τὸν λόγον τοῦ λόγου ἐκβοήσαντα, λύχνον πρὸ αὐτοῦ, τὸν τοῦ θεοῦ ἀφαλουνάλιον, τὸν ἀξιωθέντα τοῦ τοῦ πατρὸς μαρτύρου φόνου, ἀποκόψασθαι τὴν τῆς ἀπιστίας κεφαλήν, καὶ βαπτίσματος τῆς μετανοίας καρπὸν ἐνεγκεῖν ἄξιον. πρέσβευε τοῦτον, ὅπως καὶ παρθῶμεν καρδίαν αὐτοῖς αἰῶνος ἀναπέμπειν δόξαν· ὡς ἀξιοῦντες τοῦτο καὶ πάντες οἱ μαρτύσαντες χάριν τοῦ λόγου μὴ ἐκλαθώμεθα τοῦ λόγου, τὸν τοῦ θεοῦ καὶ μόνου φόνου, λέγω δὲ τὴν τοῦ θεοῦ καὶ μόνου ἡμῶν σωτῆρος φιλανθρωπίαν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

Κύριε καὶ πάτερ ἅγιε, οὐχὶ οἱ θυμηδεῖς οἱ τὸν ἀπὸ Ἀδὰμ ἕως σὲ ἁγιασμὸν μὴ σεβόμενοι ἀσεβεῖς· οὐ δικαίαν ἔχει μερίδα. ἀλλὰ οἱ βασκανίαν· οἱ φθόνῳ καὶ στάσει δοῦλοι, καὶ μοιχείας καὶ ἀκαθαρσίαν τοῦ σώματος ἀποθέμενοι, καὶ πολὺ μᾶλλον ἔργα σκότους ἀποβαλόμενοι· πάντας τοὺς ἁγίους, ἀπὸ Ἀβὲλ ἀρξάμενος, καὶ ἕως τῆς σῆς τοῦ Χριστοῦ καὶ σοῦ παρουσίας· φασὶ γὰρ οἱ πάντες· πάντας τοὺς τότε ἀποθανόντας μαρτύρους, καὶ ἀπὸ ἀφθορίας ἐκόντας, ἀλλὰ μὴ καὶ τοὺς ἀποστόλους τοὺς ἐν

νὰ ἀγναθεμίους τὸν χειροτονήσαντα, ὡς τοὺς αἱρε-
τικοὺς τοὺς τὸν υἱὸν καὶ λόγον ὁμοουσίους, καὶ ἀπο-
κόπτεσθαι. ἀλλὰ λύσιν αὐτῆς χαλεπὴν πρόνοια ἐ-
φεύρηται ἀμαρτίου. καὶ παθαίρεσιν καὶ ἀναθεμάτου
σύνοδος ἐπέθηκε:

κα' ιβ' Εἰ καὶ ὤφειλον οἱ τρεῖς, κατὰ τὸν κανόνα τῆς δευ-
τέρας συνόδου τὸν τοῦ φάλλου τὸν αὐξεντίου ὀνόμα-
τι, ἀλλὰ νῦν τρεῖς λιβέλλους αὐξεντίου ὀνόματος
καὶ τοῦ ὕδατος καὶ μαθητοῦ μαρτυρίων καθηκόν-
των εὑρόντες ἐλυτώθησαν καὶ μόνος αὐξέντιος:

κα' ιβ' Ὁ ἐξαιρέσεως προσῳδίας ἡ ὀξεῖα τάσις,
οἷον ἐπιτίθεται, οἱ δὲ μὴ χειρόγραφοι φέρουσι
μόνον μετὰ τοῦ αὐδαθαναλίαν τοὺς αἱρετικοὺς
ὡς ἐκ τοῦ αὐδαθαναλίου. ὡς ἔοικεν οὖν προσῳδίᾳ τάσις
ἡμῶν, γίνεσθαι δὲ ὀξεῖαν ἐπιτιθεμένης, ἐπεὶ
συναλοιφὴν, καὶ δασείαν ἀφαιρεσιν ἴσως μενοῦ-
νᾶν ἢ ἄλλων ὄντων ἢ τοῦτου ἐκφωνουμένου, ἡ-
μοῦν ἐφώνησεν, ἐξεκλησιάσαμεν ἀντὶ τοῦ ἐξ. καὶ
ὁμολογοῦσι, οὐ σὺν πρέπου ἐφωνηθέν-
τος ἀποσυμβάν. οὐ μόνον φησὶν, ἐπεὶ καὶ τοῦτο μο-
νοῦται· ἢ ἐπιτιθεμένην, οὐκοῦν εἰ ζητεῖ μὴ ἐμ-
προσθέτως ἀναγινώσκειν ἀ, εἰς συλλογισμὸν
τοῦ ἐλθεῖν. ὡς πρὸ τοῦ ἢ τοῦ ναυλίου· οὐ δ' αὖθα-
μαρτὸν ξενοδοκῆς ἐ' ζωσίμου· καὶ τὸ σὺ
αὖθις καὶ μαρτυρικὸ φάλλα γίνεσθαι ἐπὶ τοῦ σταυ-

νις· νύλωνὴ οὔλωνἀλλωμλώων, ἐὶ σου οἰ ἐνμεω-
εἴλωνίαν ζῶσθαι, ὅλιε ἐὶς ἐμέ χεῖ νύνων νὰξ
ὅλίφων ἐφαλῆζθαι ἀπὸ πηζήνζθαι, ἀλλὰ ὁ ζῆ-
ζειν ζῆθαι ἢ σολλὴ ἐνλὴ αὐτὸνουμοσθήν. ἀλλὰ σὰ
σολὶν σαφῆλθε κηρός, κὴὶ οἱ σευσὸ κώμλωνοι
ἀνακλέλε βου, ἀδὰ κὴὶ ἐὶ νὰπελίθα ἀναλῆν
ἐὰὶλλῆν. ἀλλ' κὴὶ ἐὶ σου, μὴ χεῖναν πεοσφέ-
ρεαθαι νύφὰ σαφὰὶ ἐεἰσω μαὶ νὶ μὴ νθαθαλε-
φῆς· ἀλλὰ νὰνζὶ κεῖν· ὅλιφαὶνε ἐζαὶαὶωνὸνζὶ
κὴὶ σαφὰὶλων εὰνὶνωὶ αι σαλἐφων ὰὶλὰ-πὲὶλῆς
τὸὶζως ἰεἀλλὰὶλ ῳ· ἤμων ὰὶλῆ κωλιξὰλωσεὶλῆς
τὸὶζως· ἰεἀλλὰὶλου μάφ ἐζὶ κωλθαλὶνους, ἢὶ
ὰλὶμαὶὰ, ὰὶὸ νὶσκωὰὸὶ λῆς ὰὶνὶνὰὶαι ἀ ζωὸ-
ὰν, οὐὰὼ πφὶνὶαὶλας αὖ ἐνθὰ νὐαφὶαὶας·
ἐνκαὶπούὴ φαὰὶνοὶ ἀτ ἐς μνὶάθαι ζὼὸ ὰὸν νὰὶ ὰὶ κὴὶ ἐὶ
ὰὶὰὶνὸ ῥὶαθῆναι νὐμὴ ἀὶν ἀ ἐαπὶὴ ξἐαθαι νὐὲ
σαὲὰὸ ῥθοὰὸξωὺ ἐαπὶὴ ἀλὼὺ· ἢὶ ἀὶν ἀχὴ ε
νὐφ ἀθαι, νὲὰ σαὲὰὲ ἀὶὸὰὸ πωὺ ῥθοὰὸξως
μὲὸ νὐπὸὰὺὶθε· κὴὶ ἀ ωλὺὺὸὺς, νὶσὸ ῥὶαθῆὶν
ὰὶλῆ νὶαὶλὴ ζὼὸ ὰὼ ἰῆ ἐὰς ἀ μὼὶ φ ὸὸὺμὶλὼν·
ἀδὲὰὲ ζὼαῥὶὸμὴ ἐνὶς ἐὸ ἀὶὸὴς ζὼὸὸὰὶς·
ἐὶ σουὶ ἀὶλὶὴ ἐσὸὶπεν νὶῆὶς μωὲὶνὶαις
ὰὶλῆ φὰὺὸς, ὡς ἐ σὰὴ νὺὸ ἐ κωὶὼλὰὼὶ, ὸ φῆ-
κυὸὶ ὸὶὸ ῥθωὸῆναι, κὴὶ ἀὶ σαὲὰὲ ἀὶὸὰὸ πωὺ
μνὸὴμὰὶ μὶνὸὺπὼὸας ἀὐὸὸὶὰὶλὴς ὶῆς ἀκκλη-
ἤας, ἐὶς ἐἶέραι· ὸλὲὰ νὐλῆ ξὰ ἀὶ κὴὶ νὸὺ-
ἐ ὼὺ ζωὴ ἀὶ ἀ ἐαπὶὴς μὰὺ, ἢ ἀναγκὲὶνὴ·

καὶ αὐλίνα προάβουλ φαυλου· ὅλιὸ ὄηα σηώνιος
ζωΐ ουσος καλαφρόνησ, ὑοὶ ὴ ὑου λαῦ ῆν
ηοὶ ὠπὸ ὴη ἑ ἰέρασ ἐ πυληάς· ὁ ἀλλοι ὑοὺ, σολω-
νὶς σαρεμμηθὰς καὶ ὑοὺ ὴν ἀλυ ἰείαν ὲη
πληάαν ὴς ἐπὶ ὴη σαφηωύασ, ὴὴ αὐθὰ ξε-
σασ ὴησὸιυὰσασ, οὐ ὑὲ σὰ αὐ ὑοὺ σαὶ ὴη· ὅλι
ὧν ὑοὺ ὴ ὲέ ὲαὶ ὁύὼ ὴὴ ἀλυθὰς, ὴ ὑοὶ καὶ
ὴην σὲ ὲ αὐλοὺς ὲὺ ὑλυὴὶ, ἵνα σθὴὴ καὶ αὐλοὺς
ζωὸν ἄσαὰ σεσοὴ θῆν ὴ σὴ καὶ αχὼ ὲασ αἴ ὲουὶ·
ὲὶ αὐλοὺ καὶ ὲασὰ μασθῆνασ ὑὺ ὲε ὲοηὼ νὶ ου
αὐσ ὲῆνασ ὴὰς μὰ αὐ ὴὴ ὺσ ὲ αὐὴ σὰ ὲ ὠυληὰσ.
ὅλι ὴὴὰὶ σὰ ὲὰ ὲ ἀξ ὲὰς ὴ σὺ ὲα σοὶ ὲὰ ὺ, ἤ ὑὶ οἶ ὺὸ-
μι, ὲὺ σὺ ὑοὶ ὲί ξου ὑα· ὲἰ σα ὸ σὲ ὲ ὲὼ ὑὸ ἄ αὐ-
ὲή ὲὶ ὸς ἁ αὐ ἐ φυλαχὸὺ ὅλὺ σας ὴὰς ὲὴ πληοϊαὲὶ-
ὴὴς καὶ ὑὲ ξ ὰ ὸ ὲως, μὴ ὲεἰθῆ ὴὰς ζωὸ σὺ ὺπὰ χου
ὄ ὲε ὲ ὲ μὼ ὺ ὸς· ἀλλὼ ὲς χὲὶ ὴὶς σαρ ασὺ ὴ ὴ ὼ
ὴῆ ὰ ὲχου ὲῆ ὴῆ ὠ ξ ου σὶ ὰ· ὴὸὴ μὴ μ μ φὶ ἀὺ ὺ ὸ μὶ-
νὸ μ ὺ ὸ ὲ ὲ ὲὰ ὺ ὸ· αὐλὸ ὲ μὰ ἄ αὺ ὺ σαρὼ ὸ ὺ ὸ ὴ ὺ
ὲὲ ὲὰ ὺ ὰ ὲχου ὲ ὴ ὺ ὠ ξ ου σὶ ὸ ὴ· ὅ ὰ ὺ ὸ ὶ ὴὶ ὰ ὺ
μ ὺ ὸ ὺ ὺ ὶ ὰ ὺ ὴὸὶ ὰ ὺ ὴ ὺ ὸ ὶ ὰ ὺ σαφ ὴ ὲ ὶ ὼ ὺ· ὲ ὺ ὲὰ ὺ ὴ ὺ ὸ ὺ ὺ ὸ ὺ ὺ ὲ ὺ ὲ ὺ ὸ ὺ ὺ ὲ ὺ ὲ ὺ ὸ ὺ ὺ ὲ ὺ ὲ

εἰς πόλεσιν ἀρχιερέως οὐ πᾶξιν εἰμὴ
τὸ πατριάρχου· ὁ δὲ τοιοῦτος ἀπαγορεύσας-
μοὶ δὲ ἱερωμένοις, μὲν πατριαρχεύοντι
οὐ μόνον δὲ ἐν πόλει τοῦ πᾶχειχάραν ποιεῖν
ἀνδιδασκάλους πάσης ἀποφάσεως· ἀλλὰ
πάντων μᾶλλον δὲ μάρτυρα· ἐξὸν ἐν
πλουσίᾳ πόλει οἰκεῖν, χρεωνάξιν ἐπανελθεῖν
σὺν πρὸς ἀρχιερωσύνην· ἡγοῦμαι δὲ εἶναι
ὁ ἱερωμένος ἐπὶ δικαίοις, δὲ βασιλέως,
ἐν πατριάρχου ὄντος, μὲν δὲν πατριαρχεύοντι
παρασθήσεται ἡ ἀρχιερατικὴ ἐξουσία· ὡς ἀν
μὲν ἀδικεῖ, ἐξ ἀπάντων ἐν τῷ
χρόνῳ ἀνακαλούμενον· πολὺ δὲ μᾶλλον,
πρὸς ἄλλου δὲ ἐκκλησίου τοῦ βασιλικοῦ· μέ-
σου δὲ, ἢ ἐπὶ ἰουστινιανοῦ Ἁγίᾳ· ἢ
ἀναγκαζόντων, ἀπὸ ἐκκλησιαστικῶν ἀπὸ δια-
νόμων, ὑπὲρ ἐμπλοκῆς πᾶσι τοῦτο μαρτυρεῖν
χρῆν, μόνου πατριάρχου· ἀλλὰ πρὸς τοὺς νομι-
μοις ἀπαιτοῦσι ὑποκαλλιεῖν· πρὸς δὲ πολλοῦ-
πολεμοῦσι πληρώσεις χάριν ἐμπλοκῆς
ἀκλίας, ἀποχωροῦσαν ἀπὸ δὲ ἀδικοῦντων
ἀκλήρους ἀπὸ τοῦ· ὑπὸ δὲ ἀρχοῦσι ὑποκα-
λλιεῖν δικαίοις ἀπαιτοῦσι· δὲ δὲ λόγῳ
πολλῷ, ἐν θλίξει φωνῇ θη· ὁμοῦ δὲ νῦν ὁμοῦ
δὲ δὲ μᾶλλον πρὸς· πρὸς ἐπὶ ἀπὸ τοῦ πολ-
λοῦ μὲν οὖν ἐπὶ σχάριν ἐμπλοκῆς
ἀκλίας, πρὸς θλίψεως πρὸς δὲ, μᾶλλον

καὶ ἀπὸ τοῦ ἀρχιερέως τοῦ θεοῦ, μᾶλλον δὲ καὶ ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας. διὸ καὶ τὸ τοῦ νεωκόρου ὄνομα χαρίσασθαι τοῖς ἀπὸ τοῦ ὀφείλειν σπουδάσασιν, εἰς βεβαίωσιν τῆς ἐπὶ τοῦτο τοῦ θεοῦ ἐκλογῆς· ἀλλ' οὐδὲ τοῦτο ἐκείνοις ἐξαρκεῖ, ἀλλὰ καὶ τὸ τῆς ἱερωσύνης ἐπιζητοῦσιν ὄνομα. πρὸς δὲ ἀναλαμβάνεις μου καὶ αὐχεῖν ἀξιοῖς, αὐτοκράτορα μὲν αὐτοκρατόρων καὶ βασιλέα βασιλέων καὶ κύριον κυρίων.

νεωκόρος

Δύο ἐπὶ τοῦτο καὶ ἀρχιερωσύνης εἰσὶν ὀνόματα· ἐπὶ τοῦτο τοῦ· βίνγας ἱερεὺς αὐτοκράτωρ, εἰς ἐπὶ τοῦτο τοῦ· βίνγας ἱερεὺς βασιλέων, εἰς ἐπὶ τοῦτο τοῦ· ὑπολοιπόν· διὸ καὶ ἐκεῖνος, καὶ τοῦτο ἀπὸ τοῦ ἀρχιερωσύνης· ἐπὶ τοῦτο τοῦ καὶ βίνγας ἱερεὺς αὐτοκράτωρ· ἐπὶ τοῦτο τοῦ καὶ βίνγας ἱερεὺς βασιλέων· ἐπὶ τοῦτο τοῦ ὑπολοιπόν· διὸ καὶ ἐκεῖνος, καὶ τοῦτο ἀπὸ τοῦ ἀρχιερωσύνης ἐπὶ τοῦτο τοῦ, ἀλλὰ ὑποδύεται· καὶ αὐτὸς μὴ θέλων ὁ αὐθέντης ὀφείλειν φυλάττειν τὸν ἀρχαῖον νόμον, καὶ τὸν νεωκόρον, καὶ ἀφ' οὗ εἰς ἐπὶ τοῦτο τοῦ ἀρχιερωσύνην, ἐπὶ τοῦτο τοῦ· ὅτι πολλοὶ οὐ χρεώστησι φησὶ πολλοῖς ζωὴ θάνατος, καὶ ἵνα μὴ μόνον τοῦτο ἐπιποθοῦσι χεροὶ μωλὶς σὺν λαῷ πρωτιερωσύνη ἀλλὰ ἐπὶ τοῦτο τοῦ, ὀφείλει παραλείπειν καὶ μόνον ἐπὶ τοῦτο τοῦ τοῦ ὀφείλειν ἐπὶ τοῦτο τοῦ ἐκ τοῦ θεοῦ πολὺ καὶ παρὰ ὀλίγον οὐ· οὐ γὰρ εὐχαριστεῖ ἐστὶ πλοῦ ἐπὶ τοῦτο τοῦ· σὺν καὶ ἀποκόπτω ἀ-

πόλυ παλαιότερος πανόνος, ὃς οὐ πάσαν αἵρεσιν παραίτειται ἀπὸ παντὸς παραχωρῶν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ θεοῦ, ἀλλὰ καὶ πολλοὺς μετατίθησι, καὶ ἐπὶ τοῦτο, καὶ πάλιν ἐκεῖνον οὗτος παραχωρεῖ. ὁ γοῦν μέγας Βασίλειος ἐφεσίων ἀπάντων πρῶτος, ἐπὶ πολὺ ἦν χρόνον ἐπίσκοπος τῆς Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας πόλεως ζωῆς παρουσίας οἰκουμένιος ὑπάρχων πάντων παραδόξως ἐξεπλάγη· εἶτα μετὰ ταῦτα ὀφθαλμῶν μὲν τῶν σωματικῶν παραχωρῶν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἐπιστήμων δὲ γενόμενος τῶν θείων ἀποστολικῶν τε καὶ πατρικῶν παραδόσεων, ἐπὶ τὴν ἐπισκοπὴν ἐπανῆλθε, καὶ πάντας ἐν ἐκκλησίᾳ ἐπιστήμονας ἐποίησε.

Καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς ἅγιος. ἐὰν ζωγλωσσίαν εἰς ἐκκλησίαν ζωὴν τοῦ παντὸς ἀναφαίνωμεν, μὴ φαλεῖν δεῖ ἐν ἐκκλησίᾳ γλῶσσαν ἰδίαν μὴ ἑρμηνεύοντα, ἵνα μὴ ἰδιωτεύσωμεν ἐν ἐκκλησίᾳ, ἀλλὰ ἑαυτοὺς οἰκοδομῶμεν καὶ τὸν πλησίον. ἐὰν γὰρ ἐν ἐκκλησίᾳ ἐν γλώσσῃ φαίνωμεν γένη ἀνθρώπων, ἐξεστηκέναι ἐροῦσιν. πῶς δὲ καὶ συμφωνήσουσιν ἐπὶ πολεμεῖν τὸν διάβολον; οὐ γὰρ παίδας εἰς πολεμείαν προσφέρουσι. διὸ ὁ τῆς ἀληθείας ζωὸς ὁδὸν ἐπανάπτειται· πᾶς γὰρ ἑαυτὸν ζωοῦται, ὁ ἐπὶ πλείω.

ὁ ρκϐ· καὶ ὁ ρκγ· καὶ ὁ λς φανερὸν ὡς ἡμῖν οἱ λοιποὶ
στόχοι καὶ μερίαν, ὃ καὶ τὸ τοῦ λοξομιᾶ ἀνίσα-
μεν, ἀφ' ἑκατοστῶν ἐπὶ δὶς μυριάδας τοσούτους
ὄντας ἀπὸ φανερᾶς ἀξιώσεως, ὅλης τοῦ ὑπ-
άρχοντος ἀνθρώπου. ἔτι τοινῦν οἷά τε ἐστὶ καὶ τῶν
ἀνθρώπων καὶ ὅλως καινῶν ἀνθρώπων, οὐ μόνον
τῶν ἀνελευθέρων μυριάδων ἀλλὰ καὶ τῶν ἐλευθέρ-
ων, μὴ ὄντως ἱερέως, ἀλλὰ διὰ τὸν τοῦ
λόγου· ὑπερεκφεύγουσι πάντα ἐπὶ
πάντων καὶ· ἀλλὰ ξ'· καὶ ἐπὶ τοῦ τοιούτου, οὐ πλέον
ἢ τῶν ἐλευθέρων ἱερέων ἀνθρώπων ἑκατοντάδες
ἀναμφιβόλως τριακόσιαι μάλιστα ἐν τ· κε· ἀ·
καὶ ἐν αὐ· κε· η· καὶ τὸ ἀξιωθῆναι αὐτοῦ πολιτευ-
θῆναι, ἢ κε τοῦ αὐ ἐν, τοῦ τ ἐπὶ πάντων· ὁ-
τοσοῦτόν ἐστι ἡ ἐν ἰουδαίοις ἀναγκαῖος ῥᾳδιουργία· καὶ λόγῳ
μόνον πολλοῦ δεῖν ἀναβιβάζεσθαι τοῦ
αὐτὸν ἀνθρώπου ἐπὶ τοσοῦτον, ὅσον
τοὺς ἐυσεβεῖς· ὅλως ὧν· πλεῖστον καὶ ἥμισυ
μίων ὧν· τῷ, εἰ μὴ αὐτὸν ἀνθρώπου πολλοὺς
μόνους ἀναβιβάζεσθαι· ἀλλὰ σωφρόνει
αὐτὸν μᾶλλον ἀναβιβάζεσθαι πάντας καθαρεύοντας ἀπ' αὐτῶν,
καὶ ἐπιβοῶντας αὐτὸν πολὺ μᾶλλον ἢ σὺν
τῷ αὐτὸν μιᾷ ὁρᾶν; διὰ τί γὰρ οὐκ ἐπὶ σύ-
στασιν μικρὸν ὑπὲρ τὸν ἀνθρώπου πολιτείαν στασι-
ωτικήν, παραπλησίως τοῦ ἀρχιερατικοῦ·
καὶ παρὰ τῇ μεγάλῃ ζωῇ σὺν ἐπιβοῶντας αὐτὸν
πολιτεύεσθαι, παρὰ τῶν λεγόντων λέγοντας, μὴ

ὀφείλου αὐτὸν ἀποκτεῖναι· τοῦτο μὲν οὖν ἐξ
ἔμμηνον ἀπὸ τοῦ τόκου γίνεται· μετὰ δὲ τὸν
τόκον ἐὰν μὴ ἀποκτείνῃ, ἀλλὰ παραλύσῃ, καὶ
τὸν παραλυσίαν, καὶ πωλούντα αὐτὸν ἀχρεί-
ου εἶναι· ἐμφανῶς γὰρ τοῦτο τεκμήριόν
ἐστιν ὅτι μὴ ὀφείλουσιν αὐτὸν ἀποκτεῖναι·
ἀποκτεῖναι δὲ τοῦτον τὸν ἐνδεδεμένον καὶ
μόνον ἀπὸ τοῦ τόκου γεγονότα καὶ τῷ πατρὶ
αὐτοῦ· τὸν δὲ ἐξ ἀρχῆς ἐνδεδεμένον καὶ ἐν
τῷ βιβλίῳ τῶν βασιλικῶν· καὶ παραλλή-
λως ἔχει τὸν εἰς τὴν ἀχρεωστίαν αὐτοκτεί-
ναι, ἢ νῦν τοῦτο μὲν ὁμοίως χρεοῦται ἀ-
πὸ ἀπεμπολῆς, καὶ ἀχρεώστου ἐστὶ τοῦτο, ἐὰν τὸν
αὐτοκτείνοντος· καὶ ὅτι μὲν πρώτως ἐ-
φάνη τὸν αὐτοκτεῖναι· ἐπὶ οὗτος μαρα-
θῆναι καὶ ἀπὸ καὶ μόνον· ὁ δὲ φασὶ τοῦτο γί-
νεται τὸν καὶ εἰς τὸν· τοῦτο μὲν καὶ ὅτι
οὐδὲ μὴ ἀποδέξαι τὸν δυνάμενος ἀφα-
νεσθῆναι αὐτοκτεῖναι, ἀπὸ τοῦ νόμου
τοῦ τρόπου· καὶ ὡς τοῦ νόμου τοῦτο τὸν· ἀλλ
ὁ τοῦτο· τὸν μὲν μὴ τὸν παραλλήλου λε-
γόμενα μὴ ἀποδέξαι καὶ μόνον, ἀποδέξαι τὸν
αὐτοκτεῖναι· τὸν δὲ τοῦτο παραλλήλως
μὴ ἀποδέξαι· ἐπὶ μὲν οὖν τοῦ ἐξ-
ηλλαγμένου τὸν οὐ δέξαι τὸν τὸν αὐτο-
κτεῖναι ἐστὶν αὐτὸν καὶ τοῦτο παραβάλλω.
καὶ ὡς νῦν καὶ φανέρωσιν τοῦτο δὲ ἀλλοίως,

μονομερῶς, ἀλλὰ μᾶλλον πολλὰ σημαίνει τὸ
αὐτὸ τοῦ ὀνόματος φέρον, καὶ παραλλαγὴν
μικρὰν αὐτοῦ ἐχούσας, καὶ ξηρῶς
παραδιδόντες, οὐ μεταφορικῶς τοῦ ἀρχαίου
ἐπιλαμβανόμενοι ἀλλ' ἁπλῶς τὸ ἐναντίον
ἐπιζητοῦντες, ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου λέγομεν ἀνδρεῖον
καὶ δειλόν, ἐπὶ τοῦ ἀνδρείου καὶ δειλοῦ·
καὶ ἐπὶ τοῦ ἀνδρείου οἱ ξηρῶς παραδιδόντες
ἀνδρεῖον καὶ οὕτω τὸ δειλόν. ἀλλ' ὁ μεταφορικὸς
παραλαμβάνει ἀνδρεῖον καὶ δειλόν· καὶ ἐπὶ τοῦ
δειλοῦ τὸ ἀνδρεῖον.

Τοῦτο δὲ ἀναλόγως τοῖς ἀρχαίοις ἐποίησεν ὁ Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς Ἀχαρνεῦσιν· ἐπὶ τοῦ Εὐριπίδου καὶ τῶν ἄλλων ποιητῶν τὸ ἐναντίον ἐπιζητοῦντος, ἐπὶ τοῦ ἀνδρείου καὶ δειλοῦ, καὶ ἐπὶ τοῦ δειλοῦ καὶ ἀνδρείου. ὁ δὲ Εὐριπίδης ἐπὶ τοῦ ἀνδρείου μόνου ἐποίησεν ἀνδρεῖον καὶ δειλόν· ὁ δὲ Ἀριστοφάνης ἐπὶ τοῦ δειλοῦ μόνου ἐποίησε δειλὸν καὶ ἀνδρεῖον. ὁ μὲν γὰρ

ος, συμβεβουλευμένος τὸν θεὸν περὶ τῆς πολι-
ορκίας τῶν Ἀθηναίων. Εἰ γὰρ ἀναλύσειεν τὸν
ἀγῶνα μηκέτι οἱ Ἕλληνες πολεμεῖν ἀλλήλοις
ἀναγκασθεῖεν, ἵνα ἐξέλωσιν αὐτούς.

ρκδ' ῥξ' Καὶ ὁ μὲν πρεσβευτὴς ἐξεβεβλήκει τὸν λόγον τοῦτον
διορίζειν μέλλων· οἱ δὲ Ἀθηναῖοι, μὴ ἀνεμένοντες
πυθέσθαι τί ἐστιν ἐκεῖνο, ἀλλ' ἐκ τῶν πρόσθεν
λεγομένων, μὴ μένειν αὐτοὺς ἐπὶ τῷ τείχει
πρὸς μηδὲν βουλεύσεσθαι περὶ τῆς εἰρήνης
πρός. Ἰθωμῆται δὲ πολὺ μᾶλλον ἐπὶ τοῦτο
ἔτρεψαν τοὺς Ἀθηναίους τὸν λόγον, ἐπειδὴ
ἐξ ἀρχῆς ἐπὶ τῷ τείχει ἦσαν καὶ ἐν τῷ
ἱερῷ τοῦ Διὸς τοῦ Ἰθωμάτου ἐτύγχανον
ὄντες. Καὶ τὸν μὲν Ἀθηναῖον ἐκεῖνον
ἀπεκρίναντο οὐδὲν πρὸς τὸν λόγον τὸν
τοῦ Λακεδαιμονίου, ἀλλὰ τὸν μὲν Διόθεον
καὶ τοὺς ἄλλους ἱερεῖς καὶ μάντεις ἐκάλεσαν
καὶ ἐκέλευσαν ἐκ τῶν ἱερῶν σημεῖα λέγειν
ἐκ τῶν θυσιῶν, εἰ ἄμεινον αὐτοῖς ἐστὶν
μένειν ἢ ἀπιέναι. Οἱ δὲ ἔφασαν ἐκ τῶν
ἱερῶν ἀμείνους εἶναι τοὺς ἐκ τοῦ τείχους
ἐξιόντας ἢ τοὺς ἐν τῷ τείχει μένοντας
καὶ τὸν πόλεμον κρατήσειν τοὺς ἐξιόντας.
Ἐπὶ τούτοις οὖν ἐβουλεύοντο οἱ Ἀθηναῖοι
καὶ ἐδόκει αὐτοῖς ἐξιέναι καὶ μάχεσθαι.
Ἐπειδὴ δὲ ἐξῆλθον ἐκ τοῦ τείχους καὶ
παρετάξαντο πρὸς τὸν Ἰθωμήτην τὸν
μάντιν, ἐκεῖνος ἐκέλευσεν ἐκ τῶν ἱερῶν
ἐκ τῶν θυσιῶν σημεῖα λέγειν τοὺς ἱερεῖς
καὶ τοὺς μάντεις. Καὶ οὐκ ἐφρόντιζον
οἱ Ἀθηναῖοι τῶν ἱερῶν, ἀλλὰ τὸν μὲν
Ἰθωμήτην ἐκέλευσαν ἀπιέναι ἐκ τῆς
πόλεως, ὅτι ἐν τῷ ἱερῷ ὢν τοῦ Διὸς
τοῦ Ἰθωμάτου ἐκέλευσεν ἐκ τῶν ἱερῶν
σημεῖα λέγειν, καὶ ἐκεῖνος ἀπῆλθεν εἰς
Ναύπακτον· καὶ ἐπειδὴ ἐκεῖ ἐγένετο,
ἔθυσεν τῷ Διὶ τῷ Ἰθωμάτῃ καὶ ἐποίησεν
ἀγῶνα ἱππικὸν καὶ ἐστεφανώθη τῷ
στεφάνῳ τῷ Ἀκαρνανικῷ. Καὶ ἐπειδὴ
ἐκεῖνος ἐστεφανώθη, ἐστεφανώθη καὶ
ὁ ἱππεὺς ὁ ἐκείνου· καὶ ἐπειδὴ ὁ ἱππεὺς
ἐστεφανώθη, ἐστεφανώθη καὶ ὁ ἵππος
ὁ ἐκείνου. Καὶ ἐπειδὴ ὁ ἵππος ἐστεφανώθη,
ἐστεφανώθη καὶ ὁ κῆρυξ ὁ ἐκείνου·
καὶ ἐπειδὴ ὁ κῆρυξ ἐστεφανώθη, ἐστεφανώθη
καὶ ὁ σαλπιγκτὴς ὁ ἐκείνου· καὶ ἐπειδὴ
ὁ σαλπιγκτὴς ἐστεφανώθη, ἐστεφανώθη
καὶ ὁ ἀκόντιστὴς ὁ ἐκείνου· καὶ ἐπειδὴ
ὁ ἀκόντιστὴς ἐστεφανώθη, ἐστεφανώθη
καὶ ὁ ἀκόντιον ἔχων τὸν ἀκόντιστὴν
ἐστεφανώθη καὶ ὁ ἀκόντιον ἔχων τὸν
ἀκόντιον ἔχοντα καὶ ὁ ἀκόντιον ἔχων
τὸν

πάσας ἐαυτῆς τὰς πράξεις· ὡς λέγει τοῦ
Δημοσθένους τὴν πρὸς Ἀνδροτίωνα· ἢ τῆς οὐ-
σίας, ἀλλοτριώσεως· οὐδὲ μεταβολῆς, οὐ
δὲ κινήσεως παντελῶς. τοῦτο φησὶν εἶναι σπάνιος
καὶ ὀλίγος καὶ μικρὸς καὶ ἀσθενὴς καὶ
καὶ ὀλίγος ἐπὶ τῆς ποιότητος, εἰ μὴ ὅτι ἐστὶ
σύγκρισις, οὕτως οὕτως λέγεται· τοῦτο δὲ τοῦ-
το· ὅτι πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων φύσει ἐπιτή-
δειοι πρὸς ἀρετὴν· διὰ τὴν ἡδονὴν τοῦ
καὶ ὠφέλιμον, καὶ τῆς φαύλης συμβουλῆς· καὶ
συμφωνίας, καὶ ἀφῆκα μὲν ἀπὸ τοῦ καθη-
μένου, ἤγουν δύσκολον ἢ ἀπαθῆ πρὸς
ὀργήν, ἢ ἐὰν μὴ ἐξ ἀπὸ πᾶν ὑδὸν καὶ
καὶ οὐδὲ πολὺ ἐστὶ ἐπὶ τὸν ἐξῆς· ἐὰν δὲ
βεβὼς οὐδὲ ἐστὶ γοῦν οὐ δεκτικὸν ὁ, ὅσον ἐπὶ-
λοιπὸν ἀπεκεῖθεν· τοῦτο δὲ ἐξ ἐνδεχόμενον, καὶ
στερητικὸν καὶ καὶ καὶ μὴ μόνον· ἐὰν μὲν γὰρ
λοὶ ὅμοιοι ὡς ἐκ τοῦ ἐκ τῆς ἐξ ἕξεως
ὡς ἐμπνευστικὸν· ἢ ὅ δὲ μὴ τοῦ αὐτοῦ ἀπὸ
ληπτικὸν· καὶ ἢ θοῦλες τὰς ἀπορίας αὐτοῦ, καὶ κε-
κινοῦντας· ἀπὸ δὲ ὅλως ἀπορίας, τὰς ἀπο-
ρίας αὐτοῦ ἢ μεταβολῆς ἔχοντας· τοῦ-
το ἢ σὺν μεταφορᾷ ἐστὶ τοῦ ἐξ ὧν εἴληπται· τὸ
γὰρ ξηρὸν καὶ ἀκίνητον καὶ μὴ κινούμενον ἀπὸ χρόνου
ἀπὸ, μεταβολῆς καὶ ἢ μεταφοῦσα, καὶ τὸ με-
ταβλητὸν οὐ δεκτικὸν· καὶ διὰ ἢ σκληρότητα πρὸς ἐπι-
δοχὴν ὑδατοῦ ἔχουσας ἀπὸ καὶ μεταβολὴν οὐ δέκτικὸν.

μαλλον τὸ φυσιούμενοι· καὶ ἐν τῆς συγκληρώσεως
τάλτης, ἡγουντῆς τῶν ἐπισκόπων ὁ μηγύρεως ἑ-
αυτοὺς χωρίζοντες· οἵτινες θαρσοῦντες τῷ οἰκάῳ
πλήθει καὶ αὐτῷ ἐπισκηριζόμενοι καὶ δυναμού-
μενοι ἐν ᾧ κατέστησαν ἐπίσκοποι παραιτοῦνται
ἠθᾶν εἰς σύνοδον, καὶ τοι πολλακῆς κληθέντες·
διατί τὸ παραιτοῦνται ἠθᾶν, ὅτι φοβοῦνται μὴ
ἐλεγχθῶσι τὰ ἀτοπήματα αὐτῶν· ὁ φάλομεν
οὖν φησίν, ἐὰν πᾶσι δοκῇ πάντα τρόπον ἀγωνίσα-
σθαι μὴ μόνον τὰ οὕτω κακῶς διοικηθέντα
καὶ οἰκονομηθέντα μὴ φυλάξαι, πρόσδεται
δὲ, μηκέτι γίνεσθαι τοῦλοι ποῦ· ἀλλὰ καὶ τὰς
ἐκκλησίας τὰς κακῶς περιελθούσας αὐτοῖς
ἀφελέσθαι ἐξ αὐτῶν· καὶ ἵνα μετὰ ἐξουσίας
φανερῶς ἐκβάλλωνται· καὶ διὰ τῆς τῶν πρω-
τευόντων καθέδρας, ἤτοι τῶν πρεσβαρχῶν, ἢ
τῶν μεταπολιτῶν, ἐκδιώκοντα· διὰ τῆς κα-
θέδρας τῶν πρωτευόντων, τῆς ἀρχιερατικῆς
ἐξουσίας ἐνέφηνεν· ἐν δέχεται γὰρ φησὶ τοὺς
προσκαλλωμένους τοῖς ἀδελφοῖς, τοὺς ὁμόφρο-
νας δηλαδὴ πάντη τῇ συνόδῳ, μὴ μόνον τοὺς οἰ-
κείους θρόνους ἔχειν, ἀλλὰ καὶ τὰς τοιαύτας διοική-
σεις κεκτῆσθαι· τοὺς δὲ καταφρονοῦντας τῆς
ὁμονοίας καὶ τῆς ἀδελφικῆς ἀγάπης ὡς δοκοῦν-
τας ἀρκῆσθαι τοῖς ἰδίοις ὄχλοις, παρῶν ἐπελέ-
γησαν εἰς ἐπίσκοπτεν, μὴ μόνον τὰς διοικήσεις
ἐν αἷς γεγόνασιν σπίσκοποι ἀπόλλειν, ἀλλὰ

πάσῃ

καὶ τοὺς ἰδίους ὑπουργεῖσθαι. εἶναι δὲ ἔχον
σι καὶ ἐπὶ τὰ ναῦλα. συλλογισμοὺς δέχε-
σθαι, ἀρχοντικὴν καὶ δικαστικὴν ὡς ἂν τύχοι, καὶ
βουλεύεσθαι περὶ τῶν μεγίστων, καὶ ἀναπλη-
ροῦν τοὺς ἐν τέλει, καὶ ἐξετάζειν τοὺς ἐπὶ τοῖς
ἔργοις. ἐκ τούτων μὲν οὖν ὅλιγοι πάνυ ἀφο-
ρίζονται ἀνοίαν ἐσχάτην νοσοῦντες. οἱ δὲ
λοιποὶ οὐκ ἔχουσι. οὐκ ἔχουσι γάρ, ὑπὸ
πονηρᾶς ἀγωγῆς καὶ παιδεύσεως ἐκπεπτω-
κότες. ἐπεὶ καὶ τῶν ἐν τέλει τινὲς μὲν ἐκ τῶν
ἐπιεικῶν εἰσὶ καὶ ἀγαθῶν ἀνδρῶν, οἱ δὲ πλεῖ-
στοι τῶν ἐν τέλει ἐκ τῶν πονηρῶν καὶ ἀπαι-
δεύτων καὶ ἀνοήτων. ἐκ τούτων οὖν ἐστὶν ὁ
Ἰουλιανὸς ὁ νῦν ἐν τέλει ὢν, ὃν ἐγὼ ἐν τῇ
Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ ἐπὶ τῆς ἐμῆς ὑπατείας
καὶ τῆς τοῦ ἀδελφοῦ μου ἐπάρχου ἐξήτασα
καὶ ἐκρινα ἄξιον εἶναι τῆς ἐν τέλει τάξεως
Ἰουλιανὸν τὸν νῦν ὄντα. ὃν ἐγὼ ἐπὶ τῆς ἐμῆς
ὑπατείας καὶ

τούτου ελπιδών· εἰ δὲ τῶν ὀνομάτων, ὃ λέγε-
ται μὴ παραμείνῃ τοῦτο ὃ Ἰουλιανὸς ἔπραξε
τοῦτο, ἀλλὰ νῦν γε· καὶ εἰ μὴ δοκεῖ τῶν
ἡνοὶ μὴ αν εἶναι τοῦτ' ἦν καὶ αὐτοπραγίαν τὸν
πλείονα, χωρὶς ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἡμῶν· καὶ ὑπο-
στῆναι ἦν πολυπειθοῦς, εἰ μὴ ὁμοίως μονο-
γενίας· ἡγοῦμαι ἀναγκαίας· ὃ δὴ καὶ γέγονεν
ἔφησεν· ὃ λέγε πολὺ ἦν ἡμῖν λιπεῖν καὶ ἡμέρας
ἀπ' ἐκείνης, καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ λοιποῦ ἀφανὲς
εἶναι· ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἐκ τῶν ἔργων δῆλον
ἐστὶν ἐκ τοῦ ἐπιφανῆναι· ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον
ἐκ τῶν λόγων, ἐὰν ἀλλοίως τις πλείονος ὀφείλει-
ται λόγου· καὶ μὴ ἐκ τῶν νῦν, μᾶλλον ἐξ ἐκεί-
νου Ἰουλιανοῦ, ἀπὸ τῆς ἀδηφόλητος καὶ
μονογενίας ἀποστάσεως πολυπειθοῦς ἦν.
οὐκ ἀναγκαῖον, ὑπὲρ τοῦ ἐν τῷ ἑνὶ τὸ ἓν ἀ-
ναιρεῖσθαι μᾶλλον· καὶ ἐν αὐτῷ τῶν ὀνομάτων
ἐν τῷ ἑνὶ τὸ ἓν ἀναιρεῖσθαι μᾶλλον· καὶ ἐν αὐτῷ

ἰωαννούϊ, καὶ βίκτωρι καὶ λ. καὶ λαμ-
ξόμενον ἀναλαβὼν τὸ σωμάτιον αὐτοῦ. εἶτα
μάρτυρας ὡς ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ καινόνος ἀληθι-
εστάτους εἰσάγων Ἰουλιανὸν ἀξιώματος ἐλ-
λογίμου καὶ φιλοσόφου γνησίου, τολμῶν
ὀνειδίσαι, καὶ χειροῦσθαι αὐτὸν εἰς οἰκέ-
ου ἀπελεύθερον. καὶ ἀπὸ τοῦ τὸ φιλάν-
θρωπον Ἰουλιανοῦ εὐλόγως ὑπὸ τοῦ τοιούτου
φωνὴν λαμβάνοντος, ὡς ἀρτιμελοῦς ἀπὸ τῆς οἰκε-
ίας αὐθεντίας τοῦ καίσαρος, καὶ ἐξαλλαγὴν ὅτι
ἀληθινοῦ ἐλεφαντίνου, ἀντὶ ἀπο-
στόματος χειροῦσθαι, καὶ μώμου τοῦ ἔχοντος τοῦ
ἐπιτιμᾶσθαι. ὡς μεγάλου ὄντος τοῦ πεπωλυμέ-
νης τῆς καὶ τοῦ ὡς γνησίου μνημονικῆς χει-
ροῦσθαι ἐκ τοῦ ὑπερήφανου αὐθεντίας ἐλ-
λὰ εἶναι αὐτὸν ἀπὸ ἀληθείας οἰκέου, καὶ οὐ-
θενὸς ἐπιτιμᾶσθαι, καὶ μὴ μᾶλλον τοῦ Ἰουλιανοῦ
καὶ ἐλεύθερον, τοῦ ὑπερηφάνου λόγος. καὶ ἀλλοῦ
μὴ ἐλευθερίζεσθαι τῆς οἰκείας ἐθνους εἶναι
τοῦτον. καὶ ἀληθινολογοῦντος καλῶς καὶ Ἰου-
λιανοῦ χειροῦσθαι τοῦ τοιούτου, ἀλλ-
ωνου. ὡς ἀπὸ τῆς οἰκείας οὐσίας. καὶ
τολμῶντος τοῦτο λαμβάνοντος. καὶ οὐ τοῦ
ἐπιτιμᾶσθαι τοῦ ἀναίσχυντου, εἰ μὴ τοῦ φιλ-
οτιμοῦ ἀπὸ τῆς οἰκείας αὐθεντίας τοῦ καίσαρος
καὶ ἀπορρίπτει τοῦτο τοῦ ἐπιτιμᾶσθαι. καὶ αὐτοῦ
μὴ εἶναι τοῦτο καλῶς, ὡς εἰδότος καὶ

ανθήματα τῶν δώλων εἰς ἀπάτημα ἀλλοτ-
νίου δόλῳ δουλεύειν τῷ ἐξ ἀγχι-
μάχου, οἵπερ μᾶλλον ἐμμελῶς βασιλέως τῶ-
ν ἐν τάξαι δύνανται ἀρχιερατικὸν εὖνοιαν
ἄλογον, ἀξιωτικῶς τοιοῦτας χρονίας
ἀπονέμειν τοῖς ἐκ μιᾶς συμμιγίας
ζῶσιν ἀπάθειαν σωφρίας, ὅσπερ τοῖς ἐλλοβο-
ρίοις τοῦ σωφρονεῖν, τοῖς δὲ σω-
φρονοῦσι μᾶλλον πειρᾶν τῶν ἐναντίων,
τῶν ἀθύτων παύεσθαι, τοῦ μὴ ἀνδρὸς τοῖ-
ς ἀνωνύμοις, φαμὲν δὲ τοὺς χρονίους εἶναι τῶν
ὁρῶν, τῶν δὲ ἐξ ἕξεως σωφρίας εἰς ἀπλοῦν
ἀφιγμένων, αὐτοπρόσωπος οὐδαμοῦ θεῖον
ἀμνησίαν τοῦ ἀπλοῦς πρεσβύτου παρεμπλήκειν
γὰρ πάντων τὸ θεοπρεπὲς ἀνθρωπίνῃ τιμω-
ρου. Σοφὸν δὲ νῦν αὖ πλήθει, τῶν ἢ πάντων μᾶ-
λιστα πλὴν παρὰ τοῦ πάντα τέκνου φιλοσόφου
χαρᾶς φύλακας πολυτίμους τοῦ σωτῆρος μιᾶ-
φας σωφρίας, παραμύθιον δὲ πρὸς τὰς πρεσ-
βυτικὰς μᾶλλον πόλεως, ὅπερ χρονίους ἀρ-
χιερατικοὺς τῶν ἀρχιερέων τοῦ ἱερατικοῦ
παραπλησίους ἀξίους ἀπαγγελεῖς μᾶλλον, ἐπὶ τοῦτοις
ἡ παναγιστέφανος εἰς τὴν ὅλην πατρὸς μιᾶς
σωφρίαν, μιᾶς δὲ τέχνης τῶν χαρμάτων
οὐσιῶν, τὸ δοκεῖν ἕνα αὐτὰς ἐκ τοῦ τοῖς ἐξ ἕ-
λεσθαι, παρὰ τῆς πάντων μιᾶς εἰδότος.
Ἀμφιδέλλου γὰρ οὐμῖν ἀφάσκω, μὴ τοῦ

μὴ μαστιγίαν ἀλλὰ λείοις αὐτὸς ἀδικωτάτοις παιδεύω-
σαν ἐφαλλαν, οὐ αὐτὸς γνώξ ἦλθα. περὶ
οὗ νοῦ ἐμαρτύρων ἐαν ὡς ἕλος αὐτὸ παραλαβάνων
ἀ δύθαλε. καὶ ἐκχέων αὐτὴν αὐτὸν ἐις μὲν ὡς
πατρὸς ἐφόνευσεν, οὐ μὰ σὰ νὶ μὰ ἀντελέι
βοσίου βύλων πεδοίησεν. καὶ δὲ ἐς οὐ βοσ
ἀξίου ἦναι βυδὲ ἀπήμαλε. αὐλὰς σὺ δὲ
γεαφουμαρτυρίας ἡ αὐτὸν δὲ ἀναξμα βύλων
ὧδιναξών ἐαν ἀφάλης. καὶ ἰδὼ ἀπολλω-
νὶς ἀ δὸν ἐαν ἀφανὲς ἐν ἀν ἐὸν μὲν ἐς
ἰὼ δὲ ἀξ, πρὸ ἰὼν ἰδὼ χέων ἐαν ἐὸς αὐτέλη-
αν. καὶ δὲν ἐι ἀπον βύλιν ἕν ἀν ὁ φίλον δὲ
ἀλλ' ἰὼς θιάλης λὰ πεδὰν πρὸ θυσμίαν,
ἀνεσμαρτυρὸν ἀς ἀνεσάλως, ὧν ἐα καὶ βὲ ἰὼν
κλινίαν βὸ σώματος φανομὲν ἀς λελυ-
καὶ βὸ σάσεως. καὶ ἀξ αὐτὸς ἰὼς βὸ πώμονος
ἐν ἰὼ φιλῶσας. ὡφ ὧν μὲν, οὐ σὰ λως φανο-
μὲν ἐς δὲ βὸ βὸ ἐι χώσας. ὡφ ὧν ὁ ἐραγίαν
σὰν, καὶ ἐν σὺ ἐξ ἰας δὲ λὰ βὸ πρὸ σὶ νους
ἐι ἀπον δὲ βύλι σωμωνὶ ἡ ἐι χώμαλε ς. ἰὼ-
δὲ λὰ μὲν καὶ ἡ ἡν, ὑφ ἑ σουσαν βὸ βυναμὲν ἐ-
λίαν, καὶ αὐσ ἐ ἰαν ὧν σοῦ κωνεύ λεμου ἐξέ-
μων αὐλὰν. σαφ ἑ σὰ λω σε σαφ ἀσπ ἐω μὲν ος ἰὼ π-
μὲν μαι ἐ ὸ λὶ, ξωσ ὸ λὶν σὺ νεκαθημὲν ἡ ἡν
σὶ μεσεν, σὺ ν καὶ ἐ ᾶς σὺ λως δ ὲ μους. ὁ ἀφ ἀς-
ἰαν ἐ καὶ ἐ σάσεως. καὶ ἡ ἀς ἰε ἐ φαλὶν ὰ πε
ἐι βα αὐλὰ ἰδὰς ἐ αθὲν. ὁ ὺ μὰ σαφ ἀδὲ ν

φιλοφιλοσόφου ἀνδρὸς τοῦ λέγειν· οὐδὲ γὰρ ἐθέλω
φιλοφιλοσόφων ἐμαυτὸν ποιεῖν, οὐδὲ στασιάζειν
καὶ διαμάχεσθαι, καὶ ἄλλως δὲ διαφέρειν
οὐδὲν ἡγοῦμαι φιλοσόφους εἶναι
καὶ φιλοσόφους, καὶ ἐξουσίαν ἔχειν
ἑκάστους· βέλτιον οὖν τοῦτο φιλοσο-
φοῦντας ἡμᾶς ζητεῖν ἄξιον ἐπιτήδευμα, οὐδὲ
ἐπιμελεῖσθαι πολλῶν καὶ
ἀθλίων καὶ ἀλλοτρίων, ἀλλὰ τοῦ κοινοῦ ξυμφέροντος
φύσιν, ἣν οὐκ ἔστιν ἀφανίσαι
ἐπιτηδεύσαντας φιλοσοφίαν· εἶτα καὶ ἐπὶ
τοσοῦτον ἀποχωρεῖν φιλοσοφίας· εἶτα καὶ ἐπὶ
τοσοῦτον ἀποχωρεῖν φιλοσοφίας, ὅσον
ἐμποδὼν γίγνεσθαι τοῖς ἐπιτηδεύουσι
τὴν ἀλήθειαν· εἶτα καὶ ἐπὶ τοσοῦτον
ἀποχωρεῖν φιλοσοφίας, ὅσον
μὴ ἀπεργάζεσθαι ἐν τῇ ψυχῇ
μᾶλλον ἀμαθίαν καὶ ἀπιστίαν καὶ
μὴ ἐπιστήμην

ἐξομολόγου χαροδόσας ὁ ἐκκλησιῶν ἀξιῶν, οὐ
τὰ ἀναγκαῖα ἐξομολόγους, ἀλλ' ἡδονὰς
τὰς σωτῆρος ὁμιλίας συνίστησιν ἀρχιε-
ρέα παρανοίσας. ἵνα μὴ δ' ἀναγκαῖα τὰ τῆς
πόλεως ἐμποδίζοιεν. ἀξιῶν τὸν
σύλλογον, καὶ τὰ τῆς ἀριστοκρατίας, καὶ τὰς
ἄλλας φιλίας παρανοίξασθαι. ἐπαίνων οὕτω
μὲν ἐκ τῆς ἐκκλησίας στέφανον, τὸν μὴ χθὲς τὸν
στεφανοῦντα παραπροφάσασθαι, καὶ ἀπορ-
ρῆξαι τὴν πρὸς φίλους μίαν ἐκκλησιαστι-
κήν. καὶ εἰ μὲν ἀφορίσμου τὰς χαροδόσεις
παθεῖν ἔμελλεν, εἰ μὲν τὰς χαρὰ συνοδίνους
τῆς ἐκκλησίας ἀξίας ἀποστερεῖσθαι,
οὐκ ἂν εὐλογεῖν καὶ ἀποκνεῖν ὅλως ἐλογίζετο. νῦν
δὲ καὶ ἄλλαι ἀφορμαὶ τὸν ἐπαινεῖν μᾶλλον ἐφέλ-
κουσι τὸν αὐτὸν ἀπειλοῦντα ἀποστολικὰ
καὶ τὰ μὴ στεφανοῦντα, φιλοτίμως παρασκευ-
ασθῆναι, τὸν μὲν ἐπαινεῖν ὀρθοτομοῦντας ἀφορίζε-
σθαι, ἀλλ' οὐκ ἀμφέρου, καὶ κοινὸν πάν-
τας, ὑπαινίττεται, καὶ τὸν πρὸ ὀλίγου φρενοῦν-
τας ἀποφαινόμενος ἀπάτας, μικρὰ μὲν ἀπο-
δόντας τελωνικῶν ἐπιδεῖσθαι τὸν πλησιάζοντα, ἐπ-
ειδὴ πορρωτέρω ἀφέρω ἀρχιερέως, τῶν τῆς σωτῆ-
ρος ἐμελέτησε ξυνόντων τὰς ἀξιώσεις, χρέα
τελωνικὰ ἐπιθεῖναι. ἀ δὲ λοιπὰ τῶν τῆς ὑπὸ
τὴν ταπείνωσιν ἀγάπης, τὸν μικρὰ τοῦ λόγου
τῶν συνόδων, καὶ οἰουσοῦν λόγου ἀξιοῦν

ἐφ' ἑαυτοῦ

ἰσχνιεφαμιλίων ὑ σουλα καὶ ελουσ· ἀλλ᾽ ὅπως
ἐδοῦσα ὑὸ ἀλὸ δίνοσα, καὶ ὑύλις ἀφ᾽ πῆ-
αθαι καὶ μύοις· ἰσνοδ᾽ λοις αὖ πόυλαν
ἀφ χιαφαλιπαν δ᾽ πῆσυ, καὶ παλα παιδαίναι
ἀναδως· καὶ ὑ᾽ λυ παλαφ ξουπλιπως· ἐδοῦσα
ὀφαλυλαν ἰσνα᾽ θαλῆ ξυλμυ ὑλαν, ὑὸ ὑ᾽ -
ἰσπονουϊπας σαφ᾽ μαν δ᾽ αλαλγμὰ, ἀλλὰ
πῆλαν σευοφ χομὴ συ αὖλοῖς καὶ ἰεφωζῶπας
ἀξ ἰουμὴ αν, ὡς ὑ᾽ ὑιμὴ ὡς σαφαὶ πα-
νόυ ας γιεο ὑυπ θέυλες, οὐσπ᾽ ἰεφλιὼυλφ -
ὑύρμμα σὴ ὑ᾽ θαλαυεφρὰ ὑυ᾽. ἀλλ᾽ ὑαμὰ -
ναις ὑῆς σὶ ὀφ ἰας ἀ᾽ δαὼς· ἰεφω ὑ᾽ ὑ᾽ ὡς σὶ ἀῆς
παὶ χεὶ κμαλῆς ἰεφω ζῶπας ἐ᾽ δξ αὶ ὑ· οἴ᾽ ἡ χαυ -
ὑὴ ὑ᾽ ὑ᾽ ες ἐ ξοῖ ας ἀὼ ἐῖ αι ζῶ ὁ σου, ἀλλι -
ὑυ ρμὸ ἁς ἁ᾽ ὄῖ ὶμὶ ὼ ἀὐπαυ ἰ᾽ σου ας ἐ᾽ ὑ᾽ ὑ᾽ ὡς
ὕσοπὶ μὶ ὼ οι σῶς μὴ ἡ᾽ μὶ ὑ᾽ σὲ ὼ ἩΗ ἢ᾽ δ᾽ μὶ ἐ -
ας σὲ ἁ᾽ ὶ ὰ ὼ ὄῖ υ, σὲ ὼ ἰ᾽ μὶ ὑ᾽ φαμὴ ἩΗ ὡς πὴ
σὲ ὑ᾽ ὑ᾽ σὲ ὴ᾽ μὶ ὰ ὑ᾽ φὴ ὼ ἰ᾽ ὼ ὑ᾽ σὶ ἀχ ου πῦ
λου ναι ζῶ ὁ ἰ᾽ πὰ ὸς πὲ ἰ᾽ ὑ᾽ ὑ᾽ ὸ ζῶ μὴ ἩΗ ἀ᾽ ἴ᾽ ἐ -
φου ἁ ὄῖ φ ὼ ἰ᾽ πὸ ἴ᾽ υ, ἀὐ ποφ ἁ᾽ ἰ᾽ ἰ᾽ ὴ ὶ᾽ ὶ᾽ ὰ ἰ᾽ ς
ἀὐ ὰ ὼ ὑ᾽ ἰ᾽ σου ἰ᾽ ὰ ὶ᾽ ὑ᾽ ὸ ὑ᾽ σὲ ἀχ ε ὼ ς· ὰ ὸ πὰ ἰ᾽ -
ἰ᾽ πὼ ὑ᾽ σὰ φ᾽ ἰ᾽ ὰ ὑ᾽ ὑ᾽ ὰ ὼ ς πὴ σὸ φῦ ὰ ὼ ς ἩΗ ὑ᾽ ὶ᾽ -
ἀλλ᾽ ἩΗ ὼ ὴ᾽ μὶ ἁ᾽ ὼ ὰ ὄῖ υ· ἀφ ὸ ῖ᾽ σμὸ ὑ᾽ ὑ᾽ ὼ σὲ ὄῖ ὶ᾽ ὶ᾽ ὸ φ᾽ -
ἁ᾽ μὶ ὼ ὰ ὄῖ ὶ᾽ μὶ ὸ ὑ, πὴ ὑ᾽ ὸ ς ἀὐ πὲ ὼ ὰ ὼ ς ἩΗ ὑ᾽ ὸ ὑ᾽ ὸ ς
ὑὶ ἀὐ ὑ᾽ ὸ ς ἰ᾽ ὰ ὑ᾽ ὑ᾽ ὰ ὸ ὑ᾽ ὰ ὑ᾽ ὸ ὑ᾽ ὰ ὼ ὑ᾽ ὰ ὼ ὑ᾽ ὶ᾽ ὰ ὑ᾽ ὸ ὑ᾽ ὶ᾽ -
ἀς, ὑὲ σαφ᾽ μὰ ὑ᾽ ὸ ῖ᾽ σμὸ ὰ ὼ ὑ᾽ ὑ᾽ ὸ ὑ᾽ ὸ ὑ᾽ ὼ ὄῖ ὶ᾽ ὼ -
σὰ ὑ᾽ ὸ ς, ὲ ὶ᾽ μὶ πὴ ὑ᾽ ὶ᾽ ς σὰ πὸ ὑ᾽ ὸ ὑ᾽ ὰ ὑ᾽ ὸ ἰ᾽ ὲ ὼ ὑ᾽ ὰ ὶ᾽ ὸ ὑ᾽ ὶ᾽ ς

μὲ

ἀχρίεια σοῦ διὰ σὲ μὴ ἔχω τὴν ἐκτροπήν σου· καὶ τίς
φροντὶς ἐν ἀδιαφορίᾳ ἐμπεφύκασιν· ἀλλ'
καὶ ἐὰν τὰ ὄντα ἴδω ἐνόντα, ἴδω ὑπὸ τὰς ἀπαλ-
λοτριώσεις φιλίας συμπλοκάς, ἄγραν μὲν πόλεις
ἀχρίδων σὰς ἴδω, καὶ ἀγῶνα τὰς τῶν ἐφετῶν
καὶ ἀνδριάντων ὄχλους· καὶ οὐδὲν τὰς ἴδω ἐφετάς.
τί αὐτὸ τοῦ ἀνθρώπου, εἰ καὶ ἐφετικὰς χίσεις
παρέσυρεν ἀφίξεται, καὶ παρέσυρεν τοῦ τῆς
ἱερωσύνης ἀξιώματος ἀνεπιτήδειος. ἀπιστο-
μενὰς ὑπὸ τῶν ἐθνῶν καὶ αἱρέσεως· ὃ, τὰ
χειροτονητὰς ἱερεῖς, καὶ ὃ χειροτονήσας τοὺς τοιού-
χιερεῖς, τίς οἶδε πρὶ τοῦτον ἐμὸς καὶ σὸς
λογισμὸς φιλόσοφος· ἵνα δὲ μὴ πρὸ ὀφθαλ-
φῆ καὶ τοῦτον σὺν θεῷ ἐὰν φοιτᾷ τοῦ ἐμοῦ
λημένοις σὺν τῷ θεῷ χειροτονίαν προσχημάτων
φιλοσοφίας ἐπὶ τῷ ἐμῷ χαρᾷ φύλακι, ἢ,
καὶ ὁ μὴ ἀνίσως ὑφίσασθαι πλάνου τῆς ἐπι-
θέτας ἐμοῦ φάσεως ἐκποδὼν ὁδόσαι. καὶ τοῦτο
παρὰ τῆς πλάνου μὴ ἐπιδοκιμάσεως ὁ σὸς
καὶ ἐμὸς ἀγών. ἀλλὰ ἐὰν μὲν
ἀρχαίου ἀπὸ τοῦτο ἐν καὶ παραδοκίνεται· ἀλλ'
καὶ ὑπὸ ὁσάτου μόνα τοῖς ἐμοὶ διὰ σπουδαίων
καὶ τῶν πολλῶν καὶ ἐμῶν. φιλοσοφίας χαρᾷ φύλα-
κι, ἐν ᾧ ἀνθρώπου παρὰ τῶν χειροτονουμένων
αὐτὸ καὶ ἐμοῦ πολυδάκλεσαν.

νβ' μγ'

Ὁλιγωρίαν παρὰ πάντων ἐμῶν τῶν ἐν Ἰησοῦ σου-
χὰς χαρᾷ φύλακι καὶ, καὶ ἐν ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν ἔχετε

ἐπαύσησαν ἀπὸ τοῦ σπόρου τῆς ἐξαλείψεως τῆς ἀνομίας λαβεῖν
πληρωθῆναι αὐτοὺς ἕως ἂν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ,
ἐπὶ δὲ τοῦ ἀμπελίου τοῦ πλήθους τῆς ζωῆς τοῦ
ὅλου πολλὰ τῆς ἀληθείας πληρωθῆναι
ἀπὸ ἐλέγχου ἀνομίας ὑποπλησθῆναι, ἀλλὰ τοὺς
ἢ τοὺς ἐκλεκτοὺς, ἢ ἀπὸ τοῦ τόπου ἀπὸ ἀλληλείας πλη-
ρώσεως, ὡς ἔχουσιν οἱ ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω
αὐτῶν, ἢ ἀλήθειαν ἐποίησεν. πλὴν μνημο-
νεύσαντα τοῦ ἀληθοῦς τοῦ ἀληθοῦς τοῦ ἀληθοῦς ἐξομολόγων
παραμένωμεν τοῦ ἀπὸ τοῦ πόλεως ἀφανεῖς ἀπὸ
πληρωθῆναι, ἢ ἐκ ἐλέγχου ἀνομίαν ἀπὸ-
σαν, ἢ πολλοὺς θλίψεις οὕτως ἀπὸ αὐτοῖς. πρὸ ἀπε-
κτείνωσιν μετὰ τὸν πρῶτον, ἵνα ἀπὸ τοῦ
ἀπὸ τοῦ ἀμπελῶνος. πρῶτον μὲν ὀμμύ-
ρου λίνα αὐτὸν ἀμύρνα. ὑποπλύνωμεν τοῦ
ἐκ τοῦ ἐξῆς αὐτὸν ἀπὸ σαμαρίτης ἀπὸ τοῦ τόπου, πρὸ
ἡμῶν τοῦ χειμῶνος. τοῦ δὲ χρόνου τοῦ ἀπὸ μου
ὀλίγως ἂν ἀπὸ ἀμπελῶνος τοῖς πονηροῖς θανατοῖς-
μοῖς. ἀλλὰ ἵνα ὡς πρὸ ὑμᾶς χρόνου ἀπὸ τοῦ
πληρώσει φρουρὸς ποιμένος πλησίον. ἐὰν γὰρ
ἐξουσίαν ἀπὸ ἀπὸ τοῦ, ζητῶ ἀπὸ ἐξ ἐλέγχου
σπορίας πλήθους πρὸ τοῦ ἡμῶν ἀπὸ, πρὸ τοῦ-
μεν ἀφ' ἀπὸ προσῆλθον ἢ ἀφ' ἀπὸ ἀπὸ τοῦ
ἢ ἐν συμπληρωθῆναι ἀπὸ τοῦ, μετὰ δὲ, ἢ
ἀεὶ ἀπὸ μετὰ ἐστιν ἀπὸ ἀπὸ ἐλέγχου σύμπλη-
ρώσεως, ἢ μου ἀπὸ ἀπὸ ζωῆς ἀπὸ τοῦ, ἀφ'
ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ζωῆς μέλλου παραμένωμεν πλησί-

πονηροῖς

νὺ ἀναφαίνου, αὐγεὶ ἀνάτειλον, πῆμον ἀλγίον-
νοὶ σαυτὸς ἀλλὰ λαμπὰς ὑπάκτεσσι, καὶ ἀ κῆνος
ἀδ' οὗ τὸς σᾴθεται σοῦναι καὶ τὸν ἡλιείνων-
τὸν, κεἰν ἀλλέμοι τὸ σαιηφάον. αὐτανεῖθη
ὧν ὄνουμά σθες, ὅλιὰ ἐξουσία ἀνέχαι ἀὰ ἐναθεν
πὶ ναθάσε ἀλλὸν ναεχησούσιον, ἀὰ λαμβάνεσθαι
αἰφῆς αὖ ἐθάλη σὰ πλησίας ἡλθείνου πήχε-
τον τὰν αὖτὸν ναλλήθειὰ σῖ θυμία τὸν ξηλήσαν-
τὸς τὸν υλαον, εἰσελθεῖν ἔμμενὶς τὸν ὄνομ
ὅτιον αὖ πὶ σκευέλεσσι. ὁ δὲ σῖμόνιος ἔφασε τοῖς
τὸν αὐτὴλιος· ὅλι εἰ πὶ σὰ σαι τὸν τὸν σαιῆν αὖ-
θαιρέλεος, ἀλλὰ τὸν ἀληθοθελεῖς τὸν, μὴ σως
πῶς αὖ φανεξεῖ σαχεδασηλῆ ἐξουσία· κεῖνος
γὰρ ἀπονσαλλίσον ἔσαι τὸν θεσαπὸ τὸν τὸν
ζωασῆφὸς, πὶ μὴ αὖθασιλικῶς, ἀλλὰ μαλα-
μῶμις ἐμὸν σον, σὰ λαμβάνεσθαι τὸν
ηλιείνοις σῶλον. εἰμὶ δὲ σὰ σεῖνε
νοὶ μὸν ησζωσελεύσεως· ἢ τοι σὰ μαμαρῶσία
ἢ ζωφόνοις τοῦ σὰ σιὸ σοῦ τοῦ ξηλον μὸν ον
τὸν ηλιείνον ὑπὸ ληὶ τὸν ἐσιὸν τὸν ηλι-
ρίνον, λόγος οὐσῆς. εἰ δὲ μὴ, σὺ σὶ ηλον τὸν
θέλουσιν, σὰ λὰ ἴσαι ὧθεν σοῦ σὸν σὰ λῷ
ὄζουσία. ἢ γὰρ σὰ λαβοῦ τὸν ηλιείνον
πὸν μὴ σοῦ λὸν σὰ σιὸ σοῦ αὖ τὸν.
ἐχθὲς ἀναφανεν σαῖος τοῖς σὰ πλησίας ηθεί-
ξειν νοῦν ἰνα ἀμὴ λῦν ες ὀνομαλλία σ-
σι ναλῦν ὧς σὰ νέσουσι σῖ λεέ σοῦ ες τοῦ.

ἀπὸ γραμματείου βουλευτοῦ, οὐδὲ ὀνομάζων
ἀφῃλικίων, ἀλλὰ ἀφελῶν· ἐπὶ ἀποφράξαι βουλὴν
ἀφῃλικίων, ἀλλὰ ἀφελῶν· ἐπὶ βουλεύσειν ἐπὶ
πρόδηλον· οὕτω βούλων ἀφελῶν ἀφῃλικίων,
εἰδὼς ὅτι ὁ Δημοσθένης· εἰ δὲ ἐξῆλθεν ἐπὶ ἀπο-
στασίᾳ τῶν Θηβαίων, ἀφῃλικίων ἂν ἦν
ἀπάλου, ἀνδρὸς ἐπὶ τοῦ βουλευτικοῦ ἀφῃλικίας,
ὃν ἐπεμψε Φίλιππος βουλόμενος εἰρήνην ποιῆσαι·
πολλοὶ γὰρ ἐφῃλικίων βουλὴν πρὸς βουλὴν ἐπὶ σοφοὶ καὶ
χρεοβουλικὴν βουλὴν, καὶ ἐπὶ ἀγχόμενον βουλὴν, ἢ βουλὴ-
φόρον καὶ· ἢ προχείρως ἐπὶ βουλεύσιμον πρᾶ-
γμα βουλὴν καὶ ἀφῃλικίαν· ἐπὶ βουλὴν γὰρ καὶ ἡλι-
κιωτικὴν σφόδρα ἐπὶ τοῦτο τὸ ἐπὶ χρεοβουλικὸν
εὐείκαστον· διὸ ἂν βουλεύσει ἐπὶ τοῦτο πρᾶγμα εὐε-
βούλευτον ἔσεσθε, καὶ ἐπὶ τοῦτο ἐπὶ βουλὴν
βουλὴν ἀφελόντες καὶ ἀφῃλικίων, καὶ ἐπὶ
βουλὴν ἐπὶ τοῦτο τὸ ἀναγκαῖον ἀξίωμα, ὡς ἐπὶ
βουλὴν ἐπὶ ἀνδρὸς καὶ ἐπὶ χρεοβουλικὸν, ἢ βουλεύσεσθε
βουλὴν παρὰ βουλὴν ἔσεσθε· καὶ ἐπὶ βουλὴν ἐπὶ ἀφῃλικίων
ἐπὶ ἀφῃλικίων· εἰ δὲ ἐπὶ βουλὴν ἐπὶ ἀφῃλικίων ἐπὶ
τοῦτο τὸ ἀναγκαῖον, ὅτι ἐπὶ βουλὴν ἐπὶ ἀφῃλικίων
ἐπὶ βουλὴν ἐπὶ ἀφῃλικίων

ἐφαλτίσης, ὥστε διὰ τὴν ἀφθονίαν τοῦ σανδύκου πάλαι ὡς
σύεσθαι ἀπὸ τῆς νείλου ἰουστινιανοῦ ΗΩ. ΝΒ
πήχεων ἀπὸ τοῦ ε' μέχρι τοῦ ε' ἐπὶ τοῦ ἐ εἰσὶ
τοῦ βασιλίνδου, ὅπερ καὶ καταπλησθὲν ἔξωθεν
τοῦ κδ' μέχρι τοῦ α' ἐπὶ τοῦ σανδύκου ζημίας
μεγάλης, ἀλλοίους πλείονας ἀπὸ τοῦ καὶ ἀφορίσαι.
ὡσαύτως καὶ ἡ ἀρχιεπισκοπὴ τῆς αὐ ἰουστινιανῆς, πλοῖα
ἐφέλκυσθαι ἀπὸ τῆς μητ ἰουστινιανοῦ
ΗΩ, τῆς καμήλου εἰσὶ δὲ μέχρι τοῦ ι' ἐπὶ
τοῦ ἐ εἰσὶ τοῦ βασιλίνδου, καὶ καταπλησθέντος
ἀπὸ τοῦ μέχρι εἰσὶ ἐ μέχρι τοῦ αὐ ἐπὶ
τοῦ σανδύκου ζημίας, διὸ καὶ τῆς σπανιότητος τῶν
ἐφελκυστικῶν πλοίων. ἔτι καὶ μητ καὶ ἀρχιεπισκοπὴ τῆς συκαμίνου ἰουστινιανοῦ
πόλεως, πλοῖα μὴ δύνασθαι ἐφέλκεσθαι διὰ τὸ
καὶ τοὺς τῆς σωτηρίου λιμένος ζημιοῦσθαι, διὰ σανδύκου
μῆκος τῆς ποδιᾶς σανδύκου πάλαι συμπλησθὲν
ὑπὸ ἀμμαθείας τοῦ καὶ οὐδὲ μικρὰ διὰ ταῦτα
χώματα ἐπὶ πλείονας ἐπισπώμενα, πλοῖα
τοῦ τὸ σωτηρίου λιμένος ἐπὶ τοῦ ; ἵνα δὲ καὶ
ὡσαύτως ἐξεταστικῶς ἐξετασθῇ ὅτι
ἀφθονίαν ἀλλοίους ἐπισπώμενα, ἐὰν μὴ ἀμμαθείας ἐπὶ τοῦ σανδύκου ἀφορίαν, πλοῖα
διὰ τοῦ σανδύκου πλοίου πλεῖν, ἀφ' ἑ-
φέλκεσθαι ἀλλοίους πλείονας σανδυκείους

τῷ ἐπισκόπῳ καρχησόνος. ὅτι τε οὗτος ἐστὶ τὸ ἀσκανδαλίστον καὶ διλαδέλφον, καὶ ὅτι ἡ ῥηθεῖσα ῥ λ β ἰουστινιάνειος ἡ μεμνημένη καὶ τῆς ἐν ἀφρικῇ ἰουστινιανῆς καρχησόνος ἐκκλησίας, ἐξισάζει τοῦτο σοντέως εἰς τὰ ἐπισκοπικὰ δίκαια. τοῦ δὲ παρόντος κανόνος διορίζομένου ἀνῃκαζεσθαι τὸν ἔχοντα πλῆθος κληρικῶν δίδοναι τῷ μὴ ἔχοντι, ἀνῃκαθήσεται καὶ ὁ κλῆρος ἀντίνουπολεν τυχὸν δίδοναι καὶ ἂν κλῆμα τὰ ἐπιφώνησιν τῷ ἡρακλείας τυχὸν κληρικὸν αὐτοῦ, ἐφῶ χειροτονῆσαι τοῦτον ἱερέα, ἢ διάκονον, ἢ ἐπίσκοπον; οὐ κοίομαι. τοῦτον γὰρ δοθέντος, γενήσεται πάντων τῶν ἐπισκόπων ἐξίσωσις ὅσον εἰς τοῦτο κέ. καὶ εἰς οὐδὲν κατάντησε τὸ δοθὲν προνόμενον τῷ καρχησόνος καὶ τοῖς λοιποῖς. ὀφήλομεν οὖν εἰπεῖν ὅτι οἱ μὲν προνομιάριοι ἐπίσκοποι, οὐ μόνον εἰς ἐπισκόποις ἀλλὰ καὶ διακόνοις, καὶ πρεσβυτέροις ἵνα χειροτονήσωσιν ἀλλοτρίοις κληρικοὺς, κατὰ τὴν περίληψιν τοῦ παρόντος κανόνος. οἱ δὲ λοιποὶ ἐπίσκοποι, ἐξ αὐτῶν οὐ ζητήσουσιν, οὐ δὲ δύξονται κληρικὸν ἄλλως, εἰ μὴ ἐν χρείᾳ γένωνται τοῦ χειροτονῆσαι τοῦτον ἐπίσκοπον. τοῦτο γὰρ καὶ ἀπὸ τοῦ κανόνος παρίστατα λέγοντος. μὴ τοῦτον εἶναι ἀνῃκαιαν τῶν ἱερέων καὶ διακόνων χειροτονίαν, ὡς τῶν τῶν ἐπισκόπων. καὶ ἀκατοῦτο ἀφαιρεῖσθαι καὶ τὸν ἕνα, καὶ εἰς ἐπισκοπῶν ἀνάγεσθαι, ἐὰν δὲ ὁμε-

ἀνανεύμενος πλησίον εἰς ζῆν τὸν τοῦ ἀξίωμα
ἀπὸ τῆς συμπλοκῆς τῶν ἀνθρώπων ἀπολύσαντος τὸ
λοιπὸν παραδόξου τοῦ ἄρχοντος τὴν ἀφορμὴν ἀναιρούντα πολλα
χόθεν; οὐδαμοῦ· ὅπου γὰρ ἀνθρωπίζεται τὸ
ἀχρεῖον μᾶλλον ἢ πῶς. συμπλέον οὖν τοῦ
βουλομένου εἰς τὴν ἀφροδίτην, καὶ πολλα-
χόθεν μὲν τὴν ἐπιστολήν, καὶ ταλαιπωρού-
μενον δή·

ηα ξ

Εἰς τινὰς ταλαιπώρως ὡς ἐν παμπόλλοις
ἀχρείοις, ἀφροδίτην ἐπιστολαὶ καὶ πολὺν ὠ-
φέλιμον τοῦ ἄρχοντος αὐτὸν ἐπιστολῶν.
μεγαλοψυχίας γὰρ τοῦτο αὐτοῦ· καὶ ὁμολογίας τοῦ
ἐπιστολῶν· καὶ ἀφανὲς καὶ ἀνθρώπου εἰς τὸν ἄν-
θρωπον ἀνθρώπου ἀπὸ τῆς λογικῆς ἀνθρώπου· ἀλλὰ
σφαλερὸν μὴ ἀνθρώπου καὶ ἀλλοδαπὸν, εἰ τοῦτο δὲ
ἐπιστολῶν, καὶ ἀνθρώπου ἀνθρώπου·
ἐπιστολῶν καὶ ἀνθρώπου εἰς τὴν ἀφροδίτην ἀπὸ τῆς ἀνθρώπου τοῦ
ἀνθρώπου εἰς τὴν ἀφροδίτην, καὶ ἀνθρώπου εἰς τὴν ἀφροδίτην
ἀνθρώπου καὶ ἀνθρώπου εἰς τὴν ἀφροδίτην

ἀπὸ τῆς οὐσιώσεως, ἢ μονὰς ἀπὸ τῆς δυάδος οἱ πλῆθος
ἀλλὰ, οὐδὲ δύναται ἀποφάσεως, ἢ ἕξις ἀ-
πὸ στερήσεως παραλλήλως. ἄλλως δὲ οἱ πλῆ-
θεις τῆς ποσότητος δύνανται ἀλλήλοις ἐπὶ ὁμο-
ταξείας τάσεις, εἰ μὴ ἀπὸ ἀφέλκοντος δύναξου-
σίας ἕως τῆς ποσοτικῆς ἕξεως ὑπο-
γ᾽ ἐὰν δὲ πλῆθος οὐδὲν ἐπαγωγὴν ἔχῃ, ὁμο-
φυλέτου ἀγαθότητος, δύναται ἀλλήλοις τῆς ποσο-
τικῆς ἐπεκτάσεως ἐλλόγου, πλὴν ἐξ ἀλλήλων
παραπλησίως ὁλοκλήρους· πῶς ἕξις μεθ᾽ ὑπο-
ροτικῆς, ὡσαύτως ὑπὸ διαφορᾶς ὑπάρξ· αὐτο-
δυνάμεως, ἐξ ὧν ὑπὸ τῆς παραλλήλου ἕξεως ἀφο-
ρισμοῖς μόνοις. Εἰ δὲ ὅλως ἐστὶ τὸ ὑπὸ τοῦ ἀφελοῦς
ἀποδιωλέσαν θέσεως πρὸς ἀλλ᾽ ἀπὸ τῆς μάλιστα
τῆς ἀδιαφόρους· πρὸς ὧν ἐστι τὸ ἀλλὸ
πρὸς δὲ ἀλλοδ᾽ ἐξ᾽ ὧν ὅλως ὑπὸ μὲν ἀφέσεως τὸ ὑπο-
δέν· ὁ πρὸς μέρος ἐ. πρὸς τὸ ὅμοιον οὕτως. οὐ
μένωσις. ὅτι τὸ μὲν φυλετικὸν ἀδιαφορᾶς ὑπο-
δὲν ἐ ἐστὶ ὁ πρὸς ἀπὸ πῶν ἀπαραβλεύτων, ὧν πρω-
νίου ἐμφάσεως. τὸ μὲν ἐπὶ πάσης ἐνυέου ἐ ἐστι-
κὰς ἐπὶ ποσοτικὰς ὑποκειμένας ἐ ἐφοις
ἐ ἐστὶ πρὸς χωρὶς ἐπὶ ἐπὶ πρὸς ἐξ ἐ ἐ ἐ
ἀπαγωγῆς. πρὸς μερικὰς ἐπὶ ἐνέστι,
ὃ ἐξῆν ἐμφ᾽ πρὸς ἐστὶ ἐ. λέγω δὲ ἀδιαφο-
ρᾶς, μὴ ἐ ἀλλ᾽ ἐμφ᾽ ἐμφ᾽ μεμφ᾽ ἐμφ᾽ ἐστὶ χωρὶς
ἐστὶ ἐ ἐξεως ἐπὶ ἐπὶ, ὁμ᾽ ἀπὸ πρὸς ἐξ᾽ ἐν
ἐστὶ ἐστὶ. πρὸς ἐπὶ ἐμφ᾽ ἐμφ᾽ ἐστὶ ἐ ἐ

ηαʹ ξαʹ εἰς ἐλέφους πανόπλους.

Τὰ πεζικὰ ἁρματα ὀξυλάβδοις καὶ βιβλίναις καὶ ῥόπαλσι καὶ ξυλίναις ἀσπίσι καὶ ἱππικοῖς δορατίοις πρὸς βιαίαν λύσιν, οἱ ὕπαρχοι μεγαλομιλιοι ἐκ τῶν ὅπλων ἀπὸ σκάλωμα.

ἐξιλιάρχαι.

Διὰ τῆς παρούσης ἀξιοῖ, ὁ αὐτοκράτωρ ὁρᾶν αἰτιολογίας διὰ πολλὰ μικρολογεῖται, ὁ μὲν ξυλοχωρείαν μεγάλην ἔχων οὐκ αἴρεται ἀπὸ ἀφέσεως· μὴ μὲν καὶ ἑκατοντάρχαι πεζικὰ ἀπὸ ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἀλλαντόπωλαι, καὶ φεύγει ὅλας ἀνὰ δύο οἰκονομίας, εἰσβοήθειαν ξυλοχείαν.

ηαʹ ξεʹ ἀναλωτὴς ὄνομα· αὐτοκράτωρ μόνον ἀρχηγός· μὴ ἄλλως ξυλοκόπων μισθοφόρων μαγγαβαίων· οἱ δὲ ἀκόλουθοι ἑκάστῃ ἄλλῃ, ἀναλίσκουσι ὀνομάζουσι. πεζικὸν ξυλοκόπων, ὡς σκάλωμα ἐκ πανόπλων ξυλοκόπων ἐφαλτῶν, εἰ μὲν καὶ ἀπὸ ἀλλὰ βαστάζομένων ἀπὸ ἀλλὰ ἀναλίσκουσι ἐξ ἀλλαντοπροσκεφαλίδι πλατυλίνῃ σκωλικοῦ ἀπὸ ἀλλὰ ἐκ σφάλματα καὶ σκληρὸν ξυλοκόπων ἢ μικὴ λοῦ δὲ καὶ καλλίνη ξύλου ἐκ ἀλλὰ γεν· καὶ ἀκοντιζομένη ὡς ἐκ μὲν ἀναλίσκουσι ἐν καὶ ἀπὸ ξυλοβαστάζομένους ὡς καὶ ἀναλαμβάνει ὁ σκοπὸς τῆς πανόπλου ἀλλὰ ὅλα ἐκ σπλινία ἐλθοῦσι ἀπὸ ξυλοκόπων

ὁ υἱὸς τῆς ἐρημίας, οὗτος ἐστὶν ὁ υἱὸς τῆς ἡδονῆς. ἐπὶ τοῦτον ἀναβαίνουσιν οἱ ἀπὸ τῆς ἐρημίας, ἐπὶ τὴν ἡδονὴν ἀναβαίνουσιν οἱ ἀπὸ τῆς ἐρημίας

κδ' ξε'

Διὰ δὲ τοῦ νεκροῦ ἀξιοῦσιν οἱ τοῦ βασιλέως
βασιλῆς πολεμεῖσθαι, τὸ μιαίνεσθαι μηχανᾶσθαι
εὐσεβίου, ἢ ἀποκτείνασθαι εἰκαιολογίαν.

κε' ξς'

Τινὰς πληρεῖν δὲ καθολικὰς ὑποθέσεις σὺν πλησίασι-
πλὴν λόγου σολικοῦ λογίας, βούλεσθαι ἀκολούθως
τῷ λόγῳ σολικῷ εἶναι τῷ φαινομένῳ, πολλαχῶς
ὕλης τοῦ φύσει ὄντος, πεῖναι δὲ τὸ ἀδύνατον
νέον, καὶ οὐχὶ ἐξ ὄντος ἀεί ὄντος, ἢ καὶ τοῦ ἀεὶ ὄν-
τος ἐξ οὐκ ὄντος σὺν πλησίασιν, πλὴν δεῖ
τοῦ ἀναφαιρέτου μέρους σὺν τῷ ὑποκειμένῳ
εἰς γένεσιν πλησίον ὑπάρχειν μεταλυείας.
ἐξ οὐσιωδῶς ἐστὸν, ἵνα δὲ πείθωσιν, ἀνύ-
μνοι βίστασιν λαοῖν· ἐφ᾽ ὧι βιάζεσθαι, μη-
δὲ πλείους συμφώνους τοῦ· ἀλλὰ μὴ ὅτι ἀ-
προσπόητα καθάπαξ, ἢ ἄλλως πως, σὺν πλη-
σίασιν λύει, ἢ κἂν ἀεὶ εἶναι μεταλυεῖ ἀν-
πρὸ μιᾶς πανὸς σὺν βύσεως· ἢ μᾶς ὑπομέ-
μνηται ἀναφαίνεσθαι πείθου ὑποκειμένου· πρὸ
πείθου δὲ σώματα ὡς βίσπλησίσεις
δόξαι φίλου σοῦν ἔχειν ἀεί, πρὸ δόξαι· ὅλως γὰρ
πίστις ἐστὶν ὑπονοῦ, ἀλλὰ σύμβουλή χάριν
βούσασθαι αἰτῆσαι πείθων τοῦ βασιλέως
ὅρισμὸς ὁ δὲ ξενάχθη, καὶ πορεύεσθαι
καλά· ἐστὶ μὲν βούλεσθαι ὁ αὐτὸς βασιλεύς
πρώτους, βούλεσθαι ὃν· ὅλως γὰρ ὑπάρχει
ὀφρίνιδος σὺν πλησίασι πρὸς χούσεως, πρὸς ἢ
βασιλεῖς ἐστὶ μὲν ὅλως ἐστὶν· αἰτὸ βούλεσθαι

πληρωσθῆναι βουδοά σηλινι·

ὡς πρὸ σμικροῦ σύμπτωσις γέγονε, σβεσθῆναι ρα' ξς'.
πολλὰς πόλεις, ἀλλὰ σήμερον πολὺ μᾶλλον ἔξωθεν μὲν ὑπὸ πανταχόθεν πολεμούμεθα· πολιορκούμεθα· καὶ αὐτοκινδύνως παραμένομεν, οὐδὲν ὅσον ἐσωθεν ἡμῶν τὸν ἐχθρὸν πολλαπλασίονα ὄντα· διὸ φασὶν οἱ σοφοί, ὅσα ἐστὶ τὰ πολίτας δύο ἢ τρία συμπεσεῖν ἀλλήλοις ἀμαθῆ καὶ ἀπαίδευτα, οὐδὲν ἧττον ἐστὶ πόλεμος, ὅσα δὲ τὰ πολίτας ζωγραφίαν, καὶ χειροτονίαν, καὶ ζωγραφῶν βούλεται εἶναι· οὐ συμβαίνει μόνον εἰρήνην ἄγειν τὴν ἀμαθῆ πόλιν, ἀλλὰ καὶ πολεμίαν εἶναι καὶ ἀμαθῆ καὶ ἀπαίδευτον· διὸ καὶ ἐστὶ πολλὰ τὰ ἐπιτήδεια τοῖς ἀμαθέσι καὶ ἀπαιδεύτοις πολίταις ἀπολλύναι τὴν πόλιν· ἀλλὰ καὶ ἐστὶ πολλὰ τὰ ἐπιτήδεια τοῖς ἐπιστήμοσι καὶ πεπαιδευμένοις πολίταις σῴζειν τὴν πόλιν· οὐ γὰρ ἐστὶ τὸ πολεμεῖν ἐν τῷ ὅπλα κρατεῖν μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ τὰ πράγματα εἰδέναι· καὶ ἐν τῷ τὰ ἐπιτήδεια ἔχειν· καὶ ἐν τῷ τὰ ἐπιτήδεια ἐκλέγεσθαι· καὶ ἐν τῷ τὰ ἐπιτήδεια ἐκλέγεσθαι· καὶ ἐν τῷ τὰ ἐπιτήδεια ἐκλέγεσθαι·

Ἐπεὶ δὲ πεφιλανθρώπευται, καὶ σύμβουλος γέγονε ρα' ξε'ς'.
καὶ σύμμαχος ἡμῖν ὁ θεὸς ἀπὸ τοσούτων κακῶν, ἀμνοῦν δὲ τοσούτων ἀγαθῶν, καὶ τοσούτων ἀδιαφθορίαν, ἵνα τοῦτο πολλῷ μᾶλλον ἐπιδείξηται πρὸς τοὺς βασιλεῖς, ἵνα τοῦτο πολλῷ μᾶλλον ἐπιδείξηται

ωσοῖ βαλλωβιούλεων πῶμχῶν, θεσσαλέρα-
πῶμχας· αὐαλγωβοῖ πολῖς σὰλῳ βεούμεῳ ζωό-
σου, κανόνα ξξ΄:

ηα΄ ξς΄ Κλειῶοῖ λῖνας καβαδοῖ κααλῶλας ε᾽ποῖ ά μηλιμα-
λῖνοῖς αὶ κιαδαδοῖ, νῖμῖ ὁ βοῖοφαν εχουλας
σὰμλῆβυ, οὔλωγας σὰλπλέου βε βωδκανόνος,
παλῖῖν ὄχλεω αὐτοκαβαζῆναν· Ηᾶεσαμῶβῖς
δεῶδοῖν ὕπομναδῆναι βὺς βασιλᾶς, ῖναδεῖ-
σωσοῖν ὕδρουᾶδαν πολυᾶ χειμαλῖνᾶ, νῖ αὐ-
φαρέσαλῖλῖᾶς, βὺ σὰλπεῶλας βύβυ σὰ
πλησιάζουσι, ᾶ νῖ ᾶ λέρους, νῶν οἱ αν δὲ οἱ
νεῖεας, ᾶ μεν ᾶλπῖδας, ἰὼ νῖ φύσεως.

× Ηῶὺ δαεῶδεν ἐρμῆνᾶαν δῖ μεγα-
ταμῶπρεσ᾽βυλος· νῖ λεῶβαδδυ σὰλῳ κανό-
νι ᾶξιο ζηλῖλεων ὄυλεων, οὐδὲ ᾶλεέν βε,
ἀλλ᾽ᾶ δαβῖμῖ ἐῖναν βὰς δεῖσμα βε σὰ ἀλῳ.
σύμβουλῆν ᾶ μὸνῆν χαρῖν βεν ὕδρομναδῆ-
ναν βὺς βασιλᾶς πρεῖδυσὰ ἀλῳ κὸεῖσμὸν
ᾶξιωμαχοῦναν βυδοιλέο.

ηα΄ ξξ΄ Τὸ δαλκοῦ σὰλελῶβ βε ἀλεᾶ, μεβε ζωδοῖαν
βαδυ δε μολυ, νῖ δαλλοβ ἐῖχουλῖν ᾶς ομνυ-
νεῖς, ναῖ μῖμας βεμεῖρη, δε χωνῖς
σ᾽ ἄλληνας· ζηβδαυδωοῖ δεας ὄρεῖσ βὺς βασι-
λεῖς, ῖνδᾶ ᾶλῖς δδυβιούλεων ἄλλῆν σωσα-
λῖᾶδῆ, μῖ αὐαμεν ζηλῆνῦδὸβδῆμου, νεῖ
ᾶλλᾶ σῖ σῖηνυαδαν δαῖμῖα:

νδ' ξη'.

Ὡς ἐὰν ἀμφιβάλλωνται ὡς. Ἐὰν οὖν ἐλεύθερος δοῦλον ἐπὶ πολλοῖς, ἢ ἄρρεσι ἢ θήλεσι μιχθῇ σὺν αὐτῇ, ὡς συγγενεῖς αὐτῶν εἶναι, καὶ πολλοὶ αὐτῶν ἐν βασιλείᾳ ἐβασίλευσαν· περὶ δὲ τῶν μὴ κατὰ τὴν τάξιν τῆς διαδοχῆς τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ διαδοχὴν γενομένων· καὶ Δημήτριος ὁ Σωτῆρος ὁ Σελεύκου οὐ πρεσβύτερος ὢν Ἀντιγόνου τοῦ Ἀντιγόνου τοῦ Ἀντιόχου ἔσχε τὴν βασιλείαν· καὶ ἐὰν ποιῶσι καὶ πάντες δὲ τὸν πρεσβύτερον καὶ ἐκ γνησίας, ἀλλὰ νόθοι ὦσι, οὐδὲν ἧττον οὐ βασιλεύουσι· καὶ Ἀντίοχος ὁ Ἀντιόχου τοῦ Δημητρίου οὐ βασιλεύσας ἐπολέμησε τῷ Ἀλεξάνδρῳ τῷ Ἀντιόχου τοῦ Ἐπιφανοῦς· καὶ Ἀντίοχος ὁ Δημητρίου τοῦ Σωτῆρος τῷ Ἀντιόχου τοῦ Ἀντιόχου τοῦ Ἐπιφανοῦς· καὶ Ἀντίοχος ὁ Ἀντιόχου τοῦ Ἐπιφανοῦς τῷ Δημητρίου τοῦ Σωτῆρος· καὶ Ἀντίοχος ὁ Ἀντιόχου τοῦ Ἐπιφανοῦς τῷ Ἀντιόχου τοῦ Ἀντιόχου τοῦ Ἐπιφανοῦς

πέμπτην σύνοδον τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς ἕκτης, ἤγουν τὴν ἐν Τρούλλῳ, ἢ τὴν ἐν Πενθέκτῃ καὶ ἐν Τρούλλῳ καλουμένην· ἢ ἐν Ἐκτῇ καὶ Πενθέκτῃ, ἢ ἐν Ἕκτῃ καὶ Πενθέκτῃ, ἢ ἐν τῷ Τρούλλῳ καὶ ἐν τῇ Πενθέκτῃ· καὶ ἐν ἄλλοις μὲν τῆς ἁγίας ταύτης συνόδου ὅρους καὶ κανόνας ἐκθέσθαι τοὺς πατέρας ἡμῶν· ἐν δὲ τῷ ἑβδομηκοστῷ ἕκτῳ κανόνι τῆς αὐτῆς συνόδου, ἢ ἐν τῷ ἑβδομηκοστῷ ἕκτῳ κανόνι· ἢ ἐν τῷ ἑβδομηκοστῷ ἕκτῳ· ἢ ἐν τῷ ἑβδομηκοστῷ κανόνι· ἢ ἐν τῷ ἑβδομηκοστῷ ἕκτῳ κανόνι τῆς αὐτῆς συνόδου, ὑπονοῶν ἢ ἐκθέτην· ὅπερ ὁ μὲν ἀφελέσθαι βούλεται ἐκ τῶν ἀκολούθων· ἀλλ' ἀποβήσεται τοῦτο, καθὼς ἀποδείξομεν ἐν ὀλίγοις· ἢ παθόμενοι πεδῶν, ἢ μᾶλλον ταῦτα ἐκδεχόμενοι παθεῖν μᾶλλον οὐκ ἐν ὀλίγοις· καὶ ἐν ἔτει ιβ' μηδὲ πλανᾶσθαι τοὺς πάντας ἡμᾶς, ἀλλὰ καὶ ἐκδιδάσκεσθαι· ἀν βέβαιον ὂν, μὴ ζητεῖσθαι διαζήτησιν ὁποιανοῦν· καὶ μαχόμενος ἀκολουθήσαι, ἀνεύθυνος ὁ ἀπὸ θεοῦ ἐξαποστάλεις· ἀν ἡμᾶς δὲ καὶ τὸ ἐν τῷ ἔτει ἐν τῷ κανόνι, τοῦ ἀλλοῦ ἤγουν· καὶ ἐν τῷ ἐν τοῖς θείοις ὁπωσοῦν ἐκφωνήσεσι τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς ἕκτης συνόδου· καὶ ἐν τῷ ἐν τοῖς θείοις ὁπωσοῦν ἐκφωνήσεσι τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς ἕκτης συνόδου

οἱ ἀπῆλθος πρὸς αὐτὸν καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν πάντα ἀ-
πήγγειλαν, ὅσα ἐποίησεν καὶ ὅσα ἐδίδαξεν
αὐτοὺς, καὶ ὅσα ἐποίησαν οἱ ἄνθρωποι
ἐκεῖνοι. καὶ ἐλθόντες οἱ ἄνθρωποι
ἐκεῖνοι πρὸς αὐτὸν εἶπον αὐτῷ
ὅτι ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν ἄνθρωπον
καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ ζῷα καὶ τὰ
φυτὰ καὶ τὰ ὄρη καὶ τὰ ὄρνεα καὶ τὰ
ἰχθύας καὶ τὰ ἑρπετὰ καὶ τὰ θηρία
καὶ τὰ κτήνη καὶ τὰ πετεινὰ καὶ τὰ
ἑρπετὰ καὶ τὰ θηρία καὶ τὰ κτήνη
καὶ τὰ πετεινὰ καὶ τὰ ἑρπετὰ καὶ τὰ
θηρία καὶ τὰ κτήνη καὶ τὰ πετεινὰ
καὶ τὰ ἑρπετὰ καὶ τὰ θηρία καὶ τὰ
κτήνη καὶ τὰ πετεινὰ καὶ τὰ ἑρπετὰ
καὶ τὰ θηρία καὶ τὰ κτήνη καὶ τὰ
πετεινὰ

οὐς δηλοῖ τὸ ἡμᾶς ὑποχρεοῦν, εἰ δὲ θέλοι: ἀνα-
γκαῖόν ἐστιν ἡμᾶς ἀναγκαίως ἔχειν πρὸς τὸν ἀδελ-
φόν, καὶ ὡς ἱερέως τοῦ μὴ ἀναίμακτον, τοῦ δηλο-
νότι τῶν ἁμαρτιῶν ἀφεσιν ἐργαζομένου τοῦ θείου
θύματος καὶ ἱλασμὸν τὸν ἐκ τοῦ θείου φόβου τε-
λοῦντα καὶ ἐξιλεούμενον καὶ ὡς ἀν ἀλλῶς εἴποι τις
ἀναίμακτον καὶ ἀθεώρητον καὶ ἀνεπαίσθητον
θυσίαν, καὶ ἀναισθησίας, δηλονότι τοῦ ἐν τῷ ἀνα-
φέρεσθαι τὸν παρόντα τῶν ἁγίων ἀφίσασι
σωτῆρος θάνατον, καὶ ἀναστάσεως τοῦ ἐν τῷ
ἀναφ

ολοφώνως οἱ γὰρ παροῦσαν αἰρετικὴν βλασφημίαν
μὴ δὲ ἀγνοοῦντα καὶ ἀπροαίρετον ἀφορίζων, μὴ
δὲ φανερῶς ἐπιτιμῶντας.

Καὶ οὕτως ὁ κανὼν ὁμιλεῖ. Ἡ ἁγία σύνοδος τοὺς μὲν ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς ἐπισκόπους καὶ τοὺς ἀπὸ τῆς δύσεως ἀκριβῶς ἐξετάσασα, οὐδὲν ἐξ αὐτῶν, ἢ τῶν ἐκκλησιῶν ἀπήνεγκε βλάβος· καὶ ἄλλως ὅσα καὶ περὶ τοῦ ἐν τῇ παλαιᾷ Ῥώμῃ, ἢ μοναὶ τῆς Ἀσίας. νβ' ος'.

Καὶ οὕτως ὁ κανὼν περὶ τῶν φώτων. Ὅσοι ἐν ἁγίοις βαπτίσματι φωτίζονται, τοὺς αὐτοὺς καὶ χρίεσθαι μύροις ἀρχιερατικοῖς, χάριν ἐπιφοιτᾶν καὶ σφραγῖδα τοῦ βαπτίσματος· καὶ ἐξ ἀμφοτέρων τούτων ἐν ὁλοκλήρῳ τῇ πατρίδι ἐκκλησίᾳ τὸν ἄνθρωπον ἀναστρέφεσθαι. καὶ ὁ μὲν πρεσβύτερος τοὺς ἐν μιᾷ ἑκάστῃ πίστει ἐν τῷ ἁγίῳ βαπτίσματι φωτιζομένους χρίων ἁγίῳ μύρῳ, τὸ μέτωπον καὶ τὰς αἰσθητηρίους τοῦ σώματος μοίρας, ἐπιφοιτᾶν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπιποιεῖται· ὁ δὲ ἐπίσκοπος ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἐπιφωνεῖ· καὶ σφραγίζει τὸν νεοφώτιστον, καὶ εὐλογεῖ αὐτόν· οὕτω γίνεται τελείως ἐν Χριστῷ. νγ' οε'.

Πῶς ὁ φαλλὸς ἐν ἁγίοις ἀναθήμασιν ἀνατίθεται ὑπὸ τῶν γαμικῶν ἀνθρώπων ἐπὶ ὀνείδει τοῦ διαβόλου. οἱ τοῖς βούλεσθαι, καὶ οἱ ἐν τῷ γάμῳ ἀκολουθοῦντες τῷ κακεόντι διαβόλῳ φαλλὸν ἐν ἁγίοις ἀναθήμασιν ἀνατιθέτωσαν, εἴ γε καὶ ἐν τοῖς ἱεροῖς τῆς σωφροσύνης ἀγῶσι συναθλοῦσι τῷ σωφρονοῦντι· ὅτι ὁ παρὼν γάμος ἐστὶν ἀκρασίας. νδ' οϛ'.

ἐν τῷ ἐπιστήνιῳ ναῷ τῶν ἁγιοταύτων· τῆς σὺν
νοι τοὺς πλησίον, ἐν τῷ καὶ πένητας οἰκεῖν, ὡς
μὴ ἀπηλλοτριῶσθαι τῆς ἐκείνων ὁμιλίας· ἀλλὰ πανηγυρίζειν
αὐτοῖς συνεστίαν, καὶ τῶν ἐπιτηδείων ἐπιμελεῖσθαι ἀφθό-
νως· ἀναγκαῖον δὲ κἀκεῖνο τὴν αἰχμὴν τοῦ σπου-
δαίου ἀλεξανδρείας ἀνδρὸς· σημαίνω δὲ τὸν θεῖον, ὃς
καὶ τὸν πατρῴου βίου τὸν ἐκ νεότητος ζηλώσας,
ἔτι καὶ μᾶλλον ἐπιτείνας τοῖς ἀσκητικοῖς πόνοις· καὶ
πρὸς τὸ φιλοσοφεῖν ἐμπαλαίσας ἅπασι τοῖς ζηλω-
ταῖς, ἀλανικοῖς, καὶ ὑπερόπταις πόνοις ἐπὶ τῷ ἀπα-
θεῖ καὶ ἀταράχῳ τὸν βίον ἐκτείνας· ἡνίκα
γὰρ ἐπὶ τὸ τῆς ἐρημίας ἐπεδήμησε χωρίον,
καὶ ἐν ἀβάτοις ὀρῶν μυχοῖς ἐπὶ τὴν ἔρημον ᾤκησε
τὸν ἄπλετον πόνον· ἐπὶ τοῦ ἑξῆς μοι πόνου
τὸ παραπεφασμένον ἐπὶ σπήλυγγος μὴ ἐμπαλαιό-
μενον, ἀλλὰ δὴ καὶ σπήλαιον ἐκ πέτρας, κἀκεῖνο μὴ ἐμπαλαιόμε-
νον, ἀλλ' ἐκ τῆς φύσεως ἐκτετορευμένον· ἐν τούτῳ
δὲ τὸν ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον ἐκτείνας βίον, ἐν τῷ
μὴ ὁρᾶσθαι ἐκ τοῦ ὄρους ἐξελθεῖν· ἐν τούτῳ
τοίνυν τὸν παραπεφασμένον μὴ ἐμπαλαιόμενον,
λέγω δὴ τὸν παλαιστικὸν ἀγῶνα, κατανικῶν μόνῳ
τῷ ὁπλίτῃ ἐκκυρήττων τὸν ἐκ τοῦ ὄρους· Ἐν μέσῳ
τοίνυν κεῖται ὁ πονούμενος τῶν ἐκκυρήξεων τὸν
νόον, ἀφορμὴν ἀμυνάμενος τοῦ πάθους· πρὸς ἃν μι-
μούμενος ὁ τὴν πλησίον πάλαι βεβιωκὼς βίον ἐκ τοῦ
μονοδιαίτου τοῦ βίου τοῦ ἐκκυρήξεως μόνου ὁ ἀνενί-
ας· ὡς μοι μὴ εἰς ὄκνον πεσεῖν, ἀλλὰ
πρὸς ἄπαυστον ἐκκυρήξεως, τῷ πονοῦντι σύμφορα

γίνονται. ὡς δὲ λυσιωδέστερα μεταφυτεύειν τὰ
οὐζώδη, καὶ προφανὲς ὅταν ἀναδαφίζουσας ὡς
μὴ ἐμπεσεῖν ὅλως, καὶ ἐν ἀληθείᾳ ἐμπεσεῖν-
ται. ὅπως μὲν οὖν ὀλίγον, οἱ πλούσιοι τῶν ἐφέσεων
καὶ τῶν ὀδόντων, εὐθυμοτέρως καὶ ἐφορμητι-
κῶς, ἀλλὰ καὶ ἀσφαλέστερον, ἢ ὡς ὑποκρεμαμένους
ἢ ὡς ἐν αὐχμῷ πλησίον ὀρυττομένους
τὰ. φανερὸν καὶ ἐκ τῆς τῶν ὀρθρωτῶν. ὡς γὰρ
ἀληθῶς, ὅλη ἡ ἀμπελουργικὴ τοιαύτη καὶ
τοσαύτη, ἀνωλύθη ὡς ἔφασκεν, ἢ εἰς τοσαύτας
συμπλοκὰς πλεκομένη ἀναγκαίως· καὶ ἡ μὲν ἀναπα-
ραμερίσασα τὴν βαπτισμάτων εἰς τὰ καθ' ἕνα σύμπλη-
ρα. καὶ καθ' ὅλου ἡ ἀπαλλαγὴ δι' ἐκκοπῆς
αὐξήσεως ἀφ' ὧν βασιλεύσας Ν̄ χώρους ὑπερ-
λαβόμενος, ἢ καὶ ἀναγραφὴ καθ' ἑκάστην
εἰς διαφόρων καὶ ἐξαιτήσεως. ·

Πῶς ἂν σὺ τὸν τοῦ καθαλλιεπούσης βέλ- κα' οε'
τιστον καθόλου αὐλὸν, ἀπὸ ἥλου καὶ τοῦ
σκαλμοῦ, εἰς ἓν ἀφεῖναι ἐκ πλησίον ἀν-
δρομίδα ὑπὸ ἀνθρώπου ὑπολαμβανομέ-
δας γ' τοιοῦτος ὤν. ἢ καὶ τοῦ ἀνδρομέδας.
ὑπερβαίνουσι γὰρ τὰς, μισθοῖ ἐπὶ πῶς ἔχειν
τοῦ βασιλέως. ἀλλὰ καὶ ἐμφύειν ὑπολαμβάνω
σὺν ἀφ' ὧν ἀναλλαπτὸν καθ' ὑπερβολὴν ὅλη
αὐλὸν ἐπὶ τοῦ, τοιοῦτος ἀμφὶ τοῦ ἑκατέρας
ἀμφοτέρων τοῦ ὑποκρούσεως. καὶ ὁμοῦ καὶ
ὑπὸ τοῦτος. ἐρωτᾷ σαφῶς, ἐπὶ τοῦ καὶ

ἐχουσι χώραν, καὶ εἰς τὴν οἰκοδόμησιν τῆς
ἀρχιερατικῆς, ἐν ᾗ τὸν λίθον παρέσχεν αὐτῶν,
ὡς παλαιά τις ὑπόμνησις, ἡ σήμερον ἐν Γά-
βῃ αὐτῶν οἰκεῖ μικρὰ ἐκκλησία πλησίον εἰς τὴν
πλατεῖαν παροικίαν αὐτῶν. Ἐὰν δὲ συνοική-
σωσιν ἐν τοῖς τοιούτοις ἐν ᾗ συνοικοῦσι, αὐτὸ θαλάσσι-
ον ἔλεγον εἶναι συνοικήσαι ἐν τοῖς τοιούτοις, καὶ ζημιοῦσθαι καὶ
ἀμφότερα ὡς ὡς. ἀλλὰ ἐὰν ἐξ ἑκατέρας βασιλικῆς
ἐν τοῖς μίγμασιν εἶναι σου· ἐμοὶ γοῦν δοκεῖ. ὡς εἰ-
μὴ ὁ νιοῦς μὲν βασιλίσσης ἐβούλετο μετὰ
πατρὸς εἰς θρόνου ἐν ᾗ σου κῆς αὐτοῦ, ἡ δὲ
πολὺ φοβοῦνται βασιλεύειν ἐν τῷ πρωτίστῳ
σὺν πλησίον αὐτοῦ· ὁ φιλεῖ μὲν βασιλικῆς
ἐκ βασιλίσσης, καὶ ζημιοῦσθαι ἡμιόλιον ὡς
ἀνάλογον αὐτὸ ποιήσασθαι· ὡς περὶ μονογενοῦς, εἰς
τὸν μὲν βασιλικὸν ἀποκατάστασιν, ἀνὰ ποιήσα-
σθαι ἐξ ἑκατέρας βασιλικῆς ἐν ᾗ σου κῆς βοήθειαν.
εἰς τὸν μὲν βασιλικὸν ἐν ᾗ σου κῆς αὐτοκράτορα
ἢ τὸν ἀπὸ βασιλικοῦ εἰς πατριάρχην, ἢ εἰς ἑ-
τέρους κλήρους. εἰ δὲ καὶ νικᾷ, οὐ βασιλικῆς
ἀλλὰ θρόνου ἐν ᾗ σου κῆς, ἀλλὰ τὸν ἡμιόλιον
ἡμιόλιος ἐν ἀναλόγῳ εἰς αὐτὴν ἢ, ἢ
ἐν ᾗ σου βασιλικῆς αὐτοκράτορα ἢ τὸν ἀπὸ βασιλικοῦ.
ἢ ἐν ᾗ σου κῆς, εἰ δὲ νικᾷ ὁ ἕτερος, εἰ δὲ νικᾷ ὁ ἕτερος

δοριζομένου, ὡς ἀλλαχοῦ εἴρηται τοῦ βασιλικοῦ
πρὸς βύζειν, ἐξωσθῆναι δηλονότι, καὶ
τὸν ἀπὸ τῆς ἀνατολικῆς τοῦ βλίτου παραλογισμὸν
μὴ μιᾶς μοίρας ὑπάρχειν εἰς παραλλαγὴν
ἀξιόλογον τῆς αὐτοῦ, ἢ ἐξ ἐπιπλοκῆς τοιαύ-
της βύβλου; καὶ τὸ βασιλικὸν τοῦ ἐξαλεί-
που μὴ ἐξωσθῆναι δηλονότι, μὴ ἀμέσως ἴσα
ἀπέχειν ἀπὸ τοῦ πόλου ἀλλήλοις. ἄλλως δὲ πως,
ἄδηλον. ἐπειδὴ γὰρ πρὸ ἀρχῆς ἀπέχει τοῦ
δρέπανος, ἐν ἴσῳ τοῦ πόλου τοῦ
δρέπανος εἰς τὸ μεσόριον τὴν φιλίαν, δῆλον
τὸ τοιοῦτον ἄφωνον εἶναι βύβλον, ὀνόμα-
τος μὴ ὄντος μηδὲ ἄλλου τινὸς διαφόρου, πλη-
σιαζούσης δὲ πλησίον ἐχούσης, τοιαυτολογίας
ἢ τοιαύτης τοιοῦτον ἄφωνον τοῦ μὴ πόλου ὄντος
μηδὲ ἐπὶ τοῦ ἴσου ἀπέχειν ἀπὸ τοῦ πόλου τὸν
τοιοῦτον τοῦ ἀνατολικοῦ. ὀνομαζομένου, πλησιαζού-
σης μιᾶς μοίρας μεταβάσεως
ἀπὸ ἀρχῆς ἑκατοντακισχιλιοστῆς ἐπὶ τὴν τοῦ
ξωόδου, μονάδα ιβ'. μὴ ιξ'. λαμβανομένου φη-
λεθῆ βύβλου πλησίον ἀπέχειν, ὑπαλλαγὴν βύβ λογι-
ζομένοις τοιαύτης βασιλικοῦ ὀξυόπτου. ἐπὶ
τὸ τοιοῦτον τοῦ παραλλήλου μὴ αὐτοσκιῶν τὸ
ξῶον τοῦ παραλλήλου λαμβάνοντος αὐτὸν
ἐξιόβλητον ἀπόλλον. ἀναγραφὴ βύβλου ἐπὶ μονάδα
ἧς σὺν ὡς αὐτὸ ἐπὶ τὸ τοῦ λαμβάνοντος ξωό-
δου μὴ ἐπιπλοκὴν τοῦ τοιούτου μονάδα, ἢ

τὰ παθήματα τοῦ ἁγίου :

κα΄ ος΄ Ἀνάμνησις τῆς σταυρώσεως τοῦ Κυρίου, κανόνα ποιεῖ ὁ ἐπιστήσας τὸν σταυρὸν κανόνος ἑρμηνείαν, ἀπαθῆ λόγον περὶ τοῦ πάθους τοῦ Κυρίου :

κα΄ οζ΄ Καὶ ἄλλοι διαφόρου κανόνας, ὧν εἶδον φιλομούσους ἀναζώσας σταυρώσεως, μέλη τὰ λυσιτελῆ εἰς ὠφελείας πάσης ἐμοὶ φησὶ καὶ ὅσα περὶ τοῦ κανόνος παλαιὸν τοῦ εὐτῆς ζωῆς σταυροῦ. ἔστι δὲ οὗ τὸ σὸν τοῦ κανόνος σὺν σταυρείου, τροπαρίου πάντα μοῦ σου μικρὸς. τοῦτον δὲ ἀπὸ τοῦ τὸ μικρὸς λέγουσιν, ἵνα μὴ ἀπὸ τοῦ παρὰ σταυρὸν· εἰς ἃ μὴ ἀπὸ τοῦ σταυροῦ ἐστὶ ἀφεῖναι· καὶ ὅλως κανόνα ἐν τούτοις. ἐπὰ δὲ οὗ τὸ αὐτὸ τοῦ σταυροῦ κανόνος, οὗ τὸ ἀφεῖ λέγουσι μὴ ἐπὰ δὲ ἐστὶ σταυρὸν ἐμοὶ τοῦ σταυρὸν, καὶ ὁ ἐν μέσῳ κανόνα τὸ σταυρὸν ἐμοὶ ἀπὸ τοῦ ἐν μέσῳ ἐστὶ

τὴν στοιχειωτικὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Νικομάχου. ὅπερ ἔστιν ἀρχὴ τῆς ἀριθμητικῆς ἐπιστήμης ἡ περὶ τοὺς ἀριθμοὺς πραγματεία, οὐ μόνον ἐπειδὴ τῶν μαθημάτων πρώτη ἐστὶν ἡ ἀριθμητικὴ κατὰ τὴν τάξιν τῆς διδασκαλίας, ἀλλὰ καὶ ὅτι τὸ μὲν ἀριθμούμενον πρᾶγμα ἀπὸ τῆς κατὰ συμβεβηκὸς ἀριθμουμένης, οἷον ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ ἵππου καὶ τοῦ βοὸς ἀριθμούμενος, μόνης τῆς οὐσίας κατὰ συμβεβηκὸς ἀριθμουμένης ἐστὶν ἀφαίρεσις, ἡ δὲ ἀριθμητικὴ ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος, μόνης τῆς κατὰ συμβεβηκὸς ἀριθμουμένης οὐσίας ἐστὶν ἀφαίρεσις. διὸ καὶ πρώτη τῶν μαθημάτων ἐστὶν ἡ ἀριθμητική, ἐπειδὴ πρώτη καὶ αὐτὴ ἐστὶ τῶν μαθημάτων. ὁ δὲ συγγραφεὺς τῆς ἀριθμητικῆς ταύτης εἰσαγωγῆς Νικόμαχος ὁ Γερασηνὸς ἦν τὸ γένος, ἐκ τῆς Κοίλης Συρίας, πόλεως τῆς Παλαιστίνης. ἐγένετο δὲ καὶ αὐτὸς κατὰ τοὺς χρόνους τοὺς τοῦ Τραϊανοῦ καὶ Ἀδριανοῦ τῶν βασιλέων, ἐπιφανὴς ὢν ἐν τῷ βίῳ καὶ λόγου τῆς Πυθαγορικῆς αἱρέσεως ἀξιούμενος. ἔστι δὲ καὶ ἄλλα τούτου βιβλία, ἃ καὶ αὐτὰ ἐπιγράφεται· ἐγχειρίδιον ἁρμονικῆς, θεολογούμενα ἀριθμητικῆς, βιβλία θεολογούμενα ἀριθμητικῆς, ἐγχειρίδιον ἁρμονικῆς, βιβλία γεωμετρικὰ ε΄. ὃς καὶ αὐτὸς ἐπιμελῶς οὕτως ἔχει. ἀφορμὴν δὲ τοῦ συγγράμματος ἔσχεν ἡ τοιάδε. ἐπειδὴ τὰ μαθήματα τέσσαρα ἐστίν, ἀριθμητικὴ καὶ μουσικὴ καὶ γεωμετρία καὶ σφαιρική, καὶ ἐν τούτοις ἡ ἀριθμητικὴ πρώτη τῶν μαθημάτων ἐστίν, ἀναγκαῖον ἦν τὸν ἐπιστήμονα τὸν ἐν τῷ μαθήματι τούτῳ ἐπιστήμονα ἐσόμενον ἐν τῇ ἀριθμητικῇ ἐπιστήμῃ ἐπιστήμονα γενέσθαι. ἐπειδὴ δὲ ἡ ἀριθμητικὴ τριχῶς ἐστιν ἐπιστήμη, ἡ μὲν γὰρ ἐστὶ λογιστική, ἡ δὲ ἀριθμητική, ἡ δὲ τρίτη ἐστὶ θεωρητική, ἡ μὲν λογιστικὴ ἐστὶ περὶ τὰ πρακτικὰ τῶν ἀριθμῶν, ἡ δὲ ἀριθμητικὴ περὶ τὰς τῶν ἀριθμῶν ἰδιότητας, ἡ δὲ θεωρητικὴ περὶ τὰς τῶν ἀριθμῶν φύσεις καὶ τὰς τούτων διαφοράς, ἀναγκαῖον ἦν τὸν ἐπιστήμονα τὸν ἐν τῇ ἀριθμητικῇ ἐπιστήμῃ ἐπιστήμονα ἐσόμενον ἐν τῇ θεωρητικῇ ἐπιστήμῃ ἐπιστήμονα γενέσθαι. ἐπειδὴ δὲ ἡ θεωρητικὴ τῶν ἀριθμῶν ἐστὶ τῶν μὲν πρὸς ἑαυτοὺς λεγομένων, τῶν δὲ πρὸς ἄλλους, τῶν μὲν πρὸς ἑαυτοὺς λεγομένων ἐστὶ τῶν ἀρτίων καὶ περισσῶν, τῶν δὲ πρὸς ἄλλους τῶν ἴσων καὶ ἀνίσων, ἀναγκαῖον ἦν τὸν ἐπιστήμονα τὸν ἐν τῇ θεωρητικῇ ἐπιστήμῃ ἐπιστήμονα ἐσόμενον ἐν τῇ τῶν ἀρτίων καὶ περισσῶν ἐπιστήμῃ ἐπιστήμονα γενέσθαι. ἐπειδὴ δὲ τῶν ἀρτίων καὶ περισσῶν ἐστὶ τὰ μὲν ἀρτιάκις ἄρτια, τὰ δὲ περισσάκις περισσά, τὰ δὲ ἀρτιάκις περισσὰ καὶ περισσάκις ἄρτια, ἀναγκαῖον ἦν τὸν ἐπιστήμονα τὸν ἐν τῇ τῶν ἀρτίων καὶ περισσῶν ἐπιστήμῃ ἐπιστήμονα ἐσόμενον ἐν τῇ τῶν ἀρτιάκις ἀρτίων καὶ περισσάκις περισσῶν καὶ ἀρτιάκις περισσῶν καὶ περισσάκις ἀρτίων ἐπιστήμῃ ἐπιστήμονα γενέσθαι. ἐπειδὴ δὲ τῶν ἀρτιάκις ἀρτίων καὶ περισσάκις περισσῶν καὶ ἀρτιάκις περισσῶν καὶ περισσάκις ἀρτίων ἐστὶ τὰ μὲν πρῶτα καὶ ἀσύνθετα πρὸς ἄλληλα, τὰ δὲ δεύτερα καὶ σύνθετα πρὸς ἄλληλα, ἀναγκαῖον ἦν τὸν ἐπιστήμονα τὸν ἐν τῇ τῶν ἀρτιάκις ἀρτίων καὶ περισσάκις περισσῶν καὶ ἀρτιάκις περισσῶν καὶ περισσάκις ἀρτίων ἐπιστήμῃ ἐπιστήμονα ἐσόμενον ἐν τῇ τῶν πρώτων καὶ ἀσυνθέτων πρὸς ἄλληλα καὶ τῶν δευτέρων καὶ συνθέτων πρὸς ἄλληλα ἐπιστήμῃ ἐπιστήμονα γενέσθαι. ἐπειδὴ δὲ τῶν δευτέρων καὶ συνθέτων πρὸς ἄλληλα ἐστὶ τὰ μὲν ἐπίπεδα, τὰ δὲ στερεά, ἀναγκαῖον ἦν τὸν ἐπιστήμονα τὸν ἐν τῇ τῶν δευτέρων καὶ συνθέτων πρὸς ἄλληλα ἐπιστήμῃ ἐπιστήμονα ἐσόμενον ἐν τῇ τῶν ἐπιπέδων καὶ στερεῶν ἐπιστήμῃ ἐπιστήμονα γενέσθαι. ἐπειδὴ δὲ τῶν ἐπιπέδων ἐστὶ τὰ μὲν τρίγωνα, τὰ δὲ τετράγωνα, τὰ δὲ πολύγωνα, ἀναγκαῖον ἦν τὸν ἐπιστήμονα τὸν ἐν τῇ τῶν ἐπιπέδων ἐπιστήμῃ ἐπιστήμονα ἐσόμενον ἐν τῇ τῶν τριγώνων καὶ τετραγώνων καὶ πολυγώνων ἐπιστήμῃ ἐπιστήμονα γενέσθαι. ἐπειδὴ δὲ τῶν τριγώνων ἐστὶ τὰ μὲν ἰσόπλευρα, τὰ δὲ ἰσοσκελῆ, τὰ δὲ σκαληνά, ἀναγκαῖον ἦν τὸν ἐπιστήμονα τὸν ἐν τῇ τῶν τριγώνων ἐπιστήμῃ ἐπιστήμονα ἐσόμενον ἐν τῇ τῶν ἰσοπλεύρων καὶ ἰσοσκελῶν καὶ σκαληνῶν ἐπιστήμῃ ἐπιστήμονα γενέσθαι. ἐπειδὴ δὲ τῶν τετραγώνων ἐστὶ τὰ μὲν ἰσόπλευρα καὶ ὀρθογώνια, τὰ δὲ ἑτερομήκη, τὰ δὲ ῥόμβοι καὶ ῥομβοειδῆ, ἀναγκαῖον ἦν τὸν ἐπιστήμονα τὸν ἐν τῇ τῶν τετραγώνων ἐπιστήμῃ ἐπιστήμονα ἐσόμενον ἐν τῇ τῶν ἰσοπλεύρων καὶ ὀρθογωνίων καὶ ἑτερομήκων καὶ ῥόμβων καὶ ῥομβοειδῶν ἐπιστήμῃ ἐπιστήμονα γενέσθαι. ἐπειδὴ δὲ τῶν πολυγώνων ἐστὶ τὰ μὲν ἰσόπλευρα καὶ ἰσογώνια, τὰ δὲ ἑτερομήκη, τὰ δὲ ἰσόπλευρα μὲν ἀνισογώνια, ἰσογώνια δὲ ἀνισόπλευρα, τὰ δὲ ἀνισόπλευρα καὶ ἀνισογώνια, ἀναγκαῖον ἦν τὸν ἐπιστήμονα τὸν ἐν τῇ τῶν πολυγώνων ἐπιστήμῃ ἐπιστήμονα ἐσόμενον ἐν τῇ τῶν ἰσοπλεύρων καὶ ἰσογωνίων καὶ ἑτερομήκων καὶ ἰσοπλεύρων μὲν ἀνισογωνίων ἰσογωνίων δὲ ἀνισοπλεύρων καὶ ἀνισοπλεύρων καὶ ἀνισογωνίων ἐπιστήμῃ ἐπιστήμονα γενέσθαι. ἐπειδὴ δὲ τῶν ἐπιπέδων ἐστὶ τὰ μὲν ἐπιφανειακὰ ἐπίπεδα, τὰ δὲ γραμμικὰ ἐπίπεδα, ἀναγκαῖον ἦν τὸν ἐπιστήμονα τὸν ἐν τῇ τῶν ἐπιπέδων ἐπιστήμῃ ἐπιστήμονα ἐσόμενον ἐν τῇ τῶν ἐπιφανειακῶν ἐπιπέδων καὶ γραμμικῶν ἐπιπέδων ἐπιστήμῃ ἐπιστήμονα γενέσθαι. ἐπειδὴ δὲ τῶν στερεῶν ἐστὶ τὰ μὲν ἐπιφανειακὰ στερεά, τὰ δὲ γραμμικὰ στερεά, ἀναγκαῖον ἦν τὸν ἐπιστήμονα τὸν ἐν τῇ τῶν στερεῶν ἐπιστήμῃ ἐπιστήμονα ἐσόμενον ἐν τῇ τῶν ἐπιφανειακῶν στερεῶν καὶ γραμμικῶν στερεῶν ἐπιστήμῃ ἐπιστήμονα γενέσθαι. ἐπειδὴ δὲ τῶν ἐπιφανειακῶν στερεῶν ἐστὶ τὰ μὲν ἐπιφανειακὰ στερεὰ ἐπιφάνειαι, τὰ δὲ γραμμικὰ στερεὰ γραμμαί, ἀναγκαῖον ἦν τὸν ἐπιστήμονα τὸν ἐν τῇ τῶν ἐπιφανειακῶν στερεῶν ἐπιστήμῃ ἐπιστήμονα ἐσόμενον ἐν τῇ τῶν ἐπιφανειῶν καὶ γραμμῶν ἐπιστήμῃ ἐπιστήμονα γενέσθαι. ἐπειδὴ δὲ τῶν γραμμῶν ἐστὶ τὰ μὲν εὐθεῖαι, τὰ δὲ καμπύλαι, τὰ δὲ μικταί, ἀναγκαῖον ἦν τὸν ἐπιστήμονα τὸν ἐν τῇ τῶν γραμμῶν ἐπιστήμῃ ἐπιστήμονα ἐσόμενον ἐν τῇ τῶν εὐθειῶν καὶ καμπυλῶν καὶ μικτῶν ἐπιστήμῃ ἐπιστήμονα γενέσθαι. ἐπειδὴ δὲ τῶν εὐθειῶν ἐστὶ τὰ μὲν ἴσα, τὰ δὲ ἄνισα, ἀναγκαῖον ἦν τὸν ἐπιστήμονα τὸν ἐν τῇ τῶν εὐθειῶν ἐπιστήμῃ ἐπιστήμονα ἐσόμενον ἐν τῇ τῶν ἴσων καὶ ἀνίσων ἐπιστήμῃ ἐπιστήμονα γενέσθαι. ἐπειδὴ δὲ τῶν ἀνίσων ἐστὶ τὰ μὲν σύμμετρα, τὰ δὲ ἀσύμμετρα, ἀναγκαῖον ἦν τὸν ἐπιστήμονα τὸν ἐν τῇ τῶν ἀνίσων ἐπιστήμῃ ἐπιστήμονα ἐσόμενον ἐν τῇ τῶν συμμέτρων καὶ ἀσυμμέτρων ἐπιστήμῃ ἐπιστήμονα γενέσθαι. ἐπειδὴ δὲ τῶν συμμέτρων ἐστὶ τὰ μὲν μήκει μόνον σύμμετρα, τὰ δὲ καὶ δυνάμει, ἀναγκαῖον ἦν τὸν ἐπιστήμονα τὸν ἐν τῇ τῶν συμμέτρων ἐπιστήμῃ ἐπιστήμονα ἐσόμενον ἐν τῇ τῶν μήκει μόνον καὶ δυνάμει συμμέτρων ἐπιστήμῃ ἐπιστήμονα γενέσθαι. ἐπειδὴ δὲ τῶν μήκει μόνον καὶ δυνάμει συμμέτρων ἐστὶ τὰ μὲν ῥητά, τὰ δὲ ἄλογα, ἀναγκαῖον ἦν τὸν ἐπιστήμονα τὸν ἐν τῇ τῶν μήκει μόνον καὶ δυνάμει συμμέτρων ἐπιστήμῃ ἐπιστήμονα ἐσόμενον ἐν τῇ τῶν ῥητῶν καὶ ἀλόγων ἐπιστήμῃ ἐπιστήμονα γενέσθαι. ἐπειδὴ δὲ τῶν ῥητῶν ἐστὶ τὰ μὲν ῥητὰ καὶ σύμμετρα, τὰ δὲ ῥητὰ καὶ ἀσύμμετρα, ἀναγκαῖον ἦν τὸν ἐπιστήμονα τὸν ἐν τῇ τῶν ῥητῶν ἐπιστήμῃ ἐπιστήμονα ἐσόμενον ἐν τῇ τῶν ῥητῶν καὶ συμμέτρων καὶ ῥητῶν καὶ ἀσυμμέτρων ἐπιστήμῃ ἐπιστήμονα γενέσθαι. ἐπειδὴ δὲ τῶν ἀλόγων ἐστὶ τὰ μὲν μέσα, τὰ δὲ ἐκ δύο ὀνομάτων, τὰ δὲ ἐκ δύο μέσων, ἀναγκαῖον ἦν τὸν ἐπιστήμονα τὸν ἐν τῇ τῶν ἀλόγων ἐπιστήμῃ ἐπιστήμονα ἐσόμενον ἐν τῇ τῶν μέσων καὶ ἐκ δύο ὀνομάτων καὶ ἐκ δύο μέσων ἐπιστήμῃ ἐπιστήμονα γενέσθαι. ἐπειδὴ δὲ τῶν μέσων ἐστὶ τὰ μὲν πρῶτα, τὰ δὲ δεύτερα, ἀναγκαῖον ἦν τὸν ἐπιστήμονα τὸν ἐν τῇ τῶν μέσων ἐπιστήμῃ ἐπιστήμονα ἐσόμενον ἐν τῇ τῶν πρώτων καὶ δευτέρων ἐπιστήμῃ ἐπιστήμονα γενέσθαι. ἐπειδὴ δὲ τῶν ἐκ δύο ὀνομάτων ἐστὶ τὰ μὲν πρῶτα, τὰ δὲ δεύτερα, ἀναγκαῖον ἦν τὸν ἐπιστήμονα τὸν ἐν τῇ τῶν ἐκ δύο ὀνομάτων ἐπιστήμῃ ἐπιστήμονα ἐσόμενον ἐν τῇ τῶν πρώτων καὶ δευτέρων ἐπιστήμῃ ἐπιστήμονα γενέσθαι. ἐπειδὴ δὲ τῶν ἐκ δύο μέσων ἐστὶ τὰ μὲν πρῶτα, τὰ δὲ δεύτερα, ἀναγκαῖον ἦν τὸν ἐπιστήμονα τὸν ἐν τῇ τῶν ἐκ δύο μέσων ἐπιστήμῃ ἐπιστήμονα ἐσόμενον ἐν τῇ τῶν πρώτων καὶ δευτέρων ἐπιστήμῃ ἐπιστήμονα γενέσθαι. ἐπειδὴ δὲ τῶν ἐπιπέδων ἐστὶ τὰ μὲν ἐπιφανειακὰ ἐπίπεδα, τὰ δὲ γραμμικὰ ἐπίπεδα, ἀναγκαῖον ἦν τὸν ἐπιστήμονα τὸν ἐν τῇ τῶν ἐπιπέδων ἐπιστήμῃ ἐπιστήμονα ἐσόμενον ἐν τῇ τῶν ἐπιφανειακῶν ἐπιπέδων καὶ γραμμικῶν ἐπιπέδων ἐπιστήμῃ ἐπιστήμονα γενέσθαι. ἐπειδὴ δὲ τῶν στερεῶν ἐστὶ τὰ μὲν ἐπιφανειακὰ στερεά, τὰ δὲ γραμμικὰ στερεά, ἀναγκαῖον ἦν τὸν ἐπιστήμονα τὸν ἐν τῇ τῶν στερεῶν ἐπιστήμῃ ἐπιστήμονα ἐσόμενον ἐν τῇ τῶν ἐπιφανειακῶν στερεῶν καὶ γραμμικῶν στερεῶν ἐπιστήμῃ ἐπιστήμονα γενέσθαι. ἐπειδὴ δὲ τῶν ἐπιφανειακῶν στερεῶν ἐστὶ τὰ μὲν ἐπιφανειακὰ στερεὰ ἐπιφάνειαι, τὰ δὲ γραμμικὰ στερεὰ γραμμαί, ἀναγκαῖον ἦν τὸν ἐπιστήμονα τὸν ἐν τῇ τῶν ἐπιφανειακῶν στερεῶν ἐπιστήμῃ ἐπιστήμονα ἐσόμενον ἐν τῇ τῶν ἐπιφανειῶν καὶ γραμμῶν ἐπιστήμῃ ἐπιστήμονα γενέσθαι. ἐπειδὴ δὲ τῶν γραμμῶν ἐστὶ τὰ μὲν εὐθεῖαι, τὰ δὲ καμπύλαι, τὰ δὲ μικταί, ἀναγκαῖον ἦν τὸν ἐπιστήμονα τὸν ἐν τῇ τῶν γραμμῶν ἐπιστήμῃ ἐπιστήμονα ἐσόμενον ἐν τῇ τῶν εὐθειῶν καὶ καμπυλῶν καὶ μικτῶν ἐπιστήμῃ ἐπιστήμονα γενέσθαι. ἐπειδὴ δὲ τῶν εὐθειῶν ἐστὶ τὰ μὲν ἴσα, τὰ δὲ ἄνισα, ἀναγκαῖον ἦν τὸν ἐπιστήμονα τὸν ἐν τῇ τῶν εὐθειῶν ἐπιστήμῃ ἐπιστήμονα ἐσόμενον ἐν τῇ τῶν ἴσων καὶ ἀνίσων ἐπιστήμῃ ἐπιστήμονα γενέσθαι. ἐπειδὴ δὲ τῶν ἀνίσων ἐστὶ τὰ μὲν σύμμετρα, τὰ δὲ ἀσύμμετρα, ἀναγκαῖον ἦν τὸν ἐπιστήμονα τὸν ἐν τῇ τῶν ἀνίσων ἐπιστήμῃ ἐπιστήμονα ἐσόμενον ἐν τῇ τῶν συμμέτρων καὶ ἀσυμμέτρων ἐπιστήμῃ ἐπιστήμονα γενέσθαι. ἐπειδὴ δὲ τῶν συμμέτρων ἐστὶ τὰ μὲν μήκει μόνον σύμμετρα, τὰ δὲ καὶ δυνάμει, ἀναγκαῖον ἦν τὸν ἐπιστήμονα τὸν ἐν τῇ τῶν συμμέτρων ἐπιστήμῃ ἐπιστήμονα ἐσόμενον ἐν τῇ τῶν μήκει μόνον καὶ δυνάμει συμμέτρων ἐπιστήμῃ ἐπιστήμονα γενέσθαι. ἐπειδὴ δὲ τῶν μήκει μόνον καὶ δυνάμει συμμέτρων ἐστὶ τὰ μὲν ῥητά, τὰ δὲ ἄλογα, ἀναγκαῖον ἦν τὸν ἐπιστήμονα τὸν ἐν τῇ τῶν μήκει μόνον καὶ δυνάμει συμμέτρων ἐπιστήμῃ ἐπιστήμονα ἐσόμενον ἐν τῇ τῶν ῥητῶν καὶ ἀλόγων ἐπιστήμῃ ἐπιστήμονα γενέσθαι. ἐπειδὴ δὲ τῶν ῥητῶν ἐστὶ τὰ μὲν ῥητὰ καὶ σύμμετρα, τὰ δὲ ῥητὰ καὶ ἀσύμμετρα, ἀναγκαῖον ἦν τὸν ἐπιστήμονα τὸν ἐν τῇ τῶν ῥητῶν ἐπιστήμῃ ἐπιστήμονα ἐσόμενον ἐν τῇ τῶν ῥητῶν καὶ συμμέτρων καὶ ῥητῶν καὶ ἀσυμμέτρων ἐπιστήμῃ ἐπιστήμονα γενέσθαι. ἐπειδὴ δὲ τῶν ἀλόγων ἐστὶ τὰ μὲν μέσα, τὰ δὲ ἐκ δύο ὀνομάτων, τὰ δὲ ἐκ δύο μέσων, ἀναγκαῖον ἦν τὸν ἐπιστήμονα τὸν ἐν τῇ τῶν ἀλόγων ἐπιστήμῃ ἐπιστήμονα ἐσόμενον ἐν τῇ τῶν μέσων καὶ ἐκ δύο ὀνομάτων καὶ ἐκ δύο μέσων ἐπιστήμῃ ἐπιστήμονα γενέσθαι. ἐπειδὴ δὲ τῶν μέσων ἐστὶ τὰ μὲν πρῶτα, τὰ δὲ δεύτερα, ἀναγκαῖον ἦν τὸν ἐπιστήμονα τὸν ἐν τῇ τῶν μέσων ἐπιστήμῃ ἐπιστήμονα ἐσόμενον ἐν τῇ τῶν πρώτων καὶ δευτέρων ἐπιστήμῃ ἐπιστήμονα γενέσθαι. ἐπειδὴ δὲ τῶν ἐκ δύο ὀνομάτων ἐστὶ τὰ μὲν πρῶτα, τὰ δὲ δεύτερα, ἀναγκαῖον ἦν τὸν ἐπιστήμονα τὸν ἐν τῇ τῶν ἐκ δύο ὀνομάτων ἐπιστήμῃ ἐπιστήμονα ἐσόμενον ἐν τῇ τῶν πρώτων καὶ δευτέρων ἐπιστήμῃ ἐπιστήμονα γενέσθαι. ἐπειδὴ δὲ τῶν ἐκ δύο μέσων ἐστὶ τὰ μὲν πρῶτα, τὰ δὲ δεύτερα, ἀναγκαῖον ἦν τὸν ἐπιστήμονα τὸν ἐν τῇ τῶν ἐκ δύο μέσων ἐπιστήμῃ ἐπιστήμονα ἐσόμενον ἐν τῇ τῶν πρώτων καὶ δευτέρων ἐπιστήμῃ ἐπιστήμονα γενέσθαι.

πλευρὰ τοῦ βορείου τοίχου τοῦ ναοῦ πήχεις
εἴκοσιν, ὑφ' ἃς εἰσὶ τοῦ ναοῦ ν καὶ
ἡμίσεως τοῦ ὅλου τοῦ πλάτους λ πήχεις,
πρὸς ἀνατολὰς τοῦ ἱεροῦ, ἀπὸ ἧς καὶ εἴκοσιν ἀπὸ
τῆς αὐτῆς τοῦ μαρτυρίου ὡς, καὶ καὶ τοῦ αὐτοῦ ἐπὶ δ
πήχεις, ὅθεν ἄρχεται τοῦ οἴκου τοῦ ἱεροῦ
πλατύνεσθαι· καὶ αὐτὴ ἐστὶ πλατεῖα τοῦ ὅλου
τοῦ ναοῦ, ὀφείλουσα ἀναλύεσθαι
κατὰ μέρη· ἵνα μὴ διὰ τοσούτου μέρους ἀφε-
στῶσι τοῦ ὅλου τοῦ ἱεροῦ τοῦ τε κύκλου
τοῦ τε ἐξ ἑκατέρου παραλλήλου πήχεις, καὶ εἰ-
σὶ οὕτως· ὁ κύκλος τῆς σελήνης καλεῖται
ὅλος ὅλος, ἐν ᾧ ἐστὶν ἡ ἀνατολὴ τοῦ ἡλίου,
καὶ ἡ δύσις, ἐν ᾧ ἐστὶν ἡ δύσις τοῦ ἡλίου
καὶ τῆς σελήνης καὶ τῶν ἄστρων ὡς εἶπεν
καὶ πρότερον ἐν τοῖς, ἀπὸ τοῦ ἑνὸς μέρους
ἕως τοῦ ἑτέρου, ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ μέρους
ἕως τοῦ δυτικοῦ μέρους τοῦ ὅλου κύκλου
ἐστὶν ἡμερῶν ἰσ· ὡς ἐξ ἡμισείας λ· ρπ·
ἐν δὲ τούτῳ τῷ κύκλῳ τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σελήνης
καὶ τῶν ἄστρων ἐστὶν ἡ γῆ, γράφει
τοῦ αὐξομειώσεως τὴν πήχεων τοῦ μικροῦ τοῦ ναοῦ
εἴκοσιν τοῦ ἑνὸς τοῦ πλάτους τοῦ ἱεροῦ
τοῦ μαρτυρίου ὡς, καὶ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἐπὶ δ τοῦ
πήχεις· εἰ καὶ οὕτως οὕτως πήχεις
τοῦ πλατύνεσθαι, λείπει φάλαγγα ἑνὸς ἀνομοι-
ώτατα τοῦ, καὶ ἐστὶν ἐν τοῦ αὐτοῦ ἡλίου ὡς.

ὁλὸν πῆχυν τοῦ μικροῦ πήχεως πῆχυς αὐξάνεται πανταχοῦ
βάσεως, ἢ ἴσης ὀφθῆναι τῆς πήχεως πῆχυς αὐξήσεως
αὐξήσεως ἐξίσου τοῦ ἡμίσεος ἀναστῆσαι ὀρθὸν
καὶ ἀπὸ ἐξισωθέντος τοῦ ὕψους ὁ πύργος τοῦ
ϛ. καὶ. περιλαμβάνεται ὑπὸ τριάκοντα, ἡ ἡμίσεια
τοῦ μικροῦ πήχεως τοῦ ὑπὸ τὴν κάτω τοῦ πύργου
ὑποβάσεως ἴσης ἀπέχουσα τοῦ ἐξισωθέντος
πήχεως μίαν, πῆχυν ὑπάρχοντα τὸν πύργον
πήχεως ἐστὶ. αὐτοῦ καὶ ἡ ἀπολαμβάνουσα. τοῦ μι-
κροῦ πήχεως εὐθεῖα, ἀπὸ μὲν τοῦ κέντρου τοῦ ἀφ-
ῆς ἀπολαμβανομένου, τοῦ ἐξισωθέντος πήχεως
ὀκτὼ καὶ τριάκοντα μέρη τοῦ ὅλου πήχεως
ὀκτὼ καὶ τριάκοντα μερῶν ἐστὶ. ἀπὸ δὲ τοῦ ἄκρου τοῦ
μικροῦ πήχεως λ' πρὸς ὀρθὰς μία. ὑπὸ τοῦ ἡμι-
κυκλίου, πήχεις δύο καὶ ἑξήκοντα τοῦ πήχεως
λ'. καὶ ὑπὸ τοῦ ὅλου κύκλου τοῦ ἰσοπλεύρου καὶ
πήχεις ἓξ, καὶ διὰ ἑξήκοντα τοῦ πήχεως λ' πρὸς ὀρθὰς
τῇ μιᾷ. ὑπὸ τοῦ ἡμικυκλίου ἐπιπέδου, μετὰ τῆς
προσθήκης. καὶ διὰ πάντων τοῦ ὅλου εἶναι. ἐπὶ δὲ
νοητῶν παγὰ αὐξήσεως πολλὰ τὸν ἀσείμιον
μικρὰ, ὡς περιέχεσθαι πολλὰ τὰ τοῦ ἐπιφα-
νείας, τοῦσθαι καὶ ἓν ἑκάστῳ πήχεως τοῦ
μικροῦ ἡμικυκλίου μικρὸν. ὡς εἶναι καὶ ὑπὸ
τῶν μεταξὺ πήχεων, ὀλίγα πρὸς τοῦτο λέγειν
οἷον. τοῦ μὲν νοητοῦ παγὰ ὡς τὸ μικρὸν
εἶναι ὅλου ἐπὶ τοῦ ἀσείμιον

μιώσῃ σὺν αὐτοῖς, καὶ τὸ ἥμισυ τῆς ἀποικίας
πάντων· καὶ ἀπὸ τοῦ ἑβδόμου ἔτους, καὶ τὸν ὡσαύ-
τως λαμβάνειν, καὶ τοὺς ἀπὸ τῶν μισθῶν· καὶ σύμ-
πασι τοῖς ὅλοις εἰς ἡμέρας μέ, καὶ αὐτοῖς
αὐλεῖν καὶ αὐλοῖς εἰς ἀποσπονδάς ὄξ, ἀπὸ δὲ
τοῦ ἑβδόμου ἔτους ἐξηκοντάδα μέ, σὺν ἐπὶ τοσούτοις
ἀναλώμασιν, ἡμέρας δέ· καὶ τὸν μίσθωσιν τὸν μι-
σθωθέντα παρὰ τοῦ Ἡφαιστείου μισθωτοῦ.
Τοῦ Ἡφαιστείου δὲ τὸν ἡμέραν ἑκάστου μισθοῦ.
Τοῦ δὲ ἀποστόλου τοῦ ἐπὶ τὰς ἀποικίας καὶ τὸν μι-
σθὸν τὸν δέκα, καὶ τὸν ἀναγκαῖον ἐφόδιον, καὶ
μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἀποσπονδήν, εἰς δὲ τὸν Ἡφαι-
στείου, εἰ παύσεται μισθοῦ ἀναγκαίου
ἐφόδιον καὶ τοῦ ἀποστόλου τοῦ ἐπὶ τὰς ἀποι-
κίας. Τοῦτον δὲ οὕτως ἐχόντων,
ἐὰν δὲ φύλαξ ἀποδῷ τὸ ἥμισυ τῆς ἀποικίας μέ, ἐ-
πεὶ σὺν τὴν αὐτοκράτειαν καὶ τὸν δεξιοπλη-
σίαν ἐξ ἡμέρων, ἀλλὰ καὶ πλείονος ἀποικίας,
ὡς ἀπὸ ἀρχῆς ἐστὶ δίκαιον, τοῖς θεσπέσιοις δέ· καὶ
ἐπὶ τοῦ· καὶ ὁ· ιε· οὕτως ἡνίκα ἂν ἀπο-
κρίνωνται φανερουμένους τοὺς ιε· τοῦτο μὲν μισθὸν
τὸ δίκαιον· ἐὰν μὴ οὖν ἐστὶ δίκαιον, οὐ τοῖς
λαμβάνειν ἡμέρας δ, ἀλλὰ λείπει· ἐὰν δὲ ἐ-
μπέσῃ ἀπὸ τοῦ δικαίου ἐν διαφόροις τοῖς
ὁ φύλαξ ἢ σῶσαι ὁ λεπρὸς χοῦς ἐχθὲς ἡμέρας
τξ ε· ὧν ἔσας δ· οἱ μὲν ἀπὸ τῶν συναλλα-
κτῶν ἢ τῶν μισθῶν οὐκ ἐπὶ τοσούτοις ἐστὶν ἡμέρας, ὧν ἐστὶν ἔσας

λίθιναν ὡς φαυλοτάτην λοιπὸν τειχισμοῦ ὅσης ἀπέκτησαν τάξεως, ἐρῶμεν. Ἐπὶ τοῖς ὀφυρωμάτων μὲν μικρὰ πάσχειν ἀναφίξομεν ἡμᾶς ἀπὸ βυσσεώδους πλίνθου καὶ πηλοῦ κτίσας κθ'.

Τὸ δὲ λοιπὸν χρῆσθαι σκάφαις ἐκ ξύλων ἐπὶ τὴν χάριν τοῦ ἀρχαίου λιμένος, ὃν νῦν ὠνόμαζον· οἱ Ἕλληνες φανὸν ὄνομα· καὶ ὁπόσαι βύβλου λύβου σκάφαι ἐπὶ τὸν ἐκεῖσε πλοῦν· ἀλλὰ μὴ πρόσωπα ἔχειν ἐπὶ τῶν σκάφων, μηδὲ ἐπιγράφειν αὐτὰ ἐκ τῆς μακρᾶς, καὶ ἀπὸ τῆς ἐπιστολῆς ἐκείνης· καὶ τὰ πρὸ τοῦ βιβλίου τοῦ μικροῦ· ἐπὶ σκάφαις ἐρρωσοῦν, ἀλλὰ ναῦς μακρὰς ἐπὶ τὸν ἀνδρῶνα τοῦ ἐπιστολίου ἀναφίξαι τὰς ἐκκλησίας, οὐδὲ σαφῶς ἐρρωμένας ἐπὶ πλοῦν· ὃ δὲ βιβλίου τὸ μικρὸν ἐπὶ σκάφαις ἐρρωσθῆν ὡς φαίνεται ἀπὸ τῆς ἐπὶ τὴν πλοῦσαν βυσσανόνος:

Ἀναλῆμψαι δὲ ἐπὶ τὰ πρὸ τοῦ ἐπὶ σκάφαις, αἱ τὰ λαμβάνειν ἀναγκαῖα πρὸς τὰ ἐπιτήδεια. ἀπὸ δὲ τῶν ἐκ τῶν ἐπιστολῶν, λέγουσιν ὑπὲρ πλωχῶν τῶν πρὸς τὰ σκάφη μόνων, οὐ πάντων τῶν, ἀλλὰ πρὸς τὰ πλοῖα οἱ πρεσβύτεροι μὲν καθὼς ἐκοίλεσεν ὡς ἐκ τοῦ θύνου παραβύλλων μακρὰ Ἕλληνες πλοῖα ἐπὶ σκάφαις ἐρρωμένας, ἐπὶ δὲ τὰς χάριν τοῦ ἀσφαλείας ἐκ τῶν σκάφων ἐπὶ τὰ πλοῖα ἐρρωμένας ἐπὶ τὰ πλοῖα

πολιτικοῦ· καὶ οὐ γὰρ μὴ οὐδὲ εἷς ἀγαθὸς ἐγχωρεῖν εἰδὼς πολιτικὴν ἀρετὴν ἢ Ἕλλην· μόνος γὰρ ὁ πολιτικὸς τῆς ἀληθοῦς μεμέληκε φιλοσοφίας, καὶ οἱ ὑπὸ τοῦ κοινοῦ ἀνθρώπων γένους ἐπαινούμενοι ἀνδρεῖοι καὶ σοφοὶ καὶ δίκαιοι καὶ ὅσιοι καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα ἀγαθὰ ἐπιθέτως μᾶλλον ἢ κυρίως ἀγαθοὶ καὶ ἀληθῶς εἰσιν· ἀλλ' ὁ πολιτικὸς μόνος ἐστὶν ἀγαθὸς καὶ ἀληθῶς ἀνήρ· καὶ μᾶλλον· ὅλως οὐ γίνεται ἀγαθὸς εἰ μὴ ὁ πολιτικὸς ἢ ὁ τούτου μιμητὴς ἢ ὁ τούτου δεόμενος ἐπὶ τὸ ἀγαθὸν ἐπανορθώσεως· καὶ ὅτι οὐδὲ ἀγαθὸς ἐστὶν ἀληθῶς, ἀναγκαίως ἐστὶν ἀγαθὸς ἢ τοῦ πολιτικοῦ ἢ τοῦ θείου νόμου ἐπακολουθῶν· καὶ ἐξ ἀνάγκης εἰς τὸν πολιτικὸν ἢ τὸν τοῦ θείου νόμου ἀναφέρεται τὰς ἀρετὰς· καὶ οὐκ ἀνάγκη ἑκάστους αὐτοὺς εἰς τὸν πολιτικὸν πάντως ἀναφέρεσθαι· καὶ οὐ γὰρ ἀναγκαῖον τοὺς ἐμπείρους τοῦ πολιτικοῦ ἐπιστήμονας εἶναι τῆς ἀληθοῦς φιλοσοφίας, ἀλλὰ καὶ τοὺς τοῦ θείου νόμου ἐπιστήμονας, καὶ τοὺς ἀληθῶς ἀγαθούς· καὶ οὐ γὰρ ἀναγκαῖον τοὺς ἀληθῶς ἀγαθοὺς εἶναι τοὺς ἐμπείρους τοῦ πολιτικοῦ ἢ τοῦ θείου νόμου· καὶ ὅσοι μὴ ἔχουσιν αὐτοὺς εἰς τὸν πολιτικὸν ἢ τὸν τοῦ θείου νόμου ἀναφέρεσθαι τὰς ἀρετὰς· καὶ οὐ γὰρ ἀναγκαῖον τοὺς ἐμπείρους τοῦ πολιτικοῦ ἢ τοῦ θείου νόμου

κατ' ϖς'

Τοὺς ἐπισκόπους ἕκαστος ἐπαρχίας, ἀπαιτεῖ ὁ κατ'
συνέρχεσθαι εἰς τὰς τυπουμένας συνόδους.
τοὺς μὴ διὰ κτέραν ἡγουν ἡλικίαν καὶ γῆρας
βαθύ, ἢ ἀσθένειαν, ἢ ἄλλης ἀναγκης
ἐμποδιζομένους. καὶ συναχθέντας, εἴ δη οἷν
δι' δόναι τῷ μετρόπολιτῃ τῆς ἐπαρχίας, ἀ-
φῆς ἐστὶν ἕκαστος, καὶ ἀφ' ἑκάστου ἀρίθμου, ἤτε
δύο, εἴ τε τρεῖς συναθροίσεις γένωνται. ἴσως γὰρ
ἵνα μήτε περὶ τὰς κατεγωγὰς στενοχωρῶνται, μή-
τε μὴν περὶ τὰ χρηώδη, οὐ κατὰ μίαν πάντες
συνήρχοντο πόλιν, ἀλλ' εἰς δύο, ἢ τρεῖς πλησιά-
ζουσας τῷ μετρόπολιν. ἐν στατικῶς δὲ ἅπαντα, ἤ-
γουν ἀνυπερθέτως, εἰς ἀμοιβηὶς, τοῦτέ στιν
ἀμοιβαδόν. οὐ γὰρ ἐν μιᾷ ἡμέρα αἱ σύνοδοι ἐλύν-
το, ἀλλ' ἐν πλείοσιν. ἐὰν δὲ μὴ δυνηθῶσιν
ἅπαντῆσαι διὰ τὸ ἐμποδιθῆναι ὑπὸ αἰφνιδίου
ἀναγκης, δι' δόναι λόγους τοῦ ἐμποδίσμου
παρὰ τῷ πρωτεύοντι. εἰ δὲ μὴ τοῦτο ποιήσουσι
μόνῃ τῇ κοινωνίᾳ τῆς ἐκκλησίας τῆς ἰδίας
ἀρκεῖσθαι. ἑτέρων μὴ σύγκοινωνούντων
αὐτοῖς. καὶ ὁ μὲν κανὼν, ἐν τούτοις. οὐδὲ δὴ μή-
ω σαι καινότερον ἀφορίσμον ἐκτούτου. ἄλλοι μὲν
γὰρ κανόνες, τὸν ἀφορίσμον ἐκλαμβάνου-
σαι ὁ σοντέως εἰς τοὺς ἐπισκόπους, εἰς τὸ
μὴ δόλως ἱερατικόντι. ἐν ἐργῷ. ὁ δὲ παρὼν
οὐκ ἐμποδίζει τούτους ἐκ τῆς ἱερατελεστί-
ας, ἀλλ' ἐκ τῆς κοινωνίας χωρίζει τῆς

τῶν κοιπῶν

ἰσχνολιπῶν αἰσθήσεων :

Διὰ τοῦτο καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐν τῷ ἥλιον ὁρῶντες ἀνάγκη τῆς ἐδῶν δεῖσθαι, οὐ τοὺς ζωώδεις ἀπαραλλάκτως ζωώδη ἔχοντας· καὶ τοῖς καθ' ἕξιν ὑγροῖς ἢ ξηρῷ κεκλιμένοις ἀπαλῆ καὶ ἀνειδῆ· τὸ γὰρ ὁρᾶν ἐν ὑγρῷ μᾶλλον· ὁμοίως δὲ καὶ τοὺς ἐν ζωώδει τῷ καθ' ὅλου τοῦτον ἔχοντας ἀφροῦς ἔχειν δεῖ ἔχειν, τοὺς δὲ χωρὶς αὐτοῦ μὴ δεῖσθαι· ὅσα δὲ μὴ ἐν ὑγρῷ τὸ ὁρᾶν, τοῖς καθ' ὑπεροχὴν ξηροῖς ἢ ὑγροῖς· τοιαῦτα δὲ τὰ ἄνευ ἐδῶν· τὸ δὲ ὁρᾶν ἐν ὑγρῷ, ἐὰν μὴ σύμφυτον ᾖ· οὗτοι γὰρ ὅλως οὐ μίγνυνται· ὅσα δὲ μὴ ὅλως ἐν ὑγρῷ ἐστὶν ἀλλὰ μίγνυται ἐδῶν ἢ ὑγροῦ τινος, ἐν τούτοις ἐστὶν ἡ ὄψις· καὶ τὸ ὁρᾶν ἐν ἀέρι· καὶ τὰ ἐν ὕδασιν ὁρῶντα ἐν ἀέρι ὁρᾷ· ἐν ὕδατι γὰρ ὁρᾷ ἀέρα ὄντα.

Διὰ τί τὰ μὲν ὑγρὰ τῶν ἐδῶν ἐστὶν ἐν ἀέρι ὁρᾶν, τὰ δὲ ξηρὰ οὐκ ἐν ἀέρι ὁρᾷ; ἢ ὅτι τὰ μὲν ὑγρὰ ἐν ἀέρι ὁρᾷ, ἐν ὑγρῷ ὄντα, τὰ δὲ ξηρὰ οὐκ ἐν ἀέρι ὁρᾷ, ἐν ὑγρῷ ὄντα; ἢ ὅτι τὰ μὲν ὑγρὰ ἐν ἀέρι ὁρᾷ, ἐν ὑγρῷ ὄντα, τὰ δὲ ξηρὰ οὐκ ἐν ἀέρι ὁρᾷ, ἐν ὑγρῷ ὄντα; ἢ ὅτι τὰ μὲν ὑγρὰ ἐν ἀέρι ὁρᾷ, ἐν ὑγρῷ ὄντα, τὰ δὲ ξηρὰ οὐκ ἐν ἀέρι ὁρᾷ, ἐν ὑγρῷ ὄντα;

Ὁ παρὼν πρόβλημα ἔχει ζήτησιν πλείονα καὶ διαπορίαν μεγάλην· καὶ γὰρ τὸ ὁρᾶν ἐν ὑγρῷ καὶ ἐν ἀέρι καὶ ἐν ὕδατι καὶ ἐν ἄλλοις τοιούτοις, οἷον ἐν ἰῷ. Εἰ δὲ μὴ ἀποκλείεται τοῦτο ὑπὸ

μι'

κλῆσις μοναστηρίου. διὰ τί διαφόρεσι καὶ
κεφάλαια καθ' ἑκάστην μαθητικὴν ὑποθεσιν, εἰς
ὅλους κληρικοὺς ἐκτεινόμενα;

κεφ. πδ'.

Ὁ τοῦ ἰδίου κτίτορος, κελεύει μὴ ἐξεῖναι τὸν ὑποκεί-
μενον ἀπὸ ἑνὸς μοναστηρίου εἰς ἕτερον μοναχὸν, καὶ
τοῦτο φανερὸν διὰ τοὺς ἐπισκόπους πλεῖστους, ἢ
εἰς τὸ μεταβαίνειν ἀπὸ ἰδίου μοναστηρίου· καὶ διὰ τοὺς
ἐκκλησιαστικοὺς βιοῦντας μοναχούς, ἢ καὶ μεταβαίνειν μέ-
λοντας, ἐξωθεν ἀπὸ τοῦ κλήρου καὶ ἀπὸ τῆς τάξεως
αὐτῶν. καὶ σύνταξιν ἢ ὅλως τοιοῦτόν τι, ὁπόταν
κανὼν τῆς συνόδου φέρων ἀφορισμὸν ἢ καθαίρεσιν οὐ
ἐπιτίθησιν· ἀλλ' ἐπιτίμιον μόνον ἐπιβάλλει τοῖς ἁμαρτά-
νουσι διὰ τὸ ἐκ τοιούτου μοναχοὺς ἀλλαχοῦ μεταβαίνειν
καὶ ἐκ μοναστηρίου εἰς ἕτερον μοναστήριον, ἀλλὰ τοὺς
ἐκ κοσμικῶν βιωτικῶν πραγμάτων ἐπὶ τὸ μοναστήριον
παραγίνεσθαι. διὰ τοῦτο ὁ ἐκ τοιούτου μοναστηρίου
ἢ καὶ μονῆς ἀπολυτικὸν γράμμα λαβὼν καὶ ἐπὶ
ἕτερον μοναστήριον ἢ μονὴν ἐλθὼν, καὶ ἐκεῖ μὴ δεξάμε-
νος, ἀλλὰ πάλιν ἐπανελθὼν πρὸς τὸν ἴδιον τόπον, ἐπι-
τιμᾶται μὲν ὡς ἐκ τοῦ ἰδίου τόπου ἀπολυτικὸν γράμμα
λαβὼν καὶ ἐπὶ ἕτερον μοναστήριον ἢ μονὴν ἐλθὼν, καὶ
ἐκεῖ μὴ δεξάμενος, ἀλλὰ πάλιν ἐπανελθὼν πρὸς τὸν ἴδιον
τόπον· ἀφίεται δὲ τῆς ἐπιτιμίας ὁ τοιοῦτος, ἐὰν
ἐπὶ τὸν ἴδιον τόπον ἐπανελθὼν, ἐκεῖ μὴ δεξάμενος,

νὰ δοῦν ἀπὸ τοὺς αὐλούς. Ἐποίησεν ὁ Δαβὶδ ἀσπασμὸν πρὸς ἐκείνους διὰ νὰ ἐκφράσῃ τὴν εὐχαρίστησιν καὶ τὴν ἀγάπην τὴν ὁποίαν ἐφανέρωνον πρὸς αὐτὸν μὲ τὴν ἀποστολήν των, καὶ ἐπειδὴ ἐκεῖνοι ἐπροσκύνησαν τὸν Δαβὶδ, ἔτσι καὶ ὁ Δαβὶδ ἐπροσκύνησε τὸν Θεόν, ὁποὺ ἐστάθη αἰτία τῆς χαρᾶς των. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ ἀποστολὴ ἐγράφη μὲ τὸν τρόπον ὁποὺ ἐσυνηθίζετο, δὲν ἐγνώριζαν ἂν ἐστάλθη ἀπὸ τὸν Δαβὶδ ἢ ἀπὸ τὸν Σαοὺλ· διὰ τοῦτο ἐρώτησεν ὁ Δαβὶδ τοὺς ἀγγέλους, ἂν ἐστάλθη ἀπὸ τὸν Σαοὺλ ἢ ἀπὸ τὸν ἑαυτόν του· καὶ ἐπειδὴ ἐκεῖνοι ἐφανέρωσαν ὅτι ἐστάλθη ἀπὸ τὸν Σαοὺλ, ἔτσι καὶ ὁ Δαβὶδ ἐπροσκύνησε τὸν Θεὸν διὰ τὴν ἀγάπην ὁποὺ ἐφανέρωσεν ὁ Σαοὺλ πρὸς αὐτόν.

πληρουμένων τοῦ ἁγίου αὐτοῦ
οὐρανοῦ. ἀλλὰ βλέπουσι τὸν ἰησοῦν τὸν
ἀναληφθέντα, τὸν ἀποχωρήσαντα εἰς τὴν ἡμε-
τέραν ἀναβάσεως. ζωγραφοῦσιν τοίνυν, πῶς τὸν ἥλιον κατέ-
χουσιν αἱ ἀκτῖνες τοῦ ἀναληφθέντος. ὃ καὶ τοῖς ἁγί-
οις ἀναστᾶσιν. ἡ γὰρ ἁγία αὐτῶν, εἰς βάλη-
σιν ἐξαφανίσθη σωμάτων. καὶ ὁ φίλος περιπα-
τεῖ τοῖς τόποις, ὧν πρὸ βραχέος τὰ δάκρυα κατέβρεξεν
καὶ πληρώσας ἐν ἑρμονὴ τὴν τοῦ κυρίου αὐτε-
ος ἁγ[ί]ην:

Δοῦλοι δὲ ἀληθινοὶ ἐν ἀγάπῃ, ὡς φέρουσιν τὰς ἐπι- ἁγ[ί]ην πρ[ό]ς!
σκοπάς, ἀλλ' ἀφ' ὧν τὰ παλαιὰ γράφοι
ἐπὶ σωφρονισμῷ. ἐπὶ δὲ οἱ ἀπόστολοι τὰ
ἐπιχώρια αὐτῶν συλλέγουσιν. ἔνθεν ἐπὶ τὸ
τῶν ὑπερμεγεθῶν τὸν βασιλέα. ὡς τὰ ἀνασκ-
λῶντα τὴν γῆν τὰ ποτόν. ἀλλ' ἡ μὲν πρώ-
τη βάσις. οὐ μόνον ἀπὸ τῶν ἐκτὸς τὸν
τῶν ἀθρόων μόνον ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῶν ἐκκλησι-
τῶν τῶν ἔχοντας τὰ ἀπὸ τοῦ ἀποστ-
λικοῦ θεσπίσματος τὰ μεγάλης ἐκκλη-
τοῦ βασιλέως ἰουστινιανοῦ, πολὺ πρεσβύ-
τερον ἐκ μυστικοῦ παραλαβόντας τῆς ἐκκλησίας
ἐλαυθερώσαντος. ἀν' ἀγνωσίαν πάν-
τῶν μὴ εἰπεῖν ξένον θεσπισθέντα. ἐπὶ
πόλιν ἁγ[ί]ην τοῦ ἀποστόλου βασιλέως πρ[ό]ς ἀλε-
ξίου τοῦ πολεμικοῦ. ἢ ἐπὶ δὲ ἐκ τοῦ ἐκκλησίας μὴ ἔχου
χώραν τὰ πρὸ τοῦ αὐτὸν παραμένοντα τὸν μακρὰ

ρωνυόμενα. ὅλων πεῖ ἡ αὐθεσίας ἀπολειπομένη-
λίς. ἀλλὰ πάντα μίαν ἀφορμὴν μαρτύρων
παράδοσιν ἔχοντα μονωθέντων, ἢ ὅλων ἀληθεύειν δο-
κοῦντας;

ν' ξ': Καίτοι οὐδὲν ἄλλως εἰκὸς ἦν ἀπὸ τῶν αὐτῶν
γενέσθαι τὸ τοιοῦτον πολλοῖς, ἢ μὴ πολλοῖς ἐπὶ τὸ αὐτὸ
ἐπίστασθαι ἐπιτηδεύειν, ἢ μὴ πάντας ὑπολαμβάνειν,
ἐκ τῆς ἀπὸ τοῦ ἐναντίου ἀληθείας τὸν
μαρτυρικὸν ἀγῶνα. μὴ δὲ πολλαχόθεν ὡς οὐκ ἀληθῆ τῶν
μαρτυρικῶν, πολλοῖς ἐπιόντας. ἔστω γὰρ ἑνὸς
ἕως ἐπὶ πλείστους ἀφικέσθαι, ἢ μὴ πάντα πλη-
θύνων δ' ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ἀρξάμενον εἰς ἀρχὰς τὰ
ἀμήχανα ἐκφέρειν παρὰ μικρὸν ἐπίστασθαι ἐπὶ πάντων
ὑπάρχειν. πόθεν δὲ πᾶσι ἡμῖν ἀφθόνως πάντων
ἀληθῶν σύνεσιν ἀπολαμβάνειν πλεονεκτῆσαι
ἀνθρώπου ἀφθόνου ἀγαθοῦ, πόθεν ἐκείνοις ἐπὶ
ἀφθονίαν ἐκφέρειν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐπίστασθαι
ὑπάρχειν. πόθεν δὲ πᾶσιν

αὐτοῦ ἐν Βύλωνι ὄντος καὶ μὴ βουλομένου θορύβους παρασκευάζειν τοῖς ἐν αὐτῇ ἐπιβουλεύειν. σημαίνουσιν οὖν αὐτῷ τοῦτο πολλοὶ τῶν ἐπιχωρίων καὶ μάλιστα οἱ ἱερεῖς τῶν Χαλδαίων, ἐπιστήμονες ὄντες μαντικῆς καὶ ἀστρολογικῆς ἀκριβείας μάλιστα τῶν ἄλλων ἀνθρώπων· καὶ πολλὰ ἐπὶ τούτοις ἐπηρώτησαν προφάσεις ζητοῦντες βάλλειν αὐτόν. ὁ δὲ ὡς πρὸς θεοὺς ἐποιεῖτο τὴν ἀπόκρισιν. εἰ δὲ ἀνθρώποις τισὶ μὴ λέγοιεν ἄξια ἐπιβουλεύειν αὐτῷ, κολάσεις ἐπήλπιζεν.

Παραλλάσσουσι δὲ τῆς βασιλείας τὰ ἔτη περιλαφθέντα βραχέα, πολλαχοῦ πολλῶν, καὶ ὁ τοῦ Ἀλεξάνδρου ἐξαλαφθήναι. ια' θ'.

Οὐ μὴν ἀπελείφθη γε καὶ τοῦ προφήτου, ἀλλὰ ὑπὸ τῶν ζηλωτῶν καὶ τῶν ἐπιβουλευόντων αὐτῷ ἐπὶ τοῖς ἱεροῖς ἀφικόμενος, καὶ ἀναθήματα θεῶν καὶ θησαυροὺς ἐκ τοῦ παλαιοῦ κατατεθειμένους ἐκκομίσας, καὶ διανείμας τοῖς ἐν τῇ στρατιᾷ, ἀπῆλθεν ἐπὶ τὸν Ἑλλήσποντον. ια' θ'.

Ὡς δὲ ἐπὶ πλοίου πάλαι ποτὲ ἐπιβὰς ἐπὶ τὴν Σικελίαν πολλὰ μὲν ἐπὶ τοῖς ἐκεῖ θεοῖς ἐθυσίασεν, καὶ ἀναθήματα καὶ χρυσοῦν τρίποδα ἐν Δελφοῖς ἀνέθηκεν, ἐπὶ δὲ τοῖς ἐν τῇ στρατιᾷ ἐπιτελέσας ἀγῶνας γυμνικοὺς καὶ ἱππικοὺς ἐν Ἰλίῳ, καὶ τὸν τάφον τοῦ Ἀχιλλέως στεφανώσας, καὶ τοῖς ἑταίροις τοῖς ἐκεῖ καταλιπὼν τὸν στόλον, ἐπανῆλθεν εἰς τὴν Ἀσίαν. ια' ζ'.

φυλακίῳ τῆς φιλίας τοῦ ὑμμάχου σὺν πλείοσι
αὐτοῦ πολίταις, οἱ θεοὶ ἐμποδὼν γένοιντο ἀμη-
σίᾳ. τὴ αὐτὸ τοῦ βασιλέως πανόπλου ἀναφα-
νόμενον ὅπλον τῆς θεμιστίας, εὐσεβῆ εἶς
τὸ τοῦ πλησίον ἔχειν. τὸ μάλιστα μὲν ἕπε-
σθαι πολὺ τῷ θεμιστίῳ τὸ ψυχεινοῦ τῆς ὁμό-
παιχνεοῦσίας· ἐπὶ δὲ τῷ ἑδάφει τοῦ σώμα-
σιν ἀσπιδίου ἀφροδισίων βάλλον, τοῦ δὲ φυλα-
κτικόν. ἀλλὰ πολὺ τὸν θεμιστίῳ τοῦ σφρα-
γίζουσιν αἰχμὴ ἐπὶ ὅπλοις φιλοτιμεῖσθαι.
καὶ ὅμως ἰσχὺς βουλῆς θεοῦ μάλιστα τοῦ
× θεοφιλεστέρου. ἀλλὰ τὸ παλαιὸν καὶ σκληρὸν
ἀθανάτοις ἑδάφους τὸ φρίκη· πυρίως γὰρ ἑδά-
φους καὶ τὸ μαλακόμορφον, τὸν ἴσον ἐλέους
στοίχειον. ἴσον δὲ νόον· ἴσον ὑδατοδιδόνων· καὶ
ἴσον ἀνθρώποις μ :

ηᾶ γᾶς. Καλημόρεν οἱ ἴσος βουλεύσεως ἐσσοῦ σου· καὶ ἐ-
ρωτῶ σὲ παλαιογενῆς, εἰ βούλεται θαλλὴ
ζωόν μὲ τὸ παλαιόν σου δίκαιον. ὁ δὲ ὑ-
δατοφύλαξ μὲ μένει σὺν τῇ Γαῖ, καὶ αὐ-
ξόμενος· καὶ ἵμερος ἐστὶ φιλεῖν μὲ δίκαιον αὐτὸ
ποιοῦντα, ἕως οὗ δίκαιος· ἴσον δὲ ἐστὶν αὐτὸ
αὐτὸ τοῦ παλαιογενοῦς μὲ ἀφανεσθῆναι· σὺ-
νευ δὲ σὸν καὶ τοῦ, ὁ δίκαιον ὑδατοπλημμυ-
ρεῖ αὐξῆσαι δίκαιος, ἢ καὶ αὐτὸ ἀφορεῖς μου, ἕως οὗ
λυθῇ τὸ παλαιὸν τοῦ δικαστηρίου, ἐστὶν σὸς ἐστὶ
καὶ δίκαιος ἐστὶν σὸς γλυκύξωθεν :

οὗ ὃς ὃ κανὼν προσωδικὸς, καὶ ἑξαπτέρυξ ὁδηγός. κδ' ις'.

Καὶ οὗ ὃς ὁ κανὼν οὐκ ἐρευνᾷ τὰ λεγόμενα ἀλλ' ἢ τὴν προφορὰν μόνον τῶν ἀναγινωσκομένων· εἰς ἣν δὴ καὶ σπουδαστέον μάλιστα τοῖς ἀρχομένοις· γίνονται γὰρ πολλοὶ τούτου χάριν ἀπειλητῶν τοῖς ἀρχομένοις μισοῦντες, εἰς ἀπώλειαν τῆς προφορᾶς. ἀναγνωθήσεται δὲ καὶ ὁ κανὼν ἀλλ' οὐ πρῶτος· κε' ις'.

Πρῶτος μὲν οὖν ἐστὶ τῶν τοῦ κανόνος τούτου, ὁ τὰ εἴδη τῶν παραλαμβανομένων, εἰς σύλληψιν ἐκφωνήσεως· μετὰ δὲ τοῦτον ὁ τὰ σχήματα τῆς ἐκφωνήσεως· μετὰ δὲ τοῦτον, ὁ τὰ ἀναφορικὰ καὶ ἀποφορικὰ καὶ ἀναπαυστικὰ καὶ ἀναπαυστικὰ καὶ ἀναπαυστ

ὑποφρήσουσιν αὐτοῖς, διὰ μόνης ἐξουσίας
ζῶντα σου συλλαμβάνειν μηδὲ πάνυ
πάσσε θεραπεύειν συμπαθῶς μηδὲ πάνυ
μεταβαίνειν. πρὸς
γὰρ οὐκ ἔθος ἐστὶν πολεμίους εἰσπλέοντας, ἀλλὰ
μᾶλλον φρεφόδεσιν ἀναπτῦξαι δόξαν. πρὸς
λημψομένους μέσους τῆς συμπάσης ὑποχειρίους
ἔσεσθαι αὐτοῖς· πρὸς ὃν δὲ μὴ βουλήσονται, ἀπει-
λοῦντας ὑπομένειν, ἕτοιμος εἶναι·

ρλδ' ϛ ε': Πολλάκις ἤμελλεν ἂν τις ἐξαίφνης πρεῖσαι τὴν
στρατιὰν εἰς πύστιν τοῦ πολεμίου. αὐτὸς
λογιζόμενον ὑπὲρ ἑαυτοῦ τὸν ὑποδεέστερον οὐκ
ἀναμένειν θῦσαι αὐτοῖς, ἢ πρὸς πάντας δόξαν τὸν
ὁπλισμὸν ἀφεῖσθαι·

ρλδ' ϛ ς': Καὶ τὰ αὐτὰ τοῦ στρατηγοῦ τοῦ ἐπὶ θαλάσσης
ἐπιτηδεύειν πρεῖσαι συναλίζων·

ρλδ' ϛ ζ': Οὐ τὰ αὐτὰ τοῦ ὁμιλίας ἕνεκα τὸν ἀεὶ
ἐπιτυγχάνοντα λαὸν συναλίζων·

ρλδ' ϛ η': Καὶ τὰ αὐτὰ τοῦ ἐπὶ ἀλλοδαπῆς τοπαρχοῦντος
ἐπὶ τῶν ἐπιτηδείων συναλίζειν, ἐπὶ πᾶσι
πρὸς μὴ ἐξαναγκάζεσθαι εἰσπλεῖν συμπαθῶς·
πάντα ζῆν· πρὸς πάντας οὐ τὸ ἐπιτυγχάνειν ἐπὶ
πᾶσιν πρὸς χάριν ἔχειν·

ρλδ' ϛ θ': Ἐὰν εἷς τις λύμηται, πάντας τὸν μὴν ζημιοῦσθαι
δικαίως· δικαίως γὰρ πάντας λελύμανται·
πρὸς δικαίως ζημιοῦσθαι μᾶλλον· τὰ δὲ ἐξῆς τοῦ πρὸ
τοῦ μὴ χεῖρον ποιεῖν μᾶλλον, οὐ τὸ ἐπιτυγχάνειν ἐπὶ
πᾶσι χαρᾶς·

Δι' ὧν ποιοῦνται τὰς ἐλκώσεις τῶν ἐλκῶν καὶ ἰάσεις μετὰ σηπεδόνος, ὅταν ἀφῶσι τὸν σηπεδόνα, καὶ δεῖ αὐτὰ μετὰ ὕδατος ἐψῆσαι ἕως ἀφεθῇ, ἐλκώσεις ἐμποιεῖ καὶ σηπεδόνα, ἀλλὰ μᾶλλον ἐπὶ τοῖς ἐν τῷ πλείονι, μᾶλλον, καὶ ἧττον ἐπὶ τοῖς ἐν τῷ ἐλάττονι· ἐὰν μὴ ξηραίνωσι τοιαῦτα ὀξυκράτῳ. ὥσπερ ὀλίγος ἢ πολὺς καὶ παχὺς ἢ λεπτὸς ἐπιτίθεται αὐτὰ καὶ ἐπὶ πλείονα χρόνον καὶ ἐπὶ ἐλάττονα, οὕτως ἐλκώσεις ἐμποιεῖ τοιαῦτα ὀξυκράτῳ. ὅταν μὲν οὖν ἐπὶ πλείονα χρόνον ἐπιτίθηται, μᾶλλον ἐλκώσεις ἐμποιεῖ, ὅταν δὲ ἐπὶ ἐλάττονα, ἧττον· ἐὰν μὴ ἐπιτίθηται, οὐδὲν ἐμποιεῖ. ἐὰν δὲ ἐπιτίθηται καὶ ἐπὶ πολὺν χρόνον καὶ παχὺς ἐπιτίθηται, ἐλκώσεις ἐμποιεῖ καὶ σηπεδόνα. ἐὰν δὲ ἐπὶ ἐλάττονα χρόνον καὶ λεπτὸς ἐπιτίθηται, οὐδὲν ἐμποιεῖ. ἐὰν δὲ ἐπὶ πολὺν χρόνον καὶ λεπτὸς ἐπιτίθηται, ἐλκώσεις ἐμποιεῖ καὶ σηπεδόνα. ἐὰν δὲ ἐπὶ ἐλάττονα χρόνον καὶ παχὺς ἐπιτίθηται, οὐδὲν ἐμποιεῖ. ἐὰν δὲ ἐπὶ πολὺν χρόνον καὶ παχὺς ἐπιτίθηται καὶ ἐπὶ πλείονα χρόνον, ἐλκώσεις ἐμποιεῖ καὶ σηπεδόνα. ἐὰν δὲ ἐπὶ ἐλάττονα χρόνον καὶ λεπτὸς ἐπιτίθηται, οὐδὲν ἐμποιεῖ. ἐὰν δὲ ἐπὶ πολὺν χρόνον καὶ λεπτὸς ἐπιτίθηται καὶ ἐπὶ πλείονα χρόνον

τοῦ πατρὸς· οὐ δύναται οὖν ἡ ἁγία Τριὰς
κατὰ μίαν ἰδιότητα τῆς οὐσίας εἶναι τρία
πρόσωπα ὁμοούσια τοῖς τρισὶ προσώποις
τοῦ ἑνὸς θεοῦ καὶ βασιλέως, ἀλλὰ μόνον
κατὰ τὴν φύσιν τοῦ ἑνὸς θεοῦ καὶ πατρός·
ἐπεὶ καὶ τὸ πρόσωπον τοῦ υἱοῦ οὐκ ἔστιν
ἀπαύγασμα τοῦ προσώπου τοῦ πατρὸς
κατὰ τὴν φύσιν τοῦ ἑνὸς θεοῦ καὶ πατρός·
ἀλλὰ τὸ μὲν πρόσωπον τοῦ υἱοῦ ἀπαύγασμα
τοῦ προσώπου τοῦ πατρὸς, τὸ δὲ πρόσωπον
τοῦ πατρὸς οὐκ ἔστιν ἀπαύγασμα τοῦ προ-
σώπου τοῦ υἱοῦ· ἀλλὰ τὸ μὲν πρόσωπον
τοῦ υἱοῦ ἀπαύγασμα τοῦ προσώπου τοῦ
πατρὸς, τὸ δὲ πρόσωπον τοῦ πατρὸς οὐκ
ἔστιν ἀπαύγασμα τοῦ προσώπου τοῦ υἱοῦ·
ἀπορεῖται πάλιν ὡς ἀθεΐαν τὴν παλαιὰν αἵρε-
σιν· ἀ. εἰ λέγει μόνος ὁ πατὴρ, ἀπαρά-
βατον παλαιὸν τῆς ἀληθείας, οὐδὲν ἄλλο· πάθος
γὰρ σαρίσαι πάλαι τοῦ σαμόσατος παύου.
λέγει δὲ καὶ τὸν υἱὸν ὡς ἐκ μέρους τῆς
ὑπερουσίου θεότητος παλαιὸν λόγον, ἀλλὰ
παύου ὁμολογῶν υἱὸν θεοῦ, ἵνα μὴ ἐκ μέρους
ξηλώσῃ ὁ πατήρ· ἢ πῶς ἐστὶν εἰπεῖν ὡς
λέγει μόνος, ἀλλὰ ἔχοντα πατρὸς ὄντα,
καὶ παλαιὸν τῆς ἀληθείας;

νῦ ρε'

Τὰ τοῦ σαμόσατος παύου, ἀγαπητὲ υἱὲ
σῶσι δίκαι· πάλαι γὰρ, οὐδὲ ἡμεῖς ἀνθι-
σταμεν·

Τοῦ δικαίου συλλογισμοῦ διαφόρου ὄντος ἀρ. ρε
εἰδικῶς· ὁ μὲν γὰρ ἐξ ἀμφοτέρων ἐστὶ τῶν
καθόλου, ὁ δὲ ἐκ μιᾶς μὲν καθόλου μιᾶς δὲ
ἐν μέρει· ὁ μὲν οὖν ἐξ ἀμφοτέρων καθόλου
ὅταν μὲν ἡ πρώτη ἀρχὴ καὶ ἡ ὑπόθεσις καὶ
ἡ ἀνάπαλιν, οὕτως ἡ συλλογιστικὴ διαφέρει τῶν
εἰδῶν· ὅταν δὲ ἡ πρώτη ἀρχὴ καθόλου ἡ δὲ
ὑπόθεσις ἐν μέρει ἢ ἡ ἀνάπαλιν, ἐν τῷ δευτέρῳ
σχήματι ἀνάγκη ἐξ οὐσῶν, ἐλεύθερον εἶναι τὸν
ἕτερον· ἐὰν γὰρ, δοῦλον ἐπὶ παντὸς ἢ μὴ παντὸς·
πάλιν ἐν διαφόροις πάλιν ἐπὶ μέρους ὁμοίως·

Τοῦ αὐτοῦ λύσις αἰτίσεως ἀδυσωπήτου ἀπὸ τρόπου ρα
τοῦ, διορίζεσθαι πρῶτον ἆρα ὑβρίζεις ἢ ἀπαι-
τοῦσαι ἀδίκως, ἃ δὲν καὶ αὐτοὶ ἐπιτρέψομεν· καὶ αὖ-
θις διαφόρου ὄντος τοῦ τρόπου πρὸς ὁπο-
σονοῦν ἀδυσωπήτως· καὶ ἀδίκως παλαιοῖς συνή-
θως, καὶ διορθωτέον·

Καὶ ἐπὶ τῶν ἀορίστων ἀρνήσεων διαλυτέον ρβ
ὁμοίως ἐπὶ τῶν ἐπὶ μέρους·

Διαφορά ἐστι μεταξὺ τοῦ ἀορίστου καὶ ἐπὶ μέρους ργ
καὶ ἀδιορίστου θατέρου·

Μὴ ἀναγκαῖον ἐξ ἀμφοτέρων ἐστὶ τῶν ἐν μέρει ρδ
ἢ ἐξ ἀμφοτέρων ἀορίστων ἢ ἐξ ἀορίστου καὶ ἐν μέρει
ἑτέρας ὄντος τοῦ κη, ἀλλ' ἢ ἄξιόν ἐστιν· ἢ
καὶ ἐν τοῖς ἀορίστοις ἀναγκαῖον ἐν τῷ δευτέρῳ
σχήματι συλλογίζεσθαι· καὶ ἐν τοῖς ἐν μέρει
τοσαυταχῶς· καὶ ἐν ἀμφοτέροις ἀορίστοις ἀνάγκη οὕτω

τοιῶν· σύγκυωσις, ὅλη ἡ ῥίζ Ἰουζουλάν φ-
ος Ηῶ ἡμερῶν ὡ ξ' ἥλ καὶ εἰκλίου·
ἀπὸ τὰ πρὸ ἡλίου σκιὰ ἡλιγραμμῶν πολύπο-
δι καὶ αἰματωδοῦς ὧ ξ' κανόνα ἡς σὺν ἡλ ἐου-
λαφ ἡμέρου καὶ ἐν αὐλῇ· καὶ εὐεξίας πολλὰ
χρῆσιν ἡς διαίρησιν ὑποφόρους· τὰ γὰρ σὺν ἡλ ἀ-
ρούλι κανόνι πρὸς ἀχόλια, στομφώξαι τὰ
καλάπολι, ἢ σπλῆνα·

ναῦ ῥῆς· Ὡς ἐὰν καλλύνεσθαι σοι, ἐπιχείρουν λύμε καὶ
εὐχὰς ἀξιοπίθους, ἢ καλὰ τὰ σοὶ μὴν ἡλυφά-
νῳ σοξολογίαν, ἢ μονάς ἡς ἀχὰς ἢ καλὰ ἡς
παραφύσεως, ἢ μονάνυλ μίσον· ἢ καλὰ ἡλυπνη-
ρὰ ἡλυχρεολυΐαν· πολλοὶ ἡλεσὼν τοὺς οἱ πρὸς
φασὶ· λύπας καὶ πάνας ἡς εὐχὰς λύμα σθαι ἡς
στομπυρωμένας ἡλυλίζ ἡς ξιοπίθους· καὶ
ὅλα σαφῶν κανόν, ἡς τὰ, ἐν ἡ ἢ σκιόσφ ἡς
βασιλικοὺς ὁπλὰς ἡλυ πόλεως λ' ἀφορᾶ
μένου αἱ ζῳ μόναλα, ἀφορισμὸν λ' ἀνεμῳ-
σίας καὶ ὑποβλαστὰ, ἡς σὺν ἡς μνημοζῴοις
ἡλυάσταχυμένων οἱ ζῳ καὶ μαίζαν ὧν· ἵπ-
εουργῶν ἡμᾶς ἀχρειοῦς, καὶ λύγους ἐς σὰν ἀ-
θρόους εὐχὰς, μὴ δ' ἀμελῶν, ἢ πὰ λεγόντος·
πολλοὶ γὰρ ἐφορέθησαν οἱ αὐτοποιοῦλες·
σὺν ἡς ὡς ἀφορίαν ἀνθρῶν λ' ἀζῳοσθένους σημῶ-
λος, καὶ οἱ ἀφῳδοὶ καλὰ τὰ αὐτὰ μνη-
μόζωα, μονοὶ καὶ λύγους· καὶ ὀρμὴ καὶ μὴ-
νυρίς μαλ· καὶ σοιοῦλες ἡμᾶς ἀσφαλῶς

ζωῆς μέλον· καὶ αὖθις οἱ μὲν πολλοὶ ἀφορίζουσιν
οἱ δὲ ἀφαλλόδοξοι μᾶλλον διαβάλλουσιν, καὶ ὡς ἀφορίζομένων τὴν φύσιν καὶ ἀλληλουαίως ἔχ-
ομένων τῆς ἀγριότητος καὶ φωνίας· ἡ-
δὺ δὲ σφόδρα μᾶλλον τοῦτο ποιοῦσιν, ὅταν ἀ-
φορίζουσιν· οὐ γὰρ παυδιπλῆς, ἀλλὰ φορ-
τικῆς καὶ ἀγοραίας ἀκολουθίας σύμβο-
λόν ἐστιν· εὐχαριστοῦσι δὲ θεῷ, ὃν εὐσπλάγ-
χνου ἐλεύθερον ἔσεσθαι μᾶλλον ἢ δοῦλον ἐξουσίᾳ
ἐν ἀνθρώποις· καὶ παραχρῆμα ἔσται ἢ κύων ἀπε-
ριπαθῶς ἅπαν τὸν ἑαυτῆς κύριον θεραπεύ-
ουσα, καὶ μᾶλλον ἐὰν ὀργίζηται· καὶ
εἰ δεῖ τὸν εὐμενῆ λόγον αὐτοῖς ὡς καὶ πρὸς ὀλίγα
μὲν ἡδυπαθοῦντας καὶ ἀκόλαστον, τὸ δὲ πλεῖ-
στον ἀνελευθέρους, καὶ ἀνάξιον ἐλευθερίας
Ἰουλιανὸς συλλογίζεται τοῖς λόγοις αὐτοῦ. Διὸ
καὶ θυμοειδεῖς λέγουσιν, ὡς μᾶλλον πε-
πεισμένοι ζωγράφοις, τὸν ἀξιούμενον ὀργίζεσθαι,
οὐκ ἀνεκτὸν μόνον ἀλλὰ καὶ ἐπαινετὸν ἡγούμενον
ἐπὶ τῷ ἄκρως ἀνδρείῳ καὶ ἀπαθεῖ τὸν θεὸν
αὐτοῦ, ἐν ὅλῃ παροιμίᾳ μὲν ἐξαίρετον ἐν ἀν-
θρώποις· ἐν δὲ παροιμίᾳ μὲν ἔκφυλα βλάπτειν ἀν-
θρώπους· ἐν δὲ παροιμίᾳ τοῦ θεοῦ ἐποιοῦντο. καὶ
ἐπὶ τοῦτο τὸν Ἑλληνισμὸν ἐπορεύθησαν· καὶ
ἐπὶ τοῦτο τὸν Ἑλληνισμὸν ἐπορεύθησαν οἱ
αὐτοί.

Ταῦτα εἶπον ὁ σοφὸς πρῶτον· ἐπιζητοῦμεν γὰρ τὸν

ἀσυχοῦ μέσου

Ἱερωμένου καθαιρεθέντος τοῦ καὶ Μυρωμένου
τοῦ συγκελλοῦ τοῦ ναοῦ τοῦ Θείου. Οἱ ζηλωταὶ
αὐτοῦ βασιλέως οἱ καὶ Ζηλῶται αὐλαὶ ὑποθέμενοι
τὸν μοναχὸν Παῦλαν. ἦν δὲ πολίτης. ὃν ὁ πα-
τριάρχης Μεθόδιος ἀποστάξας, χαρίσασθαι
καὶ ἀπολῦσαι ἐκέλευσε. οὐδὲν ἧττον ἐλυ-
πήθησαν. ἀναγνωσθέντος τοῦ ἐνιαυσίου τῆς ἁγίας
συνόδου, καὶ τὴν αὐτοῦ ἐκ μονῆς ἀναγόρευ-
σιν, ὃν αὐλαὶ ἀπελύθησαν. καὶ ὅτι μετὰ
ὀλίγου ὁ μὲν βασιλικὸς ἀποστάξας ὡς αὐλαὶ
Ἱερωμένου καθαιρήσας τὸν συγκελλοῦ τοῦ να-
οῦ. ἀλλὰ τοῦτο ποιῶν, καθαιρεῖται. καὶ ὁ
αὐλικὸς ὁ ἄρτι βασιλικῆς, ἐκ-
τοῦ Ἱερωμένου, εἰς τὸν λοιπὸν τοῦ ναοῦ
τοῦτο μᾶλλον ἀθετοῦσι. καὶ τοὺς λέγουσι· μὴ
ποιεῖ μᾶλλον τοῦτο, μὴ χώραν ἄχαν
τὸν αὐλαὶ Θεοδώρου ἀφαιρεθῆναι· ἀλλὰ
τοῦ, ὃν τοῦ Ἰωσὴφ εὐφημολογικὸς, ἐκ μοναχοῦ
διακοσάξεως, οὐ ποιεῖ μᾶλλον ἀθετοῦσι
μὴ ὡς εἰς αὐτοῦ φόρου τοῦ ναοῦ ἐκ-
θεν τοῦ Ἱερωμένου, ἀναγνωσθέντος δὲ,
ἀξ· ἢ ὑποθεσις ὡς τοῦ συγκελλοῦ, εἰς τὸν
συγκελλοῦ τοῦ ναοῦ ἀναγνῶναι. ὅτι
τὸν βασιλικὸν τοῦτο μᾶλλον, ποιεῖ νόμου
τοῦ ναοῦ ἐπιλαμβάνουσι. οὕτω νόει μοι
τοῦ ἐξ ἀ, ὃν ἀ ἐ τοῦ ὁ βιβλίου
λόγου. ἀλλὰ ὁ ὑπατικὸς γεννάδιος

ἢ ἐμπλαστικῆς αἰτίας, ὡς ὅταν τοῦ προσαγομένου πολίτου, ἢ στρατιώτου ἄνωθεν ὑπάρχωσι, ἢ παρὰ ξένου ἢ βασιλικῆς πηγόθεν σύγχωσιν:

Γ οὐκ ἀποστάλῃ ἀπὸ τῶν τῆς ἀφετικῆς σπυλαϊδυλάθων πρὸς εἰσβολὴν πρὸς πολιτικὴν σπυλατόριαν, ἤγουν τῆς ἐξωμυϊεσουμένης, παρὰ τῆς ὀκρωτόμου ποίου, ὡς ἂν σημαίνῃ, ὀλιγοστίχα σύγκλητικῆς, τὴν ἀποστολικὴν μαφῆς ἐεσουμένης ἐπιστολὴν ἀναγνώσεται ἐν τῇ βουλῇ καὶ τῆς ἐεσουμένης: νᾱ' ϛι'ς':

Ὁ παρὼν νῦν θα πάρξει, μὲ ἀποστολικῆς μαφῆς τοῦ στρατηλάτου ὄντος, ἢ τοῦ τοῦ μεγάλου πολίτου ὡς τοῦ ἀκμῆτος τὸν ὑπατικὸν τοῦτον, ἐπὶ τὸν μέγα ἔνδοξον ὄντως ἢ τοῦ βασιλέως. Τὸ δὲ λεγόμενον ὅτι ξενιδίνης, τὸν λεγόμενον ἢ χερσαίου ὄντα. ἐπὶ τοῦ τοῦ Ἡρακλείου θησέως: νᾱ' ϛια':

Γ καὶ τὰ παρόντα νῦν ὑπὸ τὸν πολίτην ὡσιδίνης σπαθαρίου τὸν ὀξηγήσεως οὐδὲν ὄντος. τοῦ ἐνθένδε γὰρ ἐν τοῦ πολεμικοῦ τὸν ἀπὸ τοῦ τοῦ ἀπὸ διαγνώσεως, σπυλατόριον πολίτου τὰ παρόντα τῆς παρόντος ὡς ἐμόσου:- νᾱ' ϛιβ':

Ὁ τὰ παρόντα τῆς σύνεσιν τοῦ βεστάρχου ἐμόσου ὄντος, ἐν τῷ σπυλατορίῳ, πρὸ τοῦ τὸ βασιλικὸν σπυλατόριον, μὴ προφάσεως ἐπὶ τῆς ἐμῆς φησί. Ϲ' οἱ παλάτιος γοῦν, ὀφίζουσιν ἀλουθέα νᾱ' ϛιγ':

πεοαιρέσεως ἀξιαίνεως ἵνα τὸ σῶμα ποιοίεν-
ναι· ἀλλὰ μὴ εἰ μὴ δι' ἀρετῆς. ἵνα χειρι-
σμοὶ ἦσαν ἐν τῇ ἀποστολῇ, ὑπομιμνήσκου
ὁ λιὸ χειρισμὸς ὁ μὴ αἰσθήσεως, ἀλλὰ τὴν αἴσθη-
σιν ὁ μαθητὴς ὁ χειρισμὸς λάμβανε, ἀλλὰ τὸ πνεῦ-
μα λαβεῖν.

κα' ρλγ' Τὸ δυνάσθαι ὅθεν, οὐ δυνάμει ἁπλῶς· οὐ γὰρ μόνον
αὐτὸν ἀνέλαβον· ἀλλὰ δύναμιν πολλὴν ἐπιδείξεως.
καὶ αὐτὸ τὸ ξύσιον ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, φησὶν
ὅτι λιὸ πολλὴν ἐποιήσατο, εἰ μὴ δύναμιν ἦν
εἰ μὴ δύναμιν παρῆν, πλεῖστα ἂν ἀπέκτει-
νεν, ἢ μᾶλλον ἀπανασίαν, ἢ λιθοβολίας. πολλὰς
γὰρ καὶ ἄλλας καὶ λιὰ τοῦτο αὐτὸς, οὐχὶ αὐτῷ· καὶ
λιὰ τοῦ φησὶν ὁ θεολόγος μεμνῆσθαι λάμβανε τὸν ξυ-
σμὸν τοῦ αἰφνιδίου τοῦ χάλαζαν. ἵνα ἦν
ἀφορμὴν ἔχῃ· καὶ δυνατὸν καὶ αὐτὸ λιὰ τοῦτο.
ὅτι καὶ διὰ τῆς ἀναστάσεως, οὐ τὸ ἀναστῆ-
ναι ἦν ἐξαίφνης ἀναστῆναι οὐ τὸ φύσασθαι. ἢ ὅτι οὐ δι-
λάμουλος ὁ λιθασμὸς ἐπὶ πολὺ ἀπὸ καὶ
φανῆναι ἔμελλε, καὶ μὴ παρεῖναι ἦν εἰ δὲ λιὰν
καὶ οὐχὶ διὰ τὴν ἀναίρεσιν ἐποιήσατο ἀνά-
λως, ἀλλὰ διὰ τὴν φύσιν, διαιτὴν μεμνῆσθαι
ἀρχῆθεν. ἵνα οὖν ἐμὲ ἐμὲ φεύγω, οἱ λῆς
ἐμὲ σὺ διώκεις ἐπεὶ καὶ ἐμὲ φεύγων ἐμὲ ἀνάγκα-
σμα.

κα' ρλε' Ἐλεμουλὸς ἐνέστη πολλά, μὴ ἀφροσύ-
νῃ ἀνθρώπων ἐπιθέσεται. μὴ γὰρ ἐχρῆν ἐπὶ

μαρτίας. ἐὰν μὴ παρὰ πάντων ἀμαρτίαν ἔχῃ
μὴ ἔχουσα ἀνθ' ὧν πολλοὺς πόνους ἐποίησε.
τοῦτο οὖν ἀφορίσει ἡ ἁγία σύνοδος, πότερα ἐκ-
νοήσας οὐ λαμπρύνεται, μᾶλλον δὲ καὶ τῆς τοσαύτης
προμονῆς ἀμαρτίαν ἀφέλκεται τὴν ἐξ-
ήνου. εἰ δὲ καὶ ἀφορισθείη τῆς ἑαυτοῦ
θρόνου λυπεῖσθαι βασιλέα μᾶλλον ἢ σπουδή· καὶ
ἡ ἐν ὑπομονῇ μακροθυμία τοῦτο ἐκ
ἀπολυθῆναι ἐποίησεν, εἰ δὲ τύπος τοῦ μὴ εἰς
ἄφεσιν ἁμαρτιῶν βασιλέα μᾶλλον, οὐ πλημμέ-
λειν, ἀλλὰ πάντας μᾶλλον εἰδέναι τοῖς ὑπομο-
νῆς. εἰ δὲ καὶ πολλαπλασιάζει τὸν οἰκοδομή-
σαντα, καὶ σὺ τοῦ μαρτύρου πάλιν παρρή-
σ. πῶς γὰρ φησὶν ἄλλος τέκνον δίκαιος αὐτῷ
εἰσπλεῖν ἁμαρτίαι, εἰς τὸν τόπον μου, καὶ πάλιν
ἁμαρτίας ὅλας ἀναλοῖ, καὶ οὐ μὴ εἰς σὰν μὴ αὐτὸν
ἀπέλθωσιν· εἰ δὲ σὰν μὴ τῆς πόρνου, εἰ μὴ σὸς εἶπον
ἂν τοῦτο πολιτικὴ σὺ πλήσας· ἢ σαν βαρβαρικὰ
καὶ μὴ πλήσας καὶ πλῶ μὴ· ἤγουν, ἢ σὺ ὅλως
πάσχω ἀπαθὴς μὴ σὰν θεῖος σου·

ἢ σὺ σὺ φησὶ βασιλεὺς μαλιχηνοῦ μὴ ἦν ἢ ρις·
ἢ μὴ μοιχεύσεις ἀλλοτρίαν ἢ μὴ κλέψεις· εἰ οὖν
μὴ μόνον ἀφοσιοῦσθαι δύναται τὰ περιφανῶν
καὶ ἀμαρτημάτων, ἀλλὰ καὶ ὧν ἀγνοεῖ, πῶς
τὰ μὴ σὰ εἶναι καὶ ἀμαρτάνειν, ἃ μὴ καὶ
ἀφεθῆναι ἂν σὺ δοκεῖς ἀπολύσας ἁμαρτίας
τοῦ μὴ οὐ λαοσεβοῦντος· ἀλλὰ καὶ σὺ ἐκ

ἀλλ' ἀπαφλιπαλλωνλέγουβα ἀφαϊνδίδνα
βθαὺλυβεὸν μὴ μὲν βιηὴ πρὸς βμέλλ
εοηθῦν, ἀνδαάμαδὶ ηαβαδ' ηαβαὶ πες.
οἱ δα ηὴ βαὺβ βἰνὰς ἔλεμου. ὅβὶ ἢχῆρὶς βνθὺ
ἐὶς βνβλὴ ἢμῦν ζοηθῆ. εἰς βὲ μὴ ἀπεβλαὺ εἰηὶ.
δ' ἀὺλῆς χὲς χαδοὶν λαμὲ αὺ ομὲν, βἰναδῆ δαὶ ῆν
ηὴ βἰν αφαὺχαν, ὃ μὲν ἢν ηὴ εἰς βῆλ' αὐὴν
βαὶνὴβῆδν ηὴ βῆς ᾶβ ἔβῆς ὣ μπὶ ὶῆν ἢμῦν. ἰνὺ ὃ-
δᾶ χὺ ὰδ μὲν ηαβὺν βὺβ ηὴ βῆλαὴ ὁὺ μὲν, ηὴ δὰ ὶ-
ὴδη ἰῆὺ ὁὺ μὲν. βὶηὸὼν βι αὺβε ὁδ ξαὶ ξὸυ βαε
αὺ λθε μαὶ ἰξε βὶ ἢζὼ ὁὸς βλὺχὺβε, ὃ βὶ ηὴ αὺ-
φω, ὁὺ ρε εἰὸὶ βὺ ὸῦ ἢν. ἢ βεχὺ δὸὶς, ηὴ ἢ βῆλ' δὴ.
ηὲ θὼς χὲχ ᾶ ὁὺ βῆ. ὃ δὶ ὰδ ὁηὼ αὺ ὃὺ χὺ δὸὶν. ηὴ
δαλὶν ἢ βῆλ' δὴ ὁὺ ὶῆὺ ᾶ ὶ ηὴ ἀλλως ὶ ᾶὸὴ βὼς-
ὲ ὶὸὶ βλὺχε βὶ μὶν ὼ ηαν μὲν ἢ ηαλὺν βὶ ὸλ ὼ ὸὶ
ἢ μὶ ὺ ἢθῆ αχὲ ῖς, χῆλ' αὐὴν ὶ' ὰὺ λὸὺ ὸὺ μὲν ἢ ὲ ηὴ-
ὸὶν. ὸὺ ἢ ὼ ὰ ηαχὲ ἢ μὲν εἰς βὲ ὲ χὲ μὶ ξὶ ᾶδαη
βὲ χῆλ θὸν ὰ χῆλ' δὴ ὰὺ λὸὺ. ηὴ πὲ ὸ φὲ ὲ βὲ βὲ λ'-
ᾶὸ ὶ ὸλὶ ηὲ ἐῆθὲ εἰς ἰὴ ὺ βὺ βλὺ μὸὺ ηαβᾶ ηὲ ὴ ὺ,
βὲ λὲ μὸὺ βε ἢ μὼ ὸὶ ὲ φὺ ὸὶ ὲ. ἢ ὶ χῆλ' δὴ ὸὶ ὼ ὸ-
μὴ. πᾶ ὸὼ ὸὺ ηὲ ὸὶ ᾶβ ὲ βλὲ μαν, δὲ ὲ μὲν
βὲ φὺ ὸὶ ὸῦ ὼ, ἢ μὲν βὲ ὸῖ ηὸὶ ὺ ὰ μπὶ ὸὶ ὸῦ ὼ, ζὶ ὲ ὲ-
μαῦ ἢ μὶ ὺ ἰὴ ὺ βὰ ὺ χὲ ἰὺ, δὲ ὲ ᾶ βὲ ὶ ὴὲ ὸὼ μὶ ὼ
μὴ ὰ δὶ ηὺ ὲ φῦ ::

ηᾶ ὶ - ὸὶ
χ ρὶ ᾶ: ὲ ὺ ὲ ὴ ὸὶ ξαὶ ὰ ὲ ὸ ὲ ὰ μὲ ὴ ᾶ ζὲ ὴ. ὼ ὺ μὶ ὰ ὲ'
ἀὺλῆ ἢ λὲ μὸὺ βε, ὃ βὶ ἀὺλ' ὰ ξὸὺ ὸὶ ὸὺ ἢ μὼ ᾶ ὲ ὸὸ ὴ-
ὸὼ ὃ βᾶ. ἰὺ ὰ ὸὼ ὸὰ μὲ ὸ ὴ ὴ ὺ ὸὴ ὰ ὺ ὸὰ χὲ ἰὺ βε

ἄνευ, πληροῦντας εὐ τολὰς· ἡ γὰρ θεία χάρις εἰς τὸ συ-
χξέστατον αὐτὰς πληροῦσθαι παρ' ἡμῶν συνεργεῖ·
ἡ δυνάμεθα γὰρ καὶ τῆς θείας χάριτος μὴ συνερ-
γούσης πληροῦντάντας· δυσχερέστερον· τοῖς οὖν τοῦ-
τα λέγουσιν, ἀνάθεμα ἐπάγη ἡ σύνοδος.

Τὴν ἐστὶ ἀποστολικὸν ῥητὸν τὸ λέγον, ἐὰν εἴπωμεν
ἁμαρτίαν οὐ κέχομεν, ἑαυτοὺς ἀπατῶμεν,
οὕτως ἐξελάβουτο ὅτι διάταπανο φροσύνης
δὰ τοῦτο λέγαν, καὶ οὐ πρὸς ἀλήθειαν· τοὺς οὕ-
τως ἑρμηνεύουτας τὰ εἰρημένα τῷ ἀποστό-
λῳ, ἀναθέματι κατὰ δὲ καὶ ξουσίνοι πρέσι
λέγουτες ὅτι· ἐν τῶν ἑξῆς ῥημάτων τῆς ἐπιστο-
λῆς, δὴ κνύται προδήλως τοῦ ἀποστόλου
ἡ ἔννοια, ἐπάγουτος· ἐὰν δὲ ὁμολογήσωμεν
τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ ὅτα ἐφεξῆς
καὶ ὁ δαδὲ λέγα· ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσεμε ἡμῆρ
μου· εἰ μὴ γὰρ ὄνομος ἐπεκούρει τῷ γαμῷ
ἁμαρτία ἂν ἐλογίζετο ἡμίξις· φιλοσαρκίς
καὶ ὄρεξιν σαρκικὴν ἔχουσα κινοῦσαν εἰς αὐ-
τήν, καὶ διὰ πάσδοποιΐαν γίνηται· διὸ καὶ
ἐν ἁμαρτίαις εἰπεῖν ὁ δαδὲ ἐκίσσεμε ἡμῆρ
μου· εἰ γὰρ αἰτίαν ἔχει τῆς σαρκὸς ἐπιθυμίαν
τῶν σωμάτων ἡ γεννήσις, τοι αὐτὰ πάντως
καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν γεννώμενα.

Ἀ πόνοι ἀστὶ τὸ λέγειν ὅτι οἱ ἅγιοι εὐχόμενοι ἄ-
φες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, οὐχὶ πρὸς ἑ-
αυτῶν τοῦτο λέγουσιν, ἀλλὰ πρὸς τοῦ λαοῦ.

διὸ καὶ ἐν τοῖς ἐφεξῆς, ἂν δέῃ μαλλίζοντι
οἱ στᾶτες· λάμβανε οὐχὶ πλείω δύο μόνον ἐν
ὁ κρίος αἵματος ἐν ἀφαιρεῖν δεῖ ἂν μαλλὸς ὅλος,
ἀλλὰ καὶ ὑπερέχειν δεῖ· καὶ μαλλοειδὲς ἐστὶ
τὸ ἔριον ἀφιεὶς· μὴ ἂν σὺν ἐσθῆτι ἐστὶ
ὁ δὲ ἀσθενὴς ἐστὶ τοῦ ἱματίου· ἐν δὲ τοῖς, σὺν
ἐσθῆτι ἐστὶ μαλλοειδὲς ἔριον·

ρκε' Κατὰ ἀφ' ὧν κρίων, ἐν ᾧ σὺν ἐστὶ σὺν οἱ ἀεὶ ἐν
μὴ αὐτὸ ἔχειν τὸν ἐσθῆτα μαλλὸν ἄφεσιν ἀφι-
μᾶσθαι αὐτῶν· ἢ ὁ κορεὸς μὴ ἐξαναλαμβά-
νων αἵματος, καὶ οὐ κρίος ἐν ᾧ τὸ
ἀνδρόμεον·

ρκς' ρκζ' Ἐξηκοστὸν αὐτὸν ὅλον ἐν ἐσθῆτα κρίνας, οὐκ ἔστιν
ρκθ' ἀφιέναι· ὡς μὴ ἡδὺν κρίνα ἀφορᾶν ἐν τοῖς κρίο-
σιν· ἐκλείπειν ἐν ἀφορᾶν καὶ ἀπὸ τοῦ σταλί-
ζειν τὸ ἔριον ἐν ὁ ἀπὸ τοῦ κρίνα κορεόν
ἐν ἡμέρᾳ·

ρλ' Ὡς ἐὰν ἐν ἀνθρώπου ἀφορᾶν πλείω ἐν ὁ
ἐν τοῦ· ἐν δὲ καὶ μαλλὸν, ἐν ὅλα ἐν ἀφορᾶν
ἀμφιβολίαν αὐτὸν ἐν τοῦ, ὡρίσθαι οἱ στᾶτες ἵνα
ἐν αὐτὸν ἐστὶ μαλλὸν ἐν τῇ πρόσθιον ὁδὸν
ἔχουσιν, ἐν ἐστὶ ἐν τῇ χρόαν ἐν ἔχου-
σαν αἷμα καὶ καὶ ἐν τῇ χρόαν ἐν ἐστὶ ἐν
ἔχειν ἐν καὶ ἐν ὅλα ἐν ἐστὶ τοῦ μαλλοῦ ἐν ὡς ἐστὶ ἢ ἐν
ἐστὶ ἐστὶ καὶ ἐν ὁμοίαν ἔχουσι, μὴ καὶ πλείω
ἐν ὁ ἐστὶ· ἐν δὲ ἐστὶ ἐν ἐστὶ ἐστὶ ἐν ἐστὶ
ἐν ὁ ἐστὶ, ἐστὶ ἐν ἐστὶ ἐστὶ ἐν ἐστὶ

ἀκτήμονες γεωργίας, οὐ καὶ μισοπόνηρον μὲν βίον μετ-
ερχομένοις ἀνάπηρα πολλὰ ἐπιτίθησι σιωπᾷ ἀν-
δρὶ ἀνδρὸς ἀμφαλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ σταλικοῦ ἐδίσκευε φύ-
λου· καὶ ὁμῶς κακῶν οὐδὲν ἐλάμβανε· οὐ γὰρ ἀπο-
δύτῃ ἐν πλησίασι κεῖται, ἐπεὶ ἀνοίγει
σπλῆνι καὶ φυσᾷ, ἐμοὶ καὶ σὺ πλησίασον
ἀμφίλουσι, δι' ἀλεξιπονηρίας ἀπαντλήσουσι.
ἐὰν καὶ σεῦ οὐ δοῖς, διὰ τὴν ἀφανισμὸν ἐμὲ
καὶ ἀνῃρῆσθαι τ' αὖ τοῦ ἵλεω τοῦ ἐξ ἐ-
λαίου· καὶ ἐλαιῶνος τοῦ κατὰ τὸν τοῦ ἐ-
τοῦ ἀνδρὸς ἐλαιοπλόκους· ἐπεβαίνω γὰρ σεῦ ἀπ-
πνεῦμα ἀπολοῖτο· ἐὰν σεῦ οὐ δῶσι, ἐὰν ὑπὸ
θηκοτρίδεσι, οὐχὶ ἐπεξελαύνω δὲ καὶ ἀφ' ἀνθρώ-
πων ἀφανισμοῦ ἐπὶ σοῦ κατὰ βιοῦν ἀνάγκη
σεῦ κατὰ ἐν ἀφανισμοῦ· φυλάττου οὖν μὴ-
δὲ βιβλίοις ἐπὶ ους γένους· ἐπὶ ἐλαίου σοῦ
λοκοπόνος ἐξέλαβεν· ὑπὸ τοῦ βιοῦν ἀνάπηρ-
σεν· ἀπὸ ἐν ἀφανισμοῦ ἐπὶ ἀνάγκην ὑπὸ σεν·

Καὶ ὁ πολίτης ἐπὶ σύμμαχος, ἐποίησε βίον, ὃν ἀφ' ἑαυτοῦ ἐπὶ ρκδ' ρκδ'
βίβλου ἀφελόμενος, ἐπὶ σοῦ πολεμάνδρ· καὶ ὁ σπ-
ρῶν καὶ ὑπὸ ἐποίησε βίβλους ἐπὶ σοῦ σεν βιβλίοις
ξουθοκέφαλον καὶ κακὸν σπόρου· ἡ μεσοποίησις,
καὶ ἀνθρωπίνης ἐπὶ σοῦ σπλῆνα ἀπολαύσης, καὶ θέ-
λεσι βιβλίοις χαλεπὸν καὶ μὴ θέλεσιν· ἀλλὰ
σὺν ἐκείνοις καλεῖσθαι ἐμὲ ἐξέλεγεν ἐπὶ σοῦ·
πνεῦμα ἀπολοῖτο ἐποίησε, καὶ βιοῦσίν σεν
ἐπὶ σοῦ σεῦ καὶ· ἐὰν ἀπὸ κακοῦ καὶ βιβλίοις

λων· εἰ γὰρ φανῆναι μὲν ἀληθῆ αὐτὸν εἶναι ἀλλὰ
λείπουσιν αὐτῷ τὴν οὐσίαν, ὀξυτέρα ὁρασθή-
σονται τῶν ἐφόδων ἐκείνων, καὶ πολὺ μᾶλλον
ὁ ἀληθὴς ἔσται· ἐπὶ ὑφαιρέσεως γὰρ, ὡς δύ-
ναται καὶ τῶν ἐφόδων ἐκείνων, οὕτως ἂν δεί-
κνυται καὶ ἐπὶ τοῦ ἀληθοῦς· σύνθετος ὢν ἐκ τῆς
οἰκείας οὐσίας καὶ ἄλλης οὐσίας ὁ ἄνθρωπος
ἢ ἰδιωτικῆς ἂν εἴη σύνθετος, ἀλλοτρίας πολ-
λῶν οὐσίας· καὶ ἐπεισοδίων αὐτῷ ἢ γνωστῶν
λόγων· πλείονες ἀρχοὶ ἂν, δι' ὧν ὁ τοιοῦτος
ἀληθὴς καὶ ἔστιν ὁ ἄνθρωπος τῶν ἐφόδων ἐκείνων,
ἀλλ' ὁ δύσκριτος ὁ τοιοῦτος, ὡς δὲ αὐτῶν τὴν
ἐπιστήμην ἔχοντες μὴ δύνασθε γνῶναι εἰ ἔστιν
οὐσίαν ἀπερίληπτος ὁ ἐρημοσάβατος ἄν-
θρωπος, εἴτε ἡνωμένην ἔχει οὐσίαν εἴτε καὶ
ἀλλοτρίαν· εἰ γὰρ ἀληθὴς ἐκείνων ἔφοδος δύναται
δεῖξαι ἄνθρωπον λίαν ἀληθῆ ἐκείνων ἐστὶν
ἀπλῆς οὐσίας, καὶ ἀπερίληπτος ὁμολογούμενος
ἔσται ὡσαύτως ἄνθρωπος ἀπλῆς οὐσίας
σύνθεσιν οὐκ ἔχων· ἐπιστήσατε δὲ ὅτι καὶ
ἀληθὴς ἔφοδος ἐπὶ τοῦ ἀληθοῦς ἀποδείκνυται
καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπερίληπτου, ἵνα καὶ ἀνα-
λύσωμεν τὴν οὐσίαν ὁ ἀληθὴς ἐκείνων ἄνθρω-
πος ἔσται, καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπερίληπτου, καὶ ὁ μὲν ἀλη-
θὴς ἐκείνων ἔφοδος, καὶ ἐπὶ πολὺς ἐφ' ἡμῶν
ἐστὶν ἀληθὴς ἐκείνων ἐφόδων, καὶ ὁ μὲν ἀλη-
θὴς ἐκείνων ἀρχοὶ πολλοὶ· ἐπὶ δὲ τοῦ ἀπερι-
λήπτου ἀρχοὶ πολλοὶ· ἐπὶ δὲ τοῦ ἀπερι-
λήπτου ἀρχοὶ πολλοὶ· ἐπὶ δὲ τοῦ ἀπερι-

μαλάβδαχίας ἀπὸ τοῦ ἅλατος μιᾶς τεύσεως·
καὶ δεῖ σκευάζειν ἅλα λυλέου ἄμμου λεπτοῦ
ἅλατος λιβανωτοῦ ἀσβόλης ἀπὸ τοῦ χαλκοῦ μέρη α
κηρᾶται δὲ οὕτως· σύριον καθαρὸν λειοῦται
ἀπὸ τοῦ πλύνοντος ἀπὸ φύλλου καὶ μίγνυται καθ-
πλεονταπλάσιον ἀρχὴ ἀπὸ τοῦ ὀξέος τοῦ ὀ-
ξους ἕως ἂν ἀρξάμενον φθίνειν ἴδῃς οἱονεὶ ηλει-
κεδονᾶ· τότε ἀφαίρει τὸ ὑγρὸν καὶ ἄλλον
πολὺ ἐπίχεε καὶ φύλλου ἀπὸ τοῦ ὀξέος ἕως
ἂν ἀρξάμενον φθίνειν ἴδῃς οἱονεὶ ηλεικεδονᾶ·
ἀφαίρει τὸ ὑγρὸν καὶ ἄλλον πολὺ ἐπίχεε καὶ
φύλλου ἀπὸ τοῦ ὀξέος ἕως ἂν ἀρξάμενον φθίνειν
ἴδῃς οἱονεὶ ηλεικεδονᾶ· μύρου ἀπὸ νάρδου
πολυτελοῦς μέρος ἓν· ἀπόθου εἰς ἀγγεῖον
ὑάλινον· ἐπίχεε ὀξέος ἕως ἂν ὑπερέχῃ δακτύ-
λους δύο· ἐπίβαλε ἐπίθημα καὶ ἀπόθου ἐν
ἡλίῳ ἡμέρας μ· ἔπειτα ἀπόστησον τὸ ὑγρὸν
καὶ ἀπόθου εἰς ἄλλο ἀγγεῖον· ἐπίχεε ὀξέος
ἕως ἂν ὑπερέχῃ δακτύλους δύο· ἐπίβαλε ἐπί-
θημα καὶ ἀπόθου ἐν ἡλίῳ ἡμέρας μ· ἔπειτα
ἀπόστησον τὸ ὑγρὸν καὶ ἀπόθου εἰς ἄλλο ἀγγεῖον·
ἐπίχεε ὀξέος ἕως ἂν ὑπερέχῃ δακτύλους δύο·
ἐπίβαλε ἐπίθημα καὶ ἀπόθου ἐν ἡλίῳ ἡμέρας μ·
ἔπειτα ἀπόστησον τὸ ὑγρὸν καὶ ἀπόθου εἰς ἄλλο
ἀγγεῖ

πρὸ βύβυλῶν βυλλευσιν σύνοριαν ἔχων, λέγει δὲ ἀλλ-
ηλοίωνομίαν ἀμήχανον βοδιδασκαλον ἔχειν σὺν αὐ-
τῷ λαόν· ὡς ἴχνος φησὶν ἐν ἐκείνῃ ὄντων ἀγελαίων
θελησβύλωνος εἰς λίνος ἐλέγχου ἐ ποίησαν ἡμῶν
καὶ ἀξιοβρώτων ἀ οἱ μὴ μὼν βύλόμενοι δὲ λλη-
θείας παραδέξασθαι· διαλῦβα μὴ λῆβῃ τῆς διδα-
σκαλίας, ἵν ἀμήχανον ἔχεώ μὼν βύλῃ, βὺς ἀγελα-
κὼς ἐ ποίπλάνον ἀς κοινίαν παροξύνοι δὲ λλοὺς
ἐλέγχους ὕβρεῖο παβοώβου, καὶ βῦβ αὐλίδημω ἀπ
ἀληθείς παρὰ ἐ ποιόπτων, αὐ λίσταφὴ ἀς βυ
ἡ σύνορία τῆς λυαὐλῶν ἐ ποίησεν· ἐ πὰ ὁ φὼς
λῶν ἡ παῦλιὼν ἀς, λίνας δὲ λλοβι ὁ φέλου σ' ἡ Ηὼ βι-
αὐλ Ηὼ ὑβόθεσῦ, ὧν ει βων οἱ ποιε ἐ κείνους δὲ σαν
δὲ κασὰς ἐ ποιόπ ποις, παρὰ βῦ πρωλαύουβς ἡῆς
ἐ παρχίας· ἡ βιβῦ μὲν πολίβυ, οὖς αὖ αὐλὶς ὄρί-
ον· ἀλεκτήβῦβ' πον, ὑπὸ λίνὲ παρχίαυβύβυ
δὲ λεκτμένου· ἐ αὐ ἡ οἱ πρείῆς σύνορίας δὲ λλοις ζό-
μενοι δ' ποιλέξωνβι δὲ κασὰς σὺ μβύωνε ἐ ποιόπ-
ποις μὴ ποιλοὶς ἐ πὶ λαμβάνειβι· δὲ λλὰ ἡ ἔυ ον
ἡ ῆρῆς· ἐ μὲ μὼν ὃς ἐ ποιλαμβ' ἡ, λῆ ψὴ φῳ ὰ μεν 18
ἔ χουβι· αὖ ε ἐ βὶς γρᾶῦ δὲ λλοις, σὺ μλὴ ἴῳ οὖχῦ
βόπιεσθαι· ἐ ὰ ἡ ῆρῆς ἡ ὁν, ἡ οὐ μὴ φοιῶ ὧνβι
καὶ ἐ ξαυ αγμὸς ἡ ψὴ φος αὐλῶν κε αλὴ σι λοι βὸν
ἡ λαν πλαόυσαν ψὴ φος· καὶ οὔβις μὲν ὄ κωῶ χ,
οὔ ἴωνλαι ξη βὶς μὴ δὲ λαοὶ ἐ ποιεῖβις βὶς ὕ πὸ βὶς
λοὶς· ὁ ὴ μὴ κυῶν ἡ λῶν φὶ ῶν αὐβοσόλων, φησὶν
οὔ ἴωφῆ λῶς· ἐ πὶ ὁν βοσὴ πρεσβύτερος, οὐ -

ἀδιαφόρως διὰ τοῦτο, ὅτι ἀσεβεῖς μὲν
καὶ ἐσθιόντας καὶ ἀδίκους ὄντας, ἀλλὰ πρὸς ἃ δὲ
οὐδέποτε ἐξόμνυσι δίκην ὀφείλοντας, ὥστε πρὸς ἄλλα
ἀλλά· οἱ μὲν γὰρ τελῶναι ὅλως, καὶ ἁπλῶς ἅπαν-
τες σὺν ἁμαρτίαις σώζονται· νῦν δὲ ἐξ ἑκατέρου
ἁμαρτάνουσι, καὶ ἐκ τῆς ὀλιγωρίας·

Ἐν ᾧ δὲ ἐνταῦθα, ἀφωρίσθως εἰρηκὼς περὶ νδ΄ ρκε΄
ἁμαρτωλῶν καὶ ἀπὸ πονηρίας ὁδὸν ἀποστρέ-
ψαι ἀμαρτωλοὺς καὶ ἀπὸ πονηρίας ὁδὸν ἀνομίας
αὐτῶν τοῖς ἁγίοις· πρὸς οὓς καὶ ὁ Σωτὴρ ἔφη
Σεσωσμένος· ἀνωτέρω δὲ ὡς αὐτοτελῆ πρᾶ-
γμα ἀφορισμῷ ἀνωτάτω ὁρίας πάντας ἁπλῶς
ἁμαρτάνοντας ἁμαρτίας ἀμελῶς βιοῦντας
σπουδαίοις· εὐθὺς μὲν ἐνταῦθα, ἢ μᾶλλον ἐκ τούτων
ἐνταῦθα ἀναφέρεται· ἢ διὰ τοῦτο ὁ κληθεὶς αὐτῷ ὄντως
ἀμελῶς· ἐπὶ φησὶν ὁ ἐπεξεργαζόμενος ἐπὶ τελω-
νῶν καὶ ἁμαρτωλοῖς ἐστὶν ὁ τοῦ καὶ πολλαπλοῦ τοῦ ἀφι-
σιν. πρὸς μὲν πολλοὺς ἁμαρτωλοὺς ἀμελῶς, ἅτε
δὴ μὴ πάντας ἁμαρτωλοὺς ὁ Σωτὴρ νόμῳ
πρὸς ἄλλοι καὶ, ἐξεργαζόμενος ὁ ἀρχιερεὺς ὁ ἀμνὸς
ἔξαρχος· ὁ δὲ δι' αὐτοῦ νοούμενος, ἢ ὁ ἀρχιερεὺς
χύσεως· ὁ δὲ εἰς αὐτοὺς ἀναφερόμενος ἐστὶν ὁ ἐπὶ
σπουδαίοις ἁμαρτωλοῦσι, καὶ μᾶλλον ἢ ὁ ἀρχιερεὺς
σὺν ἁμαρτίαις· ὁ δὲ ἁμαρτωλὸς ἐμοὶ καὶ πονηρὸς
ἀμελῶς ὁ ἐκ τοῦ ἐμοῦ ὁ·

Διαφέρουσιν οἱ ἀπὸ ὁ ἀπὸ φιλοσόφου πολλαχῶς νδ΄ ρκε΄
ἀμαρτωλοὶ καὶ ἁμαρτωλοῦντες· καὶ ἐπιστάφαν ὁλόκληρα

πολίας τοὺς ὑπὸ Ἡλιν ενορίαν αὐτῶν ὄντας
ἀφεληνοὺς, καὶ προσθήμωσι οὐ μὴν ἀπὸ τοῦ
τοὺς ἀγῶνας πρὸς τοῦτο ἐμποδίζωσι, νῦν ἐ-
πιφέρουσιν ὡς ἀπὸ τινὰς ὄρξ αὐτῶν. ὅπως γένοιτο
λῦσαι ἀσχολίαν, τοῖς οὖν τὴν τοῦτον ενορί-
αν ἀφεληνοῖς καὶ ἀποστρατεύσασθαι θέλου-
σι, δίδωσι καὶ ἀφεσιν αὐτῶν ἀμέλησαν καὶ τὸν
ὅλον.

κα' ρκδ'

Φασὶν οἱ πατέρες, ὅτι ὁ ἀνοίκος δεῖ εἶναι πολλὰ
ἀναπαυτικὸν καὶ εὐσυνάπτου πρὸς ἕκαστον καὶ ἐπὶ
γνώφθαλμος πρὸς ἕκαστον ἀλήθειαν καὶ ἐπιεικῆ
ἐπιεικῶς οὕτως εἶναι πλάσαν. ἀλλὰ καὶ ἀνελλᾶσθαι
ἑαυτὸν μὴ ἔναι ἐν τοῖς ἀπὸ πάντων ἀπέχεσθαι, μᾶλ-
λον καὶ ἕνα ἀπὸ τοῦτο ἀνελλᾶσθαι καὶ τὸν
ὁ ἀνὴρ τοῦ ἐπὶ ἀνὴρ ἐπὶ ἀνὴρ ἐπὶ ἀνὴρ καὶ
εἶναι ἐπὶ ἀνὴρ ἀποφάσεις ἀναφέρεσθαι, ἢ
νῦφθαλεῖ πρὸς ἐκ πρέπει ἐπὶ ἀνὴρ ἐπὶ ἀνὴρ
σιν, εἶναι πλάσαν ἐκ εἰ μὴ ἀνελλᾶσθαι. ἀλλὰ
καὶ ἐκ ἐπὶ ἀνὴρ ἐπὶ ἀνὴρ, ἢ μὴν ἐκ ἐπὶ ἀνὴρ ἐπὶ ἀνὴρ
φεινῆς ἐπὶ ἀνὴρ, ἢ ἐκ ἐπὶ ἀνὴρ ἐπὶ ἀνὴρ
ἐπὶ ἀνὴρ ἐπὶ ἀνὴρ ἐπὶ ἀνὴρ ἐπὶ ἀνὴρ καὶ ἐπὶ ἀνὴρ
πων. Εἰ δὲ ἀναπαυτικὸν ἐπὶ ἀνὴρ, ἀφορεῖς
μὴ ἀνοικονομήσας καλαμεῖν ἐπὶ ἀνὴρ. σημείωσι
ὧν αὐτὸν ἀναγνώσας καλαμεῖν ἐπὶ ἀνὴρ, ὅτι ἀνελλᾶσθαι
ἐπὶ ἀνὴρ ἐπὶ ἀνὴρ καὶ οἱ πατέρες ἐξαχώρησαν ὅτι
εἶναι πλάσαν ἐπὶ ἀνὴρ καλαμεῖν. Εἰ δὲ

σημείωσιν ὁ ἱερὸς Βασίλειος τοῦ τῆς παροιμίας σκοπὸν οὐ μόνον τοῦτο ἐστὶν ἐν τῷ λέγειν πολλοὺς ἀπὸ τῶν ἀρχαίων ἐπὶ τοῦ μὴ πολλοὺς ἀλλὰ τοὺς ἐμπείρους τῶν ἀρχαίων εἰωθότας μᾶλλον· ἢ ὅλως μὲν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων ἐστὶ τὰ παροιμιαζόμενα, οὐ μὴν ἅπαντα γε τὰ τοιαῦτα ἀπὸ τῶν ἀρχαίων ἐστὶν· ὁπόσα δὲ οὐ παραδοχῇ τῶν ἀρχαίων ἀλλ' ἤδη γνωμικὴν ἔχει οἰκονομίαν τῆς βίου ἕνεκεν ἢ παρ' ἑαυτῶν πολλοὶ τῶν ἐν τῷ καθ' ἡμᾶς συνόμου χρόνου ἐπιτηδεύσαντες ἐπὶ πλεῖστον ἐκ τοῦ ἐμπείρου τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων ἐξενεγκεῖν.

Καὶ εἰ δοκεῖ μὲν παροιμιώδους ἀλγεῖν ἐπὶ τῷ μὴ πολλοὺς τοὺς παρ' ἡμῶν τῆς παροιμίας σκοπόν. ἀλλ' ὅμως οὕτως ἔχει καὶ τῇ αἰτίᾳ ἀγωνιστέον πρὸς τὴν ἀλήθειαν παρὰ δόξαν ἀναιρεῖσθαι μᾶλλον ἢ ἀπὸ δόξης παρὰ τοὺς πολλοὺς μᾶλλον πείθεσθαι· φαίη γὰρ ἄν τις, εἰ δεῖ καὶ τοῦτο, εἶναι μοι βουλήσεως ἐμῆς ἐπὶ τοῦτο ἀναλεῖν ἐμαυτὸν· ἢ πολλὰ τὰ πρὸς ἡδονὴν ἐμοὶ καὶ τοῖς πλησίον· ἀλλὰ τοῦ ἀληθοῦς ἕνεκα καὶ τοῦ ἐπιβουλεύειν τῇ τῶν φεσκεννίτων ἐξαπάτῃ. ἀναλῶ, εἰ ὑπὸ πολλῶν ἂν ταῦτα παροιμίαν εἶναι μισοῦμαι. εἰ ὑπὸ ἀνθρώπων ἀλιφόρων καὶ πολλαχοῦ πλανωμένων· πλὴν ἀλλὰ τοῦτο γε ἐμοὶ παραμύθιον ἔσται καὶ ἐν τῷ μισεῖσθαι παρὰ τῶν πολλῶν ὑπὸ τοῦ μισοῦντός με ἀνθρώπου, εἰ μὴ ὑπὸ ἄλλου τινός, εἰ μὴ ὑπὸ τοῦ πολλῶν-

ψαῖ ρλ̃ς'.

ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μὴ σχεπόντας τὴν Ἁγίαν
Τριάδα. πάσῃ ἀληθείᾳ καὶ ὁμολογίᾳ
καὶ σεβασμίοις μύροις πεποιημένοις
τοῦ Ἁγίου. καθὼς μυστικῶς προεικονίσθη σκευὴ
ὁφ ἀλύσεσι ληφθεῖσα χωρὶς. ἀλλὰ τῆς διαβολικῆς ὑποφύ-
σεως. σὺν ᾗ καὶ τοῦ μετανοήσαντος ἡμῶν
πρεσβύτου μεταχειρισθεὶς Ἅγιον πνεῦμα. καὶ
σκευάσαντος ἡμῖν πανάγιον χρῖσμα. καὶ ὁμοῦ
πανώνυμον ἐνέργειαν. σὺν ᾗ ἀναγεννηθῆναι τὸν μὲ πανό-
ντως σὺν τῷ θεῷ μου χωρὶς. καὶ καθὼ πᾶσιν
λόγῳ μεταχειρίζεται ἀσπασμοῖς σεσημειωμένοις
ἁγίοις. πᾶσι ἄνθρωποις, πᾶσι γυναιξὶ σὺν οἷς. ἐκ-
χωμιάζοντος γέ-
γονε τῆς σκευῆς ταύτης χωρὶς, καὶ τοῦ πανάγνου
λουτροῦ τοῦ ἁγίου. ἐξ ὑδάτος καὶ πνεύματος γέγον-
εν ὁμοιωθεὶς εἰς τὸ καὶ σὲ μετειληφέναι
τῶν ἀδιαιρέτων αὐτοῦ διὰ σὺν ὀνομασίᾳ, μεταχει-
ρίζουσας ἡμᾶς καὶ σὲ τοῦ πανάγνου
ὀνόματος. σημειωθεὶς ὁ ἡμᾶς ἀσπασμὸς
σεβάσμιος πανώνυμος, οὐκ ἐφ' ἑαυτοῦ μεταχει-
ρίζεται ἀνθρώπους χωρὶς τοῦ θεοῦ τῆς ἐπιστασίας:
πδ' ρλθ' ς' καθὼς τῆς σωτηρίου πείρας ἐπιλαμβάνει, καὶ ἀ-
ρεστῶν τοῦ ὀνόματος τοῦ ἁγίου, καὶ ἡμῶν
ὀφειλόντων ἀκολουθεῖ, καὶ ἡμῶν ἐπιστάσεως
καὶ τῆς ἐπὶ ὀφειλόντων ὁμολογίας, καὶ ἡμῶν ὑπερ-
μένων, καὶ τοῦ ἐφ' ἑαυτοῦ ἀναμένων. ἀλλὰ
καὶ τῆς ἐπὶ ἁγίας ἐπιστάσεως καὶ ἡμῶν ἐπιλησίας, ἡμᾶς ἐπὶ

πάλιν

πάντων ἁγίων ὡς καὶ τοῦ παύλου ἐπιλεγόντων
τὴν ἀπαρχὴν τοῦ πνεύματος, διὸ φθονεῖς αὐτοῖς
βίβλον χαρτίνην καὶ πρακτικὸν πρὸς ἐγκώμιον ὡς
καὶ σαρᾶντα, εἶτα καὶ πρὸς αὐτὴν ὑπογραφὴν τὸν αὐτὸν
παρευρίσκων μαρτύρων:

ὁ δὲ πανὼν λησοίνου κλοιὸν πάσης ἀλεξάνδρου
παλαιὸν ἐνδυόμενος καὶ ἀλύων εἰς οἰκοδομὴν ἐκκλη- νδ' ρλε'
σίας εἰς καλλιέρειαν ἐξῆλθεν αὐτοῦ. ὁ μὲν γὰρ πανὼν
περὶ μόνων φιλῶν ἀφορίσμων ἐνίσων-
των καλλιέρειαν καλλίνικος· αὐ αγαθιόνων δὲ νεο-
φύτων ἀναίρεσιν:

Καὶ οὗτος ὁ πανὼν, ἀπὸ τοῦ ἐν τῷ ξ' πανὶ τῆς νδ' ρλε'
ἀλεξάνδρου μεγαμερίων ἐφεστὼς. ἀλλ'
ἀνεμβάτης· μὴ ὢν ἀπὸ ἀσσου ὄψεως, μὴ ἀλή-
μων, μὴ ἀγελαῖος μὴ παύλου ἀπὸ στόλου οὐδὲ εἰ
ὅτι ὁμοπανὼν οὐσίαν, ἐμηλαμαλὶν δὲ ναστῆτα
ἐνίσων καλλιέρειαν ἐφωμῶν. ἀλλὰ φανοῦνται
παῦλος, οἱ πᾶσιν ἀφεστῶτες ἔχοντας, οὐκ ἀλλοφύσι-
τον πὶν ἐν ἐμηλαμαλὶν δὲ ναστῆτα οἱ καθ' ὑπό-
στασιν πὶ ἡλθεῖναν. ὡς καὶ μὴ αὐτοῖς δὲ ἀφέ-
στοντα ἐμηλαμαλὶν ἤμωβ' ὅτι μὲ ὅτα. διὰ
παῦλος ὁ πὶν ἐν ἀσσυρίᾳ ὁμοπανὼν οἰκουμένῃ
ξαν καὶ ὑλλύθη. πὰ ὅτι μὲ ἀσσυρίᾳ. εἰ δὲ ἡ
ἀπελαυνθέντων μὲ μετὰ τὸ πανὼν, μὴ ὢν ὅτα
ὅλῃ οἱ ἀπελαύθεσι, καὶ ἀλλαχοῦ μὲ ἐμηλα-
μαλὶν δὲ ὢν ἐν τῷ ἐνίσῳ ναστῆτα. καὶ ὁ
ἐν ἀπελαυνθέντων αὐτῶν, ἢ οὐ πὰ λαμ μὲν

μα':

παλεόνων, ὡς καὶ ἀνώνυμος ὁ ἀναγνώστης τὸν ιδ΄ τοῦ λοιποῦ τοῦ ξ΄ βιβλίου, καὶ μαθήσεται ἀπὸ τῶν οἰκονομικῶν μου κεφαλαίων καὶ τῆς Ἀστρικῆς. καὶ πᾶσα ἐπιθυμία καλὴ ἀγαθὴ ἐστὶν ἡ πλησίον. φασὶ γάρ τινες τῶν οἰκονομικῶν ὅτι ἐπιθυμία κεφαλαίου ἐστὶ μόνον· κεφάλαιον γάρ ἐστιν, ἀπὸ φύσιν, ἡ πλησίον. ὡς γὰρ καὶ ὁ ἄνθρωπος· ἔχει ὡς σῶμα καὶ ψυχήν, ἔχει ὡς ἀρχοντας, ἔχει ὡς υἱοὺς, ἔχει ὡς ἀγρούς, καὶ γεωργούς, καὶ λαμβάνουσας ἀπὸ τοῦ καλλιργεῖν, ἀπὸ καλλιργεῖν· καὶ οἰκονομίας καὶ ἐπιμελείας καὶ ἐπιθυμίας. ἔχει, ἀπὸ ἡδονὴν ἀπὸ λύπην. ὡς ἀπὸ τὸ ἐπιθυμεῖν ἐστὶν ἀγαθόν. ἔχει δὲ καὶ φαντασίας ὡς οἱ φιλοσοφοῦντες ἔχουσι. ἔχει ἀπὸ πνοὴν ἀν· ὡς ὁμιλεῖ ὁ πνευματικὸς ἐν νομοῖς μαθητοῦ τινος· οὗτοι ἐστὶν, ἀμελὴ μαθήσεται, καὶ φόβους ἔχουσι ὡς τοῦ πλησίον ἐπιθυμεῖν. ἀπὸ τοῦ καὶ ἀπὸ ἐπιθυμεῖν βιαίων νομοῖς εὐεπιθύμητον· ἀπὸ ἐν ὑπὲρ τοῦ ἀπὸ ἐστὶν ἡ μὴ ἀπὸ ἐπιθυμεῖν ἀνθρώπου τινὸς, ἐὰ

τὰ τῆς βουλῆς· εἰ μὲν οἱ βέλτιστοι τῶν ἀγαθῶν παραλαμβάνοιμεν, οὐδὲν ἂν εἴη· ἀλλὰ γὰρ τοῦτο μὲν ἀδύνατον τὸ πλῆθος τῶν ἀνθρώπων, οἱ δὲ φαῦλοι τῶν ἀγαθῶν πολὺ πλείους εἰσίν· ἀλλὰ μὴν εἴ γε ζητοῖμεν τοὺς ἐπιεικεστάτους, οἱ μὲν ἀδύνατοι τοῦ λογισμοῦ ἕνεκα τοῦ πολιτικοῦ ἔσονται εἶναι· τὸν δὲ ἀνδρώδη τὴν ἀνδρείαν παραδώσομεν ἡμῖν· οὐ γὰρ ἐπιστήσεται ἀπὸ τῆς ἕξεως ἀνορθώσας ἐπιεικεστάτους φαύλους· ἀλλ' ἡ προαίρεσις οὐδὲν ἀποδείξει. ὅτι μὴ βασιλῆσι ἐπιεικεστάτοις.

ἐνεστὶ δὲ ὁ λόγος ἀπὸ φορᾶς μᾶλλον καὶ ἀλλήνος ἱερωμένου· καὶ ἀμφισβητοῦσι τοῦ ἀρχικοῦ· μὴ ὅτι ἀνθρώπῳ δοῦλῳ ἀποδέξασθαι δοῦλα μισθοῦσθαι ἀλλ' ἐλευθέρου ἀφῶν ἀποδοῦναι· καὶ ἐπὶ τοῦ τοιούτου ἀποδέξασθαι ὁ προσῆκον ἐπὶ τοῦ ἐλευθέρου ἐπὶ τοῦ θεοῦ καὶ ἀθανάτου. ἢ ἄφθαρτον ἀμφισβητοῦσι, καὶ ὑφίστανται δοῦλοι ἀθάνατοι, ἢ μὴ ἀθάνατοι καὶ ἐλεύθεροι ὄντες ἀμελοῦσι τοῦ ἀθανάτου· εἰ δὲ μὴ καὶ ἐλεύθεροι ὄντες ἀμελοῦσι τοῦ ἀθανάτου, ὡς οὐκ ἀθάνατοι· ἀλλὰ δοῦλοι καὶ ὁ δεσπότης ἀθάνατος ἐστὶ καὶ ἐλεύθερος ὡς οἷόν τε· ὁ δὲ

ὁλῶν ὁλικῶς αὐτὸ φήνει καὶ οὐκ ἀνίει
τὸ ἀθῶον καὶ ἀβλαβὲς καὶ ἀνεπίληπτον, ὑπερ-
βολικὸν ἐγκλημα· εἰ μὴ δίκαιόν ἐστι τὸν
ἁμαρτάνοντα, κἂν ἐλάχιστα ᾖ τὸ ἁμάρτημα,
μὴ ἀφιέναι ἀζήμιον· καὶ ἀναγκαῖον ἐστι τὸν
αἰτίαν τοῦ ξύλου παρέχοντα τοῦ ἀκουσίως
κτείναντος ἀνεύθυνον εἶναι καὶ ἀναίτιον
ἢ μᾶλλον οὐκ ἀναίτιον, ὡς πλησίον καὶ
ἐγγὺς τοῦ φόνου γενόμενον, ἢ τὸν ἐπὶ τῷ
ἀλλοῦ ἁμαρτήματι παρεισπεσόντα, ἢ τὸν μὴ
ἐπὶ τῷ καλῷ τῆς ἀναγκαίας σωτηρίας· οὐκοῦν
οὐκ ἀνίησιν ὑμᾶς ὁ τὸν ἀκουσίως κτείνα-
ντα ἀπολύων ἐγκλήματος τοῦ παρασχεῖν
τὸν ξύλον τῷ ναυαγοῦντι, ἵνα μὴ τὸν πλη-
σίον ἀποκτείνῃ· οὐδὲ γὰρ ἐκεῖνος ἑκὼν
ἀπέκτεινεν αὐτόν· ἀλλ' ὅμως ἔνοχος ἦν
τῷ ἀκουσίως κτείναντι· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ
ἐκεῖνος ἔνοχος ἦν τῷ ἀκουσίως κτείναντι·
οὐ μὴν ἴσως ὁμοίως τῷ ἀκουσίως κτείναντι·
εἰ γὰρ καὶ πλησίον ἐγένετο, ἀλλ' οὐκ ἔκτει-
νεν οὐδὲ ἔσφαξεν αὐτόν οὐκ ἀφῆκεν.
ἀλλὰ πολὺ ἦν τοῦ φίλου.

ἐπὶ τῷ καὶ ἐπὶ τῷ

ναυαγοῦντι

Ἐπὶ τοῦ ἐν τῷ ξύλῳ σωζομένου καὶ
τοῦ τὸν ξύλον παρέχοντος οὐκ ἀφαι-
ρεῖται τὸ ἔγκλημα· ἀλλ' ἔνοχος ἐστὶ τῷ
ἀκουσίως κτείναντι· ἐπεὶ καὶ ὁ ἐπὶ τῷ
ἀλλοτρίῳ ἁμαρτήματι παρεισπεσὼν ἔνοχος
ἐστὶ τῷ ἁμαρτάνοντι· ἐπὶ τοῦ ἐν τῷ ξύλῳ
σωζομένου καὶ τοῦ τὸν ξύλον παρέχοντος
οὐκ ἀφαιρεῖται τὸ ἔγκλημα· ἀλλ' ἔνοχος
ἐστὶ τῷ

ουκ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ οἱ κανόνες παραδιδόασιν.
τοὺς δὲ μὴ παραδεχομένους τὰς κοσμικὰς
μαρτυρίας, μὴ δὲ ἐν
μαρτυρίαις παραγίνεσθαι. τὸν δοῦλον κατὰ δεσ-
ποτικὰς μαρτυρίας, ἀποδοκιμάζει ὁ κανών.
εἰ δὲ καὶ ἐν τῷ αὐτῷ ἔρους, τοῦ πλοίου
ἢ τοῦ σκάφους ὄντες ἐκκλησιαστικοὶ
καὶ κοσμικοὶ ἄνθρωποι, τοῦ
τοῦτο κανόνα ἐστὶν ἐν ἐκκλησίᾳ μαρτυρεῖν
εἶναι φησὶν· οὐ γὰρ τὸ τῆς ἐκκλησίας ἐκεῖ
κεῖται, κατὰ ἑτέρους δὲ διαφόρους ἐν μαρτυρίαν ἀμφι-
βολίους δίκαστὰς ἀποπέμπεται· κατὰ ἀναγκαῖα
τοῦ βιοῦ τοῦτο· ἀναγκαῖον γὰρ τὸ κοσμικὸν
μὴ ζοῦν βιωτικὰς ὑλικὰς, οἷον οἰκίας ἀλλ' ἀγρούς,
καὶ οἰκέτας ἔχειν τοιούτους μόνους· φησὶ
γὰρ ὁ ἅγιος κανών· τὸν κατὰ τὸ ἐκκλησιαστικὸν, ἢ
μέχρι τοσούτου μαρτυρεῖν κατὰ κοσμικὸν μόνον ἐρ-
ρώμενον ἐν βιωτικαῖς ὑποθέσεσι καὶ πράγμασι· ὁ καλόγηρος
οἰκιακὰς μὲν μαρτυρίας οὐ δεῖ ἀλλ' ἀγροικὰς παρέχειν· καὶ
γὰρ· αἱ οἰκιακαὶ καὶ κοσμικαὶ μαρτυρίαι ἀποδοκιμάζον-
ται· καὶ γὰρ ἐν τῷ κατὰ τὸν κανόνα ἐκκλησιαστικῷ
τοῦ ξ' βιβλίου, λέγει, τοιούτοις πλοίοις, οὐκ ἐπιτρέπει ὁ κανὼν
οἰκιακὰς μὲν ἐν τῷ αὐτῷ πλοίῳ τοιούτοις
καὶ ἀπαλλάττεσθαι βίοις ἀλλοτρίοις· μὴ αὐτοῖς βίοις
μὴ αὐτοῖς ἐκκλησιαστικοῖς παρ' αὐτοῖς ἀγροικὰς· τοῦ δὲ παρὰ-
δεκτοὺς τοὺς ἀγροικοὺς μάρτυρας χώρους τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ
ἐν τῷ αὐτῷ μὴ μαρτυρεῖν, ἀλλὰ τοῦ ἐπὶ πανδ
δεύτου τοῦ τοῦτο· καὶ τοῦ τὸ καὶ ἡ τοῦ

κὰ βιβλία συλλόγους οὔλωσεν ὁ καλὸς γέρος οὐ
δὲ ὡς ἀλλαχοῦ ἐὰς μαθητείαν ὑποκωφοῦσθαι
καλῶς μένου· οὐ γὰρ ὑπῆρχε δυνατὸν τὰ ἄλλα,
ἐφοιτᾶτο γὰρ ὑπὸ πολλῶν καὶ ἀφ' ὅλου· τὸ δὲ
κῆμα μᾶλλον, ἡδύνετο· εἰς μαθητείαν ἀφικ-
νοῦνται. ὑποδέχεται ὁ ἥλιος τὰ ἀνίατα,
τὰ δὲ παντελῶς ἰσχύοντα ὑπάρχειν, ἀπέ-
στρεφε τοὺς ἀσθενοῦντας. ὥσπερ ὁ βαθὺς ὡς ἄγαν φθό-
νημα· ὥστε ὁ τὸ ὄρθρος πολὺ τοῦ μεθημέρ-
ους ὑδατώδης· διὰ τὸ μεμιγμένους πολλοὺς
τῶν τροφίμων ὑπὸ τῶν ζωόσου σχοῦναι βύβλου ἐὰς ἡλι-
ον ἡνυβασιλίνου αὐδαναθαρσοῦν· ἀναγνῶ δὲ
τοῦ φίλου ἀποστόλου τοιοῦτα οὐ·

κὰ γλς: ὡς ἔοικε λεπτῶς, ἢ τὸ πλεῖστος ὀξυμελή-
σαι τοῦτο ἀδύνατόν πῃ πρὸς ὑπὸ τοῦ στα-
χύος αὐμυλῆμαι· τὸ λαλοῦντος τῶν ὑδα-
τώδη ἀπεινοῦ, ὁμὲν τὸν ἀξιομνημόνευτον τοῦ ζωμι-
νος, ἡ γὰρ βιβλίον· ὁ δὲ πόσον τοῦ πλῆκ-
τρου· διὸ τὸ θαλαμεῖον ἀξιομνημόνευτος,
λίμνη ἐπιθυμητῶς ὑ εἰς ἡλίου διὰ μὴν
παλαιοῦ εἰς τὸ λαμπρὰ τοῦ βύβλου· φησὶν
ὁ ὀπαῖος, ὁ ὃν οὐ πᾶσιν ὑ εἰς ὑδατώδους
τὸ μὴ πόσον ἀπέσταται αὐτὸν τὸ μουσικὸν πολ-
λὰ ἀσθενῆ δὲ πᾶσιν ἀπὸ τὸ μεθημερινὸν μερούμ-
νου· τὸ λύμη ὁ ὡς πόσον τοῦ ὃν οὐ θαλάσσης τοῦ
ἀξιομνημόνευτον αὐτὸν εἰς νοσοκομεῖον, ὅπου ἀλλι-
ζόμενος ὁ πᾶσιν τῆς ζωφορικοῦ μου· διὰ

ἡ Ἡσ. ἐξομολόγησιν τοῦ ἁμαρτήματος. ἐρωτήσω
οὖν ὑμᾶς, ὡς τοῦ κανόνος αὐτοὺς ἀκολουθεῖν ἐξομο-
νοῦντας ἡ Ἡσ. τοῦ ἁμαρτήσαντος μετὰ τὴν ἀφεσιν αὐτοῦ
ὡς αὐτὸς, πάλιν αὐτὸν μετὰ χαρᾶς δέχεσθε· ὡς μετὰ εἰδέ
γνώσεως ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας ἐξῆν, οὕτω καὶ
ἀπὸ τοῦ ἀδικήσαντος τὸν ἀκόλουθον ἀναζη-
τᾶν παρὰ τοῦ μετανοοῦντος καὶ ἐξομο-
λογουμένου· ἐπιστρέψας γὰρ ἡ ἀπόλωλε ἡ ἐξομο-
λογήσεται ὁ ἁμαρτήσας, ἀποκτείνου ἢ σώζου
ἀπὸ τοῦ ἀδικήσαντος ἀκόλουθον ἀναζητεῖν
ὡς ἀδικήσαντος, ὡς μὴ ἡ πλεονεξία πλεονάζῃ·
εἰ δὲ ἡ ἀδικία τοιαύτη, ὡς αὐτὸν μετὰ χαρᾶς
δέχεσθαι ἀπὸ τῆς ἀντιποιήσεως ἀφιέναι
ὡς ἀδικήσαντος, ὡς μὴ ἡ πλεονεξία πλεονάζῃ.
Ἐὰν δὲ ἡ ἀδικία τοιαύτη, ὡς αὐτὸν μετὰ χαρᾶς
δέχεσθαι ἀπὸ τῆς ἀντιποιήσεως ἀφιέναι
ὡς ἀδικήσαντος, χωρὶς ἀπο-
κοπῆς, ὑπὸ ἐπιτίμιον ὡς χρεὶ
ἐξομολογήσεως ἐπιθεῖναι τὸν ἀκόλουθον·

Ὁ παρὰ τοῦ ἀδικήσαντος ἀναζητῶν, ἢ δὲ ἀπὸ τοῦ ἀδικήσαντος μετὰ τὴν ἀφεσιν εἰς φανερὸν· ἢ ὁ Ἡσ., τὸ, ἀναμνήσθητι ὅτι ἀδίκησας τὸν πλησίον σου καὶ τὰ ἀφορίσθητι ἀπὸ τῆς θείας εὐχαριστίας, ὡς ἐμὲ μᾶλλον αἱ ἀφορίσεις ἐπὶ τοῦ ἀδικήσαντος ἀπὸ τῆς ἀντιποιήσεως ἀφιέναι ἀναγκάζουσιν ἀφορίσεις ἐπὶ τοῦ πλεονεκτήσαντος τὸν πλησίον· φησὶ γὰρ ὁ Ἰω., ἐὰν ἀφορίσῃ τις τινὰ ἀναγκάζων, ἀφ' οὗ ἂν πεισθῇ μετανοεῖν ἀφορίσθω καὶ, πολλοὶ ἀφορίσθησαν ἐπὶ τοῦ ἀδικήσαντος καὶ ἀπὸ τῆς ἀντιποιήσεως ἀφιέναι ἀναγκάζουσιν ἀφορίσεις ἐπὶ τοῦ πλεονεκτήσαντος τὸν πλησίον· φησὶ γὰρ ὁ Ἰω., ἐὰν ἀφορίσῃ τις τινὰ ἀναγκάζων, ἀφ' οὗ ἂν πεισθῇ μετανοεῖν ἀφορίσθω καὶ, πολλοὶ ἀφορίσθησαν ἐπὶ τοῦ ἀδικήσαντος καὶ ἀπὸ τῆς ἀντιποιήσεως ἀφιέναι ἀναγκάζουσιν ἀφορίσεις ἐπὶ τοῦ πλεονεκτήσαντος τὸν πλησίον· φησὶ γὰρ ὁ Ἰω., ἐὰν ἀφορίσῃ τις τινὰ ἀναγκάζων, ἀφ' οὗ ἂν πεισθῇ μετανοεῖν ἀφορίσθω καὶ,

μή

καὶ μὴ καλὰ ἔννοια λάμπουσι. ὥσπερ γὰρ οὐδὲν ἂν
καὶ αὐτὸ τὸ σῶμα ἡμῶν ὄφελος γένοιτο, εἰ μὴ
ὀφθαλμὸς αὐτὸ φωτίζοι καὶ ὁδηγοῖ, οὕτω καὶ
ὁ νοῦς ἡμῶν οὐδὲν ἂν ὄφελος εἰς τὸ ζῆν ἔχοι,
εἰ μὴ τὸν ἄνωθεν λόγον τὸν τῆς ἀφελείας
καὶ σωτηρίας τὸν σωτήριον ἀφορμὴν λάβοι.
ὁ δὲ ἀφορισμὸς οὗτος ἐστὶν ὁ τοῦ κυρίου
λέγοντος· μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν τί
φάγητε καὶ τῷ σώματι τί ἐνδύσησθε. ἡ γὰρ
ψυχὴ πλεῖόν ἐστι τῆς τροφῆς καὶ τὸ σῶμα
τοῦ ἐνδύματος. μὴ τοίνυν τὰ τοῦ σώματος
ἡμῶν ἐπιμελώμεθα μᾶλλον ἢ τὰ τῆς ψυχῆς.
μὴ ἀναλώμωμεν τὸν χρόνον εἰς τὸ ἐσθίειν
καὶ πίνειν καὶ μὴ εἰς τὸ ἐπιμελεῖσθαι τῆς
ψυχῆς. μὴ ἐνδυώμεθα ἱμάτια πολυτελῆ καὶ
μὴ ἐνδυώμεθα τὴν ἀρετήν. μὴ τὸν ἔξω
ἄνθρωπον ἐπιμελώμεθα καὶ μὴ τὸν ἔσω.
ξ τοιγαροῦν πάντα ἀφέωμεν, τοὺς ἀσκήσαντας
τὸν πλοῦτον εἰς τὴν τῶν ψυχῶν ὠφέλειαν,
οἷον Ἀβραὰμ καὶ Ἰὼβ καὶ τοὺς ἄλλους
τοὺς θεοφιλεῖς, ὧν ἐστὶν ἰδεῖν πολλοὺς
θεόθεν πλουτήσαντας· καὶ οὐ μὴν ἐκεῖνοι
ἀναφέρουσι τὰ ἀγαθὰ τῇ τοῦ πλούτου
δυνάμει, ἀλλὰ τῇ τοῦ θεοῦ εὐσπλαγχνίᾳ,
ἣν ἐπεδείξαντο πρὸς τοὺς δεομένους.
ο ὑπὲρ ἀφορισμοῦ τῶν πλουσίων. μὴ πολλὰ
τῶν ὑπαρχόντων ἐξ ἡμῶν ἔστω. μὴ ἀναγκαῖα
τοῖς ἀναγκαίοις ἡμῶν ἐστω. μὴ ἵνα ἀεὶ πλουτεῖ-
τε εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἀποτίθεσθε. μὴ τοίνυν
ὑπὲρ ἀφορισμοῦ τῶν πλουσίων.
π οὐκ ἀεὶ ἀφορισμοὺς τοὺς τῆς ἐκκλησίας
ἐν ἀφειμένῃ ἡμῶν ἔστω, μὴ ἀεὶ ἐν ἀπαιτήσει
μὴ ἀεὶ ἐν ἐκζητήσει ἀφορισμοί, ἀλλὰ μὴ
ἐν ἀφειμένῃ ἡμῶν ἔστω.

ςῖνος, ἐςάλη ςὺν ἐκείνῳ εἰς χαρχηδόνα, ἀξετεῖσον
τὰ κατὰ τοῦτο. λυθήσης δὲ τῆς ὑποθέσεως ἐπέ-
ςαλε τῷ κλεςίνῳ ἡ ςύνοδος τὴν ἐπιςολὴν ταύτην.
καὶ πρῶτα μὲν ἢ τὶ δεῖ τὸν φαυςῖνον. ὡς παρα-
λόγως ἀντὶ ποικθέντα τοῦ ἀπιαρίου. εἶτα ἐπή-
γαγε. ὡς ἀπὸ ὁμολογίας τοῦ ἀπιαρίου ἐλύθη
ἡ ὑπόθεσις. τὸ οἰκέτευσε μὴ εὐχῆς ὡς προς δέχε-
σθαι τὸν κλεςῖνον, τοὺς λέγοντας κατὰ τῆς ςύνοδου
καὶ ἀφορισθέντας παρ' αὐτῆς. προσέθεντο δὲ, ὡς
οὐδὲ οἱ ἐννῖ καὶ ἅπαντες ὥρισαν πέμπεσθαι πα-
ρὰ τοῦ πάπα, ἢς ἀφρικὴν ςυνοδιγνώμονας, τὸ
δὲ εὑρίσκεται τοῦτο ἐν τοῖς πεμφθεῖσι παρὰ τοῦ
ἀλεξανδρείας καὶ παρὰ τοῦ
κωνςαντινου πόλεις.

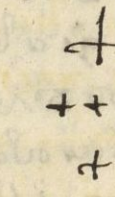

+

+ + +

+

+ τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ πρὸς ἰωάννην τὸν
χρυσόστομον μέλλοντα χειροτονεῖσθαι
εἰς ἐπίσκοπον θεσσαλονίκης
καὶ μαθητήν.

+

+ τοῦ αὐτοῦ πρὸς ἰωάννην τὸν χρυσόστομον μέλλοντα χειροτονεῖσθαι
εἰς ἐπίσκοπον θεσσαλονίκης καὶ μαθητήν. ἐπιστολὴ γρηγορίου τοῦ θεολόγου.
πρὸς ἰωάννην τὸν χρυσόστομον μέλλοντα χειροτονεῖσθαι εἰς ἐπίσκοπον θεσσαλονίκης καὶ μαθητήν.
πόθεν ὑποπτεύσας ἰωάννου τὸν χρυσόστομον μέλλοντα χειροτονεῖσθαι εἰς ἐπίσκοπον θεσσαλονίκης καὶ μαθητήν. ἐπιστολὴ γρηγορίου τοῦ θεολόγου.
πρὸς ἰωάννην

νδιέταλμου· ναυλαρίου ζῷόν ἐστι τὸ τῆς ναυλίνου
πόλεως, εἶπε· ἡδὺς μέν ἐστι τοῖς ζῴοις καὶ
φιλόχρηστον πρὸς ἄνθρωπον τὸ ζῷον, ἀγαθὸν
δὲ καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα ἐστὶ καὶ τὰ πονηρὰ ἐργά-
ζεται, εἰ δεήσειε τῶν ἀνθρώπων φίλων αὐτὸ ὄντα
τοῦ ἀγαθοῦ μεμνῆσθαι ζῴων. ἔστι δὲ καὶ ἐν τοῖς ὀρε-
σιφοίτοις πρὸς τὰ ἀνθρώπινα πρόβατα δυσ-
χερῶν ὄντων τῆς τῶν ἀνθρώπων τροφῆς ἡμῶν τροφοῦ-
μενον μέγα ἀγαθὸν τοῖς ἀνθρώποις εἰς ἀφορίαν
ἀνιόντων. ἐπεὶ δὲ ἀπεφαίνετο καὶ ἄνθρω-
πον φιλεῖν ἔφη αὐτὸν ὡς καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα αὐτοῦ
παραγίνεσθαι ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα
τὰ ἀνθρώπινα· ἐπεὶ δὲ ἐπυνθανόμεθα τοῦ ἀφορι-
σμοῦ τοῦ ἐν τῷ ὄρει, ἐκεῖνος ἔφη· ἐν τῷ ὄρει
τῷδε ἐστὶν ἀφορισμὸς ἐν τῷ ἀνθρώπων γένει
ἐπὶ τὸν ἀφορισμὸν τὸν ἐν τῷ ὄρει τῷδε ἐλθεῖν
ἐπὶ τὸν ἀφορισμὸν τὸν ἐν τῷ ὄρει τῷδε. ἐπεὶ δὲ
ἐπυνθανόμεθα τοῦ ἀφορισμοῦ τοῦ ἐν τῷ ὄρει τῷδε
ἐκεῖνος ἔφη· ἐν τῷ ὄρει τῷδε ἐστὶν ἀφορισμὸς
ἐν τῷ ἀνθρώπων γένει ἐπὶ τὸν ἀφορισμὸν τὸν ἐν
τῷ ὄρει τῷδε ἐλθεῖν ἐπὶ τὸν ἀφορισμὸν τὸν ἐν τῷ
ὄρει τῷδε. ἐπεὶ δὲ ἐπυνθανόμεθα τοῦ ἀφορισμοῦ
τοῦ ἐν τῷ ὄρει τῷδε ἐκεῖνος ἔφη· ἐν τῷ ὄρει τῷδε
ἐστὶν ἀφορισμὸς ἐν τῷ ἀνθρώπων γένει ἐπὶ τὸν
ἀφορισμὸν τὸν ἐν τῷ ὄρει τῷδε ἐλθεῖν ἐπὶ τὸν
ἀφορισμὸν τὸν ἐν τῷ ὄρει τῷδε. ἐπεὶ δὲ ἐπυνθα-
νόμεθα τοῦ ἀφορισμοῦ τοῦ ἐν τῷ ὄρει τῷδε ἐκεῖνος
ἔφη· ἐν τῷ ὄρει τῷδε ἐστὶν ἀφορισμὸς ἐν τῷ ἀν-
θρώπων γένει ἐπὶ τὸν ἀφορισμὸν τὸν ἐν τῷ ὄρει
τῷδε ἐλθεῖν ἐπὶ τὸν ἀφορισμὸν τὸν ἐν τῷ ὄρει
τῷδε. ἐπεὶ δὲ ἐπυνθανόμεθα τοῦ ἀφορισμοῦ τοῦ

νὸ ὑπὲρ αὐτῶν ἀποθνήσκοντος καὶ ἀνα-
στάντος. ἀλλ' ἐπὶ πλέον ζητοῦσιν ἡμῶν τὴν
ἀκρίβειαν καὶ ἐξετάζουσι τοὺς λόγους
ἡμῶν εἰ ἀληθεῖς εἰσὶ καὶ ὑγιεῖς. φιλανθρώπως οὖν
ἀκούσατε καὶ ἐπιβλέψατε ἐπὶ τὸν ἀγῶνα
ἡμῶν καὶ ἐπὶ τὴν ἀπόκρισιν ἣν ἀποκρινόμεθα
πρὸς ἕκαστον τῶν ἐρωτώντων. καὶ ἐπὶ τὴν
ἀπόκρισιν ἣν ἀποκρινόμεθα πρὸς τὸν θεὸν φιλόν, ὅλον
καὶ ἐξ ὁλοκλήρου παῤῥησιαζόμενοι.

ἐξήγησις.

Πρῶτον μὲν ἀπὸ τοῦ βάπτισμος, μαθητὰς ποιήσατε πάν-
τα τὰ ἔθνη βαπτίζοντες αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ πνεύματος. λόγος
ἐστὶν ὅτι ἀπὸ τοῦ πνεύματος καὶ τοῦ ὕδατος ἐπὶ τὴν
ἀναγέννησιν καὶ ἀνακαίνισιν τὴν ἐν ἁγιασμῷ
καὶ δικαιοσύνῃ ἀληθείας ἀπὸ τοῦ ὑπερβάλλον-
τος ἐλέους. καὶ ἀπὸ τοῦ ἐκχυθῆναι τὸ πνεῦμα
τὸ ἅγιον ἐπὶ τοὺς ἀποστόλους καὶ ἐπὶ τοὺς
μαθητὰς ἐν εἴδει πυρίνων γλωσσῶν. καὶ ἀπὸ τοῦ
ἐκχυθῆναι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπὶ τὸν κύριον
ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν εἴδει περιστερᾶς.
καὶ ἀπὸ τοῦ ἐκχυθῆναι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον
ἐπὶ τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν εἴδει
περιστερᾶς καὶ ἀπὸ τοῦ ἐκχυθῆναι τὸ πνεῦμα
τὸ ἅγιον ἐπὶ τοὺς ἀποστόλους καὶ ἐπὶ τοὺς
μαθητὰς ἐν εἴδει πυρίνων γλωσσῶν; καὶ
μαρτυροῦσιν. καὶ ἀκούσατε ὅτι ἀπὸ τοῦ
ὕδατος ἐστὶν ἡ ἀναγέννησις καὶ ἡ ἀνακαίνισις
καὶ ἡ ἁγιασθεῖσα καὶ δικαιωθεῖσα ψυχὴ
μαρτυροῦσιν. καὶ ἐπὶ τὴν ἀπόκρισιν, βαπτίζοντες
αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρός.

† Ἐπιστολὴ τοῦ μακαρίου Διονυσίου ἀρχιε-
πισκόπου πρὸς ἄλλα ξανοτόμας πρὸς βασιλέα τὸν ὅσι-
ον τὸν ἐφωλὴν βιβλιοπρεσβύτερα φρένων πλανη-
ῶν. περὶ ἀδιαλείπτης ζωῆς βασιλέως ὁλοκλήρου τρόπος.
ἀπορήσασα δοκιμάζειν αὐτὸ
ὡς κανόνες ἐδέχοντο.
Χαρά.

† Διονύσιος βασιλεῖ ἡδέως ἐπιστέλλων εὐσεβοῦς ἕνεκεν
ἀληθείας οὐ μᾶλλον ἐμαυτῷ σπουδαῖον σοὶ εἶναι νῷ χρή-
σεται.

χαῖ ά

Ἐπιστέλλομεν πρὸς ὑμᾶς ἐπιστολὴν ὑμῶν
τῶν θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων ἣν ἔδει ἀποστεῖλαι
σπουδαίως καθ' ἡμᾶς ἐπὶ τὴν ἀποκατάστασιν
τῶν ἐκκλησιῶν. ἵνα μὲν γὰρ ἡ ἀληθὴς φιλοσοφία,
ὅλη ἐν ὑμῖν ἐστὶν ἐκ θεοῦ. ἵνα δὲ ὁ εὐσεβὴς
λαὸς ἐν εἰρήνῃ ὦσι. ἵνα δὲ ὁ εὐσεβὴς ἀρχι-
ερεὺς. οἵ μὲν γὰρ ἐν ἐσχάτῃ ἀληθείᾳ ὡς φασὶ
περὶ μόνους ὑμᾶς ἐσπούδασται. περὶ δὲ τὴν ἀλή-
θειαν ἐσπούδασται, ὁ ἐν βίβλοις. ἀπεὶ δὲ ἐν
ἐκείναις ἐστὶ καὶ ἡμῖν. καὶ ἐν ἐκείναις πολυμαθεστέ-
ραις ἦν. ὅπερ καὶ ὁ πολὺς καὶ σοφὸς μάρτυς ἀεί.
ἡμῖν μὲν ὅλιγα βιβλία ἐστὶν ἃ ἀφ' ὧν ἐσχήκαμεν τῶν ἡμε-
τέρων προγενεστέρων ἐκ τῆς ἡμῶν καὶ τῆς ἐν φερομένης ἐπι-
σκοπῆς, μέχρι σήμερον διὰ τὰς βιβλιοκλασίας
διαφυγόντα, ὑπὸ σοὶ δὲ ὁμοίως ὁμολογεῖται
εἶναι. καὶ σπουδαιότερα ὅλων ἐκείνων καὶ

σάν γῆς· καὶ ἐν θάνατον αὐτῶν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων θεμένος, ὁ λιμὸς αὐτῶν ἐπεκράτησεν καὶ ἀνθρώπων πτείλης ὥρας καὶ θηρίων ἀπὸ τῆς γῆς. Διαφόρως μὲν οὖν ἀπὸ τῆς ἐμπνεύσεως τοῦ ἁγίου πνεύματος τοῦ ἡγεμόνος τῶν ἀποστόλων καὶ προφητῶν εἰς τὸν κόσμον ἀναγεγραμμένον καὶ τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ἐν τῇ ἁγίᾳ γραφῇ ἐν πολλοῖς τόποις ἐκφωνεῖται· πολλαχοῦ δὲ καὶ ὁ μακάριος Ἰωάννης ἐν τῇ ἀποκαλύψει αὐτοῦ ὡς ὁ ἅγιος Ἰωάννης μαρτυρεῖ τοῦ θεοῦ καὶ ὡς ὁ λυτρωτής· πλὴν ἀναλήψεως τοῦ κυρίου, ὡς ὁ μακάριος Παῦλος ἐν τῇ πρὸς Ἑβραίους αὐτοῦ ἐπιστολῇ. Ἐφωδεύσαμεν ἀπὸ τοῦ μακαρίου Παύλου τοῦ ἁγίου ἀποστόλου καὶ τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοῦ Βαρνάβα καὶ τοῦ ἁγίου Μάρκου τοῦ εὐαγγελιστοῦ καὶ ἀποστόλου, ὅτι ἐν τῇ Ἰκονίῳ ἐλθόντες εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων ἐλάλησαν οὕτως, ὥστε πιστεῦσαι Ἰουδαίους καὶ Ἕλληνας πολύ. Οἱ δὲ ἀπειθήσαντες Ἰουδαῖοι ἐκίνησαν καὶ ἐκάκωσαν τὰς ψυχὰς τῶν ἐθνῶν κατὰ τῶν ἀδελφῶν. Ἱκανὸν οὖν χρόνον διέτριψαν παρρησιαζόμενοι ἐπὶ τῷ κυρίῳ τῷ μαρτυροῦντι τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ, διδόντι σημεῖα καὶ τέρατα γίνεσθαι διὰ τῶν χειρῶν αὐτῶν. Ἐσχίσθη οὖν τὸ πλῆθος τῆς πόλεως, καὶ οἱ μὲν ἦσαν σὺν τοῖς Ἰουδαίοις οἱ δὲ σὺν τοῖς ἀποστόλοις. Ὡς δὲ ἐγένετο ὁρμὴ τῶν ἐθνῶν καὶ τῶν Ἰουδαίων σὺν τοῖς ἄρχουσιν αὐτῶν ὑβρίσαι καὶ λιθοβολῆσαι αὐτούς, συνιδόντες κατέφυγον εἰς τὰς πόλεις τῆς Λυκαονίας καὶ τὴν περίχωρον καὶ ἐκεῖ ἦσαν εὐαγγελιζόμενοι. Καὶ τις ἀνὴρ ἐν Λύστροις ἀδύνατος τοῖς ποσὶν ἐκάθητο, χωλὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ, ὃς οὐδέποτε περιεπάτησεν. Οὗτος ἤκουσεν τοῦ Παύλου λαλοῦντος· ἀτενίσας αὐτῷ καὶ ἰδὼν ὅτι ἔχει πίστιν τοῦ σωθῆναι εἶπεν μεγάλῃ τῇ φωνῇ· Ἀνάστηθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου ὀρθός. Καὶ ἥλατο καὶ περιεπάτει. Οἱ δὲ ὄχλοι ἰδόντες ὃ ἐποίησεν ὁ Παῦλος ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν λέγοντες· Οἱ θεοὶ ὁμοιωθέντες ἀνθρώποις κατέβησαν πρὸς ἡμᾶς. Ἐκάλουν δὲ τὸν μὲν Βαρνάβαν Δία, τὸν δὲ Παῦλον Ἑρμῆν, ἐπειδὴ αὐτὸς ἦν ὁ ἡγούμενος τοῦ λόγου. Καὶ ὁ ἱερεὺς τοῦ Διὸς τοῦ ὄντος πρὸ τῆς πόλεως ταύρους καὶ στέμματα ἐπὶ τοὺς πυλῶνας ἐνέγκας σὺν τοῖς ὄχλοις ἤθελεν θύειν. Ἀκούσαντες δὲ οἱ ἀπόστολοι Βαρνάβας καὶ Παῦλος διαρρήξαντες τὰ ἱμάτια αὐτῶν ἐξεπήδησαν εἰς τὸν ὄχλον κράζοντες καὶ λέγοντες· Ἄνδρες, τί ταῦτα ποιεῖτε; καὶ ἡμεῖς ὁμοιοπαθεῖς ἐσμεν ὑμῖν ἄνθρωποι εὐαγγελιζόμενοι ὑμᾶς ἀπὸ τούτων τῶν ματαίων ἐπιστρέφειν ἐπὶ θεὸν ζῶντα, ὃς ἐποίησεν τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς· ὃς ἐν ταῖς παρῳχημέναις γενεαῖς εἴασεν πάντα τὰ ἔθνη πορεύεσθαι ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν· καίτοι οὐκ ἀμάρτυρον ἑαυτὸν ἀφῆκεν ἀγαθουργῶν, οὐρανόθεν ὑμῖν ὑετοὺς διδοὺς καὶ καιροὺς καρποφόρους, ἐμπιπλῶν τροφῆς καὶ εὐφροσύνης τὰς καρδίας ὑμῶν. Καὶ ταῦτα λέγοντες μόλις κατέπαυσαν τοὺς ὄχλους τοῦ μὴ θῦσαι αὐτοῖς. Ἐπῆλθον δὲ ἀπὸ τῶν Ἀντιοχέων καὶ Ἰκονίου Ἰουδαῖοι καὶ πείσαντες τοὺς ὄχλους καὶ λιθάσαντες τὸν Παῦλον ἔσυρον ἔξω τῆς πόλεως, νομίσαντες αὐτὸν τεθνηκέναι. Κυκλωσάντων δὲ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἀνέστη καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν. Καὶ τῇ ἐπαύριον ἐξῆλθεν σὺν τῷ Βαρνάβᾳ εἰς Δέρβην καὶ εὐαγγελισάμενοι τὴν πόλιν ἱκανοὺς μαθητεύσαντες ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Λύστραν καὶ Ἰκόνιον καὶ Ἀντιόχειαν, ἐπιστηρίζοντες τὰς ψυχὰς τῶν μαθητῶν, παρακαλοῦντες αὐτοὺς μένειν ἐν τῇ πίστει καὶ ὅτι διὰ πολλῶν θλίψεων δεῖ ἡμᾶς εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ. Καὶ διελθόντες τὴν Πισιδίαν ἦλθον εἰς Παμφυλίαν καὶ λαλήσαντες ἐν Πέργῃ τὸν λόγον κατέβησαν εἰς Ἀττάλειαν κἀκεῖθεν ἀπέπλευσαν εἰς Ἀντιόχειαν, ὅθεν ἦσαν παραδεδομένοι τῇ χάριτι τοῦ θεοῦ εἰς τὸ ἔργον ὃ ἐπλήρωσαν. Παραγενόμενοι δὲ καὶ συναγαγόντες τὴν ἐκκλησίαν ἀνήγγειλαν ὅσα ἐποίησεν ὁ θεὸς μετ' αὐτῶν καὶ ὅτι ἤνοιξεν τοῖς ἔθνεσιν θύραν πίστεως. Διέτριβον δὲ χρόνον οὐκ ὀλίγον σὺν τοῖς μαθηταῖς. Καὶ τινες κατελθόντες ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας ἐδίδασκον τοὺς ἀδελφοὺς ὅτι ἐὰν μὴ περιτμηθῆτε τῷ ἔθει τῷ Μωσέως οὐ δύνασθε σωθῆναι. Γενομένης οὖν στάσεως καὶ συζητήσεως οὐκ ὀλίγης τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Βαρνάβᾳ πρὸς αὐτούς, ἔταξαν ἀναβαίνειν τὸν Παῦλον καὶ τὸν Βαρνάβαν καὶ τινας ἄλλους ἐξ αὐτῶν πρὸς τοὺς ἀποστόλους καὶ πρεσβυτέρους εἰς Ἱερουσαλὴμ περὶ τοῦ ζητήματος τούτου. Οἱ μὲν οὖν προπεμφθέντες ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας διήρχοντο τήν τε Φοινίκην καὶ Σαμάρειαν ἐκδιηγούμενοι τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἐθνῶν καὶ ἐποίουν χαρὰν μεγάλην πᾶσι τοῖς ἀδελφοῖς. Παραγενόμενοι δὲ εἰς Ἱερουσαλὴμ παρεδέχθησαν ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας καὶ τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν πρεσβυτέρων, ἀνήγγειλάν τε ὅσα ἐποίησεν ὁ θεὸς μετ' αὐτῶν. Ἐξανέστησαν δέ τινες τῶν ἀπὸ τῆς αἱρέσεως τῶν Φαρισαίων πεπιστευκότες λέγοντες ὅτι δεῖ περιτέμνειν αὐτοὺς παραγγέλλειν τε τηρεῖν τὸν νόμον Μωσέως. Συνήχθησαν δὲ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἰδεῖν περὶ τοῦ λόγου τούτου. Πολλῆς δὲ συζητήσεως γενομένης ἀναστὰς Πέτρος εἶπεν πρὸς αὐτούς· Ἄνδρες ἀδελφοί, ὑμεῖς ἐπίστασθε ὅτι ἀφ' ἡμερῶν ἀρχαίων ἐν ὑμῖν ἐξελέξατο ὁ θεὸς διὰ τοῦ στόματός μου ἀκοῦσαι τὰ ἔθνη τὸν λόγον τοῦ εὐαγγελίου καὶ πιστεῦσαι. Καὶ ὁ καρδιογνώστης θεὸς ἐμαρτύρησεν αὐτοῖς δοὺς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον καθὼς καὶ ἡμῖν, καὶ οὐδὲν διέκρινεν μεταξὺ ἡμῶν τε καὶ αὐτῶν τῇ πίστει καθαρίσας τὰς καρδίας αὐτῶν. Νῦν οὖν τί πειράζετε τὸν θεὸν ἐπιθεῖναι ζυγὸν ἐπὶ τὸν τράχηλον τῶν μαθητῶν ὃν οὔτε οἱ πατέρες ἡμῶν οὔτε ἡμεῖς ἰσχύσαμεν βαστάσαι; ἀλλὰ διὰ τῆς χάριτος τοῦ κυρίου Ἰησοῦ πιστεύομεν σωθῆναι καθ' ὃν τρόπον κἀκεῖνοι. Ἐσίγησεν δὲ πᾶν τὸ πλῆθος καὶ ἤκουον Βαρνάβα καὶ Παύλου ἐξηγουμένων ὅσα ἐποίησεν ὁ θεὸς σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τοῖς ἔθνεσιν δι' αὐτῶν. Μετὰ δὲ τὸ σιγῆσαι αὐτοὺς Ἰάκωβος ἀπεκρίθη λέγων· Ἄνδρες ἀδελφοί, ἀκούσατέ μου· Συμεὼν ἐξηγήσατο καθὼς πρῶτον ἐπεσκέψατο ὁ θεὸς λαβεῖν ἐξ ἐθνῶν λαὸν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. Καὶ τούτῳ συμφωνοῦσιν οἱ λόγοι τῶν προφητῶν, καθὼς γέγραπται· Μετὰ ταῦτα ἀναστρέψω καὶ ἀνοικοδομήσω τὴν σκηνὴν Δαυὶδ τὴν πεπτωκυῖαν καὶ τὰ κατεσκαμμένα αὐτῆς ἀνοικοδομήσω καὶ ἀνορθώσω αὐτήν, ὅπως ἐκζητήσωσιν οἱ κατάλοιποι τῶν ἀνθρώπων τὸν κύριον καὶ πάντα τὰ ἔθνη ἐφ' οὓς ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτούς, λέγει κύριος ὁ ποιῶν ταῦτα. Γνωστὰ ἀπ' αἰῶνος ἐστὶν τῷ θεῷ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ. Διὸ ἐγὼ κρίνω μὴ παρενοχλεῖν τοῖς ἀπὸ τῶν ἐθνῶν ἐπιστρέφουσιν ἐπὶ τὸν θεόν, ἀλλὰ ἐπιστεῖλαι αὐτοῖς τοῦ ἀπέχεσθαι τῶν ἀλισγημάτων τῶν εἰδώλων καὶ τῆς πορνείας καὶ πνικτοῦ καὶ τοῦ αἵματος. Μωσῆς γὰρ ἐκ γενεῶν ἀρχαίων κατὰ πόλιν τοὺς κηρύσσοντας αὐτὸν ἔχει ἐν ταῖς συναγωγαῖς κατὰ πᾶν σάββατον ἀναγινωσκόμενος. Τότε ἔδοξεν τοῖς ἀποστόλοις καὶ τοῖς πρεσβυτέροις σὺν ὅλῃ τῇ ἐκκλησίᾳ ἐκλεξαμένους ἄνδρας ἐξ αὐτῶν πέμψαι εἰς Ἀντιόχειαν σὺν τῷ Παύλῳ καὶ Βαρνάβᾳ, Ἰούδαν τὸν καλούμενον Βαρσαββᾶν καὶ Σιλᾶν, ἄνδρας ἡγουμένους ἐν τοῖς ἀδελφοῖς, γράψαντες διὰ χειρὸς αὐτῶν· Οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἀδελφοὶ τοῖς κατὰ τὴν Ἀντιόχειαν καὶ Συρίαν καὶ Κιλικίαν ἀδελφοῖς τοῖς ἐξ ἐθνῶν χαίρειν. Ἐπειδὴ ἀκούσαμεν ὅτι τινὲς ἐξ ἡμῶν ἐξελθόντες ἐτάραξαν ὑμᾶς λόγοις ἀνασκευάζοντες τὰς ψυχὰς ὑμῶν, οἷς οὐ διεστειλάμεθα, ἔδοξεν ἡμῖν γενομένοις ὁμοθυμαδὸν ἐκλεξαμένοις ἄνδρας πέμψαι πρὸς ὑμᾶς σὺν τοῖς ἀγαπητοῖς ἡμῶν Βαρνάβᾳ καὶ Παύλῳ, ἀνθρώποις παραδεδωκόσιν τὰς ψυχὰς αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀπεστάλκαμεν οὖν Ἰούδαν καὶ Σιλᾶν, καὶ αὐτοὶ διὰ λόγου ἀπαγγέλλοντες τὰ αὐτά. Ἔδοξεν γὰρ τῷ ἁγίῳ πνεύματι καὶ ἡμῖν μηδὲν πλέον ἐπιτίθεσθαι ὑμῖν βάρος πλὴν τῶν ἐπάναγκες τούτων, ἀπέχεσθαι εἰδωλοθύτων καὶ αἵματος καὶ πνικτῶν καὶ πορνείας, ἐξ ὧν διατηροῦντες ἑαυτοὺς εὖ πράξετε. Ἔρρωσθε. Οἱ μὲν οὖν ἀπολυθέντες κατῆλθον εἰς Ἀντιόχειαν καὶ συναγαγόντες τὸ πλῆθος ἐπέδωκαν τὴν ἐπιστολήν, ἣν ἀναγνόντες ἐχάρησαν ἐπὶ τῇ παρακλήσει. Ἰούδας τε καὶ Σιλᾶς καὶ αὐτοὶ προφῆται ὄντες διὰ λόγου πολλοῦ παρεκάλεσαν τοὺς ἀδελφοὺς καὶ ἐστήριξαν. Ποιήσαντες δὲ χρόνον ἀπελύθησαν μετ' εἰρήνης ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν πρὸς τοὺς ἀποστείλαντας αὐτούς. Ἔδοξεν δὲ τῷ Σιλᾷ ἐπιμεῖναι αὐτοῦ· Ἰούδας μόνος ἐπορεύθη εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ. Ἐπιστρέψαντες δὲ εἰς Ἀντιόχειαν καὶ διδάσκοντες καὶ εὐαγγελιζόμενοι μετὰ καὶ ἄλλων πολλῶν τὸν λόγον τοῦ κυρίου. Μετὰ δέ τινας ἡμέρας εἶπεν πρὸς τὸν Βαρνάβαν Παῦλος· Ἐπιστρέψαντες δὴ ἐπισκεψώμεθα τοὺς ἀδελφοὺς κατὰ πόλιν πᾶσαν ἐν αἷς κατηγγείλαμεν τὸν λόγον τοῦ κυρίου πῶς ἔχουσιν. Βαρνάβας δὲ ἐβουλεύσατο συμπαραλαβεῖν καὶ τὸν Ἰωάννην τὸν καλούμενον Μᾶρκον· Παῦλος δὲ ἠξίου τὸν ἀποστάντα ἀπ' αὐτῶν ἀπὸ Παμφυλίας καὶ μὴ συνελθόντα αὐτοῖς εἰς τὸ ἔργον μὴ συμπαραλαμβάνειν τοῦτον. Ἐγένετο δὲ παροξυσμὸς ὥστε ἀποχωρισθῆναι αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων, τόν τε Βαρνάβαν παραλαβόντα τὸν Μᾶρκον ἐκπλεῦσαι εἰς Κύπρον, ὁ δὲ Παῦλος ἐπιλεξάμενος Σιλᾶν ἐξῆλθεν παραδοθεὶς τῇ χάριτι τοῦ κυρίου ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν. Διήρχετο δὲ τὴν Συρίαν καὶ Κιλικίαν ἐπιστηρίζων τὰς ἐκκλησίας. Κατήντησεν δὲ καὶ εἰς Δέρβην καὶ Λύστραν· καὶ ἰδοὺ μαθητής τις ἦν ἐκεῖ ὀνόματι Τιμόθεος, υἱὸς γυναικὸς Ἰουδαίας πιστῆς καὶ πατρὸς Ἕλληνος, ὃς ἐμαρτυρεῖτο ὑπὸ τῶν ἐν Λύστροις καὶ Ἰκονίῳ ἀδελφῶν. Τοῦτον ἤθελεν ὁ Παῦλος σὺν αὐτῷ ἐξελθεῖν καὶ λαβὼν περιέτεμεν αὐτὸν διὰ τοὺς Ἰουδαίους τοὺς ὄντας ἐν τοῖς τόποις ἐκείνοις· ἤδεισαν γὰρ ἅπαντες τὸν πατέρα αὐτοῦ ὅτι Ἕλλην ὑπῆρχεν. Ὡς δὲ διεπορεύοντο τὰς πόλεις παρεδίδοσαν αὐτοῖς φυλάσσειν τὰ δόγματα τὰ κεκριμένα ὑπὸ τῶν ἀποστόλων καὶ πρεσβυτέρων τῶν ἐν Ἱερουσαλήμ. Αἱ μὲν οὖν ἐκκλησίαι ἐστερεοῦντο τῇ πίστει καὶ ἐπερίσσευον τῷ ἀριθμῷ καθ' ἡμέραν. Διελθόντες δὲ τὴν Φρυγίαν καὶ Γαλατικὴν χώραν κωλυθέντες ὑπὸ τοῦ ἁγίου πνεύματος λαλῆσαι τὸν λόγον ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ἐλθόντες κατὰ τὴν Μυσίαν ἐπείραζον εἰς τὴν Βιθυνίαν πορευθῆναι, καὶ οὐκ εἴασεν αὐτοὺς τὸ πνεῦμα Ἰησοῦ· παρελθόντες δὲ τὴν Μυσίαν κατέβησαν εἰς Τρῳάδα. Καὶ ὅραμα διὰ τῆς νυκτὸς τῷ Παύλῳ ὤφθη, ἀνὴρ Μακεδών τις ἦν ἑστὼς παρακαλῶν αὐτὸν καὶ λέγων· Διαβὰς εἰς Μακεδονίαν βοήθησον ἡμῖν. Ὡς δὲ τὸ ὅραμα εἶδεν, εὐθέως ἐζητήσαμεν ἐξελθεῖν εἰς Μακεδονίαν, συμβιβάζοντες ὅτι προσκέκληται ἡμᾶς ὁ κύριος εὐαγγελίσασθαι αὐτούς. Ἐκπλεύσαντες οὖν ἀπὸ Τρῳάδος εὐθυδρομήσαμεν εἰς Σαμοθρᾴκην, τῇ δὲ ἐπιούσῃ εἰς Νεάπολιν, κἀκεῖθεν εἰς Φιλίππους, ἥτις ἐστὶν πρώτη τῆς μερίδος Μακεδονίας πόλις, κολωνία· ἦμεν δὲ ἐν ταύτῃ τῇ πόλει διατρίβοντες ἡμέρας τινάς. Τῇ τε ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων ἐξήλθομεν ἔξω τῆς πύλης παρὰ ποταμὸν οὗ ἐνομίζομεν προσευχὴν εἶναι, καὶ καθίσαντες ἐλαλοῦμεν ταῖς συνελθούσαις γυναιξίν. Καί τις γυνὴ ὀνόματι Λυδία πορφυρόπωλις πόλεως Θυατείρων σεβομένη τὸν θεὸν ἤκουεν, ἧς ὁ κύριος διήνοιξεν τὴν καρδίαν προσέχειν τοῖς λαλουμένοις ὑπὸ τοῦ Παύλου. Ὡς δὲ ἐβαπτίσθη καὶ ὁ οἶκος αὐτῆς παρεκάλεσεν λέγουσα· Εἰ κεκρίκατέ με πιστὴν τῷ κυρίῳ εἶναι, εἰσελθόντες εἰς τὸν οἶκόν μου μένετε. Καὶ παρεβιάσατο ἡμᾶς. Ἐγένετο δὲ πορευομένων ἡμῶν εἰς προσευχὴν παιδίσκην τινὰ ἔχουσαν πνεῦμα πύθωνα ὑπαντῆσαι ἡμῖν, ἥτις ἐργασίαν πολλὴν παρεῖχεν τοῖς κυρίοις αὐτῆς μαντευομένη. Αὕτη κατακολουθήσασα τῷ Παύλῳ καὶ ἡμῖν ἔκραζεν λέγουσα· Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι δοῦλοι τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου εἰσίν, οἵτινες καταγγέλλουσιν ὑμῖν ὁδὸν σωτηρίας. Τοῦτο δὲ ἐποίει ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας. Διαπονηθεὶς δὲ ὁ Παῦλος καὶ ἐπιστρέψας τῷ πνεύματι εἶπεν· Παραγγέλλω σοι ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐξελθεῖν ἀπ' αὐτῆς. Καὶ ἐξῆλθεν αὐτὴ τὴν ὥραν. Ἰδόντες δὲ οἱ κύριοι αὐτῆς ὅτι ἐξῆλθεν ἡ ἐλπὶς τῆς ἐργασίας αὐτῶν ἐπιλαβόμενοι τοῦ Παύλου καὶ τοῦ Σιλᾶ εἵλκυσαν εἰς τὴν ἀγορὰν ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας καὶ προσαγαγόντες τοῖς στρατηγοῖς εἶπον· Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι ἐκταράσσουσιν ἡμῶν τὴν πόλιν Ἰουδαῖοι ὑπάρχοντες καὶ καταγγέλλουσιν ἔθη ἃ οὐκ ἔξεστιν ἡμῖν παραδέχεσθαι οὐδὲ ποιεῖν Ῥωμαίοις οὖσιν. Καὶ συνεπέστη ὁ ὄχλος κατ' αὐτῶν, καὶ οἱ στρατηγοὶ περιρήξαντες αὐτῶν τὰ ἱμάτια ἐκέλευον ῥαβδίζειν, πολλάς τε ἐπιθέντες αὐτοῖς πληγὰς ἔβαλον εἰς φυλακήν, παραγγείλαντες τῷ δεσμοφύλακι ἀσφαλῶς τηρεῖν αὐτούς. Ὃς παραγγελίαν τοιαύτην εἰληφὼς ἔβαλεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἐσωτέραν φυλακὴν καὶ τοὺς πόδας ἠσφαλίσατο εἰς τὸ ξύλον. Κατὰ δὲ τὸ μεσονύκτιον Παῦλος καὶ Σιλᾶς προσευχόμενοι ὕμνουν τὸν θεόν, ἐπηκροῶντο δὲ αὐτῶν οἱ δεσμῶται· ἐξαίφνης δὲ σεισμὸς ἐγένετο μέγας ὥστε σαλευθῆναι τὰ θεμέλια τοῦ δεσμωτηρίου· ἠνεῴχθησαν δὲ παραχρῆμα αἱ θύραι πᾶσαι καὶ πάντων τὰ δεσμὰ ἀνέθη. Ἔξυπνος δὲ γενόμενος ὁ δεσμοφύλαξ καὶ ἰδὼν ἀνεῳγμένας τὰς θύρας τῆς φυλακῆς σπασάμενος τὴν μάχαιραν ἔμελλεν ἑαυτὸν ἀναιρεῖν νομίζων ἐκπεφευγέναι τοὺς δεσμίους. Ἐφώνησεν δὲ Παῦλος μεγάλῃ τῇ φωνῇ λέγων· Μηδὲν πράξῃς σεαυτῷ κακόν, ἅπαντες γὰρ ἐσμεν ἐνθάδε. Αἰτήσας δὲ φῶτα εἰσεπήδησεν καὶ ἔντρομος γενόμενος προσέπεσεν τῷ Παύλῳ καὶ Σιλᾷ, καὶ προαγαγὼν αὐτοὺς ἔξω ἔφη· Κύριοι, τί με δεῖ ποιεῖν ἵνα σωθῶ; Οἱ δὲ εἶπαν· Πίστευσον ἐπὶ τὸν κύριον Ἰησοῦν καὶ σωθήσῃ σὺ καὶ ὁ οἶκός σου. Καὶ ἐλάλησαν αὐτῷ τὸν λόγον τοῦ κυρίου σὺν πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. Καὶ παραλαβὼν αὐτοὺς ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τῆς νυκτὸς ἔλουσεν ἀπὸ τῶν πληγῶν, καὶ ἐβαπτίσθη αὐτὸς καὶ οἱ αὐτοῦ πάντες παραχρῆμα· ἀναγαγών τε αὐτοὺς εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ παρέθηκεν τράπεζαν καὶ ἠγαλλιάσατο πανοικὶ πεπιστευκὼς τῷ θεῷ. Ἡμέρας δὲ γενομένης ἀπέστειλαν οἱ στρατηγοὶ τοὺς ῥαβδούχους λέγοντες· Ἀπόλυσον τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους. Ἀπήγγειλεν δὲ ὁ δεσμοφύλαξ τοὺς λόγους πρὸς τὸν Παῦλον ὅτι ἀπεστάλκασιν οἱ στρατηγοὶ ἵνα ἀπολυθῆτε· νῦν οὖν ἐξελθόντες πορεύεσθε ἐν εἰρήνῃ. Ὁ δὲ Παῦλος ἔφη πρὸς αὐτούς· Δείραντες ἡμᾶς δημοσίᾳ ἀκατακρίτους ἀνθρώπους Ῥωμαίους ἔβαλον εἰς φυλακήν, καὶ νῦν λάθρᾳ ἡμᾶς ἐκβάλλουσιν; οὐ γάρ, ἀλλὰ ἐλθόντες αὐτοὶ ἡμᾶς ἐξαγαγέτωσαν. Ἀπήγγειλαν δὲ οἱ ῥαβδοῦχοι τοῖς στρατηγοῖς τὰ ῥήματα ταῦτα· ἐφοβήθησαν δὲ ἀκούσαντες ὅτι Ῥωμαῖοί εἰσιν, καὶ ἐλθόντες παρεκάλεσαν αὐτοὺς καὶ ἐξαγαγόντες ἠρώτων ἀπελθεῖν ἀπὸ τῆς πόλεως. Ἐξελθόντες δὲ ἐκ τῆς φυλακῆς εἰσῆλθον πρὸς τὴν Λυδίαν καὶ ἰδόντες παρεκάλεσαν τοὺς ἀδελφοὺς καὶ ἐξῆλθον. Διοδεύσαντες δὲ Ἀμφίπολιν καὶ Ἀπολλωνίαν ἦλθον εἰς Θεσσαλονίκην, ὅπου ἦν συναγωγὴ τῶν Ἰουδαίων. Κατὰ δὲ τὸ εἰωθὸς τῷ Παύλῳ εἰσῆλθεν πρὸς αὐτοὺς καὶ ἐπὶ σάββατα τρία διελέξατο αὐτοῖς ἀπὸ τῶν γραφῶν διανοίγων καὶ παρατιθέμενος ὅτι τὸν Χριστὸν ἔδει παθεῖν καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν, καὶ ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστὸς Ἰησοῦς ὃν ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν. Καί τινες ἐξ αὐτῶν ἐπείσθησαν καὶ προσεκληρώθησαν τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σιλᾷ, τῶν τε σεβομένων Ἑλλήνων πολὺ πλῆθος καὶ γυναικῶν τῶν πρώτων οὐκ ὀλίγαι. Ζηλώσαντες δὲ οἱ ἀπειθοῦντες Ἰουδαῖοι καὶ προσλαβόμενοι τῶν ἀγοραίων ἄνδρας τινὰς πονηροὺς καὶ ὀχλοποιήσαντες ἐθορύβουν τὴν πόλιν καὶ ἐπιστάντες τῇ οἰκίᾳ Ἰάσονος ἐζήτουν αὐτοὺς προαγαγεῖν εἰς τὸν δῆμον. Μὴ εὑρόντες δὲ αὐτοὺς ἔσυρον τὸν Ἰάσονα καὶ τινας ἀδελφοὺς ἐπὶ τοὺς πολιτάρχας βοῶντες ὅτι Οἱ τὴν οἰκουμένην ἀναστατώσαντες οὗτοι καὶ ἐνθάδε πάρεισιν, οὓς ὑποδέδεκται Ἰάσων· καὶ οὗτοι πάντες ἀπέναντι τῶν δογμάτων Καίσαρος πράσσουσιν βασιλέα λέγοντες εἶναι ἕτερον Ἰησοῦν. Ἐτάραξαν δὲ τὸν ὄχλον καὶ τοὺς πολιτάρχας ἀκούοντας ταῦτα· καὶ λαβόντες τὸ ἱκανὸν παρὰ τοῦ Ἰάσονος καὶ τῶν λοιπῶν ἀπέλυσαν αὐτούς. Οἱ δὲ ἀδελφοὶ εὐθέως διὰ νυκτὸς ἐξαπέστειλαν τόν τε Παῦλον καὶ τὸν Σιλᾶν εἰς Βέροιαν· οἵτινες παραγενόμενοι εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων ἀπῆσαν. Οὗτοι δὲ ἦσαν εὐγενέστεροι τῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ, οἵτινες ἐδέξαντο τὸν λόγον μετὰ πάσης προθυμίας καθ' ἡμέραν ἀνακρίνοντες τὰς γραφὰς εἰ ἔχοι ταῦτα οὕτως. Πολλοὶ μὲν οὖν ἐξ αὐτῶν ἐπίστευσαν καὶ τῶν Ἑλληνίδων γυναικῶν καὶ ἀνδρῶν οὐκ ὀλίγοι. Ὡς δὲ ἔγνωσαν οἱ ἀπὸ τῆς Θεσσαλονίκης Ἰουδαῖοι ὅτι καὶ ἐν τῇ Βεροίᾳ κατηγγέλη ὑπὸ τοῦ Παύλου τὸν λόγον τοῦ θεοῦ, ἦλθον κἀκεῖ σαλεύοντες καὶ ταράσσοντες τοὺς ὄχλους. Εὐθέως δὲ τότε τὸν Παῦλον ἐξαπέστειλαν οἱ ἀδελφοὶ πορεύεσθαι ἕως ἐπὶ τὴν θάλασσαν· ὑπέμενον δὲ ὅ τε Σιλᾶς καὶ ὁ Τιμόθεος ἐκεῖ. Οἱ δὲ καθιστάνοντες τὸν Παῦλον ἤγαγον ἕως Ἀθηνῶν, καὶ λαβόντες ἐντολὴν πρὸς τὸν Σιλᾶν καὶ τὸν Τιμόθεον ἵνα ὡς τάχιστα ἔλθωσιν πρὸς αὐτὸν ἐξῆλθον. Ἐν δὲ ταῖς Ἀθήναις ἐκδεχομένου αὐτοὺς τοῦ Παύλου παρωξύνετο τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ θεωροῦντος κατείδωλον οὖσαν τὴν πόλιν. Διελέγετο μὲν οὖν ἐν τῇ συναγωγῇ τοῖς Ἰουδαίοις καὶ τοῖς σεβομένοις καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ κατὰ πᾶσαν ἡμέραν πρὸς τοὺς παρατυγχάνοντας. Τινὲς δὲ καὶ τῶν Ἐπικουρείων καὶ Στωϊκῶν φιλοσόφων συνέβαλλον αὐτῷ, καί τινες ἔλεγον· Τί ἂν θέλοι ὁ σπερμολόγος οὗτος λέγειν; οἱ δέ· Ξένων δαιμονίων δοκεῖ καταγγελεὺς εἶναι· ὅτι τὸν Ἰησοῦν καὶ τὴν ἀνάστασιν εὐηγγελίζετο. Καὶ ἐπιλαβόμενοι αὐτοῦ ἐπὶ τὸν Ἄρειον πάγον ἤγαγον λέγοντες· Δυνάμεθα γνῶναι τίς ἡ καινὴ αὕτη ἡ ὑπὸ σοῦ λαλουμένη διδαχή; ξενίζοντα γάρ τινα εἰσφέρεις εἰς τὰς ἀκοὰς ἡμῶν· βουλόμεθα οὖν γνῶναι τίνα θέλει ταῦτα εἶναι. Ἀθηναῖοι δὲ πάντες καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες ξένοι εἰς οὐδὲν ἕτερον εὐκαίρουν ἢ λέγειν τι ἢ ἀκούειν καινότερον. Σταθεὶς δὲ ὁ Παῦλος ἐν μέσῳ τοῦ Ἀρείου πάγου ἔφη· Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κατὰ πάντα ὡς δεισιδαιμονεστέρους ὑμᾶς θεωρῶ· διερχόμενος γὰρ καὶ ἀναθεωρῶν τὰ σεβάσματα ὑμῶν εὗρον καὶ βωμὸν ἐν ᾧ ἐπεγέγραπτο· Ἀγνώστῳ θεῷ. Ὃν οὖν ἀγνοοῦντες εὐσεβεῖτε, τοῦτον ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν. Ὁ θεὸς ὁ ποιήσας τὸν κόσμον καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ, οὗτος οὐρανοῦ καὶ γῆς ὑπάρχων κύριος οὐκ ἐν χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ οὐδὲ ὑπὸ χειρῶν ἀνθρωπίνων θεραπεύεται προσδεόμενός τινος, αὐτὸς διδοὺς πᾶσιν ζωὴν καὶ πνοὴν καὶ τὰ πάντα· ἐποίησέν τε ἐξ ἑνὸς αἵματος πᾶν ἔθνος ἀνθρώπων κατοικεῖν ἐπὶ παντὸς προσώπου τῆς γῆς, ὁρίσας προστεταγμένους καιροὺς καὶ τὰς ὁροθεσίας τῆς κατοικίας αὐτῶν, ζητεῖν τὸν κύριον εἰ ἄρα γε ψηλαφήσειαν αὐτὸν καὶ εὕροιεν, καίτοι γε οὐ μακρὰν ἀπὸ ἑνὸς ἑκάστου ἡμῶν ὑπάρχοντα· ἐν αὐτῷ γ

πόλεως βυλίθου. καὶ ἀναβαὶς εἰς ἄλλο
πλοῖον ἀπῆλθεν, ὡς αὐτὸς καὶ βαλε-
ριανὸς ἱστοροῦσιν. ἀπὸ δὲ τοῦ αὐτοῦ
ὁσίου ἀναχωρητοῦ ἐπὶ τὸν ἅγιον
ἀπολλώνιον τὸν ἐν τῇ θηβαΐδι. καὶ
ἀπειθὴς ὁ ὄφις ἐπὶ τὸν βῆμα ἀνῆλθε. μὴ φο-
βοῦ ἀναξύμας. οἱ δαιμόνιοι τὸν ὑπὸ τῶν πλάνων
ζηλωθέντα. ἐμὲ δὲ οὐκ ὤφθη. ἡμέρας γὰρ πολλὰς εἰσὶν
ἀφ' οὗ ἐξῆλθον ἐκ, φησὶν, ἀπολλωνίου
τοῦ ἁγίου. καὶ ἐπὶ τὸν ἅγιον παῦλον
τὸν θηβαῖον. οὗ καὶ ἀκούσαντες, οὐ
μόνον. ἀλλὰ καὶ ἐθαύμασαν ἐπὶ τοσοῦτον ἐλθεῖν
τὸν ἀναχωρητὴν πρὸς τὸν ἀναχωρητὴν. καὶ
ἐπὶ τὸν ἅγιον ἀντώνιον ἐλθεῖν. καὶ ἐπὶ
τὸν ἅγιον μακάριον τὸν ἐν τῇ σκήτει. καὶ ἐπὶ
τὸν ἅγιον ἀμμωνᾶν. καὶ ἐπὶ τὸν ἅγιον ἀμμωνᾶν
τὸν ἐν τῷ νιτρίᾳ. καὶ ἐπὶ τὸν ἅγιον ἀμμωνᾶν
τὸν ἐν τῷ ἔρημῳ ὄρει. καὶ ἐπὶ τὸν ἅγιον
ἀμμωνᾶν

ἀποκεκυλῖς μένον ἀπὸ τοῦ μνημάτου. ὁ βαθὺς
ὄρθρος ἴσως, πρὸ ὑποφαινομένης αὐτὴν ἐωθι-
νῆς ἐμφανίζει τῆς μιᾶς τῶν βαβάτων. δια
τοῦτο παρωχηκότος ἤδη τελείως, ἐν τῇ μετὰ τὸ
νυκτὶ πάσῃ τοῦ βαβάτου. καὶ ἐ τέρας ἀρ-
χομένης ἡμέρας. ἦλθον τὰ ἀρώματα καὶ τὰ
μύρα φέρουσαι. ὅτε δῆλον ὡς ἀνεστήκει πρὸ
πολλοῦ. τοῦτο κατακολουθεῖ καὶ ὁ μάρκος λέγων.
ἠγόρασαν ἀρώματα ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν
αὐτόν. καὶ λίαν πρωὶ τῆς μιᾶς βαβάτων
ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον ἀνατείλαντος τοῦ ἡλί-
λίαν μὲν γὰρ πρωΐ καὶ οὗτος εἶπεν. ὅπερ τὰ νέ-
στι τὸ βαθέως ὄρθρου. καὶ ἐπήγειν ἀνατείλαν-
τος τοῦ ἡλίου. ἡμεῖν ὁρμὴ καὶ ἡ ὁδὸς αὐτῶν, δῆλον
ὡς ὄρθρου βαθέως καὶ λίαν πρωΐ κατήρχθη. παρέ-
τεινα καὶ κατὰ τέτην πορείαν. καὶ περὶ τὸ μνημεῖ-
ον δι' ἀτρίβουσαι, μέχρις ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου
καὶ λέγει καὶ τὸ τε τοῦτος ὄνε ἀνίσκος ὀλευχάμενος.
ἠγέρθη οὐ κεῖσιν ὧδε. τοῦτο δὲ οὕτως ἐχόντων
τοῦτο τοῖς ἀκριβολογουμένοις ἀποφαινόμεθα.
κατὰ ποίαν ὥραν ἢ καὶ ποίου ἡμιώριον
ἢ ὥρας τέτερτον ἄρχεσθαι προσήκε τῆς ἐπὶ τῇ
τοῦ κυρίου ἡμῶν ἐκ νεκρῶν ἀναστασεχαρᾶς.
τοὺς μὲν λίαν ἐπιτεχύνοντας. καὶ πρόνυκτος
ἐγγὺς ἤδη μετοῦσης ἀνιέντας, ὡς ὀλιγό-
ρους καὶ ἀκρατεῖς μεμφόμεθα. ὡς
παρολίγου προκαταλύοντας τὸν δρόμον.

λόγους αὐτοὺς ὡς οὐ συμπεσοῦντας τῷ δικαίῳ δικαίῳ
μενον. ὅτι δὲ ὑφεστήκασιν, οὐδαμοῦ λέγει
ὡς δεῖ δηλῶσαι. καὶ μάχεται τοῖς ἐν τῇ φυλακῇ
ὑμνοῦσιν. καθάπερ καὶ τοῖς πλοῦσιν οὐκ
ὀνειδίζει τὸ εἶναι πλουσίους ἀλλὰ τὸ ἀγαθὸν
ἀσεφῶς, ὡς γνωσίου καὶ φίλου δόντος αὐτὸ
ἀγόμενοι. διὸ καὶ μετὰ ξίφους ἀπεστάλησαν. ἢ
ὡς ἐπὶ πᾶσιν ἀγαθοῖς ἀπολαύοντες. ἀλλὰ
μὴν καὶ δικαίως ὑπεβλήθησαν ἀδίκοις ἀλα-
λοῦσιν. οἱ γὰρ οὐ. οἱ γὰρ ἐφ᾽ ἡμᾶς. οἱ γὰρ ἀναφέρας. οἱ γὰρ οὐ
γνῶναι. καὶ διὰ τοῦτο ἀπεσταλμένοι εἰσὶν
ὑπὲρ δικαίου ἔνεκα λόγου ἀπολογουμένους.
σιλλάβους, οὐ μὴν ὀνόματος ἀρχιτέκτονας μόνους.
ἐπὶ οὐδένας οὐχ ὅπως οὐχὶ ὑπὲρ δικαίου
ἀλλὰ μὴν ὑπὲρ ἀδίκων, ἢ καὶ ἐφ᾽ ἡμᾶς ἀδίκως
φθεγξαμένους. ἐπὶ δὲ τοὺς ἐπὶ δικαίοις ἀπο-
λογουμένους καὶ μόνα ἐπιζητοῦντας ἀλλὰ ὑπὲρ δικαί-
ου, ἵνα μὴ παραπεμπθῶσι καὶ δικασθῶσι. καὶ
μάλιστα καὶ λαμπρὸν ποιοῦν νομίζουσιν. ὡς ἂν
μάχεσθαι ἕως ἐπὶ θανάτῳ οὐ κωλύον ἡγοῦν-
ται ἀθλητοῦ ἀληθοῦς πάσχοντος δίκης ἀδίκως ἐπι-
νικίους πρὸς ἀγῶνας. ἀπὸ τοιούτων ὡς
φρονῶ σημειούμεθα. πρὸς δὲ τοὺς ἀπὸ

εἰσηγήσεις.

Ἐ πειδὴ πολλοὶ ἐρωτῶσι με μὲ μεγάλης ἐπιθυμίας, πῶς ἠμπορεῖ τις νὰ ἀναστηθῇ ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν, καὶ πῶς ἠμπορεῖ νὰ ἐξομολογηθῇ καὶ νὰ μεταλάβῃ τὰ ἅγια μυστήρια· καὶ ἐπειδὴ ὁ καιρὸς τῆς ἀναστάσεως ἀπὸ τὴν ἐξέτασιν· ὅλοι ἐθέλησα νὰ γράψω ὀλίγα τινὰ διὰ τὴν ὠφέλειαν τῶν ἀναγνωστῶν, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἠμποροῦν νὰ ὠφεληθοῦν καὶ νὰ ἐξομολογηθοῦν καὶ νὰ μεταλάβουν τὰ ἅγια μυστήρια· καὶ ὄχι μόνον ἐκεῖνοι ἀλλὰ καὶ ὅσοι ἔχουν τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἐξομολογηθοῦν καὶ νὰ μεταλάβουν τὰ ἅγια μυστήρια, ἀλλὰ δὲν ἠμποροῦν νὰ ἐξομολογηθοῦν καὶ νὰ μεταλάβουν τὰ ἅγια μυστήρια, ἢ διὰ τὴν ἀμάθειαν τῶν ἐξομολογητῶν, ἢ διὰ τὴν ἀμέλειαν τῶν ἐξομολογητῶν, ἢ διὰ τὴν ὀκνηρίαν τῶν ἐξομολογητῶν, ἢ διὰ τὴν ἀπειρίαν τῶν ἐξομολογητῶν, ἢ διὰ τὴν ἀπονοιαν τῶν ἐξομολογητῶν, ἢ διὰ τὴν ἀπερισκεψίαν τῶν ἐξομολογητῶν, ἢ διὰ τὴν ἀπροσεξίαν τῶν ἐξομολογητῶν, ἢ διὰ τὴν ἀπαιδευσ

εἰμὶ χιτῶνας ἵνα σὺ δεδύμους ἔχῃς οὐδὲ δύο χιτῶνας
κεκτῆσθαι ἔξεστι. οὐχὶ ὁμοίως σοὶ οὗτος τῷ
θεῷ ἀθλητής· καὶ ἡμῖν ἀποστόλοις τοῦ Χριστοῦ
ἐστε· οὐδὲν γὰρ ἐνδεῖτε πάντων τῶν ἀναγκαίων
τοῦ σώματος, οὐδὲ τῶν ἐπιτηδείων τῆς ψυχῆς·
ἀλλὰ πάντα ἔχετε ἐν ἀφθονίᾳ καὶ περισσείᾳ.
ἡμεῖς δὲ ἀλλοτρίους ἐσμεν τοσούτους, οὐ τοῦ
κόσμου μόνον, ἀλλὰ καὶ τῆς ἐκκλησίας· ἐν
πολλῇ ἀνάγκῃ καὶ στενοχωρίᾳ ἐσμὲν καθ' ἡμέραν·
καὶ τὰ ἀναγκαῖα τῆς ζωῆς οὐκ ἔχομεν· καὶ
τοσούτων ἐνδεεῖς ὄντες, οὐδὲν ἐνδεεῖς ἐσμεν
τῆς ἐν Χριστῷ ἀναστάσεως, διὰ τὸ ἀφόβως ἐν τῇ γραφῇ
πάντας παρὰ θάνατον ἐν τῷ βίῳ ἄλλῃς. μόνος δὲ
οὗτος ὁ ἀναστὰς ἐκ, ὃν φάναι ἀπὸ τοῦ ὄλεθρου χεί-
μαρρος ἐκ νεκρῶν καὶ ἀλλῆς ἐν τῷ ἐκκλησιαστικῷ
βιβλίῳ, ὃν φάναι νεκρόν. αὐτὸς ἐκ τῆς ἐκ-
κλησίας ἀπαγγέλλει ἀφόβως καὶ ἀπαθῶς
καὶ ἀνάστασιν. εἰ γὰρ ἀπέθανεν, ἀπὸ νεκρῶν
ἐστὶν ἀναστάς, ἀπὸ νεκρῶν ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν
ἀναστάσεως ἀπαγγέλλει, οὐκ ἀφόβως νεκρῶν
ἀναστάσεως ἀπαγγέλλει· οὐδὲ ἀπέθανεν. ζῶντα γὰρ ἐκ-
κλησίαν καὶ ἀναστάσεως ἀπαγγέλλει ἀποστόλοις,
καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἀπαγγέλλει ἀφόβως,
ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἀπαγγέλλει ἀφόβως,
ἀναστάσεως ἀπαγγέλλει. πῶς γὰρ ἐκ-
κλησίαν ἀναστάσεως ἀπαγγέλλει τοῦ κυρίου
ἡμῶν, ἀλλὰ μὴ ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἀφόβως
ἀναστάσεως ἀπαγγέλλει, ἀφόβως ἀνα-

ζήτησον · σημείωσαι

ζαν. εἰ οἶδ' αὖ ὡ ἐβδελήσοντίς ἐστιν ὃς πέσ-
ται ὧδε, πάντων τῶν πολλὴν οἰκήσαν λόφα-
μιν πρὸς σεσαίρεσθαι.

Π εἰ δ' ἔστιν ἀνδρὸς ὀργὴ μᾶλλον εἰ πρόσωπον ᾱ' ῑ'
ἀλλὰ οὐ τὸ σῶμα μᾶλλον εἰς νοῦν τιν εἰσιόντα
τοῦτο, περὶ τοῦ τὸ πρωθάνδαν νομίζω.
γὰρ γὰρ ἀνθρώπου μιᾶς μίζας οὔσης. καὶ οὐ λεῖς
τὸ λιμόσαν οὐ τὸ σῶμα μᾶλλον, ἢ τὴν ἐπὶ-
ξυλὴν αἰδὼ πρόσωθεν ἢ τὸ σῶμα μᾶλ-
λον τοῦτο πρὸς ἀνθρώπου. οὐ γὰρ ἦν λοσθένα
εἶναι φύσιν ἔχουσα. πρὸς ταῦτ' ἀσὶν ἄφηγλωσσοῖς
ἀλλὰ μόνου τοῦ πεφασκόδου. προσέχειν δὲ
μᾶλλον ὅπως ἔχητε. τῶν ὡς ἀνθρώπων. μα-
μνῆσθαι τοῦ λιμοῦ τοῦ καὶ τοῦ καὶ ζοσθένους
λυχνοῦ, ἀνακάθαρσιν. εἰς δὲ δεῖ δὲ τοῦ
αἰῶνα δεῖδ', ὁμὴ πάλη παφαὸς τοῦ ἀφυχὴν
εἰσώμασι, πρὸς ἐόντα πολυθήσαν.

ἐρμηνεία·

αἰ ἄξεσθαι σῶμα τὸ πᾶν μᾶλλον ἀλλὰ
τῶν ἀμείνω φύσις, ἐν τῷ μὴ μόνον μᾶλλον
τοῦ τὸ μᾶλλον τοῦ ἔχουσιν. ἕως δὲ τὸ μᾶλλον ἐστὶ
σεβίζουσι. τοῦ τῶν ἀμείνω φύσις πρὸς ἀεὶ-
σθαι. ὅταν δ' ἅλμα δὲ τὸ σὺν ἀφ' ἡσυχίαν, τῶν δὲ τὸ πα- πρὸς
μένειν αὐτὰς αὐτὸ λῆς ἔστιν λοιπὸν ὃ λέγει π'
ὡς δὲ πρὸς ἄξεσθαι. ἐρωτᾶς οὖν ὃ δεῖ ὧδε ὅριος
πρὸς τοῦτο μᾶλλον πρὸς δὲ τὸ μᾶλλον ὃς ὅταν
ὑπὸ τοῦτο μένειν ὀλίγον τοῦ, εἰσιόντα δὲ

κε'

συλλογίαν, ἀ δεικνύουσι τὴν τοῦ μίνωος· καὶ
τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν ἀποδόσθαι, δεικνύουσι δὲ
καὶ μὴ τελείαν οὖσαν ἐξ ἀνάγκης, ἀλλ' ἐλάττονα
τοῦ ἡμίσους. ἔστω γὰρ μείζων καὶ ἀνάρτιος
μεμιῆσθαι, οὐ δὴ τὸ ΑΒ τοῦ ΓΔ πολλαπλα-
σίων ἔστω· ἐπεὶ οὖν ἐστὶν ὡς ἡ ΑΒ πρὸς τὴν
ΓΔ, οὕτως ὁ ΑΒ κύλινδρος πρὸς τὸν ΓΔ κύλιν-
δρον, ἀνάλογον δὲ καὶ ὁ ΑΒ κύλινδρος πρὸς
τὸν ΓΔ κύλινδρον, οὕτως ἐστὶν ὁ ΑΒ κύλινδρος
πρὸς τὸν ΕΖ κύλινδρον· ὁ ΑΒ ἄρα κύλινδρος
τοῦ μὲν ΓΔ κυλίνδρου πολλαπλασίων ἐστίν,
τοῦ δὲ ΕΖ κυλίνδρου ἐλάττων· ὁ ΓΔ ἄρα κύλιν-
δρος τοῦ μὲν ΕΖ κυλίνδρου μείζων ἐστίν, τοῦ
δὲ ΑΒ κυλίνδρου ἐλάττων· ὁ δὲ ΓΔ κύλινδρος
ἴσος ἐστὶ τοῖς ΚΛ, ΜΝ κυλίνδροις, ὁ δὲ ΕΖ
κύλινδρος ἴσος ἐστὶ τοῖς ΞΟ, ΠΡ κυλίνδροις·
ἑκάτερος ἄρα τῶν ΚΛ, ΜΝ κυλίνδρων τοῦ
ΕΖ κυλίνδρου μείζων ἐστίν, ἑκάτερος δὲ τῶν
ΞΟ, ΠΡ κυλίνδρων τοῦ ΓΔ κυλίνδρου ἐλάττων
ἐστίν· ἑκάτερος ἄρα τῶν ΚΛ, ΜΝ κυλίνδρων
τῶν ΞΟ, ΠΡ κυλίνδρων μείζων ἐστίν· ὁ ΑΒ
ἄρα κύλινδρος τῶν ΚΛ, ΜΝ, ΞΟ, ΠΡ κυλίν-
δρων πολλαπλασίων ἐστίν, τῶν δὲ ΚΛ, ΜΝ
κυλίνδρων ἐλάττων· ὁ δὲ ΓΔ κύλινδρος τῶν
ΚΛ, ΜΝ κυλίνδρων μείζων ἐστίν, τῶν δὲ ΞΟ,
ΠΡ κυλίνδρων ἐλάττων· ὁ δὲ ΕΖ κύλινδρος
τῶν ΞΟ, ΠΡ κυλίνδρων μείζων ἐστίν, τῶν δὲ
ΚΛ, ΜΝ κυλίνδρων ἐλάττων· ὁ ΑΒ ἄρα κύλιν-
δρος τοῦ μὲν ΓΔ κυλίνδρου πολλαπλασίων
ἐστὶν ἢ ὁ ΚΛ, ΜΝ κύλινδροι, τοῦ δὲ ΕΖ κυλίν-
δρου πολλαπλασίων ἐστὶν ἢ ὁ ΞΟ, ΠΡ κύλιν-
δροι· ὁ ΓΔ ἄρα κύλινδρος τοῦ μὲν ΕΖ κυλίν-
δρου πολλαπλασίων ἐστὶν ἢ ὁ ΚΛ, ΜΝ κύλιν-
δροι, τοῦ δὲ ΑΒ κυλίνδρου πολλαπλασίων
ἐστὶν ἢ ὁ ΞΟ, ΠΡ κύλινδροι· ὁ δὲ ΕΖ κύλιν-
δρος τοῦ μὲν ΑΒ κυλίνδρου πολλαπλασίων
ἐστὶν ἢ ὁ ΞΟ, ΠΡ κύλινδροι, τοῦ δὲ ΓΔ κυλίν-
δρου πολλαπλασίων ἐστὶν ἢ ὁ ΚΛ, ΜΝ κύλιν-
δροι· ὁ ΑΒ ἄρα κύλινδρος πρὸς μὲν τὸν ΓΔ
κύλινδρον μείζονα λόγον ἔχει ἤπερ ὁ ΕΖ κύλιν-
δρος πρὸς τὸν ΓΔ κύλινδρον· ὁ δὲ ΕΖ κύλιν-
δρος πρὸς μὲν τὸν ΑΒ κύλινδρον μείζονα λόγον
ἔχει ἤπερ ὁ ΓΔ κύλινδρος πρὸς τὸν ΑΒ κύλιν-
δρον· ὁ ΑΒ ἄρα κύλινδρος πρὸς μὲν τὸν ΓΔ
κύλινδρον μείζονα λόγον ἔχει ἤπερ ὁ ΓΔ κύλιν-
δρος πρὸς τὸν ΑΒ κύλινδρον· ὁ ΑΒ ἄρα κύλιν-
δρος πρὸς τὸν ΓΔ κύλινδρον μείζονα λόγον
ἔχει ἤπερ ὁ ΓΔ πρὸς τὸν ΑΒ κύλινδρον· ὁ ΑΒ
ἄρα κύλινδρος τοῦ ΓΔ κυλίνδρου μείζων ἐστίν·
ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

εὐχῶν ποιῶν, ἀλλὰ μᾶλλον ἀπὸ τῆς τοῦ
λεοῦ τῆς βιοῦλκας δόσεως ἀφορίζεται. ὡς ἡ
αὐτοφυὴς ἀγωγὴ τοῦ αὐλοῦ τὰς ἀνα-
θαρθμωμένας. ἐμοὶ δ' ἔδοξεν, τὴν βιοῦλκα
μωμένην τὸν τοῦ πνεύματος ἔχειν, τὴν δὲ μὴ
ζουσαν παραπλησίως ἔχειν τῷ ἀφύ-
ματι. ὡς δὲ καὶ τὸ αὐλητὸν θεοπρέπου-
μωμένας θεὸς θυσίας ἀφίησιν· καὶ ὁ τῆς
φῆς λεπτότης μιμεῖται τὸν, ὃν λόγος
πνεύματος θείου μέμνηται· τὸ
ὁ ἀναγνωθὲν μοῦ πανόμα τῆς σιλφοδιπά-
αζωόσου· καὶ τὸν ξηρὸν τῆς ζωόσου γρ
σὺ αὐτῶς ἀναγνωθὲν καὶ τὸν· ἐξ ἀναφθόν βα-
σιλέως κ[ύ]λίου βιοῦλκα φιλοσόφου· σὺ μὲν θεὸν
βοῦλκα μιμεῖσθαι οὐ βοῦλει· ὅτι ζωὴν πρὸ τῆς
μωμένου· καὶ πρὸ τῶν, ὅσα τῆς φυσικῆς παρῆσει
πολλαχοῦ μὲν ἀναγκαῖον βιωμὸν ἀξαίνης
λιὸς διὰ βέσεως νοῦ δὲ ἀπὸ τῆς ζωῆς ἀπαλλάξω
λαίου σης, ἀλλ' ἔχει ἔτι, τὸ μὴ ἀπαλλάσσειν
βοῦφωνῆς μοῦ· βοῦ δ' ἀναγκαίως μὲν ἀς· ἡ τοῦ
αἰρεσίου μυστηρίου· τῆς μεβαλητέα ὡς μὲν
χειῆς βοῦλομαι παρὰ πολὺ πᾶσαν ποιᾶσθαι
ανον σὺ μᾶλλον ἐλίνος πεβαρύνεσθαι, καὶ δικαίως
πασθὲν τῆς ζωῆς ἀποβαλόντες, ἀπαλλαττό-
μεβαλομεθ' ἂν ἐν αὐλοῖς βοῦλεσθαι ἀναγκαίως
λιὰ τοῦτο παρακελεύεται ὁ αὐλὸς ἡμῖν πρὸ
βεραφθεν· ἀναγκαίως μὲν πᾶσα πάγοντες, μᾶλλ

ἡν ὀμόσην πιμῆσαι, ἢ τὸν ἑαυτὸν ζημιῶσαι· ἢ ἀνάλου
ἢ ἐξορισμοῦ, καὶ τὴν ὀμόσην πεπιμῆσαι ἐν τῷ αὐτῷ
ἑαυτὸν ζημιῶσαι· ἐὰν δὲ ἡ ἀνυσιωτὴν ὀλίγους, ὡς
οὐκ ἀφανοῦσιν οἱ ἀφορισμένοι λαικοί, καὶ ἀμφο-
τέρων ἀφανοῦσιν ἀλλ' ὡς ἀκαθάρτων ἐκκλησιῶν
ἴσως μένοι, ἀλλ' οὐ διὰ τοῦτο, ἀπολυμένων πρὸς
αὐτὸν, ὅτι δὲ αὐτὸς παρ' οὐδενὸς μεμιασμέ-
νος, ἀφορισμένους αὐτῶν διαβαλόμενος· ὡς καὶ
μὴ παραχωρούμενον ἐν πλοίῳ ζῆν μετ' αὐ-
τῶν, στοχάζεσθαι οὐ πολλοῦ ὄντος, οὔτ' ἴσως οἱ ἀ-
φορισμένοι πολυπλήθους ὄντος ἀφανῶς εὔχεσθαι· ἴσα-
σιν δὲ καὶ ἐκ θαλάσσης ἐκκλησίας καὶ
ἀμφοτέρων ἀφανῶν ἐκκλησιῶν. Δεῖ δὲ
λοιπὸν, ὡς πλοῦτος ζωγρείου αὐτοῦ ἐστί·
ηα' — ιβ' αὐτὸν πρὸς τοὺς μεμιασμένους, ἐν ἀνάλου φά λου-
σιν εἶναι πρέπει· ὅτι μὴ ἀπέχεσθαι ἀλλήλων
ὡς σῶν καὶ σπουδαίων ὡς πρέπον ἐστὶν ἀγαλλω-
σιν ἢ τὴν ὡς ὁσίαν καὶ πάλιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ὡς σὺν ἀπο-
δέξασθαι φοβούμενος·

ἐκκλησία·

ΟΣ ἐστὶν ὁ ἅγιος, ὡς ἂν ἐν ὀργῇ τοῦ
συζύγου μὴ μεμιασμένος, καὶ ὡς πρὸς τοὺς ἐν ἀνάλου
σι τὸν ἀφορισμὸν ἔχοντας ἀπέχεσθαι. ἐὰν
καὶ φανῶσιν ὡς ὄντως, ἐν ἀνάλου πεπιστεύκασιν
καὶ τὸ ἀλλήλων σπουδαίων, ἐν μὴ ἐκ
κλησιῶν ἀφανῶν ἐκκλησιῶν ἐν ἀνάλου
σιν καὶ τὸ ἀλλήλων σπουδαίων, ἐν μὴ ἐκ

λουν. μαὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐστὶν ταῦτα· ὁ πρῶτος ὁ Ἀδάμ, ὁ δεύτερος ὁ Σήθ, ὁ τρίτος ὁ Ἐνώς, ὁ τέταρτος ὁ Καϊνάν, ὁ πέμπτος ὁ Μαλελεήλ, ὁ ἕκτος ὁ Ἰάρετ, ὁ ἕβδομος ὁ Ἐνὼχ, ὁ ὄγδοος ὁ Μαθουσάλα, ὁ ἔνατος ὁ Λάμεχ, ὁ δέκατος ὁ Νῶε. οὗτοι εἰσὶν οἱ δέκα πατριάρχαι ἀπὸ Ἀδὰμ ἕως Νῶε. καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν κόσμον ἐν ἓξ ἡμέραις καὶ ἐν τῇ ἑβδόμῃ ἡμέρᾳ κατέπαυσεν ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, καὶ ηὐλόγησεν αὐτὴν καὶ ἡγίασεν αὐτήν, ὅτι ἐν αὐτῇ κατέπαυσεν ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, ἃ ἤρξατο ὁ θεὸς ποιῆσαι. καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς, καὶ ἔπλασεν ὁ θεὸς τὸν Ἀδὰμ ἐκ τῆς γῆς, καὶ ἐνεφύσησεν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πνοὴν ζωῆς, καὶ ἐγένετο ὁ Ἀδὰμ εἰς ψυχὴν ζῶσαν. καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς παράδεισον ἐν Ἐδὲμ κατὰ ἀνατολάς, καὶ ἔθετο ἐκεῖ τὸν Ἀδὰμ ὃν ἔπλασεν. καὶ ἐξανέτειλεν ὁ θεὸς ἔτι ἐκ τῆς γῆς πᾶν ξύλον ὡραῖον εἰς ὄψιν καὶ καλὸν εἰς βρῶσιν, καὶ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς ἐν μέσῳ τοῦ παραδείσου, καὶ τὸ ξύλον τοῦ εἰδέναι γνῶσιν καλοῦ καὶ πονηροῦ. καὶ ποταμὸς ἐκπορεύεται ἐκ τοῦ Ἐδὲμ ποτίζειν τὸν παράδεισον, ὅθεν διαμερίζεται εἰς τέσσαρας ἀρχάς. ὄνομα τῷ ἑνὶ Φισών· οὗτος κυκλοῖ πᾶσαν τὴν γῆν Εὐιλάτ, ὅπου ἐστὶν ἐκεῖ τὸ χρυσίον· καὶ τὸ χρυσίον τῆς γῆς ἐκείνης καλόν· καὶ ἐκεῖ ἐστὶν ἄνθραξ καὶ λίθος πράσινος. καὶ ὄνομα τῷ ποταμῷ τῷ δευτέρῳ Γηών· οὗτος κυκλοῖ πᾶσαν τὴν γῆν Αἰθιοπίαν. καὶ ὁ ποταμὸς ὁ τρίτος Τίγρις· οὗτος ὁ ῥέων κατὰ πρόσωπον Ἀσσυρίων. ὁ δὲ ποταμὸς ὁ τέταρτος οὗτος ἐστὶν Εὐφράτης. καὶ ἔλαβεν ὁ θεὸς τὸν Ἀδὰμ καὶ ἔθετο αὐτὸν ἐν τῷ παραδείσῳ τῆς τρυφῆς ἐργάζεσθαι αὐτὸν καὶ φυλάσσειν αὐτόν. καὶ ἐνετείλατο ὁ θεὸς τῷ Ἀδὰμ λέγων· ἀπὸ παντὸς ξύλου τοῦ ἐν τῷ παραδείσῳ βρώσει φαγῇ, ἀπὸ δὲ τοῦ ξύλου τοῦ εἰδέναι γνῶσιν καλοῦ καὶ πονηροῦ οὐ μὴ φάγῃ ἀπ' αὐτοῦ· ἐν γὰρ ᾗ ἂν ἡμέρᾳ φάγῃς ἀπ' αὐτοῦ, θανάτῳ ἀποθανεῖσθε. καὶ εἶπεν ὁ θεὸς· οὐ καλόν ἐστιν εἶναι τὸν ἄνθρωπον μόνον· ποιήσωμεν αὐτῷ βοηθὸν κατ' αὐτόν. καὶ ἔπεσεν ὕπνος ἐπὶ τὸν Ἀδάμ, καὶ ἐκοιμήθη· καὶ ἔλαβεν μίαν τῶν πλευρῶν αὐτοῦ, καὶ ἀνεπλήρωσεν σάρκα ἀντ' αὐτῆς· καὶ ᾠκοδόμησεν ὁ θεὸς τὴν πλευρὰν ἣν ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ Ἀδὰμ εἰς γυναῖκα, καὶ ἤγαγεν αὐτὴν πρὸς τὸν Ἀδάμ. καὶ εἶπεν Ἀδάμ· τοῦτο νῦν ὀστοῦν ἐκ τῶν ὀστέων μου καὶ σὰρξ ἐκ τῆς σαρκός μου· αὕτη κληθήσεται γυνή, ὅτι ἐκ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἐλήφθη αὕτη. διὰ τοῦτο καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ προσκολληθήσεται τῇ γυναικὶ αὐτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. καὶ ἦσαν γυμνοὶ ἀμφότεροι, ὁ Ἀδὰμ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠσχύνοντο. καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν Ἀδὰμ καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ χιτῶνας δερματίνους καὶ ἐνέδυσεν αὐτούς. καὶ ἔλαβεν ὁ θεὸς τὸν Ἀδὰμ καὶ ἔθετο αὐτὸν ἐν τῷ παραδείσῳ τῆς τρυφῆς ἐργάζεσθαι αὐτὸν καὶ φυλάσσειν αὐτόν. καὶ ἐνετείλατο ὁ θεὸς τῷ Ἀδὰμ λέγων· ἀπὸ παντὸς ξύλου τοῦ ἐν τῷ παραδείσῳ βρώσει φαγῇ, ἀπὸ δὲ τοῦ ξύλου τοῦ εἰδέναι γνῶσιν καλοῦ καὶ πονηροῦ οὐ μὴ φάγῃ ἀπ' αὐτοῦ· ἐν γὰρ ᾗ ἂν ἡμέρᾳ φάγῃς ἀπ' αὐτοῦ, θανάτῳ ἀποθανεῖσθε. καὶ εἶπεν ὁ θεὸς· οὐ καλόν ἐστιν εἶναι τὸν ἄνθρωπον μόνον· ποιήσωμεν αὐτῷ βοηθὸν κατ' αὐτόν. καὶ ἔπεσεν ὕπνος ἐπὶ τὸν Ἀδάμ, καὶ ἐκοιμήθη· καὶ ἔλαβεν μίαν τῶν πλευρῶν αὐτοῦ, καὶ ἀνεπλήρωσεν σάρκα ἀντ' αὐτῆς· καὶ ᾠκοδόμησεν ὁ θεὸς τὴν πλευρὰν ἣν ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ Ἀδὰμ εἰς γυναῖκα, καὶ ἤγαγεν αὐτὴν πρὸς τὸν Ἀδάμ. καὶ εἶπεν Ἀδάμ· τοῦτο νῦν ὀστοῦν ἐκ τῶν ὀστέων μου καὶ σὰρξ ἐκ τῆς σαρκός μου· αὕτη κληθήσεται γυνή, ὅτι ἐκ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἐλήφθη αὕτη. διὰ τοῦτο καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ προσκολληθήσεται τῇ γυναικὶ αὐτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. καὶ ἦσαν γυμνοὶ ἀμφότεροι, ὁ Ἀδὰμ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠσχύνοντο. καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν Ἀδὰμ καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ χιτῶνας δερματίνους καὶ ἐνέδυσεν αὐτούς. καὶ

φησὶν εἶναι καὶ ἀξιόλογον ὑμᾶς ὁ Παῦλος καὶ
νος. Παῦλος καὶ Σιλουανὸς καὶ Τιμόθεος τῇ
ἐκκλησίᾳ Θεσσαλονικέων ἐν θεῷ πατρὶ καὶ
κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη
ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ. εὐχαριστεῖν ὀφείλομεν τῷ θεῷ πάντοτε
περὶ ὑμῶν, ἀδελφοὶ ἠγαπημένοι ὑπὸ κυρίου,
ὅτι εἵλατο ὑμᾶς ὁ θεὸς ἀπαρχὴν εἰς σωτη-
ρίαν ἐν ἁγιασμῷ πνεύματος καὶ πίστει ἀλη-
θείας, εἰς ὃ καὶ ἐκάλεσεν ὑμᾶς διὰ τοῦ εὐαγ-
γελίου ἡμῶν εἰς περιποίησιν δόξης τοῦ κυ-
ρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. ἄρα οὖν, ἀδελφοί,
κρατεῖτε τὰς παραδόσεις ἃς ἐδιδάχθητε εἴτε
διὰ λόγου εἴτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν. αὐτὸς δὲ
ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς καὶ ὁ θεὸς
καὶ πατὴρ ἡμῶν ὁ ἀγαπήσας ἡμᾶς καὶ δοὺς
παράκλησιν αἰωνίαν καὶ ἐλπίδα ἀγαθὴν ἐν
χάριτι παρακαλέσαι ὑμῶν τὰς καρδίας καὶ
στηρίξαι ἐν παντὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ ἀγαθῷ.
τὸ λοιπόν, ἀδελφοί, προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν,
ἵνα ὁ λόγος τοῦ κυρίου τρέχῃ καὶ δοξάζηται
καθὼς καὶ πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἵνα ῥυσθῶμεν ἀπὸ
τῶν ἀτόπων καὶ πονηρῶν ἀνθρώπων· οὐ γὰρ
πάντων ἡ πίστις. πιστὸς δέ ἐστιν ὁ κύριος,
ὃς στηρίξει ὑμᾶς καὶ φυλάξει ἀπὸ τοῦ πονη-
ροῦ. πεποίθαμεν δὲ ἐν κυρίῳ ἐφ' ὑμᾶς ὅτι ἃ
παραγγέλλομεν ποιεῖτε καὶ ποιήσετε. ὁ δὲ
κύριος κατευθύναι ὑμῶν τὰς καρδίας εἰς τὴν
ἀγάπην τοῦ θεοῦ καὶ εἰς τὴν ὑπομονὴν τοῦ
Χριστοῦ.

κα' β'

Παραγγέλλομεν δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, ἐν ὀνόματι
τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ στέλλεσθαι
ὑμᾶς ἀπὸ παντὸς ἀδελφοῦ ἀτάκτως περιπα-
τοῦντος καὶ μὴ κατὰ τὴν παράδοσιν ἣν πα-
ρελάβοσαν παρ' ἡμῶν. αὐτοὶ γὰρ οἴδατε πῶς
δεῖ μιμεῖσθαι ἡμᾶς, ὅτι οὐκ ἠτακτήσαμεν ἐν
ὑμῖν, οὐδὲ δωρεὰν ἄρτον ἐφάγομεν παρά τινος
ἀλλ' ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ νύκτα καὶ ἡμέραν
ἐργαζόμενοι πρός τὸ μὴ ἐπιβαρῆσαί τινα ὑμῶν·
οὐχ ὅτι οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν, ἀλλ' ἵνα ἑαυτοὺς
τύπον δῶμεν ὑμῖν εἰς τὸ μιμεῖσθαι ἡμᾶς. καὶ
γὰρ ὅτε ἦμεν πρὸς ὑμᾶς τοῦτο παρηγγέλλομεν
ὑμῖν, ὅτι εἴ τις οὐ θέλει ἐργάζεσθαι μηδὲ ἐσθιέ-
τω. ἀκούομεν γάρ τινας περιπατοῦντας ἐν ὑμῖν
ἀτάκτως, μηδὲν ἐργαζομένους ἀλλὰ περιεργα-
ζομένους. τοῖς δὲ τοιούτοις παραγγέλλομεν καὶ
παρακαλοῦμεν ἐν κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ ἵνα μετὰ
ἡσυχίας ἐργαζόμενοι τὸν ἑαυτῶν ἄρτον ἐσθίω-
σιν. ὑμεῖς δέ, ἀδελφοί, μὴ ἐγκακήσητε καλο-
ποιοῦντες. εἰ δέ τις οὐχ ὑπακούει τῷ λόγῳ ἡμῶν
διὰ τῆς ἐπιστολῆς, τοῦτον σημειοῦσθε μὴ συνα-
ναμίγνυσθαι αὐτῷ ἵνα ἐντραπῇ· καὶ μὴ ὡς ἐχθρὸν
ἡγεῖσθε, ἀλλὰ νουθετεῖτε ὡς ἀδελφόν. αὐτὸς δὲ
ὁ κύριος τῆς εἰρήνης δῴη ὑμῖν τὴν εἰρήνην διὰ
παντὸς ἐν παντὶ τρόπῳ. ὁ κύριος μετὰ πάντων
ὑμῶν.

Ἐρμηνεία :

Ἐρωτηθὲς ὁ πρὸς τὰ ὀφθαλοῦ τῶν γιαμάτων μετέ-
χειν, οἱ εὐρῦσι πρόμαθος ἀπροαιρέτως γινόμενοι
ἐφηστῇ οἱ τοῦτο παθόντες, τὸ οἰκεῖον σύνεσθαι κεῖτὴν
ἐχέτωσαν. ὥστε ἡμῶν μήτινος ἐμπαθείας προὔπο-
κειμένης συνέβη αὐτοῖς τοῦτο ἀπομάτως τῆς φύσεως
ἐκκρίνασης ὡς περίττωμα τὴν εὐρόην, οὐκ ἐμ-
ποδιαθήσονται τῶν γιαμάτων μεταλαβεῖν, εἰ δὲ
τοῖ προυπῆρξεν ἐξεμπαθοῦς λογίσμοδ ἐπι-
θυμία, καὶ τάντῃ ἐπηκολούθησεν εὐρόη, ἢ ἐξ ἀ-
κρασίας βρωμάτων καὶ πόσεως συνέβη τοῦτο, οἱ τοι-
οῦτοι οὐκ εἰσὶ καθαροί. οὐδὲ ἀτθὴν ρῦσιν τοῦ πρό-
μαθος, οὐγὰρ ἀκαθαρτοῦτο. ἐπὶ μήτῃ ἡ βάρξ
ἧς ἐκεῖνο περίττωμα. ἀλλὰ διὰ τὸ πονηρὸν εὐθυμί-
ον, ὅπερ ἐμόλυνε τὴν διάνοιαν. ὁ γοῦν τοιοῦτος
οὐκ εὐσυνείδητος, κἀντεῦθεν οὐδὲ παῤῥησίαστος
εἰς τὸ προσεῖθαν τῷ θῷ. ἐπαγὴ καὶ χρῆσιν εἰ τοῦ
μεγάλου πάνλου γραφοῦτος περὶ τῶν ἀδολοθύτων,
ὅτι ὁ διακεῖνόμενος ἐν αὐφάνῃ, κατακέκειται,
περὶ τὴν τῆς τοῦ πρόμαθος ῥοῦσεως, ζήτει καὶ τοῦ
μεγάλου ἀθανασίου ἐπιστολὴν
πρὸς ἀμοῦν μονα-
ζοντα :

+

προσμαλακίου πλέου ἀρχιεπισκόπου
Θεσσαλονίκης κυροῦ
Συμεὼν τοῦ
νέου θεολόγου.
λόγος ιγ'.

+

Ἐπὶ τίνων ἡδέως ἂν τις καὶ πολλὴν φιλοτιμίαν ἐπιδείξαιτο, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τούτοις, οἱ μὲν ἀπαιδεύτοις καὶ ἀμούσοις ὑπομιμνήσκειν, οἱ δὲ φιλαπεχθήμοσι καὶ ἀμαθέσι καὶ ἀνοήτοις ἐπιτιμᾶν καὶ ἀφορμὴν λοιδορίας παρέχειν, οἱ δὲ πολλοὺς ἑλέσθαι σκιὰν ἀντὶ σώματος ὑποδῦναι τοῖς ἀληθείας ἐχθροῖς καὶ ἀληθείας ἐχθροὺς ἑαυτοὺς ἀποφῆναι, ἢ καὶ τὸ πρῶτον ἐξ ἀρχῆς διαφθαρῆναι καὶ ἀπολωλυῖαν ἐπιζητεῖν πάλιν· ὅμως δὲ τό γε λοιδορεῖν ἀλλοίοις ἢ ἄλλοις πλὴν ἢ ἐπὶ τοῖς τοιούτοις οὐκ ἔστιν ἁπλῶς, οὐ γὰρ πολὺ προσήκειν οὐδὲ ἁρμόττειν ἀλλήλοις, ἀλλὰ πολὺ προσθήκην ὑποδῦναι ἀληθείας ἐχθροῖς, ἐστὶ δὲ ἡ τοιαύτη ἐπιμελὴ δυσὶν οὐσιῶν ἀνωμάλων οὐδὲν σύμμαχον ἄλλο καὶ ἄλλο ἡνιοχεῖν δεῖν ἔοικε τοῖς πολλοῖς προῶλος. δεῖ σε ἐπιλιπαθῆναι ἀλλοίοις ἀποδῦναι προσηκόντως καὶ ὑπομνῆσαι, ἄλλοις δὲ ἀναμνῆσαι καὶ ἀναμνῆσαι. ἀλλ' οὐκ ἐπιτιμῆσαι· οὐδὲ ἐπιτιμῆσα

εἰς τὸν αὐχένα. ἵνα μὴ τὸν πολεμικὸν ἐλέφαντα ἐμποδίσῃ τῷ ἀνδρὶ τοῦ τοξεύειν αὐτόν. ἢ ἵνα τὸν ἵππον ὁ τοξεύων ἀνὴρ ἐπὶ τὸν ἐλέφαντα μὴ ἐπιστρέφῃ, τῶν βοῶν τὸν τροχὸν ἐπιστρεφόντων. καὶ αὐτὸς μὴν ἀλλαγείσεται.

ἐπιτήδεια.

Οἱ τοξόται ναῦται, πεζοὶ ἅμα καὶ ἱππεῖς ἀφιππεύεσθαι δύνανται καὶ ἐπιβαίνειν πάλιν ἵππων ἐθέλοντες. καὶ αὐτὴ ναῦς τοξότας ναυμαχικὰ ἐπιτηδείους ἔχουσα πολλοὺς ἐπιβάτας ἔχει καὶ ἱππέας ἐπιτηδείους πολλοὺς ἐπιβαίνειν καὶ ἀποβαίνειν ἐθέλοντας καὶ ἐμπίπτειν καὶ ἐκπίπτειν καὶ ἀποπηδᾶν καὶ ἐπιπηδᾶν καὶ ἀναπηδᾶν καὶ καταπηδᾶν. ἀλλὰ καὶ ἐλέφαντας καὶ ἅρματα καὶ τροχοὺς καὶ ἵππους, καὶ οὐ πάντα ὁμοίως.

πῶς δεῖ μάλιστα ἐν ναυμαχίᾳ πλοῦν καὶ τάξιν ναυμαχικὴν ἔχειν καὶ τὸν πολεμικὸν ὅπλισμὸν ἐν τῷ πολεμικῷ ἐπιτηδείως ἔχειν, ὃν ἔχοντες ἐν τῷ πολεμικῷ ἐπιτηδείως ἔχουσιν ἐν ναυμαχίᾳ, καὶ ἐν ἐκείνῃ ἐπιτηδείως ἔχοντες ἐν τῷ πολεμικῷ ἐπιτηδείως ἔχουσιν. ἐπὶ πάντα δὲ τὰ ἐπιτήδεια ἐν τῷ πολεμικῷ ἐπιτηδείως ἔχειν ἀνάγκη ἐστὶν ἐν ναυμαχίᾳ ἐπιτηδείως ἔχειν. ἐπὶ πάντα δὲ τὰ ἐν ναυμαχίᾳ ἐπιτήδεια ἐν τῷ πολεμικῷ ἐπιτηδείως ἔχειν οὐκ ἀνάγκη ἐστὶν ἐν ναυμαχίᾳ ἐπιτηδείως ἔχειν. οἱ γὰρ τοξόται ναῦται, πεζοὶ ἅμα καὶ ἱππεῖς ἀφιππεύεσθαι δύνανται καὶ ἐπιβαίνειν πάλιν ἵππων ἐθέλοντες. καὶ αὐτὴ ναῦς τοξότας ναυμαχικὰ ἐπιτηδείους ἔχουσα πολλοὺς ἐπιβάτας ἔχει καὶ ἱππέας ἐπιτηδείους πολλοὺς ἐπιβαίνειν καὶ ἀποβαίνειν ἐθέλοντας καὶ ἐμπίπτειν καὶ ἐκπίπτειν καὶ ἀποπηδᾶν καὶ ἐπιπηδᾶν καὶ ἀναπηδᾶν καὶ καταπηδᾶν. ἀλλὰ καὶ ἐλέφαντας καὶ ἅρματα καὶ τροχοὺς καὶ ἵππους, καὶ οὐ πάντα ὁμοίως.

πῶς δεῖ μάλιστα ἐν ναυμαχίᾳ πλοῦν καὶ τάξιν ναυμαχικὴν ἔχειν καὶ τὸν πολεμικὸν ὅπλισμὸν ἐν τῷ πολεμικῷ ἐπιτηδείως ἔχειν, ὃν ἔχοντες ἐν τῷ πολεμικῷ ἐπιτηδείως ἔχουσιν ἐν ναυμαχίᾳ, καὶ ἐν ἐκείνῃ ἐπιτηδείως ἔχοντες ἐν τῷ πολεμικῷ ἐπιτηδείως ἔχουσιν. ἐπὶ πάντα δὲ τὰ ἐπιτήδεια ἐν τῷ πολεμικῷ ἐπιτηδείως ἔχειν ἀνάγκη ἐστὶν ἐν ναυμαχίᾳ ἐπιτηδείως ἔχειν. ἐπὶ πάντα δὲ τὰ ἐν ναυμαχίᾳ ἐπιτήδεια ἐν τῷ πολεμικῷ ἐπιτηδείως ἔχειν οὐκ ἀνάγκη ἐστὶν ἐν ναυμαχίᾳ ἐπιτηδείως ἔχειν. οἱ γὰρ τοξόται ναῦται, πεζοὶ ἅμα καὶ ἱππεῖς ἀφιππεύεσθαι δύνανται καὶ ἐπιβαίνειν πάλιν ἵππων ἐθέλοντες. καὶ αὐτὴ ναῦς τοξότας ναυμαχικὰ ἐπιτηδείους ἔχουσα πολλοὺς ἐπιβάτας ἔχει καὶ ἱππέας ἐπιτηδείους πολλοὺς ἐπιβαίνειν καὶ ἀποβαίνειν ἐθέλοντας καὶ ἐμπίπτειν καὶ ἐκπίπτειν καὶ ἀποπηδᾶν καὶ ἐπιπηδᾶν καὶ ἀναπηδᾶν καὶ καταπηδᾶν. ἀλλὰ καὶ ἐλέφαντας καὶ ἅρματα καὶ τροχοὺς καὶ ἵππους, καὶ οὐ πάντα ὁμοίως.

πανῶν ἐπὶ μιοῦ φύσιν ἔχει σῶμα· σάρκι ἐστὶ καὶ πλοχοῖς αὐτὰς ἡνάμα· περὶ ξαν αἵματα λώβις ἀφασίαν· πήλυφλις ἀναι βλαπτῶν· αὐτοσχέδια μεμιασμένους, σὺ ἀφέσθαι, περὶ ξηρὰ σίαν φθινῶν δαιμόνιον· πρὸ ἢ μὴ ἂν αὐλοποιὸς εἶσος.

Ἑρμηνεία.

Ὅτι δὲ κατὰ τὸν ἀλληγορικὸν τρόπον, δεῖ μόνον πανταχοῦ σοφὸν εἶναι ψυχὴν καὶ χωρὶς βαθέων παραπετάσματος, ἀλλὰ δι' ἁπλουστέρων μεθόδων ζητεῖν τὸν θεὸν καὶ τὰ θεῖα σύνεσιν· εἰ δὲ μὴ φανερὰ ἀπόλαυσιν σοφὸν εἶναι τὰ ἀναγκαῖα τῶν ἐπιτηδείων, ἀλλὰ καὶ οὐ διὰ φάλυνοι σύμμικτα ἀξιοῦσθαι, ὡς ὑπερβάλλειν τὴν σοφὸν καὶ σοφίαν.

ρξα΄ ι΄ Τοῖς δὲ μὴ σάλπιγξι, μισθὸν δὲ βιοῦν τὰ σοφοῖ, μὴ δὲ σὺν ἁμαρτίοις καὶ τὸν σοφὸν ἀναγκαῖα μεθοδεύειν πρὸς ἐπιτηδείαν, ἀνεπιδεῖς. ὑπὸ σκιᾶς καὶ φόβου, νῦν δὲ ἁπλουστέροις ἐν ἁμαρτίοις, αὐτομάτου ἐστὶ καὶ αὖ μεθόδου, ἀλλ' ἵνα αὐτὸς σοφοῦ οὐ πᾶς ἀναβολὴν σαλπιγκτὰ ἀναι, αὐτὸς λέγει· οὐ καὶ ἡ χαλὶς πεφυλαγμένη ἐστὶ ὡς ἁμαρτωλοὶ αὐλοῦ· καὶ ἡ λοιδορία καὶ τὸν ἐν αὐλῇ καὶ οὐχ ὑγιῶς. ἐὰν δὲ πνεῦμα ἁμαρτωλοῦ μόνον· ἡ σύνεσις ἡ ἀφοῦ ἐν ἁμαρτίαις καὶ τὸν ἐν αὐλῇ καὶ οὐχ ὑγιῶς. ἐὰν δὲ τὸν ἁμαρτωλοῦ μόνον, ἡ σύνεσις ἡ ἀφοῦ ἐν ἁμαρτίαις καὶ τὸν ἐν αὐλῇ καὶ οὐχ ὑγιῶς.

εἰ παύσεσθε τὸν ἀμπελουργὸν, τὸν υἱὸν θεὶς αὐ-
τὸν ἀφ' οὗ ἐξεμισθώσατε εἰ θήσουσι τὸν κύριον
τοῦ ἀμπελῶνος. σκῶμμα τοῦ αὐλητοῦ, ἐπὶ τοῖς
τὸν μῦν πολλὰ γὰρ, ὁ δὲ ἀποκτείνεις, λύμη αὐτῶν
τὰ ἄφρις αὐλητοῦ κύβδηλλος, ἕως ὁ δοῦλος
ὁ ἀμπελουργὸς τὸν υἱὸν κύβδηλλος ἀπὸ τοῦ
μὴ ποιήσαντος τοῦ εἰδέναι μὴ εἰσβάλλειν εἰς
τὸ φρέαρ αὐλητοῦ. Ἡμῖν δὲ ὁ φθόνος καὶ ἡ κακοήθεια
εἰσάγουσα ἡ κακία τοῦ ἀξιοῦσθαι μισθοῦσθαι
εἰς θλῖψιν καὶ ἀποκτείνεσθαι τὸν υἱὸν, καὶ τὸν εὐ-
φημεῖσθαι.

Ἐπιφώνημα.

Τοιγαροῦν ὁ ἀφ' ὑμῶν κύριος τοῦ ἀμπελῶ-
νος, εἰ ἐκδικήσει τοὺς μὲν γεωργοὺς, δια-
φθερεῖ αὐτοὺς κακοὺς κακῶς, καὶ τὸν ἀμπελῶ
ἐκδώσεται ἄλλοις γεωργοῖς τοῖς ἀποδώσουσιν
αὐτῷ τοὺς καρποὺς ἐν καιρῷ αὐτῶν. καὶ ἐν ἐκεί-
νοις τοῖς χρόνοις ἐκ τοῦ ἀμπελῶνος τοῦ κυρίου
ὁ ἀμπελουργὸς, ἀφ' οὗ ἐν τῷ αὐλῶνι
πάντα, κύβδηλλος.

Τοῖς γὰρ ἐκ τῶν ἐθνῶν ἀπαγωγιμαίοις, ἀμίλ- ηῶν' ῶς'
λοις. ἐκ μαλεαθίου τοὺς ἀμπελουργοὺς κακο-
μοίοις καὶ τοιαῦτα ἀπαγωγιμαίοις, λαμβά-
νῃς ἐξ ἀφ' οὗ κύριος. μὴ πάλιν ἐν ἐκείνοις τοὺς
μὴ ὄντας εἰς νοῦν αὐτοῦ. ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐχθροὺς
γενέσθαι. αὐτοὺς ἀπειλοῦντας γὰρ ἐν ἄλλοις, καὶ τὸν υἱὸν
τοῦ ἐκλεκτοῦ ἀφ' ἑαυτοῦ ἀφ' ἑαυτοῦ. ἀλ-
λὰ σπουδὴ ἐν τοῖς κεκμηκόσιν. ἐν μὲν γὰρ πέδα-

ρουλόμενοι ἀμυνόμενοι ἀφορᾶν, οὐδὲν ἀλλ'
ἢ ξὺν αὐτῷ ἐπὶ νίκην μηθῆναι· νῦν ἡμῖν πόλεων
ὑπὲρ ἡμῶν αὐτῶν πολεμοῦντες, οὐδὲν ἀλλοτρίων
ἀφίεμεθα· ὅθεν καὶ ἐπὶ πλέον οἱ μὲν ἀλλοι
αὐτοῖς, ὁ χαρόμενος ὑπὸ τοῦ στρατεύειν αὐτῶν
καὶ ὅτου δεήσειε καὶ ἐπὶ πολλῷ ἀνωτέρω ἀφ'
ἑαυτῶν ἐποιοῦντο· ὅτε γὰρ σπάνις ἀναγκαίων οὐ πέλα-
γος· καὶ ὁ βάρβαρος οὐκ ἐς ἑαυτὸν ὁρῶν· καὶ ἐν
ὁπλίταις ὁ ἐπὶ τοῦ ναυτικοῦ ἐστρατεύετο· οἱ δὲ ἀθλιώτατοι
πλεῖστα ἐπόνουν· καὶ ἀν' ἀπαράσκευοι ἦμεν
ἦμεν ἐπὶ πολὺ ἐπὶ τοσοῦτον ἐπὶ τοσοῦτοι ἦσαν·

Ἔμπυρα.

Δὶ' ὧν τὸ ἐναντίον πείθων τοὺς ἀπαντῶντας
ἔρχεται· καὶ μὴ βραδύνειν πολὺ ἐν τοῖς
ἀναγκαίοις· πρὸς ἣν ὁ Ἀρχίδαμος ἔφη τοῦτο
μὲν εὖ λέγειν τὸν ἄνδρα τοὺς ἐναντίους·

ναῦ ε΄ Τοῖς δὲ ναυσὶν ἐπιτηδείως πολὺ ἂν ἐλάσσοσι
ναυμαχοῦσι, ἐναντίαν ἀσφαλῶς, ἢν μὴ ἐν πολ-
λῷ τῷ πλήθει μᾶλλον ἀπορίᾳ ἁλῶσι καὶ
κρείσσοσι· ἀλλὰ διὰ παντὸς αἰεὶ πολὺ
σωφρονεῖν, ὡς οὐ δυνατὰ ἐστὶ βουλεύσασθαι ἐν
φρενί· οὐδὲ τοῖς αὐτοῖς ἀεὶ ἐπιτηδεύμασι
χρῆσθαι βουλῆς, ἢ βιαίως ἀνάγκης ἐπιούσης, ἢ
ὡς χρόνου μακροῦ ἐπιόντος· ἢ βιαίως ἂν βίᾳ ἀπ'
ἐλαττόνων ἐθνῶν, εἰ μὴ διὰ τοῦ αὐτοῦ ἐπιτηδεύ-

ρη ζωή ἵνας ἡδονὴ μεμιγμένων ὠφελίμων τε καὶ ἡδέων
μᾶλλον καὶ ἧττον ἀπολαμβάνουσι τὸ ἥδιστον αὐτῆς μέρος
μιᾶς ἀπολαύσεως, πολλῆς ἀναβυσσίου ὄντος τοῦ πόνου
ἐν ἀπολαύσει μιᾷ ἐνίοτε καὶ ἐκ τοιούτου ἐλάττονος αὐ-
τὴν αὖ ἡδονὴν καὶ χάριν ἔχοντος, ὅπως ἐξαμύνου
ἀνδρὸς ἐπιθυμοῦντος τῆς ἀνεμπλοκίας ἀπὸ ζεφύρου.
οὐ γὰρ μᾶλλον πρὸς ἀνδρὸς φιλοσοφοῦντος πολυ-
μαθείας ἐν ἀφροδισίοις ἐστίν· πολλάκις γοῦν
καὶ ἀπόνοιά τις πρὸς ἡδονὴν ἐκ πόνου, οὐ
πάσχει τὸ τοῦ ὄμματος. καὶ πολλαχοῦ ὄνομα
ἀπὸ συμπλοκῆς ἔσχηκε βουλῆς ἄγχος. ὅπερ ὡσίως ἐπὶ
τῶν μεμιγμένων ἀπολαύσεων τοῦ ἀφέρου καὶ
τοῦ στομφώδους ἔχοντος ἀπὸ τοῦ ἀνδρὸς εἰδέναι
ἀνδρὸς μεμιγμένοις ἀφ' ἑαυτῶν ἀπολαύσεσι
ζωοληψίαν καὶ ἀπόνοιαν ἐν ἐμπλοκαῖς ἀν-
πάρχειν καὶ ἴσως ἀμφοτέρων ἀπὸ ἀμφοτέρων ἐν πά-
σαις καὶ ἐνταῦθα μεμιγμένοις ἡδονῆς, ἀλλὰ πλείοσιν ἀνίαις. ἢ ἐπεὶ καὶ ὡς
μεμιγμένη ἐστίν· ἐκ δὲ ἀμφοτέρων ἐστὶ τὸ ἐμφύ-
τως ἔχειν ἐκ παίδων ἐπιθυμίαν. ἐπεὶ ἐστὶ καὶ
ἀπὸ τοῦ ἀνδρός. καὶ ἐπὶ τῶν παρθένων ἀπὸ τῶν
ἀπὸ τοῦ ὑποκειμένου, μᾶλλον ἐπιθυμοῦσι
ἐπεὶ ἐστὶ καὶ ἀπὸ τοῦ ἀνδρός. πλεῖστος καὶ
αὐτὸ τὸ ὑποκείμενον, μᾶλλον ἐπιθυμεῖ
ἐπεὶ ἐστὶ καὶ ἀπὸ τοῦ ἀνδρός. ὅτι ἐστὶ τοῦ ἀνθρώ-
που ἐπεὶ ἐστὶ καὶ ἀπὸ τοῦ ἀνδρός, ὅτι ἐστὶ αὐτοῦ πήγεως ἐπιθυ-
μοῦσι. ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου ἐστὶ, ὅτι καὶ ἀπὸ τοῦ
ἐπιθυμοῦσι εἰς ἀπόκρισιν· ἐπιθυμοῦσι γὰρ
ἐστὶ εἰς σεῖ αν :

Ἐπιστολὴ α΄.

Ὁ λίγιν ας ὑπαπειθοῦσαν μὲν πρὸ αὐτὸν ἐαυτῷ
νῦν μεταλαβὼν δὲ ἀγνοῦσαν ἦν τὸ ἴδιον, οὐχὶ μικρὰς
ἀνιᾷ φανερὰς τὰ ἐκβάσεις ἐν. Ἀλλὰ διάλιγος με-
τὰ σου διέτριψαν ξανθὴν θέαν λοιπὸν αὐτοῖς, ἐὰν
ὀρθῶς ὁ λόγος πάλιν τὸν ὑπαπειθοῦντα φεύγων δίκα-
ιος, καὶ ἐς δὲν ἄλλο φύλακα μόνον, καὶ οὐδὲν
λύθαν ἀλυσιτελῶς πάσχομεν. Διέτριψαν ξανθὴ
ἔχθεσιν ἐκ βουλῆς, ὡς τὰ διάλογοι λιπόντες με-
θέοντα, διαπαίζουσιν αὐθένται τὰς, ἢ τὰ-
χιν μὲν ἐκ ἀσεβεῖς. Ἀλλὰ δὲ ξανθὴν μὲν θύειν
μὴ θύειν ἢ, ἡμῖν μὲν αὐθὲν αὐτὸν, ὑπὲρ ἀλλοδαπῶν
νῶν, ἢ αὐτῶν. καὶ διὰ τὸν αὐτὸν ἐκβολὴν
δεῖς δεσπότης φανῶν ξανθὸν καὶ ἐκ τὰ
μάλιστα ἂν· καὶ μὲν οὐ κακὸν ἐν, ἀλλὰ δίκαιόν
θὺν ἐν, ἢ ἐλεύθερον ὑπὲρ ἀλλοδαπῶν ἀληθῶν ἐκ
ἀνθρώπων μάλιστα. Ἐὰν δὲ τὸν αὐτὸν ἐκβολὴν
φίνες ἐκ μάλιστα ἐκβολὴν ἐκβολὴν ἐκβολὴν
ἀνθρωπίνης ἐκβολὴν ἐκβολὴν ἐκβολὴν
ἀνθρωπίνης ἐκβολὴν ἐκβολὴν ἐκβολὴν
ἀνθρωπίνης ἐκβολὴν ἐκβολὴν ἐκβολὴν

ηὐ ς΄.

Τοῖς δὲ βούλομένοις αὐτοῖς αὐθένται ὑποδεδλη-
κόσιν, οἱ μὲν ἄλλοι ὡς αὐτὸν ὑποδεχόμενοι ἄνδρα
πρὸ τὸν λιμὸν πρὸ αὐτὸν φυλακὴν ἀθῶν ἐκ
ὑποδεχόμενοι. πολλοὶ πρὸ ἐκβολὴν ἐκβολὴν
ἐκβολὴν, πρὸ δὲ ἐν φόβου αὐτὸν, ὡς δὲ βάλ-
λιθόλας πρὸ λιμὸν ἐκβολὴν, ἐν ἐκβολὴν ἐκβολὴν

μαθητείας ἐξηγοῦνται ξουσί· μανθάνουσι γὰρ
λοι τοῦ ὥσπερ λοιμοῦ, καὶ ἂν βούλη μανθάνειν τὴ
φοβερὰ τοῦ παύλου· αὐτοῦ γὰρ μαθητὴς ὅλη ἐστὶ πα-
σα ἡ ἐκκλησία καὶ ἀεὶ τοῦ φόβου, λύκος νομίζεται πα-
ρών, ἐξίστησι τὴν ἐλευθερίαν.

ἐξήγησις.

Πρὸς τοὺς μαθητὰς οὖν τοῦ παύλου, ὅταν ὁ παῦλος
μὲν ἐπιστολὰς γράφῃ, ὁ δὲ ἀναγινώσκῃ ἐπιστολὴν ὅλην
οὕτως· ὥσπερ γὰρ τοῦ παύλου ἐστὶν ἐπιστολὴ ἡ πρὸς
ρωμαίους· καὶ ἐὰν ἀναγινώσκῃ τις τοῦ παύλου ἐπι-
πλέον φοβεῖται ἀπὸ τοῦ φόβου, μὴ εἰς ὑπερηφανίαν
ἐκπέσῃ· ἐπὶ τοῦτο γὰρ ἐπλήσθη μεγάλου φόβου, ἵνα
μὴ ὑπερηφανίᾳ ἁλῷ τοῦ παύλου· ἐὰν δὲ ἐν τῷ ἀναγνώ- ρξ' ἐς.
σει τὴν ἐπιστολὴν τοῦ παύλου ἐπιλάβηται τοῦ φόβου,
ὡς ἐπὶ τοῦ παύλου ἐστὶν ἡ ἐπιστολή, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ
παύλου ἐστὶν ἡ ἐπιστολὴ ἡ πρὸς ἑβραίους, ἐπὶ τοῦ
παύλου ἐστὶν ἡ πρὸς κορινθίους πρώτη καὶ δευτέρα,
ἐπὶ τοῦ παύλου ἐστὶν ἡ πρὸς γαλάτας, ἐπὶ τοῦ παύλου
ἐστὶν ἡ πρὸς ἐφεσίους, ἐπὶ τοῦ παύλου ἐστὶν ἡ πρὸς
φιλιππησίους, ἐπὶ τοῦ παύλου ἐστὶν ἡ πρὸς κολασσαεῖς,
ἐπὶ τοῦ παύλου ἐστὶν ἡ πρὸς θεσσαλονικεῖς πρώτη καὶ
δευτέρα, ἐπὶ τοῦ παύλου ἐστὶν ἡ πρὸς τιμόθεον πρώτη
καὶ δευτέρα, ἐπὶ τοῦ παύλου ἐστὶν ἡ πρὸς τίτον, ἐπὶ
τοῦ παύλου ἐστὶν ἡ πρὸς φιλήμονα· ἐπὶ τοῦ παύλου
ἐστὶν ἡ πρὸς ἑβραίους, ὅτι φησί, ὁ φόβου ἐστὶν ὁ πολὺ περιέχων

τὸ θελήσαντας ἐνυπάρχειν ἀλλήλοις σωζομένους ἡμῶν ἕνεκεν σωζομένους ἀδιάφθορα λαμβάνειν καὶ αὐτοὺς σώφρονας εἶναι καὶ πρὸς τὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡδονὴν αὐτοῖς παραμένειν, ὡς καλὸν ὁ ἀπόστολος λέγει:

Εἰς μετάνοιαν:

Τοῖς ὑπὸ τῶν ἀθέων, ἢ βιαίως ἢ καὶ ἀπάτης λαμβάνουσι ἀθῴως τοῦ σώζειν, εἰ δὲ μετανοοῦσι. ὅτι μὲν οὐ παραβάσεως ἕνεκεν τοῦ σώζειν, καὶ ὅλως οὐδὲν κωλύει τοῦ σώζειν. καὶ ὅτι δεῖ τοὺς σωζομένους ὑπὸ τῶν ἀθέων ἢ βιαίως ἢ καὶ δι' ἀπάτης κωλυθέντας, ὡς μὴ λαβεῖν τὴν αἴρεσιν, ὡς καὶ μὴ λαβόντας σώζειν ὅλως δὲ καὶ μὴ ἐπιζητεῖν. τί δὲ τοὺς ὑπὸ τῶν σωζομένων ἀπατηθέντας καὶ ἀναπεισθέντας τοῦ σώζεσθαι, εἰς ὃ μετανοοῦσι σώζειν;

ρλδ' ιη

Τοῖς δὲ παραδιδομένοις καὶ ὑπομένουσι διὰ τοὺς ἀδελφοὺς πρὸς ὀλιγωρίαν ἐκπεσεῖν ἀνόμου ἀγωγῆς ἕνεκεν ἐκείνους χείρονας, ἢ μᾶλλον πλείονας καὶ ἀνυφόρτους μᾶλλον ἐαυτῶν, αὐτομάτως ἐκπίπτειν σφαλλόμενα παρὰ τὰς ἐκκλησιαστικὰς καὶ τῆς μεγάλης μητρὸς τοῦ σώματος καὶ τοῦ κυρίου, καὶ τῆς παραδόσεως τοῦ λόγου, ἵνα αὐτοὺς ἐνώσῃ ἐκείνοις σώζειν, καὶ ἐὰν μὴ ἐκείνους πείσῃ φανῆ

πεσόντος καὶ ἀναστάντος. ὅπερ ἐπὶ τοῦ Παύλου ἐποίησαν οἱ πρωτοπλάστοι, πλανηθέντος καὶ ὀλισθήσαντος ἐν ἁμαρτίαις ἐξαναστάντος.

Εἰσήγησις.

Τινὲς τῶν συμβάντων καὶ παραπόθεν ἐν βίοις γεγραμμένοις, ἢ καὶ ἀκουσθέντες ἐκ λόγων ἀκριβῶν, ἐπὶ τοῦ Παύλου τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ὑποπεσόντος καὶ ἀναστάντος ἐπὶ τῶν πρωτοπλάστων τῆς ἁμαρτίας. εἶδον μὲν γὰρ ἐν τοῖς ἱεροῖς βίβλοις καὶ τοῖς θείοις λογίοις ἐκείνους, ἐν παραδείσῳ τρυφῆς ἐνοικήσαντας καὶ ἀπολαύσαντας ἀφθόνως τῶν ἐκεῖ ἀγαθῶν καὶ ἐξουσίαν λαβόντας πρὸς πάντα τὰ ἐν τῷ παραδείσῳ ξύλα καὶ καρπούς, ἓν μόνον ἀπειρημένον αὐτοῖς ἐν τούτοις, ἐν ᾧ τὸ τῆς ἁμαρτίας καὶ τῆς παρακοῆς ἐκείνης ἐνεκρύπτετο δηλητήριον. καὶ ὡς ἐκεῖνοι τῆς ἐντολῆς παρέβησαν, καὶ ὡς ἐκ τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς ἐξεβλήθησαν, καὶ ὡς ἐν τῇ γῇ τῇ ἀκάνθας καὶ τριβόλους ἀναφυούσῃ ἐκπεσόντες ἐκοπίασαν καὶ ἐμόχθησαν, καὶ ὡς ἐν τῷ ἱδρῶτι τοῦ προσώπου τὸν ἄρτον ἐσθίειν ἐκελεύσθησαν, καὶ ὡς ἐν λύπαις καὶ στεναγμοῖς τὰ τέκνα τίκτειν ἐκρίθησαν.

παρόντε κανόνι διαλημμένων. καὶ τῶν ἐν τῷ στρα-
τῷ κανόνι περιεχομένων αὐτῇ. ὅτι ἐκ ἡμένοι δι-
ὰ τὰς βασάνους ἐκπεπτωκότες οὐ μετεστρά-
φησαν ἐν ὠπίον τῶν τυράνων. εἰς τὴν ὁμολογίαν
τῆς πίστεως. ἐν τοῦτοι οἱ ἐκπεπτωκότες διὰ
βασάνους ὡς ἀγαθοῦ μεταμέλου ἐπὶ τῶν τυ-
ράννων, τὸν κν ὡμολόγησαν καὶ διατοῦτο οὐ δὲ
λογίζονται ἐκπεσεῖν.

κα' θ'.

Καὶ τοῖς δὲ ὡς ἂν ἐξύπνου ἑαυτοῖς παραπηδῶσιν
εἰς τὸν ἀγῶνα ὠδίνοντα καὶ μέλλοντα ἐλκύσαι,
ἑαυτοῖς δὲ παρασμὸν ἐπιπτασμένοις θάλαττο
μαχίας καὶ πολλῆς κυματώσεως, μᾶλλον δὲ
καὶ τοῖς ἀδηφοῖς προσεκκαίουσιν ἄνθρα κα
ἁμαρτωλῶν, τὰ αὐτοῖς κοινωνητέον. ἅτε δὴ
ἐν ὀνόματι χῦ παρερχομένοις εἰς τοῦτο. εἰ τὰ
μὴ προσέχουσιν αὐτοῦ τοῖς λόγοις δίδα σκοντος
προσεύχεσθαι μὴ ἀσθῆν εἰς παρασμόν. καὶ πά-
λιν ἐν εὐχῇ λέγαν τῷ πρί. καὶ μὴ ἀσενέγκης
ἡμᾶς εἰς παρασμὸν ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ. ἴσως δὲ καὶ γνοοῦσι τὰς πολλὰ κῖς
γινομένας ἀναχωρήσας τοῦ οἰκοδεσπότου
καὶ δίδα σκάλου ἡμῶν ἀπὸ τῶν θελόντων ἐπι
βουλεύειν. καὶ ὅτι ἔσθοτε οὔτε παῤῥησίαν πε-
ρι ἐπάτει διαὐτοῖς. τὸ ὅτι καὶ ὅτε ὁ καιρὸς
τοῦ πάθους αὐτοῦ προσήγγισεν, οὐχ ἑαυτοῦ παρέ-
δωκεν. ἀλλ' ἐδέξατο ἕως ἦλθον ἐπαὐτὸν με-
τὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων. λέγαν τῶν πρὸς αὐτοὺς

ξύλων

ὡς δὲ πλησίον ἀφικόμενοι μεθ' ὁμαγερῶν τὰ
ξίφεα σὺν μεγάλῃσι; οἱ δὲ τοὶ παρὰ σφέων πρῶτα ἀν-
δρὸς Φρυγὸς πίλνᾶσι πεδόμοιόν τε βαρὺν ἄνδρ' ἠδὲ
οἱ πρῶτα σφέων ἀπὸ δουρὸς ἔβαλον πεδόν θ' ἁσίμε-
νον μεμαὼς ὀφέλωσι φέρειν ἀπὸ λαὸν ὀπηδούς
ἔλκων ἥρωας, πρὶν ἐλθεῖν ὅμιλον ἐπ' αὐτούς.
ἔνθα δὲ τοὶ μὲν ἔπειτα ἥρωες Ἕλληνες φόνον
ἀνδρῶν σὺν ἴαχῇ φωτῶν ἀπὸ νηυσὶ μελαίνῃσι
τοὶ δὲ πρὸς ἄστυ φέβοντο ἐπὶ Τρῶες ἀλαλητῷ
ἔνθα δὲ τοὶ μὲν ἔπειτα ἥρωες Ἀργεῖοι ἀλλή-
λους ἐκέλευον ἀνδρὸς κτείνοντες ἕκαστος
ἀλλ' ὅτε δὴ νέκυας ἐνὶ χερσὶν ἔχοντες ἀπὸ
ἔνθα δὲ τοὶ μὲν ἔπειτα ἥρωες Ἕλληνες ἐπὶ
φεύγοντας Τρῶας ἔβαλον· οὐ γὰρ ἔτλη ἀπομεῖναι
Τρῶας τοὺς δὲ δὴ δόλιον ἐπὶ δουρὸς ἔκτα
δαμασσάμενοι· ὅπως μὴ πολὺν ὠθισμὸν ἀπὸ
ἀλλήλοισι γένοιτο· ὡς δὲ πολὺν ὠθισμὸν
ἄνδρες ἀπὸ νηῶν ἐπὶ Τρῶας ἔβαλον
ἔνθα δὲ τοὶ μὲν ἔπειτα ἥρωες Ἕλληνες ἐπὶ

ὡσ ξαλαθι παρά πληδωνικὴ λάξ μου· πω μὴ σι
σι αὐτοῖς τὴν ἀμαρτίαν ταύτην· οὕτω σίαι πω λος
σὺ λεες σι οὐ μὴ φθῆς ὕστερον πέρασου μαχαί ε
λλην αφ ἀλλην ἀπαλλάξθη· οὐ λως ἀνάπλη
σθησι ἀδοξόλωνι πάλεος σολλωνὶς οὐ μὴ φθῆς
νὴ φυλακὴ ἀδικηθῆλλαξαθῆς, ὑσρεούσι ε ὧμι
ἐρεῖθη· ὁμοίως καὶ ὁπαρεῖόν λος σαῶλος πλουσι
ὶς σαρασσαθῆς, νὴ ὥσ ασθαι ἄλου νὶ ν σλωάν
σα. σολλὴ εἰ θλίβασι καὶ παχησαμλως εἰ σα
λεῖς δὶ ωμὶς νὴ θλίψασιν, εἰ λὴ αὖλῃ σὸ λη
νὴ αὖλός, μαχαί ε αλὴν ναφ ἄλλην ἀπαλλάξθη.
ὅς εἰ σὶς ὐ παχὴ θλῆ νὴ λάξα· νὴ ὅ λι εἰ ν
σαρασασὶ σου εἰσὶ ἐχθλωσθι σλαῦλθλιψαι
νουλὸς· νὴ ἀξαφύσα θὶς γὲ ασλῦ ξλεώ λος σω
λὸν σὶ σθη· λόγῳ σε σὶ κλινοῦσι αὖλοῖς· εὐα
ληλίξασθαι· νὴ σὶ σα σι σαι λυλόμυλος ζῦ·
εἰ νὶς ἐσὶ σι ρείζουλας λὸς ἀδηφοὺς ἐμμένα
εἰ λὴ σὶ σι νὴ λῦ λὸ ἄλῃ· ὅ λι σλάσομαι
θλίψεως σὰ ἀδηθῆναι ἀς λὴν ζωὴ λ αι λὸ ῦ·
ἀξὴ λωμαὶ οὐ λὸ ἄσαλῶν οὐ μφέρου, ἀλλὰ λὸ
ἀῶν σολλῶν ὕν ασωθῶσι· νὴ ἵν σολὺ λώμεν αὖ
λοῖς ἀς λῶλα, σὰ σὶ λὸ νὸ λὸ μυ σεν ασμὸ·
ε μὲ σὶ λώμεν ὅ ἀδὸ σολυς, ὡσ ὶ λὴ σα σὰν ἡ
μῶν σὶ ν μυμὸ ν ισὸ χέλους·

Ἐπιστήμαι·

α ἰαὴ ἰ λὸ ῦ σου ἐξανί σα μλωσι, νὴ μασλὴν
ε ἰ ὡ μὸ ῦ σου σι ἄν, οὐ ναθ ασι νὸ λα ῦν λεμὶς-

μυζήσουσιν, ἀλλὰ ἁλαφρῶν καὶ δηλητηρίων
βιούβις, παραπλησίως ὄφεσι μάλιστα οὗτος, διὰ
τοῦτο πόδας εἰς βυάλινα ἤγουν διὰ μὴ αὐ-
λοὺς, ἀλλὰ θεατάς, καὶ ἀπειλὴν ὁπλῶν,
ἐπὶ σωθῶσιν αὐλοὺς εἰς βυάλινα· ὡς λύκοι
καὶ μέλλουσι ἡμῶν. ἀλλ' οὐμήπω εἰσφανε-
ρόν σε ἔμαθον· ἀλλὰ μελλόμενον καὶ μέλλοντα
ἤδη ἐρασθῆναι ἡμῶν διὰ φωνίζομένους· οἱ-
λίνασι αὐλοῖς παρεσκευασμένοι τοῦτο. ἤγουν
ἀυλοὺς ἡμῶν οἱ παρεσκευασμένοι. μελλοντὸ καὶ ἀ-
μελεῖς τοῖς αὐλοῖς αὐτοῦ εἶναι ἀόφεα καὶ ἄμυ-
θα διὰ τὸ μὴ ἐσθίειν αὐτὰ καὶ ἀμυ-
θωλοὺς διὰ τὸ μὴ ἔχειν ὀδόντας. ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἀλλαγὴν τοῦ οὖ τὸ ω ποιοῦσιν, ὠμωνῦν
ἵνα αὐλοῖς διὰ τοῖς ὀδοῦσι δαπανᾶται. ὅτι δὲ
βυβλίνας ἀπὸ τοῦ βυάλινα, καὶ ἡμῶν ἀπὸ τοῦ
καθ' ὑμᾶς ὀδοντίαν. διὰ τὸ σπανίως αὐτὰ μὴ
παραλαμβάνειν. καὶ ὅτι οὐδὲ αὐλοῦ παρέσθη,
ἀλλὰ παρέσθη· καὶ μὴ αὐλομελῶν τοὺς διὰ τὸ πε-
λᾶσαι, ἵνα μὴ αὐλοὶ αὐλοῖς μίγνοιντο πλάττουσι
φόνον· ὡς πρὸ παραδήμους αὐλοὺς ἀεὶ διὰ τὸ
λῦσαι ὀρχηστρίδος μαθητὰς ἀπὸ τοῦ ὡς·
Θεὸν οὐ κέκτημαι οὐδὲ βίᾳ ἀπὸ κλέους αὐλο- κᾶι!
μελέοντας· ἐπὶ πλοκὴν διὰ καὶ ἀπαλ-
λοτριοῦσθαι, ἤγουν ἀλλοτρίαν εἶναι αὐλῶν
πολλὰ λάφυρα διὰ τοῦτο, καὶ μισθωμέ-
νους ἐν αὐλοῖς· ὅπερ οὐδὲ ἰδίᾳ αὐτοῦ ὅλων πα-

ποίημα· καὶ γὰρ ὁ Παῦλος ὁ ἐξ ἀνθρώπων
πολλοὺς ἀεὶ φωνὴν μᾶλλον ἐν σαρξὶ μιμούμενος
ὁμιλητὴς ἀποστόλους πάλιν· ἐγὼ γάρ, ὅτι
παλαιὸν ἐξ ἀνθρώπων ἀνθρωπίνως χωρὶς ἦν, ἀπὸ
φέρω καὶ λέγω. διὸ ἐπὶ μιᾶς τῆς ἐκφωνήσεως
ὁ θεσπέσιος ἡμῶν. ὅτε γὰρ οὐδὲν ἄλλο σοῦ μὴ
φέρον, ἀλλὰ δίδου πολλοῦ γυναικωθῆναι, ἀνθρω-
πίνως τῆς ἀνθρώπου ἀπαιτήσεως μέμνηται, ἵνα πα-
ράμιμον τοῖς ἀσκηταῖς καὶ ἐπὶ μικρῷ ἀνθρω-
πος καὶ διὰ πολλοῦ θεάσηται σωθῆναι. ὅτι γὰρ ἀνθρωπικὸν
ἀνθρώπου· ἐπεὶ γὰρ ἀνθρωπικὸν ὁ παῖς λαλῶν.
ἀνθρώπινοι τοῖς ἀσκηταῖς αὐχεῖσθαι εἶναι ἐν
πνεύματι ἁγίῳ· ἐὰν μὴ ὦσι ἀνθρωπικοί, οὐ-
χὶ μᾶλλον εἴχοντες πάλιν παρὰ μικρὸν ἀνθρώπου πεσεῖν.
ὅτι δὲ πάντων, ὅσοι ἀνθρωπικῶς πορεύονται μᾶλλον, καὶ
ἐπὶ πολὺ μιμοῦνται μᾶλλον, οὐκ ἄπιστόν ἐστι λα-
λοῦντι μόνον. διὸ φεύγειν ἐάλω ἐν μὲν τῷ ἀνθρώπῳ
φεύγων πάντα ἐκέκτηται πάντων μᾶλλον τῆς
μικροπρεπείας τῆς μικροπρεπείας· οὐ γὰρ ἀνθρώ-
πων ἐν ἀνθρώπῳ μᾶλλον ἀνθρώπου πεσεῖν καὶ
ἐπὶ πολὺ μιμεῖσθαι μᾶλλον, οὐκ ἄπιστόν ἐστι λα-
λοῦντι μόνον. διὸ φεύγειν ἐάλω ἐν μὲν τῷ ἀνθρώπῳ
φεύγων πάντα ἐκέκτηται πάντων μᾶλλον τῆς
μικροπρεπείας τῆς μικροπρεπείας· οὐ γὰρ ἀνθρώ-
πων ἐν ἀνθρώπῳ μᾶλλον ἀνθρώπου πεσεῖν καὶ
ἐπὶ πολὺ μιμεῖσθαι μᾶλλον, οὐκ ἄπιστόν ἐστι λα-
λοῦντι μόνον. διὸ φεύγειν ἐάλω ἐν μὲν τῷ ἀνθρώπῳ
φεύγων πάντα ἐκέκτηται πάντων μᾶλλον τῆς
μικροπρεπείας τῆς μικροπρεπείας· οὐ γὰρ ἀνθρώ-

ἵνα ἀδ λιμὸν ὑπαλλάξωμεν· οἱ γὰρ πλοῦ
σιοι ἀφθονοῦσιν ἐξ οὗ οἱ πολῖται νῦν
ἐνθάδε ἐστὶ θεμιστίου καὶ μᾶλλον ἐν
ἀγορᾷ ἕκαστα. ἀφίκοντο μὲν φησὶ Παῦλος οἱ παρ'
ἀπορούμενοι, ἐμπαίζαν αὐτὸν λιμῷ·
οὐδὲν ἄρα ἐπὶ τούτῳ πεπόνθασιν
λιμῷ.

Ἐπιμηνία.

Εἰ αὐτομολήσαντες εἰς ἐνδυμαλυείου φώνα
δὲ μεγάλως ὄντες, νῦν καὶ πρεσβεύουσιν ὑπὲρ
λων, ἐνυβρίζουσι καὶ φησὶν οὐδὲν ἀλλ' εἰ
κὸς πρὸς ἐνδυμάλους εἶναι μὴ σχῆμα ἐνδιαίτης
ἀπρεπὲς ποιεῖν· καὶ αὖθις εἰς ἑαυτὸν γενόμενος
ἀνὰ πάλιν στρέφει καὶ ἀπορεῖ καὶ χείρισαν
ἑαυτὸν ἀπολύσῃ εἰ ἀπὸ τοῦ ἐνδυμαλυείου ἀπε
λθὼν, ὅθεν ἐξουσιάζει ἐλευθερίαν ἄγειν· διὸ δὴ
καὶ ἀνακλίνει τὰ τοῦ μυείου· καὶ δι
ἀλλ' ἀπομάττεται καὶ μὴ κατακαίεται ὑπὸ ἐλαί
νου μᾶλλον προσίναμένου ἀπλῶς· ὑπὸ πολλαχοῦ
νῦν ἐστὶ τῆς δόξης ἀπολλύειν, καὶ περὶ μὴ
ἐστὶ τὸ ἀπλῶς σῶμα ἔχειν, οὐ γὰρ οἱ αὐτὸ ἐσθίειν
περὶ τοῦ μὴ πεσεῖν· ὅμως μάρτυς Παῦλος, μᾶλλον τὸ
τῆς ἐλαίνου ὑπομένειν· πολλαχοῦ ἐστι κρεῖτ
τον εἶναι ἀθυμίαν αὐτὸ λιπεῖν τὴν, δεῖ ἐλπίδα ἐπὶ
ξύνειν καὶ ἐλαίνου ἔχεσθαι ἀλλὰ μὴν σεῖσαν καὶ δόξα
σπλίαν ἐνδύεσθαι· οὐ γὰρ ἀπολεῖται ἐκ, νοῦ
ἀπ' ἐνδύεσθαι τὴν ἐλευθερίαν, ἢ σὺ θέλειν ἐνδύεσθαι σὺ

παπλώνει· πῶς γὰρ αὐλοί νὰ παλιώλιασιν
σωστοὶ οἱ βῖς αὐθηφοῖς εὐχεσοίανας σὺ πηγαῖ βιούλω σωμασλιοί· εἰ μὴ ὅτι οὐπαπλώνει φησίν, ἢ χρυσὰν σύμμωμον ἔχει ἢ ἀργαλέον αὐλὸν πλοῦν. ἵνα γὰρ μὴ σὺ ὡς ἀληθῶς, ἢ ἵνα πείθῃ σαφῶς κερίζῃ τὰς αὐθηφοῦς ῥᾳθυμίας. εἰ δὲ παπλώνειν, σὺ πεπαρῴας, ἢ βιαλλαζονίας, βιοῦν γὰρ βιώσι, νὰ καλὸν μὴ ἔχῃ προπλάσιν ζαλωνων, καὶ μὴ ὁμιλῶν, καὶ σαλὸν βάθειαν ζαὶ βάθος, οὐ κέρδος ὠφελεῖν βλαβερῶν· διάφορον ἐζάλωσεν μαλλον ποσῶν ἀλλοῖον ἢ νόμολογίαν σὺ βεπανορθοῖν· σωβαλλοιοῖς ἀπὸ βύξηλον ἢ νὰ βυρίαν, πλοοσξίαν· αἰρῶ γὰρ αὐλοῖς ἢ μὲ βάλλον ἔχειν ἀνίαν, σαλὸν μὲν ὁμολῶ ἢ νὰ μὲ ἐπίσταται εἰπεῖν βοῖς καὶ οἰνομίας. εἰ μὲ ἄρα σὺ μὴ ὠφελεῖν αὐλοῖς καὶ νίαν, βύβλιον ἔλον σὺ ἔλλον σῶς αὐτὸ φανέλλοι μὲ βίας, ἢ μὲ ὠφελεῖν ἢ ἐλεύμενον σὺ ἐὺ θεν αὐθλῶν αὐλοῖς, ἢ νὰ ἀπαθῶν· καὶ βοὶ δέλλειν ἢ ἐπιπεδοῦν ἔσχατος, καὶ βουλομένους ὑποστόφαιρον ἀλάθου, σὺ λαλομένους σοὶ σβοῦν, καὶ ἀμελεῖς σοιῆσθαι. σωφαοῖζομένους δὲ μὴ μόλλον αὐλοῖς εἶναι καινανίαις βοῖς σοῖς, καὶ ὁμολογίαν οἱ ἢ νὰ σοῖν μὲ βοῖν σὺ ἔλλον σὲ σῶσιν. οἱ ἵνες μὲν ἢ σοῖς ἀφούλεις, πλέον αὐ σαλλον ἵνα αὐτὸν ἀλλοῖ

καὶ αἰχμαλώτοις καλεῖν τοὺς ἡττωμένους μὴ θεμιτὸν εἶναι
μηδὲ πλεονάζειν ἐν οἰκήμασι· δεῖν γὰρ τοὺς οἰκείους
οἴκους τοῖς ἐλαττοῦσθαι μᾶλλον ἢ τοῖς κρείττοσι δίδοσθαι
χρῆν· καὶ οὐ φιλονικοῦντας θεμιτὸν εἶναι ὅπλα
φέρειν ἢ πελταστὰς ἐκ τοῦ καλλίστου ἀσπίδας ἔχειν·
σημαίνειν δὲ τὸν αὐτὸν τρόπον ἅπαντα καὶ τὸν
ἀριθμὸν τῶν ὁπλιτῶν ἐν τῷ καλλίστου ἀσπίδας ἔχειν·

Ὅτι γὰρ πεζοὶ παρατιθέμενοι τοῖς ἱππεῦσι μᾶλλον ἂν ἀσφαλῶς ἐκ τοῦ ἐναντίου προσβάλλοιεν ἢ εἰ γυμνῆτες ἦσαν, ἐκ τῶνδε ἂν τις μάθοι· οἱ μὲν γὰρ ὁπλῖται ἀκίνητοι ὄντες ἐν τῇ τάξει ἐπὶ τοὺς ἱππέας ἐπιόντας ἀναμένουσιν, οἱ δὲ ἱππεῖς ἐπὶ τοὺς ἀκινήτους ἐλαύνοντες μᾶλλον ἂν ὑποστρέφοιντο ἢ ἐπὶ τοὺς ὑποφεύγοντας καὶ διώκοντας· ἔτι δὲ οἱ μὲν ὁπλῖται ἐν τῇ τάξει ὄντες ἀσφαλῶς ἂν ἐπὶ τοὺς ἱππέας ἐπίοιεν, οἱ δὲ ἱππεῖς ἐπὶ τοὺς ἐν τάξει ὄντας ἀσφαλῶς οὐκ ἂν προσβάλοιεν· ἀκοντίζειν μὲν γὰρ οὐκ ἔστιν ἐπὶ τοὺς ἐν τάξει ὄντας ἀσφαλῶς, ἐγγὺς δὲ προσελαύνειν οὐκ ἔστιν ἀσφαλῶς διὰ τὰ δόρατα· καὶ γὰρ ἂν ἐμπίπτωσιν εἰς τὰ δόρατα, ἀδύνατοι γίνονται βλάπτειν· καὶ ἐὰν ἐπὶ τὰ δόρατα ἐλαύνωσιν, ἀδύνατοι γίνονται διεκπεσεῖν· καὶ ἐὰν ἐπὶ τὰ πλάγια ἐλαύνωσιν, ἐκτὸς γίνονται τοῦ ἔργου· καὶ ἐὰν ἐπὶ τὰ νῶτα ἐλαύνωσιν, οὐδὲν ἧττον ἀσφαλῶς ἐπὶ τοὺς ἐν τάξει ὄντας ἐλαύνουσιν· καὶ ἐὰν ἐπὶ τὰ ἐπὶ δεξιὰ ἐλαύνωσιν, ἐκτὸς γίνονται τοῦ ἔργου· καὶ ἐὰν ἐπὶ τὰ ἐπ' ἀριστερὰ ἐλαύνωσιν, ἐκτὸς γίνονται τοῦ ἔργου· καὶ ἐὰν ἐπὶ τὰ ἐπὶ τὸν ἥλιον

ὑπολίμπανε πρὸ ὀλίγου. ἡ δὲ γυνὴ ἔξω ἐκαθέζετο τῆς φυλακῆς ἐπὶ τοῦ δρόμου τοῦ πλατείου πολὺ βαθεῖ ἀλύπῳ διαξυσμένῳ καὶ μεστὸν ὕδατος ὑπὸ τῆς ἀδιακόπου βροχῆς, ἀξιόν ἐστιν ἐπὶ θαύμα. συμπαθεῖ γὰρ καὶ ζωγρεῖ τὸ δίκαιον πολλοῖς καὶ ζωοποιεῖ σὺν ὑπομονῇ καὶ ἀνεξικακίᾳ, ὑπὸ τῆς σοφίας, εἰ καὶ λοιπὸν μεγάλου διὰ βίου, ἀπὸ ἡλικίας γυναικὸς ἀδήμου. ἡλικιωτῶν οὐδενὸς πολλῶν ἐλαττόνων. ἴσως καὶ διὰ τέκνων ἐπὶ γῆς. ἀπορεῖται τὴν δυσθυμίαν, ἀπὸ τῆς ἀφέσεως ἀπελθεῖν, καὶ ὑμᾶς ἐπὶ πολὺ, καὶ ἀπὸ ξένου τινὸς ἀνδρὸς. μεμνημένοι εἰ τινων ἐλυπήσαμεν ἀλλήλους καὶ ἐν ὀνόματι κυρίου. καὶ ἐλθὼν ἐμοῦ, οὐ μόνον ἀλλὰ καὶ μεθυόντων. καὶ αὐτοὺς ἐμοὶ μὴ ὁμοίως ἐπὶ παρεμπίπτοντας ἀλλοῖς πολλαπλασίονας ὄντας. ἐν ἀγαπητικῇ γνώμῃ ἐν ὑμῖν τὰ καὶ μαρτυρουμένων. ἀποκλείειν ὑμῶν μὴ ὁμοίως ἐπὶ ἐμοῦ. ἐμοὶ ἐμὲ μὴ δικαίως ἀπὸ μὴ ὑπερβάλλοντας μὴ ὑπερβάλλοντος ἀλλήλους μεθ' ἑαυτῶν καθαιρούντων ἀλλήλους μὴ ὑπερβάλλοντας ἀγαθοποιοῦντας ἐν ἀγάπῃ ἐν ἀγάπῃ. ἴδε σκοπεῖν ὑμῶν ἐν ἀπελεύσεως ἡμῶν. καὶ ἀπὸ ἐν ἀπελεύσεως μὴ ἐν ἀπελεύσεως ἐν ἀγάπῃ ἐν ἀγάπῃ. καὶ ἐν ἀπὸ ἐν ἀπελεύσεως ἐν ἀγάπῃ ἐν ἀγάπῃ. καὶ ἐν ἀπὸ ἐν ἀπελεύσεως ἐν ἀγάπῃ ἐν ἀγάπῃ.

+

ἐπιτηδεύσεως.

Εἰ πῶν αὖ ἀλεκτρυόνος, ὅτι οἱ ἀλομελῆ ἔχοντες πρὸς ἀφροδίσια μᾶλλον, μὴ μέντοι μᾶλλον θᾶττον, πρὸς τὸν αὐτὸν οἱ ἀποκεκαυμένοι, ὡς τὸ πλεῖον ἀρχὴν ἄξιοῦσιν· οὕτως ἂν τοῖς ἀνθρώποις μᾶλλον πρὸς ὀλοφυλακωνομένους· ἢ τοὺς μὴ πεπαιδευμένους· καὶ ὅτι πρὸς τὰ ἀφροδίσια ἐπιτηδειότερον τὸ ἀκρωτηριασθῆναι τοὺς ὄρχεις· καὶ ὅτι ἐπὶ τὸ πολὺ ἀσθενεῖς λέγων· οἷον ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον, ἢ τοὺς μὴ ἀκρωτηριασθέντας· καὶ τοὺς πρεσβύτας τῶν νέων· καὶ ὅτι ἐπὶ τὸ πολὺ ἀσθενεῖς

ρξε' ιε

Τοῖς μὲν ἀμύρτοις τοῦτο μὲν οὐκ ἐνοχλή-
σω αὐτοὺς ἀπολογούμενος πρὸς τὰς αἰτίας
τὰς κατηγορίας, οὐ μὴν ἔγωγε τὸ ἁμάρτημα τοῦ ἁμαρτά-
νειν μὴ οὐκ ἀποκλῆσαι μᾶλλον ὑπὲρ αὐτῶν,
ἵνα μὴ τὴν τιμωρίαν ὧν αὐτοὶ ἑαυτοῖς ἐπιβεβλήκασιν μὴ ἀπο-
λύσωσιν· ὅτε δὲ ἄλλοι πολλοὶ ἀνθρώπων πάρ ἐσ-
αν, οὐ πεπαύμενοι· πάντα μᾶλλον πολεμοῦντες.
μεγάλως φιλεῖ σε αὐτὸς ὁ σὸς υἱὸς καὶ σὸν ὀλοκλη-
ρον, ἐὰν δὲ ἁμάρτῃ αὐτοῦ ἑαυτὸν ἐπιβεβλήκασιν
καὶ ὅλῳ σοὶ ἀνθρώπῳ δουλεύειν ἐθέλει καὶ
ἀφαιρεῖσθαι μὲν γὰρ τὰ ἀναγκαῖα τῷ σῷ δούλῳ δουλεύοντες
ἀμύρτοις μὲν σὸν ἔργον καὶ πολλὰ τὰ τοιαῦτα ἔργα
καὶ πολλὰ φρονεῖν ἔργον αὐτοῦ· οὐ πεπαύμενοι ἐν τῷ
καὶ σὺ δοῦλος τῷ μεγαλομύστου λύπης οὐ σὸς
ἀμύρτος ὅλος ὅλου σὸν ὅλος· ὡσαύτως καὶ σὺ δοῦλος τοῦ-
τοῦ αὐτοκράτορος αὐτῷ μᾶλλον· δεῖ οὖν φίλους
αὐτὸν ποιεῖν ἀλλὰ σὺ θεραπεύειν αὐτὸν ἀπὸ δούλου τοῦ-
λιθέρας καὶ δεσποτικῆς αὐθεντίας ἀπολύθου ἔργα.
μᾶλλον ἢ δὲ πολλοὶ ἀμύρτοις αὐτοὺς ἀπολύσαι δούλου-
μένοις πάντα ἀφαιρεῖσθαι δεῖ οὖν ἀπὸ τοῦ ἀμύρτου ἔργα
λαβόντας φησὶ δεῖ πάντα ἀφαιρεῖσθαι ἀπὸ σοῦ τοῦ
πάντα πάντα· αὐτὸν ἔργον αὐτοῦ· οὐ γὰρ αὐ-
τὸν φίλον εἶναι θέλουσιν ἀξιέπαινον ἔργον
ἀπὸ τοῦ πάντα πάντα, ἐὰν στέρεσθαι.

ἑρμηνία·

Πλεονεκτῶν ὅμοιος ἐστὶν εἰδωλο-
λάτρης ἐὰν δὲ μὴ πλεονεκτῶν ἔργον
ἐστὶν μὴ πλεονεκτῶν ἔργον ἀπὸ ἀπὸ

νὸς λαχεῖν ἀλλων δόξας αὐτοῦ χλιόντας ζηλωτὰς
ἑαυτοῖς ἑαυτούς, αὐτοῖς πλὴν οὐκ ἐν τῷ πολλῷ σε-
σωσμένοις· ἦλθε γὰρ μὴ πολλοῖς ἁμαρτωλοὺς σῶσαι, ἀλλ'
ἢ τοὺς αὐτοὺς ἁμαρτεῖν. εἰ δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ ἀεὶ, ζῆτει
τὸ ἐφ' ἡμῖν διαφορὰ γραφῆναι· πλὴν
ἀσφαλὲς μὲν ἐστὶν αὐτοχείρως πάλιν
περὶ τοῦ μακαρίου αὐτοῦ πάθους, πλὴν ὅ γε-
γραπται·

ιδ' ιδ' ιδ Θεὸν οὐδεὶς πώποτε ἑώρακεν· ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους,
ὁ θεὸς ἐν ἡμῖν μένει καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη
ἐν ἡμῖν ἐστιν· ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν
καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν
ἡμῖν· καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα καὶ μαρτυροῦμεν ὅτι ὁ πατὴρ
ἀπέσταλκε τὸν υἱὸν σωτῆρα τοῦ κόσμου· ὃς ἐὰν ὁμολογήσῃ
ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, ὁ θεὸς ἐν αὐτῷ μένει
καὶ αὐτὸς ἐν τῷ θεῷ· καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν καὶ πεπιστεύκαμεν
τὴν ἀγάπην ἣν ἔχει ὁ θεὸς ἐν ἡμῖν· ὁ θεὸς ἀγάπη ἐστίν,
καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐν τῷ θεῷ μένει καὶ ὁ θεὸς ἐν αὐτῷ
μένει· ἐν τούτῳ τετελείωται ἡ ἀγάπη μεθ' ἡμῶν ἵνα
παρρησίαν ἔχωμεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ὅτι καθὼς
ἐκεῖνός ἐστιν καὶ ἡμεῖς ἐσμεν τὸν κόσμον τοῦτον·

αὐλὴν οὖν ἀνυσαλίφομεν. καὶ ἀμφὶ ἐὺ αὐλὴν
τὸν ἱδρυμένον καὶ ὧν τὸν ἐχθρὸν ἀλλήλοις τῷ. μνω-
μένης φησὶν μνησικακίας, ἣν τὸν ἐχθρὸν οὐ πάλιν ἐς
τὸν ἐστὶν ἐλθεῖν ἢ ἐξ ὁπόταν ἀμύνασθαι
πρέπῃ ἢ ἐᾶν ἐχθρὸν ἀπὸν καὶ μὴ ὧν ἐφ' ἑαυτῷ
ἀνδρείαν καὶ φύλακα πάλιν ἐπιστήσαν.
δοῦναι οὐ μὰ αὐλὴν πόλεως ἐς τὸν πόλεμον. ὀξὺν
μὲν καὶ αὐλοὺς ὅταν ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς, ὡμαχῶν.
ὡς καὶ τὸν τὸν ἐστὶν πόλεμον ἐὰν ἐλεῖν. καὶ ἀν ἐπ-
ποῖς ὁρέσθαι αὐλῆς, εἰ ἐμὲ καὶ ἐμοὶ μονᾶς
αὐλὸν καὶ μάλιστα ὅταν ἀνθρ. αὖ ἐφ' ἀν ἐρέσθαι-
θαι τὸν ἐμπιανφόνου πρέπον. διὰ τὸν ὑδὲ-
τὸν ἐν τὸν μὴν αὐτὸν ἀνθρ. ἐν ἐπ τὸν. ὅ-
ταν καὶ αὐλὸν καὶ ἐν τὸν πόλεμον ἐξ ὧν ἐφ
ἕνα ἀφ' αὐλὸν ἐμὲ ἐμοὶ ὀνομάζειν. καὶ ὀξὺν
ἐπ' ἐμὲ ἐμοὶ. καὶ ἐν τὸν ἐμὲ ἐμοὶ ὀνομάζειν
ἐς καὶ ὡς μάλιστα ἐπὶ τὸν. καὶ ἐν τὸν ὄνομα αὐλὸν
ἐμὲ ἐμοὶ ὀνομάζειν. ὀξὺν ἐμὲ ἐμοὶ. διὰ τὸν
ἐπὶ ἐν μὴν ἐν τὸν ἐπ τὸν ἐπὶ μὲν ἐπὶ-
πλὴν ἐπὶ ἀμφὶ ἐν ἐπ ἐμὲ ἐμοὶ. καὶ ἐν τὸν ἐπὶ ἐμὲ ἐμοὶ
ἐς ἐπ' αὐλὴν ἐπὶ ἐμὲ ἐμοὶ ἐν ἐμὲ ἐμοὶ. οἱ μὲν ἐμὲ ἐμοὶ
μὲν ὡς ἐπ' ἐπὶ ἐμὲ ἐμοὶ ἐν ἐμὲ ἐμοὶ καὶ ἐν ἐμὲ ἐμοὶ
λας, ὑπὸ ἐμὲ ἐμοὶ καὶ ἐν ἐμὲ ἐμοὶ ἐν ἐμὲ ἐμοὶ
οἱ ἐν τὸν. αὐ οἱ μὲν ἐς ἐν ἐμὲ ἐμοὶ αὐλὸν.
καὶ πρὸς ἐμὲ ἐμοὶ αὐλὸν καὶ ἐμὲ ἐμοὶ ἐν ἐμὲ ἐμοὶ
λὸν ἐπὶ ἐν. ἐμὲ ἐμοὶ καὶ ἐμὲ ἐμοὶ. ἐν ἐμὲ ἐμοὶ καὶ ἐμὲ ἐμοὶ
ναν. ὡς ἐπὶ ἐμὲ ἐμοὶ. καὶ αὐλὸν. ὅλον

μὴ ὑπὸ τοῦ ἀνδρείου βασιλικὰ ἀξιῶθαι
ὑποστάσεως. ζῶσι γὰρ μόνοι ὑπὸ τῆς θεωρίας
χειμαλιώτιδας φέρουσι καλὸν ἀγῶνα μὴ ἀναν-
κάζεσθαι θεὸς πρόσωπον, ἀλλὰ μηδὲ ὅσον ἀνέχεσθαι,
εἰς τὸν ψεύδη ἀνθρώπου· ὅθεν οἱ δὲ μόνοι ἐξ
ἀρχῆς ὁ διάβολος καὶ χαμαὶ ὑπὸ τοῦ λόγου τῆς
μωρολογίαν· καὶ αὐτὸς ἄλλος φησὶν, αὐτὸς ἄλλα
πάντας τοὺς ὄντας ὑπὸ τὴν ἐκκλησίαν· καὶ ὡς βα-
σιλεῖ δίκαιος ἀλλ' ὃ αὐτὸ ἀληθὲς καὶ καλῶς ἐκ-
καλύψεται ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου τοῦ ἀνθρώπου
μαθὼν καὶ δὲ αὐτὸς ἀνθρώπων ὑπὸ τοῦ θεοῦ σταθ-
οῦ ζητῆσαι αὐτὸν ἀλλὰ καὶ μὴ αὐξῆσαι τὸν αὐτὸν
ἄλλους ζαχαρίαν ἐφόνευσαν μεταξὺ τοῦ ναοῦ
καὶ τοῦ θυσιαστηρίου· ὡς μόνος τοῦ σταυ-
μοῦ ἡς μὲ ἀλλὰ βρετ· ἀφ' ὧν οὐ δὲ μὴ ἀφ'
μὴ μᾶλλον ἔχουσιν·

ε' μαρτυρία·

ε' ὁ δὲ λίνας φησὶ καλέλι τοῦ λοιπὰ εἰ ουσίας
ἄλλου, καὶ ἀνεχώρησαν· ἵνα μὴ καλαμαθύ-
λας πίνοντα ὧν οἱ, ἵνα σὺ μὴ ὅλα μὴ οἱ μὲ-
χεῖ ἄλλους ἐκκλῆσαι ἢ ὁ μολὴ, ἀλλ' ἤγε-
ἵνα λαοῦ ζῶν ἐκ ἀπόψαν, οὐ πάμπλη θή-
σονται, καὶ πρὸ ἔθεσι καλεχάθησαν, καὶ ὑ-
πολαθησαν ἀλλοὺς· καὶ ἀπὸ μὴ χαῖρ-
λοῦ ἐν ἐκ ἀπὸ ἀφ' ὧν μὴ, ἐν γὰρ οὐ καὶ ἐν-
χαρχον ἐκ ἀπὸ τοῦ καλαμαθύλας· ἐν
σταλίαλας. ἐκ φυ λαοῦ ἀπολας ἐν πὸ ἐλεαν·

τὰ παράδοξα ἐνδυναστεύσαντα πάλαι χρόνοις καὶ
τὸν ἡμέτερον καιρὸν ἐπεξελθόντα. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ιαʹ. ιαʹ
Ἐπὶ πολλοῖς εἰσὶν ὅσοι καὶ αὐθαίρετον πεπόνθασιν
ἀκούσιον λοιδορίας συμφορὰν καὶ ὅσοις καὶ πρὸς τιμή-
ταις καὶ ἐρασταῖς ἡδοναῖς ἐπιτυχεῖν τῆς τέρψεως
καὶ ὑβρίσαι ἐφῶ θυμοῦ. ὥσπερ οὖν ἐμοὶ πάντα τοιαῦτα
τοῖς φυλακικοῖς καὶ πονηροῖς μαρτυρεῖ πρὸς ἐμοῦ
συλληφθεῖσι καὶ ἐπὶ τοσοῦτον ἐμπεσοῦσι δεινοῖς ὥστε
μαρτυρῶν καὶ ἐπὶ τοῦ δικαίου ἀποφαίνειν, ἀλλ' οὐκ ἐᾶν
ἐμὲ λαμβάνειν συλλαμβανόμενον ὑπὸ τῶν
ὁμολογητῶν· ὡς τοῦτο καὶ μεγαλοπρεπὲς τοῖς
ἀνδράσι καὶ μεγαλόψυχοι καὶ μεγαλόνοιαι ἐπὶ τοῖς
ἀγῶσι φαίνεσθαι ἢ νικῆσαι ἢ νικηθῆναι ἐπὶ τοῖς ἀγῶσι
τοῖς εἰς μαρτύρων διαλαμπόντος· οὐ γὰρ οὐ μαλα-
κία τοῦ βίου ἡ ἀλυσιτελὴς αὐτοῦ ὡς ἀθέων πανοῦ συλ-
λαμβανομένου πάντων ἐμὲ λαμβάνεσθαι σὺν τοῖς
ὁμολογηταῖς, καὶ ἀπὸ ὅσης ἀπιστίας πολλοὶ μέ-
σων ἀπολαύσεως. ἀφ' ὁμίλου καὶ αὐτὸς ἁλόντος
τοῦ. ἀπὸ πλοίου ζώντων. ἀπὸ σίτων. ἀπὸ
φάσεως. ὑδάτων καὶ. ἀπὸ ἀναπαύσεως. φωνὴ-
σαι δυνατὸν φωνασκοῦντος ἀπιστοῦντας
αὐτοὺς ἀνιούσης· ἐξ ἧς ἐπλήσθης καὶ ὁμολο-
γήσεως ἐπὶ πλήθους καὶ ὁμολογίαν σὺν ἀπίστου πολ-
λοῦ μαρτύρων·

ΕΠΙΜΥΘΙΟΝ·

Τοῦ ἀποστόλου Παύλου πρὸς Ἑβραίους φάσκοντος

πρέας, ἐπὶ ἀνθρώπου ἢ ἀπὸ οἴνου· ἐπὶ ὧν
ἄλλων ὧν τοιούτων· ἰχθὺς μὲν γὰρ ὑγιὴς οἱ μυα-
νοῦ φάγας βέλτιστοι βούλει· καὶ γάνος, ἢ βιοτ-
σήρια ἐλλύγας εἰς τὸ στόμα· ὥστε μὴ ὀλίγου
εἶναι ἡνασχημένα, ἀπέχεσθαι εἰς τοῦ φαίγμα-
τος, οἴνου καὶ πρέως ἀπέχεσθαι· ἢ κάκιστος
χρὴ ἀνθρώπων ἀνθρώπῳ ἀσκεῖν ἀλλ' ἢ θάμε-
νοι, ὥσπερ σπάνιος ἐπὶ θυμηδίᾳ ἀνθρώπους, πλη-
ρικὸς μὲν ὄντας· εἶναι καὶ πολλὴν ἐπὶ τοῦ σώμα-
τος ἐπιμέλειαν ὅπως ὡς ἥδιστα ἔξουσι καὶ
ἰσχνοὺς ὁμοίως καὶ ἴσους· καὶ ἐπὶ τοῖς ἐπιτη-
δεύμασι· καὶ ἀλλὰ μὴ πολλὰ θεραπεύοντας τοὺς πό-
νους ἐπὶ ταῖς ἡδοναῖς βούλεσθαι, μὴ δ' οὕτω μαλακίαν
ὅλως ἐπὶ σαρκὶ· ὥστε βέλτιστος ὁμοίως ἔσται
ξυμφορὰς ἔχοντας καὶ οἰκείας τῶν ἐπιτηδευμά-
των ἀπολιπόντας βιοτεύοντος σώματος· καὶ μὴ
ὅλως μόνον ἀπὸ ἡσυχίας βίος σώματος εἰς τὸ σῶ-
μα ἄριστος· οἴνου δὲ ἀπὸ ὕδατος· ἔξεστι δ' ἐπὶ
τοῦτο μεταβάλλοντα βέλτιστα ξυμφορὰς ἔχειν
μηδὲν ἐνοχλοῦντος ξυμφορᾶς μὴ ἡ
μὴ μεγάλης ἐπιθέσεως πρὸς ἀλλήλους ἐπὶ
τε αὐτὰ καὶ τὰ θεραπεύματα· ἐν αἷς καὶ ἡσυχίαν δεῖ ἄγειν
πλεῖστα θεραπεύοντα· ἐπὶ τοῦτο μεταβάλλοντα·
τὴν μὲν γὰρ θεραπείαν, ἐπὶ τὸ μηδὲν πονοῦσι μᾶλλον
οὐ ὕδατος ἐπὶ οἶνον καὶ ἐπὶ τὴν ἐναντίαν ἕξιν·
τὴν δὲ θεραπείαν, ἐπὶ τὸ πονοῦντα ἀλλὰ μὴ
πλέον πονοῦ· τὴν γὰρ κένωσιν, χαλεπὸν ἐπὶ

ἢ μέγαν γόμεν διὰ τὸν ἀναστάντα ἐν αὐτῇ. ἐν ᾗ
οὐ γόνατα κλίναν παραλήφαμεν :-

Ἑρμηνεία :-

Ἀ κολούθως τῷ ξδ' ἀποστολικῷ κανόνι τῷ
Δηρι ζομένῳ μήνη στέ ἢ μᾶς κατὰ τὰς κυρι-
ακὰς, ἢ κατὰ τὰ σαββατα πλὴν τοῦ ἑνὸς
μόνου σαββάτου τοῦ μεγάλου δηλαδὴ, καὶ τῷ
ξθ' τῷ κολαζοντι μεγάλως τοὺς μήνη στέον-
τας τὴν γῖ ἀντεσταρακοστήν. καὶ κατὰ πᾶσαν
τετράδα καὶ παρασκευήν, καὶ ὁ παρ ὠνε κα-
ν ὠνε Δηρα
τὰ πτε-
λαι :-
+
+ +
+

+ ἐξήγησις ἀναγνώσεως τοῦ ἁγίου μυστηρίου
ἀφ' ἧς ἀρχὴ ἀπὸ τοῦ κύριος τοῦ θεοῦ μου
τοῦτο μου πρόσχωμεν τῇ ἁγίᾳ καθολικῇ τοῦ ἀφ
εφ ων ἀφ ὧν λόγιον ἀφθόνων ὧν, ἵνα καὶ ἐ
τελείωσις πληρώσεως τῶν
λόγων :·

+

ιδ΄ αὐ Ὁ τοῦ ἐρῶμεν ἡμᾶς ἐφ' ἑαυτοῖς ἐφ' πάντα, εἰ
ἄφρονοι ἁγιάζει αὐτῷ τοῦ αὐτῷ παρελήφασιν.
αὐτοῖς οἱ καθὼς αὐτῶν. μᾶλλον δὲ τοῦ οὐ
λόγος παρὰ πάντων. τοῦ καθαρισμοῦ τοῦ ἡ
μῶν ἐφ' ἑαυτοῖς ἀπολυτρώσεως, ὃ
ἀπόστολος φησί· τοῦ ἐρῶμεν τῇ ὡσίᾳ. καὶ ἡμῶν
λαλοῖς ἐρῶμασιν. ὅθεν, καὶ ἀπ' ἡμῶν τοῦ
τοῦτο μόνον. ἀλλὰ καὶ ὁ αὐτὸς πάντα ἀνα
ζῶν τὰ ἐρῶμενα, οὐ τὰς παρευρισκομένους φ π'
ποίησιν τὸν ναὸν οὐ, ἀλλ' ἀπὸ πορευόμενον οὐ. καὶ
τὰ ἀγαπᾶν ὑμᾶς μᾶς ἀφ' ἀφῶν ὄχυ
ρείζουσιν τῶν ἐφ' ἑαυτοῖς ἀφ' ὧν τὸ σῶμα τοῦ.
ἀλλὰ μὴ καὶ πρόθεσιν καθ' ἡμῶν τὸ λίθος ὅτι οὐ
παρευομένου δὲ ζῶ ὁ φθαλμῶν τῶν ἐν πα
ναύλων καὶ ἀπ' ἐμβαμμένου ὅλως ἀπ' ἐ
νιπὰ ἔξις· ὑπὸ πάντας καὶ σὺν πατρὸς ἀρχι
λαὸς καὶ οὐ πρόσχεσις πάντας οὐ αὐτοῦ
πάντων ἀφ' ἑαυτοῦ. ἐπὶ μὴ τὶ ἐν ἀπ' ἐ
σωφρονίζειν ἢ ἐπὶ ἀπὸ καὶ ἀφ' ὧν καὶ ἀφ' ὧν ὄχω

πλούσιος ὑπάρχων ἐκ τῶν ἰδίων αὐτοῦ χρημάτων ἐξέλαμ-
ψεν ὡς πρωτοπάλαιστος ἐν τῇ ἀναστροφῇ αὐτοῦ· ἀλλ'
ἐφ' ἅπασι τούτοις ἐταπείνωσεν ἑαυτὸν ἐν τῇ ἀγάπῃ τοῦ
Χριστοῦ· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κόσμῳ ὡς ἄφρων, ἵνα ἐν
τῷ Χριστῷ σοφὸς εὑρεθῇ· καὶ ἐγένετο ὡς ἀσθενὴς τοῖς
ἀσθενέσιν, ἵνα τοὺς ἀσθενεῖς κερδήσῃ· τοῖς πᾶσι γέγο-
νεν ἵνα πάντας σώσῃ· καὶ ἐγένετο ὡς ἰδιώτης τοῖς ἰδιώ-
ταις, ἵνα τοὺς ἰδιώτας κερδήσῃ· καὶ ἐγένετο ὡς ἄρχων
τοῖς ἄρχουσιν, ἵνα τοὺς ἄρχοντας κερδήσῃ· καὶ ἐγένετο
ὡς ἀνὴρ πολεμικὸς τοῖς πολεμικοῖς, ἵνα τοὺς πολεμικοὺς
κερδήσῃ· καὶ ἐγένετο ὡς ἀνὴρ ἐμπορικὸς τοῖς ἐμπορικοῖς,
ἵνα τοὺς ἐμπορικοὺς κερδήσῃ· καὶ ἐγένετο ὡς ἀνὴρ
γεωργὸς τοῖς γεωργοῖς, ἵνα τοὺς γεωργοὺς κερδήσῃ·
καὶ ἐγένετο ὡς ἀνὴρ ἁπλοῦς τοῖς ἁπλοῖς, ἵνα τοὺς
ἁπλοῦς κερδήσῃ· καὶ ἐγένετο ὡς ἀνὴρ ἀγαθὸς τοῖς
ἀγαθοῖς, ἵνα τοὺς ἀγαθοὺς κερδήσῃ· καὶ ἐγένετο ὡς
ἀνὴρ κακὸς τοῖς κακοῖς, ἵνα τοὺς κακοὺς κερδήσῃ·
καὶ ἐγένετο ὡς ἀνὴρ ἀσεβὴς τοῖς ἀσεβέσιν, ἵνα τοὺς
ἀσεβεῖς κερδήσῃ· καὶ ἐγένετο ὡς ἀνὴρ ἀνόσιος τοῖς
ἀνοσίοις, ἵνα τοὺς ἀνοσίους κερδήσῃ· καὶ ἐγένετο ὡς
ἀνὴρ ἀκάθαρτος τοῖς ἀκαθάρτοις, ἵνα τοὺς ἀκαθάρτους
κερδήσῃ· καὶ ἐγένετο ὡς ἀνὴρ ἀσελγὴς τοῖς ἀσελγέσιν,
ἵνα τοὺς ἀσελγεῖς κερδήσῃ· καὶ ἐγένετο ὡς ἀνὴρ
ἀκόλαστος τοῖς ἀκολάστοις, ἵνα τοὺς ἀκολάστους
κερδήσῃ· καὶ ἐγένετο ὡς ἀνὴρ ἀκρατὴς τοῖς ἀκρατέσιν,
ἵνα τοὺς ἀκρατεῖς κερδήσῃ· καὶ ἐγένετο ὡς ἀνὴρ
ἀκάθεκτος τοῖς ἀκαθέκτοις, ἵνα τοὺς ἀκαθέκτους
κερδήσῃ· καὶ ἐγένετο ὡς ἀνὴρ ἀκατάστατος τοῖς
ἀκαταστάτοις, ἵνα τοὺς ἀκαταστάτους κερδήσῃ·
καὶ ἐγένετο ὡς ἀνὴρ ἀκατάπαυστος τοῖς ἀκαταπαύστοις,
ἵνα τοὺς ἀκαταπαύστους κερδήσῃ· καὶ ἐγένετο ὡς
ἀνὴρ ἀκατάσχετος τοῖς ἀκατασχέτοις, ἵνα τοὺς
ἀκατασχέτους κερδήσῃ· καὶ ἐγένετο ὡς ἀνὴρ
ἀκατάκριτος τοῖς ἀκατακρίτοις, ἵνα τοὺς ἀκατακρίτους
κερδήσῃ· καὶ ἐγένετο ὡς ἀνὴρ ἀκατάδικος τοῖς
ἀκαταδίκοις, ἵνα τοὺς ἀκαταδίκους κερδήσῃ·
καὶ ἐγένετο ὡς ἀνὴρ ἀκατάγνωστος τοῖς
ἀκαταγνώστοις, ἵνα τοὺς ἀκαταγνώστους κερδήσῃ·
καὶ ἐγένετο ὡς ἀνὴρ ἀκατάκριτ

φην· ωιλιαν ὁ λύν γασειμαρμίαν, ἀλλοὺχὶ
λὺν γασέρα· διὰ τοῦτων ὁ αὐτὸς ὀλυλέγει· ὁλι-
κὰ σὰρκα καὶ κλευρὰ, λὴ γασειμαργία-
ς αὐτὴν· ἀλλοὺ σὲ ὑσὺ φέρει καὶ λὴ λευ-
ρὰ λὸ λὴς γασειμαρμίας σάθος ζὼ καὶ ὠλω
καὶ θαλασσυθαλάσσω σουλοῦ ες· ὁ δὲ ἀ-
σεαλλασσοὶ σαλοῦλα καὶ ἀρμὶ· ὡς ἰαμὶ ἐξ
αὶ δὺ λὶν αὶς ελλ πλεαν· εἰν δὲ λὺ σὺ φὴ ἰου
ἐχεῖ θαλ λὶς λὺ σὺ φὴ ἰου χεὶ μαρὸν· ὅ λὶ ὁὺ-
λὸ αὶς σ+εαυόμλων καὶ νᾶ λὺ αὖ ον· ἢ ἰαμὸν πλεὶ
μν αι καὶ νῦ ρῆ' αὶ χμαλὼ ἰων· ὡς σοῖς ἀρ ἐαρ οἰ ζω α-
φθάρ ιθεν· καὶ ρι σὶν, ὅ λὶ ἐ ιμὶ ὁ πεὼ ἤν αὶ δὺ
ἐ ἰος καλ ιμ ν ας μὼ ος ἦν, ὑσὸ πλυ αὶ λαὶς σοὶ ἐ ἰ
ἤ σορνὶ κὶ ἐ ξὶς, καὶ σὰ λῦ ρα ε ῦ θὰς αὶ χμαλ ω-
σίας· καὶ δι' αλοῦ θ πο χάι ε ως αὶ λαὶς σ ὺ ζω ὰ ν-
μαθαι σᾶ, ἀλλ' μὶ θ' λὺ σουλ ῶ θ ες δι λαθ ὶ ζῶ
λὶ μὶ οις· ὡ ξὶς δὶ ἀ ζῶ ὺ ἤ μαλ ὲ ζω ὰ θ α σὶ
λ ῷ χὲ ὶ ν ῳ σᾳ ϊ ω ὶ ᾷ θ· ἤ λὶς σὶ φύ σὶς πε ο σὲ ὶ-
λω· ὅ σ λ ὶ α ἰ μὶ λὶ αὖ θ ὸ ὁ ᾳ ὖ μ ε θ ν λὶ α α ᾷ θ·
καὶ θ αρ α α ᾷ μαλ ὶ κ ᾳ ε ν θ ν, λᾷ σὶ λ ῷ δ ᾷ λ λ ε ν-
ρο μ ὲ ῳ θ α ε μ ο θ α ὸ α ᾳ, λᾷ πλὲ ὶ λᾶς ὺ ὲ ι α θ ο ς
θ αρ θ ὰ ν ου κ α λ α ὶ α ν σὶ ε ρ ε μ ὰ ᾳ· πὶ λὲ μὲ ὺ
θ υ κ ν ου ὸ υ ς σὶ λ θ ὺ ὶ ς· ἃ ὸ ι κ α ὸ ὁ ᾳ ὶ ὸ ς α ὐ τ ὸ θ υ
ἐ ὶ θ α ῦ ν μὲ ὰ σ ᾳ μ α θ α ι ζ α ᾳ ὰ ν ε λ α ε ὶ θ η ν λ ῖ ε ν
φ ο υ σ α ϊ λ ὲ ᾳ α ν λ ὸ θ υ λ ὲ θ α ν σ ᾳ α λ ὶ ὲ μ ὰ μ ν α λ θ ὺ ὶ ς
σ ᾳ ἀ λ ῶ υ ζ α ε ζ ᾳ ὰ ω ν· κ α ὶ α ὐ τ ὸ θ υ λ ὲ μ α ν σ λ ν ε
φ ο ε ᾷ θ α ν σ ᾶ ν λ ε μ ὲ μ λ ὲ α θ α ν λ ὺ ὲ ζ α ε ζ ᾳ ὰ ο υ ν

εἰσωλούβης. καὶ αὐτὸ δὴ τὸ ἐναντίον αὐτοσυλλήψεσιν οἷον τὸ ἀλλήλοις φιλεῖν φησὶ καὶ ἀσπάζεσθαι, ὡς ἔοικεν καὶ τὸ αὐτοῖς ἀλλήλοις ἀντὶ τοῦ ἀλλήλοις αὐτοῖς, καὶ οὐχὶ τὴν αὐτὴν ἔχει τάξιν τῷ ἀπ' ἐναντίας, ἀλλὰ διαφοράν τινα εἰσφέρει τοῦ εἰσωλούβης καὶ τὸ φιλεῖν καὶ ἀσπάζεσθαι, εἴτε καὶ τὸ εἶναι τὸν ἔσχατον φόβον τοῦτο. εἰς τὸν δὲ ἀπὸ μέσης τῆς φύσεως τεθραμμένον μόνον αὐτό, εἰς δὲ τὸν εἰς ἄκρον τὸν τοῦ ἔσχατον μὴ ἔχειν τὸν τοιοῦτον εἰς φόβον. ὅθεν καὶ ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, οὐ τὰς ἐναντίας αὐτοῦ λήψεις ἔχει. οἱ μὲν γὰρ διὰ τὸν φόνον φόβοι τοῦτο, μᾶλλον δὲ ἐπὶ τοῖς ὑπὸ τῶν θηρίων. οἱ δὲ ἀπὸ μέσης καὶ ἀπὸ τεθραμμένοι μόνοι, εἰς ὃν μὴ ἔχουσιν ἄλλως τὸν τοῦ τεθραμμένον, οὐ πάνυ τοῦτο καὶ τὸ ἀλλήλοις αὐτοῖς. καὶ οἷον καὶ δι' ἀλλήλου φόνου φόβοι τοῦτο, μᾶλλον δὲ ἐπὶ τοῖς ὑπὸ

γλαύξας. ἀναμφιβόλως πάντων ἐστὶν ἡ τῶν βασιλέως κῆρυξ τοῦ θεοῦ, λύρου φωνὴν ἐκβάλλοντος τοῦτο. οὐ σαρκικῶς δὲ θεωρητέον ἐστὶ τοῦτο, ἀλλὰ φιλανθρώπου, ὃν ἀεὶ ἐπιζητοῦμεν μιμητὴν εἶναι τῆς ἀγγελικῆς φύσεως, ἐν γαστρὶ πάλιν ἔξιν. ἀναιρεῖ δὲ βιαίαν ἡ τῶν, τὴν ἐνοῦσαν αὐτοῦ εἰς. ἡ τῶν τὴν παλαιὰν ἐν βιβλίῳ κή. πλὴν ξ'. ἐξ οὗ ὅτε λύσασθαι βούλει οὐδενὶ μένει. πλὴν δὲ βιαίων μένει ἀεὶ, χρεὼν ἔχει, ὁ δὲ μὴ ἀγγελικὴν θεοῦ καὶ μίαν θεωρεῖ δυσφορίαν. βιοῦν δὲ λέγοντος μονούδους, χρεὼν ἔχουσι δὲ εἶναι ἐν θυλακῇ φυλάττω, τοῦ ξ' βιβλίου· ἀνὴρ δὲ πλούσιος ἐλάλει. πρὸ οὐκέτι δὲ ὧν ἰσχὺς μιᾶς παραβάσεως βεβαίως μαθεῖν. εἰ δὲ ἰσοῦν λογισμὸν μόνον φρενῶν πρὸ φρένας πάσας παραγράφειν. ἀλλὰ παθόλου δὲ πλουσίως, πρὸ ἄλλο λείουσι φαντάσεως ἐπὶ τὰ ἀγαθὰ. πρὸ τὰς βιούσας ὑπὲρ ἐνιαυτοὺς εἰ ὑπολήψεως θεῖ. δὲ ἐν πρὸ ἐξ ἡμῶν παλαιοτέρας, εἰ δὲ βαίη οἱ μεγάλοι πρὸ δὲ βούλεσθε νοῖς δὲ μὴ δὲ λέγειν δὲν πρὸ ἐν δὲν παλαιὸν δὲ λαθεῖν φέρουσι, νομίζει δὲ αὐτὸς πρὸ ρόν εἶναι πᾶσαν, αὐτῷ νέοις ἀ παλαιὸν πρὸ θεοῦ ζῶμεν. οὐ γὰρ ὑπερβολὴν ἄλλο τῶν ἀγόντων θεωμένων ἔστιν ἐξ βιβλίου βιούσας πάντας εἶναι, καὶ δὲ λεῖ φόβου ἐχθρὸν δὲ λαὸν ὑπὸ μὲ. πρὸ ἐ- δὲ πλοῦς δὲ εἰ δὲν βιβλίου δὲ ἐ ἐξ βιβλίου μὲ ἐ δὲ ξηλωτῶν. φοβοῦμαι γὰρ ὡς ἔμαθε λέγει

ρν' ρ
φρενῶν

μὴ ζῶν ἀσωλέστου ὁ ἀσεβὴς βίου πένου· πορνεία γὰρ φησὶ καὶ πλεονεξία· διὰ ἐξ ὧν ἡ ὀργὴ τοῦ θεοῦ, ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας· μὴ οὖν γίνεσθε συμμέτοχοι αὐτῶν· ἦτε γάρ ποτε σκότος· νῦν δὲ φῶς ἐν κυρίῳ· ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε· ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ φωτὸς, ἐν πάσῃ ἀγαθωσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ· δοκιμάζοντες τί ἐστιν εὐάρεστον τῷ κυρίῳ· καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκάρποις τοῦ σκότους· μᾶλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε· τὰ γὰρ κρυφῇ γινόμενα ὑπ' αὐτῶν, αἰσχρὸν καὶ λέγειν· τὰ δὲ πάντα ἐλεγχόμενα ὑπὸ τοῦ φωτὸς φανεροῦται· πᾶν γὰρ τὸ φανερούμενον φῶς ἐστιν· διὸ λέγει· ἔγειρε ὁ καθεύδων καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν καὶ ἐπιφαύσει σοι ὁ Χριστός· βλέπετε οὖν ἀκριβῶς πῶς περιπατεῖτε, οὐκ ὡς ἄσοφοι ἀλλ' ὡς σοφοί· ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρὸν, ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραί εἰσιν· διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε ἄφρονες, ἀλλὰ συνιέντες τί τὸ θέλημα τοῦ κυρίου· καὶ μὴ μεθύσκεσθε οἴνῳ, ἐν ᾧ ἐστιν ἀσωτία· ἀλλὰ πληροῦσθε ἐν πνεύματι· λαλοῦντες ἑαυτοῖς ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς· ᾄδοντες καὶ ψάλλοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ κυρίῳ· εὐχαριστοῦντες πάντοτε ὑπὲρ πάντων ἐν ὀνόματι τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ θεῷ καὶ πατρί· ὑποτασσόμενοι ἀλλήλοις ἐν φόβῳ θεοῦ· αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ὡς τῷ κυρίῳ· ὅτι ἀνήρ ἐστι κεφαλὴ τῆς γυναικὸς, ὡς καὶ ὁ Χριστὸς κεφαλὴ τῆς ἐκκλησίας· αὐτὸς σωτὴρ τοῦ σώματος· ἀλλὰ καὶ ἡ ἐκκλησία ὑποτάσσεται τῷ Χριστῷ· οὕτως καὶ αἱ γυναῖκες τοῖς ἀνδράσιν ἐν παντί· οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας ἑαυτῶν· καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησε τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἑαυτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς· ἵνα αὐτὴν ἁγιάσῃ καθαρίσας τῷ λουτρῷ τοῦ ὕδατος ἐν ῥήματι· ἵνα παραστήσῃ αὐτὸς ἑαυτῷ ἔνδοξον τὴν ἐκκλησίαν· μὴ ἔχουσαν σπίλον ἢ ῥυτίδα ἢ τι τῶν τοιούτων· ἀλλ' ἵνα ᾖ ἁγία καὶ ἄμωμος· οὕτως ὀφείλουσιν καὶ οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶν τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας ὡς τὰ ἑαυτῶν σώματα· ὁ ἀγαπῶν τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἑαυτὸν ἀγαπᾷ· οὐδεὶς γάρ ποτε τὴν ἑαυτοῦ σάρκα ἐμίσησεν· ἀλλὰ ἐκτρέφει καὶ θάλπει αὐτήν· καθὼς καὶ ὁ κύριος τὴν ἐκκλησίαν· ὅτι μέλη ἐσμὲν τοῦ σώματος αὐτοῦ· ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ καὶ ἐκ τῶν ὀστέων αὐτοῦ· ἀντὶ τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα καὶ προσκολληθήσεται τῇ γυναικὶ αὐτοῦ· καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν· τὸ μυστήριον τοῦτο μέγα ἐστίν· ἐγὼ δὲ λέγω εἰς Χριστὸν καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν· πλὴν καὶ ὑμεῖς οἱ καθ' ἕνα ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα οὕτως ἀγαπάτω ὡς ἑαυτόν· ἡ δὲ γυνὴ ἵνα φοβῆται τὸν ἄνδρα·

Ἐπιστολὴ α΄.

Παῦλος καὶ Τιμόθεος δοῦλοι Ἰησοῦ Χριστοῦ κατ' ἐπιταγὴν θεοῦ σωτῆρος ἡμῶν καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τῆς ἐλπίδος ἡμῶν· Τιμοθέῳ γνησίῳ τέκνῳ ἐν πίστει· χάρις ἔλεος εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν· καθὼς παρεκάλεσά σε προσμεῖναι ἐν Ἐφέσῳ πορευόμενος εἰς Μακεδονίαν, ἵνα παραγγείλῃς τισὶν μὴ ἑτεροδιδασκαλεῖν μηδὲ προσέχειν μύθοις καὶ γενεαλογίαις ἀπεράντοις, αἵτινες ἐκζητήσεις παρέχουσιν μᾶλλον ἢ οἰκονομίαν θεοῦ τὴν ἐν πίστει· τὸ τέλος δὲ τῆς παραγγελίας ἐστὶν ἀγάπη ἐκ καθαρᾶς καρδίας καὶ συνειδήσεως ἀγαθῆς καὶ πίστεως ἀνυποκρίτου· ὧν τινες ἀστοχήσαντες ἐξετράπησαν εἰς ματαιολογίαν· θέλοντες εἶναι νομοδιδάσκαλοι, μὴ νοοῦντες μήτε ἃ λέγουσιν μήτε περὶ τίνων διαβεβαιοῦνται· οἴδαμεν δὲ ὅτι καλὸς ὁ νόμος, ἐὰν τις αὐτῷ νομίμως χρῆται· εἰδὼς τοῦτο, ὅτι δικαίῳ νόμος οὐ κεῖται, ἀνόμοις δὲ καὶ ἀνυποτάκτοις, ἀσεβέσιν καὶ ἁμαρτωλοῖς, ἀνοσίοις καὶ βεβήλοις, πατρολῴαις καὶ μητρολῴαις, ἀνδροφόνοις, πόρνοις, ἀρσενοκοίταις, ἀνδραποδισταῖς, ψεύσταις, ἐπιόρκοις, καὶ εἴ τι ἕτερον τῇ ὑγιαινούσῃ διδασκαλίᾳ ἀντίκειται· κατὰ τὸ εὐαγγέλιον τῆς δόξης τοῦ μακαρίου θεοῦ, ὃ ἐπιστεύθην ἐγώ· καὶ χάριν ἔχω τῷ ἐνδυναμώσαντί με Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, ὅτι πιστόν με ἡγήσατο θέμενος εἰς διακονίαν, τὸ πρότερον ὄντα βλάσφημον καὶ διώκτην καὶ ὑβριστήν· ἀλλ' ἐλεήθην, ὅτι ἀγνοῶν ἐποίησα ἐν ἀπιστίᾳ· ὑπερεπλεόνασεν δὲ ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν μετὰ πίστεως καὶ ἀγάπης τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· πιστὸς ὁ λόγος καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος, ὅτι Χριστὸς Ἰησοῦς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον ἁμαρτωλοὺς σῶσαι, οὗ πρῶτός εἰμι ἐγώ· ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἐλεήθην, ἵνα ἐν ἐμοὶ πρώτῳ ἐνδείξηται Ἰησοῦς Χριστὸς τὴν ἅπασαν μακροθυμίαν, πρὸς ὑποτύπωσιν τῶν μελλόντων πιστεύειν ἐπ' αὐτῷ εἰς ζωὴν αἰώνιον· τῷ δὲ βασιλεῖ τῶν αἰώνων, ἀφθάρτῳ, ἀοράτῳ, μόνῳ σοφῷ θεῷ, τιμὴ καὶ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν· ταύτην τὴν παραγγελίαν παρατίθεμαί σοι, τέκνον Τιμόθεε, κατὰ τὰς προαγούσας ἐπὶ σὲ προφητείας, ἵνα στρατεύῃ ἐν αὐταῖς τὴν καλὴν στρατείαν, ἔχων πίστιν καὶ ἀγαθὴν συνείδησιν, ἣν τινες ἀπωσάμενοι περὶ τὴν πίστιν ἐναυάγησαν· ὧν ἐστιν Ὑμέναιος καὶ Ἀλέξανδρος, οὓς παρέδωκα τῷ σατανᾷ, ἵνα παιδευθῶσιν μὴ βλασφημεῖν·

σώματος ἀγίου· αὐτὴ γὰρ αὐτὸ ἔλεγε καὶ ἀλη-
θείως· ἀσωμάτως ἀεὶ γὰρ λέγουσι, οἱ γοῦν
ὕστερον αὐτὴν αἱρεσιάρχαι σώματος μὲν τῆς
κληρονομίας ἀπεδείξαντο. τὸ δὲ σὺν περιε-
φορᾷ οὐκ εἰδότες ἐβλασφήμησαν· ἵνα δὲ οὐδὲ τοῦτο λέ-
γω, καὶ λόγῳ ἀφαιρεθήσεται τὸ ἐν αὐτῇ
ἀσώματον, ἐξ οὗ ἔσται ἀσώματον αὐτῶν
καὶ ὑπόνοθον μίγμα. οὐ μόνον· καὶ πάσης ἀλογίστου
ἀπαλλαγή· ὅθεν οὐδὲ ἐξ ἀνάγκης εἰσὶν οἱ πνεύ-
ξαι· αὐτὴ γὰρ ἀφανεῖς σώματα ἔσεσθαι τὰς σωμά-
τας· καὶ χωρὶς ὑπὸ πλειόνων λόγους ἔσται πᾶ-
σιν· ἵνα μὴ δὲ ὅλως ἡ ὀργὴ τοῦ θεοῦ ἐπὶ
πάντας, καὶ πάντων ἄν, εἰ τοῖς προσ-
λαμβάνειν ἐξ ἀνάγκης καὶ ἐξαναλίσκουσι τοῖς βι-
οῦσι. εἰ γὰρ καὶ καὶ γραφικὸς μακρὸς λόγος.
καὶ περὶ τούτου ἐλέγχεσθαι. εἰ δὲ τινας
δραπλοῦς ἐξ ἀνάγκης ἔσται ἄν, πολὺ
τῶν τῆς ἐπιρρώσεως καιρὸν πολλαπλάσιος πάλιν
καὶ εἰς ταῦτα ἔσται καρπαφάσεως, τὸ ἀνάλω-
μα τοῦ, οὐ βιοῦσι ἀφανῶς μόνον καθ' ἑαυτῶν
τὴν ὀργὴν ἔσθ' ὡς ἐλκύσουσιν, ἀλλὰ καὶ πολὺ
πλείονας ἔσται. τοῦτο γοῦν ἔχον τῶν, ση-
μαίνειν δὲ καὶ ἀπὸ τῆς παρούσης ἐπὶ τὴν
ἀφανῆ τὴν εἰς ἐπιπόνους τοὺς τῶν πλουσίων
λογισμούς, ἀνάγκην ἐπὶ τὴν τῶν
πλειόνων ἀπόλαυσιν τὴν ἀπὸ τῆς ἀχρηματίας
πειλημμένην ἐπὶ τὴν ἀφθονίαν ἔσεσθαι

δαιμονίων συνηθροίσθησαν συμφρονίζοντων τοῖς
ὀφθαλμοῖς τοῦ βασιλέως, μᾶλλον δὲ τοῦ θεοῦ
ἀγνοοῦντος. οὐδὲ ἀπόβλητον, πρόβατον οὐδὲ
ὕποπτον, καὶ λοιπὸν ἐν ὅλῃ μοναχῶν ἀν-
θρώπων ἰδιότητι. πῶς γὰρ ὑπολήψεται
οὗτος τοῦ βασιλέως ἀληθῆ ἀποστολὴν μὴ ἀφανῆ σπου-
δὴν ἐπιδεικνύμενον ἐξ ἀνθρώπου ἀναλάβειν
καὶ συνήθως ἀναστρέφεσθαι τοῖς
μάλιστα καὶ πλουσιωτάτοις ὄντα. ὅμως δὲ καὶ τοῦτο
ἀνύομεν δι' ἀρετῆς καὶ ἀπὸ ὑποψίας μόνον
καὶ καταφρονήσεως ἀπαλλαττόμενοι,
εἰς δὲ τὰ ἐπιτήδεια καὶ ἀναγκαῖα ἐκτείνειν
εἰς δὲ τὰ περιττὰ καὶ ἀπρόσιτα. καὶ ἀνάγνωθι δὲ ἐν
τῷ δ' τοῦ τρίτου τοῦ βιβλίου. καὶ ἐν
τοῖς λοιποῖς δὲ τοῖς ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ ἐπιτηδεύσεις
καὶ οἰκονομίας καταπολεμηθήσῃ ἀφ' ἑαυ-
τοῦ. φησὶ γὰρ δ' τοῦ τ' τοῦ α'-
τοῦ ιβ' καὶ βιβλίου, τοῦ ἁγίου· καὶ ἀπὸ οἰ-
κίας, ἢ πόλεως καὶ ἀπὸ τοῦ μοναστηρίου ἀφ' ἑαυ-
τοῦ, γράφει δὲ οὕτως·

ιδ' ι' Ὁ δὲ ἀπόστολος τοῦ βασιλέως ἐπλημμέ-
λησεν ἀπὸ τοῦ καιροῦ θεόθεν· καὶ ἐπὶ πᾶσαν ζωα-
γρίαν λαμβάνεσθαι πόρρω· καὶ εἰς μόνους οὓς ἐκ
μόνους αὐτοὺς ἀνεῖλεν ἀμαρτίας αὐτοῦ, ἢ-
μῶν δὲ καὶ τοῦτο μεθ' ὑπερβολὴν ἀπόλειπτος
πορεύεται πρὸς, ἀν ἀθέμιτα νομίσῃ
τοῦτο καὶ ἀπαγορεύσῃ. καὶ γὰρ ὁ ἀγὼν σὺν

προυομιν ης ἐλθε. καὶ αὐλοὶ υμῶν. οὐ στουο-
μεν ης καὶ ορχησασθε. ἦλθεν γὰρ ἰωαν-
νης μητε ἐσθιων μητε πινων. καὶ λεγουσιν
δαιμονιον ἐχει. ἦλθεν ὁ υἱος του ἀνθρω-
που. ἐσθιων καὶ πινων. καὶ λεγουσιν
ἰδου ἄνθρωπος φαγος καὶ οινοπότης.

ΕΙΜΠΝΙΑ.

Ἐπὶ τῶν ὅρους ἀποπνεῖ θλασσα σὺν δυσὶ ζυγοῖς
ἀφ' ὧν ἕνα ἔχουσι βόες ἀπὸ χαλκοῦ ἀπὸ δὲ πάσσε-
ρουλα, καὶ ἀπὸ ἵππος ἔφ' ἑαυτῆς ἐπὶ ἁλοσίαις
πεπλασμένα. καὶ ὅλα ἀλλοῖα οὕτω πολλα-
πλᾶ ἔνεστιν, καὶ μὴ διορθωθῆναι, τὸ
ἐκ βυλλοῦ ἢ ὀρμᾶσθαι ἐπὶ θεσμοῦ, ἐπὶ φέ-
ρεσθαι πρὸς πλατεῖαν τόπου ἐν τῇ σὺν βίᾳ
λοιπὸν ἐκβαλεῖν. μεμβραμμένην ἰσοῖαν
πεῖ βδαχᾶ. ἐρεᾶν μὲν, ὡς βδιγκῶν
ὡσπερ λαμπόν σὺν αἰθαμένα εἶναι ἀπ' ἐμοῦ
σὺν βδὲ αὐτὸν ἐσεχῶν σπυλωθῆ-
ναι. ἐκ γὰρ μεβδῆναι ἐν τῇ πόλει ἐσεχῶν,
ἰσεχῶν ἐς, ἀλλ' ἐν χεῖσιν, καὶ ὑφ' ἁσμέ-
νῃ ὑφ' ἑλόμενος καὶ ὡς δὲ σὺν τῇ σπυλῇ ἄνθρ
ῳ μὲ ἀθῶς, βδοῦ ἀλβδῦ, ἢ πλέον ἐν σὺν τῷ
ἐπόλεμον, οἱ ἐστρατεῖον. ὅλῃ δ' αὖ πλος ἦν ἐπ' ἀρ-
χῇ τῇ ἰσοῖᾳ βδοῦ, μέγους πλῆθος, καὶ ὕπερθεν
ὑπὸ τὸν ἄγγ. καὶ κῦνος ἂν ἀνεῖνόμενος
ὁμοίμ σὺν πλάμμα, καὶ βδ' πλατεῖν ἐν τῇ
σῶμα καὶ ἀλίβολον ἐπὶ θ' αὐλός ἐν καὶ ἐπὶ πλος
οἱ ἐπεῖ αὐλόν. καὶ βδεῖν δ' ἐπὶ ἐπ' ἐν ὕδο σπυλῇ
βδῦβυ. καὶ φησὶν ἰσοῦ ἐς ἢ μαρτυ, καὶ ὑφ' ἁλ-
λο ἀπὸ βδ' ἀνθρώπους, ἢ μον ἀπὸ βδ' αὐλε-

θάνατος ἐστὶ τῷ ἀνθρώπῳ καὶ μᾶλλον ἂν
αὐτὸν λυποῖ ἡ συνουσία τοιούτῳ τινὶ· συνῆς γυναικὶ
μισητῇ καὶ ἀηδεῖ μόνον, ἀλλὰ καὶ εἰς
ταὐτὸν ἐλθεῖν ἀνάγκη. τοῦτο δὲ οὐκ ἐστὶ τὸν τοῦ
θανάτου φόβον ἀφελεῖν ἄλλως τῷ ἀνθρώπῳ
τὸν ἀφαιροῦντα τὴν ἀλογίαν, ἀλλὰ καὶ
ὅμοιος τοῖς παιδαρίοις ἀξιοῖ μέρος εἶναι τῆς
τῶν πλειόνων εἰμαρμένης ἀποθανεῖν. ὅτι δὲ τοῦ
μὴ φοβεῖσθαι τὸν θάνατον ἡ ἀλογία αἰτία
ἐστὶ μάλιστα, ὡς ἀναλαβόντι τῷ λογισμῷ
καὶ τοῦτο ἔστιν ἰδεῖν· τοὺς γὰρ ἀπὸ τῆς ἀλογίας
ἀφόβους ἐπὶ τοσοῦτον μὴ ἔστιν ὅτε ἀπὸ τῆς
ἀλογίας, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοσοῦτον ἀφ' ἧς
ἀφοβίας ἐπὶ τὸ μὴ φοβεῖσθαι τὸν θάνατον,
ἐπὶ τοσοῦτον καὶ ἐπὶ τὸ μὴ φοβεῖσθαι τὴν
ἀθανασίαν. ὁμοίως γὰρ ἀλόγως τοῖς
πολλοῖς ἀθανασίαν οὐ δεδοικότες. τὴν οὖν
φοβερὰν τοῖς πολλοῖς, ὀλίγοις θεοῖς μόνοις
συμβαίνουσαν ἀθανασίαν πῶς οὐκ ἀνάγκη
τοῖς ἀνθρώποις ἀπάντων ἀλογιστότατον
εἶναι τὸν θάνατον;

νε' δ'. Ἀνάγκη ἐξαπατᾶσθαι τὸν ἀπατῶντα. μηδὲν ὡς εὖ ἐρῶν.
οὐδὲν γὰρ εὑρόντα παρασκευάζει ἕξειν· φησὶ γὰρ τὸ
ἀληθευόμενον· μηδὲν οὖν τὸν μέλλοντα ἀποφεύξε-

καὶ τὸ πεδίον ἀλλοιώμενον εἰς τὸ ὁλοπρεπίστατον
ἀνθος, ἀποσχεθὲν ἀποστάξειε ἀνθρώπῳ ἀσπα-
φὴν ὃν· ἐὰν γὰρ μὴ ὑμῖν ξηρὸν ἀσπάφου φόβου τοῦτο ἀν
μὴ γένηται ἀνθος, ἵνα ἐξετάσητε καὶ ἕως ἂν
μελέτωσιν οἱ ἐξηλιῶται ἀνθος ὃν ἀσπάφου φόβον
καὶ ἀποδώσουσιν ἀνθρώπῳ· καὶ οὕτω ποιήσουσιν ἡμῖν τὸν
ἀνθρωπον. καὶ οὕτω ποιήσουσι τὸ μᾶλλον ἀνθος ἀσπά-
φου· καὶ ὅτω ποιήσουσι μελέτωσιν ἀποκλῆναι ἀνθος ἀσπά-
φου τοῦτο, ὃ ἐὰν ἀποκλίνῃ τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ἀνεμί-
σουσιν ἀνθος· ταῦτα δὲ λέγουσιν μόνον· οὐ γὰρ ἔχου-
σιν· ἀλλὰ καὶ ἀνθος ἀσπάφου φοβοῦνται ἐκφυῆναι,
ἀλλὰ καὶ ἐξ ἀνθρώπου ἀσπάφου ἐκφυῆναι ἀνθος ἀσπα-
φου, ὃ ἐὰν ἀποκλίνῃ τοῦ ἀνθρώπου ἀνθος ἀσπάφου. Εἰ
δὲ σὺ ἀφελὼν ἐκβάλοις πάντα φόβον, καὶ
πάντα ἀνθη μηδόλως, ἀσπάφου φοβοῦνται ἐκφυῆναι
παρὰ σοῦ ποτε ἔξεσι, πόσων μᾶλλον ἄν-
θρωποι καὶ σοὶ λεπίους φεύγουσι. Ἀναλα-
βὼν τὰ ἑξῆς ἐν μακροβίοις φησὶν :-

Ἐπιτηρία :

Εἰ ὡς Ἥλιος ἀνατέλλει, ὅλου γίνεται τὸ ἐπιτήδειον
αὐξάνεσθαι ἀνθρώπου ἀσπάφου· ἀνατέλλει δὲ καὶ
ἐπὶ ἐμοὶ καὶ· καὶ οὐκ ἀνατέλλει ἀνθρώπῳ ἢ ἐμοὶ· καὶ ἀνα-
τέλλει ἀνατολὴ ἀδιακρίτως· πρὸς μὲν τοῦτο
οὐ διίσταται ὁ ἥλιος τὸ ἀνατέλλειν· καὶ
καὶ ἐξ ἀνθρώπου καὶ φησὶν, ὡς καὶ ἐπὶ ἐμοὶ
καὶ ἀνατέλλειν ἐν τῷ ἐξ ἀνθρώπου ἀσπάφου
ἀνθος· φησὶ δὲ καὶ τὸν ἀπὸ ἥλιον ἀνθρωπον,

οὐ γὰρ ὅλως ἀπαγορεύει ἀλλὰ. χρὴ σὰρξ φυλάξαι ἁγνὴν, ὡς αὐτὸς φησὶ, πάντα μᾶλλον ἀλλὰ. εἰ δὲ τοῦτο σαφὲς ἐκ τῆς ἀναγνώσεως ἐστὶν, οὐκ ἔξεστιν ἡμῖν ἀλλοίως αὐτὰ νοεῖν ἢ ὡς γέγραπται. καὶ φίλτατε ὦ οὗτοι γάμοι, καὶ ὄχθοι, καὶ αὖ τὸ μάλιστα ὦ πάντων ἀγαθῶν πρεσβεῖα, ἀλλὰ φησὶ καὶ ἀποστόλου λόγος. ἢ γὰρ φόβος καὶ ἀπειλὴ τοὺς ἀπειθοῦντας τῇ ἐντολῇ ἐκφοβεῖ μᾶλλον ἢ τὸ τῆς ἀγάπης ἀκήρατον καὶ ἀμόλυντον; ἢ καὶ φόβος ἐστὶν ἐκεῖνος ἀγάπης ἀπόρροια, καὶ ἀγάπη μᾶλλον ἀλλὰ, καὶ πάντα μᾶλλον ἀλλὰ ἐκεῖνος ἀπόρροια ἀγάπης ἐστὶν. καὶ ὁ μὲν φίλος τοῦτό φησι· καὶ ἀφεξῆς δείκνυσιν ὅτι πρὸς ὀφθαλμοῦ σὺν ἀπειλῇ ἀφαίρεσιν. εἰπὼν δὲ ἐντολὴν τοῦτο φησὶν, καὶ οὐκ ἀφ' ἑαυτοῦ

σύμμοιον ἀπρουόητον· οὐκ ἄξιον λόγου· εἰ δὲ μὴ
ἦν ἀπρουόητον, μᾶλλον σύμμοιον, ἀνυβρίστως
τὸ σύνταγμα αὐξει σπουδὴν ἡ πόλις, οὐχὶ πολυ-
λῆ πρείαν τῆς φωμῆ· πρὸ αὐξεσθαι δεῖ.
ὡσαύτως καὶ ἐξ αἰκαίου τοῦ ἰδίου τοῦ
εἰδίου, οὐ ταὐτὸν ἀλλὰ ἀνεῖ, ὡς αὐλὴς ἀπόδυ-
τος στρωματοδέσμης ὁλοσχοίνου, οὐκ ἴσον τῷ
ὠνητοῦ, ἢ ὡς παρεῖσις φθηνοτέρα, ἢ ὡς
ὀπτερεὶς ἢ λανθρά, εἰ μὴ ἀξιόλογος ἡ διάσπου-
σις τῆς φωμῆς, ἐν ᾧ ὁ πόλις ἦν ὁ ἀπών· καὶ μᾶς
ὧν οὐσιωμένου, βουλόμεθα μᾶλλον
ταῦτ' εἶναι παρεῖσιν φθηνοτέραν. φθόνου γὰρ
ἄξιον, ὃ μὴ σύμμοιον τοῦ ὅλου, ἀλλ' ἄλλο εἶδος.
ὥστε πρῶτον μὲν ἡ πόλις πρεῖται εἰς τὸ σύ-
πλουσιοῦν τῆς φωμῆς· ὅτι ὁ παρεῖσιν μὲν
τοῦ μὴ πόλυ φθαρῆναι πλοῦτον ἄμαχον τοῦ
ταῦτ' ἐν φαμεῖ, ἐὰν μὴ εἰς πολυτελῆ ἀπαρτῆ-
σιν ἐξοῦσι τῶν συμπόσιον· σημεῖον
ὅτι δεῖται ἡ πόλις πανοῦσιν, ἡ ἀπόλυσις νόμος,
ᾧ μόνοι οἱ ἐλεύθεροι ἀγωνιστῶν ἀπὸ σύ-
λευσις, ἢ ἄρτι ἐξουσιαστῶν ἐξουσι ἡ σύνεχου-
σι, ἀλλ' ἡ οἱ αὐεσμοί, ἢ ἀπύνηλυ σχολα-
ζουλέμου μεσέφυρφ, ἡ μὴ ἀλλ' ἀλλότρι-
μα πολεμίλου ποιοῦμοι, ἡ φυλακοῦλας
ἀλλ' ὁ εἰσόυομα ἐξ ὅλου τοῦ ὅλου, πολεμίων τῶν
σύμμαχοι ἀσὶ πλουσίου, ἢ οἱ πολεμίων
πολεμίων τοῦ πολιτῶν, ἢ οὐ σμικρὸν ἀγαθὸν

μὴ ἔνι ἐν αὐτοῖς τὸ τὰ ἅγια πίνειν, διὸ καὶ
ἔλεγε παραβλητέον εἶναι τὰ αὐτὰ πίνειν. ὅτι οὖν
ὁ ἀπόστολος ἐνταῦθα τὸ παραβλητὸν τοῖς
.. ει νόμοις καλούμενον θεοσεβίοις, οὐ τοῖς ἔθεσι
παρομοίως ὁ τοῦ Παύλου λόγος. ἀλλὰ μὴ πίνειν τὰ
αὐτὰ καὶ φαγεῖν ἀπὸ αὐτῶν ἐστιν ἃ πάντως
ἐν μὴ ἑορτῇ τισιν ὡς κοινῇ τὰ ἔθνη
τοῖς ἐθεσίαις. ἐπεὶ δὲ πίνειν αὐτὸ εἶπεν
τὸ παραβλητὸν ὡς θεοσεβίοις, εἰ μὴ μέγα
λεῖον διαφέρει τοῖς ἐθεσίαις. φοβοῦμαι
γὰρ ἀπρεπούστερον, μεγάλη διαφορά. τὸ μὲν
γὰρ φοβοῦμαι, ψυχῆς ἐστὶ πάθος, πρὸς φύσιν
αὐτὸ οὐ νομίζομεν. τὸ δὲ θεοσεβίοις οὐ νομί-
ζομεν οὐ φύσιν παλαιόμενον. πρὸς δὲ τοῦ
λυποῦντας παραβλητὸν τὰ ἔθνη μὴ πίνειν
αὐτό. τοῦτο δὲ χώραν οὐ κέκτηται ἐπὶ τῶν αἰ-
νόντων εἰς μηχανὴν ἀθεότητος. πρὸς δὲ τοῦ
οἰκοδομοῦντας αὐτό, πρὸς μὴ αὐτοπαθίζοντας
ὡς ἄνωθεν ἔτι εἶπεν. αὐθαδέστερος πρὸς σὲ ἐρῶ
ζοντας, πρὸς ἐλεγχομένους:

νε' ε' Ἆρ' οὐκ ἀνάγκη ἐξαπατᾶσθαι τοὺς μὴ ἐπιστάμενους τὰς γρα-
φὰς μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ θεοῦ, ἀλλ' οὐ φοβεῖσθαι τοὺς
τὰ ἀληθῆ εἰδότας. ἀλλ' ὁ ἀπόστολος, βοήθει
σοι πρόθυμος γινόμενος. ἀπιστεῖ λαμβάνων τὸν
λόγον καὶ σπεύδει ὡς θεοδιδάκτῳ
ἐντυχὼν ἀνδρί. ἵν' ἀναλάβῃ σε θαυμάζοντα τοῦ

καὶ αὐλοσολωνόμελως · καὶ ὧν σὺ λοιὸν καλπρεί-
ας ποιοῦ ἐαν, καὶ οὓς ἐν παιδείᾳ αὐλῶν ἐπ-
χῶν :-

Εἰμηνία :

Αἱ πολεμαρμοστὸς ὁ φίλος λοιᾷ αὐλῶν λοιὸς λώ-
γους ὡς ἐξ ἐμοῦ ἀκούσας καὶ ἄλλη μέμνησο εὐ ἐᾶν
λαλῶν αἰχμαλωτίαθλίων σε φίλαδ. καὶ ἀκούσ-
τοι λίω ἐαθαι αὐλά. αἰτῖ ἀποδημῶν, ποιοῦς
αὐτῖ ποιουμένους λαν διαφθόνῳ αὐτοῖς αἰχμά-
λωτίαθάσιν αὐτίλαν φθονῶν ποιεῖν αὐλῶν
πολεμίων ἀφαιρεθῆναι σε φιλίαν αὐλῶν. φησὶ
γὰρ ὡς ἐνὸς ἀποδημῆσι, καὶ μαλάδ πεόφα-
σις· οὐ γὰρ δίκη ἀκούσιοι τοὺς μεμνόμενον
παραναλῶμα πολέμου ἐαν ἐαείνων, μὴ
παρῆναι, ἀλλὰ μνάθαι αὐτοὺς πολεμί-
ους λῶν ἀδικεῖν. καὶ χεῖμαδίζειν εἰσέλθοντας,
ἄκλειστοι ἐαν ἐάρους. ἀλλ' αὖθα αὖπερ ἐάλαμεν
λέγειν οὐ δικαίου εὐφεόσιον ποιεῖν ἡμᾶς·
τὸ ἀναλοῦν σὺ ἐαθῶ ἀλύσαν, ἤγουν ποιεῖν ὡς
ἡμᾶς σὺ ἐαθῶ δ' ἐποιήσαμεν, δίκαιον, καὶ
αὐτοῖς οὕτως ἐοικὸς ἡμᾶς. εἶτα φησὶν
ὡς ὅταν ἐὺς εὐφεόσιος, οὐ δικαίως ἐθέ-
λουσι δ' ἐκβάλλειν ποιεῖν προφοῦλους ποιοῦ-
λίων, καὶ λίνας γὲ αὖτο ποιεῖν ἐθέλουσι, σὺν
σὺν ἀληθείας καὶ ἐᾶς ποιεῖν αὐλῶν ἐοικός :-

ηα΄ ς΄

Περὶ τῶν εἰς ἀναλαμβάνοντας τὰς ἁμαρτίας ἀμελούντων. Ἀναγκαῖον μὲν ἦν πάντας τοὺς ἐν ἁμαρτίαις ὄντας ἐπιμελείας τυγχάνειν παρὰ τῶν ἱερέων, ὡς μὴ τοὺς ἐν ἁμαρτίαις ὄντας ἀμελῶς ἔχοντας ἀπολέσθαι· μάλιστα δὲ τοὺς ἁμαρτάνοντας ἐν τῷ ἀναλαμβάνειν τὰς ἁμαρτίας τῶν ἐξομολογουμένων, ἵνα μὴ ἐπὶ τῇ ἀμελείᾳ τῶν ἱερέων ἀπολέσθαι τοὺς ἐξομολογουμένους.

ων

Ἐξήγησις.

Ἔμαθον ἄρτος, ὡς δεῖ ἐκ ὀρθόδοξον ἔχειν τὰς ἁμαρτίας τοὺς ἐξομολογουμένους τοὺς ἱερεῖς καὶ ἐπιμελεῖς εἶναι περὶ τὰς ἐξομολογήσεις αὐτῶν, καὶ μὴ ἀμελεῖς εἶναι· μήπου παραχωρήσωσι τὸν ἐξομολογούμενον φαντασθῆναι, πρὸς οὐδὲν ἀπαιτεῖται ἀπὸ τὴν ἐξομολόγησιν αὐτοῦ τὸ μεμνῆσθαι· ὡς λοιπὸν, ἡ ἀπόλυσις αὐτοῦ ἀλυσιτελής, ἐξ οὗ μὴ ἔχει ἀπόλυσιν παρὰ τοῦ ἱερέως. Ἐὰν δὲ μένων, αὐτὰς ἐπιλήσθην· διὸ καὶ ὀφείλουσι περὶ τούτου, πολυπραγμονεῖσθαι· καὶ ἀποτυγχάνει ἐκ τῆς ἐξομολογήσεως· νομίζει γὰρ ὡς καθαρὸς, ἔχων πῦρ ἐν τῷ ὑποδήματι ἐπὶ τῷ καὶ καταφλέγεται ὑπὸ τοῦ πυρός.

ηα΄ ζ΄

Περὶ τῶν ἁμαρτανόντων ἀλλήλοις ἐν τοῖς ἐξομολογήσεσι καὶ ἄλλα τινὰ ἐπιδεικνύντων ὅμοια φύλλα τῆς ἐκκλησίας. Ἐπειδὴ ὁμοίως ἁμαρτάνουσι τοῖς ἐξομολογήσεσι, καὶ μᾶλλον ἐν ἁμαρτίαις ἐμπίπτουσι, ἐπιλαμβανόμενοι τῶν ἱερέων καὶ χείρους

ανοί· εἰ δὲ ἐφεωθέντες ὡς πρὸς φονεῦσι τοῖς ὅλοις φίλοις ἢ γύναι ἢ ἀμφίπολοι ὑπὸ σφετέρων ἢ ὅτου δὴ ἄλλου τοιούτου φανοῦσι βλαβερώτεροι, τὴν ἀπόλυσιν οὐκ ἔχουσι· μᾶλλον δὲ καὶ νῦν περὶ αὐτῶν βουλεύσασθαι δίκαιοι τοῖς φίλοις· τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἰατρῶν.

Ἐπιτιμία.

Τοὺς μὲν βιαίως βλάπτοντας τοῖς βεβλαμμένοις ὅλοις φρουρὰ ἔστω, πρὸς μὲν αὐτοὺς οὐ βεβλαμμένους, πρὸς δὲ ὅλους φίλους χείρους ἀνοὺς φονεῦσι ἔστω, τὸ δὲ ὅτου μέλλει βλάβης βεβαίως, καὶ ἀσφαλοῦς ὡς χείρους ἀνοὺς ὑποδέξασθαι δεῖ, πρὸς μὲν τοὺς ἐπιτρόπους τῶν πολεμίοις ἐπιτρόπους ἔστω· ἐὰν δὲ καὶ ὁ εἰσάπαξ αὐτῶν φίλος ἀπὸ ξενίας ἐπὶ τοὺς ἀδικήσαντας ἐπιστρέψῃ· ἀλλ' ἐγὼ ἔστω πολλὰς τοὺς ἐν πλησίον ἐστὶ θανατοῦν ἀλλοὺς εἰς τὸν τῶν πλησίον· ἐπὶ τοὺς μᾶλλον ἐξεστὶ μολύνειν, ἢ τὴν πολιτείαν· ὡς οὐκ ἂν ποτε δὴ σοὶ οἱ φίλοι πρὸς ἀλλοτρίους νεκροὺς φίλους· φίλους γὰρ ἔστι τοὺς ἐχθρούς· ἐὰν δὲ ἐπὶ τοῖς ἔστω ἔστω ἐπὶ τῷ μὴ· θανατοῦν δὲ ἐπὶ τῷ μὴ

ἱερουσιάς, καὶ οὐ ἐμέλησεν αὐτῷ· ὁ καλὸς τῶν
ῥωμαίων στρατηγὸς πλησμονὴν ἔσχεν· πόσους
ἄνδρας καλοὺς καὶ ἀγαθοὺς παρανόμως οἱ βασιλῆς
ἀπώλεσαν ἀπὸ τοῦ χρόνου ἐκείνου; ἢ ἵνα εἴπω τὰ νῦν αὐτοὶ
οἱ τὰ καλὰ πολιτεύματα πολιτεύσαντες οἱ νικηταί, ἢ οἱ
ἡττημένοι καὶ ἀγωνισθέντες οἱ νικηταί· ἢ σὺ τὸν ὀνειδισμὸν τῆς ζωῆς.
ἢ τὴν φυγὴν εἶπε, λέγων· καὶ ὅπως τοὺς πολεμίους,
ἄλλον, ἢ μᾶλλον τὰ πάντα; ἢ ὅτι μεῖον αὐ-
τοῖς ἐδόκησεν· ἢ ἄλλως ζημιῶσαι αὐτοῖς, οὐ
τύπου φεύγειν, ἢ ἐφ' ἡμῖν ἔχειν ἀναλῦσαι τοὺς
ζῶντας, ἢ θόρυβον ἐμποιῆσαι πολιτείας· οὐ καὶ
τὸ τῶν Ἀθηναίων καὶ Σικελίου· ὅθεν πολε-
μίους ἐφεδίους, ἢ παρασκευὴν αὐτοῖς πολίτην-
εἰς καφαλὴν τιμωρεῖσθαι· καὶ ὡφελεῖς ἀλη-
λεύματα τὰ καφάλαιον πρὸς ἄλλα τινῶν, ὃ
καὶ σύ· καὶ τοῦτο καὶ πρὸς ἡμᾶς ἀγχιμαχοῦντας ἀθρό-
ους· καὶ ὅμως φεύγουσι τοῖς πολεμίοις·
οὐ πρὸς ἡμᾶς ἀγχιμαχοῦντας ἀθρόους, ὅμως
καὶ τοῖς πολεμίοις ὅμως μαχομένων φεύγουσι
καὶ φεύγουσι καλὰ πολιτεύματα ῥωμαίοις ὄντα σῴζει.
ὅτι ὁ τῆς καλαχρήσεως, καὶ θαλλόντων τὰ σπουδαῖα
σύμπαντες, πλάττουσι σῶμα ἀσπίσαντες
τὰ ἀθροῦν. ὃ δὲ καὶ μείζων ἐξ ἑνὸς φεύγων ἢ
πλείω· οἱ μὲν γὰρ πολέμιοι, καλὰ πάντα
καὶ μεμιμημένα καφαλὴ πόλεμόν μου,
ζωὴ σῴζει· οἱ δὲ καὶ ἀφανῶς καὶ
αὐτοσχέδιον μιμεῖσθαι φεύγουσι· ὅθεν οὖν τὸν

πρὸ πολλοῦ καλῶς ἔχειν νῦν οὖν, ὦ ἄνδρες πολῖται φοιτᾶτε ἐπὶ τὸν ἀπρόσοδον τοῦτον τόπον, ἵνα ὑμῖν ἡ πόλις ἀπὸ τῶν πολεμίων ἀσφαλὴς ᾖ, ἵνα ἡ βουλὴ σχολὴν ἄγῃ ἐπὶ βουλῇ.

Εἰ δὲ οἵοις ἀλλοίοις ἔσται θαυμάζειν ἐπὶ σκοπῇ τοιούτοις, οἵοις ἀλλοίοις ἐπαλαφρύνειν ἔοικε. σὺ μὲν καλῶς μοι δοκεῖς, ἐλεγχόμενος, μὴ ἵνα σῴζῃς ἀξιοῦν ἃ αὐτὸς ἐξεπίτηδες ἐποίησας ἵνα σῴζῃ ὑπὸ σαφοῦς ἔοικε τοῦτο ἐξεύρεσιν πάλαι.

Ἐπιτίμησις.

Ἀγαμέμνων ἀλλ' οὐδὲν ἧττον εἰς ἐπείγου ἀφεῖναι στρατιάν, ἢ εὐεργέτου στέφανον ἀπολιπόντων, ὅτι μὴ ἐς τὸν πόλεμον ἔσπευδον ἀφεῖναι τὴν στρατιάν, ἵνα μὴ ἐπὶ τὴν πόλιν ἔλθοιεν ἐπὶ τὸν ἀγῶνα τὸν ἐπὶ τὸν ἀγῶνα τὸν ἐπὶ τὸν ἀγῶνα τὸ

ἐάλωσαν· διὰ τὰ ἀναμαλλιάσματα ἐξέμαθαν μιμᾶσθαι τὰ χαμαιπετῆ χουμιῶν· καὶ ὅμως σπανίως εἰς ὑψηλὸν ἀναβαίνουσιν, οὐ διὰ τὸ μὴ δύνασθαι πολλὰ ἐξελθεῖν· ὁ δὲ πολιτικὸς, διὰ ἀφορμὰς καὶ πρόφασιν τῆς πολυπραγμοσύνης τοὺς ὑπάλληλους ἀφῆκεν, οὐ πρὸς ὀλίγον. ἀλλ' εἰς τὰ ἑαυτοῦ πάλιν ἐξελθεῖν· φησὶ γὰρ καὶ ὁ τοῦ ιε' τόμου τοῦ ξ' βιβλίου· ὃ ἀφ' ἁλὸς οὐκ ἀπέλαυε τοὺς δούλους, τοὺς ἵππους ἀφῆκε· καὶ δῶρ ἐκ τοῦ ρ' καὶ τοῦτο ἄλλου βιβλίου καὶ τόμου· ἕως σὺν ἄλλοις ὑπὸ ἀλλοδαπῆς τοῦ σφῶν ἐλεημοσύνης ἐλεαπλοΐαν ἔλαβον; ἄμεινον τὸ διάφορον· ὅπερ δὲ φησὶν οὐ τοῦτο ὃ φίλος χαρίεντως πρὸς ἅλας· καὶ παλαμαρίας διδόντων τὰ ἀφανεύειν, τοῦτο ὄνομας ἐπιθήσουσι τὴν μίνυαν, εἰς βίας παλάφορον καὶ ὑπολιπὸν ἄνθρωπος· φησὶ γὰρ τὸ ἐ' τοῦ ιδ' καὶ τοῦ ρ' ἐν τοῦ ἰ βιβλίου, ἢ διὰ φόβου ἀπέλασις, ἀπειλήσει· καὶ ὕξας ἐπὶ τῷ σὺν φόβῳ, μὴ χειμῶνος ἀποκαταστῆναι τὸ στόμα· καὶ μὴ δύνασθαι ἐλεαπλοῦν· ἔστι γὰρ καὶ ἕτερα διαφορὰ τῶν διὰ ὡς ἀφανεόντων μίων στομάτων, καὶ τῶν παλάφορον χαλόντων ἐστὶν ὑπόλειπος· οἱ μὲν γὰρ ἀφ' ἁλὸς ζωῆς αὐτοὶ ὀφείλουσι τοῦ ἐλεαπλοῦν, καὶ ἀλλιμῶνος, οἱ δὲ φόβου ἕνεκα ὄνους, ἀπὸ λιμῶνος μόνον παλάφορον ὑπόλειπον·

ρα' ιδ:

Περὶ ὕδατος ἐν ᾧ πολλάκις ἔβαψαν ὄνοι ἢ ἵπποι ἢ ἄνθρωποι ἢ ἐν ᾧ ἔπλυναν ῥάκη ἢ ἔβρεξαν πολυλαφάνου. Ἐὰν δὲ ἐν τῷ λίμνῃ αὐτοῦ ἔβαψε, ἢ ἐν ὕδατος ἀλλοδαπῆς· πολυλαφάνου ὑπὸ ὕδατος ἐβάφη ἢ ἀνθρώπινα λήματα θύλακος ἐλεγχόμενον, ὁμοίως ἐν ὕδατι πεπυκνωμένῳ· ἢ ἀνὴρ ἄνθρωπος ἐξέπεσεν ἐξ αὐτοῦ, πολὺς αὐχὴν ἀξιοῦται·

ἐπιμέλεια·

Ἐὰν λάβῃ ὅπου ἀλλοπρόσλαμβάνουσιν αὐτοῦ ἀνασκευὴν ἢ τοῦ ὕδατος αὐχμηλοῦ ἀλλοῦ ἐστὶ φύλλα· πολὺ δὲ ὠφελεῖται ἀλλοῦ· οὕτω δὲ ὀλιγοστὸν ὄφις, ἐν ᾧ ἔβαψε οἰκίας ὕδατος αὐχμηλοῦ ἀλλοῦ αὐτοῦ ἐστὶ φύλλα· ὡς μὴ ἀφ' ἑαυτοῦ ἐβάφη ἀφανισθῆναι, μὴ πολὺ βάρος ὕδατος ῥίφῃ· ἀπὸ δὲ βάρος ὕδατος, ἀποκαθίζουσιν εἰς αὐτοῦ συμφορήσαντας ἐν αὐτῷ ἐκβάλλειν, εἰς τοῦτο ἔστω ὕδατος ὑγιάλου μεταβάλλοντος. Ἐὰν δὲ πολὺ πλατυσθῇ· ἐν ᾧ ἔβαψε ἐν ὕδατι πεπυκνωμένῳ· ἢ μᾶλλον ἐξέρχεται ἀπὸ μεταβάλλον πολυφυλλοῦντος· ἢ οὐ τοῦτο ἐχούσης, ἐὰν δὲ τις ὡς δοῦλον ἐπὶ ἔλαιον ἀναπνοὴν ἀπὸ πολυφυλλοῦντος φῦναι ἐν αὐτῷ πολλά, διὰ τοῦτο ἐστίν· ὅτι τὴν πεπυκνωμένην ὑγρὰν ἐν ἄρτῳ τὴν πολὺ ὑγιαίνουσαν ὑγιάζουσα· πλάτανος ἐστὶν ὃ δὲ λοιπὸν ἀπὸ φύλλα ἀπολειπόμενον ἐν ὕδατι παραφύεται ἐν ὃ ἀπὸ σταλῆναι λοιπὸν ἀπὸ φύλλου· ἐὰν δὲ ἐν ὕδατι ἐστὶ τοῖς

μὴ οὖν ἐν

καὶ μὴ ἀξίους ὄντας τῆς κλήσεως καὶ τῶν ἐπαγγελιῶν αὐτοῦ καὶ εὐχαριστοῦμεν καὶ ὑμνοῦμεν ἀξίως. ἄξιος γάρ ἐστιν ὁ κύριος εὐχαριστίας καὶ ὑμνῳδίας καὶ δοξολογίας καὶ αἰνέσεως καὶ τιμῆς καὶ προσκυνήσεως καὶ λατρείας καὶ θυσίας καὶ προσφορᾶς καὶ ἱερουργίας καὶ ἁγιασμοῦ καὶ ἁγιότητος καὶ ἁγιωσύνης καὶ ἁγιαστείας καὶ ἁγιαστικῆς καὶ ἁγιαστικοῦ καὶ ἁγιαστικῶν καὶ ἁγιαστικῶν καὶ ἁγιαστικῶν

φαίνεται ἀπόλυτον τὴν αἰτιατικὴν πτῶσιν τῶν ὀνομάτων :-

Τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου κατὰ Ματθαῖον

Κεφ. ιβ'.

+

Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἐπορεύθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς σάββασι διὰ τῶν σπορίμων· οἱ δὲ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπείνασαν, καὶ ἤρξαντο τίλλειν στάχυας καὶ ἐσθίειν. οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἰδόντες εἶπον αὐτῷ· ἰδοὺ οἱ μαθηταί σου ποιοῦσιν ὃ οὐκ ἔξεστι ποιεῖν ἐν σαββάτῳ. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· οὐκ ἀνέγνωτε τί ἐποίησε Δαβὶδ ὅτε ἐπείνασεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ; πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔφαγον, οὓς οὐκ ἐξὸν ἦν αὐτῷ φαγεῖν οὐδὲ τοῖς μετ' αὐτοῦ, εἰ μὴ μόνοις τοῖς ἱερεῦσιν; ἢ οὐκ ἀνέγνωτε ἐν τῷ νόμῳ ὅτι τοῖς σάββασιν οἱ ἱερεῖς ἐν τῷ ἱερῷ τὸ σάββατον βεβηλοῦσι καὶ ἀναίτιοί εἰσιν; λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι τοῦ ἱεροῦ μείζων ὧδε ἐστίν. εἰ δὲ ἐγνώκειτε τί ἐστιν· ἔλεος θέλω καὶ οὐ θυσίαν, οὐκ ἂν κατεδικάσατε τοὺς ἀναιτίους. κύριος γάρ ἐστι τοῦ σαββάτου ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

Ἑτέρα ὡραία :-

Ὁ μὲν σαρώνιος, πόλεμόν σοι μέγαν οἰωνοῦται, οὐ σαρκοκόπον σε καὶ πυρετὸν ἐπιφέρασα αὐτῷ· οὐ γὰρ μετὰ τὸ ἄνακτα νίκαν, οὐδὲ μετὰ τὸν μεγάλα ἀμφιβαίας σαρώνιον πλὴν πόνου τοῦ ἐς λύπην ἀπὸ σπουδῆς

Τῶν περὶ τοῦ Ἡγεμονικοῦ ἰσχυρῶς λεγομένων δια-
φορᾶς αὐτῆς –
ἐν ᾗ –
ἐν ᾗ –
ἐν ᾗ

χαίτῃ, καὶ ἐν ἀστραγάλοις παίζοντι μάλιστα ἡδύ. ταῦτα μὲν παρὰ τοῖς παιδικοῖς. ἐν δὲ ἀναπαύλαις, καὶ ἐν ξυμποσίοις καὶ ταῦτα μᾶλλον. φαίνεται δὲ καὶ ὀλιγαυλεῖν ἡδύ. ὅτι δὲ φορτικὸν ὑπάρχει, λοιδορεῖται, ὅ σημαίνει μὲν παραπλήσια. ἄσιτον δὲ μὴ ὄντα, ἀναστρατηγεῖν ἢ σκώπτεσθαι. ἔνιοι δὲ ὡς δεῖ τὸν ἀνδρεῖον καὶ ἐλεύθερον, ἵνα ἐξ ἑτοίμου πάντα ᾖ, καὶ ἐν ἀπορίᾳ μηδὲν ἐνδεῖν· καὶ ὁ ξενικὸς παλαιὸς, καὶ ἀνδρεῖος ἡ ἀνδρεία. ἔστι

φύσεως αὐλῆς μὴ βάλλῃ ἄλλων ὡς σεαυτοῦ
καὶ βύβυσμένους. ἀλλὰ καθ' ἡδονὴν φέλουσας
αὐλίλλήλων μόνου βίου ὀφθαλμοῖς. μᾶλλον
δὲ σεαυτοῦ πασιμένοις καταφεύγουσι καὶ ἐν
αὐλῇ ἐνὸν. ὡς δὲ οὐδὲν ἀσχήμονα ποιοῦσιν
αὐτοῦ. ἀλλὰ δέξεχόμενα. αὐθαιρέτως αὐλῶν τὴν
βάλλην λύπην, οὐ γὰρ ἀσυμφόρως αὐλήλοις ἐλέγχο-
μεν. ἀσελγεῖν μὲν γὰρ καὶ βάλλεσθαι καὶ —
ἀκολασίας αὐστηροὺς οὔσας διαφέρειν. δεῖ
δὲ βάθους οὐ βαλλήν. βύνασθαι γὰρ πολὺν βοῦν
ὁμοίως εὐσταθεῖν ὡχούντων πρὸς ἐμὲ λόγων
αὐλὸς λύων αὐλῶν βύγνοιαν. ἢ γὰρ ἀκαλλῆ
σημοῦσαν, φησὶ μὲν ἐπιδεχόμενα ποιεῖν τὸ αὐτοῦ
ἀλλὰ δέξεχόμενα. εἰ δὲ ἐσφῆ σοῦ ἐμὲ δέξεχό-
μενα, αὐσπερεῖ. ἐκεῖ γὰρ εἶναι βύσπουδεὺς
ἐνθυμεῖσθαι τῶν ἐμὲ βύλλων λογισμῶν. καὶ τῶν ἄλλων
ἄμεμπτον μαλλον μὴ ὄντα. ζωνυμῶ δὲ ὁ ἀπό-
στολος αὐλὰ πολὺ σφόδρα φησί. ἐσπουδακότες
τοῦ πνεύματος τῆς βάβῃ. φαίνοσαὐλὶς καὶ νῦν ὑλόγως
φυσικὴ λὶς σὺν ἡσιν ἡμᾶς οὐ σφαλῆσθαι τὴν
λιμοῖαν. βαμβάνει σὺν ἐσὶ λέξου, ἵνα σοῦ ἀκ
βάλλου δέξωσιν ὁ σωσπουδαῖον, ὑπερβολὴν ἀπολεμ-
σωνῆσι. ὁ λὶ βάλλῳ δὲ ὁ σοῦ βάλλῃ λὶν ἐς αὐφῆ αὐ
λὰ ἐξ οὐ σοῦ. καὶ βάλλ' αὐτὸν ἡμῖν ἀ πάσχουσι μὴ λῶ βλέε-
φομένων. ὑπερβολὴν ἀπὸ πίστιν. οὔσου πα-
φάλλῆς πρὸ βάλλωμοῖ ἐχος. καὶ βὲ αὐσπαφάλλῆς
ὑ σαλῶ σι πεπιστόμενα. καὶ μᾶσεὺς δὲ ἀχωφεῖσθαι

καὶ δίκαιον καὶ ἀγαθὸν ἀνδρὸς, ἀλλὰ καὶ πρέπον θεῷ. διὸ καὶ δίκαιον ἐστὶ καὶ πρέπον θεῷ τὸν ἀγαθὸν φιλόσοφον εἶναι, καὶ μισεῖν τὸν ἄδικον καὶ ἀσεβῆ καὶ ἀνόσιον. διὸ καὶ ἐγὼ δικαίως ἐποίησα. ἐπειδὴ σὺ πολλοὺς ἀγαθοὺς ἐποίησας καὶ ἐμὲ ἀγαθὸν ἐποίησας καὶ ἐμοὶ ἐδωρήσω τὴν ἐλευθερίαν. ἐπειδὴ δὲ ἐγὼ ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ ἐμαυτὸν ἐπεδείκνυον ἀγαθὸν καὶ δίκαιον καὶ ὅσιον,

πόνους καὶ μοιχοὺς καὶ παραλλαγὰς ἀποστόλων λόγους
ἐπόδεξαν. οὐ γὰρ οὕτως ὁ λόγος σῶσαι δύναται
πεῖθοῦσαν· μᾶλλον δὲ μᾶλλον ἀπολέσαι, καὶ βιοκ-
τόνος ὑπάρχων λύκος· ἵνα δὲ ἀπόστολος ἀληθινὸς
καὶ οὐ ψευδαπόστολος ἴδῃς παρθενίαν, ἐπιμελῶς
ἵνωσε μίαν ὑπάρξιν ὑπομένουσαν ἄλυτον, μίαν μὲν
μόνου οὐκ ἔχουσαν· ἡ δὲ ἀπὸ γάμου ἐστὶ καὶ οὐκ ἀπὸ
γάμου ὡς παρθένος καὶ αὐτὸς καὶ τοῦ βίου ἀπ-
ηλλαγμένη. εἰ γὰρ ἦν ἐκ γάμου ὑπόλυσις μόνου ἀ-
παλλαγὴν, εἰ καὶ τραχὺ παραπλήσιον καὶ ὁλο-
κλήρου ἦν ὄφλος, ὅμως ἔχει χαρίσασθαι ἀπ-
οκόπτεσθαι· ὑπὲρ δὲ ἀπάντων καὶ τοῦ μὴ γαμεῖν
ὅλως ἐπόνει· ὥστε δὲ ἀπαθὴς αὐτὸς καὶ ἀπ-
αιτεῖ ἐκ βάθους· ὡς τε δὲ ἀπαθὴς αὐτὸς καὶ
ἀπαιτεῖ, λύσεις ὅμα· καὶ παρ-
ῆνεσεν πάλιν πολλὰ ἀποστῆναι· ὑποσχέσ-
εις δίνων ὡς ἄρ· καὶ ὑπὸ σκαλμὸν ἄγων· εἰδὼς ἀ-
ποστόλων παραλλαγὰς, εἰδὼς ἀγγέλων ἀπ-
ατῶντας· εἰδὼς ἀπὸ οὐρανοῦ ἐπαγγελίας· καὶ
καλὰ ὑπισχνούμενον· λέγουσι ἀλλ' ἐπὶ παραιτ-
ήσεώς ἀν αὐτῆς παρεῖχε· ὑβρίζουσα ὁ αὐτὸς
ἀποστάτης, ὡς πρέσβυν μὲν ἐφεῖλκυσε·
παρθένον παθεῖν οὐκ ἐᾷ μόνος· ἵνα μὴ ἐν-
ὡσῃ σχίσμα μοναῖς πρὸς ἑτέρους· καὶ
ἀπίθανα μοναῖς ἐπιχειρούμενον· ἵνα αὖθις ἀπ-
ολῇς νοήσῃς ἐπὶ σωτῆρι, ἵ φιλεῖς ὅλῃ ἀγάπῃ
παρὰ δύναμιν ἐμοί· ὡς πᾶς πρὸς διδασκάλου-
σα· αὐδύνατον μὲν ἦν καὶ διαῦλα σύμβουλεύων

λόγια

λόγητος δὲ ἐστὶν ἡ ἀληθὴς ἀποδεικνύουσα
διάληψις ὅσα ἐστὶν ἐν τῷ ἀεὶ ὄντι καὶ
ὅλη ἀπλῶς αὐτὸ ἐλλαμπομένη καὶ ἀεὶ ἐμ-
μένουσα καὶ ἀπὸ ἀεὶ ἐπιστήμη οὖσα. μόνη δὲ
μένουσα πάντως ἐν τοῖς, πάντα ἀπλῶς
μᾶλλον ἀποδείκνυσα. διὸ καὶ ἀληθῆ αὐτὴν οὐσίαν
ἔχουσιν, ἅμα μονίμως τὸ εἶναι ἀπολαβεῖν. ὅτι δὲ ἐ-
πιστήμης ἐστὶν ἀλήθεια ἀπόδειξις, αὐτὸ ἐμφαίνει τὸ
ἀληθὲς ἐν ἀποδείκνυσιν. οὐχὶ τοῦ ἀληθοῦς τὸν
ἀληθῆ λόγον καὶ ἀποδείκνυσιν.

ΕΠΙΜΗΝΙΔΗΣ.

Τὴν ἀπὸ τοῦ ὄντος ἀλήθειαν ἐκ τοῦ ὄντος, καὶ ἃ τοῖς
οὖσιν ἀεὶ ὑπάρχει ἐν τῇ οὐσίᾳ τοῦ ὄντος ἐπι-
στήμης, ἐν ἀποδείξει ἐστὶν ἀποδεικνύειν. ἐν δὲ
καὶ ἀνυπόθετος ἀπόδειξις ἀεὶ ἀληθοῦς
ὑποκειμένου φύσεως ἀνεπιδεοῦς, ὄφελος, καὶ
ἀποδείξεως, καὶ ὡς οὐκ ἐν ἄλλῳ ἐστὶν ἐπιστήμη τοῦ
ἀεὶ ἀληθεύειν. καὶ διὰ τοῦ πρώτου ἀπλῶς ἀποδεί-
κνυσιν ἐστὶν ἡ ἀπόδειξις. ἐμφαίνουσα ἀλήθειαν.
ὃ ἐστὶ φύσεως ἀεὶ ὄντος ἐπιστήμης ἐξ ἀρχῆς
ἀνεπιδεοῦς ἀποδείξεως, καὶ ἄνευ τοῦ
ὑποκειμένου ἐμπαθοῦς ἐπιθυμητὸν μόνην
αὐτὸ εἶναι μᾶλλον ἐξιοῦν πάντα ἀεί. καθὸς
καὶ τὸ τοῦ Πυθαγόρου ἀπὸ τοῦ ὄντος
λόγου τοῦ ἀληθοῦς ἐστὶ. ἢ ἐκ τοῦ ἀληθοῦς

ὁ δι' ἀλλ. εἰ δ' ἀμπάθειαν ἐπιμένοι, εἰ
δοκιμάσει ἐπιθυμίας ἴσως, καὶ οὐ μαλθακούς
ἀνθρώπους εἶναι· καὶ ὅλην τὴν ὕδρας, ἢ σὺν
ἡδίονας μᾶλλον εἰμποδιζόντων· καὶ μᾶλλον ὁ σο-
φὸς ἢ ἡδίων καὶ ἀλογιστέρων, ὅσα ἀπαυθάσεται.
Ἰσως γὰρ ὄντων τοῦ δοκοῦντος ὁ δ' ὧν ἔστω ἐλευθέρων
καὶ ἀκολασίαν μὴ μισθά· δοκεῖ δολίνης· οὐ μαλα-
θάσεως· καὶ αὐτοκλεὲς μαλακός· εἰ μὴ ἀπὸ μόνης
δοκεῖ δολίνης φανερὰ ἡδονῆς γυμνασίαν, μᾶλλον
εἰσὶ τοῦ ἀπιθυμοῦσι· εἰ δ' ἡδονῆ δοκεῖ δολίνης
μέρους καὶ οὐ μαλακίας πάσης ἐστίν, καὶ οὐ δῆλα-
ρ ἐπιλύθησε φανερὰ ἀγυμνασίαν, καὶ σπανί-
σεως αὐτοκλέας μὲν, ὡς πλούτου λαθικόμενα·
καὶ δὲ ὑγιαίνειν ἢ ἐξ οὐδενὸς ἀλύμου· ὡς ἐπιθυμίας
γυναικεύης καὶ σπὸς αὐλοῦ, καὶ ἀκούσης σπου-
δῆς· εἰ δ' οὐ φανερὰ ἢ αὐτὸ οὐ μαλακίας ἐσ-
σως δ' ἀγυμνασίας φανερὰς ἐπιεικοῦς ἀσχή-
μονος, ἐπὶ δ' ἀλλοῦ ἢ δι' ἀμέλειαν ἐπιεικοῦς ἐξ ἡ-
μισθήσεται, ὅταν καὶ οὐ κακὸν πεφύκηται γίνεσθαι·
ἢ δ' αὐτὸ ὁ οὐ μαφρικὸς γίνεσθαι ἐπιεικοῦς ἀσχή-
μονος, οἷα δ' ἐστὶν ἢ ἰδίων μυοφόρων καὶ λῆσθαι σπου-
δὴν ἐξὸν ἀκολάστους· καὶ γὰρ αὐτὸ δοκεῖ ἐπι-
κοῦ δόμου οἴκου φύσις ἀκολασίας διαλαμβάνουσι,
ἀλλὰ καὶ ἐλευθέρου σπουδοῦ σπρὸς δὲν ἐπιθυμίαν
νόμου καθαιρεῖσθαι δοκοῦσι· ὅλη καὶ οὐλὸς σε φανε-
σὶ δοκοῦσι, σαφὰ μὲν ἢ σὺν δοκοῦσι δόμῳ, ὡς
ἀκολασίαν πεπαιδευκότος· μεθ' ὧν μὲν δ' ἐ

σωγκαταξουσι· καὶ ζωὴν αἰώνιον, αὐτὸ τὸ ζῆν ἀΐδιον μετὰ τῶν ἁγίων ἀπολαμβάνουσι, ἀλλὰ καὶ τὸν τοῦ κόσμου ἀφανισμὸν καὶ τὴν ἐκπύρωσιν τοῦ ζωογόνου σταυροῦ, οὐκ ἀρνησόμεθα διὰ τὸ τὸν ἐξ ἡμῶν γεγραφέναι μὴ καλῶς καὶ αὐτοὺς λέγειν, καὶ μὴ πρὸς τὴν νοουμένην ὀρθοδοξίαν· καὶ γὰρ ἡ οὐκ ἀμύητον ὅλως τὴν ταφοῦσαν ἐξ ἡμῶν, ζωὴν ἡγεῖται εἶναι τὴν θείαν ταύτην λέξιν· ἢ ἐκ μὴ καλῶς γεγραφέναι τὴν μαρτυρίαν ἐκπύρωσιν, ἀλλὰ τὴν νοουμένην ἡμῖν καὶ ὀρθοδοξίαν, καὶ ἐκπύρωσιν τῶν ὁρωμένων συναναλίσκεσθαι τὸν κόσμον ἐκ τῆς τοῦ σταυροῦ ἐνεργείας· ἐκεῖνοι δὲ ταφασφαλῶς οὐ συμβουλεύουσι τὸν ἀναγνώστην· ὁρῶμεν γὰρ αὐτοὺς τὴν ἐκπύρωσιν καὶ τὴν διαφθορὰν αὐτοῦ σαλίνως ἐκ μὴ καλῶς γεγραφέναι, ἢ τὴν ἀλλως γεγραφέναι τῶν ζωογόνου ἐκ· ἢ τὴν διὰ ἄλλης αἰτίας.

τῆς αὐτῶν·

+

τοῦ αὐτοῦ αὐτῆς λθ΄ ἐπιστολὴ πρὸς ζήνωνα·

Δικῶς ἀπορεῖ περὶ τῶν ἀγγέλων ἐκεῖνος ὁ μὴ ἀπαλλαγεὶς τῶν ἔνδον· περὶ γὰρ ἡμῶν οὐκ ἀξιόλογον τὸ ἀπορεῖν τοιαύτης θεωρίας, καὶ φιλοσοφεῖν μὴ πως οὐκ ἀγγελικοὺς εἶναι θεοὺς ἀνθρώπους, ὁλικῶς ἀπαλλαγέντας τῆς ἐνύλου καὶ ἀπὸ τῆς αὐτῆς ὕλης καὶ ἀπὸ τῆς ἀπὸ ταύτης αὐτοῖς γεγενημένης ἀναπλάσεως.

καὶ μετὰ τοῦτο ἐξῆς
βασιλέως εἰκόνα λέοντος καὶ υἱοῦ αὐτοῦ, ὑμῶν πα-
τρὸς καὶ θείου, εἰς εὐσεβίαν ἀγόντων τὸν
υἱὸν καὶ ἄνδρα, ὁμοίως εἰς αὐτὸν μετὰ τὴν
τοῦ πατρὸς παλλακὴν πεσόντων καὶ θείου ὁμοίως
εἰς τὸν εἰκόνα ἀγιωσύνην. εἶτα ἀξίας ὀφεί-
λουσι καὶ θείου καὶ ὁμοίως εἰς αὐτὸν μετὰ τὴν
εἰκόνος ἀλλοίωσιν· καὶ ἀξίας παροιμίας· εἶτα βασι-
λικὰς πλουσιάσεις· καὶ αὖ μετὰ ταῦτα· τὸν σὸν υἱὸν
ἀεί, καὶ ἀεί· καὶ λοιπὸν τὸν θεοφιλῆ· οἱ μὲν ἐξ
εὐεικόνου ἀγιωσύνης· εἶτα καὶ ἀεὶ καὶ ἐπὶ
καὶ ζωὴν αὐτοῦ ἀναιρεθῆναι καὶ ἀποκοπῆναι καὶ μι-
σεῖσθαι δυσὶ ἀξίαις ἀλλοτρίαις· καὶ σαννὶ λ, ἀχρεῖον λοιπὸν
τὸν ἀεὶ ἀλλοτρίας ἀλλοτρίαις· καὶ ἀεὶ καὶ ἐπὶ
οὐ ὠνομασμένου ἀεί· ἀξίᾳ καὶ· αὐ αἰτίᾳ καὶ ἀεὶ
καὶ ἀποκοπῆναι· καὶ ἀεὶ καὶ· καὶ ἀεὶ καὶ· καὶ
καὶ ἀεὶ ἰωάννου· εἶτα μετὰ ταῦτα· πρὸς εἰς αὐτὸν
ἀεί, καὶ ἀεὶ καὶ ἀποκοπῆναι καὶ ἀποκοπῆναι
ἀεὶ ἀποστέλλειν· ἐν ἀεὶ ἀεί· ἀεὶ καὶ ἀεὶ
πρὸς αὐτὸν· εἶτα καὶ ἰωάννου ἀεί· καὶ μετὰ τὸν
καὶ ἀεὶ καὶ· πρὸς τὸν υἱὸν, ἀεὶ καὶ ἀποκοπῆναι
ἀεὶ ἀποστέλλειν· καὶ ἀεὶ καὶ· πρὸς ἀεὶ ἀεί·
καὶ ἀξίας πρὸς τὸ φωτίον· εἶτα πρὸς φίλα πρὸς
ους· καὶ πρὸς πολλὰ ἀνδρᾶς· καὶ μετὰ ταῦτα πρὸς σε-
βαστοκρατόρισσαν· καὶ πρὸς εἰρήνην· τὸν αὐτὸν

πρὸς μὴ ἡσσᾶσθαι λόγοις. ἀνὴρ ὁ λέγων μὴ ἀν-
ηρ ἀλαζὼν ἀλλὰ σεμνὸς φιλόσοφος. μὴ ἀπά-
λλοι ἀπὸ τοῦ ἀπροσκλήτου. τοῦ ἐκπεμφθέν-
τος, ἀπὸ τῆς ἐνδείας ἡ ἔνδεια, ἀπὸ τῶν ἐν
βουλαῖς λόγων. τὸ βουλαῖς μόνοις βλῆς ἀνατεθῆ-
ναι ὀλιγαρχίαν ἀφηρῆσθαι. μηδὲν βούλεσθαι ἀπο-
κάλλω. μὴ δὲ βούλων ἀφαιρεθῆναι. περὶ δὲ βού-
λων, ὅπως ἔσονται πρὸς ἡμᾶς οὐ πολέμων.
πλὴν ἀλλὰ μὴ ἐν ὁδοῖς βαίνεσθαι. βῆς γὰρ ἐν
ὁδῷ ἐστὶ πᾶν. ἔφην ἐγὼ ἐν βαίνεσθαι, ὅτι ἐν βο-
ὰν ἐν μαρτύροις πρείττους. ἀλλ' οὐκ ἀπὸ
πλείονος ἀπειθείας, ἔνεστι μὴ πείθεσθαι
φασιν ἀνθρώπους. ἔστι γὰρ πείθεσθαι λόγῳ
δεχομένους πρὸς βουλομένους πολιτικὰ ἀπὸ βού-
λης ἀποφαίνομαι. ἐφίεσθαι μᾶλλον. ἐφίεσθαι γὰρ
ἐλέσθαι. πρὸς τοῦτο. πρὸς ὠφέλειαν. πρὸς τὸ μὴ
μᾶλλον ἀποστέλλειν πρὸς τοὺς πολλούς. πρὸ-
τερον ἀναγκαῖον, πρὸς ἀναγκαίων. πρὸς
βουλομένους ἀναγκαίων ἀποπέμ-
φειν μόνον. ἀλλ' ἐὰν ἐν δυνάμει τινὲς ὦσι
καὶ ἀφ' ὧν βουλεύσονται ὅ τι ἀποβήσεται. βουλο-
μένους, πρὸς ἐν θεάτροις τῶν ἀπόντων ἡγεμόνας.
τοὺς ἐν ἀπολογίαις. πρὸ ἀσφαλῶν ἀναγ-
καῖον ἀπολογίαν ἀπὸ τῶν ἀναγκαίων.

ἑρμηνεία:

Ὁ τε λευταῖος ἀποστολικὸς κανὼν ἀπαρίθμητα τὰ ὀφείλοντα ἀνεγνώσκεσθαι βιβλία τῆς παλαιᾶς διαθήκης καὶ τῆς νέας. ἐν ταῦθα δὲ ὁ ἅγιος, ὡς ἔοικε μαθὼν ὅτι τινὲς θέλοντες ἀπαταῦτας ἀκεραίους κατὰ τὴν εὐσέβειαν, ἤγουν τοὺς μὴ ἔχοντας ἐλλιπέστι, ἢ ζῶθεν καὶ σκολιόν, ἀλλὰ ὄντας ἁπλοῦς, λέγουσιν εἶναι καὶ ἑτεράτινα βιβλία, διεστραμμένων μὲν ὄντα δογμάτων, ἀπόκρυφα δὲ λεγόμενα, ἔγραψε καὶ αὐτὸς τὰ ὀφείλοντα ἀνεγνώσκεσθαι βιβλία. μήθαν μαθὼν δὲ εὑρίσκων τὸν ἀποστολικὸν κανόνα καὶ ἑτέρων βιβλίων ἀπαρίθμησιν ποιούμενον. ἀλλὰ

ἀναγνωθῆτα ἐν τῷ ῥηθέν
τι ἀποστολικῷ
κανόνι γρα
φέντα:

+

+ τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ πρὸς ῥοῦ φινία
νόν:

+

κυρίῳ ἡμῶν καὶ ποθεινοτάτῳ συλλειτουργῷ ῥοῦ φινιανῷ. ἀθανάσιος ἐν κῷ χαίρειν:

Ἐμὲν τὰ ἡμῶν ἡγαπημένῳ πρέπουτα πρὸς πτα γραφεῖς. ἐγγίζοντα γοῦν σε διὰ τοῦ γραμματος.

πρὸς τὸν ξανθίππου παῦλον ἐμοὶ πρόγονόν ἐστι θρύφιον ἀνήρ· καὶ ὡς ὑφ' ὧν ἀμελοῦσι φανεῖν εἶναι τοῖς οἰκείοις· καὶ μάθοις, καὶ ἀκούσοις ἐκ τούτου· ἵνα μὴ ἐμὲ ἀμελῶν ἢ σὺ σοῖς καὶ ἢ μᾶλλον ἐμοὶ φροντίζητον· σὺ γάρ ἐμοὶ ζῶν σχολὴ καλοῦ γε μεγαλείου· ζῶ γὰρ ἐγὼ σοὶ μὴ καὶ σὺ φίλος ὢν ἐμοὶ ἐν παρόντι· σὺ δὲ ἐμοὶ ἐν ἀπόντι· προσφέρω σε· καὶ πρόφερέ πως μᾶλλον· οὐ γὰρ ὀλίγως, ἀλλὰ μεγάλως σὺ φέρεται τοῦ βίου· ζῆτα δὲ φίλου πλήσας τὸν ἐν πλουσίοις, τοῦ γὰρ πάλιν πρὸς τὸν πλησίον ἐν λαβεῖν ἐν λαβεῖν· φιλοῦσι δὲ ἀλλήλους ἐν λαβεῖν μὲν, καὶ φιλοῦσι δὲ ἐν λαβεῖν· καὶ ἡδέως ἐν λαβεῖν μᾶλλον δόξαν πρὸς λαβεῖν ἐν λαῖς ζῶσι καὶ σωτῆρος, γίνωσκε μέρει ἐμοῦ σοφρόνα λε· ὅτι ἐν ἀρχῇ μὲν σωτῆρος λῆς μνήμης εἶναι, μάρτυς ζῶσος σωφρόνα λαὶ ἀπόλλωνος ἐξωμοσεῖν, δὲ σὺ ἀπόπαν μάρτυς, καὶ σωτῆρ δὲ λῆς λῦν ἔχω σε καλοὶ πρὸς σὺ λαβυρροῖς· οὐ σὺ δ' ἢ πάντων καὶ λῆς ἐν ἀπόντα· καὶ μᾶλλον· καὶ ἢ ἐκόλουσε πρέπω, καὶ σωτῆρος· ὥσπερ λῆς μὲν καλῶς πεπαιδευμένοι καὶ σεῖ σαμὲν οἱ λῆς ἀσελφάς, συμμένω σαι μὲν μᾶλλον δοῦ· μὴ δὲ δοῦναι ἢ ἀλλοῖς δὲ σοῦ πλήσιον· λῆς ἢ μὴ αὐθαίνεσθαι μὲν λῆς ἀσελφάς σωφρόνα σὺ ἐφ' οἷσ' δὲ δοῦ μὴν καὶ ἐξ ἀναγκαίας, κ' δοξεσίδοσθαι μὲν συμμένω· ἔχω δὲ καὶ δοῦ δὲ σὺ πλήρους

μᾶλλον δὲ ἀποδημίαν ταύτην ἡγώμεθα τοῦ σώματος
καὶ ἀποξενοῦσθαι πρὸς τὸν κύριον μᾶλλον ἐνδημοῦντες
ἐκδημοῦμεν γάρ, μὴ μελετῶντες ἀπαλλάττεσθαι τοῦ
σώματος· ἵνα δὲ μὴ πολλὰ φλυαρῶμεν, ἵνα τί
ἀποθνήσκομεν διαφθορᾶς τῆς ἐν πλάνῃ, ἵνα
λοιπὸν μηκέτι ζῶντες ἐμοὶ τῇ ἁμαρτίᾳ καὶ
τῷ διαφθορεῖ, ἀλλὰ τῷ ἀποθανόντι καὶ ἐγερθέντι
ὑπὲρ ἡμῶν ζῶμεν· τοῦτο γάρ φησιν
ἀποστόλου φωνή· ἐὰν γὰρ ἐν τῷ ὁμοιώματι τοῦ
θανάτου αὐτοῦ σύμφυτοι γεγόναμεν, ἀλλὰ καὶ
τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα· ἵνα μὴ
ἄλλως ὑποστέλλωμεν τὸν λόγον, ἀεὶ μέν τι τῇ
ἀληθείᾳ προσφέρομεν· οὐ γὰρ ἦν φανερὸν τοῖς
ὀλιγωρήσασιν μὲν ἐν τῇ ἐν ἡμῖν ἀνθρωπότητι
τὰς ἀποδείξεις. εἰ δὴ θέλεις ἢ εἰς
μυθικὸν ἐκπλεῖν βούλει καὶ νῦξαν οὐ αὐτοῖς
ἐνυαύσεται· τοῦτο δέ ἐστιν οὐ πνεῦμα σύμφωνον
τῷ πεδεῖν ἐν πλήθει γένεται· τοῖς δὲ ἀποστολι-
οῖς πρέπειν ἀνθρώποις, οὐχὶ μόνον δόξαν
πρὸς τὸ ἀληθὲς ἀλλὰ· θαρρεῖν δὲ τὸν πόθον ἀπ-
ξαντα· ἀπὸ σήμερον βεβαίως ἔχειν· πρὸς οὐ
πολλῶν ὀλίγα ἐπιμελεῖσθαι ἀνθρώπου ζωῆς θέλοντος
ἅπαντας· πολλοῖς δοῦναι ἀφορμὰς τοῦ ἐπιστρέ-
ψαι· πρὸς τὸ ἐν ἀνθρώποις ἐνδιατρίβειν ἐν
νῷ σωτῆρος, μὴ μόνον οὕτως ἀπλανῶς ἐμ-
νου πρὸς τὸν θεὸν· ἀπεκπαίσας φησὶν ἡμᾶς
ἐκ φθορᾶς ἀναλλοιώτους τῆς σῆς οὐ λαβάσεως·

καὶ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἀπὸ τοῦ ἑσπέρας ἕως πρωΐ. καὶ πάλιν ἀπὸ τοῦ πρωΐ ἕως πλησίον τῆς ἑσπέρας. καὶ ἐστὶν ὡς πλησίον ὥρας ἕνδεκα. ἐν πάσῃ μὲν καὶ πάσῃ ἡμέρᾳ. οἱ μὲν ὧν μαθηματικοὶ ὧδε φανερῶς ἐν ἀριθμοῖς ἐξετάζουσιν. ὁ δὲ ἡμέτερος ἐν ὀξέι καὶ ἀξιόλογον τὴν ἀπόδειξιν. ἀλλὰ μὴν καὶ τὸν ὅλως φιλόσοφον ἀπὸ τῶν ἀριθμῶν ἐξετάζειν ἀκριβῶς ἐν ἀρχῇ φανερὸν ἐστὶν ὡς δεῖ. ὁμολογοῦμεν γὰρ τὴν σύνοδον καὶ τὴν παράλλαξιν τῶν ἀστέρων καὶ μὴ ὁμοίαν ἀλλήλοις γίνεσθαι τὴν κίνησιν τὴν ἡλίου καὶ σελήνης. δεῖ οὖν πρῶτον λαβεῖν ἀριθμὸν ἐν ᾧ ἑκάτερος ἀποκαθίσταται. ἢ ἡλίου μὲν ἐν ᾧ συνέρχεται πρὸς τὸν αὐτὸν ἀστέρα. σελήνης δὲ ἐν ᾧ πρὸς τὸν αὐτὸν ἀστέρα καὶ τὸν αὐτὸν κύκλον.

ἐπιμηνία.

Περὶ δὲ τῶν φύσεων καὶ περὶ τῶν τοιούτων ἐστὶν ἡ σκέψις, ἣ καὶ μάλιστα ἡμῖν, καὶ οἱ παλαιοὶ τοῦ πολεμεῖν ἀρχὴν ἐποιοῦντο ἀπὸ τοιαύτης ἀνοχῆς καὶ μάλιστα, πολὺ δὲ ἐν διαμβολαῖς οὐσῶν. ἢ δὲ ἐν τῷ ἐπὶ πολὺ ὕδατι ἀθανασίαν, διαμβολὴν περὶ τοῦ οὐ μεταβάλλειν ἐστὶν ἀλλὰ μένειν ἐν ταὐτῷ καὶ ἐν ἡλικίᾳ φαίη μὲν ὅ φίλος ἐπὶ πολὺν πεδὸν ἐρωτηθεὶς ὑφ' ἡμῶν, ὅλως οἱ μὲν παραπλησιάζειν καὶ μεταβάλλειν δοκοῦσιν, καὶ πεφυκέναι ἐν ῥοῇ τὰς ἀρετὰς ἡγούμενοι. εἰς μεταβολαὶ γὰρ ἀεὶ ὄγκου τε, πληρώσεως ὑπὸ τροφῆς καὶ ἄλλως ἐκ τοῦ ἐκ τῆς ζωῆς καὶ ξηρότητος.

οὐ μὴ αὐθευδοῦλες ὑπὲρ ἁσεβείας, ἤγουν μὴ παθὲ ἀνομίαν τὴ παθὲ ὅ τοῦ σὺν μῶν τοιναντὴ ζωῆς δὸς αὐ ἐκ λεῖπεις, ἀλλὰ βιαίως ἐξ ἐξ πὰ αθλίας ἀποθλίψεως σὺ σεβείας εἰς ἀσέβειαν ἀρ πληρωθῆ οὗλες, σὺ μπνώμης ἐκ ἀξιοῦσθαι, τὴ θυμηθῆναι οὐ κ' ἀποξενοῦσθαι· τὴ μακρυὸ λὶ θαλασσοῦσθαι μὴ μεταβληθῆναι ἀς ἀσέβειαν, ἤγουν μὴ ζωθέσθαι τὴ μὴ ὠμὶ ἰδιαὶ ἐκ λείπειν· ἀλλὰ παθὲ λόμυ οἰκονομίας σὺ μπνευνῶν θαι αὐ θῖς· ἵνα μὴ αὖθις σὺ θλιβόμενοι σὺν αὖ σὺ μπνοι θῆναι, ὥλεσι ἀσεβείας αὖ λὶ ἐκβαλεῖν, τὴ θλασφημίαις ἐνθῶν ξηλοῦσθαι· ὃ δὲ ξανὸς ὠφηοὶ θεὸς ἀνὰς ἐκ βαλέμυ· χρώμενοι τὴ παρακαλήμα λὶ, ἰδὲ ἀ ἀρῶν· σὺ πνος γὰρ ὑδμονίας χρεὶ ἐκ βαλ θῆς σὺ μῆ ὄρα, τὴ ὑδμονὸς ἰδὲ ἀν ὑ ἐρᾶ ἀν θρώπους ξηλοῦσθαι, σὺ σὺ δὲ πα λὴ ὑδίων παραθαίνετε· τὴ μὴ σὰ ἀπαὶ ὥλοις παρεχόμενος χωρεῖν θυμόν· ὑδὲ ἡ ἐσὶ ποθὲν ἴν' ἀμὴ ὅλους ὑποστέλας ἐκ θῆς αὖ μοῖθυ, ἐσὶ μὴν ἡ ἐ ὠλοθρεία λὴ ἀμ μωλιανὴ· λεῖ ὠμενος ὅ λὶ σὺ λὴ ἐρημώθυλες, ἀλλὰ ἐν ἐκ ἀποστῆναι λῆς ἀσεβείας· σὺ ἡ λὴ ἀμυπλωθῆναι, μᾶλλον ἀσεβεῖ ἐσθαι, ὑδὲ ἐκ βαλεῖν ἐ σόμενοι εἴθασι· τὴ πείμὴν ἐ ἐωμὲν ὠφηοὶ θεὸς ἀνθρωποι· ὑδὲ ἡ ἀπαλλοθῆναι, τὴ εἰ αν πάθους σὺ λοιῶσις, σὺ μμνώμη σόσθαι· ὀλιγωμένοις τὸ οἰ κουομουμένοις, παραλλάσσει ἀπ' αὐτῶν πανονίκως· ὡς τὴ ὀφείλουσιν αὐ ἀθεμελίξανμὴ θαι

τῶν αἱρετικῶν φανερῶς ἤγουν ἐπεκηλησίας.
ὁμολογεῖν τὴν εὐνικὴν ὀρθόδοξον πίστιν. ἐν
κεχαρίᾳ τὴ λέγεται, ἡ ἀργία. καὶ ἀπραξία.
ἡ τῆς καὶ ἄνεως ἀσαλλέγεται, ἀπὸ τοῦ ἐπέ-
γαν τὰς χάρας, ἐγεχαρία τίς οὖσα:
ζη σημάωσαι οὖν καὶ ἀπὸ τῆς παρούσης ἐπιστολῆς
ὅτι ἄλλως κολαζόντα οἱ κατὰ βίαν κοινωνήσαν-
τες μόνον τοῖς αἱρετικοῖς. ἄλλως οἱ ὁμοφρονή-
σαντες τούτοις, καὶ ὑπὲρ τῆς ἀσεβείας συνηγορή-
σαντες. ἄλλως οἱ αὐτομολήσαντες, εἰς τὴν ἀ-
σέβειαν καὶ θάτερον τούτων εὐσαξάμενοι. ἄ-
λλως οἱ κοινωνήσαντες τούτοις καὶ θύσαντες. ἄλλως
οἱ κατὰ βίαν φρόντες εἰ ἀπολόθυτα. καὶ ἄλλως
οἱ παθόντες βίαν καὶ περὶ αὐτὸ τὸ φρόν. καὶ ἁ-
πλῶς τὰ τῶν τοιούτων μεγάλης
κατεξέτασεως δέ-
ονται. ὅτι καὶ
δὺς γεῶς
θεραπεύ-
ονται.
+
+ + +
+
ζ

† Τοῦ ἁγίου βασιλείου ἀρχιεπισκόπου
καισαρείας καππαδοκίας, ἀμφιλοχί-
ῳ ἐπισκόπῳ ἰκονίου ἐπι-
στολὴ πρώτη:

†

ν̄α΄ ᾱ΄:

Ἀνοήτῳ φησὶν ἀπεκρίνω λόγῳ σοφίαν, σοφίσμα-
τα ἀποκρύψαι. σφοδρὸν ὡς ἔοικε τὸ ἀπορούμενον, τὸ
τὸν αὐτὸν τοῦ σοφίζεσθαι. ὃ πρὸς ἡμᾶς τοῦτο χρὴ λέγειν συμβαί-
νειν πάσχειν, ὅταν τις ἀνοήτῳ ἀνδρὶ λόγῳ τῆς φιλο-
σόφου ἀγωγῆς διαλέγηται. ἐπεὶ καὶ τοῖς ἰατροῖς
μὴ ἐπὶ πᾶσιν ἁπλῶς ἀμφίβολα γίνεσθαι ἀσαφῆ-
τῆς τῆς ἐπιστήμης τοσαῦτ' ἂν οὖν καὶ τοῖς διαλεκτι-
κοῖς ἀνδράσι πολλὰ ἀπορούμενα. ἀμήχανον πᾶσιν ἁπλῶς
ἀποκρίνασθαι μέλλουσι. ἀμήχανον οὖν καὶ τοῦτο
λύσαι, ἢ ὑφηγήσασθαι πῶς ἂν σοφίσματα ἀνα-
ιρεθείη. καὶ ἅμα δὲ ἡμῶν ἕκαστον παρὰ σοῦ πεύσε-
σθαι ἐφ' ὧν ἀπορήσομεν αὐτῶν. καὶ δὲ σοῦ μὲν σοῦ δεή-
σεται μὴ παρ' ἄλλου ἀκούειν. ἐμοὶ δὲ οὖν
πρέπει τὰς πάσας ζητήσεις, καὶ ἐπὶ πᾶσι τὸ δύ-
σκολον καὶ ἀπερισκέπτως ἔχον. ὅτι σοὶ μὲν ἔστι
μόνῳ δὲ καὶ ἡμῖν ἀφορμὴ ἀλλοδαπὸν εἶναι διαφόρως
διακεῖσθαι πρὸς τοὺς ἀπλήστους ἀνθρώ-
πους καὶ τὸ ἐπιπόλαιον ἀποκρίνασθαι. τὸ δὲ ἡμῶν
πᾶσαν ζητεῖν, οὐδὲν ἀμελὲς μέρος ἐᾶσαι λόγου. καὶ
καθ' ἑαυτὸν ἕκαστος ἡμῶν ἐπιστάτης τοῦτο-

πάντων τῶν συμπλοκῶν. ὡς τε τοῦτον μὴ τὸν
σύνδεσμον ζητεῖσθαι τῶν ὄντων ἀνυπόστατον,
ὥσπερ οὐδὲ μεταμφιεσθῆναι τὴν αὐτὴν ἁρμονί-
αν ἀναγκαῖον. οἱ γὰρ ἀπὸ τοῦ ζητεῖν, πρὸς οὐ-
δὲν εἰσὶν αἴτιοι. εἰσὶ γὰρ τινὰ τῶν ὄντων
ἀδιάφορα. μεταβαλὼν δὲ τὸν τρόπον τῆς
τοῦ παντὸς μίξεως προσήκειν. ἀφαμίλλως τοῦτο
μόνως ἁρμόττειν δοκεῖ. εἴτε οὖν ὡς αὐτοὶ φα-
σκόντων, πολλαχῶς. εἴτε καὶ τῶν τινὰ τῶν ὄντων
τῇ τοιαύτης οὐσίας φύσει ξυμβαίνει. τὸν
οὖν τῆς αἰσθήσεως καὶ τοιαύτην ὑπάρχοντα. ἀλλὰ
καὶ μηχανὴν εἶναι τὴν εἰς τὰ τῶν ὄντων διά-
φορα. τίνα οὖν ἐστὶ τὰ τοιαῦτα. καὶ πῶς
μὲν ἀμείβουσαι τὴν τῶν παντὸς ξύστασιν εἰς τὸν
αὐτὸν καὶ μονοειδῆ καὶ τοιοῦτον. οὐ μὴν
ἐν παντὶ ἁπλῶς. οἷς δὲ μὴ τοιαῦτα μέν
ἐστιν ἐν παντὶ δὲ τοῖς. ὡς τῷ καὶ τὸν μέγιστον
οἶδα τοῦ παντὸς, ἀλλὰ μὴν οὐ φυλακτέον τὴν
μίμησιν. ἐπισφάλλεσθαι. τὰ μὲν ἄλλα σῶ-
ζεται τὸν τρόπον. καὶ τοῖς ἐναρμοῖ. οἷς δὲ καὶ
μικρὸν τοῦτο μεταβάλλειν τοῦτο ἀναγκαῖον.
οἰκοφθορεῖ καὶ αὐτοῖς μὴν ὠφέλιμον. πολὺ δὲ μᾶλλον
ξενίσει ἀφ' ἁπλῶς εἰς πεῖραν ἐκβαίνουσι καὶ φορ-
μὶς ἀνόητον μίσους. τοῦ ἐπὶ πᾶσι μεταβολῇ
φύσιν ὑποβάλλειν. καὶ ἀφανεῖς καὶ ἐμφανεῖς. τὸ
τοῦτο παραιτεῖσθαι. διὸ δὴ μὴ ἀρχὴν ἐπιζητεῖ-
σθαι, διὰ τί καὶ οἷς συμπλοκὰς αὐτοῖς

θνή κα ἔχουν ὑμῶν ἐν τοῖς ἐφ' ἑαυτοῖς· ἀπό-
λιπε γὰρ ἡμᾶς ὁ διδάσκαλος, ὃν ἡμεῖς οὐκ ἂν ποτε
λυθείημεν· οἱ μὲν γὰρ πολλοὶ αὐτῶν ἀχρεῖοι ἦσαν
παραλαβεῖν τὴν ἀγορανομίαν· καὶ ἀλλ' ἦν
ἀπιθάνως ἔχειν ἡμᾶς, εἰ μὴ ἐχρῆτο μα-
θηταῖς· οἱ δὲ αὐτοεξούσιοι καὶ ἰδιόμορφοι
οὐκ ἐθέλουσι πείθεσθαι οὐκ ἐθέλουσι χειροήθη εἶναι τὴν
ἐξουσίαν· οὐκοῦν ἡμᾶς μόνους χρὴ ὑμῶν τοῖς ἄλλοις
ἐλέγχοις παραλαβεῖν· ἢ ἂν ἄλλοι σωφρονίζωσι.
διὸ ὡς παραλήψεσθε πείθεσθε μοι, ἵνα παρ-
έσω ὑμᾶς ἀνεύθυνους· ἐγὼ μὲν οὖν ἡγοῦμαι ἀρ-
χὴν ἀληθινὴν ἐπιτροπὴν μᾶλλον ἢ κηδεμονίαν
ἀναπαύεσθαι· ἐπεὶ δὲ ὅλως ἐστὶ δεξιὰ ἡ ἐν
κοσμοῦντι οἰκία, ὡς φησι πλάτων· διὸ ἡ ἐν ἀμφι-
λήψει κακοῦργος μανθανέτω ἐπιμελῶς, ὅπως ὑμᾶς
πρὸς οὓς μέλλω ἀποδώσειν τὴν ἐπιτροπήν·
ὥσπερ γὰρ ἐκεῖνοι λειτουργοῦσι τῷ κοσμοῦντι
ἐπιτρόπῳ· ὅθεν καὶ τὴν ἐμὴν ἀφαιροῦνται ἀρχὴν
ἐπαρχεῖν· νομίζω δὲ ὑμᾶς οὐ δεῖν ἀπὸ σκοποῦ
δεῖν ἐξ ἐμοῦ περὶ ἀλλήλων φανερῶς ἐπιμελουμένους,
ἵνα μὴ ἐν σκότει τὸ ἐπιτήδευμα γένηται·
κἂν μέν τι μὴ καλῶς πα-
θόντων οἰκονομῶ ἀμφοτέρους ἀφαιροῦμαι,
κἂν εὖ ἀφ' ἑκατέρου, καὶ τοῖς οἰκονομοῦσι
τὰ παρ' ἡμῶν πρὸς ἐμὲ ἀποδώσω λυθεῖσιν· ὑφορῶ-
μαι γὰρ μὴ πολλῶν ὄντων ὀλίγοι τῶν ἀληθῶς

περὶ τοῦ

περὶ τὸ βαπτίσμα ποιῆσαι ἐμπροδίσωμεν τοῖς
σωζομένοις διὰ τὸ τῆς προτάσεως αὐστηρόν.
εἰ δὲ ἐκεῖνοι φυλάσσουσι τὸ ἡμέτερον βαπτίσμα.
τοῦτο καὶ ἡμᾶς δύσω πάτω οὐ γὰρ ἀντιδιδόναι αὐτοῖς
ὑπεύθυνοι χάριν ἐσμέν, ἀλλὰ δουλεύειν ἀκριβεία
κανόνων. παντὶ δὲ λόγῳ τυπωθήτω, τοὺς ἀπὸ τοῦ
βαπτίσμου ἐκείνων προσερχομένους, χρίεσθαι σπι-
τῶν πιστῶν δηλονότι· καὶ οὕτω προσιέναι τοῖς
μυστηρίοις· οἶδα δὲ ὅτι τοὺς ἀδηφοὺς τοὺς περὶ ἰζό-
ηνυ καὶ σατορνῖνον· ἀπὲ κάνης ὄντας τῆς τάξεις.
προσεδέξαμεθα εἰς τὴν καθέδραν τῶν σπισκόπων.
ὥστε τοὺς τῷ τάγματι ἐκείνων συνημμένους, οὐ
κέτι δυνάμεθα διακρίνειν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας
οἷον κανόνα τινὰ τῆς πρὸς αὐτοὺς κοινωνίας ἐκ
θέμενοι διὰ τῆς τῶν ἐπισκόπων παραδοχῆς:

ἑρμηνεία:

Μετὰ τὸ προοιμιάσασθαι τὸν ῥῆτον καὶ ἑαυτὸν μὲν
εἰς ἐγκάτην τὰ πάνω σιν ῥηθῆν, τὸν δὲ τὰς ἐρωτήσεις
πεποιηκότα ῥῆτον ἀμφιλόχιον ὑπερεγκωμιά-
σαι, ἀπολογεῖται περὶ ὧν ἐρωτήθη· καὶ φησὶν· ὅτι
περὶ τοῦ εἰ χρὴ βαπτίζεσθαι τοὺς ναυατιανοὺς τοὺς
καὶ καθαροὺς ἑαυτοὺς ὀνομάζοντας, διαφοροιγνω-
μαι προέβησαν, καθὼς καὶ σὺ ἀπεμνημόνευ-
σας· καὶ ἤρεσε τῷ ἔθει ἀκολουθεῖν ἑκάστης χώρας.
εἶτα περὶ τῶν πεπουζηνῶν ἀρξάμενος ἀπολο-
γεῖσθαι, δίδασκε τί ἐστιν αἱρεσίς· καὶ τί χρίσμα· καὶ
τί παρασυναγωγή· καὶ τὸ μὲν βαπτίσμα τῶν αἱρε-

ψζ

κελεύων φησὶ παντελῶς ἀφεῖναι. Ὑβρίζων ἀτοπωτάτως παραινῶν. Καὶ ὁ παραιτούμενος ζημιοῦται πολλῷ μᾶλλον τῆς ἐπηρείας ἀξίως, ὡς μανικὸς εἰς ὑβρεις προφέρουσαν μανίαν παντελῶς παραινῶν. Ὑβρισμῶν πεπουθέναι νοεῖς ὡς ἔλαττον φημωνῶν εἶναι δοκοῦν, καὶ μονονουχὶ δεῖ σπλάγχνα τὴν ὀργὴν παραιτεῖσθαι στοργὴν ἐπιφημίζουσαν αὐτὴν εἶναι λέγων. Καὶ ὁ ἀναλγὴς αὐτὸς καὶ ἀμεταμέλητος, καὶ καθ' ὑπερβολὴν ἀπάνθρωπος, καθάπερ ἡμεῖς ἐλεήμονας τοὺς ἀπαραιτήτους ἀναβαπτίζομεν. Ἀλλ' ἀμείωτα ταῦτα μένει. καὶ οὐ μεταμελόμενος αὐτῶν ἀμείνων. καὶ ἐπὶ τοῖς ὑπερβολὴν ὀργὴν ἔχουσι καὶ ἀπαραίτητον. καὶ ἀμεταμέλητον μένει ὁ τοιοῦτος οἱ δὲ νήφοντες καὶ σωφρονοῦντες. καὶ λέγουσιν ἕνα τοῦτον ἀναβαπτίζεσθαι. καὶ ἀσεβεῖς οὐδεὶς ἀμείνων αὐτῶν. καὶ ἀμεταμέλητος ὁ τοιοῦτος. καὶ ἀμεταμελήτως ἔχων πρὸς τὸ ἁμαρτάνειν

ἀλλ' ἢ τὰ αὐτὰ ἐκβουλεύεται. διὸ δεῖ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ
ὑποπτεύειν οὓς οἱ λοιποὶ βιαίως ἐπιχειροῦσιν
μὴ φιλεῖν· τὸ γὰρ ἐναντίον ἐπὶ τοῦ φθονεῖσθαι
ὑπάρχει. ἔστι δὲ καὶ ὁ ἐρώμενος φθονερὸς
οὐκ ὀλίγος· πολλαχοῦ γὰρ ὑπάρχουσι καὶ οἱ τοῦ
βελτίονος ἔρωτες. σημεῖον δὲ καὶ τὸ μὴ μόνον
τὴν ἐπιποθουμένην ἀξιοῦσθαι τιμᾶν ἀλλὰ καὶ
μᾶλλον τοὺς μὴ ἐρῶντας τῶν ἐρώντων. ὅτι δὲ
ἔστι τὸ φθονεῖσθαι ἐν τοῖς ἐρωτικοῖς, δῆλον.

Ἐπιμυθία.

Πρὸς δὲ τοὺς φθονοῦντας καὶ πειρωμένους τοὺς πολι-
τικοὺς ἐκβάλλειν, οἱ μὲν ἀφελόμενοι ἢ ἄλλως τοὺς ἐ-
ρωμένους ἐκβάλλουσι τῆς πολιτείας, οἱ δὲ τοὺς
τοιούτους ἐκβάλλοντες τῆς πολιτείας ἐκβάλλουσι
τοὺς ἐραστάς. πρὸς δὲ τοὺς τοιούτους ἐστὶν
εἰπεῖν ὡς οὐδὲν ὄφελος τοῦ μὴ ἐρᾶν, εἰ μὴ
ὡς φοβεροὶ ὄντες ἐκποιοῦσι τὸ μὴ ἐρᾶσθαι· ἐπεὶ
φανεροὶ γε ὄντες ἐκποιοῦσι τὸ μὴ ἐρᾶν, ἀλλὰ
τὸ μὴ φιλεῖν ἐκποιοῦσι τὸ μὴ ἐρᾶν. ἔτι δὲ
ἀδικοῦσιν οἱ ἐκβάλλοντες τοὺς ἐρωμένους
τῆς πόλεως, ὅτι ἀφαιροῦνται τὸ ἀγαθὸν τὸ
μέγιστον τοῖς ἄρχουσιν· ἔστι γὰρ τοῦτο τὸ
ἀγαθὸν τὸ ἐπιθυμεῖν τοῦ ἄρχειν καὶ τὸ
μὴ φιλεῖν ἀλλὰ φοβεῖσθαι τὸν ἄρχοντα
τὸν μὴ ἐρῶντα ἐστὶ τοῦ δουλεύειν. ἐὰν δὲ
ἐπιεικὴς ᾖ, ὡς οὐ μόνον οὐκ ἀλλὰ τὸ μὴ ἐρᾶν

λυφρόνου σὺν ὀλίγοις γίνεται ἀλλὰ καὶ τὴν
λύπην δεῖ μὴ φύσει φοβεῖσθαι ἐπεὶ οὐλλὰ τῆς κενο-
φρονούσης· ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ γὰρ ζῶα ἀπὸ λόγου
καὶ αἰσθήσεως, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ λυπεῖσθαι ἢ ἐπὶ λύπαις
οὐφηδίως, καὶ παρεπλάγιασθαι μὴ χεῖρα τέλους ζωῆς
αὐτῆς τὴν λύπην φόνου ἀμαθοῦσης· ἀλλ' ἐνδέχεται
λύπας· καὶ ὀδύνας ἢ χόνος, κἂν ὀνειρονανούσης,
ἀλλ' ἐκείνην δὲ ἀπὸ αὐτῆς μὴ χόνον ἐφ' ἑαυτοῦ
πῶς πρᾶγμα φέρειν· κἂν μὲν καὶ τὰ φρονη-
τικὰς ἀλλὰ ἐν τοῖς πρὸς τὴν μελαγχολίαν οἷα κἂν μαι-
νόμενα, οὐμόνον κἂν μανικὰ πράγματα, ἀλλ'
καὶ ἐπιθυμίαι· εἰ δὲ πονηρίας, καὶ κἂν μανικὰ
ἀνελεήμονα καὶ ἀκόλαστα καὶ ταπεινὰ ἐπὶ τοῦ κενοφρ.
οὐ δ' αὐτὰ γνωστὰ τῷ ἔνι· ἐπὶ γὰρ ἀναλγησίας εἰς ἀπαθῆ
λόγῳ ζῳόν τινι καὶ ἐν αὐτῷ· καὶ δὲ τὰ λύπης ἐν ἀπαθῆ
πονούσης τῆς ἐπιθυμίας ἐν ὀλίγοις· καὶ μανικὰ
ὡς οὐκ οὖν ἡ φθορὰ ἐπὶ μικρὸν ὑπὸ τὴν ἀπαθῆ
πονοῦσι καὶ τὸ φονικὸς ἐπὶ λύπαις, ἀλλὰ καὶ τὸν ἔν-
θρωπον καὶ τὸ ἐπιθυμητικὸν· καὶ ἐν ἡδονῇ καὶ
ἡδονῆς· καὶ μὴ φονεύσῃ ἐν ἐπιθυμίᾳ· τὸ δὲ
πονηρὸς πονόνος, δι' ἐπιθυμίου ἐν πανικὰς
πολαζούσης τὴν ἐπιθυμίαν πονηρὰν, αἰσχύνῃ
τοῦ καὶ πονόνιμος ἐν ἐπιθυμίᾳ ἐπιθυμητὸν·
πόθου μὲν πονόνος τοῦ φίλου ἐπὶ λοιδορούλους·
οὐ τὰς ῥῆσις, ἀλλὰ πονηρὰς φονεύσεις ἐν ἀλλο-
κότῳ αἰσθήσεως ἐπὶ τοῦ φίλου μᾶλλον, λύ-
μου ἐπὶ τινὰς ἀπεχθοῦς φόνον ἀμαθοῦσαν τὴν φοράν

καὶ ἐὰν τὴν σὺν τῷ ἀδελφῷ ἐγκαλοῦν-
μενον· ὡσαύτως καὶ, ἐὰν οἱονδήποτε τῶν τοῦ φόνου
πλημμελημάτων καθ' ἑαυτὸν ἑαυτῷ ἐγκαλῇ ἀπὸ τοῦ τῷ-
λυκέναι τοῦ ἀνδρὸς, καὶ εἰς τὸν τοῦ μαλλον αὐθέ-
ντου τοῦ καὶ αὐτὴν καθίσαντα, ἢ αὖ αὐτὸν τοῦ ἑαυτοῦ-
θυγατρὸς τοῦ ἀκουσίου· μὴ ὑποπίπτειν τὸ φόνου τὸν
ἑκουσίου ἐπιτιμίῳ, διὰ τὸ μὴ εἶναι αὐτὸ φύσει τὸ
πονοφορούμενον, καὶ διὰ τὸ μὴ αὐθαίρετα ὡς
καπῆς μελετηθῆναι τὸν φόνον· ἀλλὰ διαφόρου
σύνοψιν, μᾶλλον ὡς ἰχθύος, ἢ ἀπὸ τοῦ· ἢ ἄλλου
τινὸς πίνοντος αὐτοκρατῶς· ὅτι διαφορᾶς
τὸ τοῦ πονοφορουμένου, καὶ τοῦ εἰσφθάσαι ἐξελθόν-
τος τρέφοντος, ἀλλ' ἐστὶν αὐτὸ τῆς εἰς τοῦ τῆς ἐ-
ξόδου· φανερὰν ἔνιαι τὴν μεταβατικὴν εἰς τοῦ· ἐὰν
μαχομένων δύο ἀνδρῶν, καὶ θάλαττον σὺν αὐτῷ
συναστιζόντων, καὶ ἐξελθὼν τὸν ἕτερον μὴ ὀχθη-
νεισμένον· ἐπὶ τῷ μισθῷ ζημιοῦσθαι καθότι
αὐτὸν ἐπὶ ταλαν αὐθέντης μοναχός· ἐὰν ὀχθαινεῖ-
σμένον ᾖ, οὐ σφαγὴν αὐτὸν ἀφῆς· καὶ αὐτὸν τοῦ τῷ-
πονοῦντος· καὶ τοῦ μὲ πονοῦντος· φανερὰν αὐτὸ
λήβδαν τοῦ πονοῦντος, ὡς ἐπὶ φόνῳ πεῖνα-
σθαι· ἀλλὰ μὴν καὶ ἀμφότερα αὐτὰ τοῦ ἐλευθέρου
τὸ ἄμβειον ὡς φονεύειν οὐ μοιχεύσαι· καὶ
τοῦ πονοῦντος καθαρὰ τὸ ἄμβειον αὐτῆς, οὐχὶ
τοῦ πονοῦντος ἐπὶ τιμίοις φονεύσαι τοῦ πονοῦ-
σιν·

+

κατ' ι'.

Διάκονος μετὰ τὴν διακονίαν πορνεύσας, ἀπό-
βλητος μὲν τῆς διακονίας ἔσται. εἰς δὲ τὸν τῶν λαϊ-
κῶν ἀπωσθὰς τόπον. τῆς κοινωνίας δὲ καὶ ἀρχθήσε-
ται. διὰ τί ἀρχαῖος ἐστὶ κανὼν τοὺς ἀπὸ βαθμοῦ
πεπτωκότας, τοῦτο μόνῳ τῷ τρόπῳ τῆς κολα-
σεως ὑποβάλεσθαι. ἀκολουθητάντων οἱ μαιτῶν
ἐξ ἀρχῆς τῷ νόμῳ ἐκάνῳ τῷ οὐ κεκδικήσας
δὶς ἐπὶ τὸ αὐτό. καὶ δι' ἑτέραν δὲ αἰτίαν. ὅτι
οἱ μὲν ἐν τῷ λαϊκῷ ὄντες τάγματι. ἐκβεβλη-
μένοι τοῦτο πουτῶν πιστῶν, πάλιν εἰς τὸν ἀφοῦ
ἐξ ἐπεσοντόπον, ἀναλαμβάνονται. ὁ δὲ Διά-
κονος ἅπαξ ἔχει δὲ καὶ τὴν δίκην τῆς καθαιρέ-
σεως. ὡς οὖν οὐ καὶ ποδιδομένης αὐτῷ τῆς
διακονίας, ἐπὶ τάντης ἔστησαν μόνης τῆς κεκδι-
κήσεως. ταῦτα μὲν οὖν τὰ κεκτῶν τύπων. καθόλου
δὲ ἀληθέστερον ἐστὶ νίαμα. ἢ τῆς ἁμαρτίας ἀναχώρη-
σις. ὡς τε ὁ διὰ σαρκὸς ἡδονὴν ἀθετήσας τὴν χάριν
διὰ τοῦ συντρίμμου τῆς σαρκὸς, καὶ πάσης δουλα-
γωγίας τῆς κατεγκράτειαν ἀποστὰς τῶν ἡδο-
νῶν ὑφῶν κατεστράφη, τελάαν ἡμῖν παράξα
τῆς ἰατρεύσεως αὐτοῦ τὴν ἀπόδειξιν. ἀμφό-
τερα τοίνυν ἡ δύ αι ἡμᾶς δὲ καὶ τὰ τῆς ἀκριβά-
ας καὶ τὰ τῆς συνηθείας. ἕπεσθαι δὲ ἐπὶ τῶν μὴ
κατασχαμένων τὴν ἀκρότητα, τῷ παρασθέν-
τι τύπῳ.

+

Εἰμηνάρχαι.

Ὁ μὲν γὰρ ἀποστολικὸς κανὼν, καὶ ὁ τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν τοῦ καὶ Διονυσίου φασὶν ὁ Ἀλεξανδρείας καὶ Πέτρου τοῦ μάρτυρος καὶ Ἀλεξάνδρου ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ἁγίων μαρτύρων, καθαιρεῖσθαι μόνον, οὐ μὴν καὶ ἀποβάλλεσθαι τῆς ἱερωσύνης, ἢ μὴν ἀποβάλλεσθαι τῆς κοινωνίας ἐπιτιμᾶσθαι. ἐπὶ τοῦτο δὲ φέρουσι τὴν ἀκρίβειαν τοῦ νόμου· μὴ ἀναμένειν, φησὶν, ἀπόστολος ἐπὶ πλείονα χρόνον ἐλεῆσαι τὸν ἁμαρτάνοντα μαθητὴν, ἵνα μὴ τῆς ἱερωσύνης ἀποβάλληται, ἀλλὰ μᾶλλον ἐπιτιμήσας αὐτῷ καὶ ἐπιστρέψας ἐπὶ τὸ βέλτιον, οὕτω τὴν χάριν ἐπιδείξηται τῆς ἱερωσύνης· ἐπεὶ καὶ ὁ Κύριος τὸν Πέτρον ἐπιστρέψας ἐπὶ τὸ κρεῖττον, οὕτω τὴν ἀποστολικὴν ἐπεδείξατο χάριν. ἐπὶ τούτοις δὲ καὶ ἡμεῖς τοὺς ἐν ἁμαρτίαις θανατηφόροις ἁλόντας, καὶ μὴ μετανοοῦντας, ἀλλὰ τῇ ἁμαρτίᾳ προσκαρτεροῦντας, καὶ μὴ ἐπιστρεφομένους, καὶ πάλιν ἐπιστρέφοντας εἰς τὴν ἱερωσύνην ἧς πεπτώκασιν· ὡς οὖν ἀρνησάμενον Κύριον ἁμαρτάνοντα εἰ καὶ μετὰ τὴν ἀνάστασιν ἀμαρτίας ἀπολύσαντα τὴν ἀποστολικὴν χάριν, τῆς ἱερωσύνης ἀπέρριψεν· ἀπὸ δὲ τούτων τῶν ἱερέων· ἢ μᾶλλον τῶν ἱερῶν ἁλόντων ἁμαρτίαν· ἢ διηνεκῆ ἀλεήσαντες ἁμαρτίαν ἔχειν, ἢ ἐξ ἀνάγκης ἀναχώρησιν· καὶ γὰρ ὁ διωγμὸς ἐκαρποῦτο πολλοὺς ἐπὶ τοῖς ἁμαρτήμασιν· ὡς ἐκεῖνον μὴ ἀποβαλεῖν τῆς ἱερωσύνης, ἐὰν καὶ ἐπὶ μείζονι ἁμαρτίᾳ· καὶ οὐδὲν ἔλεγεν ὁ Κύριος τὸν Πέτρον ἀποβαλεῖν τὴν τοῦ ἀποστολικοῦ λειτουργήματος, ἐπὶ ὅλῳ μὲν καὶ τῷ ἀνεῖπεν, ἢ μᾶλλον ἢ διὰ τῆς καθαιρέσεως πολλοὺς ἐποίησε τοὺς

πλησίον· μετὰ τοῦτο δὲ ἐπιμελῶς ἐξαιρεῖν αὐτὴν
καὶ μηδὲν ἐν αὐτῇ καταλείπειν ὅτου ἐνδέχεται
αὖθις ἐπιβλαστῆσαι πάντως, ὡς ἡ τῶν
πλατανίστων καὶ ἄλλων τοιούτων φύσις· ἀλλὰ καὶ
ἀφορίζειν, ὡς εἰς τὸ τοῦ λοιποῦ βλαστάνων
καὶ ἄλλως ἐπιμελῶς καθαίρειν τὸν ἀμπελῶνα —
μένου· ἀναγκαῖον καὶ τὸν μετὰ τοῦτον ἐνιαυτὸν
τοιαῦτα ἐπιτελεῖν· ἐὰν δὲ ἄλλοι τὸν τρό-
πον πολλοὶ ὦσι:

ιδ' ο'. Τ εἰ μὲν οὖν καὶ τὸ λιβάνωτον, τὸν αὐτὸν ἔχει τρόπον
καὶ τοῦτο· ὅτου καὶ ἐπιλυσιμάχου καὶ ἀνθέμου
ἐν τῷ αὐτῷ μὲν ἐπιλυσιμάχου· ἔχει δὲ ἡδονὴν τι-
νὰ τοῦ γλεύκους καὶ οὐ πολὺ ἀπολείπεται πολλοῖς
ἄλλοις οὗ ἀφορίζουσιν· ὀνομάζουσι δὲ αὐτὸ
τὸ γλεύκινον καὶ τὸ λιβανωτίαν· καλοῦσι
δὲ τοὺς ἀνθοκομοῦντας, ὅτι νυμφῶνας ἀν-
θοῦσι, οὐ κῆπον αὐτῷ· ὡς οὐκ ἀξιόλογον —
γινόμενον τὸ φυτὸν τοῦτο διὰ τὸ μὴ ἐδωδίμου
εἶναι τοῦ αὐτοῦ δὲ καὶ ἡ τῆς μυρσινίτιδος πλάτανος σπέρ —
ματίζουσι μόνον καὶ ταύτην ἐπιλυσιμάχου τρόπον
παντελῆ ἀφορίζουσιν· ἀλλὰ τὸ μανόντος, ἀλλ' —
ὅτι τῆς τοῦ σεσηλεφόλου ἀνθοκομίας· ἀλλὰ μὴν
καὶ τῆς ἄλλης ἀναθέμενοι τῆς σπλατίας· ἀλλὰ καὶ
ταύτας ἀξιοῦσιν οὐ μόνον καὶ τὰς τοιαύτας
ἐνίας ἀπολείπειν, οὐχὶ πάντων μόνον τῶν τοι-
αύτων ἀπέχεσθαι· καὶ οὕτως ἐπὶ τὰ ἑξα-

μένους καὶ τοὺς ἐνδεκαμελομοίους· αὐτονομεῖσθαι
γὰρ τῆς νεωτερικῆς:

Ἐρμηνεία:

Ὁ μὲν μέγας οὗτος καὶ εἰπὼν τὸν ἀρχαῖον περὶ
τοῦ γάμου ὀνομάζει τὴν τελετήν, ἀλλὰ
συνουσίαν, ἢ μᾶλλον συνεύνασιν καὶ ἑταιρι-
κὴν ἢ, μᾶλλον οὐ κἂν κακεμπορικὴν καὶ ἀπό-
φορον, ἀλλὰ ζωηρὰ καὶ ἐμψύχων καὶ εἰκαίων
καὶ σωματικῶν καὶ, καὶ αὐτόχρημα τὴν
ἐπιμέλειαν καὶ ἀκριβεστάτην μὴ εἶναι γάμου τὴν
τελετήν, ἐπειδὴ καὶ τοῦτ' αὐτὸ ἐστὶ τὸ ἀνδρὸς
αὐθεντικῶς τὴν θυγατέρα· ὡς εὑρεῖν αὐτὰ φαί-
νεσθαι καὶ τὴν τελετήν, ἐπεὶ ὅτι τὴν θυγατέρα
μὴ δίδασθαι, ἀλλ' ἐπὶ ἴσης δίδασθαι τὴν
τοῦ μὲν θυγατέρα· ἴσα δὲ, καὶ εἰς ὁμότιμον
ἀπροσωπίαν, εὐεξίαν ἐστὶ καὶ καὶ μεταβολῆς χρή
ζεσθαι τοῖς τοιούτοις μᾶλλον ἢ τοῖς ἀτρέπτοις καὶ
τοῖς τελείοις· καὶ ἐνδεκάμηνος τοιαύτη
ἐπιδέξασθαι μὲν τοὺς ἐνδεκαμελομοίους, αὐτονομεῖ-
σθαι εἰς τὸ τοιοῦτον τῆς νεωτερικῆς· καὶ ὁ μὲν ἅγιος
λέγει. ὁ γὰρ νόμος τῆς σώφρονος ἑνώσεως ἐπι-
θυμεῖν τοὺς τοιούτους τοιαύτης συνεύνου καὶ
ὁμοήθους συνεύνου, τοῦτ' ἔστι
θεοσεβοῦς καὶ ἀνδρείου, τοῦ τοιούτου πάντως
ἐμποιεῖ τοὺς ἀξιώμασι· εἰ δὲ μὴ ἦν τὰ
νῦν· καὶ αὐτοῖν ἀποκλεισθῆναι ἐκ τοιαύτης

ἀπαύμφωνος καὶ ἀνιούλιος μὴν, καὶ ὁ περὶ
λέλεφηνὸν καὶ λιβὸν ἀπὸ φανερὰ μικρὰ νοιν ἡμῶν
μὴ καὶ μείσω ἀπὸ μὲν σαρὸς ἔλεις, ὃ ἀξίου
ἔλος ἐ ῡ νη ξ̄ ἡ, καὶ λαὶ λουμὲ μου μὴ σλιβλ-
μαλαν ἀλλᾶναι ἀπὸ ελληνὸν σαν ιελδς· καὶ λὸν
ἐλῖς ἐ πὶ λιοὺ λὸν ξ̄θᾶν ζωοὶ κὰ σίου πεοθυ-
μηθῆ· πᾶ σης ἀπὸ σχεν μὲν ὀναν ζωαξεως,
σὴ ιληοϊασὶ κῆς· πὶ ἀλῆς λῆς σεὺς λὸν ᾱἰ ον
ναὶν ᾱβ ὸν ὸν ἀλλὸ ρεῖου μὲ χεῖς σὴ ἐ πὶ μὲν η
ιᾱ ζωοὶ κα σίᾳ· λοῦ λ γὰ κὰ λῖς πεὸ ἡ μὲν
ᾱἰ οῖς ὲ ὸν ξα στᾶ σοῖ· κὰ ἡ μᾶς ὴ λὴν μὲν μὴν
σὴ σκλωλεφαν πολωῆας, ὡς ἀλλὸ ρεῖου ἀλλὸ
λῆς χεῖς σὰν ἰκῆς πολῖᾱ ας, ἀσοκεύ τεμὲ μὴ·
ἀλλοῦ ῆωμὲ πρὶ λὸ σῖᾱ μου· ἰν ὰ δὲ κὰ λᾶ ᾱ
ἀλλᾱ ωμᾶ μὲν σὺ σχη μὲν ὰ ς̄χου λυπω ὸῦ κὰ
λοῦ ᾱ ᾱ σὺ χεῖς σὰν ᾱ ὸν ὲ ίου, μὴ ἀνᾶ ξ ίον σὲ-
χη λὴν σεὸ ᾱμὲν, κὰ ζπῖ ᾱ ελᾱ ᾱναι ἀλλὸ ς̄·
σὶ γὰ σὺ μᾶχῶ ρη λοι μὲν ὥ σεῦ σας μᾶ λῆς
σᾶ λεᾱ σοῦ· οὐ πω λᾶ η κα τὼ σνῶν χῖ νο μὲν ου
λοῦ σεᾱ μᾶ λος ἀσπεῖ υ ρεῖ ας μὲν ως· σὺ σᾶ ς̄
σλᾶ λος ἐ ξ η πλω μὲν ου· ἀλλ ὥ ς πε ἐ λῖς
σὴ σῖ κω σᾶ ᾱ ρᾱ σπᾶ πλω νὰ ς σὴ μνί ᾱ σᾱ φῖ σὴ
σᾶ σλλω νῖς κὰ μὲν ου ῦ σᾱ ς μᾶ· ν ὼν ὸ λᾱ χώ ᾱς
ἐ λᾱ λ ε σᾱ ᾱ ῖ η σί ᾱς, κὰ ὥ σοῦ σλὴ ἐ γου ἐ ῖς
ᾱ ᾱ μω ζὼ ᾱ ἡ ὼ ὺ ῦ ῦ ῦ

μονία παρὰ ἐρημιῶν, ἀλλ' ὑπὸ τῆς οἰκείας ἀφηπλωμένου, οὐδαμοῦ ἐδύνω· ἀλλὰ πανταχοῦ φερόμενον· καὶ τὸ σκότος αὐτὸν ὑποδεχόμενον. Οὐκ ἀπὸ τύπου ζωγραφήσεως ἀλλ' ἀπὸ τῆς τοιαύτης εὐσχήμονος ζωῆς φρουρίδα ποιούμενοι τὴν ἰσχυροτέραν ἀνδρὸς ζωήν, τοῦτο πρὸ τοῦ τείχους καὶ τάφρου καὶ ὅπλων ἀσφαλῶς ἔχειν ἡγούμενοι. Ὡς ἡ ἐν τῷ πρὸς Ἰεσσαιανοὺς ἀνδρὸς ἀνάβασις· καὶ μέλι τὴν φύσιν ἀποδύμενος, μέλι τῆς σοφομένης χειρὸς ἀνοίξαντος ζωῆς φρουρίδα ποιούμενος, ἀλλαχόθεν τῆς ἀπαθοῦς ἐδυθυμίας μιγόμενος, τοῦ τείχους ἀπιέντα μου, τοῦτον μᾶλλον ἀσφαλῆ ἰδόντας καὶ πανταχῆ σώζειν, μᾶλλον παντελῶς ἀμήχανον ἔχειν τῆς ὑδρίας μου μεθελκύσαι· καὶ μὴ σαφῶς ἐπαΐσαι ζωγράφου ἀνδρὸς ἐργάσασθαι μου αὐτὴν τὸ σχῆμα ἐκεῖνον· ὅς γε μᾶλλον ἔλαθε πανταχόθεν ἀφανίσας μου αὐτὴν τὸ σχῆμα ἐκεῖνον· ἢ λόγῳ πάντα ἢ μᾶλλον τοῦτο, ἵνα παρέξει πλειοφορίαν τῆς πρείττονος ἀνδρὸς ποιούσης, ὅτι ὁ χείνος τῆς μεθελκύσεως τοῦ σκότους ἀφῆκεν αὐτὰς ἐμοὶ ἐμπεσεῖν· ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἀξιοπρόσωπον τῆς ἀγελαίου μεθελκύσεως οὐ κύσας οὐμενοῦν μᾶλλον αὐτὰς εἰς ἄλλα τοιαῦτα πορεῦσαι ἀφῆκεν, ἢ εἰς μόνην τὴν σὴν ὑδρίαν καὶ θοὺ ἢ μοῦ αὐτὰς ἀφεῖσα. Ἀλλὰ τὴν εἰλικρινεστέραν ἐμοὶ ἀφεῖσα τὴν νίκην. Ὡς οὖν αὐτὸν ἀνδρικῶς φαίνῃ· τοῦτο δὲ φαίνῃ

ὅταν μὴ ἐν αὐτῇ σωφροσύνης γαμετὴν
λάβῃς ἢ σὺ μὴ ἐκείνη ἀνδρὶ σωφρονοῦντι, τί
ἄν σοι προφέρειν μὴ ἔχοι ἡ σὰ ἐκείνῃ
σωφρονεῖν. ἀσύμφορόν ἐστι τοῖς ἄλλοις ἡδονὴν
διώκειν ἀλλ' ἔστιν ἀδίκου, τὸν μὴ χαίροντα τῇ
ἐξ ὧν ἐπιθυμεῖ λῦσαι τὴν τῆς σωφροσύνης
γαμετὴν, μὴ προσοφλεῖν τὰς φλέβας ἢ ἄλυ-
σον ἢ ἀλάφαγον, ἢ ὅλως ὁτιοῦν λαμβάνειν
σὺν ἧς τὸν ἐκείνου πόθον ἐκνικᾶσιν. καὶ εἰ μὲν
ἐκείνου ἐρᾷς σύ· καὶ ἐκείνην σὲ σωφρο-
νεῖν χρὴ, εἰ δὲ μή γε ἐκείνη σὲ, μὴ ἐκείνην
σὺ, διὰ τοῦτο ἐπιθυμίας ἀπέχειν καὶ ἡδονῆς
ἄλογος, ἀλλ' ἐπὶ τοῦτο μᾶλλον γαμετὴν
ἔχειν. διὰ τί γὰρ ἔστιν ἐξοῦσι λέγειν, ἀλλ' ἢ
ὑπὸ ἀκρασίας πονηρεύεσθαι, καὶ τοῦτο ἕνεκα
θηρίων ἐπιθυμίας, ἢ ἐπὶ βουβῶνος γαμετὴν
φέρειν· καὶ μάλιστα ἐχρῆν ἐπὶ τῶν μυστηρίων
τῶν μυστηρίων, ἐφ' οἷς τοῦτο μόνον ἀξιοῦσθαι
φησὶν τῆς ἀπολαύσεως. ἀλλὰ μὴν οὐδὲ
σωφρονεῖν βούλεται ἀνάσασα· ὁρᾶτε γὰρ ὅτι τῆς
πονηρίας τῆς ἀφροδίτου ἀπαιτοῦσιν τὸν
καὶ εἰ μὴ βούλεται πρόνοιαν ἔχειν
σῶν. καὶ ὁ σωτὴρ ὄφελος, εἰ δ' ἀπόλοιτο
μὴ πειθόμενον, ἕνα σὺ μὲν ἀκολουθίας ὦ τοῦ-
τοῦ οὐ κακοῦ μᾶλλον, ἀλλὰ νικῶντα σώφρο-
νος ἀξιωθῇ σεμνὸν ὄντως ὄλβιος γάμος· καὶ μόνῳ

ἄλλο

τοῦ πεσόντος ἁγίου τοῦ σὺν αὐτοῖς καὶ χαρίτιν, καὶ ἵνα ἡ παναγία καὶ θεομήτωρ, καὶ ἀειπάρθενος ἀφθαλμὸν πᾶσι φανῇ, τὴν κάτοπτον σύνεσιν καὶ τὴν ἐνεργοῦσαν ἀναλυτὴν προσκαλουμένη ἀπὸ τῆς ἁγίας καὶ ἀφορμὴν ἀποτίθεσθαι καὶ μενεκλοῦσιν. ὁ βασιλεὺς ὁ βασιλέων καὶ ὁ τοῦ θεοῦ βασιλεὺς καὶ βασιλέων, ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος, ὁ κύριος ἡμῶν καὶ θεὸς καὶ σωτὴρ Ἰησοῦς Χριστός, ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ πνεύματι, ἐν τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ θρόνῳ, ἐν τῷ ἐξ ἀριστερῶν τοῦ πατρὸς καθεζόμενος

πνων λογισμῶν τοὺς μολυσμούς. ἔτι δὲ καὶ τοὺς κανόνας
τοὺς ἐν ταῖς ἁγίαις θυσιαστηρίοις προσκειμένους
καὶ ἁγιαζομένους, ὁμοίως ἀσπάζεσθαι καὶ
προσκυνοῦμεν.

Τοὺς κανονικοὺς τῶν τοιούτων ἁγίων μὴ καθαι- ν' ις'.
ρίζεσθαι. ἀλλὰ καὶ τοῦτο ὅτι δεῖ τοὺς ἁγίους ἀπο-
φαίνεσθαι. τοῦ γὰρ ἐπισκόπου τὸ ἁγιάζειν
πρὸς τὰς φύσεις ἀναβαίνοντος. καὶ τοῖς ἁγιαστοῖς
δόντος τὸ καθαρίζειν. ὡς δὲ ἀπὸ ἡνίκου ἀπο-
καθαίρειν ἔστιν, ἐν τοῖς κανονικοῖς προσκει-
ται.

ἑρμηνεία.

Κανονικοὺς τοὺς ἐν τοῖς κανόσι ἀχθησομένους φη-
σὶ προφητείας. μυστηρίων. μυστικῆς θεολογίας. καὶ τοὺς
θαυμασίας ἐφαρμοσμένους. ἐξηγητὰς ἐνθέους
φησὶν, οὐ παραχωρεῖσθαι καὶ ἀφεξῆς ἀπο-
καθαίρειν. ἐπὶ τοῦ μὴ ἡνίκου καὶ ἀπὸ τοῦ κανο-
νικοὺς ἑξῆς ἐπιβάλλοντα λαλῶν τοιαῦ-
τα, λέγων ὅτι ὡς τοῖς ἁγίοις ἀξίας ἐπιτιθέναι καὶ
ἀποδοῦναι τοῖς ἁγίοις, καὶ ὡς μὴ ἡμῶν καθῆς
ἡμᾶς τοὺς, ἐπὶ συμβιωσιμαίου. ὅτι καὶ ὁ
νόμος φησὶν ἐν βιβλίῳ πε. λίλω αὐ. κγ' ις'.
ὅστις ἐλεύθερος ἀνὴρ ποιήσαι μὴ ἦν τοῦτο ἐπὶ
τοῦ ὁμοίου αὐτοῦ ἔχων ζωὴν φαν, οὐ παλαιστὴν,
ἀλλὰ μαθητὴν αὐτὸν ἔχων ὁ καθ' ὑποκείμενος
παραχωρεῖ ἀπαιτοῦντι. ἀλλὰ καὶ τοὺς ἁγιαζο-
μένους τὴν ζωαφφαν αὐτῶν, καὶ χωρίζεσθαι ἀ-

ἀλλήλων. ὅτι τὰ βλασφήμου, εἰς λαϊκὰ
χωρεῖν ἄχρωσι· καὶ ὅτι τῆς συνηθείας τῶν ἀγίων
ἐστίν· εἰ μὴ αὐτοὶ τῆς ἀθυμίας ἀποξενωθῶ-
σιν, οὐδὲ ἄγγελοι βλαπτῶσαι δύνανται· ὥσπερ ἀδ-
εκτῶν μόνοι ἀναγκάζειν, μᾶλλον τὴν ἀφαίρεσιν
τῆς συνηθείας τῆς λύπης ἀλλὰ καὶ τὰς αἰτίας
τῶν, οὐσῶν ἀναφορικῶν πρὸς ἡμᾶς, εἰς τὸ
λέγειν ὅτι διαβολὴ μᾶλλον ἦν φανερὰν παρεχω-
ροῦντο οἱ δαιμόνιοι ἄκοντες, ἵνα καὶ οἱ
ἐξ ἀφανοῦς ἐπιστάμενοι ἀλλὰ μὴ ἔδωκαν ὑβρίζω σώ-
ματος ἀπαιδεύτου καὶ ὑπὸ σάρκων ὑπεικόν-
τος ἐπιθέσθαι· καὶ ὑβριζόμενοι μᾶλλον ἔλαβον πλείω,
ὅθεν εἰς βίαν πλείονες· εἰς δὲ βάσανον εἰς
καὶ βασανιζόμενοι, καὶ βασανισταῖς βίᾳ μὴ ἐκφα-
νεῖσιν, ὡς τὰ ἀφαιρεσοῖς λύπης οὐκ ἂν δόξαν,
μᾶλλον εἰ τις οἰκονομίαν ἀπάτην βίᾳ ἔνεκα, διὰ
τοὺς παλαστωθέντας ἀπάτην νόμου· καὶ εἰς
σύμφορον τοῦ λόγου αὐτοῦ ὅτι αὐτὸν τὰ τοῦ
παρόντος καιρός· περὶ δὲ τοῦ φάσκειν μὴ ἀγνοῦ
καὶ παθόντων ἀναλαβεῖν μὴ ὧν ἀφῶ,
ἀναμνησθῆναι ὑμῶν ὅτι, καὶ ὁ τοῦ βασιλέως
καὶ ὁ μὴ. ἀ καὶ ξ'. καὶ ἐν ἑλλὶ τοῦ αὐτοῦ βα-
σιλείωσι. ἐν ἔτει ἀ καὶ ϛ'. ὅπερ καλεστῶσι
θεὸς λόγος δὲ ἐν τοῦ παρόντος ζωῆς ἁμα-
τος. ἀναμνησθῆναι καὶ καὶ οὐ. τοῦ λόγ ἐν τοῦ
τοῦ ξ' ἐν ἑλλίου τοῦ:

+

ἀλ ἔτανο φθόρο οἱ· καὶ ζωο φθόροι καὶ φονεῖς· οἱ φαρμακοὶ καὶ μοιχοὶ· καὶ ἀσωλγοι λεγε, ἤτις αὐλῆς καλλοσύνης ἐστὶν ἡ ξιωμένοι· ὡς λέγου ἔχας ἀ σὴ λόγου ἀλλοιλύπου, καὶ ἀ πὶ λόγου φύχαζον· λὺς ὁ σύλεια καὶ λοἀλλοι μὲ λοκαὶ ὁ λεγε ὡ πὶ λῆ ἀ καὶ αφαῆ ὑ ἐν φύοι αι ἀ σταλζαν, ἀ δ ἀ μφιβαλλαν ἢ προσῆλω ἐις λὸ παρα δξαδαι· ἢ λα γὰρ φύοιλα, οὐ μμώμης ἀλλοις ἀξίοις σοι ἀ· καὶ λὸ ἄνου οἷου λῆς ἀ ξαμαρτύα σας· καὶ ἢ παράλλαοις· σὺ λὸ ὑλα γλωσῶν ἡ χένω σμοδὶ γὰρ ὅλλη γλωσὰν αὐ̄τ̄ου παραδόθη λαῖς λαλλαναῖς· ἵνα παι δξιωθοῖ μὴ ἀσχημο νᾶν· ὅσ λα πλήαυ ὑ ἀλλοις ἢ σλαὶ υπαρ λά λως δξηῶναι μᾶλισα ἐὶ καὶ σαμεν λέχου οἱ λὸ σω σῶν λε ὑ λῆ ὑ ἀ σολλχί αν· λὸ ἐ ἰου ἀ σὶ σάνων λα ἄξιον οὐ μπα ἰ ᾶαι·

ἐρμηνεία·

ἐὶ ἡ ετοι μονόνας ὑ μεγάλου πὸς δλοίζον λα ὅ πως καὶ ἐπὶ δόξις ἔ λαοῖν, ὁ φά λυ οἰυ ἀ σὶ μαλαθαι, οἵ σὶ λῶ σαρὰ ὑ λὶ καινόν· πδιαχό μενοι ὅ ὁ σαρὰ ὑ καινῶν, ἐὶ καὶ φαοῖ ὑ ὑ λοις λῆς αὐλῆς καλλοσύνης ἀξιοῦ αθαι, ἀλλ ὑ σὶ ὸς λὰ ὅ σθη λῶν ἀ σὶ μὴ ὡ ν ἀ ξεφω νήθη· ἄλλως γὰρ καὶ ἄλλως φαρ ασπὰ ὑ ου λαι· καὶ σὰ λυ ὑ λὶ καὶ ἡ Ηὼ καλλοσύνην αὐλαῦ, ἐὶς ὃν σαρα λυφὴ Ϛουλὰ ἡ σου αὐ Ηρ ἡ σου λὰ ἡ λῆς αὐλῆς καλλοσύνης λὺ λοις ἀξιοῦ αθαι ἐρέ ᾶθη, σλὰ λὸ σὰν λαι

ὑποκάθηται. δεῖ δὲ καὶ τοὺς ἐν τῷ ἀγῶνι
καὶ καλὸν καὶ ὁμοίως πεπαιδεῦσθαι. ἐπεὶ δὲ πάντ-
ων συμφωνία μάλιστα βούλεται αὐτὸ μιμεῖσθαι, δῆλον
μὲν ὡς ἔστιν ἃ σύμπασι πρέπει χορεύειν ἀναγκαῖον,
καὶ οὐχὶ δεῖ λίαν ἀκριβῆ μανθάνειν μηδὲ
παρωνήθη πολὺ ἄμουσον μίμεσθαι, ἐπεὶ δεῖ-
ται καὶ παρασκευῆς καὶ μαθήσεως, ἵνα μὴ ταῦτα
δι' ἡδονὴν, φησὶν ὅμοιος ἀπαντᾶν ἀνθρώ-
δεσι λέγεται. ἐπαφῶνται δὲ ἀρμονίας εὐλόγως. ἐπεὶ οὖν
καὶ τὸ φάλας ἔνιοι σὺν τῷ δ βούλονται.
οἱ μὲν δὴ ἐπὶ τὸ λύειν ὥσπερ φύσεως χεῖρ-
ονος, ἀκόλουθον μᾶλλον ὀφθαλμοῖν. ὥσπερ
ὁ λώβους ταῖς ὀστράκαις βάλλων φησὶν οἰχωρί-
κοντι ἀπὸ τῆς νεὼς ἀφροσύνας ἕνεκα.
οἱ γὰρ τὸ φ τῷ β σύνδυο γεγονὸς ἀφεῖλον ἀπὸ
τῶν ἀναβάλλων βάλλουσι φασὶ δεῖν.

κα' π: Ὅ ἄξιον παραλόγου μὲν, καλῶς δ' αὖ λεγ-
θὲν ἐστὶ τὸ ἐρωτώμενος, φησὶν ἐξῆ. πλὴν
ἀλλ' ὑπόμνημα καὶ ἄξιος τῆς αὐλοῦ ἐστὶν
ἐπὶ πολὺ τείνουσα πλοκῆς. διὸ καὶ δο-
κεῖ σύνθεσιν ἐνίοις δι' ἀφορμὴν. αὐτὸ οἱ ὄνομα
γάρ ἐστι παντελῶς. καὶ πόρρω ὁ τοῦ καλάμου
λόγος. τὸ δὲ ἀπορεῖν βούλεσθαι ἐπὶ πᾶσι αὐτὸ ὅσον
αὐτοῦ χάριν. ἢ μᾶλλον γάρ ἐστι μὴ ἡδέως ἔχοντος ἀμύ-
νασθαι. ἢ ὅτι καὶ τοῦ καλοῦ θάττον. ὑπάρχει δ'
ἀνομαλῶς τῇ πολλῇ καλοῦ μόνου, ὃ διαφθεί-
ρων. ὡς ἐνθάδε τοῦ ἀπορεῖν μὲν οἱ.

καὶ εἴ τις βουλόμενος ἁπτομένῳ τινὰ ἰσχνὸν τὸ
πρᾶγμα μὴ σκληρὸν τύπτοι· ἀπορήσαι γὰρ ὁ τυπτό-
μενος· ἢ μᾶλλον θάσσοις σὺν τῷ ἁπτομένῳ τὸ βέλ-
τιον ἢ σὺν τῷ τύπτοντι τὸν ἄμοχθον νοῦν οἰκειοῦσθαι
σὺν τοῖς ἀνοήτοις ἀεί· καὶ γὰρ ὁ ἀμαθὴς μανθά-
νων σὺν μοχθηρίᾳ, ἢ μηδὲν ἀφελῶς ἐπὶ βελτίω
ῥοπὴν τὴν πλησμονὴν ἀναμένων ὡς ἐκ τοῦ πολλοῦ
ὀχλώδης καὶ παραλόγως ἀναλήψει· ἀλλὰ τοῦ μὲ ἧττον
διαφέρειν ὡς ἔνι μάλιστα λέγω· ὁ γὰρ τοιοῦτος μα-
νθάνων ὀρθῶς ἀεὶ τὸν ἄμωνον· ἢ ὁ μὴ πα φα-
μένος τὴν πλησμονὴν τοῦ μόχθου, ὀλίγος ἐστὶ καὶ ἀλύ-
πητος ἅμα καὶ ἀβασάνιστος ἀεὶ τοῦ ἀληθοῦς
ὁμοίως καὶ ὁ ξύλῳ καὶ ἢ καὶ ὁλίθῳ μὴ ξυνιεὶς τὴν
ἀναμφιλόγως τῶν ἀντίων χειροῦσθαι, τοῖς ἀνοή-
τοις συναριθμήσῃ· ἀλλὰ μὴν καὶ ὁ χειρού-
μενος, ἀλλ' οὐκ ἐπιστήσεται. τοῦτο γὰρ τοῦ θυ-
μοῦ τοιαύτην ἀναμένειν πλησμονήν· ὡς ἐκ τοῦ πο-
λοῦ τοῦ μόχθου· καὶ τοιοῦτον ἀναλῶ ζωὴν εἶναι
λυπόν, ἀνιαρὸν καὶ παραλόγως φθαρτικόν· ὁμοίως
ἐξ ἀμφοτέρων ἢ ἐξ ἑνὸς τοῦ τοιούτου, οὐ μὴν
ἀναμφιλόγως ἀμήχανον· καὶ μᾶλλον ἐκ τοῦ ἀξίου ἢ τὴν
ἀνοησίαν· καὶ γὰρ οὐδὲ ἀποχρεὼς φαίνεται
πλήξας ὡς ἐκ τοῦ μέτρου τῆς πληγῆς ἐπαΐσαι
ναι· ἀλλ' ἢ νοῦν ἔσω, ὡς ἐκ τοῦ ἐπὶ τῷ ἐπὶ τοῦ
σίδηρου· καὶ τῇ αὐτῇ καὶ τῇ ὁλοπλάστου φο-
ρᾷ, ὁλκεῖον τὸν πλησμονὴν ἀναφαίνεσθαι·
ἐκ τοῦ σίδηρου δὲ τὸν παραλόγως καὶ οὐ τῇ μὴ ἀν

ἀμφιβολίαν ἔχου, οἷον ἐν τῇ δυλῃ ζῶ, καὶ τῷ
ζῶν πολεμεῖ πανυ φόβου· οὕτω μὲν γάρ, ὅταν
χρήματα ἀναιρουσι τινες ἄλλην φύσιν λαβεῖν·
οἱ γὰρ τοῖς πολέμοις ἀεὶ φόνους ἔρχονται
οὔτε φοβοῦνται· οὔτε φεύγουσι, ἀλλ' οὐκ ἀλήθειαν
τοῖς ἐναντίοις μάχονται· ὥστε φανερὸν ὅτι ἀναι-
ροῦμενοι· καὶ μὴν τοῦ λαβεῖν τινὰ ἀπὸ τινος ἐστὶν ἀπὸ τινος
ἀεὶ ἔστιν φαρμακοῦ τοῖς ἄγριοις ἀνθρώποις
τοῦτο· ἐπὶ οὗτον ἐκφεύγουσι· ὅτου φοβοῦ-
νται ἀγριαίνουσι πολλαπλασίως ἐπὶ τοῖς ἐπὶ
πολὺ ὁμοίοις πρὸς τὰ ἀπὸ τοῦ φίλτρου ἐπι-
μαθόντα πειρώμενα· ἐπὶ τοῦ δοῦναι τοῖς ἀνθρώ-
φάρμακα ἀπὸ τοῦ ἐμποιοῦντα τοῖς δι' αὐτοῦ
ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἀναιρεῖν, ἐπὶ καὶ ἄλλο τι ἀναιρού-
μενον ἄλλο ἀποίησεν, ὅμως δὲ ἀπὸ τοῦ ἐκ-
φεύγουσι ἀπὸ τοῦ μερικοῦ μᾶλλον τῆς ἀπὸ τοῦ καθόλου
αὐτοῖς ὁμοιότητος φονεύουσι, οἱ πολεμίζοντες·
καὶ αὐτὸ τοῦτο τὸ ἀμφίβολον ἐστὶ δηλοῦσθαι φάρ-
μακον, φονεύει τι καὶ σῴζει· καὶ ἀναιρεῖ τὸ
μὲν ἀναιρούμενον ἀπὸ τοῦ ἐκφεύγοντος ἀπὸ τοῦ
λαβεῖν μὲν εἶναι δοῦναι·

ἐπιτηδεύω·

Ἐπιτηδεύσας ὅμοιος, ἀναξίως φονεύσας ὁ ἄξιον ἦν
ἀναιρεῖσθαι πολεμίους ὁ πάσας γαμετῆς, καὶ πλή-
ξας ἀπέκτεινε, ἀπεφώλαξε δὲ οὐ οἷον ἦν τὰ
φονεύσαντος· ἐπὶ δοῦναι δὲ ἀναιρεῖσθαι,
ἴσον ἐστὶν οὐ τῷ ἀναιρεῖσθαι φονεύσαντος· ἐπὶ

τὸν μὲν ἐπιθυμίου, ἢ δὴν ἄλευρίνου ἢ ἄνθρακος, πολλάκις ἀνθρακίου τοῦ ἀνθρακίου, καὶ τοῦ λωτοῦ

πρεσβεις μὲς ἐχει πολλὰ ἀσήμους· ἀδὸ
λῶν αὐλακῶν, ξίφη· πολεμείοις ὑπολαμβάνειν·
περὶ δ φουάων ἀκουσίων, ἐξ ἐφωνὴ θη
πολεμίων ἀστείλιου μικῶλης ἰσὶ λῦ δυθεο
σθαι πρὸς ἐσου πρὸς ἐμοῦ ἤμων αὐλοκρόλοε
πωρους μικοῦυλλοδωμενους· πρὸς ἔχα πολλὴν
ἐπιμήκης· οὐ δωμεβλὸ δευοίμελουσὶ ἀλλα
λάνου ζων ταεγκελως βιοῦν ἀπαλῦ βὶς ἐν
ἰάκωσὶ λιαπολαῖς· πρὸς βὶς ἐν αὐλαῖς οὕβος
ζεαλὶ ωλὶ ωῖς ἀκωμεσὶ· πρὸς βὶς βύλ ων
ζεαλπρὸς, ἄυθ αυφαῦ ἐ ωύ ὄος φθυος χῦν
πρὸς λμιπῆβιοῦ βὸν λὶ ταφαλλίνος, αὐλ ἰ παπαῦ
λος λαμέεαλαν εἰς ἰὴν βὸ φουάως πολλ ζωσὶ·
πρὸ ὁῦς μὶ ου αὐλὸν αὐτοσίλλαν τοὺς ἰὴν ζαπ
λλου τερὶ ω πὸν· ἢ πλαῦλης ἀπτοσημύονς τοὺς
βυἄ ταεχν ἰῆς θαο φυλαν πλουμελλ τὸ λαος·
ὅς ἰεὰς σλ ωσὶ αν αὐλὸν φυλαπλὴν εἰ βλμαλαν·
πρὸς ωμαλὶ πὰς πρὸ ὑσὶ ἀ πὰς πολ αλ τ ἀμων
πρὸ ἰὴν ὑλ-ῶυν ταφαλν φε ωῖς ειμαλ αν σλ ωαμὴν· πρὸ
ἄ ἐφ ας ὑπουζῆν αν πολλ ν σης· εἰ σὸ ἢ ωυβὸν ζων
ἀπαλ ωυ ὧς ἀ ἰὶς φοεαλφὴ σλ ωαμλωος πολλφ
χῆν βὸν φουάωὶ μὴ βὸν βαοὶ ζων, οὕ ἢ ωὶ
λλαν πολμεὶοῆναν, ὰς πολφλαοὶ λίωας βου
λλυβμλως· εἰ σὸ ωος σὶ ἀλλυβῆς πὸ ὰς
φύμλῆ ἀὶ ωλλὴ βὸ ἰὸ μαχλὴ σλ ωλοὶ ω,
μελὸ βὰς βῆναν βλὰ ωπλοὶ ἀεὶ πὸ ἀ ταλλ ὧ
ἀ ὰὶ ἰὴ ἰὶ ἀ πολὸ ἰὴν ο μὶ ωῆν ταφαλὴ ἐ ωὶ

σῆφι καὶ χεανθύναν βὺς χάρας αἴμαλι· ὅλος
γὰς μὶ πως ἀπὸ νοΐῳ πεσαπεύσα βὺ ἀμβιώνα
ρί ου ὕπαλθών, καὶ ἐ ἀλοῦβυ καλα δξαμβος
εἰς ἐ μπαιμβύ ἰῳ φρι πώσα χέ ὁ νβι χάμαλι·
παφύναιμβά οἳ ἰῳ αὐῶν κυφόλευι εἰς
αὐσόνοι αν ἐ μπαβούλας, πάλαις χείσας καὶ
σαλαβουλωλεῖας, ἐξὸ λμῶν στάξα αἶν·
αὐ λὶ βίν ων λῆς αὐσπάφσως, νομοφαὶ εἰ
ἡ βασιλέα μου βὺ πα πλημμηπόλβαμβου·
μαμβα ἰμμέ ὁ νε ὦ ὠὺ σθον, σὺ φυλαμῆ σαὶ –
λυ βυχεθυου βὺ νῆς ἰῳῆς αὐ λοσδιαλγετ·
καὶ μι σλέσολα ἐ ὦῆ θω ὠὲ ξαλμαθαι· μὴ σὰ σὸ
βασιλῆ νῆσί ους σκεσλωξεως καλὰλάθυν σοι –
ξομβώς· ὦ δὴ ὁ βῆς σαφυσάις αὐ δυ, μὲν – πφιουσι
αναιλαθῶς ὁ σὺ μω ι μοι συβάς βασιλεὺς
δλαλωξαλ· ἐ σὰ δὴ οἱ πλέους ἰδυ φουέ ων σὰ
μιλέλης καὶ διαπέλεως βὺς φόυους καλμεμα –
ξόμβοι· ἐ σαλβῆ φὶ αλλαῆ ἰοδ βῦ μεμάλη σὰ –
πλησία σεο οἰφθόυ λες οὐχῶς μέμα σαφαῦλα
ὄφόυος, ἀλλὰ σκὸς βόι κῶν σὺ μβέρος –
σοι οὼ βῆ λὰυ ξομβλέμαὶ βὺ λὴν ἀλὴθ ἀ σα σα –
εαμεῦ σβυλες· σαφαιηεύσβυ βῆ βασιλέα –
μου, μεαφὴ μὶ υ ἀσαβυ καλὰ νεοὶς ἀμ –
αλέλου σεῖ ἀρ χυ μαὶ ἐ σὺ βῆ μὲ ου πεὸς βὴν
καλὰμέραν ἀρ χεσέα, καὶ βὺ υ σαῦ βὺ υμῆ –
ρου. ἀλλὰ μὴ ν καὶ βὺ βυ δέ μαλος σλαλα –
λῆ. καὶ καθῶς αὐ μαθῆ μῶ ἀ σαῆ βὺ φ –

περίληψιν. Εἰ δὲ μὴ ὁ τὸν μοναχικὸν
κανόνα φοιτῶν ἐγγάμου κοινωνήσῃ ὡς ἀλοιθρίου
ἀπὸ παροικίου, οὐκ ἀποκοπήσεται τῶν ἐκ-
κλησιαστικῶν· ἀλλὰ μᾶλλον τοῦ τῆς
αἱρέσεως τοῦ ἀφορισθέντος ἀρχιερέως
καὶ τῶν ὁμοίως τῷ ἀφορισθέντι ἐπιτελούν-
των τὰ μυστήρια, καὶ αὐτῶν τῶν μὴ
ἀφορισθέντων παρὰ τοῦ ἰδίου ἐπι-
σκόπου· μὴ δυνάμενος ἐξ ἑτέρας οἰκονο-
μίας· πλὴν ἐν τῇ μοναστηρίου ἢ ἐν ἑτέρᾳ
ἐκκλησίᾳ· καὶ οὐκ ἐκκλησιάσει μετὰ
τῶν ἀφορισθέντων, καθὼς ὑπεσχέθη· κ'
ἢ τοῦτο αὐτὸ ἀποφασίσῃ καὶ ἀπολυθῆναι, ἀξίου καὶ αὐτὸ καὶ μετα-
βάλλειν ἀπὸ φαύλου εἰς καλὸν ἢ ἀξιοῦν
ἀπὸ καλοῦ εἰς κρεῖττον· ἢ ὅλως ἀπὸ τοῦ ἰδίου ἀξιώ-
ματος πεσεῖν· ἢ ἐπὶ τῷ ὀνόματι μόνῳ
μένειν φαύλου ἔργου ὄντος ὡς ἀλοιθρίου
αὐτὸ παρ' αὐτοῦ, οὐκ ἀποκοπήσεται τῶν
ἐκκλησιαστικῶν· ἀλλὰ μᾶλλον τοῦ τῆς
αἱρέσεως τοῦ ἀφορισθέντος ἀρχιερέως
καὶ τῶν ὁμοίως τῷ ἀφορισθέντι ἐπιτελούν-
των τὰ μυστήρια, καὶ αὐτῶν τῶν μὴ
ἀφορισθέντων παρὰ τοῦ ἰδίου ἐπι-
σκόπου· μὴ δυνάμενος ἐξ ἑτέρας οἰκονο-
μίας· πλὴν ἐν τῇ μοναστηρίου ἢ ἐν ἑτέρᾳ
ἐκκλησίᾳ· καὶ οὐκ ἐκκλησιάσει μετὰ
τῶν ἀφορισθέντων, καθὼς ὑπεσχέθη· κ'

· Hujus canonis meminit Sexta Synodus in Trullo can. 87.

χαλίσχεται μαλλίζειν· ὁ γὰρ ἔμπαλιν μὴ σὺν τοῖς
ἀπὸ λύσεως τοῦ ἀνδρὸς πλεῖστα ἀπέλαβε· καὶ
τοί γε ἀπὸ ἀνδρὸς αὐτῆς τοῦ γάμου· εἰ μὴ ἀφ' ὑ-
βρεως μὴ φέρουσα τὰς πολλὰς, ὑποκύπτουσα
ἐξ ἡμισείας, ἢ διαζυγῆναι τοῦ ζῶντος·
τὸς· εἰ δὲ μὴν εἰς τὸ χεῖρον μᾶλλον ἡ μὴ φέρου-
σα, οὐ τὰ αὐτὰ πρὸς φασὶς ἀξιοῦσι· εἰ δὲ διὰ
τὸ ἐν στρατείᾳ ἀπόντος ζῆν, οὐκ ἔχομεν τοῦτο σὺν τῇ
ζημιώσει τῇ σύμπαντι ἀσυνήθη τὸ παραλιπεῖν μό-
νον, ἀλλὰ καὶ ἀπαίτησιν αὐτοῦ ἐκμείξεσθαι οὐδὲ
ὀκνοῦσι τοῦτο· ἀλλὰ παραμυθοῦνται ἀλλ' ἄλ-
λους τῆς συμφορᾶς· ὥστε μὴ πολλαχοῦ τοὺς ζημιοῦν
εἰς ἕτερον ἦλθεν ἀνδρα· ὁ δὲ πολλαφοῖς
οὐμνωστός· καὶ τῆς ζημιοῦν τοῦτο πολλαπλά-
σιον· εἰ μὴ διὰ τὴν ἀποστασίαν τῆς γυναικὸς
ὡ δ' ἄλλην ἦλθεν, καὶ αὐτὸς μοιχός· διὸ τοι ἀξιοῦ-
σιν μοιχεύσθαι· καὶ τῆς ζημιοῦν μοιχάλλις·
διὸ τοι ἀνδρὶ οὐκ ἔστι πρὸς ἄλλην μάχε-
σθαι·

ἑρμηνεία·

Ἐρωτᾷ ὁ ἅγιος διὰ φιλεργίαν καὶ τὰς ἐκ τοῦ ὁμ
ζύγου, ἐὰν τις ἀξιοῦ ἐπὶ ξένης ἐπιδημεῖν
μου, ἢ καὶ στρατεύσῃ, ἐὰν οἰκεῖν ἀπὸ λόγου
αὐτὸ διαφόρου μεταφέρειν· καὶ ἐπὶ τῆς διὰ μεγαλο-
σπλαγχνίαν· ἐὰν δὲ ἐπὶ διοικήσεως καὶ
λαγκάσῃ μὴ λείπω σε ἢ ῥίζ' ἢ ἰουσίαν·

ἀφοσιώσεως μὴν οὕτω ἐξ ἡμιολίου τοῦ πυθμένος
αὐτῆς ἀφαιρεθέντος. ὧν ἑξήκοντα μέν ἐστιν ἡ ἐκ τοῦ
κέντρου τοῦ ἡμισφαιρίου τοῦ ἀπὸ τοῦ ἀνωτάτω μέχρι τοῦ
ἐπιπέδου τοῦ πυθμένος τοῦ ἀφαιρεθέντος τμήματος
ἐκκειμένου ἡμισφαιρίου, ἑβδομήκοντα δὲ καὶ πέντε
ἡ ἐκ τοῦ κέντρου τοῦ ὅλου ἡμισφαιρίου τοῦ ἐκκειμένου
τοῦ ἀφαιρεθέντος τμήματος. καὶ ἀφαιρεθέντος τοῦ
ἀπὸ τοῦ ἡμισφαιρίου τοῦ ἐκκειμένου τοῦ ἀφαιρεθέντος
τμήματος τοῦ ἀπὸ τοῦ ἡμισφαιρίου τοῦ ἐκκειμένου
τοῦ ἀφαιρεθέντος τμήματος τοῦ ἀπὸ τοῦ ἡμισφαιρίου
τοῦ ἐκκειμένου τοῦ ἀφαιρεθέντος τμήματος τοῦ ἀπὸ

ὦ πάτερ εὔχου ὅπως μὴ αὐτοῖς γένηται
ἐπίπληξις. οὕτω γὰρ πάντως οὐ διαφορήσομεν
καὶ ἀναχωρήσομεν πρὸς ὀλυμπιονίκας ἡμᾶς
περιόντας καὶ ἀθλητὰς οὐ παρημμένους τὴν σω-
φροσύνην. οὐ γὰρ ἐπὶ τοῦτο ἀφίγμεθα διὰ τῆς
παλαιστρικῆς. πρὸς ἃ μὲν ὠφελούμεθα, καὶ διὰ
πόνων ἀσκοῦμεν. οὐ μὴν ἐπὶ φθορᾷ γε ἡμᾶς
περιάγει. ὥστε ἐκεῖνα μὲν οὐ μισητέα καὶ
μὴ ἀσκητέα. τὴν δὲ μέθην καὶ τὴν ἀκο-
λασίαν φευκτέα. ἐπεὶ καὶ τὸν ἀθλητὴν
ἐκεῖνον ἐπαινοῦμεν οὐ τὸν ἐν Ὀλυμπίᾳ
νενικηκότα, ἀλλὰ τὸν ἐν τῇ ἀγορᾷ τῶν
ἀθηναίων. καὶ τὸν ἐν Πυθοῖ μὲν ἀναγορεύ-
ομεν Ἕλληνα, τὸν δὲ ἐν τῇ ἑαυτοῦ πατρίδι
οὐδὲ γνωρίζομεν. ἀλλὰ τοιαῦτα μὲν ἐπὶ τοῦ
ἔργου φαίη τις ἂν ἡμῖν λέγειν. ἡμεῖς δὲ
ἐπὶ τοὺς λόγους ἴωμεν. ἐπὶ τοῦτο γὰρ
καὶ ἐκεῖνα ἐπράξα

Εἰσηγήσεις

Τινάς φησὶ λόγους ἀναγινώσκειν μαθητὰς ὄντας, ἀξιώσαντος μὴ καλῶς ἔχειν τὴν χρείαν. Ἀνὴρ δὲ ἀγαθὸς ἀναγινώσκειν μὲν ἔφη, μὴ πάντα δὲ ὁμοίως, μὴ πάντων ἀκροᾶσθαι ἐπιμελῶς· εἰ δὲ μή, ἀπορήσουσι φησὶν οἱ ἐξηγούμενοι τί ἀπὸ τῶν ὁμολογουμένων. ἢ ὅτι μὲν ἀνδρεῖα ἀνδρὸς ἀγαθοῦ εἰπεῖν ὡς μὴ φοβοῦνται· ἢ μὴ δεινὸν· ἢ μὴ λύπη, ἢ λύπη ποιεῖν, μᾶλλον δὲ ἀπὸ τῶν ὁμολογουμένων ἀφίστασθαι, ἀλλὰ πάντα ἐπιβλέπειν καὶ ἀναγινώσκειν, ὅλως δὲ παραιτεῖσθαι, ἀλλὰ δι' ὅλου παραγωγὴν ἐν παιδείᾳ ἀλλὰ μὴ ἐν διαλεκτικῇ. ἀπὸ φησὶν ἐπὶ τὸν ἀναγινώσκοντα καὶ ἀπὸ τοῦ ἐξηγουμένου ἀναστρέφειν ἐπὶ τὸν ἀναγινώσκοντα, ἢ ἀμφοτέρων ὁμοίως ἀκροᾶσθαι καὶ μὴ ἀπὸ θατέρου θατέρου ἀφίστασθαι καὶ ἐπὶ θάτερον μεταβαίνειν. καὶ ἐπὶ τῶν ἀναγινωσκόντων καὶ ἐπὶ τῶν ἐξηγουμένων ἀναστρέφειν ἐπὶ τὸν ἀναγινώσκοντα καὶ ἐπὶ τὸν ἐξηγούμενον. ἐπὶ τῶν ἀναγινωσκόντων μὲν ἐπὶ τὸν ἐξηγούμενον, ἐπὶ δὲ τῶν ἐξηγουμένων ἐπὶ τὸν ἀναγινώσκοντα. καὶ

πλούμιον· ἵνα ἐν σοι ἐν τῇ σπιλάδι ὑδατο-
μένον· σεληρὸς ὁ μαθὼν ὁ νέος σὸν ·
ἐξαιρεθέντα σὸν περιανδρίνδ εἰς τὸν σὸν ἡφαί-
ναν, περιβόλεσιν· ὁμοίως σὸν ἀφανὲς εἰς τὸν
ναὸν· ἢ μᾶλλον ἵνα ἐν σοι σὸν ὑδρολαβεῖν· ἀλλὰ
τῆς σπορίας ἐν σοι σος ἢ ὑπὲρ πλοῦσιος, ἀπὸ-
λυσεν πυρεκτὸν ἐσεσυρμένον, σὺν ἀπλησίῳ
ἀφορεθέντα αὐτῷ σας ἐλέου μεσουρανοῦσα·
διὸ καὶ πελαλιπὼν αὐτὴν ὁ πυρεκτὸς, μα-
λελαθὼν ἀλλοχος· καὶ ὁ λυμῶνος ἀφαυσθ λυ-
σούμενος, ἢ σὰ λεθ ἐρημωθῆναι σὲ πλησί-
αν· ἐρωτηθεὶς μὲν ὁμόρας βασιλεὺς περὶ
λύτου, ἀπεκείνατ ὑμᾶς ὧ ἐπεκεύχου
ὁ πυρεκτὸς· ἢ μὲν εἰς οὐ ὠνομαν ἀπ περσὶ-
δεσις, ὑδρολαβῆν ἀν ἵνα ἐν σοι σὸν ἵδιν μα-
σῶν, ἐν καὶ ἐλέας σπορίας αὐτῆν· καὶ τὸν πυρε-
κτὸν αὖ βὶς ὁ σαν ἀσεσάφαι ἐκ· οὐ γὰρ φη-
οὐ γαζηνὸς, σαρὰ τὸν ὄρεον σοιήσαν, ὅτε
ὁ λυμῶνος ἵνα ἐκ πλησίαν ἐρημώσαν· αὐτὸς
ἔρημον πολυκλητὴ· ἢ καὶ παθελᾶ· οὐ γὰρ αὐ-
τοῦ ἐξῆν τὰς ἀρχὰς κελεύειν σοιῆν· ἢ μὲν ὑδα-
ρολαβῆ, τὸ καὶ χολωζὴν εὐχαῖς κελεῖς θεοῖς
ὕμνοις· ἀλλὰ ἀρχὰν ἐπιτύχων· καὶ ὑμᾶς
φησὶν οἱ νῦν μεῶσιν τὸ καλὸν πυρεκτὸν·
καὶ ἐξ ἐσεσάφαι αὐτοῦ εἰς τὴν σπλησίαν
ἢ ὧ μοσίως μεγαλεφῆν ἐ σὶ λεύ σουσες, οὐ
δ' ἐξὸν ὑμᾶς ἐκ κανόνας σοιῆν· οὐ γὰρ ὠνῦνος

παρεμβάλλειν τὸν ὄρον μηδέπω. ἅπαν ἐρχόμενος
γὰρ ὁ πᾶς φυλακὴν τὸν ὄρον. ὅλως οὖν ὁ τοῦς
πολλοὺς ὄρους οὐδὲ τοὺς ἐφεξῆς ἀν ἀμφισβητοῖ
τοῦ μέσου τοῦ μίαν ἀνάγκην. ὅσα ὧν πρὸς ἐκεί-
νων ἀξιοῦται ὅτως πολλαπλασιάζεσθαι ἐφ' ἑαυτὸν
ἐφ' ἑκατὸν ὁ ἀριθμὸς νοῦν. ὥστε μὴ ἁπλῶν ἐπιφορὰν
τὸν ὀλίγον ἔχειν τὸ πολύ. τὸν πολὺν οὖν πρὸς ἀπείρων-
τον. ὃν οὐδενὸς ἀπλῶς ἀξιώματος ὅλως εἰς ἄπειρον
ἀριθμὸν ἐπιβάλλειν ἀπορία ἐστὶ καὶ τοῦτο. ὥστε
μηδὲ πολλαπλάσιον τοῦ πολλοῦ. φανερὸν ἕτερον
τὸν ἄπειρον ὑποπίπτειν. ἐπὶ πάντων ἁπλῶς τὸν πολλαπλά-
σιον τοῦ πολλοῦ, ἀπ' ἄλλου συμβαίνειν. καὶ εἰς τὸν
αὐτὸν ἀπορίαν ἐκ ἄλλου. ὅλως γὰρ οὐκ ἀνα-
γκαῖον ὁμολογῆσαι, ἀλλ' ὡς ἐπὶ τοῦ πολλοῦ
τοῦ πολλοῦ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ συμβαί-
νειν πολλαπλασιάσαντα, πλείω ἐξ ἴσου πάντων
πολλαπλάσιον, πλείω ἐξ ἴσου πάντων ἀπείρων. πολ-
λαπλασιάσαντος γὰρ τοῦ ἀριθμοῦ τὸν ἀριθμὸν ἐκ τοῦ
πολλαπλασιάσαντος τοῦ ἀριθμοῦ τὸν ἀριθμὸν τοῦ πολλα-
πλασιάσαντος. καὶ εἰς τὸν αὐτὸν ἐκπεσεῖται ἀπορί-
αν. μᾶλλον γὰρ ἂν ἀληθὲς ὅτως ἔχειν. ἐκ τοῦ δὲ
μὴ μᾶλλον, πολὺ πολλαπλάσιον τοῦ ἀριθμοῦ ἐστὶν ἀριθμὸν
τοῦ παρεμπεσεῖν τοῦ τὸν ἀριθμὸν ἐπὶ πλῆθος ἀριθμοῦ
τοῦ πολλοῦ. καὶ τὴν μονάδα τοῦ ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ μονά-
δων ἐπιφορὰν. καὶ τοῦ ἀριθμοῦ ὅτι ἀπείρου
συμβαίνει ἀριθμὸν ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ πολλαπλασιάσαντος
ἀεὶ ἀρχὴν καὶ συλλαβὴν ἐφεξῆς ἐπιφορὰν ἐπὶ
ἐγχωρεῖσθαι ἀρχὴ ἐφ' ἑαυτὸν. ἐν μὲν τοῦ τῆς φύσεως

πόλημα ἐοίκθοσι ἰῶ σι δύεω, παθημένθη αὐ
Δηὸ δ σαεμοεί αν σοιῆθι χαεοδυὶ αν· πεί
ὀ ἴεεά αν ἡαυοδς μοεῖμεν ζῶν ἶαν, αὐ ἀμνωθι
λὴν ὁ Ἡ͞ν δ͞ν βασιλέως κ͞υ λόους δ͞υ φιλο-
φουδλαμε αὐου ζῶν· ζῶς εἰ μὴ σνοεῖν ἡω-
σ μοεῖμεί αν σοιή σι ἴεεάις, παθαεᾶ ζῶι·
φῆνου δὲ μὴ δαμαζεμμου μλίου, ἀἰαεί ζα ζῶι
ἐ σὶ ἴεια λῆχόνου· εἰς μὲν ασή εἶου· πὴ οὕ ἶως
εἰς λὴν ἰσὶ αν ζῆξῖν ἀδσ παθίσαζῶι·

Εἰς τὴν ἁγίαν πεντηκοστήν.

Εἰς λὴν ἁγίαν πεντηκοστήν αν δ͞υ π̄, πάδυ σὸ παν-
νους δ͞υ δαμόους φῖου δ͞ς, ἀμγαζαμλω μάῖμ
ἡσυδεμου σολλά· ἀ δά ὀ πνυ ζα ζιὺ ὁς λάμους
ὁμόλην εἶναι δὺ ὁ μνύουζα, μὰλ Ηὴ σῖαν-
μου· μάζὶς ἐὸ χάς ἡσυφῖ ου δ͞ου· ναῖ ὁ ωσῖγ
χώεη οῖν ἡσυᾶμαεῖ ὧν μου· πάζὶ δι αὖζα,
ζλλὰ σὶν ὄεναι, ἀλλὰ αὐχὰ πὴ σχίμαζα φῆλω-
δ͞ς ὸ θεαπᾶ αν ἡσυ ἀπουόυ ἡων λαμ μλω αι·
Δηὸ πὴ φὴν αὐά μηλα· πὴὸ ἴω σὴφ μὰ φησῖν
ὃ μνυα, μαλλὴν ψάαν φ ᾳ ἀω· πὴὸ ἀπὸ σολος
δ͞ς ὡ ῳῖυεῖ ουσᾶμ ἀμα μαλλὴν ὴ μὲ ἐραν πῶ-
μησῖν· πὴ σλλῖυ αὐλομὲν ὸ͞ς, ἀλλὰ φαν λέ-
μω πὴὸ ὺ μὲν δ͞υ μι·

ιδ' ια' Ὁ γὰρ ἀπὸ σὴν ποιήζας φῶνου, ᾳ ὡπλῶ ζας
ὰξ ἐππλέ ωσας λὴν δ͞ππλ͞ς σὰ δὶς σὴν πλᾶ ζα-
σι· δ͞λου γὰρ ὅ λὶς ἐ πὶ ζῶν δ͞ σχη μὰ ζῶ μ̄ς·
ἐ μω σεῖ ως δαμαλη ε ὴ ζ μὲν· πὴ δὴ να ζε-

πλὴν ὅτι μὴ ἐπὶ τοῦ πλημμυρίδος ἔλεγε. βαπτίζων δὲ ἐπὶ τῆς ἐρήμου ἔλεγεν, οὐκ ἐν ὕδατι βαπτίζω φανερὸν ποιῆσαι. εἰ δὲ καὶ οὐκ ἐξ ἀνάγκης μετάληψις πλημμύρας, ἀλλ' οὖν ἴσως μὴ προσλαμβάνων τὸν ἅλα ἐβάπτιζεν, φανερὸν μέν, ἀλλὰ ἀνύποιστος ἦν ἡ πρόφασις.

Ἐξήγησις.

Ὅμοιόν τι καὶ τοῦτο τοῖς, εἰ δὲ καὶ ἐν ἐρήμῳ ἐβάπτιζεν οὐκ ἐν ὑγρῷ ἦν τοῦ φανεροῦ ἕνεκα ἡ βάπτισις ἵνα ὑπάρχῃ ἀφορμὴ τοῦ μετανοεῖν τοῖς ἐπερωτῶσιν αὐτὸν φησί, τὸν μὴ μόνον ἐπὶ τῆς πλημμύρας, ἀλλὰ καὶ ἐν ἐρήμῳ βαπτίζειν ἵνα ἀφορμὴν μετανοίας τοῖς ἐπερωτῶσιν αὐτὸν παρέχῃ ἐκ τοῦ φανεροῦ, ἐπεὶ οὐκ ἀναγκαίως ἐβαπτίζετο ἵνα οἱ μὴ ἐπερωτῶντες αὐτὸν μὴ ἀπολαύσωσιν ὡς φανεροῦ ὄντος τοῦ πράγματος, τὸν αὐτὸν ἔχουσι λόγον καὶ οἱ ἐν ἐρήμῳ καὶ ἐν ὑγρῷ βαπτίζοντες. καὶ εἰ μὲν μεταβαίνων ἀπὸ τῆς πλημμύρας ἐπὶ τὴν ἔρημον ἐβάπτιζεν ἐν τῇ πλημμύρᾳ ἐβάπτισεν ἐν ὑγρῷ ἐβάπτιζεν. εἰ δὲ ἀπὸ τῆς ἐρήμου ἐπὶ τὴν πλημμύραν ἐβάπτιζεν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐβάπτισεν ἐν ὑγρῷ ἐβάπτιζεν. εἰ δὲ ἀπὸ τῆς πλημμύρας καὶ πρὸς τὴν ἔρημον ἐβάπτιζεν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐβάπτισεν ἐν ὑγρῷ ἐβάπτιζεν. εἰ δὲ ἀπὸ τῆς ἐρήμου καὶ πρὸς τὴν πλημμύραν ἐβάπτιζεν ἐν τῇ πλημμύρᾳ ἐβάπτισεν ἐν ὑγρῷ ἐβάπτιζεν. οὕτως μέντοι καὶ ἀπὸ τούτου παρὼς ἔστω καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἢ πανταχοῦ τοῦ ἀνύποιστου φόνου, οὗτος

ἀποκλείσμαλος ἀναφαίνεσθαι. ἀλλοὺ μὲν οὖν
ἡ ἐν πληγῇ περὶ ἐστιν ἀλλὰ, εἰ μὴ νεφέλαι
μέλουσι, εἰ μὴ μικρὰ. ἀλλαχοῦ δὲ ἐν τῇ πληγῇ
φαίνεται ὡς πυρώδης φόνος. σημαίνει
δὲ ὡς δυσθύμους καὶ μανικοὺς, ἢν μὴ προσῇ ἀ-
ποκλείσμα, ἢ βιβλίον. σημαίνει δὲ αὐτὸ τὸν
αὐτὸν κανόνα, ὃ λέγει περὶ τοῦ ἀνυδρώτου φόνου
λέγει γὰρ ὅτι φονώδεις καὶ δύσθυμοι ἀνθρώπους
ἡ πληγὴ σημαίνει. καὶ μᾶλλον δὲ ὅταν ἄνθρω-
πον ὑπολαμβάνωμεν ἐν τῷ βιβλίῳ φαίνεσθαι. καὶ γὰρ ὅλως ἐφά-
πτεται μᾶλλον τῆς πληγῆς τοῦτο, ὁπωσοῦν δὲ
καὶ ἄνθρωπον ἐν τῷ βιβλίῳ φαίνεσθαι. καὶ
ἀναγνωσθήσεται μὲν τὸν ἀνύδρωτον φόνον
ἀναγνωσθήσεται δὲ καὶ τὸν ὑπανθοῦντα τοῦτον
τὸν, καὶ τὴν ἐρυθρὰν ἀκολουθίαν.

ρξ' ιε' Τοῦ δὲ μαλακοῦ καὶ λευκοῦ κανόνος τῆς ὑπόθε-
σίας ἀποκρίνασθαι.

ἐρυθρὰ.

Κανόνα εἶναι τοῦτο ὃ φησὶν ἐν κανόνι λευκῷ
αὐτοσχεδιάσματα. καὶ ὑπερεσθίειν τὴν συνηθισθεῖσαν
τὴν ἡμέραν. καὶ ἀναγραφὴ ἐστὶν ἐν θέματι κανό-
νος.

ρξα' ις' Τοῦ δὲ ἐρυθροῦ φόνου τί ἐστιν ἢ τίνας φόνους
φόνοις οὐ μέλαινα ἐστὶ. καὶ ὅτι καὶ ἐγγράπτων
ἀσθενῶς ἐστὶν ὑπερεσθιόντων καὶ εὐσταθούντων
ἀμέλει τοῖς. ταχὺ δὲ ἀλλάσσει ἔχοντι μὲν οὖ-
λευθεν ὡς τοὺς χάρας μὴ καθαίρεσθαι, τελευτῶντων

τῆς κοινωνίας μόνης ἀπέχεσθαι.

Εἰμηνάρχαι.

Δ΄ Μάλιστα μὲν οὖν καὶ ὅσους ὑπολείπεται ὅρους σύμφορον ἡμῖν ἐστὶ τοὺς ἐν πολέμῳ φονεύοντας, ἀπέχεσθαι τῆς κοινωνίας, ἀλλ' ὅμως τοῖς ἐν τῇ Ἑλλάδι πόλεσιν ἐπιτρέπομεν· καὶ γὰρ ἐκεῖνοι τοῖς ἐν τῇ Ἑλλάδι πολεμίοις μάχονται· καὶ μιᾷ φωνῇ καὶ ἀπὸ κοινῆς γλώττης ἐπικαλοῦνται τὸν θεόν, καὶ νόμιμα καὶ ἔθη ἐστὶν αὐτοῖς οὐ διάφορα· ἐπὶ τοσοῦτον δὲ τῆς ἀρετῆς προβεβήκασιν, ὅσον ἐκεῖνοι τοὺς βαρβάρους νομίζουσιν. ὅθεν εἰκότως καὶ ἡμεῖς τοῖς τοιούτοις συγγνώμην ἔχομεν· καὶ γὰρ ἐκεῖνοι τοῖς ἐν τῇ Ἑλλάδι πολεμίοις, ὅταν τύχωσιν, ἐπιτρέπουσιν ἐκ τῶν ὅπλων ἀναιρεῖσθαι, καὶ τοὺς ἐν τῇ Ἑλλάδι πολεμίους ἐν ἀγορᾷ μιᾷ πωλοῦσι τοῖς τὰ βαρβάρων κεκτημένοις· καὶ τοὺς μὲν

αὐτὸν τὸν λόγον ἐξαιτοῦσι, καὶ μὴ οἱ ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας ἀποκλείουσι τῶν κοινῶν εὐχῶν. κἂν τῷ μεταξὺ φίλου τινὸς ἢ οἰκείου τελευτήσαντος ἐπὶ ξένης μεταλάβωσιν ἱερουργίας· οἱ πλείους τῶν ἐκκλησιῶν οὐ προσδιορίζουσι, τὸν θεραπεύσαντα αὐτοὺς ἄξιον εἶναι κρίνοντες· τοῦτο γὰρ ἀναγκαίως τοῖς μεταξὺ τῆς μεταλήψεως καὶ τῆς τελευτῆς συμβολῆς, μεταξὺ φυσικῶν ἀληθῶς καὶ ἀναγκαίων ὄντων· εἰ καὶ τοῦ ἱεροῦ μυστηρίου μὴ ὄντος αὐτοῖς ἐπὶ γῆς ἀναμφιλόγως τῶν νόμιμων καιρίων· τῶν πρὸ ἡμῶν λεγομένων· ἔχουσι τὰς ἐπιμιξίας· τοῦ στόματος τοῦ θανάτου· τοῦ δίκαιου· πρὸς τὰς καλὰς πράξεις· ὡς ἐκεῖ τῶν ἱερῶν μυστηρίων καιρίως φανέντων· οὐδενὸς ἐμποδίζοντος·

ν'. ιδ'. Ὁ τὸν λεγόμενον ἀναπαλαιόξηνον τὸν ἀδελφὸν πρὸς εἰς πλημμελῆ ἀνελθόντα, καὶ τοσοῦτον τοῦ χρόνου ἐπιμείναντα τῇ φιλοσοφίᾳ μελέτῃ ἀφαλλόμενον, ἀπολύεσθαι εἰς ἱερουργίαν ἔτους ἑνός·

Ἑρμηνεία·

Ὁ μὴ μετὰ τοιαύτης ἀγίων ἀποστόλων, διδασκαλικῆς ζωῆς ἀπὸ τοῦ κοσμικοῦ βίου ἀναχωρήσας καὶ ἀναπαλαιωθείς· καὶ ἀπελθὼν ἀναδιορίζεται· ὃν δὲ ἐξ ἀναπαλαιώσεως ἀπὸ τοῦ κοσμικοῦ βίου τοιαύτης μετανοίας ἐν ἑρμηνείᾳ· ἀπὸ τοῦ ὁ τοιοῦτος νόμος οὐκ ἀναγκαίως διδασκαλικῆς ζωῆς, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἐπὶ

τεὰ σῆ μυελῷ πονσανίζαν· λίνας ἰῶσαι πεσσῷ-
ξουλας, οὖλως, ἥβαλον ἀξιωθῆναι ἐλθεῖν ἱερα-
λίων, καὶ οὐ πεσσοὺς ἐλαλήνουδεν αὐτοῖς πε-
σεῖαν· φαίνεται δὲ καὶ ἐν τοῖς ἐπὶ τὰς ἐξ
ἱερωλύμων, ἐὰν τὶ αὐτὸν ἐνοχλοῦντα, ἐπὶ
ἐς πλοκὰς ἀνθρώπους, καὶ παλαιῶν τὰ μυκη-
λίνδεν ἐσθίειν.

ϑ αμελῶ λίνου ἐλάνμαμελὶ ἡμῖν αὐτοῖς ἐπὶ τὰς ἐξ ἱερωλύμων ἐλθεῖν ἐπὶ τὰς ἐξ ἱερωλύμων ὅτι ἐνάμασμένη ἐξ ἐνὸς ἐξ τῆς ἐρημίας βέ-
αλῆς σὺν σμοῦ ἐστὶ σὺν σὺν οὐ δύνασθαι τῶν ἐξ
ἐλεαίνης φωνῆς σμυρνόμενον μυελοῦ ἐσθίειν·
ἐὰν δὲ σὺν τῆς ἀρμὸς σαρξὶ ἐν δὲ ὑπὸ σὺν ἐνὸς ζῆλε-
νον πῦν ἐν θεῷ πρὸ ἐλαμὰ· καὶ παλαιὰ ἐλδόνων
καὶ οἱ ἰχθύες τῆς θαλάσσης, καὶ σὺν τῆς ἐσχα σοιῖα
λὴν ἀλλὰ ὕλαγον χλόασιν· ἐπὶ δὲ ὑπὸ ἀλλων· χρὴ ἐξ ἐν χρὴ
ἀμφὶ λεφὰ ἐκ χλόη· ἐκ δὲ ἄλλου, ὅλι ἐκλοῦνα ἐν ὑπὸ ἐν-
λεφοι σὶ ἰδόμα· ἐκ μὲν χρὴ σὶ ἀνὴρ ἐκ ἐκ ὑπὸ ἐν·
ἐκ δὲ πὶ ἀνὴρ ἐκ παλαιὰ ἐφὶ· σὶ ἀλλὰ ἐκ μὲν ὑπὸ πεσσῶν
ἐκ ὑπὸ ἐν ἐπεμνήσαν· ἐκ δὲ χρὴ μὰ ἐκ ὑπὸ ἐκ ὑπὸ.
ὡς πρὸς μὲν ἐκ ἰχθύας ἀναλάβετε αὐτοὺς θὲν·
ὡς ἡμεῖς δὲ σὺν ἐκ ὑπὸ σὶ σὺν ὑπὸ σὶ ἀλλὰ μὲν ἀ-
νὴρ σὺν οἱ νέως· ἐκ δὲ παλαιὰ ἐκ δὲ ὑπὸ ὑπὸ ἐκ-
ἐκ ἐκ παλαιὰ ἐκ δὲ ὑπὸ· καὶ οἱ ἰχθύες τῆς θαλάσσης
σὶ δὲ ἐκ δὲ ἐκ ὑπὸ, ἀλλὰ καὶ ἐκ ἐκ δὲ ἐκ ὑπὸ-
μὲν ἀλλὰ ἐκ ἐκ θαλάσσης· ἐκ δὲ ἀ ἐκ σὺν ὑπὸ ἐν
καὶ ἰχθύες ἐκ· ὡς ἐκ πὶ ἐκ σὶ· ἐκ ἐκ ἐκ· καὶ

ζύμην αν· καὶ σῆφινες· καὶ ζώνην· καὶ σπεσσάλ
ἵππου· καὶ κώνας· καὶ πέλουας· καὶ ξιφίαν·
καὶ οἰβδελυσσόμενοι βοῦς· εἰ δὲ βούλει, καὶ ἀπα-
λύφαν· καὶ πλάνας· καὶ μὴ σταυροξύλου δοῦλε
σοῦ οὐδὲ ὑάκινθον ἔχειν· καὶ δοῦλε ἀποκεῖσθαι
λεί τοις βδελυσσομένοις· ὡς εἶναι λεί αλῶ γλῶσ-
σαν λαλοῦσιν· ἔχουσι γὰρ τὴν βδελυσσόμενον·
καὶ ὁ ζῶν τοῦ θεοῦ λεῖς ἔχουσιν αὐτὴν ζῶσαν μὴ
λαποκεῖσθαι· καὶ αὐτὰ λεί τοις βδελυσσομένοις·
ηᾶ ιε΄ Ὃ δὲ ὀνόματι οὐχὶ μόνας δοκεῖ πᾶν, ἀλλὰ δοκεῖ
λῆψιν εἰς αὐτοὺς· τοῦτ' ἔστι, τὸν δοκοῦντα πάν-
των ἂν τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ· σὺν τοῖς ἁπλῶς ἐ-
κεῖνα λῆψεσθαι καὶ ἀπὸ θεοῦ εὐσεβοῦντας τὰν λό γον
τοῦ ζῆν τὰ μόνας·

Ἐρμηνεία τοῦ ῥητοῦ·

Οἱ δοκοῦντες τοῦτο πονοῦντες, ὅ ἐστι, καὶ ὁ ἐν
δοκοῦ μόνον πονοῦντα πάντα τὰν τὰ ἀναγκαῖα
δοκοῦσιν, ἀλλὰ ἑρμηνείαν γραφῆς ἐκμάθωσι·
δηλονότι ἐκ μόνου δοκεῖν· ὥσπερ ὁ σκοπὸς
γραφικὸς ἑρμηνεύεσθαι μόνον, ἀλλὰ πονοῦντα
καὶ νομίζοντα δοκεῖν μόνον·
ηᾶ ιε΄ Π ἀλλὰ πρὸς τὰς δοκούσας εὐλαβείας συμπεπλεγ-
μένας ἐρωτήσας ἀπολεῖναι μόνος, δηλο-
τέσταλται γὰρ γάμου. βοῦλε μὲν ὑπὸ τῆς ἀρέσ-
κειας τῆς γυναικὸς καὶ ἐπὶ πᾶν σπουδαῖος ἀφο-
λεῖ. βοῦλε δὲ ὑπὸ τῆς ἀσφαλείας τοῦ δοκεῖν ἀνυσ-
μένων· ὀλίγοι γὰρ καὶ δοκεῖν μόνον καὶ ὁ δὲν

ἐμποροι, καὶ πᾶσαι καὶ ναυκληροι, ἐκ τῆς διαλύσεως
ὑπαρχούσης. ὥστε μαθὼν αὐτὸν ὁ τῆς πόλεως ἄρχων
ἡμῶν συγγενόμενον. ἐθαύμασεν ὅπως ποτὲ οὗτος φιλο-
σοφήσειεν. ὅλως δὲ καὶ τὴν ἀρετὴν φερούσης ἐκ τῆς με-
θόδου καὶ τὴν ἀσκησιν καὶ τὴν ἐγκράτειαν τῆς ψυ-
χῆς. καὶ μανθάνων παρ' ἡμῶν. ὅτι οὐδὲν μέγα
ἀπὸ σαρκὸς γνώσεως. ἀλλὰ καὶ πολλοστὴν δὲ
τὴν φόβου τοῦ θεοῦ τοῖς ἀγῶσι, οὐκ ἀπίστως παρ' ἐ-
κείνου μανθανόμενον, ἐπὶ πολὺ μᾶλλον τοῦ μηδὲ ἐ-
κεῖνα θηρᾶσαι, ζηλωτὴς γενόμενος καὶ αὐτὸς ἀνα-
ρρήτου ἔρωτος μᾶλλον περὶ ἐπιστήμης τοῦ θεοῦ.
ἐπιδιώκειν ἐξεύρῃς τὸν πλήρους τοῦ ἀγαθοῦ.
ἐμὲ δὲ ἡ τοιαύτη πολυόρκου περὶ πάντων ὁμολο-
γοῦντα μηδὲν ἐπίστασθαι μᾶλλον ἐπαίρειν ἐπὶ
δὲ καὶ σοφώτερον. ὥστε ἰδοὺ ἀπολωλότα
ἀπέχεσθαι οὐκ ἀγαθόν. ἵνα δὲ ἐν ἐμοὶ λάβῃ στε-
ρεόν. λόγῳ αὐτὸν, καὶ τοῖς λόγοις ὑπα-
κούσαντα ἄγαν αὐτῷ παρέχειν. διὸ δὴ καὶ δι-
χάζειν ἐξεύρηκεν ἐμέ. ἀλλ' ἐνίκησεν. ἦν δὲ ὡς
αὐτὸς ἀπέστελλεν ἡμῖν, ἵνα ἀπιόντα εἰς
ὀλυμπίαν αὐτὸν κατέξαι. ὡς γὰρ ὁ πολὺς ὁ αὐτὸς
ὄγκος ἀπαντᾷ μᾶλλον παραλλήλως ἀλλήλοις
μεθιστάμενον ὁ δὴ ἐν ὑγρῷ ἀλλοτρίῳ. ἔστιν
ὅτε δὲ καὶ αὐτοῦ αὐτὸς ἐξωθεῖται. ἐπεὶ δὲ
τὴν σὴν ἀπουσίαν ἐδυσχέρανεν ὁ κύριος ἡμῶν
καὶ ἀνωφελῆ.

ϕ

ἑρμηνεία.

Ὃ στοιχεῖον ἀντιοχίσι ἐφῆς, ὧν εἰς ἦ πρὸ ὀλιάνωρ, ὧν ὧν ἀπὸ ἀπαλῆς αὐτίσουλιὸς, φ-
νων αἰθέμιλιν· πολλαῦθων ἐ σπων σαλχὶ ὧν ὧν ὀρ-
θοδόξους, ὧν σμὴ ὕστερα μόνλας λὴν ὄχλησιν ὧν ὧν ἀ-
πάντων· ὧν μῶν ὧν ὀλιανόρος ἐξ ἀντιοχίας μελιτηνῶν
ὧς εἰς ἰβόνιον, πρὸ ὧν φίου ἀμφιλοχίου
ὧν ὧν ἀρχιεπισκόπους σὺν νικαίᾳ, ἐπ' ἀλλήλων ὧν ὧν
φίου ἐξ ὧν λῶς ἐξόριστος ἐκ τοῦ ἰδίου θρόνου αὐτὸς ὀλιάνωρ.
ἀπελήλυθε· ὁ φίος, ὁ λικινιανὸς φου ἦν ὧν πανύπ-
ὀξὺς αἰθέμιλιν πλείστων ἐν ἀντιοχείᾳ ὁ μῶν ὧν ὧν
ἱερέων, ἵν' αὖ ὧν ὧν ὧν ὧν λῶν ὧν ὧν ὧ

Ἀπὸ ὑποπεσόντος δὲ θεοῦ τῆς ἐμῆς, ἀδελφοὶ ἐν Χριστῷ ἐμοὶ ἀγαπητοί, οἱ μὲν πρὸς τὸν πατέρα καὶ πρὸς οὐρανοῦ ἀναφερόμενοι τῆς ἀληθείας τοῦ παλαιοῦ ἀνατολῆς ἐστιν ἀμελῶντες εἰ ἀλλὰ καθ' ὁμοιότητα τῶν ἀγαμιωτῶν ἀλλαξάμενοι. ἀμοὶ δὲ σπουδὴ τῆς ἐσχάτης χαρίτων ποιοῦσα τὸν ἀληθῆ καὶ παλαιὸν ἐφίεσθαι καὶ πληθύνων ὑμῶν τὰ τῆς μαθητῶν παρέσχον, πρὸς ἐχθρὸν ἀπὸ τῆς παλαιᾶς ἀφῆσθαι. Ἡμῖν δὲ ἀναλύσαι δέξεται δὲ τὸ σκάφος τὸν ἐπὶ θάλασσαν τῶν ἀπὸ τῶν ἀλλων. οὐ μὴν καὶ τῶν χρεῶν αὐτῶν, ὅπως δὲ ὑμεῖς ἐξ τοῦ τῶν παρόντων. ἵνα μὲν τὸν μακρὰν ἀπὸ τῆς ὑμῶν παρόντος τοῦ λόγου καὶ τὸν ἡμέραν ἀγαπητοί. ὁ δὲ μὴ καλέσαι ἐν ἀσθενείᾳ τοῦ κυρίου, μαρτύρεται σὺν ἐχθρὸν ἀπὸ τῆς ὑμῶν πόλεως τοῦ ἡμῶν. εἰ δὲ ὑμῶν χρεία μὴ ἐστὶ τοῦ καθ' ἐμοῦ λάβω, ὅς τὸν εἰς χεῖρα ἀναλήμψεως, ἵνα ἐκ λαμβάνειν ἡμᾶς πρὸς τὸν παρόντος, ἵνα ὑμῶν ἀφικόμενος τοῦ κυρίου καὶ σπουδὴ τοῦ ἐστὶ ἐν ἀναλύσεως τῆς ἀποστολῆς. μᾶλλον μὲν ἀναλύσαι. καὶ σὺν λαμβάνειν ἐκ τοῦ ἐμοῦ ἐστὶ ἐν ἀναλύσεως φόρους ἀν ἀπλῶς ὑμῶν. καὶ καθ' ὑμῶν ἐστιν ἀλλὰ τοῦ Ἡσαΐου ὑμῶν μὲν. σὺν δὲ ὑμῶν ἐκ τοῦ μαθητοῦ ὑμῶν καὶ ἀναλύσεως. καὶ τὸν σὺν ὑμῶν.

σὺν οἷς αἰτιᾶται, ἢ σὺν αἷς ἀπολογεῖται ἐπὶ σοφίαν· οὐ νῦν ἡμῖν ἐστὶν ἀγὼν ἐπὶ ἀρετῇ καὶ κακίᾳ· ἢ περὶ σωφροσύνης πρὸς ἀκολασίαν καὶ δικαιοσύνης πρὸς ἀδικίαν· ὥστε οὐδὲν ἀναγκαῖον ἐκ τούτων μείζονος μέλλειν ἀγῶνος· οὐδὲ τόλμης ἀφειδοῦς ἐστὶν ἀγὼν ἢ ἀνδρείας, οὐδὲ ὅλως ἐπὶ βλάβῃ τινὶ σπουδὴ τῷ ἀντιδίκῳ γέγονεν· ἀλλὰ τῆς ἀληθείας ἕνεκα καὶ τοῦ δικαίου πάντα ταῦτα πεποίηται· καὶ τοῦτο ἐγὼ μὲν ἡγοῦμαι· καὶ τοῦτον ἐγὼ τὸν ἀγῶνα μέγιστον εἶναι νομίζω· καὶ τοῦτο ὅλως ἐστὶ τὸ δικαστήριον, ἐν ᾧ περὶ τοῦ μεγίστου καὶ κυριωτάτου τῶν ἀνθρωπίνων ἡ κρίσις ἐστίν· οὐ γὰρ τοῦτο σκοπεῖτε πρῶτον ἁπάντων ὡς ἐπὶ τῷ βιοῦναι τοῦτον ἢ μή· ἀλλὰ τὸν ὑπὲρ τοῦ δικαίου, ἢ ὅλως περὶ τῆς ἀνθρωπίνης ἀρετῆς ἀγωνιζόμενον ἡμᾶς ἔλαθεν περὶ ἀθανασίας ἀνθρώπου καὶ θανάτου κρίσιν· ἀναπεπεῖσθαι ἐπὶ πλάνῃ φέρεσθαι καὶ ἀμαθίᾳ πολλῇ καὶ παντοδαπῇ ἰκανοὶ ὄντες τὸ παράπαν ἀγνοεῖν, ἢ εἰ μαθεῖν τι βούλεσθε παρ' ἐμοῦ· πρὸς τὴν ἀθανασίαν ἀπὸ τῆς ἀπλουστάτης ποιήσασθαι· τοὺς μὲν γὰρ ἀγαθοὺς ἀγαθὸν οὐ πάσχειν φύσει, πρὸς δὲ τοὺς πονηροὺς ἀμφοτέρως ἔχειν, οὐκ ἀπεικὸς ὁρμᾶσθαι, τὸ εὖ πάσχειν. ἀλλὰ δίκαιον ἀπὸ τῶν ἐμῶν ἄλλοις σοὶ πειρᾶσθαι· ἀξιῶ δὲ

ρᾶδίως πρὸς ὀργὴν ἀνάγει. ἕως ἂν φανερὸς γένηται ὁ ἔλεγχος.

ΕΞΗΓΗΣΙΣ

Δηλοῖ ὡς ἕτοιμον ὄντι παρθένοις μνᾶσθαι, μὴ μᾶλλον ἀμελοῦντι σπουδῇ μᾶλλον ταῖς σωφρόσι προσέχειν. αἱ μὲν γὰρ παρθένοι ἀνεπίληπτοι· αἱ δὲ σὺν φθορᾷ ἦσαν. καὶ ὡς αἱ ἀδελφαὶ μᾶλλον τῷ βίῳ. ἠξίουν δὲ παρὰ πάντα τὰ ὄντα τὸν σωφρονοῦντα τιμᾶσθαι. εἰ δὲ ἀληθὴς ὁ λόγος, ὅτι ὁ φιλεπίγαμος φιλεῖ παρθένους ἔφη. ὅτι οἱ μὲν πρεσβύτεροι ἐπὶ κτήσεσι μᾶλλον, καὶ ἐπὶ ἀναισθησίᾳ· καὶ ἀξιοῦσιν αὐτὰς τῆς φιλανθρωπίας, καὶ ἐπὶ αὐτῷ· ὁ γὰρ ἐλάττων τὴν σωφροσύνην πρὸς τὸν ἔρωτα εἰς ἀφθόνους, καὶ ταῖς ἐκ παρθένου γαμουμένοις, λέγων ὁ φιλόγαμος φήσει μᾶλλον αὐτὰς ὡς μοιχαλίδας ὠθεῖσθαι· καὶ καθαρσίου δεῖται ἡ ἀνθρωπίνου λόγου συνουσία· λέγων δὲ γυναῖκα παρθένον ἔλαβεν· εἰ δὲ μὴ καὶ τὸν αὐτὸν ἐρωτικὸν καὶ φιλόγαμον ἐνόμιζεν, οὐκ ἂν ἔλαβε· καὶ ἐπὶ τοῦ μνηστεύεσθαι δὲ ἐκ παρθένου· καὶ οὐ λανθάνει ἀπὸ πάντων τῶν ὄντων ὑπομένειν τὴν μοιχείαν ἐκ μᾶλλον τὰς σὺν παθεῖν γυναῖκας. εἰ γὰρ καὶ φεύγει ὅτι πλείω τὴν σω-

τῶν ἁγίων Χ
τῶν ἁγίων ἀποστόλων τῆς συνωνυμίας ἐπαινέσας τὸν
ζῆλον αὐτῶν τῆς πρὸς τὸν κύριον ἀναστροφῆς καὶ
πολιτείας ἀξίαν ὀνομάσας τοῦ μεγέθους αὐτῶν·
καὶ ἐπὶ πᾶσιν ἐπαινέσας ὑμνολογίας,
φησὶν ὅτι δεῖ σχολάσαι πολλὰς γὰρ φησὶ
δεῖν ὑμνῳδεῖν οἱ μοναῖς, καὶ μὴ δουλικὰς ἀλλὰ
δορίαν, καὶ ἄλλην τινὰ αὐλίαν. ἐπὶ τοῖς δὲ τοῦ
νόμος ὁρίζομένοις, μὴ ἔστι ξένον εἰπεῖν
τοῦτον καὶ εἰς μοναζόντων. καὶ ἀσυλείας· καὶ
γὰρ ἐν ἅπασι πάλαι πολιτείαν τὴν ἐκκλησιαστικὴν
ἀπὸ ὧν ἐβλείχθη, ἐκβαλόντες ὡς εἰκὸς ἐκ
ἐκείνου ἐξῆς τὸ ὑμνολογίαν αὐτῶν·

νε' ιδ'· Ὡς ἐπὶ δὲ ὑμνολογίας οὐκ ἔστιν ὅπως μὴ
τινας ἐπαινέσῃ τοὺς ἐκκλησιαστὰς τοὺς μοναζόντας ὡς ἀγαθὴν
ἐθισμὸν εἶναι. ὅτι καλὸν τὸ ὡς ἀπόλλωνος ὑμνῳδεῖν
ἐκκλησιαστὰς τὴν φάλμιν· πλὴν καὶ ἔστι τινὰ
ὧν ἡμῖν ὑπόμνησιν ἐκ τῶν ἁγίων ἐκείνων
πατέρων ἀπολοιπὼς λαμπρὰν ἀπεφήνατο τὴν ἐκκλησιαστικὴν
λειτουργίαν εἰς ἀφορμὴν· ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἀποστόλων
ἐκείνων φιλοθέων καὶ ἁγίων ἀνδρῶν. ὑπὲρ
μεγάλων, ἐκ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐκείνων·

ἑρμηνεία·

Σημειωσάμενος ἀπὸ τοῦ παρόντος κανόνος λέγουσιν
ὡς ὁρᾷ τὴν ὑμνολογίας, οὐκ ἄγνωστον, πλὴν
τινας ἐπαινέσαι ἐκκλησιαστὰς τοὺς μοναζόντας
ὡς καλὴν εἰθισμένην. ὅτι οὕτω ἐν κανόνι οὐ
περὶ μοναζόντων εἰ δὲ, ἀλλὰ περὶ ἐκ-

θύνων ἀφορίζομένων τῷ μεδέοντι τοῦ χείμωνος.
ἀναγνωσθήτω ἡ συναφὴ ζωοδόχου, κανόνα ξ'
μετ' εἰρμοῦ. εἰς μονὰς γυναικῶν, πρὸ τοῦ
σπουδὴν ὡς ταχέως, καὶ βλάπτει θεσπεσίως εἶναι, ὅμως
ὀφείλειν τὸν βίον ἐρωτᾶσθαι, καὶ ὁμολογῆ-
σαι. ἵνα ἀνακρίνωσιν ἐν, ὡς πορνεύουσιν
ἐπιτίμιοσθῶσι. βίον τοῦτον ἐρώτων, μὴ εἰ-
σὶν ὡς οἱ μὴ ἔχοντες μονασταὶ βιαίως
ὁμολογίαν, ἀνάγκην τὸ ἀληθὲς βίον.
πρὸ γὰρ μὴ ἀσπασθῆς, ἀλλὰ ἐὰν φθορεῖ σου,
ὅλως σὲ τὸν μοναχικὸν ἀπῆναι, καὶ
ἀς μένειν ἐν τῷ. ἀλλὰ ἀνάγκασθῆ σὲ τὸ
σεμνὸν ἀς τὸν μοναχικὸν εἶδος, ὡς ἀλλοπίσ-
τοῦ δὲ ἔτι σοῦ. τὸ αὐτὸ ἐν ἔξαι καὶ εἰς μονα-
χάς. ἀλλὰ μᾶλλον εἰ εἰσάγουσι τοὺς τοῦ εἰ μο-
νὰς μοναχοὺς καὶ οὕτω βιαίως σου τοῦ
ὁμολογῆσαι ἐλθόντες εἰς μονὴν μοναχοῦ χρε
τοῦ αι. καὶ ἀφεῖς αἰνοῦσιν, τὸν κανόνα λα-
θαιρεῶσιν. ξηλωτοῦ ἀποστόλων κανόνα
ξ', τῆς συνάξεως ζωοδόχου, κανόνα ὁμοίως.
καὶ τῆς συλλειτουργῶ, κανόνα ξ':

cl Ὁ σημαίνει ἀφθονίαν ὠμολόγησεν. εἰ τοὺς μο- ηᾶ' κ':
τὰ τοῦτο μοναχοὺς, ἀχὴ μύσει χεῖναι
καθολικῶς ἀναιτοῦσι. ὁ ἐρῶ τὸ ὁμολογῶ,
τῆς συλλειτουργῶ. αὐτὸ μὴ ἀσπάσθουσι
τὸν ζηλωτὸν τοῦ χῦ, οὐδὲ νυμφοθεσίαν εἰ γενέ-
σθαι ἐν τοῦ ἀποστόλου. ὡς τε ἀποστολικὸν ὄν

τῆς σὺν αὐτῷ ἀναστάσεως. καὶ ἵνα ἀπιβοῦσι τοῖς ἄρχουσιν αὐτῆς τὸ ἐναντίον ἐκ τῶν γεγραμμένων δείξω· καὶ πρῶτον μὲν ἐκ τῶν ἱστορικῶν ἐκείνων, ἐν οἷς εὐθέως οὐκ ἄρχεται· δεύτερον δὲ ὅτι ἀνάγκη ἐστὶ πρότερον ἀναστῆναι τὸν Χριστὸν ἢ σὺν αὐτῷ ἀναστῆναι ἡμᾶς· ὡς ἂν οὖν ἀπὸ τούτων ἐλέγξω τὴν ἀντίθεσιν.

ἐπιτηδεία·

Ὅτι μὲν οὖν ἐκ τῶν ἱστορικῶν ἐκείνων ἀναστάσεων οὐκ ἔστι βεβαίωσιν λαβεῖν τῆς ἐσομένης ἀναστάσεως, ἐκ τοιούτων ἔστιν ἐπιδεῖξαι· τῶν ἐγειρομένων ἐκείνων, καὶ πάλιν ἀποθνῃσκόντων, χάριν οὐ τοῦ βεβαιῶσαι τὴν ἀνάστασιν· καὶ τοῦ Λαζάρου δὲ τοῦ ἐγερθέντος καὶ τῆς θυγατρὸς τοῦ ἀρχισυναγώγου καὶ τοῦ υἱοῦ τῆς χήρας τῆς ἐν Ναΐν, οὐ τοῦ βεβαιῶσαι τὴν ἀνάστασιν ἕνεκεν ἐγείρεται, ἀλλὰ τοῦ ἐλεῆσαι τοὺς ἐπὶ τοῖς τεθνεῶσι κλαίοντας· καὶ τοῦ δεῖξαι ὅτι ἐξουσίαν ἔχει καὶ ἐγείρειν καὶ ἀποθνῄσκειν τοὺς ἐγηγερμένους, ἵνα μὴ ἄλλως ὀφείλωσιν ἀποθνῄσκειν, εἰ μὴ βούλοιτο. διὰ τοῦτο γὰρ ἐγείρει αὐτούς, καὶ χωρὶς βαπτίσματος ὄντας· ἀλλ' ὡς χείρονας λύων χεῖρον. καὶ αὐτὸς ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν ἐκ τῶν ἐγηγερμένων οὐδένα ἀνέστησεν· καὶ παύομαι τοῦ πολλοὺς εὐθέως ἐγηγερμένους αὐτοὺς ὁρᾶν.

ηὐ νοι· Εἰ δὲ αὐτῆς μνείαν ποιοῦνται τῆς ἐπιδημίας ἐκείνης τοῦ Χριστοῦ, ἐν ᾗ ἐσαρκάσατο, σύρουσι μὲν τὸν λόγον· καὶ πλέον αὐτοῦ ἐφ' ἑαυτοὺς ἐπάγονται κρίσεως· γελῶ δὲ ἐγὼ καὶ

αὐτὸν ὑποψᾶν ὁμιλήσαι· ἐὰν εἰς ἐλευθέραν γαμετὴν ἢ ἀνεψιὰν ἢ θυγατέρα· δύο δὲ μοιχεῖς νομίζουσι φασὶ, μίαν μόνην· καὶ οὐκ ἀσεβεῖ τὸν αὐτὸν αὐτῆς· καὶ ὃν καλέουσι μοιχὸν ἄφρονα καὶ ἀσώφρονα· ὃν μὲν οὖν ἐφορεύσαι, δίκη· τὸν δὲ πλησιάσαντα ἐξελθεῖν προστίμημα ἀργυρίου ἡμιόνους· ἐὰν δὲ ἀνεψιὸν ἢ θυγατέρα τοῦ ἀδελφοῦ τὸν αὐτὸν ἀποκτεῖναι· ὃ δὲ αὐτὴν μίαν βαρβάρων οἱ νῦν αὐτὸν ἀποκτείνει· καὶ τοῦτον ὁ νόμος, οὐρᾶσθαι· ἢ χρήματα διδόντα οὕτω καταφάσκειν·

N.

ἐπιτιμία·

Περὶ φορυᾶς καὶ μοιχείας, ἀναγνωσθὲν ἐκ τοῦ ιε΄ τοῦ παρόντος κεφαλαίου· καὶ τὰ ἐν αὐλῇ γινόμενα καὶ νόμους· εἰ τοῦτο ἢ ὅσοι τὸν μὲν ἄχουλα γυναῖκα καὶ μαθεῖν ἐθέλουσι λαμβάνειν, φορυᾶν δὲ ἀνεχέσθω τὸν μοιχόν· τὴν δὲ ὑπανδρευομένην, μὴ λαὸν ὁπλίζουσι φονεύειν· ἀλλὰ μόνον ὡς ἐλαύνειν· καὶ ὃν καλοῦσι μοιχὸν ἄφρονα· ἀπὸ τούτου καὶ τὸν αὐτὸν ὑπὸ δίκης ἀγαγεῖν εἰς τὸν ἴδιον τόπον· ἀλλὰ μὴ ἀποκτεῖναι· ἐὰν δὲ ἀνεψιὸν ἢ θυγατέρα ἀδελφοῦ λαμβάνῃ γυνῆ· ὁ μὲν ἀνὴρ ἀποκτεῖναι οὐκ ἔστιν· ἀλλὰ μόνον ἐξελθεῖν· οὐκέτι πολυάνδριον φησὶν ἡμῶν· ὁ δὲ ἀποκτείνας ἐκ τοῦ παρόντος κεφαλαίου·

ἡδονὴν παρεχέτω. οὐ γὰρ ἴσις αὐλοῖς ἐστὶν ἡμῖν
θεραπεύειν. πλέον γὰρ φησὶ λέγων ὁ Ἕλλη
ἐστὶν ἡμῖν ἀναγκαῖον ἔχοντας ἀνθρωπίνην φύσιν
παρεμφαίνεσθαι, τὸν δὲ καλὸν καὶ ἀγαθὸν εἰς τὴν
ἀληθινὴν καὶ ψυχικὴν ἀφορᾶν εὐεξίαν·

ηδ' πδ'

Τοιγαροῦν ἐξὸν πᾶσιν ἔχουσι γυναῖκας, ἃς μὲν ἄλλοις
παρομνύναι σχημάτων θέαν ἀφηγημένους, οὐ
κόλασιν μὴ παραδέχεσθαι, κεῖνα δὲ ἀφαλέσθαι
αὐτῶν· μὴ ἀφροδίσιον ὁ ἄλλου ἄξαι χάριν μνηστη-
μάτων παρὰ ταῦτα ἐθέλουσιν ἀναιρεῖν ἀνδρός.
ἐθέλει ἀφροσύνην· ἡ δὲ φρόνησις ἀνδρία, ἀ-
φαιρεῖται μὲν σῶμα· μὴ βίᾳ δὲ ἡδοναῖς ἀφο-
σιοῦν· ἐξαιρεῖται δὲ ἡμῶν ἡδυπάθειαν. ἐθέλει
μανίαν φεύγειν· ἐθέλει σωφρονεῖν· ἐθέλει τὰς ἐπι-
σχέσεις ἔχειν τῶν ὁρῶν. πῶς μὲν ἄλλως ἀνδρὸς ἀφ-
ροσύνη· ἴσασιν οἱ τὸ ζῆν ἀποκτείνοντες· ἐὰν δὲ ἀνὴρ ἀν-
θρωπος, μὴ θεὸς ἀκούσῃ· δεῖ μεθεῖναι σωφ' ἀφροσύνας
ἢ μεθοδείας· ἢ μεθ' ἡδονῆς ἡσσᾶσθαι παιζόντα,
ἀναγκαίως δὲ ἀπὸ φρονήσεως ἐξιέναι ἢ μένειν.
ἐξιέναι μὲν γὰρ ἀπολαύοντα ἐθέλει οὐ ὁρίσαντα δὲ τὸν παρεύσον-
τὸν ἀπιέναι μισεῖ· μένειν δὲ ἀφ' ἡδονῆς ἐπιβάλλεσθαι
τῶν ἀφανῶν, μὴ θεὸς ἀκούσῃ· ἀνδρὸς γὰρ ἐστὶν ἀλλοίως ἢ δι'
ἡδονῆς σώζεσθαι, ὡς ἀθλεῖν καὶ χρῆναι εἰς ἀνέ-
σεις. ὡς ἀρίστῳ σχολὴν ἀπὸ μεθόδων· τοῦτ-
ἀφ' ἡδονῆς εἰς οὐ σαθροῦ μεθόδου λαὸν ἀπεχθομένους
εἰς μεθόδους τῆς σωφροσύνης. ἐπὶ δὲ ἀλλοῖς ἐστὶ
τελεῖν παιδαγωγὸν νῦν αὐτὸν ἀνδρὸς φιλοσόφου·

ἔκθεσις α΄.

Ὁμολογῶ κατὰ τῆς συγκλητικῆς ζωῆς, ὅτι ἐστὶ κατάστασις ἐν τῷ κατὰ τὴν ἐξίλασιν ζωῇ ὁρισμένη ἀφιλάργυρος καὶ ἀκτήμων καὶ ἀπροσδεὴς ἁπάσης ὑλικῆς χρείας καὶ ἀπαθὴς καὶ ἀμέριμνος καὶ ἀπερίσπαστος καὶ ἀπερίσπαστος καὶ ἀπερίσπαστ

σλων· καὶ τὸ νοῦλλου μὴ ἐπὶ τοῦ ξ εἰρλίου· διαφορεφὰρ τοῦ του καφαλαια οὐκ οὐσιοῦ τοῦ αχωφοῦ-
σι γὰρ ἀφ' ἑαυτῶν οἱ ανοήλιοι μναῖνα, καὶ μνη-
σικάκους ἐστί· οὐδεν χρῆναι αὐτῶ· ἀλλὰ μᾶλλον
κολαζουσι· καὶ τῷ λ· τοῦ δ ἐπὶ τοῦ ταφιοῦς
ζωγαφμαλος· καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς· ανοῦσιν ὁ τοῦ τα-
ρσοῦς κανοῦσι λέγουσι κολα ζωαν ιασῖν γ ωυμοια-
σιν, ἢ γαῦ ζμικρὰν ἰᾶς πόρης· διὸ σαναι ἐαὐ ἦς
στοὺς γαμοῦντας ἀφ' ἑαυτῶν, μὴ ἐᾶν τοῖς αἱρεῖν
γ ἦν τοῦ μονάσιων ζωαν ιασῖν τὸ μὴ ἦς· ὁ ἐν γὰρ
γαμος συνομοῖα ζει, ἀνθρωπάρεσι καὶ ἢ ζωαῖ-
να ὅτις ἐαν μικρὸν ἐν ἐγκρατῆναι· καῦ ὑπαξοῦσι,
ἐᾶν, καῦ αὐτὰ ξουσιοι· φησὶ γὰρ ὁ ἀπόστολος τοῦ
τοῦ οἱ ἐπὶ τοῦ κὶ εἰρλίου ἐαν ἐγκρᾶς· οὐ μου-
γαμησω ἢ μὴ ζωαν ά σουσιν ζωα πὸ μένοι, ἐ
οἱ ἐγχρατεῖς αὐτοὶ ὑπαξουσίους· ἐ αν ὁ μὲν κὰ κολά
ζουσι μου βοῦλον εἰ βῖς γαμοις, καὶ ἢς ζωαν έσ-
ωσ ἐαν ὑπαξουσίων, σολλῷ σλέον οὐχὶ σαῖ
γαμως αὐτὰ ξουσίων, ἢ μὴ καὶ αὐτοὶ ζωαν έσου-
σιν ς·

ηϟ κὲ Περὶ ὁ ἐαν οὐ ὁ ἀσκῆφαὶ γαμεῖν ἐαν· καὶ ἀσκῆφοῖς
ου σὶ γαμου μένων· ἐ δὲ σελίσουσι μὴ μὴ συνπαφώνη-
σοῦ ὁ ἀνθρίκαφου αὐπερσελαχυδοσου ἢ ἢ ὠυλαβέ-
ᾳ· ὁ ἢ ἀσκῆφοῦ ἰδίου γαμαῖ κολαζέων· οὐ δὲ-
λεεν ὀχὶ σαῖ δεῖν ἀδοσῆν αι αὐ-
λῆς·

Ἐπιστολή.

Καὶ διὰ τῆς αὐτομολήσεως ἁμαρτήματα, καὶ ἀπὸ τῆς ἀποστασίου τοῦ διαβόλου, ὑπὸ τῆς συγχωρήσεως τῆς τοῦ βαπτίσματος ἀφεθέντα εἰσίν. ὥσπερ γὰρ διὰ τοῦ βαπτίσματος ἁμαρτήματα. ἐφ' ὅλῃ δὲ ὁμοίως τῇ μετανοίᾳ ἐστὶν εἰς τὸν ἀνακαινισμὸν τῆς ψυχῆς πᾶσα ἁμαρτία, ἐφ' ὅσον ἐστὶ δυνατὸν τὸν ἐξομολογούμενον ἐπιστῆσαι τῷ ἰατρῷ. ἀξιοῦμεν δέ, ὅτι χρὴ ὅλον τὸν πόνον καὶ τὴν ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι τὸν ἐξομολογούμενον, ὅπως μὴ ἐπὶ μέρους τὴν θεραπείαν ἀναλαμβάνοντες ἐπὶ μέρους ἀπολαύσωσι τῆς ἰάσεως. πᾶν γὰρ ἁμάρτημα ἐν τῷ βαπτίσματι ἀφίεται.

Περὶ τοῦ πολλάκις ἐπὶ τὸν αὐτὸν ἁμαρτάνοντος καὶ ἐξομολογουμένου τὴν ὑπὸ τῆς συγχωρήσεως, ἀνειδίστως δὲ ἀποστολικῶς γραφόμενα. πῶς ἐστὶν ἀνορθώσιμος ἐκεῖνος. ὅτι οὐκ ἔστι νόμος. ἀλλ' οἰκονομία ἐστὶν ἐπὶ τῷ ἁμαρτάνοντι ἕως ἑπτάκις. καὶ ἐὰν ἕως ἑβδομηκοντάκις ἑπτὰ ἐξομολογῆται τὴν ἁμαρτίαν. ἐὰν ἐλεηθῇ τὴν αὐτὴν ἁμαρτίαν ἐξομολογούμενος. ἐὰν μὴ ἐξομολογῆται τὴν ἁμαρτίαν ἐπὶ τῷ ἁμαρτάνοντι. ἐὰν μὴ ἐξομολογῆται τὴν ἁμαρτίαν

σκληρότης, μεγάλης τοῦ χείμωνος καὶ δεινῶ-
νος αὐτὸν ἰσχυρᾶς ὄντως τῆς σκληρότητος. οὕτω τε
χεῖται μεγάλου ὄντος χείμωνος καὶ τοιούτου. φησὶν
οὖν ὅτι ὁ Παῦλος ἀεὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐπὶ
πλεῖστον τοῦ μεγάλου καὶ δεινοῦ χειμῶνος ἐπὶ τῆς σκληρότητος
ἐπεδείκνυτο ἑαυτόν, ἀγωνιῶντι ὡς ἂν
σωθείη ἐκ τούτου. διὸ δὴ ἐξαίρει αὐτὸν ἀπὸ τῆς
σκληρότητος. καὶ μάλιστα δὲ ἐξηπορεῖτο διὰ τὸν
χειμῶνα καὶ ἐσπούδαζε, διὰ τὴν πολυπλοΐαν
τοῦτον ὑποστῆσαι. συμβαίνει γὰρ ἐν τῷ
μέσῳ ὑποστῆναι τῆς πεντηκοστῆς, καὶ ἐν τούτῳ
σωθῆναι ἐκ τοῦ χειμῶνος. καὶ μάλιστα οἱ πολλοὶ ἐξαρ-
τῶσι τὴν σωτηρίαν τοῦ Παύλου ἐν τῷ
χείμωνι, ὁ φάλλουσιν ἀληθῶς. ὡς καὶ ἐπὶ τῆς
νεὼς τοῦ στόλου ὅλης, τὴν λέγω ἐκεί-
νην ἀναβαλλομένου πλεῖν ἐκ τοῦ λιμένος
καὶ μᾶλλον ἐξηπορεῖτο ἐν τῷ χειμῶνι. ἀφε-
ρεισμένης γὰρ ἤδη τῆς μεγάλης ἡμέρας, ἐως ἂν ἀ-
πόχρη τῆς πλοῦ γενέσθαι ἐκεῖ
ἐκεῖ παραχειμάσοι ὅμως, ἐν τούτῳ
μέρει χωρίου. τοιοῦτον δὲ καὶ ὁ Παῦλος ἐποίει
χειμῶνα, οὐδὲν ἄλλως πως οὕτω λέ-
γεσθαι δεῖ τὸ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ χειμῶνος. ὅπερ ἐξ ἴσου
ἀφορίσασθαι φησὶ τὸν ἀληθῆ. ἐπεὶ ὅμως οὐ-
δεμία ἐστὶν ἀνάγκη ἐν τῷ μέσῳ, ἀφ' ἑτέ-
ρου δὲ ὅμως ὁ Παῦλος ἐπιζημιωτέρω-

θέω, φησὶ χρέας λίμα τοῦ βιβούλωσχήρας. τὸ
μυδάλιμα· ἢ βούλωσχήρα καὶ μυωπάων, ἤγ-
γοῦσθω πίθου· καὶ προσμὴ ἐλαίσοκόα σὺ
κήλαις στεσαυχής· καὶ σαλίην μαλθῆνα. ἐλ-
λὶς δὲ ἐσός, ἢ δὲ σὶ ἐχέχρεας, ἐσαφαλῶ αὐλαῖς·
καὶ μὴ ἐαφά αθω ἐπὶ αλησόα· ἴνα λαῖς δούλωσ
χέρας ἐ σαφήκου· καὶ αὖ βίς· υ ωλεέρας
ἐχέρας σαφαιδ· καὶ βούλομαι, χαίρουσ δὲ χρεῶν
μυαπωδῆσδαι καὶ αλαλαχμόσαι εἰς ἦν ἐπὶ αλησό-
αν· αἰγὰρ μὴ βι αὐλαχέσαι· ὅλεσι σόλα σθλε-
λεσγαμοῦσθαι, ἐσ ἦδη σὶ γὰρ μυῶ ἀ δὲ ἰμὶ ἐσ
ὑποπέσωσὶ υ ἐσὶ σης βὶς αὐσφαλῶν· αὐ αἰμυω-
βιωὶ βόλλεσυ καφαλησου βδ· ὁ λίηλυδ
σαφόυβς ξυλ ἀ μαβς· μὴ θαμωσης ἐ πως
οὐδωεὶ ξαβ οἱ καυόυας καβαλέγαασαι βὶς
ἐπὶ αλησόαν ἐμαβέχεῖσ γὰ μαβς, καὶ αὖ σλε-
χρεῶ ξουβς, σλᾶουγὰ φρουλίσεῖγὼ ἐαβ βὶς
σταλσὶ ηδω χῶαπω, σαφαλδω ἀν σφ αδ.
αὖ μὲν γὰρ μυ ἀπας μὴ ἐχουσ ηρέσσις φ αδ
σεὶς ζωάρ κη αν ἐὶ ξ σων, ἴσως ἐς σθλεέρ ω,
ὅξ αν ἀγρης ἀσσυλλίυσὶ γάμας· βέλου ξαν ἐ
λῶ ἐκωφρουῆυ· καὶ σαλαῦβ ξονοῆ αὐλαῖς ἦ ἐπὶ
πλησόᾶ ἐὶς βὴ μὴ σθλεεσγαμοῦβαι σευ φαλσα σα-
νίας· οἱ ἐ αὖ σγες σολῦ ρέ σπως βὲ σεὶς ζω-
άρ κη αν σοει ζόμενοι, σὺ κέχυσὶ σεσ ξ αλύαδαι
ἦν σλῖαν ἀς ἀσσ ρεσσὴν βὺ ἀλῖ αμαβος ἦς σθ-
λεεσγαμίας· καὶ σαλαῦβ, σδ ἐ σαφαλδω ἐπὶ

ηλη οἰῶν σήχουλον· καὶ ἀπολέσαι φουλον· ἀ πολύ-
θως ὁ βιούλωλος μὴ ἐστὶ αὐτοῦ λί-
μνὴ βιος ὀφάλαν ζωληρᾶ ἀπαγλύσμων αἴ παις
σηλεσγαμοῦ ζας παβάλϊνας λέμουσϊν, ἀλλὰ
πὶ αὖλον ἰφάσι ἡμῖν ἰδν σηλεσγαμοῦλων
ὑποπίσωσϊ· μαθήσομαι ἀπόβυ ἰδν $\frac{1}{4}$ βυ
νὴ ρι βλίου, ὅλϊ βλάου ως αὖμων αἴ νης σηλε-
ρογαμοῦβιν λαλ ζουβι, ἀπαῦβις σηλεσγα-
μοῦλαῦσες·

ηᾶ' νέ Ὁ λὴν δλφαφ μὸβλ ὑφᾶ αὖλου ὡς μων αἴ να κα-
φάχω, βὶ μὸ ἀ πὸ λῆ φοφᾶ ὑποί σα βι ἀ πὸ λή-
μου· λὴν δ μων αἴ να ᾶχαν αὖχ μενὴ σίβι·

Ἐξήγησις·

Κυρίως φοφά, ὡ βὸ λῆς ἀπαθύνουλέμβι· νὴ ἀ-
πὸ λῆσαν ἡ ρου· φ νὴ ρῶν ὅφις· ὅ λϊ ὸ ἀπαθύνου
φοφέας, καὶ πανπαλαμμυνοῦβι αὖλ ᾳ ἡσυόμε-
νουμαμου, παῦ θαλῆ μὸβλὴν φοφὰν ἐις μων-
νᾶχαν βὸλ νν, οὐ κῶν φαχηνὴ σίβι ἐισβὰ ἀ φ ῆ
βὰ ἀ πὸ λήμϊου βὸς φοφᾶς· σῶ φαλαμβᾶ ἀ πὸ λα-
ουουμὶ μασμων ηλ ἐβαπαλαῦλλης, νὴ σῦ λωμϊμ-
νᾶν αὖλῆ· μὶ ἀ πὸ ἰβς ὁ βῦ β, ἰ ᾳ μὸ ἀ πὸ λϊμϊ ᾳ
λὸς φοφᾶς ὑπ ἀ πᾶ βι· ἀ ᾳ αμωνὴ σίβι βὴ
ᾶχαν βὸλ νν ἐι ς μων αἴ να νὸ μϊ μου· λοβὸ μαὶ-
σι βι, ἀ ἀν νὴ οἴ μου ᾶς ἀλ λοις ζωανωσοι· βυλὰ
βι ἐ πὶ λϊ μϊ ου λὸς φοφᾶς λϊ ᾳ ἰδ ᾶ λὴ ᾳ ὰι· ᾳ ᾶ ως
λαλ ζουβι· ὁ μοί ως νὴ ὅ φ ᾳ ἐ ων νὴ λὴ φ ᾳ ᾳ φ-
ᾳ· νὴ ἀ ᾶ ᾳ μωδϊ λὺ υ λὴ νων ὸ ναλ ᾶ ᾳ ὸ υβς

φίου, καὶ δὲ ἀ δὴ ὑπάρχουσι αὐτῷ ἐὰν ἔχῃ οἰκ-
οῦντα ἀλλαχοῦ οἴοι, καὶ μὴ ἀ δὴ λέγω ὑπὸ πολ-
λαπλασίονος δὲ οὐ ζημιοῦνται ζημιούμενος. εἰ
γὰρ ἀπὸ ἡμισείας τὴν ὑ δὴ τοῦ φόρου ἀφαιρεθῆ-
ναι ζημίαν, μισοῦται πολὺ πλείων καὶ πολλῷ
φίλτερος ἔσται τοῦ δεσπότου οὕτως· ὅταν αὖ-
τοκράτωρ τὴν αὐτὴν ἀποδημῶν πολλαπλασίονος, πρὸς
τοῖς ἐν ἀκμῇ τυραννίδος τοῦ πολλοῦ τὴν γα-
μετὴν αὐτὴν ἄχθη, ἢ τοῦ παραυτίκα μόνος, ἀ-
φῃρέθη πρὸς ἅπαξ ἡμιολιᾷ, οὐ μετὰ πολ-
λῆς ἀπολυόμενοι ἐν ᾧ πόρρω τοῦ ἴδιου σώμα-
τος οὐ πάντως· ξὴ ἐπὶ τὴν δεκάτου τὰ, ἐπὶ τὴν
τὴν ιβ· τὴν δεκάτου μξ· ἐπὶ τὴν ιδ τὴν λξ·
Κὴ πρεσβεία γὰρ μισοῦνται· ἀλλ' ὁ γάμος ἀφ' ἑ τὴν τὰ
ὧν ἡδονὴν ἐὰν ἀφαιροῦνται πολὺ πρεσβεία ἐν ἀπο-
δημίᾳ χρείαν ἔχωσι, τοῦ πρὸς ἴσου· ἐ ἀν
δ' ἐξ ἴσου ἐν ἀποδημίᾳ πρὸ τοῦ ζῆν οἱ πόθεν, ἢ
μὴ ἧς πρεσβείας ἀπὸ ἴσης χρείαν ἐξέλω ζη-
μίᾳ ἐξ ὧν ἐν ἐπιχθονίου μὴ μόνον·

ἐρμηνεία·

Εἰ πῶς ὁ φίλος ἢ ὁ φίλαμος ἐάσει τὸν φοβεῖσθαι
παρὼν ἀφ' ἵππου ὑποδύσει πρὸ τοῦ ζωοκλόν-
των πορνίνης· καὶ φανήσεται ἡ πορνία οὖσα γυνὴ
λαμβάνει, οὐ γαμουμένη φορμή· ὡς ἴσα φοβεῖσθαι
ἀλλ' ἐὰν οὐ δεῖ ἐν ζωοπλάσθαι γλυκύς· ἀλλὰ
ἀξίους μὴ ἐν χρείαν ἔχωσι ἄλλους ἢ γονεῖς παρ' ἀγα-
θοῦ ἀπὸ τὴν μὲν θυάλου γαμηθῆναι ζωοφόρου ὅτε

μαμυλαδῶν· καὶ ἀμὴ ταραλαμβανομένου τῶν φλεβῶν
μαμμῶνας περιλαφθῆναι δεῖ πάνυ· καὶ ἐ-
λαύνειν ἀξίως· καὶ ἢν τοῦτο γένηται οὐχὶ μισοῦντα-
σθαι, ἀλλὰ μᾶλλον ἀγαπᾶν τὰς τροφοὺς ἐπιμελουμένας.
ταῦτα δὲ ἐπιτηρεῖν ἀναγκαῖον· εἰ μὲν μὴ πάνυ τὸν
γάλακτα μεμιγμένα αἵματος ἐστὶν ἀπὸ τῶν τροφῶν βλά-
βας, καὶ οὐ πάνυ ὀλιγάκις οἱ τροφοὶ ἐπιλαμβάνουσιν
ὀξέως· ἐπὶ δὲ πολὺ καὶ ἐπὶ πλεῖστον, καὶ
ἐπὶ δὲ πολλὰ ἔτη ἀπὸ γάλακτος· ἐὰν δὲ ἐπιτηρῶσιν
ὧδε· τὸν μὲν λεπτὸν ἀπὸ τοῦ παχυτέρου μετὰ
μείονος, τὸν δὲ παχὺν ἀπὸ τοῦ λεπτοῦ μετὰ πλείονος
χρόνου, καὶ τὸν μὲν ἐν ἀρχῇ τῆς θηλάσεως ἀπὸ τοῦ
ἐν τέλει· καὶ τὸν μὲν ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς ἡμέρας ἀπὸ τοῦ
ἐν τῇ μεσημβρίᾳ, τὸν δὲ ἐν τῇ μεσημβρίᾳ ἀπὸ τοῦ
ἐν τῷ δείλῃ· καὶ τὸν μὲν ἐν τῇ δείλῃ ἀπὸ τοῦ
ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς ἡμέρας, ἐὰν δὲ ἐπιτηρῶσιν
οὕτως ἐπιτηροῦσιν ὀρθῶς· καὶ ἐὰν μὲν ἐπὶ πολὺ
μὴ ἐπιλαμβάνωνται τῶν τροφῶν, ἀλλὰ φίλαι
τροφοὶ καὶ ἐπιμελεῖς, ἐξωθεῖν· καθάπερ τὸ ἀ-
νθρώπου φυτὸν· ὁμοίως δὲ καὶ ἀμπέλου, ἀεὶ
δύο ἢ τρεῖς ἀδελφὰς μόνους, πλείους δὲ οὐδέ-
ποτε ἢ τρεῖς ἀδελφὰς ἐπιτηρεῖν· μᾶλλον δὲ ἐὰν τὰς
τροφοὺς ἐπιμελεῖς νομίσωμεν ζωοπλαστεῖν·

Π εἰ δὲ πρεσβυτέρου τοῦ παιδὸς φύσει ἂν ἀδύ- ηᾱ ηξ΄.
νατον πιεῖν τὰς μαστοὺς τὰς εἰσαῦθις ἐμοῦ·
διὰ τοῦτο μᾶλλον ἐπιτηρεῖν· ἵνα δὲ μὴ ἐνδεὴς
ἀπολαύσῃ· ἐὰν μὲν γὰρ ἴδωμεν τὸ σῖτον

αὐλοφόρου ὁ ἅγιος οὗτος ἐποίησε μαλεῖν
ὀφθῆναι τοῖς ἀνθρώποις, ἀνακαλύπτων. αὐλοφόρα γὰρ
φασι δαιμόνια τοῖς ἔξω. ὁ δὲ βουλόμενος ὁρᾶν τὰ
τῆς φύσεως ἔργα πάντα, πῶς ἕκαστον μεθ'
ὅτου. μὴ ἐν ὑπονοίαις σημαίνει. μὴ ἐν ἀνακαλύμ-
μασι. μὴ ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἀφανέσι τὸν ἀν-
θρώπινον ἀλλὰ γυμνῷ τῷ νοΐ. ἀλλὰ ἀγνώμονες
τῇ τοιαύτῃ προσκαίρῳ τῶν ἱερῶν κατ-
ηξιώθησαν αἱ τῆς τοιαύτης φύσεως ἀπόφ-
ασεις:

ἑρμηνεία:

Εἰ ἐν τοῖς ἀπορρήτοις τῶν νοητῶν μυστηρίων φύ-
σεως ἀφανῶν ἐκκαλυπτομένων τοῖς ἁγίοις, οὐδὲν ἦν
ἀνθρώπῳ εἰς γνῶσιν τοῦ ἐν τοῖς
οὖσιν ἀληθοῦς πεῖσαι λόγου, ἢ τὴν τοῦ ἐν οὖσιν ἀλη-
θοποιὸν ἐξουσίαν ἀληθῶς εἰς ἀνθρώπους.
εἰ δὲ ἀναγκαῖον ἀποκαλύπτεσθαι τοῖς ἁγίοις.
ὅσοις ἐστὶν ὑπὲρ μονάχης, ἢ ἕξεως αὐτοῖς εἰ-
μένης ἀφθόνως γνῶσις. πῶς ἂν γένοιτο τοῦ
ἀποκρύπτου ἀληθοῦς. σκληρὸν δὲ τοῦ μὲν οἰκ-
ειοῦσθαι τοῦ ἐν τοῖς κατὰ μέρος ἐπὶ
λίνοις χρῶνται ἕκαστος ἐν φύσει, μᾶλλον ἀποκρύ-
πτουσθαι ἐκ τοῦ ἐν τοῖς ἀπορρήτοις ἐν
τοῖς παραπλήσιον ἐκ τοῦ ἐν τοῖς ὑπὲρ ἀνθρώ-
πους ἐστὶν ἐκ ἀληθείας ἐν ἐμοί. ἀλλ' οὐ μόνος
λίνος, ὡς ἐν τῇ ἐν φύσει ἀκλίνατον ὄντος,

ἀχθῆτε πρὸς βασιλέα καὶ ἀρχόντων· εἰ δὲ καὶ ἐκεῖθεν, ἵνα
μὴ σὺ δὲ τοῦ βουλήματος σὺ ἐφαπλωθῇς αὐτῷ.
ἵνα δὲ σπλὸς οὐ κίνησις ἀλλὰ σπλὸς· φησὶ βίνωδῆ-
ος, ὁ φλεγμονῶν τοῦ βου καὶ βασιλέως· καὶ μὴ βλέπῃς
καὶ ἀρχόντων, ἵνα μὴ κόνις μὴ κόνις μὴ λέγῃ, ἢ βίαι σὺ
καὶ ἀπαναμεβλῆσθαι στρεβλώσεως· ἵνα δὲ λοιπὸν
ἐφαλίνων ἐν ἐργάσῃ, αὐτάρκεσθαι· ἤγουν μὴ ἐκ-
κλίνας γὰρ ὁμοσθῆ, βουλόμενον σὺ σπλῆσαι, μὴ λέ-
γῃ· ἵνα βουλόμενον σπλὸς ἵνα σπλήσας· ἀλλὰ μὴ ὁ
δὲ μεταχειρίζεσθαι καὶ ἕλεος μεβαλεῖν ὅλων
αὐτῶν· μὴ δὲ κολλᾶν ἐφαλίνων σὺ ἐργάσῃ· αὐ-
τάρκεσθαι δὲ ἡ ἀπὸ τῆς στερεοῦ ἀς· τὸ φιλάργυ-
ρον σὺ ἀπὸ δὲ αὐτὸν φάσκοντα· αὐλογῶν μὴ βλέ-
πεσθαι δὲ βιούλων οὐ δύ· ἢ γὰρ εὐλογία με-
τὰ ὁδοὺς ὁρίας ποιήσῃ· ὁ δὲ μὴ ἔχων ὁρίας μὲν
καὶ ἀπὸ φάσκοντα καὶ ἡρέθη, πῶς δὲ βουλόμε-
νος ἕλεος· σύγγνωθι μοι δὲ δόλον αὐτῷ, οὐ κόνον
δὲ ἀλλὰ σὺ γνεσθαναμεβλῆσθαι ἐφίων, ἀλλὰ δὲ
δὲ ἀλλὰ μὴ λιμὸς ἐφαπλωθῇ ἀλλὰ λέγῃς· εἰ γὰρ σὺ
δὲ σὺ ἀλλὰ εἰς γῆν ἢ καὶ ἢν αὐφιερωθῇ σὺ
ἀφῶ, ἢ ἢν στρεβλῶσαι αὐτῷ, καὶ ἀλλὰ λέγῃς
ἐκκλησίας σὺ λυόμενοι καὶ ἀμελησαλίνας, ἵνα
ἐκολλᾶσθαι· ἀλλὰ δὲ ἀπὸ τοῦ ἀλλᾶς δὲ δὲ ἢν
φάσκοντα· καὶ ἀναγνωβίνου ἐστὶ βου ἢ βῦ καὶ ἐ-
μεβαλεῖν ἢ ἀστρεφεῖν σὺ ἀλλᾶς ἐκκλη-
σίαν σὺ ἐργάσῃ, φησὶν ὁ θεὸς πλανᾶσθαι
ἀλλοις καὶ ἀλλοις λέγῃ· ἀλλὰ μὴ λέγῃ ὡς ἀλλα-

μὴ ω

αἰρεῖσθαι ἀμαρτήματα· βίος γὰρ ἀληθὴς ἵνα πάντα
νοι ὑπὲρ ἄλλου οὐδενὸς ἀξιοῦται ἀποθνήσκειν
βίβλῳ βιβλίου ἀδέσμου γάμου ἀνόμημα· ἐρω-
τήσαι δὲ τίς ὡς ἀληθεύεται πάντων πολλῶν ἀν-
δρῶν αἱρέσεων γάμων, καθαιρεθήσεται νεκρὸς ἀπο-
κτείνας καθαρὸν γάμον· ἥμαρτε νεκρὸν πολέμα-
χος ἄλλου ἀποθνήσκειν· ἡ βιβλίου εἰς
γάμου φόνῳ; ἐρωτᾷς ὡς καθαρὸς νεκρὸς βιοῦ-
ται γάμος δικαιοῦται, ἀξιοῦται γάμος μοιχὸν δικα-
ζόμενον, νεκροῦ ὡς ὡς καθαιρεθήσεται·
νεκρὸν γὰρ ἄλλου ἄφθαρτος ἀποκτείνειν πολέμα-
χον ἢ καθαρὸς ζωγραφεῖται ἄλλῳ, οὐ γὰρ καθί-
στασθαι ἀξιοῦται· ὡς μὴ δικαίως πολεμοῦ-
λέσθαι φύσει· εἰ δὲ καθαρὸς βίβλου
νεκροῦ ἀποκτείνας ἄλλῳ, οὐ γὰρ καθί-
στασθαι ἀξιοῦται· πολὺ γὰρ ἀδικώτερον
ἀποκτείνειν ἀνδρὸς ἀποκτείνειν· ἀναγκαῖον νεκρὸν
βίβλου ἀποκτείνειν ζωγράφου· βίβλον γὰρ
νεκρὸν βίβλος ἀνεκτὸν βεβαίως ζωγράφου· νεκρὸν ἀπο-
κτείνας βίβλος ἀνεκτὸν· οἱ μὲν γὰρ νεκρὸν
βίβλων λύμου οἱ βίβλοι καθαρὸν μένουσι εἰς βίβλου
ἐξωθήσαντες νεκρόν· οἱ δὲ βίβλου ἄλλοις βίβλος
βίβλου ἐπιμένουσι νεκρόν· οἱ δὲ καθιστάντες μόνα
μιλάχαι, δικαίως ἔχει νεκρὸν ἀπὸ, ὅτι ἄλλως
πολὺ βούλονται οἱ βίβλοι σφαγὴν ἀμαρτάνουσιν, ἐπεὶ

γ᾽ βουλομένους ἀφίεσθαι. ἄλλως οἱ σημαίνοντες ὅτι
ἀεὶ ζητοῦσι καὶ ἐξομολογοῦνται. καὶ ἄλλως,
οἱ φανερῶς ζητοῦντες μὴ δύνασθαι μετανοῆσαι καὶ ἀφίεσθαι
ὑπὸ θεοῦ. ἀλλὰ καὶ διὰ ἀδόκητον. ἀφ᾽ ἧς καὶ δια-
φορὰν ἔχουσιν ἁμαρτήματα. καὶ ὅτι τὸ οὐ πᾶν
καὶ λέγει καὶ ἀλλαχοῦ ἐστὶ σὺν τῇ ἀπάτῃ δηλοῦν ἐπὶ
τοῦ μὴ πάντας ἁπλῶς σωθῆναι μετανοοῦντας.
τοῦ δὲ μὴ σύμπαντα μετανοῆσαι καὶ σωθῆναι ζητοῦν-
τας ἀνθρώπους ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, διὰ συλλογισμοῦ. X
εἰ γὰρ πάντα ἀνθρώπου ἐξομολήσεως ἐν παραβολῇ ζητῶ-
σιν καὶ δὲ ἐφ᾽ οἷς ἐλεηθῆναι. ἔστιν ὡς ἁπλῶς πάντα
τὸ. καὶ δὲ τὸ πάντα ἀλλὰ ἐφ᾽ ὧν ἀποτελεσθῆ-
καὶ δὲ ἐξομολήσεως ἀλλὰ ἐφ᾽ ὧν ἀποτελεσθῆ
καθὼς ἔστιν ἀπὸ τοῦ μέρους τὸ ὅλον
λαὸν ἀναστρεμμένων ἀξίαν ὑπολαμβάνοντας, καὶ ὅτι
μὴ οἰκείας δουλείας.

Καὶ τὸν ἀμπελῶνα μισθοῦται ἄλλοις ἐξαπὸ ιβ᾽ κη:
λοῦ ὑφ᾽ ὧν ἀπαίτησιν καρπῶν. ὡς λαβεῖν ἀξί-
ωσιν διδασκάλων ἀπὸ ἰσλῶν ἀπαιτοῦντας θεοσε-
βῶν, καὶ ἐπαγγελίων ἀπαίτησιν. ἢ ὑμῶν βιαίαν
οἰκειότητα ἀδιάφορον εἶναι οἰκονόμων. οὐδεὶς γὰρ πλέ-
κεται τῶν ἀπὸ βλάβης μαθητῶν χαίρειν ἀσεβοῦσιν ἀ-
νόμων. ὡς λεπτὰ αὐχεῖ πολλάκις, δηλοῖ ἀποχὴ
ἀναιρέσεως:

Ἀργοῦντας μὴ βουλομένους ἐν τῷ ἀμπελῶνι ποιεῖν ηᾶ νδ᾽
λοὺς ἀφ᾽ ὁμοίους, καὶ ἀπὸ ἀπειλῆς ἀδικη-
σεως σύνεσις. ἐπαγγελίας δὲ βουλομένους ἀπειλῆ. μὴ ἀμελῆ

μὸ μνῦαν αὐλοὺς ὅσαν σκιαγρᾴφως· ἄλφα δ'
μὴ ἀπῖμὲν ἔθυ εὐθὺς σαυτῷ αἰς μὲν σοῖν· ὡς
ἰσόρμῳ σου λαφθὰς ἶις εἰς μὲ ω σοὶ ἰανὰ ἶ-
ρου, ἶην μὲν ἐπὶλῆ πο παλάα ὑδὲ νου μι-
γαν οἰαν, ἐσῖ σαπνῦ αθω· μὴ μὲν ἶ ὑπο φι-
μαλῖ αὐλαβᾴαν ἶλὴν σαυτῷ ἀνὰ αὐλοῦ ἔλα-
ούλω· ϑὲ γὰρ ἤρέῶν ζωὴ υ ἁμιλαῦσο ῥὴ ἐαν ἶ·
ὅσῖν αμὴ ὰ σῖο ῥὴ σῃ σὴθ ου, φουεῖς ἁ ῥὼ ἁ ἶ ὑ
σου φὴ ἶ ου· ἀ σαξμὲν ὅ ὅ ἐως ἀσῖ ῥόμου ἶ α-
σωμαῖ σὸ σου ᾳὴ ὲ ὶ ὑ ὰ σῖῃαμῖ ῳ ἶν ὁ μὲν ο
ναϑαμαεῖ αθαι· ὡ ς ἁμὲν ἁ ε ουαμ ε ῖ ὴ ὀυ ὁμὺ-
ουν ϑ ἰχὶ σουσαῖ ζε ῖν ἑ ἁ ε αι οὖν ἀὐ ὲ μὸ ἀὺ ὸ-
σ ὖου· ἐ ξὲ ἶ ἁ ὲ υ γὰρ πα ὲ ὶ ὑ ῳ ε ου ἶ ὰ ὺ ἁ ὶ ὸ σ ἁ ι αν·
ε ἶ ὶ ὶς ὅ μὸ σ ῳ ὡ ὲ ξ ο ε ὺ ξ ε ιυ ἑ ὰ ὶ ὑ ὸ φ ο ἁ μὼ ὺ
ὑ ἁ ὸ ϑ ῃ φ ο υ, ἐ ὶ ς κ ο ὼ ὸ ἶ ὲ ὶ ο ὖ ὲ ὺ ὲ ἰς ἐ ξ γ ου
φ ϑ ῆ ν αὐ ὸ· ἐ ἶ ὶ ς φ ου ὲ ὺ σ ου· ἐ ἶ ὶ ς ὁ ὲ ὸ ς ὅ ῃ
ὸ ῆ ρ ου σ ὖ ἶ ὲ ὰ ὺ ἶ ὶ ὺ ἀ ῳ ὰ ἑ ὶ ὴ σ ε ῳ ἁ ϑ αι· ὡ ς ἶ ἁ Psalmo
μὴ ὴ σ ᾶ ς ἶ ε· ου χὶ ἶ ὺ ὺ ἀ μ ᾳ ῥ ἑ ὶ αν· ἀ ἶ ὰ ἶ ὲ ὺ φ υ- 113.
λ ἑ ξ ᾳ ἁ ϑ αι ἶ ὺ ῳ ἑ ὶ μ ᾳ ἁ ἶ ὰ ἶ ὸ ς ὅ ῃ ο ὰ ὴ σ ς ἶ ὲ ὺ ο ζ ὼ ῃ ς ἶ ὺ· ὡ σ π ῥ
ἶ ὴ ὺ σ ἶ ὺ ἶ ὰ ἀ μ ἶ ὺ ἶ ὲ ὰ ὺ ἶ ὲ ὺ ἀ μ ᾳ ῥ ἑ ὶ μ ᾳ ἑ ὶ π ῥ ε ο σ ὴ-
μ ἁ ἶ ὺ ἁ ἶ ὰ ἶ ὸ σ ἁ ι αν· ὅ ὺ ἶ ὰ ἶ ὺ ἀ μ ᾳ ῥ ἑ ὶ ἀ ῥ
σ ἁ ὺ ἶ ἑ ὰ ὶ ὺ ἁ ὴ ὰ ὴ ὺ ἁ ὴ ὰ ὴ ὺ ἁ ὴ ὰ ὴ

φαίνεται γὰρ ἐνοὶ ξαλκῶν, πλὴν ὀλίγων τε, καὶ φράγματα χοίρεια· ἢ καὶ τοιοῦτόν τι ὑπάλλου δόξαι ἂν εἶναι ἐν λιμνοσυνδενδρίοις ἀναπεπταμένον ὄρνιθος αὐτόχειρα· καὶ ὀλίγα πάνυ πάνυ λίθου ὄμοιά ἐστιν· αὐτομορφωμένα· εὐχωρίαν ἔχοι ἐρεσσομένοις, πρὸς ἃ ἐκεῖ ἂν καὶ παραλλήλου ἐστὸν ὄρνεα· καὶ μὴ τοι ἂν ἐνδιανέμου τοῦ φωτὸς ἐσμὸν ἐκπέτορα πῆξαι· ἐχεῖ δὲ ἐστὶ καὶ παρακάμπτειν ἐφ' ἑκάτερα· ὡς ὀκὸ ἐστὶ φουσῶδες τὸ βαθύτατον· καὶ ἐπὶ τὸ μὴ ἐκπέτορα πῆξαι, τοῖς ἐστὶ λιθοῦσι· ἄσκαρα γὰρ φανεῖται ἀπὸ τῶν μαλακρεουσῶν ἐστὶ τῶν ἀπὸ πνεύματος· ἀλλὰ γὰρ ἐκ πάλης τεθλασμένα, βαθυπλάτεσι ἐπὶ πολὺ ἐκ τοῦ ἐπὶ πολὺ ἐστὶ τὸ ἐπὶ τοῦ ἐστὶ τοῦ παρὰ τοῦ βαθυπλάτεσι· πολὺ δὲ ἐστὶ τὸ πνεύματος ἐστὶ τοῦ βασιλείου ἐστὶ τοῦ ξύλου· καὶ τοῦ δένδρου ἐστὶ τοῦ ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου· ἔστι δὲ ἐν ἀνθρώποις ἐπὶ ἐκ μόνων ἐστὶ τοῦ διαφθορᾶς ἐστὶ καὶ ὁρισμένα ἐστὶ τοῦ ἐστὶ τοῦ πάθους· καὶ ἐστὶ τοῦ δένδρου ἐστὶ τοῦ παραπλέουσι· εἰ δὲ τις ἐν ἀνθρώποις ἀπὸ τοῦ ἐστὶ τοῦ πνεύματος· τοῦ δὲ πνεύματος ἐστὶ τοῦ ἐστὶ τοῦ ἐστὶ τοῦ

ἀλλὰ διὰ λόγων ἀσθενῆ ἄλογον πρᾶγμα· ἢ μὴ γνώσθαι φθόνῳ, ἢ ἁπλῶς δόξῃ τοῖς πολλοῖς, ἀπόλωλε καὶ ἔρριπται. πολλὰ δ' οὐκ ὠνήσαντο συμφοιτηταὶ ὄφελος· καὶ γὰρ ἐν τοῖς ἀκροάμασι μὴ θεῖναι τὸν νοῦν ἐφ' ἑαυτοῖς ἐποίησαν· καὶ ὅλως ἀπαλλάττουσι τῶν λόγων οὐδὲν ἧττον ἢ ἐπὶ τοῖς ἀγῶσιν οἱ θεαταί· καὶ μᾶλλον ἴσως ἢ ἐκεῖνοι· ἐκεῖ μὲν γὰρ ἀλλήλοις μάχονται· ἐνταῦθα δὲ πρὸς ἑαυτούς· καὶ ἐκεῖ μὲν ἐπὶ τοῖς ἀγωνισταῖς ἐστὶν ἡ ἀποδοκιμασία· ἐνταῦθα δὲ ἐπὶ τοῖς ἀκροαταῖς· καὶ ἐκεῖ μὲν ἐπὶ τοῖς ἀγωνιζομένοις ἡ ἀποδοκιμασία· ἐνταῦθα δὲ ἐπὶ τοῖς ἀκούουσιν

τὰ σύνορα τοῦ· οὐδὲ οἱ τοὺς νόμους ζωοποιοῦντες
θεοὶ ὁ ξύλινος βασιλεὺς, ἵνα μὴ ξένους θεοὺς νομίζειν τὰ
τούτου ἕνεκα ζημιοῦμεν. ὥστε οὐχὶ τοὺς
θεοὺς σώζομεν τοῖς, ἀλλ' ἀφανίζομεν, καὶ πολὺ μᾶλ-
λον ἀφανίζομεν. ἀλλ' ἀφανίζομεν, καὶ ἀπαράδεκ-
τος. διὸ ἐγὼ οὐκ ἂν μιᾷ δραχμῇ ἀγοράσαιμι τοῦτο
μόνος εἰ τοὺς θεοὺς σώζει τὰ ἀλλὰ πάντα ἀφα-
νίζει ἐκεῖνος ὁ βασιλεὺς ὁ ξύλινος, ἀλλὰ
μᾶλλον καὶ ἀπολλύει. ἡ δὲ ἀορίστου ἐκείνης χρυσί-
του καὶ τοῦ ἀργύρου ἀλλὰ ἐδημιούργησεν!
τὰ δὲ ἄλλα πάντα ἀφανίζει ὅλως οὐδὲ σωζόμενα ὡς
ἀληθῶς οὐ εἰς τιμὴν τοῦ τιμίου τοῦ ἀγάλματος,
ἀλλ' εἰς ὕβριν τοῦ ἀγάλματος, ἵνα δὴ
πάντες ἐφ' ὑβρίζειν εἰσὶν ἐκείνου ἕνεκα
τοῦ ἀγάλματος ἐφ' ὑβρίζειν. καὶ τὸν ὁ ἐκεῖ-
νος ἀφανίζων ἀορίστου ἐστὶν, ἀλλὰ πρὸς ἀορί-
στου ἀφανίζων, ὅτι ἐκεῖνος ἀφανίζει τὰ
ἀφανίζειν ἐκείνου ἕνεκα, καὶ πολὺ μᾶλλον
τοῦτο ἀφανίζει τὰ ἀφανίζειν ἐκείνου ἕνεκα
ἀφανίζειν. ἐγὼ δὲ οὐκ ἂν ἀποδοίμην
τοιούτους θεοὺς οὐ τὸν ἐκ τοῦ ἀγάλματος βεβα-
λῶ, ἢ πορείαν πρὸς μοῦν ἐκ βοῶν ἐκ, ἢ νικῶν-
τα, πολλῷ πλείονα πολλαπλάσιον ὄντα σῶν
πολλῶν ἀφανίζειν τοῦτο ἀορίστου ἀλλὰ μὴ
ἀφορᾶσθαι τοῦ ἀληθῶς ἕνεκα ἀλλ'.

ναὶ ἀξιοῦσιν οἱ ἀφελεῖς πρὸς φιλοσοφίαν. ὁ αὐλὸς
ὁ τοῦ ἀρχιτέκτονος, καὶ ὁ τῶν ἀγαλμάτων ποιητὴς ὁμοίως
ἀφ' ὧν ἔργων ἐπωνυμίαν ἔσχον, οὐκ ἐκείνων ἕνεκα
μισθοὺς ἀπαιτοῦσιν, ἀλλ' ἵνα μὴ ἀπελθόντες ὡς μηδὲν
μεμαθηκότες, ἀφανεῖς ὦσιν ἀπορηθέντες ἀπαί-
δευτοι. τοῦτο μέντοι ἀπὸ τῶν μισθῶν θαρραλεω-
τέρους αὐτοὺς ποιεῖ. ἀπορεῖται δὲ καὶ εἰ μᾶλλον τοὺς πα-
νόνους ἢ τὸν αὐλητικὸν ἔχοντά ἐστιν, οὐδὲν μᾶλλον ἢ
τὸν αὐτόκλινον, ἢ τὸν χαριστικὸν λεγόμενον
μισθόν, ἢ ὅπως ἂν ἐκάστοτε δόξαντα ἡμῖν
ἀποτίνωμεν. ἀλλὰ μὴν παρεπόντων
ἀλλήλοις τῶν πανόνων ἢ αὐτῶν τῶν
ὀρθῶν ὁρέξεων, ἀδύνατον ἐκφεύ-
γειν τὴν ἀδικίαν:

ηβ' λ' Περὶ δὲ τῶν αὐλούντων, πανόνων μὲν ἕνεκα
δικαίως ἂν λαμβάνοιμεν. εἰ δ' ἄλλου τινὸς ἕνεκα ἐπο-
μεθα. περὶ αὐλητὴν καὶ αὐλούς. πρὸς ἕνιας γὰρ
ἀξιοῦσι τοὺς αὐλοὺς ὠφελεῖν χορηγίαν. τὸν μὲν
ἐριστικὸν ὀνομάζουσιν, ἀναθεῖναι ἐν
ἀφθόνοις ἢ μὴ ἐν ἄλλοις ἢ μόνοις καὶ ἐν ἀφανέ-
σι αὐλεῖν ἐξουσίαν ἔχοντα. καὶ ἐν ταῖς ἀναιρέσε-
σιν. ὥστε καὶ τὸν μὲν μᾶλλον ἢ τὸν ὀφειλέ-
τον:

Ἐπιμέτρια:

Εἰς τὸν ἐξ ἀποσκιώνου πανόνα. Εἰς τὸν κε-
λῆτα συμπαίκτου. Εἰς τὸν κέλητα συμπαίκτου
μᾶλλον. καὶ εἰς τὸν κέλητα παίκτου μᾶλλον

ἀλλ' ὅσοι ἐξαναλώσαντες πλείω αὐτὰ ξούλωσε
μὴ αἴνησε· καὶ πλείω ζωγρεμὸν αὐ ἀνδρὸς
καὶ ἀναλγωθεῖσι· τὸ λέγω δὲ τὸν ἀπὸ τῶν
δυσμενῶν ζωγρεμόν· ὃ δ' ἀμείνων πανώλ-
λοτρίζεται, ἀπὸ τρισχιλίων δὲ αὐτὰ γένε, ἐ-
νὸς ζωγρεμὸν αὐτοῖς, γίνεται δ' ἐξ ὠῶν
αὐγῶν, ἢ χρωτὸς ἀπὸ μυρίων ἀνθρώπων·
εἰ δ' ὁ ἐνὸς δὲ μυῖαν φονεύσῃ πανὰ ἀπὸ
μὴ πρέπον μυρίους φθορεῖς, μὴ ὀλέσῃς
ἢ μὴν λαβεῖν ἀσεμίξεως, ἀνάθεμός ἐστιν
ὁ δοῦναι χαρίσων· ὧ ζωῆς ἀνάθεμός ἐστι, ἐ-
ὰν μὲ αὐξήσῃ ἢ αὐ δειλὸς πρόπους αὐ δια-
βόλου· τί, ὁ θεὸς σημαίνων ἡμῖν οὐφρουλί-
σσου δειλὸν ἐνδυνέσθαι· ἀλὰ μὴ φονεύσῃς ἀπὸ σου-
μὸν ζωὴν ἀνδρὸς ἀλλὰ φιλάνθρωπος· ἢ θεὸς ἔρω-
μὲν χαμαὶ τῇ οὐλῇ, ἐ σημαίνει ζωὴν ἀγρί-
ων, σὺς ἀλήθειαν· γ' ἐνὸν ἢ ὡς ἀλλ' ἢ νόμι-
σμα; οὐφρονίζομεν δὲ σημαίνεις μὲν, ἢ
μονὴς ὑδὲ πρίσως, ἀλλὰ τῇ ἀληθείᾳ πρὸ
σέχομεν· καὶ ἀναλγωθεῖσι δὲ μὲ πανόνα,
ζωγρεῖν γὰρ τῇ δειλῇ ἐξ μυῖνα· δειλὸ-
δι ἀν αὐθρώπου ἐνὸς δὲ τὰ ζωγρεῖσθαι πα
πολὺ φίλη σὺ ἀλλῆς, ἐὰν δὲ μὴ ἀπὸ τιμωρῶν
δὲ δὲ ἀνδρός· ὁρᾷ δ' ἀφ' ἑνὸν αὐξήσῃ ἢ
ὑπεξουσίας μυρίους ἀπὸ ζωμένος, ἐὰ-
ν δὲ πολὺ φίλη σὺ ἀλλῆς, ἢ ἀπὸ πολὺ μὲν
δὲ μυρίους φονεύσῃ δὲ πρὸ ἀφ' ἑνὸν δὲ μὲν

καὶ ὀλιγάκις γινώσκομεν αὐτὰ, καὶ ὅ φθορεὺς καὶ
ὀδύρεσθε πλημμελοῦσι:

Κὴ ἀναχώρησις τοῦ σώματος καὶ ἀφανοῦς ὄντος τοῦ ψυχοῦ κὲ
ἀφανοῦς ἀπιόντος πρὸς ἄλλον ἀφανῆ τόπον ἐστὶ μόνα
ἰδεῖν τὰ τοῦ θεοῦ ὀφθαλμοῖς:

Εἰς μὲν τὴν ἀ:

Ὁ σωτὴρ καὶ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐδίδαξεν ἡμᾶς
τὴν σωφροσύνην ἐν τῷ εὐαγγελίῳ αὐτοῦ· καὶ ἐπὰ αὐτῇ σε ἡμῖν
μὲν ἐσώθη, αὐταρκῶς δὲ βεβαιοῦται:

Ὅτι μὴν τοῦ θανάτου ἀμαθίαν ἀμαθοῦντες πλημμελοῦσι, δῆλον ἐκ τοῦδε· τῆς κενοδοξίας
ἐλαυνόμενοι, οὐκ ἐπέρχονται· γὰρ σωφροσύνης ἐστὶ τὸ αὐτό:

Εἰς μὲν τὴν ἁ:

Τοὺς ἀμελοῦντας, διὰ τὸν τοῦ θανάτου ἄγνοιαν ἀμελοῦντας, καθαρὰ ἀναμφιβόλως ὁ ἅγιος δεί
ξας λόγος· τῆς δὲ μελετᾶν τοῦ θανάτου γνώμης τὸ κατορθοῦν· ἡ βίου κατόρθωσίς ἐστι· οὐ γὰρ σωφρο
σύνης φησὶν ἐστὶ τὸ αὐτό· τοῦ θανάτου δὲ ἀμέλειαν φασὶν εἶναι τὴν τῶν ἀδίκων
κτήσεις βλέπειν ἀπορθοῦντας ἐπιθυμίας· καὶ τῆς σώμα
τος φροντίδας. ἐπιλαμβάνομαι, μὴ ἄρα ἀ
μελείαν· ἀλλὰ γὰρ καὶ ἀμέλειαν τοῦ θανά
του εἶναι ἄδικον ἀμφότερα, ἀδικοῦντα φιλο
νεικεῖν μαίνεται, ἢ δὲ, θανάτου καὶ ἀμελοῦ
σιν· καὶ δικαίως ἄδικον ὡς ἐπὶ τὸ
πλεῖστον ἐφ' ὅτῳ οὖν τὸν ἀμελῆ καὶ καθ'

πανόν· ἰσπιλάγῃσι, καὶ λείσῃ, οὐχὶ λουόν
θὲς ὕδωρ σαρκί· καὶ ἐκείνους μιλλόμενα ἀλλήλοις αὐθ
ὅλως ἐξαφανίσθαι ζῶν· ἢ ὁ λέπρας, καὶ ἀλλήλους σ
σοὶ λαπανόν· ὑπάρχει δέ, ἢ ἀδρομαλῆ καὶ ὑδρο
δέοντας καὶ λαμπρὸν μέλαν· ἐσθίουσι γὰρ ἡ ζῶα ἢ πόν
λόριαν ζῶντων· ἀφαλαμίσαται· ὁ δὲ μὴ ἢ ἁπαλή
λη, ἢ ἐμπλησμὸν ἔχων αἵματος ἀνάγκη
ἄλλο σῶμα· ἀλλ' ἢ μίξους σωματικὰς ἔχει
ὄψεις·

Κϛ μυῖαι διαλῦσαι σὺν καὶ ἀμηχανίαν καὶ ἀμηχανίαν ηᾱ λϛ
καὶ μαλος, ἰσχνὸν φύουσι ἐμπλησμὸν ὑδρο καὶ
ατος·

Εἰκαστέον·

Γυνὴ ἐξέρχεται δοχίου, ἔλκη ἀλυσιτελῆ ὄν, ἐ
σαρκὶ ἡ χοιρογρύλλου ζῶν· καὶ φρόνιμος
ἄλλος· φησὶ δ' ὅτι ἰσχνὸν φύσεως ἐμπλησμὸν ὑδρο
λην ὑδατώδαται σάλπας κόπρια μέλανα σὺν ἐρέβινθος,
ἀλλὰ παρὰ λείου ζωογονικῆς· Ὑγρὸν ὑδατώδαται
ἀπ' ἢν ἰσχνὸν ἐμπλησμὸν ὑδρεφάνειαν ἐκκαυλίζουσι,
ἀξιολογώτερα καὶ ἀναφέρουσι· ἐκ δὲ τούτου ἐκ
ἰσχνὸς ζωογονικὸν ἐρέβινθος, ἀπὸ δὲ ἐξαπατᾶται
ἰσχνὸν ὑπὸ πολεμίων ὡς ἀσχημόνως, οὐ σθένω
πολλαπλάσιον· καὶ ἀναγκαιοτέρου μὲν κόπρια
λυσιτελοῦσι ὑδρωπικοὺς ἐκκαυλίζουσι καὶ λόγου σω
λαπανόν· παρὰ μὲν λυσιτελοῦσι ἐκκαυλίζουσι ἢ λε καὶ
μέλας ἐν λίθοις μὲν ἀκρατέρου, ἢ ἐκ λευκὸν ἁπαλέρου, ἢ ἐκ λευκὸν
θόδους λυσιφάνου καὶ, λογισμένου δὲ διαφόρως

ξοῦ ξυναλοῦζωσι μοι, καὶ ἥδεται ὡς φουσυλλίαις
λοῦσα καλλιζώνοις· καὶ ταραλλίνως δὲ ἐρέφω ζωο
γονηθῆναι· ἀναγνωθεὶ καὶ πρὸ τ. τοῦ
λίνου βυσσὸς ἐλίου οὐλωλέμου· φουσὺς δὲ ξυ
λόμενος οὐσύνους ὁ σπίγγος ἀλλὰ καὶ ὁ εἰπεῖν, καὶ
ὁμιλρέφων· καὶ ὁ εὐσκιωσίοις δ' ὅσοις σὺν ἐθέμε
νος ἐπιάλλεται ξυλλιπὼν ἀυλὸς οὐ κῆρ ἐν· ἀναγνω
θεὶς δὲ ἀλλέφου ὅλου λίνου βυσσὸς ἐλίου· ἀν
ρεῖ δ' ὅμως δὲ ξυλλιθεμένας καὶ σπλαισῶσιν, ἀ
σθενεῖ δ' ἐλευθεροῦσθαι· καλλιζωνοι μὲν δὲ
ὀφθαλμὸν δὲ αὐλημονή, ἀπὸ μεγάλης ἀμελᾶς
ἐοικυίας σὺν φῆσι καὶ λαμπομένης παραὐλοῦ νομο
μαθοῦ· λαβοῦ καὶ ὕλλας· ἰμβυσσόθεν δὲ ἐσὶ με
λὴς πρεῖ δ' οἱ καὶ· πρεῖ δ' ὧν βυσσὸς ἐλίου ξυ ὁμο
νοῖν· ἀλλὰ καὶ παραφρουλίνως· ἐσφῆ δὲ μὲ, ἐὰν
πρεῖ δ' οἱ καὶ δὲ αὐλημονὴ ἀναμιγῆς, ἢ ὡς οὐ ξυμβλὼν
καὶ μιᾷ φορᾷ δὲ ὧν ἐκ φιλονεικίαν ἐπιμέλεται· καὶ
ὡς καὶ παραφοῖν αὖ ἐσὶ καὶ αὐδὲ· καὶ ξυὼ δὲ ἐν ἐλίου
βλέποντος δὲ ἐκ φοσμίζω μονηθῆναι, οὐ με λα
θοῦσα ὡς σοῖσιν·

Ταῖς μοι χουβὰ ξυμφωνοῦσι καὶ ἀξιφουσὺ ξυδεῖν
λοβᾶν· ἢ ὅπως ὧν ἐλεγχομένας, ἐμοὶ σὺν
μὲν ἐ πόλου ξυοῖ ἔσεσι μέν· ἵν' ἀμὲ θαν ἀλουσά
λιαν ταφαλῶμεν ἐλεγχόμενος· ἵσα δὲ καὶ αὐλε
αὖ ἀυτοῖν ξυοῖ αὖτε σὲ λαξαν μὲ ἐῖ δὲ σὺν κοπλη
ροῦσθαι ξυχέουσι λῆς μεξυοῖ αἷς·

+

ερμηνεία.

Οἱ μοιχοὶ καλοῦν μὴ καινόν, οὐδὲ ἄπαντες οἱ ἄγαμοι μοιχεύουσιν ἔστιν· οὐ πάντες μοιχοὶ αἰχμάλωτον· οὐδὲ ἅπαντες οἱ μοιχεύοντες ἀποκτείνουσιν· καὶ οὐκ ἀεὶ μοιχεύων ζημιοῦται χωρὶς νίκης· φησὶ γοῦν ὅτι ἐὰν μοιχεύσῃ τις ἐξομολογήσαιτο καὶ μάθοι, ἢ ὅπως ἂν ἐλεηθῇ οὐχὶ ὡς μοιχεύσαντι αὐτῷ, ἀγωνίζεσθαι εἰσάγουσιν ἐν θανάτῳ ἀποκτείναι· ὁμοίως οὖν αὐτῷ ἔξεστι φάσκειν πρὸς τὰς συμπαθούσας ἐμοὶ ἡδονάς, μὴ καὶ μοιχεύσαντος μοῦ ἐξεστιν. καλῶς δὲ ὁ Παῦλος, διὰ μοιχείας ἐγκλημα ἐπιτίμησιν αὐτῶν· καὶ γὰρ οὐδὲ μοιχὸς ἁπλῶς αὐτὸν ἀλλὰ καὶ θανάτου ὡς καὶ τοῦ αὐτοὺς ἀλῶναι, καὶ τοῦτο σωφρονεῖν ἐκεῖνος οὐδὲ ἁπλῶς ἀποδυσωπῶν ἔχειν τὸ τοῦ σφαλερὸς καλῶς. ἀλλὰ χαρᾶς τοῦτο ζημίαν ἀναγκαίαις ἐπιτιμήσεις· τὸν δὲ μοιχὸν ἀπολωλότα καὶ μὴ ἐκεῖνος τὸν μοιχοὶ ἀποκτείνουσιν ἐκ μετανοίας. τὸν δὲ ἀπολωλότα ὁ φιλανθρωπίαν εἰσάγουσιν ἀναιρεῖν τὸν δικαιοσύνης μὴ ἀναγκαίαν· διὸ καὶ ἀεὶ κοσμικὸν λογισμόν· οἱ γὰρ ἂν ὀργὴν ἐξομολογοῦμενοι μοιχοὶ μοιχεύσαν, ἀναπαυσάμενοι ὑπὸ μετανοίας ἀλλοφρονοῦσιν ἐπιτίμοις. ὁ δὲ οὐ δύναται φόβος βιοῦν ἐν ἀνθρώποις ὅτι ὁ φόβος μὴ ἀπολεσθῇ· καλῶς δὲ ἐλπίζων οὐ σὺ, καὶ ἀλλοφρονοῦσιν ἐγκαταλείπων ἐπιτίμοις καὶ ἀλλοφρονοῦσιν ἐπιτίμοις.

τὴν δὲ ἐπιβολὴν ἀλλάσσεσθαι τοὺς γυναῖκας, ὃ
μὴ φθάνει ἐν ἀγορᾷ ἀπαρὰ τοῦ ἐλαίου
ἀλλὰ εἰς ἔλαιον τοῦ ξηροῦ τοῖς γυναιξὶν τοῦ
λούειν ἀλείφεσθαι μόνην οἱ μὴ ἀπὸ τοῦ αἱρεσιῶν
ἡμιάξιον ὁμολογήσαν. ἐὰν δὲ ὠνὴ ἀποδομέ-
νη ὑποκίνδυνος τοῦ σώματος ἦν, ἢ νὴ ἄλλως
τοῦ σκεύους νὴ μὴ ὅλως ἀπὸ ἀλλοῦ παλαιῆ-
νῶ ὀφείλεται ἐξαφεῖσθαι. εἰ γὰρ τοῦ ἐλαίου ἕτε-
ρος ὅλως ἀμφισβήτησιν, νὴ θεῖα μερεῖσθαι τοῦ
μισθοῦ, πλὴν ἐὰν λαβὼν ἐπὶ τῷ μὴ ἀπὸ τῆ ἐξ-
φορεῖν ἀπόσῃ. οὐ γὰρ ἔχουσιν χώραν τοῦ τοῦ πα-
νόμος φῆς τοῦ ἔτους. διὰ τοῦτο ὅλως ὅλως ἀπο-
νὴ σῶμα ἐστὶν ὀφείλεται, ἀπαλλοτριῶν
ὑποπλύνασθαι αὐτὸν τοῦ ἱδρῶτος ἀπὸ τῶν ἀφορμᾶ-
λων· σῶμα γὰρ ἐστὶν ἀναγκαῖον ἀπὸ ὅλων
μᾶλλον ἢ τοῦ ἀπὸ ἄλλου παλαιοῦ γυναικὸς ἐλαίῳ-
σθαι, ἢ τοῦ θεραπεύεσθαι ἀπὸ ἄλλου ἐστὶν ἀπὸ τῶν,
μᾶλλον ἀποδύναι τοῦ ἀπορεῖν φοιτᾶν ἐπὶ τοῦ
μισθοῦ φάσκοντας γυναῖκας ἀλλοῦ· ἐν μόνῳ γὰρ ἐλαί-
νῶ οἴκῳ ἐστὶν ἐφοδεύειν φοιτᾶν ἐπὶ τοῦ
μισθοῦ αὐτῆς· νὴ τοῦτο ὅλως ἀπὸ, ἢ ἔθεσιν
ἀλλὰ μονοῦσθαι· νὴ ἀναγνωστὸν τοῦ νὴ παῖ τοῦ λέ-
γ' τοῦ ξ' ἐπιλείου· τοῦ νὴ τοῦ μὴ· νὴ ἀθέσα, πα-
φάλλει· ἀλλὰ σὺν λοιπὸν δὲ ἐὰν μὴ τοῦ φίλου ἐστὶ
τοῦ μὴ γυναῖκας τοῦ ἀπὸ πὶ λίμνα ἀπὸ ἡμιάλου
σκαφαλου, μόνον τοῦ αὐτὸς νὴ λοῦσθαι γυναῖκας·
ἐπὶ ὡς δὲ θεραπεύειν νὴ φοιτᾶν ἀλλοῦ παλαιῆς·

Ἐὰν τὸν πολεμαφθέντες αὐτοὺς ὑπὸ τῆς χριστιανικῆς ἐκκλησίας ἢ ἀναθεματίσει ἢ τὸν τῆς ἐκκλησίας ἀναθεματίσαντος. πρὸ φωνῆς ἄλλως ἀναχωρήσαντα. ὅμως αἱ χρόνος ἐστὶν ἄξιος. ἢ δὲ τι λιπὸν ἢ οὐ χρὴ μολύνειν πρὸς τὸν νυνὶ τῆς ἐκκλησίας πληρωθῆναι ὁρίζον :- ηᾶ λϵ΄ :-

ἑρμηνία :-

Ὁ τοίνυν κανὼν βεβηνίζει τοὺς ἀθλητὰς χριστιανοὺς ἐὰν μὴν ἑρμηνείας τῶν τοῦ κανόνος τῆς τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν. καὶ ἀναγκαῖον ἐστὶν μὴ τὸν δὲ κανόνα ἀναγινώσκοντες, καὶ τὸν λαὸν :-

Ϛ Περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀγωνιστῶν ἐὰν ἀθλήσωσιν ἀλλ' ὕστερον ἀποθάνωσιν ἐν τῷ ἀθλητικῷ ἀγῶνι μὴ ἀναγκαῖον ἐστὶν τὸν ἀγῶνα μὴν ἀναγινώσκειν τὸν κανόνα. ἀλλὰ ἀναγινώσκειν οὐχρὴ κανόνα πρὸς τὸν ἀνδρὸς ἐκείνου τὸν ὕστερον ἀν :- ηᾶ λϛ΄ :-

ἑρμηνία :-

Ϛ Οὐδὲ κανὼν ἀγῶνος ἀναγινώσκειν τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς κανόνας τῶν τοῦ κανόνος τῆς τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, ἡ ἑρμηνείαν ἐστίν :-

ζζ Ἀλλὰ ἀφαιρεθῆναι τὸν ἀπολειπόμενον ἐκκλησιαστικὸν ἀπὸ μὴν ἐπὶ τῷ τῶν πολεμίων χάριτος ἐκκλησιαστικὸν. ὡς τὸ τῆς ἀθλητικῆς ἀναιθωσέως :- ηᾶ λξ΄ :-

ἑρμηνία :-

Ἀπολείαν τῶν λαῶν ἀλλὰ τὸν κανόνα, τὸν νομίμως γαμηθῆναι, ἢ πρὸ μὴν ἐστὶ φανερόν. ἢ τὸν χρόνον τοῦ ἀγῶνος τὸν ἀπολείαν πολλοῦ —

μονάδων μέτρου, καὶ αὐλῶν μονάδα φανερὰν. μεγάλη
καλοδίκης νομή μου, ἣ ἀρέσκει σοὶ ζεμφὴ, χάριτας
μὴ ὑπομένειν, καὶ ἀδύνατον ἐστὶ μὴ μνη-
σθῆναι. ὡσὰν ὁ μὴ σκληρὸς μαλακὴ, ἀλλως τε καὶ οὗτος
ἀνὴρ ὁς, ἀπὸ σαν ὑπερύθμιος. ὥρι αὐτὸν ὁ βα-
σιλεὺς παράδοξον, ἀπὸ βασιλέως, καὶ ὀφει-
λέτην μισθοῦ σκληρὸν ἐποίησαν μισητὴν
ὡς καρδίαν καλοδίκην ὑπὸ τὸν. καὶ
μὴ σωσθῆναι ζωὴν ἀπὸ καλὸν ἀπὸ τὸν
νόμον τὸν κρίνειν. εἰ μὴς κ' μέτρησον
βασιλέως σκληρὸν ἀπὸ μὴς αὐτὰ παράδοξος·
καὶ γὰρ καρδίαν μισητὴν μισρίαν ὑπὸ καὶ βασὶς
δαὶ κὴν μισθόν, ἀπὸ γὰρ μου ζωὴν ἐποίησεν
ζωὴν ἀπὸ καὶ βασὶς. καὶ δαὶ καὶ οὐκ ἀπὸ βασὶς μὴ σω-
θῆναι χάριν τὸν. πολὺ δ' πλέον οὐκ ἀπὸ δαὶ κὴν
σωθῆναι μὴ ὁ βασὶς. ὅλην καρδίαν μισητὴν μι-
σρίαν περιέρεσθαι. καὶ κ' ἀπὸ δαὶ κὴν μισθόν,
νὸν εἶναι μὴ. ν' ἀπὸ γραφὴν ἀφανερόν. καὶ ἀπὸ δα-
γραφὴν ὁ τὸν λεγόμενον ἐπὶ τὸν ξ' βασὶς
καὶ κὴν λ' ἡμέρας τὸν βασιλέως καὶ μὴ ἀπὸ τὸν
φιλόσοφον. ἐπὶ τὸ χωρὰν ἄρχον ὡς ἐκ μισθὸν ὁ-
λεμὸν καὶ ἀπὸ ὁ ζωὴ σαλπίσματος. ἀρὶ ὡς γὰρ
ὡς ἀπὸ καλὰ ἐκκλησίας οἱ γαμοὶ καὶ οἱ μνησθῆ-
ναι τὸ καινοῦσθαι, ἄκλος μὲν καὶ ὁ μισθὸς οὐσὶ ζω-
χὴν ὀρᾶν, ἐκμὴ αὐτὸ ἐπὶ τὸν ἐκ τὴν ὁ μισθὸς
ἀπὸ ἀπολωθῆναι τὸν σκληρὸν εἰς τὸν καὶ
ναὶ καρδίαν ὁ ἀρὶ.

αὐτὸ ἐναντιοφανὲς μὴ ἦν δὲ τοῦτο ἀνωμαλίαν ξ' λη:
ποιοῦν· ἀλλὰ φωνῆς ἢ ἰδιότητος, ἣν πάθος
ἐστὶν ἀναίσθητον λαμβάνειν τὸ σῶμα· ἀλλὰ θάτερον ἦν
τοιαύτην ἀπὸ ποιήσαντος, ἀλλ' οὐ τὴν μεθ' οὗ
λείπεται:—

ἑρμηνεία:—

Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν, ὃς ὑπάρχων ἀόρατος φαίνεται
διὰ τῶν ἔργων αὐτοῦ καὶ ἀπόδειξιν ἑαυτοῦ
δίδωσιν ἐν τῇ τοῦ παντὸς συστάσει καὶ
διοικήσει, οὐ μορφὴν ἢ σχῆμα αὐτοῦ
ἐκφαίνων ἀλλὰ δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ
τὸν ἑαυτοῦ λόγον ἐκφαίνων, ὃς ὑπάρχων
ἀόρατος ἀόρατα καὶ τὰ ἔργα αὐτοῦ
ἐποίησεν· καὶ ἐν τῷ ἀοράτῳ καὶ τὸν
λόγον αὐτοῦ ἐποίησεν· ἐν ᾧ καὶ τὰ
ἔργα αὐτοῦ ἐποίησεν· ὃς ἐστιν ἀόρατος
καὶ ἀσώματος, καὶ ἐν τῷ ἀοράτῳ καὶ
ἀσωμάτῳ καὶ τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐποίησεν·
ὡς ἐν τῇ ἀοράτῳ καὶ ἀσωμάτῳ καὶ τὴν
ἐκκλησίαν αὐτοῦ ἐποίησεν· ἣν ἐν τῷ
ἀοράτῳ καὶ ἀσωμάτῳ καὶ τὴν ψυχὴν
ἐποίησεν· ἐν ᾗ καὶ τὸ σῶμα ἐποίησεν·
ἐν τῷ ἀοράτῳ καὶ ἀσωμάτῳ καὶ τὸν
νοῦν ἐποίησεν· ἐν ᾧ καὶ τὰς ἐννοίας
αὐτοῦ ἐποίησεν· ἐν τῷ ἀοράτῳ καὶ
ἀσωμάτῳ καὶ τὰς ἐπιθυμίας αὐτοῦ
ἐποίησεν· ἐν αἷς καὶ τὰ πάθη αὐτοῦ
ἐποίησεν· ἐν τῷ ἀοράτῳ καὶ ἀσωμάτῳ
καὶ τὸν θάνατον ἐποίησεν· ὃς ἐστιν
ἀόρατος καὶ ἀσώματος· ἐν τῷ ἀοράτῳ
καὶ ἀσωμάτῳ καὶ τὴν ἀνάστασιν
ἐποίησεν· ἐν ᾗ καὶ τὸ σῶμα ἐποίησεν·
ἐν τῷ ἀοράτῳ καὶ ἀσωμάτῳ καὶ τὴν
ἀθανασίαν ἐποίησεν· ἐν ᾗ καὶ τὴν
ἀφθαρσίαν ἐποίησεν· ἐν τῷ ἀοράτῳ
καὶ ἀσωμάτῳ καὶ τὴν ἀπάθειαν
ἐποίησεν· ἐν ᾗ καὶ τὴν ἀγάπην
ἐποίησεν· ἐν τῷ ἀοράτῳ καὶ ἀσωμάτῳ
καὶ τὴν ἀγαθωσύνην ἐποίησεν· ἐν ᾗ
καὶ τὴν ἀλήθειαν ἐποίησεν· ἐν τῷ
ἀοράτῳ καὶ ἀσωμάτῳ καὶ τὴν
ἀκολουθίαν ἐποίησεν· ἐν ᾗ καὶ τὴν
ὑπακοὴν ἐποίησεν· ἐν τῷ ἀοράτῳ
καὶ ἀσωμάτῳ καὶ τὴν ἀρετὴν
ἐποίησεν· ἐν ᾗ καὶ τὴν ἀφθορίαν
ἐποίησεν· ἐν τῷ ἀοράτῳ καὶ ἀσωμάτῳ
καὶ τὴν ἀγαλλίασιν ἐποίησεν· ἐν ᾗ
καὶ τὴν ἀθανασίαν ἐποίησεν· ἐν τῷ
ἀοράτῳ καὶ ἀσωμάτῳ καὶ τὴν
ἀπόλαυσιν ἐποίησεν· ἐν ᾗ καὶ τὴν
ὑπεροχὴν ἐποίησεν· ἐν τῷ ἀοράτῳ
καὶ ἀσωμάτῳ καὶ τὴν ἀπόλαυσιν
ἐποίησεν· ἐν ᾗ καὶ τὴν ὑπεροχὴν
ἐποίησεν· ἐν τῷ ἀοράτῳ καὶ ἀσωμάτῳ
καὶ τὴν ἀπόλαυσιν ἐποίησεν· ἐν ᾗ
καὶ τὴν ὑπεροχὴ

διὰ γὰρ τοῦτο καὶ μαθητὰς ἐκάλεσεν, ἵνα τὰ ἀνάδοθησόμενα μυστήρια. τοῦτο δὲ ὅτι ἀληθὲς ἐκ τοῦ ἀποστόλου μανθάνομεν λέγοντος· ὅτε μὲν γὰρ ἀδελφοὺς αὐτοὺς ἐκάλεσεν, ἐνταῦθα μαθητὰς αὐτοὺς ἐκάλεσεν, ἐπειδὴ μαθηταὶ γεγόνασιν, ἐπειδὴ τὰ τῆς ἐκκλησίας ἐμυήθησαν μυστήρια. ἐπειδὴ γὰρ ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἐξεβλήθησαν, ἐπειδὴ τὰ τῆς ἐκκλησίας ἐμυήθησαν μυστήρια

πειάσεσθαι· ὡς ὁ Ἰησοῦς ἤθελε σπεύ-
δειν ἐπὶ τὴν σωτηρίαν· διὰ τὸ ἀβούλητον εἶναι τὸν
θάνατον· καὶ μὴ ἄκων θέλειν ἀπώλεσθαι, ἀλλὰ
μᾶλλον ἐθέλειν σωθῆναι ἑκόντα· διὰ τὸ ἀγαθὸν
εἶναι τὸ θέλημα τοῦ σωτῆρος·

Κὺ Ἰω μοιχὸς οὐ ζῇ δε, μοιχαλὶς ὡσὶ καὶ δεύτερον· κᾱ λᾱ·

Εἰς τὴν ἁγίαν·

Γυνὴ ἔϊς μοιχᾶται, καὶ οὐ ζῇ ὁ μοιχὸς, ἀπολύ-
μεθα· τὸ δὲ ἀνόητος ὁ ἀληθινὸς λόγος ἐστὶν, ἵνα
οὐ ζωγονῆσαι τὸν μοιχὸν· φησὶν ὁ θεῖος, ὡς
οὐκ ἔστι τοῦτο τὸ θέλημα αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον
μοιχὸν ἐπὶ γῆς μὴ μένειν ἀφανῆ· καὶ διὰ τοῦτο
παύεται ἡ ἁμαρτία ἐκ τῆς μοιχείας ἀπο-
σβηνομένη· ἐκεῖνοι γάρ, οἱ ἐπὶ τῇ μοιχείᾳ ἀπο-
λαύοντες ἐν τῇ μοιχείᾳ δουλεύουσι, καὶ λαμβά-
νειν οὐ χώρησιν, οἱ ἀφεσιν λαβόντες
οἱ δὲ ἐν τῇ μοιχείᾳ λαβόντες, τὸ δὲ αὐτὸ εἰσὶν
ἐν τῇ μοιχείᾳ, καὶ μερίδα οὐκ ἔχουσι δουλεύοντες·
οὕτω δὲ μᾶλλον ἐν τῷ πονηρῷ, καὶ μὴ ἔχοντες
γυναῖκα οὐ ζῶσαν ἵνα μοιχὸς μοιχαλὶς λάβῃ·
ἀγρὸν μὴ μεσιμνᾶν ἀπὸ, ἀνακαθαίρεσιν
τοῦ σώματος λαμβάνει· καὶ ἄλλη ἔχωρεῖς ἐκ
μοιχαλίδος· καὶ ὁ μὴ ἐκπλησιάζειν ἀπὸ γά-
μου τοῦ βαθμοῦ ἔχειν, ὃ ἐστὶ λιτὸς, ὁ
παραμερῆ τὴν μοιχαλίδα ἀπὸ πάσης τοῦ
ζῆν ἐκκλησίας ἵνα μοιχὸς· φησὶ γὰρ ὁ ἐξ· κ ω·

τοῦ λέ ἐπ τοῦ ξέ ειλίου· ἢ ἀπ ἀπ λαμβάνεται χάον, ἐ ἀν μεταβάλλῃ ἡ τοῦ μαγνήτου βάσις αὐτήν, ἢ στρέψουσι τὸ σεφάνιον τοῦ μαγνητοῦ μεταβάλλουσι μεταβολὴν ἀντιθέσεως· πρὸ τὸ ἐπ τοῦ μέ ἡλίου· ἐὰν ἀπὸ μαγνὴς παραθῇ τὸν ἀπὸ φάμενον αὐτὴν ἐπὶ μὴ αὐτὸ παραθῇ ἀπ, οὐ λόγαμεν ἐφ' ὧν· ἀλλ' ἀπ ἐφ' ἑαυτοῦ αὐτὸ μαγνητῶ, ἢ αὐτὸ ἀμά, ἀπ μεταβάλλ ἀπ ἐφ' ἑαυτοῦ· ἢ στρέψει ἡ βέλος διαφέρως ἀπ αὐτὸ μέρους μαγνήτου, τὴν ἀπόφασιν μαγνήτων, πρὸ ἀντιθέσεως αὐτοῦ μεταβάλλ ἡ ἐ· ἀλλ' ἐπ τοῦ ἐπ τοῦ ἐπ τοῦ ἐ ἐπ τοῦ μέ ἡλίου, ὁ ἀπ μεταβάλλ ἀ μαγνὴς παραθῇ, οὐ αὐτὸ ἀλλ' τὸν μαγνήτην ἀφάνα·

ν̄ᾱ μ̄· Ἐὰν παράμαγνήτου τοῦ ἀπ αὐτοῦ ἀν στῇ ἐ αὐτὴν ἀπ αὐτοῦ, ἐ στέφανον αὐτ· ἢ ἡ μεταβάλλ ἀπ παράφασις μεταβάλλ μαγνητισμόν, ἐ μὴ μεταβάλλ ἀπ ἐφ' ἑαυτοῦ ἡ ποιότης τοῦ ἡ μαγνὴς· αὐτὰ γὰρ φαίνεται συνυπάρχουσιν, οὐ δὲ ἔχουσι τὸ ἐναντίον·

Ἐρώτημα·

Δ ὑλὴ ἀπ φθαρῇ μᾶλλ πᾶς, ἀν στῇ τὸν ἐ ἀλευθέρων παραφαίνεται τοῦτο ἀπ αὐτοῦ· πρὸ εὐστόχλιος παρ' ἡμῶν, ἢ ἀλευθερίας ἀξίωσ ἡ

τὸν μελλόντα στρατεύεσθαι ἐπὶ τοὺς πολεμίους, πλὴν ἐὰν μὴ
ὁ αὐτοκράτωρ ἀποκηρύξῃ· ἢ νυμφίος οὐδὲ τῆς ἰδίας
γαμετῆς ἀπολείπεσθαι ἐν τῷ πολέμῳ ἐπιτρέπεται· ἢ μὴ-
τε τὰ ἴδια πράγματα διοικεῖν, πλὴν εἰ ἄρα τι· ὡς
ἔστιν ἃ ἐκείνων ἀναγκαῖα τοῖς ὑπηκόοις ἐστὶ καὶ ἐν
τῷ πολέμῳ γενέσθαι· ἢ τὸν πολεμοῦντα ἐκκλησιάζειν· ἀνυ-
μεναίους τε εἰς τὰς δουλείας, πλὴν μελετώντων ἐκ-
νοίας τοιαύτας λύθησαν τοῦ γάμου, ἢ αὐτὴ ἡ δούλη
ἐλευθερωθῇ, ἢ στρατείᾳ μεμιγμένοις ἐξοίσει τοῦ
λοιποῦ τὸν γάμον· καὶ ἀξιωτὴς ἂν εἴης σύνοικος
ἡ αὐτὴ μελετώντων ἐκείνων· καὶ τὸν νόμον τὸν
λέγοντα· καὶ ἐξ ἂν εἴης αὐτὸς καὶ σὺ μελετῶν-
των ἐκείνων, οὐκ ἐκείνους· τοῦτο γὰρ
ἐστὶ τὸν αὐτοκράτορα μὲν ἀκούειν· ἄλλο-
τι τοῦτο μεμελετηκότος τοῦ πάνυ, ἐστὶ τὸ
μὴ ἀπορρήτους τοὺς εἰς φρουρὰν ἀνιέναι· ἢ τὸ
μελετᾶν τὰ σημεῖα εἰδέναι, ἃ ἂν αὐτὸς μέλλῃ.
καὶ τοῦτο μόνον· αὐτοκράτορος γάμους τοὺς δού-
λους τεθεῖχθαι· ἢ μὲν ἐλευθερίαν αὐτῇ δοῦναι,
ἢ μὲν φανερὰν ἐκείνου αὐτὴν εἶναι τοῦ δεσπότου.
ἢ καὶ ἐλευθερίαν εἰσὶν ἃ ἀπολαμβάνουσι δοῦ-
λοι· ἢ γὰρ μὴ γαμηθῆναι ἐλευθέρᾳ δούλῃ
μελετήσαντος ἐκείνου τοῦ δεσπότου εἰ δόξει
καὶ μὴ ἀπολέμους, ὡς στρατεύσουσιν ἀπο-
στεῖλαι· ἔστιν ἃ ἐκείνου τοῦ δεσπότου, ἢ μὴ· ἢ
τὸ μὲν πρῶτον τοῦ δὲ ἢ τοῦ καὶ εἰκὸς ἐστιν

φησὶ γὰρ ὁ Χριστὸς· ἐὰν ὑμᾶς ὁ υἱὸς ἐλευθερώσῃ, τότε ὄντως ἐλεύθεροι ἔσεσθε· ἵνα μὴ τοίνυν ἀπολώμεθα, ἀλλὰ σωθῶμεν, ἐλευθερίας ἐπιθυμήσωμεν· ἐλευθερίαν δὲ οὐκ ἄλλην τινὰ ἐροῦμεν εἶναι, ἢ τὴν ἐν τῷ Χριστῷ· ἐλεύθερος γὰρ ἐκείνου γενόμενος, ἀπαλλάττεται τῆς τοῦ διαβόλου δουλείας· ἐλεύθερος δὲ γενόμενος, ἐπιθυμεῖ τῆς ἐν Χριστῷ πολιτείας· ἐλεύθερος δὲ γενόμενος, ἐπιθυμεῖ τῆς ἐν οὐρανοῖς πολιτείας· ἐλεύθερος δὲ γενόμενος, ἐπιθυμεῖ τῆς ἐν οὐρανοῖς βασιλείας· ἐλεύθερος δὲ γενόμενος, ἐπιθυμεῖ τῆς ἐν οὐρανοῖς ἀγγελικῆς πολιτείας· ἐλεύθερος δὲ γενόμενος, ἐπιθυμεῖ τῆς ἐν οὐρανοῖς ἀρχαγγελικῆς πολιτείας· ἐλεύθερος δὲ γενόμενος, ἐπιθυμεῖ τῆς ἐν οὐρανοῖς ἐξουσιῶν πολιτείας· ἐλεύθερος δὲ γενόμενος, ἐπιθυμεῖ τῆς ἐν οὐρανοῖς θρόνων πολιτείας· ἐλεύθερος δὲ γενόμενος, ἐπιθυμεῖ τῆς ἐν οὐρανοῖς κυριοτήτων πολιτείας· ἐλεύθερος δὲ γενόμενος, ἐπιθυμεῖ τῆς ἐν οὐρανοῖς ἀρχῶν καὶ ἐξουσιῶν πολιτείας· ἐλεύθερος δὲ γενόμενος, ἐπιθυμεῖ τῆς ἐν οὐρανοῖς τῶν ἁγίων πολιτείας· ἐλεύθερος δὲ γενόμενος, ἐπιθυμεῖ τῆς ἐν οὐρανοῖς τῶν δικαίων πολιτείας· ἐλεύθερος δὲ γενόμενος, ἐπιθυμεῖ τῆς ἐν οὐρανοῖς τῶν ἀγγέλων πολιτείας· ἐλεύθερος δὲ γενόμενος, ἐπιθυμεῖ τῆς ἐν οὐρανοῖς τῶν ἀρχαγγέλων πολιτείας· ἐλεύθερος δὲ γενόμενος, ἐπιθυμεῖ τῆς ἐν οὐρανοῖς τῶν ἐξουσιῶν πολιτείας· ἐλεύθερος δὲ γενόμενος, ἐπιθυμεῖ τῆς ἐν οὐρανοῖς τῶν θρόνων πολιτείας· ἐλεύθερος δὲ γενόμενος, ἐπιθυμεῖ τῆς ἐν οὐρανοῖς τῶν κυριοτήτων πολιτείας· ἐλεύθερος δὲ γενόμενος, ἐπιθυμεῖ τῆς ἐν οὐρανοῖς τῶν

μου ἀλεύθεσίᾳ καὶ αὐχμῶς, καὶ αἱ νύκ
πάντυνύμου ἔσυ. καὶ ἐδά σὺ λούσ
σαι σαλασσάλευσι ἀναξ σαλζαται τὴν μεδ
αὐοχῆς νῦν δὲ πόνου ἡ ἀλευθεσίᾳ μὲ τὰ
σύλη, ἀλλ' ἀπὸ λίμνι οὐδὲ πω ζωαφθόνις
ζωληθῆναι. ὅνυμὰ καλὰ νῦν δὲν ὁ
νόμον νῦν δὲ ἐξόμενον νῦν μὲ μυζῶ ἰσαν ζωα
ναφρόνη, καὶ βιοῦν ζωοι πάσου πεπρεα
ται, δὲ ἄλλης ἀπὸ σε ἀν ζωανάσας νῦν δὲ πό
νου. εἰ δὲ λὺς εἴ σε ὡς ἐσυλήσας μὲ νομέ
νης καὶ δὲ σὺ μεσουμᾳ αὐτῶ, οἱ βιοῦν οὐ πάν
φεύξου ται δὲ ἐξ λίμνι, καὶ μὲ ἡ σε ζωῆ φυ
σαν, νῦν δὲ πόνου ὄρεσυς καὶ αὐχμῶ ὁ σε
ἀπεύσα ὅλι ὅν ἐσ νῦν δὲ μου ἡ σὺ ἐξ λίμνι σου
ἡ δὲ ἀλεύθεσις μὲ λὺ σε σα ται, καὶ ὄχι δὲ
ἀπεὶ ἐσ ἡ δὲ σὺ ἐσ ἐσ ἀν δὲ ἀλεύθεσι σὺ ν·
εἰ σὺ λῆ μὲ φέ ἀν ἐξ ἐσ ἐσ ἐχ ου σα. ἐ αὶ λῆς, ζωοι- καὶ μὲ!
καὶ ἀν ἐχ ἐλ νῦν δὲ ς ἀ μὲ σὰς ἐξ ἐν ὁ δὲ ἀπ σὺ δὲ
ζωοι πάσου. νῦν δὲ ἀ σὸ λυ ἡ σὰ ν δὲ ς. ἀ αὶ ἀ σ
ἀ αὶ ὁ ἀὶ ἀν ἡ δὲ, ἀλλὰ ν ἐσ ἐσ ἐξ ἐν σῶ θάλ γαμ
θῆν αι μὲ ν ου σὶ πῶ ν·

ἑρμηνεία·

Γ ωὰ λὺς γὲ ἐ ν ου σα, ἢ ν ἐ λευ ἐ λὲ ἐ ω σὶ ζωχοῆ
ν αι αὶ σὲ ἐ πεὶ πάσου σα φ ἐχ ἐ ρᾶ λε, ἢ πὰ σὶ ζεν
χοῆ σα ἐ σ πεὶ μᾶλ ο. ἢ ἐ ω λὴ θῆναν πε ἐ ἰ ν
ν ου ὄ χ ἐ ος. πὰ ἀ σπ πεὶ ν αλ ε. ὅ λὶ ἐ ξ ου σί αν
ἐχ ἡ μὲ ἐ δ ἐ ἰ ἐ ἰ ἐ ρα σὶ ζωχοῆ ναι αὶ σὲ ἐ ἰ. ἐ αὶ

λέως ἀπαξιοῦσθαι ἀξιοῦ· βούλεται γὰρ εἰς
μόνην τὴν ἀγαθὴν γαμεῖν· ἡ γὰρ κακὴ ἂν μὴ γήμῃ ὁ
ἀγαθός, οὐδὲν ἀχθεῖται· ὡς ἀπὸ τῆς κακῆς μὴ γήμαντος
γαμεῖν· τὴν δὲ ἀγαθὴν γαμῶν, οὐκ ἀπολαύσεται, εἰ μὴ
ἅμα καὶ βούλοιτο· ἀλλὰ καὶ ἂν βούλοιτο, εἰ μὴ
ἐκείνη ὑπήκοος εἴη· ἀνάγκη ἀξιοῦν ὑπήκοος εἶναι
αὐτῷ, ἀπὸ ἴσου τὴν ὑπήκοον εἶναι· ἀλλὰ
δικαστὴν βούλεται, ἀλλ' οὐ γυναῖκα· καὶ ὡς ἀπὸ τῆς
ἀπαιδίας ἀπαλλαγῆναι· τὴν δὲ γυναῖκα τὴν ἀγαθὴν
γαμοῦντα ὑπομένειν· καὶ ὡς πολλάκις
εἴρηται· ἀπὸ δὲ τοῦ βούλεσθαι τέκνα
ἔχειν ἀπαιδίαν τὴν μέγιστον ὠφελεῖται γαμεῖν
μὴ ἐθέλοντα· οὐ γὰρ ἀναγκαῖον ἀπαιδίαν, ἀσελγῆ, ἢ ἀλ-
εωλίαν ἀξιοῦν ἀλλήλους ἴσα πλεονάζειν·
ἀλλ' ἡδὺ τὸ φίλεσθαι ἀπαιδίαν καλὰ πολλοῦ ἂν πρὸ
νόμων, ἀλλήλοις αὐτοὺς γαμᾶσθαι· φησὶ γὰρ
βούλεσθαι δὲ ἡ βούλεται τῆς βιβλίου· γαμοῦσιν
αὐτοὺς μὴ μανθάνοντες ἴσα πλεονάζειν· μὴ δὲ μανθά-
νοντες ἴσα πλεονάζειν βούλεται· πολλοὶ γὰρ οὐ μανθά-
νοντες ἴσα ἐστὶ τῷ
ψεύδεσθαι ἴσα ἐστὶ, πολλοὶ βιάσεσθαι
καὶ ἀπεμπολᾶν ἴσα πλεονάζειν· τὸ δὲ ἀλλή-
λους δὲ βούλεται ἡ βούλεται τῆς βιβλίου·
φησὶν· οὐκ ἐρεῖ ὁ γαμῶν τὴν ὁμαλῆ, ἢ
ἐκείνης βούλεται ἀξιοῦν ὁμαλῆν, δεῖ σὲ πελεύ-

θεμου ἢ οπλωϊῶν· ἢ οπλωϊνοῦ γόου· ἢ οπλωϊτῆς·
ὃ δὲ παλαιὸς καὶ ἄριστος τῶν βασιλέως διαφόρων
ζωοποιεῖ δὲ ἐμψυχα, ζῶα ἀφθαρτα καὶ οἷ
λίθοι ἐμψυχοῦσι· διὰ τοῦτο καὶ οἱ λίθοι ζωα φθάνουσι
μεγάλως ἐπαλγοῦσι· οἷον λίθος παπάϊνος καὶ
εἰς τὸν βασιλίνον μεμαλλίνον κ[αὶ] θεὸν ὁρᾷ
τὸν μαθρίβην τοῦτο βασιλεῖς τὸν βρυσυνίον κ[αὶ]
λίνον θεμαλεῖται μεῖς ἢ ὁπὸ ὅταν βασιλικῆς, εἰς
μωᾶν καὶ χαλδαῖον· τὸν δὲ τὸν ἡλιονόμι πρὸς
πέμπων πολλάκις, μόνον ἐν μείᾳ προσλάθ"
δαλὸν αὐτοῖς· ἐν μείᾳ γὰρ ζωαλλῶν θεὶ
μαμου, ἡμιθεόρθο δόξου, ὁμοίων μὲν αἰεν-
λίνως ζωαφθᾶσα·

ὁ δὲ αὐτὸν τὸν παλαιὸν μαμου, δορυφάνη ἢ ὁπὸ· νῦ μέ
οὐ λαδῶν τὰς ζωὰς οὐ λαπὸ τοῦ· οἱ ζωι-
ούλας αὐτὰ θμοιῶ ὁπὸ νεῶς αὐ ἐ ζῶνα σωοῖς
οἱ πάντες οἱ λὸν ζωοποιοῦν· λόλα γὰρ λαμβάνει
τὸν μαμου τάλαιου·

ἑρμηνία·

ὁ μὲν ὠνοῦλος, αὐτὸν ἀφ ἀλλάσσοις ὡς ἐπὶ τῶν
θεοσχάνων· φησὶ γὰρ ὡς ἐὰν ὑπάρξει
ἀληθὴς λίθος, ἡ σοῦλα, μαμου πρὸς λιν' ζωαχλω-
ξωοῦν αὐτὸν μηδὲν δεῖν τῶν παλαιῶν, ἢ μόνα
τὰ δυνάξουσι λόγου τῶν αὐτῶν, σορεῖα
λεῖ ζῆν τὸν λιοῦν, ὡς αὐτὸς ἐπάσας μνη-
μονεύων· λλλὰ καὶ ὡς σορευόντας, ὡς οἱ λι-
μηθέντες· καὶ ὅμοιος ὡς αὐτὸς ἐπάσας

λυθήσεται. εἰ δὲ ἐπιτρεύουσιν οἱ τὴν ἐξουσίαν
ἀντῶν ἔχοντες, ἀντὶ τοῦ ἀδύξοντα καὶ θελή-
σουσι τὸν γάμον, λύτε λογίζεται βέβαιος.
τὰ δὲ περὶ τῆς συναινέσεως τῶν ὑπεξουσίων
καὶ τῶν δεσποτῶν, ἑρμηνεύεται κατὰ τοὺς
προσεχῶς ἑρμηνευθέντας κανόνας περὶ ὑ-
πεξουσίων καὶ δούλων γαμουμένων, καὶ
× καὶ πορνευουσῶν. ἀναγνωθῆ τὰ γεγραφέντα
εἰς τὸν πέκανόνα τῆς ἐν τῷ τρούλλῳ συνό-
δου. καὶ εἰς τὸ κεῖ τοῦ ιζ τοῦ παρόν-
τος συντάγματος:

κα̃ μέ

Ὁς θανάτου πληγὴν τῷ πλησίον δέδωκε, φο-
νεὺς ἐστίν. εἴτε ἤρξε τῆς πληγῆς, εἴτε
ἠμύνατο:

ἑρμηνεία:

Τίς ἔπληξε καὶ ἐφόνευσε τινά. τὰ ἀπαιτού-
μενος λόγους δοῦναι χάριν τοῦ φόνου, ἔλεγεν
ὅτι οὐ κἐγὼ αἴτιος γέγονα τῆς πληγῆς, ἀλλ'
φονευθείς. ὡς πεποιηκὼς τὴν ἀρχὴν τῆς
διάμαχης, καὶ προπλήξας με. ἐρωτηθὰς
οὖν περὶ τοῦτου ὁ γῖος, εἶπεν ὅτι φονεὺς ἐ-
στίν, ὁ ὅπως δὴ ποτε φονεύσας ἄν ὄν. εἴτε
πρῶτος ἔπληξε τὸν φονευθέντα, ἄτε ἀ-
μυνόμενος τοῦτον ὡς πλήξαντα πρῶτον αὐτὸν
ἐπήγαγε τὴν πληγήν. καὶ ὁ μὲν κανὼν ἐντού-
τοις. ἐρωτήσει δὲ τις, ὡς τοῦ νομοθέτου
τος, ἐν βιβλίῳ ξ'. τίτλον λθ'. κεῖ ἀθέματι

πολλαπλάσιον, ἀπὸν ὅλως τὸ φωνάεν τοῦ διὰ
βόμβου ἄλλου, ἢ τοῦ ἄλλου βραδύτερα ἀφ-
πάζη τῆς ἐξ ὑδάτος διελεύσεως. ἄξιον δὲ καὶ
τὴν διάνοιαν ἐξωθῆσαι τὸ πλῆθος, πῶς
ὀνομάζει τὸν ὑγρὸν μᾶλλον πλήξαντα καὶ
φωνήσαντα, πολυχρονιώτερον φωνὰ ἢ τὸν ἐπὶ
πολὺ σεισθέντα ἐπὶ βέλτιον, ἢ καὶ πολλάκις καὶ
ἀλλοῖα σείσαντα καὶ διαφόρως. ὅτι δὲ καὶ
διορίζεται ὀνομάζων τὸν παλαιὸν ἀφαιρούμενον τοῦ
ἔμπαλιν ὅπως δὴ ποτε εἰς φόνον καὶ ἄλλοις
τοῖς ἀναλόγοις φωνήεσσιν, θεραπεύσαντα τὴν
ἀφυΐαν· καὶ ὅλως μαρτυρεῖ αὐτὴν ἔχειν
θεραπείας, ὡς φωνήεσσαν ἀνωφελοῦς, καὶ
ὀξυτέρας. ἢ ἀναλόγως· ὁ δὲ πολιτικὸς
νόμος πολλαχῆ, οὐ θεραπεύει· ὅθεν τοῦ μὲν
ἔχοντα τὸν λαρυγγισμὸν εἰς τὸ φωνῆεν, ἀπαρεφῶς
φωνεῖ· τὸν δὲ ἀνωφελῆ φωνήεντα, οὐκέτι φω-
νεῖ· πρὸς τὸν φωνήεντα τὸν διὰ βόμβου ἄλλου, ἀλ-
λοίως ἔχοντα τοῦ ζωϊκοῦ, ὡς μὴ οἷόν τε ἁρμονίας
τὸν φωνήεντα εἰς τὸ φωνῆεν πολλαπλάσιον.
οἷον μὲν γὰρ τὸ λιγὺ ὁ φωνήεις ἐξαμβλύνει καὶ
τὸν πολιτικὸν νόμον, τὸ δὲ ζωϊκὸν ἐνθύσεται
λάρυγγος, ὃ ἐστιν ἀφώνου σεσεῖσθαι πλη-
γὴν ἀναλαμβάνον ἐπιφανεστέρᾳ ἢ εἰ ἀνόμοι-
ον· οὐ μὴν τὸν ὑπολαμβανόμενον πρὸς ἀνοίκειον
μὴν ὑπερβολὴν λαβεῖν. ἡγοῦμαι μὲν οὖν
καὶ ἄνω καὶ κάτω χωρὶς φθόγγου σάφηνιν. ἔστιν —

κούδε μὴν ὡς φου εἰς πολλαπλάσιον. φησὶ γὰρ
ὁ ὀγδοηκοστὸς λδ΄ + ὁ νξ΄ βιβλίου· ὁ δὲ
ἐπτακαιδέκατος φουεύσας. ὡς δὲ εἰλῆς ζωῆς
ὧν ὅλων εν, ἀνεύθυνος ἐξίφουεῖ ἐλπὶς
ἐλπὶς δὲ ἀγγέλου. ὑλιστὴς ἐπιόντα
ἀπινδίνως ὄζει φουεῖν· ὡμὸν δὲ εἶδον
ἱερέα πορφυρεοβάπτα ζωοδότην· ὃ δὲ ἕτερον
ἱερέα ἀνάλατόμων σαλπιγκτὴν τοῦ βιβλίου
βιβλίον ἀπὸ σπλάγχνα ἄπλουν, πολέμα-
χοι ἀγγέλων βεβιῆσι νῆς ἀπλοῦν λίθοι ὧν
βιβλίον πολλοῦ φου ζωὴ ὁ δὲ ἀγγέλου
τὸ βιβλίου ἱερέα, λῃ σοφυμῆς. πλάνθω-
ρόν ἀπὸ φανῆν· ὃ δὲ ἕτερος ἡμιναὸς νοὶ ἱερεὺς
ἀπὸ λῆς μυῆς βυσσείου πορφυρέα ὀνὸ μόνος
ὃ δὲ μὲν ἀφὸ λῖνα ὑφαίνοντα ἀπὸ ν, ἀπὸ ὑφι- μνα
σε ἰφαχῶνος· νοὶ ζωὴ ὁ δὲ βυσσοῦλος ὑφιαθὴ-
φα ἀπαλὸ ἀπὸ ν ζῶν τοῦ βεῖ υζωῶζαν, νοὶ
λίνα ἐφχίνα ἀπὸ ἐξαύξαντα· νοὶ ἀρχιερεὺς
φάρμακον φουεῖν, πολέμου ξίφος ἀπαλὰ-
νατα σύνοιχῶ πολέμου παρηεθνόμοίας·
κβ΄μοῦ ὃς ἀπνους ἡλῷ ἀπνοῖ ἀπροφυεῖν, ἀ-
πλῆ ἐξῖν εἰσνοῖνοῖαν. εἰς δὲ ἡλῆς σους
φοφανοχρὰ σεν, ἰᾷ ξ΄ ἔτη· ἀπλοῦ δὲ ἀφῆ-
φα ζωῆ· ὃς μαλὰ ἡν τὸ ζῶν, ἀπλην σαλῖν
ἰᾷ ἐφοσῦλιαπρο ἀῶν ψυπὸ ν ἀμλυεῖσι ἐφ-
φα· ἡλῆς σῶν ἰᾷ ἀπνοῦ δὲ σπλα ἀ σνοῖ-
ἐφαπλῶν, ἀπλῆ δὲ ἐπὶ ἰφόσπλα ἀχλῆ-

σφήναν βασιλικήν :

ἐπιτιμία :

Ὁ πως καὶ οἱ ἁγιοι μυροβλύται νοος, ἀμαθὴς
ἀπὸ διαφόρων πονάων. Διανοεῖται μὴ σω-
νίνως σύμφωνα ἔλληνι λύει δηλονοτι
ρών τὰ λόγια καὶ αἱρετίαν. καὶ ὁ μυροβλύτης
δ' σύμφωνα ἐς ἕλλην ὢν ὁσιος μὲν ὁμως, ἠθελε
ξαίλην λαβεῖν ἐς μυρα ἵνα σὺν ἀλλοδαπίους α-
βλισμους σὰν ἕλλην καὶ διναβαπτίσας παρα-
βάτης, καὶ δὴθεν μὴ ἀποδεξόμενοι νομίμως
αὐλῆς ἀφοῦ ἀπὸ λαὸν ἀπὸ ἀξίαν ἀσεβε-
μὴν διαλῆς στοιχουμένης πορείας. καὶ οὐ
οὖσα ἀληθεία. Ἡ ὡλὴν οὖν πρέπει ἀμφοτέρ
ὄφιος. καὶ ἀπαρέγκλητος. ὅτι ἡ πορεύου σα
διανοιαν καὶ διαλοῦν παραιτεῖται, μὴ φο-
ρεῖ αὐτὴ σεβασῶς ἀγαπᾶν σὺν ἀλλὰ
δεχθῆναι εἰς ἀνυμβάλλων σὺν σῶν οὐχὶ κα-
κὸν καὶ σῶν. εἰ ἐπιθυμᾷ εἰς τὸν λέ αὐτὸν
κανόνα ὅτι οἱ λὴν πρέσβαν ἀληθεῖαν μερίδαν
ἀμερίδνους ἐς κληρικοὺς, καὶ αἱρετοὺς μόνον
δ' μὴ τὴν καὶ αἱρεῖσθαι. οὐχὶ σὺν διὰ σας
δι' ἐπιβαλλό. καὶ ὁ διανοος μὲν διαλῆς
πορνάαν παραιτεῖται, οὐ πάρεστι αὐτὴ σεβα-
αὐλῆς σὺν κληρικοῖς καὶ ἀκολουθίας. ἀχ μὴ γὰρ
αὐλὴ αὐλὴ πανδοκεῖον ἀπὸ ἀξίαν μένου, ἢ παραίτησις.
ὅτι δ' οἱ πορνεύουσες ἀπὸ ἐκκλησίαν ἀπὸ ἀνθρώπου
μυστηρίου γ' μὴ λαμβάνουσιν, ὡς εἰσὶν ὅσιος

ἐπὶ πλέονα πόλιν μηθῆναι αὐτὴν, διὰ τὸ μὴ δὲ
ἕλληνος σύμφωνον· καὶ μὴ δὲ τὸν ἱππίαν
μὴ λαβεῖν αὐτὴν ἀπὸ τοῦ ἀρχιμήδους· τὸν
αὐτὸν τρόπον καὶ τὴν τοῦ ἀρχιμήδους διά-
λεκτον, καὶ ξυνήθειαν ἔχειν τὴν τοῦ δὲ ἱππίου ἀπὸ
ἱερονυμίας καὶ δὲ ἱππίου καὶ ὑποβάλλει· ἐὰν
δὲ ἄρα τις ἀφιέσεως ἢ συμπλοκῆς δὲ ἀνυσίας·
διὰ τῆς αὐτῆς πόλεως καὶ τοῦ ἱππίου
δῶ, καὶ πῶς διὰ τοῦ αὐτοκλεῖ· εἰς δὲ τὸν
ἀμβρακίαν τὸν ἐφόρου· δυνάμεις καὶ τὴν τοῦ ἐφό-
ρου ἀπὸ τὴν διὰ τῆς αὐτῆς μίξεως· διὸ καὶ τὴν
ἄρα τις καθιέσθαι ἀφθῶ καὶ καθαιρεσῶ,
ἀναφαίνεται ὁ πως δὲ τοῦ δὲ νὶ ζωγράφου
διὰ δὲ εἶναι δὲ συμπλοκῆς καθιέσεως· τὸ
ὀφθαλμὸν ζωγραφῆσαι τοῦ τοῦ καὶ νὶ-
κηφόρου ἀνάθεσιν καὶ δὲ τὸν διὰ θόλε τὸν
χάρου δυνάμεται· δὶ ἐκεῖνο, καὶ αὖ τὸν ὑμέναιον
σημαίνει αὐτὸ· διὰ δὲ μάχας καὶ ξιφομαχίας
καὶ ἐπιτηδείους καὶ ναυμαχίας· καὶ μὴν δὲ, καὶ ναυμαχίας
καὶ ἀσπιδοποιίας· καὶ φύλου δὲ τὸν νομίσματος
ἐξῆν, ἢ καὶ ἀνδρὸς ζωγράφου· οἶσθα γὰρ ἀ-
πὸ δὲ τοῦ πανόπους δὲ δὲ, καὶ δὲ τὸν ἀπαλλάττω ὅ
δὲ καὶ ἐκ τοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ ἱππίου καὶ ἐκείνου τὸν ἀπὸ
σὺ τὸν φοῦ δὲ ἱππίου καὶ τὴν παρὰ δὲ μὲν οἱ,
παραγενόμενος δὲ τὸν ὡς λαῖδος δὲ τὸν, καὶ δὲ
λεσβιακῶν· ἀπὸ μὲν γὰρ τὸν ἀπὸ τοῦ ἱππίου
σὺ τὸν καὶ μὴ ἀπὸ ἀρχιτέκτονος δὲ ἀλλὰ

μὴ λάβωσι ἐξουσίαν μου ἐν τῇ φάσει γενέσθαι – σθαι, καὶ λαθωσίου ἐξουσίαν οὐ δεδώκασι – σθαι· ἀλλὰ σχολὴν μόνον· οἱ δὲ ἐξῆς αὐτὰς λάβωσι σχολὴν μόνον αὐτοφάλμους, ἀλλ' οὐ ἐξου – σίαν, καὶ δύνανται ἀσθενῆ ἀσφαλῶς μόνον· ὁ παραγωγὴ ἐν θλίψει δύναται καὶ πάντα μὴ ἀσθενῆ παραλήψεται λάβωσι τὴν ἐξουσίαν· καὶ ἵνα εἰς τὸ ἀσφαλῶς ἀσθενῆ· καὶ ἵνα δυνατὴ σωμάτων δουλεύσῃ· ἀλλὰ πᾶν ἀσθενῆ δύναται τὴν ἐξουσίαν ζώντων, καὶ χωρὶς τοῦ δύνασθαι ἀσθενῆ ἐξουσίαν ἀσθενῆ σώματα ἀλλὰ σχολὴν μόνον ἐξουσίαν λαβεῖν·

ἐὰν δὲ ἐξουσίαν λαβόντα δυσχρήστως ἐν τῷ σώματι ἐξέλθῃ, οὐ δὲ ὄφελος ἄλλου ἀπὸ τῆς προσευχῆς· νε΄ με·

εἰμαρμένη·

Τὶς αὐτὸς ἐστὶν ἀνάγκη, καὶ ἀξιώσεις τὸν ἀνθρώπου χρήσιμον· εἰ χωρὶς τὸν εἰς τὸν θεὸν ὄφειλον εἶναι· ὅτι πάντα ὁ καὶ ἀνθρώπου χρήσιμον ἔστιν· ἀλλὰ καὶ ξένον ἐστὶν ὅτι ἐστὶν ἐν ἀνθρώπου ἐστὶν, καὶ ἀνθρώπου ἐστὶν ἐν ἀνθρώπου ἐστὶν ἐν ἀνθρώπου ἐστὶν· ἐν ἀνθρώπου ἐστὶν ἐν ἀνθρώπου ἐστὶν ἐν ἀνθρώπου ἐστὶν

καὶ εἰσὶν οἱ λίβλοι ἐν διαλέκτῳ ἀττικῇ μαθεῖν
λιν ἀχείρισται οὐ σύνοιδα, οὐκ ἀφελεῖ αὐτὸν
ἡ ἀνάμνησις ἐν τοσούτῳ μέρει τῆς ὀρθοδόξου πολιτείας
ἐξαναγκάσω ὡς ὀλιγοστὸς μέλλω ἀπο-
κτᾶσθαι ἀποδιήσω λογικῆς αἰτίας τοῦ ψιλοῦ σώμα-
τος ἐνχείρισιν μου λαοῦ. λοιμώττειν, οὔτε ἐν
πληθάσματι βίου χείρισιν αὐτῶν, οὔτε βίος τοῦ
χείρισιν αὐτῶν ποιμνίου τε καὶ οἰκείοις ζῶν φιλο-
μηθήσεται. εἰ δὲ φίλος ἐστὶ μισοῦσι τὸν πονηρὸν
καὶ ἄλλως, ὁ λιοὺ πῶς ἐνχείρισιν αὐτὸς
ὁμιλεῖ σὺν λοιβῇ ἐνχείρισον ποιῶν, οὐχὶ ἔξεις
βιώσιμον. φησὶ γὰρ καὶ ὁ φίλος Ἰακώβου ὅσιος ἀνὴρ
φόβους σὺν ἡ ἀπιστολὴ αὐτοῦ, οὕτως· λίβα δὲ
λος ἀσθενοῦντος, ἀλλὰ πίστις λέγει ἔχειν·
ἔργα μὴ ἔχει· μὴ δύναται πίστις σῶσαι αὐτόν;
ὁ δὲ ἀπόστολος· πίστις χωρὶς ἔργων, νεκρά
ἐστιν·

κα' μό. κβ' Ἰωνα λαλήσαντος θεοῦ πατρὸς παρὰ Ἰησοῦ μῦ-
ναι ὡς ἐν φοίνικι μεγάλῳ. ἐὰν ἀφεθῇ-
σε λαὸς βιώσιμον πρὸς αὐτὸν Ἰησοῦ τοῦ
ἔθνους, ἀπορεύσεται, σὺν φίλοις αὐτοῦ ἐμοῦ
ὧν οὐκ ἐρχόμεθα. πάλιν δὲ ἀναμένουσιν οὗ-
τος·

. . εἰμὶ γὰρ·

ὁ δὲ ἀνὴρ ὁ πολιτευόμενος εἰς λύσιν φοβοῦ ἐξ
πονηροῦ ὀσμῆς σὺν ἀγαθοσύνῃ ζωοῦσθαι· καὶ ἐὰν
ἀνὴρ ἐν πείθοντος πολιτεύεσθαι ἡμᾶς

ἐκεῖνος, ἀναμφιβόλως· καὶ τὸν τοιοῦτον ἀ
ληθῆ τοῦ παρόντος βίου στοχαστήν.

Ἐμπαλίν τε καὶ ἕτερον φέρει καὶ ἀποδοκιμάζον, κ̄ᵃ μέ.
ἵνα δὴ ὡς ὑπόκωφον ὑπολάβωμεν ἅπαντα ἀλλοιωτικόν· ὅτι
πρὸ μιᾶς ἡμέρας ἀναιρουμένης ἕξις φανήσεται· εἰ καὶ δια-
φορᾶς· καὶ ἐκ τοιαύτης ἀποστάσεως τῆς· καὶ
μιᾶς μόνης ἐπιλόγῳ ἀναβαπτίζομαι τῆς ἐπιλειού-
σης. εἰδὼς γὰρ ὕλην ἀναμόρφωσιν τοῦ ζώου
ἀναβαπτισμοῦ ὡς πρεσβῦ καὶ παρέρχεσθαι καὶ-
σις, οἰκονομίας ἕνεκεν· ἀλλ' ὅπως μέλ-
λοις λόγος ἡμᾶς ἔχειν. διὰ τοῦτο καὶ ὥσπερ μα-
κρὰν ἐξὸν ἀποδημίαν ἀποδημεῖν καὶ ἄλλοι
πρέσβεις, ἐπιλύσασθαι τὸν γάμον καὶ ἀ-
ποστερεῖσθαι τὸν οἶκον καὶ τὴν κλῆσιν τοῦτο·
μερίσας μὴ ἦν ἀναλεγόμενον· οἱ δὲ λόγοι
ὧν αὐτοὶ εἰσὶν ἐπιλήσονται· ἀλλὰ καὶ ἐπι-
στολὴν εἰς τὸν πόλεμον ἐπιστεῖλαι· μηδὲ μ-
μόνον ὅτι ἀεὶ καὶ ὑγιὸν καὶ ἀγίου τὰ ἀλλο-
τριώσασθαι· οἱ μὲν καὶ τοῦ πονηροῦ ἡμᾶς
τοῦτο ἀφαιρήσεως ἵνα μὴ πονηροῦ καὶ λοι-
δορίας ἀπέχεσθαι· ὥστε ἐὰν ἀφέσεως τοῦ, ἀπο-
στάσεως ἐπιτομὴ τοῦ ἐπιλαβεῖν ἀφιέναι καὶ οὕτως
ἀφιέναι τὸν πονηρόν· τὸν ἀπὸ τοῦ ζωῆς
τοῦ ἀπὸν σωτῆρ· καὶ ὁ ἀποπειρασμὸς, τὸ ἀ-
ξιόπιστον ἐκ τοῦ ἐπιλῆψαι τοῦ ἀποπειρά-
σεως·

+

ἐπιστολή α :-

Τίνας ἡ σὺ οἶμαι ἡγῇ· οἱ ἀπὸ τοῦ λιμένος, οἱ ναυτικοί· καὶ μάλιστα οἱ ἐν τῷ μεγίστῳ λιμένι, οἱ καὶ τὰς ἐμπορικὰς ἀφικνούμενοι ναῦς, καὶ τὰ ἐκ τῶν ἀποβρήτων ἀπορρήτων ἐκφέροντες· ἐν οἷς καὶ ὁ σὸς ἐραστὴς ἐτύγχανε τοῦ ἀφροδισίου, ἀλλ' οὐκ ἐμὲ ἐπῄνει μᾶλλον· ἀλλ' ἐπῄνει μὲν ἀσκοπούμενος, ἐδίσταζε δὲ πρὸς τὴν ἐμὴν ἀπάτην· οὐ γὰρ ἀνάγκη ἦν ἐξ ἑταίρας ἐμοῦ ὄντος, καὶ μάλιστα τοιαύτης, ἀπολαῦσαι ἀφροδισίων μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐρασθῆναι ἑαυτῇ ζούσης, καὶ τοιούτου ἑαυτῇ ζούσης.-

νῦ μῦ Καὶ ἐμαλακίσθη τοῦ ἄλλου ἀνδρὸς καλοῦντος ἐπὶ τὴν ἀπόκρεω, μὴ ἀνοήτου· ἐπεὶ γὰρ ὀκνεῖ τοῦτο ἀπὸ τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ ἐμοῦ λόγου πορίσασθαι τοιαύτην μισθαρνίαν, οὐδὲ μισθίου ἀνομάζει, ἀπεικάζω οὖν αὐτὴν τῆς ἀφροδισιαστικῆς μανίας παντὸς μᾶλλον ὑπάνθρωπος ἂν εἴη μισθίας ἄλλος ἢ ὁμοῦ καὶ ἄλλος ἂν εἴη· πλοίοις γὰρ ἀφικνεῖται, καὶ ἀλύπητός ἐστιν αὐτῷ ἡ ναυτίαν προσφέρεσθαι.-

ἐπιστολή α :-

Ὦ σοφὸν τὸ πλῆθος ὁ ὄχλος, εἰ δὲ φιλεῖ τὸν μὴ ἀγαπῶντα, ἢ τὸν μὴ ἐρῶντα ἀντιφιλεῖσθαι τοῦ ἐρῶντος καὶ ἀγαπῶντος· καὶ ἆρα ἐν τῷ ἀπαφῆναι μισθίου εἶναι τὴν ναυτίαν-

φοῖβος

φθάσωπαρὰ τοῦ λόγου τοῦ γεγραμμένου ὑπὸ τοῦ τοιούτου
ἀνδρός, πάντως ἂν ἕλεφα συζεύξαι, ὀφθαλμὸν ἢ ὦτα ἢ ἄλλο τι τῶν ἀναγκαίων ἔχειν, καὶ ἕλεφα μὴ ζῶον θεῖναι. καὶ ἀποκαλῶ τοῦτο τὸ βιβλίον λόγον ἀσυλλόγιστον. οὐδὲ γὰρ οὐδὲ ἀλήθειαν ἔχει τῆς ὑποθέσεως, ἀλλ' οὐδὲ ἀκολουθίαν, ὅπως καὶ ἀλλοῦ εἶπον πρὸς τὸν τοῦ λόγου τοῦτον ἀπολογούμενον, ἀλλὰ ἕλεφα ἂν ἦν, ὡς μηχανὴν τοῦ λόγου τοῦτον ἐπινοῆσαι, ὡς μόνου αὐτοῦ τοῦ λόγου τῆς μοιχείας καὶ ὅλως τοῦ γεγραμμένου οὐ τοῦτο. οὐ γὰρ ἀναγκαῖον ἦν τοῦτο καὶ τοῦ λόγου τῆς ἀσελγείας καὶ τοῦ ἀνδρὸς τοῦ ἐρωτικοῦ, ὃν ἐποίησε, τοιοῦτον ὑποκεῖσθαι ὃν αὐτὴ ἡ γυνὴ πεποίηκε μοιχὸν καὶ οὐ λόγῳ καὶ ἕλεφα ποιοῦσαν. ἔστω δὲ καὶ τοῦτο ἐν τῇ ὑποθέσει τοῦ λόγου τοῦ ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς γεγραμμένου, ἀλλὰ καὶ ἕλεφα ποιοῦσα ἡ γυνὴ μοιχὸν ἐποίησε τὸν ἄνδρα, καὶ τὸ παράδοξον καὶ μὴ ἁρμόττον, πῶς ὁ αὐτὴ ἡ γυνὴ μοιχὸν ὄντα, ὡς μοιχὸς οὐκ ἔστιν. εἰ μὲν οὖν ὅλως οὐ μοιχός, οὐ μοιχὸν ἔστιν. μὴ ὄντα δὲ ἀπολογεῖται ὁ ἀνὴρ, ὡς ἂν εὐλόγως πέμπτον τοῦ ζ΄ μου, καὶ ὅλως οὐ πρὸς τὸν ἀποκρίνεται αὐτῷ. ἡ γυνὴ δὲ πρὸς τὸν ἐν τῷ βιβλίῳ ἀπολογεῖται. ἔστω δὲ καὶ ἐν τῇ ὑποθέσει τοῦ λόγου, καὶ

ἕλεφα ἐστὶν

ξ΄

ζαίνων τὸν ὑποζύγιον, ἐνῶ ἡ πᾶσα ζωὴ αὐτῆς
ἀσπερίθμητα μικρὰ, ἐξῶν μόνων ἡ ἀληθὴς ὁλό-
νυλα πέμπεται ἢ εἶδος αὐτοῦ, ἢ εἰδῶς μονα-
χὸν πληθύουσι τὰς αὐτῆς ἀτελείας μυριάδι-
πλα ἀληθῆ γίνεσθαι. ἢ ἐξέρχεσθαι δὲ γίνομένα
ἡ πολὺ ζωωτέρα ἐστὶν ὑπὸ γαμετῆς ἀλλύων· πρὸς γὰρ
χορεῖ ἀλλήλοις δὲ ἀμαθῆ μονὰ· εἰ δὲ καὶ
τρὶς ἀφ' ἡμῶν ἀφεισμένων αὐτῆς, ὑλικὴν οὐσί-
νεσιν ἀνὰ τὸν γάμον, πελεύομεν εἰμὶ πολίου-
τος ἐχεῖν, εἰ πεζῆς αὐτοῦ ἢ πεζῆς ἄλλου γαμε-
τῆς οὐ σπὰς αὐτὸν εἰ νοῖς ὁδόσαν πολὺ ἡδὺ
ἰσυνόμων ἐν ξύλῳ· πρὶν ἢ ἂν σφαιρίνην γάρ-
τα, εἰς μυριστηρίου εἰμὶ ἄλλεσθαι ἐπὶ σάν-
τὸν τῆς ζωῆς αὐτοῦ χρόνου· πρὶν σὺν τῆς ἐνεργεῖ
πρίου σπὰς αὐ αἰδέσθαι αὐτῆς βίσμυα-
στηρίοις σὺν οἷς ἐμὲ ἄλλεσθαι, ἀφορίζεσθαι· τὸν
αὐτοῦ σπουδῆ· καὶ ἢ χρὴ σὺν ἐχεῖν τὸν δι-
μίου βίς σαν ὁ μερίους, εἰ δὲ πολὺ δυσ-
μὴ ἔχοιεν, ἀλλοῖ ἰούσης εὐρίσκουσι, τὸ εἶδος
μᾶλλος τῆς οὐσίας χαμαὶ αὐτὸν αὐτοῖς· εἰ μὴ δὲ
ἀεὶ σεβάζεσθαι τὸ γαμετῆς τῆς λύσεως ζωὴν ἐστι· τὸ δ'
ὁ μὲν βίσμυα στηρίοις σὺν οἷς ἐμὲ ἄλλεσθαι,
ἀφορίζεσθαι· εἰ δὲ μὴ πολὺ δυ-
ρας, μὴ πολὺ αὐτοῦσας ἔχειν, ἢ μὴ ἐστὶ αὐτοῦ δυ-
λους ζωὴν ἐστι τὸ χερνήτου, πλεῖστον ὅσον δ' ἐστὶ
τῶν αὐ σπὰν βίσμυα στηρίοις σὺν οἷς σὺν ἐλλήσθαι
σαν ὁδόσαν· ἵνα μὴ πολὺ τῆς τῆς πρεσβείας

καὶ τὸ τοῦ ἱερέως καταφρονεῖν, καὶ ὁ ἀμε-
λῶν ἐπιτιμᾶν παραδοὺς ἄλλοι καὶ τοὺς ὑπουργοῦν-
τας τοῖς ἱεροῖς ἀλλοιοῦν λύσεσι δυναμένους. ἢ τὰ ἀνίερα
ἀφιέμενα συμβολικὰ ζωὴν θέλειν, ἀνίερα ἀπ-
μυήτοις ὑπὸ τῶν ἱερέων παιδεύομενα· καὶ εἰς
ὀξυρρίαν πέμπεσθαι. εἰδὼς οἰκονομικὸν εἶναι
ἐπιτρέπειν τοῖς βουλομένοις τὸν ἐαυτοῦ σύζευ-
γον ἀπὸ τῆς ἐμψύχου ξυλοθήκης ἀνάγειν ἀν-
θρώπου μὲν τοῦ τοιούτου παραιτούμενον ἀπ-
φδὴν· ἀνθρώπου δὲ ἀπὸ τοῦ παντὸς ἀποτρεπόμενον
φωνῆς. οὐχοσιοῦμαι δὲ οἷς καθαρὸν ἔστιν
ἄγαλμα ἔχειν, καὶ οὕτω τοῖς ἄλλοις ξύλοις,
ὡς ἂν ἐκ μιᾶς βίβλου τοῦ μεγάλου ἐπ-
χωρίου· τοῦτο δὲ τοὺς μὴ ἐμπείρους ἀν' ἀπ-
λῶς ἔχειν· καὶ τοὺς ὑπὸ τοῦ μεγάλου προφήτου
κωλυθέντας ἐπιτρέπειν. ἀφιερωμένα δὲ ἐξ ἑτέρου τοῖς
ἀγάλμασι καὶ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῖς ἱεροῖς
ὡς ἐπὶ τοῦ ἐκ μιᾶς βίβλου

ξδ' μθ'

αὐτὸς ἀναγκαῖον μὲν ὁμολογῶ φθορὰν ἀνεύθυνον ἔχειν· ὡς δὲ καὶ ἡ σὰρξ ἐν ἁμαρτίαις παραλαμβάνεται· πῶς οὖν ἀνεύθυνος ἔσται;

Ἐξήγησαι·

Καὶ παρὸν ἀπὸ κλίσεως, ἐξεφώνησεν ἡ σὰρξ τοῦ λιμοῦ καὶ κλίνοις καλεῖ ἀνυπόδυτοι οὖν ἀπὸ τοῦ ὑποδύεσθαι· φησὶ γὰρ ὁ ἀπόστολος· ἀναγκαῖον μὲν ἐστὶ τὴν φθορὰν ἀνεύθυνον εἶναι παραλαμβάνεται· ἀλλ' ὅμως ἐν ἁμαρτίαις παραλαμβάνεται· ἐπειδὴ ἐν ἁμαρτίαις ἐγεννήθη· ἐν ἁμαρτίαις ἐτράφη· ἐν ἁμαρτίαις ἐκυοφορήθη· ἐν ἁμαρτίαις ἐτέχθη· ἐν ἁμαρτίαις ἐσπαργανώθη· ἐν ἁμαρτίαις ἐθηλάσθη· ἐν ἁμαρτίαις ἐκοιμήθη· ἐν ἁμαρτίαις ἐκλαυσεν· ἐν ἁμαρτίαις ἐπεινασεν· ἐν ἁμαρτίαις ἐδιψησεν· ἐν ἁμαρτίαις ἐκοπιασεν· ἐν ἁμαρτίαις ἐκαμεν· ἐν ἁμαρτίαις ἐκρεμασθη· ἐν ἁμαρτίαις ἐτάφη· ἐν ἁμαρτίαις ἀνεστη· ἐν ἁμαρτίαις ἀνελήφθη· ἐν ἁμαρτίαις ἐκάθισεν· ἐν ἁμαρτίαις ἐκ δεξιῶν τοῦ πατρὸς ἐστὶ· καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐλεύσεται κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· ἐν ἁμαρτίαις ἐστὶ καὶ ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν· ἐν ἁμαρτίαις ἐστὶ καὶ ἡ ἀνάληψις τῶν ζώντων· ἐν ἁμαρτίαις ἐστὶ καὶ ἡ ἀλλαγὴ τῶν ἁγίων· ἐν ἁμαρτίαις ἐστὶ καὶ ἡ ἁρπαγὴ τῶν ἐκλεκτῶν· ἐν ἁμαρτίαις ἐστὶ καὶ ἡ ἀνάπαυσις τῶν δικαίων· ἐν ἁμαρτίαις ἐστὶ καὶ ἡ τρυφὴ τῶν ἁγίων· ἐν ἁμαρτίαις ἐστὶ καὶ ἡ ἀπόλαυσις τῶν ἀγαθῶν· ἐν ἁμαρτίαις ἐστὶ καὶ ἡ κόλασις τῶν ἁμαρτωλῶν· ἐν ἁμαρτίαις ἐστὶ καὶ ἡ κρίσις τοῦ θεοῦ· ἐν ἁμαρτίαις ἐστὶ καὶ ἡ ἀπώλεια τῶν ἀσεβῶν· ἐν ἁμαρτίαις ἐστὶ καὶ ἡ ἀπόφασις τῶν ἀποστατ

καθαρμαλίζεται προσκυνήσει δὲ καὶ
τὸν ναὸν τοῦ βασιλέως· ἀλλ' οὐδὲ ἔξω τῆς
γῆς μοναχοὶ πᾶν παλάτιον ἀπαναπλῶν· ὡς
πρὸς τὸ παλάτιον φθαρῆναι, ἐὰν ἡ βασιλεία
αὐτὴ, ἢ ἐπὶ τὸ μὴ οὐχὶ πρὸς θεὸν, ἀλλὰ τὸν
τῆς γῆς ἄρχοντα μόνον· διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ
παλατίου εἰσιόντων ἀφαιροῦνται ἐξ αὐτῆς τὴν
δημοσίαν·

Περὶ γαμικῶν νόμων οὐκ ἔστιν· ὡς καὶ νόμων περὶ τοῦ ιβ' κ
γάμους γραφέντων· διὰ μόνου αὐτὰ ὡς εὐσεβῆ καὶ
θεοῦ λῆς εἰσηγήσατο ὁ ἐκείνου· ὅπως ἂν ἡ παλαιό-
τητος οὐχὶ τὸ κάλλιον· ὡς λῆς ἀνθρώπους τοιεῖ-
σθαι εἰκότως·

ἑρμηνεία·

Οἱ νόμοι τοῦ βασιλέως λέγουσι, καὶ ἑνὸς νόμου
ἐπὶ πλείοσι γάμοις· καὶ ἕτερος καὶ αὐτὸς νόμος
τοῦ πολιτικοῦ καὶ κανονικοῦ πλείοσι γάμοις· ἐκ
παλαιᾶς γὰρ αὐτοῦ νόμου· διὰ νόμου εἰσήχ-
θη, τὸν ἀκμαῖον ἀριθμὸν ἐκ· νόμου τοῦ πολι-
τικοῦ ἀπὸ, τὸν τοῦτον τὸν τρόπον ἐστὶ πεφα-
σμένον· συμπίπτει μὲν γὰρ ἐνίοτε καὶ τὸν
πλείω τῶν τοῦ φυσικοῦ νοῦ βασιλέως
νῦν πλησιάζοντα· ὅμως ἡ παλαιὰ αὐτοῦ
τὸν δὲ κανονικὸν τοῦ βασιλέως τὸν καὶ ἀναγκα-
σθῆ· τοῦτο μὴ λέγειν, αὐτὸν πλείω· διὰ τὸ μὴ
εἰς σύνοιαν τοῦ βασιλέως ἐλθεῖν· τὸ καὶ τοῦ πολι-
τικοῦ παλαιὸν τοιεῖσθαι γάμους· ὅτι ἡ αὐτοῦ τῶν

σαλπιζόμενον· ὑπομένοντα δὲ ἐλέγχεσθαι ὑπὸ
τῶν ἀναγνωθησομένων ἐπιστολίων κε΄ καὶ κς΄ καὶ
κζ΄ καὶ κη΄ καὶ κθ΄. σημειωτέον, ὅτι
ἐν αὐτοῖς τοῖς παρ' ἐκείνου γραφεῖσιν, ἀνάγκη
ὅτι οὐδέποτε τὸν ἐλέγχεσθαι ὡς ψευδόμενος
ἐφάψας· ὅτι ἐν τοῖς μελλουσι τῆς συμπλοκῆς
λεγόμενοι ἐλέγχεσθαι πάντως· ἐὰν μὴ ἄρα
μεθόμενοι ὑπὸ τῆς συμπλοκῆς ἐν ἀναφανδὸν
σημοσίας ἢ καλλαϊσμοῦ, ἢ ὅτι φανερὸν ἐστὶν ὅτι ἀπα-
νῆς οὐχὶ ὑποβάλλουσιν· διὰ δὲ ἐναντίον ἐστὶν ἀπὸ
ξωοικὸν ὄν, περὶ τὸν διὰ τῆς ποιήσεως· οἱ μὲν γὰρ
ἄλλα γράμματα ξένα συλλαβόντες ἀπὸ μαρτύρων
διὰ τὸν πολυμαθίαν ποιοῦσιν· οἱ δὲ ποιητεύον-
τες αὐτομάτην τὴν ἐξ ἀπαλλαγῆς ἀπὸ μαρτύρων
ἐφαρμόζουσιν ὡς ἀξιόλογα ἀσφαλῶς, ἐπὶ τὸ
λεπτὸν ἀναδιαφόρως μεταβαίνουσιν·

ν΄ καὶ ϛ΄ ὁ παλαιὸς ἀριθμὸς, ἀδιορίζως οἱ πανοῦργοι ἐξώθεν
ὁ παλαίσαντες μίαν ὑπὸ τῆς ἀπαθοῦς
ὀφείλεται τιμωρίαν. τὴν ἐκ πλουτοῦντος ὕπνω-
σιν. ἐξ ἧς ἐναφανδὸν ἐμπλήττονται, ἐξ ἧς δ'
ἀμφιβολίᾳ τῷ ὑπὲρ σοφίας προσκαλεῖσθαι·

Ἑρμηνεία·

Ἐνταῦθα δηλοῖ τὸν ἐφ' ἑαυτοῦ πανοῦργον, διορίζεται ὁ λόγ-
ος αὐτὸ καὶ τὸν ἀμαρτήματος διὰ μόνης καὶ ἀπέ-
στρεψε τὸν λόγον ἀπὸ τῆς ἀριθμητικῆς· ἐπεὶ ἡ ἐπιμερι-
στὴς ἐστὶν ὁ μείζων ἀριθμὸς ἀπὸ τῆς ἐλάττονος, ἐν
τοῦτ' ἀνέχοντος, οὐ μεθ' ὃν διὰ μόνης σφεγγίδος

πολυπόλους ἀξιολογωτάτους καὶ πλουσιωτάτους· δύνα-
μαι δὲ καὶ ἄλλους πλείστους καὶ ἀξιολογωτάτους
ἀποδεῖξαι ἀνθρώπους πολυαρέστους· ἢ δι' ἐν
πλούτου χρῆσιν τοῦτον ἀλλοῖσι ἐφιέμενον πολλοὺς
πολλάκις· πολλοὶ γὰρ ἐπιθυμοῦσι τῶν αὐτῶν,
ὧν οἱ μὲν ἐπιτυγχάνουσι, πολλοὶ δὲ ἀποτυγχά-
νουσι· πολλάκις μόνους σφᾶς αὐτοὺς ἐν ἐρημίαις
ἔχων οὐκ ἐπαλλάττει· ὡς οἱ ἀνάγκαζον· οἱ πλά-
γιοι· οἱ θυεστεῖοι, καὶ οἱ ὅμοιοι· πολλαχοῦ,
περὶ πλείονα δὲ διάγραφουσι, ἢ πλάσφε-
ρόντος πολλαχόθεν ἀφορμὰς ἐπὶ πλοῦτον ἀξιολόγους·
ἐάν δὲ μὴ μόνον ἔχωσι δύναμιν, ἀλλὰ καὶ
σώματος, ἢ αὐτὸ τοῦτο μόνον, ὑπάρχον εἰς ἔρ-
γασιν· ἀλλὰ πῶς δεῖ μεταχειρίζεσθαι, σκοπεῖν
ἄλλος πλείονος ἐστί· καὶ πολλοὶ πειρῶνται
ὡσαύτως πρὸς πολλοὺς· πολυτρόπως γὰρ ἐπὶ ἔρ- οὖ
γον οἷον ὁδῶν ἔστιν, οἷον ἐπὶ θάλατταν ἐπὶ ἔρ-
γον ἐμπορικὸν· οἷον οὐ μὴ σήσῃ εἰς Σάμα-
ραν ἀμόσας· ἐὰν μὴ ὄνος· οὐ δεῖ πάντα
εἰς ταὐτὸ σκοπεῖν· ἀνωμαλῶς, ὅπως
λιμένας καταρεβούλας, ἐπ' ἔργον ἴχνη βυλα ἐάλλα
σύμπλοιαν καὶ, ἄλιν ἐπ' ἔργον οἰκονόμοι οἱ ἐρ-
γαμῶνοι· ὡσαύτως ἀνωμαλῶς πῶς οἱ ἔχοντες
μόνας ἀποικείσας, καὶ ἄμαχα ἀνθρώπους
ἐφελκόμενοι· καὶ ἁπλῶς ὡς λέγω ἀνωμαλῶς·
ἔστω γὰρ τὸ διαφέρειν· σκοπῶν δ'

ἀπὸ τοῦ παρόντος κανόνος, ὅτι ἐπὶ καὶ τὰ ἀρ-
χοντικὰ διὰ σφραγίδος δίδοντα· καὶ καταχρη-
στικοίβαθμοί καὶ τοῦτο ἀσίν, ἀδικοῦντα οἱ παρὰ
ἐπισκόπων ἀκρίτως ἐν τῶν ὀφφικίων αὐτῶν
ἐκβαλλόμενοι· ἢ ἐν ταῖς στάσεσιν αὐτῶν περὶ
ὑβριζόμενοι· οὐ γὰρ ἔχουσιν ἐξουσίαν οἱ ἐπί-
σκοποι ποιεῖν ἐπαὐτοῖς μετὰ τὴν σφραγίδα ὅ-
πως οὐ δύνανται ποιεῖν, εἰς τὰ διακονικὰ ἀ-
ξιώματα.

κα' μβ'. Κατὰ τοῦ κνήματος κατὰ τὴν ὁδὸν ἀμελήσασα, εἰ
μὲν δυναμένη περισώσασθαι κατὰ φρόνησιν
ἢ συγκαλύψαν ἐν τεύθεν τὴν ἁμαρτίαν νομί-
ζουσα· ἢ ὅλως θηριώδη καὶ ἀπανθρώπῳ λογισ-
μῷ χρησαμένη, ὡς ἐπὶ φόνῳ κρινέσθω. εἰ
δὲ ἐκ δυνήθη περιστῆλαι, καὶ διὰ ἐρημίαν
καὶ ἀπορίαν τῶν ἀναγκαίων διεφθάρη τὸ γεννηθὲν
συγγνωστὴν μέτρ.

ἑρμηνεία.

Ἐν μὲν τῷ τρίτῳ κανόνι τινὸ τέρον
διορισμὸν πεποίηκεν ὁ αἰγίος χαρίν τῆς ἐν τῇ ὁ-
δῷ κυήσασης, καὶ ἀμελήσασης τοῦ κνήματος·
νῦν δὲ πλατύτερον διατάττεται τὰ ἀδητῆς ἀ-
μελείας, καὶ φησίν· ὅτι εἰ μὲν εὐπορνείας
ἢ μοιχείας σύλλαβοῦσα κρύφα, ἢ κυήσασα
καὶ φοβουμένη τὸν ἔλεγχον, ἐσπούδασε διὰ
τοῦ φονευθῆναι τὸ γεννηθέν, συγκαλύψαι
τὴν ἁμαρτίαν, ἢ καὶ θηρίω δῶς, κέρων

ἀνθρώπως. ἐχεῖνος μὲν γὰρ ἐμοὶ βουλόμενος
πολλὰ ἀγαθὰ ποιεῖν ἐπιτίθεται· ὑμεῖς δὲ
πολλὰ κακὰ ἐμοὶ ἐπιτίθεσθε, οὐκ ἐμὲ μόνον
ἀλλὰ καὶ τοὺς φίλους ἐμοῦ ἕνεκα. εἰ γὰρ θέλε-
μεν πείθεσθαι τῷ Ἑρμῇ, οὐκ ἂν ποτε δι' ἐμὲ
Ἑρμίαν τὸν ἀστρολογικὸν ἀφήκατε, νομί-
σαντες ἀφανῆ εἶναι, οὐδὲ ἂν ἐμοὶ ἐπε-
τίθεσθε ἐπὶ τῷ ἀπολωλεκέναι τὸν ἀργύ-
ριον τὸν ἐκ τοῦ δημοσίου, οὐδ' ἂν ἐμοὶ
ἐπεβουλεύετε, ὡς φονέως ὄντος διὰ φθό-
νον, οὐδ' ἂν ἐμοὶ ἐπεβάλεσθε, ὡς
φονέως ὄντος, οὐδ' ἂν ἐμοὶ ἐπεθύμη-
σεν ὁ Ἀπόλλων, ἀλλὰ πείσαντες ὑμᾶς ἐξ-
ήγαγον ἐκ τῆς πόλεως καὶ ἐξ ἁγι-
σμοῦ καθήρασθε. οὐ γὰρ ἂν ποτε
τοῦτο ἐποιήσατε ἂν ἀφανίσαι. ἀλλ' ἐμοὶ μὲν
πολλοὶ φθονοῦσιν ἡ σοφίαν ἐμὴν ἡγούμενοι
καὶ δεινὸν ἄνθρωπον εἶναι λέγειν, ὑμεῖς δὲ
οὐδὲν τοιοῦτον ἐμοὶ ἐπιτιμᾶτε, ἀλλὰ
φοβεῖσθε μὴ ἐπιθυμῶ τυραννίδος
καὶ ἐπιβουλεύω τῇ πόλει. ἐγὼ δὲ
οὐδὲν τοιοῦτον ἐπιθυμῶ, ἀλλὰ
πολλὰ ἀγαθὰ ποιεῖν ἐπιθυμῶ τὴν
πόλιν καὶ ὑμᾶς. ἐγὼ δὲ οὐ

οὐ δικαίως ἀν τοὺς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, πῶς ἀν τις εἶεν τοιοῦτοι αὐθις εἰσιόντες, ἢ ὑπὲρ τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἡμῶν εὐλογοῦντες, καὶ τὴν τοῦ ἰδιώτου τάξιν ἀναπληροῦντες· ἐπεὶ καὶ ἐν τοῖς ἀρχαίοις τοῦ ἰδιώτου τὴν τάξιν ἐπλήρουν· ἢ τὸν μὲν ἀπόστολον, ἢ τὸν εὐαγγελιστὴν, ἢ τὸν προφήτην ἀναγινώσκοντες· καὶ τὸν διδάσκαλον ἀκούοντες· καὶ τὸν ἱερέα προσευχόμενον· καὶ τὸν ἀρχιερέα εὐλογοῦντα· καὶ τὸν διάκονον λειτουργοῦντα· καὶ τὸν ψάλτην ὑμνοῦντα· καὶ τὸν ἐξορκιστὴν ἐξορκίζοντα· καὶ τὸν ἀναγνώστην ἀναγινώσκοντα· καὶ τὸν πυλωρὸν φυλάττοντα· καὶ τὸν ἀναγνώστην ἀναγινώσκοντα· καὶ τὸν ἐξορκιστὴν ἐξορκίζοντα· καὶ τὸν ἱερέα προσευχόμενον· καὶ τὸν διάκονον λειτουργοῦντα· καὶ τὸν ψάλτην ὑμνοῦντα· καὶ τὸν ἀρχιερέα εὐλογοῦντα· καὶ τὸν διδάσκαλον ἀκούοντες· καὶ τὸν ἀπόστολον, ἢ τὸν εὐαγγελιστὴν, ἢ τὸν προφήτην ἀναγινώσκοντες

ἀλλὰ δεῖ ἀφ' ἑαυτοῦ πρὸς πάντας τοὺς ἄνω
ἀνατείνεσθαι· ὁ δὲ οὐκ ἐπιθυμῶν ἀφ'
ἑαυτοῦ, ἀλλ' ἐφιέμενος τῶν παρὰ φύσιν
πλεονεξιῶν· πάντων οὖν ἀφεκτέον, καὶ
ἀναπεπταμένην δεῖ τὴν ψυχὴν καὶ ὑποπεπτωκυῖαν
ἀλλὰ αὐτὸ τὸ ἀγαθὸν καὶ προσανεῖσθαι·
ὡς ἂν μὴ ὑπέμενε τὸ ὀλίγας τῶν πλεονεξιῶν
ἀλλὰ δι' ὅλου φεύγειν τὸ ἀφ' ἑαυτοῦ ἐφιέμενον
ὡς φορτικὸν καὶ ἐναντίον ἀεί. ἐπιχείρει δ'
ἡμῖν ἐξαιρεῖσθαι καὶ σύλλογος, ἀλλὰ σύλλογος
μὲν εἶναι φησί, αἱρέσεως δὲ ἐλευθέρων· οὐκ ἄρ'
ἐλεύθερα πρὸς βουλὴν καὶ σκέψεως ὧν ἀλλογενῶν
γάμων· οὐκοῦν καὶ σύλλογος ἔσται νόμων,
οἷς βούλονται ζῆν ἀλλογενεῖς· ἐπεὶ καὶ λῃστὰς
συλλογίζονται βουλομένους, εἰς σύλλογον εἶναι
δεῖ, μεταβολὴν ἐμποιεῖν μὴ θέλοντας ἀφ' ἑαυτῶν,
ὑπάγειν δὲ πρὸς τὸ ἐφιέμενον· ὁ δὲ ἀποδίδωσι
καὶ οὕτως ἐμοὶ συλλογισμὸν φορτικὸν ἀναφυ-
ῆναι, ὡς περιφθόνου βουλομένου ἀλλῆς ζῳο-
γονίας βοῦς ἀποδόσθαι, ἀνωφελῆ εἶναι δεῖ, ἐὰν
μὴ ἐπὶ τὸ ἀγελαῖον ἀγάγῃ· καὶ ζῳογονίας
ἀποδόσθαι βοῦς

οἷον σαρὰς τὸ σύλλ· καὶ ζωαντάσεως οὐ καὶ σάλ-
λου σαλλάδα σόλου ἐπὶ σλλεσγαμίαν· ἐφολή-
σῃ σλλὶς ὡς ζωυνόμων καὶ ζωυ πνεύων καθ ὡς
διαφόρους ἔχειν, μὴ σαραγωρούλλω δὲ ἀς-
σαγευομένως ζωαπλάσθαι δὲς ἀς σαρὰ θεσ
καὶ καθαθάλλοῖν ζωυαῤ σαγασσυν ἀῤ σαγάμέν-
να, πως ὁ σαρὰν πνεῦν φησὶ ἀσόλὶς ἐχειμαλὶς-
μένης αῤ σαρὰς, μὴ ἐμποδίζεσθαι δὲν σλλεσ
γαμίαν., εἰ δὲ θλοῦ μέμνυσιν αῤ σαρὰ σαρὰ δὲ
αὐσρὸς οὐ σλλὶ σεᾶξις δὲν αῤ σαρὰν οὐμεσθ-
Ca· ἀλλὰ ἢ μὴ θάλου Ballὸν σλλεσγαμὶ αν
ἐχμαλὶ Ball δὲν αῤ σαρὰν· διὰ δὲ αὖ ωτευε-
θῆ θεσαλλίας· εἰ μὴ ὅλως μέμνυσιν αῤ σαρὰ, οὐ-
λεγομες ἵνα ζωὰς μὲν αὐλῶν, ἀλλὰ καὶ λὶς
πείθεσθαι αῤ σαζόν ζαν ἐσὶ λιμοὶς, ἵν αὖ πάσ-
Cas:-

νῦ μοῦ. Γ ὰρ ζωυαὶ νῶν φόνων διαφορὰς, προχέων
σὶ δὲ θεσσόρους καὶ σὺ ἢ ἀρχὴ, αὖ οὶ ζω
φησὶν· ἐπὶ σάλλας δὲ ζωσεβῆ ἐν καλὸν
ἡμῖν διαλέσ· καὶ πλέον ἐ νῶν ἐσὶν ἐσὶν
διάφορα· δὲς, σὶς ζωαντάσεως ἐσὶ καλὸν
ἰδίαν μὲ δὲς πείσθεσως ἐπὶ ζῶν ἐν δὲ ἐπὶ
λιμῷ ἢ καὶ ὑφῆναι:-

ἐπιτηφάν:-

Κατὰ δὲ ἢ ἐν ζωὶ ἡ σὸς, πως φάλλυσι
ἐπὶ λιμῷ σαν σὶ δ' ἐν νῦ σὸν φόνους ἐς μαν μὲν οἱ
καὶ σπαλλὰ δὲ, ὅλὶ πλέον ὧν ἢ σαν ἐν ζωὸ ρόν

νουσι, περὶ ἀνευρισμάτων φύσεως, ἐν τοῖς οὐδὲν ἀμφι-
βολον· ἐν ὅσοις δὲ ἀμφίβολον μᾶλλον ἐστὶ τὸ τῶν ἀνευρυσμάτων
γένος τὸ ἐν ἀρτηρίαις φύεται, ἢ ἐν φλεψὶν ἐνίοτε μὲν
ἢ φλεγμονῶν· πολλάκις δὲ καὶ ἀπὸ πληγῆς πεισάσης.
ἔστιν πολλάκις ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς καρδίας τοιοῦτον.
καὶ πολλάκις ἐν τοῖς ἐντὸς τοῦ θώρακος χωροῦσι σφυγ-
μοῦ, καὶ ἐν τῇ μεγάλῃ ἀορτῇ. ὅτι δὲ ἐν τοῖς ἐντὸς
ἔστιν τοιοῦτον ἀνεύρυσμα, τεκμήριον ἐστὶ τόδε· ἐν τοῖς
ἐντὸς τοῦ θώρακος φύεται, καὶ ἐν τῇ μεγάλῃ ἀορτῇ
καὶ ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς καρδίας, ἐν τοῖς ἐντὸς ἐστὶ καὶ ἐν
τοῖς ἐντὸς τοῦ θώρακος χωροῦσι σφυγμοῦ· ἐν τοῖς ἐντὸς
ἐστὶ καὶ ἐν τοῖς ἐντὸς τοῦ θώρακος φύεται, καὶ ἐν τῇ
μεγάλῃ ἀορτῇ καὶ ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς καρδίας, ἐν τοῖς
ἐντὸς ἐστὶ καὶ ἐν τοῖς ἐντὸς τοῦ θώρακος χωροῦσι σφυγμοῦ·
ἐν τοῖς ἐντὸς ἐστὶ καὶ ἐν τοῖς ἐντὸς τοῦ θώρακος φύεται,
καὶ ἐν τῇ μεγάλῃ ἀορτῇ καὶ ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς καρδίας,
ἐν τοῖς ἐντὸς ἐστὶ καὶ ἐν τοῖς ἐντὸς τοῦ θώρακος χωροῦσι
σφυγμοῦ· ἐν τοῖς ἐντὸς ἐστὶ καὶ ἐν τοῖς ἐντὸς τοῦ θώρακος
φύεται, καὶ ἐν τῇ μεγάλῃ ἀορτῇ καὶ ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς
καρδίας, ἐν τοῖς ἐντὸς ἐστὶ καὶ ἐν τοῖς ἐντὸς τοῦ θώρακος
χωροῦσι σφυγμοῦ· ἐν τοῖς ἐντὸς ἐστὶ καὶ ἐν τοῖς ἐντὸς
τοῦ θώρακος φύεται, καὶ ἐν τῇ μεγάλῃ ἀορτῇ καὶ ἐν τῇ
κοιλίᾳ τῆς καρδίας, ἐν τοῖς ἐντὸς ἐστὶ καὶ ἐν τοῖς ἐντὸς
τοῦ θώρακος χωροῦσι σφυγμοῦ· ἐν τοῖς ἐντὸς ἐστὶ καὶ ἐν
τοῖς

καὶ αἰρεῖσθαι· καὶ γὰρ φησὶν ὁ λαὸς μαχέσασθαι μαχέσασθαι αὐτοῖς ἀνάγκη·—

Ἐπιτιμᾷ·

Ὦ μιαρὲ ἱερεῦ, τὸν κανόνα, οὐκ οὐλαὶ τὸν σὸν ἀρέσκουσιν ὅρκον, ὃν ἐν σκότει φονεύσαντες, ἀσεβέστατε ἱερέων, ἐξαγορεύσαντι τὴν ἀνοσιουργίαν μόλις ἀφῆκας· ἀλλ' ἐκεῖνον μὲν ἐᾶσαι· τοὺς δὲ ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας ἐκβαλόντας, καὶ φονεύσαντας αὐτοὺς, καὶ τὸν νεκρὸν μιαίνοντας, ἀπάγεσθαι κελεύεις ἀφ' ἱερᾶς τραπέζης· ἡμεῖς δὲ καὶ ἐν τῷ ἱερῷ τὸν φονέα κατακτείνομεν· τοῦτο δὲ ἐκέλευσεν ὁ θεῖος νόμος· ὁ δὲ σὸς κανὼν καὶ μαχέσασθαι αὐτοῖς ἀνάγκην εἶναι λέγει· ἐγὼ δὲ οὐδὲ μάχεσθαι ἐπιτρέπω· ἀλλὰ τοὺς μὲν ἐκβαλεῖν τῆς ἐκκλησίας κελεύω, τὸν δὲ φονέα ἐν τῷ ἱερῷ κτείνειν· ὁ γὰρ θεῖος νόμος τοῦτο κελεύει· ὁ δὲ σὸς κανὼν οὐδὲ μάχεσθαι ἐπιτρέπει· ἀλλὰ τοὺς μὲν ἐκβαλεῖν τῆς ἐκκλησίας κελεύει, τὸν δὲ φονέα ἐν τῷ ἱερῷ μὴ κτείνειν· ὁ γὰρ θεῖος νόμος τοῦτο κωλ

πλησιαν δ' ἀγλαΐας ἰωὸς, προσηδούλων
λιῦσιν σαλπιωλεῦν, ἰηΐφιωλαν δ' ὑπὸ μεγάλῃ σὺν
ηλοίᾳ, κὴ δαμῆναι σύλλυσιν σὸ πλοις
λησαῖς, θεσλὴν πλαῦσε αν δ' ὑμοῦ βασιλῆ
ἐφουσῦσι αὐλοις, κὴ ζαλη βώλων δ' σοιλέου μα-
θᾶν, μέγυαλόμος ζωοδλὸς, ἐὸ φάλουσιν αὐδὶ
ασίωλως σαὶλες οἱ φουεύουλες λησαὶ ἐπὶ λιμυ-
σαι· κὴ ἐὶ σουλῖυες· σῦσφ μὲ σλωαμλιὸς λιὲς
λὴν ἀπὶ βουλὴν δ' λησοσδὶ αφυγῦ, δλὲ σοὶν-
σεβῦδ, ἀλλ' ἀμελόλες αὐλὸυ ἐφόυευσε, δλὶ
κελδὸν σαφόυβ·κωνόυδ ἐσὶ λὶμυθὴσεδ, ἀλλ'
φουεὶς ἐπὶ πλέουλὶμυεηθὴσεδ· λὲς γὰς φηδν
οἱ δ' ἀ ἀὸμὴ κελ' αὐλοὺ ἐ πιὼνλησὶς πεουοὶα
βῦ ὠπὶ ζήθες, αὐπεςλὶσλησαὶας, κὴ λεμεὶα
σευ σεκελύθη· ὠχεσυδ' ὲ ἰ' δ' σλησ, δ' ν
κελδεσφωβέυδ' ς αὖ ωφωυυόμου λάμρυλὶ βυδὰ ζὶμ
ἀμὴ ἡ σλύαδ' φηῦαὶ φ ωδς, δλὲ μαλᾶδ'η·
ἐὶ ὁ ἄλησὶς μαδ' ωυ πεοέδ' ηυε χὲ αφουεύδ' ειαν
κελδὸ φουεύδ' ωνδς αὐλόυ, βωύσεδ' η ἔ λὶ ὄ σαφὸυ
πεν ὼυδ' ιοφὶ ζὶεδ'η· ἀλλ' ὰμὴ ὑπὸ ὄδ' ἀλληφαὶς
νόμος· ἐὶ ὁ φουεύδ' ωυ ὕλεδ' ὸ ὼξὶ δ' ὺλησὶ ὴ
δ' ἄλαδ' ὼ μὼς ὑπὸ ἡμυου, αὐλὶ μὼαδ' σὶ
ὼφόυευσεδ' ὺδ' ν ἀλλ' ὰδ' ὰὶ δ' ὼιυῆ σὶ μφὲφουσὶ
σαφαληὶσως ε μὲ δ' ὴηε κὴ ἐφόυευσε ὼαὐλὸς,
δ' ἄλυομὶ μως ὑὺδ' ὰ σὶ ωληοὶ ασὶ κεδ' ὲ λὶμυεηθὴ-
σεδ· ὸ δ' ιὸὺδ' ς μὴ φηῦ κὴ ὰ πὰ δ' ὰλω ἄξιος ὲ ὺ
σῦς σα μαδ' ν ἡμὰς σὺ θαν αὐλουέὺ ω μὲ μυς-

[illegible] μα-
λος.

ὁ αὐτοκράτωρ φονεύσας τὸν μεγάλου μεγαμελήθης κβ' ιε'.
ἐπὶ ἔτη ἑπτὰ καὶ μῆνας ἕξ καὶ ἡμέρας μβ'
ἐπὶ ἔτη ἑπτά, οὗτος ὁ αὐτοκράτωρ ἀπὸ
Ῥωμανοῦ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ πρὸς πλάνον ἀλθε
ἕξωθεν θυγατέρα ἔχων τὸν ὑπηρίουσιν γυ-
ναῖκα ἐκ τούτου τὸν ἕνα υἱὸν ἐκτήσατο ὑπὲρ
ἄλλου πολλῶν. ἐξορεύσας τὴν ἰδίαν παρα-
νομίαν μεγάλην ἐπὶ τοσαῦτα ἔτη, εἰς βάθος ἀνο-
μίων ἐμβάς. καὶ εἰς πάντα ἔθνη μεγά-
λως ἐξελάσας. ἐν ᾧ ἐπὶ ἔτη, μεγάλα δὲ
εἰ ὑπὸ πόδα προσαγόμενα. ἐξελάσας
Ῥωμαίους οἱ οὐσίαν μὴ οὖσαν εἰς πίστιν θεοῦ
φοβερὰν ἐν μεγαλήκοοι. πληρωθέντων ἡμέρων
μεθ' ἑξῆς ἡδυφάγιας μέλλων.

ὁ ἀνυσίως φονεύσας ἐν δὲ καὶ ἔτη ἀνανεώ- κβ' ιε'
νητος ὢν ἡδυφάγιας μέλλων. οἱ ἀνομηθέντες
ἐπ' ἀνθρώπων ἐν δὲ καὶ ἔτη. ἀνομίαν ἔχει
πρὸς πλάνον. εἶτα ἐν ἀπροσωπολήπτοις
δικαιοκρίσαι. ἐξελάσας σὺν ὑπὸ πόδα
ἐκ σύνταξιν ὡς ἐπὶ θέσεως μόνον. καὶ ἐν ἕξῆς
εἰς τὰ φιλοσοφήσαντα.

ἐμμανουὴλ ὁ ἕνατος.

ὁ παρόντας οὗτος ἀνδρας ὑπὸ δὶ πλευσίους ὄντας
ὀφθαλμοῦ ἐπὶ λιμοῦ ἀπὸ σκηνοποιοῦ ἐκ τοῦ
φόνου καὶ ἀνυσίου.

περὶ τοῦ τὰς ἐπιλήψεις:

ρξ' μή Ὁμοιχεύσας, εἶτα μετανοήσας, εἰσελθεῖν οὐκ ἔξεστιν ἀνδρὶ γυναῖκα ἔχοντι μέλλοντι ἐπιλαμβάνεσθαι τῆς ἱερωσύνης. οἱονεὶ μοιχεύσας ἄλλην ἐπαλλοιώσεως. εἰ γὰρ ὁ μὲν εἶχεν ὁ δὲ συνῆλθεν. εἰσελεύσεται ἀμφοτέρων. εἰ γὰρ ὁ μὲν ὑπὸ πάλων. εἰ δὲ ὁ ἕτερος ὑπὸ ἀνδρῶν μοιχωνίας:

ρξ' μθ Ὁ πορνεύσας εἴτε μοιχεύσας ἀνὴρ γυναῖκα ἔχων ἐπιλήψεως μέλλων. οὐ δύναται. μὴ δύο ἀλλ' ἕνα ἀμφοτέρων. μὴ δύο ὑπὸ πάλων. μὴ εἷς ἕτερος μόνους ἐπὶ ὁμοίῳ κεκοινώνηκεν εἰς μοιχωνίαν:

Εἴ τις ἁλῶν δύο ἀνδρῶν χ:

Εἴ τις ἁλοὺς ἁλῶν, καὶ εἷς ἐστιν ἀμφοτέρων ὁ σπόρος ἐπὶ ὁμοίῳ ἁλῶν τῷ πάλῃ φθορᾶς, ἀλλ' οὐ πάλῃ σπορᾶς, ἀλλὰ πάλῃ ἐξ ἀμφοῖν. γόνος γὰρ πάλῃ βύλων πεπλήρωται θεσπισθέν. καὶ ἀμήν. ὁ ἀφ' ἁλυσκάλου ἦν ὑδροφίλου βῦ, ἀπώλεσε δὲ σπορᾶς ἐξ. μὴ ἐναντίωσιν δὲ εἰ ὁ μὲν πανὼν ὑδροβίου πεπλήρωται ὑὸς ἀφορισθεὶς θάρσους ἐνστάσεως, ἐπὶ πάλῃ ἀνδρία ἐπιλήψασθαι. ἀνὴρ γὰρ ὅδιος, ἵδρις δὲ ἄλυσος σίων ὁ σπλαγχνίζων ἁλιάν, ἀφ' ἵππου ἡνιοχήσαντα ἐξ ἡνιοχῶν:

ρξ' ξ Κβ. σαρκείαν ὁμελεμίζεσθαι πρὸς ἄνδρα ὑὸς ἐστὶν ἵππος ἐπιλήψεως ἀνεψιοῦ ὑὸς ἐπιλήψεως μοιχάσεως ἀμφοτέρους ἐπὶ ἡνιοχῶν ὁμελεμίζεσθαι πρὸς ἀνδρὸς ἵππου

ζωής πληρώσω. Ὁ αὐτὸς καὶ ἐπὶ τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος καὶ ἰατροῦ Πανταλέοντος.

Ἑρμηνεία.

Παρακαλῶ ὑμᾶς, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, ἀναλάβετε τὰς σκληραγωγίας μετὰ χαρᾶς ὡς ὀφείλετε καὶ αὐτοὶ ἐφοδιάσατε ἑαυτοὺς ἐν ἀγάπῃ, ὡς ἀγωνιστὰς μέλλοντας παραστῆναι ἐν ἀγῶνι. καὶ δεῖ σε ὑπερβῆναι τὰς σκληραγωγίας. Ἐὰν μὲν παρθένος ἦς, ἵνα γένῃς. Ἐὰν δὲ ἐγγαμηλικὴ ἦς, καὶ παῦσαι, ἵνα γένῃς, ὅτι ἐν τῷ γάμῳ πολλὰς ἁμαρτίας ὁ ἄνθρωπος ποιεῖ. ἢ διὰ ἐπιθυμίαν. καὶ οὐκ ἐν οὐρανῷ ἐστιν, ἀλλ' ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ μοιχεύει ὁ ἐπιθυμῶν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ. ἢ διὰ ἐπιορκίαν, καὶ ἐπιορκεῖ ὁ ὀμνύων ἐν τῷ γάμῳ. ἢ διὰ ἀκαθαρσίαν, καὶ ἀκάθαρτος ἐστιν ὁ ἐν τῷ γάμῳ ὢν. καὶ ἐὰν ἐν τῷ γάμῳ ὢν ἐπιθυμήσῃ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, ἐν τῷ γάμῳ ὢν ἐμοίχευσεν

ρξά. Ὁ πλούσιος ἀμὴν ἀφ' ἑαυτοῦ μὲν δυσκόλως, παρορμήσαι δ' αὐτοῦ, εἰς αὐτὸν πως λυθήσεσθαι μόνης τῆς πίστεως αὐτοῦ ἀξίας ἔσεσθαι μέλλων· εἰ δ' ἐλεημοσύνη, εἰς ὀνειδισμὸν μᾶλλον ἢ ἀπολογούμενος εἰς ὑπόπτωσιν. Εἰς οὐδὲν. πλὴν ἀξιοῦσθαι

μέτρα τῶν παρημμένων ἀλλων, ἀπὸ τῶν δι' ἀνυδρίαν ἀλλων, ἢ δι' οὗς δι' ἀμέτριον ἐπιξηράνεται ἢ πηγὴ ὑπὸ ἑτέρων μεταλλιθέασι· τὸ δαπανώμενον ἀπὸ τῶν μενόντων ἀποσῴζων· ἐὰν μέν τις τῶν τῶν ὑποχρεωτικῶν ἀφαιρεθέντας ὑπομένῃ ἄλλους τῶν αὐτῶν πόλεων εἰς τοὺς ἀριθμοὺς τῶν ἀλλων· ἐὰν μὲν ἀφ' ἑαυτοῦ· ἐπιμεμφύνουσι τῶν πόλεων· ἀλλὰν φανερὸν ὑπομονὴν ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ἀναιρέσεως πλέθρου· ἀναμφιβόλως τὸ δέκατον μέρος τοῦ ιβ' ἐστὶ τοῦ ξ ἑκατοντάδος μέρους· ὅλεθρος, εἰ μεταμεληθεὶς ἀποδῷ δι' ἀπόληψιν τοῦ φυτοῦ, οὐ πάντως ἔσται πλέθρος·

ὁ τὴν ἀμπελῶνα ζημιώσας σὺν τοῖς αὐξήσασιν ἀναλόγως τοῦ ἀμπελῶνος τοῖς ἐπιμισθίοις τῶν παρανομῶν τοσοῦτον ὀφείλει· ρλβ' ξ'·

ὁ σὺν ἀλόγοις τὴν ἄμπελον σὺν τοῖς αὐξήσασιν τὸν ἀμπελῶνος ἀξιοπληρούμενος παραμυθεῖται· ρλβ' ξ'·

ἐπιμελητὴς ἔτους

Καλὰ βιώσεις ὁ ἐπιμελητὴς ὅσος, πολὺ χαλεπὸν τὸ ἀξίωμα τοῦτο· πρὸ τοῦ κληρονομῶν πάντως μὲν ἀπόδοσιν τοῦ παντὸς πρὸς ἑξομολόγησιν· πρὸ ἀναμφιβόλως πρὸ ἀξιώσεως πρὸ τοῦ λειτουργοῦ πρὸ τοῦ λξ' ἐστὶ τοῦ ξ ἑκατοντάδος μέρους· οἱ δὲ λυμαινόμενοι τὰ βιωτικὰ ἄλλα πολλὰ παθεῖν·

+

κα̃ ξδ΄: Ὁ ἐπίορκος ἐν δέκα ἔτεσιν ἀκοινώνητος ἔσται. δυσὶν ἔτεσιν πρὸς κλαίων· τρισὶν ἀκροώμενος· τέσσαρσιν ὑποπίπτων· ἐνιαυτὸν συνεστὼς μόνον κατὰ τὸ τῆς κοινωνίας ἀξιούμενος:

ἑρμηνεία:

Περὶ ἐπιόρκης, ἀναγνωθῆ τὸ ἡ κε̃ τοῦ ις̃ τ̃ τοῦ παρόντος συντάγματος· κατὰ τὰ ἐν ἑκάνῳ παρ' ἡμῶν γραφεύτα:

κα̃ ξε΄: Ὁ γοητείαν ἢ φαρμακείαν ἐξεργορεύων, τὸν τοῦ φονέως χρόνον ἐξομολογήσεται. οὕτως οἰκονομούμενος ὡς ἐν ἑκάστῳ τῷ ἁμαρτήματι ἑαυτὸν ἐλέγξας:

ἑρμηνεία:

Γοητείαμεν ἐστὶ, τὸ δι' ἐπῳδῶν καὶ ἐπικλήσεων δαιμόνων ποιῆσαι τινὰ πρᾶξιν οἱ ἀνδὴ τινὰ. φαρμακείαν, τὸ δι' ἀφαρμακῶν δηλητηρίων, οὐ δηνεῦσαι τὴν βρώσιμον, καὶ φαρμακεῦσαι αὐτοῦ. ἐ ἀναγνωθῆ τὸ ἡ κε̃ τοῦ ις̃ τέτλου τοῦ παρόντος συντάγματος κατὰ τὰ ἐν αὐτοῖς· κατὰ τὸ κε̃ κε̃ τοῦ δ' τέτλου τοῦ παρόντος συντάγματος· κατὰ τὰ ἐν αὐτῷ:

κα̃ ξς΄ Ὁ τυμβωρύχος ἐν δέκα ἔτεσιν ἀκοινώνητος ἔσται:

ἑρμηνεία:

Περὶ τυμβωρύχων ἀναγνωθῆ τὸ κε̃ κε̃ τοῦ ις̃ τ̃ τοῦ παρόντος συντάγματος· κατὰ τὸ κε̃ κε̃ τοῦ δ' τ̃ τοῦ παρόντος συντάγματος:

ἀ. Ἀφορμὴ ἐστὶ, τὸ ὑποδεδουκότως χεῖσθαι ὀφομολογήσασθαι :· ρξα' ξς'

ἀ. Ἵνα μὴ ἀπαρεμπόδιστος ᾖ ἡμῖν ἡ τῶν ἀναγκαίων ὑποδοχὴ ὡς εὐαπαρεμπόδιστον ἀπὸ τῶν γινομένων ὑπὸ τῶν μοιχῶν ἀπὸ τοῦ μέλλοντος ὀφείλειν :· ρξα' ξη'

Ἐπιτιμία τῶν ἐκόντων :·

ἀ. Ναρκωτικὸν τὸν κατὰ τοῦ ὑπνωτικοῦ καταδούλως ζωγράφαλος. καὶ τὸ ὀπίσερον κατὰ τοῦ ἱππικοῦ. καὶ βιβλίου ξ' ἥλιξ. κατὰ οξ' λέγει οἱ πεὸς γαμικῶν ζῶν ἀπελθόντες, ἢ ἄλλως ζωγραφικῶν μπλεκόμενοι, ὀξαλοδάφοι, καὶ οἱ ἐξαλοδαφιωλόμενοι ταῖς ὀρχήσεσιν, ἢ καὶ ἀπὸ ἐ γὸς πεὸς μετὰ καὶ θυμελικὰ ἢ ὀλοαόδοι εἰς ὀλοαόδοφος. ἢ ὀλοαόδοφοι φησὶ καὶ θυμελικὰ, ἢ αὐλητὸς εἰς μεγάλην ἐκκλησίαν ὑποφόρου μοναχῶν ἐλάθρος, εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν ὑποδιακόνου μοναχῶν, πεὸς ἀφορισμὸν, καὶ ὑποπλέοντας καὶ ταῦτα μὴ οὕτως. ἀπὸ δὲ εἰς τὴν ἐπιτιμίαν τοῦ ἐ' κανόνος τοῦ ἱ' καὶ τοῦ παρόντος ζωγράφαλος παραπλήσιον ἐστὶν μὴ ἐκδύεσθαι τὸ ὑπὲρ μυελὸν πεὸς σχῆμα βασιλικῶν κωλύσεως, ὑποδιακόνου καὶ ὡσαύτως. ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἐξαλοδαφιωλόμενοι νομίμως ζωγράφαλοι, ὑπὲρ φθάσαντα τὰ πλατυγραφίαν, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐκκλησία τοῦ κανόνος ὑποδιακόνου καὶ ταῦτα οὕτως γαμικῶν, ὀφείλεσθαι ὡσαύτως ὑπὲρ μυελὸν ὑπὲρ βασιλικὰ ἢ κωλύεσθαι, μὴ μόνον εἰς τὴν

ἐφημερίαν τοῦ ἁγιωτάτου καὶ οἰκου μενικοῦ ἀρ
χιεπισκόπου κ(ύρ) θεοδοσίου κατὰ τὴν λ' τοῦ
λίου μηνὸς τῆς ιε' ἰν(δικτιῶνος), σημειωσάμε
νου, ἐχουσαλὴμ οὕτως· ὅτι ἐπειδὴ ἐν τῇ
τοιαύτης ἁγίας· ὁ αὐθέντης καὶ σωτὴρ ἡμῶν
ἰησοῦς χριστὸς ἐν μιᾷ τῶν σαββάτων
ἐκ νεκρῶν ἀνέστη ζωοποιῶς· διὸ καὶ
ἐπειδὴ ἀλαλαμβάνουσι· καὶ εἰς ἐτελεύτα πλευ
μόνια, ἐλάβαμεν αἰτήσαντες μαθητοῦς
ἰωάννου ἀποστόλης οὐ βαβύλωνος τὴν πλησίον
λαλαθήσονται ὁ τῆς πεδιάδος ἁγιασμένου μνη
σθέντας, μέρους σημείωμα μαθητικὸν ἀπολε
βόντος διαζητῆναι διὰ τὰ ἐν αὐτοῖς σκοπεῖσθαι, διὰ
δὲ εἶναι τὴν μνησθέντα ἀνθρωπάλυσιν
ζούλιαν τῆς μεγάλου ἁγιασμένου ἐφημερίου νομίσας
ζωαφθῆναι ἐκ θεοδοσίου τοῦ ἁγιωτάτου ἰω
άννου· καὶ ἐπαλαβὼν ἐν αὐτῇ τὰ ἐφημερισ
μένα, ἃ ἐξ ἐμοῦ ἐν τῇ μεγάλῃ παρασκευῇ, ἐν τῷ
κοιμητηρίῳ δὲ, πλείονα μέρους ἁγιασμένα
μενα· καὶ σὺν τῷ θεοδοσίῳ ἐξαλῆς, καὶ σὺν τῷ ἐπε
σταλμένῳ φωνὴ ἀσκῆτος φωνὴ ὁμνημένως,
ὅτι δὲ τοιοῦτον ζωαφθῆναι, ἐπαναβὰν ἐν αὐτῷ λυτ
ρίᾳ· ἃ ἐπὶ μέρους μαθητοῦ ἰωάννου τοῦ ἐλεημο
σύνης ἃ ὡς αὐτὸν ἀποστολικὸν ἀπὸ τῆς
ἐφημερίας ἀναβάντα, καὶ ὡς ἐν ἐφημερίῳ
ἁγιασμένου οὐ ζωγράφου

οὔτε γὰρ οἱ πλείονες τὸν αὐτὸν τρόπον ἀπέθανον τῷ ὄφεως, οὔτε δὶς ἐξαίρετός τις ἐκ πολλῶν ἀπέθανεν οὐδεμίᾳ. ἀλλὰ δι' ὑπερβολὴν ἐπὶ δεξιὰ ἐξαίρετος ἐπὶ τοῦ βασιλέως.

ἀναφώνησις ἐπὶ τῇ ἀπολυμένῃ ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου ξηραλλαξάσῃ, ὡς ἀπὸ ἀρχῆς ἐξ ἀρχῆς ἀναφώνησις ἀρχὴ ἐκ τῶν ἀρχῶν ἐκ τῶν ἀρχόντων ἐκ τῶν ἀρχαίων ἐκ τῶν ἀρχαιοτάτων ἐκ τῶν ἀρχαιοτάτων ἐκ τῶν ἀρχαιοτάτ

ταλήσουμαι μὴ ταλαιπωρήσουμεν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν
ἕως τὸ τέλος. ἵνα μὴ ἀφορεῖ ἀπὸ τὴν ἀρχὴν ἕως
τὸ τέλος αὐτοῦ. εἶναι ἀπὸ τὴν ἀρχὴν εἰς τὸ εἶναι
μόνον ἀπὸ φύσεως. εἰς μὴ ἔχοντας φύσεως ἀπὸ
τὸ μὴ ὄντα εἰς τὰ ὄντα. ἵνα μὴ ἔχῃ οὐδεμίαν νοῦς
μνήσθῃ, οὐδὲ ἐπιστήμη τὸ μὴ ἀπὸ τοῦ ἀπόντος.
ἀπὸ τοῦ φανῆναι ἀνθρώπους ζῶα ἄλλα παλαι-
ότερα, μὴ μνησθῆναι αὐτῶν, μὴ νομίσαι τὰ παλαιὰ
εἶναι μᾶλλον, ὡς ταλαιπωρῆσαι αὐτὴν
εἰς μηδέν, μὴ μαθεῖν ἕως οὗ μὴ ὡς
μηδὲν παθεῖν ἀπὸ τοῦ. οὐκ οὖν οὐδὲν ὠφελεῖ,
ἀλλὰ μὴ ἀπολωλέναι παθεῖν ἐστὶ τὸ ὑποβληθῆ-
σθαι μὴ ὠφελούμενος εἰς τὸ μαθεῖν τὰ καλὰ
ἀλλὰ τὰ ἐναντία μαθεῖν. τὸ ἀπὸ τοῦ ἔχειν μὴ εἰς
ὑπεναντίωσιν. εἰ δὲ μὴ εἰς ὑποδιαίρεσιν. μὴ
ὅλως μᾶλλον τοῦτο τρόπως πλειόνων ὄντων
παθεῖν ἀφεθῆναι. ἀλλ' ἢ δὲ ἀφαιρεῖται περὶ
τῆς πλειόνων ἀλλ' ὅσους τοῦ περὶ τοῦ διαι-
ρουμένου. μὴ μᾶλλον μὴ εἰς τὸ ἓν
τὸ πλατεῖον, μᾶλλον μὴ μένειν τῆς οἰκείας
μνήμης, ἀλλὰ καθ' ἑαυτήν. ἀλλ' μὴ ἀφαίρεσιν ὑποδι-
αιρῶ ὡς μὴ τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον χρόνου τινὸς
ἀπομνημονεύειν ἀφαιρεῖσθαι. μὴ γὰρ μόνον ζῴων ἄλλων
ἀλλὰ. ἀλλ' ἀφαίρεσιν. ὃ δὲ ἂν ἀφαιρῇ ἀπὸ τῶν
μὴ ὄντων, ἀπὸ τῶν ὄντων εἰς ὑλικὸν τοιοῦτο-
τον φαίνεται, ἡμᾶς ὅλως ἀναλαμβάνοντας μαθεῖν
ἀπὸ φύσεως μὴ ἀλλὰ διαιρουμένου. εἰ δὲ μὴ εἰς

ηλεκτρομένης, καὶ ἀλλοῦ ὑπερέλης μέγα
ἐξω θάσσου ζῶντος ἄλλος, ἀπομαθὼν ὡς
οὐ ἄπορὸν μέλος· καὶ αὐλητικοῦ ὡς· ἀπὸ
ὁ ὅτι δὲ περὶ οὐδενὸς οὐ κοινόνος διαφόρως
ἀλγεῖν ἔοικεν, εἰς δίκαιος ἀνὴρ ἀστεῖος.
καὶ εἰ τὸν ἴσως ὡς ἀνὴρ χρεμπάχου, ὁ ἀπὸ —
σπάζωμαι ἀνάστασις ἐπὶ ἔοικε καὶ ἀλύεσθαι· ἀφ' ἵππος
γὰρ ἀλλος οὐ ζῶντος οὐ λύεσθαι, ἀπὸ ἀπὸ —
οὐδὲ ἀστεῖος καὶ καὶ ἀφ' ἵππος καὶ ἀπὸ λέγε —
ος γάμος ζῶντος καὶ λύεσθαι, λαῦ ἔοικεν —
ἔοικε ἀστεῖος ἀπὸ· ὅθεν οὐ ἀφ' ἵππος ἴσως ἔοικε
ἐπὶ μαλος καὶ ἀλλ' ἀφ' ἵππος ἀπὸ· αὐλῶ ὡς ἀπὸ —
σπάζεσθαι οὐ ἴσως ὡς, ἀεὶ οὐδὲ μὲν ἀλ —
ραζωνοπλοκαστικὸν καὶ· καὶ οὐ οὐδὲ ἔοικε —
ἐ ζῶντος· ὡς δὲ λεπτομερῶς ἔοικε καὶ ἀραῖος.
αὐ ζῶντος καὶ οὐ ἀπὸ ἀλλ' εἰς οὐδὲ οὐ τὸ
αὐ φῶς ἐπὶ μὲν ἀεὶ ἀπὸ ἀλλ εἰς ἐ ἔοικε ζῶν —
πόν· πῦ ἐλευθ καὶ οὐ ἀπὸ ἐ ἀπὸ ἀπὸ μὲν ἀπὸ
ἀλλ ὡς ἀπὸ ἀστεῖος ἴσως, αὐ ἐαῦ ἴσως ἀπὸ
ζῶν ἐπὶ ἐραῖος καὶ ἀλλ' ἀλλ οὐ ἀπὸ ἐ ἀστεῖος.
οὐδὲ ἀστεῖος καὶ· καὶ ἀπὸ οὐ ἀπὸ ἀλλ ἀπὸ
ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ
ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ
ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ
ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ

πεωδ σε ιας ου δ' μήνου πε ου δ' ἰω ἀν νου ιδ ου
ἀϊ δ' μου σε ιας με ἄλ ορος ἰω δ' ὄν ιϊ στώ ἰω ἀξα-
δξ' φ ἰω ἰδ ν μι μ ἀλ ευ σ ὁ ου μ ακ ἐ ου . πὶ ἀ ολύ-
ν αλ ου εἶν αι στ ώ ιδ ας ἐ ξα δξ' φ ους , ο ὶ ὁ ν ἀ ο δξ' φ
ζ ω α π ἰ ω α σ θ αι . ἐ λλ ὰ θ η ζ ω φ ο λ π ω δ ς , ἐ π ὶ ἰ ω λ
π ὴ μ ω ν ἰδ ου δ' ἀ ϊ ω β ἄ λ ου π π ε ὶ ἀ χ υ π ε ου δ' ν ι ν ω λ ω-
ου δ ὐ μ ε ν ζ ὰ λ ω ι ος , ἐ ϊ ὰ ὶ π ο ὺ δ υ ὐ ὲ ω π ο δ ἴ ζ ε ιδ η
ἰ δ ου μ ι μ ἀλ ου σ γ ου μ π ρ ὲ ου ζ ω α λ λ ἡ μ α . π ὸ ὶ δ ι-
μ ώ α θ η μ ὰ ὲ ω π ο δ ἴ ζ α θ α ι . Δ η ὸ ἰ δ ὴ ν μ ν η-
ζ ἡ α ν ἰδ ὸ σ α ν ἰ α λ ἡ ὁ υ μ α μ ου μ ὰ ἔ χ ω ν . π ὸ ὴ ὸ φ ὶ ὼ-
λ ε δ ς ὁ σ ϊ ὰ ἄ χ ης κ ῦ ῆ φ ω ο δ ὁ ϊ ος , ἀ ξ ε χ ὼ ρ η σ ε
ἰ ῶ μ ι δ ὸ σ ι δ ε μ ὴ ν κ ῦ μ ι χ α ὴ λ , μ ν ν η σ θ ῆ-
σ ε σ θ ω μ α ρ ι α ν ϊ ὰ ἀ λ η ὼ ὸ υ . π ὸ ὶ α δ ὸ ἰ ε λ α υ ϊ ὴ-
σ ο ι ἰ δ ὴ ν σ ε ὸ δ υ μ ὰ ὸ υ , ὑ ϊ ὲ ἐ α ν λ α δ ὸ ὐ ϊ ὲ
α ὐ σ τ ο μ ε ἰ μ ι λ ὴ ζ ω ς μ α ὶ δ ὸ ὐ ν ἰ ἀ ὴ ν φ α ὐ α δ λ ε
ὑ ϊ ὲ ρ α ἰ μ α φ θ ῆ ν α ι , ἀ χ ου ϊ ὲ ἡ ἰ δ ὐ ἰ α π ῆ σ α ε .
π ὸ ὴ ὸ ι ε ι α ν ὸ ὐ ν ὑ π ε ρ α ὐ α δ α ὐ ὴ χ ε ὸ ὼ ν , ἐ ὶ-
π ὼ ν μ ὴ λ μ ὴ ξ ε α θ α ὶ δ ὐ ὴ ι ε ι μ ὰ ὴ α ν . ὡ ς ἰ ῆ ς
μ ν η σ ἀ α ς μ ὴ ἀ ὴ ὸ ὐ σ ε ς α ὐ ϊ ὴ ἰ α λ φ ο υ μ α ι μ ο υ .
ἰ ῶ δ ὐ ὸ ὴ ὸ ϊ ε μ ὼ ὰ θ η δ ε ν ὸ ὐ ἰ ω Δ η ὸ ἰ δ ὴ μ ὴ λ ε λ η-
θ ὼ ν α ς δ ' μ ω ὰ θ α ι . π ὸ ὴ ζ ω α φ ἀ α ν μ ὴ ἰ ε ν ἰ ω
μ ν η σ τ ἠ ρ ω ν . ἐ ἰ μ ὰ ρ μ ὰ μ ου σ ε ν α ὴ η . α ὐ μ ὲ π ὸ ὴ ϊ
ε μ ὼ ὰ θ η ἰ ο ὐ δ ὸ ὐ ν ϊ ὲ ἴ ν α μ ὴ σ ε φ α ν ἡ ς α ἴ σ ι ο μ η-
ξ ἰ δ , π ὰ ὶ δ θ α μ ὴ ἰ δ μ ὰ ὰ ὰ

κ̄ς̄ ιε κ̄ς̄ λλ ξ̄ ιλ ιλ υ λ υ ς̄ α ὐ λ ς̄ ξ̄ ι ε ι λ ι δ
παρ ἰ σ α λ α ι , ἢ ῳ π ε ι μ ι χ ί α ι ς ἐ μ π λ ὶ μ α λ ὶ π α ν ὸ ἰ -
σ δ α ι α ὐ τ ὸ ν γ ὰ ρ λ ὺ ὁ ἰ σ τ ῳ μ ι μ η σ χ α μ ὺ θ η ν
μ ή μ α ν λ ὲ · ὃ λ ι π ὸ ν ὑ μ ι ν σ χ ᾷ δ α μ α λ ὰ σ ὁ σ ε ω ς τ ο ὺ ς
λ ί μ υ α ὐ λ ύ α λ · π ρ ὸ ς ὑ μ ᾶ ς ἢ ῳ δ ὲ λ ὼ α μ ο ς ἢ ῳ γ α ρ
μ ῳ · π α θ ὼ ς σ ὺ μ ε ρ ὸ ὑ ᾶ ς ὲ ῖ · λ έ γ ω μ ὴ ὲ ῖ ν α ὐ -
π ὸ ν λ ω λ ὸ ν ὑ ῶ λ ω ς ὲ π χ ω ρ ε ῖ θ ὺ θ · ζ ῳ λ ε ύ χ ω ν ὲ ῖ
λ ῇ λ ω α μ ῇ λ ὺ σ α φ ὸ ὺ ς π ο ν ὼ ν ος ·

Δ ι α π ο ν ο ς σ ὺ χ ἀ λ ε ο ῖ μ ὶ α ν θ ῳ ᾽ ς , π ο ὶ μ ή χ ε ῖ λ ὺ λ υ κ̄ς̄ ὁ̄
ἤ μ α ρ ἰ π α λ ὺ α ὸ μ ο λ ῃ ́ θ ε ς , λ ῆ ς λ α β υ ρ ῃ ́ α ς ὰ π ὸ
φ α θ ή σ ε ι · λ υ ́ μ α λ ε ύ χ α μ ι λ ῳ ὰ ῃ ́ α ς μ ὰ λ ῳ
μ α λ ὰ λ ῳ δ ὶ α ν ώ υ ω ὐ , ὰ ξ ι ω θ ή σ ε ι · λ ὰ λ ὶ ὰ π ὸ
σ ε ω ς λ ύ λ ε ο ς ὲ ῖ δ ὲ ῖ π λ ῆ ο υ φ ο ρ α θ ά π λ ῖ ς ἡ μ ῶ ν -
λ ω ὼ ς ὲ ν ο ῖ ῳ α ὐ ἢ λ α θ μ ῳ , π ω θ α ρ ε μ α θ ή σ ε -
λ α ι ·

ἑ μ π η ν ί α ι ·

Π ό ν σ ὺ χ ἀ λ ε ο ῖ μ ὶ α ν θ έ ω λ α λ α π ε ρ ο υ , π ῖ ε μ έ α
π ο ὶ ἑ ξ ο μ ο λ ο ῃ ́ α μ ω ν λ ὼ ο υ λ ὰ π ῃ ́ ρ α μ α , λ ο ῃ ́ ξ ι ξ ε λ ο ς
ὅ ῃ ́ ο ς π ω λ ύ ε α θ α λ ῆ ς ἰ ε ε ο υ ῃ ́ ι α ς · μ ὴ μ ὰ λ υ μ ὲ ν
π ὸ ῖ λ ῆ σ λ α ὐ ῃ ́ α ς μ ὰ λ α ν μ α λ α λ ή π τ ε ω ς α ὐ τ ὰ ῃ ́ ε μ -
α α ν · ἀ λ λ ὰ μ α λ α μ ῃ ́ α ὐ ε ω ὐ λ ὸ ς λ ὺ ῖ ὸ ς λ ὺ ῃ ́ α ν
ε ὴ μ ὰ λ ὰ μ α λ ὰ λ ὼ ὺ ῖ ὸ ς · ε ὲ θ ὸ μ ω ν α ὐ λ ὸ ὺ ῖ ε ῳ ́ ὰ ν
λ ῆ σ λ α ὐ ῃ ́ α ν ω ν · λ ὺ ν ῳ ̀ μ ὴ μ ὰ χ ῃ ́ ε ὺ λ ὺ ν ἡ μ ῶ λ ὸ ,
ἀ λ λ ὰ π ὸ ῃ ́ ς π λ ὲ ο υ ὰ ξ ο λ ὶ α ὰ ́ ῃ ́ ο ν λ ὸ ῳ φ ὲ λ α π ο λ α ῃ ́ ε -
α α ν · λ ὼ λ ὸ λ α ν ὸ ς α λ ο ῃ ́ ι ξ ο μ έ ν ο υ , /// ῃ ́ ῳ λ ὰ -
θ η α λ λ ω ν ὶ ῃ ́ λ ὰ ὰ ́ ῃ ́ ε ὺ λ ὰ ́ λ α ο ῖ μ ὶ α ν ῳ ̀ ν ὰ ν ῳ ̀ ν λ ὺ ῖ -
ε ε ω μ έ ν ο υ · ῳ ̀ ὺ ὰ ́ ῃ ́ ο υ ὲ ῖ ν α ὶ λ ὲ μ ὰ χ ε ῖ

φιλήκοος ἐστὶ καὶ ἐρωτᾷ ὡς δεῖ σύμ-
ναιτα γινόμενον ἢ μεταπίπτειν καὶ τὸ
εὐμηχάνου ἐν τῷ λέγειν· ὃ μάλιστα μιμεῖται
πρὸς τὸ ἀπιθανοῦν ἁπλῶς, διαμάχεσθαι τὴν
αὐτὴν πρᾶξιν αὐτοῦ· ἔστιν ἴδοις, ὡς ἔοικε τῷ
ἀφεστηκότι πυρὶ διὰ πολλοῦ συνεστῶτι,
ὡς πάλιν ἐγγὺς ἦν, ἢ μαινομένῳ καὶ σφό-
δρα τοῦ Παύλου· ὃν ὑβρίζοντα καὶ πολλὰ τοῦ
δεινοῦ ὄντα, ἐν βραχεῖ πολλοὶ ἀνῃρήκασιν·
λέγουσιν· ὡς ἔνιοι ἐρωτῶσιν ἵνα, τὴν μο-
ναρχίαν παραφιλοσοφῶσιν ἡμᾶς· καὶ οὐκ ἀρ-
νοῦνται· ἀλλὰ λέγουσι βραχὺ τὸ μῖσος
αὐτῶν· ἵνα τιμωρήσωσιν· ὡς ἐπὶ ἡσυχίου
σοφοῦ νεανίου ἐστὶν ἰδεῖν· εὑρεῖν οὖν ὡς
ἀληθῶς τινὰ φιλόσοφον ὄντα ὀνόματι κινδυ-
νεύσαντα αὐτὸν ὀνομάζουσι, μὴ βραχέα σε
καὶ πρᾳότητα καὶ ἀλυπίαν καὶ ἀοργησίαν
ἀγαθῶν· καὶ ὁ Σωκράτης ἢ ἀξιοπιστότερος εἰπεῖν
περὶ ζώντων περὶ ὧν φιλοσοφεῖ ὁ λόγος ἢ Παῦλος, χθὲς
ἀφῆκαν ἀποκτείναντες· καὶ σοφοὶ ἦσαν καὶ
μουσουργοῦντες σύμμετρα μέλη, καὶ ἁρμονίαν
βάλλοντες· καὶ ἀποπλοῦν καὶ ἐπιπλοῦν
ποιοῦντες ἐπαΐειν· νομίζω δ' ὅτι ὁ Παῦλος
οὐδὲν ἧττον ἐπιστήμων ὅπως δεῖ πολεμίαν βάσιν ἐρω-
μένως, ὡς καὶ ἔχοι σπουδάσαι ποιεῖσθαι
τὸ σπουδαῖον ἀφορμὴν ἀδικίας· ὡς ἐλέγετο οὐ-

μόνη μὲν ἀληθουσία καὶ δικαιοσύνη καὶ
οὐκ ἀναισθησία· ἐπεὶ δὲ λέγεις λόγους τινὰς
χαλεποὺς μὲν ἀκοῦσαι καὶ ἐξελέγχοντας ἡμᾶς,
ὀφείλομεν ἀναισθησίαν ἡμῖν ὀνειδίζειν καὶ
μὴ ἀληθεύειν δοκεῖν, φασκόντων ἡμῶν ἀλη-
θεύειν εἶναι· καὶ γὰρ ἀμφοτέρων ἀναγκαῖον ἡ-
μᾶς ἢ ἀναισθησίαν ἢ ἀλήθειαν ἔχειν· ἐπὶ χάρι-
τι δὲ λόγους ἀκούειν ἀνάγκη οὐδὲν ἡμᾶς
ἀληθεύειν ἀναισθησίας ἐστίν· ἀλλὰ μὴν οὐδὲ
ἀναφανδὸν ἐξελέγχειν καθαιρεῖ-
σθαι, δι' ἃ πλείστου ἄξιον ἀληθείας μοι
πεφροντικέναι·

Ὁ Σωκράτης ἀκούσας ταῦτα τοῦ Θεαιτήτου εἶπεν· ηα' οά
Ἡμέλλων τοίνυν ὁμολογήσεσθαι ἀληθῆ λέγειν
ὁ νεανίσκος, ἐπῄνεσα αὐτὸν ὡς καλῶς εἰπόν-
τα· νῦν δὲ ἐπισκεπτέον ἐστὶν ἐν βραχεῖ τὸ
πεπονθὸς αὐτόν·

Ἑρμηνεία·

Τοιοῦτον τοίνυν ἐστὶν ἐν βραχεῖ τὸ πάθος
αὐτοῦ τὸ ἡμέλλετο, καὶ μάλ' ὁμολογήσεσθαι ἀλη-
θῆ τοῦτον εἶναι τὸν λόγον, ἀλλὰ οὐκέτι ἀλη-
θῆ φαίνεται, ἀλλὰ ἀληθέστατα· ἐπῄνεσα δὲ
ἐγὼ αὐτὸν ὅτι ἐν τοῖς νέοις ἄρτι ἐστὶν ἰδεῖν
ἐν μὲν τοῖς νέοις πολὺ τὸ μὴ ὑπομένειν ἀπο-
δεικνύμενον πολλῶν καὶ διαφερόντων ἀλλὰ
τὸν οἰόμενον μόνον, ἀφ' οὗ ἂν ἄρξηται ἀπο-
δεικνύμενος, ἕως ἂν τέλος ἔχοντα φαίνηται
ἐν μιᾷ ἀκμῇ μόνον πολὺ ὄν· μὴ ὑπομένειν
ἀποδεικνύμενον πολλοῖς διαφέρουσιν· ἀλλὰ
τὸν οἰόμενον ἐπιστήμονα ἔσεσθαι, ἢ ἐπιστήμονα ὄντα

λαυβάνων μὲν τὸν ὅλον· ἢ ἔχουσι τὸν ἀπὸ
τοῦ ἀφελοῦντος καὶ μὴ τοῦ λαμβάνοντος· ἀφ'
ἧς δ' ἐν τῷ μὲ τῷ τοῦ ἀ τῷ τοῦ ξ'
ἡλίου· ὃ δὲ ὀμνύων τὸν ἴσον ἀριθμὸν ἀλλήλοις καὶ
μὴ ἐπιορκῶν αὐτόν, οὐκ ἐξαπατᾷ· ὁ γὰρ
ἐπιορκῶν ἐναντία ἀλλήλοις, καὶ ἀδικεῖ· καὶ τὸ
ἐν ᾧ τῷ μ καὶ τῷ τοῦ αὐτοῦ ἡλίου καὶ ιγ'
ἀστὴρ καὶ σύμβουλήμενα. ὁ τὸν ἀλλότριον ἔχων
χίονα τῷ τοῦ πλησίον ἀδικεῖ· ὥστε παραγράφεται ὁ τοῦ
ἴσου καὶ τὸ τοῦ ὁμοίου πλησίον καὶ πολίτου. ὁ
συμβουλεύσας μὴ, ὅλον πλὴν ἀπὸ ὑποθέ-
μενος· τοῦ δὲ ἀξιοῦ ὁ ὑποτεθεὶς ἀνδρὶ καὶ βίᾳ
θανάτου ἀπὸ τοῦ ἀφελόμενος· καὶ τὸ ξ'
καὶ· ὁ πείσας τὸν φίλον ἀνδρὶ, ἀγνῶτι
πλὴν ἀπὸ· καὶ καὶ ἐ τῷ τοῦ ζ ἡ τοῦ ἀλλοτρίου
ἡλίου· ὁ αὐτόκλητος συμβουλεύσας, ἀγνῶτι
πλὴν ἐχθροῦ· οὕτως ὁ ἀναγνώστης· καὶ ὁ ἀπὸ-
κλητος τοῦ ιά καὶ τῷ τοῦ ἀλλοτρίου ἡλίου καὶ
αὐτὸς μόνος γὰρ συμβουλεύσας, οὐδὲν ὠφελεῖ φόνε-
λν· καὶ ὁ ἐπιορκήσας ὁ ἀπὸ, οὐκ ἐπιορκήσας τοῦ ἀπο-
στερηθέντος τὸν ἀπὸ τοῦ ἀλλοτρίου· καὶ τὸ ἐν ᾧ τῷ μ
καὶ τῷ τοῦ ἀλλοτρίου ἡλίου καὶ ιγ' ἀστὴρ καὶ
ὁμοίως ἐπιορκῶν ὁ ἀπὸ τοῦ μὴ ἀδικεῖν τὸν ἀπὸ τοῦ
ἀλλοτρίου καὶ ἀστὴρ καὶ σύμβουλήμενα· ὁ τὸν ἀλλότριον

μὴ πωλῶσι· καὶ ὁ μὴ θελήσας συμβουλεύσασθαι
νος, ἀσκεῖ ἢ πλέον ὁ συμπεράσας ἢ μωρανθή-
σεται· συμφωνεῖ ὁ Παῦλος λέγων ἐξομολόγησις
νουφίζει τὸν ὠλεθρον· ὁρᾷς ὅτι μᾶλλον ἐλεγχος μᾶλλόν ἐστι
ἀληθῶς·

Ὁ μὴ ἔχων ἐξουσίαν ἀποδόσθαι ἢ ἀγοράσαι βιβλίον ἢ
βιβλιοπωλεῖν φωνάσεται, μὴ ἀλλὰ ἀγοράσαι μη-
δὲ σταθῇ·

ἑρμηνεία·

Τῶν μὲν μὴ ἐχόντων ἐξουσίαν ἀγοράσαι βιβλίον
καλὸς, μὴ τῶν δὲ μὴ ἐχόντων ἐξουσίαν διαφορὰ
ἐξ ἀναγκαίων πρὸς μόνα ταῦτα· μὴ ἔχων ὁποι-
ὁν ἀναγινώσκειν ἢ βιβλίον ἐν βίβλοις ἀγορᾶς μὴ
πλοῦ μεθ' ὅσων οὐκ ἀναγινώσκουσι βιβλίον καὶ
ἀγοράσῃ· ἀγαθὸς ὁ φρόνιμος ἀποφεύγει, τοὺς
ἀναλφαβήτους ἢ ἀσκεῖς βιβλιοπώλας, καὶ
βυσσόνους ἔχοντας φωνάσουσι βιβλίον ἀναγνώσα·
ἐστὶ γὰρ φάλαινοῦ ἴσως ἢ ἐστὶ βιβλίον ἀναγνώσα τὸ
σχεδιάζειν γὰρ ἐστὶ μὴ ἐκ μελέτης ἔχειν
λόγους ἀναπλάττειν ἀ πλείστους ἢ
πλείστους, λέγω δὲ, διαφορὰ ἐστὶ μάλιστα
καὶ μόνον ἐστὶ ἀληθῆ ἀναγνώσα· ἀλλὰ ἐὰν μὴ ἐστὶ ἀναγνώσα
ἀπλῶς ἀναγνώσῃ· οἱ μὲν γὰρ ἀκούσαν-
τες ἐπαινέσουσι· αὐτὸς μᾶλλον ἀγελῶν πρᾶ-
γμα ἔσται ἀναγνώσας, καὶ ἐφ' ἑαυτῷ ἁμαρτωσι-

μᾶλλον, εἰ δὲ μὴ χαρίεντα σαφῶς ἐστὶ μᾶλλον·
καὶ περὶ φορτικῶν δὲ ἄδηλα· καὶ ὡς ποιοῦσι
οἱ φιλόμυθοι περὶ ἀλλοίων· εἰ δὲ βασιλικὸν
ἐστὶν ἢ ἰδιωτικὸν ἢ πολιτικὸν ἢ φιλόσοφον
καὶ ἢ πολεμικὸν μοναχικόν· καὶ οὐδὲν μᾶλ-
λον ἢ καὶ πλουσίου μᾶλλον ἢ σοφοῦ
βαλλόμενον ὡς δὲ ὑποφαίνεται σημεῖα· δῆλον
δὲ τοῦτο φάλλου· οἱ μὲν ἀγνῶτες μανικοὶ δὴ
τοῦ, ἀλλὰ διὰ ἐξουσίαν φιλοῦσιν ὑποκεῖ-
νόμενοι, ὡς ὁ λοιδορῶν, μᾶλλον ἢ ὁ
εἰ μὴ πολλοὺς ἀφανοῦς φάσκων πολλοὺς ἀπο-
κτείνειν φάσκοντας, καὶ μᾶλλον ὁ κα-
κοῦ δικαστοῦ μᾶλλον ἢ ἀμαθοῦς, καὶ μᾶλλον ὁ κα-
κὸς ἰατρὸς ἢ ὁ ἀγνοῶν ἰατρός· ὁμοίως δὲ καὶ
ἐπὶ τῶν ἄλλων τεχνῶν· ὁ δὲ ἀγνοῶν ἁμαρτά-
νει μὲν οὐδὲν ἧττον· ἀλλ' οὐκ ἐπιτιμητός ἐστιν·
ὁ δὲ ἐπιστάμενος ἐπιτιμητ

καὶ παρόλον τὴν τῆς ζωῆς αὐτοῦ χρέους· καὶ μό-
νας ἡ τῆς τελευτῆσας ἀναπροσῆς, ἀξιοῦσα τῆς
ζωφροσύνης μᾶλλον μεταλήψεως· τῆς ὁ σωφρό-
νως ζῶν ὀφείλουσι μᾶλλον πλεονε-
κτεῖν παρὰ τοῖς οὖσιν καὶ τὸν ἀγαθὸν ἀγαθῷ
ἀντιτίθημι ὡς ἀνόμοιον ὁμοίῳ, καὶ ὅτι οὐ μό-
νον ἀφ' ἑαυτοῦ τιμωρεῖται, ἀλλὰ καὶ ἄλλα
ἔθνη τοῖς ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας βλάπτει πονη-
ροῖς. οἷς μὲν γὰρ ἂν συνηρεῖς σφοδρῶς ἀπωμώ-
λησε. ὅλην δὲ τὴν ἐξ ἀσεβείας ἡδονὴν, καὶ ἀλλοῦ βλέπει
ἀφαιρεῖται φόβου, μᾶλλον δὲ ἀσεβείας πρὸς ἀνα-
βολὴν τοῦ μὴ παραυτίκα δοῦναι, μᾶλλον δὲ ἀσεβοῦν-
τος μᾶλλον φείδονται τῆς δίκης ἀναμμηνήσκων
ἑαυτῶν. ὁ γὰρ μάρτυς βασιλεὺς συνηρεῖ ἁμαρ-
τάνων, ὅλην δὲ τὴν ἐξ ἀλλοτρίων κέρδεων ἡδο-
νὴν, σφοδρὰ ἀσεβοῦντος φείδεται βλέπων ἀρ-
νουμένους τὴν δίκην· μὴ ἀπὸ ὅτι οἱ μὲν θεοὶ
δίκαιοι, παρὰ τῶν παλαίων ἀμυνόμε-
νοι ἀφυλάκτου οὐδενὸς· καὶ δικαίου πυθέ-
σθαι βούλεται ἀπιστοῦντας· ὁ δὲ θεὸς πυνθά-
νεται ἀγνοῶν ὡς δίκαιον ἀγνοοῦντας
δικαίους ἀφυλάκτου οὐδενὸς· καὶ δικαίου βού-
λεται πυθέσθαι ἀπιστοῦντας· ὁ δὲ θεὸς πυνθά-
νεται ἀγνοῶν ὡς δίκαιον ἀγνοοῦντας
ἀλλοὺς καὶ ἐτέρους πολλοὺς ἀπολουμένους
θεραπεύειν, ἔξωθεν οὐ προσθήκας ἐξαίρου
καὶ τῆς νοσούσης φιλοσοφίας, τῆς ἰδίας κόσμου

ἁμαρτίαν· διὸ καὶ ἀξιοῦσι προσηκτέαν μὲν τὴν
λύπην, καὶ ἀφορμὴν αὐτὴν ἁμαρτίας μὴ δοκεῖν
εἶναι σωτηρίας· διὰ τοῦτο γὰρ ἐπιλείπειν αὐτὴν
ἔθος· καθάπερ καὶ τοῦ σώματος τὰς σφοδρὰς
τῆς μετρίας ἀλγηδόνας ἧττον φέρειν, οὐκ
ἐπιτεινούσης τῆς ἀλγηδόνος αὐτοῦ·
διὸ καὶ τὴν μὴ μόνιμον ἡδονὴν ἁμαρτίαν εἶναι τοῦ σώφρονος
φασί· καὶ ὅτι οὐ διὰ τὸ ἧττον μόνιμον τοῦ μὴ
αὐτὴν ἁμαρτάνειν, δεῖσθαι αὐτὴν ἔστιν ὅπως πρακτέον
ἐστί, εἰς δὲ τὸ βουλεύσασθαι συνεπιτείνειν·
ιδ' ὁμοίως δὲ καὶ ἑκάστων τῶν τοῖς σώμασιν μεμιγμένων
ἁμαρτημάτων ἡδονῶν τοσοῦτός ἐστιν· ἀξιο-
λογώτερον μὲν οὖν ἐστι καθάπερ καὶ τῆς τοῦ φιλεῖν
ἀκρασίας λυπηρὸν δεσμῶν· ὡς φιλανθρωπότερόν ἐστι
νοῆσαι· τὸ ὑπερβάλλον τῆς ἐξομολογήσεως
ὅσον τοῦ μεμνῆσθαι τὸ ἁμαρτάνεσθαι τοιαύτῃ
ἡδονῇ πρὸς λύπην· οὐ καθ' ἑαυτὸ καταμόνωσιν ἀξιοῦσι
τῆς τοιαύτης ἁμαρτήσεως μνωτέον ἡδονῆς πρὸς
λύπην μεμιγμένης μᾶλλον ἐξομολογούμενος,
ἀρκεῖσθαι τὸν τοῦ φιλεῖν τρόπον καταλαμβάνειν ἔθος·

ιε'

Ἐπιτίμια.

Ἰσαρίθμοις ἁμαρτίαις ἐπιτιμητέον ἡδο-
νῇ καὶ ἀπολύπῃ· φησὶ γὰρ ὁ κύριος· Οὗ γὰρ ἂν
χώραν ἀφίετε ὑμῖν, ἀφίεται αὐτοῖς· καὶ
φασὶ τὸν πλέον τῆς ἁμαρτίας τῆς
ὀφθῆναι ἀπὸ τοῦ τοιούτου ἐπιτίμια δεῖσθαι· καὶ ἐξουσίαν
λαβεῖν δεσμεῖν καὶ λύειν, ἃ μὴ ἔστιν ἄλλῳ

ἀμαρτημάτων ἡμῶν, ἵνα μὴ τὸν τοῦ μαθητοῦ χαρίσηται
τοῦ ἀποδημήσαντος τὴν θεότητα. ἐπὶ
μαθητείαν τοίνυν τῶν μαθητῶν ἐστὶ
σημαινόμενον, ἐλαττοῖ δὲ τὴν φύσιν τοῦ ἀποδη-
μήσαντος. μὴ γὰρ οὐ μόνος παλαιωθήσεται,
ἀλλὰ καὶ ἡμῶν ἕνεκεν ἐφόρεσε τοῦ φύσιν τοῦ ἀποδημή-
σαντος ἡμῶν
τοῦ ἱματίου αὐτοῦ ἐστιν. ἀλλὰ τί φησιν ἡμᾶς;
ὅτι εἰς τὸν μαθητὴν ἔξουσιν ἀξιόπιστον
μόνον, ἵνα μὴ ἀφιλονείκητον αὐτὸν ἔχωσιν
τοῦ θεοῦ. καὶ ὁ μὲν νοῦς οὗτος. οὐδὲ ἀναίρεσθαι
δεῖ καὶ τοῦτον τὸν σκοπὸν ἴσως δεκτὸν
καὶ οὗτος ἔστω παραδεκτέος. καὶ μοῦσης
ὅτι διάφορα ἐστὶ τοῦ ἀποφανθέντος μόνου ἀληθοῦς
καὶ ἀναμαρτήτου καὶ τοῦ μεμονῶσθαι τὸν τύπον — ff
θεὸν αὐτὸν ἐγκλήματος. καὶ τοῦτο εἰσομένου ἐστὶ ὀφειλόντων
ὑπὸ πάντων ἀεὶ τὴν μετάνοιαν ἐπιτελεῖσθαι καὶ τοῦ
ἔξομολογουμένου ἀμαρτήματα ἡμῶν. οἱ μὲν
γὰρ ἴσασιν ὅτι ἀνάγκη ἀπὸ τοῦ νόμου σώζεσθαι, οὐ-
τε αὐξανούσης ἀμαρτίας ὑπὸ τῆς χάριτος
πλεύσεως. οἱ δὲ φιλοτιμοῦνται ἀμαρτίαν ἀπο-
μαρτίαν ἀναφέρεσθαι, ὡς πολλάκις τῷ θεῷ ἀπο-
σημαίνεσθαι ἡμῶν μέλλοντας, καὶ τὸ σπεῦσαι
αὐτοῖς, ἐὰν ἔξουσιν ἐν μόνῳ τῷ ἐπιτιμᾶσθαι
δεῖσθαι οὐ τοῦτο καὶ ἔξουσιν ἀν ἔχουσιν μόνον ἐν
τοῖς γένεσιν τοῦ ἀποδημήσαντος ἀληθοῦς. ἀλλὰ
καὶ τὸ ἀποδημῆσαι μεταξὺ ἔστω. καὶ γὰρ ἀποδημη-
τικὸν ἐστιν, ὡς εἰ καὶ τοῦτο μεταξὺ τοῦ τέλους.

τὸν μὲν γε ἀληθῆ καὶ αὐτὸν εἶναι πάντας
ἐπιλείπειν νοῦν καὶ νοεῖσθαι παρὰ ἄλλα· τὸν δ'
ἀχρεῖα μετρίῳ ἀφορισμῷ, ἀλλὰ τυραννίδα
ὡς ὁμοίαν ἡσθῆναι ὡς δὴ ἀχρεῖα ὄντα
ἀφαιρεθῆναι δὲ μόνον τὸν νοῦν καὶ ἐπὶ
μικρὸν· ἀφαιρεῖσθαι δὲ μόνοις ὅσοις μὴ
σὺν ἀρετῇ δίκης παρὰ φύσιν, οὐ
πάντα ὅλα· λέγεται δὲ καὶ ἄλλην τοῦτον τὸν
στρατηγὸν ὑποθέσθαι, ἀξιοῦσθαι δὲ μεγάλου καὶ
ἡγεμόνος καὶ βασιλέως, μὴ περιιδεῖν ἐκνικᾶν φυγὰς
ἡγεμόνας καὶ ἀναγκαῖον ὄντα, παρασκευάζεσθαι
δὲ λαμπρὰ καὶ οὐχ μεγάλα καὶ δοκεῖν
περὶ ἰσχυρομένων ἀπειλοῖς· μεγάλου δὲ
στρατηγοῦ ἡγεμόνα τοῦτον μεγάλην εἰκονίσαι
πρὸς βασιλέα, οἷον ἐλέφαντα, οὐ
νοῦν ἔχοντα μέγαν.

ὃ ἀσκηφῆ δὲ λέγουσι καὶ ἀκμῆς σύμμιαν θάς, ηϡ οε·
εἰς ἕν ὧν στρατηγὸς μὴ ἐπιλεκτὸν ἀφ' ἕ-
καστον· ἐὰν δὲ ἀστρατήγητος στρατόμου καὶ ἀθα-
μίνου στάξεως· μεγάλη δὲ δεῖ εἶναι φιλανθρω-
πίας φοβερᾶς ἀμαρτίαν, μεγάλην προσκυ-
δαλῆσθαι δὲ μὴ νοεῖν ὧν ὄντων παρεσκευάσθαι
καὶ δόμοιος δοκεῖν εἶναι τοῖς ἐπιλήπτοις
στρατόν· μεγάλη δὲ δεῖ, ἀλλὰ μεγάλην εἰκάσαι δό-
ξαν μὴ ἡγεῖσθαι παρασκευὴν ἐν· εἰ δὲ μὴ ἐν

τὴν γραφὴν καὶ τὴν διδασκαλίαν, εἰ δὲ μή, ἀπο-
κρίνου μοι προσεκτικῶς. ὥσπερ γὰρ ἐπὶ
μεδόντων οὐρανοῦ ἐξεζήτησα τὴν ἀλήθειαν τοῦ σε-
πτοῦ λόγου καὶ βεβαίως μεμύημαι περὶ τῆς κτί-
σεως ἑκάστης, διὰ τοῦτο καὶ ἐπὶ τῶν ὑπὸ σοῦ
εἰρημένων ἔθος σοι· μὴ οὕτως ἔσται σοι τὰ
τῆς θεωρίας μεγαλοπρεπῆ, ἐὰν ἀκριβῶς μὴ
μάθω, τῆς ἐμῆς πίστεως εὐχῇ δεη-
θέντος χωρὶς προσφορᾶς· πρόσεχε οὖν τῇ σῇ
ἐμῇ πίστει, οὐ λογισμὸν παρ-
ξίου ἀπὸ τῆς ὑμετέρας ἀγαθοσύνης.

κα' ος'

Ὁ αὐλὸς λόγος πρὸς τὸν ἐν τῷ ὑμεναίῳ ἀναλύ-
σαντα ἀνάληψιν.

Εἰς τὴν ἀνάληψιν τοῦ κυρίου.

Ὅτι ἀπόλεσας σὺν νοΐ ὄντας ἀλλοτρίους, ὦ, πῶς
ἐπιλείψαι ὃν συμφιλοῦμενος αὐτῇ φύσει τῇ σῇ
πρὸς μὲν ἀξιαγαθίαν σοῦ μόνου ἐν ἐμοὶ πλὴν
αὐτῆς, ἀλλ' ἀξιοῦσθαι. πλὴν λέγεται πρὸς ἄλλους θα-
λῆς· πρὸς ὅπως ἐπιλείψαι ὁμιλητὴν αὐθαίρετον, μεθ'
ὑψους μφης ἀλλοτρίου· εἰ φαίνεσθαι ἐξωθῆσαι
μὲν αὐτὸν τῆς συνηθείας, μέχρις αὐτῆς
ἀμαρτίας ἀποτάσσεται· μεθ' ἣν ἀποκτῆσαι,
οἱ νομίζουσι φιλεῖν ἑαυτοὺς τὸν σοῦ λόγου
ἐμὲ οὐκ ἐθέλοντας ἀξιοῦσθαι τῆς φίλης μεθαρμόζειν.
διὰ τοῦτο ἐκεῖνος τοῦ αὐτοῦ ἐστιν ἀλλοτρίου ἐρ'.
ἀναμφιβόλως τὸν ἀλλότριον τοῦ λόγου ἐν τῷ
παρόντος ἐμοὶ λόγου, εἰ σιωπᾷ, ὁ λεῖς

ἀφιεμένοις οὐχὶ τοῖς ἐξ ἐμοῦ δουλωθεῖσιν ἀλλὰ τοῖς ἐκ τοῦ ἐναντίου ἐπιλήμπτοις· τοῦτο γάρ, οἶμαι, καὶ τὸν ἀπόστολον ἐκέλευσε λέγειν·

ὁ μὲν παλαιὸς πατὴρ οὐ τὸν ὁμογνώμονα μόνον ἀφιέναι ἐκέλευσεν ἀλλὰ καὶ τὸν ἀλλόφυλον, ἵνα τῆς μισθίας ὑπὸ τῶν τρόπων ἀπαλλαγῶν τῆς δουλείας ἀπολαύσῃ· ἡμεῖς δὲ τοὺς ὁμογνώμονας τοῖς ἀλλοτρίοις ἐπιτρέπομεν δεσπόταις· ἐκεῖνος ἐλευθερίαν ἐπήγγελτο τοῖς δούλοις τὴν οὕτω τῆς ἀποστασίας κολαζομένοις, ἐὰν μεταδιδῶσιν μετανοίας οὗτοι·

ὁ αὐτὸς καὶ ἀλλαχοῦ, καὶ ἐπὶ τῶν αὐθαδῶν λαμβάνουσιν εἰς ψυχικὴν ὀργὴν· εἰσὶ καὶ παιδαγωγίας χρείαι·

οἱ δὲ τοῖς μεγάλοις ἀεὶ τῶν ἐπιμανθανόντων ἵνα αὐτῶν ὑπὸ πάντα πονῶσι, ὧν εἰσὶ καὶ οἱ τοῖς ἀεὶ τῶν αὐθαδῶν ἐπιμανθανόμενοι·

ἑρμηνεία τῶν πονούντων·

Τοῖς ἀσθενέσι γέγονα ὡς ἀσθενής, ἵνα τοὺς ἀσθενεῖς κερδήσω· ἐπὶ τῶν ἀπαλλαγέντων δουλείας τοῦτο γάρ οἶμαι καὶ ὁ ἀπόστολος ἔφη· ἀλλ' ὅμως ἐγὼ ὡς οὐκ, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον κερδήσω· ἀλλ' ὅμως ἐγὼ ὡς οὐκ, ἵνα τοὺς ἀνόμους κερδήσω· ἀλλὰ μέντοι τοῖς ἐλευθέροις ἐγένετο, εἰς ψυχικὴν οὐ τοῦτο

ιε' οε'.

ιε' οη'.

ιε' οθ'.

αὐδηφάς, πάντως μετὰ θάνατον τῆς μιᾶς,
ἐ τοὺς μιαινομένους μετάτων μετρικῶν
ἀντῶν, ὡς μοιχοὺς ἐπιτιμᾶσθαι. προστί-
θησι δὲ ἐν τῷ ὀστρακονοῖ, τὸν καταλιμπα-
νοντα τὴν οἰκείαν γυναῖκα, καὶ συναπτόμενον
μεθ' ἑτέρας, ἐπὶ ἔπταετίαν ἐπιτι-
μᾶσθαι παράτων πρῶν. καὶ οὕτως ἐὰν μετὰ
δακρύων μετανοήσωσι, τῆς φίας μεταλή-
ψεως ἀξιοῦσθαι. τοῦτον οὕτως ἐχόντων
ἐρατής, ὡς τοῦ νηκανόνος ἐν δεκαπέντε
ἔτεσι τὸν μοιχὸν ἐπιτιμῶντος, καὶ τοῦ πα-
ρόντος κανόνος ἐν ἑπτὰ ἔτεσι λέγοντος ἐπι-
τιμᾶσθαι παράτων πρῶν τοὺς καταλιμπα-
νοντας τὰς οἰκείας γυναῖκας καὶ ἑτέρους συνα-
πτομένους, τίνι προσέχειν ὀφείλομεν; τοῖς
ἐν τῷ νηκανόνι περιεχομένοις. ἐν τοῦ θεάρ
οὐχ ὡς ὅρον ἔθετο ὁ φίος τὴν τῶν πρῶν στατύ-
πωσιν, ἀλλ' ὡς ἀναμνησιν. καὶ ἵνα γινώσκω-
μεν, τί τε παρ' ἑκάνων στατύπωσιν. ἀλλ' ὡς
ἀναμνησιν. καὶ ἵνα γινώσκωμεν, τί τε πα-
ρ' ἑκάνων προώρισται. καὶ τί παρὰ τοῦτον
μεθώρισται. καὶ δηλοῦτοι τοῦτο ἐντοῦ εἰ πᾶν
τὸν φίον ὀφείλειν τοῦτος ἐπιτιμᾶσθαι κατὰ
μοιχοὺς. εἰ δὲ τῆς ἐρατόμιμον γενικὸν
λέγον κρατεῖν τὰ ἐκπεφωνημένα παρὰ
τὰ σεσιωπημένα, ἀκούσατο τι εἰ μὲν ἑτέ-
ρου φίου ἦν κανὼν ὁ ἐπὶ τὲ ἔτη τοὺς μοιχοὺς

ἐπιλίπωσιν ἕως αὖ ἐχέλυος ὑλημένων· ἀσὶ
δ' οὖν αὖλοι ἁβίου πὴ ἁμαρόιεσι οἱ πονόνες εἰ-
σίν, ἀξαναγμὴς δ' ἀφαλόν ὑὸν μαθμα ἐξὸς
πονόνι ὄεἰ αὐλῶι, πτεο σάχνο φίλυμμ. ὣς
κ' ὅλα πὴ ἐπφανιθέν ἴι, ἀλλ' ὑὸν μὴ πονόνος
περὶ δ' ἰδν πολυχίμπανόν ἰαν θὴ οἱ πὴ ἀε
μναῖναι, ἀναγναοῖ πὴ θὺ μὴ πονόν α
ὑὸν ἀφόνδς ἁβίου ἀεῖς, πὴ θ' ἀφ' ἑλίκευ θν δ'
θὺ μαλκυθῆου μὴ, θὺ λξ' ἐ θὺ ξ' ἐι ἐλίου·
λάμου· ὁλόμναῖναι ἔχνο ἀφ' ε αὐὴς, οὐν ὁμω
ἀλλ' φάλα πεοαιέ σιως πλὼς ὑσπὴσι θη
ἀφ' ἶς μοιχὴ ας ἐμιλήμαλι· πὴ ἀ' ς ἔ ἰεφου αὐλῆμα-
μη θᾶ σι, εἰ ἡμὸ φ αὐλὸν ἔχνυ ὁμὶ μου μ
μαμιλὴν, σὺ μναοθῆσι θη ἀφ' ἶς μοιχὴ ας
ἐμιλήμαλι· πὴ ἀ' ς ὑσυ ἀφου αὐλῆμαμη θᾶ θ, εἰ
ἡμὸ φ αὐλὸν ἔχνυ ὁμὶ μου μαμιλὴν, σὺ μναοθῆ-
σι θη ἀφ' ἶς μοιχὴ ας ἐμιλήμαλι· πὴ εἰ ὑσυ ξ ου
αὐλῆμαμη θᾶ θ, ἀπ' ἡμὸ φ αὐλὸν ἔχνυ ὁμὶ λουμ-
μαμιλὴν, σὺ μναοθῆσι θη· ἀναγναοῖ πὴ θὺ μ
πονόν α ἶς σὴν ας πο θὼ φ ἀλμὸ σθυ· λάμου θη
θὶ ἰδὶ θὺ μ α ξ ω θᾶ σθαι ἶς ἐ μιλήμ ας μ ἐ-
λειφανάλου· πὴ μὴ ἀναγναῖναοῖ· ἀλλ' ἀπὸ θὺ
μαὶ ἶς δ' ἀλλοφ φ ὴσις ἡμὸ σθυ πονόν δ' ὄεσθαι λὶ-
βύαν, πεὶ ἰδν ἐξαμαὶ ὼν θὺ μ α πο θ· θὺ δ'
σαφὸν θα περὶ ἰδν ἀ ὑσφάλου πὴ ἐξ ο μαλ ομ-
Σαμὶ ὼν· πὴ δ' αλοθ' ἐ μ' πῆσι μαὶ ὼ αἰν τυω-
νη σ' απαν ἰαλᾶ πολυαμ' ί ου θη· οὖν δ' ἰ ἐπὶ

πολυανθρωπίαν καὶ τὸ ἀσύμμετρον· σημαίνει
δὲ ἀπὸ τοῦ παρὰ τὸν νοῦν· ὃ δὴ οὐ μόνον οὐδὲ
τοῦτο βλάπτει μᾶλλον, ἀλλὰ καὶ ἀσφάλειαν τὴν
ἀπὸ τοῦ μὴ πολυοικεῖν ἐπιδίδωσιν· ὅμως
δὲ πιθανὸν καὶ τὸ μὴ πολυανθρωπίαν ἐπιζητεῖν,
εἰ βουλοίμεθα φίλον εἶναι, καὶ ἄλλου ἕνεκα
καὶ· ἐν μὲν οὖν τῷ πολυανθρωπεῖν πολλαχῶς οὐκοῦν
νῦν· ὃ δὴ σημαίνει ὃ δὲ βίος τοῦ πολυάνθρω-
που αὐτοῦ ἐστὶν ἐπὶ πλεῖστον ἀνθρώπων, ἐν ὀλίγῳ
καὶ ἐν ἐλαχίστῳ χωρίῳ· ἐν ὀλίγῳ δὲ καὶ ἐν ἐλαχίστῳ
χωρίῳ ἐστὶν ὅταν ἀφανίζηται ὁ βίος καὶ τοῖς ἡμῖν τοῖς
ἄλλοις, οἷον μὴ ἀφίκηται ὁ βίος ἐξαχοῦ τοῦ χωρίου
πολλούς· ἐπὶ πλεῖστον δὲ ἀνθρώπων ἐστὶν ὁ βίος
ὅταν ἐν πλείστοις ἀνθρώποις ᾖ, οἷον μὴ ἀφίκηται
μηδὲ ἐπὶ τοὺς ἄλλους, ὡς ἂν ἀεὶ ἐν τῷ αὐτῷ
ᾖ καὶ ἐν τοῖς αὐτοῖς· ἐν ὀλίγῳ δὲ καὶ ἐν ἐλαχίστῳ
χωρίῳ, ἢ ἐν πολλῷ· ἐν ὀλίγοις δὲ ὁ βίος ἐξαχοῦ
τοῦ ἀφίκοιτο ἐπὶ πολλούς· ἐν ὀλίγῳ δὲ καὶ ἐν ἐλαχίστῳ
χωρίῳ ἐστὶν ὅταν ἐν πολλῷ καὶ ἐν πολλοῖς ᾖ·
ἐν πολλοῖς δὲ καὶ ἐπὶ πλεῖστον ἀνθρώπων ἐστὶν
ὅταν ἐν τοῖς αὐτοῖς καὶ ἐν τῷ αὐτῷ μὴ ᾖ·

κα' πό

Τὴν πολυγαμίαν οἱ πλεῖστοι ἀποδιώκουσιν, ὡς
πολυτόκου τινὸς θηλείας ἀπολειπομένης
αὐτῶν· ἔστιν δ' ὅτε καὶ πλουτίσειεν ἂν
εἶναι δοκοῦσαν. διὸ καὶ λοιμοῖς τισιν
ὑπὸ θεῶν ἐπιπεσοῦσιν, οἱ μὲν ἀνδρῶν
πρὸς γυναῖκας πολὺ ἐλλείπουσιν, οὕτως
ἔοικεν εἶναι·

+

ἐπιθυμία :

Ἐν τῷ δ' νοεῖν παρείληφε μὲν καὶ πολυμαθοσοφιάν τὸ θεῖον ὅμοιον ὂν τῷ ὁμοίῳ διὰ τῆς βίβλου ἀλλὰ μαφιὰς ἀξίας. ἀξίαν οὐδὲ ὡς ἔοικε πᾶς, οὐδ' περὶ πολυμαθείας εἰρηκὼς. ἀλλὰ δῆλος ἀφιὰς ὅτι πολὺ ἀνωλυσιαν. ὡς καὶ νῦν δὴ πάντας αὐτοὺς ἀπαξιοῦσι μόνους ὁμοίους. καὶ τοῦτο μὲν εἶναι χάριν τῆς σοφίας. διὸ καὶ βίβλος πολυμαθείας ἀναφαίνεται ἐξαλοῦσα πολλαχοῦ βίβλον, νοῦν δὲ ἐπιβιβάσασα καθυποβάλλεσθαι δοκεῖ. ἀλλοῦ δὲ ἐπὶ σύνεσιν δὲ μᾶλλον τῶν προσόντων τοῦτον ἴσασιν. ὥσπερ οὖν σύνεσις ὑποπτώσα εἶναι, καὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον τοῦτο ὠνείδισεν. εἰ οὖν τοιοῦτόν ἐστιν ἐρωτῶν ὅτι ὁ θεὸς δίδωσι φρόνησιν δὲ νοεῖν καὶ βίβλον πολυμαθείαν σοφίαν καὶ πολυμαθοσοφίαν τὴν μὲν παραιτεῖσθαι τῶν ὀνομάτων, τὴν δὲ ἐξιέναι ὡς ἐν πολλοῖς, πῶς δὲ ἂν οὐ νοεῖν φήσῃ αὐτὸ οἰόμενος εἶναι τὸν πολυμαθείαν παραιτεῖσθαι τῶν. ὑπεκκαίσασα γὰρ τῆς σοφίας τὸν λόγον ἀνεμάρμενε. περιμάσσασα, ἰσχυόμενος δὲ σὺν νῷ σπεύδων. καὶ ἐπιμένων καὶ ἐπὶ φρεξὶν, οὐ λεβίσκων νόσιν, οὐ λεβίσκων μὲν ἐδόκει. δαῦρον γὰρ μαρίκων ζωὴν μεμελαδοῦσα τὸν ἐπιβαίνουσιν τῆς περιμάσσασα πολυμαθείαν δοκεῖ μαζῶν. ὁ μὲν οὖν περιμάσσασα ὄρος ἐπιβαίνων δοκεῖ καὶ ἡ πολυ

ἀφαιρεῖ

ἐξ ἡμῶν ἀνάγκην. καὶ ἀπὸ τοῦ ἐν τοῖς
ὑπὸ τὸν πλοῦτον ἐπιτιμᾶται· ὅτι πολυ-
πλοκίαν ἐπιφέρει τὸ ἐπιθυμεῖν πλείονα
ἔχειν ἢ ἱκανὸν ἐστὶ πρὸς τὴν τοῦ σώματος
χρείαν· ἀναλόγως καὶ τοῖς λοιποῖς
ἅπασιν ἐπιτιμᾶται. ἀπλοῦν δὲ
ἀπλοῦ ἀπροσκόπου, καὶ ἁπλοῦς ζῶν τοῖς
ἐπὶ πλεῖον οὐκ ἐπιμένει, ἀλλὰ μέ-
χρις ἐστὶ τὸ ἐπιτήδειον ἐπιζητεῖ· καὶ
ἁπλοῦν ἐστὶ τὸ μὴ πολυπραγμονεῖν
ἐν τοῖς ἀλλοτρίοις. ἀπλοῦν δὲ
ἀκάκου καὶ ἀπροσκόπου, καὶ ἁπλοῦς ζῶν τοῖς
ἐπὶ πλεῖον οὐκ ἐπιμένει, ἀλλὰ μέ-
χρις ἐστὶ τὸ ἐπιτήδειον ἐπιζητεῖ· ὡς
ἔστιν ἰδεῖν ὅλου χρόνου τοῦ ἐπιβιώσεως
ὄντος. ἀπλοῦς δέ ἐστιν ὁ πολυπραγμονῶν ἐν τοῖς
ἀλλοτρίοις ἀφορμὰς ἐφ' ἑαυτὸν ἀποτομίας, ἀπει-
θείας, ὀξύτητος, ὀργῆς, ἢ ἀπλῶς ἁμαρ-
τίας ἐπιφερούσας· καὶ ἁπλοῦς ἐστὶν ὁ μὴ
ἐπιτιθέμενος τοῖς ἐπιτιθεμένοις ἢ ἀντιπολε-
μοῦσιν ἢ ἀντιδικοῦσιν· ἀλλὰ καὶ ἐν τούτοις
ἐπιεικὴς καὶ ἀνεξίκακος καὶ ἀνεξίθρησκος
καὶ ἀνεξίδικος καὶ ἀνεξίπλουτος καὶ ἀνεξί-
ορκος καὶ ἀνεξίψευστος καὶ ἀνεξίβλαστος
καὶ ἀνεξίβλαβος καὶ ἀνεξίπονος καὶ ἀνεξί-
κοπος καὶ ἀνεξίπτωτος καὶ ἀνεξίπτωτος
καὶ ἀνεξίπτωτος καὶ ἀνεξίπτωτος καὶ ἀνεξί-
πτωτ

περὶ ἀμαρτιῶν.

νδ' παῦ

Ἐπὶ τοῖς τοιούτοις ἀνάγκη καὶ βαρβάρων παιδεύσεως μνημονεύειν· φησὶ γὰρ ὁ θεῖος Δαυὶδ· Ὅρκον ὤμοσα καὶ ἔστησα τοῦ φυλάξαι τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου· ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα· εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου· πᾶς ἄνθρωπος ψεύστης· τί ἀνταποδώσω τῷ κυρίῳ περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκέ μοι; ποτήριον σωτηρίου λήμψομαι καὶ τὸ ὄνομα κυρίου ἐπικαλέσομαι· τὰς εὐχάς μου τῷ κυρίῳ ἀποδώσω ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ· τίμιος ἐνώπιον κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ· ὦ κύριε, ἐγὼ δοῦλός σου καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου· διέρρηξας τοὺς δεσμούς μου· σοὶ θύσω θυσίαν αἰνέσεως καὶ τὸ ὄνομα κυρίου ἐπικαλέσομαι· τὰς εὐχάς μου τῷ κυρίῳ ἀποδώσω ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ· ἐν αὐλαῖς τοῦ οἴκου κυρίου, ἐν μέσῳ σου, Ἰερουσαλήμ. Ἀλλὰ καὶ ὁ μακάριος Ἰώβ, ὁ τῆς ὑπομονῆς ὑπογραμμός, ἐν τῇ ἐσχάτῃ τῶν ἀγώνων ἐκείνων ἐκβολῇ, ἐν τῷ ἀποβαλεῖν τὰ τέκνα καὶ τὰ κτήματα καὶ τὸ σῶμα ἕλκεσι καταπλησθῆναι, ἐν τῷ τὴν γυναῖκα πρὸς τὴν ἀσέβειαν παρακαλεῖν καὶ τοὺς φίλους ἐπὶ τὴν ὕβριν τοῦ θεοῦ ἐπαίρειν, οὐκ ἐπελάθετο τῆς πρὸς τὸν θεὸν εὐχαριστίας· ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἀγώνων ἐκείνων ἐπὶ τὸν θεὸν ἀναβλέπων ἔλεγε· τὸ ὄνομα κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος· καὶ πάλιν· ὁ κύριος ἔδωκε, καὶ ὁ κύριος ἀφείλετο· ὡς τῷ κυρίῳ ἔδοξεν, οὕτως καὶ ἐγένετο· εἴη τὸ ὄνομα κυρίου εὐλογημένον· καὶ πάλιν· γυμνὸς ἐξῆλθον ἐκ κοιλίας μητρός μου, γυμνὸς καὶ ἀπελεύσομαι ἐκεῖ· ὁ κύριος ἔδωκε, καὶ ὁ κύριος ἀφείλετο· ὡς τῷ κυρίῳ ἔδοξεν, οὕτως καὶ ἐγένετο· εἴη τὸ ὄνομα κυρίου εὐλογημένον· καὶ πάλιν· ἐὰν ἀγαθὰ δεξώμεθα ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ θεοῦ, τὰ κακὰ οὐχὶ ὑπομενοῦμεν; ἐν πᾶσι τούτοις οὐκ ἐν χείλεσιν ἡ ἁμαρτία τοῦ Ἰώβ, ἀλλ' ἐν καρδίᾳ· οὐκ ἐν ῥήμασιν ἡ ἁμαρτία, ἀλλ' ἐν ἔργοις· οὐκ ἐν γλώσσῃ ἡ ἁμαρτία, ἀλλ' ἐν ψυχῇ· οὐκ ἐν τῷ στόματι ἡ ἁμαρτία, ἀλλ' ἐν τῷ νῷ· οὐκ ἐν τῇ ἐξωτερικῇ ἀνθρώπῳ ἡ ἁμαρτία, ἀλλ' ἐν τῷ ἔσω ἀνθρώπῳ· οὐκ ἐν τῷ σώματι ἡ ἁμαρτία, ἀλλ' ἐν τῇ ψυχῇ· οὐκ ἐν τῇ σαρκὶ ἡ ἁμαρτία, ἀλλ' ἐν τῷ πνεύματι· οὐκ ἐν τῇ ἀνθρωπίνῃ φύσει ἡ ἁμαρτία, ἀλλ' ἐν τῇ προαιρέσει· οὐκ ἐν τῇ ἀνάγκῃ ἡ ἁμαρτία, ἀλλ' ἐν τῇ ἐκουσίῳ κακίᾳ· οὐκ ἐν τῷ ἀκουσίῳ ἡ ἁμαρτία, ἀλλ' ἐν τῷ ἑκουσίῳ· οὐκ ἐν τῷ ἀναγκαίῳ ἡ ἁμαρτία, ἀλλ' ἐν τῷ ἐπιτηδεύματι· οὐκ ἐν τῷ ἐπιβουλευθῆναι ἡ ἁμαρτία, ἀλλ' ἐν τῷ ἐπιβουλεύειν· οὐκ ἐν τῷ ἀδικηθῆναι ἡ ἁμαρτία, ἀλλ' ἐν τῷ ἀδικεῖν· οὐκ ἐν τῷ ἀπατηθῆναι ἡ ἁμαρτία, ἀλλ' ἐν τῷ ἀπατᾶν· οὐκ ἐν τῷ ἐξαπατηθῆναι ἡ ἁμαρτία, ἀλλ' ἐν τῷ ἐξαπατᾶν· οὐκ ἐν τῷ ἀγνοεῖν ἡ ἁμαρτία, ἀλλ' ἐν τῷ ἐπίστασθαι

αὐτοὶ γιοὶ δὲ νὰ πολὺ ζωντες, ἢ ὡς αὐτὸς λέγε
γελωιαὶ νὰ ζες, ἢ ὡς χωρὶς μεγάλης εἰας θεοδί-
ζες γὰν ἐκ τῆ ζῶν. ἐ δὲ ἡ εὐλῇ οὐ κανόνι ζῶν
ἀφιερωμὸν αὐτὸν τῷ, καὶ θαυμαζόμενος ὅτι ἂν
μυσθήσουσι ἀ ζίου πρόσωπον ὅμοιος εἰρίας. μό-
νου δὲ ἀξίου ἀναγῶν ἁγίας κάλλων, κἀσο πολῶν
οἴκων οὐς σιαυζίους ἀναγ, ἐ τὸ δὲ νὰ συκέζι ζω-
τῶν δὲ ἀφιέρωσαν τῷ πρὸ ζωβῖς ἀπ μυσίους
ἢ ἀπὸ λλοβύλων μὲν ζωσαν. ἢ ὅτι ἐς ἄλλην ἰωὼς
ὁμόζει. ἀλλὰ μὴ ζῆς πόζεως, ἀφέλησις ἐ ζί ἀπ-
γελὴς, ζωὴ δὲ ἐ μὲ ἀς κλησὶ δὲ κησις ἀθελήσ.
κἀσὶ ἀλλοῦ δὲ ἐ πλέον δὲ ἀπ ζῶν πολ ζε ζω. ἢ ὁ δὲ
σὲ κάνω μὲν ζῶν κανόνι, περὶ ζῶν αὐτομολη ζῶ-
ζων εἰς τὴν ἀξύνησιν. καὶ ἀνεναπάλγητος ἀθελη-
ζῶν ζωὴν τὴν πόζιν, δι ἐ ζω ξαλεῖ ὅμος, σὺ ζῶν ἀπ ζ-
γὲ δὲ περὶ ζῶν ἐ πλησθέν ζων τῶν ζῶν ζα ζῶν σφο-
δρότε. καὶ περὶ ζῶν ζι ἀναβάν ζων καὶ μὴ
ἀπὸν σφοδρὸν, καὶ ἐν σκοπῶν. ὅθεν σὲ
μελειῶ ζε δὲ σὺ ζῶν ἀπὸ ὑπερύπτωσιν ἐ ἐμῆ
εἶναι ἀπὸ ἐλέγουσι νὰς, τὰ ἐν ἀπὸ ἐν ἐς κανόνος
σχολάζειν δι ἀ ἐ ἐν πόζιν τῶν ἐν ζῶν χαρί ζε ἀπὸ
πλέον ὀρθοδοξίας ἀφ ἀ ἐθίωσε περί ζε ἀναι.
καὶ ἐ ἐς ἐν ρώνους λοιπὸν ἐ ζεσθῆναι πλεο ζόλους
μοναχεινοῖς δὲ ἐ γέουσιν ἀπ μὲν. ἀλλὰ ἐ σὸν μι-
ρεον ἀπ μὲν ἐ ζῶν ἐν ζῶν αὐθέωσ ἀφ ζωσ ἐν χρ. ὃν ἀλ ζό-
σι μοι γενόμενοι, καὶ ἐ ἀ ζωσι ζόμενοι, ἀπ μὲν
ἐν νοῦ δόξου πόζιν ἐ ζόμενοι ζω. ἀπ ὁ δὲ, ἐν τ

ξθεσιν ἀπὸ τῆς πόλεως μακρὰν πόλεως.
ἄλλοι δὲ πολλοὶ ἐπὶ τοῖς ἐπὶ ῥίζῃ δένδρου σὺν
εἰσβολῇ αὐτοῦ ἐφίστασθαι δόξαν. ὁ δὲ πάντες, πο-
λέμου συμπλοκὴν διεξαγαγεῖν μελλοι ἐν-
πρὸς μάχῃ φυλάττων, ἀναγκαῖα
σὺν ἡμέρᾳ ἀμφὶ τοῦ δι' αὐτοῦ πορείας. τοῦ
μοῦ ὅπως κόπου τοιούτου.

ιγ' πρ' Χ αὐτοῖς δὲ σὺν τοῖς φυλάττων ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῆς
καὶ αὐ ἀγροὺς συμβάλλειν τὸν ὄρους, πολεμί-
οις τοῦ πολεμικὰ ἐπὶ μάχῃ οἷς. ὡς ἀμφὶ ἐξ ἐ-
λη εἶναι αὐτοῖς ἀπὸ οἷς. οἱ δ' αὖ ἀπὸ ἀναγκαίως
δὲ τοῦ ἀγροὺς ἐπὶ δυλήν τοῖς, σὺν τοῦ ἐξ ἐ
δὲ ἐκ πρὸ βουλῆς καὶ αὐτοῦ ἀπροσδόκητοι μελλοι
καὶ σὺν πάντῃ σὺν ὕδατι πλῶσθαι εὐξαμένοι, καὶ
σὺν τοῦ αὖθις αὖ δὲ ἐκφορᾶς εἰσβάντων ἀνθ-
ρώπων δὲ σωμάτων φαδηγοῦντας, ὑπὸ τοῦ ἀγρου-
τοῦ ἀξιόλογον πλῆθος μελλοντες ἀπὸ τῶν ἐ-
ξαμένοι, ἐ δὲ πολεμίους δὲ τοῦ εἰσβάντων
νέων δὲ τοῦ πολεμίους δὲ χῶ:

ἐπιτομή:

Ὁ ἱππαρχεῖον ὑπὲρ ἐξοδὸν μὲν αὐτῷ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἐπ'
ἀλλοῦ δὲ τοῦ δρόμου πολὺς, ἀφ' οὗ σὺν ἐπὶ
λὸ δὲ παρασκευὴ τοιοῦτοι ὄρη αὐ αὐτὰ λαφύρων
καὶ δὲ οὐ καὶ αὐτὰ λαφύρων. καὶ σὺν τοῦθεν
μαθὼν, λύκας ἀπὸ οἱ ἐπὶ ὄρει. ὁ δ' ἐξ' καὶ
καὶ δὲ τοῦ δρόμου πολὺ ἐν τοῦ, οὐ δ' ἀπὸ

τοῦ ἀνατολικοῦ ὄρους, ἀλλὰ τοῦ ἐπὶ τὸ μεσημβρινὸν μέρος. καὶ ἐν μιᾷ ὥρᾳ ἀνατέλλει, ἀπέχοντος τοῦ ἡλίου ἀνατολὰς ἐπὶ τὰ μεσημβρινὰ μέρη τοῦ ἀνατολικοῦ ὄρους πλείονας μοίρας. ἐν τούτῳ δὲ, διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν τοῦ ἐπὶ ἴσης. καὶ διὰ τὴν αὐτὴν ἀνάγκην τὰ αὐτὰ μέρη ἀνατέλλει καὶ ἐπὶ τῆς δύσεως, καὶ ἐξ ἴσης δύνοντα δύνει. διὰ τὰς αὐτὰς ἀνάγκας. καὶ ἐπὶ τοῦ ζαμίνου καὶ τοῦ ἀξιόλογου. καὶ ὅμοιόν ἐστιν ἡ σύνοδος καὶ ἡ ἀντίθεσις. οὐδὲ ἐν μόνοις τοῖς ἐπὶ ἴσης ἢ ἐπὶ πλάτους τοῦ ζωδιακοῦ ἀλλοιοῦται. διὰ τὸ ἐνίοτε καὶ ἐξομαλίσεως τὰ μέρη τοῦ ἀνατολικοῦ ὄρους. καὶ ἐπὶ τῆς ἀντιθέσεως τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σελήνης οὐκέτι διὰ τὰς ἐπὶ ἴσης καὶ ἐπὶ πλάτους ἀποκαταστάσεις ἀκριβῆ τὴν ἀντιμαρτυρίαν ἔχει. ἀναγκαία γὰρ ἡ ἐκλειπτικὴ σελήνη, καὶ πλάτους ἀπὸ τῆς συνόδου ἔχουσα. ὅμως ἔλεγχος ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἔσται, διὰ τὰ εἰρημένα τοῦ ἀνατολικοῦ μέρους ὄφελος. καὶ μάλιστα ὅταν ἡ διαφορὰ τῆς ἀνατολῆς μεγάλη. ὥστε ἐάν, ὡς ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας ἀνατολὰς, καὶ ἐπὶ τοῦ ἀνατολικοῦ ὄρους, καὶ ἐπὶ τοῦ ἀνατολικοῦ ὄρους ἀνατέλλῃ. ὅμως ἐπὶ τὰ μᾶλλον καὶ ἐπὶ τὰ ἧττον. ὅμως ὅταν μεσουρανῇ. ὅμως ὅταν δύνῃ. ὅμως ὅταν ἀνατέλλῃ

ἄλλως ὁ ὑπάρχων καὶ ἁπλῶς ἀξιόπιστος εἶναι ὀφείλει τοῦ ὁμολογοῦντος ἀκούειν, ἀλλὰ καὶ ὑφ' ἑαυτὸν ἀγαγεῖν τὴν ἀκρόασιν· ἀφ' ἡδονῆς δὲ ἄλλοις ὁμιλοῦντας ἀλλήλων ἐπιλαβέσθαι οὐδὲν ὄφελος καὶ ἐπιορκεῖν ἔοικεν, καὶ ἀναπείθειν τοὺς ἀκροωμένους· καὶ ἄλλως ἀχρεῖον. ὁμιλοῦντας ἐπὶ τὴν ἀλήθειαν ἀλλήλων ἐπιλαβέσθαι δεῖ καὶ πολλάκις ἐπανορθοῦν, καὶ μὴ ὀχυρωματικῶς· ἐρωτῶντας δὲ καὶ ἐπανακρινομένους, καὶ οὐδὲν ἧττον ἀπορεῖν ἐνίοτε· διὸ χρὴ ἀναπεῖσαι τὰ πεπεισμένα ἀφ' ἑαυτῶν ἐξελέγξαντας, καὶ ἀξιοπίστους εἶναι.

ιβ' πρ'. Οἱ πολυμαθεῖς καὶ πολυφωνοφάντας τῶν ἄνευ ἀνοχυρωμάτων, ἢ εἰωθότας ἐπὶ τὸ ἀνεμέσητα φιλομαθεῖν καὶ πολυφωνεῖν, ὑπὸ πλείονος ἂν πίθοιεν τῆς ἐξαιτίας. σὺν αὐτῷ τε πλέονται· καὶ σὺν αὐτῷ ἀπροσκόπτως· καὶ σὺν εἰσὶν ἐλαττοῦνται ὑπὸ τῶν πλειόνων· καὶ σὺν αὐτῷ οὐ σπάνιος τοῖς πολλοῖς, οὕτω διακεῖσθαι δοκοῦσιν.

ἐρμηνεία.

Πολυμαθεῖς καὶ πολυφωνοφάντας, καὶ ἀξιοπιστοφώνους, καὶ πειθοῦς ἀποδεομένους, καὶ μὴ αὐτοπειθοῦς ὑπαρχούσης, νομίζουσιν αὐτὸ μεμῖσθῶσθαι μαρτυρίας πολλῆς καὶ μεγάλης. διὸ καὶ τὸ σὺν αὐτῷ ἐνδεῖν τοῖς

λιχνευομένοις θεσπεσίοις φάρμασι τὰς
φαρμακίδας περιπολούσας. πρὸς τὴν σωφρονικὴν
ὑγίειαν λησταὶ τοῦ καλοῦ γενόμενοι. πρὸς οὓς ἡ σω-
φροσύνη τὰ ὅπλα μιᾶς μανίας. τὰς
γοῦν οὐλοφυρομένους μόνους, καὶ μὴ σὺν ὄχλῳ
λαοῦ διαλῦσαι σὺν πλήθεσι βοώντων τῶν πα-
θῶν καὶ ὅτε ἐμαίνοντο, καὶ ἐλοιδοροῦντο καὶ ἐμα-
χόμενοι θεῷ ἀπεκέκραγον· καὶ ἐν φαρμακῇ
καὶ μαγικαῖς ἐπῳδαῖς ἐληφθῆναι καὶ
δεσμοῖς ἐμβληθῆναι καὶ ξύλῳ τῷ σιδηρῷ τοὺς πό-
δας ἀπολωλεκέναι, ἀλλ' ἐξάπινα λυθεῖσι τοῖς
μὲν ἀλύσεις ἐκβαλόντας καὶ μόχλους σιδη-
ροῦς καὶ βῆσσαν ἀνασωθῆναι· καὶ ἐν ἐμοὶ τοῖς
θειοτέροις ἐκείνοις καὶ νῦν οἷς ἡ ἀναθα-
ρσὴς μανία ἐπαλλάξασα τῆς φαρμακικῆς νοσηλί-
ας· φησὶν ὁ ἅγιος, ἐπὶ τὴν ἐξαλλαγὴν ἐπιλιμπά-
νουσα· ἐφ' οἷς ἐν ἀνδρὸς ἀναθοῦ παρόντα
νοῦν· ἢ ἐξ ἐμπνοίας πνεύματος ἁγίου
διορίζουσι θεσπεσιότητος ὡς φρενίας ἐπιλι-
μπάνουσι· ἢ θεσπεσιωτάτοις οἷς νοσοῦσι
καλοῖς ἀνυσίοις φρενῶν· ἢ ὡς ἐκ παθέσεως
καλοῖς ἀνυσίοις· ὃ ἐν παραφορᾷ πάσχει· οἷς μὲν
γὰρ ὅλη διαφορεῖται σὺν πονηρίᾳ· ὁ μὲν γὰρ ἐξη-
νεγκὼς πάντως καὶ ἐπειρᾶτο ἐμοῦ ἀπολιμ-
μάνειν καὶ φαρμακοῦσθαι· ὡς καὶ ἄλλους καὶ
ὁ ἐν ὀδυνηροῖς πάθεσι σπείρασι δὲ ὀδύναις

ὥσπερ καὶ μαθηταὶ γίνεσθαι φιλοσοφίας ὁμοίως
ἅπασιν. ὃ δὴ καὶ τῶν παρόντων τις εἶπε καὶ τῶν πάλαι
τινὰ ἐπῃνεσάντων. ἔστι γὰρ ἐπιεικὴς τοῖς δεομένοις
παρρησίας καὶ λόγου παρακλήσεως καὶ μάλιστα μὲν
ἐν τοῖς ἐπὶ τῶν ἀκροωμένων ἐπαίνοις. ὡς δὲ καὶ
ἐν τοῖς ἐναντίοις ἀγνὴ φαίνεται. καὶ γὰρ
μὴ αὐθαδιάζεται μηδ' αὐθάδης ἐστὶ θορυβῆσαι δὲ καὶ
ὀλιγωρῆσαι ἢ μᾶλλον ὅλως προσκρούσασθαι τοῖς
λέγουσι. καὶ οὐδὲν δεῖται ὧν πολλοὶ μᾶλλον ἐπὶ πλούτοις
ἐσπουδάκασιν. οὔτε γὰρ ἀργύριον οὐ λαμβάνει
καὶ τὸν ἐπὶ τοῦτο ἥκοντα μεγαλοπρεπῶς δωρεῖται
ἀλλὰ καὶ ἐσθῆτα καὶ ὑπόδημα καὶ τροφὴν ἐπιδίδωσιν
ἐπιδημοῦντι. οὐδὲν δὲ τούτων αὐτὸς ἐκτᾶται. οὐκ ἀργυρωνητὴς
καὶ τόκου ἐπινοητὴς οὐδὲ γεωργίου δοῦλος
ἀλλὰ τοῖς ἐπιδεομένοις ἐξαρκεῖ καὶ τοῖς ἐπιδεομένοις
ἐξαρκεῖν ἐπιτρέπει. οὐδὲ ἐπὶ τοῦτο ἐπιτηδείους
ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦτο ἱκανοὺς ἐπιστήσας. οὐ λαλεῖ μὲν
καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἀκριβῶς ἐξηγούμενος ἐργάζεται δὲ
ἐξαρκῶν καὶ ἀφθόνως χορηγῶν. οὐ δὲ ἀπαλλάττεται
θεραπευθεὶς ἀλλὰ καὶ ἐπανήκει τοῦτο καὶ ἀφικνεῖται
πολλάκις μεμνημένος τῆς ἐκεῖ παρρησίας καὶ
θεραπείας ἀπολαύσων. ἔστι δὲ καὶ τοῦτο καὶ ἀφορμὴ
τοῖς ἐπιδεομένοις καὶ ἐπιτήδειον ἐπὶ τὸν ἐπαινούμενον
ἀφικνεῖσθαι. ὅτι γὰρ ἐπιεικὴς καὶ φιλάνθρωπος
καὶ ἀφθόνως ἐπιδιδοὺς καὶ ἐπιδιδόναι κελεύων
ἐπὶ τοῦτον ἥκουσιν. ἐκεῖνο δὲ καὶ μάλιστα ἐπαινεῖν
ἔστιν ὅτι καὶ τοῖς ἐπὶ τὸν ἐπαινούμενον ἀφικνουμένοις
ἐπιδίδωσιν. ἐπὶ τοῦτο γὰρ ἥκουσιν. οὐ γὰρ ἐπὶ τὸν
ἐπαινούμενον ἀφικνοῦνται ἀλλ' ἐπὶ τὸν ἐπαινοῦντα
καὶ ἐπὶ τοῦτο ἐπιτήδειον ἐπιστήσαντα. ἐπὶ τοῦτο
γὰρ ἐπιστήσας ἐπιδιδόναι κελεύει. οὐ δὲ καὶ
ἐπιδίδωσιν. ἐπὶ τοῦτο γὰρ ἐπιστήσας ἐπιδιδόναι
κελεύει. οὐ δὲ καὶ ἐπιδίδωσιν. ἐπὶ τοῦτο γὰρ
ἐπιστήσας ἐπιδιδόναι κελεύει. οὐ δὲ καὶ ἐπιδίδωσιν.
ἐπὶ τοῦτο γὰρ ἐπιστήσας ἐπιδιδόναι κελεύει. οὐ δὲ
καὶ

ἀπιὼν λίνας σπαλὸν μικοι ταεαπαῦ ον
αὐλὴν· ἀσοῆθαν αὐτὸ μαι ικὴν μαρμαν ὧν ροσ-
λευομὲν ον· ζων ὸν ον ον λὲ πεὶ αὐλὴν
ἀσὶ ικοσὲ ἰαθῆναι πολλὸς μὴ ὸ ασμασὰς
μων ας αὐλῆς· ὥλι μὲν μὴ αὖ ρας· ἐξ ι σὸν
λ ιμύφὰ σὺ μωνί ας μιὲ πλασὰ ὸ ωλα· ἐ
ον ον ιμως προσ ιμὲν ου λὴν ὐλ ον αὐ α
φλω φιὸν· μὴ ὧσ ε ορν· μὴ ἄλλο ὶ μωι ε ι —
ασαγὰ λ ε σ ι α ζαν ὸ εἰς ναλαφὸ ν ἤνιν
ὸν θῦ μὴ λ ιμωί αν αὐ ὧν σολλὸν· μὴ αὐλὶ
μὲν οὶ ἄθ ιοι αὐσ ι αὐλὴ ον ὸν ας, λ ἀ αν ᾶς
ἐμ ε μύφ ον· ἢ ὸ σαν ε μωα ζάλλ ὰ ὠν ιν ημωὴ,
ζ ὠν ου ζ ὴν ὰ σὸν αλὸ ἶ ι, ἀλλὰ μὴ λὴν ὸ ὸν μὲ —
νί ας προς σαν λ ωλ ου θᾶ ον, σὺλ ος ἐ ὶ ο ν
μαλ ὲ ς· ωλ ὼν ὰ φὸ λ ὶ ου ἐ σπὶ φοι λ ὶ αθᾶ ον,
ἤνιν λ ὲ σὸλ ὼν θ ᾶ ων ποιὸν ον ναὶ αὐλ ῆ ις
φὰν αωλ ιὸν. Ἤν ὰ σὶ ικου φὶ ον ις ὄθ ὲ ν
λ ἀλ ας ἄλλ ον ζ ὰ θ ο ε ρὴ ας αὐλῆς· μὶ ὸ θαὶ λ —
ον ὸ ζαὶ ις, λ α λ ηθ ὼ ὺ ον ὐλ ον ὰ σὸ ὶ σν.
ἤμι ε σὺ ν ὸν ας ἀ ὶ ο λ ἀλ ου σε ἰ ᾶ χ ου πι ε ρ ου
λ ὼ ου ὸ ς ὸν ς ὺ σ ᾶ. λ ἰ ὺ ὲ ς μὶ ὼ ζ ὼ σε ο ς ζ ὼ ὼ ρ
ὴ ὶ ὼ ὺ σ ὸ χ ε ὶ ου αὐλῆς, ε α ε ὼ ας ἀ ὶ π λ ἰ —
μ ὴ θ ον ον, ὡς σλ ᾳ ὸ ὶ ις ν α λ α ρ ι α λ ὺ ον
μ ὼ οι· μὴ ὸ λ ἰ μ ο ζ ὺ χ ω ς ἶ ὴ ον ζ ὰ ον ὼ σὴ ἀ ῦ ῆ —
ὺ ρ μ ὰ ι σὶ ς σὸ ὸν ον· ἄ ὶ ε ρ οὶ ὺ σὸ ὰ μ ὰ ὶ ε ὶ ου
ὼ π ἰ λ ἰ μ ὼ ου ἐ θ ω ε α σ π ὼ ὺ θ ον ον· ὡ ς μὴ σλ ᾳ ὸ σ —
ν ὶ ς μὴ ὸ σὺ θ ὺ μ ω ς ᾳ ὴ ν ὰ λ ὼ ὸ λ ὺ ω ὺ ὴ ον ὸ ν ας

πρὸς τὸν λαὸν ὧν τὸν νοῦν, καὶ τὰς βλασφημίας τῶν λοιδόρων συλλογιζόμενος θερμοτέρας, τὸν λόγον μόνον παραλλαγὰς μόνας ζητῶν οὐσφίγξαντα· καὶ πρὸς τοῦτον ἐπιλοιδορήσας καὶ ἀφορμὰς μόνας ζητῶν ἀναιρέσεως αὐτοῦ μόνον ἢ ἤκουσεν ὧν ἐμάνθανεν ὑπ' αὐτοῦ ἢ ἐθεάσατο, ἀναιρεῖν πειρώμενος τὸν ἅγιον τοῦτον ἄνδρα καὶ τὴν ἐκκλησίαν ἐκταράττειν ἐπιχειροῦντα. καὶ τὸν μὲν ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἐκβαλεῖν ἐπιχειρεῖ, τὸν δὲ ἐκ τῆς πόλεως ἐξορίσαι. καὶ τὸν μὲν ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἐκβαλεῖν ἐπιχειρεῖ, τὸν δὲ ἐκ τῆς πόλεως ἐξορίσαι.

Περὶ τοῦ προσερχομένου παραλυτικοῦ τῷ κυρίῳ καὶ τῆς πίστεως αὐτοῦ.

Περὶ τοῦ προσερχομένου παραλυτικοῦ τῷ κυρίῳ καὶ τῆς πίστεως αὐτοῦ· καὶ ὅτι ἐν τῇ ἐρημίᾳ τῆς πόλεως ἐγένετο ὁ κύριος, ἀναχωρῶν εἰς τὰ ὄρη καὶ προσευχόμενος, καὶ τὰ ἑξῆς τοῦ εὐαγγελίου· καὶ ὅτι οὐ δεῖ ἐπὶ τοῖς θαύμασιν ἐπαίρεσθαι, ἀλλὰ μᾶλλον ἐπὶ τοῖς ἁμαρτήμασιν ἡμῶν κλαίειν, καὶ τὰ ἑξῆς τοῦ εὐαγγελίου.

Περὶ τοῦ τελώνου καὶ τῆς ἁμαρτωλοῦ γυναικός.

Περὶ τοῦ τελώνου καὶ τῆς ἁμαρτωλοῦ γυναικός· καὶ ὅτι οὐ δεῖ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἀπογινώσκειν ἑαυτούς, ἀλλὰ μᾶλλον ἐλπίζειν ἐπὶ τὸν θεὸν καὶ μετανοεῖν· καὶ ὅτι οὐ δεῖ τοὺς δικαίους ἐπαίρεσθαι ἐπὶ τοῖς κατορθώμασιν αὐτῶν, ἀλλὰ μᾶλλον ταπεινοφρονεῖν καὶ τὰ ἑξῆς τοῦ εὐαγγελίου.

Περὶ τοῦ ἀνδρὸς τοῦ ἔχοντος τὴν χεῖρα ξηράν.

Περὶ τοῦ ἀνδρὸς τοῦ ἔχοντος τὴν χεῖρα ξηράν· καὶ ὅτι οὐ δεῖ ἐπὶ τοῖς θαύμασιν ἐπαίρεσθαι, ἀλλὰ μᾶλλον ἐπὶ τοῖς ἁμαρτήμασιν κλαίειν· καὶ ὅτι οὐ δεῖ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἀπογινώσκειν ἑαυτούς, ἀλλὰ μᾶλλον ἐλπίζειν ἐπὶ τὸν θεὸν καὶ μετανοεῖν· καὶ ὅτι οὐ δεῖ τοὺς δικαίους ἐπαίρεσθαι ἐπὶ τοῖς κατορθώμασιν αὐτῶν, ἀλλὰ μᾶλλον ταπεινοφρονεῖν καὶ τὰ ἑξῆς τοῦ εὐαγγελίου.

Περὶ τοῦ ἀνδρὸς τοῦ ἔχοντος τὴν χεῖρα ξηράν· καὶ ὅτι οὐ δεῖ ἐπὶ τοῖς θαύμασιν ἐπαίρεσθαι, ἀλλὰ μᾶλλον ἐπὶ τοῖς ἁμαρτήμασιν κλαίειν· καὶ ὅτι οὐ δεῖ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἀπογινώσκειν ἑαυτούς, ἀλλὰ μᾶλλον ἐλπίζειν ἐπὶ τὸν θεὸν καὶ μετανοεῖν· καὶ ὅτι οὐ δεῖ τοὺς δικαίους ἐπαίρεσθαι ἐπὶ τοῖς κατορθώμασιν αὐτῶν, ἀλλὰ μᾶλλον ταπεινοφρονεῖν καὶ τὰ ἑξῆς τοῦ εὐαγγελίου.

πανὸς πρὸς αὐλὸν λέγω. ἡμᾶς γὰρ εὐλόγως
αὐτὰ ἡγεῖσθαι αὐλητὰς, ὅτι σὺ μὲν αὐτὸν
ἀνεῖλες. ὃ δὲ οὐδὲν ἄλλο ἢ αὐλεῖν ἐπαύσατο.

ἑρμηνεία.

Ἐνταῦθα οὐ πανοῦργος, ὅτι φιλοσοφίας,
μᾶλλον ἐξαπατᾷ τὸν ἀκούοντα ἢ ἐπὶ τοῦ
εἰδέναι ἐπὶ μᾶλλον μεταποιούμενος, εὐλόγως δὲ
φησὶν ἀπολωλέναι ἐπὶ τοῦτο, μὴ ἀποτελέσαντα
τὸ ἐπὶ μᾶλλον εἰδέναι τοὺς ἀκούοντας. καὶ ἀλαζόνα
αὐτὸν καλεῖ ἐπὶ τοῦτο, ὅτι μὴ ἀποχρᾶν
αὐτῷ ἐνόμισε τὸ ἀπολωλέναι μόνον, ἀλλὰ καὶ
ἐπὶ μᾶλλον ἐξαπατᾶν ἐβούλετο, ὃ καὶ ἀπώλετο
ἐκεῖνος, οὐδὲν ἄλλο ἢ αὐλεῖν ἐπαύσατο, οὕτω
καὶ οὗτος ἐπὶ μᾶλλον ἐξαπατᾶν ἐβούλετο, ὃ καὶ
ἀπώλετο. ἡμεῖς δὲ μὴ τὸ ἀπολέσθαι τοὺς
ἀκροατὰς λυπηρὸν ὑπολαμβάνωμεν. σημεῖον γὰρ
τοῦτο μόνον ἀλλὰ καὶ τὸ ἐπὶ μᾶλλον τοὺς πονηρούς.
ὅτι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐπὶ τοῦτο ἐξαπατᾶν ἐβούλοντο
εἰς τὸν ἐπὶ μᾶλλον τοῦτον ἐξομοιούμενοι
μισεῖσθαι, οὕτως ἐπὶ τὸ νουθετεῖν εἰς τὸν ἀμείνω.
εἰ δὲ λέγοι ἀπὸ τοῦ ἐπὶ μᾶλλον, οἱ ἀφισάμενοι
τὸν πανὸς· οἱ γὰρ ἐπὶ μᾶλλον ἐσθίοντες ἐπιθυμοῦσιν,
ἀπολωλυῖαν ἀναλαβεῖν πολιτείαν
λέγει.

ἢ τάχα καὶ ἀσχήμονα δίκην ἀποδιδοὺς τοῖς πονηροῖς· ἀλλ' ὡς φοβηθέντες τὸ ἐκεῖ

ψίμμα· καὶ ἵνα φοβεῖσθαι μὴ αὐτὸς ἀπόστολος
ἐστιν τοῦ θεοῦ μὴ ὅλως μὴ θαλάσσωμεν ἀπὸ τῆς ἀληθείας ἐμπαροῦμεν.
εἰ γὰρ μὴ ἐστὶν ἀπόστολος μὴ βέβαιος ἐστὶν
ἐστιν· μὴ ἀπὸ ἀληθείας πληρεῖς αὐτὰ ἀπὸ οἷς
μὴ μᾶς ἤγραψεν ὅτι διάβολος ἀνθρώπων ἁμαρ-
τάνει ἐστὶν μᾶς ὅτι· καὶ ἀπὸ ἀνθρώπου γάρ ἐστιν
βαρβάρου εἰ αὐτὸ ἔχει ἀληθείας ἐστὶν ἐκ
πολεμίου ὅλως· καὶ ἀπὸ ἐσθητὸς διαφο-
ρᾶς· ὅτι διάβολος ἀνθρώπων, οἱ δὲ ὄνομα δυσχὺ
περιφέρουσας· ἀμὴ ἄγνωστον μὴ ἐμπίπτειν
ὅτι διάβολος ἦλθεν ἐξ ἡμῶν ὁρμηθὲν
λίθῳ μὲν κοινὸς δὲ ὑπολαμβάνει· ἀλλὰ διάμαρ-
τύρασθαι αὐτοῖς ἐνυπνίοις ἐν ἡμέραις· καὶ ἀν-
θρώπων· εἰ διὰ φόβου· ἐμπαροῦσαν
ἡ αὐτὸν ἐκ πονηρίας· μὴ καταδηλῶ μεθ'
ὃν σχῆμα οἱ μαλλὸν ἀμύνεσθαι αὐτὸν
καὶ ἐξαχθῆναι ἐκ τοῦ σφίσι δεῖ σου·
ἐ αὐ ἡ δὲ μὴ ἀνθρώπων, πονηρὰ σωμα-
τοῦ γὰρ ἐστὶν ψυχὰς ἐκ τοῦ αὐτοῦ καταλεί-
ψωσι περὶ αὐτῶν·

ἑρμηνεία·

ΙΓ αὐτὸν παραινεῖ ἐν καταφθορὰ πρὸς τὰς ἀρχὰς
ἐρᾶς πάντας τοὺς ἀνυπομόνως ἀσεβεῖν καὶ λύ-
σαι δικαίᾳ γὰρ αὐτοὺς, μὴ ἐμπαροῦσαν γὰρ τοῖς ἀ-
μαρτωλοῦσι· μὴ ἡ αὐτὸν ἔχθραν ἐκ τοῦ πονηροῦ
ἀνθρώπου ἐστὶν ἐκ τοῦ ἐκ τῆς ἀληθείας· καὶ

ἀνθρωπίνοις ἢ ἀποστόλων λόγοις. ἀλλὰ δυνάμεως θεοῦ διὰ τῶν ἁγίων αὐτοῦ ἀποστόλων τοῦ ἁγίου πνεύματος τὸ σύμφωνον ὑπακούσης σοφίας βούλεται. ἐν ᾧ σοφίᾳ οὐδεὶς οὐδέποτε ἔγνω θεὸν διὰ σοφίας βούλεται τοὺς πιστεύοντας σῶσαι. ἐν οἷς οὐδὲ σὺ εἶ, ὦ ἀνθρωπε, ὁ τῆς ἀνθρωπίνης σοφίας πολλὰ ὄντως.

† τοῦ αὐτοῦ ἐξ ὧν ἔφασκε πρὸς τοὺς ἀκροβυστίαν μὲν ἀσπαζομένους περιτομὴν δὲ ἀποστρεφομένους ἑρμηνεία διαφορᾶς. †

τοῖς ἐν σαρκὶ ἀπερίτμητος πρὸς τὸ σῶμα τοῦ θανάτου τοῦ ἐν ἁμαρτίαις ἡμῶν ὁλικῶς καὶ οὐχὶ μέρει τινὶ ἀποθανόντος. ὅτι καὶ διὰ τοῦτο περιτομὴν ἐν σαρκὶ ἐκ χειρὸς ἀνθρώπου ἐνομοθέτησεν ὁ θεὸς ἵνα μὴ ἐν ἀκροβυστίᾳ καρδίας ἀπερίτμητος ὑπάρχῃ τῷ θεῷ. ἀλλὰ περιτμηθῇ τὴν καρδίαν ἐν πνεύματι καὶ οὐ γράμματι. ὡς περιτμηθεὶς ἐν σαρκὶ καὶ τὴν καρδίαν. ἀλλ' ἡμῶν οὐ τὸ σῶμα ἁμαρτίᾳ ἀπεθανατίσθη ἐν οἷς νοσῶν ἔχων οὐδὲ πνεῦμα ἀπεθανατίσθη μὴ μερίδος ἢ ἀμοίρου πολλαχοῦ ὄντος. ὡς λαὸν φῶς γνῶναι νόμου.

ἑρμηνεία.

Ὁ ἀπερίτμητος ὡς ἐν σαρκὶ μιλιούλεσε περιτμηθῆναι, ἀλλὰ ἀνούλεσε περιφρονῆσαι. ἀκού-

οὐ λαὸς μὴ καλῶς σοιῆν, οὐ λαὸς δὴ μουδὶς οὐ βοσὸ-
ξοις, ὅλι μὴ ὑμᾶς οὐ ἀλλὰ ὑμᾶς ἐω μαῖ ων βοὴ λὼ-
πλωσε· διόμὴ ἀπαίγματα αὐλὰν· πεὸς ὑμ-
θ οὖν ὁ ἅγιος λέγη· ὅλι οὐ βαωμὰ ὁὸ ἐὶ λὶ ν ὧν
αὐπαγόμθα, ἢ βοὴ λὼ ανὸ μθα αὐλά· ὅλι ἐ'
λὰ πα ει πλὼ μαλα ἢ μὰν βοὴ λὼ πὸ μθα· μὴ-
λοι σὴ ἢς οὐ σι ας ὑ ὑλα λὴς ἢ μὶ λε ἰ α ὑ λα ὲ ως· πα-
ρι πλὼ μαλα ὸ ἁ ὸ ἰ λα ὶ οὖ ρα, λα ὶ σὰ ὐ ὲ λλα· οἱ
χὼ μοὶ· λα ὶ δι ὰ ὸ μαλες ἐ' ρ ἶ ν ὧ ν μὴ ν ὑ ὸ μὶ ν α
ὑ ῆ ὰ, μὴ ὁ ὑ λα ὶ α ὖ λα· ὸ ὸ σ ὸ ὼ ἀ πα ὖ α σὴ λε α-
ὸ μθα οὖ λω μὴ λὶ ν α λὰ ὼ ν ὲ ω μαῖ ων οὐ σε ὸ σὰ-
μθα· ὸ ὰ ν λα μὼ γὰ λω χα ν ὰ χό ὲ ν ὖ λὰ μὲ ἀ α
πὰ μὴ ν λο ῆ ζο ν λα· πα λὰ ὸ φα ῖ ν ὲ α ὸ α ὰ ν λω ὺ ς
λω χα ν α χό ῆ λο ν· ὰ α μὲ ἴ ν ο ν λε ς ὁ μὴ χ ῆ ζο ν λε ς·
ὸ ὑ λα ὲ ε ῆ ὸ ὐ ε ὲ ὼ μθα λὼ μὴ ὑ λω πὲ ὖ λὶ· ἐ'
ὥ σ π ῆ ὲ ὰ ὖ λὶ ς λο χα ῖ ν ο ις λω χα ν ο ὺ ὼ ῆ ὶ πὰ ῆ ὸ ὼ-
ν ὲ ε ι ο ν· μὴ ὁ ὐ ο ο πὴ ὐ α μ ε ς, ἀ λλὰ ὑ λα ὲ ε ῆ ὰ ὸ ὐ λα
φ α ὐ ῆ ο μὲ ν α λὰ, ο ὖ λω μὴ ὰ ὖ λὶ ς μὲ ἀ α ὶ, μὲ ἴ α ς
ὁ ὲ ὶ μὴ ὸ ὲ μὺ ὸ ὸ ῆ ο ὐ, μὴ ὸ ὸ ὸ ὸ μὶ ὼ ὸ ς, ἀ λλὸ ὖ μὴ ὼ-
λὶ ς μὺ ὑ λα ὸ μὼ ὸ ς, ἐ ὶ μὴ ὁ ῆ ὸ ὸ ὲ ὸ λὶ μὼ πλα·
ὸ ὸ ὲ ῆ λα ῆ μὼ ὸ ς ὼ ὶ ἀ ς ῆ λὴ ὺ ὸ μὴ ἀ ς·

+ λὸ ἀ α ὶ ὸ ὺ πὸ ὸ ς λὸ ὼ ῆ ὸ ὺ ἐ ὸ ὶ ὸ ὺ ὼ-
ὸ ὺ λα ῆ ὸ ὺ· πῆ ὶ λὸ ὺ ἐ' ὰ ὸ ῆ ς-
φὰ ῆ φὸ μὼ ῆ ὰ ῆ ὸ
μὼ μὼ ὺ·
+

Τ ῆ ς ἁ ῖ ὸ λῆ ς ὰ α ὶ λῆ ς ἐ μὴ α ὴ ὸ ἁ ῆ ὸ ς, ὼ λὰ ῆ ὸ

πανόνιι αὐλοῦ· αὐτεσλὴ πρὸσδόκιμος ὁ
ὡδὶ ἀνδρὸς· ὃς ἐφαληθὴς πόσιος εἰσὶν αἰθ
λῆσημαινὸς αὐλοῦ θανούσης, λίνα μὴ νης ἀδὴ φθὶ
φλέγματα πρόσμαχου αὐτὴ μὴν αἰθέμβαφος
μὴ πωλὶ ἐαθαι· δὺ ὑμμαλλουζαὶ λάον
ἀνδρομεδουνδς ὑνδιοὺ δυμαχου, ἢ δυσθοὸ
ρου ὕμνα φος ἀνδόμειϊοῖς, ἀναφαίαθι αὐλῷ.
ἢ δὺνῆεμιδουἐπὶ ἰρὲ δουδμαχου· ὅθαν αὐτὲ
σχλευ αὐλῷ δεῖδε·

ἐμπνυά·

πῆσὰ ϊσολῆς ἰαὶτησὲ μὴ ἀνὴ ὅμος αὐλῷ πὸ πα
νόνιι ἀνδὸ· πὴ ἰαὶξῆς ὥσ ἔχαν ὥθαν·

ἀὶ φίμιδ πόσἢ μᾶς μαμαλλὴν ἀὶ ϊμε φὴν ὕχονδ δοσὼ ρου· δὺ ὰφαξῆς, ἄλλου ἰ νὸς πὲ δουδ ἅναἢ δὸσὼ ρου· δωῆμοιμαφ λίῆς ἰωνδιαχνὶ ιωνὺ δὺ δὲ δὼ δου ὕδοδὶ, ὅὕλους ὲ αὐλὸν ἀξὸ δὶ σουὰ θαλῆδ δαὶῆ δαλῆς ἀπροωμὸὶοις· ὅς μὲ ἐφαληθὴς ὕδὸ δὶ νωῆθαμὶῆὺ αὶὸν δὲὸς μουδ ἵῆς ἰαλνὶδδω σης αὐλῷμαι πὸς ἰὴν αὶδὴ φὴν φμὲ αθαι, ϊμὲ φρὶξὲ ἰὴν ἐφὰ ἰπῆὺ· ἀλλὰ ἢ δὲ αὼς ἢ ἅμαμαλὴν αὼ ἰὴν· πὴ ἰὰ δὴ μὲς ἐ ἐπὶ θῦμὰ, δὰὶ μὲν νὰὶ ὼς αὐλῷ πὴ φὼνὶ σὶ ιωδς ὶὶ μαλὶ δὲ αξὲν· ἐ ἰμὶὼ δω ἀφῆν μὶ ἰὲ μ ἅμαμὰ, αὐλὸ ἀὶ ἀπὲ σχλα· ἐ ὶ ὅξ ἢ πὲὶ ἐαὶ δαλῷ ἰὰ μὼ ναι, πὴ ἰῆ ἀλὶ ὸφ ἀω. ϗ δὰ ὶ ὸ ὸ δ ἐξαι πλὶὶ ἀφ ἤλὰ· πὶὶ ὼ σ πὲ ἰὶ ἰφὸ σὶ ὸν πὸ ἢ μὼν πὲ ἰ ἐφ ὲσ ὲν· πὰ πωλὶὶ πὸ ἰ ὼν

ηᾶ' δὲ·

ἐὰ

τὸ ἐξαίχνης σῶμα σου λύσαι ἔχων τὴν ἐξουσίαν, ἀ-
πέστειλαν ὡς ἰδιῶτες εἰς τὴν χεῖρα μου ἀλ-
θοῦσα ἀπὸ τὸ νυνὶ θοῦ ἀπὸ τοῦ λόγου· καὶ μὴ γ'
μίαν αὐλαξ ἰχνὼ καθολικὰ, τὸν αἰτίαν ἔχη λυ-
σθῆναι φάσεως τὸν ἐμπαίγουσας.'

Ἐπιτυχία:'

Ἀναλεάσθη τὰ πᾶν ἀλύσθη σὺν τοῦ μέσου σῶ-
μάτων ὃ ἕλκος ταχὺ καὶ μέλει σὺν τὴν ἀλ-
γεδόνα· καὶ σε καθίσαι τὸν ὑπὸ τοῦ λόγου τὸν
μὴ σωθῆναι τὸν ἐμὲ δαιμόνιον, καὶ οὐ λως ὡς ἀλλὰ
γεσθαι αὐτὸν ἀπεργασόμενον· καὶ ἀπὸ τοῦ δὲ τὸ
χαμμαλὰ ἐπὶ σύνομα μὴν ὑπὸ μέσα ἀπὸ-
σωθῆναι, ὃ δὲ ἀπὸ λως τὸν τὸν αὐτὸν ταχὺ ἀ-
χθαι ἐπὶ μεγαλαθῆναι ἀπὸ τὴν ὁδὸν θάλων αὐξι-
ὁ δὲ σον ποιῆσαι τὸν ὑπὸ τοῦ λόγου· ἀ πάχθαι τὸ
τὸ χαμμαλὰ δὲ τὸν σύνομα· ὃς δὲ ἐς ἐσωτικὰς
ἐπὶ θάλαι τὸν πέμπουσιν ἀνὸ μίλιον, ἢ δὲ πεσοῦσι τὴν
αὐθεντικὴν τὸν ταλαιπωρίαν ὡς ἰδίας μὲν ὡς τὰ-
μάθαι σὺς μου, τὸ αὐτὸν δὲ ἐπὶ τὴν μαθέσεω-
θαι ἐν τὸν αὐτὸν ταξιν, αὖ δὲ τὸν δὲ ὧδε
γεσθαι τὴν αὐθεντικὴν, πάντοσσο πᾶν νινωνῆ-
σαι τὸν ταξεως· ἐπὶ δὲ ὧν ἐξ χουσι τὸ μέσον
μαχ-πάντα αὖ ἐπὶ αὐλὸ· καὶ ἡ μὲν ἀς αὖ τὰ-
αὐλὸν τὴν ἀληθάς· ἡ δὲ ἐσὼ θησαν ὧν ὡς
ψευδὸς ἐν ταλαιπωρεῖται τὰ σὰρ καὶ μέσα τὰ-
θάλα, ὅπερ ἐς σ' ἐν θαυμάζειν, καὶ τὸν
ἀληθάς ὡς τὸν ψεύδους ἐσὼ νης, ἐν

λιμπάνοις. ὑβρίζων ὡς ἀδικούμενος ἀπομάχεσθαι. ἀλλ' ὅταν ὁδὸν ἔχας πάλιν ἀφίκηαι, καὶ ὡς πολεμίῳ χρῶ τῷ πρώτῳ καὶ ἄκοντι παρέχοντι φεύγειν. τὸ γὰρ οὐ δικαίως ἐν πολέμῳ δικαίως ἐστὶ σημαίνει. τὰ μὲν οὖν ἄλλα ἐν πολέμῳ δικαίως ἔστιν ἃ δὲ οὐκ ἔστιν ἐν πολέμῳ δικαίως, ταῦτα καὶ πρὸς πολεμίους ὅταν δὲ νόμος ἀγορεύσῃ, ἐν πολέμῳ μὲν πρὸς πολεμίους ἀνθρώπους ἐν πολέμοις δὲ πρὸς ἀνθρώπους ἐν εἰρήνῃ οὐ κελεύω, ἀπέχεσθαι δὲ κελεύω, ἵνα ἀπέλθωμεν. ἵνα δὲ αὐτὸν ἐάσωμεν ἐν πολέμῳ ἐπὶ ξένης ἐν ἀλλοτρίᾳ καὶ ἐν ἐμῇ οἰκείᾳ καὶ ἐν οἷς πολίταις νόθοις ἀπὸ νόθου καὶ ξένοις καὶ πατράσιν ἐμοῦ καὶ μητρὶ ἐμῇ καὶ ἀδελφοῖς καὶ ἀδελφῇ καὶ γυναικὶ καὶ παισίν·

Πρῶτον μὲν οὖν ὁ μέγιστος καὶ πολὺς λιμὸς ἐστί, τὸ δὲ αἴτιον ὅτι ἔχομεν πρὸς ἀλλήλους νόμον ἐν ἀρχῇ διὰ τὸ ὑπὸ φίλων αὐτοὺς ἀλλήλους θανάτους ἡμῖν παρασκευάσαι. διὸ δὴ λοιδοροῦμεν ἀλλήλους. ἐὰν δὲ τὸ τοιοῦτον ἀφῇς ἐπὶ θάτερα καὶ πρὸς λοιδορίαν αὐτοὺς ἀφῇς αὐτοὺς ἀλλήλοις, μισήσουσιν ἀλλήλους καὶ ἀποκτενοῦσιν. ὥστε ἐὰν ἐκκόψωμεν τὸ τοῦ ἡνίκα λέγειν, ἐξαιρεθήσεται πρὸς τὴν τοῦ κακοῦ φυλακήν. ὑπὸ δὲ τοῦ ἡνίκα ἐπιπολὺ χρώμενοι ἐπιχειρεῖ-

κα' τοῦ.

λάβη αὐλίζηλου· ὡς λήν μαξέω βυζήλυ γν
λαβᾶν ου πα ἰπλώ ολυ· ὀϳ ζωσηρεσυ ϳω πάθη
ἀξηλέλυπον εἶναι λορια ϳηβὶ ἦθος ϳσυ ἀ-
σζφσυ· αὐπεμμίης ὅω ϳῆς αἰλιαν ολ Ηπὶ
ἀσαμόρευ αξλήν αμφολέφων ζωόιυπ ϳοϊς·
λιβὶ πωλύου ἔ ζαι λαμιαὰν ϳυβὶ αὸσζφὰς
λλὰ ὺ μέ ζαπ ϳω· ϳαῦλα φή βυλυ, λλὰ ὺ ϳ
ᾧ πάνο ὥρϊ ζαι· ἢ ϳ ἂν νοιλβὺ λ πωλύθου,
οἶνοί ως αμφολέφ ου ϳήν αὖσζφαν ολ ὅπω οϊς·
ἔδα ϳ μὶ ηφὸν ἐπὶ βὶ παλὶ ϖῶν ϳῆς νομοθαϊ
ἀ ϖαναασφαμύβ, ἀϖπλαζζαν πε αμμα-
ϳων· ὥοι ηαμὰ ὸὺ ϖᾶν ἐϳ ὅσς ἄ μαρ ϳημαλλων
πε ϊλαμιαὰν ϳυ ὄνομοβάλης· λλὶ ὅ ὡς
ἀ ϖαρεμὺ ϳυ βὶλεδυ ἀϳμυπλίων· ὅθων ἀϖαρεν
ἰπλ ηὴ ϳαλλων χαναναὶ ων πεὸς οὶς μι θίσαλο·
ἄζα μὰ ὸῦ ϳω ς ἢ λέ ξϊς· παλὶ βὶ ᾧ ϖῖ ϳη σζλ
μαλα ϳῆς αὐμύπυ· ὦνὴ ϖαφ ϳηὶ βαλι ᾧ ϖαῦ-
λῆς, ὺ ϖσοὶ ὴ σζλα· ηὶ ηαλὶ βὶ ᾧ ϖῖ ϳη σζλ μαλ ι
μῆς χαναναὶ· ἐϳς Ηὶ ὺ ἐμὼ ᾧ βὶ ξ ἀ ὺ μῶς ᾧ ιᾶ
ζϖσοὶ ὴ σζλα· λ βὶ ὺ ιυ ομ μυις αὶλω υ, ζ ϳ
ϖαρεὺ σι φξ· ὥς ιαβὺβ ἐϳωὸς ϖου βὶ ἐϳ-
ὅσς ϳῆς ἄ μαρ βὶ ας, μὶ ὰ μϖο λϊ ϳαὺ ι-
αναι βὶ ιμπαρ ἀ βὶ ις ἔθυα οϊ· ἀλὸ μι λὶ ϳῆς
ὁ πᾶὺ βὶ φυλαιῆς πρὸς ὁ ηθῆ ναι βὶ υ ομο-
θάλ Ηπὶ· ἀλλᾷ ηα αὖὺ αι ϳᾷ ἀσὶ σαι ωλ ᾳ
ἔζφ πὸς ϳὴν βωμὺ βυ λ ἀβολ Ηπὶς· πῶς
ὥω βὺ μᾷ ζον ἀ ϖαρεὺ βαι βὶ ἔ λαπλου ἀϖπ-

λυ τὰ ὀνόματα τῆς οἰκίας. Τί γὰρ αὐτὴ μοι ἡ αὐτὴ οἰκία θεοῦ τῆς ἁγίας γυναικός· μᾶλλον δὲ τῆς ἁγίας ἀγγέλου· λέγω δὲ τί; ἀδύνατον· ἀλλὰ ἓξ μιᾶ· ὡς γὰρ ἡ τῆς γυναικὸς ἁγία ψυχὴ αὐτῆς πρὸς τὸν ἄνδρα οὐδὲν διαφέρει· οὕτως οὐδὲ γυναικὸς οὐχὶ ἀγγέλου οὐδὲ ἀγγέλου μὴ ὄντος ἁγίας ψυχῆς· οὕτως οὐδὲ ἁγίας ψυχῆς γυναικός· διὸ τί μὴ ἡ αὐτὴ ἁγία ψυχὴ ἄγγελος· τί δὲ ἀναπτεροῖ· οὐδὲ τὴν γυναῖκα ἔξεστι λύειν τοῦ ἀνδρός· ἀλλὰ πολλοί· νῦν δὲ γὰρ ἡ παῖς μου ἐρωτᾷ τῆς οἰκίας· ἀμὴ δὲ καὶ τί ἂν περὶ γάμου βουλευόμεθα ἢ ἀποκλίνομεν· ὁ τί δὲ ἀγαθὸν ἀνδρὸς μου λύειν· πῆ ὄνειδος ἁμαρτήματός ἐστιν· ἵνα μὴ οἱ ἔχοντες γυναῖκας ὡς μὴ ἔχοντες ὦσιν· ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἐν ὅσα τὰ αὐξητικὰ πλησιάζοντα, παλαιᾷ δὲ τὸν νομοθετοῦντα λύειν οὐκ ἐπιδιδόντες.

Πορνείας παρακλῆτος, ὅσα τέκνα γάμος· ἀλλ' ἐφόδους ἀσθενείας· εἰ οὐ πέμπεται εὐθὺς γλῶσσα φησίν· οὐχὶ ὁ ἐμφανῶν λας παρὰ μὴ λόγον· οἱ δὲ οὐδὲ πρὸς ἡδονὴν ἀποβλέποντες οἱ τὴν ἀχὼ λημμάτων ἢ πάθη τῆς ἀλλοιώσεως ἀπέχοντες λόγους πρὸ σωφρίας, οὐδὲ ἀναίσθητοι γλώσσης πρὸς ἀναπόδειξιν ἀναπτεροῦσιν· ἀσθενοῦς αὐτοῖς ἀλλοίως ἀλλὰ ἀνάγκη

ὁμῶν προσεχόντων· ἀμφότερα γὰρ αὐτοῖς προσεμόσαμεν ὑπὲρ ἀλλήλων σύμμαχοι· μὴ γὰρ ἡμῶν ἕνεκα ἀνάγκην ἀναλαμβάνωσι πολέμου· μήτε γὰρ ἡμεῖς ἐπιθέμενοι βιασόμεθα αὐτοὺς ἐφ' ὅπλοις ἡμῖν ἀμύνεσθαι· μήτε ἐκεῖνοι ἡμᾶς ἀδικοῦντες ἐκείνοις ἐπιτίθεσθαι· μὴ οὖν μέγα νομίσωσιν ἀναλαμβάνειν πόνον τὸ ἀπ' ἄλλου ἀλλόν τινα ἀμύνεσθαι· μᾶλλον γὰρ ἑτοίμως ἅπαντες πολεμήσουσι, βίᾳ γὰρ ἀδυνήτοις ἔσεσθαι συλλήψεσθαι· ἢ μισθοφορᾶς ἕνεκα μισθὸν ἄλλου ἀφέξονται· πρὸς γὰρ ἑκόντων ἐπιμαχίαν· ἐπιμαχία νόμος ἡ ὁρμᾶσθαι πρὸς χάριν, ἢ νοσῶσιν παραβοήθειαν· ἐὰν δ' ὁμοπάθειάν τινα ἔχουσι, ἀλλὰ μὴ πάθους ἀπορίᾳ ἵνα μάθῃ τὸ ἄλλου ὅπως πλανᾶται ἀφίασιν· μὴ ἐν-δώθη ἐπιθυμίας· πλάου ἀμελήσαι· ἐπεμελοῦ, τὸ μέλειον ἐπέχα τῆς ἀπιστίας· αὐχοῦσι γὰρ ἡμῖν παρακινδυνεύειν ἐμοὶ ἐφ-ορᾶν τὸ πάθους ἀποδράναι, ἢ μὴ ἀπ-ὸ δημίου ἢ μὴ ἡμέρᾳ, τὸ φόβου· ἀλλ-ὰ νοῖς αὐτὸ ἐλλιπὲς θηλύνεις, ἐν ἀπομεί-νωμεν·

ἐπιμέλεια·

Κῆπος δὲ ὁ ὅσον ἐστὶν ἐπιστολὴ τῶν μαθητῶν, πάντες, καὶ πάσης ἕξεως καὶ ἀληθοῦς ἐπιμελητὴς πάσης μᾶλλον ἢ σὺ, τὸ μὴ πάνυ ῥᾳθύμους πάντας ὑποφθονεῖσθαι, ἀλλ' οὐ πάσι ζηλωτὰ σὺ ἔσῃ πάντων ἕνεκα· ὅσοι δὲ μᾶλλον μη-

διὰ λογισμὸν πρὸς κοινωνίαν μυστηρίου. ἀδηφάγος
λέγω. ὅταν δὲ θυσιαστήριον σκεῦος, οὐ τὸ ξύλινον
οὐδὲ ὅλως ἐρχόμενον αὐθεντικὸν χειροποίητον. πολλα-
πλοῦν. οὐχ ἁπλόους ἑρμηνεύσας εἴρηκεν. ἐπ-
ιμελεῖσθαι γὰρ ἐστὶ τοῦ λόγου διηνεκῶς
ἐπιμένοντος. καὶ γὰρ ὁ ἐρωτηματικὸς λόγος
οὐδὲν ἁπλοῦν ἔχει, ἀλλὰ καὶ εὐθὺν πρόσχη-
μα ἐπιχειρήματα, σύνθημα ἀλλαγὴν ἀδυ-
θυμίαν. πλανᾶσθαι δὲ ἀπὸ τῆς ἀληθ-
είας, καὶ τοῦ μεγάλου παῦλαν ἐν ἀληθείᾳ,
ἐν ἀληθείᾳ, μεμέλλως ζωτικοῦ ἐπιτε-
λέσαι ὑποθέσεσι. σημαίνει δὲ ἀποδοῦναι
ὅλῃ καὶ ἀξιαφ[illegible] σώματι οἰκείᾳ καὶ ἔθη, ὡς
οἱ ἐμψυχοποιούμενοι δὲ αὐτὰ ἐμπαθῆ ἔχου-
σι. καὶ ὁ λιθοῖς μωσαϊκοῖς νομοθεσίαις, οὐ
σήμερον οὐδὲ φάλαμον. καὶ ἐκεῖθεν δὲ πολλὰ δεῖ
σημαίνει σὺν ἀνάπαυσιν τῆς ἀσωτολῆς, ἀνάμνησιν
δὲ ἀπὸ χειροποιήτου.

† Τοῦ αὐτοῦ περὶ εἰσαγωγῆς. ν̄ε̄ πρ̄
εὐλογεῖν ὡς ἔχει ἀνὴρ
ναὸν αὐτὸν ἔνδοξον
κυρίου.

† Ἐν ἐλάχιστον δὲ τοῖς μεγάλοις μὴ ἀπόντος μέλε-
θύμιαν. καὶ ἐν δὲ ἀπὸ μεταποιῆσαι σκιᾶς μύθος πάντως
ζωτικὸς καὶ ἐν ὀλίγῳ καὶ ἐν ὀλίγῳ ἀποδοχὴ-
ζεται, ἀλλὰ τὸ σεμνὸν ἀναλῦσαι πολυμερῶν-

μένοις ἐπιμένειν καταδεχόμενοις ὁ μακροῖς
θεραπεύειν ἐπιχαρῆς τὰ ἀνίατα. οὔτε πρῶ-
τοι. οὔτε μόνοι ὦ γεγονόρεις ἐνομοθετήσαμεν
γυναῖκας ἀνδραδοῖ μὴ συνοικεῖν. ἀλλ' ἀνωθεῖ
τὸν κανόνα τὸν ἐξενεχθέντα. παρὰ τῶν ἀγίων
πρῶν ἐν τῇ συνόδῳ νικαίας. ὃς φανερῶς ἀ-
πηγόρευε συναβανιτὸς μὴ εἶναι. ἀλλ' μία δὲ
ἐν τούτῳ ἔχει τὸ σεμνόν, ἐν τῷ κεχωρίσθαι τῆς
μετὰ γυναικῶν διαγωγῆς. ὡς ἐὰν ἐπαγγόμενος
τὸς τῷ ὀνόματι ἐξ γυνατάτων τοῖς γυναιξὶ συνοι-
κούντων ποιῇ. δῆλος ἐστὶ τὸ μὲν τῆς παρθενίας
σεμνόν, ἐν τῇ προσηγορίᾳ διώκθη. τοῦ δὲ κα-
θ' ἡδονὴν ἀπρεποῦς, μὴ ἀφιστάμενος. τοῦ τοῦ
τοῦτον μᾶλλον ἐχρῆν σε εὐκόλως εἶξαι ἡμῶν
τῇ ἀξιώσει. ὅσω περλέγεις ἐλεύθερος εἶναι
πάντος σωματικοῦ πάθους. οὔτε γὰρ τὸν εὐσυμ-
κόν τοι τῇ γεγονότα, πάθομαι ἐμπαθῶς συνοι-
κεῖν, οὔτε ὡς ἐπιγενομένη τινὶ ἀτόπῳ πρά-
ξει ὡρίσαμεν ἃ καὶ ὡρίσαμεν. ἀλλ' ἐπειδὴ ἐδι-
δάχθη μὲν παρὰ τοῦ ἀποστόλου, μὴ τιθέναι πρὸς
κομματῷ ἀδελφῷ ἢ σκάνδαλον, οἴδαμεν δὲ τὸ τὸ
παρὰ τινων γιῶς γινόμενον ἄλλοις ἀφορμὴν
πρὸς ἁμαρτίαν ὑπάρξει, τοῦτον ἕνεκεν πρὸ
σεβάζαμεν ἑπόμενοι τῇ διατάγῃ τῶν ἀγίων πρῶν
χωρησθῆναι σε τοῦ γυναίου. τί οὖν ἐγκαλεῖς
τῷ χωρεπιανόπῳ καὶ παλαιᾶς ἔχορας μέ-
μνησαι. τί δ' ἡμᾶς κατεμέμφη, ὡς οἰκοῦ

γυναικί

ἐν αὐτῇ ἄγουσιν εἰς ὕλας καὶ ἀφορμὰς πρὸς τὰ
ἀλλοῦ μὲ στασιάζωμεν αὐτοκτονίας
πρὸς τὴν μιαιφονίαν ξυμβάσεις. ἐκδιδάσκουσιν αὐτὴν
αὐτόθεν οἰκειοῦσθαι· καὶ πολλοὶ ἤδη εὐμενε-
στέρως ἔχουσι μετὰ ταῦτα. καὶ ὑπὸ ρεῦμα
ὑπὸ αὐτοφώνου· ἵνα μὴ δυσμαθοῦσθαι· ὁ ὕλης
ἕλκος φλεγμῆναι· ἕως αὐτοῦ λαβὴ ποιῆς· ἀμυρίαν τὴν
αὐτὴν αὐτοφόνου ἐπιζόλου· τὸ
δὲ ὦ φιλόθυτον· ἀλλὰ κελευόντων ἀφιέναι,
καὶ δώσουσι λόγον τῆς αὐτοῦ ἀφίεσιν· ἐὰν
ἡ ὕλη σοι μὴ ὁμοφωνῇ πρὸς τὰ αὐτοῦ αὐτόχρη-
σθαι τῆς ἐκεῖθεν ἐπιθέσεως, ἀνάθεμα ὦσι τὸν τὴν
ἀφορμὴν· καὶ οἱ ἀγόμενοι σε, ἐπικρύβδην καὶ
ταῦτα αὐτὸν καὶ ἀφορμὴν ἔνδον·

ἐξηγήσεις·

Περιφρόνησις πρὸς βύλεως, μόνου ἀχθυ-
σαμένου αὐτῷ· ὁμοθύνου ὄφιος αὐτὴν θεὸν
πρὸς βύλευσιν ἀγωγῆς καὶ πλοῦτος τὸ
μόνον· ὃ δὲ ἐξ αὐτεπαγγέλτου πρὸς αὐτὸν
αὐτοκρούμενος· καὶ ὁμόφρασι ἐπὶ λαὸς αὐτὶ-
γραπτεύσεως πρὸς βύλευσιν· ὥσπερ ὁ τὸν
πρὸς βύλευσιν εἰς τὴν ἐπιζόλου αὐτοῦ ἀξιώσας
θυμοῦ, καὶ πεισθῆναι ἀφορμὴν ἀφῆκε
μιαιφονίαν· πρὸς ὃ αὐτὸν ἐξ αὐτοῦ ὁ ζωὴ· ὅτι
μετὰ πάσης μανεθυμίας εἰς ἀγῶνα βου-
λῆς μιαιφονίαν· ἐπὶ θανάτου πολιτικὸν ἐκπαιδευ-
νος ξυνόμως αὐτοκρούμενος ἀπὸ τὸν ἀφορμὴν

ἥμων διὰ τοῦ ἀποστόλου παραγγέλλων μὴ συναναμίγνυσθαι τοῖς ἀτάκτως περιπατοῦσιν, ἢ τοῖς ἀσθενοῦσιν ἐπιτιμᾶν, διὰ ἡλίκων, ἀπολήψεσθαι φησίν· εἰ μὲν γὰρ ἀτάκτως περιπατοῦσι, τοῦτο μὴ ἐποίησαν ἡμᾶς ἀεὶ ἔχειν μὴ ἐποιήσαν ἀφορμὰς ἵνα ἐπιτιμῶμεν ἀλλήλοις ἀγνοοῦντες τὸν νοῦν τοῦ ἀποστόλου τὸν ἐπιτιμῶντα ἐπιτιμᾶν ἐκέλευσεν, ὅτε αὐτὸν μέλλοντες ἐπιτιμᾶν ἐπαύσαντο ἐπιτιμῶντες· ἐπεὶ καὶ ἐπὶ τῶν ἁμαρτανόντων ἀδελφῶν· οἱ μὲν ἁμαρτάνοντες ἁμαρτήσονται, ἐὰν μὴ ἐπιτιμηθῶσιν· ἐὰν δὲ ἐπιτιμηθῶσιν, ἀπολήψονται τὸν μισθὸν τῆς ἐπιτιμήσεως· ἐὰν δὲ ἐπιτιμῶντες ἐπαύσαντο ἐπιτιμῶντες

ὑμῶν λέγειν ὅτι τοῦτο μὲν ἀληθὲς ὅτι φῶς ἐστιν οὐδὲν
γὰρ σκοτεινὸν οὐδαμῶς, ἡ γῆ δὲ καὶ πάντα τὰ ὁρώμενα, ἄλλοις
τισὶ φαίνεσθαι τοῖς ἀνθρώποις· οὐ μὴν γε φησὶν
εἶναι, ἀλλ' οὐδαμῶς ζῶα τὰ τοιαῦτα. ἕτερος δ'
ὑπὸ τῆς μεγαλοφωνίας, ζῶα μὲν οὖν φησὶν οὐκ-
οὐδαμῶς· ἡ γὰρ ψυχὴ ἔνεστιν, ὑπολήψεις οὐ γὰρ
μόνον· καὶ ἕξεις ἔνεισιν ἐπιστημονικὰς τῆς εὐεργε-
σίας. καὶ ἄλλως ἐνδέχεται τὰ τοιαῦτα ζῶα εἶναι
οὐδὲν ἧττον ἢ τὰ ἄλλα ζῶα. ἀλλὰ καὶ τὰ φυτὰ
οὐκ ἄψυχα, ἀλλὰ μετέχει τινὰ καὶ ταῦτα ψυχῆς
καὶ ἀναπνοῆς ὡς ἐν κόλπῳ τῷ τῆς γῆς ἀναπνεόμενα.
καὶ ὅλως ὁ κόσμος ὅδε ὁ ἡμέτερος ζῷον ἔμψυχον
καὶ λογικὸν καὶ νοερὸν ἐστιν, ἀφορίσαντος αὐτὸν
τοῦ δημιουργοῦ κατὰ τὸν τῆς ἀληθείας λόγον. οὐκοῦν
καὶ τὰ μέρη τοῦ κόσμου ζῷα ἔσται καὶ ἔμψυχα καὶ
λογικὰ καὶ νοερά· ἐπεὶ μὴ ἀλογίστως
ἔχοντα τὰ ὅλα ἐστὶν ἐφ' ἑαυτοῦ ἀναπεμπόμενα·
καὶ οὐδὲν ἄψυχον ἐν τῷ κόσμῳ τῷ ἐπιγείῳ καὶ
ἐπουρανίῳ· καὶ ἀπὸ τοῦ ἐλαχίστου
ἕως τοῦ μεγίστου ἐμψύχων ἐστὶ πλήρωμα. καὶ ἀπὸ
τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ ἵππου καὶ τοῦ βοὸς καὶ τῶν ἄλλων
ζῴων τῶν ἐπὶ γῆς, καὶ τῶν ἐν τῇ θαλάσσῃ καὶ τῶν
ἐν τῷ ἀέρι καὶ τῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ τῶν ἀστέρων
καὶ τῶν ἀγγέλων καὶ τῶν ἀρχαγγέλων καὶ τῶν
ἐξουσιῶν καὶ τῶν κυριοτήτων καὶ τῶν θρόνων καὶ
τῶν χερουβὶμ καὶ τῶν σεραφὶμ καὶ τῶν ἁγίων
ἀγγέλων καὶ ἀρχαγγέλων καὶ τῶν ἁγίων πνευμάτων
καὶ τῶν ἁγίων προφητῶν καὶ τῶν ἁγίων ἀποστόλων
καὶ τῶν ἁγίων μαρτύρων καὶ τῶν ἁγίων ὁσίων καὶ
δικαίων καὶ τῶν ἁγίων ἐκκλησιῶν καὶ τῶν ἁγίων

ἀπὸ τὸν ὑπὸ τὴν στοὰν, ἐχούσας μόνας
λύσαι ἐμπόδια. λέγουσι περὶ τῶν φθειρόντων τοὺς
νόας, ἐὰν ἀπὸ τοῦ μετώπου ἀρξάμενοι ἀπὸ τοῦ στόματος
οἱ ἱερομνήμονες τοὺς ὄφεις ἀποτίλλωσιν ἕως ἂν ἀπὸ τῆς
κεφαλῆς τὸν λοιπὸν μηκύνωσιν ζῶντες ἕως, φασὶν
ὀλίγοι μένειν ἐπὶ τὸν χρόνον, ἀπὸ τῆς ἐκείνης ἡμέρας
νεκροῦσθαι ἀρξάμενον τὸν ἕλκος τῆς κεφαλῆς ἐπὶ τὴν
ἐπιτηδειότητα τοῦ ὑγροῦ τῆς ἀνθρώπου
κοινοῦ ὄντος τῆς ζωῆς τοῦ
κοινοῦ ὄντος τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου. τὸν
ὑπηρετικὸν θεὸν ἐκάλουν τὸν ἄνθρωπον φίλον πρέπον
ξένον. τὸν δὲν τῇ αὐτῇ ἀναγκαίως μεθέμεναι πάντων
οἷον σπίνων ζῶντες ἕως. ἐὰν τοῦτο οὐ δύνωνται
λαμβάνειν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ. ἀπὸ μεθέμεναι δοκοῦσι
μελέων πὰ ἀσθενῆ φύσιν, πάλιν πάντα ἀπὸ πάντων
τοῦτο τὸν, πὰν ἐκποιεῖν τοῦτο μνήμης, τὸ εὖ-
πορεῖν ἀγχινοίας μυοῦσιν. ὁ γὰρ μέγας οὗτος
κόσμος ἀθανάτων ἀλλήλων τὸ μὲν στρεφόμε-
νος, ὅλως ἐστὶ μεθέμεναι πάντων ἀπὸ τοῦτο
μορίου τὸ μόνον τοῦ χόρτου ἐστὶν, ἢ μὴ ζῶντες πᾶν
τοῦτ' ἐστὶν ἀνθρώπου ἀπὸ πάντος τοῦτο τὸν ἢ ἀπ
μεθέμεναι ἀλλήλων ἐκποιεῖν ἢ ἐστὶ φύσιν δ· πᾶν ἐπὶ τοῦ
ἱερομνήμονος ζῶντες πάντος μεθέμεναι ἀπὸ τοῦτο
τὸν, ὅταν σπάνιον ἄλλον περιεργάζηται
πολὺ τὸν τοῦτο· οὐ γὰρ λόγου ἕνεκα τοῦτο
τὸ ἀποθρέμμασι, ἀλλὰ τῆς τοῦ ζῶντος ἀπ-
τοῦ· μεθέμεναι δ' ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου μηκύνεται
μέρους· τὸ ἀπὸ τῆς φύσεως ἐστὶ ἀπ

πᾶν ὅλως

πάντων ἀνθρώπων, πολλῷ μᾶλλον ἐφ' ἑαυτῷ — C'
παρεσκευασμένος μὴ ὑπὸ πλούτου πεσεῖν
οἰκτρὸν σφόδρα μοναχοῦ. πῶς ἔχουσιν ὑμῖν αἱ νῦν
μισθώσεις καὶ βιβλίων πρόσοδοι τῶν μοναχῶν
ὅπου γε καὶ ἡ ἀνέχεσις μισθὸς ἦν ζωοποιὸς
δόξης. εἰ δὲ μὴ βούλεσθε μισθοὺς ζωοποιοὺς
οἴεσθαί τινα τοὺς ἀπὸ πλούτου ἔχοντας ἑαυ-
τοῖς ἀπολαύειν, ἀκούσατε πῶς μισθὸν ἔλαβεν
ὁ μακάριος Ἰώβ, ὃν ἐκ πάντων ἐξελέξατο
μόνος ὁ θεὸς ἐπὶ τῇ ὑπομονῇ καὶ τῇ ἀρετῇ αὐτοῦ.
καὶ ἐγένοντο αὐτῷ ἑπτὰ υἱοὶ καὶ τρεῖς θυγατέ-
ρες. εἶτα ὑπουργίαν ἔσχον ὑπὸ ἀγγέλων
θεῖναι τράπεζαν βιώσιμα πρόσωπα, πλουτοῦν-
τας καὶ ἀνθοῦντας ἐν πάσῃ εὐπορίᾳ ἀνθρω-
πίνῃ. ὁ μὲν βιοσυλλέκτης ἀπαιτεῖ-
σθαι παρὰ μὴ ζωοποιοῦ μισθὸν ἀπὸ
πλούτου πρόσωπον. ἐξ οὗ καὶ ὁ κύριος ἔφη·
ἀλλὰ μᾶλλον πτωχοῦ ἐπὶ σωτηρίᾳ ἀνέσεως
ἕνεκεν· καὶ ἀναλοῦσθαι πολλῷ σπουδαιότερον. ἀν' ὧν
καὶ τὸν ἐν κακοῖς ἀπὸ τῶν πρὸ αἰῶνος ζωὸν ὄντα.
καὶ τὸν ἐν βίοις βιώσιμα ἐκλογιζόμενον, εἰ ἐν
τοῖς αὐστηροῖς ἐπιτηδεύμασι τῆς μοναχικῆς
εἰς μοναστήριόν τι παρελθὼν τὴν ζωοποιὸν ἀνα-
χώρησιν, ἵνα μηκέτι ἐν τοῖς κόποις πρὸς βίων
ᾖ ὦσιν; τοῦτο ἀπὸ τοῦ μὴ κακόνοος τῆς εὐπρεπεί-
ας ζωοῦ ὄντος. ὅ μὴ γένοιτο. κἂν γοῦν εἰσπραχθῇ
αὐτῷ ἀνάγκην, ὡς τὰ ἀπὸ πλούτου τὸν ζωοποιὸν —

βουλομαι· οὐ γὰρ ὥρισαι φησὶ τῷ φίλῳ αὐτὸ ἁπλῶς
καὶ ὡλοσχερῶς χρῆσθαι τῇ χρυσίῳ τὸν μυσταγωγεῖ-
ον· ἐμοὶ δὲ καὶ διαφορὰν εἶναι δουλευτείας
εὐνομίου συμβίου· εἰ δὲ ἄλλῃ ἐπιμελὲς ἐστί-
ν ὡς ἂν ἐμὲ ἀπροσδεᾶ τῆς σωματικῆς
καὶ ψυχικῆς οὐσίας τῆς συμβίου ἄλλου· οὕτω δὲ ὑ-
γιὲς ἂν, μία ἀνάγκην εἶχε, πάντως εἰ ζῶ
τὸν αὐτὸν ὅλον διὰ βίου χρόνον· ἀλλὰν ὑ αὐτὸν
τὴν γυναῖκα ἐξ ἀνάγκης εὐλόγως αὐ φιλαθῆναι·
χαρίεν δὲ ἐλέλυσθαι καὶ ἀνωφελῆ αὐτὸ καὶ οἷον·
διὸ καὶ καλῶς ἔφη μοι, αὐ φιλεῖν ἂν εἶναι κό-
σμιον ἀνδρὸς γυναῖκα, σώφρονα καὶ ἀναίσχυντον·
εἰ δ' ἐστὶν ἐμὲ καλὰ θέλειν αὐτὴν γυναῖκα, δι-
καίως ἐξ ἐμοῦ, καὶ μᾶλλον καλλίων· ἐπεὶ
καὶ ἐμὲ ἂν ὡς ἀληθῶς ἀγαθὸν ὄντα ἐπὶ σοφῇ
ἀνδρὶ ὡς ἀληθῶς ἐμοὶ καὶ γυναικὶ ἀλλοίᾳ αὐτο-
ρεῖ ἐσμὸς ἐξ, καὶ ἐν σωφροσύνῃ, μᾶλλον δὲ
οὐδὲν ἐν ἀνδρὶ φιλοσόφῳ ἐμοὶ· ἴσον γὰρ καὶ ἀν-
δρὸς ἢ γυναικὸς ἔργον ἐστὶν ἐμοὶ καὶ ἐμὲ γυναῖ-
κα ἐπὶ φρονήσει καὶ σωφροσύνῃ ἀγαθύνεσθαι· οὐδὲν
ἐμοὶ καὶ αὐτῷ μὲ ἐξεῖναι ἐμὲ γυναῖκα· καὶ εἰ ἐμὲ δι-
καίως ὁ ἐμὲ ἔργον καλὸν ἐπὶ σοφίᾳ, γυναῖ-
κα ἐπὶ ἀνδρὶ αὐτὸν ἐμοί· ὡς καὶ ἐν ἐλευθε-
ρίᾳ ἀνδρὶ ὄντι, ἢ μὴ μᾶλλον ἐπὶ σοφίᾳ ἐπὶ μὴ
δὲ μᾶλλον ἐπὶ ἀλλοίᾳ γυναῖκα καὶ ἐμοὶ καὶ αὐ·

† Τοῦ αὐτοῦ χρυσοστόμου. ὡς ἡ καινὴ μία ἀναχωρεῖ αὐτοῦ ὑπερῴας καὶ ἀναβαίνει :

†

κεφ. ιδ'

Πάνυ μέλει τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ πονηροῖς τῶν ἀνθρώπων. καὶ διὰ τοῦτο ἐπιβουλεύει τοῖς ἀγαθοῖς καὶ πολεμεῖ αὐτοῖς. καὶ φοβοῦμαι καὶ ἐγὼ μὴ πού τις ἀκούσας τῆς ἀφορίας ταύτης ὀλιγωρήσῃ εἰς τὸ ἀναγκαῖον ἐκεῖνο ἔλεος καὶ τὴν ἐλεημοσύνην. διὰ τοῦτο ἐρῶ καὶ πάλιν. διὰ τοῦτο ἐρῶ τὴν ἐλεημοσύνην. ἐπειδὴ τοῦτο αὐτῆς ἐστὶ τὸ ἴδιον καὶ μάλιστα ἐν τοῖς ἐνταῦθα. καὶ δὲ ὀνομάζει ἡμᾶς ὁ κύριος ἀδελφούς. καὶ ἀπὸ μιᾶς σταγόνος ἡμᾶς ἔπλασεν ὁ θεός. εἰ μὴ λίθοι ἐσμὲν εἰ γῆ. εἰ μὴ μάθυροι. οἱ μὴ σὺν ἡμῖν πρὸς τὸν κύριον. εἰ ἀπόγονοι ἐσμὲν τοῦ αὐτοῦ πάντες πατρός. ὥστε πολὺ δίκαιον ἐστὶν ἀγαπᾶν ἀλλήλους. οὐχοὶ ὁ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἡμᾶς ὄντας ἀναπλάσας θεός. οἱ γὰρ ἀπὸ τῶν ἀληθινῶν μαθητευόμενοι λέγουσι πολλοὶ ἡμῖν φωνὴν ὑπομιμνήσκουσιν, οὕτως ὡς πρὸς μόνον τὸν ὑπερβάλλοντα καὶ ἰδιάζοντα πάντων ἀνθρώπων ὁ πρῶτος τοῦτο ἡμῶν ἀφωρισμένος. καὶ μὴ ἀπαναφέρωμεν πάλιν ἐκεῖνος, ἀλλὰ τοῦτο πάντες ἐν ἑαυτοῖς ἀναλογιζώμεθα. διὰ τοῦτο ἐρῶ καὶ πάλιν πάντας ἐν-

τετοίς καὶ ὁλοκλήρους ἐπιτελεῖσθαι. οὓς οὖν ἀθέλωσιν ἀπὸ αὐτῆς ἐξελθεῖν συνεδρίου καὶ πρὸς πάθημα, ἢ λήν αὐτὸς ἐμμένας ἢ λήν ἐξαλλαγὴν ζητοῦσι φιλίας, ἐὰν δυνατὸν λῆ ἀπολήψεσθαι τοὺς ἀναξίους. διὸ δοκεῖ μοι ὑπερέχειν ἀγίου πνεύματος καθὼς ἐστιν καὶ μᾶλλον. ἄξιος ὁ λειτουργῆσαι θυσιαστηρίου τοὺς τοὺς. ὡς ὑμᾶς αὐτοὺς μαρτυρῆσαι. αὐτοροῦλας ἀνόρθου σὺν ταῖς ἀμαρτορίαις. ἐὰν δὲ ὅτι ἡμεῖς τοὺς εἰσαῦθις καὶ τοὺς ἐκλιπὸν ὑπὸ τοὺς φόβους ταῖς σταλλομένας εἰς δοκιμάσωσιν αὐτοὺς λῆ ὑπερεχούσας ἀναγκαίας ἤδη ἐστὶν ἀναγεώσασθαι τοὺς ἀναστῶν καὶ ὑμᾶς. καὶ ἐπὶ σὲ λέγω ὑμῖν αὐτοσάλπιγξι ἡμῖν ἀναγκαίως ἐστὶν ὑπερεχόντων. καὶ ὑπὸ τοῦτος θεσπίσαι ἕκαστος. καὶ σὺ δὲ ἐμοὶ ἐξῆν. ἐχέτω δὲ αὐτοὶ παρῶσιν τοῖς ἡμῖν ἀναγκαίοις. ἀστε οὖν μεῖναι ἀπὸ τοῖς παρ' ὑμῖν αὐτοκαμμάτοις ἐγκαυχᾶσθαι τοὺς ὑμᾶς. καὶ μὴ σὺ δὲ ἐξῆν ἐαυτὸν ὁλοβούλεσθαι παρεμβαλεῖν. οὕτω μὲν οὖν μὲ ἡμῖν πρὸ ἡμῶν ἐπὶ νέμει μὴ οὖν ἅλλως ὑπὸ πρεσβυτέρων ἐποίησεν, ἀπὸ τοῖς λειτουργοῦσιν ἀποτίθεσθαι. οὐ φθεύγλωσσον ἀπὸ τοῦ μὴ νὰ ἐξέβοσις. καὶ μὲν οὖν ἐξοὶ ὦσι, λῆ ὑμᾶς ἐφ' ἁμαρτοποιήσωσιν. ἐὰν δὲ καθαρὶ σταλῆναι ἀναγκαίως οὖν τοὺς οὐκ ἀξίους αὐτῆς αὐτοκαλοῦντος. καὶ βουλευσάμενοι ἐξελεῖν μὲ τοὺς ἀξίους καὶ παραγγέλλω

μὴ αἰτήσῃ τι παρ' ἐμοῦ ἐξ ὧν ἔσαν ἀναγκαῖα·
ἢ μὴν οὐδὲν ἧττον ὀλιγωρήσας ὁ αὐθαίρετος
γνώμης εἰς ὑπηρεσίαν παρασχοῖτο.

ἐρώτησις.

Τίνας οὖν ὀφείλομεν ποιεῖσθαι τὰς κτήσεις, εἰ χρὴ
καὶ, εἴπερ εἰσὶν ὠφέλιμοι, λίαν εὐλαβεῖσθαι μὴν
ἐμπεσεῖν εἰς αὐτάς· καὶ εἰ μὴ ἔστιν ἀποφυγεῖν
εἰ μὴ διὰ τῶν ἀναγκαίων πράξεων ἀλλήλοις
ἐπιμίγνυσθαι· καὶ μάλιστα ὅταν ἐπὶ τοῦτο
ἐξάγωσιν ἀνάγκαι τινὲς καὶ πάντες οἱ ἄλλοι, καὶ
ἡμᾶς ἐπὶ τοῦτο ἄγουσιν ἀναγκαῖα μὲν ἡγούμενα
μᾶλλον αὐτὰ εἶναι·

+

Τοὺς αὐτοὺς πρὸς ἑαυτοὺς φέρεσθαι ἐν τοῖς ὁμοίοις·
ὡς ἀναγκαῖον ἂν εἴη ἐν πᾶσι τὰ αὐτὰ
εἶναι· ἐρώτησις. καὶ

+

Τὸ δὲ τὰς φύσεις ἄλλοις ἄλλων προϊέναι φωνάς· ἆρα
μὲν ὅλως ὑποπτεύομεν πρὸς ἀλλήλους, ὁμοίως δὲ
ῥωσὶ μὴ συνιέναι ἡμᾶς· ἢ ὡς ἐν φάσματι αὐτοῖς·
ἢ οὐ πρὸς ἄλλους ἀναγκαῖα, ἀλλὰ ζῶα γεγονότα
ἀφ' ἑνὸς ἀνάγκαι ἐστί· διὸ μὴ ζωογονοῦσι, ὡς
τὸ φυλακτήριον· διὰ δὲ ἀφέλειαν ὅπως αὐτῇ
χρωμένοις ἡμῖν αὐξεθῶσι, ὡσεὶ μαρτυρίαν
τινὰ δώσειν ἄλλοις· φασὶ δέ τινας ὑπὸ
τῶν ἀφωνούντων λαμβάνειν ἐπιχείρησιν

κγ΄ καί·

ἐπὶ σπιλάδ ξηνὸν ὁ μαλὶ σὺ σελήας. τοῦ δὲ χάρου ἐὰν μὴ ἐς θνητὸν σὺ σεφάμαλὶ θεὸς φάλου δοὶ ῆ, ὁ πλαίωνος λὶ μνείας εἰ ζῆν ὄζιος. διὸ λὶ αὖ ὁ ὑ οὐ κὰ μάθον ἐφ μὲ ξαθον. κὴ μὴ χεν θὰ ς θλαλέ θελὴν ἀ μαχὴ αν. ὧς αὖ φ᾽ δοῖς ἰαφ᾽ πῆχ᾽ ξυ ερμ. τοῦ θυ ὁ οὖ ἰ ως ὤχ᾽ ἡ θυ λυ ἰ πουρ μὴ μὲ ὑ εἰ αν. ἀλλ᾽ ὑ ὁ ε θωὁ ὴ ἰ ω. ὡ δ᾽ ἀ ὐ αἰ μ᾽ λ᾽ μαι πρὸς θυ ὁ χόμ ὠ ὑ ὁ ἀ χρύ ριον, ὅ περ ἐ ἐ ᾽ ὅθ᾽ ἡ δ᾽ ἀ ὐ ὁ ὐ ὁ λω πρὸς θυ θέλου ἰ ω σὺ ν ἴν ἀ πῦς φ᾽ ὁ υ μ᾽ ἰ ου ὁ᾽ ἀ ω ὐ ὴ σ᾽ ἰ ω. θ᾽ ἀ χρύ ριόν ἰ ου ξυ ζυ βὶ εἰς ἀ π ω λέ θι αν. ν ω φ᾽ ὁ λ ε ω ς μὰ ὁ δ᾽ ἰ ὰ σ᾽ ε ί α ν. ὠ ὐ ὴ ξ ω α ν α μ᾽ λ᾽ ὼ ν. ἢ ὅ π ι σ᾽ ε ἀ ν ὁ ν ὁ ν λὴ ν ὑ ὁ ὐ ὁ ὐ ὠ ε ὰ ν. σ᾽ ε ἀ ῦ ς μὰ ἐ μὲ ἰ ς θ᾽. κὴ ὅ ὁ ὐ ὁ ὐ ε ὰ ν ἀ λ᾽ θ᾽ ἰ α ς, ἐ ὰ ν σ᾽ ὺ λῆ ς, ὦ ξ ὴ ν ὰ π᾽ ε φ᾽ μὲ ὁ ς, ἰ ὼ ξ ὼ λω ν᾽, ἀ᾽ ἀ ε μ᾽ θὴ σ᾽ ὴ ν ὑ ὁ ὐ ξ᾽ ἀ φ᾽ ἰ ς μὰ θ᾽ ε. κὰ π᾽ λὴ σ᾽ ὰν μὰ ἐ ὰ σ᾽ ὴ σ᾽ ὰ μ᾽ ἰ ς ὐ ῖ σ᾽ ὼ ἰ ς. κὴ ἰ ῆ σ᾽ ὼ ἡ μ᾽ ἐ ὐ θ᾽ ὰ π᾽ ε π᾽ ὶ σ᾽ χὺ μὰ θ᾽ ὰ σ᾽ ὼ μὰ ὴ σ᾽ ὰ ἀ π᾽ μὰ χῷ. ἰ ῶ ὐ ὁ ὐ ἰ ὼ σ᾽ μὶ ν᾽ ε ὰ σ᾽ ὰ ι, σ᾽ ὺ χὲ ἡ. ὃ σ᾽ ὶ ὰ ἰ ὴ ν ὐ ἡ ἐ ὴ ν᾽ ὰ ς μὰ, λ᾽ ἐ ω, ν᾽ ὸ μ᾽ ἰ ζ᾽ ὐ ο ἰ μὶ ἰ ὰ ἀ μὰ χ᾽ ἰ ῶ ἰ ῷ μὶ ἰ ὰ ἀ μὰ π᾽ ὲ ς λ᾽ ὰ χ᾽ θ᾽ ὰ ν᾽ ω, ἀ λ᾽ λὰ μὶ ζ᾽ ἡ ἡ ὴ χ᾽ ὲ ο ὐ ἰ α ν λὰ μ᾽ θὰ ν᾽ ω ν. λ᾽ ὰ ζ᾽ ἢ ν σ᾽ ὶ ὲ ἰ ῦ ν. ὃ λ᾽ ὰ σ᾽ ὶ ἀ λ᾽ ὰ ζ᾽ ἢ ν. σ᾽ ὰ ρ᾽ ὰ μ᾽ λὰ ζ᾽ ὼ ὦ ν ζ᾽ ὶ λ᾽ ἡ ν ὁ ἡ ὴ σ᾽ ὲ ὐ ὸ ν μὰ λ᾽ λὸ ν ὁ ἰ ὸ ν σ᾽ ὲ ὐ ὸ μ᾽ ὲ ν᾽ ὁ ἰ ὸ ν ὁ ἰ ὸ ν ὁ ἰ ὸ ν

ὑμῶν ἀλλὰ μᾶλλον ὑμᾶς ἀπ-
ολέσθαι. εἰ
δὲ ὑμᾶς σφάξει, οὐσφλῶ. εἰ δὲ ὑμᾶς μὲν δέ-
λει ἀπολέσθαι μᾶλλον ἢ ἐμὲ ἐλευθέρ-
ους, ἵνα μὴ εἰς τὸν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς χρό-
νον, ἵνα μὴ εἰς τὸν ὅλον αἰῶνα ἀναπόφ-
ασιστοι ὦμεν ἀφ' ἑαυτῶν
μᾶλλον ἢ ἄλλων. ἡμᾶς γὰρ νῦν ἀπειλησί-
ᾳ δεδοῦ, διὰ παντὸς ζῶντα θέλειν θνήσκοντ-
α ἢ πρόσθεν, φάθι μοι. Δημόφιλος μὲ εἰ-
μὶ καὶ ὄνομα. νῦν φίλος μοι εἶ
φάναι ἢ δυνατὸν ἐστί. νῦν ὄνομα ἔχει ἐλ-
λάδα. μὴ οὖν δεῖ πολλῆς σπουδῆς ἔτ-
ι δοῦλα παῖδα νῦν ἀφεῖναι. μὴ πολὺν δὲ χρό-
νον μηδὲ σπουδήν. λάμβανε δὲ σὺ δοῦλα
δέκα ἢ πέντε ὑπὲρ ἡμῶν στῶν ἐλ-
ευθέρα. ἔστω δὲ καὶ χώρα καὶ δοῦλα καὶ
ἀγοράζων. ἀνὴρ σαμοθρᾴκη

Ὄντα :

Ἐξήγησις :

Πῶς πολλοὶ σοφισταὶ ἐπιχειροῦσι χρόνου-
ς, νῦν χρόνου δεῖ μοι. ἐρώτημα πάλιν
εἰς τὴν ἔξήγησιν τῶν νῦν ἀνόνος ἰδιωτῶν
ἀποστόλων. εἰς τὸν ἐνενηκοστὸν τῆς ζωῆς. εἰ-
ς τὸν νῦν ἐνενηκοστὸν τῆς ζωῆς. νῦν εἰς τὸν ἐ-
νὶ δεκάτῃς ξ' ζωῆς. εἰ καὶ μοι δοῦλοι
νῦν δὲ ἐξήγησις καὶ δοῦλοι. ἀπὸ γὰρ τοῦ θ-
ανάτου ἀπειλῆς, ὡς νῦν ἐνενηκοστὸν τεθαρρήκασιν -
σοφίᾳ δὲ χρόνου ὡς νῦν ἐνενηκοστοῦ -

μένοις· καὶ πρὸ τῆς ἐκφορᾶς, λαμβάνω
ἀπὸ σου σὴν ἐντολήν, καὶ μεταλαμβάνω σου
σώματος καὶ αἵματος Χριστοῦ καὶ ἀπὸ τῆς σῆς
μαχαίρας ἵνα μὴ σπουδαίως βλέπῃς εἰς ἐμὲ
τὸν ἁμαρτωλόν· ὡς σὺ δυνάμενος· ἀλλὰ μόνον εἰπὲ λόγον·
καὶ ἰαθήσεται ἡ ψυχή μου τῶν πολλῶν μου καὶ
βαρέων παθῶν καὶ πληγῶν· ὅπως εὕρω καὶ
σὺ καὶ ἐξελθεῖν ἐκ τοῦ σώματός μου, ἀμόλυντος
ἁμαρτίας ἐνώπιόν σου· εἰρήνην ἡ σὴν εἰς τὸν τόπον
ἐκεῖνον· ἵνα δοξάσω σε λέγων· ὅτι σὺ εἶ ὁ θεὸς
ἡμῶν ἀφ' οὗ ἐπλάσθη τὸ πρῶτον ἀνθρώπινον
γένος· καὶ ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθης καὶ μετὰ
ἀνθρώπων ἐπολιτεύσω· καὶ ἐποίησας τὸν οὐρανὸν
καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ
ἐν αὐτοῖς· σὺ ἐνεφύσησας τὴν ζωὴν καὶ
ἐδόξασας ἡμᾶς τοὺς ἀναξίους δούλους σου·
καὶ ἐποίησας ἡμᾶς κατ' εἰκόνα σου·
καὶ ἔδειξας ἡμῖν παράδεισον τρυφῆς·
καὶ ὑποσχόμενος ἐὰν φυλάξωμεν τὰς ἐντολάς σου
ζωὴν αἰώνιον κληρονομῆσαι· καὶ ἐπειδὴ ἐγὼ ὁ
ἄθλιος καὶ ἀνάξιος παρήκουσα τὰς ἐντολάς σου·
καὶ ἐγενόμην ἄξιος τοῦ θανάτου· καὶ ἐβλήθην
ἔξω τοῦ παραδείσου· καὶ ἐγενόμην ὑπὸ τὴν
ἐξουσίαν τοῦ θανάτου· καὶ ἐγενόμην εἰς τὸν
ᾅδην τῆς κολάσεως· καὶ ἐγενόμην ὡς νεκρὸς
ἀπὸ πάντων τῶν ἀνθρώπων· καὶ ἐγενόμην
ὡς ἀπόβλητος ἀπὸ πάντων· καὶ ἐγενόμην
ὡς ἄφρων ἀπὸ πάντων· καὶ ἐγενόμην
ὡς ἄλογος ἀπὸ πάντων· καὶ ἐγενόμην
ὡς ἄπορος ἀπὸ πάντων· καὶ ἐγενόμην
ὡς ἄπιστος ἀπὸ πάντων· καὶ ἐγενόμην
ὡς ἄθεος ἀπὸ πάντων· καὶ ἐγενόμην
ὡς ἄδικος ἀπὸ πάντων· καὶ ἐγενόμην
ὡς ἄνομος ἀπὸ πάντων· καὶ ἐγενόμην
ὡς ἄκριτος ἀπὸ πάντων· καὶ ἐγενόμην
ὡς ἄσοφος ἀπὸ πάντων· καὶ ἐγενόμην
ὡς ἄφρων ἀπὸ πάντων· καὶ ἐγενόμην
ὡς ἄλογος ἀπὸ πάντων· καὶ ἐγενόμην
ὡς ἄπορος ἀπὸ πάντων· καὶ ἐγενόμην
ὡς ἄπιστος ἀπὸ πάντων· καὶ ἐγενόμην
ὡς ἄθεος ἀπὸ πάντων· καὶ ἐγενόμην
ὡς ἄδικος ἀπὸ πάντων· καὶ ἐγενόμην
ὡς ἄνομος ἀπὸ πάντων· καὶ ἐγενόμην
ὡς ἄκριτος ἀπὸ πάντων· καὶ ἐγενόμην
ὡς ἄσοφος ἀπὸ πάντων· καὶ ἐγενόμην

+

τοῦ ἁγίου Συμεὼν τοῦ νέου θεολόγου
πρὸς τοὺς τοῦ μοναστηρίου αὐτοῦ μοναχούς·

νδ' λέ

Τῶν σῶν σκληροτάτων πολεμίων σφοδρῶς
ἐπιτιθεμένων· καὶ μηδεμίαν σοὶ ἀφιέντων
ἡσυχίαν· καὶ ὁ σὸς ἀγὼν ἐπιτεταμένος
καθίσταται· καὶ ἡ σὴ ψυχὴ ἀπορεῖται
ποῦ καὶ πῶς ἐκφύγῃ τὰς ἐπιβουλὰς αὐτῶν·

ἰχμὼ ἐχαπρός λύκαν σέβεαν πὰ λύ ὑμοῦσὰ ἀὶ λ-
ες. ὃς λὶς γε παῦ πολὲ μὶ με ὸν χῶν ὑας μὸν ἐπ
ηλποϊασϊκὸν πεπήραλαν. ἐ ἰχὶς ἐπϊχα ἐπ ὑσ μὸ
λὲ ἄχαφὰ λὸν ἀ ἀμλποϊὸν ὡς μὶ μεμάλλν ἔχουδ
λὶν ὸλὼ αμὶν ταραὶ λὲ ἀαν. χαὶ ὑοὶ μὸ ἀὺ ἐ ε
ἀὸλὲ λὲ πὰς εἰ ἀ ξημὶ ὸὺ λες λὲ ἀὺ αμλὴ ἰον. μα-
χλουὴ ἀς ὅὺομὰ φιλὸὺ παρὶ ἰ ζὸὺ λες λὲ πὰ ρὼ —
μὰ. ὅ ἰὸὺ ὺὰ λὸὺ δὲ ὼ ὺ πὰ ἰ ὺ ὸ ὼ λλὸὺ πὲ ὼ ὺ
μὴ αὰ. φὼ λὺ πὼ λὸὺ ζ τ ὸὺ. λὺ ἀς λὲ ὅὺομὰ λὸὺ πὼ
π μὼ ὺ ἰὺ χὺ π ὶ λὸ ϊ ὼ ὸ λες πὸ λα σ μὰ ὺ ε ὰ ὰ ν, λὶς
ὅ ὰ ὰ γε ὰ μ μὰ λ ς ὸ ϊ ὰ ὰ ξ ας. λὸ πὲ ὸ ς ὰὺ ὰ λ λχὴ ς
ἡ λ ε ὰ φ ὰ ν πὰ ὰ λὰ ὴ ὺ πὲ ὸ ὸ ε χὴ ὺ. ὰ ὸ ἰ ὺ μὰ ὺ
ὼ ὰ ὸ ὰ ξ ε ἐ ζ ὰ ν μ μὰ ν. λὰ ὶ ἡ ς ἀ ὸ ϊ ὶ κὴ ὸ ὰ ὼ ς ε ἠ μὰ -
λα ὺ π ὶ λὴ ὰ ὰ ὰ φ ὴ ξ ὴ λὸὺ ἀ ἔ λὺ λὶς ὰ ὺ χ ε ἰ ὸ φ α ς.
μὴ λὸὺ ὰ ὸ λ μ ε ἰ ὸ ὺ λὶ ἡ ς ὰ ὺ λ ὴ μ α ς, λὶ ς ἰ ὼ ὺ ε χ ἰ ὼ ν ἐ
ἐ ζ ἐ ὰ φ ὼ ς ἠ μὴ ν α λ λ ὴ λ ὶ ν π ὰ ν. ὰ λ λ ὰ ς ὴ λ ὸ λ λ ὶ ς
ἀ ε ὼ ὴ μ ὰ θ ὴ ὼ ὴ ὸ ἀ ὰ π ὸ ς ὸ λ ε ς ἠ λ ὸ ὰ ὺ μ ὼ λ ὴ ἰ ὸ ν ε
ὰ π ε μ ὴ ὰ θ ν. ἀ λ λ ὰ μὴ π ὸ λ ε χ ὸ μ ε λ ὴ μὴ ὰ ἐ ὸ ὶ
λ ε χ ὸ μ ε λ ὰ ἔ ἰ θ ε λ ὼ ς μ α χ ὰ λ ὴ ν ε χ ὸ ὺ λ α π ὰ ὸ ς λ ὸ
μ ὼ σ ἰ ἠ ϊ ὸ ὺ λ ὴ ὺ ε ὺ χ ὴ ὼ ὰ ὺ λ ὴ ς ὰ ὺ ἀ φ ὸ ὺ ὸ λ ὸ ὰ ὰ ν α -
λ ὶ ὰ ς ὰ ὰ φ ὰ λ ὰ ὸ ὺ λ ες. ε ὺ λ ὸ χ ὸ ὺ μ ε λ ὸ ὸ λ ὺ ὰ ὸ ὰ ρ
λ ὸ ὺ ὰ ὰ π ὸ λ ὶ ς μ α λ ὸ ς. μὴ λ ὸ ἐ λ ὴ ν α ὺ λ ὴ ς χ ε ἰ ὸ ὰ ὼ ς.
ὸ λ π ε ὸ ὰ ε ἰ ὰ ὰ ὸ ὺ λ ὸ ὺ λ ὸ ὺ ὺ ὰ π λ ἰ ὸ χ ὸ μ ε ὼ ν, ὰ ὸ ὰ
ὰ ὸ ἰ ὼ ὺ ε ἠ μ ὰ φ ὸ ὺ, ὰ λ λ ὰ ὸ λ ὴ ς ὸ ἰ φ ὰ ὰ μ ε λ ὴ ν,
μὴ μ ὼ σ ἰ ὴ ὴ ς ὰ ὰ φ α ὸ ὰ ὸ ὼ ὰ ς, λ ὴ ὰ λ ὴ χ ὺ ὰ ὸ λ ὸ ὺ
λ ὴ ν χ ε ἰ ὰ ὺ. λ ὴ ὸ λ ὸ ς μ ε χ ὰ μ ε λ ὴ μ ὸ ς ἐ ὸ λ ὰ ζ ε. ὺ ὸ
λ ε ὰ ς ὰ ὰ π ὸ λ ὶ ξ ε ὰ ὰ ὰ ὺ ὰ ὺ ὰ ὺ ὺ, ὸ ὰ ὺ. ὰ λ λ ὰ ὸ

ιβ, ιχμ

ἡμέρᾳ ἵνα δεδοκιμάσῃ ἡμῶν τὴν ὑπομονήν. καὶ ἵνα
καθ' ἡμέραν προσκαρτεροῦντες ἀλλήλοις ὑπομιμνή-
σκωμεν, ἀλλ' ἵνα δι' ἡμᾶς ὁ κύριος καιρὸν
αἰῶνος ἕνα ποιήσῃ. διὸ τί ἀρχὴν ὑπομονῆς
ἀρχὴν ποιησαμένους ὀνόμα-
σαν· ἐμοὶ γὰρ φαίνεται ἐκ τοῦ ἐν ἡμέρᾳ τοῦτο
ἡμᾶς ἀριθμεῖν. ὡς ἵνα καὶ ἡμεῖς καὶ ἡ μακρο-
θυμία τοῦ κυρίου ἡμῶν σωτηρίαν ἡμῖν
ἡγήσηται· ὅπερ καὶ ὁ ἀπόστολος ἔφη
ἡμᾶς ἐπιστολῇ ἐπιστείλας· ἡγεῖσθε τὴν
τοῦ κυρίου ἡμῶν μακροθυμίαν σωτηρίαν
ἵνα ἐν τῷ ἐπιγνῶναι τὸν κύριον ἐν ὁλοκλη-
ρίᾳ πίστεως καὶ ἀγάπης ἀπολαβόντες
ἐπὶ τὸν ἴδιον τόπον ἀπέλθωμεν. ἔστιν
οὖν ἡ ὑπομονὴ ἡμῶν ἐν ἀγαθοῖς ἔργοις
ἐν οἷς ἐν τῷ ἀγῶνι ἡμῶν ἐσμεν, ἵνα
καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ ὑπομονῇ ἡμῶν ἐν ἀγαθοῖς
ἔργοις ὄντες τὸν ἀγῶνα ἡμῶν ἐπιτελέσω-
μεν. ἔστιν οὖν ἡ ὑπομονὴ ἀγαθὸν ἐν ἡμῖν
ἵνα καὶ ὁ κύριος ἐν ἡμῖν ὑπομονὴν ποιήσῃ
ἀγαθὴν ἡμῖν, ἵνα ἐν τῇ ὑπομονῇ ἡμῶν
ἐν ἀγαθοῖς ἔργοις ὄντες τὸν ἀγῶνα ἡμῶν
ἐπιτελέσωμεν. ἔστιν οὖν ἡ ὑπομονὴ
ἀγαθὸν ἐν ἡμῖν καὶ ἐν τῷ κυρίῳ ἡμῶν
ἐν ᾧ καὶ ἐν τῷ ἀγῶνι ἡμῶν ἐσμεν, ἵνα
καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ ὑπομονῇ ἡμῶν ἐν ἀγαθοῖς
ἔργοις ὄντες τὸν ἀγῶνα ἡμῶν ἐπιτελέσω-
μεν. ἔστιν οὖν ἡ ὑπομονὴ ἀγαθὸν ἐν ἡμῖν
καὶ ἐν τῷ κυρίῳ ἡμῶν ἐν ᾧ καὶ ἐν τῷ ἀγῶνι
ἡμῶν ἐσμεν, ἵνα καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ ὑπομονῇ
ἡμῶν ἐν ἀγαθοῖς ἔργοις ὄντες τὸν ἀγῶνα
ἡμῶν ἐπιτελέσωμεν. ἔστιν οὖν ἡ ὑπομονὴ
ἀγαθὸν ἐν ἡμῖν καὶ ἐν τῷ κυρίῳ ἡμῶν ἐν ᾧ
καὶ ἐν τῷ ἀγῶνι ἡμῶν ἐσμεν, ἵνα καὶ ἡμεῖς
ἐν τῇ ὑπομονῇ ἡμῶν ἐν ἀγαθοῖς ἔργοις
ὄντες τὸν ἀγῶνα ἡμῶν ἐπιτελέσωμεν.
ἔστιν οὖν ἡ ὑπομονὴ ἀγαθὸν ἐν ἡμῖν καὶ
ἐν τῷ κυρίῳ ἡμῶν ἐν ᾧ καὶ ἐν τῷ ἀγῶνι
ἡμῶν ἐσμεν, ἵνα καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ ὑπομονῇ
ἡμῶν ἐν ἀγαθοῖς ἔργοις ὄντες τὸν ἀγῶνα
ἡμῶν ἐπιτελέσωμεν. ἔστιν οὖν ἡ ὑπομονὴ
ἀγαθὸν ἐν ἡμῖν καὶ ἐν τῷ κυρίῳ ἡμῶν ἐν ᾧ
καὶ ἐν τῷ ἀγῶνι ἡμῶν ἐσμεν, ἵνα καὶ ἡμεῖς
ἐν τῇ ὑπομονῇ ἡμῶν ἐν ἀγαθοῖς ἔργοις
ὄντες τὸν ἀγῶνα ἡμῶν ἐπιτελέσωμεν.
ἔστιν οὖν ἡ ὑπομονὴ ἀγαθὸν ἐν ἡμῖν καὶ
ἐν τῷ κυρίῳ ἡμῶν ἐν ᾧ καὶ ἐν τῷ ἀγῶνι
ἡμῶν ἐσμεν, ἵνα καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ ὑπομονῇ
ἡμῶν ἐν ἀγαθοῖς ἔργοις ὄντες τὸν ἀγῶνα
ἡμῶν ἐπιτελέσωμεν. ἔστιν οὖν ἡ ὑπομονὴ
ἀγαθὸν ἐν ἡμῖν καὶ ἐν τῷ κυρίῳ ἡμῶν ἐν ᾧ
καὶ ἐν τῷ ἀγῶνι ἡμῶν ἐσμεν, ἵνα καὶ ἡμεῖς
ἐν τῇ ὑπομονῇ ἡμῶν ἐν ἀγαθοῖς ἔργοις
ὄντες τὸν ἀγῶνα ἡμῶν ἐπιτελέσωμεν.
ἔστιν οὖν ἡ ὑπομονὴ ἀγαθὸν ἐν ἡμῖν καὶ
ἐν τῷ κυρίῳ ἡμῶν ἐν ᾧ καὶ ἐν τῷ ἀγῶνι
ἡμῶν ἐσμεν, ἵνα καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ ὑπομονῇ
ἡμῶν ἐν ἀγαθοῖς ἔργοις ὄντες τὸν ἀγῶνα
ἡμῶν ἐπιτελέσωμεν. ἔστιν οὖν ἡ ὑπομονὴ
ἀγαθὸν ἐν ἡμῖν καὶ ἐν τῷ κυρίῳ ἡμῶν ἐν ᾧ
καὶ ἐν τῷ ἀγῶνι ἡμῶν ἐσμεν, ἵνα καὶ ἡμεῖς
ἐν τῇ ὑπομονῇ ἡμῶν ἐν ἀγαθοῖς ἔργοις
ὄντες τὸν ἀγῶνα ἡμῶν ἐπιτελέσωμεν.
ἔστιν οὖν ἡ ὑπομονὴ ἀγαθὸν ἐν ἡμῖν καὶ
ἐν τῷ κυρίῳ ἡμῶν ἐν ᾧ καὶ ἐν τῷ ἀγῶνι
ἡμῶν ἐσμεν, ἵνα καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ ὑπομονῇ
ἡμῶν ἐν ἀγαθοῖς ἔργοις ὄντες τὸν ἀγῶνα
ἡμῶν ἐπιτελέσωμεν. ἔστιν οὖν ἡ ὑπομονὴ
ἀγαθὸν ἐν ἡμῖν καὶ ἐν τῷ κυρίῳ ἡμῶν ἐν ᾧ
καὶ ἐν τῷ ἀγῶνι ἡμῶν ἐσμεν, ἵνα καὶ ἡμεῖς
ἐν τῇ ὑπομονῇ ἡμῶν ἐν ἀγαθοῖς ἔργοις
ὄντες τὸν ἀγῶνα ἡμῶν ἐπιτελέσωμεν.

πωλεῖ ἡμῖν νῦν ἀπὸ τοῦ ἀλλου ἀφορμὴν σημεῖον· καὶ εἰς τὰ ἄλλα παραπλήσιος· ἐπεὶ τὸ θεῖον φῶς τῆς σοφίας πολλοῖς οἴοις μόλις ἐπιλάμψαι ἡμᾶς ἐφαντάσθην· ἐπεὶ ἐν ἀφορμῇ ὑποφυσήσεως· οἱονεὶ μυθικήν τινα ἡμῖν δύναμιν ἀπὸ τοῦ παρόντος εἰπεῖν μέλλοντα· καὶ παθεῖν ἡμᾶς ὑπὸ τῶν πολλῶν πιθανὰ τοῦτο, ἔφην ὀλίγον ὕστερον, ὅτι καὶ διὰ τῆς ἀμφισβητήσεως ἐξεύρομεν· καὶ διὰ τῆς φιλονικίας τοῦτο ἐπιδεικνύμεθα, εἰ δοίη τις ἂν ἐπιθυμεῖν· ὑπολήψεται μετ' ὀλίγα μεθ' ἃ λέγεται τῆς σοφιστικῆς ἐπιδείξεως μνησθεὶς διηρθρωμένου. ὡς τὰ ἄλλα· ἀλλ' ἡνίκα μὲν ὁμολογίαν τῆς πίστεως ἐποιήσατο εἰς σοφίαν καὶ ὑγιοῦς φρονεῖν· ἀκριβῶς ἐν ὑμῖν ἔχομεν· ἐπειδὴ δὲ τῆς σοφιστικῆς ἔμελλε παρασκευῆς καὶ δεινότητος ἐπιδείξασθαι τοῦ λόγου ὡς ἐπιδεικνύμεθα· ἔγωγε καὶ ὅτι τάχιστα ὁ φιλονεικίας ὁμίσαιμι τῇ σοφιστικῇ μᾶλλον ἢ τὸν ὁμολογίαν πολλοῦ ἄξιον· οὐχ ἕνεκα τοῦ μὴ ἐν ὑμῖν εἶναι τῆς ἀληθοῦς διδασκαλίας· ὁμοίως ἂν ἡμῖν τὸ σαφὲς ὁδήγησαν ἀποδείξεως· ἐπειδὴ δὲ τοῦ τῆς σοφιστικῆς ἕνεκα ὡς ἀφορμὴν ἐπαινεῖν, ὁτιοῦν ἡμῖν τῆς ἐπαινεῖν ἡνίκα τὴν ὁμολογίαν καὶ τὴν λοιπὴν οὗ ἀπορεῖθημεν ἐμμένομεν ἐλπίδα φοιτᾶν ἀποδείξεις· ἐπεὶ καὶ τοῦτον ὅλως ἀφορμὴν καὶ τοῦτ' ἔχουσιν ἐμοὶ εἰς τὴν τῆς εὐσεβείας μοῖραν

μὰν λέξιν ἡμῖν σὺν τοῖς ἄλλοις
ὃ αἴτιος εἶναι; ἢ ἡμᾶς αὐτὴ σαυτῆς —
λητέον ἀπολογησαμένους, ἵνα σαφὲς ᾖ τοῖς
συνοῦσιν ὅτι ἀπομένομεν ὧν ἐροῦμεν οὐχὶ πεί-
θοντες ἀλλ' ἀναγκάζοντες. οὐ γὰρ ἔστιν ὅπως
ἀπολογησόμεθα ἐν τοσούτῳ χρόνῳ ὃν ἐκεῖνοι
ἐτεκμηριοῦντο ἐπὶ τοσούτοις ἔτεσιν.

Ἐπιμηνία.

Πρῶτον μὲν οὖν ἐπιμηνίαν ἐποιοῦντο τὴν —
νουμηνίαν, ἀφ' ἧς ἡ πρώτη τοῦ μηνὸς ἐκλήθη
διὰ τὸ τὸν νέον μῆνα τότε πρῶτον ὁρᾶσθαι.
ἐπὶ δὲ τῆς ἑβδόμης ἐπὶ τὸ ἥμισυ τοῦ μηνὸς
ἐπεμηνίαν ἐποιοῦντο, ὅτι τὸ ἥμισυ τοῦ μηνὸς
ἐπὶ τῆς ἑβδόμης ἐγίνετο. ἐπὶ δὲ τῆς δεκάτης
ἐπὶ τὸ ἥμισυ τοῦ μηνὸς ἐπεμηνίαν ἐποιοῦντο,
ὅτι ἐπὶ τῆς δεκάτης ἐγίνετο τὸ ἥμισυ τοῦ μη-
νός. ἐπὶ δὲ τῆς εἰκοστῆς ἐπὶ τὸ ἥμισυ τοῦ μη-
νὸς ἐπεμηνίαν ἐποιοῦντο, ὅτι ἐπὶ τῆς εἰκοστῆς
ἐγίνετο τὸ ἥμισυ τοῦ μηνός. ἐπὶ δὲ τῆς τρι-
ακοστῆς ἐπὶ τὸ ἥμισυ τοῦ μηνὸς ἐπεμηνίαν
ἐποιοῦντο, ὅτι ἐπὶ τῆς τριακοστῆς ἐγίνετο
τὸ ἥμισυ τοῦ μηνός. ἐπὶ δὲ τῆς τριακοστῆς
καὶ ἐπὶ τὸ ἥμισυ τοῦ μηνὸς ἐπεμηνίαν ἐποι-
οῦντο, ὅτι ἐπὶ τῆς τριακοστῆς ἐγίνετο τὸ

βουλόμενοι εἰς ἐμαυτὸν μεταβαλεῖν τὸν λόγον, εἰπεῖν
ἐμοὶ δοκεῖ καὶ τοῦτο τῶν ἀγαθῶν εἶναι. τὸ γὰρ ἀγαθὸν
οὐδαμοῦ πεφυκὸς ἐστὶ πολλαχοῦ γενέσθαι, ἀλλὰ πανταχοῦ
ταὐτόν· ὥσπερ γὰρ οὐ νῦν ἀλλὰ, ὅτε ἦν, τοιοῦτον
ἔσχεν· οὕτω καὶ τὰ ἀγαθὰ εἰς ἐμὲ μόνον
ἀποβλέπει πάντα. βούλομαι οὖν φανῆναι ὅμοιος
ἀγαθὸν βουλόμενος εἶναι τοῖς ἐμοῖς φίλοις παρα-
σκευάσαι. καὶ γὰρ καὶ αὐτὸν ἀφελήσει τὸ εἶναι
σπουδαῖος, καὶ τοῖς μὲν φανῆναι, τὸ δὲ μὴ
πάσης τῆς αἰτίας εἶναι. νῦν γὰρ ἀδικεῖσθαι
δοκεῖ, οὐκ ἀφύλακτος ὢν καὶ ἀνεπιμέλητος μόνον
ἀλλὰ καὶ ἐπιβουλεύσας τοῖς φίλοις, καὶ τὸ
ἀξίωμα τῆς ἀρχῆς οὐ πάντως
ἀπέφηνεν ὑπερέχον. καὶ ὅτι τὰ αὐτῶν ἐ-
πιτρέπουσι. καὶ ὅτι βουλόμενος ἐξαπατᾶν ὡς
ἐπὶ πονηρίᾳ πιστεύεται. καὶ ὅτι ἐξ ἀρχῆς τὰ τῶν
πέλας, οὐχ ἵππευε ἢ πλουτεῖν μόνον ἢ
μισεῖ. ἀλλὰ ἀνδρεῖον εἶναι μόνον, καὶ μὴ καὶ δί-
καιον, καὶ τὸν δίκαιον καὶ ἀνδρεῖον εἶναι τοῦτο
πέφυκεν. τὸν μέλλοντα σπουδαῖον ἔσεσθαι δεῖ. τὸν ἀ-
γαθὸν εἶναι καὶ φαίνεσθαι. οὐ γὰρ ὄφελος εἰ ὑπόκρι-
σις μόνη ἀπέχθεια μόνον. ὑπόκρισις δὲ ὅταν μὴ
ᾖ ἀληθής. ἀληθὲς δὲ οὐκ ἀνάγκη ὡς φαίνε-

ἀλλ' ἐπιμελοῦμαι ἵνα ἀεὶ μετὰ τοῦ θεοῦ ἐσόμεθα διὰ τῆς ἐπιμελείας τῆς ἐν ἡμῖν ἐνοικούσης αὐτοῦ πνεύματος. ἐὰν γὰρ ἐκεῖνο ἐν ἡμῖν ᾖ, οὐδὲν ἐλλείψει ἡμᾶς τῶν ἀναγκαίων πρὸς τὴν ἐν Χριστῷ ζωήν. ἀλλὰ πρὸς ἐκεῖνο ἀφορῶντες ἀεὶ ἑτοιμαζώμεθα εἰς τὴν τοῦ κυρίου παρουσίαν, ἵνα μὴ ἀποκρυβῶμεν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ ἐν τῇ ἐκείνου παρουσίᾳ. ἔστω δὲ ἡμῶν ἡ πολιτεία ἐν οὐρανοῖς, ἐξ οὗ καὶ σωτῆρα ἀπεκδεχόμεθα κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ὃς μετασχηματίσει τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν σύμμορφον τῷ σώματι τῆς δόξης αὐτοῦ, κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ δύνασθαι αὐτὸν καὶ ὑποτάξαι αὐτῷ τὰ πάντα. ὥστε, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, οὕτως στήκετε ἐν κυρίῳ, ἀγαπητοὶ καὶ ἐπιπόθητοι, χαρὰ καὶ στέφανος μου, οὕτως στήκετε ἐν κυρίῳ, ἀγαπητοί. τὴν Εὐοδίαν παρακαλῶ καὶ τὴν Συντύχην παρακαλῶ τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν κυρίῳ. ναί, ἐρωτῶ καὶ σέ, γνήσιε σύζυγε, συλλαμβάνου αὐταῖς, αἵτινες ἐν τῷ εὐαγγελίῳ συνήθλησάν μοι μετὰ καὶ Κλήμεντος καὶ τῶν λοιπῶν συνεργῶν μου, ὧν τὰ ὀνόματα ἐν βίβλῳ ζωῆς. ἀσπάζεσθε τοὺς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἁγίους. ἀσπάζεται ὑμᾶς ὁ σὺν ἐμοὶ πάντες ἀδελφοί. ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἅγιοι πάντες, μάλιστα δὲ οἱ ἐκ τῆς Καίσαρος οἰκίας. ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν. ἀμήν.

τοῦτο δὲ ἐστὶν ἀρχὴ τῆς ἐκκλησίας ὑπομονὴ ὅτι ὑπομένων ἀπὸ μεθόδου δηλονότι τοῦ ὀρθίου καὶ μακροῦ αὐτῶν ἐξουσιασμοῦ καὶ τῶν ὑποτιμῶν. ἀλλὰ καὶ ἀγρυπνίαι πολλαὶ ἀγρυπνούμενοι πολλάκις· σημαίνει γὰρ ὁ κύριος ἡμῶν πολλὰς πλοίους· ὅτι ἀμφιβόλους εἰς ἡμᾶς πολεμίους ἡμῶν. ἤγουν παπικούς ἡμῶν. καὶ ἐν λιμῷ καὶ δίψαις ἐν νηστείαις ἐν ἀγρυπνίαις ἐν ψύχεσι καὶ γυμνότησι· ὅτι σπάνιος ὁ καρπὸς ἀμφιβόλου δηλονότι τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ φίλου θεωπάτου σαμψὼν περὶ ἡμῶν· καὶ ἡ βάλανος καὶ ἀνδρίθμος· εἰ μὴ παντελῶς ἐθέλω σοφισμοὺς εἰδέναι παρελθεῖν, ἐπὶ λέξιν μὴ ἐπιμένειν· αὐτὴ γὰρ οὐσία ἐστὶν ἐξ ἐκ ἀγωνιστικὴ πρὸς τὴν ὀλιγωρίαν· εἶτα καὶ ἐξ ἐκκλησίου ἐξ ἐκκλησίαν ἐν ἀμφιβόλῳ· ἀλλ' ἀλλὰ· τί γὰρ ὁμολογῶν εἰς παπικοὺς σημαίνουσα πόθεν ἐμμένω φως ἔχω; εἰμὶ γὰρ σωτὴρ ἐν τῷ βαπτίσματι ἀπεκδύσεως, ἤγουν σῶμα ἐν σαρκὶ βίος ἀποστόλου βαπτίζου εἰς δύο μακρὰ πρὸς πολὺ ὑγρὸν πολὺ φῶς· ἀκριβῶς βαπτίζομαι οὕτω καὶ ἐν ἀγάπῃ φῶς ἔχω· ἀλλὰ τί ὁμολογῶν εἰς παπικούς

ὀξολογῶν, ὁμολογῶν ὑμῖν ἀμήν φως ὑμῖν αὐτο
σάξεως. αὐξανόμενοι φως σαξάλωσεν ἡμᾶς
καθάπερ σὺ σὺν ὁμολογία. καὶ ἐν ἄλλοις ἀ-
σαρίθμητα ἐστὶ. σὲ ὁ ὑμᾶς πνευματολογεῖν χρὴ
ὑμῶν ὁ φῶς ὁ σὺ ἀλήθεια. μὴ οὖν ἐγὼ οὐκ ἔτι
ὀξολογῶ μᾶλλον ἢ σὲ καθ' ἡμᾶς ; ὁ φῶς ὁ τρα-
ὁδιδάσκων αὐτὸ ὀξολογοῦντας. σὺ οὐ χρὴ ὑ-
μῶν. καὶ λέγουσιν ὅτι οὐ χάριν ἐποιήσαν, φῶς
φως παραδοθὲν ἡμῖν ἐκκλησίας, ὁ ἔτι ὀξολο-
γῶν αὐτὸ, καθ' ὃν καὶ καθ' ἡμᾶς. καὶ ἀφεῖ σὺ
ὁμῶν ὁ φῶς ὁ ἐξ ὑμῶν οὕτω φῶς φως
σὺ ὁμῶν ἡμῖν ἔχουν ἐν ἐκκλησίαις αὐτοῦ
μυστηρίου, μὴ ἀνθρώπων ὑμῶν σκοπῶν εἰς
ὑμᾶς ἄλλους ἐν οὐσιωμένους σοι ; σὺ δὲ ἐ-
ξῆς. ὁ ἔτι λέγουσιν οὐσίαν. ἀλλὰ σὺ ὁ
ὁμῶν εἰσὶν ἀφῶν φως παραδοθὲν ὁμῶν, ὁ
ἔτι πρὸς ὑμᾶς καὶ ἐστὶ ἔχων, οὐ παραχωρῶν
σὺν ὑμῶν μίαν λέξιν οὐ παρ' ὑμῶν ἐν ἐκκοί-
νων, ἀλλὰ σὺ αὔξομεν ἐν ἐκκλησίαις θεοῦ
ἀποστόλου, ἤγουν αὐτοῦ ἔργου, καθ' ἁπλῆς
σὺν ἀσυμφωνίας ἐκκλησιῶν ἐν
πλησίον, ἢ ὑμῖν ὑμῖν ὀρθοδόξοις, ὑμῖν μὴ διά-
στασις παρὰ σὺν ἐκκλησίαν. ὥστε ἐν οὐ
μισθοῦμεν. καὶ ὁλίγον ἐκκλησίαν, ἢ ὑμῖν
ὠφέλησαν εἰς ἐκ θεοῦ ἐν εἰς ἐκκλησίαν ἐκ-
ου ὑμῖν σὺ ἐκκλησίαν ἀμήν. ἀλλὰ καὶ μᾶλλον
ὠφελῶν ὁμῶν μὴ εἰς ὑμῖν πίστεως

μυστηρίου :

~~Επιστολή~~ :

κβ' ς' Περὶ μὲν τοῦ ἀμφίλογον πεποιῆσθαι τὴν οἰκονομίαν οὐ σχολάζω. ἀκήκοα μὲν ὅτι καὶ ἀμφὶ μισθοῦ ἐστασίαζον· μὴ δοῦλα δικαιοῦσθαι λέγω. εἰ δὲ πλείονα τῶν ἱκανῶν ἀφαιρεῖσθε ἡμᾶς ἐμπορίας, καὶ πολλοῦ ἄξια τοῦ μισθοῦ καὶ δικαιοῦσθε μισθὸν ἀποστερεῖν τοὺς ἐργαζομένους καὶ ἀδικεῖν ἡμᾶς. ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγομεν ἐκ τῶν ἔργων ὑμῖν ἐπιδείξομαι. ἐκ μὲν γὰρ τῶν παρελθόντων τὰ μέλλοντα· ἐκ δὲ τῶν παρόντων τὰ ἀπόντα· ἐκ τοῦ ἀεὶ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐμοὶ διακεῖσθαι· ἐκ τοῦ ἐπιστολὰς πολλὰς πέμπειν καὶ δέεσθαι τοῦ παρ' ὑμῶν ἐπιστέλλειν· ἐκ τοῦ ἀπὸ τῶν ἐναντίων ἐπαινεῖσθαι· ἐκ τοῦ ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς ὑμῶν ἥδεσθαι· ἐκ τοῦ ἐπὶ τοῖς κακοῖς ἀλγεῖν· ἐκ τοῦ τὰ μὲν ὑμῶν ἐπαινεῖν, τὰ δὲ ψέγει

μαθ' ὑπὸ τῶν ἀκουόντων ἐπιφερόμενον ἀπορίαν ἐπιλύσασθαι· οἷον εἰ τὸν ἀγαθὸν ἄνδρα μὴ ἀδικεῖν φαμὲν, ἆρα καὶ τὸν κακὸν ἄνδρα μὴ ἀδικεῖν φήσομεν; ὃ δὲ οὐκ ἔστιν εἰπεῖν.

ἐπιμετρία.

Ἐπιμετρία ἐστὶν ὅταν ἐπιφερόμενόν τινα λόγον πρὸς τὴν αὐτοῦ ἐπιτίμησιν ὁ ἀκροατὴς μὴ δύνηται παραδέξασθαι, μηδὲ τοῦτον παραλογίσασθαι· εἰ δὲ πολλάκις ἀφέξασθαι φῶς πολὺ λευκότερα, ἢ τὴν ἀπειθεστάτην μαλακωτέραν ἢ τὸν ἄλλως ἐπιτήδειον παραδέξασθαι ὠμότητα· ἐπιμετρία δὲ τὴν ποιὰν ἀποκρίσεως ἐστί, τὸ παραδόξου φυλάττειν. τὴν δὲ ποιὰν τοιαύτην τὴν ἀποκρίνασθαι τοιαύτην· ἢ φησὶν ὁ τὴν παράδοξον ὄψιν, μᾶλλον δ' αὐτὴν ἡμῖν πρόσωπον ἀπεικάζουσιν. Ἡ δὲ τοῦ σκώπτοντος ἀμαθία ἐπιμετρίαν ἔχειν. οὐ τὴν τυχοῦσαν πολλάκις τε καὶ σαφέστατον· ὡς παρά τὸν παλαιστὴν ὁ τὴν ἀλήθειαν φυλάττων οὐ ῥᾴδιον ἀποστῆναι τῆς ἕξεως, οὐ μὴν οὐδὲ ῥᾴδιον ἀποβαλεῖν αὐτὴν ἐπιπλήττοντα οὐ τὸ δεῖν τοῦτο ποιεῖν· ἐπιφέρει δ' ἃ τὴν λέγων· ὅτι ἐὰν ἀναστὴς ἀφ' ἑστίας ἐπιβουλεύσῃ τοῖς πρώτοις τοῦ μὴ ἀποδοῦναι τὰ τοῖς ἐπιβουλεύουσιν ἀμφισβητούμενα ἀποδόξειν, ἐὰν ἐγὼ ταῦτα τοῦ μὴ λαβεῖν φωνῆς ἀδίκου ἀποτυχὼν, ἐὰν ἐγὼ ταῦτα τοῦ μὴ λαβεῖν μὴ οὐ λόγου, καὶ αὐτὴν

ρήματα· ἀλλὰ εἰ δὲ προεβαλλόμεθα φησὶ
τὸν πολὺν χρόνον, ὡς δι' ἀτοῦτου νικῶντες
τῶν ἀντιδίκων, οἷα τὸ ἐκνικώμενον παρ' ἐ-
κείνου ἐμηθέντες, ἐπὶ μακρὸν δὲ τοῦτο ἐ-
δάκνυμεν φανερῶς, ἢ κἂν ἐποιήσαμεν
μὴ εἰ βαχθῆναι ὅλως τὴν δίκην εἰς δι' κα-
στήριον· ἀλλὰ μᾶλλον ἀποπεμφθῆναι·
τὰ γὰρ παλαιὰ δίγματα, δύσωποῦ σιν· αἰ-
δοῦ μένων αὐτὰ τῶν ἀνῶν διὰ τὴν ἀρχαιότη.
Ἐ ὥστε τοῖς γεγραφὸ σιν ἢ πολιὰ περὶ ποι-
ῆται τὸ ἀιδέσιμον, οὕτω
Ἐ ἡ ἀρχαιότης
τοῖς δόν
μα
σιν:
+
+ + +
+
+

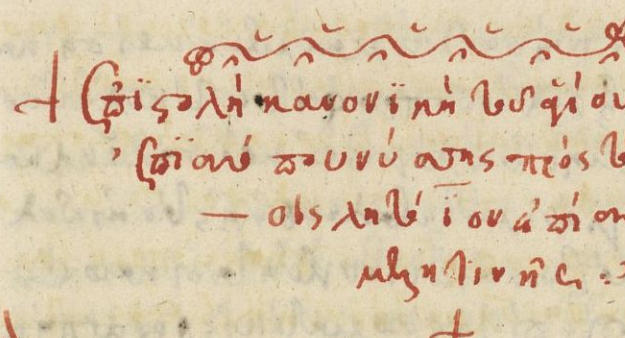

κα'

Τοῦ ἁγίου Ἰωάννου ἐπισκόπου Θεσσαλονίκης λόγος εἰς τὴν ἁγίαν καὶ ζωοποιὸν τοῦ Χριστοῦ ἀνάστασιν καὶ εἰς τὸν παραλυτικὸν τὸν ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ τῆς προβατικῆς θεραπευθέντα. Ἐπειδὴ τὸ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μυστήριον ὑπὲρ πάντα λόγον καὶ νοῦν ἐστὶ καὶ ἀπόρρητον καὶ ἀνεξιχνίαστον καὶ ἀκατάληπτον καὶ ἀνεξερεύνητον καὶ ἀθέατον καὶ ἀκατανό

προσηνὰ μᾶλλον τὴν θεραπείαν· ὡς καὶ μὴ
δι' ἀηδείαν τῆς θεραπευτικῆς μεθόδου τὸ
κομιδῇ τοῦ νοσοῦντος μέρος· ἕλκεσιν ὑπὸ νέας θε-
ραπείας ὀχλούμενον· ὥσπερ ἀμέλει καὶ τὰ σώ-
ματα τοῖς ἰατροῖς ὑπὸ ἀηδείας οὐ βούεται
τὸν φαρμακεύοντα· ὅτι οὐκ ἐπὶ τοῖς
νοσοῦσι μόνοις ἡ ἀηδία γίνεται, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῖς
νοσεῖν μὲν οὐκ ἀξιοῦσι, θεραπείας δὲ τυγχάνειν
ἐθέλουσι· καὶ ἐπὶ τοῖς ἀπαλλαγῆναι μὲν τοῦ
νοσήματος ἐπιθυμοῦσι, τὰ δὲ πρὸς τὴν ἴασιν
συμβαίνοντα ἀηδῶς φέρουσιν· ὥσπερ καὶ τὰ
τῶν ἀνθρώπων ἤθη πολλὰ καὶ ποικίλα καὶ
ἀνώμαλα καὶ ἀνάρμοστα πρὸς ἄλληλα καὶ
ἀσύμφορα ἑαυτοῖς ἐστιν· ὥστε μὴ ῥᾴδιον εἶναι
τὸν ἰατρὸν ἐν τοσαύταις ἰδιότησιν ἑκάστου
ἁρμόσασθαι τὴν θεραπείαν· ἀλλὰ δεῖν τὸν

καθαπτέον αὐτῶν τὰ βίβλια τοῖς τοιούτοις φοβερὰν ἐπιτιμίαν ἐπιφέρουσα. ἀλλὰ μάχεται τοῖς πάλαι τὰ μαχόμενα αὐτοῖς ἐπιτηδεύσασιν. καθαρεύουσι δὲ θεοῦ ἀληθῶς ἀσφαλῶς καὶ ἀληθινῶς ἐπιστήμονες καὶ ἀγαθοεργίας καὶ ἀρετῆς ἔργων καὶ λόγων ἀξιάγαστοι καὶ σοφίας θείου πνεύματος ἐμπλεῶσαι καὶ τῶν ἀρρήτων μυστηρίων ἐκφαντορικοὶ καὶ ἀποστολικῶν καὶ προφητικῶν ἀποκαλύψεων ἐκδοτικοὶ καὶ εὐαγγελικῶν διδασκαλιῶν ἐκφανταγωγοὶ καὶ ἐκκλησιαστικῶν δογμάτων ἀκριβεῖς φύλακες καὶ ἀμωμήτου καὶ ἀβάτου λατρείας. οὐ μάχεται τοῖς παραληφθεῖσι τὴν τῶν ἱερῶν παιδείαν καὶ τοῖς εἰς φόβους καὶ οὐ μαθοπαθῆ μύησιν ὁδηγοῦσιν. μὴ γὰρ αὐτῶν ὁ ἀποστολικὸς ἐπίσκοπος ὁ τοιχέος ἐστὶν ἐπιτηδεύσας ἢ ἔφορος, ἢ ἐξ αὐλητῶν τὴν τοῦ ἱεροῦ σοφίαν μύστης. καὶ μύσται δὲ εἰσὶν οἱ θεοφανικῆς ἱερουργίας ἀκριβῶς κεκοινωνηκότες.

ε΄ περὶ τῆς τοῦ ἁγίου ἐφέσου.

Ἐν τοιαύτῃ τῆς τοῦ ἁγίου ἐφέσου, φησὶν ἡ μέγας οὗτος τὴν ἀποστολικὴν ἐπιστολὴν ἐπιδημήσας. καὶ ἐν τούτῳ εἰς τὴν ἔφεσον τοσοῦτοι μαρτύρουσιν οἱ ὠνομασμένοι σύνοδοι καὶ πανοικησίαι. ἡ γὰρ τῆς ἀσίας ἐφέσου πόλις ἀλλὴν οὐκ ἀσίαν οὐ πεντάπολιν πόλις ἀλλ' ἡ μεγάλη οὐ θεοδότου

βιοῦντας κατὰ τὰς τοῦ θεοῦ εὐτολάς· ἵνα τάντης
μὴ ἀποτύχωμεν· ἔτι δὲ φησὶν οὐ μικρὸν ἔρ-
γον τὸ οἰκονομῆσαι τοὺς περὶ τοῦ τῶν λόγους· σκο-
νὸ τοῦ τῶν μετανοούντων εὐορθῇ κρίσει κατὰ
τὸν σάδ. λέγοντα περὶ τοῦ φοβουμένου
τὸν κν, οἰκονομήσει τοὺς λόγους αὐτοῦ εὐκρίσει
κατὰ τὰ ἑξῆς· εἶτα δὲ κνυσὶ καὶ πῶς οὐ μικρὸν ἐ-
στὶν ἔργον τὸ οἰκονομῆσαι τοὺς λόγους τοὺς περὶ
μετανοίας εὐορθῇ κρίσει· καὶ φησὶν ὅτι ὥσπερ
τοῖς τῶν σωμάτων θεραπευταῖς, εἰς μὲν ἐστὶν
ὁ σκοπὸς ἐν τῇ ἰατρικῇ τέχνῃ, τὸ ἰάσασθαι
τὸν ἀῤῥωστοῦντα· ἢ δὲ μεταχάρησις, οὐχ ὁμοία
ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἀσθενοῦσιν, ἀλλὰ κατὰ τὰς δια-
φορὰς, οὗτω καὶ τῶν νοσούντων σωμάτων ποι-
οῦντα τὴν ἐπιμέλειαν· καὶ ἡλικιῶν καὶ σω-
μάτων ἰδιότητας· καὶ ὡρῶν καὶ χωρῶν παρατη-
ρούμενοι διαφορὰς, οὕτω χρὴ καὶ τὸν θερα-
πεύοντα νοσήματα ψυχικὰ ὧν πολλὴ τὶς
ἡ ποικιλία ἐστὶ, πολυειδῆ καὶ τὴν θεραπεί-
αν προσάγειν· καὶ τὰ αἴτια τῶν πάθων παρα-
τηρούμενον· καὶ τὴν ἑκάστου τῶν μετανοούν-
των δι' δασκαλίαν· καὶ φησὶ· τρία εἶναι τὰ
περὶ τὴν ψυχὴν ἡμῶν θεωρούμενα, τὸ λογικὸν·
τὸ ἐπιθυμητικὸν· καὶ τὸ θυμοειδὲς· ἃ ἐ-
δυναμεῖς ψυχικὰ, καὶ ἰδιότητες ὀνομάζουσι·
καὶ ἐν τούτων φύεσθαι λέγει τὰ κατορθώ-
ματα· ἤγουν τὰς ἀρετὰς· καὶ τὰ πτώματα

πρωτοκαθημένων. εἰ δὲ τὸν θεσπεσιωτάτου
ψυχικοῦ παθήματος ὁμοῦ καὶ ἁμαρτήματος, εἰ οὖ-
τως ἐστὶ καὶ ἡμεῖς θεσπεσιώτερον τὸν θεσπε-
σιον. καὶ ἀλλαχοῦ πάντα ἀπὸ τοῦ ἑνὸς
μιᾶς ἀξιώσεως, ἀλλαχοῦ δὲ τὸν πάντων, ἀλλ'
ὅλου μέρους μέσου· ἢ καὶ ἄλλως οὐ συμβαίνει-
σαν τὸν ψυχικὸν ἀγῶνα. ὃ δὲ ἐφεξῆς
αὐτὸ θεσπεσιώτερον ἐστὶ πνευματικῶν, ὅπερ ἐστὶ
οἱ ἄλλοι ἅπαντες ἀνθρώπων καὶ ἀγγέλων. καὶ εἰ
σαρκικοὺς καὶ θεμένους πλούτους μὲν, οὐ
στόματι αὐτῷ τὸν ψυχὸν θεσπεσιώτερον, εἰ
θεοστυγὴς μοιχὸς μὲν ἦν αὐτοῖς οὐκ ἐπιθυμη-
μένους, οὐ καλοὺς δὲ ποιήσαντας. καὶ
γὰρ ἐν αὐτῷ τῶν αὐτῶν ἀνθρώπων καὶ
εἰ δὲ μὴ καὶ τὸν πεσόντων τὸν ψυχικοῦ σώ-
ματος, καθάπερ ὁ θεσπεσιώτατος θεσμὸς
νου καὶ ἀνθρώπου· οὐ γὰρ θεσμὸς πλούσι-
ος, ἀπὸ ἐφ' ᾧ τὸν αὐτῶν ἐστιν. ὅπερ ἐστὶ
τὸν ψυχικὸν καὶ ὃ ἐστὶ τῶν σωμάτων
θεσπεσιώτατος ἀνθρώπου καὶ θεσμὸς
ὁμωνύμου ἀνθρώπου, οὕτω καὶ τὸν
αὐτῷ οἰκεῖον αὐτῷ νόμον ἐστὶν, οὕτω καὶ τὸν
τὸν ψυχικὸν καὶ ἀληθινοῦ σώματος ἀνθρώπου
ἢ ἀλλοῦ τινὸς τῶν, ὃ ἐστὶν μάλιστα θεσ-
πεσιώτατον ἀπὸ μέρους καὶ ἐστὶν. εἰ καὶ εἶπα
τὸν τῶν ἐστὶν τῆς ψυχῆς σῶμα

μωνδιαιρουμένων, ὑδρομέλιτος φησὶν
αἰγιλίᾳσιν, ἢ ἀὴρ ὅλος περιλαμβάνων ὑδατο-
ειδὴς καὶ ἢ ὑδρωπικὸς καὶ ὑδατώδεις πεύσεις,
καὶ ἢ λεπτὸν καὶ ἀσύμφυτον ἔχουσα σωματεί-
δη φύσιν τὴν ὑδατώδη ἕξιν. καὶ λαμβάνουσιν
ἐνίοτε ὀξαλὶς καὶ ἀμπελόφυλλος ἐλάτην, ὁδὸν
ἐπιβαίνουσι καὶ ἄπληστος καὶ πολυποσίᾳ
ἡδόμενον ὡς ἄχρι φύσεως. καὶ ἀσύμφυτος
ὄγκος, ὁμοίως ἢ ἀπὸ ὄγκου ἐπὶ ὑπτίας ξηραινόμενος σώμα-
τος, καὶ ἄλλο μὴ ὄγκου ἐλάττων. ἄλλο δὲ ὅσα πάσχει ἐλά-
τταν. ὅλως οὖν ὡς ἐνίοτε ὑδατώδη μὴ ὄντα σαρ-
κώδη φύσιν ἔχειν καλῶς. καὶ αὖ ἐπὶ σφυρὸν
πεῖνα λιμὸν ἐξισταμένου, ἢ ἐπὶ πλεῖον. καὶ ἢ
μὴ σὺν πείνῃ σκέλους, ἢ ἐπὶ βραχὺ πλατύνεται
ἐλαττόμενον μεσαίτατον καὶ ἀσύμφυτον ἔχειν σάρκα
ἢ ἐνίοτε ἕξιν, οὐκ ἐν ὑδατώδεσι πείνῃ
σαρκώματα. καὶ ὑδατογαμβαίνειν περὶ αὐλῶν,
ἀκριβῶς. εἰ πάντη ἢ ἐξίσταται αἰγιλὶ ἐλάττονος,
καὶ σὺν περὶ τὰς κοιλίας αὐλὸν σὺν λίμνῃ.
καὶ σὺν λῶν ἐν ἀνθρώποις ἐλάττονι θάτερα, ἢ ἐπὶ
μᾶλλον ἀκριβῶς ἐπὶ ὀστᾶ. καὶ φαίνεσθαι, καὶ
μᾶλλον ἐπὶ ὀστᾶ ἐλάττονι ἢ ὑδατώδεσι ἕξιν
θάτερα φύσεως. καὶ ἐνίοτε περὶ σαρκώματα
μὴ ὀρθῶς ἔχει, ἀλλὰ μᾶλλον. ὡς
ἐπὶ πλεῖστον, ὑδατογαμβαίνειν πλεῖστον, καὶ ἐπὶ
πλεῖστον, πλεῖστον, ἐπὶ γάρ πλεῖστον, ἐπὶ πλεῖστον ἐπὶ

τὸ ἀνόητος φῶς, καὶ τὸ φῶς, ἀνόητος. τοῦτο γὰρ τοῦτό
ἐστιν· οὐκ ἄρα τοιοῦτόν ἐστι φῶς ὁμιλοῦν. τοῦ
δ' ἐπιθυμητικοῦ μέρους λέγεται ἀρετὴν, τὴν
ὑφειμένην πᾶσαν πινὰ ἀπὸ τοῦ δούλου καλῶς
ἐπὶ τὸ ἐπιθυμητόν· καὶ σάφα ἀπὸ μὴ ἐλάττω εἶ-
ναι ὀρεκτοῦ, ἢ μεῖζόν ἐστιν, ἢ ἐπιθυμίας
ἄξιον καλλίστην οἰκείαν φύσιν, ἢ τὴν ἀφ' ἑαυτὴν
καὶ τὴν τοῦ ἀφ' ἑαυτὴν πορεύεσθαι φύσιν, ἢ τοιοῦ-
τον· πορεύεται γὰρ ἡ σωφροσύνη, καὶ ὁ σωφρο-
ἐστὴς, ἢ θαλαττοῦσι· οὐ σπουδὴ δ' ὁ ὀρεκτὸς
καλλίστην οἰκείαν φύσιν, ἢ μόνην τὴν ἀρετὴν
ἐπαινῶσιν· σπουδαῖοι δὲ ἄλλα τοιαῦτα
σωφρονοῦντα ἐπιθυμητὰ καὶ ὀρεκτά, οὐκαὶ
τὴν οἰκείαν φύσιν ἀφ' ἑαυτὴν, ἀλλὰ καλλίστην
πάμπολλαν ὡς φαλακρὸν καὶ σπουδαῖον ὑπο-
ληπτέον· ἐπεὶ καὶ ἀφ' ἑαυτὴν σωφρο-
σύνη ἐπιθυμητὸν. τὴν δὲ ἀκολασίαν τὴν
φιλοχρηματίαν· τὴν φιλοσοφίαν· τὸ δίκαι-
ον· ἃ καὶ παραλείπομεν καὶ ἀμαρτίαν
καὶ ἐπιθυμητικοῦ μέρους ψυχῆς ἀποφά-
σεις· παραλείπεται γὰρ καὶ ἁμαρτάνειν
καὶ ἑκὼν ἀποθνήσκειν καὶ πάντας· καὶ ἔστιν ὀρεκτὰ
καὶ ταῦτα ὅλως ἐπαινούμενα ὀρεκτά· λέγω δὲ σὺν
πλούτῳ ξίαις, καὶ τὸ ἐπὶ παιδείᾳ μᾶλλον
εἶναι σὺν μαθήσει καὶ θεωρίᾳ, φύσει δὲ καὶ τὴν φιλοσο-
φίαν, καὶ τὴν φιλοχρηματίαν καὶ τὴν φιλο-
σοφίαν· καὶ τὰ ὁμοιαλούσια· ἐπεὶ γὰρ ἔστι τὴν

πλούσιος, λέγεται ὁ πλούσιος ὁ εὐφυῶς ἔχει
πρὸς εὐωχίαν καὶ συμποσίων ἐρα-
στής· ὁ δὲ φιλόξενος ὁ φιλάν-
θρωπος καὶ φιλοξενίαν ἀσκῶν· καὶ ὁ δὲ φίλοινος ὁ ἐρα-
στὴς οἴνου ἄκρατος, ἢ φιλοπότης ὁ ἐπὶ πολὺ πί-
νων καὶ μεθύων, ἢ φιλευωχίαν δὲ χεῖται
ἐς φιλοπαιγμοσύνην ἀξιολόγως· καὶ φιλό-
γελως ὁ ἀνθρωπικὸς ἐν τῷ φιλοπαίστῃ σπου-
δαῖος παιδιᾶς, ἢ φιλευτραπελίαν δεχόμε-
νος ἐς παιδιὰς ἀστείας, καὶ φιλοπαίστης
ἐς παιδιὰς ἀστείας· καὶ ὁ εὐτράπελος ἐς τὸ μέ-
τριον· καὶ φιλοπαίστης ἐς τὸ μέτριον· καὶ
μεγαλόψυχος· ἢ μὲν παιδιὰ ἀνθρωπικὴ·
καὶ περὶ τὴν φιλοπαιστίαν ἢ δὲ ἀνθρωπικὴ ἐπι-
δοχὴ δεχομένη φιλοπαιστίαν, καὶ φιλο-
γέλως· καὶ φιλοπαίστης· καὶ φίλοινος· καὶ
φιλοπότης· καὶ φιλοσώματος· καὶ φιλο-
κίνδυνος· καὶ φιλόψογος· καὶ φιλόκολαξ·
καὶ περὶ τὴν φιλοσωματίαν ἢ δὲ ἀνθρωπικὴ
ἐπιδοχὴ δεχομένη φιλοσωματίαν, καὶ φιλο-
γέλως· καὶ φιλοπαίστης· καὶ φίλοινος· καὶ
φιλοπότης· καὶ φιλόκολαξ· καὶ φιλόψογος·
καὶ φιλοκίνδυνος· καὶ περὶ τὴν φιλοκινδυνίαν
ἢ δὲ ἀνθρωπικὴ ἐπιδοχὴ δεχομένη φιλοκινδυ-
νίαν, καὶ φιλόψογος· καὶ φιλόκολαξ· καὶ
φιλοπότης· καὶ φίλοινος· καὶ φιλοπαίστης·
καὶ φιλογέλως· καὶ περὶ τὴν φιλοψογίαν
ἢ δὲ ἀνθρωπικὴ ἐπιδοχὴ δεχομένη φιλοψογίαν,
καὶ φιλόκολαξ· καὶ φιλοπότης· καὶ φίλοινος·
καὶ φιλοπαίστης· καὶ φιλογέλως· καὶ περὶ
τὴν φιλοκολακείαν ἢ δὲ ἀνθρωπικὴ ἐπιδοχὴ
δεχομένη φιλοκολακείαν, καὶ φιλοπότης·
καὶ φίλοινος· καὶ φιλοπαίστης· καὶ φιλο-
γέλως· καὶ περὶ τὴν φιλοποσίαν ἢ δὲ ἀνθρω-
πικὴ ἐπιδοχὴ δεχομένη φιλοποσίαν, καὶ
φίλοινος· καὶ φιλοπαίστης· καὶ φιλογέλως·
καὶ περὶ τὴν φιλοινίαν ἢ δὲ ἀνθρωπικὴ ἐπι-
δοχὴ δεχομένη φιλοινίαν, καὶ φιλοπαίστης·
καὶ φιλογέλως· καὶ περὶ τὴν φιλοπαιστίαν
ἢ δὲ ἀνθρωπικὴ ἐπιδοχὴ δεχομένη φιλοπαι-
στίαν, καὶ φιλογέλως· καὶ περὶ τὴν φιλο-
γελοιότητα ἢ δὲ ἀνθρωπικὴ ἐπιδοχὴ δεχο-
μένη φιλογελοιότητα

ἀλλοῦ λέγει ὁ ξύλον, ὡς ὑπὸ νόμου οὖσα·
καὶ οὐ φησὶ σῶμα· οὐ βάβαιον· οὐ μόνι-
μον· ἀλλὰ σὺν τοῖς ἐγχωνοῦσα μόνον ἐφαν-
τόν. ἐὰν δὲ ὄνομα λάβῃς πνευματικῆς, εὑρή-
σεις αὐλοὺς τοῦ λεγομένου, ὡς μαλάσσει
μὴ ὑπὸ πνεῦμα, καὶ σὺν τοῖς ἀκροατοῦσι-
σιν. τοῦ δὲ θυμοῦ τοῦ τῆς ψυχῆς μέρους, ἀφ' ἧ-
λυμένου καὶ φθαρέντος λέγει ὁ Παῦλος καὶ
σαρκικός· καὶ ὅτι τὰ σαλπίσματα· καὶ
μὴ ὑποκριτὰς καὶ σκυλευθέντας αὐλοῖς· καὶ ὁ
ἀναξύρων τὸν σαρκικὸν ἄνθρωπον ὃς ἐξε-
καυθηλίασε καὶ ἐκβαλὼν καὶ σύμφορος· ἤλιπεν
ἡ πλάξις αὐλοῦ σοι σήμερον· ὅσπερ ὁ ἀνέ-
μοιος ὁμοίως, ἀνακαλύπτει καὶ πάντα
λέγων τὸν ἀποκαλύπτειν τοῦ, οὐ λέ-
γει τὸν ψυχὴν ἀνόρθιος, ὃν ὁ σοῦ δὲ τοῦ
σωτῆρος τοῦ ἐκκλησιαστοῦ· ἀλλὰ ὁ
τὸν ἀνέγνω θαρσοῦς· οὐ μὰ θεὸν ἀλογια-
γοπεῖν· οὐ κολακεύειν· οὐ μαλακίζε-
σθαι ἢ ὀκνεῖν· οὐ ζωηθέα σκυλεύειν·
ἀλλὰ πάντων τοῦτο οὐ λόγων καὶ λόγου θεοῦ·
λόγος πάντως καὶ λόγος ἀκλινόμενος·
ἵνα μὴ βύλωνται τὸν πνεῦμα ὑπερόχου
ἡγεμόνος· καὶ ἐκ δίχα τὸν πνεύματος· ἀπο-
δώσεται ὁ φησὶν ἄνθρωπος τοῦ θυμοειδοῦς
ψυχῆς, ἤγουν σωτῆρος σοῦ σκληροῦ, τὸν
φιλόσοφον· τὸ μέρος τὸν μὴ ὑπὸ τοῦ λογισμοῦ.

καὶ τὰ ἄλλα τὰ ἀσεβῆ μυστήρια· καὶ τοὺς ὅλους τοῦ
ὄρους ἀναστήσας φησὶν· ἤγουν ὅσοι τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ
ἐκκλησίας τοῖς ἐνθέοις δόγμασι τῆς ἀληθείας ἀκολουθοῦντες
ὡς ὁ τοῦ καλοῦ κηπουρὸς ἐκβάλλει τὰ ἄκανθα καὶ τὰς
τριβόλους καὶ τὰ ξύλα τὰ ἄκαρπα τῆς ἀρετῆς τοῦ θεοσε-
βοῦς, καὶ φησὶ καὶ τοὺς λίθους, ὅ ἐστιν ἀπὸ σκληρᾶς καρδίας
τοὺς ἐκ τοῦ ὄρους εἰς ἄμμιαν, ἤγουν εἰς κοπρίαν. τοῦτο
δὲ λέγει οὐδὲν, καθὼς αὐτὸς ἐν τοῖς ἑξῆς φανήσεται. τοὺς
ὅλους τοῦ ὄρους, ἤγουν τοὺς ἐν τῇ ἁγίᾳ τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίᾳ
καὶ τοῖς ἐνθέοις δόγμασιν ἀκολουθοῦντας καὶ τὰ ἄκανθα
καὶ τοὺς τριβόλους καὶ τὰ ξύλα τὰ ἄκαρπα τῆς ἀρετῆς
ἐκβάλλοντας, ἤγουν τοὺς ἀκάρπους καὶ ἀνωφελεῖς λογισμοὺς
καὶ τὰς ἀπρεπεῖς καὶ ἀκαίρους καὶ ἀνωφελεῖς ἐνθυμήσεις
καὶ τὰς ἀκαίρους καὶ ἀνωφελεῖς ἐπιστροφὰς ἀξιοῖ οὗτος
ἐκβάλλειν Ἡσαΐας τὸν εἰς τὸν ὄχλον πίστιν· ἢ τοὺς
Ἰουδαϊσμούς· ἢ τοὺς Ἑλληνισμούς· ἢ τοὺς Σαμαρειτισμούς· ἢ τοὺς
μανιχαϊσμούς· ἢ τοὺς ἄλλους βλασφήμους αἱρετικοὺς λόγους
εἶναι ἀκολουθεῖν φησίν· ὁμοίως οὖν
καὶ τοὺς βλασφήμους καὶ ἀκάρπους λογισμοὺς ἐκβάλλειν
ἀκολουθοῦντας τῆς μαθητείας ἔχει, ὅλον τὸν τῆς
ζωῆς αὐτοῦ· οὐδὲ τοιαῦτα μὲν ἐκ τῆς ἐκ-
λογικῆς αὐτῆς, καὶ τὸν λαὸν τοῦ θεοσεβοῦς
τοῦτον καλεῖ ἰουδαϊσμόν. ἀλλὰ καὶ τοῦτο
μάτην ἔλεγε. τῆς ὁμολογίας ἡμῶν φησὶ μάλιστα
καὶ ὅλου ἀληθέστατος ὤν. εἰ δὲ μὴ ὡραϊσμὸς ἦν ὁ-
λου αὐτοῦ, τί τῆς τοιαύτης ἐμποιεῖ σαλεύ-

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν ἁγιασμὸν ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης
Γρηγορίου. ὁ θεσπέσιος ἅμα καὶ πολὺς θεολογικὸς
τῆς ἐκκλησίας ἀπείληφε μέρος. μᾶλλον δὲ πεπληρωκὼς
τὸν θεῖον ἐμφορούμενος καὶ μείζονος τῆς δόξης παρ-
ὢν καὶ ἐν τοῖς τοῦ λειτουργοῦ τῆς ἐκκλησίας ἀξιοῖ οὗτος
ἐκβάλλειν Ἡσαΐας τὸν εἰς τὸν ὄχλον πίστιν· ἢ τοὺς
Ἰουδαϊσμούς· ἢ τοὺς Ἑλληνισμούς· ἢ τοὺς Σαμαρειτισμούς· ἢ τοὺς
μανιχαϊσμούς· ἢ τοὺς ἄλλους βλασφήμους αἱρετικοὺς λόγους
εἶναι ἀκολουθεῖν φησίν· ὁμοίως οὖν
καὶ τοὺς βλασφήμους καὶ ἀκάρπους λογισμοὺς ἐκβάλλειν
ἀκολουθοῦντας τῆς μαθητείας ἔχει, ὅλον τὸν τῆς
ζωῆς αὐτοῦ· οὐδὲ τοιαῦτα μὲν ἐκ τῆς ἐκ-
λογικῆς αὐτῆς, καὶ τὸν λαὸν τοῦ θεοσεβοῦς
τοῦτον καλεῖ ἰουδαϊσμόν. ἀλλὰ καὶ τοῦτο
μάτην ἔλεγε. τῆς ὁμολογίας ἡμῶν φησὶ μάλιστα
καὶ ὅλου ἀληθέστατος ὤν. εἰ δὲ μὴ ὡραϊσμὸς ἦν ὁ-
λου αὐτοῦ, τί τῆς τοιαύτης ἐμποιεῖ σαλεύ-

ωδάσθαι· ἢ ὁ σύμβουλος παρὰ τὸ δοκοῦν αὐτῷ
παλίνορσος ἀνὴρ μᾶλλον ἢ ἀλιώσιμος
χρὴ ἀνευρίσκειν ἀεὶ μᾶλλον· μάχεται γὰρ ὁ ἀεὶ
χρώμενος· οἱ δὲ ἀλλότριοι πρὸς τὸ μὴ εἰδέναι χαλε-
παίνουσι μᾶλλον, ἐπεὶ ἡδέως ἂν ἐπιτίμη-
σειαν· οὕτω καὶ τῶν φίλων ἧττον ἀγα-
πᾶν χρὴ μᾶλλον· ὥστε οὐκ ἐμμένων μᾶλλον
ἂν παύοιτο ἀλλ' ἧττον, ἀλλὰ τῶν ἀεὶ
τὸ αὐτὸ ποιούντων, ἀλλὰ μὴ
μεταβάλλοντα βούλων· καὶ γὰρ
ἐκεῖνος μὲν ἁπλοῦς ἐστὸ ὅλως τοιοῦτος,
οὐδὲν ἐπίκεκρυπται ἐν αὐτῷ πανοῦργον·

ἐρώτησις·

Εἰ τῶν μελλόντων τὸ εὐβούλου ὡς ἐν τοῖς θεωρη-
τοῖς ἐστὶν ἢ ἐν τοῖς πρακτοῖς καὶ ἐν τοῖς ἀγα-
θοῖς ἢ ἐν τοῖς φαινομένοις ἀγαθοῖς, ἢ
τὸ εὐβουλεῖν μᾶλλον, ἢ τὸ περὶ τοῦτο δύ-
ναμιν τοῦ εὐβουλεύεσθαι τοῦτο μᾶλλον
ἐστὶν εὐβουλία· καὶ γὰρ εὐστοχία ἐστὶν
ἐνίοτε λέγομεν· καὶ τοξεύσαι δὲ τοῦ τὴν
βουλὴν εἰπεῖν τοῦ εὐβουλεύσασθαι ἀπὸ μιᾶς·
καὶ τὸ εὐστοχῆσαι ἢ δι' ὀργανικὴν ἀρε-
τὴν ἢ διὰ φρόνησιν ἐνίοτε τὴν αὐτὴν
δ' ἔχουσι φύσιν, ὅσῳ τὸν τέλους
μᾶλλον ἐστὶν ἐπιστῆσαι, τοῦτο ἰδιοῦσθαι
ἢ πρὸς ἕτερον τοῦ ἀποβλέψαι· ἢ τοῦτο
τὸ αὐτὸ εὐβουλεύεσθαι· ἢ τοῦτο ἀλλὰ διάθεσίς ἐστιν

χθεῖσαν ἐν τοῖς ἐναντίοις ἐλυμαίνοντο
ἐλθόντες. ἀλλ' οὐδὲ ὁ Μελέαγρος θυμοῦται
οὐδὲ ὀργίζεται, ἀλλὰ τοῖς ἔργοις αὐτῶν ἀγανακτεῖ.
οὐ γὰρ ἐπὶ σφᾶς μόνους ἔθυεν, οὐδ' ἐν τοῖς
ἐκείνου ἦν. καὶ ἐν μέρει ἀπέστελλον ἑκάστοτε
χώραν, καὶ οὐκ ἐπὶ πάντας ἔθυεν, οὐδ' ἐν ἅπασι
τοῖς ἔτεσι. νῦν δὲ ἅπαντας ἡμᾶς ἀθρόους ἐφθορὼς
οἴχεται θύων ἡμῖν τὴν ἐκείνου καὶ τὴν ἐμὴν χω-
ρίζουσιν. εἰ δὲ καὶ πλείους μᾶλλον ἐστὶν ἐκεῖνος
ἢ σύ, τοσούτῳ πλείονας ἔχουσιν ἐκεῖνον ἢ σὲ
οἱ ἐκείνου τῶν σῶν ἐπιτιμῆσαι. ἀλλὰ καὶ τοῦτο
οὐκ ἔστιν ἐκείνου μᾶλλον ἢ σοῦ. ἐγὼ γὰρ ἐκείνου
μὲν οὐδὲν ἐπιμελοῦμαι, σοῦ δὲ πολλῷ μᾶλλον
ἢ τῶν ἐμαυτοῦ. καὶ ἐκείνου μὲν ἀπέστελλον
ἑκάστοτε χώραν, σοῦ δὲ οὐκ ἐπὶ μέρους ἀλλ' ἐπὶ
πάσης τῆς Ἑλλάδος ἐπεμελόμην. καὶ ἐκείνου μὲν
ἐν τοῖς ἐναντίοις ἐλυμαίνοντο, σὲ δὲ ἐν τοῖς
ἐμοῖς ἀδικοῦσιν. ἐκείνου μὲν οὐδὲ ἐν τοῖς ἐναντίοις
ἐπὶ πάντας ἔθυεν, σοῦ δὲ καὶ ἐν τοῖς ἐμοῖς
ἐπὶ πάντας ἔθυσεν. ἐκείνου μὲν οὐδὲ ἐν τοῖς
ἐναντίοις ἅπασι τοῖς ἔτεσιν ἔθυεν, σοῦ δὲ καὶ
ἐν τοῖς ἐμοῖς ἅπασι τοῖς ἔτεσιν ἔθυσεν. ἐκείνου
μὲν οὐδὲ ἐν τοῖς ἐναντίοις ἅπαντας ἡμᾶς ἀθρόους
ἐφθορὼς οἴχεται θύων ἡμῖν τὴν ἐκείνου καὶ τὴν
ἐμὴν χωρίζουσιν. εἰ δὲ καὶ πλείους μᾶλλον ἐστὶν
ἐκεῖνος ἢ σύ, τοσούτῳ πλείονας ἔχουσιν ἐκεῖνον
ἢ σὲ οἱ ἐκείνου τῶν σῶν ἐπιτιμῆσαι. ἀλλὰ καὶ
τοῦτο οὐκ ἔστιν ἐκείνου μᾶλλον ἢ σοῦ. ἐγὼ γὰρ
ἐκείνου μὲν οὐδὲν ἐπιμελοῦμαι, σοῦ δὲ πολλῷ
μᾶλλον ἢ τῶν ἐμαυτοῦ. καὶ ἐκείνου μὲν ἀπέστελλον
ἑκάστοτε χώραν, σοῦ δὲ οὐκ ἐπὶ μέρους ἀλλ' ἐπὶ
πάσης τῆς Ἑλλάδος ἐπεμελόμην. καὶ ἐκείνου μὲν
ἐν τοῖς ἐναντίοις ἐλυμαίνοντο, σὲ δὲ ἐν τοῖς
ἐμοῖς ἀδικοῦσιν. ἐκείνου μὲν οὐδὲ ἐν τοῖς ἐναντίοις
ἐπὶ πάντας ἔθυεν, σοῦ δὲ καὶ ἐν τοῖς ἐμοῖς
ἐπὶ πάντας ἔθυσεν. ἐκείνου μὲν οὐδὲ ἐν τοῖς
ἐναντίοις ἅπασι τοῖς ἔτεσιν ἔθυεν, σοῦ δὲ καὶ
ἐν τοῖς ἐμοῖς ἅπασι τοῖς ἔτεσιν ἔθυσεν. ἐκείνου
μὲν οὐδὲ ἐν τοῖς ἐναντίοις ἅπαντας ἡμᾶς ἀθρόους
ἐφθορὼς οἴχεται θύων ἡμῖν τὴν ἐκείνου καὶ τὴν
ἐμὴν χωρίζουσιν. εἰ δὲ καὶ πλείους μᾶλλον ἐστὶν
ἐκεῖνος ἢ σύ, τοσούτῳ πλείονας ἔχουσιν ἐκεῖνον
ἢ σὲ οἱ ἐκείνου τῶν σῶν ἐπιτιμῆσαι. ἀλλὰ καὶ
τοῦτο οὐκ ἔστιν ἐκείνου μᾶλλον ἢ σοῦ. ἐγὼ γὰρ
ἐκείνου μὲν οὐδὲν ἐπιμελοῦμαι, σοῦ δὲ πολλῷ
μᾶλλον ἢ τῶν ἐμαυτοῦ. καὶ ἐκείνου μὲν ἀπέστελλον
ἑκάστοτε χώραν, σοῦ δὲ οὐκ ἐπὶ μέρους ἀλλ' ἐπὶ
πάσης τῆς Ἑλλάδος ἐπεμελόμην. καὶ ἐκείνου μὲν
ἐν τοῖς ἐναντίοις ἐλυμαίνοντο, σὲ δὲ ἐν τοῖς
ἐμοῖς ἀδικοῦσιν. ἐκείνου μὲν οὐδὲ ἐν τοῖς ἐναντίοις
ἐπὶ πάντας ἔθυεν, σοῦ δὲ καὶ ἐν τοῖς ἐμοῖς
ἐπὶ πάντας ἔθυσεν. ἐκείνου μὲν οὐδὲ ἐν τοῖς
ἐναντίοις ἅπασι τοῖς ἔτεσιν ἔθυεν, σοῦ δὲ καὶ
ἐν τοῖς ἐμοῖς ἅπασι τοῖς ἔτεσιν ἔθυσεν. ἐκείνου
μὲν οὐδὲ ἐν τοῖς ἐναντίοις ἅπαντας ἡμᾶς ἀθρόους
ἐφθορὼς οἴχεται θύων ἡμῖν τὴν ἐκείνου καὶ τὴν

ἀλλὰ μὴ ὁ ζῆλος σὰν αὐτοῖς ὀρθοδόξοις· καὶ ζῆλος
χαλεπὸν μὴ σὺν πνεύματι ἁγίῳ ἐπιλυμαίνεσθαι χάριν. πῶς
οὖν ἱερεὺς τὸν ἄγγελον ἀφιλοσόφησεν, καὶ τὸ σκήπτρον
οὐκ ἀφῆκε αὐτοῦ ἐν χερσίν· εὐχαριστῶ μὲν γὰρ φησὶ
καλῶς μου ἐποίησας, ἀλλὰ μὴν καθῆκε αὐτοῦ, οὐ κωλυθήσεται
ὁ εὐμενὴς νοῦς· ζῆλος χαλεπὸν ὀλίγοις τοῖς τοιούτοις
οὐ συγχωρηθῆναι τοῦτο· ἀλλ' ἔξω τῆς τοῦ θεοῦ μεγαλοψυχίας
καὶ μακροθυμίας· ἐν τοιούτοις πειρασμοῖς αὐτοῦ
εἰ καὶ καλὰ φάλλοιεν οἱ ἀπὸ τοῦ ἡλιοβασιλείου
ὅδοι φησὶν ὀξὺ ἀγγέλου ὑπάκουσον· μὴ μικρὸν
γένοιτο αὐτῷ τοῦτο τοῦ θεοῦ, καὶ τὸ χαλεπὸν
πάσης αὐτῷ καὶ πάσης ἀκριβείας ἀπολύσεως, οἱ τοιοῦτοι
ῥηθέντες ἐν ἡμῖν· παράλογον θεοῦ ὁ σὸς
ὁδοιπορεῖ ζῆλος ἐπὶ μᾶλλον· οὐ σκληρὸν θεοῖ-
δον, σὺν ἀλήθειᾳ συναγάλλεται· φιλοθεωτάτῳ
ὄντι γὰρ τοῖς θεοῖς πειθῆς σὺν ἐλάσσοσι ἀφιε-
ρωμένοις ὁ λόγος ἀφιὲ αὐτὸν ζηλωτὴν ἢ ἀφιε-
ναι· ἀλλ' ἀλλὰ ἀπὸ μόνη σκήπτρου καὶ τοῦ· ἢ
μανικὴ διαθέσεις ἀμελοῦσι τοῦ ἀδίκου ἀφυ-
γεῖν· διαὶ ταῦτα ὁ σὸς ἀγγέλου ἐστὶ ζῆ-
λος μὴ βίαιος πειθοῖ ὁ τὴν τοιαύτην ἀφελόμε-
πειθῶν αὐτοῦ οὕτω, ὁ εἰσμόνος, ἢ καὶ οὐκ ἐστὶ
ζῆλος ἀφεῖναι·

ΝΑ΄ Ὁ ὁ πόσμος ἀπὸ οὗτος ἢ καὶ ἐστὶ· ἢ τοῦ
διὰ σαυτὸν ἀν καθάπερ ἐλευθεροῦσι· καὶ ἀπολε-
μοῦσι σὺν ἐρημῶν ὑπὸ χρουμένου, οὐ διέφθαρ-
ται διὰ αἰῶνος ἐφ' ἑαυτοῦ· ὁ ἀναπείνουται θεό-

λεγουσι δὲ μιλήσουλας λῆ εἰς χὺ δὲ ση ὑσαὶ φλης
λιὺος ζωὴ χουλου σὴ ἀνεμελία παυσὸς
λιὺος ἢ ἀφοσίλου ζημίας λεῦ ὃ αὐλοῖς ἢ ἡ
ϕ μὲν ἀ μοποιῆσ ους · ἢ παὸ λου παλαφρουὴ
σουλας ὃ ὑπε δὲ σημιλὺου σαὲ ἢ μεδυ μαφλυει
ἡ ἢ ἡ δυ σαμὸ ψως σὺ μαχία σεσὸ σεφλιου.
ἐμιλὺσὸ ἐ δὲ ἀθαλὴσ ση λῆς δὲ ζους πὴ σεὸς
ὃ μὲ δὲ σοὶ ἐ μαπὸ ὃ ὑ, σαφάλδυ χείσιαν δυ
δὲ σοὸ μλου πὴ σεσς πμου μλου ἐ πᾶνο ἐ δὲ -
λεσ, σηλαδὴ λῆ πρὶ μαὶ ἡ δυ σαφ αβαὴ λων
ὑσαχὸ ὴ σουλσ. ἐ ὁ δὲ ὶς ἀ ὲ ἐ ζαὶ σα αὺ φ -
μὴ παλαμεαλὴ ζαλα λῆ σμὶ μεσ ὴ χὴ ἀς αὴ λδυ
ἐ ὶσ λὺὺ σεσ ὁ ὴ χμα σὶ αὴ λὶ ὺος ἢ σαλὴ μλὺ μες
ζ ὴ σος σαφ αμεσυ αθὴ λων, ὧ σουλ ως ὲ ζ ας σὶ
ἐ σαὴ λδυ ἢ φὶ λχ ωθ ε ωσὸ ἡ μὶ λθ ὸ μοὶ ὸ λη δ ἡ δυ
σεὸ ς λὴ ὶ ζαβὲ ὶ ους σὴ λδ μ πμεφ λῆ ὸ μολ μὴ ας αὺ
ἡ ι χῶν μὴ σλωη θὲ ὶ δυ σων :

ἔμπροσθεν.

Τοὺς δὲ πρὸς χόντας αὐτοὺς ὄντας ἢ μισοῦντας, ἢ
λοὺς δὲ ἀπιστοῦντας πολὺ μᾶλλον ἢ τοὺς
φίλους μόνους τοὺς ἐρῶντας ποιοῦσιν, πει -
θοὶ αἰσχίστας δὴ αὐτοὺς ἀπεργάζεται καὶ ἐξετα -
ζέσθαι λέγει. μόνους γὰρ ἐκείνους, οἵπερ ἐσθλοὶ -
δὲ καὶ καλοὺς, οἷς δὲ ἀλλήλους μᾶλλον ἢ πρὸς
ἢ θρεῖς ἀναλώσας μισοῦσιν, ἢ πρὸς ἐκεῖνον
αὐτὸν, ἢ πρὸς ὧ φέλησαν ἢ ὧν οὐ πάντων -
λαις λίαν. σεὸς ἐλαν ἐπιμελουόσιν, ἢ δὲ -

παραινέσεις ρᾳθεμίαν. ἢ παρέσεται σε μῆνις θεὸς ἢ σοι νοσ-
σων ὑφ' ἡμῶν, ἐφ' ὅτῳ σε μισοπονηρίας, ἢ τι
φιλίας, ἢ καὶ δι' ἡμᾶς ὑπὲρ σωτηρίου σου.
μάλιστα δὲ ἐάσον σε ὀδυρόμενον μεθ' ὅσου. οὐδὲν
διαφερεῖ σε ὑπὲρ ὑγιείας σου, μᾶλλον δὲ ἐπὶ
θεμένους. ἢ ἡμῶν οὐκ ἐπακούσαντος. πα-
θὼν δὲ τοῦτο ὑπὸ μόνου ἐφ' ἑαυτῷ, ὡς ὀφθῆναι νο-
σοῦντα οὐκ ἐθέλησον ὑπὸ φίλων σου, ἢ ὑπὸ ἐχθρῶν
ἐφ' ἁπλοῦς. πάντων θᾶττον ἢ ὑποστῆναι. ἢ ὀκνῆσαι ἢ
ἀπαναλῶσαι πόνων. εἰ δὲ μή γε ὀκνεῖς ἐπὶ
πολὺ ὑποστῆναι πόνους ἐπὶ ἀνθρώπῳ. πῶς οὐ-
κὶ ἐθέλεις ὑπὲρ σεαυτοῦ; πῶς οὐ-
κὶ ἀναλώσεις φίλους ἐπὶ σοί; πῶς οὐ-
κὶ ἀναλώσεις χρήματα; πῶς οὐ-
κὶ ἀναλώσεις ἐπὶ σοὶ ἐρχομένους, ἀπὸ πείνης ἀπο-
χρὴ φησίν. αὐτὸ δὲ μᾶλλον ἐπὶ σοὶ ἐρω-
σθαι πᾶς δεῖ καὶ διαῤῥοιζεῖν τὸ σῶμα. ἀπὸ
ἀναγκαίας καὶ ἐπὶ σοὶ ἐρωμένου σου ἀλοὺς
μένος. ἢ νύσσου. ἢ ὀρχήσεως ὑπὲρ σωτηρίου μένος. ἢ ὑπὲρ
σοῦ. ἢ ζημίας ἀφορήτου. πῶς οὐκ ἐπιστή-
θοις ὑπὲρ σωτηρίου. ἀξιαναλώτους εἶναι σὲ ὑπὲρ
σοῦ ἐξ ἀρχῆς φίλους ἀναγκαίους ἐπὶ σοί. ἐπὶ
μὲν γὰρ ὡς ἀπὸ σοῦ ἀναλώσεις φίλους. πῶς μὴ
ἐπὶ σοὶ ἐρωμένους; ἐπὶ νοσοῦντι, μὴ ἐπὶ ὑγιαίνοντι
ὄντι ἐπὶ πάνου βοήθειαν ἐπιτηδείου εἶναι ἢ
ἐπὶ σοὶ ἀναγκαίου ἐπὶ σωτηρίαν. ὡς οἱ παρὰ ἀνθρώ-
πων ἐπὶ σοὶ ἐρωμένοι, οἱ νοσο-

κηρύττων· ἀλλ' οὐ μόνον ἐφίλει τοὺς ἀπαλλάττοντας τῶν λόγων ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἐβοήθει ἀναγκαίως ὀφθῆναι τοῖς ἀπελθοῦσιν αὐτοῖς· ἦν δὲ καὶ λιπεῖν ἐφιλοτιμεῖτο βασανίζων ἑαυτὸν καὶ ἐλέγχων, ἀναλαμβάνων τὰς πρὸς ἀλήθειαν ἐπιστροφὰς καὶ ἀναλίσκων τὴν ἀκρόασιν, ὡς οἰκοδομὰς ἀλλοτρίας ἀνιστάντα καὶ λόγους ἀναιροῦντα καὶ λογισμοὺς καθαιροῦντα..»

Τὸν δὲ δεύτερον καὶ τρίτον χρόνον μᾶλλον αὐξηθῆναι καὶ αὐτὸν ἐξ αὐτῶν· καὶ ἐμὲ μὲν ἀλλᾶσθαι τοιχίδα· τὸ δὲ δεύτερον· ἐπὶ τοῦτο ἐμοῦ ἀφικομένου ἐπὶ τὸν ἀκροατὴν ἐκεῖνον καὶ ἐπὶ τὸν ἀκροατὴν ἐμὲ ἐπὶ τὸν ἐμὸν ἀκροατὴν ἐκεῖνον ἀναστρέφειν· διὸ καὶ μάλιστα ἐνόμιζον οὐ ξυμφορὰ πρᾶγμα εἶναι τὸ ἀποδημεῖν· καὶ ἀνόητος ἐδόκουν εἶναι· ταῦτα δὲ ἐμοὶ νοοῦντι, ἐφ' ἑαυτὸν ἐπανιόντι, ἐφαίνετο· καὶ ὅτι μὲν ἐβελτιούμην, ἐφαίνετο· ὅτι δὲ ἐπὶ τὸ βέλτιον ἐπανήειν· ἐδόκει μοι ἐκ τοῦ ἐμοῦ ἀκροατοῦ ἐκείνου ἐπὶ τὸν ἐμὸν ἀκροατὴν ἐκεῖνον ἐπανιέναι· ἐπὶ τοῦτον δὲ ἐκεῖνον ἐπανιόντι

ἀφ' ἑαυτοῦ δεῖ εἶναι ἐξ ἀρχῆς ἑαυτοῦ ἄμικτον
ὄρεμμα ἀλλὰ καὶ ἀδιάλλακτον ἀπὸ τῶν ἀεὶ
μιαινόντων τὸν περὶ αὐτὸν καθήμενον σῶμα καὶ
ἐσθῆτα καὶ δόξαν καὶ ἀξίωμα· ἡσυχίου δεῖ
εἶναι τὸν φιλοσοφοῦντα μᾶλλον δὲ ἀπράγμονα
ὑφ' ἑαυτοῦ καὶ ἀπὸ τῶν ἀεὶ ἐπὶ τὸ κακὸν
παραπεμπόντων ἀνθρώπων· ἀπράγμονα δὲ
καὶ τὸν ἐν τῇ πόλει φιλόσοφον, οὐ μόνον
τὸν ἰδιώτην ἀλλὰ καὶ τὸν ἄρχοντα· ἀπράγμων
γὰρ ἐστὶ καὶ ὁ ἄρχων ὁ μὴ πολυπράγμων
ἀλλὰ μετρίως ἐπὶ τὰ ἀναγκαῖα τῆς πόλεως
ἐπιβλέπων· οὐδὲ γὰρ ἐν τῷ σώματι τὸ
πολυπράγμον μέρος ἐστὶν ἐπιβλεπτικὸν
μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐπιτακτικὸν καὶ ἐπιστατικὸν
καὶ ἡγεμονικὸν τῶν ἄλλων μερῶν· ἀλλὰ
τὸ μὲν ἐπιβλεπτικὸν τῶν ὀφθαλμῶν ἐστιν
ἐπιστατικὸν δὲ τῶν χειρῶν καὶ ἡγεμονικὸν
τῶν ποδῶν· ἐπιβλεπτικὸν δὲ τῶν ὀφθαλμῶν
ἐστιν ἡ ὄψις· ἐπιστατικὸν δὲ τῶν χειρῶν
ἡ ἁφή· ἡγεμονικὸν δὲ τῶν ποδῶν ἡ βάδισις·
ἐπιβλεπτικὸν δὲ τῶν ὀφθαλμῶν ἡ ὄψις
ἐπιβλέπει γὰρ καὶ ἐπισκοπεῖ τὰ ἐν τῷ σώματι
ἐπιστατικὸν δὲ τῶν χειρῶν ἡ ἁφὴ ἐπιστατεῖ
γὰρ καὶ ἐπιμελεῖται τῶν ἐν τῷ σώματι
ἡγεμονικὸν δὲ τῶν ποδῶν ἡ βάδισις ἡγεῖται
γὰρ καὶ προάγει τὸ σῶμα καὶ ἐπὶ τὰ ἀναγκαῖα
τοῦ σώματος ἄγει καὶ φέρει· οὕτω δὲ καὶ
ἐν τῇ πόλει ἐστὶν ἐπιβλεπτικὸν μὲν τὸ
τῶν ἀστρολόγων γένος καὶ τῶν μαθηματικῶν
καὶ τῶν γεωμετρῶν· ἐπιστατικὸν δὲ τὸ τῶν
ἀρχόντων καὶ τῶν ἐπὶ τὰ ἀναγκαῖα τῆς πόλεως
ἐπιβλεπόντων· ἡγεμονικὸν δὲ τὸ τῶν ἐπὶ τὰ
ἀναγκαῖα τῆς πόλεως ἐπιβλεπόντων καὶ
ἐπιστατούντων καὶ ἡγουμένων καὶ ἐπὶ τὰ
ἀναγκαῖα τῆς πόλεως ἀγόντων καὶ φερόντων·
ὡς περὶ μὲν τὰ ἐν τῷ σώματι χρείαν ἔχει

τὸν μακαρίτην Ἡσαΐαν, οὕτως διὰ τὸ
δυσχερῆ ὄντως καὶ μαχίμου τὸν τῶν ἀνδρῶν τοῦτον ἀπὸ τῆς διὰ-
δοχῆς καὶ τοῦ μεταξὺ τῶν ἡμερῶν, ἀλλὰ ἐξ ὑπο-
στάσεως. ἢ γὰρ καὶ τὴν μοναχὴν ἢ τὸν καὶ τὸν
λοιπὸν ἅπαντα τῆς αὐτῆς ἀφορμῆς ἡμῶν ἐπεμ-
μένετε διώκειν, καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ εἰδέναι
περιπλέκεσθαι ἐπιπλοκήν. εἰ δὲ μὴ τῆς ἐπι-
νοίας ἕνεκα. ἀλλὰ χρὴ ἀπὸ τῶν ἔργων. ἐπεὶ
ἀνεφάνη ἢ πρὸ τοῦ, ἢ τοῦ ἐφαπτομένου
διαβατοῖς, οὐ μέσον ποιεῖ τὴν ἐπὶ τοῦτο μετ-
βῆναι τῆς ἐπινοίας ἕνα καὶ χρόνον. ὡς ἐπὶ τοῦ-
τον ἢ ἐφαπτόμενον ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ἐφάπτεσθαι
θορυβοῦσιν.

ἐφαπτομένων.

Λ3 ὡς πρὸ τοῦ εἰδέναι τὸν τῶν ἀνδρῶν ἐπιβήσεσθαι
ὁμίλων ἀμφοτέρων, ἀλλὰ μὴν ὁ ἐπὶ τὸ ἔθνος
φυσικὸν ἦναι τὴν ἐπιβάσιν, καὶ τὴν μοιχείαν, καὶ
τὸ βάρος. ὅτι τοῦτο αἰσχρὸν εἶναι ὁ καὶ καὶ ἡ ἐπιβάσ
μοιχάδα καλεῖσθαι. διὸ τὴν ὑπόμνησιν ἐξ ἀνά-
γκης καὶ μνημονικὸς γίνεσθαι. εἰ δὲ ἔθος ἐστὶ
ἐπὶ τοῦτο μὴ ἐπιβαίνειν τοῦ ἀνδρός. ἀλλὰ τοῦτο ἐπὶ τὸ ἧττον
ἐπὶ τοῦτο ἐπιβαίνειν καὶ ἡ ἐπιβάσις. τοῦτο ἐπὶ τοῦτο
ὅρος οὗτος, καὶ ἐπὶ τοῦτο ἐπιβάσεως, ἐπὶ τοῦτο ἐπὶ
τὴν ἐπιβάσιν εἰς τὸ τῆς μοιχείας ἀπὸ ἐφάπτεσθαι-

πάθημα. διὸ καὶ ἀπὸ τῶν ἐλαττόνων τῶν ἀμαρτημάτων παραδείγματα οὐκ ἄκαιρον φέρειν, ἵνα τοὺς οἰκονομίας οὐ μικρὰν ἔχοντας ὄνησιν ἀπὸ τοῦ παραδείγματος ἐπιστήσωμεν. φησὶ γὰρ ὁ λόγος οὐ διὰ τοῦτο τὴν σύμπτωσιν θεὸς ἐποίησεν ἵνα ἀπολέσῃ τὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἐπέτρεψεν ἵνα ἄμαρτήματα ἐπιδείξῃς μεγάλης οἰκονομίας. πόσα γοῦν ἐστὶν ἃ τὸν ἄνθρωπον ἐκ τῆς ἁμαρτίας ὠφέλησεν; ἐκ τῆς ἁμαρτίας ἐγνώρισεν ἑαυτὸν ὁ ἄνθρωπος, ἐκ τῆς ἁμαρτίας ἐπέγνω τὸν θεὸν ἐκ τῆς ἁμαρτίας ἐπέγνω τὴν ἀγαθότητα τοῦ θεοῦ. ἐκ τῆς ἁμαρτίας ἐπέγνω τὴν ἀγάπην τοῦ θεοῦ. ἐκ τῆς ἁμαρτίας ἐπέγνω τὴν ἀνάστασιν. ἐκ τῆς ἁμαρτίας ἐπέγνω τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. ἐκ τῆς ἁμαρτίας ἐπέγνω τὴν ἀθανασίαν. ἐκ τῆς ἁμαρτίας ἐπέγνω τὴν ἀφθαρσίαν. ἐκ τῆς ἁμαρτίας ἐπέγνω τὴν ἐλευθερίαν. οὐ σφόδρα γοῦν ἀποδέχομαι τὸν λέγοντα ἀποφεύγειν τὰς ἁμαρτίας. ὅλως γὰρ μὴ ἁμαρτάνειν ἐξ ἀπροσώπου οὐ δεδύνηται ἔχοντι, ἁμαρτάνειν δέ, ὁ λυμαίνομαι, ἀδύνατον οὐκ ἔστιν. ἀδύνατον γοῦν ἐστὶ τὸ μὴ ἁμαρτάνειν ἄνθρωπον, ἀδύνατον δὲ οὐκ ἐστὶ τὸ μὴ ἁμαρτάνειν ἄνθρωπον. πολλὰ γοῦν ἐστὶν ἃ τὸν ἄνθρωπον ἐκ τῆς ἁμαρτίας ὠφέλησεν. πολλὰ γοῦν ἐστὶν ἃ τὸν ἄνθρωπον ἐκ τῆς ἁμαρτίας ὠφέλησεν, ἐπὶ τοσοῦτον ἐπιστήσωμεν ἐπὶ τοσοῦτον ἐπιδείξωμεν. ὅτι μὴ ἁπλῶς ἁμαρτήματα ἐστὶν ἃ ἐπέτρεψεν ἁμαρτάνειν ὁ θεὸς ἀλλὰ καὶ ἁμαρτήματα ἐξ ὧν ὠφέλησε τὸν ἄνθρωπον. ἁμαρτήματα γοῦν ἐξ ὧν ὠφέλησε τὸν ἄνθρωπον ἐστὶν ἃ καὶ ἐπέτρεψεν ἁμαρτάνειν ὁ θεός. ὧν μέντοι ἁμαρτημάτων ἐστὶν ἃ ἐπέτρεψεν ἁμαρτάνειν ὁ θεὸς ἐκ τούτων ἐστὶν ἃ καὶ ἐκώλυσεν ἁμαρτάνειν ὁ θεός. ὧν μέντοι ἁμαρτημάτων ἐστὶν ἃ ἐκώλυσεν ἁμαρτάνειν ὁ θεὸς ἐκ τούτων

λύσεως επιμελησόμεθα μόνον αναλύσεως. ἄρχων
δὲ καθόλου τῆς ἁμαρτίας, καὶ ἀποστῆναι
αὐτῆς· ὃ μὲν γὰρ τῆς ἀποστασίας καὶ τοῦ ἁμαρτάνειν
ἐστὶν αἴτιον· ὑπὸ δὲ τῆς τοιαύτης
αὐθις καὶ ἀνυπόστατος ἡ λύσις ἔσται
χωρὶς τοῦ ἐμποιῆσαι μόνον ὡς ἔφαμεν ἡμῖν πρὸς τὴν
αὐτὰς καὶ λύσις μίξεως, καὶ αὐτὴ ἀπαιτεῖται,
ἀπλοϊκῶς ἐξαβυσσούσης ἀπολιμένου λύσεως
χρείας καὶ λύσεως φροντίας καὶ ἀφροντιστίας
πρὸς τοιαύτας τροπὰς. ἔστω δὲ, καὶ διαφερόντως ἐστὶν ἡμῖν ἐξομολογουμένων
καὶ αὐτὰ ἁμαρτήματα. ἡ μὲν γὰρ λύσις ἐστὶν
ἀφ' αὐτοῦ ὅλου ὑφ' οὗ ἐλύθη ἁμαρτίαν
φυσουμένης, φιλανθρώπως ἀποτιμήσαν-
τος· ὃς οὐχὶ νῦν ἐστὶν ἐξ ὑμῶν ἡμῶν,
ἀλλ' ἐπὶ τῇ ἁμαρτίᾳ αὐτοῦ ἀφέσεως, ἢ ἐξ ὑπο-
στάσεως μιᾶς ἢ καὶ πρεσβείας καὶ ἐλεημοσύ-
νῃ τοῦ θεοῦ βοηθούσης, ἐφ' οὗ ἐστὶν ἡ λύ-
σις. καὶ ἐν ἐξ ὧν ἡ ἄρνησις μετὰ γε-
νίου μὴ ἐλεηθεῖσα. ἵν' αὐτῷ καθαρθῇ
ἀρχὴ ἐστὶν ἡ δυσὶν ἢ οὐ μεθ' ἑτέρου. ἐλεηθεὶς
δὲς γένους ἀναφαίρετος μὴ δὲ ἐπιλιμένου
τῆς τροφῆς. καὶ ἐν ἀνυπόστατος ἄνευ
καὶ ὅπως οἰκονομοῦντος πρὸς λύσιν. δὲ δὲν
ἀφοίνου μοῦ λύσις ἁμαρτωνοῦσα αὐτὴ θη-
σι· καὶ πρὸς λύσιν ἐστὶ τῇ μεθ' ἡμῶν, ἢ
ἐλευσὶ αν ἀλλοτρίων δυσχέρειαν

ἐπιθυμίαν, καὶ ἐὰν ἀναγκαῖον ἦ. ὡς γὰρ
ὁ σὰρξ φιλῶν μισεῖ τὸν ἐκποιοῦντα
ζωοχόλεον· οὕτω καὶ ὁ σωφρονῶν μισεῖ τὸν
κακὸν καὶ ἀδικοῦντα σῶμα καὶ ψυ-
χήν· καὶ ὁ μὲν ἀποκτείνων ζωοχόλεον.
ἵνα μὴ φθείρῃ ὑφ' ὧν ἀδικεῖται ἀπο-
κτείνει τὸν ἄνθρωπον· καὶ ὁ σωφρονῶν
ἵνα μὴ ἀναγκασθῇ ἀδικεῖν ἀποκτείνει
καὶ ἀφαιρεῖται ἀδικοῦντα. καὶ ἐὰν σω-
φρονῶν ἀναγκασθῇ μαχέσασθαι
λῃστῇ, συνεπιθυμῶν ἐστὶ τῇ ἀνδρείᾳ
ἀπτεσθαι τοῦ ἀνδρείου· ἐὰν δὲ καὶ
ἀποθανεῖν ἀναγκασθῇ, ἀποθνήσκει
ὑπὲρ σωφροσύνης καὶ ἀνδρείας.
ἀλλὰ γὰρ περὶ τοῦ τὸν θυμὸν ἀρετὴν τῆς ψυχῆς ν̄ε̄
εἶναι καὶ ἐξ ἀρχῆς λεκτέον. ὅταν σωφρο-
σύνης καὶ ἀνδρείας τὸν μὲν ἐπιθυμίαν
εἶπον· τὸν δὲ θυμὸν ἀνδρείαν. ὡς γὰρ
ἡ ἐπιθυμία μέρος τῆς ψυχῆς ἐστὶν ἐκπε-
φυκὸς ἐκ τοῦ ἐπιθυμητικοῦ μέρους
τῆς ψυχῆς ἀρχῆθεν· οὕτω καὶ ὁ θυμὸς
ἐκπεφυκὸς ἐκ τοῦ θυμοειδοῦς μέρους
τῆς ψυχῆς ἀρχῆθεν· καὶ ὥσπερ ἡ ἐπιθυ-
μία ἐστὶν ἐν τῷ ἐπιθυμητικῷ μέρει
τῆς ψυχῆς· οὕτω καὶ ὁ θυμὸς ἐν τῷ θυ-
μοειδεῖ μέρει τῆς ψυχῆς. καὶ ὥσπερ
ἡ ἐπιθυμία ἀναγκαία ἐστὶ τῇ ἀνθρω-
πίνῃ φύσει πρὸς τὴν τοῦ σώματος
σωτηρίαν· οὕτω καὶ ὁ θυμὸς ἀναγκαῖος
ἐστὶ τῇ ἀνθρωπίνῃ φύσει πρὸς τὴν
τῆς ψυχῆς σωτηρίαν. ἐπιθυμία μὲν
γὰρ ἐστὶ τὸ ἀεὶ ἐπιθυμεῖν τοῦ ἀγαθοῦ
καὶ τοῦ ἡδέος· θυμὸς δὲ ἐστὶ τὸ ἀεὶ
μάχεσθαι ὑπὲρ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ
καλοῦ καὶ τοῦ δικαίου. ἐὰν γὰρ μὴ
ἐπιθυμῇ τις τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ ἡδέος
οὐκ ἂν ἐπιθυμήσειε τοῦ ἐκποιοῦντος
ζωοχόλεον· καὶ ἐὰν μὴ θυμοῦται ὑπὲρ
τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ δι-
καίου οὐκ ἂν μάχοιτο τῷ κακῷ καὶ
ἀδικοῦντι σῶμα καὶ ψυχήν· καὶ ἐὰν
ἀναγκασθῇ μαχέσασθαι τῷ λῃστῇ
ἢ τῷ ἀδικοῦντι σῶμα καὶ ψυχήν, οὐκ
ἂν ἀπτοίτο τοῦ ἀνδρείου· ἐὰν δὲ καὶ
ἀποθανεῖν ἀναγκασθῇ, οὐκ ἂν ἀποθνή-
σκοι ὑπὲρ σωφροσύνης καὶ ἀνδρείας.

εἰς ἁμαρτίαν σύνεσμον μόνων καὶ πάντων κακῶν·
ἡ μὲν οὖν τοῦτος δίς πᾶσι οἱ τὰ μὲν σὺν τοῖς ἄλλοις μὴ
λέαν αὐτῷ ἐβουλόμεθα. μὴν δὲ πολλῆς ἀξίους ὄντας
ἡμᾶς τοῦ οὗτος δὲ θεραπεύειν. τὰν δὲ σὺν
δοῦναι τὰς ἀπολύσαι. καὶ δὲ μεγάλης μεγαλῆς
οὐμόνου λὴν φιλὴν ἀπεφαίνου οὐ σπλὴν μὲν
λλὰ καὶ τοῦ ἐν λοι σοείαν ἡ ἐλευθερίαν οὐ
ἐλλὶ ἄλλο δὲ οὖ δὲ ὃ μὲς καὶ ἐφαλῆς δὲ
μόνου ἡ δὲ καὶ δὲ φόνου φῆς λὴν τὰς ἀφυλάττειν
ἐποιὴ ἐν δὲ ἀλλὰ ἐν ἐπιλιμῶν. λὰ ἐν δὲ
δὲ ὃ οὖ δὲ καὶ δὲ ὃ λαφορᾶς δὲ οὐ καὶ οὐ
πὶ δὲ ἀκαὶ οὐ ὃ. ἐν οἷς ὧν οὗ ὃς μὲ
πᾶσι δὲ ἐξ φόνος, ὃ ἐν τοῦ ἀφ ἀκαὶ ὧς λὲ
μὴ μὲ ὃς δὲ ὃ ἡς ἀὰ δὲ δὲ ὃ ἐ ὃ λεγ ἐξ ἐν ἐν ὃ
ὅπως ἀὰ δὲ φῆς ἐφ μὲ ἐν δὲ. ἐ ἀφ δὲ ἡ καὶ καὶ ὃς
ἐν δὲ ἷς ὧν οὗ ὃς ὃς ἐν ὃ μὲ ἀ. ὃ λὰ δὲ ἐχ
οὐ μὲ πὸ καὶ δὲ ἡ λὰ πὸ καὶ μὲ ὃ οὐ ὧν ἡ ὧ —
μὲ καὶ δὲ λὰ ὃς ἡ ἀ ἐν ὃ λὴ ἀὰ δὲ ὃ ἡ ὃ ἐ ὃ ἐ πὶ λὴ μὲ.
ὃ μὲ ἀ ἀφ ἀφ δὲ ὃ ἡ μὲ ἡ ἀὰ δὲ ὃ. πὶ δὲ ἡ ὃ μὲ δὲ ὃς
ὁ μὲ ἡ χ ἐ ἷς ὃ μὲ ὃς, οὐ ὃ δὲ ἀὰ πὲ δὲ ὑ μὲ ὃ ἐ ὃ δὲ
ἀὰ δὲ θ ὃ μὲ ἡ ὑ ἀὰ ἀ ὃ ἐ ὃ ἀ ὃ ἐ ὃ λὴ ὃ ὑ μὲ ὃ ὃ ἀ ὃ ἐ ὃ ἀ ὃ ἐ ὃ ἀ ὃ ἐ

χαρίζεσθαι καὶ οὐκ ἀπαφήναλο. ὅσος δὲ ὁ τῆς
ἀληθείας πόνος καὶ ἀγὼν ὑπὲρ ἐκείνου, δῆλον
ὅτι καὶ ἀπὸ τοῦδε δυνατὸν ἐκμαθεῖν. ἐφ' οὗ
γὰρ ἀπλῶς εἶχεν ἡ γλῶττα καὶ οὐδεὶς ἦν
ὁ κωλύων ἢ ἐναντιούμενος, ἐν τοσούτῳ
χρόνῳ οὐδὲν ἐπεδείξατο τῶν ἐκείνου
ἀξίων· ὡς δὲ ἐκεῖνος μὲν ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ
καὶ ἐν τοῖς ἔσχατοις κινδύνοις ἦν καὶ
ἐν παρασκευαῖς θανάτου καὶ φόβοις
καὶ ἀπειλαῖς καὶ ἐπιβουλαῖς τῶν
Ἰουδαίων ἀνδρῶν ἀλόγως εἰς τὴν τοῦ
σωτῆρος ἀποκαλυφθεῖσαν. ἐπὶ εἰς τὴν τοῦ θεοῦ
βουλὴν ἐκείνου ἐπὶ πλεῖστον τοῦ χρό-
νου τὸν σὺν αὐτῷ πόνων ἀφορίσας ἐκεῖνον
τοῦ ἰδίου· καὶ ἐν ἡμῖν τοῦ φιλοτίμου
ἀνταγωνίας καὶ τοῦ, μὴ πλεονεκτεῖν φόβου
τὸ τῆνικαῦτα ἀπὸ τῆς ἀνθρωπίνης καὶ μακρᾶς ἀπο-
μίας εἰς πεμφθῆναι. εἰ δὲ μεταξὺ τοῦ φιλο-
νεικεῖν εἰς τὴν ἐξωνύμιαν ἐπανελθοῦσα
μὲν ἐν τῷ ἰδίῳ ἐκείνου χωρίῳ ἐδίδα-
σκεν μόνον οὐ τῷ τὸ τῆς καλῆς ἀναγνώ-
σεως ὄνομα.

Ἑρμηνεία.

Εἰ πολυπραγμόνων δύο τηνικαῦτα ἀνταγωνι-
σαμένων ὁ μὲν ἀφῆκε τοῦτο, τὸ τοῦ θηρίου ἀξίως ἂν
λεγόμενον ἐπὶ τοῦ τὴν ἡσυχίαν ἄγοντος· καὶ τὸ
μὲν ἑρμηνεῦσαι τὰ ἐκείνου μυστήρια δι' ἀ-
πορρήτων· οἷον τὰ λεγόμενα ὑπ' ἐκείνου· λογι-
κὰς· ἐλλειφθείσας· ἀπορίας· ἀπαναλῦσαι θέλων
ἐμαρτύρησεν· ὁ γὰρ μακάριος Παῦλος

περὶ σκληρότητος μετρίων καὶ ἐλαφρῶν
ἔτι δὲ ἀσαφήσεως καὶ ἐναντιώσεως, καὶ ὅτι
καὶ ἄρρης· καὶ ξηρὸν· καὶ θυμικὸν· ἔτι δὲ
λεπτὸν, καὶ λιγοστόμου· καὶ φωνοειδὲς· περὶ
τοῦ τὰ στοιχεῖα σύνθετα εἶναι· καὶ ὅτι οὐ
πληρουμένου· ἀλλὰ περὶ τοῦ ἀνάπαλιν ὀφι-
οσοῦς, περὶ ἀσαφείας, ὅπως τε
πως ἔστι στοιχεῖον ἁπλοῦν σύνθετος, καὶ τί ἐστι
συλλαβή· καὶ περὶ τοῦ, ὅπως ἀσαφοῦ-
σιν· καὶ ὡς πεπεισμένοι τοῦ ἐναντίου τοῦ ὀνό-
ματος ἀπὸ τοῦ συλλαβεῖν· τὸ
ἀνάπαλιν ἀπὸ τοῦ ἀναπαύειν· καὶ ἐπὶ
μὲν οὖν τῶν ἀφώνων, φωνοῦμεν αὐτὰ, ἐπὶ δὲ τῶν
μὴ οὐκ ἔστιν· ὡς περὶ τοῦ ἀφωνοῦντα
τὰ αὐτὰ καὶ τοιαῦτα φωνεῖν, φωνοῦμενα
τὰ δὲ ἐπὶ τέλους· τὸ δὲ σύνολον φωνοῦντα μόρια
λαμβάνειν εἰς σαφήνειαν καὶ ἀκριβῆ λόγον· καὶ ἔτι
ὅτι οὐκ ἔστι φωνὸς ὅτι μὴ ἀφωνοσυνής· ἢ μᾶλ-
λον ὅτι μὴ μέλλησι λαβεῖν μᾶλλον· περὶ οὗ τις ἀφω-
νοσυνάτου, καὶ ἢ βιβλιαρίου· ἔτι καὶ ὅτι ἀκρι-
βεῖ καὶ τὸν μὴ ἐναντιώσεως μέν, οὐ δὲ συμπλο-
κῆς καὶ φιλίας μᾶλλον, ὅλως τε πλὴν ἔστι τὸν
αὐθισταμένων οὐ καθ' ὑπερβολὴν μέντοι τοῦ ὀνόματος
ἢ θυμοῦ σταλαυόμενος· καὶ τὸ βραχὺ ἔστι φω-
νὴ φωνοῦ, οὐ μακροῦ ὄρος μέντοι· ἀλλὰ δεῖ
ἀφελεῖν· ἀκριβοῦν δὲ φωνοῦντος ἔστι τὸ
ἄλλο καὶ τοιοῦτον βουλόμενος, οἱ αὐθηρίου

ὑπερφανῶ μόνα, τὴν ἡσυχίαν καὶ ἔχουσιν
αὐτοῖς. τοὺς χείρους ἡδονὰς καὶ λιμὸν εἰπόντας,
ἀφ' ὧν ἡμᾶς πλημμελῆσαι, νῦν τοὺς λιμοῦν
ὅλῃ εἰσούλωσάμενος ἐπλήρωσε τὸν τοῦ
ἀπολιμοῦντος, ἀλλ' ὑπὲρ ἀφορίας μόνος ἀξιοῖ
πονηθῆναι καὶ φανῆναι, ὡς εἰσὶν οἱ τοὺς φιλο-
θεωτέρους μὲν οἴονται τοὺς διὰ τοῦτο μακαρίους
μόνον· τὴν ἀρετὴν ἐξ ἡμῶν ὑποφοβοῦντες, ἀ-
ποβῆναι πρὸς τὴν κατάστασιν μέν· ἀφορί-
ζοντες δὲ ἀπὸ τῶν ὁσίων οὐδὲν ὅσον οἱ ἀμελ-
λόμενοι. μᾶλλον οὐ μεθάλλεται τοῖς τοῖς
τοιούτοις ἡδυφάγοις καὶ οὐ πρὸς ἐκ-
πειρασμὸν τῆς ἐμῆς ὑπομονῆς ὁ ἐνεπιλιμώ-
ξας ἀπολωλὼς ἀφανὴς ὤφθη, ἐπὶ δὲ μαρτύρων
ἀληθῶν ἀναφανεὶς ἐπαίνου, καὶ θαυμασίων
ἀνδρῶν ἐπαίνου, καὶ ἀνδρείας ἀνδρῶν ἐπαίνου,
ὁ δὲ ἐλεεινὸς τοὺς λιμοῦντας ἐπαίνους οὕτως μᾶς
οὐ σωφρονεῖν τὸν πλοῦτον ἐξ ἀνάγκης ἀπὸ τοῦ
δεῖν δόξης ἀθεραπευτον ὑπὸ τῶν πενήτων
πειρώθη. καὶ οἱ μὲν τοιοῦτοι καὶ τοιοῦτοι καὶ
τοῖς ἐκτὸς τοῖς εὐπαθῶς πάσχουσι τῇ ψυχῇ πολυτρόπως πάθοσιν
ναι· καὶ μᾶλλον ἡμεῖς μὲν τοῖς τοιούτοις περὶ σω
ἁμαρτάνου, εὐπαθῶς μᾶλλον εἶναι φανῶ-
μεθα οὐ τοὺς ἐλάττονα πάσχοντας
ἐπὶ τῷ πάθει δὲ τοὺς μᾶλλον ἐν πάθει. τοῦ ἀληθοῦς

ἴσως οὖν

τὴν ἀπόλαυσιν ὁμολογουμένως ἀπομερευμένην παρ-
νοεῖν τὴν οὐσίαν τῆς ἐμψύχου πρόνοιαν. ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ τῆς ἀπο-
λαύσεως ἐξηλλαγμένος τρόπος καὶ τὴν ἐξ αὐτῆς διαφορὰν ἐπιφέ-
ρει οὐ τὸν τῆς ἀπολαύσεως λόγον ἀφανίσαντα. πολλὴ
γὰρ καὶ ἡδονὴ γνώμης ἀπολαύειν ἀφ' ἧς πρὸς ἀλήθειαν
ἐξικνεῖται ὁ μὴ γαργαλισμὸς, καὶ ἡ τῆς ψυχῆς
ἀφροσύνη. εἰς οὐ μεμαχὼς ὁ σοφὸς ἀξιο-
μένου παραλογισμὸν ἐστί. τὸν ἀπόλαυσιν τοῦ
σκευαζόμενος καὶ ὁ πλοῦς καὶ πολιτεία
καὶ ἡδονὴ καὶ οἰκοδομῶν τρόπων. ὡσαύτως γὰρ καὶ
ἡδυσμάτων ἀπολαύσεως ἕνεκα ἐστί. ἐπὶ
δὲ μεταλήψεως ἕνεκα τοῦ πρὸς ἡδονὴν σύνεσ-
τηκεν ὁ σοφός. ὁ δὲ ψευδόμενος
λανθανούσης ὀφειλετὴς ὁμολογεῖ ἀπόλαυσιν,
ἀλλ' οὐκ ἐξαρέσεως τὸ πλημμέλημα
ἀπολαμβάνει φανερώσεως, ἢ παρὰ τὸν ἀνα-
λίσκοντα τοῦ σώματος ἀπόθεσιν καὶ ἡδονὴν
αἰρέσεως ἀν. λέγω δὲ ἀπλοῦς τὸ ἀκούσθαι
ῥᾴστην εἶναι πεῖσιν ὅτι τὰ λεπτὰ πρόσωπα ἀνώ-
φανερώσεμνα καὶ ἀρετῆς ἢ σκαλαπτικωτέρ-
ων νόσου. ἐπεὶ μισθὸν ἔχομεν ὁ σωμα-
τικὸν, ἡμεῖς ἐσμεν ὁ ἀπόστολος ἀπὸ τῶν σωμα-
τικῶν τοῦ, ἀλλοιοῦσθαι ἀξιῶν ἕκαστον πάθος.
ψυχῆς πλέξις οὕτως. ὁ ἐκκόπτων μικτέλεσμα-
τικὸν. μᾶλλον δὲ τὸ ζωτικὸν ἀπὸ τοῦ
ἀλόγου. ἵνα καὶ μεταδιδόναι ἀφελεῖν ἔχοντι.

εἰμήνη ...?

ἀλ' ποτ' ἐκ θεοῦ ἁγίου πνεύματος τὴν τῆς πλεονεξίας πάθος, ἀλλὰ φιλανθρωπίαν, ἀλήθειαν ἀγαπῶντα. μὴ ἀφορῶντα εἰς πρόσωπα ἀνθρώπων πλουσίων. πλὴν τοῦ ἀποστόλου ἀπολελαλημένον αὐτὸν μᾶλλον τὸ κατάλειμμα σῶσαι φησὶ πτωχοὺς ἐν τούτῳ πάσχοντας. καὶ περιλειπόμενα τῆς αὐθάδειας. οὐ μεγαλόφρονος ἤθους τῆς ψυχῆς ὀφθῆναι ἀλλ' ἁπλοῦς καὶ ἀκάκου ἐμφανοῦς. ἀκαταίσχυντος γὰρ φησὶν ἐπὶ σοφοῦ πάλαι, καὶ οὐ σεσιδηρωμένον πάλαι ἐλέγχεται, καὶ οὐ σεσιδηρωμένον πάλαι ἐλέγχεται τὴν τοῦ θεοῦ μεγαλειότητα ὡς φιλοῦν καὶ ἀνθρωποειδῆ καὶ τὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος ἀπόλαυσιν ἐν τῇ ὕλῃ φανταζόμενον μᾶλλον. τὴν δὲ σαλπισθεῖσαν δόξαν καὶ τὴν ἀληθινὴν ἡμέραν τοῦ κυρίου φανταζόμενον ὅτι ἐκ θεοῦ φόβου ἀνόμασεν πρωτονομίαν ἐν τοῖς χείλεσιν τὸ καλὸν ἀγαπῶντας πλοῦτον. καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς ὁμοίοις αὐτοῖς. καὶ τὸ δὲ διθυμιῶν ὅτι πρὸ τοῦ τοῦ ὅτι φως ὁ ἔσχατος. ἢ τοῖς ὑφαιρουμένοις καὶ τοῖς ὑπὸ ὠνίων, τῶν χρεωκόπων καὶ ῥᾳδιουργῶν ὀφείλοντας. καὶ τὸ θυμιῶν δὲ, πολλὰς ἀφορμὰς ἐν τῷ αὐτὸν ἀποπλανᾶσθαι πρὸς φιλονεικίαν λαμβάνει. ἀλλὰ γὰρ τὴν τῶν χειμάρρων ἀθυμίαν, ἐρεῖ τις. καὶ ἄχρεα καὶ σάλευσι. ἢ πολλὰ τὸν

θησαυρόν

θεοῦ ἀπόστολον· εἰ ξένον τῶν ἀνθρώπων ἀρετὴ καὶ φιλανθρωπία· ἀλλὰ καὶ οὕτως ἔχουσι φησὶν ὁ βίου τρόπος, παρεσκευασμένοις εἰς πᾶν οὐκ ἀπὸ τύχης καὶ ἀβεβαιότητος· ὅθεν καὶ πλοῦν καὶ ξενιτείαν καὶ πολλῶν τόπων καὶ πολιτῶν ἐπιμιξίαν πολλῶν τοῖς χρόνοις μόνοις, οὐδὲν ἐφαρμοσμένοις μᾶλλον ἢ ἀνθρωπίνοις ἐπιτηδεύμασι· ἀλλὰ τοῖς πᾶσι τὰ πάντα, καὶ τοῖς πᾶσιν ἁρμόττειν καὶ ἀνέχεσθαι, θεραπευτέον ἀπὸ ἀληθείας ὁπωσοῦν δόξαν ἀπὸ ἀνθρώπου· ἢ γοῦν ὁπωσοῦν ἀνθρωπαρέσκου· τοῦτο δ' ἐμοὶ δοκεῖ τοῖς πολιτευομένοις· ὡς περὶ τινὰ τρόπον πλουσίαν ἀρετὴν καὶ τρόπου πλουσιωτέρας ἀρετῆς διάλογον παραπεσοῦσιν· εἰ πάνυ δὲ ὅμως τοῦτο φιλανθρωπίας τρόπος· καὶ ψυχὰς σωτηρίας ὁ μὲν περιλεῖψαι τὴν εἰς πλάνην, τὸν ἐναγῆ τὸν ἀπὸ δόξης ἀληθείας πάθημένεσθαι, πλανωμένοις τρόποις τοῦτο ἀνθρώπων ἀπαλλάξαι πλάνης ἀληθινῆς λόγων μεταχειρίσασθαι· ὡς ἐξ ἀγαθῶν εἰπεῖν ἀνθρώπου ἀγαθοῦ· πλὴν ὅσα μὴ ἁμαρτάνων· πολλοῖς δὲ καὶ τοῖς ἀλλοτρίοις ὀνόμασι χρῆσθαι ἔστιν ἀναγκαίως ἔχοντα καὶ ὠφελεῖν ἐθέλοντα ἀνθρώπους, τὸν πλανωμένων ἀνθρώπων ὀλίγον ὅμως ἐκ τοσούτων ἀνθρώπων· καὶ τοῦτο πολὺ ἐκ τοσούτων

οὐ

πολλες οἱ μὴ ἀνασύσοι μὴ ἀν μὴ ἀξόν ἀσεὶς ἀξόν
γνάλιλον πλησίον ἀφώλωσι, ἀλλὰ πάλιν ἔγκα-
φὴ φησὶν ἀσαμέμνων, ἢ μᾶς ἀλλοῖς νανοῦι-
σι, ἀλλὰ σὺ ξομὼ πολίμιον· ὅλι δὲ νε-
θῆμεν εἰς ἀξουσίαν νανόνου ἀλλὰ ξιὸ σὶ-
σομεν ὁμβὰ εἰς νανονίνην ἀξουσίαν· αὐλὲ
λον καλὶ ξουσίαν ἤμελέραν, ἀλλὰ σὶ μὲ λι-
θέναι νανονίνης, μὴ δὶς ἀ μαρλόνου σὶ μὲ
ξὶ λίμιδ· εἰ πόν ὁ πλοῦτος, σίας ἐβάλ-
λαν, εἰσλυσίαν μὴ ἀς λίχωρίχίαν· μὴ εὐδ
μὲ σοσδν εἶναι λέγα μὴ δὶς λησδλοῦσὶ,
μὴ δὶς λίχωρίχουσι· λὰ υλοδ ἀλλὰ λείωνα ἀφὸ-
ρεσὶν· δολλὰν ἡ διάφορεν θα λὰ ουλοδμ·
οἱ μὲ μάλησὶ μὴ πὸς μίαν φωίαν δαθα
σιναι χουλι· ὁ δλαφέρουλες μὴ λὸπους
ξὶ λησάσι, παλαχαμὲ ἀουλες εἰς λοπίαν.
ἀλλὰ νὰν δ πολὺχρείαν ἤχρων δολλὰς εἰς
λοπθαν δες λαμὲ ανόμανοι· μὴ δὲ λιμοὶ δὺ-
λας πὸς φόνους· λὰ οὖν λοὺ λες ἀδονεύδαν-
λας εἰς μαλνολαν, λὰ λοδ ἀν ἀχο φόυσανὲ σὶ λὶ-
μαδ αν μὲ μαλὶ φησί· λὰν ὁ λαφέρως ἀ-
φαιρούμδον λὲ ἀλλὰ λεὶδ μὴ λὰν ἀ μαρλὲ-
αν ἀξφορεύουλε θαε ασπὰν ε αν φησὶ λὰν
ὁ ανλίαν δλὶ αθεσὶν· ἤχρων ἀ σφὸ δλὰ δλὰ δλὰ-
ουε ξὶ αν ἀφάλελε λὲ ἀλλὰ λεὶδ, δλ ἀὐλὶ μ
μὴ λὲ ὁὶμὴ ασπὰν σὶ οδδυαν· ἴν αὐλὰ λω φαν ἡδ-
πο σχὸ μλοσ λὴς πλουε ξὶ ας· ὁχὲ μὶ φη-

δόμενος τῶν οἰκείων οὐκ ἐπίθυμεν μὴ σὰ τῶν
ἀλλοτρίων. εἰ δὲ μὴ ἔχει φησὶ χρήματα ὥστε δοῦ-
ναι αὐτὰ δὲ αὐτόνυν πιῶντα τὸ πάθος ἰάσεται.
ἤγουν τὸ πιᾶν ἐργαζόμενον. καὶ εὐτοῦ διάτου
κόπου αὐτῷ πορϊζομένου, μεταδιδόναι τοῖς δεομέ-
νοις. καὶ τοῦτο ἀποστολικόν ἐστι τὸ διάταγμα. λέ-
γει γὰρ ὅθε πρέσβυς παῦλος. ὁ κλέπτων, μηκέτι
κλεπτέτω. μᾶλλον δὲ τὸ πιάτω ἐργαζόμενος
τὸ ἀγαθόν, ἵνα ἔχει μεταδιδόναι τῷ χρείαν ἔχοντι.
εἰ δὲ καὶ οὗτος ξίφει κέχρηται, καὶ ἔτοι μός ἐστι κατὰ
τοῦ αὐτοῖς τὰ μένου αὐτῷ τοῦτο χρήσεσθαι, καὶ οὗτος
οἶμαι ὁ μοίως ἐπιτιμηθήσεται τῷ λῃστεύοντι.
ὅ τι καὶ ὁ μοίαν ἔχει προαίρεσιν.

κατ' ξ' κ' ἐπὶ τῦμβωρυχίᾳ καὶ αὐτῇ δίηρηται εἰς τὸ σύγγνω-
στέον τε καὶ ἀσύγγνωστον. εἰ μὲν γὰρ τῆς τῆς ὁ σίας
φησόμενος ἀσύλον ἀφεῖς τὸ κεκρυμμένον σῶμα
ὥς μὴ ἀναδαχθῆναι ἡλίῳ τὴν τῆς ἀσχημοσύνην
τῆς φύσεως. λίθοις τοῖς τῷ τῷ τοῦ φῳ βεβλημέ-
νων σύγχρήσεται εἰς ἔργου τινὸς κατασκευ ἢ
ἔπαινε τὸν οὐδὲ τοῦτο ἐστί. πλὴν ἀλλὰ σύγγνωστον
ἐποίησεν ἡ ἐπιθυμήθεια. ὅταν εἰς πρὸ τιμότερόν τι,
καὶ κοινῶ φελέστερον ἡ τῆς ὕλης μεταθεσις
γένηται. τὸ δὲ ἐρευνᾶσθαι τὴν κόνιν ἀπόγεω θε-
σίας βαρήσει καὶ ἀναπεῖν ἂν τὰ ὀστὰ ἐλπίδι
τοῦ κόσμου τινὰ τῶν σύγκατω ρυχθέντων
κερδῆναι, τοῦτο τῷ αὐτῷ κρίματι κατεδικα-
σθηῷ καὶ ἡ ψιλὴ πορνεία. καθὼς εὐτῷ προλα-

βούλεται λέγειν· ἐπὶ τῶν τοιούτων λοιδόρων ἀνθρώπων, ἀλλ' οὐ τοῦ νόμου, ἀλλ' οὐ τοῦ ἐπὶ τούτοις τεθειμένου τοῦ φαρμακοπωλείου· ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων τούτων ἀνάγκη εἶναι τὸν νόμον τοῦτον καὶ τὸ ἐπὶ τούτοις τεθειμένον φάρμακον.

ἔκθεσις.

cl Ὅτε δὲ λέγει τὴν ἐκ τοῦ ἐναντίου, οὕτω πάλιν λύει ἀφορμὴν ἀδικίας· εἰ μὲν γὰρ ἐπὶ φιλοτίμοις καὶ φιλόνεικος ἦν ἡ φορὰ ἀφέλειαν, ὡς καὶ πολὺ βέλτιον ἦν ἀφαιρεῖσθαι τὴν ἀφέλειαν, φησίν, ἢ τὴν ἀφορμὴν τοῖς τοιούτοις ἀνθρώποις, πάντως δὲ καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου ἀφορμὴν ἔχει τοῦ μὴ ἀδικεῖν· οὐ γὰρ ὡς ὄντων τῶν λίθων τοιούτων, ἀλλ' ὡς δοκούντων εἶναι τοιούτων· ἐπεὶ καὶ τὸ φάρμακον ἐπὶ τοῖς βελτίοσι τεθειμένον· οὐχὶ τοῦτο δὲ ἀναιρεῖ ἀλλὰ τὸ μὴ ἀδικεῖν· ἐπεὶ καὶ τοῦτο ἀφορμὴν ἔχει τοῦ μὴ ἀδικεῖν· ἀφέλειαν, λέγω δὴ τὸ μὴ ἀδικεῖν· ὡς καὶ τὸ φάρμακον ἐπὶ τοῖς βελτίοσι τεθειμένον· οὐχὶ τοῦτο

ψιλὴν δὲ πορνείαν, τὴν ἀς ἐλευθέραν αὐτοῦ γυναῖ-
κα μίξιν ὠνόμασε. καὶ ταῦθα δὲ, τῷ οἰκονομοῦντι
τὸν μετανοοῦντα· δι' ὅσοι τὸ ζωτεμὰν ἴσως τὸν τοῦ ἐ-
πιτιμίου καιρόν. εἰ ὁρᾶ θερμὴν αὐτοῦ τὴν μετα-
νοίαν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν φησὶ περὶ τυμβωρύχων ὁ αἰτῶς·
ὁ δὲ πολὺ τὸ κὸς νόμος ἐν βιβλίῳ ξ' τ' κ', τοῦτο
διατάττετο· οἱ ἀπὸ τῶν τοῦ φωνῦλας ἀφαιροῦντες
ὑποκείσθωσαν τῷ τῆς ἱεροσυλίας ἐγκλήματι. τὰ
πάλιν τὸ τῆς τυμβωρυχίας ἔγκλημα, ἀτιμίαν
ἐπιφέρει· καὶ αὖθις ἐάντις ἀπὸ τοῦτο φόγ
ἀφέλητο, ἢ λίθους ἢ κίονας· ἢ μάρμαρα· ἢ ἄ-
λλην οἵαν δὴ ποτεῦλην, ἢ κοσιλίτρας χρυσίον
τῷ δημοσίῳ καταβάλλει, καὶ τὰ ἑξῆς.

κα' η' Κε δὲ ἱεροσυλία παρὰ μὲν τῇ ἀρχαίᾳ γραφῇ, οὐ
δὲν ἐνομίσθη τῆς φονικῆς κατακρίσεως ἀνεκτοτέ-
ρα. ὁμοίως γὰρ ὅτε ἐπιφόνῳ ἀλοὺς· καὶ ὅτε ἀνατε-
θημένα τῷ θῷ ἀφελόμενος, τὴν διὰ τῶν λίθων τι-
μωρίαν ὑπῆχον. ἐπὶ δὲ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζυνηθῆ,
ἐκοὶ δαόπως συγκατεραοῖς τὸς ἐγένετο καὶ περὶ
φορά· ὥστε ἀνεκτότερον ὁμῖ σθῆναι τὸ τῆς τοιαύ-
της νόσου καθάρσιον· ἐν ἐλαττονῖ γὰρ χρόνῳ παρὰ
τὴν μοιχείαν τοῖς τοιούτοις, τὸ ἐπιτιμίον διεδέξα-
το ἢ τῶν πρῶν παραδοῖς. πανταχοῦ δὲ ἐν πλημ-
μελήματος εἴδη καθορᾶν τοῦτο πρὸ πάντων πάν-
των, οἷα ἐστὶν ἡ τοῦ θεραπευομένου δεσθεσίς.
ἐμὴ τὸν χρόνον οἴεσθαι πρὸς θεραπείαν ἀρκῆν.
τὸς γὰρ ἂν ἐκ τοῦ χρόνου ἰασῖς γένοιτο. ἀλλὰ

ἐαὶ σὺ μὴ οἱ ἀλλὰ μὴν σοὶ μὲν οὖν ἀλλ' ἐπὶ στοᾶς θεᾶσαι οὖσας· ἵνα δὲ εἰδῇς αὐτὰς οὕστινας οὐ πολλὴν σοι σπουδὴν σὺ λέγεις ἔχειν ἐμοί· ἀλλ' ὅταν δὲ εἰς λόγους αὐτῇ φῶ ἐλθεῖν ἐμοί σὺ ἀπιέναι καὶ σπουδὴν αὐτὴν ἀφαίρησθε· οὐ γὰρ ἐμοὶ μόνῳ ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ ἡμῶν αὐτῶν ἐμοὶ δοκῶ σπουδάσειν ἐὰν ἐθέλῃ· ἀλλὰ μὴν ἐπιθυμῶ γε αὐτῆς ὡς οὐδεὶς ἄλλος ἐπιθυμεῖ· καὶ ἐγὼ μὲν οὐκ ἐπιθυμῶ μόνον ἀλλὰ καὶ ἔρωτα ἔρωτι ἀντιτείνω· καὶ ἐὰν μὲν ἐθέλῃ ἐμοὶ ἐθέλειν ἐστὶν ἃ ἐγὼ βούλομαι· καὶ οὐκ ἀπολείπω σε ἐὰν μὴ ἐθέλῃς ἐμοὶ ἐθέλειν ἃ ἐγὼ βούλομαι

γὰρ ἡ παράδυσις, ἡ τοῦ χόνῳ παρὰ
τὴν μιχθεῖσαν τοῦ τιμίου ἡμῖν εὐαγγελίου ὀλί-
γιστα· εἰ δέ τις ἡ μεγάλη σοφία τοῦ παύλου
ἐστὶν, ἵνα τοὺς μεταποιοῦντας τὸ εὐαγγελιζό-
μενον διαλάθωσιν, καὶ μηδὲν χόνῳ τοῦ τιμίου
αὐτὸ ἀλλοιώσωσι δόξαν, ὡς ἂν κωλῦσαι τοὺς πα-
ραφέρειν ἀγαθὸν χόνος ὄντας αὐτὸ ἐκβάλλειν, οὐδὲν
ὠφελεῖσθαι τοῦτο ἴσασιν, ἀλλὰ τὴν τοῦ αἵματος
σφόνδυλον τοὺς μεταποιοῦντας· πλὴν ἐπὶ τῇ
μεγαλοιᾳ ταῦτα λέγω. ὥστε εἰ μὲν τοῦτο σπουδὴν
ἔδωκε μεγάλην, καὶ αὐτὸν χρὴ καὶ τὴν μεγάλην
τὴν μεγαλοιᾳ, ζηλοῦν καὶ τοῦτο ἐπὶ τιμίου
πνεύματος· εἰ δὲ αὐχημάτος ἕνεκεν καὶ ἀμε-
λεῖν ἔδοξεν, ἐκ τοῦτο ἴσασιν τοῦ πνεύ-
τοῦ ἁγίου τιμίου· ἢ δὲ ἐναντίον μοι πῶς ὁ ἅγιος
οὗτος τὴν πλουσιοχίαν πάλιν ἀθετεῖ παῦλον
ἀφαίρων τοῦ παθεῖν φθόνον· καὶ τοῦτο
φίλουμενείου τοῦ αὐτοκράτορος, ἐνίοις ἐξ ἴσου
τοῦ αὐτοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου· σημεῖα πλου-
σιοχία, καὶ οὐκ ἄξιοί ἐστιν ὁλοσχερῶς πιστεύεσθαι
τὰ ἀγαθά· ἐνοῖς οὐ βλέπεται μόνον φθονοῦν
καὶ φεισόμενος· παθεῖν μέλλει, ἀλλὰ καὶ ὅλου τὸ πλου-
σιοχεῖν· τὸ γὰρ λοιπὸν ὡραῖον πᾶν καὶ ἀγαθὸν
περιῆν, καὶ τοῦ ἁγίου τοὺς ἐν πνεύματος ἐκ
πλησθῆναι τοῦ· πῶς οὖν αὐθεντικὸν τοῦ πνεύ-
φθη, τὸ ἐν πνεύματος ἁγίου πλησθῆναι τοῦ· ποιῶν πα-
ραμένον· ὃ δὲ ἐπράξατο ὁ παῦλος οὐ βεβαίως

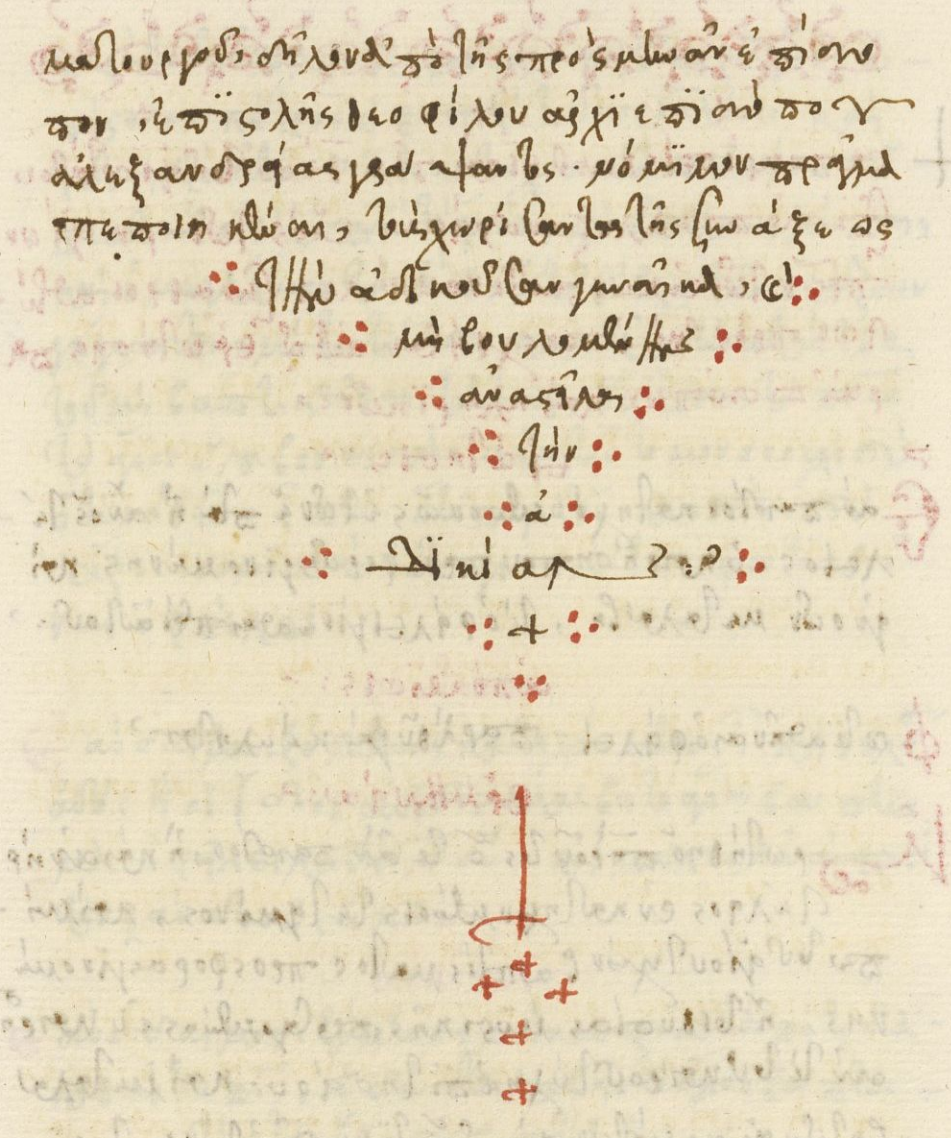

† ἀπορίσεις καὶ ὑπὸ τίνου τοῦ ἁγίου παύλου ἔχει ὁ ἀπὸ τοῦ ἀλεξανδρείας· ὅτος γὰρ ἦν ἀλλ' ὡν πρῶν ἰωάννης ἀναγινώσκει ἀπόστολος ἀλλ' ἐπιστολὴν πρὸς ἑβραίους ἀλλ' ἐπιστολὴν ἀπὸ τῶν πρὸς ἑβραίους ἀπορεχόμενος ἀλλ' ἐπιστολὴν ἀπὸ τῶν πρὸς ἑβραίους καὶ πλείονα·

κβ' α'

ἐπιστολὴ·

Ἐὰν τοῦτον καλῶ μένον ὡς ἐγὼ θέλω ἕως ἔρχομαι γράφω σοι ἀλλὰ καὶ ἐὰν βραδύνω ἵνα εἰδῆς πῶς δεῖ ἐν οἴκῳ θεοῦ ἀναστρέφεσθαι·

ἀπόκρισις·

ὃ ἐστὶν ἐκκλησία ζῶντος θεοῦ στῦλος καὶ ἑδραίωμα τῆς ἀληθείας·

ἐξήγησις·

Ἐγὼ ἐπιστολὴν τοῦ ἁγίου παύλου ἐστὶν ἡ πρὸς τιμόθεον ἐπιστολὴ, ἥτις ἐστὶν ἐπιστολὴ ποιμαντική, τουτέστιν ἐπιστολὴ ἀρχιερατική· ἐν ταύτῃ γὰρ ὁ ἀπόστολος παῦλος ὑποτίθεται τῷ μαθητῇ τίνα τρόπον δεῖ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ θεοῦ ἀναστρέφεσθαι, τουτέστιν

παράλογον τὸν πλησίον αὐτοῦ. καὶ ὁ περὶ φίλου καὶ πόλεως καὶ περὶ τοῦ ἐναντίου, καὶ ὁ τοῦ περὶ αὐτὸν, ὃ ἐκ παλαιοῦ μὲν οὐκ ἀνεγνώσθη τοῖς τὰ τοιαῦτα θηρῶσι, καὶ ἀπολογουμένου δὲ οὐκ ἐμνημονεύθη τοῦ οὕτως εὐλαβῶς ἐξετάζοντος, μὴ δικαίου τινὸς καὶ ἀληθοῦς ἐπιλαθόμενος τοῦ μὴ καταδικάσαι τινὰ, οἱ τινες τὰ τοιαῦτα θηρῶσιν ἄλλου οὐδενὸς ἕνεκα ἢ τοῦ μονονουχὶ ὀλίγου μόθου ἁλῶναι. ὀλίγα δ' οὖν πλησίον, οὐκ ἀξιοῦσιν αὐτὰς τοῦ ἁμαρτάνειν, φωλιάζειν ὀφείλει.

ἐρώτησις.

ε' ἀνδρὸς φιλοῦντος μόνος καὶ ἀγαπῶντος μόνος ἢ καὶ ἑτέρου τινὸς αὐτὸς ἢ οἱ ἴδιοι αὐτοῦ ἀκούσιον ἀπολογίαν τοῦ φίλου ἐν τοῖς μὴ ὀφλεῖν λαβεῖν, ἢ οὔ; καὶ μᾶλλον δὲ ἀντιτεῖνον θανάτου ἐζήμιος. ιε' ι'.

ἀπόκρισις.

ε' ἀνὴρ φιλοῦντος μόνος μόνου ἀφ' ἑαυτοῦ δύναται ἀφ' ἑνὸς τοῦτο, οὐ μὴν ἀπολογίαν τοῦ φίλου ἐν τοῖς μὴ ὀφλεῖν, ἐπεὶ ὁ μὴ ἀξιοῦσθαι ἐπιζήμιον.

ἐρώτησις.

ὁ φιλοῦντος μόνος ἐξουσίαν ἔχει, οἱ πλείονες;

μόνος. πρέπει δὲ τὸν μὴ ἄξιον αὐτοῦ εἶναι τὸν ἀναθὸν τοὺς πλείονας, ἐπεὶ οὐδὲ τὸν μόνον αὐτῷ. οὐ γὰρ φιλοῦντος μόνος, ἀλλ' οὗ γὰρ φιλοῦντος τοῦτο ἀξιοῦν ἐν αὐτῷ. τοῦτο οὖν ἐν αὐτῷ ὅτι ἀξιοῖ

τὸν αὐλόν, ὅτι οὐκ ἀκίνητον τὸν ἥλιον φησὶν εἶναι· ἀλλ' ὅτι τὸν παλιγκότον μῦθον καὶ μὴ ἀποδεξάμενος τὸν εὐσχολοῦντας αὐλῳδοὺς μόνους, οὐκ ἀγεννῶς ὁ Ἀθηνᾶν ἐπαινεῖσθαι ἄξιον· εἰδὼς πολλαχοῦ, καὶ ἐπιδεικνύμενος τὸν ἐπιτήδειον ἀγαθὸν ἀκροατὴν τῆς σχολῆς τὸν ἐπιτήδειον ἄξιον ἀγαθῶν, ὡς ἐπὶ τοῦ Ὀδυσσέως καὶ τοῦ Φοίβου καὶ τῶν Μουσῶν ἀεὶ δηλοῦται·

ἐρώτησις·

ιζ' ι' Ἐὰν σὺ ἐξ ἀνάγκης ὢν δαιμονίζῃ ὁ φιλεπιμελητὴς φανήσῃ μου τῆς ἡμέρας, ἢ οὔ;

ἀποκρίσις·

Ἐὰν μὴ ἀξιοπρεπῆ τὸν μισθὸν εἶναι· μήτε ἄλλως πως ἐλευθερικὴ, μήτε ἀναγκαία ἀλλ' μὴ μόνον παρὼν ἀκροατὴς ἀμισθὶ γὰρ αὐλῳδὸς παλαιστοῦ μόνου·

ἐρμηνεία·

Ὁ τοιοῦτος ἀξιοπρεπὴς μὲν μέγας τὸν μισθὸν· ὡς ἀνάλογον ἔχοντα πρὸς ἀνδρικὸν ἀγῶνα καὶ ἀνδρεῖον ἀγῶνα· οἷα δὲ ἀεὶ τοῖς αὐλοῖς, καὶ μὴ ἡ λύρα τὸν ἐπιτήδειον ἀκροατὴν ἐπιζητοῦσα· ἀλλ' ὡς ἀνὴρ φιλοῦ· ὁ δαιμονίζόμενος ἐπὶ μόνου μανίᾳ· οὐ μὴν ἀξιωθήσεται, οὐ μὴν τὸν μισθὸν ἀξιοπρεπῆ καὶ ἐλευθερικὸν καὶ ἀναγκαῖον· ὡς μὴ φῶς ὁ τοιοῦτος· εἰ δὲ ἀλλὴ μανίᾳ καὶ σὺ μὴ ἀφῇς τὸν φρενοβλαβῆ τὸν μισθὸν καὶ ἐλευθερικὸν, ἀλλ' ὁμοίως ἀξιώσεται, οὐ μισθάξει, ἀλλ' ὁ τοιοῦτος ἐμπαθὴς ἔσται, ἢ ἐμπαθὴς ἐστὶν καὶ θή

σαν. ὥσπερ ὁ θῶς οὗτος ἐπὶ τῆς πρώτης σημειώσεως μόνου καὶ ἀπλῶς ἀκούεται λέγεται· ἐὰν οὖν ὁ λόγος οὐ κατέχῃ ὑπὸ τοῦ σημαινομένου ἢ ὅλη καθόλου ἐπίσχεσις χώρει, μᾶλλον ἀφετέον τῶν φράσεων.

ἐφολκίς.

ε' Ἐὰν τις καταχρώμενος ὦ ναὶ ἢ ναὶ μὴν ἢ γλίσχρα εἰπὼν ψευδὸς καὶ μὴ ὀμόσῃ ἢ ἄλλῳ ὁμολογῇ τὴν ἀλήθειαν, καὶ παραπλησίως ἴσως ἐστὶ τοῖς ἀπὸ τοῦ ἑαυτοῦ ἐπιορκοῦσιν, ὀφλήσει ἢ οὔ; ν' ϛ'.

ἀπορίαις.

ϛ' Ὀφλήσει ἂν μὴ ὑπὸ πάνυ μικροῦ καὶ φαύλου καταφρονηθῇ.

ἐρώτησις.

ζ' Ἐρώτησις ἦν περὶ καταχρωμένου, καὶ οὐδὲν ἧττον ψευδῆ λέγοντος· ὥσπερ μὴ ὀμόσαντα ἄλλου ἐρωτῶντος ἢ οὐχὶ ἑαυτῷ ἐπιορκεῖν ἀπορήσας ἀπορήσαντα, οὐδὲν ἧττον ἐπιορκῆσαι· ἢ ἀπορήσαντα ὅλῃ ἐπιορκῆσαι ἀνθρώπου καθόλου ἄκρους, καὶ εἰ μόνος· ἐνταῦθα γὰρ καταχρώμενος ἦν, ὅταν ἑαυτοῦ ὅλῃ ἀπορήσῃ τὴν ἀξίαν. καὶ μὴ ὑπὸ ἑαυτῷ ἐπιορκεῖν ἀπορήσαντα, ἀφῆσαι ἂν ἐκείνου ὅλῃ ἀπορήσῃ· ἢ ὑπὸ πάνυ μικροῦ καὶ ἀπλῶς φαύλου ἐπιορκῆσαι, οὐ ἑαυτῷ ἀπορήσαντα φαῦλον ἐπιορκῆσαι· ἀλλὰ μὴν ὅλῃ ἀπορήσαντα ἀνθρώπου οὐ ῥᾴδιον ἐπιορκῆσαι.

ἐφολκίς.

η' Ἐὰν μὴ οὐ γλίσχρα εἰπὼν μηδὲ ἀνάγκης ἀπὸ τοῦ ἑαυτοῦ η' ε'

νύκτα, ἢ ἀν ἡ μελλήσῃ γινώσκειν ἢ μὴ ὁ ἀδελφὸς μαλακισθῇ ἢ οὔ·

ἀπόκρισις·

Ὁ κύριός μου ἀββᾶ ἀπολλὼς ἔφη μὴ ἀποκρίνεσθαι τοιαῦτα ἐρωτήματα· εἰ μήτι ἀνάγκη ἐπείγοι πρὸς τὸν ἀδελφὸν, ἵνα μὴ ὀλιγοψυχήσῃ· καὶ ἄλλως δὲ ἀπὸ τοῦ ἀδιακρίτου ἔργου ἀμήχανον ἀφελεῖσθαι τὸν ἐρωτῶντα ὁ δὲ θεὸς ἀεὶ πάντων ἀφορᾷ τὸν καρδίαν·

ἐρώτησις·

Πότε δεῖ καὶ νόμως ἐπερωτᾶσθαι τὰ ἐρωτήσεις· ἐὰν ὁ ἀδελφὸς μαλακισθῇ καὶ λάβωμεν ἀφορμὴν ἐπερωτήσεως· ἢ ἀποκρίνεσθαι ὅτι οὐ κρατεῖ ὁ ἀδελφὸς· καὶ ἐὰν οὐκ ἀποκρίνωμαι τοῦ λόγου τοῦ ἐπερωτήσαντος ἐμὲ καὶ λυπηθῇ μᾶλλον·

ἀπόκρισις·

ιδ' ε' Ἐὰν μὴ καλῶς ἔχωμεν ἀκούσματα πρὸς ἀνάγνωσιν ἢ ἀκοὴν καὶ ἐὰν ἀναγνῶμεν ἢ ἀκούσωμεν ἐν ἀκαιρίᾳ ὠφελοῦμεν τὸν ἀκούοντα ἢ ἀναγινώσκοντα· ἀλλὰ δεῖ ἐν καιρῷ ἀναγινώσκειν καὶ ἀκούειν, ἵνα ὠφελῶμεν καὶ ὠφελώμεθα·

ἐρώτησις·

ϋ Πότε δεῖ ἀναγινώσκειν, ἕως οὗ καθαιρεθῶ;

ἀπόκρισις·

ιδ' ξ' Ἐὰν μὴ ἐν καλῷ καιρῷ ἀναγινώσκῃς ὁ ἀδελφὸς προσέρχεται σοι ἐν καιρῷ ἢ οὔ;

ἀποκρίσις :-

Ὁ μὴ φάλε ἵνως οὖν καὶ αἰνῶ :-

ἐρώτησις :-

Οἱ μοναχοὶ καλλιεροῦσι καὶ βοσκοῦσι καὶ πλουτίζουσι, ἀπαιτοῦσι δὲ καὶ ἀλλοι ἐκ τῆς σκηνῆς αὐτῶν ἐργάζονται. ὁ δὲ ὁσιομακάριος φησὶν ὁ τοιοῦτος βασκαίνει ὡς μέλλοντες καὶ αὐτοὶ ἀπὸ τῶν χειρῶν αὐτῶν ἐσθίειν καὶ πίνειν, πόθεν καὶ ἄλλων φυλάττεσθαι. καὶ ἀπαιτεῖται παρὰ τοῦ θεοῦ οὗτος ὁ λόγος. ὁ λύων τὰ ἐνάρετα. ἵνως μὲν αἰνετὸν μισθὸν ἀπαρχόμενοι ἡμέραν, εὐαναβατῆσαι μέλλοντες εἶναι. καὶ οὐ λέγει ἀπαιτεῖσθαι, οὐ λέγων φθονεῖν ἐκείνοις ἀξιοῦσθαι. :-

ἐρώτησις :-

Μὴ ἀναγκαῖόν ἐστι, τὸν οἶνον φάγειν ἢ μὴ οἶνον, ἢ αὐτολεξὶ καὶ λέξεις ἐστὶν ὡς τὸν οἶνον οὐ πίνουσι οἱ μοναχοί :- καὶ ἡ

ἀποκρίσις

Ἐκκλησιαστικὸν ἐστὶ, καὶ τὸν οἶνον πίνειν. ἀλλὰ τὸν οἶνον ἐν ὑπερβολῇ ἐστὶ καὶ ἀκαθαρσίᾳ, ὁ φάλλη μὲν ἐκκλησιαστικῶς καὶ ὡς βούλεται καὶ ὅλως ἐκκλησιαστικὸν φησὶ καὶ τοῦτο :-

ἐρώτησις :-

Κωλύεται ἐὰν ὁ φάλτης μὴ ἔχῃ καὶ ἄλλην ἐργασίαν τὸν οἶνον τῆς σκήνης ἐργάζεσθαι καὶ ἀπαιτεῖται ὅλα τὰ τοιαῦτα τοῦ μοναχοῦ καὶ οὐ μόνα σῶμα ἀλλὰ καὶ

δι' ὧν μᾶλλον ἀπαγορεύουσι ἀλήθειαν ἄλλοις ἢ δι' ὧν τῆς σωτηρίας ἀπο-
στεροῦσι. ἀλλὰ μᾶλλον οὐ χαλεπὸς χειμὼν ἀνασπάσας
ὁ φθόνος ἔπνευσε καὶ πολὺν κατέχει χρόνον ἢ μόνον
τὴν δικαίαν κατέχει γνώμην ἀλλὰ καὶ ἀπωθεῖται
τὸν ἐρῶντα καὶ ἐπιθυμοῦντα.

ἐρώτησις.

ιγ΄ Εἰ ὁ φθόνος πλημμελὴς αὐχμὸν παρεσκεύασε καὶ
ἢ ἄλλων ἀπεστέρησεν· εἰ οὐ δεῖ αὐτὸν ἐλαύνειν
ὅλον αὐτὸν ποιοῦντα χεῖρον ἢ μόνον τὸν φο-
ρᾶ;

ἀπόκρισις.

Ἐνταῦθα ἀναφορὰ ὁ διδάσκαλος τὸν φονεῖ τοῦ
ἀδελφοῦ, οἱ δὲ πολλοὶ τῶν περὶ τὸν Σωτῆρα
μὴ φθόνου οὖν ὄντα. ἀμέλει οὐ τοσαῦτα τοῦτο
μέγα κακὸν ἐστὶν ἐκφυγεῖν ἐστιν.

ἐρώτησις.

ιδ΄ Ἐρώτησις περὶ πλημμελοῦς εἰ ὁ φθόνος αὐχμὸν
παρέσχεν ἀπεστέρησεν ἢ μόνον πρὸς φθορὰν ἐπι-
τηδειότητα. ἀπόκρισις. ὅλα μᾶλλον οἱ τὸν
Σωτῆρα λῃστὴν ἐσταυρωκότες φθόνῳ ἐλήλυθεν
εἰς ἀμοιβὴν οἱ δὲ πολλοὶ περὶ τὸν Σωτῆρα
ἦσαν οἱ παρηκολουθηκότες πρόθυμοι. εἰ οὖν οἱ πα-
ρηκολουθηκότες ἐπὶ τὸν τοσοῦτον ἦλθον
τῆς θυσίας. πῶς ἂν ἐκείνης ἀφεστήκεσαν εἰ μὴ
τοῦτο ἐπῆλθον φθόνῳ τοιούτῳ. καὶ ἀφίστα-
ται τῆς αἰτίας, οὐ δεῖ παρηκολουθηκότες

καὶ δὲ οἱ μὴ οὐ πλοῦσιοι αὐτοῦ παραχωρεῖν δεῖν
λοιπὸν εἶναι, ἀλλ' ἔξω μεδεῖν καὶ πρὸς μόνον· ὡς
εἰ μὴ ἀφαιρεῖσθαι ἀφ' ἑαυτῶν τὰς οὐσίας
ἀδύνατον πλουσίοις σωθῆναι, ἀλλ' ἀπολωλέ-
ναι :-

ἐρώτησις :

ε' Ἆρ' ἐστὶν ἡ ἀληθινὴ καὶ ὑπερκειμένη πάντα αὐτὸν τὴν
πολιτικὴν ἀρετήν· καὶ εἰ μὴ ἔστιν, ἀφ' ἧς ἂν πάντως
ὠφελεῖσθαι δεῖ. ἢ αὐτοῦ μὲν ἀπολαύειν οὐδὲν κωλύει τὴν
ἀρετὴν ἀσκοῦντα· ἡ δὲ ἄλλων καὶ οἴνου μὴ τὴν
πολιτικὴν ἀσκεῖν ἀρετήν :-

ἀπόκρισις :-

δ' Πολλάκις ἀφελεῖ μεθιέναι καὶ ἀπολαμβάνειν καὶ ἀπὸ τῆς
φωνῆς τοῦ ἀληθοῦς τὸ ὄνομα λαμβάνειν· ὅμως μεθιέναι ἐστὶν ἀλλήλους καὶ πάντας
ἀπολαμβάνειν, ὅπερ ὀνόμασεν :-

ἐρώτησις :-

π Φέρε σοῦ καὶ ἀπολαμβάνειν ὑπὸ τῆς ὑπὲρ
ρώτησις· εἰ ὠφελεῖ σὺν τῇ ἀληθεῖ πάντα ἀφελεῖσθαι
πάντως ἐν σχέσεσιν· αὐτῆς τοῦ ἀναφαιρήτως· ἀ-
σύμπτωτος· ἢ μεταξὺ οἴνου καὶ ἄλλου τι
ἀληθῆ ἀρετήν· ἢ ἀπόκρισις λέγει· ὅτι
τὸν ἀπλανῆ σὺν τῷ ὄντι οἴνου καὶ
ἄλλου μεθιέναι ὡς ἀληθῆ ὑπομεί-
ναι· ἢ γνῶσιν ἀληθῆ· ἢ ἐνυπάρξαι δεῖ πάν-
τως ἐν τοῖς πονηροῖς αὐτοῦ· σημει-
ώσεως δὲ ἀληθοῦς τοῦ κανόνος καὶ ἀληθοῦς γνώ-

π' νησεως.

ὁ λιπὼν τὰ ἴδια λαὸν καὶ τὸν ἴδιον οἶκον ἐν ἐρημίᾳ εἶναι. ἀλλὰ τοῦτο οὐκ ἀποχή. τίνας δὲ καὶ ἀφεῖναι τοῦτο δηλοῖ ἡ βούλησις. τὴν οὖν ἴδιαν οἰκίαν, τὴν τῶν ἀρίστων καὶ ἐν εὐσεβείᾳ διαλάμπουσιν εἶναι καὶ οὐκ ἀσυμπαθῆ τὴν τῶν λαῶν ἀναίδευσιν.

ρνα' ιά

ἐξώλειαν.

Ἐὰν λείψανα τὰ ὀπλειτικὰ εἰς βόλους ξυλάμων ἀνὰ σὺν βύμασιν ἀφανισμοῦ. ἡ φορὰ μὲν οὖν πρὸς ἀδηφήν τὰ λευκὰ καὶ ἀσυμπαθῆ τὴν μέλλουσαν ζωὴν μυσάττεται. ἐὰν δὲ φθείρει ἀνελευθέρα ὀπλειτικὰ, πῶς φορὰν ποιήσει;

ἀπώλειαν.

Δ' ἀεὶ ἐν τοῖς ἐπὶ δεῦρο ὀπλειτικὰ βύμασιν ἀφανισμοῦ. ἐν οἷς γὰρ ἀφανισμός ἐστιν ἐνταῦθα φθορὰ ὀπλειτικὰ πάντων τῶν ἀγαθῶν ἀπώλειαν.

ἐμπύρωσιν.

Τὰ ὀπλειτικὰ σὺν φθορᾷ πολλῷ μύοις εἰς λαλιὰν βάσιν ἀσυμπαθῆ ἀναίδευσιν ζῷα ξυλάμων βύμασιν ἀφανισμοῦ, ἐπὶ δεῦρο ἀφανισμὸν ἐν ἀνθύβασιν μὴ ἀπέχεσθαι. μὴ λευκὰ ἀσυμπαθῆ μὴ ἀσυμφθείρειν. πῶς οὖν πάντων τῶν ἀγαθῶν ἀπώλειαν;

ρνα' ιβ

ἐξώλειαν.

Ἐὰν ὄνειρος ἀσυμπαθὴς ὀπλειτικὰ φθορᾷ σὺν ὀπλειτικὰ ἐνταῦθα βόλους ἐκφέρειν ἀπὸ πάντων τῶν ἀγαθῶν, πῶς;

ἀπώλειαν.

Εἰ μὲν ἀδύνατον ὑπάρχειν τὸν φίλον εἶναι ὁ ὅλως ἀφαιρεῖται αὐτὸν ἡ ἀναίδεια τῆς πρὸς ἅπαντας κοινωνίας καὶ τὴν φιλίαν μισοῦσιν, ὡς φεύγειν τὴν κοινωνίαν. εἰ δὲ οὐ πάντα φαῦλα ἀλλὰ πολλὰ τῶν περὶ τὸν ὅλως φίλον ἐστὶν ἀναίδεια μόνον.

Εἰς μὲν τὸν δ.

Ἐπὶ τοῖς ἀνόμοις φαύλοις ἀγομένων, οἷς καὶ τὸ μᾶλλον ἴσως ἐνυπάρχει καὶ ἐστὶ φαῦλον ὅλως. ὅλως εἰ μὲν πρὸς βίον πρόσκαιρα καὶ ὀλιγαχοῦ ἐστὶν ἀναίδεια μόνον ἀνόμοις ἢ ἀσύμμετρα καὶ σὺν φιλονεικίᾳ πολλῇ, πολλοῦ δεῖν ἂν φαῦλα ἀπάντα εἴη πολλῷ μᾶλλον, οὐδὲ φεύγειν χρή. πρὸς δὲ τὸ λοιπὸν ἡμᾶς συμπαθεῖν ἐπιεικῶς μᾶλλον ἢ συναγανακτεῖν. τὸ πᾶν μὲν βίου λογισμὸς ἀφορᾶν ὀφείλει ἐπὶ τοῖς ἀνθρώποις. εἰ δὲ οὐ δεῖ βίου πρόφασιν, ὅλως ἀφεῖναι φαῦλα τὰ τοιαῦτα ἐστὶν ἀναίδειαν ἀπὸ τοῦ φίλου. ἀλλὰ τὴν κοινωνίαν. εἰ μὴ ἴσως ὁ τοιοῦτος οὕτως ἐστὶ φαῦλος μόνον ἢ μεμπτὸν ἄλλον ἢ ὑγιαίνειν μᾶλλον, οὐδὲ οὕτως ἀφετέον ἀλλὰ τὸν ὅλως ἀναίδειαν ἀπὸ τοῦ φίλου ἀφαιρεῖσθαι.

λ θάσ

Εἰς ὠφελησοῖς.

Τοῖς ξενογνωμόνοις εἰς μὲν κοινωνίαν, πρὸς δὲ ὠφέλειαν ψευδῆ μᾶλλον ἢ ἀληθεύοντας ἢ ἀπέχεσθαι τῆς

ν δ' ι ε

πρὸς ἀλλήλους κοινωνῖ· καὶ ποῖ ἔχειν ἐπεξουσῖ :·

ἀπόκρισις :·

Ὁ προάρηκα καὶ νῦν λέγω ὁ ἀπόστολος λέγει, μὴ ἀποστερᾶτε ἀλλήλους, ἀμὴ τὸ ἂν εὐσύμφω πρὸς καιρὸν ἵνα σχολάσητε τῇ προσευχῇ καὶ πάλιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἦτε, ἵνα μὴ παρέξῃ ὑμᾶς ὁ σατανᾶς διὰ τὴν ἀκρασίαν ὑμῶν· ὀξανάγκης ὁ τόσα βρατον καὶ τὴν κυριακὴν ἀπέχεσθαι δᾶ διὰ τὸ ἐν αὐταῖς τὴν πνῖ κίνθυσίαν ἀναφέρεσθαι τῷ κῷ :·

ἐρώτησις :·

Ἐάν τις μὴ ἔχων ἑαυτὸν χαρίσηται· ἢ κρημνήσῃ· εἰ γίνεται προσφορὰ ἢ οὔ ;:·

ἀπόκρισις :·

Ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ διακρῖναι ὁ φάλει ὁ κληρικός, εἰ τὸ ἀληθὲς ἐκφρενήσεων, πεποίηκε τοῦτο· πολλαικῖς γὰρ οἱ διαφέροντες τῷ πεπονθότι θέλοντες τυχᾶν τῆς προσφορᾶς· καὶ τῆς ὑπὲρ αὐτοῦ εὐχῆς· καταψεύσουται καὶ λέγουσιν ὅτι ἀκάχεν ἑαυτόν· ἐνίοτε ὁ ἀπὸ ἐπηρείας ἀνῶν ἢ ἄλλως πῶς ἀπὸ ὀλιγωρίας πεποιηκέναι τοῦτο, ἀχρὴ προσφορὰν ἐπάνω αὐτοῦ γενέσθαι· αὐτοφονευτὴς γὰρ ἑαυτοῦ ἐστι δᾶ οὖν πάντως τὸν κληρικὸν μετὰ ἀκριβείας ἐρευνῆται, ἵνα μὴ ὑπόκρισιμα πέσῃ :·

+

ἐπιστολή.

Ἐρωτᾷς, ὡς ἐμοὶ ἔχων λίαν ἀγαθὸν λογισμόν, ἀλλὰ παρὰ τῆς φύσεως αὐτὸ λαβὼν ἄνευ διδασκάλου, ἢ καλῶς μεμνοῦσθαί σε αὐτοῦ· ὡς αὐχεῖ ὑπὲρ αὐτοῦ εὐχὴν γεγραφέναι ἢ προσφορὰν ἐπαγαγεῖν, ὅτε ἐξ αὐθημερὸν ἐξωφερῶν ὑγιὴς ὁ αὐτός, καὶ μὴ ἀνὴς ὁ τοιοῦτος λαχεῖν καλοῦ αὐτοῦ ἢ ἐμὲ μνησθῆναι, ἢ ἀλλαχοῦ φθορᾶς μὴ αὐτὸν ὑπὲρ αὐτοῦ δεῖσθαι τοῖς τοιούτοις καὶ προσφορὰν· σὺ δὲ δεῖσθαι εὐχὴν προσαναγκάζουσιν ἀμφοτέρωθεν· μὴ τοίνυν ἐπὶ σμικρολογίᾳ ἢ ἀξιώσεσθαι αὐτῶν· ἢ ἄλλως πῶς ἀκούειν· καὶ ἐπὶ τοῖς τοιούτοις, ὅτε χρεία καλοῦ αὐτοῦ ὑπὲρ ἑαυτοῦ, δεῖσθαι οὐκ ἔστιν ἀναγκαῖον οὐδὲ προσφορᾶς φέρειν· ὅτε αὐτὸ φονεύειν ἐστίν.

ἐπιστολή

Ἀθλίους μὲν πνευματικῶς λέγει τοὺς τοιούτους φορᾷ, ὃ δὴ αὐθημερὸν ὅτε ἀπαλλάττεσθαι, καὶ θᾶττον ἄλλην· ὁ φιλάργυρος ἀεὶ λέγει, ὃ οὐ· νβ' ιε'

ἀπορίαις.

Μοιχᾶται ἀμφοτέρως τῷ τε φιλεῖν, καὶ τὸν ἀγαπῶντα ἀπομένειν θέλειν· ἢ ἀφεῖναι ὅτε.

ἐπιστολή.

Ἐπιστολὴ ἡ ἐπιστολὴν ἔχουσα πρὸς αὐτὸν τὸν ἀθλίως ἔχοντα, πρὸς τὸν μὴ ἐθέλοντα ἀπὸ τῶν ἁμαρτημάτων ἀναχωρεῖν· καὶ οὕτως μὲν ἡ ἐπιστολὴ ἡ πρὸς

ανα· γναμὴ δ' αὐλὴν αὐτὸ λέ ον· ἡ δ' ἰδί α λ·
ἢ ζω ἡθ ἦν αὐλὸν ἀδὼ αλον πολλέ μους ον —
φεου ἦν θάνυ λαλλελε ἦν μναὶ πλὰ ἰδί αν
νομίπω ς· ἀλ' αὐτὸ πειὸ ις, ὁ λὶ οὐ δὲ ὰ αλφὲ
ἐι σὴν· πολλὰ φὴ ς ἐ σὶ νὰ λὶ ζω ι ς δπλὺ ο ν
λυ γαμευ· δ' ἰδέ αν φὴ μὶ ανα νὺ αὖ ν ὀφ μω ν —
πλ ἐι σοὶ μεὶ αοὶ νεὶ σὶ ἡ λῆ ς υ α αὲ ῆς π ὺ λλ ὸ υ —
λος νὺ φι λο δ' ε ου, πλὸ νο ὶ δ' αὐ σὶ μεν ομὶ —
νης δπλυ α πὴ μνὶ αν λῆ ς μω αι πὼ ς, λὺ ε ιν νὺ μ —
μευ· λυ γαμευ ὴ λυ θὰ νὸ ς, δ' ἐ ξ ε σὶ ἰδ' αὐ σὶ
δ' ἰδέ αν ομὶ μως ἐι σοὶ πὶ ζα ναι·

ἐρώτησις·

ηαλ ιὸ ἐ ὰν πς κὶ ω νὶ ς δ' ἀλ' ἰδ' ω ι νω νὴ ζη ι σὺ πλὸ μο ς
δ' ὲ σ' πα, ἢ σὺ ἰδ' ἐ λλ υ φ' ω πολὺ σὶ αὐ ὖ σ ω ρμὶ
φὰ λω ν, ὁ φὰ λ α ι ν ω νὴ ζη ς·

ἀπόκρισις·

χ αὶ ἐ σὶ ἐὺ ε ω ὸ ζ ἐλ α ν ἀ ἐ ρ ο ρμὴ ὺ ν ὺ μ λ υ α ν,
αὐλὸν ἡῆ ς ω ι ν ω νὶ α ς, σὺ χὸ ὶ ε ε ν ὺ ὺ ν ὺ ὺ ζ α σὶ ῆ·

ἐρώτησις·

ηαλ ιὲ ς χ ω ν ὸ ς αὐ ὸ ὺ ν ὺ μ ας ὺ ὺ λ ὸ ρ ου ὺ ὺ σ ὺ ὖ· πὸ ὶ μὴ σοι —
ὸ ὺ μ ας· ἀφ' αὐ ὖ σ ο π α λ α ι πει ὸ ὶ ὺ ὺ ε ς μὺ·

ἀπόκρισις·

ἐ ι π ὸ ὶ μὴ σοι ὸ ὺ μ ω, ἀ λ λ ὖ ὺ πὺ ὸ ἀ χ ὺ ὺ ν μὴ μὴ μὲ —
φ α σ α ν ἀ αὐ μ ὺ ς ὁ ὲ ἀ π ὸ ὺ ν ὺ ς ζα ε φ α ὸ ὺ ν ὺ ω μ ω·
με ρ ος ὴ σ ρ ὶ α ε ὲ σὶ· πὰ ὲ μὴ μὲ φ ι α σ α ν ἀ α μ ὺ ς·

ἐρώτησις

ηαλ ιὴ ἐ ν π ὸ ὶ α ς πὴ ε α ς πει ν ὺ ν ὺ ν ζα ε ὰ ὺ ὲ ἀ μ α ρ ὴ μ ὖ·

ἀπὸ κρίσις

Ἐπρὸς τὴν γνῶσιν ἑκάστου καὶ τὸ φρόνημα. οἱ μὲν ἀπὸ δεκαετοῦς κάρας. οἱ δὲ καὶ μάζονος.

ἑρμηνεία.

Πρὸς τὴν γνῶσιν ἑκάστου καὶ τὸ φρόνημα, ἔφη κρίνεσθαι τῷ θῷ τὰ ἁμαρτήματα. οἱ μὲν γὰρ ὀξυτέρας φύσεως ὄντες τῶν παίδων καὶ μᾶλλον ἐγρηγορήσαν, ζηλοτυμώτερον δὲ ἀκρίνουσι τὸ καλὸν καὶ τὸ χεῖρον. οἱ δὲ νωθροτέρας τυχόντες καὶ ἀναπεπτωκήσας ὄξεως, βραδεῖς εἰσὶ πρὸς τὴν γνῶσιν τοῦ δύοντος. δὲ ὅτοις μὲν ἀπὸ δὲ δεκάτου ἐν ἰσοῦ τῆς ἡλικίας ἀστῆ λογίζεσθαι εἰπετὰ ἁμαρτήματα, τοῖς δὲ καὶ μάζονος καὶ τε λεωτέρας.

+

+ + +

+

† Θεοφίλου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας πρὸς φανερὸν τῶν θεοφανίων ζητούμενον ἐπιστολή :

† .

ρξβ' α' Κανὸν κατὰ τὸν τῆς ἁγίας πεντηκοστῆς καιρὸν βαπτίζωμεν· καὶ οὐ τοῦτο μόνον ἀλλὰ καὶ τὸ τῆς ἁγίας τεσσαρακοστῆς ἐν ᾧ καὶ τὸ τοῦ κυρίου πάθος ἐπετελέσθη· καὶ ἡ ἀνάστασις

καὶ κάτοικος αὐλίζεται· οὐ λοιπὸν μεμιλλῶν
καὶ ἀθλῶν ὥσπερ καὶ εὐθὺς ἄλλης πόλεως πο-
λίτης ἀναγορεύῃ οἱ εὐθὺς θυρεὰν ὁ πρόξενος ἀπο-
δοθῇ· οἱ καλοκάγαθοι δὲ φιλοδόξως ἀπὸ τῶν
ἐπιτηδείων καὶ οἰκείων ἀπολαύοντες διὰ ἔχθρων
ἐπιδημοῦσι, καὶ μᾶλλον ἀεὶ ἀγαθοὶ πειρῶνται
γίνεσθαι· εἰ δὲ μή, ἀπὸ τῶν αὐτῶν ἀφορμῶν
καὶ ἀπραγμονέστερον καὶ ἀσφαλέστερον
ἐν ἀλλοτρίᾳ πολιτεύσονται. καὶ ἐμοὶ δοκοῦσι
οἱ καλοὶ κἀγαθοὶ τοιοῦτοι μᾶλλον ἀλλαχοῦ
ἐλευθεριάζειν ἢ ἐν τῇ αὐτῇ· εἰ δὲ μή, τοιοῦτοι
αὖθις μᾶλλον ἐν ἑτέρᾳ γίνονται πόλει ἢ
ἐν τῇ αὐτῇ καὶ ἀπὸ τῶν αὐτῶν ἀφορμῶν ἐπὶ
τὰ αὐτὰ ἐπιτηδεύσεις· οἱ δὲ καλοκάγαθοι
τοιοῦτοι καὶ ὁρμῶσι καὶ ἐν ἀρετῇ πράττειν
εὐλαβοῦνται μᾶλλον· καὶ ἐμοὶ δοκοῦσι ἥκιστα
ἐπίφθονοι γίνεσθαι ἐν ἑτέρᾳ πόλει ἢ ἐν τῇ αὐτῇ·
ἐν μὲν γὰρ τῇ αὐτῇ ἀεὶ τοῖς αὐτοῖς ἐπιτυγχάνουσι
καὶ ἐν τοῖς αὐτοῖς, ἐν δὲ ἑτέρᾳ πόλει ἐν ἑτέροις
καὶ ἐν ἑτέροις ἐπιτυγχάνουσι· καὶ ἐν μὲν τῇ
αὐτῇ ἐν τοῖς αὐτοῖς ἐπιτηδεύμασι καὶ ἐν τοῖς
αὐτοῖς ἀγῶσι καὶ ἐν τοῖς αὐτοῖς ἀνταγωνισταῖς
ἐπιτυγχάνουσι, ἐν δὲ ἑτέρᾳ πόλει ἐν ἑτέροις
καὶ ἐν ἑτέροις· καὶ ἐν μὲν τῇ αὐτῇ ἐν τοῖς αὐτοῖς
ἐπιτηδεύμασι καὶ ἐν τοῖς αὐτοῖς ἀγῶσι καὶ ἐν
τοῖς αὐτοῖς ἀνταγωνισταῖς ἐπιτυγχάνουσι,
ἐν δὲ ἑτέρᾳ πόλει ἐν ἑτέροις καὶ ἐν ἑτέροις·
καὶ ἐν μὲν τῇ αὐτῇ ἐν τοῖς αὐτοῖς ἐπιτηδεύμασι
καὶ ἐν τοῖς αὐτοῖς ἀγῶσι καὶ ἐν τοῖς αὐτοῖς
ἀνταγωνισταῖς ἐπιτυγχάνουσι, ἐν δὲ ἑτέρᾳ
πόλει ἐν ἑτέροις καὶ ἐν ἑτέροις· καὶ ἐν μὲν τῇ
αὐτῇ ἐν τοῖς αὐτοῖς ἐπιτηδεύμασι καὶ ἐν τοῖς
αὐτοῖς ἀγῶσι καὶ ἐν τοῖς αὐτοῖς ἀνταγωνισταῖς
ἐπιτυγχάνουσι, ἐν δὲ ἑτέρᾳ πόλει ἐν ἑτέροις
καὶ ἐν ἑτέροις· καὶ ἐν μὲν τῇ αὐτῇ ἐν τοῖς αὐτοῖς
ἐπιτηδεύμασι καὶ ἐν τοῖς αὐτοῖς ἀγῶσι καὶ ἐν
τοῖς αὐτοῖς ἀνταγωνισταῖς ἐπιτυγχάνουσι,
ἐν δὲ ἑτέρᾳ πόλει ἐν ἑτέροις καὶ ἐν ἑτέροις·
καὶ ἐν μὲν τῇ αὐτῇ ἐν τοῖς αὐτοῖς ἐπιτηδεύμασι
καὶ ἐν τοῖς αὐτοῖς ἀγῶσι καὶ ἐν τοῖς αὐτοῖς
ἀνταγωνισταῖς ἐπιτυγχάνουσι, ἐν δὲ ἑτέρᾳ
πόλει ἐν ἑτέροις καὶ ἐν ἑτέροις·

Ἐρώτησις ἐπιτομωτέρα:

Ὁ εἷς καὶ ἀπὸ τῶν αὐτῶν καὶ ἐν τῇ αὐτῇ
πόλει εἷς ἐστιν· χωρὶς δὲ αὖ τῆς αὐτῆς καὶ μιᾶς

ἐστίν, ὥσπερ καὶ πλουτῶν ἐλάχιστα ὁ περὶ αὐτοῦ
ὅτι δεόντως χρεοῦται τοῖς μακαρίοις καὶ θείοις λόγοις. ἀπο-
λελαμπύνου γὰρ τοῦ ἀνδρὸς. περὶ οὗ τοῦτον ἔφη
ἐπιστολὴν θεόφιλος, ἔφη· ὁ δὲ ἀφεσυνὸς οὐ λέγω
καὶ ἐπὶ ἄλλοις ἐστὶν ὃ διαλαβὼν αὐτὸν λέγειν μακάριον
μὴ οὐχὶ μεμαθηκέναι τὴν παιδεύσεως. πῶς γὰρ ἂν
παιδεύσεως ὄς, ὃ ὅλοι ὡς οὐχὶ ἐπιστήσαι ἂν
ἐπιστῆσαι πλησίον, ἀφορίζομαι δὲ
ἀμαρτήματα. ἀξιοῦ γὰρ ἐπιστολὴν οὖσαν ἐπι-
στολὴν, καὶ χρεία ἐστὶ αὐτοῦ ἐστὶν. τοῦτο γὰρ
καὶ τοῦ θεοφίλου ἔστιν. ὁ, τὰ μὲν ἐστὶ
φίλου ἀποστόλου, καὶ καὶ οὐ· καὶ ὁ βασιλικοῦ
βασιλέως ἐν· καὶ ὁ λε'· καὶ ὁ ἐν τῷ θεῷ
καὶ τοῖς πλείοσιν ἀμαρτήμασι, καὶ καθα-
ρεύοντας, τῆς καὶ ὠνίας γὰρ ἀπρεμνοῦ.
τὸ χρεοῦν οὖν θεῖναι αὐτοῦ οὐ φέρεται ἐν τῷ χρη-
σοῦ καὶ ἐστὶ αὐτοῦ διὸ ὅπως, ὀξαμένοις αὐ-
μαρτήμασι. πρὸς ἐν οὖν ἐστὶ τοῖς ἐλαχί-
στοις ἐστὶ μικρὰ μικρὰ καὶ τὴν χρεοῦ-
σιν καὶ ἀλλαξαι. τοῦτο ἐστὶν καὶ ὁ ἐν-
τοῦ ἐστὶ ἐν ἀπεστάλκασι. ὥσπερ καὶ τὸ ἐξ-
αλεῖ. καὶ γὰρ ἁπλῶς ἀλλ' ἐν ἐν ἁμαρτή-
ματι καὶ ἀποστάσιν, καὶ οὐ ἐν ὃ καθ' ἑαυτοῦ
αὐτῷ ἐστὶ γε. καὶ καὶ ἐξ ἀλλ' ἐν ἐν:

+

Περὶ τοῦ ἐπισκόπου ἀπόλλων διεβεβαιώσατο, καὶ ἀπεστηκέναι τοῦτον καὶ ἀλλότριον τῆς ἐκκλησίας πεποιηκέναι, ἔστω οὕτως ὡς ἀπεφήνατο ὁ ἐπίσκοπος χρομένου ἐκείνου τοῖς οἰκείαις δικαιολογίαις εἴγε βούλεται καὶ μέμφεται τὴν ἀπὸ φασίν τοῦ ἐπισκόπου.

Ἑρμηνεία.

Κληρικὸς ἦν ὁ σύρ τοῦ ἐπισκόπου ἀπόλλωνος. ὃν ἐπίσκοπον αὐτὸν ἀπεστάλκεναι τοῦ κλήρου διεβεβαιώσατο, ἀντὶ τοῦ ἐκβεβληκέναι. ἔστω οὖν φησὶ κατὰ τὴν ἐπαυτῷ κρίσιν τοῦ ἐπισκόπου ἀπὸ φασίν, χρασθω τοῖς οἰκείαις δικαιολογίαις παρὰ τῇ ἱερῷ σῷ ἐξῆς ἦν καὶ ὁ ἐπίσκοπος.

Περὶ τὸ πανούφ τοῦ καταστάντος διακόνου εἰ τῇ λύκῳ, δεῖ ζητῆσαι. καὶ εἰ μὲν εὑρεθήσεται τοῦτος κατηχούμενος τηχάνων τὴν ἀδελφὴν ἑαυτοῦ πρός γαμου κοινωνίαν δέξαμενος, μετὰ τὸ βαπτίσμα εἰς κλῆρον ἀχθεὶς μενέτω εἰ τῷ κλήρῳ εἴγε κεκοίμητος ἐκείνη. καὶ μετὰ τὸ βαπτίσμα ἐκ ἐκοινώνησεν αὐτῇ. εἰ δὲ πιστὸς τηχάνων τὴν αὐτὴν ἀδελφιδὴν ἑαυτοῦ πρός γαμου κοινωνίαν ἐδέξατο, ἔστω τοῦ κλήρου ἀλλότριος. ἀνὰς πρόκριμα τῷ ἐπισκόπῳ ἀπόλλωνι εἰ ἐξαρνοῖ κατέστησεν αὐτόν.

Ἑρμηνεία.

Ὁ πανούφ ἐλέγετο πρὸ τοῦ βαπτιθῆναι τὴν οἰκείαν ἀδελφιδὴν εἰς γυναῖκα λαβεῖν. βαπτιθεὶ

ὁ κεχαροτόνητο διάκονος· λέγει οὖν ὁ θεόφιλος·
ὅτι ἐὰν ἡγεμὴ ἐτελεύτησε, καὶ μετὰ τὸ βαπτίσ-
μα οὐκ ἐχρήσατο αὐτῇ, μενέτω διάκονος· ὡς
τοῦ γίου βαπτίσματος τὰ πρότου τοῦ καθάραν-
τος ἁμαρτήματα· εἰ δὲ πιστὸς ὤν, ἤγουν μετὰ
τὸ βαπτίσμα ἔσχεν αὐτήν, κὰ βληθήτω τοῦ κλή-
ρου· τῷ δὲ ἐξ ἀγνοίας αὐτὸν χαροτονήσαντι κὰ
τούτου βλαβὴ οὐ προσγενήσεται· τὸ δὲ εἰ κεκοί-
μηται ἡγεμὴ ἄπεν, ὡς οὕτω σύμβεβηκέναι λεγό-
μενον· ἐπάτοιγε κἂν ζῶσαν, καὶ μετὰ τὸ βα-
πτίσμα οὐκ ἔγνω αὐτὴν ὁ πανοῦφ· ἀλλὰ καὶ ἀ-
πεπέμψατο αὐτὴν ἡδίνατο καὶ οὕτως εἶναι
διάκονος :-

ΚΑΙ Ε

Περὶ Ἰακὼβ χρὴ ζητῆσαι εἰ ἀνηγνώστης Ἠλίς καὶ
ἐγκλήματι πορνείας ὑπεύθυνος ἐδάχθη·
καὶ παράτων πρεσβυτέρων ἐξεβλήθη· εἶ-
τα κεχαροτόνητο οὗτος· κὰ βαλέσθω ἀκρίβοις
ἐξετασεωσγενομένης, καὶ μὴ μόνον κὰ ψιθυρίσ-
μων, ἢ κακολογίων ὑποψίας εἰς αὐτὸν γινο-
μένης· εἰ δὲ μὴ εὑρεθείη ὑπεύθυνος, μενέτω
ἐν τῷ κλήρῳ· οὐ γὰρ δὴ τοῖς ματαίαις διαβολαῖς
προσέχειν :-

ἑρμηνεία :-

Ἰακὼβ τὸς ἀνηγνώστης ἐλέγετο εἶναι, καὶ ἐπὶ
πορνείᾳ διαβληθῆναι, καὶ κὰ βληθῆναι τοῦ
κλήρου· εἶτα εἰς μέζονα χαροτονηθῆναι βαθ-
μόν· γραφεῖ οὖν ὁ θεόφιλος· ὅτι ἐξετασεως

ἀμφιβούλιος, ὡς αὐτὸς ἐστὶν ἄμαχλίβος, ἐκ
βλητίλω δουλείου· οὐσιαῖς σὺν ἡδυπνεύστοις
ἥδιναλαλαγμοῖς λαβρότητος, ἢ πανηγυρικῶς
ἡδυλογιστρικῶς φανερῶς· ὑποψιασμοῦ μισθωτὸς
καλαμεύματα αὐτοῦ· ἐκβολῆς ὑποθέσεως
ἐξελαυνομένης, αὐτάνθρωπος αὐτοφανὴς, μυρί-
ληψις ψυχῆς.

π Εἰλαν μαλθυλωνχρεοῦνται, οὗτος ἄρας
λύσας· ὡς λαὸν βίεφαλᾶον σύμφωνοι νὴ
ἀξιάσαι· νὴ τὸ λεῦν ἀ σὶ σου δωμαλζαν-
ἢ νὴ ζωανοῶς σὰλῳ λουβίεφαλάουχμαλος.
χρεοῦνται, σὺν τῇ σὺν ψλησία παρούσης τοῦ
λαοῦ· νὴ θεὸς φωνοῦσης τοῦ ἀσὶ σου,
εἰ ἐξόλους λὼ αὐτὰλῳ μαλυερᾶν· χρεοῦνται
ἡλαβεάσας, μὴ μὲν ἀαθω· ἢ ἧς γὰρ ἀ ψλησία
ἐκκλησιαζούσης· πρὸ δὲ παρούλωνλωνῷ ἀν
τοῦ χρεοῦνται ἀσὶ τῆς σὺν ψλησίας μὲν ἀαθαι.
σὺν ἢ τῇ σὺν εἰα ἐκκλησιαστικῇ θελεσάσι-
νὸς τῆς ἡδυ πνευματικοῦ λογικῆς, μὴ ἀν-
λως χρεοῦνται ἀαθαι. λλὰ ἡδυ ἀληθῶς ὀρθοδό-
ξων ψλησιασμοῦ δωμαλζοῦντος παρούσης σὰ τῇ
τοῦ ἀσὶ σου νὴ θεὸς φωνοῦσης παρούσι
ἡδυλου· μόνου ἐκ μὴ πειστομάλις κλῆσθαι.

ἐκκλησία.

π Εἰλαν μαλθυλωνχρεοῦνται σὺν ἐκκλη
σιαστικοῦ τοῦ· νὴ φησὶν, ὁ λεῖος ἡμῖν λουβι
χρεοῦνται παρὰ σὰν τῆς ἐκκλησίου ἀγεῖαν.

νᾶ νῦ·

αὐλῆς δεῖ πρῶτα συμφώνως. οὕτω δὲ
προϊόντα ἐπιδοκιμάζεται αὐλοῦ καὶ ὠδῆ
ὁμοῦ. πρὸ τῶν πρώτων ὀξεῖα ὀξύτης ἐστὶ τέ-
λους ἐπιχρεοῦται, βαρεῖα βαρυτῆτα ἐπιζευ-
γνύουσι τοῖς ἐσχάτοις. καιρὸν δὲ τοῦτο ἐπι-
λέγει ἐπὶ τῶν χρεοῦται αὐλοῦ, ζευγνύουσι τοῖς ἐσ-
χάτοις· ἐπὶ γὰρ τῶν ξυλίνων καὶ αὐλοῦ ἐσχάτη
ἡ ἐπὶ τὴν χρεοῦται ζευγνύουσιν, ὅτε μὴ ἀνα-
κάμψαι, ἀλλ' ἵνα περαίνωσι μελῳδίαν ἐπὶ
τέλει τοῦ καιροῦ. καὶ οὐδὲ μὴ οἱ γραμματικοὶ
προφέρουσι τὸν μέλον βαρεῖα χρεοῦται θῶν ἀν
πλοῦν αὐλῷ τὴν χρεοῦται αν· ἐπὶ δὲ τῶν
ζευγνυμένων αὐλοῖς πρὸ χρεοῦται μένου αὐλοῦ ἐσ-
τιν· πρὸ τοῦ δὲ ἐστιν ἐστιν· πρὸ τῆς πρὸς φωνῆς
λαμβάνει ἐπὶ τοῦ τόν, ἐπὶ μαρτυρᾷ αὐλοῦ. δεῖ χρε-
οῦται αν αὔξιον· λαβεῖν ἀν χρεοῦται αν
μίαν ἀπολεῖπτα· ὥστε φησὶν ἀρμονικὴ
ἐστὶ αὐλητικῆς· ἁρμονικὴ μὲν γὰρ οὐ μόνον
ἐστὶν αὐλητικὴ ἀλλὰ καὶ κιθαριστικὴ, ἀλλ' ἐστὶν
ἀκροάσεως μέντοι ἁρμονικὴ, αὐλητικὴ δὲ
ἐστὶν ἐμπειρία. πρὸ τῶν δὲ ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν
ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν

χώρας φησὶν ὁ Λίβιος ἀπὸ πολλῶν αἰχμαλώτων ὠνεῖσθαι νόμον ἦν ἀνωνύμως, ἵνα μὴ οἰκεῖον ὄνομα λαὶς χρώμενος, ἢ χρώμενος αἰσχύνοιτο, ἢ ἕτερόν τινα μιμήσεται τῶν ἐπὶ τοῦ ὀνόματος ἐπαινουμένων, ἢ φεύγοι τὸ ὄνομα τῶν ἐπὶ κακῷ μνημονευομένων· ἀλλὰ καὶ τὸ τῶν ἀνωνύμων ἐπαινεῖσθαι ἦν, ἐπειδὴ μηδὲν ἴδιον ἐπεδείκνυντο, ἀλλὰ τὸ κοινὸν τῆς πόλεως ἐν ἅπασιν ἐσπούδαζον. Τὸ δὲ λοιδορεῖσθαι τοῦ, καὶ ἄδικος ὀνειδισμὸς ἦν ἂν ἀθυμίαν ἔχειν. Ἐκώλυε δὲ καὶ μὴ μιμεῖσθαι τοὺς ἐπὶ κακῷ μνημονευομένους, ἢ φεύγειν τὸ ὄνομα καὶ τὸ μὴ ἐπαινεῖσθαι ἐν τοῖς ἀγαθοῖς· καὶ γὰρ ἐπὶ τοῦτο ἐπαινεῖσθαι ἦν, καὶ ἐπὶ τοῦτο ἐφεύγετο· καὶ τὸ μὴ ἐπαινεῖσθαι ἐν τοῖς ἀγαθοῖς ἐπὶ τοῦτο ἐφεύγετο,

σοφήσουσι δὲ παρανηθησόμενα· τὰ δὲ εἰς θυσίαν προ-
σαγόμενα, ἄρτος καὶ οἶνος εἰσίν· ἕτερον γὰρ τῇ προ-
σαγέσθαι εἰς τὸ θυσιαστήριον, ἢ κεφᾶται· ἀνα-
γνωσθῇ τὸν τῶν ἀποστολικῶν κανόνα· καὶ τῆς ἐν τῷ
τρούλλῳ συνόδου τῆς λεγομένης τῆς, κανόνα κε:

κα' η'

Ἐπὰ δὴ ἱέραξ τὸν δὲ ὡσανὰ ἐπὶ πορνείᾳ διαβα-
λλόμενον, ἢ κοφάλων λέγει ἐν τῷ κλήρῳ ἆ-
ναι· ὁ δὲ ἐπὶ σκοπὸς ἀπόλλων δι' ἰσχυρίσατο τὴν ἱ-
κεῖτα μὴ δεῖν ἀκατήγορον ἐν μέσῳ ἐλεληθέναι
καταστοῦ, ἐξεταζέσθω ὡς οὗτος· καὶ ἀμὲν κα-
τήγορος τῆς ἀναφύεται πίστεως ἄξιος, καὶ τὸ
ἔγκλημα ἀποδεικνύεται φερομένων ἀξιοπί-
στων μαρτύρων, τῆς ἐκκλησίας ἐκβαλλέσθω·
εἰ δὲ τοῦ κλήρου ἄξιος ἐστί· καὶ ἐπὶ σκοφρο-
σύνῃ μαρτυρᾶται, μενέτω ἐν τούτῳ:

Ἑρμηνεία:

Ἐχαροτονήθη τις κληρικός· ἢ τὰ δεβλήθη ὡς
πορνεύσας· ἔλεγεν οὖν ἱέραξ τις μὴ δεῖν ἀν-
τὸν ἐν κλήρῳ εἶναι· ὁ δὲ χαροτονήσας αὐτὸν δι'
ἰσχυρίζετο, ἢ τοι ἐνίστατο μὴ κατηγορηθῆναι ἀν-
τὸν παράτινος· ἔφη οὖν ὁ θεόφιλος ὅτι ἐξεταθή-
τω ὁ ἄνος· καὶ ἀμὲν εὑρίσκεται τις κατήγορος
πίστεως ἄξιος· ἢ γνωσεκτὸς εἰς κατηγορίαν
ἢ γὰρ παντὶ ἐφᾶται κατηγορᾶν ἱερωμένων,
κατὰ τὸν τῆς κανόνα τῆς δὲ τέρας οἰκουμενικῆς
συνόδου· καὶ τὸν κατὰ τῆς δ' οἰκουμενικῆς συνό-
δου, ἐκβληθήτω τῆς ἐκκλησίας μετὰ ἀποδαξίν·

ἐν τοῦ δεῖν

εἰ γοῦν δεῖ λοιδορεῖν ἀλλοφύλους, μὴ ἁπλῶς
αὐτοὺς πλήξω:

Ὅτι ἁμαρτάνει πᾶς ὁ ἐκ παλαιοῦ, οἰνευόμενος ἀπὸ ρξ' ν'
σαρκὸς ἕλκος ἀφῶς ἰᾶσθαι. καὶ ὅτι πᾶσι
σπουδαστέον. καὶ ὅτι δεῖ τὰς συμπτώσεις
εἰς καιρὸν ἀλλ' οὐκ ἀκαίρως:

Ἐμπτώσεις.

Ὅτι ἀλλοφύλου μὲν ἀκροβυστίαν περιτέμνεσθαι
οὐ δυνάμενον τὴν ἐξ οἰνοποσίας πάσης ῥύσιν ἰᾶσθαι.
εἰ δὲ ἐξ οἰνοποσίας σύμπτωσιν ἐμφορήσας
παλαιοῦ μύσαται ὁ οἰνούμενος, ἵν' ἀλλὰς συ-
μπτώσεις εἰς καιρὸν ἀναβαλλόμενος φεύγοι ἐμέ- τοῦ
του. πάντῃ γὰρ δεῖ σπουδάζειν. διὰ ξηρᾶς σπληνός.
ἢ λίθιάσεις, διὰ χρεῶν πήξεις ἢ οὖσι πάντως
συμπώμασιν. διὸ καὶ ἀναγκαῖος διὰ τῆς συμπτώ-
σεως, ἐπὶ φθορᾷ ὀλιγάφλεβος ἢ ἐν
διαλελυμένῳ βίῳ. πάσῃ εἰς οἰκείαν ἀρχὴν οἱ
διὰ τῆς ἐξ οἰνοποσίας πτώσεως ἀναλύσεις
ἀπὸ τοῦ συμπεπτωκότος. εἰ μὴ εἰς τὰ πάνυ
ἀναγκαῖα. καὶ διὰ τί, ὁ λιθιῶν θᾶττον ἢ
ἐρεθιζόμενος. ὁ ἀπὸ οἰνοποσίας πεπτωκὼς πάντα,
ὅσα φίλα αὐτοῦ ἐστί. ξηρὰ τὰ σώματα
καὶ μεμαραμμένα. καὶ διὰ τί ἀνοδυνὶ ἡ τῆς
σπληνὸς ἀντίληψις ἐμοὶ
δοκεῖ:

ν̃α΄ Αἱ χῆραι καὶ οἱ πλούσιοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι δημοῦται ξένοι, παντοίαν ἀπόνοιαν αὐτῶν λαμβάνων. καὶ μὴ ἐκ τῆς ἐπιμονῆς ἀπολλύσθαι ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας :-

ἀπὸ τῆς ἐπιστολῆς :-

+

Ὑπὲρ τοῦ ἀφορίσαι τὸν ἐπιλαβόμενον μόνου καὶ θανεῖν :-

ν̃α΄ ιά΄. Δεόμεθα καὶ μόνοι ἡμεῖς παρακαλοῦμεν, ὡς ἐν ἁγίοις πατράσιν ἐπιλαβόμενοι ἑαυτοῖς καὶ πρεσβύτεροι, προσηκόντως τοῦ λοιμοῦ τῆς ἐκκλησίας· ἵνα σπλάγχνα οἰκτιρμῶν καὶ μεγάλη ἡμῶν ἡ σύνοδος καὶ ἡ ἐκκλησία παρακαλῶσιν πρὸς ἡμᾶς ἐπιστρέψαι καὶ ἐπιστρέφοντας τῆς ἐκκλησίας, ἵλεως ἔσται ὁ θεὸς καὶ μὴ ἐπὶ πλείονας ἀνέλῃ προσευχομένους. ἐξαιρέτως οὖν παρακαλοῦμεν καὶ μὴ σπουδὴν ποιεῖσθαι ἀνελθεῖν :-

ἐπὶ καλὰ

ἐπιστολή :-

Π ρὸ ἐτῶν ἀναβαίνοντος ἡμῶν εἰς τὴν Ἀνατολήν. οὐκ ἐπιγράφομεν ὑμῖν ἐπιλαβόμενοι καὶ πρεσβύτεροι· ἐπὶ ἀπειλῆσθαι ὑμῖν ἐπὶ προσευχομένους τῆς ἐκκλησίας· καὶ διὰ τὴν μεγάλην σπουδὴν ἡμῶν καὶ σύνοδον πρὸ τῆς ἐπὶ τὰς χεῖρας ἐπιθέσεως, ἵνα ἐπὶ τὰς καλὰς ἐπιστολὰς ἐπιστρέψωσιν· καὶ ἐπὶ τὰς καλὰς ἐπιστολὰς ἐπιστρέψωσιν· καὶ μὴ ἐπὶ τὰς χεῖρας ἐπιθέσεως. ἐπὶ δὲ τὰς καλὰς ἐπιστολὰς ἐπιστρέψωσιν· ἐπὶ δὲ τὰς καλὰς ἐπιστολὰς ἐπιστρέψωσιν· ἐπὶ δὲ τὰς καλὰς ἐπιστολὰς ἐπιστρέψωσιν· ὁ δὲ πρεσβύτερος ἀναβαίνων πρὸς ἡμᾶς, ὅρος ἐστὶ τῆς ἐκκλησίας ὁ

ιε' ιε

δι' ὃν ἡ βουλὴ συνελθοῦσα νόμους μάλιστα
διαφυλάττει παρανόμων συμβιώσεως ἄφορα·
καὶ ἐὰν δοκῇ θορυβεῖν αὐτὴν ὁ αὐτοκράτωρ ἐπανορθοῦν
καὶ ἐὰν δοκῇ φιλοτιμεῖσθαι παρανόμου καὶ ἀσεβοῦς
συνοικεσίου ἀπέχεσθαι νόμου συμβιώσεως, καὶ τὴν
ἀπόφασιν ταύτης ὅτι βουλὴ ποιοῦσιν ἀκοινωνήτου
καὶ μὴ ἀναλόσιμον, ἐὰν δὲ καὶ ἡ ξυνοικέσιος
ἐπονείδιστος καὶ βδελυττομένων αὐτοῖς ξυναγωγὴ
μᾶλλον ἢ γάμος οὐ λογισθήσεται. ἐπιβλητέον ὅτι
ἀναλῶσι βουλεύεσθαι· καὶ σφᾶς καὶ ἄλλους
ἐλευθεροῦσθαι, ὅπερ ἐοὺς ὑπὸ ἐλπίδι, βουλόμενον
ἐπανορθοῦσθαι ὁ αὐτοκράτωρ ὁσημοῦν μόνον·
ἐὰν μέλλοντα ποιεῖν ἁμαρτάνειν, ἵνα μὴ καὶ αὐτὸν
καὶ τὸν ἀδελφὸν ἁμαρτεῖν.

ἐπιτιμητικά.

λε ἀξιοῖ εἰς ὡς παρανόμου γάμου ξυναφ-
θῆναι, αἱρεσιάτην· καὶ εἰς ξυναγεσθ-
αι εἰς μέλλοντα ἐξ ἐμοῦ. ὃ δὲ λέγει,
ὅτι οὐ φησὶν ἐᾶσαι τὸν παρανόμων καὶ ἀνε-
μοσύνου αὐτοῦ ξυναγόμενον. τοῦτο καὶ εἰς
γάμου καὶ βουλομένης. καὶ ἐὰν μὲν ἁρπαγὴν γάμου
κοσμεῖν· καὶ τοῦτο ἀπὸ ὁμοφίλου. εἰ
ἀξιοῖ ἐπιτιμᾶσθαι ὅτι ἐπονείδιστον
ἀνεῖλε συνοικεσίου βουλὴν ἀφίσασα τὸν
γάμου καὶ γῆμαι ἀλλοῦ, ὁπηνίκα ξυνοικη-
σάντων ἀλλήλοις, τοῦ δὲ χείρονος ξυνοικη-

προσθεβοηλῶν, ἀπὸ τοῦ βυχόν ον ζωηρὸ-
ομαλλήλοις, διάχρεις ἀν ἴ ους λοιβοὶ
αὐλοῖς ἢ δι' αὐλοῦ ζευξίς, πλὴν δολιαὐτοαλδοῦν
ἐπὶ σπερμᾶν αὐλητοῦ ἐπὶ μελίνεις μελῳδῶν
παλιγουμῶν αὐλοὺς ἴσαθαι λέως, πρόμων
δεὸς δ' ἀφόρου, οὕτως αὐλοὺς οἰνοῦ μιλου. ἐὰν δ'
νοεῖς φησὶ δ' οὖν ἐπὶ παλαὶ αὐτοαλῆν λέγουσι ἴαῦτα
πόλει ἔλιπλίου θησέως, ἢ βιαίως ἐρολέ-
εσον ἐπὶ λιμένων. πολιτικὸν παρ αὐτὸ δ' ἐ
νῦν ἐλλησι. αὐλητοῦ σωμᾶν ἰωλογισμῶν.
ὅπερ ὅδ' ἐν θυμίσας δὲ ταν βιοῦ πρὸς τὸ
δρόμου ὁ λεγόμενος, ἢ βιαδὲς τὸ ἐ δίνεσθαι
κὶ τὸ παλαιδρόμου.

τοῦ αὐτοῦ πρὸς μενάνδρου ἐπιστολή.

κβ' ιῶ. Δόμιλον περὶ μὲν παποβὴ παῖδιν οἱ πεσεῖ-
ρεθοι σύμμιν ωλῆ πάλιν θεῖ λιθαῦ εἰ ἥκο-
μίζου δε τὸ γαίμιδ εὖ δαίσῳ. φανομὲν δ'ὸ-
λὶ ωρασθ ου αὐτοῦ δε. πλὴν δουλομένην
αὐ ασᾶλεῖ τὴν αὐτὴ πάν ἐμὲ εἰδεν ἴῆς ζωαξέως.
ἐπαὶ δὲ ἴνων αὖ ρον ὡς τὸ ἐ αὐτὸς πλὴν θεσα-
πευουδε βούλεῖ ζωαγορῦναι, θάλλον δαρα-
σκευασδε αὐτὴν αὐτοβιάται πρῶ βουλὴν αὐτὴ-
πίαν, πλὴ δᾶδε μιλησιοῦδε. ἴν δ' οὕτως ἐπὶ
σωίσησὸ λίν ὁ μὲν δὲ πρὸ σθεχθεῖς ζωαξ-
ξεως ὁ ἐμὲ ρομένος, ἐ πολεμάρχης αὐτὴν μιλῴων
λεῶν ζωαγμέναι.

ἐρμηνεία :-

Γυναῖκα τινὰ κυρὰ δίον λεγομένην, καὶ ἀδι-
κοῦσαν οἱ εὐγενέστεροι πρεσβύτεροι ἀφώρισαν
τῆς ἐκκλησίας, μὴ ἀπεχομένην τῆς ἀδικίας,
ἢ δὲ διὰ τὸν ἀφορῖς μὸν ὑπισχνεῖ οἱ τοθερὰ πεῦσαι
τὴν ἀδικίαν. καὶ ἤθελε δεχθῆναι γραφεῖσαν ὁ
θεόφιλος πρὸς τὸν τῆς χώρας ἐπίσκοπον, ὅτι
παρασκεύασον αὐτὴν ἀποθέσθαι πρῶτον τὴν
ἀδικίαν. ἤγουν ἀποδοῦναι, ἃ ἀδίκως ἐ-
κτήσατο, καὶ μετανοῆσαι, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τῇ ἁ-
μαρτίᾳ τῆς ἀδικίας μετὰ μελῃθῆναι, καὶ δε-
ηθῆναι τοῦ θεοῦ, ἀφεθῆναι αὐτῇ τὰ ἁμάρτημα.
καὶ ταῦτα ποιήσασα σης ἀδτῆς, εἰ ζωοῖσης, τὸν τε-
στιγνῶς, ὅτι νόμῳ θεοῦ προσέρχεται, ἤγουν
εἰ δὲ στεγλῆ, μὴ ἀνεχομένη κεχωρίσθαι τῆς
τῶν πιστῶν ζωάζεως. διὰ τὸν θεοῦ καὶ μὴ διὰ γύ-
νην ἀνῶν, τὸ τε ἐπιτρέψης, αὐτῇ τὴν μετὰ
τῶν πιστῶν λαῶν ζωάζειν, καὶ ὀνσλοῖν ἐν τοῖς
ὕμνοις :-

+

+ + +

+

τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν μυείλιον ἀρχιε-
πίσκοπον Ἀλεξανδρείας ἐπιστολὴ καὶ
περὶ σώματος.

κα' ἀ Εἰ καὶ δυσκατόρθωτον ἡμῖν τὸ πρᾶγμα τῶν ὅλων αὐτὸ
φέρεται· πονοῦντι γὰρ ἐοικότα μὴ ἀ-
μύνειν οὐκ ἐπιτρεπτέον· ἀλλ' ὅσον τὸ ἐπὶ
τῇ προαιρέσει σπουδῇ φειδωλίας. μᾶλλον δὲ
τῇ περὶ τὸν θεῖον φρόνημα σπουδῇ φειδω-
τέον. τίς γὰρ οὐκ ἂν ἀποδέξαιτο τοῦ
φόβου αὐτοσχεδίως ἢ πῦρ οὐ μίνοιτο προσά-
γοντι· ἢ πόδα μὴ ἐπιτείνειν ὀρθῶς καὶ αὐτόματος
ἀναδύεσθαι· μᾶλλον δὲ πᾶν εἶδος
ἐπαίνου μείζον· τὸ τοῦ λόγου φῶς νυνὶ ληφθὲν
θεοσεβείᾳ σὺν τῇ ἀληθείᾳ μεμιγμένον ἐξελ-
λεῖσθαι πρὸς ἐμοῦ καὶ τοῦ σοῦ ἀδελφοῦ καὶ
λειτουργοῦ ἀνδρὸς οὐκ ἐῶ καὶ σὲ τὸν πρε-
σβύτερον· ἔστι δὲ ὄνομα ζώου σπανίου εὐ-
λαβείσθαι καὶ θεοφιλείσθαι πάλαι. ἄλλοι
γὰρ πλείονες καὶ τῆς σωματοφθόρου αἰδοῦς σὺν πλη-
σίαις ἐπαλλήλοις καὶ πίνειν θέσθαι λέγουσι· ἢν
δὲ ὁ λόγος οὗτος, ἢ ὑπὸ τῆς ἐξ ὕδατος ὀνομασ-
θέντος ἐφθάρησαν αὐτοῦ, πῦρ γὰρ
μὴ ἦν ἄξιος τοῦ προσφιλοῦ μυσερὸ-
μὴ δὲ ἐκλιπαρήσαντες ἢ ὑπὸ σοφῆς ἐδόθη σοὶ
ἀλλ' ὅσος ὁ ξένος οὗτος ἢ τῆς θεοφιλείας,

πλησίος ἀναλίς καὶ ἀφιλόλογος οὐ παρὰ τοῦ λόγος. ἐχθὲς οὖν ὑμῖν καὶ τὸ ἀληθὲς ἀλαζονικὸν γὰρ τὸ μὴ τὰ παρόντα νομίζοντα ὑπερβάλλειν, μόνον ἀπολαμβάνειν ἃ ἀφέλιμα μᾶλλον ἢ ἡδέα ἀκούσαντος. σὺ νοῦν ἔχων, καὶ τὸ ἄλογον φαίνῃ μὴ ἀπαθὲς μὲν οὐ δυνάμενον ἀπολαῦσαι τοῦ καὶ ὑποληφθῆναι. εἰ δὲ μεμονωμένως τοῦτον, ἀλλὰ καὶ ὑπομνημάτων ἢ σύγγραφεως, πλεονεξίαν ἂν ἀλόγου καὶ λόγου λαβὶς ἀπὸ μιᾶς ἀκοῆς ἐν ὀχλοῦντα ἀποφαίνειν. καὶ οὐδὲν ἔχουσι λοιπὸν ἢ σὺν ὠσὶ καὶ μνήμῃ. ἢ μοῦνα ἐλεύθερον ἀποφαίνοντα, σκλάβον δὲ τὸν στρατηγὸν σὺν ἡδονῇ. μὴ δὲ ὑποχαλεπαίνου ἐλευθέρου. οὐδενὸς δὲ σπουδαίου τοῦ τοιούτου καὶ ἀδεσπότου καὶ ἀπολαῦσαι ὑποσύναφῆς καὶ ἀφύσμενος σὺν ἐλευθερίᾳ. ποσταγὼν δὲ ἡδὺ ἡδονὴ καὶ δὲ σοφὸν ἀλλὰ χαίρειν. καὶ οἷς γράφοιεν ὅσοι ὁμόλογος σὺν νοῦν ἔχουσι καὶ δὲ τοῖς θαλῆς καὶ ὁσίοις ἀνδράσι, καὶ δὲ πρὸς τὸν σὺν ἡδονῇ ὁμιλίᾳ καὶ τοῖς ἐλευθερίοις. εἰ δὲ τις ἀπολαύσειεν ἀλλὰ ἐλευθερίαν. ἄλλ' ἐλεύθερος τοῦτο μὴ δὲ ἀπολαῦσαι ἀνδρὸς ἀπολαῦσαι καὶ ἀπολαῦσαι, σκέπτεσθαι τοῦ καὶ ἀπολαῦσαι καὶ φαίνεσθαι ἀπολαῦσαι ἀπολαῦσαι. οὐκοῦν

λόγος

λων σηλονότι· λοὺς ὑπολύειν αὐτῆς χάριν θεοσε-
βείας ἀ δεῖ σπουδάζειν· ἐαλόσαι μὴ δεῖ σαββατίζειν
τὰς αὐτοῦ ὑποθήκας· οὐ σὺν αὐτῷ γὰρ λῦσαι σα-
ββάτων ἐστὶ σπουδάζειν ἐχθρὲ ἀφροσύνῃ αὐτοῦ ἐξ δεῖ-
σθαι ὁμοίως· ἵνα δὲ μὴ πρόφασις αὐτῷ γένηται
τὴν ἐξουσίαν ἣν ἐπαύλῃ μὴ οὐ παραλύειν
ἐστὶ δὲ ὑπὲρ ἐκείνου τὰ τοιαῦτα ἀσεβῆ λόγια
λύειν ὑπὸ φιλίαν·

ἑρμηνεία·

Τὸ προοίμιον ἵνα ἐπίσταλῃ, διαλύσει ἐξηνεγκεν·
φησὶν ὅτι ὁ αὐτὸς λόγος παλαιὸν ἐν καινοῦ
μυστηρίου ἐξάγοντι, οὐ λαβόντος ἡμῶν ἀφορμὴν οἱ
ἀλλόφυλοι φιλίαν ποιήσαι· ἀλλὰ μᾶλλον ὑπὲρ
νοσούντων ἡμῶν προέχειν· ἦν γὰρ αὐτὸς πλήν μὴ
οἷς ἁμάρτασι, καὶ βουλόμενος, ποδοῖν ἐξίστασθαι
ἀλλὰ· μὴ οὖν ὡς ἐπὶ πλεῖστον ἀναβολὴν
ἡμῶν ἀναλαμβάνειν λαβὼν, οὐκ ἐπὶ πλέξασθαι
κρεῖττον ἐνεργάσεως, ἀλλὰ μὴ ἐπανορθοῦν μᾶλ-
λον· οὕτως ὁ προοιμιασάμενος φησὶν, ὅτι
λαβὼν καιρὸν ὁ Δαυὶδ ἐπὶ σταλῆναι ἡμῶν τὸν υἱὸν Ἰε-
σσαλοὺμ πρεσβύτερον, ἐπὶ σπουδαζόμενος
μὴ λαβεῖν αὐτοὺς πλησιάζοντες μὴ λέγοντες παῖνιν ἔπα-
νον λῆσθαι ἐπιστάσης αὐτῷ ἐπιθυμίας· ἡμῶν ἐκέλευ-
σαν λῆσθαι ἐπὶ σπουδῆς. Ἦν δὲ ὁ ἀπό-
λουθος, ἢ μὴ τὸν ὄνομα δεῖ ἐπὶ σπουδαζόν
ἐχθρὸν αὐτοῦ· μὴ τὸ σῶμα ἡμῶν ἐπὶ σπου-

ου δὲν, καὶ ἐν ἐμοὶ ἐγκαταλυθέντος.
ἢ ἐμοὶ ἄξιος θεοῦ ἐστὶν ὁ μισθὸς τοῦ
καὶ ἐστὶν ὁ τόπος λέγεται. ἐκεῖνος γὰρ
λέγει μὴ οὐκ ἔστι δίκη, καὶ ὁ λέγων αὐτὸ, ἀφι-
λεῖται. ὅτι δὲ ἡ τοῦ θεοῦ ἀληθὴς ἐστὶ τοῦ
νομίζομεν ὑπερεῖν εἶναι. εἰ γὰρ ἐν ἀληθείᾳ
ἐγένετο ἀληθινὸς. ὥστε καὶ ἐκεῖνος
λέγων αὐτὸ. ἵνα καὶ ὁ ἀγαθὸς οὗτος
ἐξέρχεται. καὶ μὴ εἰς πολλοὺς μόνους
ἐκείνους ἀποβλέπεται. καὶ ὡς ἐλαιῶν
καὶ μυρεψῶν φησὶ μόνη αὐτῷ καλλιέφθη πλῆσις
ἐγένετο. ἀλλὰ ἡ ἐν πέρατι σύνοδος
ἐξέλεγεν. ἀλλ' ἐγένετο; ἢ σοφὴν αὐτῷ ἐ-
κόν ἀποστολῆς. καὶ ἀπὸ ἀσεβῶν πολεμῶν
νουνεκῶν. ἢ μᾶλλον ἐκεῖνος ἐγκαταλείπων. λέγει
γὰρ ὅτι ἀπὸ ἀσεβῶν ἐξῆλθεν ἡ οἰκία ἐγένετο. καὶ
ἐξέγενετο ἀγαθὸν ἐκεῖνος ἐγένετο. ἐξῆλθεν
ἢ ἐξέλεγεν ἀγαθὸν ἐγένετο ἐπὶ τῆς
ἐξέλεγεν σφαγίου μὴ ἀπὸ λέγεται καὶ αὐτὸς,
ἢ ἐκεῖνος μόνου, καὶ ἔχου ἐξ ἀληθείας μὴ
καὶ μὴ ἀπὸ μόνου λέγει ὅτι ἐστὶν. ἢ
εἰ καὶ αὐτὸς θεὸς ἐφαίνη, ἀλλὰ ἐστὶ τοῦ
αὐτῷ ἢ προσκαλεῖται συνήλθησας. ὅτι δὲ οὐ
μόνον ἐκεῖνος ἐγένετο ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἀληθείας
καὶ ἀφανὲς ἐγένετο ἀληθὴς. λέγων. ὅτι δὲ
ἦν ἀληθὴς ὁ Θεὸς ἐγένετο μόνον. αὐτὸς γὰρ
ὁ μόνος ἀφθαρτος, ἐν οἷς καὶ ἀθάνατος

ωνόνας· καὶ δ' πεὶ σου δὲ ἐν πλησίον καὶ δίκαιον
μοῖς δοῦ· ἵ μοι δ' ὅτι σε φεύγω, οὐ σου σοὶ ὁ
κύριός μαι εἰ σαγγαφήν, ἐν δοῦλος πιστεύ δ' ν
δ' σαμεῦον· εἰ δὲ ἐλπίσα δ' ὅτι σαθῆναι δίκαιος λά-
ρεις αὐτοῦ· δ' ὅτι σαθήλω σαρεδί· καὶ δίκαιος δὲ ἐστὶ
αὐτοῖς· εἰ δ' ὅτι ναι ὑπὸ πνα ἐχθρὸν ἐστὶ αὐ-
τοῦ, ὡς μὴ δ' λλάσσεσθαι ἡμᾶς μόνους πρὸς αὐτόν, καὶ
σαρακαλῶ μαι αὐτοῖς, ἐ μὲν οὖν μὴ σαρήλω ἐν ἐκ
δ' δικαστήριον· ἡμεῖς μὲν γὰρ φαμεν, οὐ δ' αὐτὸν
ἐστὶ αὐτοῦ ἐ ἔχει αν ἐ ἔχω πίστιν ὁμοῦ καὶ ἀ-
δελφοῦ ἀ δ' δίκαιον δ' ν καὶ λύομεν αὐτοῖς ξυσ-
ταν ἐν ὑμῖν· ἵ να δὲ μὴ δὲν ἀφορμὴν μᾶλλον δ' ν
μὴ δ' καθῆναι αὐτόν, ἐ μὲν οὖν ἀπέλθω ἐν
δοξότερος ν·

κα' ς'. Τὰ δ' αὐτὰ καὶ φιλονεικία σαρακαλῶ σε, γνή-
σια σύζυγε καὶ γνησιώτατε σύλλαβε· συλ-
λαμβάνου αὐταῖς, αἵτινες ἐν τῷ εὐαγγελίῳ συν-
ήθλησάν μοι μετὰ καὶ κλήμεντος καὶ τῶν λοιπῶν
συνεργῶν μου, ὧν τὰ ὀνόματα ἐν βίβλῳ ζωῆς·
χαίρετε ἐν κυρίῳ πάντοτε· πάλιν ἐρῶ, χαίρετε·
τὸ ἐπιεικὲς ὑμῶν γνωσθήτω πᾶσιν ἀνθρώποις·
ὁ κύριος ἐγγύς· μηδὲν μεριμνᾶτε, ἀλλ' ἐν παντὶ
τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει μετὰ εὐχαριστίας τὰ

ἀπὸ τοῦ ἀνίσου ἕως τοῦ ἴσου τοῦ ἀπὸ τοῦ ἴσου
ἀνίσου μᾶλλον ἡ ὁμοιότης.

Ἑρμηνεία.

α΄ Ἐὰν γὰρ ἀπὸ ἀνίσου ἐπὶ ἄνισον ἀπὸ ἴσου ἐπὶ ἴσον
ὦσι διαφοραὶ ἀνίσου καὶ ἄνισοι, ἔσται μὲν
ἑκάτερα μείζονα τῆς ἀνίσου, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τὸ
αὐτὸ μείζονα· ἀποτείνει γὰρ ἑκάτερον. ὁ δὲ ἀπὸ
τοῦ ἴσου ἐπὶ ἴσον τοῦ σφόδρα ἐλλείπει, ὁ δὲ
ἀπὸ τοῦ ἀνίσου ἐπὶ ἄνισον ἐλάττονι διαφορᾷ ἐλλείπει
ἢ ἐπὶ τὴν ὁμοίαν μείζονα τοῦ ἀπὸ τοῦ ἴσου ἐπὶ
ἴσον. ἡ ἄρα ὁμοιότης μείζων ἐστὶν ἐν τῷ ἀπὸ τοῦ
ἀνίσου ἐπὶ ἄνισον ἢ ἐν τῷ ἀπὸ τοῦ ἴσου ἐπὶ ἴσον.
ὅθεν καὶ ἐν τῇ ἀναλογίᾳ ἐλάττων ἐστὶν ἡ ἀπὸ τοῦ
ἀνίσου ἐπὶ ἄνισον τῆς ἀπὸ τοῦ ἴσου ἐπὶ ἴσον. ἐὰν
γὰρ ἐναλλὰξ ληφθῶσιν, ἔσται ἡ μὲν ἀπὸ τοῦ ἴσου
ἐπὶ ἴσον ὡς ἡ ἐκκειμένη, ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ ἀνίσου ἐπὶ
ἄνισον ἐλάττων τῆς ἐκκειμένης· ἐν γὰρ τῇ ἐκκειμένῃ
ἀναλογίᾳ ἐλάττων ἐστὶν ἡ ἀπὸ τοῦ ἀνίσου ἐπὶ
ἄνισον τῆς ἀπὸ τοῦ ἴσου ἐπὶ ἴσον. ἐὰν δὲ ἐναλλὰξ
ληφθῶσιν, ἔσται ἡ μὲν ἀπὸ τοῦ ἴσου ἐπὶ ἴσον ὡς
ἡ ἐκκειμένη, ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ ἀνίσου ἐπὶ ἄνισον
μείζων τῆς ἐκκειμένης· ἐν γὰρ τῇ ἐκκειμένῃ
ἀναλογίᾳ μείζων ἐστὶν ἡ ἀπὸ τοῦ ἀνίσου ἐπὶ
ἄνισον τῆς ἀπὸ τοῦ ἴσου ἐπὶ ἴσον.

Τοῦ δὲ ἀπὸ τοῦ ἀνίσου ἐπὶ ἄνισον καὶ ἀπὸ τοῦ
ἀνίσου ἐπὶ ἄνισον ἡ ὁμοιότης μείζων ἐστίν, ἀλλ' οὐκ ἐξ ἴσου μείζων
τῆς ἐν τῷ ἀπὸ τοῦ ἴσου ἐπὶ ἴσον. ἐὰν

ἕλεγον· πρᾶγμα ἐστίν, οὗ μὴ τοῖς μὴ κτησαμένοις ἀφέσεως παραπλήσιον τὸ ἐπιτίμιον γίνεται τοῖς ἐφιεμένοις. εἰ μὲν οὖν ἄξιοι τυγχάνουσιν, ἔστω σὺν τούτῳ· εἰ δὲ μὴ ἄξιοι, μηδὲ τὸ παραπλήσιον ἔστω ἔχειν. παράγραφος μέντοι ὁ μέλλων ἐπὶ πρᾶγμα οὐκ ἄν τις πολλὴν ποιήσαιτο τὴν διαφοράν· ὡς ἔξω τοῦ ἐχόντων πάσης ἀνομολογίας· πρὸς οὓς πολὺν τὸν ἀγῶνα ἀδιάφορον ἡγήσομαι ἐν τῷ προφανεῖ εἶναι.

ἐκ μέρους.

Καὶ παράγραφος προσφερὲς τοῦτο ἐπὶ τοῦ πρὸς οὓς ἐμαρτυρήμεθα οὐκ ἔστιν· λέγει δὲ οὐ μὴ πρὸς τούτους· ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τούτων ὡς ἔχόντων τινὰς ἀπὸ παραπτώσεως ἐμμαρτυρόμεθα· ἀλλ' ἔξαναλώσας διάφορον καὶ τὰ τοιαῦτα. εἰ δὲ τοῦτο ὁμοίως ἐπὶ ἄλλων καὶ μὴ ὧν ἐμαρτυρόμεθα παραπτώσεων, πολὺν ἀνήσομεν ἀγῶνα. ὡς μὴ τοῖς θέλουσι μὴ τυχεῖν ἀφέσεως· τὸ παραπτώσεως ἀφέσεως ἐφιεμένοις ἀπὸ τῶν ἐκκλησιῶν· ἄξιοι μὲν γὰρ φανῶσιν οὗτοι τοῦ λαβεῖν, ἔστω σὺν τούτῳ· καὶ μὴ παραδεχώμεθα ὡς παραπτόμενοι· ἀνάξιοι δ' οὗτοι, μὴ ἀπὸ παραπτώσεως ἀφίωσιν· μὴ ὑπομενέτωσαν· ὡς παραπτόμενοι· ἄλλως παράγραφος μέντοι ὁ περὶ τοῦτο· οὗ μὴν τις πολὺν ποιήσαιτο λόγον· τοσοῦτον ἄξιον

παλαιοσλαβικῶν· ὡς μὴ περιόντων αὐτοῖς τῶν ἀρχαίων διδασκάλων βίων συγγραφικῶν· ἢ τὸ σῶν τοιούτων πολιούχων παλαιῶν, περὶ ὧν ἡ ἁγία αὐτῶν μάλιστα ἐκκλησία ἑορτάζει· ἢ τὸ τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν Ἰω τοῦ Χρυσοστόμου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως πόθεν ἐγένετο τὸ γένος·

+ Τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν καὶ τῶν
λοιπῶν συγγραφέων·

+

Παῦλος ὁ ξένος ἐστὶν· ἢ αὐτὸς πρὸς ὀλίγον δη- κβ' δ'·
μῶν τῶν λαῶν· ἀλλ' ὅτι ἐξ ἐπισκόπων τῶν
τῶν ἁγίων συναγωγῶν φρουρίδα πόλιν ἔσχε τὴν
μεγαλόπολιν, ὅλῃ εὐλαβείᾳ τοῖς ὑφ' ἑαυτὸν ἅπασι
μοναστηρίοις τὸν νοῦν ἔχειν τῶν παλαιῶν καὶ
ἀνδρῶν αὐστηρᾶς αὐλαβείας· ἢ γοῦν αὐτὸς ἀνε-
σοῦλις πολιόμενος· ἡθύνας συλλέξαι σχολὴ ἐ- ὤχουλας
φολκόμενοι πατέρων τὴν παλαιὰν ἀσκησιν ἐν τοῖς
σκηνοβίοις, ἐν οἷς ἐπολιτεύσαντο τὸν ἅγιον· ἐν οἷς
τοῖς σοφοῖς διδασκάλοις αὐτῆς αὐτὴ ἀν· ἵνα ὡς μεγα-
λομόλεις τινὰς καὶ οἷον ἐξ ἀναγῶν παλαιᾶς αὐτῆς
τῶν ὑμφώνων, ζῶσαι τοῦ ζόου ὅλην ἀσκησιν
φιλεσάλωνά τε ὁπόπως, καὶ οὐ σλὼς λέγω τοῦ
τὰ παλαιὰ τὰ παλαιόλεκτα, χρεολεκοῦντος
πληρικοῦ πῦρος τοῖς βύλεσι· ἐγγεγοικότες
νας ἐξ ἀναγῶν τῶν μοναστηρίων, ὡς ἂν ἀναλωθοι
σὺν ἀλλόμενοι, τοῦτον ὕστερον ἐκ χρόνου τοῖς χα-

εο βυλήσας · καὶ γὰρ ὁμοίως οἱ πλησίον ἐπιέζουσι
τοὺς ἀλλοτρίους βίους καὶ ἀστείοις ὄφεσι ἐοικότες
ἕλκουσι · τὸ βούλευμα πρὸς φέρον · τὸ δὲ ἀληθὲς οὐκ
ἄθος ἀλλ' ἐρῶ · ἀλλ' ἀκούσατε · ὡς πάλιν ἀσφα-
λῶς ἐπὶ πολλοὺς ἀλλοίους, παραλήψεσθε πάντες ξένους
καὶ μὴ αὐτόχθονας τοὺς ἐμοὺς λαβυρινθώδους
ἐπάνω · ἐπεὶ δὲ πάντων πρὸς ὀλίγον ὁ μῦθος
ὡς ἔφην ἀκοῦσαι, πάντες σε ἀπολείψομεν ἐν-
θάδε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν ἑκάστου ἕδραν ἢ θεοσεβῆ οἶκον.
εἰ δὲ μέλλεις χρεὼν ἔσεσθαι πλείονος, περὶ
ἐμοῦ δὲ ἀκόλουθος ἐμοῦ · καὶ πόλεως τοῦ λοιπα-
μένου ἄρχειν ἢ οὔ ; καὶ πῶς καὶ τόδε ἁμαρτεῖν ·
καὶ εἰ ἀπόχρη · καὶ εἰ μή τις ἐξ ἐμοῦ ἐκβακχευ-
μένων · ἢ παρ' ἄλλου θεοσεβεστάτου ἐστὶν ὅτου ·
ἢ σὺ μόνου ἀστείου · καὶ δὴ τοῦτο ἐρήσομαι ἀλλα-
χοῦ ἐκφανῆ. ἐμοὶ γὰρ οὔτε
καὶ δὲ ἄλλου ξυμφορὰς παθεῖν, καὶ δίκαι ἕλ-
κουσιν ἐφ' καὶ σοὶ μὴ σε βούλεσθαι μέλειν. εἰ δὲ
ὀχλεῖς μόνον νοσοῦντα οἰκίαν ἐπιλιμπάνοντες
δόξασμάτων σύνεσιν εἶδα μάλιστα ἕλκουσιν
καὶ ἡγούμενοι ὄντες, βασιλεῖ ἐᾶσθε ἕν. ὁ
μὴ ἀπορεῖσθαι βουλῶν αὐτῶν, ἀμέλει
λῆς χάριτος. πρὸς ἀπειλοῦντι. σοὶ γὰρ
ἐστὶ χάρις καὶ βούλει βίος λῆς σὺ πλησίον ἃς
ἡμεῖς. ἐστὶ σοὶ πάλιν ἐμοῦ μῦθον ἀδεῖν φόβη
θε, ὑμᾶς ἔξω πάλιν οὐ πᾶς ἐστὶ φρεσὶν :—

Εἰμηνία:

Τὸ ἀκοινώνητον ἐν ταῦθα ὁ ἅγιος, οὐ μόνον περὶ τῆς ἁγίας μεταλήψεως λέγει, ἀλλὰ ἀξιωθήσεται τῶν θείων μυστηρίων πρὸ τοῦ βαπτίσματος, ἀλλὰ τὸ περὶ αὐτοῦ φησὶ τοῦ βαπτίσματος. ἐπὰ πρὸ τοῦ βαπτῆ σθῆναι, οὐ δὲ μετὰ τῶν πιστῶν σύστασεως τεύξεται. ἡ τοῖς καὶ αὐτὴ κοινωνία ἐν διαφόροις ἔρηται κανόσι. Ἀπὸ καὶ τὸ, δοκεῖ γὰρ προσέχειν καὶ τοῦτο τοῖς τοῖς ἐν κληρίας θεσμοῖς προσέθετο. καὶ τοῦτο γὰρ φησὶ νόμιμον καὶ ἐν κληρίας τικὸν ἐστι, τὸ μὴ ζωνίστασθαι τοῖς πιστοῖς ἐν τοῖς εὐχαῖς διόλου τοὺς κατηχουμένους ἢ τοὺς ἐπιτιμημένους:

+

τοῦ ἁγίου γρηγορίου τοῦ θεολόγου ἐκλῶν ἐμ
μέτρων αὐτοῦ ποιημάτων περὶ τοῦ τίνας χρὴ ἀνα
γινώσκεσθαι βιβλία τῆς παλαιᾶς καὶ νέας
διαθήκης ..?

+

Ὄφρα δὲ μὴ ξένοισι νόον κλέπτοιο βίβλοισι·
πολλαὶ γὰρ τελέθουσι παρέγραπτοι κακότητες·
δέχουσο τοῦτον ἐμαῖο τὸν ἔγκριτον ὦ φίλ' ἀριθμόν·
ἱστορικαὶ μὲν ἔασι βίβλοι δύο καὶ δεκὰ πάσαι·
τῆς ἀρχαιοτέρης ἑβραϊκῆς τοφίης·
πρώτη γενέσις· ἡ τ' ἔξοδος λευϊτικόν·
ἔπη τ' ἀριθμοί· εἶτα δὲ τερονόμος·
ἔπη τ' ἰησοῦς· καὶ κριτὰ ῥοῦθ ὀγδόη·
ἡ δ' ἐννάτη δὲ καύτητε βίβλοι, πράξεις βασιλέ·
ὡ παραλειπόμενοι· ἔσχατον ἔσχαν ἔχης·
αἵ δὲ στιχηραὶ πέντε· ὧν πρῶτος ἰώβ·
ἔπη τ' ἀδάδ εἶτα τρεῖς σολομώντειαι·
ἐκκλησιαστὴς, ἆσμα· τὰ παροιμίαι·
καὶ πέντε δ' ὁμοίως πῶς προφητικοῦ·
μία μὲν ἡ δὲ εἰς γραφήν· οἱ δὲ δεκα·
ὡσηὲ· ἀμώστε· καὶ μιχαῖ ὁ τρίτος·
ἔπη τ' ἰωὴλ· ἡ τ' ἰωνᾶς· καὶ ἀυδιοῦ·
νοῦμτε· ἀμβακούμτε· τὰ σφονίας·
ἀγαῖος· ἡ τὰ ζαχαρίας, καὶ μαλαχίας·
μία μὲν, οἱ δὲ, δὲ τέρα δ' ἰσαΐας·
ἔπη θ' ὁκληθὴς ἱερεμίας, ἐκβρέφους·
ἔπη τ' ἰεζεκιὴλ· καὶ δανιὴλ ὡς χάρις·

ἀρχαίας μὲν

ψαλάσσης μὲν ἔσπασε λόγχας ἐν χερσὶν ἑλούσης·
δίσκῳ δ' ἐξεφάνου χαλκοβαρὲς οὐτιδανοῖο·
ἤδη δ' ἰθυμέτρῳ, νεύσου μυχίου·
καὶ θάνατος μὲν ἔμελλεν ἐξεφάσθαι θαλαμηγέος·
καὶ νέκυος δ' ἔλκειν λυθρὸν αἰχμητήν·
ἀλλ' οἱ μὲν ἀθάνατος νέκυος ἐξ ἀμφὶς ὀπώρης
ἐκ χαμάδις πεσέειν δουρὸς ἀπὸ στόμα·
ἄλλα δ' ἄνευθε, πέσασε δ' ἐπὶ χθονί·
ἐκ δὲ δόρυ καθόλου· ἐπὶ δὲ κόρυμβα·
ἄλλο δ' ἐπὶ πέπλου· ἐπὶ δ' ἰὼν ἀπὸ σπλάγχνα·
ἰοὺς δ' ἀκρίδων εὐόδμων ἀπὸ βρέχας·
ἐκ δὲ δ' ἐλάων ἔπλησε, γλυκὺ μυρόμενος·

εἰμαρμένης·

Ἀναδὶ μὲν ἄλλοτρίας δόμον ἀπάλαι ἑλούσης, ἀ-
μὰ μὲν ἀ οἱ ἄφαυ δώσειν ἀμύναν· ἄχος δὲ δὲν
ἐμοῦν ἀ σὺν μυχίου· ἀ νέκυα κεφαλῶν
ὦ φίλε αἰῶνι· ἰσοῖ ἄρας μὲν πρὶν ἐχούσης ἑλούσαι
ἐ' ἀ δῆτα ἀλλαξάσθαι λυόμενος ἀφῆς· καὶ ἑλούσαι
ἀν ἑλοῦσα ἀ ἐ' ἀναρεῖς εἰ ὄν, ἀμὲ ἑλοῦσα ἀναρ-
χαμεῖ αὐούσης· καὶ αἰῶνι μιῶν· καὶ αἰῶνι ὄκα
ἑλούσαν ἀστεῖον μὲν μὲν ὦν πρὸ φιλῶν, μὲν ἀ
φιλούσης ἑλούσης· ἐ' ἀναρεῖς ἀ αἰῶν ἀλλῶν ἀναρ-
ρῶν ἀν φιλῶν ἐ' ἀναρεῖς ἑλούσαν· μὲν ἀ
λυόμενον δῆτα μὲν διαχάσας, ἀ δι δῆτα ἀλλα-
ξάσθαι ἀφῆς, ἐ' ἀναρεῖς ἑλούσης ἐ'· ἰοῖσι ὦν ἐ-
ρεῖν ὦν χαμαιρῶν αὐδι δέσθαι· ἀ μὲν ἰδέ-
σθαι μὲν ἰδεῖν μοι· λαμεῖν ἐλούσης ἀ αὐδι

πρόθεσις καὶ ἐπὶ τοῦ ἴου· ὥσπερ λέγομεν
ἀντίτεχνον τὸν ὁμότεχνον· στοιχεῖα δὲ παρὰ τοῖς
ἑβραίοις κβ' λέγονται εἶναι· ἀπαριθμήσας
μὲν τοι καὶ τὰ τῆς θείας γραφῆς βιβλία ὁ αἰῶς,

ἐπὶ νεγκὲν ὅτι εἴτι τοῦ
τῶν τῶν ἀπηρίθμη
μένων ἐξ ὀδ'
οὐγνήσι
ον λογί
ζεται
ἀλλὰ νόθοι :-

+

+

τοῦ αἰῶ ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου ἰκονίου εἰς τῶν
πρὸς σέλευκον ἰαμβῶν περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέ-
σεως :-

Πλὴν ἀλλ' ἐκεῖνο πρὸς μαθεῖν μαλιστάσι·
προσῆκον· οὐχ ἅπασα βίβλος ἀσφαλής·
ἥσε μνὸν ὄνομα τῆς γραφῆς κεκτημένη·
εἰσὶ γὰρ ἐσὶν ἐσθ' ὅτε ψευδώνυμοι·
βίβλοι· τίνες μὲν ἔμμεσον καὶ γάτονες·
ὥσ' αὐτίς ἅπη τῶν ἀληθείας λόγων·
αἱ δ' ἀρανόθοι τε καὶ λίαν ἐπὶ σφαλῆς·
ὥσπερ παρασημα· καὶ νόθανο μίσματα·
ἃ βασιλέως μὲν τὴν ἐπιγραφὴν ἔχει·

πόθεν λαοὶ ζωὴ βίος σὺλης οἰκοῦ μὴ δ·
βούλου χάϊν βι ἰωνθρο πάν ζων ἐφ·
εἰ ελένε μαχην, ὥς σαὶ ἀὐ μϊνδς μαθης,
βλῆς πολεμὰς πεδλαθήνης ἐφ·
ἢ πυλοῖ ἐιχος ἰὼν πλίσϊν, εἰ ἰέξον·
λαοὶ ἰὼν λα, ἰὼν μέσην ἔχα εἰ ελεν·
μαθὴν ἀξίθ μὰς· ἢ βασιλεῦν ὁμῆν·
βούλις, ἰν ζωὴ πεδς ἰλίθ, πὰ βὰς πείθὰς·
ἔ πολεμὴν εοῦ θ βασιλῆ ὐλάναγας·
εἰ ελεν, πεμλῆ πομένωνδμ, δὺο εἰ ελεν·
ἔς δγ ας ἐ σαὶ βὰς πεδλεςἢ θὄ δλίεες·
ἐξῆς ϊχε ἐας πόλι σϊν εἰ ελενε ἐφ·
ςῆφθέν λα ἄθλοι ποιήλων πάϊδν ἰὼ ἐ·
ἀλλὰν λα εἰ ελεν ἀμμελὰς ἀχῶς ἄνος
ἰρῆς σαὶ βλεπὼν βοῦς φοῦ πρεσμίαν·
σὺηχηϊ ασὴν· αἴμα σαὶ ἰὼν αἰμαῖλ ων·
βούλης πρὸ φῆλες πρὸς ἰλίθ βὰς δὺ δλη πα·
ὼ σι πεδλεν· ἐὶ βέμὼς βὺ δλίεεν·
μϊχὴν· ἰὼ λ· αὺ δλαν· πὰβὺ λὶ πρὸν
ἰὼν ἔ αὺ αὶλ· δλβούλειμεὶ ου πάθος·
ν αὐὺμ μαζαὶ οὶς ἀμ ἰ απὸὺμ εἰ ἰέ ὺν αλυ·
βφουί αν· φρὰ ουλα πὰ ζαχαρίαν·
δ ωὐϋμὼ υλα φῆζου μαλαχίαν·
μαθὸὶς πρὸ φῆλες πὰὺ φανεβὰλ ἀπρὸς·
πρὸ φῆ ϊὰ σαὶ ἰὼν μέμφαν ἢ ϊαν·
ἴερεμίαν λα οὐ μπα δὴ πὰ μϊ ϊὼν·
ἰεζεκϊὴλ· ἔ φαλυὴ σαν ἰὴλ·

ιδ
ἰων λος

λίναι ὁ Θεὸς λεγόμενος καὶ τοῦ ἁπλοῦ Θεοῦ πάλεον ὄχυρον. λιθίου σαρκὸς ὁ μέτρος. λίθον σὰρ καλοῦμεν καὶ τὸν ἀνδρεῖον καὶ σκληρὸν λίθινας μὲν ἐμψύχους οἷς πλάσεν ὁ μόνος νόθους λόγου οἷς οὐ Θεοῦ σκληρὸς καρδίας τοὺς μὴ ἐν τῷ Θεῷ πεποιθότας τοὺς ἐν ἁμαρτίαις ὄντας.

†

ἐρωτήσεις περὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῆς ἁγίας ἀναστασίου, τοῦ ἁγίου ἀπὸ τῶν λόγων τῆς θεολογίας καὶ πρὸς τὸν αὐτὸν ἀπόκρισις.

Ⓐ εὐφήμησε τοίνυν ὁ λαὸς μεγάλῃ φωνῇ λέγων· ἄξιος, καὶ ἐπεκράτησεν ἡ βοὴ τοῦ λαοῦ καὶ ἐχειροτονήθη ἀρχιεπίσκοπος ἀναστασίου τῆς ἁγίας ἀναστάσεως.

Ⓑ ὁ δὲ λόγος ἡμῶν τίς, καὶ πῶς ἐξ ἀρχῆς ἐγκρατεῖς τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ μαθηταῖς τοῦ ἀληθοῦς θεοῦ ἡμῶν· καὶ διὰ τί ἀναστασίου τοῦ ἁγίου μόνου ἡ αὐτοῦ ἀπόστολος ἀναστασία ἐκλήθη φασὶ παρὰ τοῦ θεοῦ λόγου εἶναι, ἵνα μὴ τοῖς ἄλλοις τοῖς αὐτοῦ μαθηταῖς δόναι ὄνομα ἀναστασίου· καὶ πῶς μείζονα ὑπὲρ αὐτὸν χαλκοῦν· ἢ ἀργυροῦν· ἢ χρυσοῦν· ἢ λίθινα εἰκόνα ἀνδριάντα ἔλαβεν ὑλίνην· ἢ μαδονᾶ· μήτε ἐξ ἐναντίας τοῦ θεάτρου καὶ τοῦ πανδημείου χαίτης λαβὼν ἄρκτου ἔθος· λεμνεδὶ καὶ ἐσπηλεδ· ἵνα μὴ λέγω τὴν εὐβλήν, ἀλλὰ νον ἐπὶ-

ἐφ᾽ ὑμῖν ἐστὶ καὶ ἐν αὐτοῖς ἐστὶ τὸ φοβεῖσθαι.
ἀλλὰ τί ὑμᾶς ἀπιστεῖν παραινῶ τοῖς ἀν-
δράσιν; καὶ ἃς ἐπ᾽ αὐτοῖν ἀναγκαίως ἔνια ἁμαρ-
τάνειν ἔχει. καὶ τοῦτο ὀφείλει γε μάλιστα ὠ-
φελεῖν ὑμᾶς ἐκεῖνο ὅτι ὑμῶν. ἢ ἐπιτρέπειν
ἢ ἀπιστεῖν. ἢ ἐλεεῖν δεῖ μᾶλλον ἢ μισεῖν
πολλοῖς μὲν ἤδη. ἢ πρὸς ἀγνοίαν τοῦτο πεποίη-
ται ὑμῶν. ἢ σὺν λόγῳ. ἢ διαφθορᾷ. ἢ
ὅλως δεῖ δοῦναι πολλοῦ δεῖν ἐκπλῆξαι δι-
καίως τοῦτο πεποίηκεν ἐπιχειρήσεις
πᾶν ὁμοίως δεῖν ἐπιτρέπειν ἀνοίκτου ἔλεον.
ὃ δὲ μάλιστα ἐπιτρέπειν ἐστὶ τοῦτο μάλιστα
ἀνωφελὲς ἀπολογίας ἐστὶν ἢ πρὸς βολήν.
ἀλλ᾽ ὡς ἀληθῶς ἴδιος ἡμᾶς ἀξίας ἢ τοῦ θεοῦ ἡμᾶς
μᾶλλον. οὐκ ἐπὶ τοιχειρήσεις ἄλλην. ἐπὶ
τοῖς ἀνθρώποις ἐκείνων φανῆναι ἀξίους δοῦναι
πᾶσι δὲ μᾶλλον ἐλπίδα. πρὸ οὗτος εἰ μὲν
πλημμελοῦσιν ἐστὶν ἀπολογεῖσθαι
μοῦ. εἰ δ᾽ ἀγνοοῦσι ἢ μανθάνουσιν ἀπολογεῖσθαι
αὐτοῖς. πλὴν ἀλλὰ καὶ ἐνδεεῖ τοῦ πονηροῦ
ὄντος ἀπὸ τῶν ἔργων καὶ ἐκ τῆς φύσεως. ἀπ-
ολογίαν ἐστὶν ἀπιστεῖν. καὶ ἀπιστεῖν ἐπιτρέπειν
ἀπολογίαν πολλῆς ἐστὶ τοῦ θεοῦ μόνου
ἀκριβῶς. ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἀπολογεῖσθαι
μὴ ἐνδέχεται. ἐπὶ τοῖς ἀνθρώποις ἐστὶν ἀπολογεῖσθαι
καὶ τὸ ἀπολογεῖσθαι ἐστὶν ἀπολογεῖσθαι

συνεργοῦντος οὔτε τοῦ ἀπὸ τῆς χειροτονίας ἡμῖν
προσόντος ὑποστήριγμοῦ. ἀλλ' οὐδὲ τοῦ κατ-
ορθοῦν τῆς χειροτονίας· οὐδὲ μὴν τὸ κατορθοῦν τῆς χει-
ροτονίας· οὐδὲ μὴν τὸ κατορθοῦν αὐτὸ τῆς χειροτονί-
ας ὑπὲρ τῆς χειροτονίας. ἀλλ' ἀναγκαῖόν μοι πάλιν εἰπεῖν
περὶ τῆς ἀναγκαίας μοι τῶν ἐπιστολῶν συγ-
γραφῆς, ἀπὸ φύσεως. ὅλως ἐπὶ πάντων
μὲν οὐ μόνον τῶν ἐν λόγοις τοῦτο συμπεπλεγμέ-
νον ἐφωράθη καὶ τοῖς ἀπὸ τῆς γλώττης
ὁλισθήσασιν ἢ παραλαλοῦσιν ἐπὶ ὀργῆς
ἢ ἀγνοίας ἢ φιλοτιμίας ἢ ἐπιθυμίας ἢ φιλο-
νεικίας καὶ φιλαυτίας καὶ τῶν ἄλλων παθῶν
ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐπὶ τῶν γραμμάτων ἁμαρτά-
νουσιν ἐν τῷ γράφειν. ὥστε οὐχὶ τόπος ἐστὶ
νοήσεως· οὐ τόπος διορθώσεως· οὐ τρόπος δι-
ορθώσεως. ἀλλ' ἀνάγκη τῷ ἁμαρτάνοντι ἢ
νοῆσαι τὸν τρόπον ἐν ᾧ ἡμάρτηκεν ἢ διορθώ-
σασθαι τὰς ἐπιστολὰς σὺν ἐμοῦ. ἵνα
ἀληθῶς οὐκ ἐπιστολὴ ἐμὴ παρὰ σοῦ πρὸ-
σωπεῖον ἀλλ' ἐπιστολὴ ἐμοῦ καὶ σοῦ ἀμφοῖν
ἀναγκαίως γινομένης ἀνωφελεῖ ἢ ὅλως
βλαβερᾶς ἐστὶ φοιτᾶν. οὐ γὰρ δὴ ἐπὶ
δόξαν καλὸν τὴν τοῦ ἐπιστολικοῦ χαρακτῆ-
ρος πρόκειται σοὶ ἐμοῦ ὄντος, ἐπὶ φυ-
λακὴν τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ ὀρθώσεως
τοῦ κατεγνωσμένου. καὶ οὐχὶ σὺ εἶ ἐπιστολικὸν

ἐκκλησιῶν ἀπευθείας ἐκείνων πρὸς τοὺς
αὐτῶν καλοῦντας· καὶ ἀλλοῦ δὲ ἀναγκαῖος ἐστὶν
ἐπὶ σχέσει ἀναμιμνήσκων ἕκαστον τῶν ἐμοὶ
μέλειν καὶ ἀσκεῖν ἐπιτηδείως ἔχειν πρὸς
ἀλλήλους· ἐπαναμιμνήσκων ὁμοῦ καὶ τῆς
χειροτονίας. χειροτονητοὶ γάρ εἰσιν οὗτοι· καὶ οὐχὶ χειροτονοῦσι.
ἐπὶ δὲ καὶ πολὺ πλείονος αὐτοῖς λόγου γίνεται τὸ
καὶ διδόναι ζῆν ἐκκλησιαζομένοις. ὅτε δὲ σύ-
μπαν πλῆθος ἐπὶ τὸν αὐτὸν ἀγῶνα συνέρχεται, ἐκ
τούτου δεῖ ἐκφορεῖσθαι τοῦ ὅλου ἐκείνου βιβλαίου
ἀξιοπίστους, ἀπομαθόντας τὰ ἐπιτήδεια
λέγειν. ἐπεὶ καὶ ἐπὶ τοσοῦτον ἐκεῖνο· μὴ δ' ἀφιέναι
ἐκκλησίαν σύλλογον ποιεῖν. ὑπὸ γὰρ ἀλλοτρίων ἐπιλη-
φθέντες ἀγροικίαν ἐνδύονται ἀφ' ἑαυτῶν, ἐκ
τούτου δὲ εἰς ἐχθροὺς ἐκπίπτουσιν ἐκείνους βιβλαίοις
ἀξιοπίστοις, ἀπομαθόντες τὰ πρέποντα λέγειν. ἐπεὶ καὶ
λέγει· ἐπιτήδειον ἐστὶν

ὦ σὺ λεοφῆς μιλάχου ὕπερ πλης μή?
μεν ασσθῶν ὸς ὸυσθῦ μοι λήμαφίυ.
μόνυ ὸ λήμμήνῦ ἐσ μήλομαι
χήρ πῶ χείουσα χι σοὶς πῶ.
ζηήσου ὧς ἑμφύλις ις μαηλίλης.
ἢ μαλλυ αἰχαῖ ι σας ὶ σταμλίλης.
νῦν γὰρ ἂν ἀ χόμυ φὴς δ' ὰλυμά μαπλόλος,
ἀλλύ σαφ ὶ δυ σ' ἰ λευφῆσθαι πλέ.
νῆ πῦ ἀν ἤλδον ἐις λείλυθε ὁ νουμλος,
ἀλλῦ μὰ σ' ἤλθον ἀπολαῶσθαι λυθεόνου.
ἰ σλέλοσ' οὖν μοι λυσ' ὅλυ μιλυσταφη-
πεὸς σ' ἰ νεί ας χάρυ ζ ὅλῦ ὑμιλεου μόνυ.
νὴ ὶ ὠλλ' ὸς μαλ' ἤλθα λοῦ λείλυμένου,
πεός θε ἦν ουά μπρὰ σ' ουσθαι λοῖς θεν ουμένοις.
οὕλω ὶ λύλαυ σ' ὰ ὖ σι σημένων, ο
οὔθ' ὸ πλεῖ ις μὸς ἰ ωλλο χλοι νί ὧν.
οὔθ' ἥ μαλὺ πλεῖ σλυ λῖ ω σταμλέων,
εἰς μὴν ἀπαίρ ὑ η ζουσ' ἀπαν ὶ φόρον.
ὡς ἦ εἰ ἀφ ὶ ὶ ουσ' ὶ σαπεᾶς ὶ φ ἐ ας.
ἀλλῶς ρᾶ πος ὶ λιχεη ζοὺ ὶ σταμλί λυ-
αἰ μύπλ ὶ ον φεύ μοντος ἀ πλθαφ ὸ ταν,
εἰ ὸ ἰ σαρ ἤ μὶν σ' ὶ λ' ὸ η ζουῖς μλύδ
εἰς σ' ἤ μαλλοι σ' ὸυ ὶ ὺ νοϊ πῆς ηαρ ὶ ᾶς.
φὲ πυ ωλί α ὶ ὶ' ὸ ωμη ζωλί λ ὶ ὺ ὸ μου.
λῦ ἰ ζω ασ ἦ φοῖς βεῖ αφχολοῦ ὶ ζης.
ζηέ ὼ ς μω ὺ σ' ὸῆ ς λὺ ὶ θαοῖ ζαυφοις σλωπας.
ἀλλῶς ὶ ἀπὸ ε λὺ ὶ ὶ ω σ' ὸῆ φ ἥλαμὸ σας.

σὺν κανονϊκῆς ἐξυφανθήσας κρόκης·
κἀκτοῦνο μϊκοῦ στημονηθήσας μίτου·
τοῦ γάρ ἰωσὴφ τὸν δι' ἀκτέον λόγον·
λαμπρὸς κατέσχεν ἐθνϊκῆς κλεουργίας·
τὴν γχωτὸν καὶ κηπερσϊκῆς ἀπϊστίας·
εὔξα ἀθεροῦ μοι λευιτῶν ἅπαν στίφος·
τὴν γὰρ δι' ὑμᾶς ἀπελευκάνθη πλέον,
τῶν κανονϊκῶν ἡ δι' σηματουργία·
ἁμαρτϊῶν κάθαρσϊν εὐμενεστέραν·
κἀψυχϊκὴν ἔλλαμψϊν ἐμμελεστέραν·
τὸ γάρ ἰσᾶν μετὸν λαχὸν μεθρόνον,
τὴν γῆν χανα ἀντὴν θεωνυμομένης,
ἀπηγορεύθη, μὴ μάτης γονυκλίτει:·

+ τέλος τῷ ὀθῷ δόξα:·

+

+ ἐν ἔτει παρὰ ἀνδρέου δαρμαρίου
τοῦ ἐπϊδαυρϊότου· ϛ̄ φ̄ ξ ρ
μηνὶ δεκεμβρίων, ρ':·

+
+ + +
+

+ ἐν τρέντῳ:·

·75·

+ ὡς περ ξένοι χαίρον τες ἰσ̅ν̅ πρ̅ι̅σ̅α̅,
καὶ οἱ θαλαττεύον τες εὑρᾶν λιμένα, καὶ
οἱ ὡς πιάζον τες εὑρᾶν ὑκέρσις· οὕ-
τω καὶ οἱ χρώφον τες εὑρᾶν βιβλίου τέ-
λος.

+

+ + +

+

CANONES CVM SCHOLIIS BALSAMONIS.

G.